Intru slava sfintei şi celei de o fiinţă şi de vieaţă făcătoarei
şi
Nedespărţitei Treimi

TRIODUL

ADICĂ

TREI CÂNTĂRI

Carele cuprinde în sine toată orânduiala serviciului bisericesc, cu începere dela Duminica Vameşului şi Fariseului până la Sfânta Înviere

TIPĂRIT

ÎN ZILELE PREA ÎNĂLŢATULUI NOSTRU DOMN

FERDINAND I

REGELE ROMÂNIEI

Cu aprobarea şi binecuvântarea Sfântului Sinod al Sfintei noastre Biserici Autocefale Ortodoxe Române

EDIŢIA a III-a

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA CĂRŢILOR BISERICEŞTI

1922

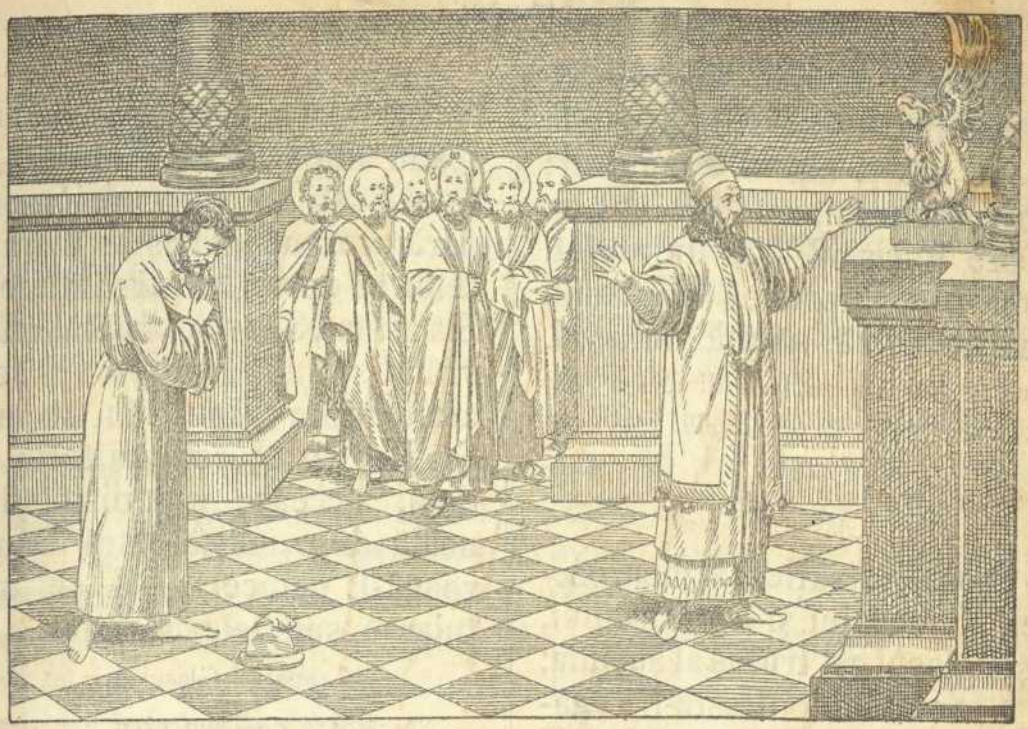

TRIODUL

ADECA

TREI-CANTĂRI CU DUMNEZEU CEL SFÂNT

Care cuprinde în sine servirea Dumnezească, cu începere de la Dumineca aceasta a Vameșului și a Fariseului până la Sfânta Inviere.

DUMINECA

IN CARE SE CETEȘTE SFÂNTA EVANGHELIE A PILDEI VAMEȘULUI ȘI A FARISEULUI

Sâmbătă seara la Vecernie, după Psalmul obișnuit, cetim Fericit bărbatul... Catisma toată, la Doamne strigat-am, punem stihiri 10, și cântăm din Octoih stihiri ale Invierii 3, ale lui Anatolie 4, și ale Triodului aceste două idiomele, repetind pe cea dintâi. Glasul 1-iu.

Să nu ne rugăm ca Fariseul, fraților, că cel ce se înalță pre sine, se va smeri; să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul prin postire, strigând: Dumnezeule, milostivește-te spre noi păcătoșii. De 3 ori.

Fariseul de slava deșartă biruindu-se, iar Vameșul cu pocăință plecându-se, a venit la Tine însuți, Stăpâne. Ci acela lăudându-se, s'a lipsit de bunătăți; iar acesta negrăind, s'a învrednicit darurilor. In aceste suspinuri întărește-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Slavă, glasul al 8-lea.

A tot-țiitorule, Doamne, știu cât pot lacrămile; că pre Ezechia

din porțile morții l'a ridicat, pre cea păcătoasă din păcatele cele de mulți ani o a mântuit; iar pre Vameșul, mai pre sus de cât pre Fariseul, l'a îndreptat. Ci mă rog, împreună cu aceștia numărându-mă, să mă miluești.

Și acum a Născătoarei, cea dintâiu a Glasului ce este de rând

LA LITIE

Stihira hramului, după obiceiu.
Slavă, Glasul al 3-lea.

Cunoscând, suflete al meu, osebirea Vameșului și a Fariseului, urăște glasul cel trufaș al aceluia; iar a acestuia poftește-i rugăciunea cea cu bună umilință, și strigă: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine păcătosul și mă miluește.

Și acum, a Născătoarei învierii, acelaș Glas.

Fără sămânță, din Dumnezeescul Duh, și cu sfatul Tatălui ai zămislit pre Fiul lui Dumnezeu, pre Cel ce este din Tatăl, fără mumă mai 'nainte de veci, și pentru noi din tine fără de tată fiind, cu trup L-ai născut, și prunc cu lapte L-ai hrănit. Pentru aceasta nu înceta a-L ruga, să se mântuiască din primejdii sufletele noastre.

LA STIHOAVNA

Stihirile Octoihului, după Alfa Vita.
Slavă, Glasul al 5-lea.

Ingreuiați fiind ochii mei, de fără de legile mele, nu pot să privesc și să văd înălțimea cerului; ci mă primește ca pre Vameșul, pe mine, cel ce mă pocăesc, Mântuitorule și mă miluește.

Și acum, a Născătoarei, acelaș Glas

Biserică și ușă ești, palat și scaun împărătesc, Fecioară, cu totul cinstită; prin care Răscumpărătorul meu, Hristos Domnul, celor ce dormiau întru întunerec, S'a arătat, Soarele dreptății fiind, vrând să lumineze pe cei ce i-a zidit dupre chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta cu totul lăudată, ca ceeace ai agonisit îndrăsneală ca o maică către Dânsul, roagă-L neîncetat, să se mântuiască sufletele noastre.

Troparul, Glasul 1-iu.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară...
Se zice de trei ori.

Și se face bine-cuvântarea pâinilor; și cetire din Trimiterile Apostolilor. Iar de nu se face priveghere, zicem Troparul învierii și al Născătoarei.

Slujba sfântului ce s'ar întâmpla în Dumineca aceasta, și în Dumineca Fiului desfrânat, o cântăm Vineri la După cinare sau când va socoti cel mai mare; afară de cazul când se va întâmpla vre-un Sfânt mare, sau Sfântul al căruia este hramul. Pentru că hramul, măcar de nu este Sfânt mare, mai multă slujbă are decât un Sfânt mare, în ziua hramului său; în care trebuie să se facă priveghere, și nici cum să nu se lase în ziua pomenirii lui, nici să se mute în altă zi; ci cântăm slujba hramului, ca și a întâmpinării Domnului.

Iar pentru tipicul Intâmpinării Domnului, vei căuta la sfârșitul cărții, la litera A.

LA UTRENIE

După cei șase Psalmi, Dumnezeu este Domnul, pe glasul Octoihului. Și zicem Troparul învierii de două ori. Slavă. Și acum, a Născătoarei lui. Și obișnuitele Stihologii. Șezândele Octoihului. După Fericiții cei fără prihană, Troparele. Soborul îngeresc: Ipacoi, Antifoanele, și Prochimenul glasului. Toată suflarea, Evanghelia învierii, a rîndului. Invierea lui Hristos văzând... Psalmul 50.

Slavă Glasul al 8-lea.

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de vieață; că mânecă duhul meu la Biserica Ta cea sfântă, purtând locaș al trupului, cu totul spurcat. Ci ca un îndurat curățește-l, cu mila milostivirii Tale.

Și acum, a Născătoarei.

In cărările mântuirii îndreptează-mă, Născătoare de Dumnezeu, că cu păcate grozave mi-am spurcat sufletul, și cu lenevire mi-am cheltuit toată vieața mea; ci cu rugăciunile tale spală-mă de toată necurăția.

Apoi Glasul al 6-lea, Stih: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila Ta, și dupe mulțimea îndurărilor Tale, curățește fără de legea mea.

Și Stihira aceasta.

La mulțimea faptelor mele celor rele, cugetând eu, ticălosul, mă cutremur de înfricoșata zi a judecății; ci îndrăznind spre mila milostivirii Tale, ca David strig Ție: Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila Ta.

Apoi Diaconul, sau Preotul zice.

Mântuește, Dumnezeule, poporul Tău...
Doamne miluește, de 12 ori.

CANONUL

Invierii din Octoih, cu Irmosul pe 4, al Crucii și învierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2, și al Triodului pe 6, iar de se va întâmpla pomenirea vre-unui Sfânt mare, Canonul învierii cu Irmosul pe 4, al Sfântului pe 4, și al Triodului pe 6.

Facerea lui Gheorghie.

Cântarea 1, Glasul al 6-lea, Irmos,
Ca pe uscat umblând Israil...

Cu pilde îndemnând pe toți Hristos, spre îndreptarea vieții, pre Vameșul înalță din smerenie, arătând pe fariseul că s'a smerit dintru înălțare.

Din smerenie văzând cinste făcătoare de înălțime, și din înălțare cădere rea, rîvnește la bunătățile vameșului și urăște răutatea fariseului.

Din trufie se împrăștie tot binele, iar din smerenie piere toată răutatea; care să o îmbrățișăm noi credincioșii, desprețuind după adevăr năravul cel măreț.

Impăratul tuturor, vrând să fie ucenicii Lui smeriți în cugete, sfătuindu-i îi învață să râvnească suspinului vameșului, și umilinței.

Slavă.

Ca vameșul suspin, și cu tânguiri neîncetate mă apropiu eu, Doamne acum la milostivirea Ta; miluește-mă și pre mine, cel ce-mi petrec acum vieața cu smerenie.

Și acum, a Născătoarei.

Gândul, sfatul, nădejdea, trupul, sufletul și duhul, către tine mi-am pus, Stăpână; scapă-mă de vrăjmașii cei cumpliți, de supărări, și de îngrozirea cea viitoare, și mă mântuește.

Catavasiile
Deschide-voiu gura mea...

Cântarea 3-a, Irmos.
Nu este Sfânt precum Tu...

Din gunoiu și din patimi se înalță cel smerit, și din înălțimea bunătăților cade rău tot cel înalt cu inima; de al căruia nărav al răutății să fugim.

Slava deşartă deşertează bogăţia dreptăţii; iar smerenia risipeşte mulţimea poftelor. Căruia noi urmând, pune-ne în partea vameşului, Mântuitorule.

Ca vameşul şi noi bătându-ne în piept, strigăm cu umilinţă: Dumnezeule, milostiveşte-te spre noi păcătoşii! ca să luăm iertarea aceluia.

Spre rîvnă să venim credincioşii, săvârşind blândeţile, vieţuind cu smerenie, cu suspinarea inimii, cu plâns şi cu rugăciune; ca să luăm iertare de la Dumnezeu.

Slavă.

Să lepădăm, credincioşii, trufia cea fără măsură, cumplita mândrie şi urîta înălţare, şi cruzimea cea rea a fariseului, cea necuvioasă lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei.

Intru tine ceeace eşti singură scăpare nădăjduindu-mă să nu pierd nădejdea cea bună; ci să dobândesc prea Curată ajutorul tău, mântuindu-mă de toată spurcăciunea celor rele.

Şezânda glasul al 4-lea, Prosomia:

De grab ne întâmpină.

Smerenia a înălţat pre cel ruşinat de răutăţi, pre vameşul ce a suspinat şi a strigat către Ziditorul, milostiveştete! Iar înălţarea a surpat din dreptate pe ticălosul fariseu ce a grăit mare. Deci să urmăm celor bune, depărtându-ne de la răutăţi.

Slavă.

Smerenia, odinioară, a înălţat pre vameşul ce a strigat cu plângere, milostiveşte-te! şi l'a îndreptat. Lui să ne asemănăm toţi cei ce am căzut întru adâncul răutăţilor; să strigăm Mântuitorului dintru adâncul inimii: Greşit-am! milostiveşte-te, unule iubitorule de oameni.

Şi acum, a Născătoarei.

Primeşte Stăpână, degrabă rugăciunile noastre şi le du Fiului tău şi Dumnezeu, Doamnă, cu totul fără prihană. Scapă din primejdii pe cei ce aleargă către tine; strică meşteşugurile, surpă semeţia celor ce se într'armează nedumnezeeşte, prea Curată, asupra robilor tăi.

Cântarea 4-a, Irmos.

Hristos este puterea mea...

Arătat-a Cuvîntul smerenia a fi calea cea aleasă a înălţării, smerindu-se până şi la chipul cel de rob; căruia urmând fie-cine, smerindu-se se înalţă.

Înălţatu-s'a dreptul fariseu şi a căzut; iar vameşul cel îngreuiat cu mulţimea răutăţilor, s'a smerit şi s'a înălţat, fără nădejde, îndreptându-se.

Pricinuitoare de sărăcie, din bogăţia bunătăţilor s'a arătat înălţarea; şi îndestulare iarăşi smerenia îndreptării din sărăcia cea desăvîrşită, care să o câştigăm.

Zis-ai mai'nainte, Stăpâne, că stai cu adevărat împotriva celor ce se mândresc; iar celor smeriţi, le dai, Mântuitorule, darul

tău. Deci trimite-ne darul Tău nouă celor ce ne-am smerit.

Slavă.

Către dumnezeiasca înălțare suindu-ne pre noi pururea Mântuitorul și stăpânul, a arătat smerenia făcătoare de înălțime; că a spălat cu mânile Sale picioarele ucenicilor.

Și acum, a Născătoarei.

Ca ceea ce ai născut lumina cea ne apropiată, Fecioară, risipește întunerecul sufletului meu cu raza cea luminătoare, și îndreptează vieața mea la cărările mântuirii.

Cântarea 5-a, Irmos.

Cu dumnezeiască strălucirea ta...

Să ne sârguim a urma bunătăților fariseului, și a rîvni smereniei vameșului; urând necuviința greșelilor cea dela amândoi, adică trufia și pierzarea.

Văditu-s'a călătoria dreptății cea deșartă, de oare ce a însoțit cu dânsa fariseul trufia; asemenea și vameșul cu bunătatea cea făcătoare de înălțime, câștigând împreună mergătoare smerenia.

Intru bunătăți ca un șezător în căruță se părea fariseului că aleargă; iar vameșul pedestru alergând, ca pre lângă o căruță, bine a trecut, înjugând smerenia cu umilința.

Pilda vameșului înțelegând-o toți cu mintea, veniți să-i urmăm cu lacrămi, aducând lui Dumnezeu duh umilit, cerând ertare păcatelor.

Slavă.

Să lepădăm înțelepților departe năravul cel măreț și urît, trufaș și obraznic al fariseului, cel mult lăudăros și cumplit, ca să nu ne lipsim de dumnezeescul dar.

Și acum, a Născătoarei.

Ceea ce ești bună, trimite toiag de putere nouă tuturor celor ce scăpăm la tine; ca să biruim în mijlocul tuturor vrăjmașilor, ajutorindu-ne și din toată vătămarea scoțându-ne.

Cântarea 6-a, Irmos.

Marea vieții văzându-o...

Prin curgerea vieții, tot de odată, au alergat fariseul și cu vameșul. Deci acela de mândrie fiind cuprins, s'a primejduit rușinat; iar acesta s'a mântuit cu smerenia.

Călătoria vieții cu cea dreaptă schimbându-o, noi să urmăm înțelepciunii vameșului celei dorite, și să fugim de trufia cea urâtă a fariseului, ca să fim vii.

Să urmăm năravurilor lui Iisus, Mântuitorul, și smereniei Lui, noi cei ce poftim a dobândi sălașul bucuriei celei fără sfârșit, sălășluindu-ne în locul celor vii.

Arătat-ai, Stăpâne, ucenicilor Tăi smerenie înălțătoare; căci încingându-Te cu ștergătorul preste mijloc, și spălându-le picioarele, le-ai poruncit să urmeze acestui obiceiu.

Slavă.

Fariseul și-a petrecut vieața

cu bunătăţile, şi vameşu cu greşelile; ci acela, din înălţarea cea stricătoare de minte, a luat smerenia; iar acesta s'a înălţat, arărându-se smerit cu mintea.

Şi acum, a Născătoarei.

Gol fiind zidit întru nerăutate, şi întru vieaţă neamăgitoare, m'a îmbrăcat vrăjmaşul cu răutatea călcării de poruncă, şi cu grosimea trupului; iar acum prin mijlocirea ta Fecioară mă mântuesc.

Condacul glasul al 4-lea, Prosomia:

Arătatu-Te-ai astăzi...

Să fugim de vorba cea înaltă a fariseului, şi să ne învăţăm înălţimea graiurilor celor smerite ale vameşului cu pocăinţă strigând: Mântuitorul lumii, milostiveşte-tespre robii Tăi.

Altul glasul al 3-lea. Prosomia:

Fecioara astăzi...

Suspinuri ca ale vameşului să aducem Domnului, şi la Dânsul să cădem ca la un Stăpân, noi păcătoşii; că voeşte mântuirea tuturor oamenilor, şi dă ertare tuturor celor ce se căesc. Că pentru noi S'a întrupat, Dumnezeu fiind împreună cu Tatăl, fără de început.

ICOS

Pre noi înşine, fraţilor, toţi să ne smerim, cu suspinuri şi cu tânguiri să ne batem gândurile. Ca atuncea, la judecata cea veşnică, să ne arătăm acolo credincioşi, nevinovaţi, dobândind iertare; că acolo este odihna cea adevărată, pe care să ne rugăm acum să o vedem noi. Acolo durerea, întristarea şi suspinurile cele dintru adânc, sunt depărtate din Edemul cel minunat. Al căruia făcătorul este Hristos, Dumnezeu fiind împreună cu Tatăl, fără de început.

PROLOG

Sau precuvântare pe scurt asupra Sinaxarelor.

Sinaxarele sunt ale lui Nichifor Calist, din Xantopol, carele arată la fiecare praznice vestite ale Triodului, care în ce chip şi câte s'au făcut din început; şi pentru care pricină aşa acum se ţin, şi sunt rânduite de sfinţii părinţi de Dumnezeu purtători, cu o socoteală oare-care cuvioasă. Aceste Sinaxare se încep de la vameşul şi fariseul, şi se sfârşesc la Dumineca tuturor sfinţilor. Are încă şi Mineiul Sinaxar înaintea cântării a şaptea, precum este obiceiu a se ceti.

Zice-vei dară după cetirea aceasta, aşa Stihurile la Triod.

Doamne, precum dela îngeri primeşti cântare,
Şi de întreită închinăciune dare.
Iar dela noi acest dar de umilinţă
Cari trei cântări Ţ-aducem întru o fiinţă

Asupra vameşului şi a fariseului.

Ca şi fariseul, tot cela ce viează,
De Sfânta Biserică se înstreinează.
Că la sine pre vameşul Hristos primeşte,
Şi pre tot smeritul nici cum nu goneşte.

În ziua de astăzi începem cu ajutorul lui Dumnezeu şi Triodul; carele l'au aşezat mulţi din sfinţii părinţi ai noştri, făcători de cântări cu cuviinţă şi înţelepţeşte fiind îndemnaţi de Duhul Sfânt. Iar mai înainte de toţi aceste trei cântări, spre închipuirea sfintei şi de vieaţă începătoarei Treimi, le-a întrodus marele scriitor de cântări Cosma, la săptămâna cea mare a sfintelor patimi ale Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, aşezând cântări prin acrostihide. Dela carele şi alţi părinţi, şi mai ales Teodor şi Iosif Studiţii, urmându-l, au scris şi la alte săptămâni ale marelui post asemenea cântări, şi le-au dat întâi la Mânăstirea lor anume *Studit*. Unele cântări le-au scris în versuri, adunând întru această carte câteva şi ale altor părinţi.

Insă de oare ce Dumineca se privește întâia zi, ca și Dumineca învierii lui Hristos întâia Duminecă; încă și a opta, și cea după urmă se socotește a fi; au găsit cu cale de au pus cântarea întâia în ziua cea de a doua, adică Luni; cântarea doua în cea de a treia, adică Marți; cântarea treia în ziua a patra, adică Miercuri; cântarea patra în ziua a cincia, adică Joi; și cântarea a cincia în ziua a șasea, adică Vineri. Iar întru a șaptea zi, adică Sâmbătă, a șeasea și a șaptea cântare și cele-l'alte două, adică a opta și a noua. Care amândouă aceste zile, adică Sâmbătă și Duminecă, mai întâi de cât toate zilele a fi se socotesc. De aceea și Dumnezeescul Cosma a pus în Sâmbăta cea mare Tripeasneț făcut de dânsul; care după aceea prea înțeleptul Leon împăratul a poruncit lui Marcu Monarhul, Episcopul de la Indrunt, de l'a plinit și l'a făcut Canon deplin. Dar cartea aceasta tot se numește Triod, măcar că nu are pretutindenea trei cântări, și măcar că se adaog într'însul și Canoane depline. Eu socotesc că are numirea aceasta pentru lucrurile cele mai desăvârșite și mai mari dintr'însul; sau pentru acele cântări din săptămâna cea mare, care s'au făcut întâi precum am zis. Toată socotința însă și gândul sfinților noștri părinți, prin aceste cântări ale Triodului și prin scrierea Sinaxarelor, acesta a fost: Ca să aducă aminte pe scurt toate facerile de bine ale lui Dumnezeu cele din început, care au fost pentru noi, și să le dea tuturor spre cunoștință. Și mai ales cum fiind noi făcuți de Dumnezeu, am lepădat porunca Lui cea dată nouă spre ispitire, și cum pentru călcarea poruncii ne-a alungat din desfătarea raiului. Și cum am viețuit înstreinați de bunătăți, de diavolul fiind stăpâniți; în ce chip Fiul lui Dumnezeu și Cuvântul pentru milostivirea milei Sale a plecat cerurile și S'a pogorît, și a voit de a locui în pântecele Curatei Fecioare, și pentru noi S'a făcut om; și a arătat suire la cer, celora ce viețuesc dupre plăcerea Lui, adică întâi prin smerenie, prin post, prin depărtarea de răutăți, și prin alte fapte bune. Și încă cum a pătimit și din morți S'a sculat, și iarăș la cer S'a suit, și a trimis Duhul Sfânt sfinților Săi ucenici și Apostoli. In ce chip au predicat Apostolii că El este Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu desăvârșit. Și încă ce au făcut dumnezeeștii Apostoli cu darul Duhului Sfânt? Că au adunat dela marginile lumii sfinți cu învățăturile lor, ca să îndeplinească lumea cea de sus. Iacă scopul Triodului, adică a Tripeasnețului, și ale acelor cântări spre lauda sfintei Treimi pentru asemenea lucruri. Insă aceste trei praznice numite: Cel dintâi al vameșului și al fariseului; al doilea al Fiului celui desfrânat; al treilea a venirii lui Hristos la judecată, au socotit stinții părinți de le-au tocmit ca o învățătură oare-care și îndemnare mai 'nainte, ca să ne gătim și să ne ispitim spre nevoințele și luptele cele sufletești mai 'nainte de post, lepădând dela noi năravurile cele urîte, care ne vin din obișnuința noastră. Și mai 'nainte de toate ne-au pus în vedere pilda vameșului și a fariseului; Și o au numit întâia Duminecă, ca o vestitoare a luptelor ce urmează. Că în ce chip, cei ce vor să meargă la războaie trupești, iau învățătură și știință dela Căpitanii lor pentru gătire de războiu, ca să-și ascută sabiile, și să-și gătească toate armele de războiu, și depărtând de la sine toate alte smintele de valuri, să vie cu gătire bună la războiu, și toate câte le trebuesc să-și ia; încă și mai înainte de războiu și de lovirea cu neprietenii, învățături, și istorii, și pilde frumoase le aduc înainte, deșteptând sufletele lor spre urmarea altora, și depărtând dela dânșii lenea și trândăvia, și frica, și toată neîndrăsneala; așa și dumnezeeștii părinți vestesc înainte, ca cu o trâmbiță, gătirea de războiu asupra demonului în postul ce vine, ca să ne curățim de toată patima, ce o simțim în sufletele noastre, adecă de pofte care prin timpul îndelungat s'a făcut venin. Incă purtând grija, ca să agonisim și aceea ce avem noi lipsa de fapte bune, și într'armându-ne cum se cade ca niște viteji ai lui Hristos, așa gata fiind să mergem la luptele și ostenelele sfântului post. Dar fiind-că într'armarea cea mai bună spre bunătăți este pocăința și smerenia; iar sminteala și împedicarea cea mai mare este mândria și înălțarea; pentru aceea sfinții părinți, cei numiți mai sus, această pildă de acum vrednică a se crede din dumnezeeasca Evanghelie mai întâi de toate o tâlcuesc și o luminează, învățându-ne pre noi cu adevărat prin fariseul, ca să ne ferim de mândrie și de înălțare: iar prin vameșul foarte să prețuim fapta contrară mândriei, adică smerenia și pocăința. Căci de oare-ce, patima

cea mai rea, de cât alte patimi, este mândria și înălțarea, când printr'însa nu numai căderea diavolului din cer s'a făcut, carele întâi a fost luceafăr luminos, iar după aceea întuneric, și s'a făcut, și s'a numit. Ci încă s'a făcut și căderea începătorului neamului omenesc adică lui Adam, din dulceața raiului, printr'aceiași patimă. Pentru aceea cu o asemănare oare-care ca aceasta aduc aminte sfinții, ca nimenea să nu se înalțe pentru bunătăți, măcar de le-ar face și deplin, și pe vecinul să nu-l defăimeze, nici să-l urgisească, ci să fie pururea smerit. Că Domnul mândrilor le stă împotrivă, iar smeriților le dă dar. Și adevărat, mai bun lucru este când păcătosul se întoarce, de cât când se înalță și se mândrește cel bun Că zice: Zic vouă, că a ieșit vameșul mai îndreptat de cât fariseul. Pilda arată dar, că nimenea nu trebuie să se înalțe, măcar de ar fi făcând și fapte bune; Ci pururea să se smerească, și să se roage Domnului Dumnezeu din tot sufletul; și de ar fi cineva împresurat și de răutățile cele mai cumplite, să creadă că nu este departe de mântuire. Pentru rugăciunile tuturor sfinților făcătorilor de cântări, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluește-ne pre noi, Amin.

Cântarea 7-a, Irmos.

Dătător de rouă...

Cu lucrurile îndreptării înălțindu-se Fariseul, în lațurile slavei deșarte rău s'a încurcat, lăudându-se preste măsură; iar Vameșul înălțându-se cu aripile smereniei, prea ușor s'a apropiat de Dumnezeu.

Prin mijlocirea smereniei, ca cu o scară servindu-se Vameșul s'a înălțat la înălțimea cerurilor; iar Fariseul, cu putreda ușurime a trufiei înălțându-se, s'a pogorît în adâncimea iadului.

Pre cei drepți vânându-i vicleanul, îi fură prin mijlocirea slavei deșarte; iar pe cei păcătoși cu lațurile desnădăjduirii îi leagă. Ci să ne sârguim a scăpa de amândouă răutățile, noi râvnitorii Vameșului.

Cu rugăciune să cădem la Dumnezeul nostru, cu lacrimi și cu suspinuri ferbinți, urmând smereniei Vameșului celei înălțătoare, și să cântăm noi credincioșii: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Slavă.

Învățând pre ucenici mai înainte le-ai poruncit, Stăpâne, să nu cugete cele înalte, ci să se unească cu cei smeriți. Pentru aceasta, Mântuitorule, noi credincioșii strigăm ție: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Și acum, a Născătoarei.

Frumusețea și scara cea dumnezeească, care mai înainte o a văzut Iacov, de jos întinsă către înălțime, pre tine te cunoaștem a fi prea Curată; pogorând de sus pre Dumnezeu întrupat, și pre oameni printr'însa ridicându-i.

Cântarea 8-a, Irmos.

Din văpae cuvioșilor...

Cu minte smerită suspinând Vameșul, a aflat pe Domnul milostiv, și s'a mântuit; iar prin mijlocirea cea rea a limbii ce grăia mari, a căzut Fariseul din dreptate.

De trufia gândului Fariseului, și de declararea curăției, să fugim noi credincioșii, râvnind smereniei și gândului Vameșului celui bine primit.

Cuvintele Vameșului credincioșii să le grăim în sfânta biserică: Dumnezeule, milostivește-te-te! ca împreună cu dânsul să aflăm iertare, scăpând de peirea Fariseului celui mult lăudăros.

Suspinării Vămeșului să urmăm toți, și cu Dumnezeu vorbind, să strigăm către Dânsul cu lacrimi fierbinți: Iubitorule de oameni, greșit-am! Milostive îndurate, milostivește-te și mă mântuește.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh, Domnul.

Spre suspinul Vameșului s'a uitat Dumnezeu, și pre el îndreptându-l, l'a arătat pildă tuturor; ca să se plece pururea cu suspinuri și cu lacrimi, cerând deslegarea păcatelor.

Și acum, a Născătoarei.

Nu știu altă sprijineală afară de tine, Curată și cu totul fără prihană. Pre tine te pun rugătoare, pre tine mijlocitoare către Cel ce S'a născut din tine; scapă-mă de toate cele ce mă întristează.

Cântarea 9-a Irmos.

Pre Dumnezeu a-L vedea...

Luând dela Hristos cale de înălțare smerenia pilda mântuirii, să poftim obiceiul Vameșului. Și lepădând departe înălțarea trufiei, cu minte smerită să facem pre Dumnezeu îndurător.

Trufia sufletului să o lepădăm, să câștigăm cuget drept cu smerenie, să nu ne sârguim a ne îndrepta pre noi înșine, să urîm deșarta mândrie, și să milostivim cu Vameșul pre Dumnezeu.

Să aducem rugăciuni umilitoare cu osârdie Ziditorului ca Vameșul; lepădându-ne de nemulțumitoarele rugi ale Fariseului; de glasurile cele cu laudă mare, care aduc defăimare împotriva aproapelui; ca să ne agonisim pre Dumnezeu milostiv și lumină.

Cu multă adunare de păcate îngreuindu-mă, am întrecut pe Vameșul cu prisoseala răutății, și am câștigat și trufia cea mai lăudătoare a Fariseului, făcându-mă în totul pustiu de toate bunătățile. Doamne, fie-Ți milă de mine.

Invrednicește fericirii Tale pre cei ce sunt săraci cu duhul pentru Tine, că după învățătura poruncii Tale, aducem Ție duh umilit. Și primindu-l, Mântuitorule, mântuește pre cei ce-Ți servesc Ție.

Slavă.

Vameșul suindu-se în biserică cu credință oare-când, și rugându-se lui Dumnezeu, s'a îndreptat, că cu suspinuri viind și cu lacrimi, și cu sfărâmarea inimii, toată povara păcatelor o a lepădat prin rugăciune.

Și acum, a Născătoarei.

Dă-ne nouă a te lăuda, a te slăvi, și a te ferici după cuviință, celor ce te cinstim pre tine prea Curată, și mărim nașterea ta, ceeace ești singură bine-cuvântată. Că tu ești lauda creș-

tinilor, şi către Dumnezeu rugătoare bine primită.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Slavă a Triodului, Prosomie:

Cu ucenicii să ne suim...

Să fugim de grăirea cea înaltă şi înrăutăţită a Fariseului, şi să ne învăţăm smerenia Vameşului cea prea aleasă, ca să ne înălţăm, strigând către Dumnezeu împreună cu acela: Milostiveşte-Te spre robii Tăi, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, Hristoase Mântuitorule, şi răbdând crucea de voie, ai ridicat lumea Ta cu dumnezeeasca putere.

Şi acum, a Născătoarei.

Făcătorul zidirii şi Dumnezeul tuturor, a luat trup omenesc, Născătoare de Dumnezeu, din curatul tău pântece, întru tot lăudată, şi toată firea mea cea stricată o a înnoit; lăsându-te după naştere iarăş ca şi mai înainte de naştere. Pentru aceasta cu credinţă toţi lăudându-te, strigăm: Bucură-te lauda lumii.

LA LĂUDĂRI

Stihirile învierii din Octoih 4, şi ale Triodului idiomele 4 Glasul 1-iu.

Să nu ne rugăm ca Fariseul, fraţilor; că cel ce se înalţă pre sine, se va smeri. Să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameşul prin postire, strigând: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi păcătoşii.

Fariseul de slava deşartă biruindu-se, iar Vameşul cu pocăinţă plecându-se au venit la tine înşuţi Stăpâne. Ci acela lăudându-se, s'a lipsit de bunătăţi; iar acesta negrăind s'a învrednicit darurilor. Intru aceste suspinuri întăreşte-mă, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Stih: Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit.

Cunoscând suflete al meu osebirea Vameşului şi a Fariseului, urăşte glasul cel trufaş al aceluia; iar a acestuia poftеşte-i rugăciunea cea cu bună umilinţă, şi strigă: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine păcătosul, şi mă miluеşte.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.

Glasul Fariseului cel mult lăudăros, credincioşii urându-l, şi râvnind rugăciunii Vameşului, celei cu bună umilinţă, smerindu-ne pre noi înşine, să nu cugetăm cele înalte; ci să strigăm cu umilinţă: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre păcatele noastre.

Slavă, Glas 8.

Pe Fariseul ce se îndrepta pre sine lăudându-şi faptele, l-ai osândit, Doamne, şi pre Vameşul, ce s'a smerit şi cu suspinuri a cerut ertare, l-ai îndreptat. Că nu primeşti cugetele cele măreţe, şi inimile cele umilite nu le defăimezi. Pentru aceasta şi noi cu smerenie cădem înaintea Ta: Cel ce ai pătimit pentru noi, dă-ne iertare şi mare milă.

Şi acum.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumnezeu...

Doxologia mare. Apolisul, şi obişnuita Litie: la care cântăm Stihira Evangheliei cea de la Utrenie

SĂ CADE A ȘTI, Că toate cele 11 Stihiri ale Evangheliilor de dimineață, începând din această Duminecă până la Dumineca tuturor Sfinților, se cântă în pridvor, la Litiile dimineților.

IARĂȘ SĂ SE ȘTIE, Că dintru această Duminecă începem a ceti în pridvor, după Apolisul Litiei, învățătura sfântului părintelui nostru Teodor Studitul; şi de este acolo Igumenul o cetește el, iar de nu, atuncea o cetește Eclesiarhul; iar frații stau ascultând cu luare aminte.

Iar după sfârşitul cetirei, zicem Troparul Cuviosului Teodor, Glasul al 8-lea.

Al ortodoxiei îndreptătorule...

Şi Apolisul deplin.

La Liturghie.

Fericirile Octoihului, şi din Canon Cântarea 6-a.

Prochimen al Glasului ce se va întâmpla; Apostolul către Timoteiu; Evanghelia de la Luca.

CHINONICUL

Lăudați pre Domnul din ceruri....

Iar de se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului, în Sâmbăta lăsatului de carne, slujba morților, seara şi dimineața se cântă la cimitir. Iar de nu este cimitir, atuncea se cântă Sâmbătă, înaintea Dumineci Fiului desfrânat; iar în Sâmbăta lăsatului de carne se cântă numai ale Întâmpinării.

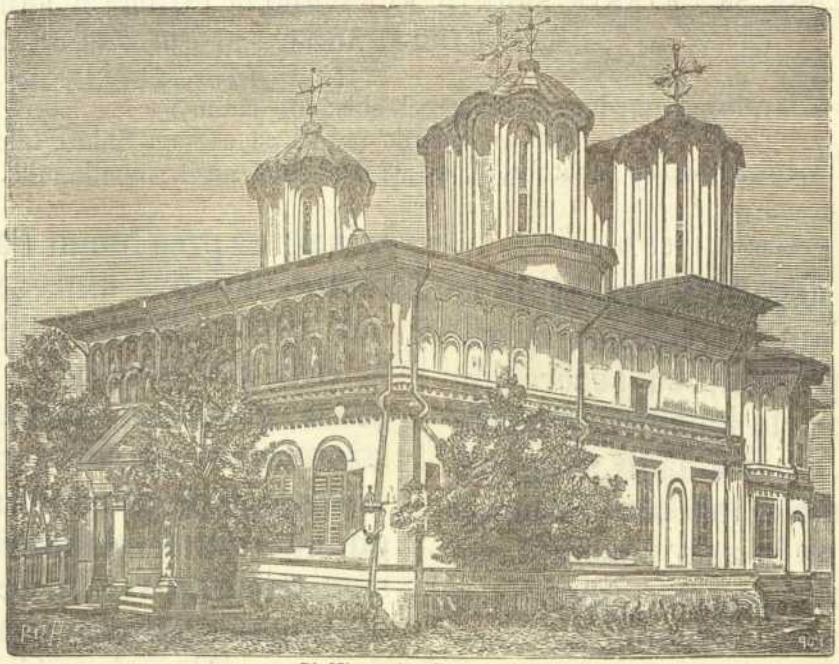

Sf. Mitropolie (București).

DUMINICA

IN CARE SE CETEȘTE SFÂNTA EVANGHELIE CU PILDA FIULUI CELUI DESFRÂNAT

Sâmbătă seara la privighere, după Psalmul cel obișnuit, cetim Fericit bărbatul.,. Catisma toată. La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 10, și cântăm Stihiri, din Octoih ale Învierii 3, ale lui Anatolie, 3, și ale Triodului pe 4, repetindu-le.

Glasul 1-iu.

În țară nepăcătoasă și plină de vieață m'am încredințat, și semănând păcatul, cu secera am secerat spicele lenevirii, și în loc de snopi, am grămădit stogurile faptelor mele, pe care le-am și așternut, nu în aria pocăinții. Ci te rog pre Tine, prea veșnicul, lucrătorul nostru Dumnezeu, vântură pleava lucrărilor mele cu vântul milostivirii Tale, și adună grâu, ertarea sufletului meu; încuindu-mă în jitnița Ta cea cerească, și mă mântuește. De două ori.

Să cunoaștem, fraților, puterea tainei; că prea bunul Părinte, întâmpinând pre fiul cel desfrânat, carele s'a întors de la păcat la casa părintească, îl îmbrățișează, și iarăș îi dărueste cunoștințele slavei sale; și veselie de taină face celor de sus, junghiind vițelul cel hrănit; ca noi să viețuim cu vrednicie, celui ce a junghiat atuncea, iubitorului de oameni Părinte, și Celui slăvit, ce s'a junghiat, Mântuitorul sufletelor noastre. De două ori.

Slavă, Glasul al 2-lea.

O! de cât bine m'am lipsit eu ticălosul pre mine însumi! O!

de la ce împărăţie am căzut eu pătimaşul! Avuţia, care am luat, o am cheltuit, porunca o am călcat. Vai mie, ticăloase suflete, că în focul cel veşnic vei să te osândeşti. Pentru aceasta mai 'nainte de sfârşit, strigă către Hristos Dumnezeu: Primeşte-mă, Dumnezeule, ca pre Fiul cel desfrânat, şi mă miluieşte.

Şi acum, a Născătoarei.
Cea dintâiu a Glasului.
Eşire: Lumină lină...
Prochimenul: Domnul a împărăţit

LA LITIE.

Stihira hramului după obiceiu.
Slavă, glasul al 4-lea.

Ca fiul cel desfrânat am venit şi eu, Indurate, carele toată vieaţa o am cheltuit întru înstreinare; risipit-am bogăţia, care mi-ai dat, părinte; primeşte-mă pre mine, cel ce mă pocăesc, Dumnezeule, şi mă miluieşte.

Şi acum, a Născătoarei.
Acelaş glas.
Caută spre rugăciunea robilor tăi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului dupe Alfa, Vita.
Slavă, glasul al 6-lea.

Risipind bogăţia darului celui părintesc, m'am păscut eu ticălosul împreună cu dobitoacele cele necuvîntătoare şi poftind hrana lor, leşinam de foame, nesăturându-mă. Ci întorcându-mă la Tatăl cel milostiv, strig cu lacrămi: Primeşte-mă ca pre un năimit, pre mine cel ce cad la iubirea Ta de oameni, şi mă mântueşte.

Şi acum, a Născătoarei.

Făcătorul şi răscumpărătorul meu, prea curată, Hristos Domnul, din pântecele tău eşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pre Adam l'a scăpat. Pentru aceasta, ţie prea Curată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca îngerul, bucură-te! Bucură-te, Stăpână, folositoare şi acoperemântul şi mântuirea sufletelor noastre.

Troparul, de trei ori.
Născătoare de Dumnezeu Fecioară...
Şi cea-laltă urmare a privegherei dupre obiceiu.
Iar de nu este priveghere: zicem troparul Invierii, a Născătoarei şi Apolisul.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul: Troparul învierii de două ori, Slavă şi acum, a Născătoarei, şi obişnuitele Stihologii. Polieleul, cei doi Psalmi obişnuiţi, la cari adăogăm şi al treilea Psalm; La rîul Vavilonului.... cu Aliluia, frumos. Antifoanele şi prochimenul glasului. Toată suflarea, Evangelia învierii, învierea lui Hristos. Psalmul 50,

Slavă, glasul al 8-lea.

Uşile pocăinţei...
Şi acum, a Născătoarei, Asemenea:
In cărările mântuirii...
Apoi Stihira glasul al 6-lea, cu Stih: Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare mila Ta...
La mulţimea faptelor mele...
Caută-le inapoi, pagina 7
CANONUL Invierii cu Irmosul pe 4, al Crucii şi al Invierii pe 2, al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 şi la Triod pe 6.
Iar slujba de la Mineiu, o cântăm la După cinare, Vineri seara.

CANONUL

Facerea lui Iosif.
Cântarea 1, glasul al 2-lea, Irmos:
Cântarea lui Moisi...

Iisuse, Dumnezeule, primeş-

pit rău, şi sărăcind, m'am umplut de ruşine, rob făcându-mă gândurilor celor neroditoare. Pentru aceasta strig Ţie, iubitorule de oameni, îndurându-Te, mântueşte-mă.

Slavă.

Pre mine cel rupt de foamea a tot felul de bunătăţi, şi înstreinat de la Tine, prea bunule, miluieşte-mă şi mă mântueşte, Hristoase acum, pre cel ce mă întorc şi laud iubirea Ta de oameni.

Şi acum. a Născătoarei.

Stăpână, ceea ce ai născut pre Hristos, Mântuitorul şi Domnul, mântuirii învredniceşte-mă; că am sărăcit de tot felul de bunătăţi, Fecioară Curată, ca să laud slăvirile tale.

Catavasie.

Întru adâncul păcatelor sunt „cuprins, Mântuitorule, şi în ma„rea vieţii mă cufund; ci precum „ai scos pre Iona din fiară, aşa „mă scoate şi pre mine din pa„timi, şi mă mântueşte.

Condacul glasul al 3-lea Prosomia.

Fecioara astăzi. .

De la părintească slava Ta depărtându-mă neînţelepţeşte, întru răutăţi am risipit bogăţia care mi-ai dat. Pentru aceasta glasul desfrânatului aduc Ţie: Greşit-am înaintea Ta, Părinte îndurate! Primeşte-mă pre mine, cel ce mă pocăesc, şi mă fă ca pre unul din argaţii Tăi.

I C O S.

Să auzim scripturile Mântuitorului nostru, Care ne învaţă totdeauna cu glasul Său, pentru cel ce a fost căzut, şi în urmă iarăş s'a înţelepţit; şi cu credinţă să urmăm pocăinţei celei bune a acestuia; şi Celui ce ştie toate cele ascunse, cu inimă smerită să strigăm: Greşit-am Ţie, Părinte îndurate, şi nu suntem vrednici nici odinioară să ne chemăm fii ai Tăi, ca mai 'nainte; ci ca Cela ce eşti din fire iubitor de oameni, Tu ne primeşte, şi ne fă ca pre unul din argaţii Tăi.

SINAXAR

LA DUMINECA FIULUI CELUI DESFRÂNAT.

STIHURI.

Tot cela ce în lume ca păcătos trăeşti,
A veni la Tatăl ceresc să îndrăzneşti.
Că El ca un Părinte de fii mult doreşte,
Şi în sânul milei Sale pe toţi primeşte.

Întru această zi prăznuim întoarcerea Fiului celui desfrânat, care fericiţii părinţii noştri o au rânduit a fi a doua Duminecă la Triod, pentru nişte cauze ca acestea: Sunt unii, cari multe lucruri spurcate întru sine ştiind şi foarte în voia trupului din tinereţe vieţuind, şi petrecând în beţii şi în curvii, şi căzând întru adâncul răutăţilor, vin apoi la desnădăjduire, care desnădăjduire este fica mândriei, şi de acolo nu vor să vină nici într'un chip la îngrijirea pentru bunătăţi, şi mulţime de răutăţi adăogând, întru aceleaşi răutăţi şi în mai rele încă cad. Deci, sfinţii părinţi, spre astfel de oameni milostivindu-se, şi vrând să-i scoată din desnădăjduire, au pus după pilda Vameşului şi a Fariseului şi această pildă, cu scop de a desrădăcina patima desnădăjduirii, şi a îndemna spre căutarea bunătăţilor. Şi arătând, prin fiul cel pierdut, îndurările lui Dumnezeu cele iubitoare de oameni, şi foarte milostive spre aceia, cari foarte mult au greşit; învederând din această pildă a lui Hristos, cum că nu este nici un păcat, carele ar putea birui mila Lui cea iubitoare de oameni. Însă doi sunt feciori ai omului,

adică ai lui Dumnezeu cuvântului: drepții, și păcătoșii. Cel mai mare, carele petrece pe lângă dânsul, pururea întru poruncile lui Dumnezeu, și în bunătăți, și nici odată nu se depărtează de la El. Iar cel mai tînăr a poftit păcatul, și n'a voit petrecerea împreună cu Dumnezeu, alegând faptele cele necurate, și a cheltuit în zadar iubirea de oameni a lui Dumnezeu; n'a păzit chipul lui Dumnezeu întreg, după care s'a făcut, ci s'a dat dupre vrăşmaşul diavol; a slujit voiei lui prin dulcețuri, și n'a putut să-și umple poftele; căci păcatul este nesățios, care prin deprindere înșală pentru dulceața cea trecătoare; pentru aceea și cu troscotul se aseamănă, care este mâncarea porcilor; că ramurile lui dau mai întâi oarecare dulceață, iar după aceea produc amărăciune și desgust, însă abia socotindu-se, și venindu-și în fire fiul cel rătăcit, ca cela ce era peritor de foamea bunătăților, vine la părintele său, zicând; Părinte! Greșit-am la cer și înaintea ta, și nu sunt vrednic să mă numesc fiu al tău. Iar el îl primește ca pe cel ce se căește, neîmputându-i, ci îmbrățișindu-l și cuprizându-l, îi arată îndurările cele dumnezeești, și părintești, și îi dă lui haină, Sfîntul Botez, și pecete și arvună, darul Sfîntului Duh. Incă și încălțăminte, ca să nu se mai vatăme umbletele lui, cele dupre voia lui Dumnezeu, de șerpi, și de scorpii, ci mai ales să poată sdruncina capetele lor. Iar dupe aceea junghie cu bucurie mare și viţelul cel hrănit, adică pe unul născut Fiul Său, și-l face părtaș trupului și sângelui lui. Intre acestea feciorul cel mai mare, mirându-se de milostivirea lui cea nemăsurată, grăește multe și critică. Dar iubitorul de oameni și pre acela îl întoarce, și îi zice să tacă, îmblânzindu-l cu cuvinte dulci și zicându-i: Tu de-apururea ești cu mine; se cuvine însă a ne veseli; că fiul meu acesta mort era mai 'nainte prin păcat, și a înviat, perit fiind și depărtat de la mine pentru obișnuița desmierdărilor, s'a aflat acum prin mine, carele am răbdat patimă de bună voia îndurărilor mele, și l'am chemat pre el. Se poate încă să se tâlcuească și să se înțeleagă această pildă și pentru poporul jidovesc, și pentru noi. Insă pentru acea pricină această pildă o au pus aicea Sfinții părinți, ca să înfiereze, precum am zis, desnădăjduirea și temerea de ea, să se primească în loc de fapte bune, îndemnând însă spre pocăință și spre plângere de păcate pe acela carele a greșit ca desfrânatul Căci căința și lacrămile sunt o pavăză mare. și armă tare spre împingerea de la sine a săgeților contrarului. Cu iubirea Ta de oameni cea negrăită, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluește ne pre noi, Amin.

Cântarea 7-a, Irmos.
Heruvimilor asemănându-se...

Desfătărilor trupești m'am plecat mișelește, și m'am făcut rob cu totul născocitorilor de pofte ; și m'am înstreinat de la Tine, iubitorule de oameni. Iar acum strig cu glasul celui rătăcit: Greșit-am, Hristoase, nu mă trece, ca Cela ce ești însuți milostiv.

Nici cum îndrăznind a căuta la înălțimea cerului, strig Ție, Impărate al tuturor ; că cu nepriceperea eu însumi Te-am mâniat, nebăgând seamă de poruncile Tale. Pentru aceasta ca Cela ce ești însuți bun, nu mă lepăda pe mine de la fața Ta.

Slavă.

Cu rugăciunile apostolilor și ale profeților, ale cuvioșilor și ale cinstiților mucenici, și ale drepților, iartă-mi, Doamne, toate câte am greșit, mâniind, Hristoase, bunătatea Ta; ca să Te laud întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce te-ai arătat mai luminată de cât heruvimii și de cât toate oștile cerești, cu aceștia roagă pe Dumnezeescul Cuvînt al Tatălui celui fără început, pe Carele L'ai întrupat prea Curată, ca toți să ne învrednicim binelui celui veșnic.

Catavasia.

Heruvimilor asemănându-se ti-„nerii, dănţuiau în cuptor, stri-„gând: Bine eşti cuvîntat Dum-„nezeule! că întru adevăr şi ju-„decată ai adus asupră-ne aces-„tea toate, pentru păcatele noas-„tre; Cel ce eşti prea lăudat, şi prea slăvit întru toţi vecii.

Cântarea 8-a, Irmos.

Pre cela ce a închipuit.

Cela ce Te-ai pogorât pre pământ cu sărăcie de bună voie, ca să mântuieşti lumea, pentru multa milostivire; mântuieşte-mă pre mine, cela ce am sărăcit acum de toată fapta bună, ca un milostiv.

De la poruncile Tale depărtându-mă, m'am făcut mişeleşte rob înşelătorului. Iar acum întorcându-mă, primeşte-mă, ca odinioară pe curvarul; pre mine cel ce cad înaintea Ta, cerescule Părinte.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Supunându-mă cugetelor celor de stricăciune făcătoare, m'am întunecat, şi de la Tine m'am depărtat, cu totul eşindu-mi din minte, Indurate. Pentru aceasta pre mine, cel ce cad cu pocăinţă înaintea Ta, mântuieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei.

Prea Curată, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti singură îndreptarea celor căzuţi, îndreptează-mă şi pre mine cel sdrobit şi smerit cu tot felul de păcate.

Catavasie.

Să lăudăm, bine să cuvîntăm...

Pre Cela ce a închipuit mai „'nainte în rug lui Moisi minunea „Fecioarei, în muntele Sinai oare-„când lăudaţi-L, bine-L cuvîn-„taţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea 9-a, Irmos.

Din pământeni cine a auzit.

Vezi-mi, Hristoase, necazul inimii, vezi întoarcerea mea, vezi-mi lacrămile, Mântuitorule, şi nu mă trece pre mine; ci mă îmbrăţişează iarăş pentru milostivirea, numărându-mă împreună cu mulţimea celor mântuiţi; ca să laud cu mulţămită milele Tale.

Ca tâlharul Te rog pomeneşte-mă! ca Vameşul întristându-mă, mă bat în piept, şi strig: Milosteveşte-Te, primeşte-mă, prea îndurate, ca pe cel curvar, pre mine cel ce mă întorc de la toate răutăţile mele, Impărate al tuturor; ca să laud plecăciunea Ta cea prea multă.

Suspină acum suflete al meu prea ticăloase, şi strigă lui Hristos: Doamne, Cela ce ai sărăcit de a Ta voie pentru mine, Insuţi Tu mă îmbogăţeşte pre mine cel sărăcit de toată fapta bună, cu bogăţia bunătăţilor, ca un bun şi milotiv.

Slavă.

Veselia care ai făcut oare-când, Bunule, pentru întoarcerea cea de voie a Fiului pierdut, fă-o acum şi spre mine păcătosul, tinzându-mi cinstitele Tale braţe; ca mântuindu-mă, să laud plecăciunea Ta cea prea multă.

Şi acum, a Născătoarei.

Cu luminătoarele tale rugăciuni, Fecioară, lumineazâ-mi, rogu-mă, ochii cei înţelegători, ce sunt întunecaţi cu răutatea, şi la calea pocăinţii mă îndreptează. Ca după datorie să te laud pre tine, ceea ce ai întrupat mai pre sus de cuvînt pre Cuvîntul.

Catavasie.

Din pământeni cine a auzit „una ca aceasta; sau cine a văzut „vre-odinioară: Fecioară să se fi „aflat având în pântece, şi fără „durere să fi născut prunc? In „acest chip este minunea ta, şi „pre tine, Prea curată, Născătoare „de Dumnezeu, Marie, te mărim.

LUMINÂNDA INVIERII.

Apoi a Triodului, Prosomia.

Femei auziţi glas...

Bogăţia darului, care mi-ai dat, Mântuitorule, ducându-mă în laturi eu ticălosul, rău o am cheltuit, vieţuind desfrânat, şi o am risipit dracilor, înşelându-mă; ci acum întorcându-mă, primeşte-mă ca pre rătăcitul, Părinte; îndură-Te şi mă mântueşte.

Slavă.

Asemenea

Cheltuind avuţia Ta, Doamne, o am risipit, şi m'am supus eu ticălosul dracilor celor vicleni; ci Tu, prea milostive Mântuitorule, îndură-Te spre mine păcătosul şi mă curăţeşte pre mine spurcatul, dându-mi haina cea dintâi a împărăţiei Tale.

Şi acum, a Născătoarei.

Sfîntă Maică Fecioară, binevestirea cea mare a apostolilor şi a martirilor, a profeţilor şi a cuvioşilor, fă milostiv nouă robilor tăi pre Fiul tău şi Domnul, de Dumnezeu Născătoare, când va şedea să judece pre fie-care dupre vrednicia faptelor.

LA LĂUDĂRI

Stihiri din Octoih ale Invierii 4, şi una a lui Anatolie şi de la Triod trei idiomele

Glasul al 2-lea.

Glasul pierdutului aduc Ţie, Doamne, greşit-am înaintea ochilor Tăi, Bunule; risipit-am bogăţia darurilor Tale; ci mă primeşte pre mine cel ce mă pocăesc, Mântuitorule, şi mă mântueşte.

Glasul al 4-lea.

Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu înalţă-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit.

Ca fiul cel curvar am venit şi eu, Indurate, carele toată vieaţa o am cheltuit întru înstreinare; risipit-am bogăţia care mi-ai dat, Părinte; primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc, Dumnezeule, şi mă milueşte.

Glasul al 8-lea.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.

Cheltuind în desfrânări averea părintească şi risipindu-o, pustiu m'am făcut, sălăşluindu-mă în oraşul viclenilor cetăţeni; dar neputând mai mult răbda locuinţa cea dimpreună cu dânşii, întorcându-mă strig Ţie, îndura-tului părinte: Greşit-am la cer şi înaintea Ta! Şi nu sunt vrednic să mă chem fiul Tău; fă-mă

ca pre unul din argaţii Tăi, Dumnezeule şi mă miluieşte.

Slavă, Glasul al 6-lea.

Bunule părinte, depărtatu-m'am de la Tine, ci nu mă părăsi, nici să mă faci netrebnic împărăţiei Tale. Vrăşmaşul cel cu totul viclean m'a golit, şi mi-a luat bogăţia; darurile cele sufleteşti le-am risipit nebuneşte. Deci sculându-mă şi întorcându-mă către Tine strig: Fă-mă ca pre unul din argaţii Tăi, Cela ce pentru mine Ţ'ai întins pre cruce prea curatele Tale mâini; ca să mă scoţi de la fiara cea cumplită, şi cu haina cea dintâi să mă îmbraci, ca un mult milostiv.

Şi acum.

Prea binecuvântată eşti...

Doxologia cea mare, Ecteniile şi Apolisul, şi obişnuita Litie, la care cântăm: Slavă, şi acum, Stihira Evangheliei cea de la Utrenie. Apoi se ceteşte învăţătura pentru credinţă: şi Ceasul 1-iu, în pridvor, şi Apolisul deplin.

La Liturghie.

Fericirile din Octoih, pe 6, şi din Triod cântarea 6-a, pe 4. Prochimenul glasului, Apostolul, către Corinteni, Aliluia al glasului: Evanghelia de la Luca.

CHINONICUL

Lăudaţi pre Domnul din ceruri.

Cade-se a şti:

Că în săptămâna lăsatului de carne, Aliluia nu cântăm. Şi o Catismă lăsăm, a Psaltirii de dimineaţă, şi o zicem aceasta la Vecernie, şi lăsăm şi mijloceasurile; şi Canonul cel de rugăciune al prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu, ce se cântă la după-cinare; iar După-cinare, se ceteşte cea mică. Asemenea facem şi în săptămâna brânzei (afară de Mercuri şi de Vineri). Ci de aceasta toate caută învăţătură acolo. Şi citim întru aceasta săptămână în fiecare zi dimineaţa cuvântul sfântului Macarie, pentru cele patruzeci de zile ale postului şi pentru cele cincizeci. Al cărui început este:

Fiii mei, bucură-se inima mea pentru voi.

Să se ştie, că rânduiala slujbelor sfinţilor ce se vor întâmpla Sâmbăta şi în Dumineca lăsatului de carne, se cântă mai înainte la După-cinările trecute. Asemenea facem şi în Sâmbăta şi în Dumineca lăsatului de brânză; sau cum va voi cel mai mare. Se exceptează pomenirea vre-unui sfânt mare, sau hramul bisericii.

IN SÂMBĂTA
LĂSATULUI DE CARNE

Facem pomenirea tuturor celor din veac adormiţi, ortodoxilor creştini, părinţilor şi fraţilor noştri.

Vineri seara.

După Psalmul începător, şi obişnuita Stihologie, la Doamne strigat'am punem Stihirile pe 6; şi cântăm din Octoih stihirile martirilor 3 ale glasului ce este de rând şi ale Triodului trei prosomice.

Glasul al 8-lea, Prosomia.

In raiul cel din Edem...

Astăzi, credincioşii săvârşim cu serbare pomenirea tuturor morţilor celor din veac, anume a celor ce întru credinţă au vieţuit creştineşte. Să lăudam pre Mântuitorul şi Domnul, şi să cerem cu deadinsul, ca să dea ei răspuns bun în ceasul judecăţii, la însuş Dumnezeul nostru, Cel ce va să judece tot pământul, dobândind cu bucurie starea cea de a dreapta Lui, în partea dreptilor şi întru soarta

cea luminată a sfinţilor; şi să se facă vrednici împărăţiei Lui celei cereşti.

Mântuitorule, Cela ce ai răscumpărat pre oameni cu sângele Tău, şi cu moartea Ta, din moartea cea amară ne-ai mântuit pre noi, şi vieaţă veşnică ne-ai dat cu învierea Ta. Odihneşte, Doamne, pre toţi cei adormiţi întru buna credinţă, în pustii sau în cetăţi, în mare, sau pre pământ, şi în tot locul; pre împăraţi, pre arhierei şi preoţi, pre sihastri şi pre cei întru una adunaţi, din toată vârsta, din tot neamul; şi-i învredniceşte împărăţiei Tale celei cereşti.

După scularea Ta din morţi, Hristoase, moartea nu mai stăpâneşte pre cei ce au murit cu bună credinţă. Pentru aceasta ne rugăm cu deadinsul, odihneşte în curţile Tale, în sânul lui Avraam pre robii Tăi, ceice Ţi-au slujit Ţie în curăţenie, dela Adam până astzi; pre părinţii şi pre fraţii noştri, prietenii şi rudele, şi pre tot omul ce a lucrat ale vieţii cu credinţă, şi la Tine, Dumnezeule, s'au mutat în multe feluri şi în multe chipuri, şi-i învredniceşte pre ei împărăţiei Tale celei cereşti.

Slavă, Glasul al 8-lea.

Plâng şi mă tânguesc, când gândesc de moarte, şi văd în mormânturi zăcând frumuseţea noastră, cea zidită dupre chipul lui Dumnezeu, grozavă neslăvită, neavând chip. O minune! Ce taină este aceasta, care s'a făcut pentru noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat dupre porunca lui Dumnezeu, precum este scris; a Celui ce dă odihnă celor răposaţi.

Şi acum a Născătoarei, acelaş glas.
In locul Prochimenului, cântăm Aliluia pe Glasul al 8-lea.

Stih: Fericiţi sunt, pe cari i-ai ales, şi i-ai primit, Doamne, şi pomenirea lor din neam în neam.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui, şi sămânţa lor va moşteni pământul.

LA STIHOAVNĂ

Două stihiri ale martirilor, şi una a morţilor, din octoih ale glasului de rând, cu stihurile de mai sus.

Slavă, glasul al 6-lea.

A lui Ioan Damaschin.

Incepătură şi stat mi-a fost mie porunca Ta cea ziditoare, că voind să mă alcătueşti vieţuitor, din fire văzută şi nevăzută, trupul mi-ai zidit din pământ, şi suflet mi-ai dat cu dumnezeeasca şi de vieaţă făcătoarea Ta însuflare. Pentru aceasta, Mântuitorule, odihneşte pre robii Tăi, în laturea celor vii, şi în corturile drepţilor.

Şi acum a Născătoarei.

Cu rugăciunile celei ce Te-a născut pre Tine, Hristoase, şi ale martirilor Tăi, ale apostolilor, ale proorocilor, ale arhiereilor, ale cuvioşilor, ale drepţilor, şi ale tuturor sfinţilor; pre robii Tăi cei adormiţi odineşte-i.

Deci: Acum slobozeşte: Sfinte Dumnezeule:

Şi după: Tatăl nostru:

Troparul glasul al 8-lea.

Cela ce prin adâncul înțelepciunii, cu iubirea de oameni toate le economisești, și cele de folos tuturor le dăruești, Insuți făcătorule, odihnește, Doamne, sufletele robilor Tăi; că spre Tine și-au pus nădejdea, spre făcătorul, și ziditorul, și Dumnezeul nostru.

Slavă, Și acum, a Născătoarei, asemenea.

Pre tine zid și liman te avem, și rugătoare bine primită către Dumnezeu; pre Carele L'ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, mântuirea credincioșilor.

Apoi Ectenia și Apolisul.

După Apolisul Vecerniei, facem Panihidă pentru cei morți; și cântăm canonul morților al glasului de rând.

LA UTRENIE

După cei 6 Psalmi, Aliluia, pe glasul a 8-lea, Troparul de două ori.

Cela ce cu adâncul înțelepciunii...

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Pre Tine zid și liman.

Și obișnuitele Stihologii. Apoi se cetește cuvânt pentru cei morți, de la Corinteni întâia epistolă. Si se cântă și Fericiți cei fără prihană... pe două stări cu pripeala glasul al 5-lea..

Bine ești cuvântat Doamne....

Și după aceasta, Troparele morților, glasul al 5-lea cu pripeală:

Bine eși cuvântat Doamne, învață-ne pre noi îndreptările Tale.

Ceata sfinților a aflat isvorul vieții, și ușa raiului; să aflu și eu calea prin pocăință; eu sunt oaia cea pierdută, chiamă-mă, Mântuitorule și mă mântuește.

Bine ești cuvântat Doamne...

Cei ce pre mielul lui Dumnezeu ați mărturisit, și ați fost junghiați ca niște miei, fiind mutați la vieața cea neîmbătrânitoare și pururea veșnică, sfinților; Aceluia cu deadinsul, Martirilor, vă rugați, să ne dărească nouă deslegare datoriilor.

Bine ești cuvântat Doamne...

Cei ce ați umblat pre calea cea strâmtă și cu scârbe, toți cari în vieață crucea ca jugul ați luat, și Mie Mi-ați urmat cu credință; veniți de luați darurile, care am gătit vouă și cununile cerești.

Bine ești cuvântat, Doamne...

Chipul slavei Tale celei negrăite sunt, măcar de și port ranele păcatelor; miluește zidirea Ta Stăpâne și o curățește cu îndurarea Ta și moștenirea cea dorită dăruește-mi, făcându-mă pre mine iarăș cetățean raiului.

Bine ești cuvântat Doamne...

Cela ce cu mâna dintru neființă mai zidit, și cu chipul Tău cel dumnezesc mai cinstit, Iar pentru călcarea poruncii iarăș mai întors în pământ, din carele am fost luat. La cel după asemănare mă ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăș împodobindu-mă.

Bine ești cuvântat Doamne...

Odihnește, Dumnezeule, pe robii Tăi, și-i așează în raiu, unde cetele sfinților Doamne, și dreptii ca luminătorii strălucesc. Pre adormiții robii Tăi, îi odihnește, trecându-le lor toate greșelile.

Slavă.

Pre o Dumnezeire în trei străluciri cu bună credinţă să o lăudăm, strigând: Sfânt eşti Părinte, fără de început, Fiule, cel împreună fără de început, şi Duhule, cel dumnezeesc; luminează-ne pre noi, cari cu credinţă servim Ţie, şi ne scoate din focul cel de veci.

Şi acum...

Bucură-te Curată, ceea ce ai născut pre Dumnezeu cu trup, spre mântuirea tuturor; că neamul omenesc a aflat mântuire prin tine şi noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu, Curată şi binecuvântată.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule, de trei ori. După aceasta Ectenia pentru cei morţi. Iară şi iară cu pace.... Preotul zice: Dumnezeul duhurilor; iar noi: Doamne miluieşte de 40 de ori. Şi după Ecfonis. Şezânda. glasul al 5-lea.

Odihneşte, Mântuitorul nostru, cu cei drepţi pre robii Tăi, şi-i sălăşlueşte pre ei în curţile Tale, precum este scris; trecându-le ca un bun greşelile lor cele de voie, şi cele fără de voie, şi toate cele întru ştiinţă şi întru neştiinţă, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei

Cela ce ai răsărit lumii din Fecioară, Hristoase Dumnezeule, şi printr'însa fiii luminii ne-ai arătat, miluieşte-ne pe noi.

Psalmul 50 şi cântăm Stihurile.

Să cântăm Domnului...

Iar canoanele se cântă: al hramului cu Irmosul pe 6, şi în Triod pe 8. Şi cântăm şi a doua cântare, fără stihuri; iar celelalte cu Stihuri.

CANONUL

Compus de Teodor Studitul cu acrostihul:
Cel nevrednic Teodor...

Cântarea 1-ia, glasul al 8-lea, Irmos:
Cântare: Să înălţăm popoare....

Toţi să ne rugăm lui Hristos, făcând astăzi pomenire morţilor celor din veac, ca să scutească de focul cel veşnic pre cei ce au adormit în credinţă şi în nădejdea vieţii celei veşnice.

Cu adâncul judecăţilor Tale, Hristoase, prea înţelepţeşte ai rânduit mai înainte sfârşitul vieţii fie căruia, hotarul şi locul. Pentru aceasta mântueşte, prea Indurate la judecată, pre cei ce i-a acoperit pământul în tot locul.

Cela ce ai dat hotarele vieţii noastre, Insuţi pe cei ce au trecut din noaptea vieţii acesteea, arată-i fii zilei celei neînserate, Doamne: pre preoţii ortodoxi şi pre împăraţi şi pre tot poporul Tău.

Pre credincioşii pre cari i-a acoperit apa, şi războiul i-a secerat, şi pre cari i-a cuprins cutremurul, şi tâlharii i-au ucis, şi pre cei ce i-a ars focul, Milostive, rânduieşte-i în partea drepţilor.

Toate datoriile trupului trecându-le cu vederea Mântuitorul nostru, întru toată vârsta a tot neamul omenesc; pune-i înaintea judecăţii Tale, să răspundă neosândiţi Ţie, Ziditorule.

Slavă, a Treimei.

Trei feţe în ipotasurile sale ale unei firi laud, pre Tatăl cel nenăscut, pre Fiul, cel ce S'a năs-

cut, și pre Duhul Sfânt; o împărăție fără început, o stăpânie și o dumnezeire.

Și acum... a Născătoarei

Cu adevărat tu te-ai arătat cer pre pământ, mai mare de cât cerul cel mai de sus, Fecioară, ceea ce nu știi de mire; că din tine a răsărit Soarele în lume, Cel ce stăpânește dreptatea.

Catavasii: zicem Irmoasele acestui Canon.

Cântare să înălțăm popoare, „minunatului, Dumnezeului nos„tru, Cela ce a mântuit pre Israil „din robie; cântare de biruință „cântând și strigând: Să cântăm „Ție, Cela ce ești Insuți Stăpân.

Cântarea 2-a. Irmos.

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeul vostru, Cel ce „M'am născut mai înainte de veci „din Tatăl și din Fecioară mai „pe urmă, fără bărbat M'am în„trupat și am deslegat păcatul „strămoșului Adam, ca un iubi„tor de oameni.

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeul vostru, Carele cu dreaptă judecată am întărit hotarele vieții, Cel ce primesc din stricăciune, întru nestricăciune, pe toți cei adormiți întru nădejdea învierii celei veșnice.

Doamne, Cela ce primești din cele patru margini ale lumii pre cei ce au adormit cu credință, în mare, sau pre pământ, în râuri, în izvoare sau în bălți și în puțuri, pre cei ce s'au făcut mâncare fiarelor și pasărilor și jigăniilor, pre toți îi odihnește.

Doamne, Cela ce cu palma Ta toate le-ai despărțit mai înainte, pre cei ce s'au deslegat în elemente, alcătuește-i și-i învie ază la venirea Ta; toate greșelile cele întru știință și cele întru neștiință iertându-le lor.

O, cât va fi de înfricoșată a doua venire a Ta, Doamne! Că venind în chipul fulgerului pre pământ, vei să scoli toată zidirea să se judece. Atuncea pre cei ce au viețuit Ție cu credință, învrednicește-i să fie împreună cu Tine, întâmpinându-Te.

Slavă a Treimei

Unime prea desăvârșită, Dumnezeule prea înalte, Cela ce ești în trei ipostasuri, Părinte, cel nenăscut, Fiule, unul născut, și Duhule, cel ce purcezi din Tatăl, și prin Fiul Te arăți; o ființă, o fire, o domnie, o împărăție, mântuește-ne pre noi pre toți,

Și acum... a Născătoarei.

Negrăită este minunea nașterii tale, Maică Fecioară; că în ce chip ai și născut și curată petreci? Cum ai născut prunc, și nu știi nici cum de ispită bărbătească? Precum știe Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce S'a născut din tine mai pre sus de fire, cu cuvioasă înnoire.

Catavasie:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt...

Cântarea 3-a. Irmos:

Cuvântule al lui Dumnezeu...

Pre cei ce şi-au petrecut călătoria vieţii cu credinţă dreaptă, învredniceşte-i, Dumnezeule, a se încununa cu cununa dreptăţii, şi a dobândi bunătăţile cele veşnice.

Pre cei răpiţi fără veste, pre cei arşi de trăsnete, pre cei ce au murit de ger şi de toată bătaia, odihneşte-i, Dumnezeule, când toate cu foc le vei lămuri.

Pre cei ce au înnotat în marea vieţii cea deapururea furtunoasă, învredniceşte-i să apuce la limanul nestricatei vieţii Tale, Hristoase, cei ce au fost ocârmuiţi în vieaţă de dreapta credinţă.

Pre cei ce i-au luat spre mâncare toată firea celor din mare şi a pasărilor cerului, pentru judecăţile Tale, Hristoase Dumnezeule, înviază-i cu cinste în ziua cea de apoi.

Slavă a Treimei.

Unimea cea dumnezeească când o despart cu gândul în trei feţe, fără amestecare, îndată-şi împreun cele nedespărţite; că precum este graba fulgerului, aşa şi Cea întreit strălucitoare se vede întru o unime.

Şi acum... a Născătoarei.

Necunoscută este minunea ta, că ai născut fără de bărbat, şi Fecioria ta după ce ai născut curată o păzeşti. Pentru aceasta mulţimea îngerilor şi neamul omenesc te laudă în veci.

Catavasie.

Cuvântule al lui Dumnezeu, „Cela ce ai întărit cerurile cu „mâna Ta, întăreşte şi inimile „noastre, ale celor ce nădăjduim „spre Tine, întru lumina cunoş„tinţei Tale celei adevărate.

Şezânda, glasul al 5-lea, de două ori, Prosomia:

Pre cuvântul cel împreună...

Cela ce pentru noi ai răbdat crucea şi moartea şi ai omorît iadul, şi împreună ai sculat pre cei morţi, odihneşte Mântuitorule pre cei ce s'au mutat dela noi, ca un Dumnezeu, iubitor de oameni. Şi la înfricoşata şi groaznica Ta venire, Dătătorule de vieaţă, învredniceşte-i împărăţiei Tale, ca Cela ce ai mulţime de îndurări.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei.

Acoperemântul tău cel grabnic, şi ajutorul, şi mila arată-o spre robii tăi, şi alinează valurile gândurilor celor deşarte, prea Curată. Şi sufletul meu cel căzut ridică-l, Născătoare de Dumnezeu; că ştiu, Fecioară, ştiu că poţi câte şi voeşti.

Cântarea 4-a. Irmos:

Vrând să Te întrupezi...

Pre părinţi, pe moşi, pre strămoşi, de la cei dintâi până la cei de apoi, cari s'au mutat în bună lege, şi în bună credinţă, pre toţi pomeneşte-i, Mântuitorul nostru.

Pre cei ce li s'a întâmplat a-şi sfârşi vieaţa cu credinţă în munte, în cale, în locuri pustii; pre sihaştri şi pre cei întru una adu-

naţi, pre tineri şi pre bătrâni, cu sfinţii, Hristoase, sălăşlueşte-i.

Pre cei ce cu credinţă şi-au mutat vieaţa degrab, din întristare şi din bucuria ce le va fi venit fără nădejde, pre cei ce au pătimit în zile bune, sau în nenorocire, pre toţi odihneşte-i, Mântuitorul nostru.

Pre cei ce i-a omorît frigul, sau i-a răpit calul, sau grindina, zăpada, şi ploaia îmmulţită; şi pre cei ce i-a omorît cărămida, sau ţărâna i-a împresurat, Hristoase, Mântuitorul nostru, odihneşte-i.

Slavă... Treimica.

Minunat lucru, că Dumnezeirea este una şi întreită! toată în fiecare faţă fără despărţire; că Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt ne închinăm, ca unui Dumnezeu.

Şi acum... a Născătoarei.

Îndreptează-ne cu rugăciunile tale, ocârmuindu-ne pre noi cei înviforaţi de valul păcatului, la limanul cel de mântuire, Născătoare de Dumnezeu, şi ferindu-ne de toate răutăţile.

Catavasiile:

Vrând a Te întrupa din mun„tele cel umbros Cuvinte din „singură Născătoarea de Dum„nezeu, proorocul a cunoscut cu „privire dumnezeească şi cu fri„că a slăvit puterea Ta.

Cântarea 5-a, Irmos.

Mânecă duhul meu către...

Făcând astăzi pomenire tuturor celor ce au murit cu bună credinţă din veac, Doamne, cu deadinsul strigăm Ţie: Pre toţi odihneşte-i cu sfinţii Tăi.

Pre cei ce i-au luat din tot neamul şi neamul, din împăraţi, din boeri, sau din sihaştri, întru credinţă dreaptă, Indurate, scapă-i de munca cea veşnică.

Ştiind cele de folos ale tuturor celor ce i-ai zidit, pre cari i-ai lăsat, Doamne, să moară prin căderi năprasnice fără veste, mântueşte-i de toată munca, Dumnezeul nostru.

De focul cel pururea arzător, şi de întunerecul cel îngrozitor, şi de scrâşnirea dinţilor, şi de viermele cel ce munceşte fără de sfârşit, şi de toată munca, scapă Mântuitorul nostru pre toţi cei ce cu credinţă au murit.

Slavă. Treimica.

Unime în trei ipostasuri ceea ce eşti de un scaun, fără început, care ai unirea cu despărţirea, şi iarăşi firea în faţe; uneşte-ne pre noi întru o voie a poruncilor Tale.

Şi acum... a Născătoarei.

Mai pre sus slăvită de cât Serafimii cei cu chipuri de foc, te-ai arătat prea Curată; că ai născut pre Acela, de Carele ei nu se pot apropia, pre Iisus Mântuitorul; Carele cu întruparea a îndumnezeit frământătura pământenilor.

Catavasie:

Mânecă Duhul meu către Tine, „Dumnezeule, pentru că lumină „sunt poruncile venirii Tale. Deci

„întru acelea luminează mintea „noastră Stăpâne, şi ne condu pre „calea vieţii.

Cântarea 6-a, Irmos.

Primeşte-mă pre mine...

Cela ce ai deslegat durerile morţii pătimind, începătorule al vieţii, Dumnezeul nostru, pre robii Tăi, cei din veac adormiţi, odihneşte-i.

Pre cei ce cu judecăţile Tale cele negrăite, i-au omorât băuturile cele cu farmece, otrăvile, înecările de oase, cu sfinţii, Doamne, odihneşte-i.

Când vei judeca toate, stând goale şi descoperite înaintea feţei Tale; atuncea, Indurate, să-Ţi fie milă de cei ce Ţi-au servit cu credinţă, Dumnezeule.

Trâmbiţând Arhanghelul Tău cu trâmbiţa cea de apoi, spre scularea în viaţă a tuturor, atuncea, Hristoase, odihneşte pre robii Tăi.

Invredniceşte, Dumnezeule, împreună cu servitorii Tăi pre credincioşii cei din veac, pre cari i-ai luat, şi pre tot neamul omenesc, ca să Te slăvească.

Slavă. Treimica.

Stăpânie dumnezeească întreit sfântă, ceeace eşti de un scaun, Părinte, Fiule, şi cu Duhul; Tu eşti Dumnezeul meu, Cela ce cu stăpânirea Ta cea a tot puternică toate le cuprinzi.

Şi acum... a Născătoarei.

Saltă Iesee, strămoşule, că din rădăcina ta, din Curata Fecioară a răsărit floare de viaţă, Hristos Dumnezeu, Cel ce a mântuit lumea.

Catavasie,

Primeşte-mă pre mine cel cu„prins de păcate multe, Iubito„rule de oameni, carele cad la „îndurările Tale, şi ca pe prooro„cul, Doamne, miluieşte-mă.

Condacul Glasul al 8-lea.

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin; ci viaţă fără de sfârşit.

ICOS.

Tu Insuţi eşti fără de moarte, Cela ce ai făcut şi ai zidit pre om; iar noi pământenii din pământ suntem ziditi, şi întru acelaş pământ vom merge, precum mi-ai poruncit, Cela ce m'ai zidit şi mi-ai zis: Că pământ eşti şi în pământ te vei întoarce, unde vom merge toţi pământenii, făcând tânguirea cea deasupra gropii cântare, Aliluia.

SINAXAR

PENTRU POMENIREA MORŢILOR

STIHURI

Păcatele morţilor trece-le, Cuvinte:
Şi cu milele Tale miluieşte-i Sfinte,

Intru aceasta zi dumnezeeştii părinţi au aşezat să se facă pomenire tuturor celor din veci răposaţi întru buna credinţă, pentru nişte asemenea cauze; de vreme ce unii în călătorie fiind, au luat moarte de multe ori grabnică şi fără veste adică în mare şi în munţi pustii, în crăpăturile pietrelor, în prăpăstiile pământului şi în foamete, în moarte de ciumă şi în răs-

boaie, în incendii şi în geruri; şi alţii multe feluri de morţi au răbdat. Asemena uni săraci fiind şi lipsiţi, n'au putut să aibă parte de pomeniri. Pentru aceea dumnezeeştii părinţi îndemnându-se, au dat aceasta poruncă şi au întocmit să facă sfânta Biserică a răsăritului tuturor pomenire generală; arătând prin aceasta, că aceea ce se face pentru dânşii, mare folos le aduce. Aceasta după socotinţa cea dintâi; iar a doua socoteală este: Fiindcă mâine se serbează a doua venire a lui Hristos la judecată, pentru aceea cu cuviinţă fac şi pomenire pentru suflete, ca şi cum ar îmblânzi şi ar face milostiv pre judecătorul cel înfricoşat şi drept; ca dupre îndelunga răbdarea Sa şi dupre mila Sa cea obişnuită către dânşii, să-i aşeze întru desfătarea cea făgăduită. Trebuie să observăm că Sâmbăta mai ales facem pomenire sufletelor; care, sabat, adică odihnă, închipueşte la jidovi. Şi pentru morţi cu adevărat, ca pentru aceia cari au reposat, şi s'au odihnit de lucrurile lumii acesteea şi de toate alte valuri; măcar că în ziua odihnei facem rugi şi pomenire, precum cu lege s'a dat să se facă în toate Sâmbetele. Însă acum la un loc facem pomenire, rugându-ne pentru tot creştinul. Că ştiind dumnezeeştii părinţi, cum că acele pomeniri, cari se fac pentru cei morţi, adică milosteniile şi liturgiile, le aduc lor mare odihnă şi folos; pentru aceea poruncesc să facă acelea şi deosebi şi în genere, adică în biserică, luând aceasta de la sfinţii Apostoli precum s'a zis: precum scrie şi Dionisie Areopagitul. Iar cum că aduce sufletelor folos, aceea ce se face pentru dânsele, se încredinţează cu adevărat şi din alte dovediri multe, dar nu puţin şi din istoria sfântului Macarie, care mergând pre cale a găsit o căpăţină uscată a unui Elin păgân, şi a întebat-o: Oare au ei când-va în iad vre-o simţire de mângâiere? Iar aceia căpăţână a răspuns: Simţim mare uşurare când tu, Părinte, te rogi pentru morţi. Se mai spune de S. Grigorie Dialogul că prin rugăciune a mântuit pre Impăratul Traian păgânul, dar a auzit de la Dumnezeu ca nici odată să nu se mai roage pentru păgâni. Asemenea împărăteasa Teodora prin rugăciunile bărbaţilor sfinţi şi mărturisitori a scos din muncă şi a mântuit pe uritul de Dumnezeu Teofil, precum se arată în istorie. Laudă milosteniile pentru morţi ca pe nişte lucruri bune, şi Grigorie Teologul, în cuvântul ce l'a făcut la moartea fratelui său Chesarie. Şi marele Gură de aur în cartea către Filipeni zice: Să purtăm grije pentru folosul celor ce au răposat. Să le dăm cuvenitul ajutor acum, adică milostenii şi prinoase; pentru că acel lucru mare agoniseală le aduce lor, mare dobândă şi câştig. Că nu în zadar s'a aşezat aceasta cu lege şi s'a dat Dumnezeeştii biserici prin ucenicii Domnului, cei cu totul înţelepţi, ca să facă preoţii pomenire la înfricoşatele taine pentru morţii, cari au adormit întru credinţă. Grăeşte încă şi vestitul Atanasie: Măcar de s'ar risipi în văzduh, acela carele s'a sfârşit întru creştinătate, dar nu părăsi a aprinde la mormântul lui unt-de-lemn şi lumânare, chemând pe Hristos Dumnezeu; căci aceste lucruri sunt primite lui Dumnezeu, şi aduc mare plată. Şi de va fi păcătos mortul ca să-i deslegi păcatele, iar de va fi drept, ca să-i fie adăogire de plată. Aşişderea de va fi cineva strein şi ne avut, şi nu are pre nimenea ca să poarte grije de dânsul, întru unele ca acestea, atunci Dumnezeu drept fiind şi iubitor de oameni, va da şi aceluia pentru lipsa lui milostivirea Sa, precum însuşi ştie, mai pe sus de înţelegerea minţii noastre. Iar încă şi acela carele aduce daruri pentru unii ca aceia, se face părtaş acelei răsplătiri, căci a arătat dragoste pentru mântuirea prietenului său. Căci acela care unge pre altul cu unsoare mirositoare, el însuşi întâi miroasă frumos. Iar acei nepurtători de grije, ca şi cei ce iau pe cineva în garanţie şi nu plinesc legătura ce au făcut, toată judecata vor avea. Aşa, până când va sosi a doua venire a lui Hristos, ori ce se face pentru cei morţi, folos mare le aduce, precum zic dumnezeeştii părinţi; şi mai ales acelora, cari mai puţin s'au îngrijit de faptele bune, când în numărul viilor s'au aflat. Şi măcar că spune dumnezeeasca Scriptură şi oare-care groază spre învăţătura şi îndreptarea multor oameni; însă iubirea de oameni a lui Dumnezeu mai mult birueşte; că de se va afla dreaptă măsură de bunătăţi şi de răutăţi, birueşte bunătatea lui Dumnezeu, care o are pentru om. Iar de se va îngreuia ceva cumpăna răutăţilor şi va atârna în jos, atunci aceea îndurare a lui Dumnezeu, iar o va sprijini. Se cuvine să ştim şi aceasta că vor cunoaşte unul pre altul, toţi cari vor fi acolo, şi aceea, pre cari acum nu i-au cunoscut, şi pre cari nici odată nu i-au văzut, precum

zice dumnezeescul Gură de aur; dovedind aceea din pilda Evangheliei pentru bogatul şi pentru Lazăr. Şi încă nu cu o închipuire oarecare trupească; pentru că o vârstă şi o măsură de ani toţi vor avea, nici vor lua aceea cunoştinţă din statul trupului, ci cu ochiul cel sufletesc luminos şi limpede văzător. Precum şi Teologul Grigorie zice în cuvântul său la mormântul fratelui său Chesarie: Atuncea (zice) te voiu vedea, Chesarie, luminat şi preamărit, în ce chip, frate preaiubite, te-ai arătat mie de multe ori prin vis. Iar marele şi prea alesul Atanasie, zice, că, până la învierea generală a tuturor morţilor, s'a dat sfinţilor să cunoască unul pre altul, şi să se veselească împreună; păcătoşii însă şi de aceasta s'au lipsit. Iar sfinţilor martiri s'a dat să privească la lucruri care se petrec la noi, şi să ne cerceteze. Pentru aceea atuncea toţi vor cunoaşte unul pre altul; că faptele tuturor cele arătate şi cele ascunse se vor arăta. Însă se cuvine a şti: Că sufletele drepţilor petrec acum în nişte locuri oare-care osebite, iar păcătoşii într'alt chip; unii bucurându-se cu nădejdea mântuirii; iar alţii întristându-se cu aşteptarea cumplitelor munci. Nici sfinţii n'au luat făgăduinţele binelui, precum zice dumnezeescul Apostol: Dumnezeu mai înainte văzând pentru noi oare-ce mai bun, ca să nu ia fără de noi săvârşirea. Trebue a şti: Că aceia cari cad în prăpastii, în foc, în mare, sau prin alte morţi tragice ies din lumea aceasta, precum prin frig, prin foamete, şi prin altele asemenea, nu toţi din porunca lui Dumnezeu rabdă aceea; acelea sunt judecăţile lui Dumnezeu, din care, unele se fac dupre bună voia Lui, iar altele din îngăduinţa Sa; încă şi pentru ştiinţa, îngrozirea şi îndreptarea altora se fac. Şi spre rânduiala vieţii fiecăruia, sfatul lui Dumnezeu şi voia, mai înainte însemnează ceasul şi felul morţii; iar pentru finitul vieţii, nu este anume hotar. Că zice Apostolul către Corinteni scriind: Pentru aceea cu nevrednicie luaţi, că mulţi sunt între voi neputincioşi şi bolnavi, şi dorm destui, adecă mor mulţi. Şi David: Nu mă duce pre mine într'înjumătăţirea zilelor mele şi cu palme măsurate ai pus zilele mele. Şi Solomon: Fiule, cinsteşte pre tatal tău şi pre mama ta, ca să trăeşti ani mulţi; şi iarăşi, ca să nu mori fără de vreme. Şi la Iov, zice Dumnezeu către Elifas: V'aşi fi pierdut pre voi, de nu m'aşi fi oprit pentru servul Meu Iov. Şi dacă se vorbeşte de hotar, să înţelegi, că hotar este voia lui Dumnezeu şi judecata Lui; că unuia îi adaoge ani, iar altuia îi împuţinează; toate lucrurile spre folos rânduindu-le. Şi când voeşte şi judecă Dumnezeu, rândueşte şi felul morţii şi ceasul. Că zice marele Atanasie: Hotarul vieţii fiecărui om, este voia şi sfatul lui Dumnezeu. Cade-se încă şi aceasta a şti, că pruncii cei botezaţi sunt în bine; iar cei nebotezaţi şi ai păgânilor, nici la bine, nici în gheena nu vor merge. Şi după ce iese sufletul din trup, nici o grije nu are de lucrurile acestea de aicea pământeşti; ci numai se grijeşte totdeauna de cele de acolo. Însă pomenire a treia zi facem, că a treia zi mortul îşi schimbă vederea. Şi a noua zi, pentru că atuncea piere podoaba trupului omului, rămânând numai inima. Iar la patruzeci de zile facem pomenire, pentru că atunci şi singură inima piere. Este de notat că şi la naştere tot întru acest chip merge lucrul; că în ziua a treia se închipueşte inima, iar până la ziua a noua se întregeşte trupul. Iar până la patruzeci de zile se închipueşte chipul vederii desăvârşit. Deci pentru aceste cauze ce am zis mai sus, facem pomenire pentru sufletele morţilor. Pe cari în corturile, adică în locaşurile drepţilor Tăi a se odihni îi învredniceşte, Stăpâne Hristoase şi ne miluieşte pre noi, ca cela ce eşti însuţi fără de moarte. Amin.

Cântarea 7-a Irmos:

Cel ce ai întemeiat pământul...

Săvârşind pomenirile celor ce au murit cu bună credinţă din veac, strigăm: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pre cei ce au murit în buna credinţă fără veste, şi pe credincioşii ce au adormit de lovirea a tot felul de aruncare, a fierului, a lemnului, a tot felul de piatră, odihneşte-i, Dumnezeule.

La înfricoşată venirea Ta, îndurate, pune de-a dreapta oilor Tale pre cei ce Ţi-au slujit Ţie

Hristoase, în vieaţă cu dreaptă credinţă şi la Tine s'au mutat.

Rânduieşte pre robii Tăi, Hristoase, în corul aleşilor Tăi, ca să strige Ţie: Bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cela ce ai zidit din pământ ţărâna trupului, şi cu Duh o ai înviat, îndurate Mântuitorule; pre cei ce i-ai luat, odihneşte-i, Dumnezeule, întru vieaţa cea neîmbătrânitoare.

Slavă, a Treimei.

Să se laude dumnezeirea ca cum ar fi trei sori, cu o amestecare a luminii Tatăl şi Fiul şi dumnezeescul Duh, unul în fire, şi în trei ipostasuri.

Şi acum... a Născătoarei.

Cântarea lui David cântăm Ţie, munte al lui Dumnezeu, chemându-te Fecioară, întru carele sălăşluindu-se Cuvântul dupre trup, ne-a îndumnezeit pre noi duhovniceşte întru sine.

Catavasie.

Cela ce ai întemeiat pămân-
„tul întru început, şi cerurile
„cu cuvântul le-ai întărit, bine
„eşti cuvântat în veci, Doamne,
„Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea 8, Irmos.

Pre cel ce s'a prea-slăvit...

Cela ce ai împrăştiat mai înainte umbra morţii, răsărind ca soarele din mormânt, fii ai învierii şi măririi veşnice fă, Doamne, pre toţi, cei ce au murit cu credinţă.

Cunoscătorule al celor nearătate şi ascunse, când vei vrea să descoperi lucrurile întunerecului şi sfaturile inimilor noastre, atuncea să nu pui în socoteală faptele tuturor celor ce au adormit întru credinţă.

Când vei şedea pre scaun, şi vei porunci să stea la judecată cei adunaţi cu trâmbiţa de la marginile pământului, să-i erţi atuncea pre toţi, Hristoase, ca un milostiv.

Pre cei ce au murit din întâmplări de năprasnă, şi din chiotul tare, şi din alergarea grabnică, de palmă, de pumn şi de lovirea cu piciorul, Doamne al slavei; de vreme ce au adormit întru credinţă, iartă-i în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca pre o unime întru o fiinţă Te laud, ca pre o Treime în feţe Te cinstesc, Părinte, Fiule şi prea Sfinte Duhule. Stăpânia cea fără de început a împărăţiei tale, o slăvesc în veci.

Şi acum... a Născătoarei...

Isvor pecetluit al apei vieţii te-ai arătat Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, că, pre Domnul fără bărbat născându-L, adăpi pe credincioşi cu apa nemuririi în veci.

Catavasie.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre cel ce S'a preaslăvit în
„muntele cel sfânt, şi a arătat lui
„Moisi în rug prin foc taina pu-
„rurea Fecioarei, pre Domnul lău-

„daţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi „vecii.

Cântarea 9-a, Irmos.

Naşterea pururea Fecioarei...

Unde este locaşul sfinţilor Tăi, celor ce se veselesc, acolo învredniceşte, Doamne, să se bucure toţi cei din veac adormiţi întru credinţă şi întru nădejde.

Pre toţi credincioşii ce au pierit din mânia lui Dumnezeu, cu feluri de trăsnete de moarte din cer căzute, sau pământul desfăcându-se, sau marea învăluindu-se, Hristoase, odihneşte-i.

Pre cei ce au murit de muşcăturile cele veninate, de înghiţirea şerpilor, de călcarea cailor, de spânzurare şi de sugrumarea de cel de aproape, cari au servit Ţie cu credinţă, odihneşte-i.

Toată vârsta, pre bătrâni şi tineri, pre voinici şi copilandri, pre copii şi pre pruncii cei fără de vreme, firea bărbătească şi cea femeiască odihneşte, Dumnezeule, pre credincioşii cari i-ai luat.

Pre fie care anume, din cei ce au murit cu credinţă din veac şi din neamuri, şi din neam, atuncea, Hristoase, întru venirea Ta, învredniceşte-i fără de osândă a sta înaintea Ta.

Slavă, a Treimei...

Cela ce eşti un Dumnezeu în Treime, slavă Ţie neîncetat! Că cu toate că este fie care faţă Dumnezeu, dar în fire unul este Tatăl şi Fiul şi Duhul, cu cele trei luminate osebiri.

Şi acum... a Născătoarei.

Mai pre sus de minte este naşterea ta, că ai născut pre Cela ce este de mai înainte, şi ai alăptat negrăit pre dătătorul de hrană lumii, şi ai culcat pre cela ce cuprinde toate, pre însuşi Mântuitorul nostru, Hristos; ceeace eşti cu totul fără prihană.

Catavasie.

Naşterea pururea Fecioarei, ce „s'a arătat mai înainte legiuitorului în munte prin foc şi prin „rug, spre mântuirea noastră a „credincioşilor, cu cântări neîn„cetate să o slăvim.

LUMINÂNDA

Prosomia: Cela ce ai împodobit cerul...

Cela ce stăpâneşti pre cei morţi şi pre cei vii, ca un Dumnezeu, odihneşte pre robii Tăi în locaşurile aleşilor Tăi; că de au şi greşit, Mântuitorule, dar nu s'au depărtat de la Tine.

Slavă, asemenea.

Odihneste pre robii Tăi în locul celor vii, Doamne, de unde s'a depărtat durerea, scârba şi suspinarea; iartă-le ca un iubitor de oameni, cele ce în vieaţă au greşit; că singur eşti fără de păcat, şi Stăpân celor morţi şi celor vii.

Şi acum... a Născătoarei.

Marie, mireasă dumnezeească, roagă neîncetat pre Hristos pentru robii Tăi, împreună cu profeţii grăitorii de Dumnezeu, şi cu adunările martirilor, cu arhiereii şi cu cuvioşii, şi împreună cu toţi drepţii, ca să ne facem moştenitori împărăţiei cerurilor.

LA LĂUDĂRI.

Stihirile pe 4, glasul al 8-lea.

Prosomia: In raiul cel din Edem...

Veniţi fraţilor, toţi mai înainte de sfârşit, ca văzând ţărâna noastră şi neputinţa firii noastre să ne vedem sfârşitul şi părţile vasului celui trupesc; şi cum că praf este omul, mâncare viermilor şi stricăciune; că uscate sunt oasele noastre şi nici suflare având; să ne uităm în morminturi, ca să vedem unde este mărirea? Unde frumuseţea chipului? Unde este limba ceeace grăia frumos? Unde sunt sprâncenele sau unde este ochiul? Toate sunt pulbere şi umbră. Pentru aceasta fie-Ţi milă, Mântuitorule, de noi păcătoşii.

Pentru ce se înşală omul lăudându-se? Ce se turbură în deşert lutul, cel ce preste puţin iar aceeaş se face? Căci nu socoteşte ţărâna, că praf este frământătura, lepădare putrejunii şi stricăciunii! Deci de vreme ce lut suntem noi oamenii, pentru ce ne lipim de pământ? Şi de oarece suntem de un neam cu Hristos, de ce nu alergăm la Dânsul? Şi toată vieaţa cea muritoare şi curgătoare lăsând, să urmăm vieţii celei nestricăcioase, care este Hristos, luminarea sufletelor noastre.

Cela ce ai zidit pre Adam cu mâna Ta, şi ai pus hotar nestricăciunii şi morţii, Mântuitorule, şi vieţii celei dupre dar, şi l'ai mântuit de stricăciune, mutându-l la vieaţa cea dintâi; Insuţi, Stăpâne, fă robilor Tăi, pre carei-ai luat de la noi, odihnă cu dreptii, în ceata celor aleşi; scrie numele lor în cartea vieţii, şi întru glasul Arhanghelului, înviindu-i prin sunetul trâmbiţei, învredniceşte-i pre ei împărăţiei Tale celei cereşti.

Hristos a înviat, deslegând din legături pre Adam cel întâi zidit, şi sfărâmând tăria iadului; îndrăsniţi toţi morţii, că s'a omorît moartea, s'a prădat şi iadul împreună cu dânsa, şi Hristos a luat împărăţia, cel ce s'a răstignit şi a înviat. Acesta ne-a dăruit nouă nestricăciunea trupului, acesta ne va scula pre noi şi ne va dărui învierea, şi slavei aceleea va învrednici cu veselie, pre toţi câţi cu credinţă neabătută, au crezut într'însul cu căldură.

Slavă, glasul al 2-lea.

Ca o floare se veştejeşte şi ca un vis se trece şi se desleagă tot omul. Şi iarăş sunând trâmbiţa morţii, ca dintr'un cutremur toţi se vor scula, întru întâmpinarea Ta, Hristoase, Dumnezeule. Atuncea, Stăpâne, pre cei ce i-ai mutat de la noi, aşază-i în locaşurile sfinţilor Tăi, odihnind sufletele robilor Tăi, Hristoase.

Şi acum... a Născătoarei.

Bucură-te, Marie, Născătoare de Dumnnezeu, locaşul cel nestricat şi sfânt mai ales, precum strigă proteţul: Sfânt este locaşul tău, minunat întru dreptate!

LA STIHOAVNĂ

Stihirile prosomice ale lui Teofan, din Octoih, ale glasului de rând.

Slavă, glasul al 6 lea, a lui Damaschin.

Durere s'a făcut lui Adam, gustarea din pom, de demult în Edem, când şarpele şi-a vărsat veninul; că printr'însul a intrat moartea, care mănâncă pre tot neamul omenesc. Ci venind Stăpânul a surpat balaurul, şi ne-a dăruit nouă odihnă. Deci, către dânsul să strigăm: Fie-Ţi milă, Mântuitorule, şi, pre cei ce i-ai luat, odihneşte-i împreună cu aleşii Tăi.

Şi acum... a Născătoarei.

Tu eşti Dumnezeul nostru, carele cu înţelepciune toate le-ai făcut şi le-ai plinit. Profeţi ai trimis, Hristoase, ca să prevestească venirea Ta, şi Apostoli ca să predice măririle Tale: Aceia au profeţit venirea Ta, iar aceştia cu botezul au luminat pre păgâni; iar martirii pătimind, au dobândit cele ce au poftit. Şi cetele acestora se roagă Ţie împreună cu ceeace Te-a născut, să odihneşti, Dumnezeule, sufletele care ai luat, şi pre noi să ne învredniceşti împărăţiei Tale; cela ce ai răbdat crucea pentru mine osânditul, Mântuitorule şi Dumnezeul meu.

Bine este a se mărturisi... Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru... Troparul: Cela ce cu adâncul înţelepciunii... Slavă, şi acum. Pre tine zid şi liman... Apoi Ceasul 1-iu, şi Apolisul.

La Liturghie.

Fericirile din Canonul Triodului, Cântarea 3-a, şi a 6-a. Prochimen, Apostolul către Corinteni; altul al morţilor către Tesaloniceni, Evanghelia de la Luca, şi alta a morţilor, de la Ioan.

CHINONICUL

Fericiţi pre care i-ai ales, şi i-ai primit, Doamne, şi pomenirea lor în neam şi în neam.

CADE-SE A ŞTI, Că această rânduială a morţilor se face neschimbată şi în Sâmbăta Rusaliilor.

Monastirea Agapia (Jud. Neamţ.)

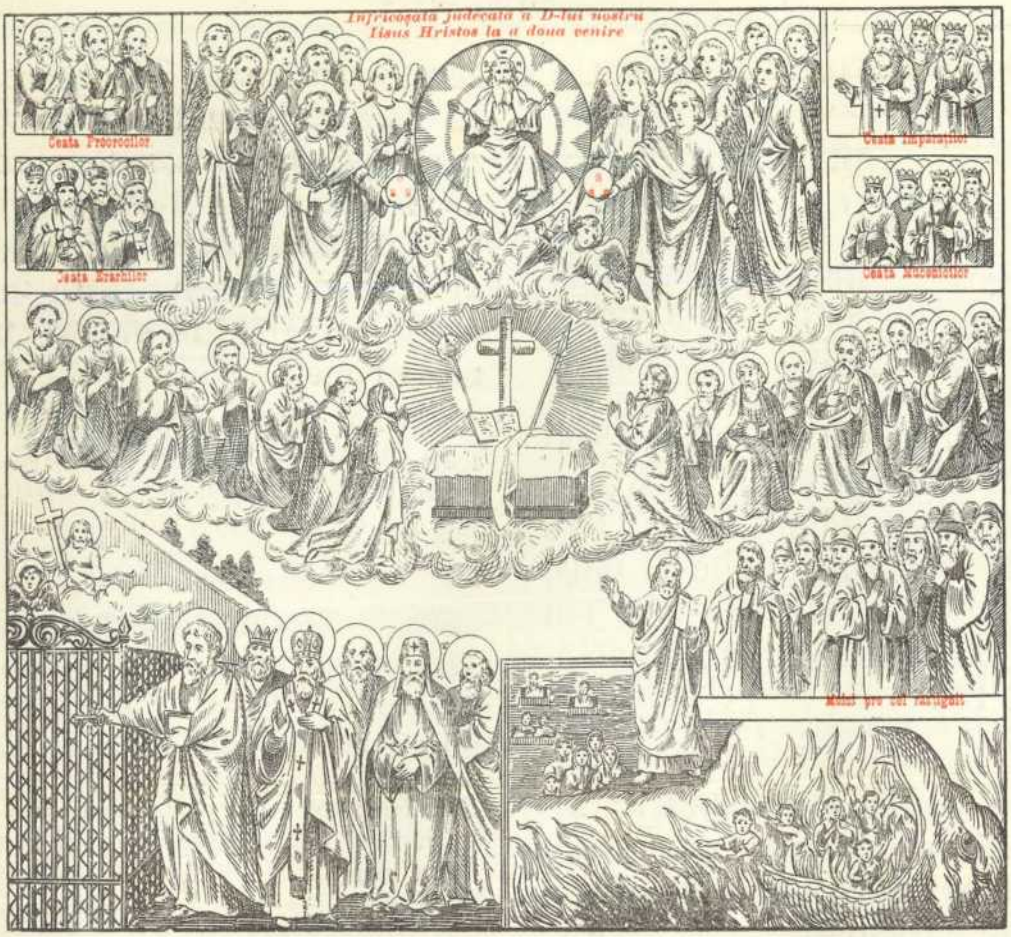

DUMINICA
LĂSATULUI DE CARNE

Sâmbătă seara la vecernie, după Psalmul cel obicinuit, cetim Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 10, şi cântăm Stihiri din Octoih ale învierii trei, ale lui Anatolie trei, şi în Triod ale zilei, patru Prosomice. Glasul al 6-lea, Prosomia:

Toată nădejdea puindu-şi.

Când vei vrea să vii să faci judecată dreaptă, dreptule judecător, şezând pre scaunul slavei Tale, rîu de foc înfricoşând, va trage înaintea divanului Tău pre toţi, stând înaintea Ta, puterile cereşti, şi oamenii cu frică judecându-se, fiecine, precum a lucrat; atuncea să-Ţi fie milă de noi, şi să ne învredniceşti, Hristoase, în partea celor mântuiţi, ca un îndurat, cu credinţă Te rugăm.

Cărţile se vor deschide şi se vor arăta faptele oamenilor înaintea divanului Tău celui nesuferit, şi va răsuna toată valea plângerii cu groaznică scrâşnire,

văzând pe toți cei ce au greșit, trimiși în muncile cele veșnice, cu dreapta judecata ta, și fără de tolos plângând, îndurate. Pentru aceasta Te rugăm pre Tine, bunule, să-Ți fie milă de noi, cei ce Te lăudăm, unule, mult milostive.

Trîmbițile vor suna, și mormînturile se vor deșerta, și se va scula toată firea omenească cutremurându-se; cei ce au făcut bine, cu bucurie se vor bucura, așteptând să ia plată; iar cei ce au greșit vor tremura cumplit văetându-se, în muncă trimițându-se și de cei aleși despărțindu-se, Doamne al slavei, milostivește-Te spre noi,ca un bun, și ne învrednicește părții celor ce Te-au iubit pre Tine.

Plâng și mă tânguesc, când îmi vine în simțire focul cel etern, întunerecul cel mai dinafară, și tartarul, viermele cel cumplit și scrâșnirea dinților cea neîncetată, și durerea ce va să fie celor ce au greșit preste măsură, și pre Tine cel prea bun cu vicleană voe Te-au mâniat; din cari unul și cel di'ntâi sunt eu ticălosul. Ci, judecătorule, ca un îndurat, mântuește-mă cu mila Ta.

Slavă, Glasul al 8-lea.

Când se vor pune scaunele și se vor deschide cărțile, și Dumnezeu va ședea la judecată, o! ce frică va fi atuncea! Ingerii stând înainte cu frică, și rîul de foc curgând, ce vom face atuncea noi oamenii cei vinovați cu multe păcăte? Și când îl vom auzi chemând pre cei binecuvântați ai Tatălui întru împărăție, iar pre cei păcătoși trimițându-i în muncă. Cine va suferi acea înfricoșată răspundere? Ci unule lubitorule de oameni, Mântuitorule, împărate al veacurilor, mai înainte până ce va sosi sfârșitul prin pocăință întorcându-mă, miluește-mă.

Și acum, a Născătoarei.
Cea dintâiu a Glasului.
Eșire: Lumină lină...
Prochimenul: Domnul s'a împărățit.
Și cele-l'alte.

LA LITIE.

Stihira hramului. Slavă, glasul al 7-lea.

Cunoscând poruncile Domnului, așa să viețuim: Pre flămânzi să-i hrănim, pre setoși să-i adăpăm, pre cei goli să-i îmbrăcăm, pre streini să-i aducem în casă, pre bolnavi și pre cei din temniță să-i căutăm; ca să zică și către noi, cel ce va să judece tot pământul: Veniți, bine-cuvîntații Tatălui Meu, de moșteniți împărăția ce s'a gătit vouă.

Și acum, a Născătoarei.

Subt acoperemântul tău, stăpână, toți pământenii scăpând, strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră: Mântuește-ne pre noi de greșelile cele peste măsură, și mântuește sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Octoihului după Alfa, Vita.
Slavă glasul al 8-lea.

Vai mie, înegritule suflete! până când de la răutăți nu te

mai curmezi? Până când zaci în lene? Căci nu-ţi aduci aminte de înfricoşatul ceas al morţii? Căci nu te cutremuri cu totul de înfricoşata judecată a Mântuitorului? Oare, ce vei să răspunzi, sau cum vei să dai seamă? Lucrurile tale stau faţă spre mustrarea ta, faptele tale te vădesc pârându-te: Deci, o suflete! Vremea a sosit, aleargă, apucă înainte şi cu credinţă strigă: Greşit-am, Doamne, greşit-am Ţie; ci ştiu, iubitorule de oameni, bunătatea Ta; păstorule cel bun, nu mă despărţi pre mine de la starea cea de-adreapta Ta, pentru mare mila Ta.

Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Fecioară ce nu ştii de mire, care ai zămislit negrăit pre Dumnezeu cu trup, Maica Dumnezeului celui prea înalt, primeşte rugăciunile robilor tăi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care dăruieşti tuturor curăţire de greşeli; primind acuma rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuim noi toţi.

Tropar. Născătoare de Dumnezeu: de trei ori. Şi ceea-laltă urmare a Privegherii. Şi se face cetire din faptele Apostolilor. Iar de nu este priveghere după Acum slobozeşti. Troparul învierii, Slavă şi acum. a Născătoarei, şi Apolisul.

LA UTRENIE.

Dumnezeu este Domnul, pe glasul troparului din Octoih. Troparul învierii de două ori, Şi acum, a Născătoarei

Apoi obişnuitele Stihologii. Cetim şi pentru iubirea de săraci, Cuvîntul St. Grigorie Teologul, în trei părţi, al căruia început este:

Bărbaţi fraţi, dimpreună cu cei săraci...

Polieleul, Antifoanele, Prochimenul glasului şi Evangelia Utreniei ce este de rând a învierii; Invierea lui Hristos văzând: Psalmul 50. Slavă, Glasul al 8-lea. Uşile Pocăinţei... Şi acum, a Născătoarei: In cărările mântuirii... Apoi glasul al 6-lea. Stih: Mântuieşte-mă Dumnezeule.

La mulţimea faptelor mele. Vezi pag. 3. Şi, Mântuieşte, Dumnezeule, poporul tău... Doamne miluieşte, de 12 ori, Ecfonisul: Cu mila şi cu îndurările,..

CANOANELE.

Al învierii cu Irmosul pe 4: al Născătoarei de Dumnezeu pe 2 şi la Triod pe 8.

CANONUL

Facerea lui Teodor Studitul.

Cântarea 1, Glasul al 6-lea, Irmos.

Ajutor şi acoperitor...

Ziua cea înfricoşată a venirii Tale, celei cu totul negrăite, mă cutremur cugetând'o, şi cu frică mai 'nainte o văd; întru care vei şedea să judeci pre cei vii şi pre cei morţi, Dumnezeul meu a tot puternice.

Când vei veni, Dumnezeule, cu mii şi întunerice de puteri cereşti ale îngerilor, învedniceşti-mă, Hristoase şi pre mine, ticălosul, a Te întâmpina pre nori.

Vino de ia întru Tine sufletul meu ziua aceea şi ceasul, întru carele Dumnezeu de faţă va veni; şi te tângueşte şi plângi, ca să te afli curat în ceasul întrebării.

Ingrozeşte-mă şi mă înfricoşează focul cel nestins al gheenei, vermele cel cumplit, scrâşnirea dinţilor; ci slăbeşte şi-mi lasă greşelile, şi în starea cea

dimpreună cu aleşii Tăi, Hristoase, rânduieşte-mă.

Glasul Tău cel dorit, carele va chema la bucurie pre sfinţii Tăi, să-l aud şi eu ticălosul, şi să aflu nespusa desfătare a împărăţiei cereşti.

Să nu intri cu mine la judecată, aducând faptele mele, cercând cuvintele, şi îndreptând poruncile. Ci cu îndurările Tale trecând cu vederea răutăţile mele mântueşte-mă a-tot-puternice.

Slavă, a Treimei.

Unime în trei ipostasuri, prea începătoare, Domnie a tuturor, prea desăvârşit prestătoare stăpânie preste toate, Tu însuţi mântueşte-ne pre noi, Părinte şi Fiule şi Duhule prea sfinte.

Şi acum, a Născătoarei.

Cine a născut fiu nesemănat dupre legea părintească? Pre acesta dar Il naşte Tatăl fără de maică. Prea-slăvită minune! Că tu ai născut, Curată, pre Dumnezeu împreună şi om.

Catavasie.

Ajutor şi acoperitor s'a făcut „mie spre mântuire, acesta este „Dumnezeul meu, şi-L voiu prea „slăvi pre El, Dumnezeul părin„telui meu, şi-L voiu înălţa pre „El, că cu slavă s'a prea-slăvit.

Cântarea 3, Irmos.

Intăreşte Doamne pre peatra...

Domnul vine şi cine va suferi frica Lui? Cine se va arăta feţei Lui? Ci fii gata, o suflete, spre întâmpinarea Lui.

Să preîntâmpinăm, să plângem, şi să ne împăcăm cu Dumnezeu mai 'nainte de sfîrşit, că înfricoşat este divanul la carele toţi cu grumazii plecaţi vom sta.

Milueşte-mă, Doamne, milueşte-mă, strig Ţie, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplăteşti tuturor dupre vrednicia faptelor.

Cum voiu răbda nesuferită mânia judecăţii Tale, Doamne, neascultând porunca Ta? Ci să nu te înduri de mine în ceasul judecăţii.

Intoarce-te, suspină, ticăloase suflete, mai 'nainte până ce va lua sfârşit turnul vieţii, până nu-ţi va închide Domnul uşa cămării.

Păcătuit-am, Doamne, ca altul nimenea din oameni, greşind mai pe sus de cât omul; ci mai înainte de judecată fii mie milostiv, iubitorule de oameni.

Slavă, a Treimei.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, ceea ce eşti lăudată în trei feţe, mântueşte-ne pre noi, cei ce ne închinăm cu credinţă stăpânirii Tale.

Şi acum, a Născătoarei.

O drăslit-ai, prea Curată, cu naştere fără de sămânţă, pre Cuvîntul cel viu, întrupându-se în pântecele tău, iar nu schimbându-se. Slavă naşterii tale Maica lui Dumnezeu.

Catavasie.

Intăreşte, Doamne, pre peatra „poruncilor Tale inima mea, ceea

„ce se clăteşte, că singur eşti sfânt şi drept.

Şezânda, glasul al 6-lea

Gândesc de ziua cea înfricoşată şi plâng de faptele mele cele viclene; cum voiu răspunde împăratului celui nemuritor? şi cu ce îndrăzneală mă voiu uita la judecătorul, eu desmierdatul? Milostive părinte, Fiule unule născut şi Duhule sfinte, milueşte-mă.

Slavă.

In valea plângerii, în locul ce ai rânduit, când vei şedea, milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă ruşinezi înaintea îngerilor; ci Te milostiveşte, Dumnezeule, şi mă milueşte.

Şi acum, a Născătoarei.

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, a ta singură şi puternică ajutorinţă cer; milostiveşte-te spre poporul cel ce lesne se primejdueşte, roagă pre înduratul Dumnezeu, să apere sufletele noastre de toată certarea, ceea ce eşti una bine cuvîntată.

Cântarea 4-a, Irmos.

Auzit-a profetul de venirea Ta...

Sosit-a ziua, iată înaintea uşilor este judecata; suflete privighează! aici împăraţii împreună şi boerii, bogaţii, săracii se vor aduna, şi-şi va lua fiecare om dupre vrednicia faptelor.

Intru a sa rânduială, sihastrul şi arhiereul, bătrânul şi tânărul, sluga şi stâpânul, se vor întreba; văduva şi fecioara se vor îndrepta; ci vai atuncea de toţi, cei ce nu vor avea vieaţă curată.

Nemitarnică este judecata Ta, neînşelat Divanul Tău de graiul cel meşteşugit, că nu fură dreptatea vorba cea iscusită a ritorilor, nici se amăgeşte prin aducerea martorilor; că la Tine, Dumnezeule, cele ascunse ale tuturor stau de faţă.

Să nu viu la pământul plângerii, să nu văd locul întunerecului, Hristoase al meu, Cuvinte, nici legându-mă de mâini şi de picioare să fiu lepădat afară din cămara Ta, având îmbrăcămintea nestricăciunii întinată, eu nevrednicul.

Când vei despărţi pre păcătoşi dintre cei drepţi judecând lumea, rânduieşte-mă a fi una din oile tale, alegându-mă dintre capre, iubitorule de oameni, ca să aud glasul Tău cel bine cuvântat.

Făcându-se întrebare de lucruri, şi cărţile deschizându-se, ce vei să faci, o nenorocite suflete! Ce vei să răspunzi la judecată? neavând roduri de dreptate, ca să aduci lui Hristos, Ziditorul tău.

Auzind cuvîntul cel cu plângere al bogatului în văpaea muncilor, plâng ticălosul şi mă tânguesc, întru aceeaşi osândă fiind, şi mă rog: Milueşte-mă, Mântuitorul lumii, în vremea judecăţii.

Slavă, a Treimii.

Pre Fiul din Tatăl, şi pre

Duhul slăvesc, ca din soare lumina și raza; însă pre Fiul dupre naștere, că și naștere este, iar pre Duhul dupre eșire, că și eșire este; pe dumnezeeasca Treime cea împreună fără început, Căreia se închină toată făptura.

Și acum, a Născătoarei.

Fecioară prunc născând și curăția păzind, tu cinstită te-ai arătat, născând pre Dumnezeu și omul, pre acelaș unul în amândouă chipurile; minunea ta, Fecioară Maică, spăimântează tot auzul și cugetul.

Catavasie.

Auzit-a profetul de venirea Ta, „Doamne, și s'a temut, că vrei „să Te naști din Fecioară, și oa„menilor să Te arăți, și a zis: „Auzit-am auzul Tău și m'am te„mut, slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea 5-a, Irmos.
De noapte mânecând eu.

Cutremur nepovestit, și frică va fi acolo; că va veni Domnul, și împreună cu Dânsul lucrul fiecăruia din oameni. Și cine dar de aicea nu se va plânge?

Râul cel de foc mă turbură, mă topește, mă roade, scrâșnirea dinților, întunerecul adâncului; deci în ce chip și cum voiu face să milostivesc pre Dumnezeu?

Iartă, Doamne, pre robul Tău, ca nu cândva să mă dai muncitorilor celor amari, îngerilor celor cumpliți, între carii nu poate acolo a se afla odihnă.

Mai marele și povățuitorul d'impreună acolo, bogatul și cel neștiut, cel mare împreună și cel mic, se va îndrepta întocmai; ci vài fiecăruia, care nu va fi gata.

Slăbește, lasă, Doamne, și iartă câte Ți-am greșit Ție, și să nu mă arăți acolo înaintea îngerilor, întru osânda focului și a rușinii celei fără de sfârșit.

Fie-Ți milă, fie-Ți, Doamne, de ziderea Ta; greșit-am Ție, iartă-mă că din fire curat numai Tu ești, și altul afară de Tine nimenea nu este fără spurcăciune.

Slavă, a Treimei.

Una în fire pre tine Treime te laud, care ești fără de început, necuprinsă de minte, stăpânitoare, împărățitoare, unime prea desăvârșit, Dumnezeu, și lumină, și viață, și făcătoare lumii.

Și acum, a Născătoarei.

Intru cinstită nașterea ta cea mai pre sus de fire, legile firii arătat se desleagă; că fără sămânță ai născut pre Dumnezeu cel născut din Tatăl mai 'nainte de veacuri.

Catavasie.

De noapte mânecând eu, iubi„torule de oameni, luminează-mă, „rogu-mă, și mă îndreptează și „pre mine spre poruncile Tale, „și mă învață, Mântuitorule, să „fac voia Ta.

Cântarea 6-a, Irmos.
Strigat-am cu toată inima...

La înfricoșata venirea Ta, Hristoase, când Te vei arăta din cer, și se vor pune scaunele, și

se vor deschide cărţile, fie-Ţi milă atuncea, Mântuitorule, de zidirea Ta.

Acolo nimica nu va putea ajuta, fiind judecător Dumnezeu; nici învăţătura, nici meşteşugul, nici slăvirea, nici prieteşugul, fără numai puterea Ta, cea din fapte, o suflete al meu!

Acolo împreună va fi domnul şi povăţuitorul, săracul şi bogatul, suflete! Nici tată va putea, nici mumă va ajuta, nici frate va putea scăpa de osândire.

La înfricoşata întrebare a judecătorului cugetând suflete, îngrozeşte-te de aicea, găteşte-ţi răspunsul, ca să nu te osândeşti în legăturile cele veşnice.

Să nu aud, Doamne, zicându-mi-se: Ia-ţi al tău de la tine gonit fiind; nici: Du-te în locul cel blestemat! Ci glasul cel dorit al drepţilor.

Din porţile iadului scapă-mă, Doamne; mântueşte-mă din prăpastie şi din întunerecul cel adânc, din cele de desubt ale pământului şi din focul cel nestins, şi de toată altă pedeapsă veşnică.

Dumnezeirea, unimea Treimii o laud, pre Tatăl şi pre Fiul, şi pre Dumnezeescul Duh, puterea a unei stăpânii ce se desparte în trei ipostasuri.

Şi acum, a Născătoarei.

Tu eşti uşa, prin care singur Iisus, Fiul tău, a trecut, cel ce a intrat şi a eşit, şi cheile fecioriei nu le-a stricat Curată; Cel ce a zidit pre Adam.

Catavasie.

Strigat-am cu toată inima mea „către înduratul Dumnezeu, şi „m'a auzit din iadul cel mai de „jos, şi a scos din stricăciune „viaţa mea.

Condacul glasul 1-iu

Când vei veni, Dumnezeule, pre pământ cu slavă şi toate se vor cutremura, şi rîul cel de foc înaintea divanului va curge, cărţile se vor deschide şi cele ascunse se vor vădi; atuncea să mă scapi de focul cel nestins, şi să mă învrednicesti a sta deadreapta Ta, judecătorule prea drepte.

Icos:

De înfricoşat divanul tău aducându-mi aminte, prea bunule Doamne, şi de ziua judecăţii mă înfricoşez şi mă tem, mustrat fiind de *cunoştinţa* mea. Când vei şedea pre scaunul Tău, şi vei face întrebare, atunci nimenea nu va putea tăgădui păcatele, adevărul vădindu-le, şi frica cuprizând. Că tare va suna atuncea focul gheenei, şi păcătoşii vor scrâşni; ci mă miluieşte mai 'nainte de sfîrşit, şi mă iartă, judecătorule prea drepte.

SINAXAR.

STIH:

Când vei şedea Stăpâne să judeci pământul,
Vino la mine, fă-mă vrednic să-Ţi aud Cuvântul,

Întru aceasta zi facem pomenire de a doua venire a lui Hristos, judecătorul cel nemitarnic, care sfinții Părinți o au pus după acele două pilde, ca să nu înceapă cineva a vieţui cu lene, ştiind din acele pilde iubirea de oameni a lui Dumnezeu, şi nu cumva să zică: Iubitor de oameni este Dumnezeu, şi dacă mă voiu depărta de păcat, voi fi primit îndată. Această înfricoşată zi o au aşezat aicea, ca îngrozind prin moartea şi prin aşteptarea nevoilor cumplite ce vor să fie, să aducă pre cei ce vieţuesc cu lene la fapte bune, ca să nu se nădăjduească numai spre iubirea de oameni a Judecătorului, ci să socotească că şi drept este Judecătorul, şi va răsplăti fiecăruia dupre faptele lui. Şi într'alt chip: Că trebuia să vie şi Judecătorul sufletelor celor ce au mers mai înainte. Şi, cu o socoteală oare care, această serbare de acum se pune ca un scop al tuturor sărbătorilor, precum va să şi fie ziua aceasta, mai pre urmă de cât toate ale noastre. Că trebuie a socoti, că în Duminica ce va să vie, vor să pună începutul lumii, şi isgonirea lui Adam din raiu: iar această Duminică de acum este ca un sfârşit al tuturor zilelor şi chiar al lumii. Şi o pune la lăsatul secului, ca să oprească desfătarea şi mâncarea preste măsură, prin îngrozirea serbării, şi să ne îndemne spre milostivire către aproapele. Şi într'alt chip: Pentru că petrecând în desfătări, şi noi ne-am alungat din Edem, şi sub osândă şi blestem am rămas. Şi pentru aceasta s'a pus aicea acest praznic de acum, că avem în cealaltă Duminică dupre închipuire prin Adam a fi isgoniţi din raiu; până când venind Hristos, ne va duce pre noi iarăş în raiu. Insă a doua venire se chiamă, pentru că a mai venit odată la noi trupeşte, dar lin şi fără slavă; iar atuncea va veni din cer cu minuni mai presus de fire, iarăş în trup şi cu strălucire mare; ca să fie cunoscut de toţi că acesta este, carele şi mai înainte a venit, şi a mântuit neamul omenesc; şi carele iarăş vine să-l judece, de a păzit bine lucrurile cele ce i s'a dat. Iar când va fi acea venire, nimenea nu ştie; că aceasta o a tăinuit Domnul şi de către Apostolii Săi. Insă a arătat că vor fi mai înainte nişte semne oarecare. Şi că mai înainte de venirea Lui va să vie antihrist, care se va naşte, precum zice sfântul Ipolit romanul, dintr'o femee desfrânată, dintre Ebrei. Antihrist va umbla ca cum şi-ar petrece vieaţa dupre Hristos şi minuni va face câte şi Hristos a făcut, şi va învia şi morţii. Insă toate dupre nălucire le va face. Şi nu singur diavolul se va preface în trup, zice sfântul Ion Damaschin, ci, om născându-se din curvie, va lua toată lucrarea satanei şi de grab se va ridica; apoi bun şi blând tuturor se va arăta. Şi va fi atuncea foamete mare, şi va ajuta oamenilor; şi va străbate dumnezeeştile scripturi, şi în post se va nevoi. Şi-l vor sili jidovii, de se va vesti împărat; şi va iubi mai mult pre poporul ebreesc; şi va veni în Ierusalim, şi va ridica biserica lor. Iar mai înainte de şapte ani, va veni Enoh şi Ilie, de vor predica popoarelor să nu-l primească; iar el prinzându-i îi va munci, şi le va tăia şi capetele. Iar cei ce vor voi să fie creştini, vor fugi, şi aflându-i prin munţi, îi va ispiti prin draci. Dar se vor împuţina acei şapte ani, pentru cei aleşi. După aceea fără veste ca un fulger din cer va fi venirea Domnului, şi va merge înaintea Lui cinstita Cruce. Atunci îndată vor prinde pe antihrist şi pe slugile lui şi-l vor arunca în focul cel veşnic. Şi trâmbiţând îngerii, va veni degrab, de la marginile pământului şi din toate stihiile, tot neamul omenesc în Ierusalim; şi acolo se vor pune scaunele la judecată, şi oamenii cu trupurile şi cu sufletele vor sta înainte, şi toţi întru nestricăciune se vor întoarce, şi vor avea toţi o vârstă şi un chip; şi stihiile se vor schimba spre mai bună fire. Şi va despărţi Domnul cu un cuvânt pre cei drepţi din cei păcătoşi; şi vor merge cei ce au făcut bine în vieaţa veşnică, iar păcătoşii în munca veşnică; şi niciodată nu vor înceta acele amândouă. Şi să se ştie, că nu va întreba atuncea Hristos nici de post, nici de sărăcie, nici de munci, măcar că sunt lucruri bune şi acestea; ci de cele ce sunt cu mult mai bune de cât acestea, adică de milostivire şi de facere de bine. Că va zice dreptilor şi păcătoşilor, aceste şease lucruri: Am flămânzit, şi nu Mi-aţi dat să mănânc; însetat-am, şi nu Mi-aţi dat să beau: strein am fost, şi nu M'aţi primit; gol, şi nu M'aţi îmbrăcat; bolnav am fost, şi nu M'aţi cercetat; în temniţă am fost, şi nu aţi venit la Mine. Că ori câte aţi făcut unuia dintre aceşti mai mici, Mie aţi făcut. Aceste bunătăţi poate ori cine să le facă dupre pute-

rea sa. Atunci cu adevărat toți vor mărturisi, că Domnul Iisus Hristos este întru slava lui Dumnezeu Tatăl (Filip. Cap. 2). Iar muncile, care zice sfânta Evanghelie, vor fi acestea: Acolo va fi plângere și scrâșnirea dinților, viermele lor nu va înceta, și focul lor nu se va stinge; și: aruncați-l întru întunerecul cel mai dinafară (Matei Cap. 20. Marcu Cap. 9). Care toate luminat primindu-le biserica lui Dumnezeu, înțelege, că desfătarea și împărăția cerului va fi petrecerea sfinților cu Dumnezeu, și strălucirea lor, care va fi deapururea și îndestularea. Iar munca și întunerecul, și cele de acel fel, va fi depărtarea de la Dumnezeu; și dosădirea sufletelor va fi mustrarea conștiinții pentru răutăți, și părerea de rău, că pentru lene și pentru desfătarea cea trecătoare s'au lipsit de dumnezeeasca strălucire. Cu iubirea Ta de oameni cea negrăită, Hristoase Dumnezeule, învredniceşte-ne pre noi să auzim glasul Tău cel dorit, și ne fă părtași celor ce vor fi deadreapta Ta, și ne milueşte pre noi. Amin.

Cântarea 7-a, Irmos.

Greșit-am fără de lege....

Să cădem și să plângem mai înainte de judecata aceea credincioșilor; când cerurile vor pieri, stelele vor cădea și tot pământul se va clăti; ca să aflăm milostiv la sfârșit pre Dumnezeul părinților.

Nemitarnică va fi întrebarea, înfricoșată va fi acolo judecata, unde înaintea judecătorului nu se va tăinui nimica, unde nu va fi cu putință a se face fățărie cu daruri; ci fie-Ți milă de mine, Stăpâne, și mă apără de mânia Ta cea înfricoșată.

Domnul vine să judece, cine va suferi arătarea Lui? Înfricoșează-te, ticăloase al meu suflete, înfricoșează-te, și-ți gătește lucrurile tale spre ieșirea ta; ca să afli milostiv și îndurat pre însuș Dumnezeul părinților.

Focul cel nestins mă turbură, și îngrozirea cea amară a viermilor; iadul cel stricător de suflet mă sperie, și bine umilit nici de cum nu mă fac; ci, Doamne, Doamne! mai'nainte de sfârșit, întăreşte-mă cu frica Ta.

Cad înaintea Ta și aduc Ție ca niște lacrămi graiurile mele. Greșit-am, precum nici păcătoasa n'a greșit, și fără-de-lege am făcut ca altul nimenea pre pământ; ci Te îndură, Stăpâne, spre făptura Ta, și iarăș mă chiamă.

Intoarce-te, căeşte-te, descoperă cele ascunse, zi lui Dumnezeu, celui ce toate le știe: Tu știi ascunsurile mele, unule Mântuitorule; Tu însuț mă milueşte, precum cântă David, dupre mare mila Ta.

Slavă, a Treimii

Pre trei ca pre unul întru o ființă, și unul în trei fețe Te laud; acestea sunt: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh; o putere, o voie și lucrare; un Dumnezeu întreit sfânt, o împărăție singură stăpânitoare.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ieșit-a Dumnezeu, cel prea frumos, din cămara pântecului tău, ca un împărat îmbrăcat cu haină țesută de Dumnezeu, roșită în văpseaoa cea de taină a prea curatului tău sânge, ceea ce nu știi de mire, și împărățeşte tot pământul.

Catavasie

Greşit-am, fără-de-lege am fă-
„cut, nu ne-am îndreptat înain-
„tea Ta, nici am păzit, nici am
„făcut, precum ai poruncit nouă.
„Ci nu ne părăsi pre noi până
„în sfârşit, Dumnezeul părinţi-
„lor.

Cântarea 8-a Irmos

Pre cel ce-L slăvesc oştile...

Cugetând de întâmpinarea înfricoşatei venirii Tale celei de a doua, Doamne, mă cutremur de cercetarea Ta, mă tem de mânia Ta, şi strig Ţie: Mântueşte-mă de ciasul acela în veci.

Când vei judeca Tu, Dumnezeule, toate, cine din pământeni, fiind înconjuraţi de patimi, vor suferi? Că atunci focul cel nestins şi viermele cel neadormit va cuprinde în veci pre cei osândiţi.

Când vei chema toată suflarea într'un loc, ca să ceri dare de seamă, Hristoase, mare frică va fi atuncea, mare nevoie, de oarece numai faptele singure vor ajuta în veci.

Judecătorule a toate, Dumnezeul meu şi Doamne, fă să aud atuncea glasul Tău cel dorit, să văd lumina Ta cea mare, să privesc la corturile Tale, să mă uit la slava Ta, bucurându-mă întru toţi vecii.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă scapă de focul şi de îngrozirea ce am să întâmpin pre dreptate la judecată; lasă-mi mai înainte de sfârşit mântuire, prin fapta bună şi prin pocăinţă.

Când vei şedea, judecătorule, ca un milostiv, şi vei arăta, Hristoase, înfricoşată slava Ta, o, ce frică va fi atuncea! Cuptorul arzând, şi toţi temându-se de judecata cea nesuferită.

Bine-cuvântăm...

Pre un Dumnezeu dupre fiinţă cinstesc, trei feţe laud dupre osebire; altele, iar nu de altfel; că dumnezeirea una este în trei feţe: Tatăl, Fiul şi dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din luminatul pântecele tău ieşind Hristos, ca un mire din cămară, a luminat lumină mare celor din întunerec; pentrucă strălucind Soarele dreptăţii, lumea a luminat, Curată.

Catavasia:

Să lăudăm bine să cuvântăm.

Pre cel ce-L slăvesc oştile
„cereşti, şi de Dânsul se înfri-
„coşează Heruvimii şi Serafimii,
„. toată suflarea şi făptura lău-
„daţi-L, bine-cuvântaţi, şi-L prea
„înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea 9-a, Irmos.

Naşterea zămislirii.....

Domnul vine ca pre păcătoşi să-i muncească, pre drepţi să-i mântuească; să ne înfricoşăm şi să plângem, şi să luăm simţire de ziua aceea, întru care descoperind cele nearătate şi cele ascunse ale oamenilor, va răsplăti cele dupre vrednicie.

Înfricoşatu-s'a şi s'a îngrozit Moisi văzându-Te din dos; dar eu ticălosul cum voiu suferi văzând faţa Ta atunci, când vei veni din cer; ci să-Ţi fie milă de mine, Doamne, cu îndurare căutând spre mine.

Daniil s'a temut de ceasul întrebării, iar eu ticălosul ce voiu pătimi, Doamne, viind la acea zi înfricoşată? Ci-mi dă mai'naînte de sfârşit, cu plăcere a sluji Ţie, ca să dobândesc împărăţia Ta.

Focul se găteşte, viermele se rânduieşte; cinstea veseliei, iertarea, lumina cea neînserată, bucuria dreptilor. Deci, cine este acel fericit, ca să scape de munca celor dintăi, şi să moştenească cele de a doua?

Să nu mă întoarcă dela faţa Ta, Doamne, mânia urgiei Tale, nici să aud glasul Tău cel de blestem trimiţându-mă în foc; ci să intru în bucuria cămării Tale celei nestricăcioase şi eu atuncea, cu sfinţii Tăi.

Mintea mi s'a rănit, trupul mi s'a trândăvit, mi se bolnăveşte duhul, cuvântul a slăbit, vieaţa mi s'a omorît, sfârşitul este lângă uşi. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face când va veni Judecătorul să cerce ale tale?

Slavă a Treimei

Unule, născătorule al unuia, Părinte al Fiului celui unul născut, şi unele Fiule al unuia, lumină şi strălucirea luminii, şi unule Duhule sfinte, numai al unuia Dumnezeu, carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime unime Sfântă, mântueşte-mă pre mine, cel ce vorbesc de dumnezeirea Ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea naşterii Tale mă uimeşte, ceea ce eşti cu totul fără prihană; spune cum ai zămislit fără sămânţă pre Cel necuprins? Cum ai rămas Fecioară, născând ca o maică? Acest lucru preste fire cu credinţa primindu-l, închină-te Celui născut, căci câte le voeşte le şi poate.

Catavasie.

Naşterea zămislirii celei fără „sămânţă este netâlmăcită, ro„dul Maicii celei fără de bărbat „este nestricat, că naşterea lui „Dumnezeu înoeşte firile. Pentru „aceasta pre tine toate neamu„rile, ca pre o Maică mireasă a „lui Dumnezeu cu dreaptă cre„dinţă te slăvim.

Svetelna Invierii din Octoih; apoi această prosomie: Cu ucenicii să ne suim...

La ziua cea înfricoşată a judecăţii, şi a slavei Tale celei negrăite gândind, mă îngrozesc cu totul, Doamne, şi tremurând strig cu frică: Când vei veni, Hristoase Dumnezeule, cu slavă pre pământ, ca să judeci toate câte sunt, atuncea să mă scapi de toată munca pre mine ticălosul, în vrednicindu-mă a sta deadreapta Ta, Stăpâne.

Slavă altă, Prosomie.
Femei auziți...

Iată vine ziua Domnului a tot stăpânitorului, și cine va suferi frica venirii Lui? Că cuptorul arzător, și ziua mâniei este, întru care Judecătorul va ședea, dând fiecăruia dupre vrednicia faptelor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

La ceasul întrebării și al venirii celei înfricoșate a Stăpânului celui iubitor de oameni, gândind, cu totul mă cutremur, și întristându-mă, strig către Tine, prea drepte judecătorul meu, și unule mult îndurate: Primește-mă pre mine cel ce mă pocăesc, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

LA LAUDE

Stihirile învierii din Octoih 4, a lui Anatolie 1, și în Triod 4 idiomele, glasul al 6-lea.

Gândesc la ziua aceea și la ceasul, când avem să stăm toți goi, ca niște osândiți, înaintea nemitarnicului Judecător; că atuncea trâmbița va suna tare, și temeliile pământului se vor clăti, și morții din mormânturi vor învia, și toți de o vârstă se vor face; și cele ascunse ale tuturor vor sta de față înaintea Ta, și vor plânge și se vor tângui și în focul cel mai dinafară vor merge, cei ce nici odinioară nu s'au pocăit. Iar soarta drepților va intra în bucurie și în veselie în cămara cerească.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.

O! ce ceas va fi atuncea, și ce zi înfricoșată, când va ședea Judecătorul pre scaunul cel înfricoșat! Cărțile se vor deschide, și faptele se vor vădi, și cele ascunse ale întunerecului se vor arăta; îngerii vor alerga împrejur adunând toate neamurile. Veniți de auziți împărați și domni robi și cei slobozi, păcătoșii și drepții, bogații și cei săraci; că vine Judecătorul, Cel ce va să judece toată lumea. Și cine va putea sta înaintea feții Lui, când îngerii vor sta vădind lucrurile, cugetele, și gândurile cele din noapte și cele din zi? O, ce ceas va fi atuncea! Ci mai 'nainte de ce va sosi sfârșitul, sârguește-te suflete, strigând: Dumnezeule, întoarce-mă și mă mântuește ca un îndurat.

Glasul al 8-lea.

Stih: Veseli-mă-voiu și mă voiu bucura întru Tine, cânta-voiu numele Tău înalte.

Daniil prorocul, bărbatul dorirîlor fiind, dacă a văzut puterea lui Dumnezeu, așa a strigat: Judecătorul a șezut și cărțile s'au deschis. Vezi, suflete al meu, de postești, nu defăima pre vecinul tău. Ferește-te de bucate, dar nu osândi pre fratele tău; ca nu cumva trimițându-te în foc, să te topești ca ceara; ci fără împiedecare să te ducă Hristos întru împărăția Sa.

Glasul 1-iu.

Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-Se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârșit.

Să ne curățim mai 'nainte pre noi, fraților, cu împărăteasa

bunătăţilor; că iată a venit, aducându-ne nouă bogăţie neperitoare; potoleşte umflarea poftelor, şi împacă cu Stăpânul pre cei ce au greşit. Pentru aceasta cu veselie să o primim pre dânsa, strigând lui Hristos Dumnezeu: Cela ce ai înviat din morţi, păzeşte-ne neosândiţi pre noi, cei ce Te slăvim pre Tine, Cela ce Insuţi eşti fără de păcat.

Slavă tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea binecuvântată eşti...

Doxologiea cea mare, şi Otpustul.

Apoi obişnuita Litie în pridvor, la care cântăm: Slavă şi acum, Stihira Evangheliei, cea dela Utrenie. Apoi ceasul întâi, la care se citeşte învăţătura pentru credinţă a cuviosului părintelui nostru Teodor Studitul.

La Liturghie.

Fericirile glasului pe 6. Şi din Canonul Triodului cântarea 6-a, pre 4. Apostolul către Corinteni. Evanghelia dela Mateiu.

CHINONICUL

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

Altul:

Bucuraţi-vă dreptii întru Domnul...

DUMINECĂ SEARA

La Doamne strigat-am... Cântăm dupre obiceiu Stihirile din Octoih 3, şi ale Sfântului dela Mineiu 3. Slavă şi acum a Născătoarei. Iar la Stihoavnă se lasă Octoihul, şi cântăm Samoglasnica zilei, într'amândouă stranele împreună. Glasul al 8-lea.

Lăcomind, ne-am supus goliciunii celei dintâi, biruiţi fiind de gustarea cea amară, şi dela Dumnezeu ne-am lepădat. Ci să ne întoarcem cu pocăinţă, şi să ne curăţim simţirile asupra cărora este războiul, tăcând începerea postului. Cu nădejdea darului inimile întărindu-ne, iar nu cu mâncările, întru care cei ce au umblat nu s'au folosit. Şi întru acest chip vom mânca Mielul lui Dumnezeu, întru sfânta şi purtătoarea de lumină noaptea învierii, pre Cel ce L'a adus junghiere pentru noi, şi S'a împărtăşit pre Sine ucenicilor la Cina cea de taină; Care risipeşte întunerecul necunoştinţii cu lumina învierii Sale.

Stih:

Către Tine am ridicat ochii mei...

Tot această Samoglasnică.

Apoi Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne..

Martirica.

Mucenici ai Domnului tot locul sfinţiţi, şi toată boala tămăduiţi. Şi acum rugaţi-vă, să se mântuească din cursele vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Cele cereşti te laudă pre tine, cea plină de dar Maică, care nu ştii de mire, şi noi slăvim naşterea ta cea neurmată, Născătoare de Dumnezeu. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Tipicul pentru înaintea serbării Praznicului Intâmpinării, caută, la sfârşitul cărţii, la lit. B. Şi pentru însăş Praznicul Intâmpinării, caută la lit. D.

IN LUNEA BRÂNZEI

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Sfântului de 2 ori. Slavă și acum, a Născătoarei, dupre glas. După întâia Stihologie, cântăm Sedelna din Octoih, și cetim cuvântul marelui Vasile, asupra temei...

Să luăm aminte de noi....

După a doua Stihologie, cântăm din Triod șezânda, glasul 1-iu.

Podobie: Piatra fiind pecetluită.

Deschisu-s'au porțile dumnezeeștei pocăințe, să ne apropiem cu grabă curățindu-ne trupurile, depărtându-ne de mâncări și de pofte, ca niște ascultători ai lui Hristos, Cel ce a chemat lumea întru împărăția cerească; zeciueala a tot anul aducând Împăratului tuturor; ca și învierea Lui cu dragoste să o vedem.

Slavă, tot aceasta.

Și acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Fecioară întinzându-ți dumnezeeștile tale mâini, cu care ai purtat pre Ziditorul, Carele S'a întrupat cu dumnezeirea, roagă-L ca să scăpăm de ispite, și de patimi, și de primejdii, noi cei ce te lăudăm pre tine cu dragoste, și strigăm ție: Slavă Celui ce S'a sălășluit întru tine, slavă Celui ce S'a născut din tine, slavă Celui ce ne-a liberat pre noi prin nașterea ta.

Iar CANOANE cântăm, precum este obiceiul, din Octoih și din Mineiu. Iar în care cântări vine Tripesnețul, lăsăm din Octoih amândouă Canoanele, și cântăm în Mineiu.

CANONUL cu Irmosul pe 6, și această Tricântare, compunere a lui Iosif.

Cântarea 1-a, glasul 1-iu, Irmos.

Cântare de biruință...

Luminate sunt cele din'aintea prăznuirii înfrânării; strălucite sunt astăzi începuturile postului; pentru aceasta să alergăm împreună, fraților, cu nădejde și cu multă nevoință.

Lui Adam, strămoșului, urmând cu călcarea de poruncă, m'am scos din desfătare eu ticălosul; drept aceasta cad înaintea Ta cu pocăință și cu plângere, Doamne, mântuește-mă.

Începutul umilinții și al pocăinții este înstreinarea de răutăți și oprirea de pofte. Pentru aceasta să ne sârguim a face tărerea lucrurilor viclene.

A Născătoarei de Dumnezeu.

De noaptea păcatelor fiind întunecat, la tine acum alerg cu de-adinsul Stăpână, ceea ce ai născut pre Hristos, soarele dreptății, celor dintru întunerec; mântuește-mă.

Altă Tri-cântare.

Glas și Irmos acelaș.

Iată, mai 'nainte s'a deschis ușa pocăinții, veniți dar iubitorilor de Dumnezeu, să ne sârguim să intrăm printr'însa, mai 'nainte până ce o va închide pre ea Hristos nouă, ca unor nevrednici.

Apropiatu-s'a această întru tot cinstită săptămână de acum, mai 'nainte curățitoare vestindu-ne primăvara sfântului post, care luminează trupurile și sufletele tuturor.

Slavă a Treimii.

Neamestecată, nezidită Treime sfântă, unime prea bună

Părinte și Fiule și Duhule cel de o fire, păzește pururea pre cei ce se închină Ție cu credință.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Biruitu-s'au hotarele firii întru tine, Fecioară, cu totul Curată, că născând fără bărbat pre Dumnezeu, ai rămas Curată, ca și mai 'nainte de naștere, iarăș nevătămată.

Irmosul:

Cântare de biruință să cân-„tăm toți lui Dumnezeu, Cel „ce a făcut minunate semne, cu „braț înalt, și a mântuit pre Is-„rail, că S'a prea slăvit.

După a 3-a cântare, Sedelna dela Mineiu. Slavă, și acum, a Născătoarei de Dumnezeu. După a 6 a cântare, condacul și icosul sfântului.

Cântarea 8-a, Irmos:

De Carele se înfricoșează...

Vieața mea toată în desfrânări cheltuindu-mi, m'am făcut rob amarilor și viclenilor cetățeni. Ci acum, poftind să mă întorc către îndurările Tale, Hristoase, nu mă trece.

Petrecerea vieții mele este cumplită și rușinată, iar mila îndurării Tale este nemăsurată, Iubitorule de oameni, Mântuitorule; ci-mi dă vreme de pocăință mie, celui ce cer și cu dragoste Te laud.

Vieața cea ticăloasă a lui Cain am poftit, vrednicia minții mele omorându-mi cu adevărat, și tremur, Făcătorule de bine, de judecata Ta; să nu mă osândești cu acela în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară prea lăudată, care singură ești ajutătoare tare credincioșilor către Dumnezeu, mântuește-mă de întunerec și de munca ce este gătită celor ce viețuesc rău.

Alt Irmos:

Cântarea celor fără de trup:

Aceasta este vremea pocăinții, pentru aceasta cu bun gând să o începem fraților, strigând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Astăzi de mâncări lepădându-ne, să ne sârguim a ne lepăda și de lucrarea păcatelor, pocăindu-ne și dupre vrednicie strigând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...
A Treimii.

Slavă Ție, Treime sfântă, nevăzută, căreea întru unime ne închinăm, și cu credință Te slăvim. Mântuește pre robii Tăi de toată vătămarea.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Bucură-te, întru tot fericită curată Fecioară, bucură-te, servitoare și Maică a Domnului, bucură-te acoperământul lumii, Născătoare de Dumnezeu, binecuvântată Marie, cu totul luminată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...:

Cântarea celor fără de trup

„aducem Ţie, ca şi tinerii în „cuptor; şi cântând, zicem: Bine- „cuvântaţi lucrurile Domnului „pre Domnul.

Cântarea 9-a, Irmos
Norul cel purtător...

Cu paşnică aşezare, cu dragoste curată, să primim credioşii prea sfinţită vremea sfântului post, cerând iertare de cele ce am greşit fiecare, ca să dobândim bucuria cea de acolo.

Iată vremea pocăinţei, început este aceasta de înainte praznuire a postului; scoală suflete al meu cu căldură, împacă-te cu făcătorul de bine, Dumnezeu, ca să scapi de acea judecată dreaptă şi înfricoşată cu adevărat.

Intrările şi uşile cele din 'naintea postului, să nu le spurcăm nimenea cu neînfrânarea şi cu beţia; ci prin curăţia gândurilor cu osârdie să intrăm; ca să luăm cununile nestricăciunii şi rodurile ostenelilor, după vrednicie.

A Născătoarei de Dumnezeu

Nu înceta rugând pentru noi pre Cel bun, Carele singur ştie neputinţa noastră, să scape de foamete şi de pierzare şi de cutremur şi de toată răutatea, cetatea care te cinsteşte pre tine, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea pământenilor.

Alt Irmos:
Pre tine, uşa cea văzută...

Intrat-a vremea pocăinţii, nu pregeta sufletul meu, dă pâine flămânzilor, roagă-te Domnului zi şi noapte şi în tot ceasul, ca să te odihnească.

Precum ne-am părăsit de cărnuri şi de multe mâncări, aşa şi de toată vrajba cea către aproapele, de desfrânare şi de minciună şi de tot răul să fugim.

Slavă a Treimei:

Închinu-mă Dumnezeirii celei fără de început, care este una în fire şi în trei feţe; slăvesc în Treime unimea cea nedespărţită şi de un scaun.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Tu eşti lauda credincioşilor, Fecioară, nădejdea şi folosinţa; pre tine cu versuri de cântări Te slăvim neîncetat, Născătoare de Dumnezeu Marie; mântueşte pre robii tăi.

Irmosul:

Pre tine, uşa cea văzută de „Iezechiil profetul, prin care ni- „menea n'a trecut, fără numai „Dumnezeu singur, Născătoare „de Dumnezeu Fecioară, cu cân- „tări te slăvim.

SVETILNA, din Octoih, Slavă a sfântului, de are, iar de nu, Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu

LA STIHOAVNĂ.

Samoglasnica, glasul al 3-lea.

In toată vremea postul este de folos celor ce-l iubesc şi-l fac pre dânsul. Că nici supărările drăceşti nu îndrăznesc asupra celui ce posteşte, ci încă şi păzitorii vieţii noastre, îngerii, mai cu deadinsul stau pre lângă noi, cei care ne curăţim cu postul.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila... Şi iarăş aceeaş Stihiră.
Stih: Şi să fie lumina Domnului...

Martirica.

Veniţi popoarelor să cinstim cu toţii pomenirea sfinţilor martiri, că priveală făcându-se îngerilor şi oamenilor, cununile biruinţii de la Hristos au luat şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Fără sămânţă ai zămislit din Duhul Sfânt şi pentru aceasta privindu-te, pre tine te lăudăm: Bucură-te, prea sfântă Fecioară!

Să se ştie, că Luni în săptămâna brânzei, mâncăm de două ori în zi.

LUNI SEARA

La Doamne strigat-am Stihirile dupre obiceiu la Octoih 3, şi la mineiu a sfântului 3. Slavă a sfântului, de are, iar de nu, Slavă şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ

Samoglasnica de două ori, glasul al 8-lea.

Prin post să ne sârguim a ne curăţi de spurcăciunea păcatelor noastre şi prin milostenie şi prin iubirea de oameni către săraci, a intra în cămara mirelui Hristos, Celce ne dă nouă mare milă.

Şi zicem Stihurile cele obişnuite precum este eri şi Martirica.

Martirii Domnului, rugaţi pre Dumnezeul nostru şi cereţi sufletelor noastre mulţimea îndurărilor şi iertare de multe greşeli, rugămu-vă.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cea slăvită şi prea curată, adevărat Născătoare de Dumnezeu, să o lăudăm cu bună credinţă, ca pre o maică a lui Dumnezeu, zicându-i ca îngerul, să se bucure! Bucură-te, maică sfântă a Fiului lui Dumnezeu, Celui ce S'a întrupat; bucură-te, locaşul Sfântului Duh; ceeace te rogi pururea pentru noi, ca să se mântuească sufletele noastre.

Troparul Sfântului şi al Născătoarei.

Pentru serbarea Intâmpinării.

De se va întâmpla în săptămâna brânzei, Luni sau Marţi, sau Joi, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii la litera aceasta (E).

Pentru înainte prăznuirea serbării întâmpinării, sau după prăznuire.

De se va întâmpla Luni sau Miercuri într'această săptămână, vei căuta la sfârşitul cărţii la litera (F).

IN MARŢEA BRANZEI

La Utrenie după întâia Stihologie Sedelne la Octoih. După a doua Stihologie, Sedelna, glasul al 8-lea.

Podobia: Pre Înţelepciunea...

Prea bunule Cuvinte, Carele împreună cu Tatăl şi cu Duhul ai zidit cele văzute şi cele nevăzute cu înţelepciunea Ta cea negrăită, bine voeşte milostive, ca să trecem cu pace adâncă vremea luminatului post, risipind înşelăciunea păcatului celui amar; dându-ne umilinţă şi lacrimi de tămăduiri şi iertare de greşeli. Ca postind cu suflet neîndoit şi cu duh osârduitor, să

lăudăm stăpânirea Ta împreună cu îngerii.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislindu-L negrăit, Maica lui Dumnezeu, lumii ai născut pre Cela ce ţine lumea, şi în braţe ai avut pre Cela ce cuprinde toate, pre dătătorul de hrană al tuturor şi făcătorul firii. Pentru aceasta te rog pre tine, prea sfântă Fecioară şi cu credinţă te slăvesc, ca să mă curăţeşti de păcate, când voiu vrea să stau înaintea feţii Ziditorului meu; Stăpână Fecioară Curată, dă-mi atunci al tău ajutor; pentrucă poţi câte le voeşti, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Şi cetim şi cuvântul marelui Vasile.

Pentru mulţămite: Apoi Psalmul 50.

CANOANELE cântăm ale Octoihului şi în Mineiu, precum am arătat Luni; şi celelalte să urmezi tot aşa.

Şi Tricântarea lui Iosif.

Cântarea a 2-a, glasul al 3-lea, Irmos:

Ca ploaia pre troscot...

Strălucitu-ne-au nouă luminat ca nişte zori razele pocăinţii, adică înainte intrările înfrânării.

De întunerecul cel mai dinafară mântueşte-mă, Hristoase, cu mulţimea milii Tale, ca un îndurat.

Scoate-mă din foc şi dela viermele cel neadormit, Mântuitorule, cu nevoinţa pocăinţii curăţindu-mă

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară prea lăudată, fii nouă cale de pocăinţă, îndreptându-ne spre uşile mântuirii.

Alt Irmos, glasul al 2-lea.

Luaţi aminte poporul meu...

Vremea pocăinţii a sosit, să ne grăbim iubitorilor de Hristos, să ne curăţim de toate păcatele, şi să ne arătăm Stăpânului fericiţi.

Postire curată fără de pacat, să ne sârguim să săvârşim acum neîncetat, ca să aflăm iertare greşelilor.

Mult milostiv eşti, Hristoase, că primeşti pururea, Bunule, pre toţi întru pocăinţă; pentru aceasta toţi Te slăvim pururea.

Slavă a Treimei.

Pre Treimea întru o unime să o lăudăm, netăiată, neamestecată, nedespărţită în fiinţă, şi despărţită în feeţe, pre un Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Curată Fecioară Maică, roagă pre Cel ce L-ai întrupat ca pre un om, Prea Sfântă; şi ca pre un Cuvânt, ca să mântuiască din primejdii pre robii tăi

Irmosul

Luaţi aminte poporul meu la „legea mea, plecaţi urechea voas„tră spre graiurile gurii mele; „că numele tău, Doamne, am che„mat.

Cântarea 8-a, Irmos:

Din Tatăl cel fără de început.....

Vreme de pocăinţă este, grăbeşte a arăta lui Dumnezeu roduri vrednice de pocăinţă, su-

flete al meu; scoală-te, și strigă cu deadinsul prin posturi și prin rugăciuni: Lăudați, binecuvântați și prea înălțați pre Hristos în veci.

Să ne curățim mai 'nainte fraților simțirile cele sufletești, și de Domnul să ne lipim acum cu deprinderi de umilință; cu pocăință curată strigând necurmat: Lăudați, binecuvântați și prea înălțați pre Hristos în veci.

Să ne grăbim a omorî pre vrăjmașul cel ce ne vânează cu aduceri aminte de lăcomie, și care înșeală simțirea cu neînfrânarea dulceții celei scurte; cu rugăciune neîncetată lăudând, binecuvântând și prea înălțând pre Hristos întru toți vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară ceea ce ai făcut cerească frământătura noastră cea pământească, fă roditoare de bunătăți cu ploaia îndurărilor tale brazda sufletului meu cea înțelenită și stricată, care strigă și prea înalță pre Hristos în veci.

Alt Irmos:

Pre cel ce a închipuit...

Să ne curățim acum mai 'nainte nu numai de mâncări, ci și de faptele rele, și să începem credincioșii cu gând călduros a ne arăta Ziditorului luminați în veci.

Așa se cade nouă să postim, nu cu vrajbă și cu sfadă, nu cu pizmă și cu prigonire, nu cu îngâmfare și cu vicleșug ascuns, ci ca și Hristos cu smerenie.

Cei ce miluesc pe săraci, împrumută înțelepțește pre Mântuitorul. O, bucurie neasemănată! Că dă din destul răsplătirile bunătăților, întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh: că un Dumnezeu sunt acești trei; și împreună cu îngerii noi oamenii neîncetat Te lăudăm pre Tine prea sfântă Treime întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Fecioară Curată Născătoare de Dumnezeu, Marie, curățirea lumii, cornul ortodoxiei. Roagă-te să se mântuească din focul cel nestins, cei ce te slăvesc pre tine întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre cela ce a închipuit mai „'nainte oarecând în rug lui „Moisi minunea fecioarei, în „muntele Sinai, lăudați-l, bine-l „cuvântați, și-l prea înălțați întru „toți vecii.

Cântarea 9-a, Irmos:

Pre tine rugul cel ne ars...

Deschide-ne nouă milostivirile cele prea curate ale îndurării Tale, Cela ce ai dăruit oamenilor pocăință spre mântuire; unule Mântuitorule mult milostive.

Vai mie, cât este de înfricoșat județul cel fără de mită, la care goi avem a da răspuns, pentru răutățile care am făcut în vieață.

Rourează-ne nouă picătura mi-

lostivirii, făcătorule de bine, ca să cufunde toată spurcăciunea noastră, dându-ne pricini de pocăinţă.

Intrând toţi cu inimă voioasă şi luminaţi, prin uşile cele din 'naintea sfântului post, să aducem lui Hristos cântări de mulţumire.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, sprijinitoarea cea tare şi nădejdea cea adevărată, lăudându-te, cu bună credinţă te rugăm: Roagă pre Fiul tău, Fecioară, să ne mântuiască pre noi.

Alt Irmos: Fecioria ta...

Acum mai 'nainte să ne curăţim cu post şi cu lacrămi, şi cu fapte mari, ca să aflăm milă mare.

Să urmăm acum fecioarelor celor înţelepte, iubitori de Hristos, şi să ne sârguim a întâmpina pe Hristos cu făclii luminoase.

Acum să urmăm lui Ilie, care a postit şi a fugit de Izabela cea vicleană; ca în acest chip să ne înălţăm dela pământ.

Slavă, a Treimei.

Sfânt, Sfânt, Sfânt, întreit sfinte părinte Atotţiitorule, şi Fiule cel de o fiinţă, cu Duhul, o dumnezeire.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Intru tine ne lăudăm, şi la tine scăpăm Curată, cinstită pururea Fecioară, scapă-ne de muncă pre noi pre toţi.

Irmosul:

Fecioria ta Născătoare de „Dumnezeu cea nespurcată, care „nu o a ars focul dumnezeirii, „pre aceasta pururea o slăvim.

LA STIHOAVNĂ

Stihira, glasul al 3-lea.

Să primim popoarelor postul cu dragoste, că a sosit începătura duhovniceştilor nevoinţe. Să lăsăm dulcea pătimire a trupului, şi să creştem darurile sufletului. Să pătimim împreună ca nişte robi ai lui Hristos, ca să ne şi preaslăvim împreună ca nişte fii ai lui Dumnezeu. Şi Duhul cel sfânt sălăşluindu-Se întru noi, va lumina sufletele noastre.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta...

Tot acea Stihiră.

Stih: Şi să fie lumina Domnului.....

Martirica.

Frica împăraţilor şi a tiranilor o au lepădat ostaşii lui Hristos, şi cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte L-au mărturisit pre El Domn tuturor, Dumnezeu şi împărat al nostru; şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, folositoarea tuturor celor ce se roagă, spre tine ne încredem şi cu tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră; roagă pre Cel ce s'a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

MARȚI SEARA

De la începutul Vecerniei, începem metaniile, și Catisma dupre obicei, la rând. La Doamne strigat-am... Stihirile din Octoih ale pocăinței trei și din Mineiu ale sfântului trei, Slavă a sfântului; iar de nu are, Slavă și acum a Născătoarei Crucii.

Prochimenul zilei

Invredniceşte-ne, Doamne... Ecteniile.

LA STIHOAVNĂ

Samoglasnica, glasul 1-iu.

Cu bucurie să primim credincioşilor vestirea postului, cea însuflată de Dumnezeu; precum mai 'nainte Ninevitenii, şi apoi desfrânatele şi vameşii, vestirea pocăinţei de la Ioan. Prin înfrânare să ne gătim spre împărtăşirea stăpâneştei sfinţenii celei din Sion; cu lacrămi să ne curăţim mai 'nainte spre dumnezeeasca spălare, cea printr'însul; să ne rugăm a vedea săvârşirea paştilor celor ce se închipuesc aicea, şi arătarea celor adevărate; să ne gătim spre închinarea crucii şi a învierii lui Hristos Dumnezeu, strigând către Dânsul: Nu ne ruşina pre noi din nădejdea noastră, iubitorule de oameni.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei....

Şi iarăş acea Stihiră.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne....

Martirica.

O, cât este de bună neguţătoria voastră, sfinţilor, că sângiurile v-aţi dat şi cerurile aţi moştenit, şi în scurtă vreme fiind ispitiţi, în veci vă bucuraţi. Cu adevărat bună este neguţătoria voastră; că cele stricăcioase părăsind, cele nestricăcioase aţi luat; şi cu îngerii dănţuind lăudaţi neîncetat pre Treimea cea de o fiinţă.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici.

Curată Fecioară, oarecând văzând pre lemn, pre Cel ce L-a născut din pântece fără sămânţă şi nerăbdând rănirea inimii, mâhnindu-se a zis: Cela ce cu voia ţii toată făptura, cum Te-ai ridicat pre cruce ca un osândit? Vrând cu adevărat să mântuieşti pre om.

Acum slobozeşte, Sfinte Dumnezeule, şi după Tatăl nostru,

Troparele:

Născătoare de Dumnezeu; şi o metanie.

Slavă:

Botezătorul lui Hristos... şi iarăş o metanie.

Şi acum.

Rugaţi-vă pentru noi... şi o metanie

Subt milostivirea Ta... fără metanie.

Doamne miluieşte, de 40 ori. Slavă şi acum, Ceea ce eşti mai cinstită.... Intru numele Domnului binecuvintează Părinte. Preotul: Cel ce este binecuvântat Hristos, Dumnezeul nostru... Şi noi zicem rugăciunea: Împărate ceresc, pre credinciosul, şi trei metanii mari cu rugăciunea sfântului Efrem: Doamne şi Stăpânul vieţii mele; şi celelalte 12 închinăciuni şi sfârşind iar zicem rugăciunea, precum s'a zis mai sus: Doamne şi Stăpânul vieţii mele.... şi o metanie mare. Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru, Doamne miluieşte de 12 ori, Slavă, şi acum, Doamne miluieşte, de trei ori. Binecuvintează! Şi otpustul, pavecerniţa cea mare, cu metanii. După Cade-se să te fericim, Troparele zilii şi al hramului şi otpustul cel mic.

Tot aşa facem şi Joi seara.

Se cuvine a şti:

Pentru Inainte-prăznuirea Intâmpinării Dom-

nului, că de se va întâmpla Miercuri sau Vineri în săptămâna brânzei, caută la sfârşitul cărţii la litera aceasta (G). Iar de se va întâmpla Prăznicul Întâmpinării Miercuri, sau Vineri în săptămâna brânzei, să se caute la sfârşitul cărţii la litera [H].

IN MERCUREA BRÂNZEI

Polunoşniţă cu metaniile ei.

LA UTRENIE

Cântăm aliluia, pe glasul Octoihului, şi troicinele glasului. Apoi două Catisme cele obişnuite.

SĂ SE ŞTIE, că Miercuri şi Vineri, în săptămâna brânzei, cântăm Aliluia şi facem metanii şi seara şi dimineaţa, precum mai sus s'a zis; şi ajunăm dupre rânduială. Mijlo-Ceasurile nu le cetim, măcar de s'ar întâmpla vreun sfânt, şi ar avea şi Tropar; fără numai de va fi praznicul Întâmpinării, sau Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan, înainte Mergătorul, sau hramul sfântului: că atuncea cântăm Troparul, şi nu facem de cât numai trei metanii mari.

După întâia Stihologie, Sedelnele din Octoih ale crucii. După a doua Stihologie, Sedelna Triodului, glasul al 2-lea, Podobie:

Ceea ce eşti izvorul milii....

Binevoeşte, Hristoase, Dumnezeule, cu nespusa Ta iubire de oameni, să trecem noi smeriţii cu pace săptămâna cea curăţitoare din'naintea postului; surpă meşteşugirile vrăjmaşului, şi cu crucea Ta pre toţi ne mântueşte, Cela ce Insuţi ştii ale inimilor.

Slavă, tot aceasta, Şi acum a Născătoarei Crucii.

Stând înaintea crucii Tale ceea ce Te-a născut fără sămânţă, şi nesuferind a Te vedea fără dreptate pătimind, s'a tânguit cu plângere şi a strigat: Cum pătimeşti Cela ce eşti din fire nepătimitor, prea dulcele meu Fiu? Laud bunătatea Ta cea prea multă.

Aicea cetim Cuvântul marelui Vasilie pentru post, al cărui început este:

Mângâiaţi-vă, mângâiaţi-vă poporul meu..... Psalm 50.

CANONUL din Octoih al Crucii cu Irmosul pe 6, în Minei al sfântului pe 4, şi în Triod pe 4. Iar în care Cântare ne vine Tripesneţul, cântăm în Triod cu irmosul pe 6, şi Tri-pesneţul pe 8. Apoi Irmosul.

TREBUIE SĂ ŞTIM, că întru această Cântare se lasă Canonul Octoihului şi al sfântului din Mineiu; şi cântăm Mineiul în cântările cele ce sunt mai sus, în acest chip: Întâia Cântare a Canonului din Octoih cu Irmosul pe 4, şi în Mineiu al sfântului, Cântarea 1 şi a 3, pe 6, şi în Triod pe 4. Asemenea cântăm Cântarea 8-a cu a 6-a, şi a 9-a cu a 7-a.

CANONUL TRIODULUI

Facerea lui Andrei Criteanul.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Cânta-voiu Ţie, Doamne, Dumnezeul meu, că ai scos pre poporul din robia Egiptului, şi ai acoperit căruţele lui Faraon şi puterea luì.

Postindu-se Domnul dupre omenire, spre învăţătura noastră, a biruit pre ispititorul, arătând cele ce sunt ale firii noastre, şi hotar puindu-ne nouă.

Dumnezeescul Moisi prin postire s'a învrednicit în Sinai a vorbi cu Dumnezeu faţă către faţă; aceluia credincioşii să râvnim.

Milostiveşte-Te, Doamne, spre poporul Tău, şi căutând ca un Dumnezeu cu ochiu milostiv, cercetează pre toţi cu mulţimea îndurărilor Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Toți la tine alergăm, Născătoare de Dumnezeu, ca la o ajutătoare tare, spre rugăciuni îndemnându-te, ca să scapi turma ta de toată primejdia.

Cântarea 3-a, Irmos:

Întru Domnul Dumnezeul meu s'a întărit inima mea, pentru „aceasta cei neputincioși s'au „încins cu putere.

Minunatul Enoh, prin postire s'a mutat de pre pământ. Aceluia râvnind, să ne mutăm de la stricăciune la viață.

Cu rugăciuni și cu posturi să facem milostiv pre Mântuitorul; că se bucură ziditorul de pocăința făpturilor Sale.

Gătește-te, o suflete, și te curățește mai 'nainte de patima lui Hristos, ca să prăznuești la înviere duhovnicește, împreună cu El.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca ceea ce ai născut pre Dumnezeu, roagă-L neîncetat pentru noi; că la tine năzuim, Născătoare de Dumnezeu, noi păcătoșii.

Apoi Tri-pesnețul lui Iosif....
Cântarea 3-a, glasul al 2-lea, Irmos.

Pre poarta credinței.

Întinsu-ți-ai palmele pe cruce, omorât-ai blestemul cu moartea Ta, și ai înviat cu patima Ta pre oameni; pentru aceasta lăudăm dumnezeească răstignirea Ta, Iisuse iubitorule de oameni, Dumnezeul nostru.

Cu mâncarea cea din lemn omorându-ne, cu lemnul crucii Tale ne-am înviat; ci aceasta o aducem Ție spre rugăciune, trimite-ne nouă dar și milă, făcătorule de bine, Stăpâne mult îndurate.

Ușile cele din 'naintea postului s'au deschis, nevoința înfrânării se apropie; cu călduroasă voință să ne sculăm ca să luăm darul cel dat de Dumnezeu, care potolește arsura păcatului.

Vremea cea fericită a postului, care strălucește razele pocăinții a răsărit, să ne apropiem cu grabă, scuturând întunerecul cel prea adânc al lenevirii, toți veselindu-ne.

Postul să-l sfințim cu dragoste; să propoveduim oprirea poftelor, să strigăm cu lacrămi către Stăpânul: Dă-ne, Doamne dar, să ne ajutorezi spre voile Tale, mult îndurate.

Primind darul postului, să preaslăvim pre Cel ce ni l-a dat spre mântuire; și să-l lucrăm cu deadinsul, ca să luăm iertare greșelilor noastre, din mâna Celui ce ne-a făcut.

A Născătoarei da Dumnezeu.

Potolește turburarea poftelor mele, tămăduește ranele sufletului meu, ridică-mă din somnul lenevirii cu mijlocirea ta, cu ajutorul tău prea sfântă Stăpână, Maică Fecioară,

Alt Irmos, acelaș glas.
Mintea mea cea stearpă....

Înălțându-Te de voie pe cruce,

Mântuitorule, toată făptura pământului s'a clătit, şi s'a rupt catapeteasma bisericii.

Rănitu-Te-ai pre cruce, Iisuse al meu, pentru mine, şi Te-ai împuns în coastă, bunule; pentru aceasta cu credinţă mă închin dumnezeeştei stăpânirii Tale.

Slavă, a Treimei....

Plecând genuchele la pământ, mă închin Tatălui, pre Fiul slăvesc, şi pre Duhul laud, stăpânirea cea cu o voie şi în trei ipostasuri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Necuprinsă este taina naşterii tale, prea curată Marie, că ai născut pre Dumnezeu fără ispită bărbătească, şi ai rămas nestricată.

Slavă Ţie Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Sfinţind, Hristoase, vremea postului cu puterea Ta, mântueşte-ne pre noi, cei ce ne închinăm Ţie, de toate laţurile vrăjmaşului.

Irmosul:

Mintea mea cea strearpă, fă-o „roditoare de bunătăţi, lucrăto„rule al celor bune, săditorule „al celor folositoare, cu milos„tivirea Ta.

Sedelna din Mineiu, a stântului. Slavă, şi acum, a Crucii, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cântarea 4-a, Irmos.

Auzit-am auzul Tău, şi m'am temut, cunoscut-am lucru„rile Tale, şi m'am spăimântat, „Doamne.

Avraam prin bunătăţi, şi prin iubirea de străini, a primit pre Treimea, care a venit la el îngereşte.

Bogăţia nefurată este darul postului, şi cel ce se îmbogăţeşte cu acesta, se va îmbogăţi de Dumnezeire.

Veniţi să plângem împreună cu Cuvântul, prin credinţă strigând: Dumnezeule, fii milostiv nouă, celor ce am greşit mult.

A Născătoarei de Dumnezeu

Maică fără prihană, binecuvântată Fecioară curată, roagă pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru pentru lume.

Cântarea 5-a, Irmos.

Cela ce ai răsărit lumina şi ai luminat zorile, şi ai arătat „ziua, slavă Ţie, slavă Ţie, Iisuse, „Fiul lui Dumnezeu.

Postindu-se odinioară Moisi în muntele Sinai, văzător de Dumnezeu s'a făcut, şi Ilie pe căruţă de foc s'a înălţat.

Prin postire a gustat odinioară înţeleptul Isaia din cărbunele acela, când s'a atins cu cleştele de buzele lui.

Postindu-se mai 'nainte Daniil împreună cu cei trei tineri, fălcile leilor a sfărâmat şi au călcat văpaia cea arzătoare.

A Născătoarei de Dumnezeu

Curată Născătoare de Dumnezeu, ceea ce fără stricăciune ai purtat pre Dumnezeu în pântecele tău, păzeşte turma ta şi o fereşte nevătămată.

Cântarea 6-a, Irmos.

Precum ai mântuit pre Ionà profetul, Hristoase, Dumne-„zeule, așa și pre mine scoa-„te-mă dintru adâncul greșelilor „și mă mântuește, unule iubi-„torule de oameni.

Pre Ionà cinstitul post l-a păzit în chit oarecând; să postim dar din inimă, ca să scăpăm de nevoia gheenei.

Ninevitenii, cu pocăință terbinte și cu dragoste, au prefăcut urgia lui Dumnezeu; acelora cu poftă toți să urmăm.

Postul de acum ne cheamă pre noi la pocăință, să alergăm dar toți cu dragoste, și să cunoaștem ce este darul postirii.

A Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ai născut cu mijlocire nespusă pre Mântuitorul lumi Hristos, Dumnezeul nostru, pre Acela nu înceta rugându-L, să mântuiască tot neamul celor ce te laudă pre tine.

După a 6-a Cântare, condacul sfântului; Iar de nu are sfântul Condac, zicem Martirica glasului cea de la Șezânde.

Cântarea 7-a, Irmos.

Dumnezeul părinților, nu ne rușina pre noi, iubitorule de „oameni, rugămu-ne, ci fă cu „noi dupre blândețele Tale în „veci.

Să ne facem și noi ca Daniil acela, care prin post a înblânzit în groapă pre leii cei ce răcniau.

Celor trei tineri să urmăm cu frică, ca să scăpăm și noi de focul gheenei, precum și aceia de cuptorul Vavilonului.

Să postim și noi cu inimă curată, și să ne curățim trupul și tot duhul cu totul lui Dumnezeu să-l închinăm.

A Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară Maică curată, nu înceta rugând pre cuvântul cel mai'nainte de veacuri, Carele S'a întrupat din tine, să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 8-a, Irmos:

Să slăvim pre împăratul Hristos Domnul, pre Care „L-au mărturisit în cuptor tinerii „cei robiți cu glas mare grăind: „Toate lucrurile lăudați-L și-L „prea înălțați întru toți vecii.

Postindu-se mai'nainte Iosif, a scăpat de amestecarea femeiei celei fără de lege, și împărăția a dobândit. Pentru aceasta și noi să stingem cu postul săgețile cele aprinse ale vrăjmașului Veliar.

Cu postul David a căpătat biruință asupra celui de alt neam și împărăția a aflat. Pentru aceasta și noi prin înfrânare să luăm biruință asupra vrăjmașilor, și întru Domnul să ne încununăm.

Să păzim și noi bunătățile acestora: bărbăția lui Iov, neviclenia lui Iacov, credința lui Avraam, curăția lui Iosif, și vitejiile lui David.

A Născătoarei de Dumnezeu

Pre Impăratul, Hristos, pre

Care L-a născut nouă Fecioara Maria, şi după naştere a rămas Fecioară curată, toate lucrurile lăudaţi-L ca pre un Domn, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Tri-pesnețul. Alt irmos:

Pre Dumnezeu Cel ce S'a pogorât...

In chipul crucii ridicându-şi Moisi palmele în munte a biruit pre vrjmaşi; iară Tu, Mântuitorule, pre cruce mâinele întinzându-Ţi, ai omorât tăria iadului cea a tot pierzătoare.

Cu piroane pe cruce pironindu-Te, şi în coastă împuns fiind, Hristoase, Mântuitorul meu, ai izbăvit pre pământeni din blestem, şi bucuriei cele fără de sfârşit părtaşi i-ai arătat; pentru aceasta binecuvântăm iubirea Ta de oameni.

Răsărind vremea postului duhovniceşte luminează simţirile sufletului, şi goneşte negura patimilor; pentru aceasta să-l cuprindem din inimă, înălţând pe Hristos întru toţi vecii.

Postul omoară patimile cele de suflet pierzătoare, şi desfătările cele omorâtoare, şi cu adevărat aşează pornirile şi mişcările inimii. Deci să-l primim cu credinţă şi cu osârdie.

Nu ca pre o începere de post, ştiind credincioşii această sfântă zi, o cinstim cu gând curat; ci pentru că este intrare şi mergere către uşile cele din 'naintea postului.

A Născătoarei de Dumnezeu

Deschide-ne nouă celor ce batem şi mila ta chiemăm, Fecioară, ceea ce eşti oamenilor grabnică scăpare, şi întru toate tare ajutătoare, şi celor din nevoi adevărată sprijinitoare.

Alt Irmos: Pre cel ce a închipuit.....

Ridicându-Te pre cruce, Stăpâne al tuturor, iarăş ai chemat pre Adam împreună cu Eva, Hristoase Mântuitorule, şi ducându-i în raiu, Te laudă pre Tine întru toţi vecii.

Inălţându-Te Tu,Hristoase, pe cruce de voie, razele soarelui de frică s'au stins, şi ziua a apus. Pentru aceasta tâlharul Te-a mărturisit pre Tine, Dumnezeu întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl....

Intocma cu Tatăl pre Fiul şi pre Duhul Sfânt credem a fi, Sfânta Treime întru o dumnezeire, căreea cu credinţă ne închinăm, învăţătura lui Arie pururea călcându-o.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cum te voiu lăuda cum se cade, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, eu cel întunecat acum cu multe păcate? Ci o Prea Sfântă! Iartă-mi îndrăsneala proastei mele cântări.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie...

Cruce, nădejdea credincioşilor, arma împăraţilor, slavă preoţilor, tăria sihaştrilor, cu puterea ta pre toţi cei ce te slăvesc mântueşte-i în veci.

Irmosul.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Cel ce a închipuit mai

„'nainte oarecând în rug lui „Moisi, minunea Fecioarei în „muntele Sinai, lăudați-L, bine-L „cuvântați și-L prea înălțați „întru toți vecii.

Și cântăm:

Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea 9-a, Irmos:

Slăvim toți iubirea Ta de oameni, Hristoase Mântuitorul „nostru, Cela ce ești slava ro„bilor Tăi, și cununa credin„cioșilor; Cela ce ai slăvit pros„lăvirea celeia ce Te-a născut „pre Tine.

Moisi în Egipt marea a desfăcut, și pre popor l-a trecut și l-a hrănit în pustia cea neumblată, cu postul făcând minuni.

Iisus al lui Navi cu înfrânarea a sfințit pre popor, și cu sorți le-a împărțit pământul făgăduinții, trecându-i mai 'nainte Iordanul.

Ghedeon acela numai cu trei sute de bărbați, cu luminile a biruit pre cel de alt neam, cu înfrânarea și cu rugăciunea; aceluia și noi râvnind să ne asemănăm.

A Născătoarei, de Dumnezeu.

Bucură-te, Curată prea cinstită, lauda fecioarei, întărirea îngerilor, ajutătoarea oamenilor, bucuria lumii Marie, Maica și servitoarea Dumnezeului nostru.

Apoi Tri-cântarea, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul,..

Pre cruce Dumnezeeștile palme întinzându-Ți ai împreunat cele de mai 'nainte osebite Mântuitorule, și mijlocind, ai adus ca un dar Tatălui ființa omenească cea osândită. Pentru aceasta lăudăm prea curată răstignirea Ta.

Darul sfântului post strălucind, ne trimete nouă raze curățind mai 'nainte curgerea gândurilor, și gonind întunerecul satiului. Pentru aceasta cu osârdie să-l primim credincioșii.

Postul cel purtător de lumină plinind paharul dumnezeeștilor daruri, astăzi mai 'nainte ni-l arată tuturor; ci vrând să luăm și noi parte din acestea spre folosul sufletului, să ne rugăm Stăpânului tuturor ca să ne ajute.

Cu piroanele dumnezeeștilor Tale mâini, ai pironit îndurate păcatele noastre pe cruce, și cu sulița coastei Tale ai rupt viclenele scrisori ale păcatelor și smintelelor celor rele; pentru aceasta lăudăm, prea curată, răstignirea Ta.

Cărarea cea bună a bunătăților se deschide, nevoința dumnezeeștilor posturi, iată, tuturor se gătește; cei ce voiți să vă nevoiți dupre lege, rugați pre Hristos să ne dăruească nouă pace de sus.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu rugăciunea cea prea grabnică, cu acoperământul tău cel priveghetor, cu ajutorul tău cel tare Stăpână Curată, păzește

acum pre credincioşii robii tăi, de toată asupreala contrară, de patimi, de greşeli, şi de ispită mântueşte-ne.

Alt Irmos:

Pre ceea ce a zămislit....

Pre lemnul crucii de voie pironindu-Te, pre noi pre toţi ne-ai mântuit din blestemul legii. Pentru aceasta dupre datorie pre Tine Te slăvim, Hristoase.

Toţi ne închinăm patimilor Tale, Mântuitorule, care de bună voie le-ai primit, ca să scapi neamul omenesc din robia vrăjmaşului.

Slavă, a Treimii.

Din veac şi fără stricăciune a născut Tatăl pre Fiul, şi Duhul este de o fiinţă cu Tatăl şi cu Cuvântul; Treime nedespărţită.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea binecuvântată Marie, roagă pre Mântuitorul, Cel ce S'a întrupat din tine, ca să ne dea iertare păcatelor, nouă păcătoşilor.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Pre cei ce te iubesc pre tine, Cruce, învredniceşte-i cu puterea ta a trece vremea postului cu pace, şi-i scapă de robia vrăjmaşului.

Irmosul:

Pre ceea ce a zămislit dupre „trup în pântece mai pre sus „de fire, pre cuvântul cel ce a „strălucit mai'nainte fără de ani „din Tatăl, pre singură Născă„toarea de Dumnezeu, credincioşii să o slăvim.

Svetelna glasului din Octoih. A Treimii de trei ori

LA STIHOAVNĂ

Samoglasnica zilei, glasul 1-iu.

De bucate postindu-te, suflete al meu, şi de pofte necurăţindu-te, în deşert te lauzi cu nemâncarea; că de nu ţi se va face ţie pricină spre îndreptare, ca un mincinos vei fi urît de Dumnezeu, şi răilor draci te vei asemăna, cari nici odinioară nu mănâncă. Deci caută să nu faci netrebnic postul, păcătuind; ci nemişcat să rămâi spre pornirile cele fără cale, părându-ţi că stai înaintea Mântuitorului Celui ce S'a răstignit, şi mai ales că te răstigneşti împreună cu Cel ce S'a răstignit pentru tine; strigând către El: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta.

Şi aceeaş Stihiră.

Şi să fie lumina Domnului Dumnezeului.

Martirica.

Pre voi prea lăudaţilor martiri nici scârba, nici strâmtorarea, nici foamea, nici goana, nici primejdia, nici mânia fiarelor, nici sabia, nici focul cel îngrozitor, n'au putut să vă despartă de Dumnezeu. Ci mai vârtos pentru dragostea ce aţi avut către Dânsul nevoindu-vă, ca şi cum aţi fi fost cu trupuri streine, nu v'aţi adus aminte de fire nebăgând seamă de moarte. Pentru aceasta

dupre vrednicie, pentru durerile voastre, aţi luat plată: împărăţiei cerurilor moştenitori v'aţi făcut. Rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu Podobia: Ceea ce eşti bucuria.... (a Crucii)

Fecioara cea fără prihană dacă a văzut pre mielul înălţat pre cruce, plângând a strigat: Prea dulcele meu fiu, ce vedere nouă şi prea slăvită este aceasta? Cum Cela ce ţii toate cu mâna, Te-ai pironit pre lemn cu trupul?

Apoi,

Bine este a ne mărturisi.... Sfinte Dumnezeule; după Tatăl nostru. Troparul: In Biserica slavei Tale stând..... Doamne miluește de 40 de ori. Slavă şi acum Ceea ce eşti mai cinstită. Intru numele Domnului bine cuvintează părinte.

Preotul.

Cel ce este bine cuvântat Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Apoi Impărate ceresc, pre credinciosul... Şi facem trei metanii mari, cu rugăciunea sfântului Efrem:

Doamne şi stăpânul vieţii mele. Cu alte 12 închinăciuni mici zicând întru sine în taină la fie care închinăciune: Dumnezeule curăţeşte-mă pre mine păcătosul; Şi sfârşind închinăciunile, zicem iarăş rugăciunea toată: Doamne şi stăpânul vieţii mele. Şi o metanie mare. Şi împreunăm şi ceasul întâi, la care cetim şi învăţătura pentru credinţă a lui Studitul. La ceasul întâi, Troparul: Dimineaţa auzi glasul meu: fără cântare. Paşii mei. Şi: Să se umple gura mea.... după Sfinte Dumnezeule, Troparul. Degrab ne întâmpină pre noi, Doamne miluește, de 40 ori, şi rugăciunea: Cela ce în toată vremea, Doamne miluește, de 3 ori, Slavă şi acum. Ceea ce eşti mai cinstită..... Intru numele Domnului bine cuvintează părinte, şi metanile obişnuite. Sfinte Dumnezeule, Doamne miluește, de 12 ori. Hristoase lumina cea adevărată, şi Otpustul. Api Litie în pridvor şi ecteniile pentru morţi. Intru aceeaş Miercuri a brânzei, cetim ceasul al 3-lea şi al 6-lea, cu metanii şi cu Troparele postului, La ceasuri, în clopot nu lovim. La ceasul al şeaselea.

Troparul proorociei, glasul al 3-lea.

Impărate sfinte, a tot puternice, de Care se înfricoşează şi se cutremură toate, mântueşte-ne pre noi; că poţi ierta păcatele ca un milostiv.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Apoi Prochimen, glasul al 6-lea.

Mântueşte, Doamne, poporul Tău...

Stih:

Către Tine, Doamne, voiu striga...

Din proorocia lui Ioil cetire.

Cap. 2, 12.

Acestea grăeşte Domnul: Intorceţi-vă la Mine din toată inima voastră, cu post şi cu plângere şi cu tânguire, şi vă rupeţi inimile voastre, iar nu hainele voastre. Şi vă întoarceţi la Domnul Dumnezeul vostru; că milostiv şi îndurat este, îndelung răbdător şi mult milostiv; şi-I pare rău de răutăţile oamenilor. Cine ştie, doară se va întoarce şi se va căi, şi va lăsa după sine binecuvântare şi aducere de jertfe şi de dar Domnului Dumnezeului vostru. Trâmbiţaţi cu trâmbiţă în Sion, sfinţiţi post, vestiţi vindecarea, adunaţi popor, sfinţiţi adunare, alegeţi preoţi, adunaţi pruncii cari sug ţâţă. Să iasă mirele din aşternutul său şi mireasa din camăra sa. Intre tindă şi între Altar vor plânge preoţii, cari slujesc Domnului, şi vor zice: Nu Te îndura, Doamne, de poporul Tău, şi nu da moştenirea Ta spre ocară, ca să o stăpânească pre dânsa păgânii? Ca să nu se zică în neamuri: Unde este Dumnezeul lor? Şi I s'a făcut Domnului milă de pământul Său, şi nu S'a îndurat de poporul Său. Şi a răspuns Domnul, şi a zis poporului Său: Iată Eu vă voiu trimite vouă grâu şi vin şi untdelemn, şi vă veţi sătura de dânsele, şi nu vă voiu mai da pre voi spre ocară între

neamuri. Și pre cela ce este despre miază-noapte îl voiu goni dela voi, și-l voiu alunga în pământ fără apă, și voiu pierde fața lui la marea cea dintâi, și dosul lui în marea cea de apoi; și se va înălța putrejunea lui, și se va ridica putoarea lui; că și-a slăvit Domnul lucrurile Sale. Cutează pământule, bucură-te și te veselește; că a mărit Domnul ca să facă. Indrăzniți voi animalele câmpului, că au încolțit câmpii pustiei, că pomul și-a dat rodul său, via și smochinul și-au dat tăria lor. Și voi, fiii Sionului, bucurați-vă și vă veseliți întru Domnul, Dumnezeul vostru; că va da vouă bucate întru dreptate, și va trimite vouă ploaie timpurie și târzie, ca și mai înainte. Și se vor umplea ariile de grâu, și se vor vărsa teascurile de vin și de untdelemn. Și voiu răsplăti vouă pentru anii cari i-au mâncat lăcustele, omizile și gândacii și pălitura; puterea Mea cea mare care am trimis-o asupra voastră. Și mâncând veți mânca, și vă veți sătura, și veți lăuda numele Domnului Dumnezeului vostru, Care a făcut minuni cu voi; și nu se va rușina poporul Meu în veac.

Prochimen, glasul al 7-lea.

Domnul va da tărie poporului Său.

Domnul va binecuvânta pre poporul Său cu pace...

Stih:

Aduceți Domnului pre fiii lui Dumnezeu...

Apoi, Degrab să ne întâmpine îndurările Tale. Sfinte Dumnezeule. Și celelalte obișnuite ale postului. Apoi rugăciunea: Dumnezeule și Doamne al puterilor.... Și cetim împreună și Ceasul al 9-lea, după aceasta, Tipica și Fericirile, fără cântare, Slavă, Și acum: Pomenește-ne pre noi, Doamne... Și închinăciuni trei: Ceata cerească... Și celelalte. Și după: Tatăl nostru. Condacul hramului, și al sfântului, Slavă: Cu sfinții odihnește, Hristoase Și acum: Ceaace ești folositoare creștinilor. Doamne miluește... de 40 ori. Slavă și acum. Ceea ce ești mai cinstită.... Trei metanii mari, și cele 12. După aceasta alt cor începe vecernia: Veniți să ne închinăm... de trei ori:

Psalmul 103.

Binecuvintează suflete al meu pre Domnul.

Și celelalte:

MIERCURI SEARA

La Doamne strigat-am... Stihirile precum este obiceiul:

Slavă, și acum, a Născătoarei.

Prochimen, glasul al 5-lea.

Dumnezeule, întru numele Tău mântuește-mă, și întru puterea Ta mă judecă...

Stih:

Dumnezeule, auzi rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele...

Din proorocia lui Ioil cetire.
Cap. 3.

Acestea grăește Domnul: Să se scoale și să se suie toate neamurile la valea lui Iosafat; că acolo voiu ședea să judec toate neamurile dimprejur. Trimiteți cosoare, că a sosit culegerea de struguri; intrați și călcați, că este plin jgheabul; se varsă tocitorile, că s'au îmmulțit răutățile lor. Glasuri au răsunat în valea uciderii: Că aproape este ziua Domnului, în valea judecății. Soarele și Luna se vor întuneca, și stelele își vor ascunde lumina lor; și Domnul din Sion va striga, și din Ierusalim își va da glasul Său. Și se va clăti cerul și pământul, și Domnul nu se va îndura de poporul Său, și va întări pre feciorii lui Israil. Și veți cunoaște că Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru, Cel ce locuesc în Sion, în muntele cel sfânt al Meu. Și va fi Ierusalimul sfânt, și streinii nu vor mai trece printr'însul. Și va fi în ziua aceea, pica-va din munți dulceață și din dealuri va curge lapte, și din toate izvoarele Iudeii vor izvorî ape, și izvor din casa Domnului va ieși și va adăpa Valea Sitimului. Egiptul spre pierdere va fi, și Idumea un câmp pustiu, pentru nedreptățile făcute feciorilor Iudei, căci au vărsat sânge drept în pământul lor. Și Iudea în veci va avea locuitori, și Ierusalimul din neam în neam. Și voiu cere înapoi sângele lor și nu-l voiu curăți; și Domnul va locui în Sion.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Să nădăjduească Israil spre Domnul de acum și până în veac.

Stih: Doamne, nu s'a înălțat inima mea, nici s'au înălțat ochii mei... Și Invrednicește-ne Doamne în seara aceasta...

LA STIHOAVNĂ

Samoglasnica zilei, glasul al 3-lea.

Răsărit-a primăvara postului şi floarea pocăinţii; deci să ne curăţim pre noi fraţilor de toată spurcăciunea, şi dătătorului de lumină cântând să-I zicem: Slavă Ţie, unule iubitorule de oameni.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei...

Şi iarăş Samoglasnica.

Stih: Miluieşte-ne pre noi, Doamne...

Martirica.

Martirii Tăi, Doamne, cu credinţă întărindu-se, cu nădejdea adeverindu-se, şi cu dragostea crucii Tale sufleteşte unindu-se, au stricat tirănia vrăjmaşului, şi dobândind cununile, cu cei fără de trup se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă. Şi acum, a Născătoarei.

Ceeace eşti mai întâi sfântă Curată, lauda cetelor cereşti, cântarea apostolilor, plinirea profeţiilor, Stăpână primeşte rugăciunile noastre.

Acum slobozeşte; după Tatăl nostru, Troparul sfântului, Slavă, Şi acum, a Născătoarei. Apoi Ecteniile: Miluieşte-ne pre noi, Dumnezeule... Şi trei metanii mari Fie numele Domnului, Bine voiu cuvânta pre Domnul, Cade-se să te fericim; Apolisul, ieşirea în Pridvor, şi Litie pentru cei morţi, dupre obiceiu.

ÎN ŞTIINŢĂ SĂ FIE. Că în Palestina, care este în părţile Ierusalimului, nu am apucat de la sfinţii părinţi să se facă Liturghie Miercurea şi Vinerea, în săptămâna brânzii, nici cea mai 'nainte sfinţită; că întru aceste două zile cântăm Aliluia, cu metanii seara şi dimineaţa, precum s'a zis mai sus.

Iar după Vecernie

In aceste două zile mâncăm brânză şi ouă, păzind pravila celui între sfinţi părintelui nostru Nichifor, Patriarhul Constantinopolei, mărturisitorul.

VEZI. In Miercurea brânzei seara cetim Dupăcinarea cea mică, şi cântăm din Mineiu slujba sfântului ce se va întâmpla Sâmbătă la rând; Canonul şi Stihirile Vecerniei.

Pentru serbarea aflării cinstitului cap, al sfântului Ioan Inainte Mergătorul.

De se va întâmpla Luni, sau Marţi, sau Joi, în săptămâna brânzei, să se caute tipicul la sfârşitul cărţii, la litera (I).

Iar de se va întâmpla Miercuri, sau Vineri în săptămâna brânzei, să se caute la sfârşitul cărţii, la litera (I).

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Sedelnele din Octoih ale Apostolilor.

După a doua Stihologie Sedelnele Triodului, glasul al 5-lea.

Podobia: Pre Cuvântul cel împreună....

Astăzi încununează toţi apostolii postul cel de patru-zeci de zile, şi mai 'nainte curăţitor, şi sfinţesc vremea postului cu puterea lui Hristos, Mântuitorul, vestind mai 'nainte tuturor învierea Lui şi se roagă Domnului, ca să miluească sufletele noastre.

Slavă tot aceasta, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară prea curată, ceea ce eşti acoperemântul celor ce necurmat nădăjduesc întru tine, mântueşte-i de tot felul de ispite şi de nevoi şi de primejdii cumplite, rugându-te Fiului tău împreună cu apostolii Lui; şi mântueşte pre toţi cei ce te laudă pre tine.

Apoi cetim Cuvântul sfântului Anastasie, igumenul muntelui Sinai, şi psalmul 50. Iar *Canoane* cântăm, precum este obiceiul, din Octoih şi din Mineiu. Iar în care pesne cântăm tripesnețul, rămân cântările din Octoih.

Tripesnețul lui Iosif.

Cântarea 4-a, glasul al 4-lea, Irmos.

Auzit-a Proorocul...

Luminat-au lumea cu raza cunoştinţii de Dumnezeu ucenicii Tăi, Doamne, şi rătăcirea o au întunecat, risipind întunerecul înşelăciunii; cu rugăciunile lor mântueşte pre cei ce Te laudă pre Tine.

Uşile cele din'naintea postului ce sunt încununate cu bunele roduri ale nevoinţelor, primesc pre cei ce aleargă cu trezvie. Deci să alergăm împreună toţi credincioşii de grab, cu laude şi cu cântări de taină.

Pentru îndrăzneala neînfrânării, primind hainele muriciunii, m'am îmbrăcat în ele, eu ticălosul; ci Tu Fiul lui Dumnezeu, îmbracă-mă cu vestmântul luminat al naşterii de a doua.

Vieaţa mea s'a sfârşit cu vicleşuguri şi cu toată necurăţia, ci scap la Tine, cel prea îndurat; apucă înainte şi mă mântueşte, Hristoase, Dumnezeule, cu bunătatea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Zemislit-ai în pântece mai pre sus de cuvânt, şi ai născut mai presus de fire, de Dumnezeu Născătoare, pre Stăpânul făpturii; Căruia neîncetat te roagă, să ne mântuească de toată mânia, pre noi cei ce te fericim pre tine.

Alt Irmos, glasul al 2-lea.

Venit-ai din Fecioară...

Risipind întunerecul neînfrânării cu razele învăţăturilor voastre, apostoli, aţi luminat cu înfrânarea pre toţi cei păcătoşi şi pre cei drepţi, ca nişte prea lăudaţi.

Ca nişte mărgăritare luminoase, apostoli ai Cuvântului, toate marginile le-aţi înpodobit cu postirea, şi aţi înfrumseţata acum cu adevărat nobleţa sufletelor noastre.

Cuptorul poftelor cu roua postului răcorindu-l, apostoli, pre toţi oamenii i-aţi învăţat să-l aibă ca o cetate nejăfuită şi locuinţă de sfinţenie.

Slavă.

Greşit-am mai mult de cât toţi oamenii, eu ticălosul, şi am păcătuit fără căinţă, ca Manasi; ci fă-mi, Doamne, mijlocire de pocăinţă, mai 'nainte de a mă topi moartea.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine liman de mântuire şi zid nemişcat, toţi credincioşii te ştim, Stăpână Născătoare de Dumnezeu; că tu cu rugăciunile tale, scapi din primejdii sufletele noastre.

Irmos:

Venit-ai din Fecioară, nu sol, „nici înger, ci Tu însuţi, Domnul, „Te-ai întrupat şi m'ai mântuit „pre mine tot omul; pentru a-

„ceasta strig Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea 8-a, Irmos.

Toate le-ai așezat...

Tot pământul s'a umplut de lauda Ta, Doamne, că printr'însul tot a trecut dumnezeeasca vestire a dumnezeeștilor Tăi ucenici; din adâncul necunoștinții întorcându-l la cunoștință; ca să cânte: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul, și-L prea înălțați în veci.

Darul pocăinței cel dumnezeesc s'a arătat, mântuire aducând celor ce petrec întru nevoințele și în luptele sudorilor și ostenelelor ei. Pentru aceasta aleargă sufletul meu către Stăpânul tău, cerând să iei iertare păcatelor tale celor multe.

Curgerea postului celui dat de Dumnezeu s'a deschis; deci să-l întâmpinăm luminat, cei ce avem trebuință de milă; că însetează înduratul de mântuirea noastră, și se întinde să dea iertare celor ce-l caută cu osârdie, și îi slujesc cu dragoste.

Suflete, oprește-ți gura cu postul și cu cuget de pace, și hrănește pre Domnul cu facerea de bine, aducându-I Lui bucatele bunătăților, ca niște jertfe bine mirositoare, și strigă neîncetat: Bine-cuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei de Dumnezeu

Sfântă Născătoare de Dumnezeu, ceea ce stăpânești pre toți, primind rugăciunile robilor tăi, mântuește-mă de întunerec și de focul cel nestins, curățind mulțimea răutăților mele cu mijlocirea ta, și cu singură dumnezeească rugăciunea ta.

Alt Irmos:

Infricoșatu-s'au de nespurcatul.....

Pre voi apostoli, dându-vă Hristos ca o lumină în toate marginile lumii, v'a zis: Mergând între neamuri, învățați ca să Mă știe pre Mine, că fiind cu trup M'am hrănit cu postul, și călcând toată puterea vrăjmașului, am arătat oamenilor calea cea dreaptă.

Arătat-ai, Hristoase, postul spre iertarea oamenilor, și spre lepădarea poftelor; că printr'însul apostolii Tăi bine Ți-au plăcut, și luminători luminați pre pământ s'au arătat; propoveduind pre Domnul în trei fețe și întru o ființă tuturor celor ce-L laudă.

Trimiși ați fost de învățătorul Hristos, o! ucenicilor, propoveduitori neamurilor, ca să le luminați cugetele cu dumnezeeștile învățături, să se oprească de pofte și de bucate, să iubească înfrânarea, și să-L cunoască pre Dânsul, Domn și Ziditor lumii și făcător de bine tuturor.

Binecuvântăm....

Precum Cain ucigașul oarecând, așa și eu, nu am adus jertfa sufletului meu fără prihană, Hristoase, fiind biruit de cuget necurat; ci nu mă urî pre mine cel ce viu cu post către Tine, prea bunule Mântuitorul meu.

Caută spre darurile care cu dragoste le aduc Ţie, Dumnezeul meu, în vremea postului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fericit s'a făcut pântecele Maicii lui Dumnezeu, de vreme ce a primit pre Cuvântul, Carele S'a amestecat cu chipul omenesc dupre ipostas, prin grosimea trupului ce a luat dintr'însa; şi s'a arătat cetate lui Dumnezeu, întru care a bine-voit a locui cel prea înalt şi Domnul Dumnezeu. Pentru aceasta strigăm Ţie: Bucură-te, cea plină de dar, Curată, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm....

Infricoşatu-s'a de nespurcatul „trup, cel întru o podoabă cu „sufletul, al tinerilor celor cu „bună credinţă, şi s'a depărtat „focul cel neostenitor, ce se hră„nise cu multă materie; şi vă„paia cea pururea vie potolin„du-se, cântare vecuitoare se „cântă: Pre Domnul toate lucru„rile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi „întru toţi vecii.

Şi se cântă, Ceea ce eşti mai cinstită....

Cântarea 9, Irmos:

Că mi-a făcut mie mărire..,..

Pentrucă v'a trimis ca pre nişte luminători neînşelători în lume, ca să ne scoateţi din adâncul păcatelor, lăudăm cu bucurie pre Cel ce v'a întărit pre voi, ca pre nişte apostoli ai Săi.

Pentru că v'a trimis Hristos pre voi, înţelepţilor, ca nişte sare în lumea cea de demult neînţeleaptă, ca să o înţelepţiţi spre cunoştinţa Lui, Il lăudăm cu credinţă.

Pentrucă mulţimea greşelilor celor cumplite m'a cuprins, cu lacrămi cad înaintea Ta, Hristoase, cerând să-mi dai loc de iertare, în vremea postului.

Pentrucă sunt legat cu lanţuri nedeslegate ale poftelor mele, suspin şi strig către Tine, Mântuitorule: Slobozeşte-mă şi pre mine, ca să laud cu bucurie milostivirea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu

Fiind că te-a arătat Dumnezeu pre tine, Fecioară Curată, ajutătoare neamului omenesc, nu lipsi rugându-L cu deadinsul pentru noi credincioşii.

Alt Irmos:

Ceea ce ai încăput în pântece

Postul a arătat ceata apostolilor în toată lumea, strălucind cu raza cea dumnezeească şi luminând neamurile.

Ceta Ucenicilor Tăi, Iisuse, iubitorule de oameni, a învăţat neamurile păgânilor să strângă bogăţia postului.

Glăsuirea cea de douăsprezece strune, adică adunarea apostolilor Tăi, dărueşte oamenilor bogăţia înfrânării şi izvorul mântuirii.

Slavă:

Cu glasul curvarului strig către Tine, Doamne: Părinte îndurate! greşit-am, mântueşte-mă; să nu mă desparţi de slava Ta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai purtat în pântecele tău pre Dumnezeu, ca pre un om, și viață lumii ai izvorît; pre tine te lăudăm, prea sfântă Fecioară.

Irmosul:

„Ceea ce ai încăput în pân„tece pre Dumnezeu cel neîn„căput, și ai născut bucuria lu„mii, pre tine te lăudăm prea „sfântă Fecioară.

Svetelna glasului.

LA STIHOVNĂ

Samoglasnica zilei, glasul al 3-lea.

Strălucit-a bună podoaba înfrânării, care gonește negura cea drăcească; sosit-a cinstea postului, aducând tămăduirea patimilor sufletești. Cu aceasta oarecând Daniil și tinerii cei din Vavilon într'armându-se, acela a înfrânat gura leilor, iară aceștia au stins văpaia cuptorului. Cu cari împreună mântuește-ne și pre noi prin acestaș post, Hristoase, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta...

Tot Stihira aceasta.

Stih: Și să fie lumina Domnului.....

Martirica.

Ca niște luminători în lume strălucițî și după moarte, sfinților, cu nevoință bună nevoindu-vă; deci având îndrăzneală, rugați pre Hristos, să miluească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ești între femei sfântă, Născătoare de Dumnezeu, Maică care nu știi de nuntă, roagă pre împăratul și Dumnezeul pre Carele L-ai născut să ne mântuească pre noi, ca un iubitor de oameni.

Apoi: Bine este a mărturisi Domnului..... Apoi, Sfinte Dumnezeule: După Tatăl nostru, Troparul; Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu, și ceasul 1, dupre obiceiu și Otpustul.

Intru aceeaș Joi

A brânzei, seara, din început începem metaniile, și cealaltă slujbă toată, precum am arătat și mai 'nainte în Marția brânzei.

La Doamne strigat-am... Stihirile dupre obiceiu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei, de Dumnezeu.

Lumină lină.... Prochimenul zilei:

LA STIHOAVNĂ

Samoglasnica zilei, glasul al 2-lea.

Crucea Domnului este înfrânare a toată desfătarea, și lege de postire celor ce se închină ei nepărăsit; că cei ce privesc neîncetat la Cel ce S'a pironit pre dânsa, își răstignesc trupul împreună cu patimile și cu poftele. Dintre cari să ne sârguim să ne facem și noi curați prin post; să ne împărtășim cu Cela ce S'a împărtășit nouă cu iubirea de oameni prin patimi și dintru a Sa nepătimire a împărțit firii noastre, Cela ce are mare milă.

Stih:

Către Tine am ridicat ochii mei...

Și iar aceasta.

Stih: Miluește-ne pre noi, Doamne

Martirica.

Mucenicii cei ce n'au poftit

desfătarea pământească, cereştilor bunătăţi s'au învrednicit, şi s'au făcut împreună cetăţeni cu îngerii. Doamne, cu rugăciunile lor mileşte-ne şi ne mântueşte pre noi.

Slavă, Şi acum, a crucii Născătoarei.

Prosomia: Când de pre lemn...

Pre strugurul cel prea copt, pre Care ne lucrat L-ai purtat în pântece, Curată, dacă L-ai văzut spânzurat pre lemn, plângând te-ai tânguit, şi ai strigat: Fiule, pentru mine, ceea ce Te-am născut, pică dulceaţă, făcătorule de bine, prin care să se curăţească toată beţia patimilor, cu dumnezeeştile mângâeri, ca un milostiv.

Acum slobozeşti pre robul Tău...

Troparul, Născătoare de Dumnezeu... şi celelalte, făcând metaniile cele mari; şi Apolisul. Cetim Pavecerniţa cea mare cu metanii, precum şi Marţi s'a arătat.

IN VINERIA BRANZEI

La Utrenie, după cei 6 Psalmi, cântăm Aliluia, pe glasul Octoihului şi Treimicile glasului. După întâia Stihologie, Şezândele crucii din Octoih. După a doua Stihologie, Şezândele Triodului, glasul al 7-lea.

Inalţă cornul bisericilor, cinstită cruce, surpă trufia ereticilor cu puterea ta, şi veseleşte cetele ortodocşilor; învredniceşte-ne să ajungem şi noi toţi la înălţarea ta, şi să ne închinăm ţie, aşternutului picioarelor lui Hristos; că întru tine ne lăudăm lemn binecuvântat.

Slavă, tot aceasta, şi acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Ca ceea ce ai îndurare spre smerenia noastră, şi vezi pre cei de pre pământ, milostiveşte-te spre poporul cel ce este în primejdii, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, petreci neîncetat rugându-te ca să nu perim rău. Roagă ca o prea Curată pre Dumnezeu cel lesne iertător, să mântuească sufletele noastre, prea sfântă Fecioară.

Apoi cetim cuvântul marelui Vasile pentru post al căruia început este:

Trâmbiţaţi cu trâmbiţa la lună nouă.

Psalmul 50.

CANOANELE.

Din Octoih, din Mineiu, şi ale Triodului, iar în care Cântări cântăm Tri-cântarea, lăsăm acele Cântări ale Octoihului şi ale Mineiului, şi urmăm dupre cum s'a arătat în Miercurea aceasta.

CANONUL TRIODULUI

Facerea lui Iosif.

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea, Irmos.

Apa trecând-o...

Vremea cea dumnezeească a postului a strălucit tuturor lumina cunoştinţii, risipind întunerecul păcatelor. Să-l primim dar cu inimă umilită.

Iată frumuseţea pocăinţii preface sufletele cu venirea postului; să intrăm într'ânsul cu trezvie noi, credincioşii, ca să luăm deslegare păcatelor.

Slavă.

Domnii, stăpânii şi heruvimii, şi toate puterile, rugaţi-vă, ca să săvârşim noi cu pocăinţă vremea postului, şi cu toată curăţia.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sfântă Fecioară, ceea ce sin-

gură eşti sprijineala credincioşilor, dă-ne rugăciunea ta ajutătoare în vremea postului, tuturor celor ce te ştim pre tine, Curată Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea 3-a, Irmos.

Doamne, Cela ce ai făcut cele...

Să fugim cu primirea postului de patimile cele pierzătoare de suflet, şi să arătăm roduri de umilinţă, cei ce mai'naainte am mâniat cu păcatele pre Dumnezeu cel îndurat.

Toţi să poftim cu osârdie, să ne aprindem acum candelile cu untuldelemn al faptelor bune, ca să intrăm cu fecioarele cele înţelepte în luminata cămară, bucurându-ne.

Slavă.

Grăitorilor de Dumnezeu profeţi, cuvioşilor martiri, şi dumnezeeştilor ucenici ai Mântuitorului, rugaţi-L pre Dânsul să începem bine, şi să sfârşim toţi cu plăcere vremea postului, rugămu-vă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre o pricină a tuturor bunătăţilor, pre tine, Stăpână, toţi cu deadinsul te rugăm, ca să vii împreună cu noi în lupta postului, şi prin mijlocirea ta să ne dărueşti şi sfârşitul lui mântuitor.

Irmosul:

Doamne, Cela ce ai făcut cele „deasupra crugului ceresc, şi al „bisericii, Ziditorule, Tu pre mine „mă întăreşte întru dragostea „Ta: că Tu eşti marginea dori„rilor şi întărirea credincioşi„lor, unule iubitorule de oameni.

După a 3-a Cântare, Şezânda Mineiului
Slavă şi acum, a Crucii Născătoarei.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

In ce chip se ivesc zorile, aşa şi darul postului acum ne pune înainte vremea pocăinţii, risipind întunerecul păcatelor.

Să hrănim pre săraci, ca să luăm milă în loc de milă, şi cu apa cea dumnezeească a postului să ne spălăm întinăciunile sufleteşti.

Slavă:

Cereştilor îngeri, rugaţi pre dătătorul de bine să primească nevrednica noastră pocăinţă, cu nemăsuratele îndurări.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Curată, curăţitoarea celor ce greşesc, sfântă Stăpână, cu mijlocirea ta rupe zapisul păcatelor mele.

Cântarea a 5-a, Irmos.

Pentru ce m'ai lepădat de la faţa Ta, Cela ce eşti Tu lumină „neapusă, şi m'a acoperit întu„nerecul cel strein pre mine, ti„călosul? Ci mă întoarce şi la „lumina poruncilor Tale îndrep„tează căile mele, rogu-mă.

Intru această zi făcând început curăţirii vieţii, să ne gătim cu bucurie credincioşilor spre nevoinţă; aducând ostenelele

trupului şi bună rodirea sufletului Stăpânului tuturor.

Pre Moisi postul l-a arătat părtaş minunatei vederi de Dumnezeu; acestuia dar suflete al meu urmând, primeşte postul, puind întru tine dumnezeeşti suiri, ca să vedeţi lumina lui Dumnezeu.

Cu rugăciunile sfinţilor Apostoli, şi cu ale sfinţilor Mucenici, învredniceşte-ne pre noi, Iisuse îndurate, să trecem vremea postului cu pocăinţă şi cu toată părăsirea de păcate, rugămu-ne.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Vrând să intrăm prin uşa postului, te rugăm pre tine, uşa lui Dumnezeu Stăpână, să intri împreună cu robii tăi, şi să ne lăţeşti cu adevărat gândurile şi cugetele, ca să facem voile cele mântuitoare.

Apoi Tri-cântarea lui Iosif.

Cântarea a 5-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Cu dumnezeească lumina Ta...

Pironindu-Ţi mânile pre cruce, împungându-Te cu sulița în coastă, iubitorule de oameni, ai rupt zapisul lui Adam cel căzut. Pentru aceasta dătătorule de vieaţă, cu laude Te slăvim.

Puindu-mi asupră, cu vicleşug şearpele cel viclean, patimi sufleteşti, m'a alungat din raiu; iar Tu, Mântuitorule, pironindu-Ţi palmele pre cruce, m'ai tras la înălţimea nestricăciunii.

Dumnezeească vremea postului, care curăţeşte sufleteştile patimi şi spală ranele cele trupeşti, a sosit acum credincioşilor; să alergăm dar cu toţii, şi cu dragoste să o primim.

Vremea cea bună s'a arătat, care îmbracă toată faţa cu dumnezeească veselia sufletului; deci veniţi să o primim bucuroşi, cu post şi cu rugăciuni mai înainte curăţindu-ne.

Post, lacrămi, rugăciuni şi deprinderi smerite să aducem Celui ce S'a smerit pentru noi; ca în ziua postirii să ne dea iertare de cele ce am greşit.

A Născătoarei:

Cu strălucirile tale cele luminoase, Stăpâna lumii cea bună, goneşte întunerecul sufletului meu, şi noaptea păcatului meu; ca să-ţi cânt cu dragoste şi să te fericesc.

Alt Irmos, glasul al 8-lea

Pentru ce m'ai lepădat

Crucii Tale mă închin, Doamne iubitorule de oameni, prin care m'am izbăvit. Şi laud mântuitoarele şi dumnezeeştile patimi, Stăpâne, prin care am scăpat din patimile mele cele cu durere, Cuvinte, mutându-mă la vieaţa cea nevătămătoare.

Nădăjduindu-ne în cruce, lepădăm de la noi înşelăciunea protivnicilor, şi întru dânsa credincioşii întărindu-ne, cunoscuţi ne-am făcut lui Dumnezeu, şi ca nişte miei aleşi de curând născuţi, am băut laptele cel neînşelător.

Slavă, a Treimei

Pre Tatăl și pre Cuvântul și pre sfântul Duh, toți slăvim, întru o ființă; cunoștință luminată puind, închinăciunea de obște și despărțirea dupre fețe, fără amestecare și fără schimbare.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea margi nilor lumii și bucuria robilor tăi tu ești, Fecioară curată; păzește, Preacurată, pre cei ce cinstesc chipul tău cu dragoste, și cu rugăciunile tale pre noi pre toți ne mântuește de cel strein, ca o prea milostivă.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție

Calea Ta cea dreaptă, îndreptează-o, Doamne, tuturor robilor Tăi, celor ce cinstesc cu dragoste nevoința postului, și pre noi ne întărește cu îndemnurile cele mai spre bine; învrednicindu-ne împărăției Tale celei sfinte.

Irmosul:

Pentru ce m'ai lepădat de la fața Ta...

Cântarea a 6-a, Irmos.

Curățește-mă, Mântuitorule...

Postindu-se Răscumpărătorul, ne-a hotărât nouă această vreme curățitoare de spurcăciunile sufletești. Deci să ne apropiem credincioșii cu inimă ferbinte, ca să luăm iertare.

Hristoase, Cela ce ai primit suspinul Vameșului, și ai primit plângerea păcătoasei cea din suflet; primește ca un iubitor de oameni și rugăciunile noastre, dăruindu-ne iertare.

Slavă.

Cu rugăciunile Propovedui-torilor și ale Proorocilor, ale Mucenicilor și ale Apostolilor Tăi, ale Cuvioșilor, ale Arhiereilor și ale tuturor drepților Tăi, trimite Hristoase sufletelor noastre iertare de păcate.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce singură ai întărit neputința ființii omenești cu dumnezeească naşterea ta, prea Curată, arată-te ajutătoare mie celui ce intru în dumnezeească curgerea postului.

Irmosul:

Curățește-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fără de legile „mele, și dintru adâncul răută-„ților mă scoate, rogu-mă; căci „către tine am strigat, și m'ai „auzit, Dumnezeul mântuirii „mele.

După a 6-a Cântare, Condacul sfântului; iar de nu are sfântul condac, zicem Martirica glasului.

Cântarea a 7-a, Irmos.

Coconii evreești în cuptor...

Luminându-se Ilie odinioară cu postul, o suflete! s'a înălțat în căruță de foc; acestuia asemănându-te, omoară nestâmpărările cu înfrânarea..

Iată vremea postirii îți arată lumina mântuirii; nu te lenevi, o suflete al meu! văzând că Dumnezeu rabdă îndelung; ci strigă cu deadinsul: Prea bunule, miluește-mă.

Slavă.

Postul întărind pre tineri, i-a

ferit focul nearşi; ci cu rugăciunile lor Iisuse izbăveşte-mă de focul cel veşnic, cu multă milostivirea Ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti singură ajutătoarea oamenilor, fii nouă, robilor tăi, ajutătoare în vremea postirii; ca întru pocăinţă spre plăcerea ta făcând, să luăm împărăţia cerurilor.

Cântarea 8-a, Irmos.

De şeapte ori cuptorul, muncitorul Haldeilor, l-a ars ne„buneşte cinstitorilor de Dum„nezeu. Iar văzându-i pre aceş„tia cu putere mai bună mân„tuiţi, Făcătorului şi Izbăvito„rului au strigat: Tineri bine„cuvântaţi, preoţi lăudaţi, po„poare prea înălţaţi-L întru toţi „vecii.

Cuptorul pocăinţii să-l aprindem cu osârdie, şi într'însul să ardem toate desfătările trupului, şi să ne rugăm celui bogat întru milă, să nu luăm ispita focului celui ce va să fie, strigând: Preoţi bine-L cuvântaţi, popoarelor prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Vremea postului ce vine, ne va fi nouă îndemn a părăsi tot păcatul. Ci să nu ne plecăm în jos, nici cu lene să alergăm, ca în scurte şi în puţine zile să spălăm spurcăciunile cele de mulţi ani; cu umilinţa inimii, pre unul Dumnezeul nostru lăudând întru toţi vecii.

Cetele Ingerilor, adunarea Mucenicilor, sfântul sobor al dumnezeeştilor Apostoli, mulţimea Cuvioşilor, a Arhiereilor şi a Proorocilor, pre Tine Te roagă bunule, prea îndurate, dă pocăinţă adevărată robilor Tăi în vremea postului ce a intrat acum.

A Născătoarei de Dumnezeu

Născătoare de Dumnezeu prea Curată, la tine scăpăm, miluieşte-ne pre noi cu rugăciunea ta cea bună, şi fă îndurat nouă, tuturor, pre Fiul tău şi Domnul, în vremea postului ce vine acum; spre mântuirea credincioşilor celor ce te laudă pre tine în toţi vecii.

Tripesneţul, glasul al 6-lea, Irmos:

Pentru legile părinteşti...

Nepăzind moştenirea părintească, ne-am robit legii păcatului; dar întinzându-ţi palmele Tale pre dumnezeeasca cruce, slobozire tuturor ai dăruit printr'însa; pre care cu credinţă o aducem Ţie în zilele cele sfinte. Miluieşte-ne, îndurate, pre noi cei ce Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cele ce cu crucea Ta ai stricat despărţirea şi păretele cel din mijloc al vrajbii, înnoind în marginile lumii pace bogată; dă-ne, Hristoase, să trecem postul ce vine cu pace, noi cei ce Te lăudăm pre Tine Domnul neîncetat, şi Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Astăzi darul postului, raze de soare revarsă tuturor, curățind mai întâi întunerecul cel din păcat. Deci cei cuprinși de multe feluri de patimi, cu bucurie apropiindu-ne, să primim darul cu dragoste, strigând: Pre Domnul lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Cu amărăciune culegând cel întâi zidit în raiu odinioară, mâncarea cea fără socoteală, s'a lepădat, și osândindu-se s'a alungat din desfătare; dar pironindu-Te Tu, Hristoase, cu piroane pre lemn, ai pironit înscrisul cel viclean al păcatului aceluia; pentru aceea lăudăm milostivirea Ta cea multă întru toți vecii.

Legea postului lepădând, neam alunecat în groapa păcatului; deci trebuia să fie postul de acum, ca săvârșindu-l noi, Indurate, să ne trimiți nouă dar din cer și pace bogată, celor ce strigăm: Pre Domnul lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu

Prea sfântă Fecioară ceea ce ești celor căzuți îndreptare, păcătoșilor mijlocitoare, streinilor odihnă, celor întristați mângâere, risipește prea Curată întristarea sufletului meu, și te roagă să mi se dea mângâere de sus de la Dumnezeu, mie celui ce-ți cânt cu osârdie și te laud întru toți vecii.

Alt Irmos:
Ingerii și cerurile...

Văzându-Te firea zidirilor îndurate pironit pre cruce cu trupul, s'a mutat lumina zilei întru întunerec, pământul s'a clătit și toate s'au cutremurat.

Pe înălțimea crucii împreună ai înălțat firea omenească, și din dumnezeeasca Ta coastă bogăție de mântuire ai izvorât, Mântuitorule, celor ce se închină cu credință prea curatelor Tale patimi.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Un Dumnezeu este treimea, nemutându-Se Tatăl în ipostasul Fiului, nici Fiul schimbându-Se în purcedere; ci osebite și d'impreună pre câte trele, o lumină, un Dumnezeu slăvesc în veci.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Spune cum ai născut pre cel ce a strălucit din Tatăl fără de ani, pre cel împreună cu Duhul sfânt lăudat? Intr'alt chip nu, ci numai precum știe singur cel ce bine a voit a Se naște dintru tine, în veci.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Primind pocăința noastră ca cela ce ești bun din fire, izbăvește-ne, Doamne, de cursele vrăjmașului; ca cu credință și cu dragoste să lăudăm acum sfântă stăpânirea Ta.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântăm...

Ingerii și cerurile, pre cel ce „șeade pre scaunul slavei și ca „un Dumnezeu este lăudat ne„încetat, bine-L cuvântați, lău„dați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Și se cântă ceea ce ești mai cinstită.

Cântarea a 9-a, Irmos.

Spăimântatu-s'a de aceasta cerul și marginile pământului „s'au minunat; că Dumnezeu S'a „arătat oamenilor trupește, și „pântecele tău s'a făcut mai des„fătat de cât cerurile; pentru „aceasta, Născătoare de Dum„nezeu, începătoriile cetelor în„gerești și omenești pre tine te „măresc.

Iată vremea cea luminătoare a venit, ziua cea sfântă a strălucit; fugi de întunecatele tale patimi, o suflete! și primește razele care te conduc la lumină, bea umilința ca niște vin, veselește-te și urăște beția desfătărilor.

Cu adevărat foarte bună este vremea postului, care o ai dat, Hristoase, tuturor credincioșilor spre biruința păcatelor, spre iertarea cea de mântuire și spre primirea darurilor; întru care Te rugăm, Mântuitorule, fă-ne părtași pre toți bunătăților Tale.

Vărsând spre noi, îndurate, milele Tale cele bogate, dupre obiceiu, dă-ne lacrimi curățitoare de spurcăciuni, și gânduri a Te iubi pre Tine; credință și dragoste curată, pocăință din destul, și apropiere desăvârșit către Tine, unule cel mult îndurat.

Dumnezeeasca mulțime a tuturor, Ingeri și cete prea lăudate ale sfinților, rugați-vă acum cu deadinsul celui bun să ne întărească pre noi să alergăm fără împedicare această dumnezeească călătorie a postului, și purtători de biruință să ne facă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Iubitoare de bine Fecioară, ceea ce ai născut pre Mântuitorul cel bun, înbunătățează-ne Stăpână pre noi cei plini de răutățile patimilor și ale gândurile celor nemăsurate, și îngreuiați cu sarcini de păcate cu anevoie a se purta; ca dupre datorie să te slăvim, ca pre o Născătoare de Dumnezeu.

Tripesnețul, alt Irmos:
Nu se pricepe toată limba...

Nu se pricepe nici o fire a oamenilor și a îngerilor să mulțumească milostivirii Tale, făcătorule de bine; că cu trupul de voie pentru noi ai sărăcit, și pre lemn pentru noi Te-ai răstignit, blestem făcându-Te, ca să ridici blestemul cel dintâi al omenirii.

Luminata zi a postirii a sosit, vino să o întâmpinăm, suflete al meu, cu față luminată, cerând de la Stăpânul să ne trimită nouă de sus dar, și să aflăm îndreptare de multe greșeli; ca să nu ne ispitim acolo întru înfricoșata gheenă.

Sosit-a acum sfânta intrare a pocăinții, luminând sufletele tuturor celor ținuți întru întunerecul păcatelor. Pentru aceasta, suflete al meu, abătându-te de la întunecarea sațiului poftelor, sârguește-te a afla acolo desfătarea cea veșnică.

Pe lemn întinzându-Ți de voie mâinile, toate cele depărtate le-ai adunat, dătătorule de vieață, și cu sulița în coastă împungându-Te, îndelung răbdătorule, ai îndreptat răutatea ce a răsărit din coastă. Pentru aceasta mulțumind lăudăm îndurarea Ta.

Venind acum purtătorul de lumină post,ne chiamă la masă de nevoință. Pentru aceasta și noi credincioșii cu toții să primim cu trezvie cinstitul lui pahar cel de lacrămi curățitor, ca să nu ne ispitim acolo cu lacrămile cele fără tămăduire.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce ești sprijinitoarea tuturor celor ce nădăjduesc întru tine, și folositoare neadormită celor din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, scapă-ne pre noi de gheena cea veșnică, și de amarele muncii care ne așteaptă; ca dupre datorie să lăudăm măririle tale.

Alt Irmos:

Strein lucru este maicilor...

Ranelor Tale ne închinăm, dătătorule de vieață, prin care neam mântuit din păcatul patimilor; că prin cinstită crucea Ta ne-am cunoscut pecetluiți, spre mântuirea și apărarea, despre toată cursa vrăjmașului.

Luminează cu strălucirea crucii Tale, Cela ce Te-ai răstignit de bună voie pentru mântuirea tuturor, sufletele care laudă patimile Tale, întru tot îndurate, îndreptează-le și le povățuește spre cărarea vieții.

Am greșit călcând poruncile Tale și de la începerea dumnezeeștii Tale cărări, Mântuitorule, departe ne-am abătut cu neîngrijire, iubitorule de oameni; ci Îndurate, chiamă din înșelăciune sufletele noastre.

Slavă:

Laudă, cinste și slavă, Treimii se cuvine, ca unei dumnezeiri și unei împărății neamestecată, netăiată; unei dumnezeiri închinându-ne; că netăiată este cu firea, și neîncetat se slăvește.

Și acum, a Născătoarei.

Milostivește-te întru tot îndurate împărate al slavei, pentru rugăciunile prea cinstitei Tale Maice, când vei veni să judeci pre robii Tăi, ca un milostiv; că întru Tine toți am crezut, și pre Tine Dumnezeu Te știm.

Slavă Ție Dumnezeului nostru, slavă Ție,

Postul cel purtător de lumină acum sosind, urmează a se primi masa nevoințelor cea pusă înainte. Pentru aceasta dar cu tresvire, și cu curățitoare lacrimi, credincioșii să primim acest pahar ca să ne ispitim acolo ca lacrămile cele nesecate.

Irmosul:

Strein lucru este maicilor fe„cioria, streină este și fecioare„lor nașterea de fii; iar întru Tine, „Născătoare de Dumnezeu, amân„două s'au rânduit. Pentru acea„sta toate semințiile pământu-

„lui, pre tine neîncetat te slăvim.

Luminânda. Treimica glasului de trei ori. Şi celelalte.

LA STIHOAVNĂ

Cântăm Idiomela zilei, glasul al 6-lea.

Mai'nainte de crucea cea mântuitoare, păcatul împărăţind, păgânătatea stăpânind, se fericea desfătarea cea trupească a oamenilor, şi poftele cele trupeşti puţini le defăimau; iar de când s'a petrecut taina crucii, şi s'a stins tirănia drăcească, cu cunoştinţa de Dumnezeu, bunătatea cerurilor petrece pe pământ. Pentru aceasta postul se cinsteşte, înfrânarea străluceşte, rugăciunea se săvârşeşte, şi mărturie este vremea aceasta, care ni s'a dat dela Hristos, Dumnezeu, Cel ce S'a răstignit spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta. Şi repetim tot aceasta.

Stih: Şi să fie lumina Domnului.

Şi Martirica.

Doamne, întru pomenirea sfinţilor Tăi, toată zidirea prăznuieşte; cerurile se veselesc cu îngerii, şi pământul se bucură cu oamenii. Pentru rugăciunile lor milueşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, a Crucii.

Prea Curata, dacă Te-a văzut pre cruce răstignit, plângând a strigat ca o maică: Fiul meu şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu Fiu, cum rabzi patimă de ocară?

Apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului, Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru.

Troparul: In Biserica slavei Tale stând..... Doamne milueşte, de 40 ori.

Preotul:

Cel ce este bine cuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Impărate ceresc... şi facem 3 metanii mari, cu rugăciunea cuviosului, părintelui nostru Efrem Sirul:

Doamne şi Stăpânul vieţii mele.... Apoi celelalte închinăciuni.

După care, Ceasul întâi dupre obiceiu, şi după metaniile cele obişnuite, cetim învăţătura cuviosului părintelui nostru, Teodor Studitul; apoi Apolisul.

Intru aceeaş Vineri a brânzei.

Cetim ceasurile cu metanii, precum am arătat Miercuri. La ceasul al şeaselea cântăm troparul Proteţiei, glasul al 8-lea.

Dă-ne nouă ajutor celor din necaz, Doamne, şi ne mântueşte pre noi, Cela ce Te-ai născut din Fecioară, iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul 1-iu.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi precum am nădăjduit întru Tine.

Stih: Bucuraţi-vă dreptilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine lauda.

Din profeţia Zahariei cetire. Cap. 8. Stih 7.

Aşa grăeşte Domnul, a tot Stăpânitorul; iată Eu voiu mântui pre poporul Meu din pământul răsăritului, şi din pământul apusului, şi-l voiu aduce pre dânsul în ţara lui, şi-l voiu aşeza în mijlocul Ierusalimului, şi-Mi va fi Mie popor şi Eu voiu fi lui Dumnezeu, întru adevăr şi întru dreptate. Acestea zice Domnul, a-tot stăpânitorul: Să se întărească mâinile voastre cari au zidit în zilele acestea cuvintele acestea din gura profeţilor, din ziua dintru care s'a întemeiat casa Domnului, a-tot stăpânitorul, şi de când s'a zidit biserica. Pen-

tru că mai'nainte de zilele acestea plata oamenilor n'a fost spre folos, şi preţ nu aveau dobitoacele; şi nici cela ce intra, nici cela ce ieşea nu avea pace de necaz. Şi am trimis pre toţi oamenii, fiecare asupra vecinului său. Iar acum nu precum în zilele cele dintâi, voiu face Eu în zilele acestea rămăşiţii poporului acestuia, zice Domnul, atotstăpânitorul; ci voiu face pace, viea îşi va da rodul său, şi pământul îşi va da pâinea sa, şi cerul îşi va da roua sa; şi cu sorţ voiu împărţi rămăşiţii poporului Meu toate acestea. Şi va fi, în ce chip aţi fost, blestem între neamuri, casa Iudei şi casa lui Israil; aşa vă voiu mântui pre voi, şi veţi fi întru bine cuvântare. Indrăzniţi şi să se întărească mâinile voastre! Pentru că aşa zice Domnul, atotstăpânitorul: In ce chip am gândit să vă necăjesc pre voi când m'au mâniat pre mine părinţii voştri, zice Domnul, atotstăpânitorul, şi nu mi-a părut rău; aşa am aşezat şi am gândit în zilele acestea, să fac bine Ierusalimului, şi casei Iudei. Indrăzniţi! Acestea sunt cuvintele care să le faceţi: Grăiţi adevărul fiecare către vecinul său; adevăr şi judecată de pace, şi drept judecaţi în porţile voastre şi nimenea din voi răul vecinului său să nu gândească în inima sa; şi jurământul cel mincinos să nu-l iubiţi; pentru că toate acestea le am urît, zice Domnul, atotstăpânitorul.

Prochimen, glasul al 3-lea.

Cântaţi Dumnezeului nostru, cântaţi; cântaţi, Impăratului nostru, cântaţi.

Stih: Toate neamurile plesniţi cu mâinile... Şi celelalte toate, precum s'au arătat în Miercurea brânzei.

SA SE ŞTIE, că în Sâmbăta şi Dumineca brânzei, Mineiul nu se cântă; ci sujba sfinţilor ce se vor întâmpla o cântăm la Pavecerniţă mai 'nainte, sau când va vrea mai marele bisericii.

SÂMBATĂ

IN SĂPTĂMÂNA BRÂNZEI

Facem pomenire tuturor cuvioşilor şi de Dumnezeu, purtătorilor părinţi, cari au strălucit întru nevoinţă.

VINERI SEARA

Cântăm Vecernia mai de timpuriu. După Psalmul începător, Catisma:

Către Domnul când m'am necăjit
La Doamne strigat-am, cântăm Stihirile podobnice, puindu le pe 6, şi repetindu-le. Podobia glasul al 8-lea: Veniţi toţi credincioşii...

Veniţi toţi credincioşii să lăudăm cetele cuvioşilor părinţi: Pre Antonie căpetenia, pre luminatul Eftimie; pre fiecare deosebi şi pre toţi împreună, şi vieţile acestora, ca alt raiu al desfătării cu gândul socotindu-le cu bucurie să strigăm: Aceşti pomi cari i-a sădit Dumnezeul nostru, aceştia înflorind, rodurile vieţii cele nestricăcioase le-au adus lui Hristos, ca să hrănească sufletele noastre. Către cari să strigăm: Fericiţi purtători de Dumnezeu, rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

De două ori.

Bucură-te, Egipte credincioase, bucură-te, Libie prea cuvioasă, bucură-te, Tebaido aleasă, bucură-te, tot locul şi cetatea şi laturea, care aţi hrănit pre cetăţenii împărăţiei cereşti; şi pre aceştia, cu înfrânarea şi cu ostenelele crescându-i, i-aţi făcut doririlor lui Dumnezeu bărbaţi desăvârşiţi. Aceştia, luminători sufletelor noastre s'au arătat; aceştia, cu raza minunilor şi cu semnele faptelor, au strălucit înţelepţeşte în toate laturile. Către cari să strigăm: Părinţi prea fericiţi, rugaţi-vă ca să ne mântuim noi!

De două ori.

Cine din pământeni va spune minunatele voastre vieți, părinți din toată lumea? Și ce limbă va povesti sfințitele întru Duhul nevoințele și sudorile voastre? Nevoințele bunătăților, topirea trupului, luptele patimilor cele din privegheri, rugăciuni și lacrămi? Voi în lume ca niște îngeri cu adevărat v'ați arătat; voi înșivă puterile drăcești desăvârșit le-ați surpat, făcând minunate și prea vestite semne. Pentru aceasta rugați-vă cu noi, prea fericiților, ca să aflăm bucuria cea fără sfârșit. De două ori.

Slavă, glasul al 6-lea.

Sufletul, cel dupre chipul lui Dumnezeu, ferindu-l nevătămat, și mintea prin pusnicie puind-o stăpână preste patimile cele pierzătoare, v'ați urcat cât s'a putut la cea dupre asemănare. Că vitejește silindu-vă firea, v'ați nevoit să supuneți cel mai rău celui mai bun, și trupul să-l faceți rob Duhului. Pentru aceasta sihaștrilor v'ați arătat înălțime locuitorilor pustiei celor ce bine se nevoesc ajutători, îndreptători bunătăților prea adevărați. Și acum prea cuvioșilor, sfărămându-se oglinzile, curat vedeți în ceruri pre sfânta Treime; rugându-vă fără mijlocire, pentru cei ce cu credință și cu dragoste vă cinstesc pre voi.

Și acum, a Născătoarei, cea dintâi a glasului, ce va fi de rând la Octoih.

Lumină lină....

Prochimen, glasul al 7-lea.

Dumnezeule, sprijinitorul meu ești Tu și mila Ta mă va întâmpina.

Stih: Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Dumnezeule, și de cei ce se scoală asupra mea mă mântuește.

Din profeția lui Zaharia cetire

Cap. 8.

Acestea grăește Domnul, atotstăpânitorul, postul al patrulea și postul al cincilea, și postul al șaptelea, și postul al zecelea, vor fi casei Iudei spre bucurie și spre veselie, și de serbări voioase. Să vă veseliți dar, și adevărul, și pacea să o iubiți. Aceasta zice Domnul, atotstăpânitorul: Vor veni încă popoare multe și cei ce locuesc în cetăți multe și locuitorii unei cetăți se vor aduna la altă cetate, zicând: Mergând să mergem să ne rugăm feței Domnului, și să căutăm fața Dumnezeului atotstăpânitorul în Ierusalim; merge-voiu și eu. Și vor veni popoare multe, și neamuri multe, și vor căuta fața Domnului, atotstăpânitorul, în Ierusalim, ca să facă milostivă fața Domnului, atotstăpânitorul. Acestea zice Domnul atotțiitorul: In zilele acelea, apuca-se-vor zece oameni din toate limbile streine, și se vor apuca de poalele hainei bărbatului Iudeu, zicând: Merge-vom cu tine pentru că am auzit, că Dumnezeu cu voi este.

Prochimen, glasul al 6-lea.
(Îl cântăm cu dulce cântare).

Să nădăjduească Israel spre Domnul, de acum și până în veac.

Stih: Doamne, nu s'a înălțat inima mea, nici s'au înălțat ochii mei.....

Invrednicește-ne Doamne...

LA STIHOAVNA

Stihira Idiomelă, glasul al 2-lea.

Să ne curățim, fraților, de toată spurcăciunea trupului și a sufletului; făcliile sufletelor noastre să le luminăm cu iubirea de săraci, nemâncând unul pre altul cu clevetirea; că a sosit vremea,

întru care mirele va veni să răsplătească tuturor dupre fapte; să intrăm cu Hristos împreună cu fecioarele cele înțelepte, cu glasul acela al tâlharului, strigând către Dânsul: Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei..... Și iarăș această Stihiră. Apoi Stih: Miluește-ne pre noi, Doamne...

Martirica.

Stinții mucenici, rugându-se pentru noi și pre Hristos lăudând, toată înșelăciunea a încetat, și neamul omenesc prin credință se mântuește.

Slavă, glasul al 8-lea.

Mulțimile călugărilor, pre voi îndreptătorilor părinți cuvioși, vă cinstim; că prin voi pre cărarea cea dreaptă, cu adevărat a umbla, am cunoscut. Fericiți sunteți că lui Hristos ați slujit, și a vrăjmașului ați biruit puterea; cei ce sunteți cu îngerii împreună vorbitori, cu drepții și cu sfinții împreună locuitori. Cu cari rugați-vă Domnului, să miluească sufletele noastre.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: O prea slăvită minune

Bucură-te, odorul curăției! Bucură-te, sălășluirea cea curată a lumii celei fără materie! Bucură-te, capul mântuirii noastre! Bucură-te, predicarea Apostolilor! Bucură-te, lauda Martirilor, bucură-te, Prea curată plinirea Profeților, ceea ce ești cu totul fără prihană! lumina pusnicilor, și a sihaștrilor, și mântuirea credincioșilor.

Apoi: Acum slobozește pre robul Tău; și după Sfinte Dumnezeule, zicem troparul, glasul al 4-lea.

Dumnezeul părinților noștri, Carele faci pururea cu noi dupre blândețele Tale, nu depărta mila Ta de la noi, ci prin rugăciunile lor în pace îndreptează vieața noastră.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Taina cea din veac ascunsă și de Ingeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat; Dumnezeu întru unire neamestecată întrupându-Se, și crucea de voie pentru noi luând; prin care, înviind pre cel întâi zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Tot acestea zicem și la: Dumnezeu este Domnul, și la sfârșitul Utreniei. După aceasta, Ectenia: Miluește-ne pre noi, Dumnezeule.... Și trei metanii mari. Apoi Fie numele Domnului, de trei ori: Bine voiu cuvânta pre Domnul; Cade-se să te fericim, și Apolisul.

Și se face masă dupre obiceiu, precum s'a arătat și în Miercurea brânzei.

La după cinare, Canonul morților cel de rând al glasului, la cimitir.

VEZI De va fi Eșirea praznicului Intâmpinării în Sâmbăta aceasta, să se caute Tipicul, la litera (K)

ÎN SAMBĂTA BRANZEI.

LA UTRENIE

După cei 6 Psalmi, și după întâia Stihologie, Șezânda, glasul al 8-lea.

Prosomia: Porunca cea cu taină...

Cu strălucire părinților luminându-ne, și ca întru un raiu vesel acum intrând din pârâul

desfătării să ne îndulcim, vitejiile acestora cu mirare socotindu-le, să urmăm bunătăţilor lor, Mântuitorului strigând: Cu rugăciunile lor, Dumnezeule, fă-ne pre noi părtaşi împărăţiei Tale celei cereşti.

Slavă, asemenea.

Pre începătorul sihastrilor, Pavel, şi pre Antonie, înţeleptul, şi pre Eftimie, şi pre ceilalţi părinţi, cu un glas să-i lăudăm toţi, şi pre dânşii să-i rugăm ca să roage neîncetat pre Hristos pentru noi, cari săvârşim dumnezeească şi prea luminată pomenirea lor; slăvind cu cântări pre Mântuitorul şi Domnul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mulţumim ţie, pururea, Născătoare de Dumnezeu, şi te slăvim curată şi ne închinăm ţie, lăudând naşterea ta, ceea ce eşti plină de daruri, strigând neîncetat: Mântueşte-ne pre noi, Fecioară, întru tot milostivă şi prea bună, şi ne răpeşte de la înfricoşata pâră a dracilor, în ceasul întrebării; ca să nu ne ruşinăm noi robii tăi.

După a doua Stihologie, Şezânda glasul al 4-lea.

Prosomia: Fluerile păstoreşti....

Pre Antonie şi pre Eftimie şi pre toţi ceilalţi purtători de Dumnezeu părinţi, toţi să-i lăudăm cu cântări, prăznuind pomenirea lor; că aceştia se roagă Domnului pentru toată lumea, ca să ne mântuim de blestemul cel de demult, şi să scăpăm de muncă.

Cu rugăciunile Ingerilor, Proferilor, Apostolilor, Martirilor, aleşilor Arhierei şi ale tuturor cuvioşilor, trimite milele Tale tuturor, Mântuitorule, şi pace lumii, şi bisericii linişte dărueşte-i; cela ce pentru noi de bună voie ai luat trup din Fecioară.

Slavă, altă Şezândă, glasul al 8-lea.

Prosomia: Porunca cea cu taină...

Ca întru o livadă, plină de florile bunătăţilor, a pusnicilor celor purtători de Dumnezeu, umblând, ne umplem de mirosul cel dulce; că cu nevoinţele supărărilor întărindu-se, trupul prin postire şi-au supus duhului, ca pre un rob; vieaţă îngerească pe pământ vieţuind; pentru aceasta slavei s'au învrednicit.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu rugăciunile celor fără de trup ai Tăi, Hristoase şi ale Mergătorului înainte, ale Apostolilor, Profeţilor şi Mucenicilor; ale tuturor sfinţilor şi cuvioşilor şi ale bunei Maicii Tale, celei neispitită de bărbat, fiind îmblânzit, dă-ne nouă să umblăm întru lumina Ta, şi ne învredniceşte să aflăm împărăţia Ta, pentru milostivirea îndurărilor Tale.

Apoi cetim cuvintele sfântului Efrem pentru părinţii cei ce s'au săvârşit; şi facem trei părţi.

CANOANELE

Al hramului cu Irmosul pe 6, şi al sfinţilor pe 8.

Să cântăm Domnului....

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea, Irmos
Cântare să înălțăm popoare...

Toți împreună cu cântări duhovnicești cu un glas să lăudăm pre dumnezeeștii părinții noștri, cei ce au strălucit întru sihăstrie; pre cari i-au izvodit Egiptul, Tebaida, și Libia, tot locul, cetatea și laturea.

Bucură-te, începătorule al sihaștrilor, prea slăvite Antonie, Amoane de Dumnezeu purtătorule, lauda Nitriei, Arsenie îngere, puternicul tăcerii, și Amona, purtătorule de duh.

Veselește-te vasul lui Dumnezeu, cu adevărat, Agatoane cel cu suflet sfințit, Ahilo și Amonie, florile pustiului. Anuvie și Alonie, Amonata și Antimie, luminați mărgăritari ai bunătăților.

Steșnicile alegerii, astăzi să se laude de noi, Aris și Apolos cel mare; luminile ascultării, Atre și Acachie; cu aceștia și Avvachir, împreună strălucește ca un luceafăr.

Hotar vieții celei înalte s'a arătat Avxentie, și nevoitor al curățirii, Avramie cel mare; cu cari Afrodisie, stâlp înfrânării, împreună cu Atinodor, se cinstesc.

Strălucește ca o stea pe cer între sihaștrii, Amonie și dumzeescul Anina; luminează împreună cu aceștia și marele Antioh și Agapit, cel foarte luminat, și alții strălucind împreună cu aceștia.

Cu cântări sfințite să lăudăm pre marele Atanasie, care luminat a sihăstrit în muntele Atonului, pre luminătorul cel mare a toată lumea; cu ale căruia rugăciuni, toți să ne mântuim.

Cu viețile, cele însuflate de Dumnezeu, v'ați arătat rai bisericii, cu adevărat, înțelepților fericiți părinți, toți dupre nume. Faceți rugăciuni pentru noi către Domnul, neîncetat.

Veniți credincioșilor, iubitori de martiri, să cinstim pre răbdătorii de chinuri cu cântări preste ani; și cu laude, întru credință, lui Hristos, Dumnezeul nostru, cântând să strigăm: Să cântăm Ție unuia Stăpânului.

Slavă a Treimii...

Trei fețe, prin sine singure, ipostatice ale unei ființe, laud, Pre Tatăl, cel nenăscut, pre Fiul cel ce s'a născut, și pre Sfântul Duh, o împărăție fără început, o stăpânire și o dumnezeire.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, prea sfânt locaș, lână de Dumnezeu rourată, izvorule cel pecetluit al apei celei fără de moarte; păzește Stăpână cetatea ta nebiruită de nici un fel de vrăjmași.

Catavasie:

Cântare să înălțăm popoare „minunatului Dumnezeului nos„tru, Cel ce a scăpat din robie „pre Israil, care cânta cântare „de biruință și striga: Să cântăm „Ție unuia Stăpânului.

Iar a doua Cântare din Psaltire nu o cântăm ci cântăm Pripeala:

Cuvioşilor părinţi rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.

Cântarea 2-a, Irmos:

Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt Dumnezeul vostru, Care „m'am născut mai'nainte de veci „din Tatăl, şi din Fecioară, fără „de bărbat, mai pre urmă m'am „întrupat, şi am deslegat păcatul „strămoşului Adam; ca un iubi„tor de oameni.

Acum ne umplem de mireasmă, alergând ca în alt rai al bunătăţilor sihăstreşti, celor sădite de Dumnezeu; care cu postirea şi cu lacrămi le-au înflorit, în multe feluri roduri de vieţi alese aducând lui Dumnezeu, prea cuvioşii.

Marele Visarion, care vieţuind vieaţa pasărilor, ca alt înger; noul Iov, încă şi tarele Veniamin, încă şi Vitalie luminătorul, care a mântuit pre desfrânata, şi Dumnezeescul Vytimie, şi măritul Vavila, cu aceştia să se laude.

Cu înălţimea vieţii, cer te-ai făcut, o Benedicte! şi casa înţelepciunii, păstorul Vasian; încă şi oare-care, Vasilie, a luat cununa ascultării, că în mormânt de viu locuind, arată nouă lumina ascultării.

Cinste să se dea lui Gelasie, căci acesta pururea pomenitul a domnit preste patimi. Laudă lui Gherasim, căruia i-a slujit fiara, că, a venit la dânsul pentru săvârşirea bunătăţilor; slavă şi lui Ghermano, părintele, împreună şi lui Gaie, înţeleptul, slujitorul lui Hristos.

David, carele este cinstea şi lauda Tesalonicului, primitorul de Dumnezeu Daniil, să se laude cel mult întru minuni şi cu lucrul şi cu cuvântul; Daniil al schitului, Dia şi Dalmat, mai marii sihastrilor, întărirea credinţii.

Ascultarea cu mult mai buni, de cât lumina stelelor, a arătat pre Dometian şi pre Dometie, gânditorii de Dumnezeu, ca pre doi luminători, luminându-ne pre noi; cu aceştia împreună şi cei nenumiţi, cu cinste să se laude.

Ca o bogăţie neînputinată este credincioşilor, a cuprinde sicriul cu moaştele celor ce s'au nevoit pentru Domnul, cu bună credinţă! Veniţi, fraţilor, să-i lăudăm ca pre nişte martiri, luând prin credinţă tămăduiri sufletelor şi trupurilor.

Slavă, a Treimii.

Unime, ceea ce eşti prea desăvârşită, prea înalte Dumnezeule, în trei ipostasuri; Părinte, Cela ce eşti nenăscut, şi Fiule, unule născut; Duhule Cel ce purcezi din Tatăl şi prin Fiul Te arăţi; o fire, o fiinţă, o domnie, o împărăţie, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Singură tu ai adus omenirii naştere streină, singură n-ai luat

stricăciunea cea firească, primind naștere neasemănată, fără stricăciune. Pentru aceasta credincioșii pre tine Curată, ca pre o Născătoare de Dumnezeu, dupre datorie, te prea slăvim.

Catavasie.

Vedeți, vedeți, că eu sunt...

Cântarea a 3-a, Irmos.

Nu este sfânt ca Domnul...

Intr'alt raiu de bunătăți al minunaților părinți intrând, să gustăm din însuflețita dulceață a acestuia, cea pururea dătătoare de vieață, cu credință lăudându-i pre ei.

Să se cinstească Eftimie, steaua cea prea luminoasă, luceafărul Eladei, Efrem cel de Dumnezeu însuflat, cu Evloghie, cel foarte luminos, cari au strălucit la marginile lumii, cu faptele și cu minunile.

Să se laude cu cântări minunatul Zosima și Zaharia, prea cinstitul, și Zinon și Zoil; Isaia cel mare, și Ilie cel slăvit, cu aceștia să se cinstească.

Laud pre măritul Teodor al Fermiei, și pre Ennat prea lăudatul, cu cari dimpreună vestesc și pre Teodul cu Teona; cinstesc pre minunatul și marele Teodosie.

Lăudat să fie Teoctist, păstorul cel prea ales, și înaltul la gând Talasie. Marele Teodor, ce s'a numit Sicheotul, care s'a arătat mare pre pământ cu semnele și cu minunile.

Alte stele răsar iarăș prea luminoase, colibașul Ioan, împreună cu cei trei din scară, purtători de lumină, și cu alții mai mulți, cari cu laudă au strălucit.

Să cinstim, cu cântări și cu versuri duhovnicești, noi cei ce ne-am adunat, iubitori de prăznuire, prea cinstita și cea de preste ani pomenirea martirilor; că pururea se roagă lui Hristos pentru neamul nostru.

Slavă, a Treimii.

Treime de o ființă și unime, prea înaltă Dumnezeire, ceea ce unimea o ai cu despărțire, iar firea nedespărțită, ca fețele; unește-ne pre noi întru o voie a poruncilor Tale.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cort, făcut de Dumnezeu, mai 'nainte te-a însemnat Moisi, care acoperia cu serafimii sfintele sfintelor, închipuind mai'nainte, Fecioară, a ta curată naștere, din care era să se hrănească Hristos dupre trup.

Catavasie.

Nu este sfânt, ca Domnul, și „nu este drept ca Dumnezeul „nostru, pre Care Il laudă toată „făptura; și nu este drept afară „de tine, Doamne.

Șezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: De grab ne întâmpină pre noi...

Hristos, soarele dreptății, v'a trimis pre voi sfinților, ca pre niște raze, să luminați pământul; pentru aceasta luminați sufletul meu, cel întunecat întru ră-

utate, prin dumnezeeştile voastre rugăciuni, cu dumnezeească lumina cunoştinţii de Dumnezeu, cei ce sunteţi de Dumnezeu fericiţi.

Alta glasul al 8-lea.

Prosomia: Pre înţelepciunea şi cuvântul...

Blândeţele şi curăţia lui Antonie, slăvirea şi minunile lui Eftimie, sinceritatea lui Pavel, tăcerea lui Arsenie şi lauda lui Teoctist, şi cetele tuturor celorlalţi cuvioşi, credincioşii să-i slăvim şi să-i lăudăm cu cântări; cu cari împreună şi cu fecioara, Evpraxia, să o lăudăm, cu toate femeile cele de Dumnezeu înţelepţite; şi cu un glas să strigăm: Rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu, să dăruească iertare de greşeli, celor ce cinstesc cu dragoste, sfântă pomenirea voastră.

Slavă asemenea.

Legăturile patimilor rupându-le, v'aţi lipit de dragostea bunătăţilor, şi v'aţi îmbrăcat întru Hristos, cu slava cea mai pre sus de lume, aflând odihnă în ostenelele voastre, şi cu nevoinţele înfrânării dobândind vieaţa cea de sus. Pentru aceasta dupre vrednicie vă bucuraţi, împreună cu puterile cele de sus, stând şi veselindu-vă înaintea lui Dumnezeu, întru cântare. Purtătorilor de Dumnezeu, părinţi ai noştri, cereţi iertare greşelilor, celor ce serbează cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

In noroiul păcatelor m'am împlântat, şi nu este întru mine stare. Rău m'a înecat viforul greşelilor mele. Ci ca ceea ce ai născut pre Cuvântul cel unul iubitor de oameni, caută rogumă spre mine, robul Tău. Mântueşte-mă de păcat şi de patimile cele vătămătoare de suflet, şi de toată răutatea vrăjmaşului Stăpână; ca să cânt veselindu-mă: Roagă-te lui Hristos, Dumnezeu, să-mi dea iertare de greşeli, că pre Tine te am nădejde, eu robul Tău.

Cântarea 4-a, Irmos.

Vrând să Te întrupezi, Cuvinte...

Luminător în lume arătat este dumnezeescul Ilarion, munte cunoscător marele Iustin; cu carii şi Ierax să se cinstească, şi Ivistion cu Iosif, vitejii cei aleşi.

Ieremia încă a strălucit în vieaţă, şi Ishirion s'a arătat cu mare tărie. Cu cari străluceşte Carion, Copris, Castor şi Casian cel prea frumos.

Mă minunez de vorba cea blândă a lui Calist, laud faptele de bine ale lui Laurentie, şi vestesc fapta cea bună a lui Loghin, şi lui Lot îi cinstesc bunătăţile.

Pre Leontie adâncul teologiei laud, şi slăvesc pre Macsim noeanul învăţăturilor; mă fălesc cu Marchian, şi laud pre Marco cel supus şi ascultător de Dumnezeu.

Cinstea bunătăţilor Macarie cel mare, şi Politic odorul evse-

viei se proclamă; cu aceștia și Marco cel foarte lăudat, și cu Dalmatoiu, arapul Moisi.

Măresc nevoințele lui Martinian și ale lui Malhu, și umbletele cele pentru curăția și faptele bune ale lui Marcel, mai marele păstorilor; cinstesc și pre Milli, învietorul morților.

Martiri ai lui Hristos, aduceți rugăciuni neîncetate Făcătorului și Ziditorului pentru pacea lumii și pentru cei ce cinstesc pomenirea voastră cu cântări.

Slavă, a Treimii.

Minune se vede că dumnezeirea este una și trei, toată în trei fețe fără despărțire, că Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt, dăm închinăciune întru o fire.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu..

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu cea desfătată; bucură-te, sicriul legii celei nouă; bucură-te năstrapă din care s'a dat tuturor oamenilor mana cea cerească.

Catavasie.

Vrând să te întrupezi Cuvinte „din muntele cel umbros, din „singură Născătoarea de Dum„nezeu, profetul a cunoscut cu „vedere dumnezeească, și cu „frică a slăvit puterea Ta.

Cântarea 5-a, Irmos.

Din negura patimilor...

Veniți să vedem florile cele pururea vii ale raiului celui din Edem, cele odrăslite de Dumnezeu, nevoințele părinților, a cărora singur lucrător este Domnul.

Cu izvoarele cuvintelor lui Nil se adapă tot sufletul cel înțelegător; cu sfintele vieți a lui Navcratie și a lui Nicon se luminează, și Natanail cu Nisthenor îl înfrumusețează.

Xenofont cu fiii săi întru bunătăți strălucind, ne luminează, și marele Orsisie, iar mai ales Onufrie; dar pre Pimen cine din oameni îl va lăuda dupre cuviință?

Panvo și cu fapta și cu cuvântul să se fericească dupre vrednicie ca un înalt, și Puplie măritul, cel ce oprește dracii, să se laude, și întocma cu el și luminatul Pinufrie.

Dupre vrednică datorie să se cinstească Pafnutie cu adevărat prea măritul, Pior, Patermutie, Pavel prostul, Pityrun cel mare și Exarhul părinților.

Luminat să se laude luminătorul luminătorilor Pahomie, Palamon împreună pătimitorul, dumnezeescul Petronie; și împreună cu aceștia să se laude Passarion cu cântări dumnezeești.

Slavă, a Treimii....

De și dupre fire dumnezeirea, este una, dupre fețe însă este întreită; întru care ne-am botezat și întru care credem, Tatăl, Cuvântul și Duhul cel de o ființă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea Curată, ceea ce ai născut prin cuvânt pre Cuvântul, mai pre sus de cuvânt; pre Acela

rugându-L nu înceta, rugămu-ne, să se mântuească pururea din primejdii turma ta.

Catavasie.

Din negura patimilor, ca din„tr'o noapte prea adâncă, mân„tuindu-mă, învredniceşte-mă să „mânece Duhul meu, rogu-mă, „la lumina zilei poruncilor Tale, „Hristoase.

Cântarea 6-a Irmos:

Pre mine cel cuprins...

Minunaţi sunt prea cinstiţii părinţii noştri, ale cărora le sunt dumnezeeştile nevoinţe, ale cărora luptele, ale cărora tămăduirile; că cine mai mult de cât aceştia au arătat tăria minunilor.

Ravula cel minunat, şi Ruf împreună, şi Sisoiu cel întocmai cu Ingerii, să se laude; cu cari şi dumnezeescul Erid şi Siluan.

Cer cu patru luminători s'a arătat pre pământ, această de două ori îndoită, cu acelaş nume numirea Simeonilor, din cari trei sunt stâlpnici, şi unul cel nebun pentru Hristos.

Prin mijlocul stelelor ca soarele au strălucit aceia, cărora era povăţuitor sfinţitul Sava; cu care străluceşte Sarapion, şi Silvan cu faptele.

Sarmat şi Timoteiu, şi Titoiu împreună cu Yperehie, şi Farmutie, Foca, Hariton, Herimon, Psoe şi înţeleptul Or, să se laude.

Sfântă şi lăudată mulţimea părinţilor, cea amintită şi cea nenumită, scapă de primejdii pre cei ce săvârşesc pomenirile voastre cu dragoste.

Slavă a Treimii:

Pre tine, Treimea cea mai pre sus de toată stăpânirea, şi dumnezeească unime, lumină şi lumini, Te laud, vieaţă şi vieţi, Minte, pre Cuvântul şi pre Duhul Stânt, un Dumnezeu întreit, sfânt.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Iessee, strămoşule, saltă, că din rădăcina ta, din curata Fecioară, a răsărit floarea vieţii, Hristos Dumnezeu, Cel ce a mântuit lumea.

Catavasie.

Pre mine cel cuprins de multe „greşeli, care cad la îndurările „Tale, primeşte-mă, iubitorule „de oameni, Doamne, ca pre „profetul, şi mă mântueşte.

Condacul, glasul al 8-lea.

Prosomia: Ca nişte pârgă a firii...

Ca pre nişte predicatori ai bunei credinţe, şi înfrânători ai păgânătăţii, ai luminat, Doamne, adunarea purtătorilor de Dumnezeu, cari partea cea de subt soare o au strălucit; pentru rugăciunile lor, în pace desăvârşit, pre cei ce Te slăvesc pre Tine şi Te laudă, păzeşte-i, ca să-Ţi cânte Ţie, Aliluia.

Icos:

La cele frumoase ale vieţii m'am uitat, văzând cu gândurile cele ce se fac, socotind cele de întristare ale lor am plâns vieaţa

oamenilor, și numai pre voi v'am fericit, cari ați ales partea cea bună, adecă a pătimi cu Hristos și a petrece împreună cu dânsul, și a cânta împreună cu profetul David, Aliluia.

Și cetim la Prolog. Apoi

SINAXAR

IN SAMBĂTA BRANZEI.

Stih:

Sufletele dreptilor sunt întru nemurire.
Pentru aceea le facem sfântă pomenire.

Întru această zi facem pomenire tuturor sfinților, atât a bărbaților, cât și femeilor, cari au strălucit întru gândirea de Dumnezeu, și întru învățătura lucrurilor celor dumnezeești. Pentrucă purtătorii de Dumnezeu părinți învățându-ne pre noi pre ușor prin serbătorile ce au trecut, și vestindu-ne să ne gătim și să ne îmbrăcăm spre curgerea postului; aducându-ne aminte să ne depărtăm de la desmierdăciuni și de la mâncarea fără de măsură; puindu-ne înainte din destul groaza judecătorului ce vine; și încă acum vrând ca mai 'nainte să ne curățim, prin săptămâna brânzei, au pus, precum se cădea cu cuviință și cu bună socoteală, și două posturi în mijlocul ei, adică Miercuri și Vineri; ca să ne deștepte, și să ne îndemne cu încetul spre postul mare. Iată că pun astăzi înaintea noastră încă și pre toți acei bărbați și femei cari au viețuit bine și cu temere de Dumnezeu prin multe ostenele și nevoințe, ca prin amintirea lor și a luptelor lor, să ne facă pre noi mai plecați, și mai gata a veni la locul nevoințelor. Și având viețile acelora ca o oglindă, ca un model, dobândind de la dânșii ajutor de milă și întărire, să ne putem întrarma spre luptele cele sufletești. Socotind aceasta întru noi, că și ei au avut tot aceeași împărtășire a firii noaste. Că precum Voevozii rânduindu-și oștile, și stând în frunte îndeamnă și întăresc oastea cu cuvinte, și cu aducerea aminte, și cu pildele bărbaților celor de demult, cari cu vrednicie au fost Voevozi, și vitejește au stătut împotriva neprietenului; și de acolo, luând ei îndrăzneală și îndemnare cu nădejde de biruință merg cu toată inima asupra neprietenului, și se lovesc cu dânsul. Așa înțelepțește și cu bună socoteală fac acum și purtătorii de Dumnezeu părinți; că îndemnând partea bărbătească și femeească spre luptele sufletești printr'acele fețe de oameni, cari cu temere de Dumnezeu au viețuit, îi îndeamnă așa spre curgerea postului; ca privind noi la viața bună și grea a acelora ca la o pildă și chip luminos, să putem face multe feluri de bunătăți, fiecare dupre putere. Și mai întâi, să avem dragoste și să ne depărtăm cu mintea de la lucrări și fapte necuvioase; și încă întru acest post să ne depărtăm nu numai dela mâncări, ci de la neînfrânarea limbii, și de la mânie, și de la vederea netrebnică, și cu un cuvânt de la tot răul. Pentru această pricină sfinții părinți au așezat aicea pomenirea tuturor sfinților acelora, cari prin post și prin alte fapte bune au făcut cele plăcute lui Hristos Dumnezeu, și I-a servit Lui puindu-i pre aceia înaintea noastră, și îndemnându-ne prin pilda lor spre sporirea bunătăților, și spre întrarmarea cea vitejească asupra poftelor și asupra dracilor; dându-ne a înțelege că de vom face și noi asemenea acelora, nimica nu ne va împedeca și pre noi a plini toate acelea ce au plinit și ei, și a ne învrednici de aceeaș cinste: mai ales că și ei au avut tot o fire cu noi.

Pentru săptămâna lăsatului de brânză spun unii, că o a așezat împăratul Eraclie, care oștindu-se împotriva lui Hozroi și a Perșilor șease ani, a făgăduit lui Dumnezeu că de-l va birui, să schimbe acea săptămână din carne cum era, și să o pue între post și între dulce precum a și urmat. Mai de crezut este însă că această săptămână o a pus sfinții părinți ca o trecere treptată către postul deplin; ca nu de odată, ci cu încetul să luăm frâul postului, și să ni-l impunem spre binele și mântuirea noastră. Pentru rugăciunile tuturor sfinților Tăi, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluește-ne pre noi, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

Cântarea a 7-a. Irmos:

Cela ce ai răcorit pre tineri...

Veniți să aducem cântări dupre datorie femeilor, celor ce au viețuit cu cuviință și întocmai

cu Ingerii, şi să strigăm: Pentru ale acelora rugăciuni, Dumnezeule, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

Purtătoarea de Hristos Vriena, cu dumnezeeasca Fevronia să se cinstească, şi Tomaida cu Ieria şi Platonida să se laude cu credinţă; împreună cu acestea şi Melantia.

Laudă fie Evpraxiilor celor cu minte îngerească, şi celor două Teodore; Anastasiilor celor prea fericite mărire şi laudă ne încetată, care au servit minunat lui Dumnezeu.

Maria Egipteanca a fost ca o lumină în lume, şi cel ce s'a numit Marin, stea lumii s'a arătat, şi Evfrosina ca un soare strălucind cu bunătăţile.

Luminoasă ca focul a fost Teodula întru vieaţă, şi a strălucit întru pustnicie Iulita, şi împreună cu acestea luminează întru fapte prea fericita Isidora.

Cugetătoarea de cele cereşti Marina acum să se cinstească cu Matrona cea mare; Singlitichia şi Sarra, cu Iusta întru cântări, ca nişte înţelepte să se laude.

Pelagia, îngerul Domnului; Taisia, sfeşnicul pocăinţii; şi ori care alta din femeile, ce au strălucit în sihăstrii, să se laude.

Slavă, a Treimii.

Tatălui, împreună şi Fiului, şi Sfântului Duh, cu un gând ne închinăm, şi mărindu-L cu credinţă, strigăm: Slavă Ţie, Treime, unime, Dumnezeul nostru.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, carea ai născut pre Mântuitorul lumii şi Stăpânul, pre Acela roagă-L pururea să miluească sufletele noastre.

Catavasie:

Cela ce ai răcorit pre tineri „în cuptor, şi ai păzit pre aceea „ce Te-a născut, Fecioară după „naştere, bine eşti cuvântat „Doamne, Dumnezeul părinţilor „noştri.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cela ce S'a prea slăvit...

Pre păstorii şi pre înţelepţii dascăli; pre arhiereii bisericii lui Hristos, şi pre cuvioşi, toţi să-i lăudăm, pre Domnul lăudându-L şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Dupre datorie Vasile cel mare, şi acesta cel dupre adevăr mult nevoitorul Atanasie să se laude întru cântări, cu Grigorie cel mai ales de cât toţi în Teologie.

Pre Ioan cel cu gura de aur şi pre Kiril, stâlpii cei de Dumnezeu înţelepţiţi, să-i lăudăm; asemenea şi pre Isichie, alt Teolog, şi pre dumnezeescul Meletie, grăitorul de cele dumnezeeşti.

Grigore ale Nisianilor, şi ceilalţi doi făcători de minuni părinţi, şi înţeleptul întru cele dumnezeeşti Epifanie, împreună cu Amfilohie, luminatul luminător, să se laude în veci.

Pre Mitrofan, lauda preoților, cu Nectarie, cu Attic și cu Ghenadie, împreună și pre Anatolie să lăudăm, pre strălucitorii cei vii, împreună cu Evsevie și cu Proclu prea înțelepții.

Pre Nicolae, sfințitul predicator, pre Sofronie cel adevărat cu limba de miere, și pre Evlavie laud, și pre Diadoh, împreună cu Evstatie și cu Iuvenalie, căpiteniile părinților.

A Treimii

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca pre o unime în ființă Te laud, ca pre o Treime în fețe Te cinstesc, Părinte, Fiule și prea sfinte Duhule; stăpânirea cea fără început a împărăției Tale o slăvesc în veci.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu, munte al lui Dumnezeu te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu, întru care Hristos locuind, dumnezeești locașuri a făcut pre cei ce cântă: Pre Domnul lăudați-L, și-L prea înălțați întru toți vecii.

Catavasie.

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul, Cel ce s'a prea-„slăvit în muntele cel sfânt, și „a arătat lui Moisi în rug taina „pururea Fecioarei prin foc, lă-„udați-L și-L prea înălțați în-„tru toți vecii.

Și cântăm:

Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea 9-a, Irmos:

Nașterea pururea Fecioarei..

Cine va spune îndrăzneala lui Ambrosie, și înțelepciunea lui Ierotei, cum o va povesti? Dar tăria cea pentru credință a Alexandrilor de Dumnezeu înțelepților părinți?

Fedim dumnezeescul, Spiridon purtătorul de Dumnezeu, cu Antipatru, cu Pamvo, Palladie și Nonn, dimpreună cu Ieronim și cu Germano prea cinstitul, ca niște luminători dumnezeești să se laude.

Dionisie, cel avut în cele dumnezeești, să se cinstească ca un tăinuitor al celor cerești; asemenea Climent, mult pătimitorul, Flavian și Pavel cel mare, vestitorii mărturisirii.

Mihail al Sinadelor împreună cu Tarasie; Nichifor iarăș cu Teodor cel foarte minunat și Teofan cel cu nume adevărat sfințit, să se laude, ca apărători icoanelor lui Hristos.

Petru și Ignatie purtătorii de Dumnezeu, ca niște adevărați Apostoli ai lui Hristos și sfințiți nevoitori, să se laude împreună cu Policarp și cu Ciprian, martirii Mântuitorului.

Prea cuvioșii părinți și arhierei ai Domnului, împreună cu sfinții martiri și cu sfintele femei, toți cei numiți și cei nenumiți, rugați-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, a Treimii.

Unule în treime Dumnezeule, slavă Ție neîncetat, că de și este Dumnezeu fiecare față, dar unul ești în ființă Tatăl, Fiul și

Duhul, cu cele trei luminate osebiri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Rug aprins cu foc şi nearzând a văzut Moisi mai'nainte în muntele Sinai, pântecele tău Fecioară cel primitor de Dumnezeu, care a primit focul cel neperitor.

Catavasie.

Naşterea pururea Fecioarei „ce s'a arătat legiuitorului mai „'nainte prin foc şi prin rug, „spre mântuirea noastră a cre„dincioşilor, cu cântări fără tă„cere să o slăvim.

LUMINÂNDA

Prosomia: Femei auziţi....

Mulţimea cuvioşilor părinţi, cari v'aţi lepădat de lume, şi crucea aţi ridicat împreună cu cetele martirilor, întrunirea Arhiereilor, şi adunarea femeilor, luminaţi-ne ca să lăudăm dupre vrednicie prea luminată pomenirea voastră.

Slavă, Şi acum, altă Prosomie:

Cu Apostolii să ne suim...

Pre purtătorii de Dumnezeu părinţi, carii au strălucit în sihăstrie, şi pre Ierarhi împreună şi pre cuvioasele femei, şi cetele sfinţilor martiri, cu cântări luminat să-i lăudăm, ca să ne sfinţim; şi cu rugăciunile lor, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, lesne să săvârşim călătoria postului.

LA LAUDĂRI

Punem Stihiri patru, şi cântăm Stihirile Glasul al 8-lea.

Prosomia: In raiul cel din Edem.

Mulţimea părinţilor, cari au sihăstrit cu cuviinţă, toţi credincioşii cu cântări să o lăudăm. Şi pre Ierarhii lui Hristos să-i cinstim întru laude, cu un dumnezeesc cuget, şi cu un suflet fraţilor; că întru ajunare au viеţuit, şi întru post curat, şi cu Evanghelia lui Hristos ne-au luminat. Cu cari dimpreună să lăudăm şi pre purtătoarele de Dumnezeu şi luminatele femei, vieţii lor din suflet râvnind cu dumnezeească cuviinţă, ca să aflăm acolo iertare greşelilor.

Pre cei ce luminat au strălucit în sihăstrie, şi cu cuviinţă au vieţuit, să-i lăudăm cu prea mărire, fraţilor; ca pre cei ce au vieţuit bine şi la vieaţa veşnică cu bună credinţă s'au mutat bucurându-se. Şi la odihna cea neperitoare şi fericită, care este acolo, prin bunătăţi şi prin curăţie drept au alergat. Deci dupre vrednicia lor să-i cinstim, ca să aflăm milă de la Dumnezeu prin rugăciunea lor, şi veşnică mărire şi bucurie; şi să scăpăm acolo de muncile cele neîmblânzite.

Ceata tuturor Ierarhilor, adunarea dreptilor şi a sihaştrilor, şi a cuvioaselor femei, cari aţi vieţuit cu bună credinţă, milostivindu-vă dupre dar, rugaţi pre singur cel bun, prea îndelungatul Domn, să ne miluească şi pre noi. Şi de osânda cea de acolo, cu rugăciunile voastre, înţelepţilor, să ne mântuim toţi; şi întru desfătarea ce va să fie

să ne îndulcim fără sfârșit în veci, bucurându-ne și noi, și ne încetată cântare strigând dătătorului de viață.

Cuvioasă serbare lui Dumneneu astăzi credincioșii să prăznuim, întru pomenirea din destul a sfinților Arhierei și a sihastrilor; a sfinților martiri, și a cuvioaselor și bine credincioaselor femei. Că cele stricăcioase și trecătoare le-au defăimat cu adevărat, și ca niște păianjeni și gunoaie le-au socotit; ca să dobândească pre Hristos și împărăția Lui, și dumnezeeștile acelea bunătăți, care ochiul nu le-a văzut, nici urechea nu le-a auzit cândva. Cu ale cărora rugăciuni, Dumnezeule, scoate din stricăciune sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioșilor părinți! în tot pământul a ieșit vestirea lucrărilor voastre, prin care în cer ați aflat plata ostenelilor voastre; risipit-ați taberile dracilor, ajuns-ați la cetele Ingerilor, a cărora viață fără prihană ați râvnit; și acum îndrăzneală având către Domnul, cereți pace sufletelor noastre.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu ești viața cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieții; pre tine te rugăm: Roagă-te, Stăpână, cu cuvioșii părinți și cu toți sfinții, să se miluească sufletele noastre.

Doxologia cea mare, Ecteniile, Apolisul și Ceasul 1-iu.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul părinților, Cântarea a 3-a și a 6-a, pe opt.

Apostolul zilei, din cartea cea către Romani: Fraților, pacea să o iubim; și altul al părinților, din cea către Galateni:

Fraților, roada Duhului este dragostea...

Evanghelia de la Matei:

Zis-a Domnul, luați aminte milostenia voastră...

Și altă Evanghelie a cuvioșilor, tot de la Matei:

Zis-a Domnul, toate-Mi sunt date Mie de la Tatăl Meu...

Chinonicul:

Bucurați-vă drepții întru Domnul...

De se va întâmpla sărbătoarea Întâmpinării în Sâmbăta lăsatului de brânză:

Să se caute Tipic la sfârșitul cărții, la litera L.

De se va întâmpla aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan înainte-mergătorul întru această Sâmbătă a lăsatului brânzei:

Să se caute tipic la sfârșitul cărții, la litera M.

Cade-se a ști.

Că de la Duminica Vameșului și a Fariseului se citește Apostolul și Evanghelia în Sâmbete, mai înainte ale sâmbetei de rând, apoi ale Sfântului; până la Duminica tuturor sfinților.

IN DUMINICA
LASATULUI DE BRANZA

IZGONIREA LUI ADAM DIN RAI

SÂMBĂTĂ SEARA

La Vecernia mare, după Psalmul cel obişnuit cetim: Fericit bărbatul, Catisma toată. La Doamne Strigat-am, punem Stihirile pe 10, şi cântăm trei Stihiri din Octoih ale Invierii, trei ale lui Anatolie, şi patru ale Triodului. Glasul al 6-lea Podobie: Toată nădejdea...

Făcătorul meu Domnul, luând ţărână din pământ, şi însufleţindu-mă cu suflare de vieaţă, m'a înviat şi m'a cinstit a fi stăpânitor pre pământ tuturor celor văzute, şi locuitor împreună cu Ingerii. Iar satana înşelătorul lucrând cu şarpele, ca cu o unealtă, m'a amăgit prin mâncare, şi de mărirea lui Dumnezeu m'a osebit, şi m'a dat morţii celei mai de desubt în pământ; ci tu ca un stăpân şi îndurat, iarăş mă chiamă.

De veşmântul cel de Dumnezeu ţesut, m'am desbrăcat eu, ticălosul, prin sfatul vrăjmaşului, neascultând porunca Ta cea dumnezeească, Doamne! Şi m'am îmbrăcat acum cu frunze de smochin, şi cu haine de piele; căci m'am osândit a mânca prin sudori pâine cu muncă; şi pământul s'a blestemat să-mi rodească spini şi pălămidă; ci Tu, Cel ce te-ai întrupat din Fecioară

în anii cei de apoi, chemându-mă, iarăş mă bagă în rai.

Raiule prea cinstite, podoaba cea prea frumoasă, locaşul cel de Dumnezeu zidit, veselia cea nesfârşită şi desfătarea, slăvirea dreptilor, frumuseţea profeţilor şi sălăşluirea sfinţilor, cu sunetul trunzelor tale, roagă pre Ziditorul tuturor, să-mi deschidă uşile care cu neascultarea le-am închis; şi să mă învrednicesc a mă împărtăşi pomului vieţii şi bucuriei cu care mai'nainte întru tine m'am desfătat.

Adam s'a scos din rai pentru neascultare, şi din desfătare s'a lepădat, de vorbele femeiei amăgindu-se, şi gol a şezut în preajma locului, vai mie! tânguindu-se! Deci să ne sârguim toţi să primim vremea postului supuindu-ne evangeliceştilor rânduieli: ca printrînsele făcându-ne plăcuţi lui Hristos, să dobândim iarăş sălăşluirea raiului.

Slavă, glasul al 6-lea.

Şezut-a Adam în preajma raiului, şi de goliciunea sa plângând se tânguia: Vai mie, celui ce m'am supus înşelăciunii celei viclene, şi m'am furat, şi de mărire m'am depărtat. Vai mie, celui desbrăcat de nevinovăţie şi lăsat în sărăcie! Ci, o raiule! De acum nu mă voiu mai desfăta întru dulceaţa ta. Nu voiu mai vedea pre Domnul şi Dumnezeul şi Ziditorul meu; căci în pământ voiu merge, din carele m'am şi luat. Milostive îndurate, strig către Tine: Miluieştemă pre mine cel ce am căzut.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.
A glasului ce va fi de rând.

Vohod: Lumină lină...

Prochimen: Domnul a împărăţit..

LA LITIE

Dupre obiceiu, Stihira Hramului.

Slavă, glasul al 6-lea.

Soarele razele şi-a ascuns, luna cu stelele în sânge s'au schimbat, munţii s'au înfricoşat, dealurile s'au cutremurat, când s'a închis raiul ieşind Adam, cu mâinile bătându-şi faţa şi zicând: Milostive, miluieşte-mă pre mine cel ce am căzut.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu taină te lăudăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, Marie: că te-ai arătat scaun al marelui Impărat, cort prea sfânt mai desfătat de cât cerurile, căruţă de heruvimi, şi mai presus de cât serafimii, cămară a măririi; că din tine a ieşit întrupându-se Dumnezeul tuturor. Pre acela roagă-L, să se mântuiască sufletele noastre.

STIHOAVNA OCTOIHULUI

Slavă, glasul al 6-lea.

Scosu-s'a Adam din rai, pentru mâncare; pentru aceasta şi şezând în preajma lui, plângea tânguindu-se, şi cu glas de umilinţă zicea: Vai mie, ce am pătimit eu ticălosul! O poruncă am călcat a Stăpânului meu, şi de tot binele m'am lipsit. Raiule prea sfinte, cel ce eşti pentru mine sădit şi pentru

Eva încuiat, roagă pre Cela ce te-a făcut pre tine şi pre mine m'a zidit, ca să mă satur de florile tale. Pentru aceasta şi Mântuitorul către dânsul a zis: Zidirea mea nu voiu să piară, ci voiu să se mântuiască, şi la cunoştinţa adevărului să vină. Că pre cel ce vine la mine nu-l voiu goni afară.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Făcătorul şi Mântuitorul meu prea Curată, Hristos Domnul, din pântecele tău ieşind, întru mine îmbrăcându-se, din blestemul cel dintâi pre Adam l-a scăpat. Pentru aceasta ţie, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără tăcere ca Ingerul: Bucură-te! Bucură-te Stăpână, folositoarea, şi acoperământul, şi mântuirea sufletelor noastre.

Acum slobozeşte pre robul Tău...

După Sfinte Dumnezeule, Troparul.
Născătoare de Dumnezeu, de trei ori.

Şi cealaltă urmare a Privighierii,
Iară de nu este Privighere, Troparul Invierii şi a Născătoarei de Dumnezeu.

VEZI. Iar slujba Sfântului dela Minei se cântă la Pavecerniţă.

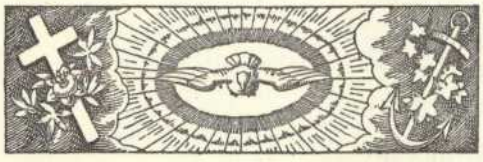

IN DUMINECA BRANZEI

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul.... Troparul învierii de două ori, şi a Născătoarei. Obişnuitele Stihologii, şi Polieleul, precum s'a arătat în Dumineca Fiului celui risipitor. Şi începem a ceti cartea, cea a şase zile, a lui Ioan Gură de aur.

Apoi. Bine eşti cuvântat Doamne, şi Antifoanele glasului.

Toată suflarea, şi Evanghelia Utreniei cea de rând.

Invierea lui Hristos văzând, Psalmul 50.
Slavă, glasul al 8-lea.

Uşile pocăinţii deschide-mi mie....
Şi acum. In cărările mântuirii....

Apoi Stih, glasul al 6-lea.

Miluieşte-mă Dumnezeule...
Şi La mulţimea faptelor mele...

Caută-le înapoi, pagina 7.

CANONUL INVIERII.

Din Octoih, al crucii învierii, şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 8. Şi în Triod pe 6.
Facerea lui Cristofor Protasieritul
Cântarea 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:
Ca pre uscat umblând Israil...

Vino, ticălosul meu suflete, de plângi astăzi, de cele ce s'au făcut cu tine, aducându-ţi aminte de goliciunea cea dintâi din Edem, prin care te-ai scos din desfătare şi din bucuria cea neîncetată.

Pentru milostivirea cea multă şi îndurările tale, Ziditorule al lumii, şi făcătorule al tuturor, viu făcându-mă întâi din ţărână, mi-ai poruncit să Te laud împreună cu Ingerii Tăi.

Pentru bogăţia bunătăţilor, Tu ai sădit, Ziditorule şi Doamne, desfătarea raiului în Edem, poruncindu-mi să mă desfătez întru rodurile cele frumoase, veselitoare şi nestricăcioase.

Slavă.

Vai mie, ticălosul meu suflete! că ai luat învoire de la Dumnezeu, să te îndestulezi de cele ce sunt în Edem, şi ţi-s'a poruncit să nu mănânci din rodul

cunoştinţii; pentru ce ai călcat legea lui Dumnezeu?

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca ceea ce eşti dupre neam fiica lui Adam, iar dupre dar, Născătoare lui Hristos, Dumnezeu, pre mine cel alungat din Edem, mă chiamă iarăş.

Iar Catavasii cântăm, Irmoasele acestui Canon.

Ca pre uscat umblând Israil, „cu urmele prin adânc, pre go„naciul Faraon văzându-l înecat, „a strigat: lui Dumnezeu cân„tare de biruinţă să-I cântăm.

Cântarea 3-a, Irmos:

Nu este sfânt...

Sarpele cel viclean oarecând pismuind cinstea mea, a şoptit în urechile Evei cu înşelăciune; de care eu amăgindu-mă, vai mie! m'am lepădat din veselia vieţii.

Mâna cu obrăznicie întinzându-mi, am gustat din pomul cunoştinţii, din care mi-a poruncit Dumnezeu să nu gust nici de cum; şi din dumnezeeasca mărire m'am lepădat cu amar.

Slavă:

Vai mie, ticăloase suflete! Cum n'ai cunoscut vicleşugul? Cum n'ai simţit înşelăciunea şi invidia vrăjmaşului? Ci mintea ţi-ai întunecat, şi ai călcat porunca Ziditorului tău.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nădejdea şi acoperemântul meu, Cinstită, ceea ce singură ai acoperit de demult, prin naşterea ta, goliciunea lui Adam celui căzut, Curată, cu nestricăciune iarăş îmbrăcându-mă.

Catavasia:

Nu este sfânt precum Tu „Doamne, Dumnezeul meu, care „ai înălţat cornul credincioşilor „Tăi, bunule, şi ne-ai întărit pre „peatra mărturisirii Tale.

Şezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: Spăimântatu-s'a Iosif...

Lepădatu-s'a Adam din desfătarea raiului, prin mâncarea cea amară, pentru neînfrânare, nepăzind porunca Stăpânului, şi s'a osândit să lucreze pământul dintru care s'a luat; şi cu multe sudori să mănânce pâinea sa. Pentru aceasta noi să iubim înfrânarea, ca să nu plângem afară din rai ca şi acela, ci să intrăm într'ânsul.

Slavă.

Prosomia: Cel ce te-ai înălţat...

Acum vremea bunătăţilor s'a arătat şi judecătorul este lângă uşi, să nu ne mâhnim, ci postindu-ne, veniţi să aducem lacrămi de umilinţă şi milostenie, strigând: Greşit-am mai mult de cât nisipul mării. Ci iartă toate ale tuturor, Mântuitorule, ca să luăm cununa cea nestricăcioasă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu vom tăcea nici odată, Născătoare de Dumnezeu, a vesti puterile tale noi nevrednicii; că de nu ai fi stătut tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pre noi dintru atâtea primejdii? sau

cine ne-ar fi păzit până acum liberi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână; că tu mântuești pre robii tăi pururea din toate nevoile.

Cântarea 4-a, Irmos:
Hristos este puterea mea...

Cinstei m'am învrednicit eu, ticălosul, de la tine Stăpâne în Edem; vai mie! Cum m'am înșelat, și de diavolul fiind invidiat, m'am lepădat de la fața Ta.

Plângeți-mă, cete îngerești, frumusețile raiului, și podoaba pomilor celor de acolo, pre mine cel înșelat rău și de la Dumnezeu depărtat.

Livadă fericită, pomi sădiți de Dumnezeu, frumuseți ale raiului, acum vărsați lacrămi din frunze ca din niște ochi, pentru mine cel golit, și înstreinat de mărirea lui Dumnezeu.

Slavă.

Nu te voiu mai vedea, nici mă voiu mai îndestula, de prea dulcea și dumnezeeasca strălucire a ta, prea cinstite raiule; că gol la pământ m'am lepădat, mâniind pre făcătorul meu.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Prea sfântă Stăpână, ceea ce ai deschis tuturor credincioșilor ușile raiului, pre care le-a încuiat Adam odinioară cu neascultarea, deschide-mi ușile milei tale.

Catavasie.

Hristos este puterea mea, „Dumnezeu și Domnul; cinstita „Biserică cu dumnezeească cu„viință cântă, strigând: din cu„get curat întru Domnul prăz„nuind.

Cântarea 5-a, Irmos.
Cu dumnezeeasca strălucirea ta....

Inviindu-mă vrăjmașul, urâtorul de oameni de demult, pentru petrecerea cea norocită din rai, în chip de șarpe m'a amăgit, și strein de mărirea cea vecuitoare m'a arătat.

Plâng și mă tânguesc cu sufletul, și cer să se adaoge ochilor mei mulțime de lacrămi; când privesc și văd goliciunea mea, care o am câștigat prin călcarea poruncii Domnului.

Slavă.

Din pământ m'am zidit cu mâna lui Dumnezeu, și cum că iarăș am să mă întorc în pământ eu, ticălosul, am auzit. Cine nu mă va plânge pre mine cel lepădat de la Dumnezeu, și care am schimbat raiul cu iadul?

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cămară de taină a slăvirii, toți credincioșii te vestim, pre tine, Născătoare de Dumnezeu, cea cu totul fără prihană. Pentru aceasta te rog Curată, pre mine, cel căzut din cămara raiului, fă-mă iarăș primit într'ânsul.

Catavasie.

Cu dumnezeeasca strălucirea „Ta, bunule, sufletele celor ce „mânecă la Tine cu dragoste „mă rog luminează-le, ca să Te „vadă, Cuvinte al lui Dumne„zeu, pre Tine adevăratul Dum-

„nezeu, Cela ce chemi din ne-
„gura greşelilor.

Cântarea 6-a, Irmos.

Marea vieţii văzând-o...

Cu veşmânt de Dumnezeu ţesut m'ai îmbrăcat, Mântuitorule, în Edem, ca un milostiv; iar eu am călcat porunca Ta, plecându-mă vrăjmaşului, şi gol m'am văzut eu ticălosul.

Suflete al meu prea ticăloase, depărtatu-te-ai de Dumnezeu pentru neînfrânarea ta, lipsitu-te-ai de desfătarea raiului; de Ingeri te-ai despărţit; în stricăciune te-ai pogorît; o, ce cădere!

Slavă.

Indură-Te, miluește făptura mâinilor Tale, atotţiitorule Dumnezeule; nu mă trece cu vederea, rogu-mă Ţie, bunule, pre mine cel ce m'am despărţit de ceata Ingerilor Tăi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Marie ceea ce eşti de Dumnezeu chemată şi Doamnă a tuturor, ca ceea ce ai născut pre Domnul, împăratul tuturor şi Mântuitorul, pre mine cel ce sunt robit, iarăş mă cheamă în desfătarea raiului.

Catavasie.

Marea vieţii văzând-o înăl-
„ţându-se de viforul ispitelor,
„la limanul Tău cel lin alergând
„strig către Tine: Scoate din
„stricăciune vieaţa mea mult
„milostive.

Condac, glasul al 6-lea.

Al înţelepciunii îndreptătorule, şi de ştiinţă dătătorule, al celor neînţelepţi învăţătorule, şi al săracilor sprijinitorule, întăreşte, înţelepţeşte inima mea, Stăpâne; dă-mi cuvânt, Cuvinte al Tatălui; că iată buzele mele nu le opresc a striga către Tine: Indurate! Miluește-mă pre mine cel căzut.

Icos.

Şezut-a Adam atunci în preajma desfătării raiului şi a plâns, şi cu mâinile bătându-şi faţa, zicea: Indurate! miluește-mă pre mine cel căzut.

Văzând Adam pre Inger alungându-l şi încuind uşa dumnezeeştei grădine, tare a oftat şi a zis: Indurate! miluește-mă pre mine cel căzut.

Simte durere, raiule, împreună cu lucrătorul care a sărăcit, şi cu sunetul frunzelor tale, roagă pre Făcătorul să nu-ţi încuie uşa. Indurate! miluește-mă pre mine cel căzut.

Raiule prea îmbunătăţite, prea sfinte, prea fericite, cela ce eşti sădit pntru Adam, şi încuiat pentru Eva; roagă pre Dumnezeu pentru cel căzut; Indurate! miluește-mă pre mine cel căzut,

SINAXAR

IN DUMINICA BRÂNZEI

PENTRU CADEREA LUI ADAM

Stihuri.

Cu amar, cu jale, toată firea omenească,
Odată cu strămoşii să se tângurească.
Căci când ei prin mâncare, scoţându-se afară,
Tot neamul a căzut întru acea ocară.

Întru această zi, facem pomenire despre căderea din desfătarea raiului a lui Adam cel întâiu zidit; pre care dumnezeeștii și sfinții părinții noștri o au așezat înaintea celor patru-zeci de zile, ca și cum ar arăta printr'aceasta că foarte de folos este firii omenești leacul postului; și că din contra din mâncarea fără de măsură și neascultarea, decurge rușine mare și ocară. Lăsând dar sfinții părinți a face vorbă de alte lucruri, ne pun înainte pre Adam cel întâiu zidit arătând luminat, cât de mare răutate a pătimit, pentrucă n'a vrut să postească puțin; și printr'aceasta acelaș rău a adus și firii noastre; și că întâia poruncă a lui Dumnezeu între oameni este cea a postului, pe care nepăzindu-l acela, ci făcându-se ascultător pântecelui și mai ales vicleanului șarpe, nu numai nu s'a făcut Dumnezeu, ci și moarte și-a atras asupră-și și peirii sale pre tot neamul omenesc l-a făcut părtaș. Deci pentru mâncarea și călcarea de poruncă a lui Adam, Domnul a postit patru-zeci de zile, și s'a făcut ascultător. Și pentru aceste pricini prin sfinții Apostoli s'au legiuit aceste sfinte patru-zeci de zile de acum ale postului, ca păzind noi ceea ce n'a păzit strămoșul nostru Adam, iarăș să dobândim prin post nestricăciunea pierdută de el. Iar întru alt chip, înțelegând scopul și gândul sfinților părinți acestea este, ca în scurt să cuprindă și să aducă aminte toate acele lucruri care le-a făcut Dumnezeu din început și până în sfârșit. Deci fiindcă cauza a toată răutatea este neascultarea și căderea lui Adam, ne pun nouă acum aceasta înainte, ca aducându-ne aminte să fugim mai ales de la slobozenia întru toate, și să urmăm bunătăților. Deci Adam adecă în ziua a șasea s'a făcut cu mâinile lui Dumnezeu, cinstindu-se cu chipul Lui prin suflare, și luând porunca îndatăș, până la al șaselea ceas a locuit în rai; apoi călcând acea poruncă, a fost depărtat de acolo. Filon ebreul spune însă, că o sută de ani a locuit Adam în rai; iar alții zic șapte zile, sau șapte ani, în cinstea numărului al șaptelea. Pentrucă adecă în ceasul al șaselea și-a întins mâinile și s'a atins de pom, arătatu-o-a aceasta și Hristos, Adam cel nou, care în ziua și în ceasul al șaselea și-a întins mânile pe cruce, vindecând căderea aceluia. Marele și dumnezeescul Gură de aur spune că acel pom din rai are o putere oarecare de două feluri; și zice, că raiul este pre pământ; și filosofește acelaș, că raiul este înțelegător și simțitor, precum a fost și Adam, și amândouă acelea, între stricăciune și între nestricăciune. Mai socot oarecari, că pomul acela al neascultării a fost smochin; fiindcă omul cunoscându-și îndată goliciunea, luând frunze dintru acelaș arbore s'a acoperit. Pentru aceea și Hristos ar fi blestemat smochinul, ca pre acela care a fost cauza acelei neascultări, și pentrucă fructul acestui arbore are o asemănare oarecare și cu păcatul. Căci întâi este dulce, apoi produce în stomac oarecare amărăciune; și încă la foi este ascuțit și înghimpos, încă și cleios pentru laptele ce are. In fine după ce a greșit Adam și dupăce s'a 'mbrăcat în trup muritor, și a luat blestem asupră-și, s'a gonit din rai, și a poruncit Dumnezeu unei sabii de foc să păzească ușile raiului. Iar el șezând înaintea raiului, a plâns, căci de atâtea bunătăți s'a lipsit și gol a rămas; pentrucă în puțină vreme n'a postit, și tot neamul cel dintr'însul a rămas părtaș acelor nevoi întocma cu ale lui. Până când cel ce ne-a făcut pre noi milostivindu-se spre firea noastră, până când Iisus născându-se din sfânta Fecioară, și viețuind pre pământ prin fapte bune, adică prin post și prin smerenie, biruindu-l pre diavolul care ne amăgise, iarăș ne-a adus la cinstea cea dintâi. Deci toate aceste lucruri vrând purtătorii de Dumnezeu părinți să le pună înaintea ochilor noștri, ne arată prin tot Triodul lucrurile lui Dumnezeu. Și întâi toate lucrurile Testamentului celui vechiu, din care sunt făpturile și omul; asemenea căderea lui Adam din dulceața raiului, de care acum facem pomenire. Apoi și alte lucruri oarecare din cuvintele lui Moisi și ale proleților, și mai ales din cuvintele lui David; adăogând ceva și din legea darului. Apoi pe rând se înșiră acele ale Testamentului nou, și mai întâi bunele vestiri, care cu rânduiala lui Dumnezeu cea negrăită mai totdeauna se prăznuesc în postul cel mare. Tot în Triod se cetesc sfintele evanghelii pentru Lazăr și pentru stâlpările de finic ce le-au așternut pruncii, când a mers Hristos la Ierusalim; asemenea pentru sfânta săptămână cea mare, când cântăm cu umilință și cu cuviință chiar sfintele și mântuitoarele patimi ale lui Hristos, care prin patimi și moarte a surpat pre cela

ce avea puterea morții. Deci de vreme ce cauza nenorocirilor noastre este călcarea legii postului, căci Adam nimica n'a postit, pentru aceea ni se pune înainte stadiul sfintei patruzecimi; ca aducându-ne aminte câtă răutate a adus nepostirea aceea, să purtăm grijă, și să ne silim să primim postul cu dragoste, și cu toată voia, și să-l păzim, ca să dobândim prin post aceea de care s'a lipsit Adam, adecă darul lui Dumnezeu. Cu amar plângând postindu-ne și smerindu-ne, până când ne va cerceta Dumnezeu; căci fără de aceste lucruri, cu anevoie este a afla ce am pierdut. Suntem datori să păzim nu numai acest post, ci și celelalte trei, adecă al sfinților Apostoli, al prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, și postul Nașterii lui Hristos; pentrucă după patru vremi ale anului s'au așezat și posturile de dumnezeeștii părinți. Insă mai mult datori suntem să cinstim aceste patruzeci de zile pentru sfintele patimi; căci și Hristos a postit acestea și s'a prea slăvit. Și Moisi patru-zeci de zile postindu-se, a luat legea. Și Ilie acela, și Daniil, și alții câți au fost dovediți și lăudați înaintea lui Dumnezeu. Și cum că postul este lucru bun, ne arată și ne învață pre noi Adam din lucrul cel din contră. Cu milostivirea Ta cea negrăită, Hristoase, Dumnezeul nostru, fă-ne pre noi vrednici dulcții raiului, și ne miluește ca un bun și de oameni iubitor, Amin.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Dătător de rouă...

Cela ce stăpânești toate veacurile, Doamne, cela ce m'ai zidit pre mine cu voia Ta, nu mă trece cu vederea, Dumnezeule, pre mine cel invidiat de vicleanul balaur oarecând, și care Te-am mâniat, Mântuitorule, ci iarăș mă chiamă.

Cu îmbrăcăminte de rușine fiind îmbrăcat, vai mie! în loc de veșmânt luminat, plâng pierderea mea, Mântuitorule, și cu credință strig Ție, Bunule: Nu mă trece cu vederea, Dumnezeule, ci iarăș mă chiamă.

Slavă.

Rănit-a șarpele cel prea viclean tot sufletul meu cu viclesug, și gonit m'a făcut din desfătarea raiului; ci o, îndurate Mântuitorule! nu mă trece cu vederea, ci, ca un Dumnezeu, iarăș mă chiamă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Rugăciunea mea cea smerită, primește-o cu milostivirea ta, ceea ce ești cu totul fără prihană, și-mi dă, Curată, iertare de greșeli mie, celui ce strig neîncetat cu plângere: Nu mă trece cu vederea prea bună, ci iarăș mă chiamă.

Catavasie.

Dătător de rouă cuptorul l-a „făcut Ingerul cuvioșilor tineri; „iar pe Haldei arzându-i porunca „lui Dumnezeu, pre muncitorul „l-a plecat a striga: Bine ești „cuvântat Dumnezeul părinților „noștri.

Cântarea 8-a, Irmos:

Din văpaie cuvioșilor...

Cu daruri de multe feluri odinioară ai cinstit lucrul mâinilor Tale, unule iubitorule de oameni; iar cumplitul balaur cu șuerarea m'a înșelat, vai mie! golindu-mă de bunătățile ce am avut.

Pentruce ai ascultat sfatul cel amar și dumnezeeștei porunci neascultător te-ai făcut! Vai mie, smerite suflet! pre Dumnezeu scârbind, pre carele pururea a-L slăvì cu Ingerii, te-a rânduit.

Bine cuvântăm pre Tatăl....

Șerpilor și fiarelor Te-ai făcut Stăpân; dar cum ai vorbit cu șarpele cel pierzător de suflet, luând sfetnic pre vrăjmașul ca pre un prieten adevărat? Vai, de a ta înșelăciune ticălosul meu suflet!

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, cortul cel purtător de lumină al întrupării lui Dumnezeu, te lăudăm, Marie, de Dumnezeu dăruită. Pentru aceasta, mie, celui rău întunecat de patimi, strălucește-mi lumina îndurării, nădejdea celor desnădăjduiți.

Catavasie.

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând....

Din văpaie cuvioșilor rouă ai „izvorît, și jertfa dreptului cu „apă o ai ars; că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea! „pre Tine Te prea înălțăm întru „toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-L vedea...

Dulce la gustare mi s'a arătat în rai rodul cunoștinței; iar săturându-mă de mâncare, venin s'a făcut sfârșitul lui. Vai, suflete ticăloase! Cum neînfrânarea ta te-a înstreinat din locașul raiului.

Dumnezeule al tuturor, Doamne al îndurării, caută spre smerenia mea cu milostivire, și nu mă trimite departe de dumnezeescul rai; ca văzând frumusețile de unde am căzut, să mă nevoesc cu plângeri, să iau iarăș cele ce am pierdut.

Plâng, suspin și mă tânguesc, văzând pre heruvim că este rânduit a păzi cu sabia cea de văpaie intrarea în Edem cea neapropiată tuturor călcătorilor de poruncă; vai! de nu mi-o vei face Tu neoprită, Mântuitorule.

Slavă.

Îndrăznezc spre mulțimea milei Tale, Hristoase Mântuitorule, și spre sângele dumnezeeștei coastei Tale, prin carele ai sfințit firea omenească și celor ce slujesc Ție, Bunule, le-ai deschis ușile raiului, care mai'nainte le-a încuiat Adam.

A Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce ești ușă a vieții neumblată și înțelegătoare, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, care nu știi de nuntă; deschide-mi mie cu rugăciunile tale, ușile raiului cele încuiate mai de 'nainte; ca să te slăvesc pre tine, ajutătoarea mea cea după Dumnezeu, și scăparea cea tare.

Catavasie.

Pre Dumnezeu a-L vedea nu „este cu putință oamenilor, spre „care nu cutează a căuta cetele „Ingerești. Iară prin tine, prea „Curată, S'a arătat oamenilor „Cuvântul întrupat; pre Carele „slăvindu-L cu oștile cerești, pre „tine te fericim.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Slavă, aceasta.

Prosomia: Femei auziți...

Porunca Ta, Doamne, nu o

am ascultat eu ticălosul, şi golindu-mă de mărirea Ta, vai mie! m'am umplut de ruşine, şi din desfătarea raiului m'am depărtat, Indurate bunule, miluieşte-mă pre mine cel lipsit dupre dreptate de a Ta bunătate.

Şi acum, altă Prosomie:

Cu Apostolii să ne suim....

Depărtaţi fiind, Doamne, din rai mai 'nainte, pentru mâncarea cea din lemn, iarăş ne-ai adus pre noi prin crucea şi prin patima Ta, Mântuitorule şi Dumnezeul meu, prin care întăreşte-ne să săvârşim postul cu cuvioasă curăţie, şi să ne închinăm dumnezeeştei învieri, paştilor celor mântuitoare; cu rugăciunile celeia ce Te-a născut pre Tine.

LA LĂUDĂRI

Stihirile: Octoihului ale învierii 4, ale lui Anatolie 1, şi ale Triodului aceste idiomele, glasul al 5-lea.

Adam cu plângere a strigat: Vai mie! că şarpele şi femeia de la dumnezeeasca îndrăzneală m'a gonit, şi din desfătarea raiului, mâncarea din pom m'a înstrăinat. Vai mie! nu mai pot răbda ocara! Cel ce eram odinioară împărat tuturor făpturilor lui Dumnezeu, celor pământeşti, acum rob m'am făcut, dintr'o sfătuire fără-de-lege; şi cel ce eram oarecând îmbrăcat cu mărirea nemuririi, cu piele mortală ca un muritor jalnic sunt înfăşurat! Vai mie! Ce plângere îmi voiu lua întru ajutor? Ci Tu, iubitorule de oameni, Cela ce din pământ m'ai făcut, cu milostivirea îmbrăcându-Te, din robia vrăjmaşului iarăş mă chiamă, şi mă mântueşte.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.

Călătoria bunătăţilor s'a deschis! cei ce voiţi să vă nevoiţi intraţi, încigându-vă cu nevoinţa cea bună a postului. Că cei ce se luptă dupre lege, dupre dreptate se şi încununează. Şi luând toată într'armarea crucii să ne luptăm împotriva vrăjmaşului, ca un zid nestricat ţiind credinţa, şi ca o platoşă rugăciunea, şi ca un coif milostenia. In loc de sabie, postul carele taie toată răutatea de la inimă. Cel ce face acestea, va primi cununa cea adevărată de la împăratul tuturor, Hristos, în ziua judecăţii.

Glasul al 6-lea.

Stih: Veselimă-voiu şi mă voiu bucura întru Tine, cânta-voiu numele Tău, înalte.

Adam din rai s'a gonit, cu mâncarea împărtăşindu-se, ca un neascultător. Moisi văzător de Dumnezeu s'a făcut cu postul curăţindu-şi ochii sufletului. Pentru aceasta cei ce poftim să fim locuitori raiului, să ne lepădăm de hrana cea nefolositoare; şi dorind să vedem pre Dumnezeu, să postim ca Moisi patru-zeci de zile: cu rugăciuni şi cu cereri, stăruind din toată inima să potolim patimile cele sufleteşti, să gonim sburdările cele trupeşti. Uşori să trecem spre călătoria cea de sus, unde cetele Ingerilor cu glasuri fără tăcere laudă

pre nedespărţita Treime; să vedem neasemănata şi stăpânească frumuseţe. Acolo învredniceşte-ne, Fiule a lui Dumnezeu, dătătorule de vieaţă, pre noi cei ce nădăjduim întru Tine, să dănţuim împreună cu oştile îngereşti; pentru rugăciunile Maicii, celeea ce Te-a născut, Hristoase, şi ale apostolilor, şi ale martirilor, şi ale prea cuvioşilor.

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit.

Sosit-a vremea, începătura luptelor celor duhovniceşti, biruinţa cea împotriva dracilor, înfrânarea cea într'armată, podoaba Ingerilor, îndrăznirea cea către Dumnezeu. Că prin aceasta Moisi s'a făcut vorbitor cu Ziditorul, şi nevăzut a primit glas în urechile lui. Doamne! prin aceasta învredniceşte-ne şi pre noi, să ne închinăm patimilor Tale şi sfintei învieri, ca un iubitor de oameni.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea binecuvântată eşti...

Doxologia cea mare.

Şi obişnuita Litie în pridvor, la care cântăm, Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei. Apoi ceasul 1, şi se cetește învăţătura pentru credinţă a cuviosului părintelui nostru Teodor Studitul şi Apolisul.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, şi Canonul Triodului Cântarea 6 pe 4.

Apostol din Cartea cea către Romani.

Evanghelia de la Matei şi dumnezeeasca Liturghie a lui Ioan Gură de aur.

CHINONICUL

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

CADE-SE A ŞTI. Că dintru această Duminică până la înălţarea cinstitei Cruci se părăseşte Polieleul, şi se cântă numai la Privigherile Praznicilor stăpâneşti şi la sfinţii cei mari.

IN DUMINECA BRANZEI

SEARA

După Psalmul obişnuit, la Doamne strigatam, punem stihiri 10, şi cântăm Stihiri ale pocăinţei din Octoih, ale glasului de rând 4.

Acestea sunt scrise, din toate glasurile, la sfârşitul cărţii.

In Triod 3, şi de la Minei 3, Stihirile glasul al 2-lea

Prosomia: Când de pre lemn...

Facerea lui Iosif

Cu înfrânarea să ne sârguim toţi a smeri trupul, trecând dumnezeească măsura postului celui fără prihană. Şi cu rugăciuni şi cu lacrămi să căutăm pre Domnul, cel ce ne mântueşte pre noi, şi uitare răutăţii desăvârşit să facem, strigând: Greşit-am Ţie, mântueşte-ne ca odinioară pre Nineviteni, Hristoase împărate, şi ne fă părtaşi împărăţiei cereşti, mult îndurate.

Mă desnădăjduesc, aducându-mi aminte la lucrurile mele, Doamne, cele vrednice de toată munca; că iată neuitându-mă la cinstitele Tale porunci Mântuitorule, rău mi-am cheltuit vieaţa mea. Pentru aceasta mă rog curăţindu-mă cu ploile pocăinţii, luminează-mă prin post şi prin rugăciuni, ca un îndurat, şi nu Te scârbi de mine făcătorule de bine al tuturor, şi prea bunule

Alta, a lui Teodor Studitul glas acelaș.

Prosomia: Darurilor celor mai pre sus...

Vremea postului să o începem luminat, supuindu-ne pre noi nevoințelor celor duhovnicești. Să ne lămurim sufletul, să ne curățim trupul. Să postim, precum de bucate, așa și de toată patima, desfătându-ne cu bunătățile Duhului. Intru care petrecând cu dragoste, să ne învrednicim toți a vedea prea cinstită patima lui Hristos, Dumnezeu, și sfintele paști, duhovnicește bucurându-ne.

Apoi din Mineiu ale sfântului 3 Prosomice; Slavă de are, iar de nu, Slavă și acum, a Născătoarei, acelaș glas, din Mineiu.

Eșire cu cădelnița. Lumină lină..

Prochimen mare, glasul al 8-lea.

Să nu întorci fața Ta de la servul Tău, când mă necăjesc; degrab mă auzi! Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuește pre el.

Stih: Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Stih: Vadă săracii și să se veselească....

Stih: Căutați pre Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

Și iarăș cu glas mai înalt:

Să nu întorci fața Ta de la servul Tău....

CADE-SE A ȘTI. Că în toate Duminicile sfintelor patruzeci de zile, la Vecernie se face ieșirea pentru Prochimenul cel mare. Apoi învrednicește-ne, Doamne, și trei metanii mari, și Ecteniile.

LA STIHOAVNĂ

Stihira aceasta, glasul al 4-lea.

Strălucit-a darul Tău, Doamne; strălucit-a luminarea sufletelor noastre. Iată vreme bine primită, iată vremea pocăinței. Să lepădăm lucrurile întunerecului, și să ne îmbrăcăm cu armele luminii; ca trecând noianul cel mare al postului, să ajungem la învierea cea de a treia zi, a Domnului și Mântuitorului nostru, Iisus Hristos, Cel ce mântuește sufletele noastre.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei Cela ce locuești în cer; iată precum sunt ochii slugilor în mâinile stăpânilor săi, precum sunt ochii servei, în mâinile stăpânei sale; așa ochii noștri către Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

Și cântăm tot acea Stihiră. Apoi Stih: Miluește-ne pre noi, Doamne, miluește-ne; că prea mult ce am umplut de hulă, prea mult s'a umplut sufletul nostru; ocară celor ce sunt întru îndestulare, și hulă celor mândri.

Și Martirica.

Cel ce Te prea slăvești întru pomenirile sfinților Tăi, Hristoase Dumnezeule, fiind rugat de dânșii, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă a sfântului în Mineiu de are, și acum, a Născătoarei, dupre glasul Mineiului; iar de nu are, Slavă și acum, a Născătoarei, glas acelaș, Prosomia:

Ca pre un viteaz...

Cetele Ingerilor te slăvesc pre tine, Maica lui Dumnezeu. Că pre Dumnezeu Prea curată L-ai născut, pre Cel ce este pururea cu Tatăl și cu Duhul, și Carele a așezat oștile îngerești, din neființă cu voia, pre Care roagă-L să mântuească și să lumineze sufletele, celor ce te laudă pre tine cu evsevie prea Curată.

Acum slobozește pre robul Tău...

Sfinte Dumnezeule, trei metanii, Prea sfântă Treime: după Tatăl nostru, aceste

Tropare, glasul 1-iu. Născătoare de Dumnezeu, și facem o metanie. Slavă: Botezătorul lui Hristos, iar o metanie. Și acum: Rugați-vă pentru noi, încă o metanie. Apoi cel mai mare zice aceasta fără metanie: Subt milostivirea Ta scăpăm..... Doamne miluește de 40 de ori, cu glas lin și regulat; apoi slavă și acum. Ceea ce ești mai cinstită.... Intru numele Domnului binecuvintează Părinte..... Preotul zice Ecfonisul: Cel ce este binecuvântat Hristos, Dumnezeul nostru iar noi Amin. și rugăciunea: Impărate ceresc.... și facem trei metanii mari, și zicem și rugăciunea cuviosului Efrem Sirul aceasta.

Doamne și Stăpânul vieții mele, Duhul trândăvirii, al grijirii de multe, al iubirii de stăpânie, și al grăirii îndeșert nu mi-l da mie.

O metanie.

Iar Duhul curăției, și al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruește-l mie robului Tău.

O metanie.

Așa, Doamne împărate, dăruește-mi ca să-mi văd greșelile mele, și să nu osândesc pre fratele meu; că bine ești cuvântat în vecii vecilor, Amin.

O metanie.

Și sărutăm icoanele, la locurile noastre dupre obicei, și zice cel mai mare:

Slavă Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Și se face rugăciunea de Preot, și Apolisul deplin.

După cinarea cea mică dupre obicei, cu închinăciuni și cu metaniile postului

La Slavă întru cei de sus trei metanii Canonul Născătoarei de Dumnezeu, Cadese să te fericim, Sfinte Dumnezeule, trei metanii și obișnuitele Tropare. Doamne miluește de 40 ori, Cela ce în toată vremea Preotul: Dumnezeule milostivește-Te Și trei metanii mari cu rugăciunea sfântului Efrem: Doamne și stăpânul vieții, și cele-lalte 12 închinăciuni mici. Apoi Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru, Doamne miluește de 12 ori, și rugăciunea: Nespurcată, neîntinată; Și ne dă nouă Stăpâne: Și Apolisul.

In ce chip s'a arătat slujba Vecerniei, și a După-cinării, întru această Duminică, tot așa se face și în celelalte Duminici până la Duminica a cincea a sfântului post: neschimbând nici cum; fără numai unde vor fi arătate cele ce trebuie a se schimba.

INCEPUTUL
SFÂNTULUI ȘI MARELUI POST.
LUNI ÎNTÂIA SĂPTĂMÂNĂ

Toacă Paraclisiarhul la ziuă, pentru întârzierea mângâierii de seara, și adunându-ne toți dupre obicei în Biserică, cetim miezo-noptica fără metanii; numai la sfârșit, trei metanii mari cu rugăciunea: Doamne și Stăpânul; iar aceasta facem numai în ziua cea dintâi; în celelalte zile ale sfântului și marelui post, cetim Miezo-noptica cu 16 metanii dupre obicei.

Apoi sculându-se Preotul face obișnuita metanie celui mai mare, și intrând în sfântul Altar, și luând cădelnița, stă înaintea sfintei mese și cădind în chipul crucii zice: Binecuvântat este Dumnezeul nostru: și noi răspundem, Amin. Și iese Preotul și cădește; iar cetitorul Psalmilor, ce este rânduit, zice: Sfinte Dumnezeule, tot fără metanii; după Tatăl nostru, Preotul ecfonisul: Că a Ta este împărăția: și după Amin, Doamne miluește, de 12 ori. Veniți să ne închinăm, de trei ori, și Psalmii 19 și 20. După sfârșitul lor, Sfinte Dumnezeule fără de metanii. După Tatăl nostru, obișnuitele Tropare: acestea cântându-le cădește Preotul Sfântul Altar și toată Biserica: apoi Ectenia:

Miluește-ne pre noi, Dumnezeule....

Pentru Arhiereul, pentru Regele. Apoi Ecfonisul:

Că milostiv și iubitor...

Cetețul Amin, Și îndată zice: Intru numele Domnului, și Preotul: Slavă sfintei și cei de o ființă... Iar fratele, cel rânduit, zice Amin; și cetește cei șase Psalmi, fără metanii cu toată luarea aminte și cu frica lui Dumnezeu, ca către Insuș Dumnezeu vorbind nevăzut, și nu este voie să se facă

şoapte, nici să scuipe sau să tuşească, ci mai vârtos să ia aminte cele ce se cetesţe, având mâinile strânse la pept şi capetele plecate, şi cu ochii căutând jos: iar cu ochii inimii căutând la răsărit, rugându-ne pentru păcatele noastre şi aducându-ne aminte de moarte, de munca ce va să fie, şi de vieaţa veşnică.

La începutul Psalmului 102, zice Preotul rugăciunile Utreniei. După sfârşitul Psalmilor, Slavă, Şi acum, Aliluia de trei ori, apoi Ectenia cea mare. Şi cântă cântăreţul cel rânduit, Aliluia pe glasul ce se întâmplă în Octoih.

Stih: 1:

De noapte mânecă Duhul meu către Tine, Dumnezeule; Pentru că lumină sunt poruncile Tale.

Stih: 2:

Dreptate vă învăţaţi cei ce locuiţi pre pământ.

Stih: 3:

Pizmuire va lua pre poporul cel neînvăţat.

Stih: 4:

Adaoge lor rele Doamne; adaoge rele celor măriţi ai pământului.

Şi după fiecare Stih, Aliluia de trei ori, apoi Treimica glasului; şi le cântăm cu umilinţă şi cu glas mare şi rar. La al 2-lea Tropar, Slavă, iar la al 3-lea, Şi acum. Apoi cetim o catismă a Psaltirii, şi după fie-care stare, la Aliluia, facem câte trei închinăciuni toţi întocma, urmând Igumenului, sau Eclesiarhului.

După întâia Stihologie, Şezândele cele de umilinţă, din Octoih.

Apoi cetim pe Sfântul Efrem Sirul.

(Pentru că dintru această zi se începe sfântul Efrem, şi se citeşte până în Marţea stâlpărilor).

După a doua Stihologie. Şezânda Triodului, a lui Iosif. Glasul al 2-lea.

Prosomia: Ceea ce eşti izvorul milei...

Cu dumnezeescul început al postului, să câştigăm umilinţă sufletească, strigând: Stăpâne Hristoase, primeşte rugăciunea noastră, ca nişte tămâe aleasă, şi ne mântueşte pre noi de împuţita stricăciune, rugămu-ne, şi de întricoşata muncă; ca Cela ce eşti Însuţi bine primitor.

Slavă tot aceasta; şi acum, a Născătoarei asemenea.

Ceea ce eşti izvorul milei, milostivirii ne învredniceşte pre noi Născătoare de Dumnezeu; caută spre poporul cel păcătos, arată, precum deapururea, puterea ta; că spre tine nădăjduind; Bucură-te! strigăm ţie, precum oarecând Gavriil mai marele Voevod al celor fără de trupuri.

Şi iarăş cetim la sfântul Efrem.

După a treia Stihologie, Şezânda lui Teodor, glasul al 2-lea.

Prosomia: Prea curatului Tău chip.....

Prea cinstitul post să-l începem luminat, strălucind noi cu razele sfintelor porunci, ale lui Hristos, Dumnezeul nostru; care sunt strălucirea dragostii, fulgerul rugăciunii, sfinţenia curăţiei, tăria bunei vitejii. Ca să ajungem luminaţi la sfânta şi de a treia zi înviere, care luminează lumea cu nestricăciunea.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Rugăciunea ta cea nebiruită câştigându-o în nevoi, scap minunat, mai pre sus de nădejde, de cei ce mă necăjesc, o Maică a Dumnezeului nostru! Că tu apuci înainte totdeauna, gonind întunerecul multelor păcate, ale celor ce se roagă ţie cu credinţă. Pentru aceasta cu mulţumită strigăm ţie: Primeşte Stăpână aceste scurte laude de mulţumită; pentru că-mi eşti mie întru toate ajutătoare.

Apoi cetim din Lavsaic, sau din sfântul Ioan Scărarul. Psalmul 50, şi obişnuita rugăciune, Mântueşte Dumnezeule poporul Tău... Apoi începem: Să cântăm Domnului, pe glasul Canonului celui din Mineiu al sfântului zilei, şi cântăm Canonul cu Irmosul pe 6. Iar de la Stihul: atunci s'au grăbit voevozii Edomului... Se încep cele de Triod; şi cântăm Tropare 4. Ale lui Iosif. Iar de la Stihul: Domnul, Cela ce împărăţeşte veacurile, se încep Troparele lui Teodor. Şi cântă o strană un Tropar, şi a doua strană alt Tropar. Slavă, Treimica, şi acum, a Născătoarei; apoi zicem cu glas mai înalt, slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie, şi cântăm alt Tropar al lui Teodor; pentru că fie-care cântare are câte cinci tropare. Şi mai pre urmă zicem Catavasia, Irmosul Canonului al doilea. In acest chip cântăm cântarea 8 şi 9; aşa facem preste tot postul acesta. Iar a treia Cântare o cântăm aşa: In strana cea mare zice Stihul: Domnul s'a suit în ceruri, şi Troparul Canonului din Mineiu. Şi a doua strană Stih: Şi va da tărie împăraţilor noştri. Şi al doilea Tropar al Canonului din Mineiu. Apoi slavă, şi acum, a Născătoarei, cu troparele Canonului: şi cântă strana cea mare Irmosul de la a 3-a Cântare a Mineiului pe urma Canonului. Intru acest chip cântăm şi a 6-a cântare. După a 3-a Cântare, Şezânda la Mineiu şi a Născătoarei. Iar Cântările 4, 5, şi a 7-a, aşa le cântăm: zicem Irmosul Canonului din Mineiu, şi cele două Stihuri de la sfârşitul Cântării cu două Tropare ale Mineiului, şi slavă, şi acum. Iar cu cântările nu acoperim Irmosul, pentru că Irmosul se zice mai 'nainte de Cântări. Iar Irmoasele Mineiului se cântă după Canon, numai după a 3-a şi după a 6-a Cântare, pentru că la aceste Cântări nu se Cântă Irmosul întâi. Iar după a 6-a Cântare, Martirica glasului, şi Sinacsarul la Mineiu.

Cade-se a şti că Cântările din Psaltire aşa le cântăm, în şease zile ale săptămânii în tot postul; numai în săptămâna cea dintâiu şi în săptămâna a cincea şi a şeasea, Luni cântăm Cântarea 1-a, Marţi Cântarea 2-a, Mercuri Cântarea 3-a, Joi Cântarea 4-a, Vineri Cântarea 5, 6, 7, 8, şi 9. Iar la a 9-a Cântare pururea cântăm: Măreşte sufiete al meu pre Domnul... Iar în săptămâna a 2, 3 şi 4-a din post, cântăm, Sâmbăta Cântarea a 6-a toată pe glas. De asemenea a 7-a, 8-a şi a 9-a.

CADE-SE A ŞTI. Că de se va întâmpla în zilele săptămânii, afară de Sâmbătă şi de Duminică, în Mineiu la rând 2 sfinţi, cântăm Stihirile unuia la Vecernie; iar ale altuia la Lăudări, pe 4; Iar Canoanele lor le cetim ale amândoror sfinţilor pe 6. Iar unde este Tricântare la Triod, acolo cântăm Irmosul sfântului celui dintâi odată, şi după dânsul zicem două Tropare pentru unul şi Troparul cel d'inaintea Născătoarei, iar aceasta, se lasă; apoi al sfântului al doilea, asemenea zicem, două Tropare în loc de unul, şi Troparul al 3-lea, cel d'inaintea Născătoarei şi a Născătoarei. Şi la Triod amândouă Canoanele pe 8, precum s'a zis mai sus. Insă să se ştie, că Octoihul nu se cântă în tot postul mare, fără numai Dumineca, ci se cântă numai Mineiul şi Tricântarea; iar în care Cântări nu este Tricântare, cântăm numai Mineiul. După a treia Cântare zice preotul Ectenia cea mică; apoi Şezânda sfântului odată, slavă, şi acum, a Născătoarei; şi cetire din Scărarul. După a 6-a Cântare, Ectenia mică, apoi Martirica glasului. Iar de are sfântul Condac, al lui îl zicem aici; iar Martirica o zicem după întâia Catismă cu Şezândele, cu Pripeala Minunat este Dumnezeu întru sfinţii săi; şi cetim Sinacsarul zilei în Mineiu.

TRI-CÂNTAREA LUI IOSIF

Cântarea 1, Glasul al 2-lea, Irmos.
Veniţi popoare... Aici se cetește întâia Cântare din Psaltire.

Cum voiu plânge acum căderea mea? Ce început voiu pune mântuirii mele? Eu cel ce destrânat am vieţuit, Indurate, cu judecăţile care ştii mântueşte-mă.

Iată vremea pocăinţii, iată ziua mântuirii, intrarea postului; suflete priveghează, şi intrările poftelor închide-le, către Domnul uitându-te.

Intreitul val al păcatelor învăluindu-se, întru adâncul desnădăjduirii mă trage; ci la noianul

îndurării Tale alerg, Doamne, mântuește-mă.

Insu-mi eu păcatului m'am făcut rob, însumi eu mi-am deschis ușa poftelor, lesne iertătorule, Cuvinte; întoarce-mă, mântuește-mă, cu milostivirea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu

Fecioară, ceea ce ai născut izvorul nepătimirii, tămăduește-mă pre mine, cel rănit de patimi, și din focul cel veșnic mă scoate, ceea ce singură ești de Dumnezeu dăruită.

Altă Tri-cântare a lui Teodor, Glasul și Irmosul, acelaș.

Veniți popoare să primim astăzi darul posturilor, ca o vreme a pocăinții de Dumnezeu dăruită, și cu aceasta pre Mântuitorul să-L milostivim.

Sosit-a acum vremea nevoințelor, întrat-a călătoria postului; să-l începem toți cu dragoste, aducând Domnului bunătăți, ca niște daruri.

Slavă a Treimii...

Unime nealcătuită, întreit luminătoare, singură prea Stăpânitoare, atotputernică, atotviețuitoare, Dumnezeule și Doamne, Părinte atottțiitorule, Fiule și Duhule, mântuește pre cei ce Te cinstesc pre Tine.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Să lăudăm sfântul munte al lui Dumnezeu, pre Maria cea nespurcată, dintru care a răsărit soarele dreptății celor din întunerec, Hristos, viața tuturor.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție...

Căruță de foc a luat pre Ilie cel luminat, cu postul fiind într'armat, pre Moisi l-a arătat văzător celor negrăite, și noi pre acesta primindu-l, vom vedeà pre Hristos.

Slavă Ție Dumnezeul nostru...

Adam a mâncat mâncare, și l-a alungat din raiu neînfrânarea, iar pre noi, Doamne, primindu-ne postul, ne va arătà vrednici de pocăință, iubitorule de oameni.

Irmosul:

Veniți popoarelor să cântăm „cântare lui Hristos Dumnezeu, „Cel ce a despărțit marea, și a „trecut pre poporul, pre care l-a „scăpat din robia Egiptenilor, că „s'a prea-slăvit.

După a 6-a Cântare, Martirica Glasului
Cântarea a 8-a, Irmos:
În cuptorul cel de foc...

Pre mine cel aprins de pofte și întunecat la vederea sufletului, înnoindu-mă, Hristoase, cu focul temerii Tale, mă luminează cu lumina mântuirii; ca să Te slăvesc întru toți vecii.

Satiul poftelor urmând, hrănește-te smeritul meu suflet cu dulceața bunătăților, și te îndulcește mai mult cu desfătarea postului, abătându-te dela amărăciunea dulceților și viează în veci.

Fiind orbit la suflet, și de beția patimilor întunecat, nici cum nu pot căutà către Tine, unul Dumnezeu; pentru aceasta îndu-

ră-Te și mă luminează, și-mi deschide mie ușile pocăinții.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Curată, ceea ce ai făcut cerească firea noastră cea pământească și stricăcioasă, cu călduroasa ta rugăciune, fă să se îndrepteze rugăciunile și cererile noastre, către al tău fiu și al tuturor Dumnezeu și împărat.

Alt Irmos:

Cel ce ai răcorit de demult...

Luminat să primim, credincioșilor, intrarea postului, și să nu ne mâhnim, ci să ne spălăm fețele noastre cu apa nepătimirii, binecuvântând, și prea înălțând pre Hristos în veci.

Cu untul-de-lemn al milostivirii, ungându-ne capul sufletului, să nu grăim multe către Tatăl nostru Cel ce este în ceruri, rugăciuni trimițând, binecuvântând, și prea înălțându-L în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul, și pre sfântul Duh Domnul.

Pre Tatăl, Cel fără început și pururea vecuitor, să-L lăudăm credincioșii, și pre Fiul, Cel împreună fără început, și pre Duhul Cel ce d'impreună este strălucit din Tatăl; fiind fețe de o ființă ale unei stăpânii și puteri prea puternice.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Marie, ceea ce ești chemată de Dumnezeu, și cu adevărat credincioșilor curățitoare, că din tine se dă iertare tuturor din destul; nu încetă îmblânzind pre fiul tău și Domnul, pentru cei ce te laudă pre tine.

Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Postind Domnul numărul cel de patruzeci de zile, a cinstit și a sfințit aceste zile de acum, fraților, la care ajungând strigăm: Binecuvântați și prea înălțați pre Hristos în veci.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând, și prea înălțându-L pre dânsul întru toți vecii.

Pre Domnul, Cel ce a răcorit „de demult în văpae pre tinerii „Evreilor, și a ars într'însa pre „Haldei cu prea mărire; să-L „lăudăm zicând: Binecuvântați „și-L prea înălțați întru toți vecii.

Apoi cântăm. Ceea ce ești mai cinstită...

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu Cuvântul...

Ziua postului părăsire păcatelor să-ți fie ție, suflete, și către Dumnezeu plecare și apropiere; ca să scapi dintru adâncul răutății, și să iubești numai căile cari duc la repausul cel de acolo.

Și cu cugetele alunecându-mă, și cu trupul greșind, mă tânguesc, suspin și strig: Mântuește-mă Doamne, mântuește-mă, Cela ce ești singur fără de răutate, și nu mă osîndì în focul gheenei aceea, pre mine vrednicul de osândă.

Cu luminatul veșmânt al postului îmbrăcându-ne, să ne desbrăcăm de haina cea întunecată și rău îngreuiată a beției, și luminați făcându-ne prin dumnezeeștile bunătăți, cu credință să vedem luminatele patimi ale Mântuitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre ticălosul meu suflet, cel

bolnăvit de toate asuprelele răilor draci, tămăduește-l, Prea-curată Stăpână, ceea ce ai născut pre tămăduitorul Hristos, Răscumpărătorul nostru, al celor ce te ştim pre tine curată, Fecioară nestricată.

Alt Irmos:

Pre ceea ce mai presus de fire...

Acum a sosit vremea sfintelor posturi, să le începem cu bune petreceri, că zice: Cu judecăți și cu gâlcevi să nu vă postiți.

In muntele Horeb, cu postul curățindu-se Ilie, a văzut pre Dumnezeu. Să ne curățim și noi inima cu postul, și vom vedeà pre Hristos.

Slavă, a Treimii.

Unei firi mă închin, trei fețe laud, pre un Dumnezeu al tuturor, pre Tatăl, pre Fiul și pre sfântul Duh, stăpânirea cea vecuitoare.

Și acum, a Născătoarei.

Curată ai născut prunc, Fecioară ai hrănit cu lapte, și întru acestea amândouă, după ce ai născut, ai rămas fecioară? Dumnezeu este Cel ce a făcut aceasta; nu o întrebà dela mine, în ce chip?

Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție.

O zi, zice că este toată vieața pământenilor, celor ce se ostenesc din dragoste; patruzeci sunt zilele postului, care să le săvârșim cu bucurie.

Irmosul:

Pre ceea ce mai presus de fire „cu trup a zămislit în pântece, „pre cuvântul, Cel ce, fără de ani, „mai 'nainte a strălucit din Tatăl, „cu neîncetate laude să o slăvim „credincioșii.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericim pre tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și cu totul fără prihană, și Maica Dumnezeului nostru.

Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii, și mai slăvită fără de asemănare decât serafimii; care fără de stricăciune pre Dumnezeu Cuvântul ai născut; pre tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Și o metanie și Ectenia:

Iară și iară cu pace Domnului...
Și Luminânda, Treimica glasului, de trei ori.

La toată suflarea...
Stihiri nu cântăm, ci numai:

Lăudați pre Domnul din ceruri...
Cei trei Psalmi obișnuiți.

Iar de sunt la Mineiu doi sfinți la rând, cântăm seara la Vecernie Stihirile unuia; iar ale celuilalt le cântăm dimineața la Lăudări Stihiri 4, de vor fi, iar de nu sunt, zice fratele cel de rând:

Ție slavă se cuvine, Doamne Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Slavă Ție celui ce ne-ai arătat nouă lumină...

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...
Și celelalte.

Și facem trei metănii toți deodată, la locurile noastre unde stăm...
După aceasta, Preotul:

Să plinim rugăciunile noastre Domnului...
Și Ecfonisul.

Și unindu-se amândouă stranele cântăm:

LA STIHOAVNĂ

Stihira, glasul al 5-lea, singur glasul.

Venit-a postul, Maica curăţiei, defăimătoarea păcatului şi vestitoarea pocăinţei, petrecerea Ingerilor, şi mântuirea oamenilor; să strigăm credincioşii: Dumnezeule miluieşte-ne pre noi.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta Doamne şi ne-am bucurat, şi ne-am veselit în toate zilele noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit pre noi; anii întru cari am văzut rele. Şi caută spre robii Tăi şi spre lucrurile Tale şi îndreptează pre fiii lor.

Şi zicem tot aceeaş.

Apoi, Stih:

Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi; şi lucrurile mâinilor noastre le îndreptează spre noi, şi lucrurile mâinilor noastre îndreptează.

Martirica.

Bine-cuvântată este oastea Impăratului ceresc. Că de au şi fost pământeni martirii, dar s'au sârguit a ajunge la vrednicia îngerească; de trupuri negrijindu-se, şi prin pătimiri, cinstei celor fără de trupuri învrednicindu-se. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine Maică a lui Dumnezeu şi Fecioară Curată şi de cât Heruvimii mai sfântă, cu glasuri de cântări te slăvim; că cu sufletul şi cu trupul te mărturisim, Născătoare de Dumnezeu, ca pre ceea ce ai născut cu adevărat pre Dumnezeu întrupat. Roagă-te, Prea curată, pentru sufletele noastre.

Apoi.

Bine este a ne mărturisi Domnului şi a cânta numelui Tău, prea înalte, a vesti dimineaţa mila Ta, şi adevărul Tău în toată noaptea. de două ori.

Sfinte Dumnezeule, Prea Sfântă Treime, Tatăl nostru; şi după ce zice Preotul:

Că a Ta este împărăţia.....

Zicem Troparul:

In Biserica slavei tale stând, în cer ni să pare că stăm, Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce eşti uşă cerească; deschide-ne nouă uşa milei tale.

Şi zicem Doamne miluieşte, de 40 ori şi iese Preotul şi zice: Cela ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru. Noi Amin.

Împărate ceresc. Şi după aceasta facem trei metanii mari, cu rugăciunea cuviosului părintelui nostru, Efrem; şi după aceste trei metanii mari, facem alte 12 metanii mici, rugându-ne întru noi, la fiecare metanie acest

Stih: Dumnezeule milostiveşte-Te spre mine păcătosul.

Apoi iar facem o metanie mare, zicând şi la aceasta rugăciunea toată a sfântului Efrem. Şi după ce ne sculăm, începe cel mai mare: Veniţi să ne închinăm de trei ori, şi cetim întâiul Ceas, şi la sfârşitul Psalmului al treilea, zicem Slavă, Şi acum, Aliluia, şi metanii trei.

CADE-SE A ŞTI:

Că întru toate Lunile sfântului post, la întâiul Ceas nu cetim Catismă; lar în celelalte zile cetim; de asemenea şi Vineri la ceasul întâi şi la al noulea ceas, nu se cetește Catismă. Şi cântă fratele cel rânduit Troparul pe glasul al 6-lea.

Dimineaţa vei auzi glasul meu, Impăratul meu, şi Dumnezeul meu.

Şi cântându-l, facem închinăciune cu genuchele la pământ, asemenea şi la celelalte două Stihuri:

Stih 1:

Graiurile mele iale în urechi, Doamne, înţelege strigarea mea.....

Stih 2:

Căci către Tine mă voiu ruga Doamne; Și iarăș: Dimineața vei auzi glasul meu...

Slavă, Și acum.

Ce te vom chema, o, ceea ce ești cu dar dăruită! Cer? Că ai răsărit pre soarele dreptății. Rai? Că ai odrăslit floarea nestricăciunii. Fecioară? Că ai rămas nestricată. Maică Curată? Că ai avut în sfintele tale brațe Fiu pre Dumnezeul tuturor. Pre Acela roagă-L, să mântuească sufletele noastre.

Și trei metanii; apoi:

Pașii mei îndreptează-i dupre Cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească toată fără-de-legea.

Și repetim aceasta; apoi:

Scapă-mă de clevetirea oamenilor, și voiu păzi poruncile Tale.

Și iar aceasta zicem:

Fața Ta arată-o preste robul Tău, și mă învață îndreptările Tale.

Iarăș de două ori. Și iarăș cu glas mai înalt și rar zicem:

Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviința Ta.

De trei ori. Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Prea Sfântă Treime, Tatăl nostru; Preotul, că a Ta este împărăția; și după Amin; zicem Troparul.

Luni, Marți și Joi, zicem aceasta.

Pre mărita Maica lui Dumnezeu, și mai sfântă de cât sfinții Ingeri, fără tăcere o lăudăm cu inima și cu gura, Născătoare de Dumnezeu pre dânsa mărturisind-o; ca pre ceea ce dupre adevăr a născut pre Dumnezeu întrupat, și se roagă ne încetat pentru sufletele noastre.

Iar Miercuri, și Vineri, se zice:

De grab ne întâmpină pre noi mai înainte până ce nu ne robim; când vrăjmașii Te hulesc pre Tine, și ne îngrozesc pre noi Hristoase, Dumnezeul nostru. Pierde cu crucea Ta pre cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credința drept măritorilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Doamne miluește de 40 de ori, rugăciunea: Cela ce în toată vremea. Doamne miluește, de trei ori. Slavă, Și acum, Ceea ce ești mai cinstită, și o închinăciune.

Intru numele Domnului bine-cuvintează Părinte.

Preotul:

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne bine-cuvintează; luminează fața Ta preste noi, și ne miluește.

Și facem trei metanii mari cu rugăciunea sfântului Efrem, precum s'a arătat mai 'nainte. Și puțin tăcând, începe cel mai mare: Sfinte Dumnezeule, Tatăl nostru, Doamne miluește, de 12 ori, și rugăciunea:

Hristoase, lumina cea adevărată, Carele luminezi și sfințești pre tot omul ce vine în lume; să se însemneze preste noi lumina feței Tale, ca într'ânsa să vedem lumina Cea neapropiată; și îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale; pentru rugăciunile prea Curatei Maicii Tale, și ale tuturor sfinților Tăi Amin.

Apărătoarei Doamnei... Preotul: Slavă Ție Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră,

slavă Ţie. Iar noi milueşte, de trei ori, bine-cuvintează, Şi Apolisul. Apoi Polihroniu. Şi sărutam cinstita Cruce, ce o purtăm la piept fiecare, şi sfintele icoane, ce sunt la locurile noastre unde stăm; eşim apoi făcând Litie în pridvor, şi acolo se zic obişnuitele rugăciuni, şi se ceteşte învăţătura pentru credinţă, a cuviosului părintelui nostru Teodor Studitul, precum mai 'nainte s'a scris, adecă Mercuri şi Vineri. Şi se face sfârşit şi Apolis. Intr'acest chip se face în tot sfântul post, la Utrenie şi la ceasul întâi. Iar după Apolis, ieşind din biserică, mergem cu linişte în chiliile noastre, sau la ascultare, şi nu ni se cade să facem vorbă unul cu altul prin Mânăstire, că s'a oprit aceasta de la sfinţii părinţi,

Pentru al treilea ceas

Loveşte în toacă de trei ori, aprinzătorul de candele, şi ne adunăm în biserică, şi facem mai 'nainte de începere, fie-care din noi, câte trei metanii înaintea sfintelor uşi şi sărutăm sfintele icoane, apoi altă singură o metanie, aşijderea şi către strane câte una.

Şi bine cuvântând Preotul, noi începem: Impărate ceresc, Sfinte Dumnezeule; după Tatăl, nostru, zice Preotul; Că a Ta este împărăţia; după Amin, Doamne miluieşte de 12 ori. Veniţi să ne închinăm, de trei ori, şi se ceteşte al treilea ceas dupre obiceiu. Şi la sfârşitul Psalmului al treilea, după Aliluia, începem Catisma. Şi la fie-care stare, facem câte trei închinăciuni. După sfârşitul Catismei cântă fratele cel rânduit acest

Tropar, glasul al 6-lea.

Doamne, cela ce pre prea sfântul Tău Duh, în ceasul al treilea l'ai trimis Apostolilor Tăi, pre acela bunule, nu-l lua de la noi, ci îl înoeşte întru uoi cei ce ne rugăm Ţie.

Şi noi semenea cântăm, făcând închinăciuni cu genuchele până la pământ: asemenea şi la cele-lalte două Stihuri.

Stih: Inimă curată zideşte întru mine Dumnezeule, şi Duh drept înoeşte întru cele din lăuntru ale mele.

Stih: Nu mă lepăda pre mine de la faţa Ta, şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.

Slavă, Şi acum, a Născătoărei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te, Stăpână, cu sfinţii Apostoli, să se miluească sufletele noastre.

Şi cetim din sfântul Ioan Scărarul.

Şi de aici începe fratele cel rânduit, a deştepta fraţii în tot sfântul post şi umblă binişor şi vede pre cei ce dorm, şi-i scoală la ascultarea cetirii, dupre învăţătura celui ce-l rândueşte.

Şi după cetire.

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul ziua în toate zilele; să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre; Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui.

Sfinte Dumnezeule..... şi trei metanii Şi după Tatăl nostru, Preotul: Că a Ta este împărăţia..... după Amin, Cântăm

Troparale, glasul al 8 lea.

Bine eşti cuvântat, Hristoase, Dumnezeul nostru, cela ce prea înţelepţi pre pescari ai arătat, trimţându-le lor Duhul Sfânt, şi printr'înşii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Slavă:

Grabnică şi tare mângâere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre, nu te osebi de sufletele noastre întru necazuri; nu Te depărta de gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pre noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te, cela ce eşti pretutindenea. Precum şi cu Apostolii Tăi ai fost

pururea, aşa şi cu cei ce doresc de Tine Te uneşte, îndurate; ca fiind uniţi, să Te lăudăm pre Tine, şi să slăvim pre Duhul Tău cel întru tot sfânt.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nădejdea şi folosirea şi scăparea creştinilor, zid nebiruit celor slabi, liman nevifurat, tu eşti, Născătoare de Dumnezeu Prea-curată; ci precum lumea o mântueşti cu neîncetată rugăciunea ta, pomeneşte-ne şi pre noi, Fecioară, întru tot lăudată.

Doamne miluieşte de 40 de ori. Cela ce în toată vremea, Doamne miluieşte de trei ori, Slavă, Şi acum, ceea ce eşti mai cinstită, întru numele Domnului binecuvintează Părinte; Preotul: Dumnezeule milostiveşte-te spre noi. Şi facem metaniile precum s'a scris la ceas întâi. Şi începe cel mai mare rugăciunea: Stăpâne Dumnezeule, Părinte a-tot ţiitorule. Iar aprinzătorul de candele face obişnuita metanie mai marelui şi merge de loveşte în toacă de 6 ori; şi după sfârşitul rugăciunii, Veniţi să ne închinăm de trei ori, şi cetim

CEASUL AL ŞEASELEA

Şi după finitul Psalmului al treilea, la Aliluia închinăciuni trei, şi se începe Catisma; la toată starea, Aliluia şi trei închinăciuni. După Catismă, fratele cel rânduit cântă acest

Tropar, glasul al 2-lea.

Cela ce în ziua şi în ceasul al şaselea pre cruce ai pironit păcatul cel cu îndrăzneală făcut de Adam în rai; şi înscrisul greşelilor noastre rupe-l, Hristoase Dumnezeule, şi ne mântueşte pre noi.

Stih 1,

Auzi Dumnezeule glasul meu, şi nu trece cu vederea ruga mea.

Stih. 2.

Eu către Dumnezeu am strigat, şi Domnul m'a auzit.

Şi facem trei metanii, precum mai înainte s'a scris.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre; tu, pre Cel ce s'a născut din tine roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară; că mult poate rugăciunea Maicii spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor Prea-curată; că milostiv este, şi poate să mântuească, Cel ce a primit a pătimi pentru noi.

Apoi, Troparul profeţiei, glasul al 5-lea.

Doamne, Doamne, de carele toate se înfricoşează, şi se cutremură de faţa puterii Tale; înaintea Ta cădem, nemuritorule, şi Ţie ne rugăm, sfinte: Mântuieşte sufletele noastre, pentru rugăciunile sfinţilor Tăi.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Ştie Domnul calea dreptilor, şi calea necredincioşilor va pierì.

Stih:

Fericit bărbatul, care n'a umblat în sfatul necredincioşilor, şi în calea păcătoşilor n'a stătut.

Din profeţia Isaiei, cetire.
Cap. I, Vers 1.

Vedenia, care o a văzut Isaia feciorul lui Amos, care o a văzut asupra Iudeii, şi asupra Ierusalimului, întru împărăţia lui Ozie, şi a lui Ioatam, şi a lui Ahaz, şi a lui Ezechie, cari au împărăţit în Iudeea. Auzi, cerule şi ascultă, pământule, că Domnul a grăit: Fii am născut şi am ridicat, iar aceia s'au lepădat de mine. Cunoscut-a boul pre Stăpânul său, şi asinul ieslea Domnului său; iar Israil nu M'a cunoscut pre Mine, şi poporul meu n'a înţeles. Vai neamului celui păcătos, poporului celui plin de

păcate, seminției celei rele, feciorilor celor fără-de-lege! Lăsat-ați pre Domnul, și ați mâniat pe sfântul lui Israil; întorsu-v'ați înapoi. Căci încă vă răniți, adăogând fără-de-lege? Tot capul spre întristare, și toată inima spre durere. Dela picioare până la cap, nu este într'însul întregime, nici bubă, nici vineață, nică rană cu puroiu; nu este unde pune doctorie, nici unt-de-lemn, nici legături. Pământul vostru pustiu, cetățile voastre s'au ars cu foc, țara voastră înaintea voastră streinii o mănâncă, și se va pustii risipită fiind de neamuri streine. Rămânea-va fața Sionului ca o colibă în vie, și ca un pătul în grădină, și ca o cetate prădată. Și de nu ne-ar fi lăsat nouă Domnul Savaot sămânță, am fi fost ca Sodomul, și ne am fi asemănat Gomorului. Ascultați cuvântul Domnului, Domnii Sodomului, și luați în urechi legea lui Dumnezeu, popoarele Gomorului. Ce-mi este mie de mulțimea jertfelor voastre, zice Domnul? Plin sunt de arderile întregi ale berbecilor, și seul mieilor, și sângele taurilor, și ale țapilor, nu voesc, nici măcar de ați veni să vă arătați mie; că cine a cerut acestea din mâinile voastre? Nu veți mai adaoge a umblà prin curtea mea! Măcar de veți aduce mie făină de grâu, în zadar, tămâea urâciune-mi este mie. Lunile cele nouă ale voastre, și Sâmbetele, și ziua cea mare, nu le voiu suferi; postul, și sărbătorile, și praznicele voastre, le-a urât sufletul meu; făcutu-v'ați mie spre sațiu; nu voiu mai suferi păcatele voastre. Când veți tinde mânile voastre la mine, întoarce-voiu ochii mei despre voi, și de veți înmulți rugăciunea, nu vă voiu asculta; că mânile voastre sunt pline de sânge. Spălați-vă, și vă curățiți, ștergeți răutățile din sufletele voastre, înaintea ochilor mei; părăsiți-vă de vicleșugurile voastre. Invățați-vă a face bine; căutați judecata, mântuiți pre cei năpăstuiți, judecați pre săracul, și faceți dreptate văduvei. Și veniți să ne întrebăm zice Domnul; Și de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voiu albi; și de vor fi ca roșeala, ca lâna le voiu face albe. Și de veți vrea și mă veți asculta pre mine, bunătățile pământului veți mânca; iar de nu veți vrea și nu mă veți asculta, sabia vă va mânca pre voi; că gura Domnului a grăit aceasta.

Prochimen glasul al 7-lea.

Serviți Domnului cu frică, și vă bucurați Lui cu cutremur.

Stih: Pentru ce s'au întărâtat neamurile, și popoarele au cugetat cele deșarte.

Și se face cetire din sfântul Ioan Scărarul.

Apoi Troparul:

De grab să ne întâmpine pre noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slăvirea numelui Tău. Doamne, mântuește-ne pre noi, și curățește păcatele noastre pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule, Tatăl nostru, că a Ta este împărăția...

Și Troparele, glasul al 2-lea.

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pre cruce ai întins prea curatele mâinile Tale, adunând toate neamurile cele ce strigă: Doamne, slavă Ție.

Slavă:

Prea curatului Tău chip ne închinăm, bunule, cerând iertare greșelilor noastre, Hristoase Dumnezeule; că de voie bine ai voit cu trupul a Te sui pre cruce, ca să scapi din robia vrăjmașului, pre cari i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulțămită strigăm Ție: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cela ce ai venit să mântuești lumea.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ești izvorul milei, milostivirii învrednicește-ne pre noi, Născătoare de Dumnezeu. Caută spre poporul cel păcătos, arată precum deapururea puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ție: Bucură-te, ca

oare-când Gavriil al celor fără trupuri mai marele voevod·

Iar Miercuri și Vineri, zicem a Născătoarei Crucii.

Prea mărită ești Născătoare de Dumnezeu Fecioară, lăudă-mu-te pre tine; că prin crucea Fiului tău s'a surpat iadul, și moartea s'a omorât, și cei morți ne-am sculat și vieții ne-am învrednicit; raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulțămind slăvim ca pre cel puternic, pre Hristos, Dumnezeul nostru, și unul mult îndurat.

Doamne miluește, de 40 ori. Cela ce în toată vremea; Doamne miluește, de 3 ori.

Slavă, și acum.

Ceea ce ești mai cinstită....

Intru numele Domnului bine-cuvintează Părinte.

Preotul.

Dumnezeule, milostivește-te spre noi...

Și facem metaniile dupre obiceiu. Și după ce împlinim metaniile, începe cel mai mare: Sfinte Dumnezeule, și sărutăm sfintele icoane, și după Tatăl nostru, Doamne miluește de 12 ori; apoi slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție.

Și se face Apolis.

Această rânduială, este de datorie a se face în tot sfântul post, la al treilea și la al șaselea ceas. Iar unde nu se face Eșire, după rugăciunea: Dumnezeule și Doamne al puterilor, îndată zicem: Veniți să ne închinăm, de trei ori, și ceasul al 9-lea.

La ciasul al nouălea.

Lovește aprinzătorul de candele în toacă de 9 ori, și ne adunăm în biserică și binecuvântând Preotul, începem: Sfinte Dumnezeule; după Tatăl nostru, Preotul: Că a Ta este împărăția... Doamne miluește de 12 ori, Veniți să ne închinăm, de trei ori și cetim ceasul al nouălea trei Psalmi; apoi începem a ceti Catisma, și după sfârșitul Catismei cântăm

Troparul pe glasul al 8-lea.

Cela ce în ceasul al nouălea pentru noi cu trupul moarte ai gustat, omoară cugetul trupului nostru, Hristoase Dumnezeule, și ne mântuește pre noi.

Stih 1.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, dupre cuvântul Tău mă înțelepțește.

Stih 2:

Să intre cererea mea înaintea Ta, Doamne, dupre cuvântul Tău mă mântuește.

Și la acestea facem metanii 3.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară, și răstignire ai răbdat, bunule, care cu moartea pre moarte ai prădat, și învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trecea cu vederea pre cei ce i-ai zidit cu mâna Ta; arată iubirea Ta de oameni, milostive, primește pre Născătoarea de Dumnezeu ceea ce Te-a născut pre Tine care se roagă pentru noi; și mântuește, Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

Și iarăș se face cetire din Sfântul Ioan Scărarul; și după cetire zicem:

Nu ne da pre noi până în sfârșit pentru numele Tău cel sfânt, și nu strica legătura Ta, și nu depărta mila Ta de la noi; pentru Avraam cel iubit de Tine, și pentru Isaac robul Tău și Israil sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime, Tatăl nostru, Preotul: Că a Ta este împărăția; și cântăm Troparele acestea,

glasul al 8-lea.

Văzând tâlharul pre începătorul vieții pre cruce spânzurând, a zis: De n'ar fi fost Dumnezeu întrupat, Carele cu noi s'a răstignit, nu și-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s'ar fi clătit pământul cutremurându-se; ci, Celace toate le-ai suferit, pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Slavă.

În mijlocul a doi tâlhari cumpănă a dreptății s'a aflat crucea Ta; acela adecă, pogorîndu-se în iad cu îngreuerea hulei, iar celălalt ușurându-se de greșeli spre cunoștința cuvântării de Dumnezeu; Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Și acum.

Pre mielușelul și păstorul și Mântuitorul lumii, pre cruce văzându L ceeace L'a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând mântuire, iar pântecele meu arde, văzând răstignirea Ta, care pentru toți o rabzi, Fiule și Dumnezeul meu.

Doamne miluește de 40 ori. Celace în toată vremea. Doamne miluește de trei ori, Slavă, Și acum: Ceeace ești mai cinstită; Intru numele Domnului binecuvintează părinte. Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi; și facem trei metanii mari, zicând rugăciunea cuviosului Efrem. Iar celelalte 12 nu facem, ci zicem rugăciunea aceasta:

Stăpâne, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru...

Deci, începe strana căria îi este rândul a cânta, pre glasul al 8-lea,

Intru împărăția Ta pomenește-ne pre noi, Doamne...

Și cântăm fericirile cu cântare dulce și cu glas mare și rar, întru acelaș glas.

Fericiți cei săraci cu Duhul, că acelora este împărăția cerurilor...

Pomenește-ne pre noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Și celelalte Stihuri toate până la

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh...

Pomenește-ne pre noi, Doamne...

Și acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Pomenește-ne pre noi, Doamne...

Apoi unindu-se amândouă stranele, cântăm cu glas mai înalt și cu capetele descoperite:

Pomenește-ne pre noi, Doamne, când vei veni întru împărăția Ta...

Și o Metanie.

Pomenește-ne pre noi, Stăpâne, când vei veni întru împărăția Ta.

Iarăș o metanie.

Pomenește-ne pre noi, Sfinte, când vei veni întru împărăția Ta.

Și iarăș o metanie. Apoi cetim:

Ceata cerească Te laudă pre Tine și zice: Sfânt, sfânt, sfânt Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Stih:

Apropiați-vă către Dânsul și vă veți lumina și fețele voastre nu se vor rușina.

Și iarăș zice: Ceata cerească...

Slavă.

Ceata sfinților Ingeri și a Arhanghelilor, cu toate cerești puteri, Te laudă pre Tine și zice: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este cerul și pământul de slava Ta.

Și acum.

Cred întru unul Dumnezeu...

Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule...

Apoi, Tatăl nostru...

După Ecfonis, Condacele dupre obiceiu ce sunt dupre zilele săptămânii și al sfântului, al căruia îi este hramul; iar de este hramul lui Hristos, zicem mai 'nainte al hramului, apoi al zilei și al sfântului de rând al căruia îi este ziua de are;

Slavă.

Cu sfinții să odihnă, Hristoase...

Și acum

Ceeace ești folositoare...
Doamne miluește, de 40 ori, Slavă, și acum. Ceeace ești mai cinstită, întru numele Domnului, bine-cuvintează părinte. Și zice Preotul: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi... Și facem cele 16 metanii, ce sunt însemnate mai 'nainte cu rugăciunea sfântului Efrem. Iar Paraclisiarhul, făcând metanie celui mai mare și luând binecuvântare, merge și trage clopotul. Apoi începe cel mai mare: Veniți să ne închinăm de trei ori și Psalmul 103, linișor și cu glas blând; iar Preotul cetește rugăciunile Vecerniei înaintea sfintelor uși. După Psalm, Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori. Ectenia cea mare și cetim Catisma: Către Domnul când m'am necăjit și la fiecare Antifon, Slavă, Și acum, Aliluia de trei ori și trei metanii.

LUNI SEARĂ

IN SĂPTĂMÂNA DINTÂIU

La Doamne strigat-am... Punem Stihira 6, glasul al 2-lea, compuneri a lui Iosif.
Prosomia: Pre toți i-am întrecut...

Tot păcatul am făcut, pre toți i-am întrecut cu desmierdarea. De aș vrea să mă pocăesc, nu am râuri de lacrimi. De voiu viețui și acum cu lene, sunt vinovat muncii. Ci-mi dă mie îndreptare, unule bunule Dumnezeule, și mă miluește.

Dă-mi, Hristoase, ploi de lacrimi, în ziua cea veselă a postului. Ca să plâng și să-mi spăl spurcăciunea cea din pofte și să mă arăt Ție curățit, când vei vrea să vii din cer judecător, Doamne, să judeci pre oameni, ca un judecător și singur drept.

Alta a lui Teodor, glasul al 5-lea.
Prosomia: Cuvioase Părinte...

Veniți credincioșilor cu sârguință, având ca o pavăză arma cea tare a postului, să respingem tot meșteșugul înșelăciunii vrăjmașului; să nu ne îndulcim cu desmierdăciunile poftelor, ca să nu ne temem de focul ispitelor; prin care post Hristos, iubitorul de oameni, cu darurile răbdării ne va încununa pre noi. Pentru aceasta, cu îndrăzneală rugându-ne, cădem înaintea Lui strigând și cerând sufletelor noastre pace și mare milă.

Și în Mineiu trei.

Slavă, și acum, a Născătoarei de Dumnezeu
Lumină lină...

Prochimen, glasul al 6-lea.

A Domnului este mântuirea și preste poporul Tău binecuvântarea Ta.

Stih: Doamne, căci s'au îmmulțit ceice mă necăjesc.

De la Facere cetire.
Cap. 1-iu, Vers 1-iu

Întru început a făcut Dumnezeu cerul și pământul. Și pământul era nevăzut și netocmit și întunerec era deasupra adâncului și Duhul lui Dumnezeu se purta pre deasupra apei. Și a zis Dumnezeu: Să se facă lumină! Și s'a făcut lumină. Și a văzut Dumnezeu lumina că este bună; și a despărțit Dumnezeu între lumină și între întunerec; și a numit Dumnezeu lumina ziuă și întunerecul l-a numit noapte; și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață zi una. Și a zis Dumnezeu: Să se facă tărie în mijlocul apei și să fie despărțind apă de apă! Și s'a făcut așa. Și a făcut Dumnezeu tăria și a despărțit Dumnezeu între apa, care era deasupra tărici și între apa care era sub tărie; și a numit Dumnezeu tăria cer. Și a văzut Dumnezeu că este bine și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață, ziua a doua. Și a zis Dumnezeu: Să se adune apa cea de sub cer într'o adunare și să se arăte uscatul și s'a făcut așa. Și s'a adunat apa cea de sub cer întru adu-

nările sale, și s'a arătat uscatul. Și a numit Dumnezeu uscatul pământ, și adunările apelor le-a numit mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a zis Dumnezeu: să răsară pământul iarbă verde, care să semene sămânță dupre fel și dupre asemănare, și pom roditor, care să facă roadă, căruia să fie sămânța lui într'însul, dupre fel pe pământ; și s'a făcut așa. Și a dat din sine pământul iarbă verde, care seamănă sămânța dupre fel și dupre asemănare, și pom roditor, care face roade, căruia sămânța lui este într'însul dupre fel pe pământ; și a văzut Dumnezeu că este bine, și s'a făcut seară, și s'a făcut dimineață ziua a treia.

Prochimen, glasul al 5-lea.

Domnul mă va auzi când voiu striga către Dânsul.

Stih:

Când am strigat eu auzitu-m'ai, Dumnezeul dreptății mele.

De la Pilde cetire.

Cap. 1-iu, Vers 1-iu

Pildele lui Solomon, fiul lui David, carele a împărățit în Israil. A cunoaște înțelepciunea și învățătura, a înțelege cuvintele măestriei, a pricepe învăluelele vorbelor și deslegarea cuvintelor celor întunecoase, și a socoti dreptatea și adevărul, și judecată a face. A da celor fără de răutate meșteșugire, și pruncului tânăr știință și cunoștință. Acestea auzindu-le înțeleptul, mai înțelept va fi, și cel înțelegător îndreptare va dobândi. Și va cunoaște pilda și cuvântul întunecos, și vorbele înțelepților și întrebările cele ascunse. Inceperea înțelepciunii este frica Domnului, și cunoștință bună este tuturor celor ce o fac pre ea. Credința în Dumnezeu este începerea priceperii; iar cei necredincioși defăimează înțelepciunea și învățătura. Ascultă, fiule, învățătura tătână-tău, și nu lepăda legile maicii tale. Că cununa darurilor vei lua pe creștetul tău, și lanț de aur împrejurul grumazului tău. Fiule, să nu te înșale pre tine oamenii cei necredincioși, nici să voești lor. De te vor ruga, zicând: Vino cu noi însoțește-te la sânge, și să ascundem în pământ cu strâmbătate pre omul cel drept; să-l înghițim pre el ca iadul de viu, și să stingem pomenirea lui de pe pământ. Averea lui cea de mult preț să o apucăm, și vom umplea casele noastre de dobânzi; pune-ți soarta ta cu noi și o pungă comună să avem toți, și un sac să se facă nouă tuturor. Fiul meu să nu meargi în cale cu dânșii, ci să-ți abați piciorul tău de la cărările lor. Că picioarele lor la răutate aleargă, și grabnice sunt a vărsa sânge. Că nu fără dreptate se întind mrejile pasărilor; pentru că aceia ce se însoțesc sângiurilor, își agonisesc loruși rele, și stărâmarea oamenilor călcători de lege este rea. Acestea sunt căile tuturor celor ce fac fără de legi, că cu păgânătatea își răpesc sufletul său. Înțelepciunea în răspântii se laudă, și prin uliță îndrăzneală aduce.

Invredniceste-ne Doamne în seara aceasta.

Trei metanii, după aceia, Preotul:

Să plinim rugăciunile noastre...

LA STIHOAVNĂ

Idiomela zilii, glasul al 3-lea.

Să postim post primit, bine plăcut Domnului; postul cel adevărat este înstreinarea de răutăți, înfrânarea limbii, lepădarea mâniei, depărtarea de pofte, de clevetire, de minciună și de jurământul mincinos; lipsirea acestora este postul cel adevărat și bine primit.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei.....

Și tot aceasta. Apoi,

Stih: Milueste-ne pre noi, Doamne...

Martirica.

Mare este puterea Martirilor Tăi, Hristoase, că în mormânturi zac și duhurile gonesc; și au stricat puterea vrăjmașului cu credința Treimii, nevoindu-se pentru buna credință.

Slavă, și acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, folositoare tuturor celor ce se roagă, întru tine îndrăznim, întru tine ne lăudăm, întru tine ne este toată nădejdea

noastră. Roagă pre Cel ce s'a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

Apoi Canonarhul face obișnuita metanie în mijloc, asemenea și la strane.

Acum slobozește pre robul Tău...

Sfinte Dumnezeule.... Cu 3 închinăciuni

Preotul:

Că a Ta este împărăția...

Și după Amin, cântăm Troparele glasul 1-iu.

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară bucură-te, ceea ce ești cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei, și binecuvântat este rodul pântecelui tău; că ai născut pre Mântuitorul sufietelor noastre.

Și o metanie, Slavă.

Botezătorul lui Hristos, pre noi pre toți ne pomenește, ca să ne mântuim de fără-de-legile noastre. Că ție s'a dat dar a te ruga pentru noi.

O metanie. Și acum.

Rugați-vă pentru noi sfinților Apostoli, și sfinții toți, ca să ne ferim de nevoi, și de necazuri; că pre voi calzi folositori către Mântuitorul v'am câștigat.

O metanie.

Apoi se zice de cel mai mare, fără metanie cu glas blândișor și cu dulceață:

Sub milostivirea ta scăpăm, Născătoare de Dumnezeu; rugăciunile noastre nu le trece cu vederea întru necazuri; ci din primejdii ne scapă pre noi, una Curată, una binecuvântată.

Doamne miluește de 40 ori.

Slavă. Și acum.

Ceea ce ești mai cinstită...

Intru numele Domnului bine-cuvintează părinte.

Preotul:

Cel ce este bine-cuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru.

Iar noi.

Impărate ceresc...

Și zicem rugăciunea cuviosului Efrem:

Doamne și Stăpânul vieții mele...

Și facem trei metanii mari și 12 mici. Și iarăș zicem rugăciunea de mai sus, și o metanie. Sfinte Dumnezeule, Doamne miluește, de 12 ori, apoi rugăciunea:

Prea sfântă Treime, stăpânie de o ființă, împărăție nedespărțită, ceea ce ești pricina tuturor bunătăților; bine-voește și pentru mine păcătosul, întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea; luminează gândul meu, ca totdeauna să Te slăvesc, și să Te laud, și să mă închin Ție și să zic: Unul sfânt, unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl, Amin.

Apoi:

Fie numele Domnului bine-cuvântat de acum și până în veac: de trei ori, și trei metanii. Apoi:

Bine voi cuvânta pre Domnul....

Și când punem masă, zicem și Psalmul 144:

Înălța-Te-voiu Dumnezeul meu...

Și se face Apolis.

Și ieșind în tindă, cântăm dupre obiceiu Stihira hramului și rugăciunile cele obișnuite de la Preot; și pomenește pre cei morți, și se face desăvârșitul Apolis.

Această rânduială se face după Vecernie întru tot sfântul post, nefiind Liturgia cea mai 'nainte sfințită.

Și n'am luat a face această liturgie până Mercuri, ca să postească dupre predanie toată frățimea; iar cei ce vor putea, să rămâe postindu-se până Vineri,

Iar când se face Liturgia cea mai 'nainte sfințită, zice Preotul la fie-care slavă a Stihologiei: Iară și iară...

CADE-SE A ȘTI, că în Lavra cuviosului părintelui nostru Sava, nu cântăm După-

cinarea în biserică, ci în chilie o cântăm fie-care; așa am apucat.

Iar în Chinoviile din Palestina, se cântă După-cinare așa:

IN CEASUL AL ZECELEA (patru după prânz).

Intră aprinzătorul de candele, și face o metanie celui mai mare, și merge și lovește în toacă de 12 ori. Și ne adunăm toți în biserică, și facem fie-care metaniile cele orânduite; și așteptăm puțintel, până se strâng toți, sau mai mulți. Și sculându-se Preotul din strana lui, face obișnuita metanie Igumenalului, și începe:

Bine-cuvântat. este Dumnezeul nostru.

Și noi zicem, Amin.

Impărate ceresc, Sfinte Dumnezeule, Veuiți să ne închinăm, de trei ori și îndată Psalmul 69.

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte...

Apoi începem CANONUL CEL MARE, făcându-l în patru părți cu Irmoasele și-l sfârșim Joi seara.

Irmoasele, câte de două ori.

Compunerea sfântului părintelui nostru Andrei Criteanul Ierosolimitul. Și facem la fiecare Tropar trei închinăciuni.

Cântarea 1, glasul al 6-lea.

Ajutor și acoperitor s'a făcut mie spre mântuire, Acesta „este Dumnezeul meu și-L voiu „slăvi pre El; Dumnezeul părin„telui meu, și-L voiu înălța pre „El, că cu mărire s'a prea-slăvit.

Pripeală zicem aceasta.

Miluește-mă Dumnezeule, miluește-mă.

De unde voiu începe a plânge faptele vieții mele celei ticăloase? Care începere voiu pune, Hristoase, tânguirii cestei de acum? Ci ca un milostiv dă-mi iertare greșelilor.

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, de te mărturisește la Ziditorul tuturor. Și te părăsește de acum de dobitocia cea mai din 'nainte, și adă lui Dumnezeu lacrămi de pocăință.

Răvnind neascultării lui Adam, celui întâi zidit, m'am cunoscut pre mine desbrăcat de Dumnezeu, și de împărăția cea vecuitoare, și de desfătare, pentru păcatele mele.

Vai, ticăloase suflete! Pentru ce te-ai asemănat Evei celei dintâi? că ai căzut rău și te-ai rănit amar; că te-ai atins de pom, și ai gustat cu îndrăsneală dobitocească mâncare.

In locul Evei celei simțite, făcutu-s'a mie Evă înțelegătoare, cugetul cel cu poftă trupească; arătându-mi cele dulci, și gustând pururea din băutura cea amară.

Dupre dreptate s'a lepădat Adam din Edem, nepăzind o poruncă a Ta, Mântuitorule. Dar eu ce voiu pătimi, nebăgând seamă totdeauna de cuvintele Tale cele de vieață.

Slavă, a Treimii.

Treime, ființă prea înaltă, căreia ne închinăm întru o unime, ridică de-asupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca un milostiv dă-mi lacrămi de umilință.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și folositoarea celor ce te laudă pre tine, ridică de-asupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca o stăpână, Curată, mă primește pre mine cel ce mă pocăesc.

Și iarăș. Irmosul cel dintâi, în loc de Catavasie odată. Așa facem la toate Cântările.

Cântarea a 2-a, Irmos:

Ia aminte cerule, și voiu grăi, și voiu lăuda pre Hristos. Carele a venit din Fecioară cu trup.

Ia aminte cerule, și voiu grăi, pământule, primește în urechi glasul celui ce se pocăește lui Dumnezeu, și-L laudă pre Dânsul.

Ia aminte, Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tău cel blând și-mi primește mărturisirea mea cea călduroasă,

Greșit-am mai mult de cât toți oamenii, însu-mi am greșit Ție; ci Te milostivește, Mântuitorule, ca un Dumnezeu spre făptura Ta.

Chip făcând grozăviei patimilor mele, cu pofte iubitoare de desmierdare, mi-am stricat frumusețea minții.

Viforul răutăților m'a cuprins milostive, Doamne; ci ca lui Petru, tinde-mi și mie mâna Ta.

Intinatu-mi-am haina trupului meu, și mi-am spurcat podoaba cea dupre chipul și dupre asemănarea Ta, Mântuitorule.

Intunecatu-mi-am frumusețea sufletului cu dulcețile poftelor, și cu totul, toată mintea, țărână mi-am făcut.

Ruptu-mi-am acum vestmântul cel dintâi, carele mi l'a țesut mie Ziditorul din început, și pentru aceasta zac acum gol.

Imbrăcatu-m'am cu haină ruptă, care mi-a țesut mie șarpele cu sfătuirea, și mă rușinez.

Lacrămile desfrânatei, Indurate, și eu le vărs înaintea Ta; milostivește-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.

Căutat-am spre frumusețea pomului, și mi s'a amăgit mintea, și acum zac gol și mă rușinez.

Lucrat-au pre spatele mele toți începătorii răutăților, lungind asupra mea fără de legea lor.

Slavă, a Treimii.

Pre Tine unul, Dumnezeul tuturor, în trei fețe Te laud; pre Tatăl și pre Fiul și pre Sfântul Duh.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea Curată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești prea lăudată; roagă-te cu de-adinsul, să ne mântuim.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pre piatra cea neclăită a poruncilor Tale, Hristoase, întărește mintea mea.

Foc de la Domnul plound oare când, a ars Domnul de demult pământul Sodomitenilor.

In munte scapă suflete, ca Lot acela, și fugi în Sigor.

Fugi de aprindere o suflete! Fugi de arderea Sodomului! Fugi de stricăciunea dumnezeeștii văpăi.

Greșit-am Ție singur eu, greșit-am mai mult de cât toți, Hristoase Mântuitorule, nu mă trece cu vederea.

Tu eşti păstorul cel bun; caută-mă pre mine mielul, şi rătăcit fiind, nu mă trece cu vederea.

Tu eşti dulcele Iisus, Tu eşti Ziditorul meu; întru Tine Mântuitorule mă voiu îndrepta.

Mărturisescu-mă Ţie, Mântuitorule: Greşit-am Ţie fără măsură; ci lasă-mi, iartă-mi, ca un îndurat.

Slavă, a Treimii.

O Treime, unime Dumnezeule, mântueşte-ne pre noi de înşelăciune şi de ispite şi de primejdii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, pântece primitor de Dumnezeu; bucură-te, scaunul Domnului; bucură-te, Maica vieţii noastre.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne, şi s'a temut. „că vrei să Te naşti die Fecioară „şi oamenilor să Te arăţi, şi a „grăit: Auzit-am auzul Tău şi „m'am temut; Slavă puterii Tale, Doamne.

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o părăsi, drepte Judecătorule; că de am şi greşit eu însumi, ca un om, şi mai mult de cât tot omul, iubitorule de oameni, dar ai putere ca un Domn al tuturor a ierta păcatele.

Se apropie, suflete, sfârşitul se apropie, şi nu te grijeşti, nu te găteşti; vremea se scurtează, scoală-te, aproape lângă uşi este Judecătorul; ca un vis, ca o floare trece vremea vieţii. Pentru ce în deşert ne turburăm.

Deşteaptă-te o sufletul meu! Ia seama faptelor tale care ai făcut, şi le dă pre ele înaintea ochilor tăi; varsă picături de lacrămile tale; spune cu îndrăzneală faptele tale, şi cugetele tale lui Hristos, şi te îndreptează.

N'a tost în vieaţă păcat, nici faptă, nici răutate, care să nu fi săvârşit eu, Mântuitorule, cu mintea şi cu cuvântul, cu voinţa şi cu gândul, şi cu ştiinţa; şi cu fapta păcătuind, ca altul nimenea, nici odinioară.

Dintru aceasta m'am judecat, dintru aceasta m'am osândit eu, ticălosul, adecă din cunoştinţa mea, de cât care nimic nu este în lume mai silnic; Judecătorule, Mântuitorul meu şi cunăscătorule, milostiveşte-Te şi mă scapă şi mă mântueşte pre mine, robul Tău.

Scara care a văzut de demult marele între Patriarhi, suflete al meu, este arătare suirii celei de lucrare, şi a înălţării gândului; deci, de voeşti să vieţueşti cu lucrarea şi cu cunoştiinţa, şi cu înălţarea gândului, înoeşte-te.

Arşiţa zilei a răbdat patriarhul pentru lipsă, şi gerul nopţii a suferit, în toate zilele făcând câştigare; păstorind, trudindu-se

şi slujind, ca să-şi ia amândouă femeile.

Două femei se înţeleg: lucrarea şi cunoştinţa întru gândire. Insă, prin Lia lucrarea, ca pre ceea ce a fost cu mulţi copii; iar prin Rahil gândirea, ca pre cea cu multă osteneală. Că fără de ostenele, nici lucrarea, nici gândirea nu se va săvârşi suflete.

Slavă, a Treimii.

Nedesпărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu te cunosc pre Tine, dumnezeire, una în Treime, ca pre ceea ce eşti întocma cu împărăţia şi întocma cu scaunul; şi strig Ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cele de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut, şi eşti Fecioară şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară. Cel ce s'a născut înoeşte legile firii, şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte se birueşte rânduiala firii; că face câte voeşte.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte mânecând iubitorule de oameni, mă rog lu„mineză-mă, şi mă îndreptează „la poruncile Tale, şi mă învaţă „Mântuitorule să fac voia Ta.

In noapte vieaţa mea mi-am trecut pururea, că întunerec s'a făcut mie şi negură adâncă noaptea păcatului; ci ca pre un fiu al zilei arată-mă, Mântuitorule.

Lui Ruvim asemănându-mă eu ticălosul, făcut-am sfat necuvios şi călcător de lege asupra lui Dumnezeu celui înalt, spurcându-mi patul meu, precum acela al tătânăsău.

Mărturisescu-mă Ţie, Hristoase împărate; greşit-am, greşit-am, ca mai înainte fraţii lui Iosif, văzând rodul curăţiei şi al înţelepciunii.

De cei de un sânge s'a dat, s'a vândut în robie dulcele suflet cel drept, spre închipuirea Domnului; iar tu suflete cu totul te-ai vândut răutăţilor tale.

Lui Iosif celui drept, şi minţii lui celei curate, urmează ticăloase şi neiscusite suflete, şi nu te spurca cu pornirile cele fără pricepere, pururea făcând fără-de-lege.

De s'a şi sălăşluit în groapă oare când Iosif, Stăpâne Doamne, dar spre închipuirea îngropării şi a scularii Tale a fost aceasta; iar eu, ce-Ţi voiu aduce Ţie întru acest chip vre-odată?

Slavă, a Treimii.

Pre Tine Treime te slăvim, pre unul Dumnezeu; sfânt, sfânt, sfânt eşti Părinte, Fiule şi Duhule, fiinţă singură prin sine, unime, căreea pururea ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură, Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile, Maică

Fecioară, ceea ce eşti nestricată şi nu ştii de bărbat; şi a unit Lui firea omenească.

Cântarea a 6-a, Irmos.

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu, şi „m'a auzit din iadul cel mai de „jos, şi a scos din stricăciune „vieaţa mea.

Lacrămi din ochii mei, Mântuitorule, şi suspinuri dintru adânc curat aduc Ţie, strigând inima mea: Dumnezeule, greşit-am Ţie, milostiveşte-Te spre mine.

Instreinatu-te-ai, suflete, de la Domnul tău, ca Datan şi ca Avirion; ci din toată inima strigă: Iartă-mă! Ca să nu te împresoare pre tine prăpastia pământului.

Ca o junice sălbătăcită asemănatu-te-ai suflete lui Efrem; ca o căprioară păzeşte-ţi vieaţa de curse, înălţându-ţi ca cu aripi mintea, cu lucrarea şi cu gândirea.

Mâna lui Moisi ne va face să credem, suflete, cum că poate Dumnezeu vieaţa cea leproasă să o albească şi să o cureţe; nu te desnădăjdui dar, măcar de şi eşti lepros.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt neamestecată, nedespărţită; despărţită dupre feţe, şi unime sunt din fire unită; Tatăl, zice, şi Fiul şi Dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi; deci, ca pre un Ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

Condac, glasul al 6-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârşitul se apropie, şi vei să te turburi. Deşteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindenea, şi toate le plineşte.

Cântarea 7-a, Irmos.

Greşit-am, fără-de-lege am făcut, nu ne-am îndreptat înaintea Ta, nici am păzit, nici am „făcut precum ne-ai poruncit „nouă; ci nu ne părăsi pre noi „până în sfârşit, Dumnezeul pă„rinţilor.

Greşit-am, păcătuit-am şi am lepădat porunca Ta; că întru păcate m'am zămislit, şi am adaos ranelor mele rană. Ci Tu mă miluieşte ca un îndurat, Dumnezeul părinţilor.

Cele ascunse ale inimii mele le-am mărturisit Ţie, judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi şi necazul meu, şi ia aminte acum la judecata mea; şi Tu mă miluieşte ca un îndurat, Dumnezeul părinţilor.

Saul, oarecând, dacă a pierdut asinii tătână-său, suflete, degrab a aflat împărăţia dupre întâmplare; ci păzeşte-te să nu greşeşti, alegând mai cu deadinsul poftele tale cele dobitoceşti, de cât împărăţia lui Hristos.

David, dumnezeescul părinte, de a şi greşit oarecând îndoit, suflete al meu, cu săgeata prea curviei săgetându-se şi cu sulița robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri boleşti, din pornirile cele din voia ta.

Impreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire; că a amestecat preacurvia cu uciderea, dar îndată îndoită pocăință a arătat; iar tu, suflete, mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

David oare când a însemnat cântarea, scriindu-o ca într'o icoană, prin care-şi mustra fapta care a lucrat, strigând: Milueşte-mă! Că Ţie unuia am greşit, Dumnezeului tuturor; Insuți mă curăţeşte.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărţită, de o fiinţă, unime sfântă; lumini şi lumină, şi trei Sfinte şi unul Sfânt, se laudă Treimea Dumnezeu; ci laudă şi prea slăveşte, suflete, vieaţă şi vieţi, pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ţie, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărţită, pre Fiul şi Dumnezeu, şi tu singură ne-ai deschis nouă celor de pre pământ cele cereşti.

Cântarea 8-a, Irmos.

Pre cela ce-L slăvesc oştile cereşti, şi de Dânsul se cutremură Heruvimii şi Serafimii, „toată suflarea şi zidirea, lăuda-„ţi-L, bine-L cuvântaţi şi-L prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Milueşte-mă pre mine cel ce am greşit, Mântuitorule, ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc, milueşte-mă pre mine cel ce strig: Greşit-am Ţie mântueşte-mă, nelegiuit-am, milueşte-mă.

Ilie cel ce s'a purtat în car, suindu-se în căruța bunătăţilor, s'a înălţat ca spre cer oarecând, mai presus de cele pământeşti, deci la suirea acestuia cugetă suflete al meu.

Eliseiu luând oarecând cojocul lui Ilie, a luat de la Domnul dar îndoit; iar tu o, suflete al meu, acestui dar nu te-ai împărtăşit pentru neînfrânare.

Curgerea Iordanului oarecând, a stătut de o parte şi de alta prin lovirea cojocului lui Ilie prin Eliseiu; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit pentru neînfrânare.

Samariteanca oarecând a primit pre cel drept cu gând bun; iar tu o suflete, n'ai adus în casă nici strein, nici călător. Pentru aceasta te vei lepăda afară de cămară, tânguindu-te.

Minții celei spurcate a lui Giezi, pururea te-ai asemănat, ticăloase suflete; a căruia iubire de argint leapădă-o măcar la bătrâneţe. Fugi de focul gheenei! Depărtându-te de răutăţile tale.

Bine cuvântăm.

Părinte, Celace eşti fără început; Fiule, cel împreună fără de început; Mângâitorule cel bun, Duhule cel drept; născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu şi făcător, Treime unime milueşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din nişte văpsele mohorîte s'a ţesut trupul lui Emanuil, înlăuntru în pântecele tău, Preacurată, ceeace eşti porfiră înţelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Cântarea 9-a Irmos:

Naşterea zămislirii celei fără sămânţă este netâlcuită, ro„dul Maicii celei fără de bărbat „este nestricat; că naşterea lui „Dumnezeu înnoeşte firile. Pen„tru aceasta pre tine toate nea„murile, ca pre o Maică mireasă „a lui Dumnezeu, cu dreaptă „credinţă te slăvim.

Mintea s'a rănit, trupul s'a trândăvit, Duhul boleşte; cuvântul a slăbit, vieaţa s'a omorît, sfârşitul este lângă uşi. Pentru aceasta, ticălosul meu suflet, ce vei face, când va veni judecătorul să cerce ale tale?

Adusu-ţi-am aminte, suflete, de la Moisi facerea lumii şi toată Scriptura cea aşezată de acela; care îţi povesteşte ţie de cei drepţi şi de cei nedrepţi; din cari celor de al doilea, adică celor nedrepţi ai urmat, o suflete, greşind lui Dumnezeu, iar nu celor dintâiu.

Legea a slăbit, nu lucrează Evanghelia şi toată Scriptura întru tine nu este băgată în seamă; profeţii au slăbit şi tot cuvântul celui drept. Şi ranele tale, o suflete, s'au îmmulţit, nefiind doctor să te vindece.

Pildele Scripturii celei nouă îţi propun, ca să te aducă pre tine suflete spre umilinţă: Râvneşte dar drepţilor, iar de păcătoşi te leapădă şi îmblânzeşte pre Hritos, cu rugăciunile şi cu postul şi cu curăţia şi cu smerenia.

Hristos s'a făcut om, chemând la pocăinţă pre tâlhari şi pre curve. Suflete, pocăeşte-te că s'a deschis uşa împărăţiei acum şi o apucă mai 'nainte Fariseii şi Vameşii şi preacurvarii, pocăindu-se.

Hristos s'a făcut om, împreunându-se cu mine prin trup şi toate câte sunt ale firii, cu voia le-a plinit, afară de păcat; arătându-ţi ţie, o suflete, pilda şi închipuirea smereniei Sale.

Hristos pre vrăjitori i-a mântuit, pre păstori i-a chemat, mulţimea pruncilor o a făcut martiri, pre bătrânul l-a mărit şi pre văduva cea bătrână. Cărora n'ai râvnit, suflete, nici lucrurilor, nici vieţii; ci vai ţie când te vei judeca!

Postindu-se Domnul patru

zeci de zile în pustie, mai pre urmă a flămânzit, arătând firea cea omenească. Suflete, nu te lenevi: De va năvăli asupra ta vrăjmaşul, cu rugăciunea şi cu postul departe îl goneşte de la picioarele tale.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl să-L lăudăm, pre Fiul să-L prea înălţăm, Dumnezeescului Duh cu credinţă să ne închinăm, Treimii celei nedespărţite, unimii dupre fiinţă; ca unei lumini şi luminilor şi vieţii şi vieţilor, făcătoarei de vieaţă şi luminătoare marginilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzeşte-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că întru tine aceasta cu credinţă împărăţind, întru tine se şi întăreşte şi prin tine biruind, înfrânge toată supărarea, robeşte pre vrăjmaşi şi îndreptează pre supuşii ei.

Sfinte a lui Dumnezeu Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree cinstite şi părinte de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru ceice te laudă; ca să scăpăm de toată mânia, necazul şi stricăciunea şi de greşeli să ne mântuim noi, ceice cinstim pururea pomenirea Ta.

Apoi cântăm Irmosul într'amândouă stranele. După sfârşitul Canonului, începem Psalmul al patrulea.

Când am strigat eu, auzitu-m'ai...

Şi ceilalţi Psalmi ai Dupăcinării. La Aliluia trei metanii şi îndată începem a doua stare.

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu...

Şi alţi doi Psalmi, zicând la sfârşitul acestora. Aliluia, cu trei închinăciuni.

Apoi începe strana mare.

Cu noi este Dumnezeu...

Şi zicem aceste Stihuri cu glas mare şi cu dulce cântare, zicând o strană unul şi răspunde cealaltă altul; asemenea zicem şi:

Firea celor fără de trupuri...

Şi Cred întru unul Dumnezeu...

Cu glas lin. Apoi Preotul zice:

Prea sfântă Stăpână...

Zice şi ceteţul tot aceiaşi. Şi facem toţi câte o metanie. Asemenea facem şi la celelalte. Stihuri de rugăciune la toate. Iar când zicem:

Dumnezeule, curăţeşte-ne pre noi păcătoşii... De trei ori, facem trei metanii. Apoi, Sfinte Dumnezeule şi aceste Tropare pre glasul al 2-lea, care le cântăm cu glas mare şi cu cântare dulce.

Luminează ochii mei, Hristoase Dumnezeule...

Slavă

Sprijinitor sufletului meu fii, Dumnezeule...

Şi acum.

Că nu avem îndrăzneală...

Şi sunt şi alte Tropare care se cântă preste zile, adică: Marţi şi Joi seara, acestea sunt:

Neadormirea nevăzuţilor mei...

Stih: Caută şi mă auzi, Doamne...

Cât va fi de înfricoşată judecata Ta, Doamne...

Slavă:

Lacrămi dă-mi mie, Dumnezeule...

Şi acum.

Neruşinată nădejdea ta...

Doamne miluieşte, de 40 ori.

Preotul.

Pentru rugăciunile sfinţilor părinţilor noştri...

Şi rugăciunea.

Doamne, Doamne, Celace ne mântuieşti pre noi...

Apoi.

Veniţi să ne închinăm, de trei ori.

Şi Psalm 50.

Miluieşte-mă, Dumnezeule...

Şi Psalm 101.

Doamne, auzi rugăciunea mea...

Şi

Doamne atotputernice, Dumnezeul părinţilor noştri.

Apoi,

Sfinte Dumnezeule, Tatăl nostru.

Preotul.

Că a Ta este împărăția: și după Amin. zicem aceste Tropare degrab, pe glasul al 6-lea.

Miluește-ne pre noi, Doamne...

Slavă:

Doamne, miluește-ne pre noi...

Și acum.

Ușa milostivirii deschide nouă...
Doamne miluește, de 40 ori.

Slavă, și acum.

Ceea ce ești mai cinstită...
Intru numele Domnului binecuvinetază părinte.

Preotul:

Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri...

Și rugăciunea aceasta.

Stăpâne Dumnezeule părinte...

Apoi,

Veniți să ne închinăm... de trei ori, și

Doamne, auzi rugăciunea mea...
Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...
Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă...
Invrednicește-ne, Doamne, în noaptea.....

Apoi,

Sfinte Dumnezeule, Prea sfântă Treime, Tatăl nostru...

Preotul:

Că a Ta este împărăția.

Apoi cântăm rar și frumos pe glasul al 6-lea.

Doamne al puterilor fii cu noi...

Și în celialtă strană tot aceasta, și zice strana ceea ce a început, Stih:

Lăudați pre Dumnezeu întru sfinții Lui...

Și iarăș cântă.

Doamne al puterilor...

Apoi celialtă strană, zice Stih:

Lăudați pre El întru puterile Lui...
Doamne al puterilor fii cu noi...

Și încă:

Lăudați pre Dumnezeu întru sfinții Lui; lăudați pre El întru tăria puterii Lui.
Doamne, al puterilor fii cu noi...

Apoi strana ce a început

Slavă.

Doamne, de n'am avea pre sfinții Tăi...

Și acum.

Multe sunt mulțimile greșelilor mele.....
Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu.....
Toată nădejdea mea spre tine o pun.....
Doamne miluește, de 40 ori.

Cela ce în toată vremea... Doamne miluește de trei ori

Slavă, și acum.

Ceea ce ești mai cinstită..,
Intru numele Domnului binecuvintează, părinte...

Preotul:

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi...

Și facem 16 metanii, dupre obiceiu, cu rugăciunea sfântului Efrem, și le facem rar, ca să se potrivească toți; apoi începe cel mai mare: Sfinte Dumnezeule, și după Tatăl nostru; Doamne miluește de 12 ori, și zicem rugăciunea compusă de Pavel Monahul, din Monastirea făcătoarei de bine.

Nespurcată, neîntinată...

Și ne dă nouă, Stăpâne...

Și îndată îngenuche toți la pământ, și zice Preotul cu glas mare rugăciunea de la Vesperina mare:

Stăpâne mult milostive...

Și după rugăciune, face închinăciune cel mai mare către frați, și zice:

Bine cuvântați părinți sfinți, și-mi iertați mie păcătosului, toate câte am greșit cu cuvântul, cu lucrul, cu cugetul, și cu toate simțirile mele.

Iar noi răspundem:

Dumnezeu să te ierte părinte sfinte.

Și încep din strana stângă dupre rânduială unul după altul a face asemenea, a cere și a lua iertăciune, până când se sfârșesc toți.

Și așa începe Preotul a zice:

Să ne rugăm pentru evlaviosul Regele (N).

Și celelalte precum s'au așezat de demult în vechile rânduieli; și așa merge fiecare la chilia sa. Această rânduială se face în tot sfântul post la Dupăcinare.

MARȚI

INTÂIA SAPTĂMANĂ

LA ORTRINĂ

După întâia Stihologie, Șezândele din Octoih. După a doua Stihologie, Șezânda, glasul al 2-lea.

Prosomia: Prea binecuvântată ești....

Binecuvântat este darul prea cinstitului post; că Moisi printr'ânsul s'a mărit, și legea cea scrisă cu slove pe lespezi a luat; și tinerii mai puternici de cât focul s'au arătat. Deci cu acesta să stingem patimile trupului cele arzătoare; lui Hristos Mântuitorului strigând: Dărueşte-ne nouă tuturor întoarcere, și ne scapă de gheena.

Slavă, glas acelaș.

Prosomia: Ceea ce ești izvorul milei...

Sosit-a vremea pocăinții, arată rodurile înfrânării, o suflete al meu! Caută spre cei ce mai 'nainte s'au pocăit; strigă către Hristos: Greșit-am, mântuește-mă, precum ai mântuit bunule Stăpâne pre vameșul, carele a suspinat din inimă; cela ce unul ești mult îndurat.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ești folositoare călduroasă creștinilor, roagă pre Fiul tău, pururea Născătoare de Dumnezeu, să ne mântuiască de toată răutatea și cumplirea vrăjmașului, și să ne dea iertare de cele ce am greșit; pentru milostivirea îndurărilor, prin rugăciunile tale Maică Fecioară.

După a treia Stihologie, Șezânda, glasul al 5-lea.

Doamne, ajungând la ziua a doua a mântuitorului post, strigăm către Tine: Umilește inimile noastre ale robilor Tăi, și primește rugăciunile noastre cele cu frică; dându-ne nouă, celor ce bine alergăm călătoria postului, iertare și mare milă.

Slavă, aceeaș.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: Pre cuvântul cel împreună...

Rădăcină, ceea ce ai odrăslit floarea cea dumnezeească, sicriule și sfeșnice, și năstrapă cu totul de aur, sfântă masă care porți pânea vieții; ca pre un Fiu al tău și Dumnezeu, roagă-L pre El dimpreună cu sfântul Inainte Mergătorul să miluiască și să mântuiască, pre cei ce te mărturisesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu.

CANONUL MINEIULUI.

Și în Triod.

Și se cetește a doua cântare din Psaltire.

TRI-CÂNTARE.

Cântarea a 2-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Vedeți, vedeți, că eu sunt cel ce am mântuit în mare și „am săturat în pustie pre popo„rul Israiltenesc, și apă din piea„tră am izvorât oamenilor; ca „îmbrăcându-mă întru cel ce a „căzut în stricăciune de demult, „să-l trag la mine, pentru nes„pusa milă.

Pripeală.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Trezește-te, priveghiază, suspină, lăcrămează prin post; lea-

pădă toată sarcina păcatului, suflete; ca cu călduroasă pocăință să scapi de foc, și cu plângere, pentru patimi, să rupi haina cea de jale, luând vestmântul cel Dumnezeesc.

Spre muntele faptelor celor alese să ne apropiem toți prin post, lăsând năvălirile desfătărilor, care râvnesc la cele de jos, și în norul cinstitelor vedenii intrând, să vedem singură frumusețea cea dorită a lui Hristos; îndumnezeindu-ne cu taină prin dumnezeeștile suiri.

Vai mie! Ce voi să fiu? Ce voi să mă fac lucrând păcatul, și de Stăpânul ne înfricoșându-mă eu, necunoscătorul? Pentru aceasta mai 'nainte de judecată sunt osândit. Drepte judecătorule bunule, întorcându-mă, mântuește-mă pre mine, cel ce te-am mâniat mai mult de cât toți oamenii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pământe nelucrate, cel ce ai odrăslit pre hrănitorul tuturor, Carele'și deschide mâna și de bună voința Lui se satură tot vieţuitorul cu puterea cea dumnezeească; întărește cu pâinea vieții inimile cele slăbănogite prin saţiul greșelilor celor rele.

Alt Irmos, glasul al 5-lea

Vedeți, vedeți...

Veniți să ne adunăm în camara sufletului, dând rugăciuni Domnului, și strigând: Tatăl nostru, Carele ești în ceruri, slăbește, lasă datoriile noastre și le iartă, cela ce ești unul mult îndurat.

Blândețele sufletului nostru în post arătându-le, să nu ne mâhnim pentru schimbarea doritelor zile; că ne strălucesc nouă faptele evlaviei.

Slavă, a Treimii.

Ceea ce ești fără de început nezidită, în trei fețe unime, doamnă, împărăție a veacurilor, pre tine Tatăl și pre Fiul și pre sfântul Duh, te slăvește mulțimea Ingerilor, și toată firea oamenilor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine mărirea neamului nostru, cea cu toate bunătățile, te lăudăm. Că prin tine, Fecioară, ne-am îndumnezeit; că ai născut nouă pre Hristos, Mântuitorul și Dumnezeu, Carele ne-a deslegat pre noi din blestem.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cine a stins focul? Cine a încuiat gurile fiarelor? Postul cel ce a mântuit pre tineri din cuptor, și pre proorocul Daniil de la mâncarea leilor; pre carele să-l cuprindem și noi, fraților.

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sânt „Dumnezu, Cela ce M'am îm„brăcat cu trup de a Mea bună „voie, ca să mântuesc pre Adam, „cel căzut prin amăgirea șar„pelui, cu călcarea poruncii.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cel ce a închipuit lui Moisi.

Leapădă, suflete, somnul lenevirii celei rele și cu dra-

goste privighează spre dumnezeeștile porunci; se apropie mirele, deci purtând lumină, sârgueşte-te să-L întâmpini.

Pre mine, cel rănit rău cu sabia desfătărilor, cu doctoria voiei milostivirii Tale îndurate tămăduește-mă, Cuvinte, ca cu mulțămită să Te slăvesc în veci.

De patimi vătămătoare, de pismă și urâciune, și de toată răutatea oprește-te, suflete, hrănindu-te cu bucatele cele ce aduc desfătarea cea de sus, fără materie.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu curată, tămăduește ranele sufletului meu, și patimile inimii, și răsvrătirea minții; ca ceea ce ești singură ajutătoare păcătoșilor, și zidul celor sfărâmați.

Alt Irmos:

Pre Făcătorul Făpturii..

Cu postirea înălțându-ne sufletele toți la ceruri, rugăciuni bineprimite să aducem Domnului.

Duhul umilinții luând, să lăcrămăm pentru răscumpărarea sufletelor, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime, ceea ce ești de o ființă și unime nezidită, și Dumnezeul tuturor, pre Tine Te prea înălțăm întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fă rugăciune pentru noi cei ce te lăudăm pre tine prea curată, să ne apărăm de tot felul de ispite și de primejdii.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Desfătarea bogatului defăimându-o, veniți să postim cu Lazăr, ca și pre noi să ne încălzească sânul lui Avraam.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului....

Pre Făcătorul a toată făp-
„tura, de carele se spăimântează
„Ingerii, cântați-L, popoare, și-L
„prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Din pământeni cine....

Cine din pământeni alunecându-se, așa a mâniat pre Dumnezeu cândva? Cine a urmat pornirilor răutății și s'a arătat sălaș păcatului, precum eu ticălosul? Ci, Dumnezeule, voitorul milei, Tu mă milueşte.

Puterilor Ingerești, cele de Dumnezeu văzătoare, rugați pre Dumnezeu, cel lesne iertător, să mântuească sufletul cel învițorat în luciul desfătărilor lumești, și în valurile patimilor, și care se primejdueşte prin năvălirile duhurilor celor protivnice.

Vino suflete, scoală-te din răutatea cea râvnitoare spre cele de jos; cu aripile bunătăților, prin postire ușurându-te, desfătează-te întru gândirile cele luminoase, care pricinuesc desfătarea bunătăților, făcându-te prin credință cuvios lui Dumnezeu.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cine va face auzite laudele

tale Preacurată? Ceea ce ai născut mai pre sus de tot gândul pre lăudatul Stăpânul şi Domnul; pre care Îl laudă cetele îngereşti. Pre Acela roagă-L, Fecioară nenuntită, pentru poporul cel păcătos.

Alt Irmos: Isaie dănţueşte...

Vreme este bine primită. Să aducem, fraţilor, lui Dumnezeu daruri de bunătăţi, sosit-a ziua mântuirii, întru care lepădând lucrurile întunerecului să ne îmbrăcăm în lucrurile luminii, precum strigă Pavel.

Precum a ucis Domnul cu postul pre vrăjmaşul, aşa şi noi veniţi să sfărâmăm tot cu acesta săgeţile şi vicleniile lui; fiecare zicând: Mergi înapoia mea, satano! când va vrea să ne ispitească.

Slavă, a Treimii.

Intru o fiinţă Te laud pre Tine, Treime fără de început, cinstită; începătoare de vieaţă, nedespărţită unime. Părinte, cela ce eşti nenăscut, Cuvinte şi Fiule, cela ce eşti născut şi sfinte Duhule, mântueşte-ne pre noi cei ce Te lăudăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai pre sus de minte este naşterea ta, Maica lui Dumnezeu; că întru tine zămislirea s'a făcut fără de bărbat, şi după naştere ai rămas Fecioară. Dumnezeu este Cel ce s'a născut, pre carele slăvindu-L, pre tine Fecioară te fericim.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cu postul apropiindu-ne spre muntele rugăciunilor, să vedem şi noi cu inimă curată pre Dumnezeu, lespezile poruncilor primindu-le înlăuntru ca şi Moisi; strălucindu-ne cu slavă prin faţa dragostii Lui.

Irmosul:

Isaie dănţueşte, Fecioara a „avut în pântece, şi a născut „Fiu pre Emanuil, pre Dumne„zeu şi omul; Răsăritul este nu„mele Lui; pre Carele slăvin„du-L, pre Fecioara o fericim.

Luminânda: Treimica glasului, de trei ori

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 3-lea, însuş glasul

Să începem, popoare, postul cel fără prihană, carele este mântuirea sufletelor; să servim domnului cu frică, cu untuldelemn al facerii de bine să ne ungem capetele, şi cu apa curăţiei să ne spălăm feţele. Să nu grăim multe întru rugăciuni; ci precum ne-am învăţat, aşa să strigăm: Tatăl nostru carele eşti în ceruri, iartă-ne nouă greşelile noastre, ca un iubitor de oameni.

Stihul 1-iu. Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta...

Tot aceeaş.

Stih 2. Şi fie lumina Domnului...

Apoi Martirica.

Frica împăraţilor şi a tiranilor o au lepădat ostaşii lui Hristos, şi cu bună îndrăsneală, şi bărbăteşte pre El L'au mărturisit Domn al tuturor, Dumnezeu şi împărat al nostru; şi se roagă pentru sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ești folositoare tuturor, celor ce se roagă ție, spre tine îndrăznim, cu tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră. Roagă-te Celui ce S'a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

Și celelalte, și Apolisul.

La Ceasul al Șaselea.

Troparul profeției, glasul 1-iu.

Pentrucă suntem nemernici pre pământ, ca toți părinții noștri, viața noastră cea scurtă păzește-o fără păcat, Mântuitorul nostru, și ne miluește pre noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă, Și acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Ia aminte glasul rugăciunii mele, împăratul meu și Dumnezeul meu.

Stih: Graiurile mele ia-le în urechi, Doamne, înțelege strigarea mea.

Din profeția Isaiei cetire.

Cap. 1-iu, Versul al 19-lea

Așa zice Domnul. De veți vrea și de mă veți asculta, bunătățile pământului veți mânca; iar de nu veți vrea, și de nu mă veți asculta, sabia vă va mânca pre voi, că gura Domnului a grăit acestea. Cum s'a făcut păcătoasă cetatea cea credincioasă, Sionul, plină de judecată, întru care a dormit dreptatea, și întru care acum sunt ucigași! Argintul vostru nu este lămurit; cârciumarii tăi amestecă vinul cu apă. Domnii tăi nu se pleacă; părtași sunt furilor, iubitori de daruri, și umblă după mită; pre cei săraci nu-i judecă, și judecata văduvelor nu o socotesc. Pentru aceasta așa zice Stăpânul, Domnul Savaot, cel puternic al lui Israil: Vai! celor puternici ai lui Israil, că nu va înceta mânia mea asupra celor protivnici, și judecată pentru vrăjmașii Mei voiu face. Și voiu aduce mâna Mea preste tine, și te voiu lămuri spre curățenie; iar pre cei necredincioși îi voiu pierde, și voiu lepăda pre toți cei fărădelege de la tine, și pre toți semeții voiu smeri. Și voiu pune judecătorii tăi ca și mai 'nainte, și sfetnicii tăi ca din început. Și după acestea te vei chema cetatea dreptății, Mitropolie credincioasă Sionul; că cu judecată și cu milostivire se va mântui robia lui. Și se vor sfărâma cei fără de lege, și păcătoșii împreună, și cei ce au părăsit pre Domnul se vor sfârși. Pentru că acum se vor rușina întru idolii săi, pre cari i-au făcut, și se vor rușina pentru grădinile lor care le-au iubit. Și se vor rușina pentru lucrurile mâinilor sale, întru care ei au voit. Că vor fi ca un Terevenit ce și-a lepădat frunzele sale, și ca o grădină fără apă. Și va fi virtutea lor ca pusderiile câlților, și lucrurile lor împreună ca scânteiele focului; și vor arde cei fără de lege, și păcătoșii împreună, și nu va fi cine să-i stingă. Cuvântul care s'a făcut către Isaia, feciorul lui Amos, pentru Iudea și pentru Ierusalim: Și va fi în zilele cele de apoi arătat muntele Domnului, și casa lui Dumnezeu pre vârfurile munților; și se va înălța mai pre sus de dealuri, și vor veni la Dânsul toate neamurile. Și vor merge neamuri multe, și vor zice: Veniți să ne suim la muntele Domnului, și la casa Dumnezeului lui Iacov; și ne va spune nouă calea Sa și vom merge pre dânsa.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine.

Stih: Miluește-mă, Doamne, că neputincios sunt.

MARȚI SEARA

La Doamne strigat-am: Stihirile Triodului, glasul al 2-lea.

Prosomia: Precum Te-ai arătat, Hristoase...

Cei ce am fost scoși din rai pentru mâncarea cea amară oarecând, acum prin oprirea poftelor să ne silim a intra iarăș; strigând Dumnezeului nos-

tru: Cela ce Ţi-ai întins pre cruce palmele, oţet bând şi fiere gustând, şi Cela ce ai răbdat durerile piroanelor, scoate toate desfătările cele prea amare din sufletele noastre; şi pentru milostivirea îndurărilor, mântueşte pre robii Tăi.

Cei ce am fost alungaţi din Rai oarecând pentru mâncarea din pom, acum prin crucea Ta într'însul ne-am sălăşluit; care cruce, spre rugăciune o aducem Ţie, mult îndurate, şi cu credinţă toţi ne rugăm: Izvoare de lacrimi acum trimite-ne nouă, în vremea postirii, curăţind toată întinăciunea patimilor, şi a păcatelor noastre. Ca toţi să strigăm Ţie cu deadinsul: Doamne, slavă Ţie.

Altă Stihiră, glasul al 2-lea.

Prosomia: La răutăţile lucrurilor mele.....

Dărueşte-mi şi mie Cuvinte desfătarea postirii, precum lui Adam raiul odinioară. A gusta din toate poruncile Tale, Dumnezeul nostru, şi a mă feri pururea de rodul păcatului, carele ai oprit. Ca să ajung cu bucurie la purtătoarea de vieaţă patima Ta cea de pre cruce.

Şi în Mineiu 3, Slavă, Şi acum, a Născătoarei Crucii.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Doamne, Dumnezeul meu, spre Tine am nădăjduit, mântueşte-mă.

Stih:

De toţi cei ce mă gonesc scapă-mă.

De la Facere cetire.

Cap. 1, Vers 14.

Zis-a Domnul: să se facă luminători pe tăria cerului, să lumineze pământul, şi să despartă între zi şi între noapte; şi să fie spre semne, spre vremi şi spre zile şi spre ani. Şi să fie spre luminare pe tăria cerului ca să lumineze pe pământ, şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu doi luminători mari, luminătorul cel mai mare spre stăpânirea zilei, şi luminătorul cel mai mic spre stăpânirea nopţii, şi stelele. Şi i-a pus Dumnezeu pe tăria cerului, ca să lumineze pe pământ, şi să stăpânească preste zi şi preste noapte, şi să despartă între lumină şi între întunerec. Şi a văzut Dumnezeu că este bine şi s'a făcut seară, şi s'a făcut dimineaţă, ziua a patra. Şi a zis Dumnezeu să rodească apele vietăţi cu suflete vii, şi păsări sburătoare pe pământ sub tăria cerului, şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu chiţii cei mari, şi tot sufletul vietăţilor ce viează, care le-au rodit apele dintru sine dupre felul lor, şi toată pasărea sburătoare dupre fel; şi a văzut Dumnezeu că este bine: şi le-a binecuvântat Dumnezeu, zicând: Creşteţi şi vă înmulţiţi, şi umpleţi apele mărilor, şi păsările să se înmulţească pe pământ. Şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă ziua a cincea.

Prochimen, glasul al 5-lea

Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Stih:

Că s'a înălţat mare cuviinţa Ta mai pre sus de ceruri.

De la pilde cetire.

Cap. I. Vers 20.

Înţelepciunea pe uliţă se laudă, şi pre căi îndrăznire aduce. Pe vârfurile zidurilor se vesteşte, şi la porţile celor puternici stăruieşte, şi în porţile cetăţii cutezând grăieşte. Câtă vreme cei fără de răutate se vor ţinea de dreptate, nu se

vor rușina; iar cei nepricepuți, fiind poftitori de batjocoră, necredincioși făcându-se au urât știința, și vinovați s'au făcut certărilor. Iată vă pun înainte graiul sfatului Meu, și voiu învăța pre voi cuvântul Meu. Că am strigat, și nu M'ați auzit, și am tins cuvinte, și n'ați luat aminte; ci netrebnice ați făcut sfaturile Mele, și n'ați băgat seamă de cercetările Mele. Pentru aceasta și Eu voiu râde de peirea voastră, și mă voi bucura când va veni vouă perderea, și când va năvăli asupra voastră fără de veste turburarea, și va veni surparea asemenea viforului; și când va veni vouă necazul și încunjurarea cetății. Că va fi când Mă veți chema, Eu nu vă voiu auzi pre voi; căuta-Mă-vor pre Mine cei răi, și nu Mă vor afla; că au urât înțelepciunea, și frica Domnului nu o au primit, nici au voit să ia aminte la sfaturile Mele, și au batjocorit învățăturile Mele. Pentru aceasta vor mânca rodurile căilor lor, și se vor sătura de păgânătatea lor. Pentru că făcea strâmbătate pruncilor, se vor omorî, și cercetarea va pierde pre cei necredincioși. Iar cela ce Mă va asculta pre Mine, va locui spre nădejde, și se va odihni fără frică de tot răul.

Apoi, Invredniceşte-ne, Doamne, și Ecteniile.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 8-lea, singur glasul.

Să nu săvârșim postul numai cu părăsirea mâncărilor, ci cu înstreinare de toată patima cea pământească; ca robind trupul, carele tirănește stă împotriva noastră, vrednici să ne facem împărtășirii mielului, Fiului lui Dumnezeu, Celui ce S'a junghiat de bună voie pentru lume; și duhovnicește să prăznuim cea din morți învierea Mântuitorului; la înălțime ridicându-ne, întru lumina bunătăților, și cu desfătarea faptelor noastre celor alese, veselind pre iubitorul de oameni.

Stih:

Către Tine am ridicat ochii mei...

Și iarăș Stihira aceasta. Apoi Stih:

Milueşte-ne pre noi, Doamne...

Martirica.

Martirii Tăi, Doamne, uitând cele din vieață, și nebăgând seamă de munci pentru vieața ce va să fie, aceleia s'au făcut moștenitori. Pentru aceasta și împreună cu Ingerii se bucură; pentru rugăciunile lor, dărueşte poporului Tău mare milă.

Slavă, Și acum, a Crucei Născătoarei însăși Prosomia.

O! prea slăvită minune; O taină nouă! O, înfricoșată rânduială! Fecioara a zis, dacă Te-a văzut răstignit în mijlocul a doi tâlhari, pre Tine pre carele fără durere cu minuni Te-a născut. Și a plâns, zicând: Vai mie, prea iubite Fiule! Cum Te-a pironit pre cruce poporul cel cumplit și nemulțămitor.

Și ceialaltă rânduială, precum s'a arătat.

MARȚI

INTÂIA SĂPTAMÂNĂ

La După-cinare, după cè zicem Psalm 69:

Dumnezeule, spre ajutorul meu...

Cântăm CANONUL cel mare.

Cântarea 1-ia, glasul al 6-lea, Irmos.

Ajutor și acoperitor s'a făcut mie spre mântuire. Acesta „este Dumnezeul meu și-L voiu „slăvi pre El; Dumnezeul părin„telui meu, și-L voiu înălța pre „El, că cu slavă S'a prea slăvit.

De două ori.

Covârșind cu uciderea lui

Cain, din buna voință m'am făcut ucigaș sufleteștei cunoștințe, hrănindu-mi trupul și oștind asupra lui cu faptele mele cele viclene.

Nu m'am asemănat, Iisuse, dreptății lui Avel. Daruri primite nu ți-am adus Ție nici odinioară, nici fapte Dumnezeești, nici jertfă curată, nici vieață fără prihană.

Precum Cain, așa și noi, ticăloase suflete, am adus fapte spurcate făcătorului tuturor, și jertfă cu prihană, și vieață netrebnică; pentru acestea ne-am și osândit dimpreună.

Ziditorule, făcându-mă lut viu, ai pus întru mine trup și oase, și suflare de viață; ci, o făcătorul meu, Mântuitorul meu și judecătorule, primește-mă pre mine cel ce mă pocăesc.

Mărturisesc Ție, Mântuitorule, păcatele care am făcut, și ranele sufletului și ale trupului meu, care tâlhărește mi-au pus mie asupra cugetele cele ucigătoare din lăuntru.

De am și greșit, Mântuitorule, dar știu că ești iubitor de oameni; bați cu milă, și Te milostivești fierbinte, pre cel ce plânge îl vezi, si alergi ca un părinte, chemând pre cel perdut.

Slavă, a Treimii.

Treime, ființă prea înaltă, Căreia ne închinăm întru o unime, ridică deasupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca un îndurat dă-mi lacrămi de umilință.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea și folositoarea celor ce te laudă pre tine, ridică deasupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca o Stăpână Curată, mă primește pre mine cel ce mă pocăesc.

Cântarea a 2-a, Irmos:

Ia aminte cerule, și voiu grăi și voiu lăuda pre Hristos, Ca„rele a venit din Fecioară cu „trup. De două ori.

Cusutu-mi-a haine de piele păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi țesută de Dumnezeu.

Imbrăcat sunt cu îmbrăcăminte de rușine, ca cu niște frunze de smochin, spre vădirea patimilor mele celor din bună voia mea.

Imbrăcatu-m'am urât cu haină împestrită și sângerată, prin curgerea vieții celei cu patimi și iubitoare de desfătări.

Căzut-am întru întristarea patimilor și în stricăciunea cea trupească, și pentru aceasta acum vrăjmașul mă necăjește.

Vieață iubitoare de cele pământești și iubitoare de averi, prin neînfrânare alegând eu, Mântuitorule, m'am împresurat acum cu sarcină grea.

Impodobitu-mi-am chipul trupului cu îmbrăcăminte de multe feluri de cugete grozave, și mă osândesc.

Grijitu-m'am cu deadinsul numai de podoaba mea cea dinafară, ne băgând seamă de cortul din lăuntru cel dupre chipul lui Dumnezeu.

Ingropat-am, Mântuitorule, cu patimile frumusețea chipului celui dintâi; ci precum drahma oarecând, așa mă caută și mă află.

Greșit-am, ca și păcătoasa strig Ție, însumi am greșit Ție; primește-mi, Mântuitorule, ca mir și lacrămile mele.

Fii mie milostiv, strig Ție, ca și vameșul; Mântuitorule, curățește-mă; că nimenea din cei din Adam n'au greșit Ție precum eu.

Slavă, a Treimii.

Pre Tine, unul Dumnezeul tuturor, în trei fețe Te laud: Pre Tatăl, și pre Fiul, și pre Sfântul Duh.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea Curată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, ceea ce una ești prea lăudată; roagă-te cu deadinsul, să ne mântuim.

Cântarea 3, Irmos:

Întărește, Doamne, pre pieatra poruncilor tale inima mea cea „clătită; că Insuți ești sfânt și „domn. De două ori.

Izvor de viață Te-am câștigat pre Tine surpătorul morții și strig Ție din inima mea mai'nainte de sfârșit: Greșit-am! Milostivește-Te și mă mântuește.

Greșit-am, Doamne, greșit-am Ție, milostivește-Te spre mine; că nu este cineva între oameni, din cei ce au greșit, pre carele să nu-l fi întrecut eu cu păcatele.

Păcătoșilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moștenind osândirea acelora, întru cufundarea potopului.

Lui Ham aceluia, batjocoritorului de tată, urmând suflete, n'ai acoperit rușinea celui de aproape, cu fața înapoi întorcându-te.

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca și Lot. Fugi de Sodoma și de Gomora; fugi de văpaia a toată potta dobitocească.

Milușește-mă, Doamne, milușește-mă! strig către Tine, când vei veni cu Ingerii Tăi, să răsplătești tuturor dupre vrednicia faptelor.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, care Te lauzi în Treimea fețelor, mântuește-ne pre noi, cari ne închinăm stăpânirii Tale cu credință.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani din Tatăl, subt ani L-ai născut, neștiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu; minune streină! Că aplecând ai rămas Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos.

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne și s'a temut; că „vreai să Te naști din Fecioară „și oamenilor să Te arăți și a „grăit: Auzit-am auzul Tău și „m'am temut: Slavă puterii Tale, „Doamne.

Priveghiază o, suflete al meu, şi te fă lăudat, ca cel mare între Patriarhi; ca să dobândeşti lucrarea cu gândirea cea 'naltă; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu şi să ajungi în norul cel neapus cu gândirea şi să te faci negutător de lucruri mari.

Pre cei doisprezece Patriarhi născându-i cel mare între Patriarhi, ţi-a făcut ţie cu taină, suflete al meu, scară spre suirea cea de lucrare; pre fiii săi, ca pre nişte temee şi trepte, ca nişte suişuri, prea înţelepţeşte aşezându-i.

Lui Isav celui urât asemănându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău întâia naştere, a frumuseţii celei dintâi; şi de la binecuvântarea părintească ai căzut şi îndoit te-ai amăgit, ticăloase, cu lucrarea şi cu gândirea; pentru aceasta acum pocăieşte-te.

Edom s'a chiemat Isav, pentru marea înverşunare a amestecării cu femei. Că cu neînfrânarea pururea aprinzându-se şi cu desmierdările spurcându-se, Edom s'a numit, care va să zică, înferbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

De Iov cel din gunoi, auzind o suflete al meu, că s'a îndreptat, n'ai râvnit bărbăţiei aceluia; n'ai avut întărirea gândului lui, întru toate care ai cunoscut, în cele ce ai ştiut şi în cele ce te-ai ispitit; ci te-ai arătat nerăbdător.

Cel ce era mai înainte pe scaun, acum se vede gol în gunoi, cu rane; cel cu mulţi fii şi mărit, de năprasnă fără de fii şi de casă lipsit; că socotia gunoiul palat şi ranele mărgăritar.

Slavă, a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu Te cunosc pre Tine dumnezeire una Treime; ca pre ceea ce eşti întocma cu împărăţia şi întocma cu scaunul; şi strig Ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cel de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut şi eşti Fecioară şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară; Cel ce S'a născut înoeşte legile firii şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte, se birueşte rânduiala firii, că face câte voeşte.

Cântarea a 5-a. Irmos:

De noapte mânecând, iubitorule de oameni, mă rog lu„mineză-mă şi mă îndreptează „la poruncile Tale şi mă învaţă, „Mântuitorule, să fac voia Ta.

De două ori.

Auzit-ai de sicriul lui Moisi, suflete, cel purtat de apele şi de valurile râului, că s'a păzit de demult ca întru o cămară, fugând de lucrul cel amar al sfatului lui Faraon.

De ai auzit, ticăloase de suflete, de moaşele ce ucideau oarecând lucrarea curăţiei cea bărbătească fără de vârstă, suge a-

cum înțelepciune, ca marele Moisi.

Nu ți-ai omorât mintea lovindu-o, precum marele Moisi pre egipteanul, ticăloase suflete; și cum te vei sălășlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăință?

In pustietăți a locuit marele Moisi; vino dar suflete de urmează vieții lui; ca să te învrednicești a vedea și arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Toiagului lui Moisi te închipuește, suflete, carele a lovit marea și a închegat adâncul, cu însemnarea dumnezeeștii Cruci; prin care vei putea și tu să săvârșești lucruri mari.

Aron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleșug; iar Ofni și Finees; ca și tu, suflete, au adus lui Dumnezeu vieață spurcată și streină.

Slavă, a Treimei.

Pre Tine Treime Te slăvim, pre unul Dumnezeu; sfânt, sfânt, sfânt ești Părinte, Fiule și Duhule, ființă singură prin sine, Unime căreea pururea ne închinăm.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine S'a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, cel ce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceea ce ești nestricată și nu știi de bărbat, și a unit Luiș firea cea omenească.

Cântarea a 6-a, Iimos:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dum-„nezeu și m'a auzit din Iadul „cel mai de jos și a scos din „stricăciune vieața mea.

De două ori.

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca în marea roșie întorcându-se, m'au acoperit degrab, ca oarecând pre Egipteni și pre Voievozi.

Voie slobodă fără pricepere ai avut, suflete, ca și Israil mai 'nainte; că mai mult de cât dumnezeeasca mană ai ales neînțelepțește lăcomia patimilor cea iubitoare de dulcețuri.

Puțurile hananeeștilor gânduri, mai mult ai cinstit suflete de cât vâna pietrii, din care izvorul înțelepciunii varsă curgerile Teologiei.

Cărnurile cele de porc și căldările și bucatele cele egiptenești, mai vârtos de cât cele cerești ai voit, suflete al meu; ca și de demult necunăscătorul popor în pustie.

Când a lovit Moisi, sluga Ta, piatra cu toiagul, cu închipuire mai 'nainte a însemnat coasta Ta cea de vieață făcătoare; din care toți băutură de vieață scoatem, Mântuitorule.

Cearcă suflete și iscodește, ca Iisus al lui Navi, ce fel este pământul făgăduinții și locuește într'însul cu bună legiuire.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt, neamestecată, nedespărţită; despărţită după feţe; şi unime sunt din fire unită, Tatăl, zice şi Fiul şi Dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi; deci ca pre un zidităr al tuturor roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

Condac, glasul al 7-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? sfârşitul se apropie şi vrei să te turburi. Deşteaptă-te dar! ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, cel ce este pretutindenea şi toate le plineşte.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Greşit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat „înaintea Ta, nici am păzit, nici „am făcut precum ne-ai porun„cit nouă; ci nu ne părăsi pre „noi până în sfârşit, Dumne„zeul părinţilor.

Purtându-se sicriul în car, când s'au întors junicile, numai cât s'a atins Zan acela de dânsul, s'a certat de mânia lui Dumnezeu. Deci, de îndrăzneala aceluia fugind, suflete, cinsteşte bine cele dumnezeeşti.

Auzit-ai de Avesalom, cum s'a sculat împotriva firii. Cunoscut-ai faptele lui cele spurcate, cu care a batjocorit patul lui David, tătână-său; ci şi tu ai urmat pornirilor lui celor de patimi şi iubitoare de desfătări.

Supus-ai trupului tău, vrednicia ta cea nerobită şi ca alt Ahitofel, aflând pre vrăjmaşul, suflete, te-ai plecat după sfaturile lui: ci le-a risipit pre acestea însuş Hristos, ca tu să te mântuieşti adevărat.

Solomon cel minunat, cel plin de darul înţelepciunii, acesta, făcând vicleşug înainte lui Dumnezeu oarecând, s'a depărtat de la Dânsul; căruia şi tu ţi-ai asemănat, blestemată vieaţa ta, suflete.

De desfătările poftelor sale silindu-se, s'a întinat, vai mie! iubitorul înţelepciunii, iubitor de femei curve făcându-se şi înstreinat de la Dumnezeu; căruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin desmierdări spurcate.

Lui Rovoam, celui ce n'a ascultat sfatul tătână-său, ai rîvnit suflete, împreună şi lui Ierovoam, slugii celei rele ce s'a viclenit oarecând; ci fugi de asemănarea lor şi strigă lui Dumnezeu: Greşit-am, miluieşte-mă.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărţită, de o fiinţă, unime stântă; lumini şi lumină şi trei sfinte şi unul sfânt, se laudă Treimea Dumnezeu; ci laudă şi prea-slăveşte, suflete, vieaţă şi vieţi, pre Dumnezeul tuturor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ție, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărțită, pre Fiul și Dumnezeu, și tu singură ne-ai deschis nouă celor de pre pământ cele cerești.

Cântarea 8-a, Irmos.

Pre Cel ce-L slăvesc oștile cerești, și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii; „toată suflarea și zidirea, lău„dați-L, bine-L cuvântați și-L „prea înălțați întru toți vecii.

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit o ai luat; că cele necuvioase cugeți și cele fără de lege faci; lasă cele ce ai și aleargă la pocăință.

De Nineviteni ai auzit, suflete, că s'au pocăit către Dumnezeu cu sac și cu cenușă; acestora n'ai urmat; ci te-ai arătat mai rău de cât toți, cei ce au greșit mai 'nainte de lege și după lege.

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit, suflete, carele a plâns cu tânguire cetatea Sionului și lacrămi a vărsat. Urmează vieții lui celei plângătoare și te vei mântui.

Iona a fugit în Tars, cunoscând mai înainte întoarcerea Ninevitenilor, că a cunoscut ca un profet milostivirea lui Dumnezeu; pentrucă se feria să nu mintă profeția lui.

De Daniil ai auzit, o suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înțeles cum tinerii cei ce au fost cu Azaria, au stins, prin credință, văpaia cuptorului cea arzătoare.

Pre toți cei din legea veche i-am adus ție, suflete, spre pildă; urmează faptelor celor iubite de Dumnezeu ale dreptilor, și fugi de păcatele celor vicleni.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Părinte, cela ce ești fără început, Fiule, cel împreună fără de început, Mângâietorule cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început, Duhule cel viu și făcător, Treime, Unime, miluește-mă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din niște vopsele mohorâte s'a țesut trupul lui Emanoil, în lăuntru în pântecele tău Prea curată, ceea ce ești porfiră înțelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm....

Pre cel ce-L slăvesc oștile cerești...

Cântarea a 9-a, Irmos:

Nașterea zămislirii celei fără sămânță este netâlcuită; ro„dul Maicii celei fără de bărbat „este nestricat; că nașterea lui „Dumnezeu înoește firile. Pentru „aceasta pre tine toate neamu„rile, ca pre o Maică mireasă a „lui Dumnezeu, cu dreaptă cre„dință te slăvim. De două ori.

Hristos s'a ispitit, diavolul Il ispitia, arătându-I pietrele ca să le facă pâini. In munte L-a suit, să vadă toate împărăţiile lumii întru o clipeală. Teme-te, o suflete, de înşelăciune, trăsveşte-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, steşnicul lui Hristos, glasul celui ce strigă, a glăsuit predicând pocăinţa; Irod a făcut fără de lege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fără de lege, ce cuprinde pocăinţa.

In pustie a locuit Mergătorul înainte al darului şi locuitorii din toată Iudeea şi Samaria auzind au alergat şi şi-au mărturisit păcatele lor, botezându-se voioşi; cărora tu, suflete, n'ai urmat.

Nunta cinstită este şi patul neîntinat, că Hristos amândouă le-a bine-cuvântat mai înainte, ospătându-Se trupeşte şi în Cana Galileii la nuntă apa în vin prefăcând; arătând întâia minune, ca tu să te prefaci, o suflete.

Hristos a întărit pe paraliticul cel ce şi-a ridicat patul şi pre tânărul cel mort l-a înviat şi pre fiul văduvii, şi pre al sutaşului, şi Samarinencii arătându-Se, a închipuit mai 'nainte ţie, suflete, închinarea cea întru Duhul.

Pre ceea ce-i curgea sânge o a tămăduit Domnul, cu atingerea de poala Lui; pre cei leproşi i-a curăţit; pre orbi şi pre şchiopi i-a luminat şi i-a îndreptat; pre surzi şi pe muţi şi pre cea gârbovită până la pământ, i-a tămăduit cu cuvântul; ca tu să te mântueşti, ticăloase suflete.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl să-L slăvim, pre Fiul să-L prea înălţăm, dumnezeescului Duh cu credinţă să ne închinăm; Treimii celei nedespărţite, Unimei dupre fiinţă; ca unei lumini şi luminilor şi vieţii şi vieţilor, făcătoarei de vieaţă şi luminătoarei marginilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzeşte-o, Prea curată, Născătoare de Dumnezeu; că întru tine aceasta cu credinţă împărăţind întru tine să şi întăreşte şi prin tine biruind, înfrânge toată supărarea şi robeşte pre vrăjmaşi şi îndreptează pre supuşii ei.

Sfinte al lui Dumnezeu Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree cinstite, de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să scăpăm de toată mânia, necazul şi stricăciunea; şi de greşeli să ne mântuim noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta.

Apoi cântăm Irmosul în amândouă stranele.

Naşterea zămislirii...

Şi cealaltă rânduială a După-cinării.

MIERCURI

ÎNTÂIA SĂPTĂMÂNĂ

LA UTRENIE

După întâia Stihologie, Șezândele din Octoih. După a doua Stihologie, Șezânda, Glasul al 2-lea.

Prosomia Iosif cel cu bun chip...

Cela ce ai dat tuturor nepătimire cu patimile Tale, Iubitorule de oameni, omorînd patimile trupului meu cu crucea Ta, învrednicește-mă a vedea dumnezeeasca patimă, prin post plăcând slavei Tale; ca să iau din destul mare milă.

Slavă, tot aceasta; și acum, a Crucii Născătoarei, glas acelaș.

Prosomia: Ceea ce ești izvorul milii...

Ecioara și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te întins pre lemn, mort, plângând cu amar zicea: Fiul meu, ce taină înfricoșată este aceasta? Cela ce dăruești tuturor viață veșnică, cum mori de voie pre cruce cu moarte de ocară.

După a treia Stihologie, Șezânda, glasul al 2-lea. Făcătoarei de viață cruci..

Vremea cea dătătoare de lumină a postului, care acum o ai sfințit și o ai dăruit nouă, Doamne, învrednicește-ne pre noi toți, cu umilință curată, să o săvârșim în pace, prin puterea crucii, unule Iubitorule de oameni.

Slavă, tot aceasta. Și acum a crucii Născătoarei.

Prosomia Milostivire având...

Cu cinstită crucea Fiului tău, fiind păziți, Stăpână Curată, Născătoare de Dumnezeu, toată năvala vrăjmașului prea lesne o întoarcem înapoi. Pentru aceasta dupre datorie pre tine te fericim, ca pre Maica luminii și singură nădejdea sufletelor noastre.

Apoi cetire din Lavsaic, sau din sfântul Ioan Scărarul. Psalmul 50.

Canonul Mineiului. Și Tri-cântarea.

Se cetește a treia cântare din Psaltire.

Cântarea 3-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Inflorit-a pustiul...

Să ne răstignim mădulările prin postire, să ne trezim întru rugăciuni precum scrie, și să vieţuim pre urma Celui ce a pătimit și patimile a omorît.

Vărsând păcatul cel amar, să ne nevoim a plăcea lui Hristos, Celui ce a gustat fiere de bună voie și a surpat cu crucea pre începătorul răutății.

Luând păcatul obiceiu, mă trage la pierderea cea desăvârșită; ci Tu mă scpă de dânsul, cu crucea Ta, îndurate, mult milostive.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Doamnă, ceea ce stăpânești toate făpturile, ca ceea ce ai născut pre Mântuitorul, scapă-mă de robia vicleanului și singur luptătorului.

Alt Irmos, glasul acelaş.

Intăreşte-ne pre noi....

Lemnul crucii înfrânare lumii a înflorit; pre care cu dragoste sărutându-o, să culegem toată rodirea dumnezeeştilor porunci ale lui Hristos.

Purtând înfrânarea patimilor, să ne răstignim acum Domnului trupul, şi gândul nostru să-l omorîm prin dumnezeeasca vieaţă.

Slavă, a Treimii.

Trei feţe slăvesc ale unui chip: pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul; o Stăpânire a Dumnezeirii, o împărăţie a tuturor şi lumină.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterea ta, Prea curată, s'a arătat înfricoşată; că Dumnezeu este Cel ce S'a făcut om; Carele S'a născut fără început din Tatăl şi din tine mai pre urmă S'a întrupat fără de bărbat.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Laud răstignirea şi împungerea dumnezeeştii Tale coaste, din care scoţi băutură fără de moarte în toate zilele, Hristoase, si mă sfinţesc.

Irmosul:

Intăreşte-ne pre noi întru Tine, „Doamne, Cela ce prin lemn ai „omorît păcatul, şi frica Ta o „sădeşte în inimile noastre, ale „celor ce Te lăudăm pre Tine.

Cântarea 8-a, Irmos:

In cuptorul cel cu foc..

Cuptorul patimilor arde sufletul meu, ci cu roua milii Tale potoleşte-l, Cela ce ai izvorît izvoare de nepătimire, din nestricata coasta Ta, răstignindu-Te, făcătorule de bine, pentru multă plecăciunea Ta..

Inălţatu-ne-ai pre noi cei căzuţi în răutate, cu înălţarea Ta pre cruce, Hristoase; pentru aceasta ridică-mă pre mine, cel ce m'am alunecat întru adâncurile păcatului, şi mă întăreşte pre piatra mântuirii, ca să slăvesc stăpânirea Ta.

Cu sulita Ta, Hristoase, curăţind putrejunea inimii mele, vindecă-mă de tot pre mine, pre carele m'a vătămat şearpele cu dinţii cei veninaţi, şi-mi dă ca să umblu nemişcat în dumnezeeştile cărări.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, făclia cea luminoasă şi sfeşnicul, întru carele sălăşluindu-se focul dumnezeirii, a luminat pre cei cuprinşi de noaptea stricăciunii, te cinstim toţi, Prea curată, binecuvântând naşterea ta.

Alt Irmos:

Cela ce a închipuit...

Pre Cel ce S'a răstignit pre lemn în mijlocul tâlharilor, şi cu sulita s'a împuns în coasta cea izvorîtoare de vieaţă, lăudaţi-L, bine-L cuvântaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cela ce judeci tot pământul, înaintea judecăţii ai stătut; cu palme Te-au bătut, Te-au batjocorit, pre cruce Te-au spânzurat,

scoţându-mă din stricăciunea păcatului celui de demult, întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime, ceea ce eşti o dumnezeire, fire nedespărţită şi despărţită dupre feţe, stăpânie neclătită; Părinte, Fiule şi Duhule, pre Tine Te lăudăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu Curată, ceea ce eşti poartă cerească, uşa mântuirii tuturor creştinilor; primeşte rugăciunea celor ce te fericesc întru toţi vecii.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cruce a lui Hristos, ceea ce ai îndreptat pre tâlharul spre credinţă, învredniceşte-mă şi pre mine, cu întărire spre călătoria postului, să ajung la închinarea Ta şi să mă fac viu.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm.

Pre cel ce a închipuit mai 'na-„inte în rug lui Moisi minunea „Fecioarei, în muntele Sinai „oare când, lăudaţi-L, bine-L cu-„vântaţi şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Fiul Părintelui...

Mai luminat de cât soarele strălucind postul, darul cel cu multă lumină, vesteşte tuturor razele crucii şi strălucirile cinstitei patimi şi ziua învierii cea mântuitoare.

Curăţia să o iubim, de păcat să fugim, mijloacele cu curăţie să ne încingem, ca să ne arătăm curaţi, Celui ce numai El însuş, din toţi este curat şi cearcă curăţia, Mântuitorului sufletelor noastre.

Hristoase, cu frica Ta pironeşte trupul meu, Cel ce ai pironit pre cruce păcatul lui Adam; desleagă legătura răutăţilor mele; frânge segeţile vicleanului, cu sulița Ta Stăpâne şi mă păzeşte de vătămarea acestuia.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară Prea curată, ceea ce ai născut pre unul judecătorul cel prea drept şi lesne iertător, pre Hristos Domnul; scapă-mă de judecata şi de focul şi de munca care mi-a pricinuit mie îndulcirea păcatului.

Alt Irmos:

Pre maica, Fecioara...

O, milostivirea Ta, Doamne! Că ai răbdat cruce, piroane şi suliţă, pentru mine cel osândit spre stricăciune; pentru aceasta Te laud pre Tine, Hristoase.

Crucii, trestiei, piroanelor, sulițiii şi patimilor Tale, celor de vieaţă făcătoare, toate popoarele închinându-ne, cu cântări Te lăudăm, Hristoase.

Slavă, a Treimii.

Unime în trei ipostasuri, Treime prea singuratică, domnie stăpânitoare, fire întocma slăvită, Părinte, Fiule şi Dumnezeescule Duhule, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, curăţitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu; către

care năzuind toți păcătoșii, aflăm pururea împăcare cu Dumnezeu.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cu crucea Ta, Doamne, întărindu-mă și pre mine, dărueşte-mi bunule să săvârşesc stadiul postului cu bună nevoință.

Irmosul:

Pre Maica Fecioara, cea Cu„rată și fără prihană, cu cântări „de laude, toți credincioșii, ca „pre o Născătoare de Dumne„zeu, cu evlavie o slăvim.

Luminânda, de trei ori.

LA STIHOAVNA

Idiomela zilei, glasul al 8-lea.

Veniți prin post să supunem patimile gândurilor, acoperindu-ne cu aripi duhovnicești. Ca trecând ușor viforul vrăjmașului cel pornit, să ne facem vrednici a ne închina crucii Fiului lui Dumnezeu, Celui ce S'a junghiat de voie pentru lume. Și duhovnicește să prăznuim învierea cea din morți a Mântuitorului. In munte suindu-ne, împreună cu apostolii, să slăvim pre Fiul cel iubitor de oameni, Carele a luat toată puterea de la Tatăl.

Stih:

Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta...

Tot aceasta. Apoi Stih:

Și să fie lumina Domnului...

Martirica.

Martirii lui Hristos cei nebiruiți, biruind rătăcirea cu puterea crucii, ați luat darul vieții veșnice. De îngrozirile tiranilor nu v'ați spăimântat; rănindu-vă cu munci, v'ați veselit. Și acum sângiurile voastre, s'au făcut tămăduiri sufletelor noastre. Rugați-vă, să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei, Crucii.

Prosomia: O, prea slăvită minune...

Ce priveală este aceasta ce se vede, care se arată ochilor mei, o Stăpâne! Cela ce ții toată făptura, pre lemn Te-ai ridicat. Și mori, Cela ce dai viață tuturor! Născătoarea de Dumnezeu, cea Prea curată, plângând a zis, când a văzut pre cruce pre Cela ce a strălucit negrăit dintr'ânsa Dumnezeu și om.

Și celelalte, și ceasul întâiu cu Catisma, obișnuitele metanii și Apolisul

La Ceasul al șaselea.

Troparul profeției, glasul al 4-lea

Știi făptura noastră, știi neputința noastră, iubitorule de oameni; greșit-am, dar nu ne-am depărtat de la Tine, Dumnezeule, nici am tins mâinile noastre către Dumnezeu străin; fie-Ți milă de noi cu bunătatea Ta, îndurate.

Slavă și acum, tot aceasta.

Apoi Prochimen, glasul al 4-lea.

Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu toată inima mea.

Stih:

Veseli-mă-voiu și mă voiu bucura....

Din profeția Isaiei cetire.

Cap. 2, Versul al 3-lea.

Acestea grăește Domnul: Din Sion va ieși legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim. Și va judeca între neamuri, și va hotărî între popoare multe, și-și vor face sabiile lor fiare de plug și sulițile lor seceri; și nu va ridica neam împotriva altui neam sabie, și nu se vor mai învăța a se bate. Și acum tu, casa lui Iacov, veniți să umblăm întru lumina Domnului. Că a lepădat pre poporul Său, pre casa lui Iacov, pentru că s'a umplut țara lor de vrăji ca și a celor străini, și fii mulți străini s'au născut lor. Că s'a umplut țara lor de argint, și de aur și nu au număr viestieriile lor. Și s'a umplut pământul lor de cai și n'au număr căruțele lor, și s'a umplut pământul lor de idoli, lucrurile mânilor lor, și s'au închinat acelor pe care i-au făcut degetele lor. Și s'a plecat omul și s'a smerit bărbatul și nu mi se va face milă de dânșii. Și acum intrați în pietre și vă ascundeți în pământ de la fața îngrozirii Domnului și de la slava tăriei lui; când se va scula să sfărâme pământul. Că ochii Domnului sunt înalți, iar omul este smerit și se va pleca înălțarea oamenilor și se va înălța Domnul însuși în ziua aceea.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Drept este Domnul și dreptate iubește, îndreptări a văzut fața Lui.

Stih:

Spre Domnul am nădăjduit, cum veți zice sufletului meu.

Și cealaltă rânduială a ceasurilor, precum s'a arătat mai 'nainte și Apolisul.

MIERCURI SEARA

IN SĂPTĂMÂNA DINTÂI.

După obișnuitul Psalm, Catisma 18.

VEZI: Când se face liturghia cea mai 'nainte sfințită, zice preotul după fiecare stare a Catismei, ectenia mică.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pe 10 de la: Scoate din temniță...

După glasul Stihirei zilei repetându-o. Apoi Martirica întru acelaș glas. Apoi trei prosomice ale Triodului, și trei de la Minei, repetind una.

Stihira zilei, glasul al 8-lea, singur glasul:

Postindu-ne, fraților, trupește, să ne postim și duhovnicește. Să deslegăm toată legătura nedreptății. Să rupem încurcăturile tocmelelor celor silnice. Tot înscrisul nedrept să-l spargem. Să dăm flămânzilor pâine și pre săracii cei fără case să-i aducem în casele noastre; ca să luăm de la Hristos Dumnezeu mare milă.

De două ori.

Apoi Martirica.

De este vreo cuviință, de este vreo laudă, se cuvine sfinților; că săbiilor și-au plecat grumajii pentru Tine, cel ce ai plecat cerurile și Te-ai pogorît; vărsatu-și-au sângele pentru Tine, cel ce Te-ai micșorat pre Tine însuți și chipul robului ai luat. Smeritu-s'au până la moarte, sărăciei Tale urmând. Cu ale cărora rugăciuni, dupre mulțimea îndurărilor Tale, Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

Apoi prosomice ale lui Iosif, Stihira glasul al 2-lea.

Prosomia: Precum Te-ai arătat, Hristoase...

Ca pre niște fulgere strălucitoare, trimițându-vă pre voi în toată lumea, Iisus, soarele dreptății cel înțelegător, a gonit, cu strălucirile dumnezeeștii predicii voastre, întunerecul înșelăciunii, văzătorilor de Dumnezeu apos-

toli; şi a luminat pre cei ţinuţi întru întunerecul necunoştinţii. Pre Carele rugaţi-L să ne trimită şi nouă luminare şi mare milă.

A aceluiaş.

In Dumnezeească căruţa bunătăţilor suindu-se Ilie, cu postul fiind luminat, s'a suit spre înălţimea cerului. Acestuia râvneşte smeritul meu suflete, şi posteşte de toată răutatea, pisma şi vrajba şi de desfătarea cea trecătoare şi îndulcitoare; ca să scapi de întristarea cea cumplită şi vecuitoare a Gheenii; strigând lui Hristos: Doamne, slavă Ţie.

Alta a lui Teodor, glasul al 5-lea.

Prosomia: Cuvioase părinte

Apostoli Dumnezeeşti, rugătorii cei prea terbinţi ai lumii şi părtinitorii drept-măritorilor, având puterea îndrăznirii către Hristos, Dumnezeul nostru, rugaţi-L pentru noi, rugămu-ne vouă, prea cinstiţilor, ca să trecem lesne vremea cea bună a postului, şi să luăm darul Treimii celei de o fiinţă. Prea lăudaţilor, mari predicatori, rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Şi din Mineiu 4, Slavă, Şi acum, a Născătoarei.

Şi se face ieşire cu cădelniţa, fără Evanghelie. Iar când este să se cetească Evanghelia, atunci şi cu Evanghelia.

Lumină lină....

Prochimen, glasul al 5-lea.

Tu Doamne ne vei păzi, şi ne vei apăra de neamul acesta în veac.

Stih:

Mântueşte-mă, Doamne, că a lipsit cel cuvios...

De la Facere cetire.
Cap. 1, Vers 24.

Zis-a Domnul, să rodească pământul suflet viu dupre el, de cele cu patru picioare şi de cele ce se târăsc şi fiare pe pământ, dupre fel; şi s'a făcut aşa. Şi a făcut Dumnezeu fiarele pământului dupre felul lor, şi dobitoacele dupre felul lor, şi toate cele ce se târăsc pe pământ dupre felul lor. Şi a văzut Dumnezeu că sunt bune. Şi a zis Dumnezeu: Să facem om dupre chipul şi dupre asemănarea noastră, ca să stăpânească peştii mării şi pasările cerului şi dobitoacele şi tot pământul şi toate cele ce se târăsc pre pământ. Şi a făcut Dumnezeu pre om; dupre chipul lui Dumnezeu l'a făcut pre dânsul; bărbat şi femeie i-a făcut pre ei. Şi i-a bine-cuvântat Dumnezeu, zicând: Creşteţi şi vă îmmulţiţi şi umpleţi pământul şi-l stăpâniţi pre el; şi stăpâniţi peştii mării şi pasările cerului şi toate dobitoacele şi tot pământul şi toate cele ce se târăsc pe pământ. Şi a zis Dumnezeu: Iată am dat vouă toată iarba ce face sămânţă de semănat, care este deasupra pământului; şi tot pomul care are în sine rod cu sămânţă de semănat, ca să fie de mâncare vouă şi tuturor fiarelor pământului şi tuturor pasărilor cerului şi tuturor vietăţilor ce se târăsc pe pământ, care au în sine suflet viu; şi toată iarba verde, ca să aibă de mâncare; şi s'a făcut aşa. Şi a văzut Dumnezeu toate câte a făcut şi iată erau bune foarte; şi s'a făcut seară şi s'a făcut dimineaţă ziua a şasea. Şi s'a săvârşit cerul şi pământul şi toată podoaba lor. Şi a săvârşit Dumnezeu în ziua a şasea lucrurile Sale, care a făcut. Şi S'a odihnit în ziua a şaptea de toate lucrurile Sale care a făcut. Şi a bine-cuvântat Dumnezeu ziua a şaptea şi o a sfinţit pre ea; că întru aceea s'a odihnit de toate lucrurile Sale, care a început Dumnezeu a face.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Caută şi mă auzi Doamne, Dumnezeul meu.

Stih:

Până când, Doamne, mă vei uita până în sfârșit? Până când întorci fața Ta de către mine?

Și după aceasta strigă Diaconul:

Poruncește! Iar Preotul luând cu amândouă mâinile cădelnița, și sfeșnicul cu făclia, stă înaintea sfintei mese căutând spre Răsărit și însemnând cruce zice.

Cu înțelepciune drepți!

Apoi întorcându-se spre apus către popor zice:

Lumina lui Hristos luminează tuturor.

Ceteț ul.

De la pilde cetire.

Diaconul: Să luăm aminte!

Cap. al 2-lea, Vers 1-iu.

Fiule! De vei primi graiurile Mele și de vei ascunde poruncile Mele la tine, va auzi urechia ta înțelepciunea și vei lipi inima ta de cunoștință și o vei pune Fiului tău spre învățătură. Că de vei chema înțelepciunea și de vei da glasul tău cunoștinții și de vei căuta măestria cu glas mare; și de o vei căuta pre dânsa ca argintul și de o vei cerca ca pre niște comori, atuncea vei cunoaște frica Domnului și cunoștința lui Dumnezeu vei afla. Că Domnul dă înțelepciunea și din gura Lui iese cunoștința și știința. El păstrează ajutor celor ce lucrează mântuire și apără mergerea lor. El păzește căile dreptăților și veghiază asupra căii celor ce se tem de Dânsul. Atuncea vei cunoaște dreptatea și judecata și vei face toate căile bune. De va veni înțelepciunea în gândul tău și de va plăcea știința sufletului tău, atunci sfatul bun te va păzi și cugetul drept te va apăra. Ca să te scape de calea rea și de omul ce nu grăește nimica de crezut; de cei ce au lăsat căile cele drepte și umblă în căile întunerecului. De cei ce se veselesc de cele rele și se bucură de răutățile celor răi. Ale cărora cărări sunt întortochiate și strâmbe umbletele lor. Aceia te vor depărta de la calea dreaptă și te vor înstreina de la gândul cel bun. Fiule, să nu te apuce pre tine sfatul rău, care lasă învățătura tinereților și uită legea lui Dumnezeu. Că și-a pus lângă moarte casa sa și lângă iad cu cei pământești cărările sale. Toți cei ce umblă pre dânsa nu se vor întoarce, nici vor ajunge la cărări drepte; că nu-i vor apuca pre ei anii vieții. Că de ar fi umblat pe căi bune, ar fi aflat cărările celor drepți netede; cei buni vor fi locuitori pe pământ și cei fără răutate vor rămânea pre el. Că drepții vor moștenii pământul, și cei curați vor rămânea pre dânsul. Iar căile necredincioșilor vor pieri de pe pământ, și cei fără-de-lege vor pieri dintr'ânsul.

După Parimii, zice Preotul: Pace ție! Și diaconul: Înțelepciune! Și se cântă: Să se îndrepteze rugăciunea mea...

Și cealaltă rânduială a Liturghiei celei mai 'nainte sfințită.

Cade-se a ști.

Când se face Eșirea mare cu sfintele daruri, cântăreții cântă:

Acum puterile cele cerești...

Să se știe asemenea: când preotul poartă la Eșirea mare dumnezeeștile taine, cad jos și se închină și cântăreții și tot poporul și fac dumnezeească închinăciune lui Hristos Dumnezeu, carele este desăvârșit în taine; pentru că sunt sfințite mai 'nainte.

După sfârșitul Heruvicului, facem trei metanii, cu capetele descoperite fiind.

CHINONICUL.

Gustați și vedeți, că bun este Domnul. Aliluia, de trei ori.

După deschiderea ușilor, zice Diaconul:

Cu frica lui Dumnezeu, cu credință și cu dragoste să vă apropiați.

Iar noi făcând o metanie, cântăm.

Bine-voiu-cuvânta pre Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Pâinea cea cerească și paharul vieții gustați, și vedeți că bun este Domnul. Aliluia. de trei ori

După ce zice Preotul Ectonisul:

Totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana, Amin.

Să se umple gura noastră: Aliluia, de 3 ori.

După rugăciunea Amvonului, zicem:

Fie numele Domnului binecuvântat:

Și trei închinăciuni

Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Și ni se dă Anaforă, și se face Apolisul deplin.

Această rânduială se ține în tot sfântul post, când este Liturghia cea mai înainte sfințită.

Iar unde nu este Liturghie, se cântă la vecernie Stihiri 6: din Triod și din Mineiu. Slavă, Și acum, a Născătoarei, dupre glasul Mineiului. Stihoavna din Triod. Idiomela zilei de două ori și Martirica, care este la: Doamne strigat-am. Slavă, Și acum, acelaș glas. Și obișnuitul Apolis.

La masă ni se dă puțină mâncare uscată; nici Joi în această săptămână masă nu punem, ci rămânem postindu-ne până Vineri, și atunci mergând la masă, mâncăm.

Miercuri întâia săptămână

LA DUPĂ-CINARE

Început ca și în zilele, ce au trecut; și cântăm acest

Canon, din cel mare.

Al cuviosului părintelui nostru, Andrei Criteanul, Ierosolimitul. Și facem la fiecare Tropar trei închinăciuni, zicând și Stihul:

Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă.

Cântarea 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ajutor și acoperitor s'a făcut mie spre mântuire, Acesta „este Dumnezeul meu și-L voiu „slăvi pre El, Dumnezeul părin„telui meu și-L voiu înălța pre „El, că cu slavă S'a prea slăvit.

De 2 ori.

Din tinerețe, Mântuitorule, poruncile Tale am lepădat și mi-am trecut toată vieața cu pofte, negrijindu-mă și lenevindu-mă; pentru aceasta strig Ție, Mântuitorule: Măcar la sfârșit, mântuește-mă.

Pre mine, cel lepădat înaintea ușilor Tale, Mântuitorule, măcar la bătrânețe, nu mă lăsà în iad deșert; ci mai'naiute de sfârșit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare greșelilor.

Avuția mea, Mântuitorule, cheltuindu-o în desfrânări, pustiu sunt de roduri evlavioase, și flămânzind strig: Părinte al îndurărilor, apucând Tu înainte miluește-mă.

Eu sunt cel căzut în tâlhari, în cugetele mele; cu totul sunt rănit acum de dânsele și plin de bube! Ci Tu însuți viind de față, Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.

Preotul văzându-mă mai'naiute m'a trecut, și Levitul, văzându-mă gol întru răutăți, nu m'a băgat în seamă; iar Tu, Iisuse, cel ce ai răsărit din Maria, venindu-mi de față, miluește-mă.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tu-mi dă dar luminător din osîrdia ta cea dumnezeească de sus, ca să scap de întunerecul patimilor, și să laud din inimă faptele vieții tale cele frumoase, Marie.

Slavă a Treimei.

Treime, ființă prea înaltă, căreea ne închinăm întru o Unime,

ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca o milostivă dă-mi lacrămi de umilinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi folositoarea celor ce te laudă pre tine, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi, ca o Stăpână curată, mă primeşte pre mine cel ce mă pocăesc.

Cântarea a 2, Irmos:

Ia aminte cerule şi voiu grăi şi voiu lăuda pre Hristos, „Carele a venit din Fecioară cu „trup.

A lunecatu-m'am curveşte ca şi David şi m'am înnoroit; ci mă spală şi pre mine cu lacrămile mele, Mântuitorule.

Nici lacrămi, nici pocăinţă nu am, nici umilinţă; ci Tu însuţi acestea, Mântuitorule, dărueştemi-le, ca un Dumnezeu.

Pierdut-am frumuseţea cu care am fost zidit întâi şi nevinovăţia mea; şi acum zac gol şi mă ruşinez.

Uşa Ta să nu mi-o închizi atuncea, Doamne, Doamne; ci să o deschizi mie, celui ce mă pocăesc către Tine.

Ascultă suspinurile sufletului meu şi primeşte picăturile ochilor mei, Doamne, şi mă mântueşte.

Iubitorule de oameni, Cela ce voeşti să se mântuească toţi, Tu mă chiamă ca un bun şi mă primeşte pre mine, cel ce mă pocăesc.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Prea-curată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceeace una eşti prea lăudată, roagă-te cu de-adinsul, ca să ne mântuim.

Alt Irmos:

Vedeţi, vedeţi! că Eu sunt „Dumnezeu, Carele am plouat „mană şi apă din piatră am „izvorît de demult în pustie po„porului Meu, cu singura dreapta „şi cu tăria Mea.

Vedeţi, vedeţi! că Eu sunt Dumnezeu; ascultă, suflete al meu, pre Domnul cel ce strigă şi te depărtează de la păcatul cel mai d'inainte, şi te teme, ca de un nefăţarnic judecător şi Dumnezeu.

Cui te-ai asemănat mult păcătoase suflete? Vai mie! lui Cain celui dintâi şi lui Lameh aceluia, ucigându-ţi cu pietre trupul cu fapte rele, şi omorându-ţi mintea cu pornirile cele dobitoceşti.

Pre toţi cei mai 'nainte de lege trecându-i, o suflete! Lui Sit nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cu mutarea, nici lui Noe; ci te-ai arătat sărac de vieaţa dreptilor.

Tu însuţi, suflete al meu, ai deschis jgheaburile mâniei Dumnezeului tău, şi ţi-ai înecat trupul, ca şi tot pământul şi faptele şi vieaţa, şi ai rămas afară de mântuitoarea corabie.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu toată osârdia şi cu dra-

goste ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului, şi în pustiile cele neumblate hrănindu-te, şi poruncile lui cele Dumnezeeşti curat săvârşindu-le.

Slavă, a Treimii.

Treime fără de început, nezidită, nedespăţită Unime, primeşte-mă pre mine, cel ce mă pocăesc şi mă mâutueşte pre cel ce am greşit; a Ta zidire sunt, nu mă trece; ci mă iartă şi mă scapă de osânda focului.

Prea curată Stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine şi limanul celor înviforaţi; pre milostivul şif ăcătorul şi Fiul tău,fă-L milostiv şi mie, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a, Irmos.

Întăreşte, Doamne, pre pieatra poruncilor Tale, inima mea cea „clătită; că Insuţi eşti sfânt şi „Domn.

Binecuvântarea lui Sim nu o ai moştenit, ticăloase suflete, şi moştenire desfătată n'ai luat ca Iafet în pământul iertării.

Din pământul Harran, adecă din păcat, eşti suflete al meu, şi vino la pământul, carele izvorăşte de-a-pururea nestricăciune vie, care Avraam o a moştenit.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, carele şi-a lăsat oarecând pământul părinţilor şi s'a făcut nemernic. Ci voirii aceluia urmează.

La stejarul din Mamvri ospătând patriarhul pre îngeri, a luat la bătrâneţe vânatul făgăduinţei.

Înţelegând de Isaac, ticăloase suflete al meu, că s'a jertfit cu taină jertfă nouă Domnului, urmează voinţei lui.

Auzit-ai, suflete al meu, de Ismail, că s'a gonit ca un fecior din servă; trezeşte-te, vezi, ca nu cum-va păcătuind să paţi ceva asemenea

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de furtuna şi de întreitele valuri ale păcatelor. Ci tu, maică, acum mântueşte-mă şi mă scoate la limanul Dumnezeeştei pocăinţe.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugăciune cu osârdie aducând şi acum cuvioasă, către prea milostiva, Născătoare de Dumnezeu; cu rugăciunile tale, deschide-mi dumnezeeştile intrări.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, Care te lauzi în Treimea feţelor, mântueşte-ne pre noi, cari ne închinăm stăpânirii Tale cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani, din Tatăl subt vreme l-ai născut, neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu; minune streină! Că aplecând ai rămas Fecioară.

Cântarea 4-a, Irmos:

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne, şi s'a temut; „că vrei să Te naşti din Fecioară „şi oamenilor să Te arăţi şi a „grăit: Auzit-am auzul Tău şi „m'am temut; Slavă puterii „Tale, Doamne.

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, preste tot m'am rănit; ci ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăinţă le tămăduieşte, spală-le, curăţeşte-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate de cât zăpadă.

Trupul tău şi sângele, răstignindu-te, pentru toţi ţi-ai pus Cuvinte; trupul adică, ca să mă înoeşti, iar sângele ca să mă speli. Duhul ţi-ai dat, ca să mă aduci, Hristoase, Părintelui Tău.

Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului, îndurate, ca să ne mântuim; de bună voie pe lemn Te-ai răstignit; Edemul cel ce se încuiase s'a deschis; cele de sus şi cele de jos, făptura şi toate neamurile minunându-se, se închină Ţie.

Să-mi fie mie scăldătoare sângele cel din coasta Ta, împreună şi băutură şi apa iertării ceea ce a izvorît. Ca să mă curăţesc cu amândouă, ungându-mă şi bând şi ca o ungere şi băutură, Cuvinte, cuvintele tale cele de vieaţă.

Pahar, biserica a câştigat coasta Ta cea purtătoare de vieaţă, din care a izvorît nouă îndoit izvorul iertării şi al cunoştinţei, spre închipuirea celei vechi şi celei nouă, a amânduror legilor, Mântuitorul nostru.

Gol sunt spre a intra în cămară, gol sunt şi de a merge la nuntă şi la cină; candela mi s'a stins, fiind fără de unt-de-lemn, cămara mi s'a închis dormind eu. Cina s'a mâncat; iar eu fiind legat de mâini şi de picioare, m'am lepădat afară.

Slavă, a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu Te cunosc pre Tine, Dumnezeire, una în Treime; ca pre Ceea ce eşti întocma cu împărăţia şi întocma cu scaunul; şi strig Ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cele de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut şi eşti Fecioară şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară; Cel ce s'a născut înoeşte legile firii şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte, se birueşte rânduiala firii; că face câte voeşte.

Cântarea 5-a, Irmos.

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, mă rog lu„minează-mă şi mă îndreptează „la poruncile Tale şi mă învaţă, „Mântuitorule, să fac voia Ta.

Greu la minte m'am făcut, Doamne, ca şi Faraon cel cumplit, Ianis şi Iamvri la suflet şi

la trup, cufundat cu gândul! Ci ajută-mi mie, Mântuitorule.

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticălosul. Spală-mă, Stăpâne, în baea lacrămilor mele, mă rog Ţie, albă făcând haina trupului meu ca zăpada.

De voi cerca lucrurile mele, Mântuitorule, mă văd pre mine însumi întrecând pre tot omul cu păcatele; că întru cunoştinţă, gândind am greşit, iar nu întru necunoştinţă.

Milostiveşte-Te, milostiveşte-Te, Doamne, spre zidirea Ta, greşit-am, iartă-mă, Cela ce eşti însuţi din fire curat, şi afară de Tine nimenea altul nu este fără pată.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni, vindecând pre cei leproşi şi întărind pre cei slăbănogi; curgerea celeea ce-i curgea sânge o ai oprit, Mântuitorule, cu atingerea de poalele Tale.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Repejunea Iordanului trecându-o, ai aflat odihnă, fugind de dulceaţa trupească cea cu durere; din care şi pre noi scoate-ne cu rugăciunile tale cuvioasă.

Slavă, a Treimii.

Pre tine Treime te slăvim, pre unul Dumnezeu Stânt, Sfânt, Sfânt eşti Părinte, Fiule şi Duhule, fiinţă singură prin sine, unime căreea pururea ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură, Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile maică Fecioară, ceea ce eşti nestricată şi nu ştii de bărbat şi a unit Lui şi firea omenească.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am cu toată inima mea, către înduratul Dumnezeu „şi m'a auzit din iadul cel mai „de jos şi a scos din stricăciune „vieaţa mea.

Stăi împrotivă şi te osteşte asupra patimilor trupeşti, ca Isus asupra lui Amalic; biruind pururea gândurile cele înşelătoare, ca şi pre Gavaoniteni.

Treci preste firea cea curgătoare a vremii, ca mai 'nainte corabia, şi te fă moştenitor pământului aceluia al făgăduinţei, suflete, Dumnezeu porunceşte.

Precum ai mântuit pre Petru cel ce a strigat, mântueşte-mă; aşa apucând înainte, Mântuitoru-le, scapă-mă şi pre mine de fiară, tinzându-ţi mâna Ta, şi mă scoate din adâncul păcatului.

Pre Tine Te cunosc liman liniştit Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Că apucând înainte mântueşte-mă dintru adâncurile păcatului cele ne umblate şi din desnădăjduire.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt neamestecată, nedespărţită; despărţită dupre

ţeţe şi Unime sunt, din fire unită; Tatăl zice, şi Fiul, şi dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Întecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi; deci ca pre un Ziditor al tuturor, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale să ne îndreptăm.

Condac, glasul al 6-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârşitul se apropie, şi vei să te turburi. Deşteaptă-te dar, ca să se milostivească spre Tine, Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindenea şi toate le plineşte.

Cântarea 7-a, Irmos:

Greşit-am, fără-de-lege am făcut, nu ne-am îndreptat în-„naintea Ta, nici am păzit, nici „am făcut precum ne-ai poruncit „nouă; ci nu ne părăsi pre noi „până în sfârşit, Dumnezeul pă-„rinţilor.

Greşelile lui Manasi ţi-ai câştigat cu voinţa, suflete, puind ca nişte chipuri patimile, şi îmmulţind idolii; ci pocăinţei lui râvnind cu osârdie, câştigă umilinţă.

Necurăţiilor lui Ahaav ai râvnit, suflete al meu. Vai mie! Te-ai făcut locaş spurcăciunilor trupeşti, şi vas urît patimilor. Ci dintru adâncul tău suspină şi spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Încuiatu-s'a ţie cerul, suflete, şi foamete dela Dumnezeu te-a cuprins, de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tesviteanul, ca şi Ahaav oare-când. Ci Sarathencei asemănându-te, hrăneşte sufletul protetului.

Ias-a Ilie oare-când pre cei de două ori câte cinci-zeci, când a junghiat şi pre proteţii cei de ruşine ai Isavelei, spre mustrarea lui Ahaav. Ci fugi, suflete, de asemănarea acestor doi, şi te întăreşte.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărţită, de o fiinţă, Unime sfântă. Lumini şi lumină şi trei sfinte şi unul sfânt, se laudă Treimea Dumnezeu. Ci laudă şi preaslăveşte suflete, vieaţă şi vieţi, pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ţie, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărţită, pre Fiul şi Dumnezeu; şi tu singură ne-ai deschis nouă celor de pe pământ cele cereşti.

Cântarea 8-a, Irmos.

Pre Cela ce-L slăvesc oştile cereşti şi de dânsul se cu-„tremură Heruvimii şi Serafimii, „toată suflarea şi zidirea lău-„daţi-L, bine-L cuvântaţi şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Drepte Judecătorule, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă scapă de foc şi de groaza ce voiu să petrec la judecată, dupre dreptate; iartă-mă mai 'nainte de

sfârşit, prin fapte bune şi prin pocăinţă.

Ca tâlharul strig Ţie, pomeneşte-mă; ca Petru plâng cu amar! Iartă-mă, Mântuitorule, strig ca Vameşul; lăcrimez ca păcătoasa! Primeşte-mi tânguirea, ca oarecând a Hananeencei.

Tămăduieşte putrejunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, unule tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare şi untdelemn şi vin, lucrurile cele de pocăinţă şi umilinţă cu lacrimi.

Hananeencei şi eu urmând strig, miluieşte-mă, Fiul lui David! Mă ating de poală, ca ceea ce-i curgea sânge; plâng ca Marta şi ca Maria pentru Lazăr.

Binecuvântăm pre Tatăl....

Părinte, Cela ce eşti fără început, Fiule cel împreună fără de început, Mângâitorule cel bun, Duhule cel drept; născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu şi făcător, Treime, Unime, miluieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din nişte vopsele mohorîte s'a ţesut trupul lui Emanoil, în lăuntru în pântecele tău Prea curată, ceeace eşti porfiră înţelegătoare. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Cântarea 9, Irmos:

Naşterea zemislirii celei fără de sămânţă este netâlcuită, „rodul Maicii celei fără de băr- „bat este nestricat; că naşterea „lui Dumnezeu înnoeşte firile. „Pentru aceasta pre tine toate „neamurile, ca pre o Maică mi- „reasă a lui Dumnezeu, cu „dreaptă credinţă te slăvim.

Boalele tămăduind, săracilor bine a vestit Hristos Cuvântul: Pre şchiopi i-a vindecat, împreună cu vameşii a mâncat, cu păcătoşii s'a amestecat; sufletul fetei lui Iair celei moarte mai de 'nainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Vameşul s'a mântuit şi păcătoasa s'a înţelepţit, iar fariseul lăudându-se, s'a osândit. Că vameşul striga: milostiveşte-Te şi păcătoasa: miluieşte-mă. Iar fariseul se trufia strigând: Dumnezeule, mulţămescu-Ţi şi celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Zacheu vameş a fost, dar s'a mântuit; şi fariseul Simon s'a smintit şi păcătoasa şi-a luat deslegare de iertare, de la cel ce are putere a ierta păcatele; căreia sârgueşte de urmează, suflete.

N'ai râvnit păcătoasei, o ticălosul meu suflet, care luând Alavastrul cu Mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului şi cu părul le-a şters. Căci i-a rupt înscrisul păcatelor ei celor de demult.

Cetăţile cărora le-a dat Hristos bunavestire, ştii, suflete al meu, cum s'a blestemat; teme-te

de pildă, să nu te faci ca acelea; care asemănându-le Stăpânul cu cele din Sodoma, până la iad le-a osândit.

Să nu te arăţi, o sufletul meu, mai rău pentru desnădăjduire, auzind credinţa Hananeencii, pentru care cu cuvântul lui Dumnezeu s'a tămăduit fiica ei. Strigă din adâncul inimii, ca şi aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântueşte-mă şi pre mine.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl să-L slăvim, pre Fiul să-L prea înălţăm, dumnezeescului Duh cu credinţă să ne închinăm, Treimii celei nedespărţite, Unimii dupre fiinţă; ca unei lumini şi luminilor şi vieţii şi vieţilor, făcătoarei de vieaţă şi luminătoarei margenilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzeşte-o, Prea curată Născătoare de Dumnezeu; că întru tine aceasta cu credinţă împărăţind, întru tine se şi întăreşte şi prin tine biruind, înfrânge toată supărarea şi robeşte pre vrăjmaşi şi îndreptează pre supuşii ei.

Cuvioase Părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree cinstite şi părinte de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă, ca să scăpăm de toată mânia, necazul şi stricăciunea şi de greşeli să ne mântuim noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta.

Apoi cântăm Irmosul în amândouă corurile.

Naşterea zemislirii....

Asemenea şi cealaltă rânduială a Dupăcinării.

JOI INTÂIA SĂPTĂMÂNĂ

LA UTRENIE

După întâia Stihologie, Şezândele apostolilor din Octoih şi a Născătoarei. Apoi cetire. După a doua Stihologie, Şezânda, glasul al 2-lea.

Prosomia: Cela ce ai înţelepţit pre pescari.

Cela ce ai arătat pre apostoli luminători în margenile lumii, Cuvinte al lui Dumnezeu, luminează prin predica lor inimile noastre cu lumina bunătăţilor şi cu postul le curăţeşte, dând pocăinţă de întoarcerea robilor Tăi; ca să Te slăvim Mântuitorule, pre Tine, cela ce eşti însuţi prea bun.

Slavă, aceiaş. Şi acum, a Născătoarei, asemenea.

Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea, pre mine cel ce am nevoie de sprijinul tău. Că întru tine a nădăjduit sufletul meu, miluieşte-mă.

După a treia Stihologie, Şezânda, glasul al 5-lea.

Prosomia: Pre tine cea mai slântă....

Rugămu-ne vouă celor doisprezece apostoli, rugaţi-vă ca să trecem cu pace postul cel mai luminat de cât alte bună-

tăți și locuitorul cerurilor și să luăm rodurile mântuirii. Că voi cu adevărat sunteți întărirea pământenilor și scăparea sufletelor noastre.

Slavă, tot aceasta. Și acum, a Născătoarei.

Pre tine, mai sfântă de cât Heruvimii și mai înaltă de cât cerurile, prea lăudată Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat mărturisindu-te, te avem păcătoșii mântuire, și te aflăm întru primejdii folositoare. Pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru noi, ceea ce ești întărirea și scăparea sufletelor noastre.

Psalmul 50. Și cântăm CANONUL Mineiului pe 6. Și Tri-cântările dupre rânduiala lor; și se cetește a 4-a cântare din Psaltire.

TRI-CÂNTAREA LUI IOSIF.

Cântarea 4-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Venit-ai din Fecioară....

Razele postului primindu-le, strălucește suflete și fugi de întunerecul păcatului; ca să-ți răsară ție lumina iertării prin dumnezeescul Duh.

Cu undița dulcеții amăgindu-mă vicleanul, rob m'a răpit; ci voi, apostolilor, cari ați vânat lumea cu cuvântul, din răutatea lui scăpați-mă.

Arătatu-v'ați raze ale soarelui slavei, prea lăudaților apostoli, gonind întunerecul înșelăciunii. Luminați-mă dar și pre mine, cel întunecat de toată răutatea.

A Născătoarei de Dumnezeu

Striga-voiu noaptea și ziua către tine, fiind necăjit și mă voiu mântui și voiu trece zidul desfătărilor, cu ajutorul și cu puterea ta, Fecioară, fiind îngrădit.

Alt Irmos, glasul al 5-lea, al lui Teodor.

Lucrurile rânduelii Tale, Doamne..

Raze prea luminoase ale soarelui dreptății fiind, apostolilor, ați luminat lumea cea pământească, gonind întunerecul înșelăciunii.

Alăută a Mântuitorului cu adevărat mișcată de Duhul, apostoli, cunoscându-vă pre pământ, cântați cântarea voastră cea cu glas frumos și lumea la Dumnezeu o întoarceți.

Slavă, a Treimii.

Pre Treimea întru o ființă slăvindu-o, pre unul Domnul Dumnezeu, să-L lăudăm; pre Tatăl cel născut, și pre Duhul cel viu.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara în pântece Te-a zămislit, Doamne, și Te-a născut pre Tine, Emanoil; că ai ieșit spre mântuirea poporului Tău, ca să mântuești pre unșii Tăi, iubitorule de oameni.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Dumnezeescule și prea cinstite număr al celor doisprezece apostoli, roagă-te lui Hristos pentru noi, rugămu-ne, ca

să trecem cu putință măsura acestor patruzeci de zile.

Irmosul:

Lucrurile iconomiei Tale, „Doamne, au spăimântat pre „profetul Avacum; că ai ieșit „spre mântuirea poporului Tău; „ca să mântuești pre unșii Tăi „ai venit.

Cântarea a 8-a, Irmos.

Porunca muncitorului.....

Să postim de toată dulceața, îngrășându-ne simțirile cu postul și băutura umilinței, cu căldură să bem, cântând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Rugați-vă apostolilor să mă tac părtaș stării celei deadreapta eu, cel vinovat de multe păcate și de judecată, când veți ședea cu Hristos să judecați pre oameni.

In căruța dumnezeeștilor bunătăți să ne suim, curățindu-ne prin post și să ne înălțăm gândul spre înălțimea aerului, cântând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Rămas-ai Fecioară nevătămată, născând focul dumnezeirii. Deci arde patimile sufletelor celor ce strigă ție întru credință cu glasul Ingerului: Tu singură ești pricina bucuriei.

Alt Irmos: Cuvioșii Tăi tineri.....

Pre trâmbițile Duhului, pre apostolii lui Hristos lăudându-i, strigăm: Bine-cuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Ca pre niște rugători ai lumii și surpători înșelăciunii, pre apostolii lui Hristos să-i lăudăm, strigând: Bine-cuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl ...

Pre Treimea cea prea sfântă în Tatăl, în Fiul și în Duhul, lăudându-o cântăm: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nașterea ta cea nespusă, Curată, toți oamenii o lăudăm cu bună credință, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Apostoli rugați-vă, ca să săvârșim noi în pace zilele cele curățitoare, strigând: Binecuvântați toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Să lăudăm bine să cuvântăm.

Cuvioșii Tăi tineri în cuptor, „Hristoase, cântând, au zis: „Bine-cuvântați toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Cântarea 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu cel neîncăput.....

Aruncat fiind în luciul cel adânc al desfătărilor, chiem adâncul milostivirii Tale, îndreptătorule, mântuește-mă.

Izvorule al milostivirii, dă-mi

acum umilinţă şi suspinuri, ca să plâng noianul cel fără margini al răutăţilor mele.

Cu cinstitele rugăciuni ale apostolilor Tăi, Iisuse, dă-mi să mă închin cinstitei învieri, şi dumnezeeştei Tale patimi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai făcut cerească frământătura noastră cea pământească, cu sălăşluirea lui Dumnezeu întru tine; ceea ce eşti cu totul fără prihană, mântueşte-ne din primejdii.

Alt Irmos: Slăvim, Hristoase, pre cea cu totul....

Din fântânile cele mântuitoare, precum zice profetul, scoţându-şi apostolii apa nemuririi, pre cei însetaţi adapă pururea cu învăţăturile vieţii.

Făcându-vă Domni ai împăratului ceresc, apostoli, aţi supus toată lumea să-L cinstească numai pre El, să-I se închine şi să-L slăvească ca pre un Dumnezeu.

Slavă, a Treimii.

Treime nedespărţită, Unime atotfăcătoare şi atotputernică, Părinte, Fiule şi Duhule Sfinte, Tu eşti Dumnezeul meu, Domn şi lumină; şi Ţie mă închin lăudându-Te.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre tine, Maică, Fecioară Curată, te fericim neamurile neamurilor; că te-ai făcut curăţitoare lumii, născând nespus pre Mântuitorul şi făcătorul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Ceată a apostolilor, păzeşte-ne pre noi cei ce Te lăudăm şi ne învredniceşte ca să trecem, întru umilinţa inimii, toate zilele postului celui de lumină purtător.

Irmosul:

Slăvim, Hristoase, pre cea cu „totul fără prihană, Curată „Maica Ta; că mai pre sus de „fire Te-a născut dupre trup, „pre Tine cel ce ne-ai scos pre „noi din toată rătăcirea şi stri„căciunea.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, dupre obiceiu de două ori.

Glasul al 3-lea, Idiomela:

Doamne, Tu mi-ai pus mie păcătosului pocăinţa, vrând să mă mântuieşti pre mine, nevrednicul, cu mila Ta cea nemăsurată. Inaintea Ta cad rugându-mă: Smereşte cu postirile sufletul meu; căci către Tine, cel unul mult milostiv, am năzuit.

Martirica.

Ca nişte luminători în lume luminaţi şi după moarte, sfinţilor martiri, după ce cu bună nevoinţă v'aţi nevoit. Deci având îndrăsneală, rugaţi pre Hristos să miluească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, folositoarea tuturor celor ce se

roagă ție, la tine îndrăsnim, cu tine ne lăudăm; întru tine este toată nădejdea noastră! Roagă-te Celui ce S'a născut din tine, pentru nevrednicii robii tăi.

Și celelalte ale Utreniei și Apolisul.

La ceasul al șaselea.

Troparul profeției, glasul 1.

Mântuește-ne pre noi, Doamne, de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți; ca nu cândva să zică păgânii: Unde este Dumnezeul lor? Să cunoască, Stăpâne, că treci păcatele poporului Tău, celui ce se pocăește.

Slavă, Și acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalm 13.

Când va întoarce Domnul robia poporului Său

Stih:

Zis-a cel nebun întru inima sa, nu este Dumnezeu.

Din profeția Isaiei cetire.

Cap. 2, Vers. 11.

Înălța-se-va Domnul însuși în ziua aceea. Că ziua Domnului Savaot va veni preste tot semețul și trufașul și preste tot cel înalt și măreț; și se vor smeri. Și preste tot cedrul Livanului cel înalt și prea înălțat și preste tot stejarul Vasanului. Și preste tot muntele înalt și preste tot dealul înalt. Și preste tot turnul înalt și preste tot zidul înalt. Și preste toată corabia mării și preste toată vederea frumuseții corăbiilor. Și se va smeri tot omul și va cădea înălțimea oamenilor și se va înălța Domnul însuși în ziua aceea. Și-și vor ascunde toți idolii săi, băgându-i în peșteri și în crăpăturile pietrelor și în găurile pământului, din 'naintea feței înfricoșării Domnului și din 'naintea slavei tăriei Lui, când se va scula să sfărame pământul. Așa în ziua aceea va lepăda omul idolii săi cei de argint și de aur, cari i-a făcut luișI, ca să se închine celor deșarte și liliecilor; și îi va băga în gaură de piatră vârtoasă și în crăpăturile pietrilor de fața mâniei Domnului și de slava puterii Lui, când se va scula să piardă pământul.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalm. 14.

Doamne cine va locui în locașul Tău?...

Stih:

Cela ce umblă fără prihană și lucrează dreptate.

JOI SEARA

După Psalmul începător, obișnuita Stihologie,

La Doamne strigat-am, Stihiri idiomele ale Triodului, a lui Iosif, glasul al 2-lea.

Prosomia: Pre luminătorul nostru.

Pre mine, cel întunecat de înșelăciunile luptătorului, luminează-mă, Hristoase al meu, Cela ce ai întunecat oarecând soarele restignindu-Te pe cruce și ai strălucit cu adevărat credincioșilor lumina cea adevărată a iertării. Ca umblând întru lumina poruncilor Tale, să ajung curat la raza cea mântuitoare a învierii Tale.

Pre lemn, Mântuitorule, spânzurându-Te ca o viță, ai adăpat lumea, Hristoase, cu vinul nestricăciunii. Pentru aceasta strig: Adăpându-mă cu mustul umilinței celei adevărate, pre mine, cel întunecat pururea cu beția păcatelor, întărește-mă acum a posti de dulceți, Mântuitorule, ca un bun și de oameni iubitor.

Altă prosomică a lui Teodor, glas acelaș.

Prosomia: O taină prea mare!

O, câtă este puterea crucii Tale! Aceasta a înflorit bisericii înfrânarea, smulgând din rădăcină neînfrânarea lui Adam ceia din Edem oarecând. Că aceea a adus oamenilor moarte; iar aceasta fără stricăciune izvorăște lumii nemurire, ca din alt izvor al raiului, cu vărsarea izvorîtorului de viață sângele Tău și a apei. Pentru acestea toate s'au înviat. Prin carele și nouă îndulcește-ne desfătarea postului, Dumnezeul lui Israil, Cel ce ai mare milă.

Și de la Minei 3. Slavă, Și acum, a Născătoarei, Prochimen glasul al 4-lea Psalm 15

Bine voiu cuvânta pre Domnul cel ce m'a înțelepțit pre mine.

Stih:

Păzește mă, Doamne, că spre Tine am nădăjduit.

Dela facere cetire.

Cap. 2. vers. 4. Psalm. 16.

Aceasta este cartea facerii cerului și a pământului, când s'a făcut, în care zi a făcut Domnul Dumnezeu cerul și pământul și toată verdeața câmpiilor, mai 'nainte de a răsări pre pământ și toată iarba țarinei mai 'nainte de ce s'a făcut. Că nu dedese Dumnezeu ploae pre pământ și omul nu era să-l lucreze. Și izvor ieșia din pământ și adăpa toată fața pământului. Și a făcut Dumnezeu pre om, țărână luând din pământ, și a suflat în fața lui suflare de viață, și s'a făcut omul cu suflet viu. Și a sădit Dumnezeu rai în Edem spre răsărit și a pus acolo pre omul, pre carele l'a făcut. Și a mai făcut Dumnezeu să răsară încă din pământ tot pomul frumos la vedere și bun la mâncare și pomul vieții în mijlocul raiului și pomul științei binelui și al răului. Și râu ieșia din Edem, spre udarea raiului, carele de acolo se împarte în patru capete. Numele unuia Fison; acesta încunjură tot pământul Evilatului; acolo este aur și aurul pământului aceluia este bun și acolo este rubin și piatră verde. Și numele râului celui de al doilea Geon; acesta încunjură tot pământul Etiopiei. Și râul cel de al treilea Tigrul; acesta merge împotriva Asirilor. Iar râul al patrulea Eufrat. Și a luat Domnul Dumnezeu pre omul pre carele l'a făcut și l'a pus în raiul desfătării să-l lucreze și să-l păzească. Și a poruncit Domnul Dumnezeu lui Adam, zicând: Din tot pomul carele este în rai să mănânce mâncare; iar din pomul cunoștinței binelui și al răului să nu mâncați dintr'însul, că ori în ce zi veți mânca dintr'însul, cu moarte veți muri. Și a zis Domnul Dumnezeu: Nu este bine să fie omul singur, să-i facem lui ajutor asemenea lui. Și a mai făcut Dumnezeu încă din pământ toate pasările cerului, și toate fiarele țarinei și le-a adus la Adam, să vadă cum le va numi. Și tot sufletul viu, cum l'a numit Adam, acesta este numele lui.

Prochimen, glas 4.

Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului.

Stih: Auzi, Doamne, dreptatea mea...

Dela Pilde cetire:

Cap. 1, vers. 2.

Fiule, nu uita legile Mele și cuvintele Mele să le păzească inima ta. Că lungime zilelor și anii vieții și pace vor udăoga ție. Milostenia și credința să nu-ți lipsească și le înfășură pre dânsele pre grumazii tăi și le scrie pe lespezile inimii tale și vei afla milă. Și să gândești bine înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor. Să aibi nădejde cu toată inima în Dumnezeu și cu înțelepciunea ta nu te mări. Intru toate căile tale să-L cunoști pre Dânsul, ca să îndrepteze căile tale și să nu se poticnească piciorul tău. Nu fii înțelept întru tine însuți, ci te teme de Dumnezeu și te ferește de tot răul. Atunci vindecare va fi trupului tău și pază oaselor tale. Cinstește pre Domnul din ostenelile tale cele drepte și-i dă lui pârgă din toate rodurile tale cele drepte. Ca să umple jitnițile tale

de mulțime de grâu și să se verse teascurile tale de vin. Fiule, nu defăima învățăturile Domnului, nici slăbi, fiind certat de Dânsul. Că pre care iubește Domnul, pre acela îl și ceartă și bate pre tot fiul pre carele primește. Fericit este omul, carele a aflat înțelepciunea și muritorul carele a cunoscut știința. Că mai bună este negutătoria acesteia, decât vistieriile aurului și ale argintului. Că mai scumpă este decât pietrele cele de mult preț. Nu-i stă ei nimica împotrivă, ce este rău; cunoscută este tuturor celor ce o iubesc și tot ce este scump, nu este vrednic ei. Pentru că lungimea zilelor și anii vieții sunt în dreapta ei și în stânga ei bogăție și slavă. Din gura ei iese dreptatea, legea și mila pre limbă le poartă. Căile ei sunt căi bune și toate cărările ei cu pace. Pom de viață este tuturor celor ce se lipesc de dânsa și cei ce se reazemă de ea, sunt ca pre Domnul întemeiați.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, de două ori, glasul al 4-lea însuși glasul.

Cei ce dorim să ne împărtășim paștilor dumnezeești, care nu se încep din Egipt, ci din Sion, să ridicăm din mijloc aluatul păcatului prin pocăință. Să ne încingem mijloacele noastre cu omorîrea plăcerilor. Să ne împodobim picioarele cu încălțăminte opritoare despre toată calea rea, și să ne întărim cu toiagul credinței; să nu râvnim vrăjmașului crucii Stăpânului, făcându-ne pântecele Dumnezeu. Ci să urmăm celui ce prin post ne-a arătat biruință asupra diavolului Mântuitorului sufletelor noastre.

Martirica.

Cela ce Te prea slăvești întru pomenirile martirilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, fiind rugat de dânșii, trimite-ne nouă mare milă.

Slavă, Și acum, a Crucii Născătoarei.

Prosomia: Ca pre un viteaz...

Dacă Te-a văzut pironit pe cruce, Doamne, mielușaua și Maica Ta, s'a mirat și a zis: Ce vedere este aceasta, prea iubite Fiule? Acestea Ți-a răsplătit Ție poporul cel neplecat și fără de lege, carele s'a îndulcit din multe minunile Tale? Ci slavă smereniei Tale celei nespuse, Stăpâne!

Și cealaltă rânduială după obiceiu.

JOI INTÂIA SĂPTĂMÂNĂ

LA DUPĂ-CINARE

Cântăm acest Canon, din cel mare, al cuviosului părintelui nostru, Andrei Criteanul Ierosolimitul. Și facem la fiecare tropar trei închinăciuni, zicând și Stihul acesta.

Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă

Cântarea 1, glasul al 6-lea, Irmos.

Irmoasele de câte două ori.

Ajutor și acoperitor s'a făcut mie spre mântuire, Acesta „este Dumnezeul meu și-L voiu „slăvi pre El, Dumnezeul părin„telui meu, și-L voiu înălța pre „El; că cu slavă S'a preaslăvit.

Mielule al lui Dumnezeu, Cela ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică de asupra mea lanțul cel greu al păcatului, și ca un milostiv dă-mi lacrămi de umilință.

Inaintea Ta cad, Iisuse, gre-

şit-am Ţie, milostiveşte-Te spre mine; ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca un îndurat dă-mi lacrimi de umilinţă.

Să nu intri cu mine la judecată, văzând faptele mele, iscodind cuvintele şi îndreptând pornirile; ci cu îndurările Tale trecând cu vederea răutăţile mele, mântueşte-mă Atotputernice.

Vremea este a pocăinţii, vin către Tine, Făcătorul meu; ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca un îndurat dă-mi lacrimi de umilinţă.

Bogăţia sufletului cheltuindu-o întru păcate, pustiu sunt de creştineşti bunătăţi, şi flămânzind strig: Dătătorule de milă, apucând înainte, milueşte-mă.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Plecându-te dumnezeeştilor legi ale lui Hristos, la Dânsul ai venit, lăsând pornirile desfătărilor cele neoprite şi toată fapta cea bună foarte cu cucernicie ca pre una ai săvârşit.

Slavă, a Treimii.

Treime, fiinţă prea înaltă, căreia ne închinăm întru o Unime, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului, şi ca o milostivă dă-mi lacrimi de umilinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi folositoarea celor ce te laudă pre tine, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca o Stăpână Curată mă primeşte pre mine, cel ce mă pocăesc.

Cântarea a 2-a, Irmos:

Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt Dumnezeu, Carele am plouat „mană şi apă din piatră am iz„vorît de demult în pustie „poporului Meu, cu singură „dreapta şi cu tăria Mea.

Bărbat am ucis, zice, spre rană mie şi tânăr spre vătămare, Lameh plângând a strigat; iar tu nu te cutremuri, o suflete al meu, întinându-ţi trupul şi mintea spurcându-ţi.

Turn te-ai meşteşugit să zideşti, o suflete! şi întărire să faci poftelor tale, de n'ar fi oprit Ziditorul sfaturile tale şi de n'ar fi surpat până la pământ meşteşugurile tale.

O! cum am râvnit lui Lameh, ucigătorul cel mai din 'nainte; sufletul, ca pre un bărbat, mintea, ca pre un tânăr şi ca pre un frate trupul mi-am ucis, ca şi Cain ucigaşul, cu pornirile cele poftitoare de desfătări.

Plouat-a Domnul oarecând foc din cer, arzând fărădelegea cea înterbântată a Sodomenilor; iar tu ţi-ai aprins focul gheenei, întru carele vei să arzi, o suflete!

Rănitu-m'am, vătămatu-m'am

iată săgeţile vrăjmaşului au pătruns sufletul meu şi trupul! Iată ranele şi bubele şi sdruncinăturile strigă, şi vătămăturile patimilor mele celor de bună voie.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tins-ai mâinile tale către înduratul Dumnezeu, Marie, afundându-te întru adâncul răutăţilor şi ţi-a tins mână de ajutor cu milostivire, ca şi lui Petru, cercând cu adevărat întoarcerea ta.

Slavă, a Treimii.

Treime fără început, nezidită nedespărţită, Unime, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc, şi mă mântueşte pre cel ce am greşit; a ta zidire sunt, nu mă trece; ci mă iartă şi mă scapă de osânda focului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea curată stăpână, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celor ce aleargă la tine, şi limanul celor înviforaţi; pre milostivul şi făcătorul şi Fiul tău, fă-L îndurat şi mie cu rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Întăreşte, Doamne, pre piatra poruncilor Tale, inima mea „cea clătită; că Insuţi eşti sfânt „şi Domn.

A garei celei de demult, Egiptencei, te-ai asemănat, suflete, făcându-te rob de bună voia ta şi născând semeţia ca pre un nou Ismail.

Scara lui Iacov o ştii, suflete al meu, care s'a arătat de la pământ până la cer; pentruce n'ai avut treaptă tare, buna credinţă.

Preotului lui Dumnezeu şi Impăratului celui înstreinat între oameni de vieaţa lumii, urmează, adecă închipuirile lui Hristos.

Intoarce-te, suspină, ticăloase suflete, mai'nainte până ce nu ia sfârşit zborul vieţii; mai'naainte până ce nu'ţi încuie Domnul uşa camerii celei de nuntă.

Să nu te faci stâlp de sare, suflete, întorcându-te înapoi; să te înfricoşeze pilda Sodomului; sus în Sigor mântueşte-te.

Rugăciunea celor ce Te laudă pre Tine, Stăpâne, nu o lepăda; ci Te milostiveşte Iubitorule de oameni, şi dărueşte iertare celor ce se roagă Ţie cu credinţă.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, care Te lauzi în Treimea feţelor, mântueşte-ne pre noi, cari ne închinăm stăpânirii Tale cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani, din Tatăl, sub ani L'ai născut, neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu; minune streină! Că aplecând ai rămas Fecioară.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne, şi s'a temut; „că vrei să Te naşti din Fe„cioară şi oamenilor să Te arăţi „şi a grăit: Auzit-am auzul Tău „şi m'am temut: Slavă puterii „Tale, Doamne.

Timpul vieţii mele este scurt şi plin de dureri şi de vicleşug; ci întru pocăinţă primeşte-mă şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare şi mâncare celui strein; Mântuitorule, însuţi Tu mă mileşte.

Dupre vrednicia împărătească, fiind îmbrăcat cu diademă şi cu porfiră, omul cel cu multă avere şi dreptul cel îndestulat de bogăţie şi de dobitoace, degrab sărăcind de avere, de mărire şi de împărăţie, s'a stins.

De a fost Acela drept şi mai fără prihană de cât toţi, şi n'a scăpat de cursele şi vicleşugurile înşelătorului, dară tu fiind iubitor de păcate, ticăloase suflete, ce vei face, de se va întâmpla să-ţi vie ţie ceva asupră din cele negândite.

Falnic sunt acuma şi semeţ cu inima, în deşert şi în zadar. Să nu mă osândeşti împreună cu fariseul; ci mai ales dă-mi smerenia vameşului, Unule îndurate, drepte judecătorule, şi cu acesta împreună mă numără.

Ş tiu îndurate că am greşit, de am ocorât vasul trupului meu; ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, Tu însuţi mă mileşte.

Insumi idol m'am făcut, spurcându-mi cu poftele sufletul meu. Ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, Tu însuţi mă mileşte.

N'am auzit glasul Tău, n'am ascultat scriptura Ta, dătătorule de lege. Ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, Tu însuţi mă mileşte.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

In adânc de necuviinţe mari pogorându-te; nu te-ai oprit acolo; ci te-ai suit cu prea slăvire, vederat cu gând mai bun, la bunătatea cea desăvârşit prin lucrare, minunând Marie, firea îngerească.

Slavă, a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu Te cunosc pre Tine, Dumnezeire una în Treime, ca pre ceea ce eşti întocma cu împărăţia şi întocma cu tronul; şi strig Ţie cântarea cea mare, ce se cântă întreit întru cele de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ş i ai născut şi eşti Fecioară,

şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară. Cela ce S'a născut înnoeşte legile firii, şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte, se birueşte rânduiala firii: că face câte voeşte.

Cântarea a 5-a, Irmos:

De noapte mânecând, Iubitorule de oameni, mă rog „luminează-mă, şi mă îndrep„tează pre mine la poruncile „Tale şi mă învaţă, Mântuito„rule, să fac voia Ta.

Celei gârbovite urmează, o suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca să te îndrepteze, să umbli drept în căile Domnului.

Deşi eşti fântână adâncă, Stăpâne, izvorăşte-mi ape din prea curatele Tale vine. Ca bând, ca şi Samarineanca, să nu mai însetez. Că izvoare de vieaţă izvorăşti.

Şiloam să mi să facă mie lacrămile mele, Stăpâne Doamne, ca să-mi spăl şi eu luminile inimii şi să Te văd cu gândul pre Tine lumina cea mai înainte de veci.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemănată dragoste, prea fericită, dorind să te închini lemnului crucii, te-ai învrednicit doririi; învredniceştemă dar şi pre mine, să dobândesc slava cea de sus.

Slavă, a Treimii.

Pre tine, Treime, Te cântăm, pre unul Dumnezeu; sfânt, sfânt, sfânt eşti Părinte, Fiule şi Duhule, fiinţă singură prin sine, Unime căreea pururea ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură Dumnezeu, Cel ce a zidit veacurile; Maică Fecioară, ceea ce eşti nestricată şi nu ştii de bărbat şi a unit Luişi firea omenească.

Cântarea a 6-a, Irmos

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu, „şi m'a auzit din iadul cel mai „de jos şi a scos din strică„ciune vieaţa mea.

Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărătească, care o ai perdut de demult; ci aprinzând făclie pre Mergătorul înaintea Ta, Cuvinte, caută şi află chipul Tău.

Stăi împotrivă şi te osteşte asupra patimilor trupeşti, ca Iisus asupra lui Amalic, biruind pururea gândurile cele înşelătoare, ca şi pre Gavaoniteni.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca să stingi văpaia patimilor, ai izvorît pururea pâraie de lacrămi, Marie, arzându-ţi sufletul! Al căror dar dă-mi-l şi mie, robului tău.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Nepătimire cerească ai dobândit, prin vieţuirea cea prea înaltă de pre pământ, maică; pentru aceasta roagă-te să se mântuească din patimi cu rugăciunile tale, cei ce te laudă pre tine.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt neamestecată nedespărţită; despărţită după feţe şi Unime sunt, din fire unită: Tatăl zice şi Fiul şi Dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi; deci ca pre un ziditor al tuturor roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale, să ne îndreptăm.

Condac, glasul al 6-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! pentru ce dormi? sfârşitul se apropie şi vei să te turburi. Deşteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Cel ce este pretutindenea şi toate le plineşte.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Greşit-am, fără de lege am făcut, nu ne-am îndreptat „înaintea Ta, nici am păzit, nici „am făcut precum ne-ai porun„cit nouă; ci nu ne părăsi pre „noi până în sfârşit, Dumnezeul „părinţilor.

Stinsu-s'au zilele mele, ca visul celui ce se deşteaptă. Pentru aceasta ca Ezechia lăcrămez pe patul meu, ca să mi se adaoge anii vieţii. Dar care Isaie va să stea pentru tine, suflete, fără numai Dumnezeul tuturor.

Cad înaintea Ta şi aduc Ţie ca nişte lacrimi cuvintele mele: Greşit-am, precum nici păcătoasa n'a greşit; şi am făcut fărădelege, ca nimenea altul pre pământ. Ci, fie-Ţi milă, Stăpâne, de făptura Ta şi iarăş mă chiamă.

Ingropat-am chipul Tău şi am stricat porunca Ta; toată podoaba mi s'a întunecat şi cu patimile mi s'a stins făclia, Mântuitorule. Ci, milostivindu-Te, dă-mi bucurie, precum cântă David.

Intoarce-te, căeşte-te, descopere cele ascunse, grăeşte lui Dumnezeu, Celui ce ştie toate. Insuţi, Mântuitorule, Tu ştii cele ascunse ale mele; ci Insuţi Tu mă milueşte, precum cântă David, dupre mare mila Ta.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strigând către Prea curata Maica lui Dumnezeu, mai 'naainte ai gonit turburarea poftelor celor cu sila supărătoare şi ai ruşinat pre vrăjmaşul cel ce te-a viclenit. Ci dă-mi acum ajutor întru necazuri şi mie, robului tău.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pre Hristos, pre Carele ai iubit, de Carele ai dorit, pentru Careleți-ai topit trupul Cuvioasă, roagă-L acum pentru noi robii tăi; ca fiind milostiv nouă tuturor, să ne dea vieață pașnică celor ce-L cinstim pre El.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărțită, de o ființă, Unime sfântă; lumini și lumină și trei sfinte și unul sfânt, se laudă Treimea Dumnezeu. Ci laudă și prea slăvește, suflete, vieață și vieți, pre Dumnezeul tuturor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ție, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărțită, pre Fiul și Dumnezeu și tu singură ne-ai deschis nouă, celor de pe pământ, cele cerești.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pre Cela ce-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cu„tremură Heruvimii și Serafimii, „toată suflarea și zidirea, lău„dați-L, bine-L cuvântați și-L „prea înălțați întru toți vecii.

Alavastru cu lacrămi turnând pre capul Tău, Mântuitorule, ca niște mir, strig ca păcătoasa care cerea milă, rugăciune aduc și cer să iau iertare.

De n'a și greșit nimenea precum eu, totuși primește-mă, milostive Mântuitorule și pre mine carele cu frică mă pocăesc și cu dragoste strig: Greșit-am Ție unuia, nelegiuit-am, miluește-mă.

Milostivește-Te, Mântuitorule, spre zidirea Ta și mă caută ca un păstor pre mine, oaia cea pierdută și rătăcit fiind, răpește-mă de la lup și mă fă oaie întru pășunea oilor Tale.

Când vei ședea judecător ca un milostiv și vei arăta slava Ta cea înfricoșată, Hristoase, o! ce frică va fi atuncea! Cuptorul arzând și toți temându-se de nesuferită judecata Ta.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Maica luminii celei neapuse, pre tine luminându-te, te-a deslegat de întunerecul păcatelor; de unde primind tu darul Duhului, luminează Marie pre cei ce te laudă cu credință.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Minune nouă cu adevărat văzând întru tine Maică, dumnezeescul Zosima, s'a spăimântat; că înger în trup vedea și cu totul de minune s'a umplut, lăudând pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Părinte, Cela ce ești fără început, Fiule, Cel împreună fără de început, Mângâitorule, Cel bun, Duhule Cel drept; născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui celui fără

început, Duhule, Cel viu şi făcător, Treime, unime, miluieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din nişte vopsele mohorâte, s'a ţesut trupul lui Emanuil, înlăuntru în pântecele tău, Prea curată, ceea ce eşti porfiră înţelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Naşterea zămislirii celei fără de sământă este netâlcuită, „rodul Maicii celei fără de băr„bat este nestricat; că naşterea „lui Dumnezeu înnoeşte firile. „Pentru aceasta pre tine toate „neamurile, ca pre o Maică „mireasă a lui Dumnezeu, cu „dreaptă credinţă te slăvim.

Milostiveşte-Te, mântueştemă, Fiul lui David, miluieşte-mă, Cel ce ai tămăduit cu cuvântul Tău pre cei îndrăciţi şi glasul cel milostiv ca şi tâlharului grăeşte-mi: Amin zic ţie, cu Mine vei fi în rai, când voiu veni întru slăvirea Mea.

Tâlharul Te-a hulit, tâlharul Dumnezeu Te-a cunoscut; că amândoi împreună pre cruce erau spânzuraţi. Dar, o mult Indurate! Ca şi tâlharului celui credincios, carele Te-a cunoscut pre Tine Dumnezeu, deschide-mi şi mie uşa slavei împărăţiei Tale.

Făptura s'a mâhnit văzându-Te răstignit; munţii şi pietrile de frică s'au despicat şi pământul s'a cutremurat şi iadul s'a golit; şi s'a întunecat lumina zilei, văzându-Te pre Tine, Iisuse, cu trupul pre cruce pironit.

Roduri vrednice de pocăinţă să nu ceri de la mine; că tăria mea întru mine a lipsit. Dăruieşte-mi inimă pururea umilită şi sărăcie duhovnicească; ca să-Ţi aduc acestea ca o jertfă primită, unule Mântuitorule.

Judecătorul meu şi cunoscătorule, Cela ce vei să vii iarăş cu îngerii să judeci lumea toată, atuncea văzându-mă cu ochiul Tău cel blând, să Te milostiveşti şi să mă miluieşti, Iisuse, pre mine carele am greşit mai mult de cât toată firea omenească.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Toate cetele îngereşti şi adunările omeneşti le-ai spăimântat cu vieaţa ta cea minunată; ca cei fără de trup vieţuind şi firea covârşind; pentru care ca şi cum ai fost fără materie, te-ai suit cu picioarele pre apă, Marie şi Iordanul ai trecut.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Fă milostiv pre Ziditorul pentru noi, cei ce te lăudăm pre tine, cuvioasă Maică, să ne izbăvească de răutăţi şi de necazurile care împrejur ne coprind. Ca mântuindu-ne să slăvim neîncetat pre Domnul, Cel ce te-a slăvit pre tine.

Cuvioase părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andree cinstite şi părinte de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru cei ce te laudă ca să ne izbăvim de toată mânia, necazul şi stricăciunea, şi de greşeli necuvioase noi, cei ce cinstim pururea pomenirea ta cu credinţă.

Slavă:

Pre Tatăl să-L slăvim, pre Fiul să-L prea înălţăm, dumnezeescului Duh cu credinţă să ne închinăm, Treimii celei nedespărţite, Unimii dupre fiinţă, ca unei lumini şi luminilor, vieţii şi vieţilor, făcătoarei de vieaţă, şi luminătoarei marginilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetatea ta păzeşte-o, prea curată Născătoare de Dumnezeu; că întru tine aceasta cu credinţă împărăţind, întru tine se şi întăreşte şi prin tine biruind înfrânge toată supărarea şi robeşte pre vrăjmaşi şi îndreptează pre supuşii ei.

Apoi cântăm Irmosul în amândouă stranele:

Naşterea zămislirii...

Şi ceealaltă urmare a Pavecerniţei şi Otpustul.

IIS.CHR.

VINERI ÎNTAIA SĂPTĂMANĂ

LA UTRENIE

Troicinicele. După întâia Stihologie, zicem Sedelnele Crucii din Octoih şi a Născătoarei de Dumnezeu. După a doua Stihologie, Sedelna lui Iosif, glasul al 2-lea.

Podobie: Iosif cel cu bun chip ..

Cela ce cu patimile Tale ai dat tuturor nepătimire, omorând patimile trupului meu cu dumnezeeasca cruce, învredniceşte-mă a vedea şi cinstită învierea Ta, Doamne.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei.

Cu cinstită crucea Fiului tău fiind păziţi, Stăpână Curată, Născătoare de Dumnezeu, toată năvala vrăjmaşului, toţi prea lesne o întoarcem înapoi. Pentru aceasta dupre datorie pre tine pururea te fericim, ca pre Maica lui Dumnezeu şi singură nădejdea sufletelor noastre.

După a treia Stihologie, Sedelna lui chir Teodor, glasul al 2-lea.

Podobia: Ceea ce eşti izvorul milei....

Cela ce eşti fântâna curăţiei, cu postul păzeşte-ne pre noi, milostive; caută spre noi, carii cădem înaintea Ta. Ia aminte la ridicarea mâinilor noastre, cel ce ţi-ai întins palmele pre lemn, răstignindu-Te pentru toţi pământenii, Insuţi cela ce eşti Domnul celor fără de trup.

Slavă, tot aceasta.
Şi acum, a Crucii-Născătoarei.

Fecioara şi Maica Ta, Hristoase, văzându-Te mort întins pre lemn, plângând cu amar a zis: Fiul meu, ce tainâ înfricoşată este aceasta! Cela ce dăruieşti tuturor vieaţă veşnică, cum mori de bună voie pre cruce, cu moarte de ocară?

Psalmul 50. Canonul Mineiului cu Irmosul pe 6, şi Tricântarea după regulă.
Şi se ceteşte a 5-a Cântare din Psaltire, dupre obiceiu.

TRICÂNTAREA

Cântarea a 5-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Lumina celor ce zăceau întru..

Văzând păcatul ce este întru mine înşelătorul se sileşte şi ajută păcatului; că se bucură cu adevărat de pierirea mea; ci Tu îmi dă îndreptare rogu-mă, Mântuitorule, spre ruşinarea lui.

Cela ce ai biruit stăpâniile întunerecului cu crucea Ta, scoate-mă din răutatea lor pre mine, cel căzut întru adâncul păcatului şi în groapa faptelor celor necuvioase; pre mine, cel ce nădăjduesc spre mila Ta, ca să mă mântuesc.

Cela ce Te-ai omorât, fiind întins pre cruce, înviază sufletul meu cel omorât cu păcatul. Şi mă învredniceşte, Hristoase, să ajung cu pace la cinstită învierea Ta, pre mine cel ce fac cu osârdie îndreptările Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti luminarea neputinţei mele, mântuirea întunecatului meu suflet, Prea curată, mântueşte-mă fecioară, mântueşte-mă pre mine cel pierdut, şi cu haina nestricăciunii îmbracă-mă pre mine, cel stricat cu greşeli cumplite.

Alt Irmos, glasul acelaş.

Noaptea trecând....

Tu în locul căpătânii ai primit a Te răstigni cu trupul, unule fără de moarte, făcând nemuritor neamul omenesc, şi din nou înfumuseţându-l, Doamne.

Ocara pătimirii Tale lumea văzându-o, toată s'a schimbat, Doamne, tânguindu-se pentru uciderea Ta cea de la Iudei; ci ai răbdat ca să mântueşti neamul nostru.

Slavă, a Treimii.

Tu eşti, o Treime prea sfântă! căreia îţi slujim noi; Tu eşti şi scăparea şi întărirea noastră. Deci trimite iertare greşelilor celor ce Te laudă pre Tine întru o fire.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, ceea ce eşti în multe chipuri numită, bucură-te Născătoare de Dumnezeu, sicriule şi năstrapă şi masă; sfeşnice purtător de lumină, rugule cel cu chipul de foc, muntele lui Dumnezeu cel umbrit!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Lepădându-ne de lume şi de cele din lume şi împreună cu Hristos, ca şi cum ne-am răstigni acum, să răbdăm ocară,

batjocuri şi altele; ca împreună cu Dânsul să ne proslăvim.

Irmosul:

Noaptea trecând, s'a apro-„piat ziua şi lumina lumii s'a „arătat. Pentru aceasta Te laudă „cetele îngereşti şi toate Te „slăvesc pre Tine, Hristoase „Dumnezeule.

Cântarea a 8-a, Irmos:
In cuptorul cel de foc.....

Cela ce Te-ai smerit şi Te-ai înălţat pe cruce pentru milostivirea, înălţând pre cel ce a căzut oarecând prin mâncare din lemn; pre Tine, unule prea bunule, cel ce însuţi eşti prea slăvit, Te lăudăm în veci.

Cu dormitarea nepurtării de grijă, am suferit somnul cel greu al păcatului; ci Tu, Carele ai adormit pe cruce pentru mine, Hristoase al meu, ridică-mă pre mine cel căzut, ca să nu mă cuprindă noaptea morţii.

Orbindu-mă cu desfătările îmi port sufletul întunecat şi văzându-mă, râde de mine vrăjmaşul, născocitorul răutăţii. Pentru aceasta luminează-mă şi mă izbăveşte de răutatea lui, Hristoase, în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu lene vieaţa cheltuindu-mi, mi-am îngreuiat sufletul cu dormitarea păcatului; ci alerg la neadormită rugăciunea ta, nu mă lăsa, Fecioară prea curată, să adorm spre moarte.

Alt Irmos: Pre cel ce a închipuit..

Cu spini încununându-Te, şi cu haină de porfiră îmbrăcându-Te, Te-ai arătat mai frumos, Hristoase, cu chipul de cât toţi fiii omeneşti, cu slavă strălucind.

Fiere şi oţet bând, două izvoare ai izvorât, al vieţii şi al nestricăciunii, din dumnezeeasca coasta Ta celor ce Te laudă cu credinţă şi Te slăvesc întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl....

Treime, dumnezeire una, fire nedespărţită şi despărţită în feţe, stăpânie neperitoare, Părinte, Fiule şi Duhule, pre Tine Te lăudăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu curată, uşa cea cerească, poarta cea de mântuire, primeşte rugăciunea tuturor creştinilor, celor ce te fericesc pre tine întru toţi vecii.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cruce, ceea ce eşti sceptrul lui Hristos, cornul bisericii, biruinţa împăraţilor, păzitoarea creştinilor; tu eşti luminarea mea, tu şi lauda mea întru toţi vecii.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm.....

Pre cel ce a închipuit mai „'nainte în rug lui Moisi mi-„nunea Fecioarei, în muntele „Sinai oarecând, lăudaţi-L, bi-„ne-L cuvântaţi, şi-L prea în-„nălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:
Pre luceafărul cel înaintea....

Sufletul cel stricat cu necuvioase gânduri, curăţeşte-l cu stropirea sângelui Tău, dumnezeescule Cuvinte şi mă fă părtaş slavei Tale, Hristoase; Cela ce pentru mine ai răbdat înjosita răstignire.

Cu totul m'am împilat Hristoase prin greutatea necuvioaselor tapte. Şi întristându-mă, strig către Tine, iubitorule de oameni: Vindecă cu cinstit sângele Tău ranele sufletului meu cele nevindecate ca să laud dumnezeirea Ta.

Având răutatea ca mâncare şi lenevirea băutură, eu cel ce rămân neîndreptat în toate, în deşert mă bucur de oprirea mâncărilor; că n'a zis Domnul să fie postul de acest fel.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceea ce eşti pierzătoarea osândirii celei cumplite de demult şi mijlocitoarea apropierii neamului nostru către Dumnezeu şi punte către Făcătorul, Născătoare de Dumnezeu, te slăvim.

Alt Irmos: Pre maica Fecioară...

Pre lemn răstignindu-Te Tu, făptura s'a clătit, că Dumnezeu fiind ai pătimit trupeşte, pentru milostivirea îndurărilor, ca să ne mântuieşti pre noi.

Puterea crucii Tale, Doamne, este mare; că închipuindu-o întru noi, îndată şi gonim puterea dracilor.

Slavă, a Treimii,

Unime în trei ipostasuri, Treime prea singurită, domnească Stăpânie, fire întocma slăvită, Părinte, Fiule şi dumnezeescule Duhule, mântueşte-ne pre noi pre toţi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, curăţitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu, la carea năzuind toţi păcătoşii, aflăm pururea împăcare cu Dumnezeu.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cu dumnezeească puterea crucii Tale Doamne întăreşte-mă, ca să-Ţi aduc Ţie vremea postului fără prihană şi curată.

Irmosul:

Pre Maica Fecioară, cea Cu„rată şi fără prihană, cu cântări „de laude toţi credincioşii, ca „pre o Născătoare de Dumne„zeu, cu evlavie o slăvim.

Svetelna glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, de două ori, glasul al 8-lea, singur glasul.

Vestirea postului să o primim cu bucurie; că de l-ar fi păzit strămoşul, n'am fi suferit căderea cea din Edem. Că frumos era la vedere şi bun la mâncare rodul, carele m'a omorât. Să nu ne amăgim cu vederea, nici să se îndulcească gâtlejul nostru cu bucate scum-

pe, care după mâncare sunt fără de cinste. Să fugim de neînfrânare, şi după săturare să nu ne supunem patimilor; să ne însemnăm cu sângele celui ce s'a adus pentru noi de bună voie la moarte, şi nu se va atinge de noi pierzătorul. Şi vom mânca paştele lui Hristos cele prea sfinţite; spre mântuirea sufletelor noastre.

Martirica.

Ce vă vom numi pre voi sfinţilor ? Heruvimi ? Că întru voi s'a odihnit Hristos. Serafimi? Că neîncetat L'aţi slăvit pre El. Ingeri ? Că de trup v'aţi lepădat. Sau puteri? Că minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre şi încă mai mari darurile. Rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Podobia: O prea slăvită minune....

Dacă Te-a văzut răstignit în locul căpăţânei, Mântuitorule, făptura toată s'a schimbat şi s'a mâhnit clătindu-se, neputând suferi. Iar prea curata Fecioară şi Maica Ta, tânguindu-se, a strigat către Tine: Vai mie, o Fiul meu! Prea dulce Mântuitorul meu! Ce este această nouă, prea slăvită şi streină vedere ?

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Şi cealaltă rânduială. Ceasul 1-iu, fără Catismă. Tot aşa şi în celelalte Vineri ale sfântului post.

Intru această Vineri.

LA AL ŞASELEA CEAS

Troparul Proorociei, glasul al 8-lea:

Vieaţa noastră cea mult păcătoasă şi năravul cel nepocăit, întâmpină-le Doamne cu îndurările Tale. Că afară de Tine pre altul nu ştim să stăpânească vieaţa şi moartea; mântueşte-ne ca un iubitor de oameni.

Slavă. Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 7-lea: Psalm. 17.

Iubi-Te-voiu Doamne vârtutea mea, Domnul este întărirea mea...

Stih: Dumnezeul meu, ajutorul meu...

Din Proorocia Isaiei cetire.

Cap. 3, Vers 1:

Iată Stăpânul, Domnul Savaot, va lepăda din Iudeia şi din Ierusalim pre cel tare şi pre cea tare, şi puterea pâinii şi puterea apei, pre uriaşul şi pre cel puternic şi pre omul ostaş şi pre judecător şi pre prooroc şi pre vrăjitor şi pre bătrân şi pre căpetenia preste cincizeci şi pre sfetnicul cel minunat şi pre mai marele meşter de lemn cel înţelept şi pre ascultătorul de întrebări cel ştiutor. Şi voiu pune lor domni tineri, şi cei batjocoritori îi vor stăpâni pre ei. Şi va năvăli popor, om asupra omului şi om asupra vecinului său, şi se va scula cu sfadă pruncul asupra celui bătrân şi cel necinstit asupra celui de cinste. Că se va apuca omul de fratele său sau de casnicul tatălui său, zicând: haină ai, fii căpetenie nouă, şi bucatele mele să fie subt tine. Şi răspunzând acela în ziua aceia va zice: nu voiu fi ţie căpetenie, că în casa mea nu este pâine, nici haină, nu voiu fi căpetenie poporului acestuia. Că s'a pustiit Ierusalimul, şi Iudeia a căzut, şi limbile lor sunt cu fărădelege, neascultând de Domnul, pentrucă acum s'a smerit mărirea lor. Şi ruşinea feţii lor a stătut îm-

potrivă lor, şi păcatul său ca al Sodomei l-a vestit şi l-a arătat. Vai sufletului lor! Că au sfătuit sfat rău ei asupra sa, zicând: să legăm pre cel drept, că nu ne este nouă de nici o treabă; drept aceea, rodurile mâinilor sale vor mânca. Vai celui fărădelege! Că rele îi vor veni după lucrul mâinilor lui. Poporul meu! Cârmuitorii voştri vă jefuesc pre voi, şi cei ce vă silesc vă stăpânesc pre voi. Poporul meu! Cei ce vă fericesc vă înşală pre voi, şi cărarea picioarelor voastre o strică. Ci acum va sta Domnul la judecată şi va pune la judecată pre poporul său. Insuşi Domnul la judecată va veni, cu bătrânii poporului şi cu domnii lui.

Prochimen, glasul al 6-lea: Psalm 18.

Doamne, ajutorul meu şi Mântuitorul meu...

Stih:

Cerurile spun slava lui Dumnezeu...

In ştiinţă să fie:

Că slujba Mineiului, a sfântului ce se va întâmpla Sâmbătă şi Duminică, se cântă la Pavecerniţă sau când va socoti cel mai mare.

De se va întâmpla într'această Sâmbătă Aflarea capului sfântului Ioan, să se caute Tipic, la sfârşitul cărţii la litera (N).

VINERI SEARA

După Psalmul începător, obişnuita Stihologie

La Doamne strigat-am... punem Stihiri 10 şi cântăm Stihira zilei, de două ori.

Glasul al 5-lea, singur glasul:

Veniţi credincioşilor să lucrăm la lumină lucrurile lui Dumnezeu; să umblăm cu chip smerit ca ziua. Toată scrisoarea nedreaptă a celui de aproape să o lepădăm de la noi, nepuindu-i împiedecare spre sminteală. Să lăsăm desfătarea trupească, să creştem darurile sufletului; să dăm celor lipsiţi pâine, şi să ne apropiem către Hristos cu pocăinţă, strigând: Dumnezeul nostru miluieşte-ne pre noi.

Apoi cântăm şi patru martirice ale glasului ce se întâmplă la Octoih: şi îndată patru idiomele ale sfântului Teodor, glasul al 2-lea.

Veniţi toţi iubitorii de martiri să ne veselim duhovniceşte şi să serbăm. Că astăzi, ne pune înainte masă de taină martirul Teodor, veselindu-ne pre noi iubitorii de prăsnuire şi să strigăm către dânsul: Bucură-te, purtătorule de chinuri cel nebiruit, cela ce ai surpat pe pământ îngrozirile tiranilor. Bucură-te, cela ce ţi-ai dat trupul tău cel de ţărână muncilor, pentru Hristos Dumnezeu. Bucură-te, cela ce te-ai arătat în multe feluri de primejdii ostaş iscusit al oştii celei cereşti. Pentru aceasta te rugăm pre tine, lauda martirilor: Roagă-te pentru sufletele noastre.

Darul cel de Dumnezeu dăruit al minunilor tale, martire Teodore, îl întinzi tuturor celor ce aleargă către tine cu credinţă. Pentru care te lăudăm pre tine zicând: Pre cei robiţi îi mântuieşti, pre bolnavi tămăduieşti, pre cei săraci îmbogăţeşti şi mântuieşti pre cei ce înoată cu corăbiile. Alergarea spre cele zadarnice a servilor o opreşti, şi arăţi, pătimitorule,

pagubele celor ce li s'a furat. Pre ostaşi îi înveţi să se ferească de răpire. Pruncilor dăruieşti cu milostivire cererile; ferbinte ajutător te afli celor ce săvârşesc sfinţită pomenirea ta. Pentru care, prea sfinţite pătimitorule, şi nouă celor ce lăudăm martiriul tău, cere-ne dela Hristos mare milă.

Dar al lui Dumnezeu prea mare te-ai arătat, martire Teodore; că şi după sfârşit, ca un viu, dai cererile celor ce aleargă la tine; pentru că şi Fiul femeei, răpindu-se odinioară rob în oaste păgânească, venind înaintea ta văduva şi udând cu lacrămi biserica ta, tu ca un milostiv pre cal alb încălecând ai pus pre fiul ei înaintea ei nevăzut. Şi după aceasta, şi cu aceasta, n'ai încetat lucrând minuni. Ci roagă pre Hristos Dumnezeu să mântuească sufletele noastre.

Pre tine, cel numit cu numele dumuezeeştilor daruri, te cinstesc de trei ori, fericite Teodore; că arătându-te luminător neapus al luminii celei dumnezeeşti, ai strălucit cu chinurile tale în toată lumea; şi arătându-te de cât focul mai puternic, văpaia ai stins şi capul vicleanului balaur l-ai sfărâmat. Pentru aceasta spre chinurile tale Hristos uitându-se, a încununat dumnezeescul tău cap. Mare martir biruitorule, ca cel ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, cu deadinsul roagă-Te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 6-lea.

Lucrând vrăjmaşul cu tiranul cel ca şi dânsul viclean, ca cu un organ, prin rea izvodire, se ispitia să spurce cu bucate din jertfele cele necurate, pe prea creştinul popor, cel ce se curăţia cu postul. Ci tu ai stricat meşteşugirea lui cu chibzuială mai înţeleaptă şi în vis arătându-te Arhiereului celui de atuncea, i-ai descoperit adâncul gândului, arătându-i meşteşugirea cea necuvioasă a vicleanului. Pentru aceasta aducându-ţi ţie mulţumire, te numim mântuitor şi facem în toţi anii pomenirea minunii ce s'a făcut. Şi încă ne rugăm să ne păzim nevătămaţi de meşteşugirile vicleanului, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, martire Teodore.

Şi acum a Născătoarei, a glasului ce se va întâmpla de rând.

IEŞIRE, fără Evanghelie.

Lumină lină...

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm 19.

Auză-te Domnul în ziua necazului...

Stih: Scutească-te numele Dumnezeului lui Iacov.

Dela Facere cetire.

Cap. 2. Vers 20.

Și a pus Adam nume tuturor dobitoacelor și tuturor pasărilor cerului și tutulor fiarelor pământului; iară lui Adam nu s'a aflat ajutor asemenea lui. Și a pus Dumnezeu somn în Adam și a adormit; și a luat o coastă dintru ale lui și a plinit cu carne locul ei. Și a făcut Dumnezeu coasta, care o a luat din Adam, femeie, și o a adus pre ea la Adam. Și a zis Adam: iată acum os din oasele mele și trup din trupul meu, aceasta se va chema femeie, pentru că din bărbatul său s'a luat. Pentru aceea va lăsa omul pre tatăl său și pre muma sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amândoi un trup. Și erau amândoi goi și Adam și femeia lui, și nu se ruşinau. Iar şarpele era mai înțelept decât toate fiarele cele de pre pământ, care le-a făcut Domnul Dumnezeu; și a zis şarpele către femeie: ce este, că a zis Dumnezeu să nu mâncați din tot pomul Raiului? Și a zis femeia către şarpe: din tot pomul care este în Raiu mâncăm, iară din rodul pomului, care este în mijlocul Raiului a zis Dumnezeu: să nu mâncați dintr'însul, nici să vă atingeți de dânsul, ca să nu muriți. Și a zis şarpele către femeie: nu veți muri cu moarte. Că știe Dumnezeu, că ori în ce zi veți mânca dintr'însul, se vor deschide ochii voștri și veți fi ca niște dumnezei, cunoscând binele și răul. Și a văzut femeia că bun este pomul la mâncare și plăcut ochilor la vedere, și cum că frumos este a cunoaște; și luând din rodul lui a mâncat și a dat și bărbatului său și a mâncat cu dânsa. Și li s'au deschis ochii amândorora și au cunoscut că erau goi; și au cusut frunze de smochin și și-au făcut acoperământ împrejurul trupului. Și au auzit glasul Domnului Dumnezeu umblând prin Raiu după amiazăzi, și s'au ascuns Adam și femeia lui de către fața Domnului Dumnezeu între pomii Raiului. Și a strigat Domnul Dumnezeu pre Adam și a zis lui: Adame, unde ești? Iar el a zis: glasul Tău am auzit umblând prin Raiu și m'am temut, că gol sunt și m'am ascuns. Și i-a zis Dumnezeu: cine ți-a spus ție că ești gol? fără numai că ai mâncat din pomul, din carele ți-am poruncit numai dintru acesta să nu mănânci. Și a zis Adam: femeia care mi-ai dat să fie cu mine, aceea mi-a dat din pom și am mâncat. Și a zis Domnul Dumnezeu femeei: de ce ai făcut aceasta? Și a zis femeia: şarpele m'a amăgit și am mâncat. Și a zis Domnul Dumnezeu şarpelui: pentrucă ai făcut aceasta, blestemat să fii tu din toate dobitoacele și din toate fiarele pământului; pre pieptul tău și pre pântece te vei târî și pământ vei mânca în toate zilele vieții tale. Vrăjmășie voiu pune între tine și între femeie și între sămânța ta și între sămânța ei; acela va păzi capul tău și tu vei păzi călcâiul ei. Femeei a zis: îmmulțind, voiu îmmulți necazurile tale și suspinul tău, în dureri vei naște fii și spre bărbatul tău va fi întoarcerea ta; și el te va stăpâni. Iară lui Adam a zis: pentru că ai ascultat glasul femeei tale și ai mâncat din pomul, din care ți-am poruncit ție, numai dintru acela să nu mănânci, și ai mâncat dintr'însul, blestemat să fie pământul întru lucrurile tale; întru necazuri vei mânca dintr'însul în toate zilele vieții tale. Spini și pălămidă va răsări ție, și vei mânca iarba pământului. Intru sudoarea feții tale vei mânca pâinea ta, până când te vei întoarce în pământ din care ești luat: că pământ ești și în pământ te vei întoarce. Și a pus Adam numele femeei sale Eva, adică Vieață, pentrucă ea este mumă tuturor celor vii.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm. 20.

Inalță-Te Doamne întru puterea Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Stih:

Doamne întru puterea Ta se va veseli împăratul.

Dela Pilde cetire.

Cap. 3. Vers 19.

Dumnezeu cu înțelepciunea a întemeiat pământul, și a gătit cerurile cu priceperea. Intru cunoștința Lui adâncurile s'au deschis și norii au izvorît apă. Fiule! Să nu treci, ci păzește sfatul meu și gândul. Ca să fie viu sufletul tău, și să fie har împrejurul tău, și va fi vindecare trupului tău, și purtare de grijă de oasele tale. Ca să umble în pace, având

nădejde în toate căile tale, şi ca să nu se poticnească piciorul tău. Că de vei şedea, tără de frică vei fi, şi de vei dormi, dulce vei dormì. Şi nu te vei teme de frica ce va veni asupră-ţi, nici de năvălirile necredincioşilor cele împresurătoare. Că Domnul va fi întru toate căile tale, şi va întări piciorul tău, ca să nu te clătești. Nu te lepăda a face bine celui lipsit, când poate a ajuta mâna ta. Nu zice: du-te şi să te întorci şi mâine îţi voiu da, putând tu face bine, că nu ştii ce va aduce ziua ce vine. Nu meşteşugi rele asupra prietenului tău, carele vine de aiurea şi nădăjdueşte spre tine. Nu fii iubitor de vrajbă împotriva omului în zadar, ca să nu-ţi facă ţie ceva rău. Nu-ţi agonisi ocările oamenilor răi, nici urma căilor lor. Că necurat este înaintea Domnului tot călcătorul de lege, şi cu cei drepţi nu se împreună. Blestemul Domnului în casele celor necredincioşi, iar curţile drepţilor bine se cuvintează. Domnul mândrilor le stă împrotivă, iar celor smeriţi le dă dar.

După aceasta

Să se îndrepteze rugăciunea mea...

Şi ceealaltă rânduială a Liturgiei celei mai înainte sfinţite.

Iar după rugăciunea Amvonului cântăm acest Canon de rugăciune, al sfântului Teodor, aducându-se şi coliva, începem cu: Doamne, auzi rugăciunea mea....

Apoi, Dumnezeu este Domnul şi îndată

Troparul, glasul al 2-lea.

Mari sunt isprăvile credinţei, în izvorul văpăii, ca întru o apă de odihnă, sfântul mucenic Teodor s'a bucurat; că cu foc tot arzându-se ca nişte pâine dulce Treimii s'a adus. Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Toate tainele tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea slăvite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită şi fecioria păzită, maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat. Pre Carele, roagă-L să mântuească sufletele noastre.

Şi îndată Psalmul 50:

Miluește-mă, Dumnezeule...

Apoi acest CANON, Compunere a lui Ioan Damaschin. Al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Pre tine te laud cel numit *Darul lui Dumnezeu.*

Cântarea 1, glasul al 8-lea Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Pre tine, Teodore, ştiindu-te iubitor de Dumnezeu şi fiind legat cu dragostea ta cea nedepărtată, sufletul şi trupul meu şi cuvintele laudelor, ţie închin.

Se scria porunca cea urâtă lui Dumnezeu, a aduce jertfe idolilor, iar nu lui Dumnezeu celui viu; ci tu ai venit, nu ca să jertfeşti lor, purtătorule de biruinţă, ci ca să te aduci jertfă lui Dumnezeu.

Slavă.

Fiind pătruns cu dumnezeeasca dragoste a lui Dumnezeu celui prea înalt, martire Teodore, te-ai făcut ostaş Fiului, Celui unuia născut şi darurile nu le-ai greşit.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetele îngereşti şi omeneşti, maică care nu ştii de mire, te laudă neîncetat; pentru că ai

ţinut în braţele tale pre Ziditorul lor ca pre un prunc.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea...

Cântare din buzele mele, şi din sufletul meu rugăciune cu durere aduc ţie, milostiveşte-te spre mine purtătorule de chinuri, Teodore.

Trupul ţi-ai supus minţii celei singure stăpânitoare, mare martire, şi cu amândouă slujeşti Ziditorului.

Slavă.

Stătut-ai la judecata cea tirănească, vestind Dumnezeu pre Hristos împăratul; şi te-ai lepădat a jertfi celor spurcaţi, Teodore.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine toţi creştinii te-am câştigat scăpare şi zid pururea; pre tine te slăvim fără tăcere, ceeace nu ştii de mire.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne...

Din tainele cele dumnezeeşti gustând cu cunoştinţa, martire Teodore, fără sfială ai predicat naşterea lui Dumnezeu şi o ai mărturisit.

Cei ce slujiau patimilor, socotiau dumnezeirea pătimitoare, pre cari, cu Duhul luminându-te, i-ai mustrat, pătimitorule Teodore.

Slavă.

Rugămu-ne, fericite Teodore, să ne fii cu rugăciunea ta ajutător nouă, celor ce te lăudăm; scapă-ne din tot felul de primejdii şi de patimi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce, fiind brazdă nearată, ai odrăslit spicul cel de vieaţă făcător, care dărueşte lumii vieaţă, Născătoare de Dumnezeu, mântueşte pre cei ce te laudă pre tine.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Mânecând către tine...

Iubiţi pre Domnul, Cel ce vă iubeşte! strigat-ai, viteazule Teodore, către mucenicii cei ce au pătimit împreună cu tine.

Aprinzându-ţi inima cu râvnă, purtătorule de biruinţă, ai ars pre dumnezeoaia cea cu numire mincinoasă, împreună cu capiştea ei.

Slavă, a Treimii.

Cu puterea ta cea nebiruită, purtătorule de chinuri, Teodore, pierde îndrăzneala barbarilor şi patimile mele.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, după naştere te lăudăm pre tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut lumii pre Dumnezeu Cuvântul cu trup.

Cântarea a 6-a Irmos:

Curăţeşte-mă pre mine...

Ca o slabă, ca o neputincioasă ce era întărâtarea mincinoşilor dumnezei, spre susţinerea sa cerea ajutor dela oameni;

de vreme ce se biruia de împotrivirea nemincinoşilor martiri, cari predicau adevărul.

De două ori.
Slavă, a Treimii.

Intărindu-te cu puterea lui Dumnezeu, lauda martirilor Teodore, muncile cele dela păgâni ca nişte săgetături de prunci, fericite, le-ai socotit, trăinicia celor viitoare mai înainte văzându-o.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fă să ne mântuim de greşeli cu rugăciunile tale, curată Născătoare de Dumnezeu, şi să aflăm preacurată dumnezeească strălucirea Fiului lui Dumnezeu, Celui ce S'a întrupat din tine negrăit.

Condac, glasul al 8-lea.

Credinţa lui Hristos, ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele protivnice le-ai călcat, mult pătimitorule; şi cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

Cântarea a 7-a Irmos:

Din Iudeea venind tinerii ..

Rănitu-te-ai la trup, pentru Cuvântul cel ce s'a rănit dupre trup pentru noi, şi Acestuia cu mulţumită veselindu-te, ai strigat, martire Teodore: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Precum s'a pus în mormânt şi de bună voie s'a pecetluit Mântuitorul tuturor, aşa te-ai sălăşluit în temniţă pecetluită, purtătorule de biruinţă, Teodore, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Omorît fiind, şi de patimile trupeşti de bună voie scuturându-te, nu cu mâncarea, purtătorule de chinuri, ci cu dragostea cea dumnezeească hrănindu-te, ai cântat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă a Treimii.

In temniţă, ca în cuptorul tinerilor oarecând, unul din nestricata Treime arătându-se, ţi-a dat îndrăzneală ţie, purtătorule de chinuri, celui ce cântai: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Când ai vrut să rânduieşti mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălăşluit în pântecele Fecioarei; pre care o ai arătat folositoare lumii; Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul.....

Orbit fiind la minte, mai marele nelegiuitorilor te îngrozia pre tine păgâneşte, cinstitorule de Dumnezeu; pentru ce în deşert ţi-ai pus nădejdile nebune, spre omul carele cu sila a murit? Iar tu ai strigat: Tineri binecuvântaţi, preoţi lăudaţi, po-

poare prea înălțați pre Hristos în veci.

Ca un priceput și înțelept iconom al darului, cu darul ce s'a dăruit ție de la Dumnezeu, ai strigat, Teodore, celui ce poruncia păgânește: Această rușine să fie mie și celor ce cântă: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Vitejește te-ai nevoit, cu îndrăzneală ai mustrat, strigând către tiranul: Pentru ce ești fără de minte, poruncind să lăsăm pre Făcătorul și să slujim cu minciună tăpturilor? Iar eu cânt: Tineri binecuvântați, preoți lăudați, popoare prea înălțați pre Hristos în veci.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu închipuiri trupești, cu multe feluri de graiuri ascunse și cu arătări însemnătoare și închipuitoare, au vestit mai 'naainte grăitorii de Dumnezeu nașterea ta, Fecioară, cea mai pre sus de fire și minunată. Pentru aceasta veselindu-ne, pre tine cu bună credință te lăudăm, prea înălțând pre Hristos întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre tine cea neispitită..

Pricina muceniciei tale, Teodore, a fost dragostea lui Dumnezeu. Pentru aceasta trupul tău s'a dat focului celui material, și prin aceasta ai mers la focul cel dumnezeesc, bucurându-te, purtătorule de biruință, cinstitorule de Dumnezeu, Teodore.

Mucenic prea slăvite, ai ars, dar nu te-ai ars; că tu ai ars înșelăciunea, și stai viu înaintea lui Dumnezeu, și întru Dânsul ca un martir te veselești, purtătorule de biruință, și cinstitorule de Dumnezeu, Teodore.

Slavă:

Pre Tine un Hristos Te știm, pre unul din Treime în două firi desăvârșit; păzește pre poporul Tău acesta, pre carele l-ai câștigat cu scump sângele Tău; pentru rugăciunile lui Teodor, purtătorul de biruință.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, mântuitoare întru primejdii, ceea ce ai purtat în brațe pre Dumnezeu cel nevăzut și lăudat în ceruri de toate puterile, și Carele prin tine S'a dăruit nouă, pururea te slăvim.

Irmosul:

Pre tine, Maica lui Dumne„zeu și Fecioara cea neispitită „de nuntă, pre tine, ceea ce ai „născut mai pre sus de minte „prin cuvânt pre Dumnezeu cel „adevărat, pre cea mai înaltă „de cât prea curatele puteri, „cu neîncetate doxologii te „slăvim.

Și îndată: Sfinte Dumnezeule

Și Troparul Sfântului:

Mari sunt isprăvile credinței.

Slavă, Condacul.

Credința lui Hristos ca o pavăză..

Și acum, a Născătoarei, glasul acelaș.

Ca pre o folositoare și sprijineală tare, toți cei ce am greșit am câștigat ajutorul tău cel ferbinte, prea curată Fecioară, maică Marie, mântuirea creștinilor. Pentru aceasta nu înceta rugând pre Mântuitorul, ca să ne dăruească iertare.

Și se face binecuvântarea colivii.

Apoi: Fie numele Domnului... de trei ori

Și Bine voiu cuvânta pre Domnul....

Și se dă anaforă de Preot. Și Apolisul. Iar unde nu se face Liturghia cea mai 'nainte sfințită sfârșim ceasurile așa:

După: Slăbește, lasă, iartă Dumnezeule.....

Și după metaniile cele de pe urmă, zicem:

Sfinte Dumnezeul, Tatăl nostru, Doamne miluește, de 12 ori.

Apoi rugăciunea aceasta:

Prea Sfântă Treime, Stăpânie....

Și începem Vecernia:

Veniți să ne închinăm... de trei ori. Și Psalmul 103. Apoi obișnuita Catismă și cântăm, la: Doamne strigat-am. Stihirile pe 6. Martirice 3, din Octoih a glasului ce va fi de rând. Și ale sfântului Teodor 3. Slavă, a sfântului Teodor, Și acum, a Născătoarei, a glasului ce va fi de rând. Eșire nu facem. Lumină lină.... Paremiile.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira: Idiomelă a zilei, de două ori. Și Martirica, glasul al 5-lea: Binecuvântată este oastea... Slavă, a sfântului Teodor, glasul al 2-lea: Al dumnezeeștilor daruri... Caută între Stihirile Vecerinei. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu: Toată nădejdea mea... Acum slobozește, Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru Troparul: Mari sunt isprăvile credinței... Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu: Toate tainele tale... Apoi Ecteniile, și trei metanii. Și se îmbracă Preotul în Felon mohorât, și începe: Binecuvântat este Dumnezeul nostru... Și noi cetim Psalmul 142 și celelalte precum mai 'nainte am arătat. Canonul pe 4. Și după sfârșitul Canonului, în loc de Cade-se să te fericim.. cântăm Irmosul Cântării a 9-a: Pre tine, Maica lui Dumnezeu....

Apoi Sfinte Dumnezeule; După, Tatăl nostru... Troparul: Mari sunt isprăvile credinței... Slavă, Condacul: Credința lui Hristos ca o pavăză... Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu: Ca pre folositoarea... Apoi rugăciunea și binecuvântarea colivii. După aceasta zicem: Fie numele Domnului binecuvântat.... Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Și Apolisul. Și intrând la masă, gustăm vin și untdelemn pentru Sfântul.

Aceasta am luat în Lavra cuviosului părintelui nostru Sava, și în Monastirile de obște ale cuviosului Eftimie cel mare; ci aceasta acum nu facem pentru cinstea zilei. Insă mâncăm prune fierte fără de unt delemn și varză, iar cei ce vor voi, mănâncă mâncare uscată ca și Miercuri.

In știință să fie:

Că în toate Vinerile sfântului post, la Vecernie și După-cinare, nu facem metanii; numai unde sunt însemnate, la Liturghia cea mai 'nainte sfințită, care sunt: după Să se îndrepteze rugăciunea mea, 3 metanii, după Eșirea Sfintelor daruri, metanii 3; la Fie numele Domnului, 3 metanii; iar După-cinare cetim cea mare, la care cântăm Canonul morților la gropniță, al glasului de rând. Iar Canoanele Mineiului, ce se vor întâmpla întru această Sâmbătă și Duminică, le cântăm când va socoti cel mai mare; unul adică îl cântăm la După-cinarea Vinerii, iar altul la După-cinarea Duminicii; așa facem la toate Vinerile seara, în tot sfântul post.

SÂMBĂTĂ

ÎNTÂIA SĂPTĂMÂNĂ A SFÂNTULUI POST.

LA UTRENIE

După cei şease Psalmi cântăm: Dumnezeu este Domnul, pe glasul al 2-lea. Şi zicem Troparul sfântului Teodor.

Mari sunt isprăvile credinţei... De 2 ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Toate tainele tale...

Şi obişnuitele Stihologii. După întâia Stihologie, cântăm Sedelnele martirilor din Octoih, ale glasului de rând. După a doua Stihologie, cântăm aceste Sedelne ale sfântului Teodor, glasul al 3-lea.

Prosomia: Pentru mărturisirea...

Înferbântat fiind de adevărul credinţei, ai stins înşelăciunea păgânătăţii, surpând dumnezeirea idolilor; şi jertfă dumnezeească făcându-te, cu minunile răcoreşti marginile lumii, slăvite martire; roagă pre Hristos Dumnezeu, să dăruească nouă mare milă.

Slavă.

Dar dumnezeesc te-a dat pre tine, spre mântuirea a toată lumea, Domnul cel ce te-a întărit întru pătimire; boalele noastre cele sufleteşti tămăduindu-le şi patimile trupeşti biruindu-le. Martire Teodore, roagă pre Hristos Dumnezeu să dăruească nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară curată, ceea ce ai purtat în pântecele tău pre Dumnezeu cel neîncăput, pre cel ce a răsărit din Tatăl fără patimă mai 'nainte de veci, pre Cuvântul, cel într'un ipostas, şi Fiul cel de o fiinţă; pre acesta roagă-L, cu profeţii şi cu martirii, cu cuvioşii, pustnicii şi dreptii, să ne dea nouă deslegare greşelilor.

Apoi cetim vieaţa sfântului Teodor. După aceea Psalmul 50 şi CANONUL hramului cu Irmosul pe 6 şi al sfântului Teodor pe 8. Cântăm şi:

Să cântăm Domnului...

CANON, al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Tiron cel prea slăvit, lauda Sâmbetei dintâi

CANON

Facerea lui Ion, Mitropolitul Evhaitenilor.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Cel ce este mai pre sus de toate, pre tine, ceea ce L-ai născut negrăit, te-a pus mai 'naainte de cât toţi aleşii Lui; pentru aceasta astăzi lăudând pre cel încununat de Dânsul, ţie prea lăudată, mai 'nainte începem laudă.

Pre marele între martiri Teodor, pre viteazul cel prea luminat, pre cel prea numit şi prea slăvit, pre cel întru minuni vestit de la marginile pământului până la margini, cu cântări îl vom lăuda.

Zi de veselie a strălucit întru cele de întristare şi mâhnirea lor o a veselit; luminând

de departe cu darul dumnezeescului martir începuturile şi zilele cele din 'naintea sărbătorilor.

Cel ce s'a jertfit şi în jertfă a primit sfânta înjunghiere, stropeşte Biserica pre care o a ales, ca cu nişte curăţiri, cu sângele celui ce a pătimit pentru dumnezeească slăvirea Lui.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Frumos lucru s'a legiuit a prăznui, măcar şi fără vreme. Pentrucă Stăpâna ceea ce împodobeşte toate şi acum s'a arătat de faţă la pomenirea celui ce mai 'nainte s'a primejduit pentru dânsa prin sânge.

Alt Canon tot al aceluiaş părinte.
Cântarea 1-a, glasul al 6-lea, Irmos:
Ca pre uscat umblând Israil..,

Dumnezeule, Cela ce eşti minunat întru sfinţi cu adevărat, minunează întru mine milele Tale, Hristoase, dăruindu-mi cuvânt ca să laud minunile martirului Tău.

Tărie întru pătimire şi răbdare în dureri ai arătat, martire al lui Hristos; şi iarăş grabnic ajutorul tău spre noi ţi-ai arătat, Teodore.

Slavă.

Dreapta credinţă a părinţilor din sufletul său tiranul lepădându-o, a voit a umbla de-apururea în sfat păgânesc, împotrivindu-se lui Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Proorociile bărbaţilor ce au grăit de Dumnezeu mai de demult, întru tine arătat s'au împlinit, Maică Fecioară, că ai născut Dumnezeu adevărat şi om adevărat, mai pre sus de fire şi cu minune.

Catavasie.

Deschide-voiu gura mea...

Cântarea 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Dorind creştinescul popor a vedea ziua Fiului tău, spre închipuirea ei Stăpână prăznueşte acuma mai înainte, puindu-te pre tine pricină prăznuirii şi pre măritul martirul tău.

Biruesc în tot chipul cele mai bune; că cel prea mare între martiri spre veselie a întors întristarea vremii, schimbând greutatea curatului post spre odihnă.

Osebit al tău şi cuvios îţi este darul; că dintru ale tale este, pătimitorule. Şi noi, pre cari ne-ai sălăşluit în această lature a ta, cu bucurie îţi aducem daruri de laude.

Pus-ai prea bună temelie cu vitejiile tale, viteazule, surpând ca pre o nimică, cu bărbăţia cea mai pre sus de fire, fiara cea a tot pierzătoare, care sufla cu foc şi cu ucideri.

Turburându-se cumplit noul vrăjmaş, întocma ca şi cel de demult, a amestecat în bucate

sângele jertfelor ca niște otravă. Ci înșelându-se ticălosul, s'a biruit cu înțelepciunea martirului.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Umplutu-s'a tot pământul, Fecioară, a cunoaște pre Domnul, Cel ce S'a arătat lumii din tine. Mulțămită fie și dumnezeeștilor martiri, căci printr'înșii s'a întărit adevărul.

Alt Irmos:

Nu este sfânt precum Tu...

Cela ce mai 'nainte a șoptit cu vicleșug în urechile Evei și pre Adam printr'însa cu înșălăciune l'a amăgit; acela și acum și-a vărsat veninul răutății, spre înșelăciune.

Ură având în sine, hrănind turburarea împotriva celor ce drept vieţuiau, nelegiuitul căuta timp potrivit, în care cugeta să isprăvească vicleșia.

Slavă:

Sosit-a începutul zilelor sfântului post, în care tot creștinul prin multă postire se curățește pre sine, de toate ferindu-se.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Nădejdea lumii cea tare, acoperemântul și folosința, prea sfântă bună Fecioară, nu trece cu vederea rugăciunea robilor tăi, celor ce din dragoste te fericesc pre tine pururea.

Șezânda, glasul al 8-lea:

Prosomia: Pre înțelepciunea și cuvântul...

Dumnezeeasca întrarmare luând și înșelăciunea idolilor surpând, pre îngeri ai îndemnat să laude luptele tale. Că cu dumnezeeasca dragoste aprinzându-ți mintea, moartea prin foc, ca un viteaz, întru nimica o ai socotit. Pentru aceasta, dupre numirea numelui tău, dai dumnezeeștile daruri, celor ce cer dela tine dare de tămăduiri, purtătorule de biruință Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruească celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă:

Neplecându-te amăgirilor lui Maximin, ci cu cuvintele lui Hristos îmbărbătându-te, capiștile idolești prin foc în cenușă le-ai întors, și vitejește biruind pre cel protivnic, dupre zisa profetului, ai trecut prin foc și prin apă. Pentru acesta, dupre vrednicia nevoințelor, ai luat răsplătire a izvorî tămăduiri celor ce cer cu credință, purtătorule de biruință Teodore. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruească celor ce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Ca o mireasă cu totul fără prihană a Făcătorului, ca o Maică a Mântuitorului, carea nu știi de bărbat; ca ceeace ești locaș

celui prea înalt, prea lăudată; pre mine cel ce m'am făcut sălăşluire spurcată fără de legilor şi întru cunoştinţă batjocură dracilor, sârgueşte de mă scapă din răutatea acestora, şi mă fă luminată sălăşluire prin fapta bună, prea curată primitoare de lumină. Goneşte-mi norul patimilor, şi strălucirii celei de sus mă învredniceşte, şi luminii tale celei curate şi neînserate, cu rugăciunile tale.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cela ce şade în slavă:

O! nouă şi prea slăvită amestecare şi împreunare! Naşterea cu fecioria le-a unit Cel ce S'a născut Dumnezeu şi om; şi cu zilele de întristare a amestecat ziua cea veselă, cinstind pre martirul Său.

Vezi cum a iubit pre Domnul său, cel ce era ostaş lui Hristos! Că pre vrăjmaşii Lui cu râvnă şi cu foc i-a pierdut, şi mai la urmă pre sine s'a adus cu dragoste jertfă bună şi junghiere bine primită Lui.

Purtător de biruinţă a scăpat din munci viteazul, cu îndrăznirea cuvintelor şi cu defăimarea muncilor, minunând pre cei ce priviau; şi făcându-se la toată lumea nouă şi prea slăvită vedere.

Os al lui Dumnezeu şi Stăpânului meu, pătimind nu s'a sfărâmat nici după moarte; o îndelungă răbdare! Tot aşa şi de ostaşul Lui, primindu-l focul şi roata, s'au temut a se atinge de el şi mort fiind.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Slugile vieţii, cari au murit împreună cu Stăpânul, şi împreună au înviat, viază acum la Dânsul veşnic, şi pre Maica împreună cu Fiul o slăvesc, binecuvântând pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul Sfânt.

Alt Irmos.

Hristos este puterea mea...

Sfat s'a sfătuit prea păgânul, şi socotiţi cât este în adevăr de înfricoşat! Că a gândit ticălosul să spurce prin bucate necurate pre poporul lui Hristos.

La îndeplinire a adus acel sfat fărădelege, poruncind să oprească mâncarea bucatelor celor curate şi să pună din cele ce le spurcase el cu sângiurile.

Slavă:

Făcut-a vestită şi cunoscută fărădelegea la toţi creştinii. Pentru aceea cum au înţeles, s'au adunat toţi împreună, în sfântă Biserica Domnului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre ceea ce Te-a născut pre Tine, Cel mai înainte de veci născut din Tatăl, acum credincioşii o punem rugătoare. Deci pentru rugăciunile ei îmblânzindu-Te, fii milostiv robilor Tăi.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Astăzi se deschid uşile cele din 'naintea darului. Şi această zi de odihnă acum mai 'nainte închipueşte învierea; cinstind aşa de luminat pre luminata Stăpână, şi pre slăvitul mucenic.

Dărueşte Dumnezeu dar pre Teodor cel numit cu numele darului, celor ce iubesc arătarea Celui iubit ce S'a arătat, făcându-l lucrător de prea slăvite, şi săvârşitor de puteri dumnezeeşti.

Nimica nu pot asupra martirului arcele şi săgeţile tale, vrăjmaşule al mântuirii omeneşti; că şi mort fiind viază şi priveghează, şi răutăţilor tale stând împrotivă, mântueşte pre tot ortodoxul.

Streină era mai 'nainte minunea ficei lui Dumnezeu; iar cu mărturisirile mucenicilor a luat credinţă neîndoită şi aceea ce se crede pururea rămâne minunată, şi cu credinţă închinată.

Alt Irmos:

Cu dumnezeeasca lumină...

Arhiereul cel de atunci cu totul minunându-se, dacă a cunoscut sfatul păgânului, cu laude de toată noaptea a rugat pre Dumnezeu, ca să nu treacă cu vederea până în sfârşit, pre poporul carele este moştenirea Sa.

Dar grabnicul ajutător al celor ce l'au chemat în adevăr şi cu căldură, rugăciunile lor nu le-a trecut cu vederea nici de cum; ci degrab le-a dat lor mijlocul spre stricarea acelei viclenii.

Slavă:

Dintru înălţime s'a trimis ajutător cât mai degrab pre pământ purtătorul de biruinţe Teodor, şi mai marelui păstor arătându-se, l-a învăţat cum să strice sfatul celui fără de lege.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Nimenea din cei ce aleargă cu căldură, Stăpână, la a ta folosinţă, nici odată nu se ruşinează; ci cere milă şi primeşte darul, spre folosul cel grabnic al cererii.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Înţelepţii lui Dumnezeu...

Nu pot posti, Mântuitorule, fiii nunţii Tale şi prietenii; că fiind de faţă Tu, Mirele, cu Maica Ta şi cu prietenul Tău, pre Tine Te ospătează şi-Ţi slujesc.

Depărtatu-s'a de la Dumnezeul cel ce mântueşte, depărtatu-s'a şi din minte cel cu nume rău, şi cu nebunie s'a sculat asupra credinţii; ci în locul acesteea, a aflat pre cel cu nume mare.

Pătimind, s'a făcut mai înţelept, şi lucrând viteazul, s'a făcut mai călduros; că deprin-

zându-se bine cu lupta şi cu biruinţa asupra tiranilor, nici după moarte nu s'a depărtat de buna faptă.

A Născătoarei de Dumnezeu...

S căpând astăzi Stăpână din primejdia cea stricătoare de suflet, prin minunea martirului tău, dupre dumnezeiasca Ta rânduială, amânduror mulţumită vă aducem.

Alt Irmos: Marea vieţii văzându-o...

D e vederea Ta cea streină minunându-se Arhiereul a întrebat: Cine eşti tu, Doamne, cel ce grăeşti cu mine? Arată-ne şi ne învaţă, cum vom află mai degrab ajutor!

E u sunt însuşi Teodor martirul, a zis; ci ascultă: Grâu fierbând să împărţiţi poporului; şi aşa se vor feri de bucatele cele spurcate ale vrăjmaşului.

Slavă:

C ât este de mare minunea ta, şi prea mărită folosinţa ta, Teodore! Pentru aceasta îndrăznind toţi, alergăm către tine şi ne rugăm mântueşte pre robii tăi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

L ocaş luminii şi sălăşluire curată Cuvântului te-ai făcut, cu bună voirea Tatălui, şi cu cercetarea Duhului Sfânt. Pentru aceasta luminează-mă.

Condac, glasul al 8-lea:

C redinţa lui Hristos ca o pavăză înlăuntru în inima ta primind, puterile cele protivnice le-ai călcat, mult pătimitorule; şi cu cunună cerească te-ai încununat în veci, Teodore, ca un nebiruit.

Icos:

P re Tine, cela ce Te porţi pre scaunul luminii, cu mulţumită întru credinţă Te lăudăm. Că dumnezeesc dar ne-ai dăruit pre Teodor cel viteaz în chinuri, pre cel în vieaţă de trei ori fericit, ca pre cel ce este apărător al adevărului. Carele cu gând creştinesc câştigând pre Hristos, s'a arătat puternic biruitor asupra înşelătorului, ca un nebiruit.

SINACSAR

IN SÂMBĂTA ÎNTÂIA A SFÂNTULUI MARELUI POST

STIHURI:

Cu colivă Tiron cetatea o a hrănit;
Şi de hrana cea în ascuns spurcată o a ferit.

Întru această zi, în Sâmbăta cea dintâi a postului, serbăm o minune prea slăvită, care o a făcut prin colivă sfântul şi prea lăudatul marele martir Teodor Tiron; care s'a întâmplat în acest chip. Când Iulian Paravatul a luat sceptrul împărăţiei după Constantie, fiul marelui Constantin şi s'a depărtat dela Hristos la închinarea de idoli; atuncea goană foarte mare s'a întărâtat asupra creştinilor, de faţă şi pe ascuns. Că ne vrând acel păgân să muncească greu şi încă ruşinându-se să cadă aşa asupra creştinilor; încă şi temându-se ca să nu se adaoge mai mulţi din credincioşi, a gândit turburătorul şi netemătorul de Dumnezeu, cum ar putea pe ascuns să-i spurce şi să-i facă păgâni. De unde şi ştiind aceasta, că poporul lui Hristos în săptămâna cea dintâi a sfântului

post mai bine se curăţeşte şi se lipeşte mai aproape de Dumnezeu; pentru aceasta chemând pre Eparhul cetăţii, i-a poruncit, să scoată afară fără întârziere şi să lepede toate bucatele cele de vânzare, care se vindeau după obiceiu şi alte bucate să pue în târg de vânzare, adică pâine şi băutură, spurcându-se acelea mai întâiu cu sânge din jertfele idoleşti şi amestecându-le la un loc; ca doară aşa s'ar spurca creştinii, cumpărând acelea pentru post şi mai ales întru o curăţenie ca aceea. Iar Eparhul îndată porunca împărătească o a plinit şi a pus bucate şi băuturi prin tot târgul pângărite din jertfele lor. Ochiul lui Dumnezeu însă carele vede toate şi surpă pre cei înţelepţi întru meşteşugirea lor şi pururea se grijeşte de noi servii Săi, acela a stricat şi acele planuri urâte ale călcătorului de lege care erau asupra noastră. Pentrucă a trimis la Evdoxie, arhiereul acelei cetăţi, carele încă nu ştia bine de acel sfat, pre marele martir al său Teodor, carele era ostaş din ceata Tironilor de unde s'a şi numit Tiron. Acesta de faţă, nu prin somn, stând înnaintea lui i-a zis: Cât mai curând sculându-te, adună turma lui Hristos şi porunceşte cu tărie, ca să nu cumpere nimenea dintr'înşii nici un fel de bucate ce se vinde în târg; pentru că păgânul împărat, toate acelea le-a spurcat cu sânge din jertfe. Iar el nepricepându-se, l-a întrebat zicând: cum se va putea ca să nu cumpere de acelea ce se vând în târg cei lipsiţi în casele lor? Iar sfântul a zis: Colivă dându-le, vei mângâia lipsa lor. Şi iarăş nepricepându-se l'a întrebat: Ce este acea colivă? Iar marele Teodor a zis: GRAU FIERT; că aşa ne-am obicinuit noi a numi grâul fiert în părţile Evhaitei. Şi iar cu de-adinsul l'a întrebat pre el Patriarhul, zicând: Cine eşti tu carele mângâi poporul creştinesc şi porţi grijă de dânsul? Şi sfântul a zis: Martirul lui Hristos, Teodor, pre care m'a trimis acum el întru ajutorul vostru. Iar Patriarhul îndatăşi sculându-se a spus mulţimii poporului cele ce văzuse; şi aşa făcând precum le dăduse stat sfântul, a păzit turma lui Hristos nevătămată de acea plănuire a vrăjmaşului şi călcătorului de lege. Iar el văzând că s'a vădit vicleşugul lui şi nimica n'a folosit, însuşi din destul umplându-se de ruşine, iarăş a poruncit să se pună în târg bucate de mâncare după obicei. Poporul lui Hristos însă după ce s'a sfârşit săptămâna, dând mulţumită făcătorului său de bine şi martirului, veselindu-se i-a făcut pomenirea întru această Sâmbătă cu colive. Deci de atuncea noi credincioşii şi până acum înnoind acea minune, ca să nu fie acel lucru aşa de mare al martirului întru uitare, după vremi cinstim şi lăudăm pre marele Teodor cu colivi. Pre acest mare martir, cumplit l-a muncit mai 'nainte pre vremea împărăţiei lui Maximin, Cesarul dela răsărit, netemătorul de Dumnezeu Bringa Prepositul. Şi mai întâiu a răbdat munci mari; după aceea capiştea dumnezeoaei lor o a ars, şi a împărţit săracilor toată averea şi podoaba ei. Şi măcar că oarecari venise să-l sfătuească şi să-l întoarcă; dar el nici întru un chip nu i-a ascultat şi n'a făcut pe voia lor. Şi foarte mult muncindu-l, mai pe urmă l-a aruncat într'un cuptor foarte ars; şi încă şi acolo păzindu-se nevătămat, fiind în mijlocul cuptorului, şi-a dat sufletul lui Dumnezeu. Cu ale cărui rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi, Amin.

Cântarea a 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturii...

Zisa-i, drepte Stăpâne, că nu este lege dreptilor Tăi; pentru aceasta Maica Ta şi mult minunat robul Tău acesta, cu lumina pomenirii lor, astăzi desleagă legile postului.

Cât este de dulce, mare şi vesel praznicul de acum, carele cel mai mare şi mai viteaz din martiri, ne-a însemnat nouă cu o minune, păzind pre poporul lui Hristos curat despre cele necurate.

Pre cel ce a stătut împotriva balaurilor celor răi şi a biruit pre cel stricător de suflete şi vătămător de trupuri însufleţite, să-l încununăm cu cântări de biruinţă şi cu cununi de laude

A Născătoarei de Dumnezeu.

Începătorul neamului cunoscând mai 'nainte mâncarea cea pierzătoare de suflet, nu s'a ferit; iar credinciosul tău popor dela martirul tău mai 'nainte învățându-se și ferindu-se de hrana cea pierzătoare, cu el împreună Stăpână proaduce mulțumitele cele de mântuire.

Alt Irmos:

Dătător de rouă...

Răcoritor întristării și nor văpăiei te-ai arătat, prea lăudate, și ai mântuit din cuptorul cel tirănesc pre toți credincioșii, cari strigă: Bine ești cuvântat Dumnezeul părinților noștri.

Împărate prea fără-de-lege, rușinează-te și să se îngrădească gura ta care a gândit asupra noastră sfat fără-de-lege. Că împăratul împăraților și Domnul tuturor, a stricat puterea ta.

Slavă.

Iuliane fără minte, inima ta toată s'a umplut de răutate; dar înțeleptul Dumnezeul nostru zădărnicește ceeace s'a vărsat dintr'însa cu vicleșug asupra noastră, celor ce strigăm către Dânsul: Dar ne dai nouă cu adevărat!

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai pre sus de cuvânt a fost zămislirea ta și mai pre sus de minte nașterea ta, Prea-curată; că ai născut pre Dumnezeu dupre trup, Carele a mântuit pre toți din stricăciune, ceeace ești bine-cuvântată. Pentru aceasta acum de Dumnezeu Născătoare pre tine te mărim.

Cântarea a 8, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Ceeace a umplut de bucurie cu nașterea cele cerești și cele pământești; în această vreme de întristare, dar de folos dă celui încununat, săvârșind luminat prăznuirile.

Să ne odihnim în Sâmbăta de astăzi oamenilor, încetând de ostenelile cele de eri; pentru cel ce a binecuvântat această zi cu odihna și cu prăznuirea cea de acum a martirului.

Cu adevărat aceasta s'ar putea zice cea întâia între Sâmbete și Sâmbăta Sâmbetelor, plină de dar mucenicesc și de dumnezeiască putere și pomenire de mare mântuire.

Cu mâncările cele curate ale împăratului Dumnezeu, a făcut netrebnice cel Curat spurcăciunile împărăției celei fără-de-lege și cu prea-mărita mijlocire a facerii de minuni, a sfințit a șaptea zi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Moartea cea cu dragoste a martirilor adeverează taina ta, Fecioară; că crezând ei lui Dumnezeu, Cel ce S'a născut, Carele a suferit de bună voie patimă, singuri pre sineși vitejii s'au jertfit.

Alt Irmos:

Din văpaie cuvioşllor...

Precum ai scăpat din văpaie, martire Teodore, cu dumnezeiasca putere; aşa şi acum pre noi ne-ai mântuit însuţi cu dumnezeiască folosinţa ta de sfatul celui fără-de-lege şi răului viclean.

A seară s'a sălăşluit plângere robilor tăi, prin vicleană meteşugirea protivnicului nostru; iar întru această dimineaţă bucurie a strălucit, martire răbdătorule, prin căldurosul tău ajutor.

Slavă.

Mântuitor pre tine aflându-te noi cei ce am căzut în primejdii şi scutitor de vicleşugul vrăjmaşului, martire al lui Hristos purtătorule de biruinţă Teodore, pre tine te slăvim întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Nu se pricepe mintea omenească a spune taina naşterii tale, Preacurată: Pentru aceasta cu dreaptă credinţă ca pre o Născătoare de Dumnezeu, pre tine te cinstim şi te slăvim întru toţi vecii.

Cântarea a 9, Irmos:

Naşterea cea nestricată...

Aleargă împreună mulţimea de pretutindenea la cortul mărturiei şi la darul cel ajutător al celui ce a strălucit întru slavă mai mult decât toţi martirii; pre carele împreună cu stăpâna tuturor îl slăvim.

Imbărbătează-te, Biserica lui Hristos şi birueşte pre cei ce se luptă cu tine în zadar. Că prietenii lui Hristos şi de faţă şi departe fiind de tine se grijesc, ca şi viteazul căruia îi cânţi laudele.

Pre cel ce se părea de demult a fi mort, lucrurile îl arată că trăeşte şi după sfârşit şi că este iarăş părtinitor credinţei, cu aceeaşi râvnă. Pre carele câştigându-l făcător de bine, îl slăvim.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pre tine, cartea lui Dumnezeu cea sigilată, avându-te ca pre o pecete dumnezeească, te pun mai pre sus de toate cântările şi adun în tine Fecioară toate laudele; pentru că aşa de mult ai slăvit pre martirul tău.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu a-L vedea...

Ca un mare viteaz te-ai arătat prea lăudate şi mare sprijin nouă celor ce cinstim acum prea cinstită şi fericită pomenirea ta şi isprăvile vitejiilor tale şi dumnezeescul ajutor ce ni s'a făcut.

Minunea ta, prea fericite Teodore, ce s'a săvârşit prin sfintele tale îndestulări, în toată lumea se laudă. Pentru accasta adunându-ne în tot anul, laudă înălţăm lui Hristos, Celui ce te-a prea-slăvit.

Slavă.

Văzând dragostea celor ce te laudă pre tine, martire al lui Hristos, dărueşte-ne şi mai mare dar; ştiind şi credinţa câtă este, slăvite martire, nu înceta a fi rugător prea ferbinte şi mijlocitor către Dumnezeu pentru noi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu încetăm a te lăuda pre tine, Fecioară, ajutătoarea, acoperemântul, grabnica sprijineală şi folositoarea noastră cea nerușinată; păzeşte pre rugătorii tăi de toată răutatea, mântuindu-ne pururea de tot vicleşugul înşelătorului.

LUMINÂNDA

Prosomia: Cu apostolii să ne suim...

Purtătorule de cunună sfinte, împreună cu îngerii stând acum înaintea scaunului lui Hristos şi de lumina cea de acolo umplându-te, biruitorule, roagă-te neîncetat pentru pacea lumii şi pentru mântuirea noastră, celor ce cu bună credinţă săvârşim purtătoarea de lumină pomenirea ta, Teodore prea fericite, martire prea lăudate.

De două ori.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

In pântecele tău, de Dumnezeu Născătoare, s'a sălăşluit Domnul precum Însuşi ştie, vrând să cheme din stricăciune lumea cea pierdută. Deci aflând toţi mântuire, strigăm ţie ca îngerul: Bucură-te, prea lăudată, între toate femeile binecuvântată; că ai născut bucuria la toată lumea.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihiri 4, glasul 1-iu.

Prosomia: Ceeace eşti bucuria cetelor...

Pe viteazul oştirii celei de sus, ca pre un bărbat într'armat al evseviei noastre, adunându-ne credincioşii, cu cântări de taină să-l lăudăm, zicând: Vrednicule de minune, martire al lui Iisus, roagă-te pentru cei ce te cinstesc pre tine.

Cu numirea ta cea dupre nume, dar al lui Dumnezeu cu adevărat, tuturor celor scârbiţi mângâiere te-ai dat, Teodore de trei ori fericite. Că cu adevărat tot cel ce aleargă la Biserica ta, cu bucurie luând răsplătirile minunilor tale, cinsteşte pre Hristos.

Bogăţia şi lumina creştinătăţii, cu ostenelele cele martiriceşti, adunându-o întru tine, toată tăria ta dar primit lui Dumnezeu o ai adus, plinind cu osârdie prin chinuri, chemarea ta cea de Dumnezeu dăruită.

Cu prea luminată prăznuirea dumnezeescului martir, să ne ospătăm toţi şi cu credinţă să ne veselim, iubitorilor de prăznuire; şi cinstind luminată pomenirea sfârşitului lui, să lăudăm cu cântări pre Iisus, cel ce l-a preaslăvit.

Slavă, glasul al 6-lea:

Dar de sfinţenie şi bogăţie de dumnezeeasca vieaţă te-ai arătat lumii, Teodore; că Hristos a preaslăvit pomenirea ta, înţelepte; întru carea credincioşii bucurându-ne, cu un glas lăudăm nevoinţele ostenelilor tale.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm: Roagă-te Stăpână, împreună cu purtătorul de biruinţă, şi cu toţi sfinţii, să se miluească sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihrile Sfântului, glasul al 4-lea. Singur glasul.

Dănţuesc adunările mucenicilor cu bucurie acum, în Biserica ta, purtătorule de biruinţă, Teodore, şi cetele îngerilor săvârşesc nevoinţele răbdării tale; şi însuş dătătorul de cununi Hristos stă de faţă, daruri bogate cântăreţilor tăi cu dreapta Sa dăruindu-le. Pre Carele iubindu-L, L-ai căutat şi aflând pre Acela de carele ai dorit, viezi împreună cu Dânsul. Pre Carele roagă-L să mântuească şi să lumineze sufletele noastre.

Stih: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Livan...

Postul cel curat şi fără prihană, la noi acum ajungând, săvârşire de minuni mucenicești a adus cu sine; că prin post ne curăţim de spurcăciunile şi întinăciunile cele mucenicești şi prin chinuri, vitejeşte asupra patimilor ne înbărbătăm. Pentru aceasta şi cu darul sfintei ajunări luminându-ne şi cu minunile mucenicului Teodor, ne întărim prin credinţă întru Hristos; cerând dela Dânsul să dea mântuire sufletelor noastre.

Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru.

Cu mucenicească ta îndrăznire cea către Dumnezeu, Teodore, ai făcut netrebnică meşteşugirea vicleanului cea împotriva credinţei lui Hristos, apărător făcându-te poporului celui creştinesc, păzindu-l prin înştiinţarea minunată, de bucatele cele spurcate ale jertfelor idoleşti. Pentru aceasta pre tine ca pre un surpător al idolilor şi mântuitor şi păzitor turmei lui Hristos şi folositor al nostru lesne ascultător, cinstindu-te cu cântări, te rugăm: Să se dăruească prin tine sufletelor noastre iertare şi luminare.

Slavă, glasul al 8-lea.

Cu bărbăţie martirică creştineşte într'armându-te, martire al lui Hristos şi slujba cea adevărată tainic apărându-o cu puterea Lui, ai arătat neputincioasă păgânătatea idolilor şi cumplirea tiranilor; nebăgând seamă de munci şi de focul cel vremelnic. Ci o! cela ce eşti al dumnezeeştilor daruri şi cu

fapta şi cu numele, de toată primejdia mântueşte cu rugăciunile tale, pre cei ce săvârşesc pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Stăpână primeşte rugăciunile nevrednicilor robilor tăi şi ne izbăveşte pre noi de toată nevoia şi necazul.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei dupre orânduială; apoi Ceasul întâi şi Apolisul.

LA LITURGHIE

Fericirile din Canonul Sfântului

Cântarea 3 şi 6, pe 8.

Prochimen, glasul al 7-lea.

Veseli-se-va dreptul de Domnul şi va nădăjdui întru Dânsul.

Stih:

Auzi Dumnezeule glasul meu când mă rog către Tine.

Apostolul zilei şi al Sfântului Aliluia, glasul al 4-lea: Dreptul ca finicul va înflori şi ca cedrul cel din Livan se va îmmulţi. Stih: Răsădit fiind în casa Domnului, în curţile casei Dumnezeului nostru va înflori.

Evanghelia dela Marcu şi a sfântului dela Ioan. Chinonicul:

Intru pomenire veşnică va fi dreptul. Aliluia.

La masă cetim Cuvântul cel de laudă pentru sfântul Teodor, al sfântului Grigorie Nisis. Şi mâncăm bob fiert şi măsline albe şi negre şi fierturi cu unt-de-lemn; de se va întâmpla şi colivă, bem şi vin câte două pahare pentru sfântul. Aceasta am luat-o din Lavrele cuviosului părintelui nostru Sava; şi din ale purtătorului de Dumnezeu părintelui nostru Eftimie.

Cade-se a şti.

Că numai de două ori am luat a mânca peşte întru acest mare post: la Buna Vestire şi la Duminica Floriilor.

Pentru aflarea cinstitului cap al sfântului Ioan Botezătorul, sau 40 de martiri, de se va întâmpla în Duminica cea dintâi a postului.

Să se caute Tipic la sfârşitul cărţii la litera O.

Biserica Stavropolios din Bucureşti.

DUMINICA
CEA DINTĂI A SFANTULUI POST

IN CARE SE POMENEŞTE DREAPTA CREDINŢĂ. FACEM OBICINUITA PRIVIGHERE

SÂMBĂTĂ SEARA

LA VECERNIA MICĂ

Punem patru Stihiri şi cântăm Stihiri prosomice, facerea lui Nicolae. Glasul I-iu.

Prosomia: Ceeace eşti bucuria cetelor cereşti...

Acum s'a întins lumina bunei credinţe spre toţi, risipind ca un nor înşelăciunea păgânătăţii şi luminând inimile celor credincioşi. Veniţi toţi să cădem cu gând bine cinstitor închinându-ne, noi drept-credincioşii, cinstitelor icoane ale lui Hristos.

Cu sfinţitele icoane se luminează acum, împodobindu-se ca o mireasă Biserica lui Hristos, şi pre toţi îi chiamă să prăznuească duhovniceşte; să ne adunăm dar cu un gând şi cu o credinţă, cu bucurie slăvind pre Domnul.

Lumea toată se veseleşte, că iată Domnul a surpat din înălţime stăpânia păgânătăţii, cu nespusă rânduială; şi cei smeriţi ne-am înălţat astăzi la dreapta credinţă, fiind îndreptaţi de drept cinstitoarea Impărătească.

Cinstea icoanei se înalţă la chipul cel dintâi, zice sfântul Vasilie. Pentru aceasta cu dragoste cinstim icoanele Mântuitorului Hristos şi ale tuturor sfinţilor; ca nu cumva adunându-ne acum, să cădem despre dânsele în păgânătate.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cel ce este nevăzut, dupre firea cea fără început şi dumnezeească, om s'a văzut, Fecioară, din prea curate sângiurile tale, pentru milostivirea cea prea înaltă. A căruia asemănare trupească scriind, cu cinste ne închinăm Lui toţi credincioşii şi cu bună credinţă Îl slăvim.

LA STIHOAVNĂ

Stihira, glasul al 2-lea.

Prosomia: Casa Eufratului...

De pierzarea necredincioşilor, cea făcătoare de stricăciune scăpând, cu lumina dreptei credinţe, inimile să ne luminăm credincioşilor, slăvind pre Dumnezeu.

Stih: Aduceţi Domnului slavă şi cinste, aduceţi Domnului slavă numelui Lui.

Înşălăciunea cea întunecată a lui Arie a încetat, a lui Macedonie, a lui Petru, a lui Sevir şi a lui Pirr; şi luminează lumina cea întreit luminătoare.

Stih: Inchinaţi-vă lui, în curtea cea sfântă a lui.

Nu se mai laudă mincinoasa învăţătură a necredincioşilor; că Dumnezeu cu drept credincioasa aprobare a Teodorei, toiag de tărie dă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Înălţat-ai cornul celor smeriţi, Născătoare de Dumnezeu, născând pre Dumnezeu Cuvântul. Pentru aceasta toţi cu credinţă cinstindu-te, pre tine te slăvim.

Troparul, glasul al 2-lea

Prea curatului Tău chip...

Ectenia mică şi Apolisul.

LA VECERNIA MARE

DUPĂ OBIŞNUITA STIHOLOGIE

La Doamne stigat-am... Punem stihiri 10. Şi cântăm Stihirile învierii trei, ale lui Anatolie trei şi din Triod patru prosomice, glasul al 6-lea

Prosomia: Toată nădejdea puindu-şi...

Pre tine cel necuprins, carele ai strălucit mai 'nainte decât luceafărul, fără început, din pântecele cel nematerial şi fără de trup al Părintelui, profeţii cei însufleţi cu Duhul Tău, Doamne, Te-au prevestit a fi prunc în trupat, din ceeace n'a ştiut de nuntă unit cu oamenii şi aici pe pământ văzut. Pentru cari ca un Indurat, învredniceşte luminii Tale, pre cei ce laudă învierea Ta cea nespusă şi cinstită.

Cu cuvântul predicându-Te, grăitorii de Dumnezeu, profeţi şi cu lucrurile cinstindu-Te, vieaţa cea fără sfârşit au câ-

ştigat; că nesuferind a sluji fărădelegii, Stăpâne, fără numai Ţie făcătorului, de lume toţi evangeliceşte s'au lepădat şi s'au făcut părtaşi patimii Tale, pe care mai înainte o au vestit. Pentru ale cărora rugăciuni învredniceşte-ne să trecem fără prihană măsura postului, unule mult milostive.

Din firea Ta cea dumnezeească, nefiind cuprins, Stăpâne, mai pre urmă întrupându-Te ai binevoit a Te cuprinde. Că cu luarea trupului ai luat şi toate osebirile lui. Pentru aceasta scriind chipul asemănării Tale, cu dor îl sărutăm, spre dragostea Ta înălţându-ne; şi dintr'însul luăm darul tămăduirilor, urmând dumnezeeştilor aşezăminturi ale Apostolilor.

Prea cinstită podoabă a luat Biserica lui Hristos, din înălţarea cea prea luminată, a cinstitelor şi sfintelor icoane ale Mântuitorului Hristos, ale maicii lui Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor. Prin care se luminează şi se împodobeşte cu darul şi se leapădă de adunarea ereticilor. Şi bucurându-se slăveşte pre iubitorul de oameni Dumnezeu, Carele pentru dânsa a răbdat patimi de bunăvoie.

Slavă, glasul al 2-lea.

Strălucit-a darul adevărului; cele ce s'au însemnat de demult întunecat, acum arătat s'au săvârşit. Că iată Biserica se împodobeşte cu chipul cel dupre trup al lui Hristos, ca cu o podoabă mai pre sus de lume, chipul cortului mărturiei cel mai de înainte însemnându-l şi credinţa cea dreaptă cinstind. Ca ţiind icoana aceluia pre carele cinstim, să nu ne înşelăm. Să se îmbrace cu ruşine cei ce nu cred aşa! Că nouă ne este spre laudă chipul Celui ce S'a întrupat; căruia cu bună credinţă ne închinăm, fără să-l facem Dumnezeu. Pre acesta credincioşii sărutându-l, să strigăm: Dumnezeule, mântueşte poporul Tău şi bine-cuvintează moştenirea Ta.

Şi acum, a Născătoarei glasului, din Octoih.

LA LITIE.

Dupre obicei Stihira Hramului.

Slavă, glasul al 2-lea.

Bucuraţi-vă cinstiţi prooroci, carii legea Domnului bine aţi rânduit şi cu credinţa v'aţi arătat stâlpi nemişcaţi şi neclătiţi; că voi mijlocitori v'aţi arătat legii celei nouă a lui Hristos; şi mutându-vă la cer, pre Acela Îl rugaţi să împace lumea şi să mântuească sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei, glas acelaş.

Toată nădejdea mea spre Tine o pun Maica lui Dumnezeu; păzeşte-mă sub acoperământul Tău.

STIHOVNA din Octoih.

Slavă, glasul al 2-lea, însuşi glasul.

Cei ce am trecut din necredinţă la bună credinţă şi cu lu-

mina cunoştinţii ne-am luminat, să plesnim cu mânile, precum zice Psalmistul, aducând laudă de mulţumire lui Dumnezeu; şi cu cinste să ne închinăm sfintelor icoane ale lui Hristos şi celor ale prea Curatei şi ale tuturor sfinţilor, care sunt însemnate pe pereţi, pe scânduri şi pe sfinţitele vase; lepădând păgânească credinţă a celor necredincioşi. Pentrucă cinstea icoanei, precum zice Vasilie, trece la chipul carele s'a închipuit. Cerând pentru rugăciunile Prea curatei Maicii Tale, Hristoase Dumnezeul nostru şi ale tuturor sfinţilor, să ne dăruieşti nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu..

O minune mai nouă decât toate minunile Cele de demult; că cine a cunoscut să fi născut maică fără bărbat şi să poarte în braţe pre cela ce cuprinde toată făptura. A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S'a născut. Pre Carele ca pre un prunc, Preacurată, în braţele Tale purtându-L, şi îndrăzneală ca o maică către Dânsul câştigând, nu înceta a-L ruga pentru cei ce te cinstesc; ca să miluească, şi să mântuească sufletele noastre.

Troparul:

Născătoare de Dumnezeu...

Şi cealaltă urmare a Privighierii. Iar de nu este Privighere, după Tatăl nostru, zicem întâi Troparul Învierii, apoi Slavă, glasul al 2-lea:

Prea curatului Tău chip ne închinăm bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule; că de voie bine ai voit a Te sui cu trupul pre cruce, ca să scapi din robia vrăjmaşului pre cari i-ai zidit. Pentru aceasta cu mulţumită strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Cela ce ai venit să mântuieşti lumea.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Toate tainele Tale sunt mai pre sus de cuget, toate sunt prea slăvite, Născătoare de Dumnezeu; cu curăţia fiind pecetluită, şi cu fecioria păzită, Maică te-ai cunoscut nemincinoasă, născând pre Dumnezeu cel adevărat. Pre Carele roagă-L să mântuească sufletele noastre.

PĂRINTE GABI - CÂNTĂREȚ -

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii, de două ori. Slavă: Prea curatului Tău chip...

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Toate tainele tale sunt...

Apoi obişnuitele Stihologii, şi ceealaltă rânduială dupre obiceiu.

CANOANELE învierii, a Crucii învierii, şi al Născătoarei de Dumnezeu, toate pe 8; şi din Triod pe 6. Compunere a lui Teofan, al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Astăzi a venit raza cea de Dumnezeu luminată a bunei credinţe..

Cântarea 1, glasul al 4-lea, Irmos:
Adâncul mării roșii...

Săltând cu veselie astăzi noi, credincioșii, strigăm: Cât sunt de minunate lucrurile Tale Hristoase, și puterea cât este de mare, Cela ce ai făcut înțelegerea și unirea noastră.

Veniți gânditorilor de Dumnezeu să săvârșim ziua de bucurie; acum cerul și pământul se veselesc, cetele îngerești și adunările omenești prea ales prăznuind.

Prea mare facere de bine văzând, adică membrele lui Hristos cele despărțite, adunate întru una, cu mânile să plesnim, și să lăudăm pre Dumnezeu, Cel ce a guvernat pacea.

Slavă:

Datu-s'au astăzi bisericii biruințile, cu voia și cu sfatul cel din îndemnul lui Dumnezeu, al lui Mihail și al Teodorei, împăraților, cari au ținut credința cu bună creștinătate.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Armele păgânești lor eresuri adevărat au pierit; că văzând locașul tău, Prea curată cinstită, împodobit cu icoane, dupre obiceiul creștinesc, acum cu prea sfințenie ne bucurăm.

Catavasie:

Adâncul mării roșii, cu urme „neudate pedestru trecându-l „Israil cel de demult cu mânile „lui Moisi în chipul crucii, pu„terea lui Amalic în pustie a „biruit.

Cântarea a 3-a, Irmos:
Veselește-te de tine...

Nu se mai înalță acum sprânceana păgânilor eretici; căci puterea lui Dumnezeu a întărit ortodoxia.

Norii dupre zisa profeției să ne stropească nouă din cer as, tăzi roua făcătoare de vieață-pentru înălțarea credinței.

Cu bun vers să vestească trâmbițile cele de taină ale Apostolilor lui Hristos, mai pre sus de fire, înălțarea cinstitelor icoane.

Slavă:

Să lăudăm pre Hristos, Cel ce ne-a arătat o împărătească bine credincioasă și de Hristos iubitoare, împreună cu odrasla ei cea de Dumnezeu încununată.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Locașul tău cel sfințit luându-l noi credincioșii, Prea curată, ne rugăm să ne luminăm acum cu darul cel luminos.

Catavasie:

Veselește-se de tine biserica „Ta, Hristoase, strigând: Tu „ești puterea mea, Doamne și „scăparea și întărirea.

Șezânda, glasul 1-iu.

Prosomie: Ceata îngerească...

Dumnezeescul Tău chip în icoană însemnându-L, nașterea Ta, Hristoase, luminat o vestim,

minunile cele negrăite şi răstignirea cea de bună voie; prin care dracii se gonesc cu frică şi necredincioşii cu cutremur se tânguesc, ca nişte părtaşi ai acelora.

Slavă.

Cu chipurile Profeţilor, cu feţele Apostolilor, cu icoanele şi cu închipuirile sfinţilor martiri şi ale tuturor sfinţilor, cu sfinţenie se împodobeşte. Cu ale Mirelui celui netrupesc şi cu strălucirile cele înţelăgătoare ale miresei se luminează Maica, Sionul cel de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Celor ce cu dragoste cinstesc sfântă icoana ta, Prea curată şi adevărat Maică a lui Dumnezeu, te vestesc cu un glas şi cu credinţă se închină ţie, arată-te păzitoare şi tare sprijineală, gonind toată răutatea departe dela dânşii, ca ceeace toate le poţi.

Cântarea 4-a, Irmos:

Ridicat pre cruce

Cu dumnezeească cercetarea Mângâitorului sfinţeşte biserica Ta şi cu venirea Lui goneşte înşelăciunea eresului, Cuvinte al lui Dumnezeu, mult milostive.

De păgânătatea cea prea silnică mântuind pre poporul Tău, tă-l să se aprindă cu râvna creştinătăţii şi cu credinţă să strige: slavă puterii Tale, Doamne.

Văzând că se luminează dumnezeeştile locaşuri cu sfinţitele chipuri ale icoanelor lui Hristos şi ale Născătoarei de Dumnezeu, cu sfinţită cuviinţă ne bucurăm.

Slavă.

Impărăteasa cea împodobită cu cunună, dorind de adevărată împărăţia lui Hristos, a zugrăvit prea curată icoana Lui şi chipurile sfinţilor.

Şi acum, a Născătoarei, de Dumnezeu...

Intrupat născând pre dumnezeescul Cuvânt, ceeace eşti plină de daruri, sfinţenie cuvioasă lui Dumnezeu te-ai arătat; pentru aceasta Biserica ta cea luminată o înnoim.

Catavasie:

Ridicat pre cruce văzându-Te „Biserica, pre tine soarele drep„tăţii, a stătut întru a sa rân„duială, precum se cuvine, stri„gând: Slavă puterii Tale, „Doamne.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Tu Doamne lumina mea.

Pune Doamne Bisericii Tale întărire, ca să petreacă în veacul veacului, neclătită de valul eresurilor.

Preste tot pământul a strălucit lumina veseliei, şi a Dumnezeescului ajutor, celui dat de sus credincioşilor.

Cela ce eşti unul bun şi izvor bunătăţii, Tu înalţă cornul drept

cinstitorilor împăraţi, al celor ce cinstesc icoana Ta.

Slavă.

Lumina cea ne apusă a bunei credinţe ne-a răsărit nouă, cu porunca cea de Dumnezeu însuflată a credincioşilor împăraţi, şi cu voia cea gânditoare de Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Innoeşte-ne nouă frumuseţea cea dintâi, Prea Curată, Maica lui Dumnezeu; şi casa ta aceasta sfinţeşte-o cu darul tău.

Catavasie:

Tu, Doamne, lumina mea în „lume ai venit, lumina cea sfântă, „care întorci dintru întunerecul „necunoştinţii, pre cei ce Te laudă „pre Tine cu credinţă.

Cântarea a 6-a, Ismos:

Jertfi-voiu Ţie cu glas de laudă.

Scrie-se şi se cinsteşte cu închinăciune credincioasă chipul Stăpânului; şi iarăş ia îndrăzneală Biserica prea-slăvind cu bună credinţă pre Mântuitorul.

Goleşte-se de întristare, şi de întunerecul eresului Biserica lui Hristos, şi se îmbracă cu haină de veselie, şi cu dumnezeesc şi purtător de lumină dar se acopere.

Slavă.

Bună slăvirea strălucirii de demult, a dobândit adunarea drept slăvitorilor, cu voia împărătesei Teodorei, şi a Fiului ei, bine credinciosului autocrator, Mihail.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Cela ce a poruncit de demult să se facă cortul mărturiei, ca întru un cort cuvântător întru tine a locuit, cel singur prea-slăvit, carele prea-slăveşte Fecioară locaşul tău cu minuni.

Catavasie:

Jertfi-voiu Ţie cu glas de laudă, „Doamne, Biserica strigă către „Tine, de sângele dracilor cu„răţindu-se, cu sângele cel curs „prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glas 8.

Cuvântul Tatălui cel necuprins, din tine, Născătoare de Dumnezeu, s'a cuprins întrupându-se şi chipul cel întinat, la chipul cel dintâi întorcându-l, cu dumnezeeasca podoabă l-a amestecat. Deci mărturisind mântuirea, îl închipuim cu fapta şi cu cuvântul.

ICOS.

Această taină a rânduielii, dela Dumnezeu fiind însuflaţi, de demult profeţii, şi dobândind strălucirea ei, mai 'nainte o au vestit, pentru noi cei ce am ajuns la sfârşitul veacurilor. Deci luând din ea dumnezeeasca cunoştinţă, un Domn pre Dumnezeu cunoaştem în trei feţe slăvit; şi Acestuia slujind, o credinţă şi un botez, întru Hristos ne-am îmbrăcat. Deci mărturisind mântuirea, cu fapta şi cu cuvântul pre Acesta închipuim.

SINAXAR.

IN DUMINICA CEA DINTĂI A SFÂNTULUI POST.

Stihuri.

Icoanele gonite fiind mai înainte cu necuviinţă,
Mă bucur văzându-le acum înainte cu credinţă.

Întru această zi, în Duminica cea dintăi a sfântului post, Biserica lui Hristos a luat a prăsnui credinţa cea dreaptă, adică înălţarea sfintelor şi cinstitelor icoane, care s'a făcut pe vremea împăratului Mihail şi a temătoarei de Dumnezeu şi prea fericitei Maicei lui, împărăteasa Teodora şi pre vremea sfântului Metodie Patriarhul Constantinopolei. Şi a fost aceasta întru acest chip: Când Leon Isavrul, dela păstoria asinilor şi dela meşteşugul mânilor, cu carele îşi agonisea luişi hrană, a luat sceptrul împărăţiei, atunci cel între sfinţi Ghermano luând cârma Bisericii, îndată s'a chemat de către dânsul şi a auzit dela dânsul: Mie mi se pare Stăpâne că sfintele icoane nimica nu să osebesc de idoli; deci porunceşte cât mai curând să se lepede; sau de sunt adevărate închipuirile sfinţilor, să se ridice şi să le spânzure mai sus, ca să nu le spurcăm sărutându-le, tăvălindu-ne pururea în păcate mari. Iar Patriarhul acea pismă mare a împăratului o a defăimat zicând: Să nu fii tu acela o împărate! Că auzim că oarecine multe a grăit oarecând nebuneşte împotriva sfintelor icoane şi s'a chemat cu porecla Conon. Iar el a zis: Eu m'am chemat aşa încă fiind copil. Iar pentru că nu s'a supus Patriarhul să-l asculte, l-a gonit din scaun; şi în locul lui a pus pre un Anastasie, carele era la un gând cu dânsul. Şi aşa întru acea vreme s'a vestit şi s'a dat poruncă să se facă goniri asupra sfintelor icoane. Se zice că mai întăi nişte Evrei fermecători au semănat într'însul o pismă mare ca aceasta; aceştia văzându-l lucrând la meşteşugul său, i-au spus din farmece că are să fie împărat. Drept care l-au rugat să facă jurământul cu dânşi, că dacă va ajunge împărat, să le facă lor aceea ce-l vor ruga; şi s'a jurat lor în Biserica sfântului Teodor. Iar dacă 'şi-a sfârşit rău vieaţa sa acest Leon împărat, luptătorul împotriva icoanelor, atunci puiul de leu cel mai cumplit, ce s'a născut dintr'însul, Constantin Copronim, a urmat în stăpânire după tatăl său, sau mai bine zicând otrăvirii şi tiraniei asupra sfintelor icoane. Acesta având douăzeci şi unu de ani fiind puiu de năpârcă, tătâne-său s'a asemănat în răutate şi în necredinţă şi l-a şi întrecut; că s'a lepădat de Dumnezeu şi de prea cinstita Născătoare de Dumnezeu şi de sfinţii lui şi s'a învăţat farmece şi meşteşuguri drăceşti şi cu toate răutăţile s'a întinat, sânge omenesc a vărsat spre jertfă dracilor şi toată întinăciunea sufletească din tinereţe a ştiut; învăţându-se acelea toate dela tatăl său. Şi aşa acel călcător de lege cât de multe şi ce fapte urâte a lucrat, cine poate spune? După ce însă s'a sfârşit şi acela mai cu ocară, feciorul Leon a stătut împărat; iar după ce şi acela a ieşit din lumea aceasta cu moarte rea, atunci Irina femeea lui şi Constantin fiul său carele încă fiind el viu l-a încununat la împărăţie, au stătut moşteni ocârmuirii. Aceştia, adică Irina şi Constantin, îndemnându-se de Tarasie prea sfinţitul Patriarh al Constantinopolei, au adunat soborul al şeaptelea a toată lumea. Şi iarăşi sfânta Biserică a lui Hristos s'a înfrumuseţat cu sfintele icoane. Iar după ce şi aceea s'au lipsit de împărăţie, a urmat la tron Nichifor patriciul, apoi Stavrachie feciorul lui, şi după el Mihail Rangabe; aceştia toţi au cinstit sfintele icoane. Mihail lăsând împărăţia de bună voea sa, l-a urmat Leon Armeanul cel cu chipul sălbatec. Carele fiind înşelat de un Monah eretic dela Filomilia ce locuia într'o peşteră, a pornit alt războiu asupra icoanelor; şi iarăşi s'a golit Biserica lui Dumnezeu de podoabă. «Un Monah dela «Filiomilia când Leon fusese la oaste, i-a «prezis că va fi împărat. Şi aducându-şi «aminte de dânsul i-a trimis daruri scumpe. «Trimisul ne găsindu-l viu, a aflat pe dis«cipolul lui pre monahul Savatie şi i-a dat «darurile. Dar acel monah fiind mare vrăj«maş icoanele, a zis: Nu vreau să iau da«ruri dela acela ce se închină idolilor şi «ascultă pre împărăteasa Irina şi pe Tarasie «Patriarhul; să-i spui că are să-şi peardă «împărăţia de nu va lepăda icoanele. Leon «auzind s'a turburat şi a chemat pre Teodot «Melissino carele era întinat cu acel eres «şi s'a sfătuit cu dânsul; iar acela i-a zis: «Este un monah în Mănăstirea dela Deistin, «carele face minuni; cu acela ar trebui să «vorbim şi să facem ce va zice el. Impă-

«ratul s'a făgăduit că va merge la dânsul «pe neştiute schimbându-şi hainele. Teodot «a dat ştire acelui monah şi l-a învăţat ce «va face şi ce va zice. Şi a venit împăratul «în haine proaste; iar monahul i-a zis: Nu «te tăinui împărate, ştiu cine eşti; şi în-«grozindu-se împăratul, auzind aşa, a zis «că are Duh Sfânt, şi a primit sfatul lui «pentru lepădarea icoanelor. Indată a dat «poruncă să se lepede icoanele şi să le «strice». După acel Leon a luat împărăţia Mihail Amoreul, carele foarte a necăjit pre ortodocşi şi mai tiran decât alţii a fost asupra lor. Urmând în totul pre Copronim şi unindu-se cu Evreii încă şi asupra sfântului Metodie s'au sculat. Şi pre Eftimie, Arhiepiscopul dela Sardia, pentru închinarea Sfintelor icoane, l-a isgonit. După aceea pre Metodie în Acrida l-a închis şi prea lăudatul Eftimie de Teofil fiul său tirăneşte fiind ucis, s'a împreunat cu ceata martirilor. După dânsul urmând Teofil la împărăţie, pre mulţi sfinţi părinţi a dat la multe feluri de chinuri şi de munci pentru sfintele icoane. Iar când avea doisprezece ani ai împărăţiei, fu cuprins de boala ce se chiamă desinterie şi viindu-i vremea să se despartă de vieaţa aceasta foarte mult şi-a deschis gura cât şi măruntaele cele dinlăuntru i se vedea, iar împărăteasa Teodora foarte s'a întristat pentru acea întâmplare şi într'aceea a adormit. Şi a văzut prin vis pre Preacurata Născătoare de Dumnezeu ţiind în braţe pre pruncul cel mai înainte de veci şi în jurul ei stau îngerii prea luminaţi şi bătea pre Teofil bărbatul ei, şi-şi râdeau de dânsul. Iar după ce s'a sculat ea din somn, Teofil puţin viindu-şi în fire a strigat: Vai mie, ticălosul, că mă bat pentru sfintele icoane. Atunci îndată a pus deasupra lui împărăteasa icoana prea curatei Născătoarei de Dumnezeu, rugându-se ei cu lacrimi. Şi aşa aflându-se Teofil, a văzut pre unul din cei ce stau înaintea lui ţiind icoana şi apucând icoana a început a o săruta. Şi îndată gura lui care scârşnea asupra sfintelor icoane, şi gâtlejul carele se desfăcuse aşa grozav şi-au venit la firea cea dintâi şi s'au făcut precum au fost mai 'nainte şi s'a odihnit Teofil de nevoia şi de pedeapsa de care era coprins şi a adormit mărturisind că bun lucru este a cinsti sfintele icoane. Atunci scoţând împărăteasa din lăduţele sale cinstitele şi sfintele icoane, a făcut de le-a sărutat bărbatul ei Teofil şi cu tot sufletul le-a cinstit; iar după puţină vreme s'a lipsit Teofil de această vieaţă. Atunci Teodora a chemat pre toţi cari erau în isgonire şi în temniţe, a alungat din scaunul patriarhicesc pre Ioan, carele era fermecător şi a pus pre sfântul Metodie mărturisitorul în scaunul său, carele multe răbdase mai de înainte şi în groapa de viu fusese îngropat.

Iar după ce s'a făcut aceasta aşa, o cercetare dumnezeească a venit lui Ioanichie celui mare, carele sihăstria în munţii Olimpului; căci viind la dânsul Arsachie, marele postitor, a zis: Dumnezeu m'a trimes la tine, ca să mergem noi la cuviosul bărbat Isaia, cel închis în Nicomidia şi să ne învăţăm dela dânsul cele ce plac lui Dumnezeu şi ce lucru este cuvios şi vrednic sfintei Bisericii lui. Şi aşa viind către prea cuviosul Isaia, au auzit dela dânsul acest cuvânt: Aceasta zice Domnul: Iată s'a apropiat sfârşitul neprietenilor icoanei mele; deci mergând voi la împărăteasa Teodora şi la Patriarhul Metodie, să le spuneţi aşa: Să opriţi pre toţi cei nesfinţiţi şi întinaţi şi aşa să-mi aduceţi jertfă cu îngerii, având întru cinste icoana chipului meu şi crucea. Aceasta auzind îndată au venit la Constantinopol şi aceea ce le-a zis lor, au spus lui Metodie Patriarhul şi tuturor aleşilor lui Dumnezeu. Iar ei adunându-se au venit la împărăteasa şi o au aflat întru toate plecată şi fără turburare, căci era din părinţi creştini şi iubitori de Dumnezeu. Şi îndată împărăteasa scoţând icoana Născătoarei de Dumnezeu, având-o legată la grumaji, o a sărutat înaintea tuturor de faţă, zicând: De nu se va închina cineva acestora şi de nu le va săruta cu dragoste şi cu toată inima, nu ca pre nişte Dumnezei cinstindu-le, ci ca pre nişte chipuri ale acelora, pre cari ele închipuesc, unul ca acela să fie Anatema! Aceasta auzind ei, cu mare bucurie s'au bucurat, şi îndată şi împărăteasa i-a rugat să facă rugăciune pentru Teofil bărbatul ei. Iar ei văzând credinţa ei, măcar că se lepădau, însă au îngăduit. Şi sfântul Metodie a adunat pre tot poporul şi pre tot clerul Bisericii şi Arhiereii s'au strâns acolo la Biserica cea mare şi au făcut rugăciune către Dumnezeu toată noaptea pentru Teofil, toţi rugându-se cu lacrimi şi cu umilinţă. Aşa au făcut peste toată săptămâna dintâi a marelui post; şi singură împărăteasa Teodora cu

alte femei şi cu mulţime de popor acelaşi rugăciuni au făcut.

Când se făcea aceea acolo, împărăteasa Teodora culcându-se Vineri despre ziuă, i s'a părut că se afla la un stâlp de cruce, şi a văzut pre oarecari mergând cu gâlceavă mare, vrând să treacă pe acea cale şi ducând multe feluri de unelte de muncă. Iar în mijlocul lor ducea legat pre împăratul Teofil cu mâinile înapoi; pre carele cunoscându-l împărăteasa, a mers şi ea în urma celor cari îl duceau. Iar dacă au ajuns la poarta cea de aramă, a văzut o vedere mai pre sus de fire a unui om ce şedea înaintea icoanei lui Hristos, carele se sculase împotriva lui Teofil: Împărăteasa atunci atingându-se de picioarele aceluia l-a rugat pentru împărat. Iar el abia deschizându-şi gura, a zis: Mare este credinţa ta femeie! Să ştii dar, că pentru lacrimile şi credinţa ta, încă şi pentru rugăciunile servilor mei şi ale preoţilor, dau iertare bărbatului tău. După acea a zis către acei ce-l duceau: Deslegaţi-l şi-l daţi femeei lui; iar ea luându-l s'a dus bucurându-se şi veselindu-se; şi îndată s'a deşteptat. Aceea, adică o a văzut împărăteasa Teodora. Iar Patriarhul Metodie, tot atuncea când se făcea rugăciunile pentru dânsul, luând o hârtie nouă, a scris într'însa numele tuturor împăraţilor eretici şi tot acolo a scris şi numele lui Teofil aceluia şi le-a pus sub sfânta masă pre ascuns nevăzând nimenea. Iar Vineri a văzut şi el prin vis un înger mare şi înfricoşat intrând în Biserică, carele apropiindu-se de dânsul, i-a zis: Auzitu-s'a rugăciunea ta, Episcoape şi a dobândit iertare împăratul Teofil; de acum pentru aceasta să nu mai superi pre Dumnezeu. Iar el vrând să dovedească de este lucru adevărat aceea ce văzuse, mergând din locul unde sta şi luând hârtia şi cetindu-o: O judecăţile lui Dumnezeu! A aflat numele lui Teofil şters de tot, prin voia lui Dumnezeu. De aceasta auzind împărăteasa s'a veselit foarte şi a făcut ştirea patriarhului să strângă tot poporul cu cinstitele cruci şi cu sfintele icoane în Biserica cea mare, ca să o împodobească iarăş cu sfintele icoane; şi această minune nouă dumnezeească tuturor s'a înştiinţat. Deci adunându-se toţi degrab în Biserică cu lumânări, a venit şi împărăteasa cu fiul său şi făcând rugăciune cu umilinţă la Dumnezeu, cu sfintele icoane şi cu crucile cele dumnezeeşti şi vrednice a se cinsti şi cu sfânta şi dumnezeeasca Evanghelie, au ieşit ca o milă de loc din oraş, strigând: Doamne, miluieşte-ne! Şi aşa iarăş întorcându-se la Biserică, au slujit dumnezeeasca Liturghie, puind sfintele icoane la locurile lor. Declarând pre cei bine cinstitori şi drept credincioşi; iar pre cei protivnici şi eretici, cari n'au primit cinstea sfintelor icoane, i-au lepădat şi i-au dat anatemei. Şi de atunci acei sfinţi mărturisitori au aşezat, ca să se facă această sfântă prăznuire întru acest chip în tot anul, ca să nu cădem iarăş întru acelaşi eres. Cela ce eşti chipul Tatălui celui neschimbat, Hristoase, pentru rugăciunile sfinţilor Tăi mărturisitori, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Cântarea a 7-a, Irmos.

In cuptorul persesc...

Să dănţuească împreună cu veselia bisericii, întru dumnezeeasca dragoste, oastea cea îngerească, cu dumnezeesc gând, cântând: Bine eşti cuvântat în biserica slavei Tale, Doamne.

Biserica celor întâi născuţi şi adunarea se bucură, văzând acum pre dumnezeescul popor cu un gând cântând: Bine eşti cuvântat în biserica slavei Tale, Doamne.

Slavă.

Scăpând de negura erezului, cu voia Teodorei, împărăteasa cea vrednică de cinste, cântăm: Bine eşti cuvântat în biserica slavei Tale, Doamne.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai pre sus decât cetele cele de sus te-ai înălţat, Preacurată, tu una făcându-te Maică Făcătorului tuturor. Deci bucurându-ne, strigăm: Bine eşti cuvântată tu între femei, Preacurată Stăpână.

Catavasie.

In cuptorul persesc tinerii „lui Avraam, cu pofta bunei „credinţe, mai vârtos decât cu „văpaia focului fiind aprinşi, „au strigat: Bine eşti cuvântat „în biserica slavei Tale, Doamne.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Mâinile întinzându-şi Daniil...

Legile părinteşti ale bisericii păzindu-le, scriem icoanele lui Hristos şi ale sfinţilor Lui şi le sărutăm cu gurile, cu inima şi cu vrerea, strigând: Bine-cuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Cinstea şi închinăciunea icoanei, cu adevărat aducându-o la acela al cui este chipul, o cinstim, urmând învăţăturilor grăitorilor de Dumnezeu şi lui Hristos cu credinţă strigăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Mintea luminându-şi cu lumina dumnezeescului Duh cinstita împărătească şi roduri dumnezeeşti având, a iubit bună podoba bisericii lui Hristos şi frumuseţea: Binecuvântând împreună cu credincioşii pre Iisus Dumnezeu şi om.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Cu razele luminii celei înţelegătoare strălucindu-se casa ta cea dumnezeiască, umbrează acum pre toţi cu norul Duhului şi sfinţeşte pre cei credincioşi, cari cu un glas cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Mâinile întinzându-şi Daniil, „gurile leilor cele deschise în „groapă le-a încuiat; şi puterea „focului au stins, cu buna faptă „încingându-se tinerii cei iubi„tori de buna credinţă, strigând: „Binecuvântaţi toate lucrurile „Domnului pre Domnul.

Cântarea a 9-a Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Cu sfinţitele zugrăveli ale icoanelor împodobită văzând iarăş cinstita biserică, cu cucernicie toţi să alergăm şi lui Hristos să strigăm: Pre Tine Te slăvim întreit-sfinte.

Podoabă şi cinste câştigând biserica, crucea Ta şi cinstitele icoane şi închipuirile sfinţilor, cu veselie Stăpâne şi cu bucurie Te slăveşte.

Slavă.

Luminează cu dumnezeeasca Ta slăvire pre împăraţii noştri îndurate şi cu tabere îngereşti şi cu tot felul de întrarmare îngrădeşte-i, supunându-le lor Stăpâne semeţia păgânilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ridicatu-s'a osândirea strămoaşei Evei, de Dumnezeu Născătoare, că tu Curată ai născut pre Stăpânul tuturor cu chip negrăit; a Căruia asemănare acum pre icoane o sărutăm.

Catavasie.

Hristos, piatra cea netăiată „de mână, cea din marginea „unghiului, din tine muntele cel „netăiat, Fecioară, s'a tăiat, adu„nând firile cele osebite; pentru „aceasta veselindu-ne, pre tine „Născătoare de Dumnezeu te „slăvim.

Luminânda Învierii. Slavă aceasta.

Prosomia: Cu apostolii să ne suim...

Săltaţi! bucuraţi-vă, cu veselie cântaţi strigând: Cât sunt de minunate şi de slăvite lucrurile Tale, Hristoase! Şi cine va putea să spună puterile Tale, Mântuitorule? Cela ce ai unit consimţirea şi întocmirea noastră într'o biserică.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sabiile vrăjmaşului eres acum au lipsit, şi pomenirea lui a pierit cu sunet; că văzând biserica ta, Preacurată, foarte frumos împodobită cu odorul cinstitelor icoane, de bucurie toţi ne umplem.

LA LĂUDARI

Stihiri ale Invierii patru, a lui Anatolie una şi din Triod, trei, prosomice glasul al 4-lea.

Prosomia: Dat-ai semn celor ce se tem...

Intru Tine se bucură acum biserica, iubitorule de oameni, întru mirele şi Ziditorul său; Carele cu dumnezeeasca voie ai scăpat de înşelăciunea idolească, şi Ţie însuţi o ai logodit prin cinstitul Tău sânge; cu veselie primind sfinţită înnălţarea icoanelor, şi bucurându-se, pre Tine Te laudă şi Te slăveşte cu credinţă.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea...

Inchipuirea trupului Tău înnălţând-o, Doamne, cu dragoste o sărutăm, arătând taina cea mare a rânduelii Tale; că nu Te-ai arătat nouă, iubitorule de oameni, prin părere precum zic luptătorii de Dumnezeu discipolii lui Manent; ci dupre adevăr şi cu fire trupească printr'însa suindu-ne spre a da dorire şi dragoste.

Stih: Veseli-mă-voiu şi mă voiu bucura întru Tine...

Zi plină de bucurie şi de veselie, astăzi s'a arătat; că luminează lumina dogmelor celor prea adevărate, şi străluceşte biserica lui Hristos, împodobindu-se acum cu înnălţarea sfintelor icoane, şi cu strălucirile chipurilor, şi se face credincioşilor unire de Dumnezeu dăruită.

Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu... Şi cântăm Stihira zilei. Glasul al 6-lea.

Moisi în vremea postului a luat legea, şi pre popor l-a tras la sine; Ilie postindu-se, cerurile a încuiat, şi cei trei tineri ai lui Avraam, pre tiranul cel fără de lege prin post l-a biruit. Printr'însul şi pre noi, Mântuitorule, învredniceşte-ne să ajungem la învierea Ta; cari

strigăm aşa: Sfinte Dumnezeule, sfinte tare, sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta. Şi acum:

Prea binecuvântată eşti...

Doxologia mare, Ecteniile şi Apolisul. Şi Litie în Pridvor dupre obiceiu; Cântând, Slavă, Şi acum, Stihira Evangheliei. Ceas I, şi învăţătura lui Studit, Apolisul.

LA LITURGIE

Fericirile glasului pe 6, şi din Canonul zilei, Cântarea 6, pe 4.

Prochimen, glasul al 4-lea, cântarea părinţilor:

Bine eşti cuvântat Doamne Dumnezeul părinţilor noştri...

Stih: Că drept eşti întru toate...

Apostol din Epistola către Evrei. Evanghelia dela Ioan.

Şi se săvârşeşte Liturghia marelui Vasile. Asemenea şi în celelalte Duminici ale Sfântului post, afară de Duminica Stâlpărilor.

Chinonicul

Lăudaţi pre Domnul din ceruri...

Sau

Bucuraţi-vă dreptilor...

La masă mâncăm fierturi cu untdelemn, iar nu peşte.

DUMINICA SEARA

După Psalmul începător, la Doamne strigat-am, Stihirile pe 10 şi cântăm din Octoih Stihiri 4, cele de umilinţă, ale pocăinţii. Şi din Triod trei prosomice, ale lui Iosif. Glasul al 4-lea.

Prosomia: Dat-ai semn celor ce se tem...

Dă-mi umilinţă, şi înstrăinare de răutăţi, şi îndreptare desăvârşită, mie celui cufundat acum în patimile trupului, şi depărtat dela Tine, Dumnezeule împăratul tuturor; că n'am nădejde de nicăiri. Şi mă mântueşte pre mine desfrânatul, pentru multă bunătatea Ta, Iisuse atotputernice, Mântuitorule al sufletelor noastre.

Dumnezeescul Moisi cu postul curăţindu-se a văzut pre cel dorit. Deci acestuia râvnind smeritul meu suflete, sârgueşte a te curăţi de răutăţi în ziua postului; ca să vezi pre Domnul dându-ţi ţie iertare; pre cel ce este bun şi iubitor de oameni, şi întru tot puternic.

Alta, a lui Teodor, glasul al 6-lea,

Prosomia: Arhanghelicește să lăudăm...

Să începem acum a doua săptămână a postului cu faţă luminată, săvârşindu-l din zi în zi fraţilor, făcându-ne căruţă de foc ca şi Ilie Tesviteanul, cele patru bunătăţi mari; gândul să-l înnălţăm cu nepătimirea, trupul să-l întrarmăm cu curăţia, gonind şi biruind pre vrăjmaşul.

Din Mineiu, trei

Slavă Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ieşire, Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea.

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1.

Dela marginile pământului către Tine am strigat.

Stih 2.

Ascunde-mă-voiu întru acoperemântul aripilor Tale.

Stih 3.

Așa voiu cânta numele Tău în veci...

Și iarăș.

Dat-ai moștenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne...

In știință să fie.

Că aceste două Prochimene mari, care sunt:

Să nu întorci fața Ta... și Dat-ai moștenire... cu stihurile lor, se cântă preste tot sfântul post, unul după altul, începând de la săptămâna brânzei, până la Duminica a cincea din post. Și dela învrednicește-ne Doamne, se încep metaniile.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, de două ori.

Glasul 8-lea, singur glasul.

Veniți să ne curățim pre noi înșine, cu milostenii și cu îndurări spre săraci; nu trâmbițând facerea noastră de bine. Să nu știe stânga lucrul dreptei; să nu risipească trufia rodul milosteniei; ci întru ascuns să strigăm către cel ce știe cele ascunse: Părinte! iartă greșelile noastre, ca un iubitor de oameni.

Martirica.

Martirii Domnului, tot locul sfințiți și toată boala tămăduiți; și acum rugați-vă, să se mântuească din cursele vrăjmașului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei.

Cele cerești te laudă pre tine cea plină de dar, Maică. care nu știi de mire și noi slăvim nașterea ta cea necuprinsă. Născătoare de Dumnezeu, roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Și cealaltă rânduială după obicei...

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezândele cele de umilință din Octoih și a Născătoarei. După a doua stihologie, Șezânda glasul al 4-lea.

Prosomia: Spăimântatu-s'a Iosif...

Pre mine cel omorît cu sufletul, prin rodul călcării de poruncă, înviază-mă Hristoase ca un îndurat, prin post adevărat și prin pocăință, rogu-mă; și-mi dă să umblu pururea în căile cele drepte și bune ale cinstitelor Tale porunci; ca dobândind dumnezeească slăvirea Ta, împreună cu toți cei ce Te iubesc pre Tine, să laud Iisuse bunătatea Ta pentru toate.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

In întreitele valuri ale patimilor înviforat fiind eu, nepriceputul, prea Curată, te chiem pre tine cu căldură; nu mă lăsa să pier pre mine, ticălosul, ceeace ai născut adâncul milii; că afară de tine altă nădejde [illegible] câștigat. Să nu mă arăt dar batjocură și râs vrăjmașilor, eu cel ce nădăjduesc spre tine. Că poți câte voești; ca ceeace ești Maica Dumnezeului tuturor.

După a treia Stihologie, Șezânda, glasul al 6-lea.

Prosomia: Doamne, milueşte-ne pre noi...

Doamne, îndreptează-ne pre noi cari începem postul săptămânii a doua, străluceşte-ne nouă sfinţenia şi lumina îndreptărilor Tale. Şi ne învredniceşte, pre noi cei ce plecăm genuchele, să aducem Ţie rugăciune bine primită; că Tu eşti Tatăl nostru şi noi fiii Tăi şi pre Tine cu frică Te lăudăm şi numele Tău chiemăm.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Începătură mântuirii s'a făcut vorba lui Gavriil către Fecioara. Că auzind aceasta: Bucură-te! nu s'a ferit de această hiritisire, nu s'a îndoit ca Sarra în cort; ci aşa a zis: iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău.

Psalmul 50.

Canonul Mineiului şi Tricântarea lui Iosif.

Şi se_ceteşte Cântarea 1, din Psaltire.

Cântarea 1, glasul al 4-lea, Irmos:

Pre Voievozii cei tari...

Unule bunele, izvorul milii, Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ai ridicat păcatele lumii ca un Dumnezeu. Mântueşte-mă pre mine, cel ce mă înnec în întreitul val al păcatelor, îndreptându-mă la limanul pocăinţei.

Postul cel curat este depărtarea de păcate, înstreinarea de patimi, dragostea cea către Dumnezeu, nevoinţa spre rugăciune, lacrimile cu umilinţă, şi grijirea de săraci; aşa a poruncit Hristos în Scripturi.

Pre mine, cel ce sunt rănit la suflet cu sabia păcatului, şi vătămat cu multe răutăţi, Doctore al sufletelor noastre, tămăduieşte-mă ca un făcător de bine, puindu-mi doctoriile înţeleptelor Tale porunci, iubitorule de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace eşti cort nespurcat, prea sfântă Fecioară, curăţeşte-mă pre mine cel cuprins de asuprelile cumplitelor patimi, cu izvorul milei tale; şi-mi dă ploi de umilinţă, Stăpână, pierzându-mi adâncul păcatului.

Alt Irmos, glasul al 6-lea.

Al lui Teodor.

Ajutor şi acoperitor....

Ca o bucurie de sărbătoare, primind fraţilor a doua săptămână a făcătorului de lumină post, cu dragoste să lăudăm pre Hristos, dumnezeeşte veselindu-ne.

Vremea cea de umilinţă a postului aflându-o acum, să plângem foarte şi să suspinăm, şi să tindem mânile către însuşi Mântuitorul, ca să mântuească sufletele noastre.

Slavă, a Treimii.

Unime în trei ipostasuri, prea stăpânitoare Doamnă a tuturor, desăvârşit cârmuitoare; ceeace eşti mai pre sus de toată Dom-

nia, Tu ne mântuește pre noi, Părinte, Fiule și Duhule prea sfinte.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Cine a născut fiu nesămănat după legea părintească? Insă pre acesta îl naște Tatăl fără de mamă; preaslăvită minune! Că tu, Prea curată, ai născut Dumnezeu și om.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cum voiu suferi mânia Ta, Hristoase al meu, când vei veni la judecată? Și ce răspuns voiu afla să dau acolo, nelucrând, nici făcând voia Ta, Doamne? Pentru aceasta mai 'nainte de sfârșit iartă-mă.

Irmosul.

Ajutor și acoperitor s'a fă-„cut mie spre mântuire, acesta „este Dumnezeul meu, și-L voiu „slăvi pre El, Dumnezeul pă-„rintelui meu, și-L voiu înălța „pre El; că cu slăvire s'a prea-„slăvit.

Cântarea 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Trecând prin nestatornicia vieții, am căzut în gânduri tâlhărești și rănindu-mă m'am stricat. Tămăduitorule al bolnavilor, dă-mi mână de ajutor, cu rugăciunile tuturor sfinților Tăi.

Viforul cumplitului păcat turbură mintea mea; ci ca pre Petru, Iisuse, mântuește-mă pre mine cel ce cânt: Toate lucrurile bine cuvântați, lăudați pre Domnul.

Cu înfrânarea să omorîm patimile, cu postul duhul, ca cu aripi să-l înălțăm spre cer și să strigăm întru umilința inimii: Greșit-am Ție, Dumnezeule; ca un îndurat iartă-ne.

A Născătoarei de Dumnezeu...

In pântecele tău sălășluindu-se cel prea înalt, mai desfătată decât cerurile te-a arătat Fecioară și părtinitoare nebiruită celor ce strigă: Toate lucrurile binecuvântați și lăudați pre Domnul.

Alt Irmos.

Pre Cel ce-L slăvesc.....

Arată-mi sufletul, Doamne, nerobit de tirania patimilor, ca liber făcând voia Ta să mă bucur și să slăvesc stăpânirea Ta în veci.

Neînfrânarea lui Isav urăște-o, suflete al meu și râvnește celor bune ale lui Iacov; împiedecă pre Veliar prin post, îmbogățește-te cu cele dumnezeești și laudă în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre un Dumnezeu dupre ființă cinstesc, trei ipostasuri laud cu osebire, altele, iar nu de altfel; de oarece dumnezeirea este una, stăpânire în trei fețe; pentrucă este Tatăl și Fiul și Duhul.

Şi acum, a Născătoarei, de Dumnezeu...

Din luminatul tău pântece, ca un mire din cămară ieşind Hristos, a strălucit lumină mare celor din întunerec; că strălucind soarele dreptăţii, Preacurată, a luminat lumea.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Apă bând nu s'a nebunit nimenea, iar Noe cercând vinul s'a aflat gol; şi Lot din acesta a născut seminţile răutăţii. Deci fugi, o suflete al meu, de asemănarea acestora lăudând pre Hristos.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pre Cel ce-L slăvesc oştile „cereşti şi de Dânsul se cutre„mură Heruvimii şi Serafimii; „toată suflarea şi zidirea lău„daţi-L, bine-L cuvântaţi şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Eva cu neputinţa neascultării...

Să postim de patimile mâniei, să ne ospătăm cu dragoste nemincinoasă, să hrănim pre cei săraci cu pâine, hrănindu-ne noi cu dumnezeescul dar şi cu lacrimile să stingem lacrimile răspunsului ce va să fie.

Ticăloase suflete, suspină, mâhneşte-te, arată chipuri de pocăinţă; acum este ziua lângă uşi; cel ce judecă fără făţărie vine să dea fiecăruia cele vrednice dupre fapte, precum este scris.

N'am câştigat fapte bune, întinatu-mi-am haina, care o am luat cu îmbrăcarea dumnezeescului botez; întru întunerecul necunoştinţei umblu. Ci îndreptează-mă acum, cu lumina feţei Tale, Doamne, pre mine cel desnădăjduit.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Marie, Doamnă a toate, pre mine cel ce m'am făcut rob tuturor păcatelor, scapă-mă Fecioară; că tu ai născut mai pre sus decât tot cuvântul, pre Mântuitorul sufletelor noastre; pre acel ce este bunătatea în fiinţă.

Alt Irmos:

Naşterea zămislirii...

Să pătimim acum ca nişte ostaşi ai lui Hristos; că pre cât trece vremea, se împletesc cununile celor ce se nevoesc, care va da Hristos, când va veni cu slavă, să judece tot pământul.

Cu totul m'am rănit, Hristoase, tot m'am umplut de bube. Vindecă-mi ranele şi bubele mele, şi patimile şi muşcăturile cele din păcat; ca să aud şi eu ca leprosul glasul Tău cel sfânt: Voesc! curăţeşte-te

Slavă, a Treimii.

Unule născătorule al unuia, Părinte al Fiului unul născut, şi unule Fiule al unuia, lumină şi raza luminii, şi unule Duhule sfinte numai al unuia Dum-

nezeu, Carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime, Unime sfîntă! mântueşte-mă pre mine cel ce grăesc de dumnezeirea Ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea naşterii Tale mă spăimântează, ceeace eşti cu totul fără prihană. Cum ai zămislit fără sămânţă, pre cel necuprins? Spune cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o Maică? Acest lucru ce este mai pre sus de fire, primindu-l cu credinţă, închină-te celui ce s'a născut; căci câte le voeşte le şi poate.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Postul a făcut pre Moisi văzător de Dumnezeu; pre Ilie oarecând mergător în căruţă de foc, şi pre Pavel minunat călător la cer. Pentru aceasta, suflete al meu, să postim de răutăţi, şi ne vom răpi şi noi la înnălţimea nepătimirii.

Irmosul:

Naşterea zămislirii celei fără „de sămânţă este netâlcuită, „rodul Maicii celei fără de băr- „bat, este nestricat; că naşterea „lui Dumnezeu înnoeşte firile. „Pentru aceasta pre tine toate „neamurile, ca pre o maică mi- „reasă a lui Dumnezeu, cu „dreapta credinţă te slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 5-lea.

Minunată armă este rugăciunea şi postul; acestea pre Moisi l-au făcut scriitor de lege şi pre Ilie întru jertfe râvnitor. Intru acestea petrecând credincioşii, să strigăm Mântuitorului: Ţie unuia am greşit, miluieşte-ne prei noi. De 2 ori.

Martirica.

Binecuvântată este oastea împăratului ceresc! Că de au şi fost pământeni martirii, dar s'au nevoit a ajunge la vrednicia îngerească; de trupuri nebăgând seamă, prin pătimire s'au învrednicit cinstei celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ţie ne rugăm ca Maicii lui Dumnezeu binecuvântată: Roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

Şi cealaltă rânduială, dupre obiceiu.

La Ceasul al şeaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 5-lea.

Cela ce ai zidit însuţi inimile noastre, adu-ţi aminte că ţărână suntem; nu ne osîndi pre noi întru cele de desubtul pământului, Cela ce eşti fără de păcat.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 21.

Cei ce vă temeţi de Domnul, lăudaţi-L pre El.

Stih:

Dumnezeule Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentru ce m'ai lăsat.

Din profeţia Isaiei cetire.

Cap. 4, Vers. 2:

Aşa zice Domnul: In ziua aceea va lumina Dumnezeu întru sfat cu slavă pre pământ, ca să înalţe şi să slăvească rămăşiţa lui Israil. Şi va fi cel rămas în Sion şi cel rămas în Ierusalim, sfinţi se vor chema toţi cei ce s'au scris spre vieaţă în Ierusalim. Că va spăla Domnul spurcăciunea fiilor şi a fetelor Sionului şi sângele Ierusalimului va curăţi din mijlocul lor cu duhul judecăţii şi cu duhul căldurii. Şi va veni şi va fi tot locul muntelui Sionului şi toate cele din prejurul lui le va umbri nor ziua, şi ca fumul şi ca lumina focului, ce arde noaptea. Cu toată mărirea se va acoperi şi va fi la umbră ziua asupra căldurii şi acoperemânt şi ascundere de vifor şi de ploaie. Cânta-voiu acum celui iubit cântarea iubitului meu, viei mele; vie s'a făcut iubitului meu în corn, de loc gras. Şi o am îngrădit şi am făcut împrejur şanţ, şi am sădit viţă aleasă, şi am zidit turn în mijlocul ei, şi teasc am săpat într'însa; şi am aşteptat să facă struguri şi a făcut spini. Şi acum omule cel din Iuda, cei ce lăcuiţi în Ierusalim, judecaţi între mine şi între viea mea. Ce voiu face încă viei mele, ce nu i-am făcut ei? Că am aşteptat să facă struguri şi a făcut spini. Şi acum voiu spune vouă, ce voiu face viei mele; lua-voiu gardul ei şi va fi de jaf şi voiu surpa şanţul ei şi va fi spre călcare. Şi voiu părăsi viea mea şi nu se va tăia, nici se va săpa, şi vor creşte într'însa spini ca întru o ţelină, şi voiu porunci norilor să nu plouă preste dânsa. Că viea Domnului Savaot casa lui Israil este, şi omul din Iuda odraslă tânără şi iubită.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 22.

Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m'au mângâiat...

Stih:

Domnul mă va paşte şi nimica nu-mi va lipsi.

LUNI SEARA

După Psalmul începător cetim Catisma.

Către Domnul când m'am necăjit...

La Doamne strigat-am... Punem stihirile pe 6 şi cântăm prosomicele Triodului facerea lui Iosif. Glasul al 8-lea.

Prosomia: Ce vă vom numi pre voi...

Cui te-ai asemănat, o ticăloase suflete, lenevindu-te şi nefăcând cele bune, ci primind pururea a petrece în rele? Judecata este lângă uşi, căeşte-te! Cu postul şi cu rugăciunea curăţeşte-te; şi strigă Stăpânului tău: Greşit-am Ţie, iartă-mă ca un îndurat şi-mi dărueşte mântuire.

Cela ce ai noianul bunătăţii, noianurile cele rele ale păcatelor mele usucă-le, Hristoase, ca un Dumnezeu fără de păcat, şi dă inimii mele umilinţă, oprind izvoarele nelegiuirii; ca să laud şi să slăvesc milostivirea Ta cea nespusă; îndelung răbdătorule, făcătorule de bine al sufletelor noastre.

Altă Stihiră, a lui Teodor, glas acelaş.

Prosomia: In raiul cel din Edem...

Dumnezeule, Cela ce ne-ai adus pre noi şi acum a săvârşi stadiul cinstitului post, şi ne-ai dăruit a intra în sfânta călătorie a săptămânii a doua; însuţi Doamne învredniceşte-ne să trecem lesne şi spre cea viitoare; trupului şi sufletului

nostru bine făcându-le, și tărie dându-le. Ca săvârșind alergarea bărbățește, să ajungem toți cu bucurie la stăpânească zi a învierii Tale, și purtând cununi să Te lăudăm neîncetat.

Și din Mineiu 3.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul 1-iu, Psalmul 23.

Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războaie.

Stih:

Al Domnului este pământul, și plinirea lui.

De la Facere cetire.

Cap. 3, Vers. 21.

Și a făcut Domnul Dumnezeul lui Adam și femeiei lui îmbrăcăminte de piele și i-au îmbrăcat pre ei. Și a zis Dumnezeu: iată Adam s'a făcut ca unul din noi cunoscând binele și răul! Și acum, ca nu cumva să-și tinză mâna sa și să ia din pomul vieții și să mănânce și să trăească în veci. L-au scos pre el Domnul Dumnezeu din Raiul desfătării, ca să lucreze pământul din care s'a luat. Și a scos Domnul Dumnezeu afară pre Adam și l-a pus pre el în preajma Raiului desfătării; și a pus Heruvimi și sabie de foc învârtitoare, ca să păzească calea pomului vieții. Iar Adam a cunoscut pre Eva, femeia sa, și zămislind ea a născut pre Cain, și a zis: dobândit-am om prin Dumnezeu. Și a mai născut pre Avel, păstor de oi; iară Cain a fost lucrător de pământ. Și a fost după câteva zile a adus Cain din rodurile pământului jertfă lui Dumnezeu. Și a adus și Avel din cele întâi născute ale oilor sale și din grăsimea lor; și a căutat Dumnezeu spre Avel și spre darurile lui. Iară spre Cain și spre jertfele lui nu s'a uitat, și s'a întristat Cain foarte și s'a mâhnit fața lui. Și a zis Domnul Dumnezeu lui Cain: de ce te-ai întristat și pentruce s'a mâhnit fața ta? De ai fi adus drept și ai fi împărțit drept, n'ai fi păcătuit. Taci, la tine se va întoarce și tu îl vei stăpâni pre acela.

Prochimen, glasul al 6, Psalmul 24.

Caută spre mine și mă miluește.

Stih:

Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu...

De la Pilde cetire.

Cap. 3, Vers. 34.

Domnul mândrilor le stă împotrivă, iar celor smeriți le dă dar. Cei înțelepți vor moșteni slavă, iar cei necredincioși au înălțat ocară. Ascultați fii învățătura părintelui, și luați aminte să cunoașteți știința. Că dar bun dăruesc vouă, legea mea să nu o părăsiți. Că și eu am fost ascultător tatălui meu, și iubit înaintea feței maicii mele. Carii mă învățau și ziceau: să se întărească cuvântul nostru în inima ta, păzește poruncile și nu le uita. Agonisește-ți înțelepciune, câștigă-ți știință, nu uita, nici trece cu vederea cuvintele gurii mele, nici te abate dela graiurile gurii mele. Nu o părăsi pre dânsa, și te va ține pre tine, iubește-o și te va păzi. Inceperea înțelepciunii este a câștiga înțelepciune, și întru toată agoniseala ta, agonisește-ți știință. Primește o, și o cuprinde pre ea, și te va înnălța, cinstește-o ca să te cuprindă. Ca să dea capului tău cunună de daruri, și să te acopere cununa mângăerei. Auzi fiule și primește cuvintele mele, și se vor îmmulți anii vieții tale, ca să fie multe căile vieții tale Că te învăț căile înțelepciunii și te îndreptez pre cărări drepte. Că de vei umbla, nu se vor împiedeca pașii tăi, și de vei alerga nu te vei osteni. Ține-te de învățătura mea, și nu o lăsa, ci păzește-o pre ea ție, spre vieața ta. In căile necredincioșilor nu merge, nici să râvnești căile celor fărădelege. Ori în care loc se adună tabăra, să nu mergi acolo, fugi dela dânșii și te depărtează. Că nu dorm până nu fac rău și se ia somnul dela dânșii și n'adorm. Că aceia se hrănesc cu bucatele necurăției, și se îmbată cu vinul călcării de lege. Iar căile drepților, ca lumina luminează, merg și luminează până când se plinește ziua. Iar căile necredincioșilor sunt întunecate, că nu știu cum se împiedecă. Fiule! Ia aminte graiurile mele și de cuvintele mele alătură-ți urechea ta. Ca să nu scadă izvoa-

rele tale, păzește-le în inima ta. Că viață sunt tuturor celor ce le află pre ele, și vindecare a tot trupul.

LA STIHOAVNĂ

Idiomela zilei, glasul al 4-lea.

Postul cel duhovnicesc să-l postim, să rupem toată încurcătura, și să fugim de smintelele păcatului; să iertăm și fraților noștri datoriile, ca și nouă să se ierte greșelile noastre. Că așa vom putea striga: Să se îndrepteze rugăciunea noastră, ca tămâia înaintea Ta, Doamne.

De două ori.

Martirica.

Profeții și Apostolii lui Hristos și Martirii au învățat să se laude Treimea cea de o ființă, și au luminat neamurile cele rătăcite și părtași Ingerilor au făcut pre fiii omenești.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Nu uita pre săracii tăi până în sfârșit, Stăpână; ci cu rugăciunile tale scutește-ne pre noi de îngrozirea cea viitoare, și de vătămarea cea de acum; și din mânia Domnului răpește pre robii tăi, Născătoare de Dumnezeu.

In știință să fie.

Că dintru această Luni, a doua săptămână a postului, se cântă la După-cinare Canoanele sfinților din Mineiu, ce au a se întâmpla din Sâmbăta lui Lazăr până la Duminica Tomei, împreună cu Canonul Născătoarei de Dumnezeu; și se cântă mai 'nainte Canonul Născătoarei de Dumnezeu, și după dânsul Mineiul.

După a 3 Cântare, Condacul și Șezânda Mineiului. Iar după a 6-a Cântare, Șezânda Născătoarei de Dumnezeu; și pe urma Canonului, Stihirile Vecerniei din Mineiu.

MARȚI A DOUA SĂPTĂMANĂ

LA UTRENIE

După întâia Stihologie, Șezândele din Octoih.

După a doua Stihologie, Șezânda, glasul al 8-lea.

Prosomia: Inviat-ai din morți...

Oprind patimile cu frâul curatului post, să ne sârguim toți să ne înălțăm mintea spre cinstite vederi dumnezeești, cu desăvârșită credință. Ca să defăimăm desfătarea vieții celei pământești și să dobândim viață cerească și strălucire dumnezeească.

Slavă, tot această. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

In noianul cel cumplit al întristării căzând, pentru mulțimea faptelor mele celor rele și fără de lege, am venit în nepricepere și acum sunt cuprins de desnădăjduire; Stăpână Născătoare de Dumnezeu, tu mă mântuește, tu 'mi ajută. Că tu ești milostivire păcătoșilor și curățire de mântuire.

După a treia Stihologie, Șezânda, glasul al 8-lea.

Prosomia: Inviat-ai din morți...

Puindu-ne înainte postul, masă de taină, ne cheamă pre noi să ne săturăm din destul; deci să mâncăm ca niște bucate darurile Duhului cele deapururea vii; să bem ca o bău-

tură izvoarele lacrimilor cele ce dumnezeește izvorăsc; și veselindu-ne să aducem laudă lui Dumnezeu neîncetat.

Slavă, tot aceasta. Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

De toată groaza și răutatea oamenilor mântuește-ne pre noi, Prea sfântă Fecioară; că pre tine te avem acoperemânt și folositoare, cei ce scăpăm la tine, Maica lui Dumnezeu și la cel ce s'a născut din tine, Dumneuzeul nostru; pre carele roagă-L, să ne scutească pre noi de primejdii și de chinuri.

Apoi, Psalmul 50.

ȘI TRICÂNTAREA LUI IOSIF.

Și se cetește Cântarea a doua din Psaltire.

Cântarea 2-a, glasul la 8-lea, Irmos:

Vedeți, vedeți, că Eu sânt Dumnezeul vostru, Carele „m'am născut mai 'nainte de „veci din Tatăl. Și din Fecioară „mai pre urmă, fără de băr- „bat, m'am născut, și am des- „legat păcatul strămoșului Adam, „ca un iubitor de oameni.

Suspină, lăcrimează, suflete, întoarce-te, căește-te; s'a apropiat ziua, lângă uși este judecătorul, gătește-te spre răspuns și strigă: Greșit-am Ție, îndurate, milostive, bunule, Tu mă miluește.

Sațiul păcatului cel pierzător urăște-l, suflete al meu, desfătează-te întru sațiul postului cu de-adinsul; fă'ți mâncare mântuitoarele porunci, care îți mijlocesc îndulcirea bunătăților celor veșnice prin credință.

Ingeri, Puteri, Căpetenii, Arhangheli, Domnii, Scaune, voi Stăpânii, Heruvimi și Serafimi, rugați pre dătătorul de bine și Dumnezeu, ca să ne dăruească nouă iertare de greșeli, și scăpare de patimi.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceeace singură ai născut pre Cuvântul cel fără început, fiind cu totul fără început, fiind cu totul fără prihană, întrupându-se din tine, iar nu schimbându-se din ceace a fost, rămâind tu Fecioară după naștere, care nu știi de mire; roagă-te pentru toți, să se scoată vieața noastră din stricăciune.

Alt Irmos, glas acelaș.

Facerea lui Teodor.

Vedeți, vedeți, că Eu sunt...

Văzut-am, cunoscut-am, că bună este nouă spre pocăință vremea care ai hotărât; deci întru aceasta, Dumnezeule, primește rugăciunile noastre și le îndreptează înaintea Ta, ca niște tămâie bună, ca o jertfă primită.

Mă înfricoșez și mă tem cugetând câte am greșit, cum Te voiu întâmpina? Cum mă voiu arăta Ție celui înfricoșat și cum voiu sta înaintea nefățarnicei Tale judecăți? Pentru aceasta milostivește-Te spre mine, îndurate, în ceasul când vei vrea să judeci tot pământul.

Slavă, a Treimii.

Unime prea desăvârşită, dumnezeire prea înaltă, în trei feţe, Părinte, Celace eşti nenăscut şi Fiule un născut, Duhule, Cela ce purcezi din Tatăl şi prin Fiul Te arăţi; o fiinţă şi o fire, o Domnie, o Impărăţie, mântuieşte-ne pre noi pre toţi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Negrăită este minunea naşterii tale, Maică Fecioară; că în ce chip oare ai şi născut şi petreci curată pre cum ai fost? Cum ai născut prunc şi nu ştii nici cum ispita de bărbat? Precum ştie Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce S[illegible]iscut din mine mai pre sus de fire, cu cuvioasă înnoire.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Tu ai scos din mânia cea îngrozitoare pre Ninevitenii ce s'au pocăit şi au postit. Iar pre Sodomenii desfrânaţi cu foc i-ai ars, mântuieşte-mă Hristoase de groaza acestora.

Irmos:

Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt „Dumnezeul vostru, Carele am „sfinţit vouă început primit, ze„ciuiala zilelor a tot anul; şi „aceasta o am dat poporului Meu „spre omorîrea patimilor şi spre „început al mântuirii.

Cântarea 8-a, Irmos.

De Dumnezeu grăitorii...

Celace ai îndreptat pre vameşul, celce a suspinat şi Te-ai milostivit spre păcătoasa, care a lăcrămat din inimă, mântueşte, miluieşte, Mântuitorule, sufletele celorce Te laudă pre Tine.

Să aducem Domnului roduri de fapte bune prin post şi să ne ferim de gândurile cele vătămătoare ca să aflăm desăvârşit dumnezeeasca desfătare.

Cetele îngereşti se roagă Ţie, adunarea Apostolilor şi mulţimea Martirilor; Iisuse, dărueşte iertare poporului Tău.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pre Fecioara ceeace este munte netăiat, sfeşnic purtător de lumină, scară lesne de suit şi locaş al lui Dumnezeu, credincioşii să o fericim.

Alt Irmos:

Pre Celce s'a preaslăvit...

Veniţi toţi să trâmbiţăm cu laude, întru această zi bine vestită a postului şi ospătându-ne cu dumnezeeştile cântări ca cu un ospăţ, să lăudăm şi să prea înălţăm pre Hristos în veci.

Cine a mâncat pre omul lui Dumnezeu odinioară? Fiara, leul; că, neascultând a primit mâncările dela profetul cel mincinos. Păzeşte-te dar, suflete al meu, să nu te înşele şarpele lăcomiei pântecelui.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Ca pre o Unime în fiinţă Te laud, ca pre o Treime în feţe

Te cinstesc, Părinte, Fiule și prea sfinte Duhule. Stăpânia cea fără de început a împărăției Tale o slăvesc în veci.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Tu te-ai arătat munte al lui Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, întru carele Hristos sălășluindu-se, a făcut locașuri dumnezeești pre ceice cântă. Pre Domnul lăudați-L și-L prea înălțați întru toți vecii.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cinstind postul ca pre un păzitor al curăției și ca pre o maică a nepătimirii, veniți popoarelor să-l primim cu dragoste; pre Domnul lăudându-L și prea înălțându-L întru toți vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul, Celce S'a prea-„slăvit în muntele cel sfânt și „în rug prin foc a arătat lui „Moisi taina nașterii pururea Fe-„cioarei, lăudați-L și-L prea înăl-„țați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Nașterea pururea Fecioarei...

Postul cel bun hrănind inima, odrăslește dumnezeește spic copt de bunătăți; pre carele să-l iubim întru aceste sfinte zile, primind sfințenie.

Văzându-mă întinat cu multe păcate, rănite și osândit, milostive, mântuește-mă cu mila Ta, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

Vai mie, prea ticăloase suflete! Cum vei să răspunzi ? Ce frică va să te cuprindă, când va ședea judecătorul, milioane de Ingeri stându-I înainte! Sârguește-te dar mai 'nainte de sfârșit de te pocăește.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pre tine căruța cea împărătească, norul cel luminos, muntele cel prea gras, muntele cel închiegat, neispitită de nuntă Fecioară te rugăm: Tămăduește patimile sufletelor noastre.

Altul, Irmos acelaș.

Post adevărat să postim Domnului, precum prin înfrânare de mâncări, așa și de limbă, de mânie, de minciună și prin înstreinarea a toată altă patimă; pentruca să vedem paștile curați.

Postule, tu ai înflorit rodul lui Samuil, tu ai crescut pre Samson viteazul cel mare, tu săvârșești preoți și profeți. Tu ne sfințește pre noi, cinstite postule.

Slavă a Treimii...

Întreită lumina unei stăpâniei Tale, Doamne, strălucește-o în mintea noastră cu străluciri de taină; ca să ne întoarcem noi de la înșelăciunea cea de multe feluri la unirea dumnezeirii.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Tu ești, Născătoare de Dumnezeu, arma noastră și zidul,

tu eşti sprijineala celor ce aleargă la tine. Pre tine şi acum spre rugăciune te îndemnăm, ca să ne mântuim de vrăjmaşii noştri.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie

Având pre Duhul Sfânt în post ospătător bogat, să ne săturăm de darurile Lui şi din destul să ne ospătăm, lăudându-L ca pre Dumnezeul nostru.

Irmosul:

Naşterea pururea Fecioarei, „ceeace s'a arătat mai 'nainte „puitorului de lege în munte, „prin foc şi prin rug, spre „mântuirea noastră a credin„cioşilor, cu cântări neîncetat „o slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 5-lea.

Pentruce lenevindu-te, suflete al meu, slujeşti păcatului? Şi pentruce bolnav fiind, nu alergi la doctor? Iată vreme bine primită; iată acum ziua mântuirii cea adevărată. Scoală-te, spală-ţi faţa ta cu lacrimile pocăinţii, şi cu untul de lemn al tacerii de bine luminează-ţi candela; ca să afli îndurarea dela Hristos Dumnezeu şi mare milă. De două ori.

Martirica a mucenicului.

Martirii Tăi, Doamne, cetelor Ingereşti urmând, ca fără de trupuri, au răbdat muncile, numai singură nădejdea având, numai singură nădejdea spre desfătarea bunătăţilor celor făgăduite. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, pace dărueşte lumii Tale şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fericimu-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară şi te slăvim credincioşii dupre datorie, pre tine cetatea cea neclătită şi zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Apoi.

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Ceas I, şi celelalte.

La ceasul al şeaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 6-lea.

Nu putem să Te lăudăm pre Tine dupre vrednicie, ci cerem rugându-ne, să nu ne pierzi pre noi cu fără-de-legile noastre, lesne iertătorule, Doamne.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 25

Doamne, iubit-am bună cuviinţa casei Tale şi locul locaşului slavei Tale.

Stih:

Judecă-mă, Doamne, că eu intru nerăutatea mea am umblat.

Din Profeția Isaiei cetire.

Cap. 5. vers 7.

Așa zice Domnul: Că via Domnului Savaot casa lui Israil este, și omul din Iuda odraslă tânără și iubită. Așteptat-am ca să facă judecată și au făcut fărădelege, și nu dreptate, ci țipet. Vai! Celor ce lipesc casă lângă casă și împreună țarină lângă țarină, ca să ia ceva dela vecin; au doar veți locui voi singuri pre pământ? Că s'au auzit acestea în urechile Domnului Savaot; că de se vor și face case multe, mari și frumoase, spre pustiire vor fi și nu vor fi locuitori într'însele. Că unde lucrează zece perechi de boi, vor face un urcior și cel ce seamănă șase obroace, va face trei măsuri. Vai! Celor ce se scoală dimineața și umblă după băutură bețivă, așteptând până seara, că vinul îi va arde pre ei. Că cu chitare, cu alăute, cu timpane și cu fluere beau vinul; iar spre lucrurile Domnului nu caută, și lucrurile mâinilor lui nu le socotesc. Pentru aceasta s'a luat în robie poporul meu, că n'a cunoscut pre Domnul și mulți au murit de foame și de sete de apă. Și s'a lărgit iadul sufletul său, și s'a deschis gura sa fără de încetare, și se vor pogori în ea cei măriți și cei mari și cei avuți și cei ce se bucură, și se va smeri omul, și se va defăima bărbatul, și se vor smeri ochii cei sumeți. Și se va înălța Domnul Savaot întru judecată, și Dumnezeul cel sfânt se va slăvi întru dreptate.

Prochimen, glasul al 3-lea, Psalmul 26.

Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu; de cine mă voiu teme.

Stih:

Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa...

MARȚI A DOUA SĂPTAMANA

Seara la Doamne strigat-am, Stihirile lui Iosif. Glasul 1.

Prosomia: Prea lăudaților mucenici...

Pre cruce Ți-ai întins, Hristoase, prea curatele Tale mâni, adunând marginile; pentru aceasta strig Ție: Mintea mea cea risipită adună-o, fiind trasă de poftă ca o roabă și părtaș patimilor Tale mă arată, curățindu-mă cu totul prin înfrânare.

Pre tineri oarecând întărindu-i postul, i-a arătat mai puternici decât focul cel arzător, precum scrie. Postește dar smeritul meu suflete, aprinzând întru tine dragostea Stăpânului, prin care vei putea să scapi de gheena ce va să fie și să-ți arzi patimile cele pierzătoare.

Altă Stihiră a lui Theodor. Glasul al 3-lea.

Prosomia: Vitejilor mucenici...

Vremea postului este veselă, pentru aceasta săturându-ne din destul de curăția cea luminată, de dragostea cea curată, de rugăciunea cea luminoasă și de alte toate bunătăți, să strigăm luminat: Cruce a lui Hristos prea sfântă, ceeace ai odrăslit desfătarea vieții, învrednicește-ne pre toți a ne închina ție cu inimă curată, dându-ne iertare și mare milă.

Și din Minei, trei.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 27.

Mântuește Doamne poporul Tău și binecuvintează moștirea Ta.

Stih:

Către Tine Doamne voiu striga...

Dela Facere cetire.

Cap 4. Vers 8.

Zis-a Cain către fratele său Avel: Să mergem la câmp; și a fost când erau ei în câmp, s'a sculat Cain asupra fratelui său Avel și l-a omorît. Și a zis Domnul Dumnezeu către Cain: Unde este fratele tău Avel?

Iar el a zis: Nu știu, au doară păzitor sunt fratelui meu? Și a zis Dumnezeu: Căci ai făcut aceasta? Glasul sângelui frăține-tău strigă către Mine de pe pământ. Și acum vei fi tu blestemat pe pământul carele și-a deschis gura sa și a primit sângele fratelui tău din mâna ta; când vei lucra pământul, nu va adaoge a-ți da puterea sa; gemând și tremurând vei fi pre pământ. Și a zis Cain către Domnul: Mai mare este vina mea, decât a se ierta mie? De mă scoți astăzi de pre fața pământului și dela fața Ta mă voiu ascunde și voiu fi gemând și tremurând pe pământ și va fi tot cel ce mă va afla, mă va omorî. Și a zis lui Domnul Dumnezeu: Nu așa; tot cel ce va omorî pre Cain, șeapte răsplătiri va lua. Și a pus Domnul Dumnezeu semn lui Cain, ca să nu-l omoare ori cine-l va afla pre el.

Prochimen, glasul al 7-lea, Psalmul 28.

Domnul tărie poporului Său va da; Domnul va binecuvânta pre poporul Său cu pace.

Stih:

Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu...

Dela Pilde cetire.

Cap. 5. Vers 1.

Fiule! Ia aminte la înțelepciunea mea, și la cuvintele mele pleacă urechea ta. Ca să păzești cugetul bun și știința buzelor mele poruncesc ție. Nu te uita la femeia rea, că miere pică din buzele femeiei curve, care până la o vreme îndulcește gâtlejul tău. Iar mai pre urmă mai amară decât fierea o vei afla și mai tăioasă decât sabia cea de amândouă părțile ascuțită. Că picioarele nebuniei pogoară pre cei ce se lipesc de dânsa cu moarte la iad. Și urmele ei nu sunt stătătoare, că pre căile vieții nu umblă, și rătăciți sunt pașii ei, și nu bine cunoscuți. Deci fiule ascultă-mă pre mine, și să nu faci netrebnice cuvintele mele. Depărtează-ți calea ta dela dânsa, și nu te apropia de ușile casei ei. Ca să nu dai altora vieața ta, și zilele tale celor nemilostivi. Ca să nu se satureze streinii de averea ta, și să nu intre ostenelele tale în casă streină. Și-ți va părea rău pe urmă, când se va topi carnea trupului tău. Și vei zice: cum am urît învățătura, și dela mustrări s'a depărtat inima mea. N'am ascultat glasul celui ce mă certa, și la cel ce mă învăța nu mi-am plecat urechea mea. In puțină vreme m'am făcut întru tot răul, în mijlocul adunării și al soborului. Fiule! Bea apă din vasele tale, și din izvorul fântânilor tale.

LA STIHOAVNĂ

Stihira, de două ori; glasul al 3-lea.

Doamne, cela ce Te-ai răstignit cu trupul și împreună cu Tine ai răstignit pre omul nostru cel vechiu; și cu sulița în coastă împungându-Te, ai împuns și pre șearpele cel pierzător de oameni. Pătrunde cu frica Ta carnea mea și cu dragostea Ta rănește sufletul meu; ca privind la patima Ta, cu înfrânare să săvârșesc măsura postului, oprind nu numai pântecele, ci și alte năvăliri ale păcatului; și să jertfesc Ție umilința inimii și smerenia duhului, pentru greșelile ce am făcut mai 'nainte; de care curățește-mă, iubitorule de oameni.

Martirica:

Profeții și Apostolii lui Hristos și Martirii au învățat să

se laude Treimea cea de o fiinţă; şi au luminat neamurile cele rătăcite şi părtaşi Ingerilor au făcut pre fiii omeneşti.

Slavă, Şi acum a Născătoarei Crucii.

Prosomia: Mare este puterea crucii Tale...

Văzând pre Cel ce S'a născut din tine, ceeace eşti cu totul fără prihană, spânzurat pre lemn, te-ai tânguit strigând: Prea iubite al meu Fiule, unde a apus frumuseţea Ta cea luminată, care a împodobit firea omenească.

Şi celelalte după obicei.

VEZI. Pomenirea sfinţilor 40 de martiri se începe de Marţi săptămâna cea dintâi a postului şi se suie până Luni a 6-a săptămână din post. Şi aşa de Luni din săptămâna cea dintâi a postului, cântăm Vecernia şi Liturghia cea mai 'nainte sfinţită şi Utrenia postului şi canoanele, aşa precum am arătat la aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan Mergătorul înainte, la litera O.

IIS.CHR.

MIERCURI

A DOUA SĂPTĂMANĂ.

LA UTRENIE

Treimicile. După întâia Stihologie, Şezândele crucii din Octoih.

După a doua Stihologie, Şezânda glasul 1-iu.

Prosomia: Mormântul Tău...

Doamne, întinzându-Te pre cruce Te-ai omorît, omorînd pre vrăjmaşul şi pre şarpele, începătorul răutăţii şi înviind pre cei omoriţi cu muşcarea aceluia. Pentru aceasta mă rog înviază sufletul meu cel omorît, Mântuitorule, carele caută spre Tine, cu rugăciune şi cu post.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei Crucii.

Dacă Te-a văzut meluşeaua pre Tine mielul pre cruce răstignit, Hristoase, în mijlocul făcătorilor de rele, a strigat lăcrămând şi cu amar s'a tânguit: Fiule prea iubite! Ce minune este aceasta ce se vede? Iar Tu ai răspuns: Maică prea Curată! întru aceasta se va cunoaşte vieaţa a toată lumea.

După a treia Stihologie, Şezânda, glasul al 3-lea.

Prosomia: De frumuseţea fecioriei tale...

Cu trâmbiţă de cântări să trâmbiţăm ziua cea vestită, trecând adică vremea postului şi să glăsuim strigând: Aceasta a înflorit vieaţa noastră în lume, veştejind moartea neînfrânării. Cu puterea crucii Tale, Hristoase Cuvinte, întru aceasta păzeşte pre robii Tăi.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei Crucii.

Moarte de ocară prin răstignire de bună voie ai răbdat, Indurate; pre Carele văzându-Te ceeace Te-a născut, Hristoase, s'a rănit la inimă; că plângând ca o Maică s'a tânguit. Cu ale căreia rugăciuni, pentru îndurările milii Tale, milostiveşte-Te şi ne mântueşte, Cela ce ai ridicat păcatul lumii.

CANONUL Mineiului și aceste TRI-CÂNTĂRI, după rânduiala lor. Și se cetește Cântarea a treia din Psaltire. A lui Iosif.

Cântarea 3-a, glasul 1, Irmos:
Să se întărească inima mea...

Pre cruce Ți-ai întins palmele, scoțând din mijloc păcatul mânei lui Adam, celei ce s'a tins la pomul cunoștinții de demult, pentru milostivirea îndurărilor, Cuvinte al lui Dumnezeu prea bunule.

Întărește gândul meu cel clătit de pizma șearpelui, oprește năvălirile patimilor cu patima Ta, Cela ce ai pătimit și nepătimire ai dăruit credincioșilor.

Darul postului a strălucit, gonind întunerecul neînfrânării; iată vreme bine primită și zi de mântuire. Să arătăm roduri de pocăință și vom fi vii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceeace ești îndreptarea celor ce cad, pre mine cel surpat în surpătura desfătărilor și prin păcate cumplite căzut în prăpastie, ridică-mă Prea curată și la vieață mă îndreptează.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul al 3-lea. Irmos:
Întărește Doamne inimile...

Întărește Doamne inimile noastre cu crucea Ta, ca să nu se abată dela Tine la cuvinte viclene, sau la lucruri urîte.

Patima Ta, Stăpâne, cerul și pământul simțindu-o, s'au schimbat arătat, Impărate al tuturor, cu adevărat pre Tine arătându-Te.

Slavă, a Treimii.

Intocma cinstită, fără început, prea Sfântă Treime, făcătoare de vieață și Unime începătoare de lumină, Părinte, Fiule și Duhule, mântuește-mă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Maica lui Dumnezeu, numai tu una ai născut fără bărbat pre Dumnezeu, nestricându-ți curăția Fecioriei, rămâind curată precum ai fost mai 'nainte de naștere.

Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Hainei Tale celei roșii, piroanelor și crucii, buretelui, și suliții, Iisuse, mă închin și le laud, că au înviat toată lumea.

Irmosul:

Întărește, Doamne, inimile ro-„bilor Tăi și le luminează spre „lauda Ta, ca să Te slăvim pre „Tine Mântuitorule în veci.

Cântarea a 8-a, Irmos:
Tinerii cei cuvântăreți...

Cela ce ai primit pentru mulțimea milii a Te socoti cu cei fărădelege, șterge păcatele mele ca să Te slăvesc cu credință întru toți vecii.

Zapisul păcatelor mele rupe-l cu sulița Ta și tămăduește durerile inimii mele, Doamne, că este rănită cu săgețile răutății viclenilor draci.

Inima mea cea înnegrită cu întinarea păcatului, spală-o cu sângele cel ce a curs din coasta Ta, Hristoase al meu; ca să Te slăvesc întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceace ai odrăslit nearat spicul cel ceresc, carele hrăneşte toate cu dumnezeeasca putere, Fecioară, satură smeritul meu suflet cel flămând.

Alt Irmos:

Pre Cel ce s'a pogorît...

Bucură-te, cruce, prin care s'a cunoscut întru o clipeală tâlharul cuvântător de Dumnezeu strigând: Pomeneşte-mă Doamne întru împărăţia Ta! Din a căruia parte fă-ne şi pre noi părtaşi.

Tu împungându-Te cu sulița, ai întors sabia cea de văpaie Hristoase şi iarăş ai deschis oamenilor raiul; în carele intrând ne îndulcim pururea de vieaţa Ta cea fără de moarte.

Bine cuvântăm...

Tatălui ne închinăm, împreună şi Fiului şi Duhului Sfânt, întru o fiinţă; fără tăcere strigând cu guri de lut: Slavă lui Dumnezeu în Treime, Celui din înălţime.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Născut-ai prunc rămăind Fecioară numai tu una de Dumnezeu dăruită. Taina este mare, minune înfricoşată! Că ai născut pe Mântuitorul lumii Dumnezeu întrupat.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cruce a lui Hristos, nădejdea marginilor lumii, învredniceşte-ne pre noi ca să trecem lin noianul prea bunului post, mântuindu-ne din valurile păcatelor.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Cel ce s'a pogorît în vă„paie, la tinerii evreeşti, cu pu„tere dumnezeească, pre Dom„nul Cel ce s'a arătat, preoţi „bine-L cuvântaţi şi-L prea înnăl„ţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Izvorul cel primitor...

Postindu-se Elisei, a înviat pre pruncul cel mort, precum este scris; şi noi postindu-ne, să ne sârguim credincioşilor a omorî gândurile cele trupeşti, ca să dobândim acolo vieaţă.

Vai mie, suflete, groaznică va fi judecata şi răspunsul judecătorului înfricoşat! Sârgueşte, pocăeşte-te, împacă-te cu Hristos, Cel ce s'a răstingnit pre cruce pentru tine şi a scăpat pre credincioşi din osândă.

Deschide-mi uşile pocăinţii şi închide intrările patimilor mele, Hristoase, Cela ce ai arătat tâlharului intrarea în rai fără de opreală, cu răstignirea Ta; ca să slăvesc bunătatea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pentrucă sunt aruncat întru adâncul răutăţii şi de cugete contrare înviforat, dracilor plecându-mă şi de desfătări fiind robit, ajută-mi, Curată Fecioară, Maică; povăţuindu-mă la calea mântuirii.

Alt Irmos:

La muntele Sinai...

Datu-Te-ai de bună voie, şi Te-ai adus pre Tine ucigaşilor; la judecată ai stătut de faţă, bătut fiind de mânile care le-ai zidit; răstignitu-Te-ai, batjocoritu-Te-ai, împuns cu sulița fiind, Doamne. Pătimit-ai cu trupul, toate răbdându-le cu milostivire, ca să ne mântueşti pre noi.

Adunarea Ingerilor s'a cutremurat, văzându-Te pre cruce; luminătorii lumina şi-au ascuns, şi pământul s'a cutremurat; clătitu-s'au toate de dosădirea Ta, Doamne; cu dumnezeeştile Tale patimi ne-ai făcut mântuire, Dumnezeule.

Slavă, a Treimii.

In fiinţă este Unimea nedespărţită, Treimea, Dumnezeul cel prea înalt, care unindu-se în fire, se împarte în feţe după osebiri; că nedespărţindu-se, se desparte, una fiind se întreeşte: Aceasta este Tatăl şi Fiul şi Duhul cel viu, care păzeşte toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Cine a auzit, Fecioară, Născătoare de prunc şi Maică fără bărbat? Marie, tu ai săvârşit minunea aceasta. Dar spune-mi în ce chip? Nu cerca adâncurile naşterii de prunc; că aceasta fiind foarte adevărată, cuprinderea ei este neajunsă de mintea omenească.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Cu rana Ta toţi ne-am vindecat de patimile păcatelor; că pre cruce înălţându-Te, ai rănit pre vrăjmaşul începătorul răutăţii. Deci învredniceşte-ne pre noi să ajungem şi învierea fără osândă, trecând vremea postului.

Irmosul:

La muntele Sinai, în rug Te-a „văzut Moisi, pre Tine care ai „zămislit în pântece focul dum„nezeirii, fără ardere; iar Da„niil Te-a văzut munte netăiat, „Isaia Te-a numit toiag odrăslit „din rădăcina lui David.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira, de două ori, glasul al 7-lea.

Doamne, Cela ce cu crucea Ta ai stricat moartea, care a venit în lume pentru mâncarea pomului, carele l-ai oprit în raiu. Insuţi cu postul de acum fereşte-ne pre noi de toată dulceaţa cea stricătoare de suflet; şi ne învredniceşte a lucra mâncarea ce va să fie întru vieaţa veşnică; ca să dobândim cununile desfătării celei nestricăcioase, care le-ai gătit postitorilor celor adevăraţi, rugămu-ne.

Martirica.

Luminători s'au arătat lumii, prea lăudaţii martiri ai lui Hristos, strigând: Doamne, slavă Ţie.

Slavă, Şi acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu...

Prosomia: Nu ne vom opri...

Dacă Te-a văzut Prea curata pironit pre lemn de bună voie, tânguindu-se a lăudat puterea Ta, Doamne.

Şi celelalte ale Ortrinei şi Apolisul.

La ceasul al Şaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 6-lea.

Inalte, Cel ce locueşti în ceruri, Carele ai zidit toată suflarea, mântueşte-ne pre noi, Dumnezeule; că spre Tine am nădăjduit, Mântuitorul nostru.

Slavă, Şi acum tot aceasta.

Prochimen, glasul al 5-lea. Psalmul 29.

Către Tine, Doamne, voiu striga şi Dumnezeului meu mă voiu ruga.

Stih:

Inălţa-Te-voiu, Doamne, că m-ai sprijinit pre mine.

Din profeţia Isaiei cetire.

Cap. 5, Vers 16.

Şi se va înălţa Domnul Savaot întru judecată, şi Dumnezeul cel sfânt se va slăvi întru dreptate. Şi vor paşte cei risipiţi ca taurii, şi pustiile celor robiţi le vor mânca mieii. Vai de cei ce-şi trag păcatele lor ca şi cu o funie lungă, şi ca şi cu o curea a unui jug de boi fărădelegile lor. Cei ce zic: degrab să se apropie cele ce va face, ca să le vedem şi să vie sfatul Sfântului lui Israil, ca să-L cunoaştem. Vai celor ce zic răului că este bun şi bunului că este rău, celor ce pun lumina întunerec şi întunerecul lumină, celor ce pun amarul dulce şi dulcele amar. Vai celor înţelepţi întru sine singuri şi înaintea lor ştiuţi. Vai celor puternici ai voştri, celor ce beau vinul şi celor tari, carii amestică băutura beţivă. Cei ce îndreptează pre cei nedrepţi pentru daruri, lepădând dreptatea dreptului. Pentru aceasta în ce chip arde trestia de cărbunii focului, şi se aprinde de flacăre; aşa rădăcina lor ca ţărâna va fi şi floarea lor ca pulberea se va înălţa; că n'au voit să facă legea Domnului Savaot, ci cuvântul sfântului lui Israil l-a întărâtat. Şi s'a mâniat Domnul Savaot cu iuţime asupra poporului Său, şi şi-a pus mâna Sa preste dânşii, şi i-a bătut şi s'au întărâtat munţii, şi s'au făcut morţii lor ca gunoiul în mijlocul drumului, şi întru toate acestea nu s'a întors mânia Lui, ci încă mâna Lui este înaltă.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 30.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinezi în veac.

Stih:

Intru dreptatea Ta mântueşte-mă şi mă scoate.

MERCURI A DOUA SAPTAMANA

SEARA

La Doamne strigat-am punem Stihirile pe 10, şi cântăm această Stihiră de două ori; apoi Martirica, şi trei Prosomice.

Stihira, glasul 1, singur glasul.

Postul cel duhovnicesc primindu-l, fraţilor, cu limba să nu grăiţi cele înşelătoare, nici să puneţi împedecarea fratelui spre sminteală; ci cu pocăinţa luminându-ne făclia sufletului, cu lacrimi să strigăm lui Hristos: Iartă-ne nouă gre-

şelile noastre, ca un iubitor de oameni.

Martirica:

Prea lăudaţilor martiri, pre voi pământul nu v'a tăinuit, ci cerul v'a primit; dechisu-s'au vouă uşile raiului; şi înlăuntru fiind de pomul vieţii vă îndulciţi. Lui Hristos rugaţi-vă, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte Stihiri prosomice ale lui Iosif, glasul al 3-lea.

Prosomia: Mare este puterea crucii...

Cu rugăciunile dumnezeeştilor apostoli, Doamne, învredniceşte-ne pre noi să săvârşim bine vremea postului întru umilinţa gândului, ca un îndurat; că mântuindu-ne, toţi să Te prea slăvim pre Tine.

Mare şi înfricoşată este venirea Ta, Doamne, întru care şezând vei să faci judecată dreaptă. Deci să nu mă osândeşti pre mine, cel osândit; ci ca un Dumnezeu să-Ţi fie milă de mine; pentru rugăciunile cele bine primite ale Apostolilor Tăi.

Altă Stihiră a lui Teodor. Glasul al 6-lea.

Prosomia: Toată nădejdea puindu-şi...

Apostoli ai lui Hristos, luminătorii pământenilor, vistieriile cari aţi îmbogăţit lumea cu prea înţeleaptă cunoştinţa Dumnezeului nostru, scăpaţi de supărări pre cei ce vă laudă pre voi, cu sfinte rugăciunile voastre şi ne îndreptaţi vremea postului, păstrându-ne vieaţă în pace şi cu tărie; ca cu bună plăcere ajungând la patima lui Hristos, cu îndrăzneală să aducem cântări Dumnezeului nostru.

Şi din Minei, patru. Slavă, Şi acum a Născătoarei. Eşire, Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 31.

Veseliţi-vă întru Domnul şi vă bucuraţi dreptilor.

Stih:

Fericiţi cărora s'au iertat fărădelegile şi cărora s'au acoperit păcatele.

Dela Facere cetire.

Cap. 4, vers 16.

Şi a ieşit Cain dela faţa lui Dumnezeu şi a locuit în pământul Neid, în preajma Edemului. Şi a cunoscut Cain pre femeia sa, şi zămislind a născut pre Enoh; şi a zidit cetate şi a chemat cetatea pre numele fiului său Enoh. Şi s'a născut lui Enoh Gaidad; şi Gaidad a născut pre Maleleil; şi Maleleil a născut pre Matusala; şi Matusala a născut pre Lameh. Şi a luat Lameh două femei: numele uneia Ada şi numele ceilalte Sella. Şi a născut Ada pre Iovil, acesta a fost tată hrănitorilor de dobitoace, cari locuesc în colibi. Şi numele fratelui lui Iuval; acesta a fost care a izvodit canonul şi lăuta. Iară Sella a născut pre Tovel; acesta a fost bătător cu ciocane, faur de aramă şi de fier. Iară sora lui Tovel, Noema. Şi a zis Lameh femeilor sale, Adei şi Sellei: ascultaţi glasul meu, femeile lui Lameh; băgaţi în urechi cuvintele mele, că bărbat am omorît spre rană mie şi tânăr spre vătămare mie. Că de şapte ori s'a izbândit despre Cain; iar despre Lameh de şaptezeci de ori câte şapte. Şi a cunoscut Adam pre Eva, femeia sa, şi zămislind a născut fiu; şi a chemat numele lui Sit, zicând: că mi-a ridicat mie Dumnezeu altă sămânţă în locul lui Avel, pre care l-a omorît Cain. Şi lui Sit s'a născut fiu şi i-a pus numele lui Enos: acesta a nădăjduit a chema numele Domnului Dumnezeu.

Prochimen, glasul 1, Psalmul 23.

Fie Doamne mila Ta spre noi, precum am nădăjduit spre Tine.

Stih:

Bucuraţi-vă dreptilor întru Domnul; celor drepţi se cuvine laudă.

Dela Pilde cetire.

Cap. 5, Vers 15.

Fiule, bea apă din vasele tale şi din izvorul fântânilor tale. Să se verse ţie apele din izvorul tău şi prin uliţile tale să treacă apele tale. Să-ţi fie avere numai ţie singur şi nimenea strein să nu se împărtăşască cu tine. Izvorul apei tale să fie al tău şi te veseleşte cu femeia cea din tinereţele tale. Cerbul dragostii şi puiul de cerb al darurilor tale să vorbească cu tine şi a ta să-ţi urmeze ţie şi să fie cu tine în toată vremea. Că petrecând împreună întru dragostea ei, te vei îmmulţi. Nu fii mult cu cea streină; nici să te cuprinzi în braţele celeea ce nu este a ta. Că naintea ochilor lui Dumnezeu sunt căile omului, şi toate urmele lui le vede. Fărădelegile vânează pre omul, şi se strânge fiecare cu lanţurile păcatelor sale; aceasta se sfârşeşte cu cei neînvăţaţi, şi din mulţimea averii sale se va lepăda şi va pieri pentru nebunie. Fiule, de vei lua în chizăşie pre prietenul tău, da-ţi-vei vrăjmaşului mâna ta; că cursă tare sunt omului buzele lui, şi se vânează cu cuvintele gurii lui. Fă fiule cele ce-ţi poruncesc, şi te vei mântui.

Şi celelalte ale liturghiei celei mai 'nainte sfinţite.

JOI A DOUA SAPTAMANA

A SFÂNTULUI POST.

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, Şezândele Apostolilor din Octoih, cu a Născătoarei. După a doua Stihologie, cântăm aceste Şezânde, glasul al 3-lea.

Prosomia: De frumuseţea Fecioarei tale...

Hristos via, pre voi v'a rodit struguri frumoşi, ca să picaţi pe pământ vin de mântuire, Apostoli de Dumnezeu purtători. Pentru aceasta scăpaţi-mă de beţia dulceţilor, rogu-mă, dăruind sufletului meu, râuri de umilinţă în ziua cea dumnezeească a postului; ca mântuindu-mă să aflu vieaţă.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Bogăţia cea nemăsurată a milostivirii tale şi tăria cea nebiruită a puterii tale, în minte luând, am alergat la acoperământul tău, de necaz fiind cuprins şi încurcat, strig dintru adâncul inimii mele cu lacrimi: Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi ceeace una eşti folositoare lumii.

După a treia Stihologie, Şezânda, glasul al 6-lea.

Prosomia: Doamne, stătut-au de faţă...

Doamne, fii nouă lesne iertător, întru această dumnezeească vreme şi ne învredniceşte a izvorî Ţie pururea lacrimi din inimă, spre spălarea necurăţiilor sufleteşti, şi spre odrăslirea sfintelor porunci. Ca aşa postind, dupre vrednicie să plăcem Ţie. Şi bine voeşte să vedem toţi prea cinstită pătimirea Ta; pentru rugăciunile mântuitorilor lumii, Apostolilor Tăi, slavă Ţie.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Prosomia: Uşa milostivirii...

Prea curată cinstită Fecioară, Maică Născătoare de Dumne-

zeu, varsă izvorul milostivirii tale din destul spre noi, şi ne dărueşte iertare de greşeli; că tu eşti folositoarea noastră şi dumnezeesc acoperământ.

Psalmul 50.

Şi cântăm Canonul Mineiului şi aceste Tri-cântări, ale lui Iosif.

Cântarea 4-a, glasul al 3-lea, Irmos:

Au doară în râuri te vei mânia...

Beţia desfătărilor celor stricătoare de suflet stingându-o, să ne săturăm de băutura umilinţii prin post.

Posteşte suflete de neînfrânarea mâncării, desfătează-te întru privirea celor bune, ca să dobândeşti masa cea de sus.

Cărbuni ai focului celui fără materie fiind, ardeţi materia patimilor mele, dumnezeeşti Apostoli ai Mântuitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceeace ai dat lui Hristos trup din trupul tău, omoară patimile trupului meu, Născătoare de vieaţă, preacurată Fecioară.

Altă Tri-cântare, a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Irmos: Auzit-a profetul de venirea Ta...

Cei doisprezece Apostoli, Petre, Pavele, Iacove şi Ioan, Andree, Bartolomee, Filipe, Toma şi Matee şi Iacove, cu Simon şi cu Iuda, faceţi rugăciune către Hristos, să ne mântuească pre noi.

Mrejile învăţăturilor aruncându-le în marea vieţii, minunat aţi vânat o sută şi cincizeci şi trei, adică pre neamuri tainic, ca pre nişte peşti, ca şi mai 'nainte; pre acestea aducându-le Domnului, sfinţilor Apostoli.

Slavă, a Treimii.

Pre Fiul din Tatăl, şi pre Duhul slăvesc, ca din soare lumina şi raza; însă pre Fiul dupre naştere, că şi naştere este; iar pre Duhul dupre purcedere, că şi purcedere este; pre dumnezeeasca Treime cea împreună fără de început, căreea se închină toată făptura.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Fecioară să nască prunc şi curăţia să-şi păzească, numai tu cinstită te-ai arătat, născând pre Dumnezeu şi omul, pre unul şi acelaş într'amândouă firele. Minunea ta, Fecioară Maică, minunează tot auzul şi cugetul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Voi sunteţi lumina lumii, precum v'a zis Hristos, cu strălucirea Cuvântului; ci rugaţi-vă Apostoli, ca să trecem noi cu suflet voios măsura postului, şi să ne închinăm învierii Lui.

Irmosul:

Auzit-a profetul de venirea „Ta, Doamne, şi s'a temut; că „vreai să Te naşti din Fecioară „şi oamenilor să Te arăţi, şi a „grăit: Auzit-am auzul Tău şi „m'am temut; slavă puterii Tale, „Doamne.

Cântarea a 8-a, Irmos:
In văpaia pruncilor evreești...

Omorîndu-mă cu multe păcate aduc sufletul meu mort în vieață. Pentru aceasta miluiți-mă cu purtătoarele de vieață rugăciunile voastre, văzătorilor de Dumnezeu discipuli ai Mântuitorului.

Cuprins fiind de negura păcatului, de iadul desnădăjduirii m'am apropiat cu adevărat. Pentru aceasta luminați-mă cei ce sunteți raze de taină ale soarelui slăvirii, văzătorilor de Dumnezeu.

Oprește-te de patimi și te mântuește, ticăloase suflete. Că numai ferirea de bucate este post neprimit la cei ce cearcă dreptatea, de nu va fi și îndreptare de greșeli.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Rug, arzând cu foc mai 'nainte te-a văzut Moisi pre tine, Fecioară Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta stinge cuptorul patimilor mele, și din focul gheenei răpește-mă și mă mântuește.

Alt Irmos: Pre cel ce-l slăvesc....

Din Tine, ca și din Iacov cele douăsprezece seminții, s'a arătat Hristoase în lume cei doisprezece Apostoli. Prin cari s'a născut a doua oară tot credinciosul prin cuvânt, carele Te laudă pre Tine în veci.

Căruțele lui Faraon celui gândit, cu taină înnecându-le ca în marea roșie, ați scos Apostolilor pre poporul Domnului la pământul cunoștinții de Dumnezeu, lăudându-L pre El în veci.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Pre un Dumnezeu după ființă cinstesc, trei fețe laud cu osebiri, altele, iar nu de altfel; de vreme ce Dumnezeirea este una, o Stăpânie în trei fețe; pentru că este Tatăl și Fiul și Duhul.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Din luminatul tău pântece, ca un mire din cămară ieșind Hristos, a strălucit lumină celor din întuneric; pentrucă răsărind soarele dreptății, a luminat lumea Preacurată.

Slavă Ție Dumnezeul nostru...

Cei ce sunteți tăinuitori ai lui Hristos și împreună șezători, cari vă rugați cu deadinsul totdeauna pentru noi, păcătoșii, rugați-vă și acum să trecem tot postul întru curăție.

Irmosul:
Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Cela ce-L slăvesc oștile „cerești și de Dânsul se cutre„mură heruvimii și serafimii, „toată suflarea și zidirea lău„dați-L, bine-L cuvântați și-L „prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:
In muntele Sinai

Apostoli, cei ce sunteți râuri ale izvorului celui înțelegător și carii vă îndestulați cu

apa cea vie în inimă curată, uscaţi izvoarele păcatului meu cu rugăciunile voastre şi mă conduceţi la căile mântuirii.

Furtuna păcatului înviforează ticălosul meu suflet. Tinde-mi dreapta ca şi lui Petru, Ocârmuitorule bune; ca să nu mă acopere adâncul desnădăjduirii, şi să nu mă fac mâncare chitului celui stricător de suflet, Hristoase mult milostive.

Ceata Apostolilor Te roagă pre Tine, Iisuse împărate al tuturor şi adunarea Ingerilor, pentru mulţimea îndurărilor Tale dărueşte poporului Tău scăpare de răutăţi, îndreptare vieţii şi împărtăşirea împărăţiei Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Fecioria şi naşterea s'au împreunat mai presus de fire, întru tine, sicriule al cinstitei sfinţenii, Maică Fecioară curată. Pentru aceasta cu credinţă strigţie: Pre mine tot mă sfinţeşte, pre mine tot mă apără de toată lucrarea patimilor celor ce mă necăjesc.

Alt Irmos:

Naşterea zămislirii...

In lume ca cei fără de trupuri, şi în trup ca nişte Ingeri, prin singur Cuvântul, în inimă purtându-L, aţi tras pre păgâni la credinţa lui Hristos; pre cei înţelepţi şi ritori, ca pre nişte nebuni mustrându-i cu ştiinţa, prea fericiţi Apostoli.

Petre, piatra credinţii şi temelia, Pavele predicatorule şi învăţătorule al păgânilor, fii ai lui Zevedeu, împreună cu ceialalţi opt, rugaţi-vă cu deadinsul lui Hristos, ca să trecem cu bună sănătate măsura postului.

Slavă, a Treimii.

Unule născătorule al unuia, Părinte al Fiului, Celui un născut, şi unule Fiule al unuia, lumină şi raza luminii, şi unule Duhule Sfinte, numai al unuia Dumnezeu, Carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; O Treime Unime sfântă! Mântueşte-mă pre mine, cel ce grăesc de dumnezeirea Ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Minunea naşterii Tale mă spăimântează, ceeace eşti cu totul fără prihană. Cum ai zămislit fără sămânţă pre cel necuprins? Spune, cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o Maică? Acest lucru ce este mai pre sus de fire, cu credinţă primindu-l, Celui ce s'a născut te închină; căci câte le voeşte, le şi poate.

Slavă Ţie Dumnezeul nostru...

Cu puterea Duhului la împăraţi şi la domni mergând, nici de cum temându-vă, nici de foc, nici de sabie aţi biruit toată înşelăciunea, şi aţi mântuit pre oameni, voievozi ai Domnului fiind prea fericiţi Apostoli.

Irmosul:

Naşterea zămislirii celei fără „sămânţă este netâlcuită, rodul „Maicii celei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înnoeşte firile. Pentru „aceasta pre tine toate neamu„rile ca pre o Maică mireasă a „lui Dumnezeu, cu dreaptă cre„dinţă, te slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ

Stihira de două ori, glasul al 8-lea.

Vreme de pocăinţă şi pricinuitoare de vieaţă veşnică este nouă nevoinţa postului, numai de vom tinde mâinile spre facere de bine; că nimica aşa nu mântueşte sufletul, ca darea la cei săraci; că milostenia unită cu postul, scapă pre om din moarte. Pre aceasta să o cuprindem, că acesteia nimica nu este asemenea. Că puternică este să mântuească sufletele noastre.

Martirica.

Cu zaua credinţii îmbrăcându-vă bine şi cu însemnarea crucii într'armându-vă, ostaşi viteji v'aţi arătat; tiranilor bărbăteşte aţi stat împotrivă şi înşelăciunea diavolului aţi surpat; şi biruitori făcându-vă cununilor v'aţi învrednicit. Rugaţi-vă lui Hristos pentru noi, ca să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Fecioară sfântă, Născătoare de Dumnezeu, la acoperământul tău alergând, ştiu că voiu afla mântuire; că poţi Preacurată să-mi ajutaţi.

Şi celelalte ale Utreniei şi Apolisul.

La ceas al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul 1-iu.

Pre noi cei căzuţi ridică-ne; pre cei ce ne-am depărtat, întoarce-ne la Tine, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni, Cela ce împreună ţii marginile pământului.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 33.

Căutat-am pre Domnul şi m'a auzit şi din toate necazurile mele m'a scăpat.

Stih:

Bine voiu cuvânta pre Domnul în toată vremea.

Din Profeţia Isaiei cetire.

Cap. 6, vers 1.

Şi a fost în anul, în care a murit împăratul Ozia, văzut-am pre Domnul şezând pre scaun înalt şi prea înălţat, şi plină casa de slava Lui. Şi Serafimii stau împrejurul Lui, şase aripi la unul şi şase aripi la altul şi cu două îşi acoperiau faţa, şi cu două îşi acoperiau picioarele, şi cu două zburau. Şi striga unul către altul şi zicea: Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Savaot, plin este tot pământul de slava Lui. Şi s'a ridicat pragul cel de sus al uşei de glasul cu care striga şi casa s'a umplut de fum. Şi am zis: O, ticălosul de mine! Că m'am umilit, fiindcă sunt om; şi buze necurate având şi locuesc între popor, care

are buze necurate, şi pre împăratul Domnul Savaot L-am văzut cu ochii mei. Şi s'a trimis la mine unul din Serafimi, şi în mână avea un cărbune de foc, care îl luase cu cleştele din altar. Şi l-a atins de gura mea şi a zis: Iată s'a atins acesta de buzele tale, şi va şterge fărădelegile tale, şi păcatele tale va curăţi. Şi am auzit glasul Domnului zicând: Pre cine voiu trimite? Şi cine va merge la poporul acesta? Şi am zis: Iată eu sunt, trimite-mă. Şi a zis: Mergi şi zi poporului acestuia: Cu auzul veţi auzi şi nu veţi înţelege, şi uitându-vă veţi uita şi nu veţi vedea. Că s'a îngroşat inima poporului acestuia şi cu urechile sale greu au auzit şi ochii săi i-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii şi cu urechile să audă, şi cu inima să înţeleagă şi să se întoarcă, şi să-i vindec pre ei. Şi am zis: Până când, Doamne? Şi a zis: Până când se vor pustii cetăţile, ca să nu fie cine să locuească într'însele, şi casele ca să nu fie cu oameni, şi pământul va rămânea pustiu. Şi după aceasta va îndelunga Dumnezeu oamenii şi se vor îmmulţi cei ce au rămas pre pământ.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 34.

Scoală-Te, Doamne, şi ia aminte spre judecata mea.

Stih:

Judecă, Doamne, pre cei ce-mi fac mie strâmbătate.

JOI A DOUA SAPTAMANA

SEARA

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 6. Şi cântăm aceste trei prosomice ale Triodului, ale lui Iosif glasul al 4-lea.

Prosomie: Dat-ai semn celor...

In coastă împuns fiind şi pre lemn răstignindu-Te, vieaţă mi-ai izvorît mie, celui omorît prin răutatea şarpelui cu mâncarea din pom. Pentru aceasta Te slăvesc pre Tine, Hristoase şi mă rog îndurării Tale, arată-mă închinător patimilor şi învierii Tale, pre mine carele săvârşesc cu umilinţă curgerea postului.

Izgonit-ai din rai pre cel dintâi zidit carele a cules din pom durere. Dar pironindu-Te ca un om pre lemn, Mântuitorule, iarăş înlăuntru l-ai sălăşluit. Pentru aceasta strig Ţie, Doamne: Scoate-mă acum din dureri, curăţindu-mă cu postul, cu pocăinţă şi cu lacrimi, Iisuse prea bunule, Mântuitorul sufletelor noastre.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul al 5-lea.

Prosomia: Doamne pe vremea lui Moisi...

Doamne, crucea Ta cea făcătoare de vieaţă o lăudăm. Că aceasta a înflorit vieaţă în lume, moartea omorînd; care şi acum spre rugăciune o aducem Ţie. Intăreşte-ne pre noi, carii postim întru aceste sfinte zile şi ne dărueşte tărie asupra patimilor şi semn de pace, pentru mulţimea milii Tale, iubitorule de oameni.

Şi din Minei trei.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 35.

Doamne în cer este mila Ta şi adevărul Tău până la nori.

Stih:

Dreptatea Ta ca munţii lui Dumnezeu, judecăţile Tale adânc mult.

Dela Facere cetire.

Cap. 5, vers 1.

Aceasta este cartea facerii oamenilor, în care zi a făcut Dumnezeu pre Adam; dupre chipul Lui Dumnezeu l-a făcut pre el; bărbat și femeie i-a făcut pre ei și i-a binecuvântat. Și i-a pus numele Adam, în ziua în care i-a făcut pre ei. Și a trăit Adam douăsute treizeci de ani și a născut fiu dupre chipul și dupre asemănarea sa și a pus numele lui Sit. Și au fost zilele lui Adam care le-a trăit, după ce a născut pre Sit, ani șapte sute și a născut fii și fete. Și au fost toate zilele lui Adam, care le-a trăit, nouăsute treizeci de ani și a murit. Și a trăit Sit ani douăsutecinci și a născut pre Enos; și a trăit Sit, după ce a născut pre Enos, ani șaptesuteșapte și a născut fii și fete; și a fost toate zilele lui Sit, ani nouăsute doisprezece și a murit. Și a trăit Enos ani o sutănouăzeci și a născut pre Cainan. Și a trăit Enos după ce a născut pre Cainan ani șapte sute-cinci-spre-zece și a născut fii și fete; și a fost toate zilele lui Enos, ani nouă-sute-cinci și a murit. Și a trăit Cainan ani o sută și șaptezeci și a născut pre Maleleil. Și a trăit Cainan, după ce a născut pre Maleleil, ani șapte sutepatruzeci și a născut fii și fete; și a fost toate zilele lui Cainan ani nouăsutezece, și a murit. Și a trăit Maleleil ani o sută șasezeci și cinci, și a născut pre Iared. Și a trăit Maleleil, după ce a născut pre Iared, ani șapte sutetreizeci, și a născut fii și fete; și au fost toate zilele lui Maleleil ani opt sute nouăzeci și cinci și a murit. Și a trăit Iared ani o sută șasezeci și doi și a născut pre Enoh. Și a trăit Iared, după ce a născut pre Enoh, ani optsute și a născut fii și fete; și au fost toate zilele lui Iared ani nouă sute șasezeci și doi și a murit. Și a trăit Enoh ani o sută șasezeci și cinci și a născut pre Matusal și bine a plăcut Enoh lui Dumnezeu. Și a trăit Enoh, după ce a născut pre Matusal ani douăsute, și a născut fii și fete; și au fost toate zilele lui Enoh ani trei sute șasezeci și cinci. Și bine a plăcut Enoh lui Dumnezeu și nu s'a aflat, pentrucă l-a mutat pre dânsul Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 36.

Așteaptă pre Domnul și păzește calea Lui.

Stih:

Nu râvni celor ce viclenesc, nici pismui celor ce fac fărădelege.

Dela Pilde cetire.

Cap. 6, Vers 3.

Fă Fiule cele ce-ți poruncesc eu și te vei mântui, că vei merge în mâinile celor răi pentru prietenul tău, nu slăbi, ci lasă să se mânie prietenul tău, pre carele l-ai luat în chezășie. Să nu dai somn ochilor tăi, nici să dormitezi cu genele tale. Ca să te mântuești ca o căprioară din cursă, și ca o pasăre din laț. Mergi la furnică, o leneșule! Și urmează văzând căile ei, și fii mai înțelept decât dânsa. Că aceea nefiind lucrătoare de pământ, nici având pre cineva să o îndemne, nici subt stăpân fiind, își gătește vara hrană, și multă strânsoare face în vremea secerișului. Sau mergi la albină, și vei cunoaște cât este de lucrătoare și cât de curat lucru face, ale căreea ostenele împărații și proștii le întrebuințează spre sănătate, și de toți este iubită și mărită, măcar de este și slabă de putere, ci pentru înțelepciune cinstindu-o, o au adus înainte. Până când o leneșule zaci? Și când te vei scula din somn? Puțin să dormi și puțin să șezi și puțin să dormitezi și puțin să-ți îmbrățișezi pieptul cu mâinile. Că apoi îți va veni ție ca un călător rău sărăcia, și lipsa ca un bun alergător. Iar de nu vei fi leneș, veni-va ca un izvor secerișul tău, și sărăcia ca un călător rău va fugi dela tine. Omul cel fără de minte și fărădelege umblă în căi rele, și acela face semn cu ochiul, și bate cu piciorul, și învață amenințând

cu degetul. Şi cu inima îndărătnică meşteşugeşte rele; în toată vremea unul ca acela turburări face cetăţii. Pentru aceea fără de veste va veni la pierire, la tăiere şi la sfărâmare nevindecată. Că se bucură de toate cele ce urăşte Dumnezeu şi se va sfărâma pentru necurăţia sufletului. Ochiul semeţului, limba nedreaptă, mâinile cele ce varsă sânge nevinovat, şi inima ceeace meşteşugeşte gânduri rele, şi picioarele cele grabnice a face rău, se vor pierde. Aţâţă minciună mărturia nedreaptă şi scorneşte judecăţi între fraţi. Fiule! Păzeşte legile tatălui tău, şi nu lepăda învăţăturile maicii tale.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 6-lea.

Nepostindu-se de pomul cunoştinţii, dupre porunca făcătorului, cei întâi zidiţi şi-au atras moartea cea pentru neascultare, şi s'au înstreinat de pomul vieţii şi de raiul desfătării. Pentru aceasta să postim credincioşilor de mâncările cele ce strică, şi de patimile cele pierzătoare, ca să culegem vieaţă din dumnezeeasca cruce; şi împreună cu tâlharul cel cu minte să ne întoarcem la patria cea dintâi, luând dela Hristos Dumnezeu mare milă. De două ori.

Martirica.

Toate cele pământeşti defăimându-le şi spre munci bărbăteşte îndrăznind, nu v-aţi lipsit de fericitele nădejdi; ci împărăţiei cereşti v-aţi făcut moşteni, prea lăudaţilor martiri; având îndrăzneală către iubitorul de oameni Dumnezeu, cereţi pace lumii şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, Şi acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: Bucură-te cămară...

Mieluşeaua văzând pre Mielul său oare când, grăbindu-se spre junghiere, cu osârdie i-a urmat, acestea strigând către Dânsul: Unde mergi acum Fiul meu, prea dulce Hristoase? Pentru ce alergi aşa voios în această grabnică călătorie, îndelung răbdătorule? Iisuse prea dorite, Tu cela ce eşti fără de păcat, mult milostive Doamne! Dă-mi cuvânt mie, roabei Tale, Fiul meu prea iubite; nu mă trece cu vederea, tăcând, pre mine care Te-am născut prea slăvit, pre Tine Dumnezeule dătătorule de vieaţă, Cela ce dăruesti lumii mare milă.

Şi celelalte ale Vecerniei, după obicei.

VINERI A DOUA SAPTAMANA

LA UTRENIE.

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, Şezândele crucii din Octoih, cu a Născătoarei tot de acolo. După a doua stihologie, cântăm aceste Şezânde, glasul al 4 lea.

Prosomia: Degrab ne întâmpină...

Cu postul înălţându-ne din patimile cele râvnitoare de cele de jos, să înălţăm pre Domnul, Cel ce s'a înălţat pre cruce şi lumea a înălţat; să bem în simţire băutura umilinţii; să luăm în minte ziua şi

ceasul în carele avem să stăm de față înaintea veșnicului judecător.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Maica Ta, ceea ce nu știe de mire, dacă Te-a văzut înnălțat pre cruce tânguindu-se cu amar, acestea a zis: Ce minune nouă și streină este aceasta, Fiul meu? Cum Te-a răstignit poporul cel fărădelege pre cruce, pre Tine vieața tuturor, lumina mea cea prea dulce!

După a treia Stihologie, Șezânda lui Teodor, glasul al 5-lea.

Prosomia: Strălucește astăzi...

Strălucește Doamne darul crucii Tale, fulgerând în toată lumea; pierde tăria dracilor și ușurează acum călătoria postului; prin acesta întărindu-ne, miluește-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta.

Și acum a Crucii Născătoarei de Dumnezeu, glasul acelaș.

Prosomia: Cuvântul cel împreună...

Dacă Te-a văzut înnălțat pre lemn Maica Ta, ceeace Te-a născut fără dureri, s'a tânguit cu plângere, și a strigat: Vai mie, prea dulce Fiule, mă rănesc acum la suflet, văzându-Te pre cruce pironit, ca un rău în mijlocul a doi făcători de rele.

Și cântăm Canonul din Mineiu și aceste Tri-cântări, dupre rânduiala lor. A lui Iosif.

Cetindu-se Cântarea 5-a din Psaltire.

Cântarea a 5-a, glasul al 4-lea Irmos:

Necredincioșii nu vor vedea...

De bună voie Stăpâne Te-ai înnălțat pre cruce, și ai surpat pre vrăjmașul. Pentru aceasta pre mine cel surpat de voia mea în prăpăstiile desfătărilor, cu milostivirea Ta ridică-mă.

Pre mine cel întunecat la suflet cu patimile cele necuvioase, luminează-mă Iisuse, Cela ce ai întunecat soarele, răstignindu-Te pre cruce, și ai luminat toate plinirile lumii.

Invrednicește-mă, Hristoase, a trece noianul postului cu liniște, alinând valurile gândului meu, și la limanul învierii mă îndreptează.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pre cea Curată, cu minte curată să o cinstim, pre frumusețea lui Iacov, cu fapte dumnezeești împodobindu-ne cu bună credință să o lăudăm, ca pre Maica Dumnezeului nostru.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul al 5-lea. Irmos:

Pre cei ce se închină Ție...

Tu răstignindu-Te, m'ai scos din stricăciune și cu sulița împungându-Te, m'ai făcut nemuritor. Laud mila Ta cea nespusă, că ai venit Hristoase să mă mântuești.

Pre cruce întinzându-Ți palmele, ai ucis pre Amalic cel

netrupesc, mântuind pre poporul Tău, Doamne. Pentru aceasta lăudăm stăpânirea Ta.

Slavă, a Treimii.

O dumnezeire în trei fețe, o stăpânie mai pre sus cu ființa să o lăudăm, pre Tatăl cel fără început și pre Fiul și pre Duhul Sfânt.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre Cela ce nu putea să-L încapă cerurile, zămislindu-L tu în pântece, L-ai născut. O înfricoșată și nespusă minune! Pentru aceasta toți te lăudăm pre tine, Preacurată.

Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cela ce pentru mine ai răbdat răstignire, bând oțet și zicând: Săvârșitu-s'a! Săvârșește-mi măsura postului, învrednicește-mă a vedea învierea Ta.

Irmos:

Pre cei ce se închină Ție „de noapte, Hristoase milueș„te-i, și le dăruește pace; pen„tru că poruncile Tale s'au fă„cut lumină și tămăduire robilor „Tăi, iubitorule de oameni.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei bine credincioși...

Răstignindu-Te pre cruce pentru milostivirea, ai deschis tâlharului raiul; și eu acum fiind jefuit prin răutate drăcească, și luând rană în suflet, vindecă-mă preste tot, deschizându-mi mie ușile pocăinții, cu iubirea Ta de oameni.

Cu postul luminându-ne trupul, să ne hrănim sufletul cu fapte bune; să ospătăm pre săraci, cumpărând bogăție neconsumată în ceruri; și să strigăm: Lăudați făpturile pre Domnul, și-L prea înnălțați întru toți vecii.

Pentru patima Ta s'a clătit făptura, văzându-Te pre cruce pironit, prea bune Mântuitorule. Pentru aceasta mă rog Ție îndurate, întărește mintea mea cea clătită pururea de bântuelele șarpelui, pe piatra cea neclătită a voiei Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ușa lui Dumnezeu cea încuiată, prin care singur Domnul a trecut, îndreptează-mă spre cărările cele dumnezeești, și-mi deschide ușile mântuirii, ceeace ești de Dumnezeu dăruită; că la tine năzuesc Fecioară, care ești singură folositoarea neamului omenesc.

Alt Irmos:

Pre făcătorul făpturii...

Lăudând lemnul cel prea sfânt, pre carele Tu Hristoase al meu Te-ai răstignit, Te binecuvintez întru toți vecii.

Răstignindu-Te Hristoase cei fărădelege în Golgota, Te-au omorât; dar viezi și ne mântuești pre noi întru toți vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu cuviință luminată se desparte Treimea și rămâne ne-

despărțită ca un Dumnezeu. Pre carele îl prea înălțăm întru toți vecii.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fă rugăciune pentru cei ce te laudă pre tine, Prea curată, să se mântuească de toate supărările și primejdiile.

Slavă Ție Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Întărindu-mă pre mine cu puterea crucii Tale, Doamne, învrednicește-mă să sfârșesc cu veselie călătoria postului.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre făcătorul a toată făptura, „de carele se spăimântează In„gerii, cântați-L popoare și-L „prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Hristos piatra cea netăiată...

Piatră netăiată Te-a văzut mai 'nainte proteta din muntele Fecioara, Mântuitorule, pre Tine care ai sfărâmat pietrile cu răstignirea Ta. Pentru aceasta liberează-mă pre mine cel îngreuiat cu piatra nesimțirii, ca un prea îndurat.

Postește-te de răutate, suflete al meu, desfătându-te întru dumnezeeasca dragoste; deschide ușa tuturor felurilor de bunătăți, încuind intrarea vicleniei, prin înfrânare și prin rugăciune.

Mântuește-mă pre mine cel osândit, Stăpâne Mântuitorul meu, Cela ce ai osândit vrajba cu crucea Ta, și să nu mă arăți vinovat gheenei pre mine cel întinat cu patimile și întunecat cu păcatele.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Să nu Te înduri de mine, Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea. Risipește negura răutăților mele, pentru rugăciunile celei ce Te-a născut, și moștenitor mă fă împărăției Tale celei cerești.

Alt Irmos:

Isaia dănțuește...

Răstignindu-Te, mi-ai deschis îndată raiul, întru carele luând viață mă bucur, scăpând de moartea cea vecinică a neascultării. Pentru aceasta, iubitorule de oameni, ca pre Dumnezeul meu Te slăvesc.

Organul blestemului s'a arătat pecete binecuvântării, crucea Ta, Doamne, cea făcătoare de viață; pre care văzându-Te, înviem cei ce am fost mai 'naainte morți, și lăudându-Te, ca pre un Stăpân Te slăvim.

Slavă, a Treimii.

Intru o ființă Te laud Treime fără de început, prea cinstită, de viață începătoare, nedespărțită Unime, Părinte cela ce ești nenăscut, Cuvinte și Fiule cel ce Te-ai născut, și Duhule Sfinte; mântuește-ne pre noi cei ce Te lăudăm pre Tine.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Mai pre sus de minte este

naşterea ta, Maica lui Dumnezeu; că întru tine zămislirea a fost fără de bărbat şi naşterea întru feciorie; că Dumnezeu este cel ce s'a născut; pre Carele slăvindu-L, pre tine Fecioară te fericim.

Slavă Ţie Dumnezeul nostru, slavă Ţie

Cruce cinstită, tăria mea şi scăparea, fii mie luminare acum întru acest post, veselindu-mă şi curăţindu-mă, şi păzindu-mă de ispite; ca lăudându-te pre tine, să slăvesc pre Stăpânul Hristos.

Irmosul:

Isaie dănţueşte! Fecioara a „avut în pântece şi a născut „fiu pre Emmanuil, pre Dum„nezeu şi omul. Răsărit este „numele Lui, pre Carele slăvin„du-L, pre Fecioara o fericim.

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira de două ori, glasul al 8-lea.

Postul cel omorîtor de patimi fiind de faţă, vesteşte vindecare celor vătămaţi de păcate; pre carele să-l cinstim ca pre un ajutor de Dumnezeu dăruit, luând lespezile cele scrise de Dumnezeu prin Moisi. Să nu cinstim mai mult neînfrânarea care l-a sfărâmat, ca să nu ne facem părtaşi celor ce le-au căzut oasele în pustie. Să nu ne mâhnim ca Iudeii, ci în Biserică să ne luminăm; să nu ne făţărnicim ca fariseii, ci să ne împodobim dupre cuvântul Evangheliei, lăudându-ne cu crucea lui Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Martirica.

Ce vă vom numi pre voi sfinţilor? Heruvimi? Că întru voi s'a odihnit Hristos. Serafimi? Că neîncetat L-aţi preaslăvit pre El. Sau Ingeri? Că de trup v-aţi lepădat. Sau puteri? Că întru minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre, şi mai mari darurile! Rugaţi-vă, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Crucii Născătoarei, de Dumnezeu, glasul acelaş.

Ce lucru minunat şi neauzit este acesta? Fecioara către Domnul a strigat ca o Maică: Durerile care n'am avut când Te-am născut, Fiule, iute s'au atins de inima mea! Nu sufer a Te vedea pre cruce pironit, lumina ochilor mei! Grăbeşte dar de Te scoală, ca să slăvesc împreună cu lumea înfricoşată rânduiala Ta.

Şi cealaltă rânduială a Utreniei.

La ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul 1-iu.

In noapte şi în zi cădem înaintea Ta, Doamne, să dai iertare de păcate sufletelor noas-

tre; ca în pace să ne închinăm Ţie, şi să Te lăudăm, iubitorule de oameni.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 37.

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi.

Stih:

Că săgeţile Tale s'au înfipt în mine.

Din profeţia Isaiei cetire.

Cap. 7, Vers 1.

Fost-a în zilele lui Ahaz, feciorul lui Ioatan, feciorul lui Ozie Impăratul Iudeilor, sculatu-s'au Rasin împăratul Aramului şi Fachee feciorul lui Romelie împăratul lui Israil, asupra Ierusalimului, ca să-l bată şi n'au putut să-l biruească. Şi s'a făcut veste în casa lui David zicând: Sfătuitu-s'au Aram cu Efrem; şi s'a spăimântat sufletul lui şi sufletul poporului lui în ce chip se clăteşte în pădure copacul de vânt. Şi a zis Domnul către Isaia: Ieşi întru întâmpinarea lui Ahaz, tu şi feciorul tău, Iasub cel rămas, la fântâna drumului celui de sus din ţarina nălbitorului şi să-i zici lui: Păzeşte-te să taci şi nu te teme, nici să slăbească sufletul tău, pentru acesti doi tăciuni de lemne ce fumegă; căci, când va fi întărâtarea mâniei mele, tot eu voiu tămădui; şi feciorul lui Aram şi feciorul lui Romelie pentru că au sfătuit sfat rău cu Efrem împotriva ta, zicând: Să ne suim asupra Iudei şi să-i facem rău şi vorbind cu dânşii, să-i întoarcem pre ei la noi şi vom pune împărat într'însa pre feciorul lui Saveil. Aşa zice Domnul Savaot: Nu va rămânea sfatul acesta, nici va fi. Ci capul lui Aram, Damascul şi capul Damascului Rasin; şi încă şasezeci şi cinci de ani, lipsi-va împărăţia lui Efrem din popor. Şi capul lui Efrem Somoron şi capul lui Somoron feciorul lui Romelie. Şi de nu veţi crede, nu veţi înţelege. Şi a adaos Domnul a grăi către Ahaz, zicând: Cere ţie semn dela Domnul Dumnezeul tău, întru adânc şi întru înălţime. Şi a zis Ahaz: Nu voiu cere, nici voiu ispiti pre Domnul. Şi a zis Isaia: Ascultaţi dar casa lui David: Au doar puţin vă este vouă a da împotrivire oamenilor, pentrucă Domnului daţi împotrivire? Pentru aceasta singur Domnul va da vouă semn.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 38.

Ascultă Doamne ruga mea şi rugăciunea mea.

Stih:

Zis-am, păzi-voiu căile mele, ca să nu greşesc eu cu limba mea.

VINERI SEARA

A DOUA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am...Stihirile pe 10 şi cântăm Stihira, de două ori şi patru Martirice ale glasului, şi din Mineiu patru. Slavă a morţilor. Şi acum, a Născătoarei glasului

Dogmatica.

Stihira glasul al 4-lea, singur glasul.

Acum este vreme bine primită, acum este ziua mântuirii; cu mulţimea milei Tale cercetează sufletul meu, şi sarcina fărădelegilor mele uşurează-o, unule iubitorule de oameni. De două ori.

Apoi Martiricile din Octoih şi dela Mineiu.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 39.

Mila Ta şi adevărul Tău pururea să mă sprijinească.

Stih:

Aşteptând am aşteptat pre Domnul...

Dela Facere cetire.

Cap. 5. Vers 31.

Când a fost Noe de cincisute de ani, a născut trei feciori, pre Sim, pre Ham și pre Iafet. Și a fost când au început oamenii a se îmmulți pe pământ, și li s'au născut lor fete. Văzând fiii lui Dumnezeu pre fetele oamenilor că erau frumoase, și-au luat femei din toate care au ales. Și a zis Domnul Dumnezeu: Nu va petrece Duhul Meu în oamenii aceștia, pentru că trupuri sunt, și vor fi zilele lor o sută și douăzeci de ani. Și erau uriași pe pământ în zilele acelea. Și după aceea când intrau fii lui Dumnezeu la fetele oamenilor și năsteau ele, aceea erau uriași oameni vestiți din veac. Iar văzând Domnul Dumnezeu că se îmmulțise răutățile oamenilor pre pământ și cum că fiecarele gândea cu deadinsul numai rele în inima sa în toate zilele, i-a părut rău că făcuse pre om pre pământ și s'a căit. Și a zis Dumnezeu: Perde-voiu pre omul pre carele am făcut de pe fața pământului, dela om până la dobitoc și dela vietăți până la pasările cerului; că-mi pare rău că l-am făcut. Iar Noe a aflat har înaintea Domnului Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 40.

Eu am zis, Doamne, miluește-mă, vindecă sufletul meu că am greșit Ție.

Stih:

Fericit este cela ce se uită spre săracul și mișelul; în ziua cea rea îl va mântui Domnul.

Dela Pilde cetire.

Cap. 6. Vers 20.

Fiule, păzește legea tătâne-tău și nu lepăda învățăturile maicii tale. Lipește-le de inima ta pururea și le înfășoară în jurul grumazului tău. Și ori când umbli, le poartă și cu tine să fie, ca să te păzească când vei dormi și când te vei scula să vorbească cu tine. Pentru că porunca este sfeșnic și lege și lumină; și învățătura și cercetarea este calea vieții, spre a te feri de femeia cu bărbat și de pâra limbii streine. Fiule! Să nu te biruească pofta frumuseții celei streine, nici să te vâneze cu ochii săi, nici să te înșele genele ei. Că prețul femeii rele este cât și al unei pâini; și femeia vânează sufletele bărbaților celor de cinste. Au doară va ascunde cineva foc în sân și să nu-și ardă hainele sale? Sau de va călca cineva pe cărbuni de foc, au doară nu-și va arde picioarele? Așa cela ce intră la femeia cu bărbat, nu va fi fără de muncă pentru răutăți. Asemenea și tot cela ce se atinge de dânsa, nu va fi fără vină. Nu este minune de prind pre cineva furând; că fură ca să-și sature sufletul său cel flămând și de se va prinde, va plăti de șapte ori și toate agoniselile sale dându-le, va scăpa. Iară desfrânatul pentru lipsa minții, perire sufletului își câștigă; dureri și ocară pătimește și batjocura lui în veac nu se va șterge. Că umplându-se de otrava mâniei bărbatului ei, nu se va milostivi în ziua judecății. Nu va lăsa vrajba nici pentru o plată, nici se va îmblânzi pentru multe daruri. Fiule, păzește cuvintele mele și ascunde la tine poruncile mele. Fiule, cinstește pre Domnul și te vei întări și afară de Dânsul nu te teme de altul.

Și cealaltă rânduială a Leturghiei celei mai înainte sfințite. Iar unde nu se face Leturghie, sfârșim Ceasurile așa: După Slăbește, lasă, iartă zicem: Tatăl nostru, Condacul zilei, al hramului și al sfântului, de va avea. Slavă: Cu sfinții odihnește, Hristoase. Și acum: Ceeace ești folositoare; Doamne miluește, de 40 de ori. Slavă, Și acum: Ceeace ești mai cinstită și metaniile obișnuite. Apoi începem Vecernia, Veniți să ne închinăm, de trei ori, Binecuvintează suflete al meu pre Domnul; Ectenia cea mare, Catisma 18. La Doamne strigat-am, punem șase stihiri și cântăm pe glasul Octoihului ce va fi de rând, trei Martirice și din Minei, trei. Slavă a morților. Și acum, dogmatica glasului ce va fi de rând. Prochimenul zilei și Parimiile.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, care este pusă întâi și cu Stihurile.

Către Tine am ridicat ochii mei...

Și aceeași Stihiră; apoi Stih:

Miluește-ne pre noi, Doamne...

Și Martirica, după glasul Stihirei. Slavă Și acum a Născătoarei de Dumnezeu, asemenea.

Acum slobozeşti pre robul Tău...

Sfinte Dumnezeule...

Troparele, glasul al 2-lea.

Apostoli, Proleţi şi Martiri...

Slavă:

Pomeneşte Doamne ca un bun...

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică sfântă a luminii...

Apoi Preotul.

Milueşte-ne pre noi, Dumnezeule...

Şi trei metanii şi rugăciunea:

Prea sfântă Treime...

Apoi.

Fie numele Domnului binecuvântat.

De trei ori. Psalmul 33.

Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Şi Psalmul 144.

Înălţa-Te-voiu Dumnezeul meu...

Şi îndată.

Cade-se să te fericim...

Şi Apolisul.

Aşa facem în toate Vinerile sfântului post, când nu se face Liturghia cea mai 'naainte sfinţită.

La După-cinare, după Sfinte Dumnezeule cel dintâi, Troparul: Apostolilor, Martirilor şi Profeţilor. Slavă... Pomeneşte Doamne, Şi acum: Maică sfântă. După al doilea Sfinte Dumnezeule, Milueşte-ne pre noi, Doamne. După Cade-se să te fericim, şi după, Sfinte Dumnezeule, şi Tatăl nostru, Condacul: Cu sfinţii odihneşte; şi celelalte ale După-cinării. Şi Apolisul cel mic.

De se vor întâmpla sfinţii 40 de mucenici în Sâmbăta a doua sau a treia, sau a patra, să se caute tipic la sfârşitul cărţii la litera P.

INRI

SÂMBĂTĂ A DOUA SĂPTĂMÂNA

LA UTRENIE

Aliluia, Pe glasul al 2-lea.

Stih:

Fericiţi pre cari I-ai ales şi I-ai primit Doamne.

Stih 2.

Şi pomenirea lor în neam şi în neam.

Stih 3.

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

Troparele, glasul al 2-lea.

Apostolilor, Martirilor şi Proleţilor, Ierarhilor, cuvioşilor şi drepţilor, cari bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit; îndrăzneală având către Mântuitorul, pre Acela ca pre un bun rugaţi-L pentru noi, ca să mântuească, rugămu-vă, sufletele noastre.

De două ori. Slavă, a morţilor.

Pomeneşte Doamne ca un bun sufletele robilor Tăi, şi câte în vieaţă au greşit iartă-le. Că nimenea nu este fără de păcat, fără numai Tu, Cel ce poţi şi celor răposaţi a-le da odihnă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică sfântă a luminii celei negrăite, cu îngereşti cântări pre tine cinstindu-te, cu bună credinţă te slăvim.

Şi cetim Catisma a 6-a.

Zis-a Domnul, Domnului meu...

Apoi cântăm Șezândele martirice din Octoih, Slavă a morților, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu. Și cetim la Exaimeron. Apoi Fericiți cei fără prihană, în două stări. Și pomenește Preotul pre cei morți dupre cum este obiceiul; iar la sfârșitul Catismei cântăm:

Bine ești cuvântat, Doamne...

Ceata sfinților a aflat izvorul vieții...

Și celelalte.

După Slavă, Și acum, Ectenia pentru cei morți.

Și rugăciunea:

Dumnezeul Duhurilor și a tot...

Și îndată Șezânda, glasul al 5-lea.

Odihnește Mântuitorul nostru cu drepții pre robii Tăi, și-i sălășluește pre dânșii în curțile Tale, precum este scris; trecând ca un bun greșelile Lor cele de voie și cele fără de voie; și toate cele întru neștiință, și întru știință, iubitorule de oameni.

Slavă, sfârșitul, Și acum:

Cela ce ai răsărit din Fecioară lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

Psalmul 50.

Și cântăm Canonul Mineiului cu Irmosul pe 6, al hramului Sfântului pe 4. Și se zice Irmosul și un Tropar fără Stih și începem Stihurile dela: Atunci s'au grăbit Voievozii Edomului...

Știut să fie.

Că nu cântăm Stihirile dintru început până la a 6-a Cântare în toate Sâmbetele sfântului post, până la Acatist.

Iar de este hramul lui Hristos, sau al Născătoarei de Dumnezeu, cântăm Canonul Hramului cu Irmosul pe 6, și al Mineiului pe 4. Iar dela Cântarea 6-a, se începe Patru-Cântarea Triodului. Atunci se lasă Canonul hramului, și apucă mai 'nainte Canonul sfântului din Mineiu, cu Irmosul pe 6, și Patru-Cântarea și se cântă și Stihurile.

PATRU-CÂNTAREA lui Iosif, al căruia Acrostihul la Greci este acesta:

Cântarea aceasta a lui Iosif...

Cântarea a 6 a, glasul al 8-lea, Irmos:

Rugăciune vărs către Domnul...

Sfinții pentru prea multe munci s'au învrednicit a surpa multe milioane de vrăjmași, Mântuitorule; și așa au dobândit multe bunătăți ale Tale. Deci pentru rugăciunile lor ca un bun, șterge greșelile mele cele multe.

Să lăudăm pre martirii lui Hristos, și să strigăm către dânșii cu un gând: Următorilor patimilor celor stăpânești, tămăduiți patimile sufletelor noastre, și ne întăriți pre noi, să postim de obiceiul cel rău.

Schimbat-ai durerea morții spre somn, adormind Tu în mormânt, și ai dăruit morților viață. Deci învredniceșe Mântuitorule în starea celor aleși pre cei ce s'au mutat; pentru rugăciunile sfinților martiri.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Întărește-mă Fecioară să postesc și să mă depărtez de tot păcatul, ceeace ai născut negrăit întrupat pre Cuvântul cel

puternic şi fără de păcat. Şi-mi dă lacrimi curăţitoare de păcate, ceeace eşti cu totul fără prihană.

Altă Patru-cântare, a lui Teodor, glasul al 3-lea. Irmos: Adâncul patimilor...

Pomenirea martirilor săvârşind dumnezeeşte, veniţi iubitorilor de martiri, să ne bucurăm, şi cu cântări încununându-i, să binecuvântăm pre dătătorul de biruinţă Hristos.

Luând întâi ispită prin bătăi, iar după aceea cu pietre fiind ucişi, ferăstruindu-vă, fiarelor v'aţi dat spre mâncare. Junghiatu-v'aţi ca nişte miei ai lui Hristos, dar trăiţi pururea purtătorilor de chinuri.

Slavă, a Treimii.

Pre cele trei întru o fiinţă împreunând şi pre unul în trei feţe împărţind, care este dumnezeirea, fug de prăpăstiile cele de o măsură ale lui Sabelie şi ale lui Arie.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară te-ai arătat şi după naştere petreci Curată; că amândouă ai, şi ai născut şi ai rămas Fecioară; minunată vedere este şi ceeace se grăeşte şi ceeace se gândeşte întru tine Maică Fecioară.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi Dumnezeul lui Israil.

Martirica.

Sângele răbdării voastre se roagă Domnului neîncetat pentru noi, martirilor; pentru aceasta şi acum rugaţi-vă ca să postim de patimile cele fără de cinste.

Al morţilor.

Stih: sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Cela ce vei să judeci toată lumea înaintea a multe milioane de îngeri, atunci învredniceşte pre cei ce au adormit întru credinţă, să stea fără de osândă înaintea Ta, prea îndurate.

Irmosul:

Adâncul patimilor şi viscolul „vânturilor celor protivnice s'au „sculat asupra mea; ci întâm- „pinându-mă Tu, Mântuitorule, „mântueşte-mă şi mă scoate din „stricăciune, precum ai mântuit „din fiară pre profetul.

Condac, glasul al 8-lea.

Cu sfinţii odihneşte Hristoase sufletele adormiţilor robilor Tăi, unde nu este durere, nici întristare, nici suspin; ci vieaţă fără de sfârşit.

ICOS

Tu însuţi eşti fără de moarte, cela ce ai făcut şi ai zidit pre om; iar pământenii din pământ suntem zidiţi şi întru acelaş pământ vom merge, precum ai poruncit cela ce m'ai zidit şi mi-ai zis: Că pământ eşti şi în pământ vei merge, unde toţi pământenii mergem, făcând tânguirea cea de asupra gropii, cântare: Aliluia. De trei ori.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii evreești în cuptor...

Cu ploile sângiuirilor voastre, prea slăviților, ați stins văpaia înșelăciunii. Deci mântuiți-ne pre noi de focul ce va să fie, cu rugăciunile cele către Hristos, martiri ai Domnului.

Gurile leilor astupând și arderea muncilor răbdând, martiri, ați moștenit desfătarea cea mai bună. Care rugați-vă să o dobândim și noi în veci.

Cu toată lumina Duhului fiind luminați vitejilor martiri, cereți odihnă și intrare în rai și împărtășirea vieții credincioșilor, celor ce s'au mutat.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cântare aduc ție, Fecioară, nu mă trece pre mine cel cuprins de răutăți; ci-mi dă Preacurată îndreptare desăvârșit, prin post și prin toată petrecerea cea cu fapte bune.

Alt Irmos:

Cela ce ai rourat văpaia...

Focul și sabia și fiarele, ca niște desfătări socotindu-le, purtători de chinuri, ați făcut de s'au mirat ucigașii voștri; lăudând voi pre Dumnezeul părinților noștri.

Cu amăruntul tăindu-vă membrele și arzându-vă, v'ați adus lui Hristos jertfă bine mirositoare martiri ai Domnului. Deci rugați-vă Lui, pentru noi pururea.

Slavă, a Treimii.

Pre un Dumnezeu în Treime slăvesc, pre Tatăl și pre Fiul și pre Duhul, Unime neamestecată, Treime cinstită, începere prea fără început și de o ființă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare, primind rugăciunile robilor tăi, le du la Dumnezeul tuturor, ca să ne mântuească pre noi de toată supărarea.

Stih: Sfinților cari sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânșii.

Adunările martirilor din cer, viind de față la cei ce vă laudă pre voi, binecuvântați-i și-i sfințiți, ca să săvârșească cu dragoste vremea postului.

Stih: Fericiți sunt pre cari i-ai ales și i-ai primit Doamne.

Ertând greșelile cele de voie și cele fără de voie, ale celor ce s'au mutat cu credință la Tine, Cela ce știi faptele oamenilor, odihnește-i ca un Dumnezeu.

Irmosul:

Cela ce ai rourat văpaia cup„torului și pre tineri nearși i-ai „păzit, bine ești cuvântat în veci, „Doamne Dumnezeul părinților „noștri.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Biruitori asupra tiranului...

Tot felul de munci cu slăbiciunea trupului răbdând, vindecători bolnavilor, v'ați arătat

purtătorilor de chinuri. Pentru aceasta strig: Tămăduiţi sufletul meu cel bolnav, prin pocăinţă în vremea postului.

Vai mie, cum au trecut toate zilele mele în lenevire! Şi iată că sosește sfârşitul să mă ia, nesăvârşit fiind prin fapte bune. Ci voi martirilor, cei ce bine aţi săvârşit călătoria, rugaţi-vă, ca să mi se dea sfârşit bun.

Cu picăturile sângiuirilor voastre, aţi stins arderea dumnezeirii, dumnezeeşti martiri; şi celor ce au ieşit din vieaţa aceasta, le cereţi cu adevărat iertare de cele ce au lucrat, şi dumnezeească odihnă în veci.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Iezechiil te-a văzut mai 'naainte pre tine, Prea-curată, uşă neumblată, care deschizi uşile pocăinţii tuturor celor desnădăjduiţi. Pentru aceasta mă rog ţie: Deschide-mi şi mie cărările care duc la odihnele cele de acolo.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce s'a...

Munci cu multe chinuri în multe feluri răbdând, unii fiind arşi, alţii ferăstruiţi, iar alţii tăiaţi, v'aţi veselit vitejilor, cântând lui Hristos: Lăudaţi-L, bine-L cuvântaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu sângiurile voastre, sfinţiţi marginile lumii, cu picături mici râuri de tămăduiri tuturor izvorând, prea lăudaţi martiri. Pentru aceasta strigaţi pururea: Lăudaţi, bine-cuvântaţi, şi-L prea înălţaţi, întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Unime în trei feţe, Părinte, şi Fiule, şi Duhule cel viu, o dumnezeire, o împărăţie, pre Tine lumina cea neapusă Te laudă oştile Ingereşti şi noi aceşti de pe pământ Te lăudăm, bine-Te-cuvântăm, şi Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Iată toate neamurile te fericim pre tine, Preacurată, văzând slăvirile tale; că tu ai născut mai pre sus de fire pre făcătorul tuturor, pre cel ce este Dumnezeu şi om. Pentru aceasta bine-te-cuvântăm, şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Ceată a martirilor, cereţi ca să ne mântuiască pre noi, făcând şi acum rugăciuni către Mântuitorul, ca să servim Lui curat prin înfrânare, strigând: Lăudaţi, bine-cuvântaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui, şi sămânţa lor va moşteni pământul.

Pre cei ce au adormit cu bună credinţă întru nădejdea învierii, învredniceşte-i Doamne a se scula spre vieaţa vecinică, ca să Te laude curat şi să Te slă-

vească cu cântări: Lăudați, binecuvântați, și-L prea înălțați întru toți vecii.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Dumnezeu, Cel ce s'a „născut mai 'nainte de veci din „Tatăl, Cel fără de început, și „mai pre urmă s'a îmbrăcat cu „trup din Născătoarea de Dum„nezeu; ca pre un om desă„vârșit, și Dumnezeu adevărat, „lăudați-L, bine-L cuvântați, și-L „prea înnălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Trecut-ai preste legile firii...

Arătatu-v'ați ca niște cărbuni dumnezeești, arzând pădurea cea întunecoasă a nedumnezeirii, și cetele dracilor cu sabia tăindu-le, vitejilor martiri, cei ce sunteți luminători inimilor noastre.

Intunerecul muncilor l-ați trecut, și la lumina cea înțelegătoare v'ați mutat, vitejilor martiri; pentru aceasta luminați sufletul meu cel întunecat cu păcatele.

Răbdat-au dureri prea lăudații martiri, aducând lui Dumnezeu durerile trupului lor; și acum cer credincioșilor, celor ce s'au mutat, odihna cea fără de durere și desfătarea raiului.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Arată-te, Preacurată Dumnezeească Stăpână, ajutătoare netrebnicilor robilor tăi, în vremea postirii, ducând rugăciunile noastre Domnului, Celui ce împărățește veacurile.

Alt Irmos:

Pre tine isvorul nemuririi.

Ca niște foc fiind aruncați de la Dumnezeu pe pământ, ați ars toată înșelăciunea idolilor, aprinzând lumina bunei credințe în toate marginile lumii, martiri ai lui Hristos.

Pre voi martirilor, nici văpăile, nici junghierile, nici roatele, nici ruperea membrelor, nici înproșcările cu pietre, nici teascurile, nici altă muncă amară nu v'au despărțit de dragostea lui Hristos.

Slavă, a Treimii.

Una și întreită laud dumnezeirea cu bună credință, unindu-o după fire, și despărțindu-o după fețe: Tatăl, Fiul, și Sfântul Duh, una sunt.

Și acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceea ce ai odrăslit toiag din rădăcina lui Iesseiu, și a lui David strămoșului, prea sfântă, preacurată, te slăvim; că mântuești sufletele noastre.

Stih: Sfinților celor ce sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânșii.

Cinstită mulțime a martirilor, roagă-te lui Hristos, ca săvârșind noi cu pace călătoria postului, să vedem, și să ne închinăm patimilor Lui.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit Doamne.

Cela ce ai omorât moartea celor morţi şi a celor vii, ca un Dumnezeu, şi ai dat tuturor vieaţă prin scularea Ta, Hristoase; odihneşte şi pre robii tăi, pre cari i-ai mutat.

Irmosul:

Pre Tine, izvorul cel nemu-„ritor, care prin sfinţi dărueşti „tămăduiri neamului omenesc, „Te slăvesc; că mântueşti sufle-„tele noastre.

LUMINÂNDA

Cela ce ai împodobit cerul cu stele, ca un Dumnezeu, şi prin sfinţii Tăi tot pământul ai luminat, făcătorule a toate, pre cei ce Te laudă pre Tine mântueşte-i.

Slavă, a morţilor.

Cela ce stăpâneşti pre cei morţi şi pre cei vii, ca un Dumnezeu şi prin sfinţii Tăi tot pământul luminezi, Ziditorule a toate, mântueşte pre cei ce Te laudă pre Tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce eşti veselia îngerilor, bucuria celor necăjiţi, folositoarea creştinilor, Fecioară Maica Domnului, apără-ne pre noi şi ne scapă de muncile cele veşnice.

LA LĂUDĂRI

Martiricile glasului, care vor fi de rând; Slavă, Idiomela pentru morţi, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile morţilor, ale glasului din Octoih, ce va fi de rând, a lui Teofan, Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

La Liturghie.

Fericirile glasului, pe 6. După eşire.

Troparele:

Apostoli, martiri...

Pomeneşte Doamne ca un bun...

Slavă:

Cu sfinţii odihneşte...

Şi acum:

Pre tine zid şi liman...

Prochimen glasul al 8-lea.

Veseliţi-vă întru Domnul şi vă bucuraţi drepţilor...

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales...

Altul glasul al 6-lea.

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

Stih: Către Tine, Doamne, am ridicat sufletul meu...

Apostolul zilei şi al morţilor, către Soloneni.

Aliluia, glasul al 4-lea: Strigat-au drepţii.

Stih: Fericiţi sunt pre carii i-ai ales...

Evanghelia dela Marcu şi Evanghelia dela Ioan.

CHINONICUL.

Bucuraţi-vă drepţilor întru Domnul...

Altul:

Fericiţi sunt pe carii i-ai ales şi i-ai primit Doamne şi pomenirea lor în neam şi în neam.

In acest chip se face slujba pentru cei morţi în trei Sâmbete ale sfântului post, când nu este nici un praznic dintre aceste trei: Al sfântului Ioan Inainte Mergătorul, sau al Sfinţilor 40 de martiri, sau Buna Vestire.

IN DUMINICA
A DOUA A SFÂNTULUI POST

Se cântă această rânduială, a celui întru sfinți Părintelui nostru Grigorie Palama, Arhiepiscopul Tesalonicului, făcătorul de minuni.

Așezată de Prea sfințitul Patriarh Filoteiu.

SÂMBĂTĂ SEARA

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10, și cântăm trei Stihiri ale învierii, trei ale lui Anatolie, și aceste patru ale Sfântului. Glasul al 2 lea, Prosomia:

Cu ce cununi de laude...

Cu ce cântări de laude vom lăuda pre Ierarhul? Trâmbița Teologiei, gura cea însuflată de focul darului, cinstitul locaș al Duhului, stâlpul bisericii cel nemișcat, bucuria cea mare a lumii, râul înțelepciunii, sfeșnicul luminii, steaua cea luminoasă, care luminează lumea.

Cu ce flori de laude, vom încununa pre Ierarhul? Pre apărătorul evseviei și împrotivitorul relei cinstiri, pre folositorul cel călduros al credinții, pre marele îndreptător și învățător; vioara cea bine tocmită a Duhului, limba cea strălucitoare ca aurul, izvorul care izvorăște ape de vindecări credin-

cioşilor; pre marele şi minunatul Grigorie.

Cu ce buze noi, pământenii, vom lăuda pre Ierarhul? Pre învăţătorul bisericii, pre vestitorul dumnezeeştii lumini, pre tăinuitorul cel ceresc al Treimii. Podoaba cea mare a monahilor; pre cel ce a strălucit cu fapta şi cu gândirea la cele de sus; lauda Tesalonicului, carele are în ceruri pre cel dintru aceeaşi cetate, pre izvorâtorul de mir, dumnezeescul şi prea minunatul Dimitrie.

Slavă, glasul al 6-lea.

Cuvioase de trei ori fericite, prea sfinte Părinte, Păstorule cel bun şi discipul al lui Hristos, mai marelui păstorilor, cel ce ţi-ai pus sufletul pentru oi; însuţi şi acum Grigorie de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru, cu rugăciunile tale, cere să se dăruiască nouă mare milă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu, cea dintâi a glasului.

LA LITIE.

Stihira hramului, Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile învierii după Alfa Vita.

Slavă, glasul al 8-lea.

Limba cea deşteptată spre învăţătură, răsunând în urechile inimilor, ridică sufletele celor leneşi şi prin cuvintele tale cele grăitoare de Dumnezeu scară se află, suind pre cei de pe pământ la Dumnezeu. Pentru aceasta, Grigorie, minunea Tesaliei, nu înceta rugându-te lui Hristos, să lumineze cu dumnezeeasca lumină, pre cei ce te cinstesc pre tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, ceeace nu ştii de mire...

Caută înapoi la Duminica Lăsatului de carne pag. 42.

Acolo slobozeşti pre robul Tău.
Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru.

Troparul.

Născătoare de Dumnezeu, de trei ori.

Şi cealaltă urmare a Privigherii. Iar unde nu este Privighere, zicem Troparul Invierii.
Slavă a sfântului, glasul al 8-lea.

Luminătorule al dreptei credinţe...

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce pentru noi Te-ai născut.

LA UTRENIE

După cei şase Psalmi, la Dumnezeu este Domnul, troparul Invierii, de două ori.
Slavă, al sfântului, glasul al 8-lea.

Luminătorule al dreptei credinţe, întărirea bisericii şi învăţătorule, podoaba monahilor, apărătorule cel nebiruit al Teologilor; făcătorule de minuni Grigorie, lauda Tesalonicului, predicatorule al darului, roagă-te pururea să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoatei de Dumnezeu.

Cela ce pentru noi Te-ai născut...

Obicinuitele Stihologii, şi cetire la Exaimeron. Apoi: Antifoanele glasului, Toată suflarea. Evanghelia Utreniei ce va fi de rând. Invierea lui Hristos, Psalmul 50.

Slavă, glasul al 8-lea.

Uşile pocăinţii deschide-mi...

Şi acum, asemenea.

In cărările mântuirii...

Apoi pe glasul al 6-lea.

Miluieşte-mă Dumnezeule...

Stihira.

La mulţimea faptelor mele.

Caută-le înapoi, pag. 3.

CANOANELE

Din Octoih al învierii cu Irmosul pe 4, al Triodului pe 4, şi al Sfântului pe 6. Canonul Triodului.

Cântarea 1-ia, glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Faraon cel ce se purta...

Luând noi glasul desfrânatului, cu fierbinţi lacrimi cădem către Tine, părintele şi Dumnezeul tuturor, strigând: Am greşit depărtându-ne dela Tine, necurăţiei slujind! Deci primeşte pocăinţa noastră.

Nobleţa cea împărătească care o ai dăruit mie defăimându-o, Cuvinte, rău m'am osândit, ca cel ce iubind dulceaţa păcatului m'am asemănat animalelor. Ci Tu, Mântuitorule, cela ce pentru mine om Te-ai făcut, cruţă-mă cu îndurarea Ta.

In genuchi cad ca şi de demult desfrânatul, Stăpâne Doamne; deci Tu grăbind primeşte-mă, şi îmbrăţişându-mă cu mâinile, dăruieşte-mi chipul mântuirii Tale, şi în loc de argat, iubitorule de oameni, iarăş fiu al Tău mă fă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Dumnezeeştii arătări, firea omenească prin tine s'a învrednicit, că tu una părtinitoare ai fost Fecioară către Dumnezeu omul; pentru aceasta ca pre o Născătoare de Dumnezeu, toţi, dupre vrednicie te slăvim.

Alt Canon al Sfântului.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea...

Veniţi dumnezeeşti ritori, şi cei mai aleşi dintre Teologi, veniţi limbile cele de Dumnezeu grăitoare, adunaţi-vă întru una, ca să lăudaţi dupre vrednicie pre ritorul Duhului, pre dumnezeescul Grigorie.

Să se laude de mine stâlpul credinţei, apărătorul Bisericii, marele Grigorie, prea alesul păstor al Tesalonicului, podoaba cea adevărată a cetei Ierarhilor.

Slavă:

Din pruncie ai poftit vieaţa cea mai bună, şi din tinereţe ai iubit părinte înţelepţia cea desăvârşită; şi întocmai cu obiceiurile şi cu gândul te-ai arătat cu cel de un nume cu tine, dumnezeescul Grigorie.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fii mie, Preacurată, cale vieţii mele, povăţuindu-mă spre dumnezeeştile locaşuri, că am rătăcit şi m'am alunecat în surpăturile răutăţii, din care ridică-mă cu mijlocirea ta.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Cântarea a 3-a, Irmos:

Doamne, Cela ce ai făcut...

Înfricoşându-mă de lucrurile mele şi de înstrăinarea cea cu depărtare şi de risipirea bogăţiei Tale, pre care am cheltuit-o în desfrânări, întru pocăinţă strig către Tine, Dumnezeule şi părintele meu: Greşit-am, mântueşte-mă.

Greşind pe pământ, mă înfricoşez de cer; că am să fiu mustrat la judecată, când toţi vor sta de faţă, Cuvinte, judecându-se cu dreapta Ta judecată.

Întunecatele şi spurcatele mele gânduri mă hrăniau, când dela Tine, Mântuitorule, mă depărtasem eu, păcătosul; iar acum strig: Greşit-am! greşit-am, mântueşte-mă, pre cel ce cu căldură alerg la îndurarea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Frământătura lui Adam s'a îndumnezeit, Fecioară; că din pântecele tău purtător de trup s'a arătat Dumnezeu, prin Carele am fost chemaţi din osânda cea de demult cei înşelaţi cu nădejdea îndumnezeirii.

Alt Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi...

Păzind curgerile dumnezeeştilor tale învăţături, scăpăm de toată măestria celor de rea credinţă şi gonim toate cetele lor, cu sfinţitele tale scrisori, Grigorie.

Înţelepciunea nebunească a celor de rea credinţă o ai stricat, fericite, având în inima ta înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică; prin care cu sunet ai sfărâmat deşarta lor întărâtare.

Slavă:

Omorându-ţi toată sburdăciunea trupului celui stricăcios, înţelepte, sihăstreşte ţi-ai înviat mişcările sufletului şi l-ai făcut pre el organ dumnezeesc al Teologiei.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu cunoştinţa minţii şi cu voinţa am iubit cu deadinsul vieaţa cea de ruşine şi păcătoasă; ci cu dumnezeeasca dragoste, leagă-mă Fecioară mireasă a lui Dumnezeu prin dumnezeeasca rugăciunea ta.

Condacul, glasul al 4-lea.

Acum s'a arătat vremea cea de lucrare, lângă uşi stă judecata, să ne sculăm dar postindu-ne, să aducem lacrimi de umilinţă, unite cu milostenie, strigând: Greşit-am mai mult decât nisipul mării. Ci slăbeşte, făcătorule al tuturor, ca să luăm cununile nestricăciunii.

Şezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: Degrab ne întâmpină...

Înşelăciunea celor rău cre-

dincioşi o ai ars înţelepte şi credinţa ortodocşilor bine o ai arătat şi ai luminat lumea. Pentru aceasta purtător de biruinţă te-ai arătat, stâlp Bisericii şi Arhiereu adevărat. Deci nu înceta rugându-te lui Hristos, să ne mântuească pre noi pre toţi.

De două ori.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Primeşte degrab rugăciunile noastre, Stăpână, şi le du Fiului şi Dumnezeului tău, Doamnă cu totul fără prihană. Stinge supărările hulitorilor, doboară vicleniile şi surpă, Preacurată, îndrăzneala celor fără de Dumnezeu, cari se întrarmează asupra robilor tăi.

Cântarea a 4-a, Irmos:
Tu eşti puterea mea...

Lepădând părinteştile porunci, dumnezeeasca bogăţie care mi-ai dăruit, în dulceţile patimilor o am cheltuit; pentru aceasta ca cel ce cu mărturisire mă căesc, nu Te scârbi asupra mea, Stăpâne Doamne.

Cu dumnezeească cuviinţă primind sărăcie, pre mine cel ce demult m'am fost depărtat, cheamă-mă către Tine; şi spre veselie mă destină, iubitorule de oameni, ajutând cu trupul Tău cel dumnezeesc, Cuvinte, chemării mele.

Prin lacrimi neîncetate să ne mântuim de veşnicile munci, pre care le-a gătit Dumnezeu viclenilor Duhuri. Ca fiul cel pierdut, strigând: Greşit-am Ţie, Părinte! Ci primeşte-ne pre toţi cei ce alergăm la milostivirea Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cuvântul cel ce este fără început cu Tatăl şi cu Duhul, din Fecioara cea neispitită de bărbat se naşte afară de legea firii; şi a rămas ceeace era şi în ceeace a primit dela noi, iarăş a rămas. Că este un fiu în două firi, păzind întru amândouă cele ale firii.

Alt Irmos:
Sfatul cel neurmat...

Deschizându-Ţi gura Ta, Părinte înţelepte, ai predicat înţelepciunea lui Dumnezeu la care ai gândit în inima Ta pururea; şi pre Varlaam cel deşert, neînţelept şi fără minte l-ai arătat.

Apus-ai sub pământ, dupre legea firii, soare cel prea dulce; ci vei răsări de dimineaţă cu Hristos, soarele cel neapus, cel ce caută spre toţi prin rugăciunile Tale.

Slavă:

Arătatu-te-a darul lui Dumnezeu pre tine fericite, laudă şi întărire prea mare ortodocşilor; Păstor bun şi al doilea Teolog şi turmei păzitor prea deştept.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Deschide-mi urechile sufletului, Maică a lui Dumnezeu, ceea ce ai născut pre cel ce a deschis mai 'nainte urechile surdului şi

mă învredniceşte a lua în urechi dumnezeeştile cuvinte şi a le împlini.

Cântarea 5, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat...

De bogăţiile şi de dumnezeeştile daruri m'am lipsit, ducându-mă departe, unde m'am topit de foamea bunătăţilor vieţii; ci Tu Părinte ca un bun umple-mă de dulceaţa şi mărirea cea de demult, pentru bună îndurarea Ta.

Primind gândul celui pierdut, carele şi-a cheltuit vieaţa întru desfrânări, să alergăm către milostivul Părinte cu neîndoită credinţă şi cu inimă înfrântă ca să primim lăsarea păcatelor.

Nu întârzia suflete al meu petrecând în locuri depărtate, ci degrab aleargă mărturisindu-te lui Dumnezeu şi Tatălui, ca să iei deslegare pentru relele ce le-ai lucrat, vieaţa cheltuindu-ţi.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Soarele dreptăţii, cel ce se poartă pre nor luminos întru tine Îl vedem Preacurată Fecioară purtându-se, carele goneşte întunerecul nebuniei idoleşti şi luminează cu adevărată înţelegere.

Alt Irmos:

Spăimântatu-s'au toate...

Cu secerea cuvintelor tale şi cu sfinţitele scrisori, ai tăiat eresurile cele spinoase şi odraslele neghinelor streine; şi ai semănat seminţele ortodoxiei cele de bună credinţă, ierarhe Grigorie.

Cuvintele tale cele prea înţelepte şi cinstitele scrisori sunt rouă cerească, miere din piatră, pâine îngerească celor ce aleargă la tine; mursă de miere, mâncare plină de dulceaţă şi izvor de apă vie, Grigorie.

Slavă:

Învăţător te cunoaşte pe tine pământul şi marea, stâlp sfinţit al ortodoxiei şi cinstită cămară a dumnezeeştilor dogme, sfinţit înţelept cuvântător de Dumnezeu, împreună locuitor şi părtaş şi întocmai la obiceiu cu Apostolii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Cu râurile umilinţei, spală întinăciunea inimii mele, Fecioară Preacurată şi-mi dărueşte mijloace de pocăinţa cu sfinţitele tale rugăciuni, cele către înduratul Dumnezeu, pre carele negrăit L'ai născut.

Cântarea a 6, Irmos

Rugăciunea mea voiu vărsa...

Fiul Tău cel mai tânăr am fost şi bogăţia Ta prin deprinderea relei vieţuiri o am cheltuit şi darurile Tale le-am pierdut şi de bunătăţile Tale m'am lipsit. Vin deci către Tine, părintele şi Dumnezeul meu, cerându-mi iertare.

Instreinare fără omenie am aflat şi a paşte porcii m'am osândit şi bogăţia mea pre carea pentru milostivire mi-ai fost dat-o, degrab o am risipit şi am rămas gol despre toate. Ci Tu, ca Dumnezeul meu, miluieşte-mă!

Nu am îndrăzneală, iubitorule de oameni, a privi şi a vedea nemăsurată înălţimea cerului, fiind că am greşit; nici a mă numi fiu al Tău, eu păcătosul. Ci în dar mă iartă, cel ce ai nemăsurată milă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Negrăită este naşterea ta şi nepovestit este chipul naşterii, Fecioară, ceeace ai născut mai pre sus de minte pre Dumnezeu, avându-ţi fecioria neîntinată. Pentru aceasta pe tine, ca pre o adevărată Născătoare de Dumnezeu, dupre vrednicie te mărim.

Alt Irmos:

Înţelepţilor de Dumnezeu...

Ruptu-s'a deşarta întărâtare şi limba lui Varlaam celui fără minte, cu cuvintele şi cu dogmele şi cu ascuţirea minţii înţeleptului împărat şi cu a ta, Grigorie.

Dumnezeească alăuta Duhului, trâmbiţa care a vestit luminat tainele lui Dumnezeu, pre marele ierarh al Tesalonicului, limba cea de Dumnezeu cuvântătoare, cu cântări să o cinstim.

Slavă:

Povăţuind pre popor oarecând ca un stâlp de foc, ai ars pre vrăjmaşii credinţei; iar adunările credincioşilor le-ai luminat de Dumnezeu înţelepţite, părinte Grigorie.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Stăpână Preacurată, fii mie linişte şi liman de mângâere, trecându-mă la dumnezeescul ţărm cel fără de valuri şi alinându-mi viforul patimilor mele.

Condacul, glasul al 8-lea.

Prosomia: Apărătoarei Doamne...

Pre tine, organul înţelepciunii cel sfinţit şi dumnezeesc, trâmbiţa Teologiei cea luminoasă, cu un glas te lăudăm, Grigorie de Dumnezeu grăitorule. Ci cela ce stai ca o minte înaintea minţii celei dintâi, către dânsul îndreptează mintea noastră, Părinte, ca să strigăm: Bucură-te, predicatorule al darului.

Icosul

Inger te-ai arătat pe pământ, vestind oamenilor cele dumnezeeşti, ce nu se pot grăi. Că având minte omenească şi trup, cu glasurile ca ale celor fără de trupuri, ne-ai făcut pre noi de ne-am minunat, de Dumnezeu grăitorule, a striga ţie acestea: Bucură-te, prin carele s'a gonit întunerecul! Bucură-te, prin carele a venit lumina! Bucură-te, vestitorule al dumnezeirii celei nezidite! Bucură-te, văditorul al

celei zidite şi nebune cu adevărat! Bucură-te, cela ce ai spus că firea lui Dumnezeu este înnălţime neajunsă! Bucură-te, cela ce ai zis că lucrarea Lui este adâncime, care nu se poate lesne vedeà! Bucură-te, că slăvirea lui Dumnezeu bine o ai vestit! Bucură-te, că părerile făcătorilor de rele le-ai mustrat! Bucură-te, luminătorule, cela ce ai arătat soarele! Bucură-te, paharule, carele dai băutură nemuritoare! Bucură-te, prin carele străluceşte adevărul! Bucură-te, prin carele s'a întunecat minciuna! Bucură-te, învăţătorule al darului.

SINACSAR

STIHURI:

Al luminii strălucit vestitor mare fiind cu adevărat.

Izvorul luminii cel neapus, acum la strălucire te-a mutat.

Acest fiu al dumnezeeştei lumini celei neînserate, adevărat omul lui Dumnezeu, avut-a patrie pe cetatea cea împărăţitoare preste toate cetăţile, născut fiind din părinţi luminaţi şi străluciţi şi nu numai pre dinafară şi simţit era om, ci mai ales înlăuntru şi nevăzut, silindu-se a se împodobi cu toată fapta bună. Acesta încă mic fiind, a murit tatăl lui; iar muma lui şi pre dânsul şi pre fraţii lui şi pre surorile lui, i-a hrănit şi i-a crescut întru învăţătură, în legea Domnului şi în sfinţitele Scripturi; încă şi întru înţelepciunea cea dinafară, prin bărbaţi învăţaţi, bine şi desăvârşit s'a iscusit. Şi când a fost de douăzeci de ani, socotind toate cele pământeşti mai proaste decât visurile, a căutat a alerga la Dumnezeu, cel ce este pricinuitorul şi dătătorul a toată înţelepciunea şi a se făgădui Lui prin vieaţă mai desăvârşit. Acel gând şi acel dor mult ce avea către Dumnezeu, l'a descoperit maicii sale, care şi ea doria de aceasta de multă vreme; atunci îndată maica-sa chemând la sine pre fiii săi şi zicându-le cu veselie: Iată eu şi fiii cari mi i-a dat Dumnezeu, le-a descoperit gândul marerelui Grigorie. Şi el încă făcând către dânşii cuvinte de învăţătură, curând i-a dobândit pre toţi a urma cu osârdie dorinţii lui şi a fugi de valurile vieţii aceştia. Şi aşa împărţind toate câte avea la săraci, dupre cuvântul Evangheliei şi lăsând iubirea împărătească, cinstea şi turburările cele din palaturi, cu cuvioasă inimă a urmat lui Hristos. Insă pre maică-sa şi pre surori le-a aşezat într'o Mânăstire de Fecioare, iar pre fraţii săi luându-i cu sine, s'au dus în sfântul munte al Atonului. Neîngăduind însă vremea să petreacă împreună, pre fraţii săi i-a îndemnat să petreacă în alte Mânăstiri, şi să-şi desăvârşească vieaţa după plăcerea lui Dumnezeu. Iar pre sine s'a dat sub ascultarea unui minunat bătrân, anume Nicodim, carele vieţuia cu tăcere numai lui Dumnezeu; dela acesta învăţându-se toată porunca şi toată fapta bună, a dobândit acolo apărarea Preacuratei de Dumnezeu Născătoarei, şi ajutorul ei cel nebiruit întru descoperirea Tainelor. Iar după mutarea aceluia la Dumnezeu, a locuit şi în Lavra cea mare câţiva ani, cu mare nevoinţă; apoi pentru dragostea liniştei a ieşit din Lavră şi s'a dus în pustie: şi adăogând pururea dragostea dumnezeească spre dragoste şi dorind totdeauna a fi cu Dumnezeu, s'a dat la vieaţă mai grea, cu înţeleaptă socoteală pururea înfrânându-şi simţirile şi către Dumnezeu gândul ridicându-şi în toată vremea la rugăciuni zăbovindu-se şi vieaţa sa prea bine tocmindu-şi, s'a făcut vas ales darurilor Duhului lui Dumnezeu, şi a văzut adesea arătări dumnezeeşti.

Aşa petrecând acolo cu osârdie vieaţă bună mulţi ani şi curăţindu-şi trupul şi sufletul desăvârşit, dupre voia lui Dumnezeu a luat ungerea cea mare a preoţiei şi, ca şi cum ar fi fost fără de trup, aşa săvârşia tainele, încât sufletele celor ce numai se uitau la dânsul, veniau la umilinţă. Mare era cu adevărat şi celor ce vieţuiau dupre Dumnezeu se cunoştea ca un purtător de Duh şi făcător de minuni. Pentrucă nerodirea pomilor o prefăcea într'o bună rodire şi cele viitoare mai 'nainte le vedea şi cu alte daruri şi roduri ale dumnezeescului Duh era împodobit. Iar de vreme ce a face

fapte bune este întru a noastră putere, iar a cădea în ispite nu este în puterea noastră, slobozitu-s'a dar ca să cadă şi acest om mare în dese ispite, ca prin toate să se arate desăvârşit cu adevărat; că cele ce i s'au întâmplat de pretutindenea, ce minte le poate gândi? Ce cuvânt poate să le spună? De asemenea şi bântuelile asupra sa despre luptătorii împrotiva lui Dumnezeu, cei ce se arătase de curând şi clevetirile şi cât s'a nevoit pentru buna credinţă, douăzeci şi trei de ani răbdând dela aceia necazuri şi feluri de scârbe. Căci acea fiară din Italia, Varlaam Calabritul, cu înţelepciunea din afară mult înălţându se şi cu deşertăciunea gândurilor sale socotind că toate le ştie, a ridicat cumplit războiu asupra Bisericii lui Hristos şi asupra dreptei noastre credinţe, şi asupra celor ce o ţineau cu tărie. Acesta învăţa, că darul cel de obşte al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi lumina veacului ce va să fie, cu care şi drepţii vor străluci ca soarele, precum şi Hristos mai 'nainte a arătat în munte strălucind; şi toată puterea şi lucrarea dumnezeirii celei în trei feţe şi toată osebirea ori în ce chip s'ar socoti a dumnezeeştii fiinţe, învăţa zic, mintea sa cea vătămată, că sunt făptură. Şi pre aceia cari cu bună credinţă înţeleg, că acea lumină dumnezeească este nefăcută şi toată puterea şi lucrarea şi cum că nimica nu este din nou făcut, din cele ce sunt firește întru Dumnezeu, îi numia prin cuvinte şi prin scrisori *închinători la doi Dumnezei* şi *la mulţi Dumnezei*. Deci pentru acestea dumnezeescul Grigorie, ca un apărător şi luminat păzitor al bunei credinţe, a fost pârît, şi s'a trimis la Constantinopol. Iar dumnezeescul împărat Andronic cel al patrulea din neamul Paleologilor, apărând buna credinţă, a strâns sfinţit Sinod şi venind şi Varlaam cu învăţătura sa cea păgânească şi clevetitoare şi cu hula sa cea împrotiva bine-credincioşilor, s'a umplut de Duhul sfânt marele Grigorie şi îmbrăcându-se cu putere nebiruită de sus, a astupat gura lui cea deschisă împotriva lui Dumnezeu şi de tot l'a ruşinat; şi cu cuvintele sale cele pline de foc şi cu scrisorile, a prefăcut în cenuşă eresurile lui cele uscate. Pentru aceea neputând suferi ruşinea vrăjmaşul dreptei credinţi a fugit la Latini, de unde venise. Iar îndată după acela şi pre Polichindin, sinodiceşte l'a mustrat şi scrisorile aceluia le-a împrăştiat. Iar cei cei ce erau părtaşi pierzării acelora, nici aşa n'au încetat a se oşti împrotiva lui Dumnezeu. Pentru aceasta şi prin multă silinţa sfinţitului Sinod, a însuşi împăratului şi din dumnezeeasca voie îndemnându-se Grigorie, s'a înălţat la scaunul Arhieresc şi s'a pus păstor sfintei Biserici celei din Tesalonic. De aci mai mari şi mai multe nevoinţe decât cele dintâi vitejeşte a făcut pentru dreapta credinţă. Pentrucă pre următorii lui Achindin şi ai lui Varlaam, cari se arătaseră ca nişte lupi cumpliţi şi învăţăturile lor şi scrisorile, nu odată, sau de două ori, sau de trei ori; ci de multe ori cu cuvinte şi cu scrisori de Dumnezeu însuflate, în multe chipuri i-a surpat şi de tot i-a biruit.

Deci atâtea de mari fiind biruinţele marelui Grigorie asupra celor rău-credincioşi, Dumnezeu şi la răsărit l'a trimis învăţător. Căci trimiţându-l sol, ca pre un mai bătrân, din Tesalonic la Constantinopol, să împace feluri de prigoniri între împăraţi, s'a prins de Agareni şi l'au ţinut acolo un an întreg, umblând din loc în loc şi din cetate în cetate învăţându-i fără frică Evanghelia lui Hristos. Şi pre cei tari adeverindu-i, încă şi rugându-i să rămână în credinţă; iar pre cei ce se mişcau dintr'însa, şi puneau înainte oarecare îndoiri şi întrebări de cele ce se făceau pe atunci, cu dumnezeeasca înţelepţie întărindu-i i-a îndreptat. De mai multe ori a grăit şi pentru rânduiala întrupării Domnului şi Dumnezeului nostru şi pentru închinarea cinstitei cruci şi a sfintelor icoane. Asemenea şi pentru Mohamet şi pentru alte multe întrebări ce'i puneau înainte, le da răspunsuri; aşa că unii se mirau de dânsul, iar alţii, cari se întărâtaseră spre nebunie, şi-şi ridicaseră mâinile asupra lui, martiriceşte l-ar fi chinuit, de nu s'ar fi tras înapoi dupre rânduiala lui Dumnezeu, slobozit de iubitorii de Hristos creştini, la turma sa. Pe lângă alte multe şi mari daruri şi vestite isprăvi, a fost şi el împodobit cu ranele lui Hristos şi rămăşiţe de rane de ale lui Hristos a avut şi el întru sine ca şi Pavel. Acest sfânt părinte s'a distins foarte mult şi în vieaţa duhovnicească dinafară. Că ochii lui n'au fost niciodată deşerţi de lacrimi, ci pururea îl dureau pentru izvoarele lacrimilor. Aşa din început şi până în sfârşit nevoindu-se vitejeşte asupra patimilor şi a dracilor şi gonind dela Biserica lui Hristos pre eretici şi dreapta credinţă cu cuvintele

și cu scrisorile sale adeverind-o, a păstorit turma sa încă treisprezece ani. Și a trăit toată vieața sa șeasezeci și trei de ani și apoi și-a dat sufletul său în mânile lui Dumnezeu, iar trupul l'a lăsat turmei sale ca pre o moștenire și comoară aleasă, prea minunată, prea slăvită și prea scumpă. Și minuni face Hristos în toate zilele printr'însul, căci celor ce vin la dânsul cu credință, le dăruește scăpare de toate boalele. Pentru rugăciunile lui, Dumnezeule, miluește-ne pre noi, Amin.

Cuvântarea a 7-a, Irmos:

Tinerii cei ce mersese...

Îndrăzneală nu am a mă numi fiu al Tău, părinte iubitorule de oameni, ci mă fă ca pre unul din argații Tăi, rogu-Te și nu Te îngrețoșa de mine cel ce strig: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Spurcându-ne vieața prin viețuirea păcătoasă și pierzându-ne bunul neam cel dintâi, prin fierbinte pocăință se alergăm către cel unul părinte al nostru și Dumnezeu; ca să luăm mântuire.

A spru Stăpân este căruia m'am osândit a-i robi; tare și nesuferită foame am răbdat, plăcând porcilor. Ci întorcându-mă, strig: Mântuitorule mântuește-mă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Firea cea muritoare o ai înviat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceeace una ai născut vieața; drept aceea, pre tine credincioșii mântuire te știm, ca ceeace ai născut cu trup pre Dumnezeul părinților.

Alt Irmos:

N'au slujit făpturii...

Cei ce cinstesc cuvintele și scrisorile tale, Grigorie, se învață cunoștința lui Dumnezeu, plini se arată de înțelepciunea cea duhovnicească și teologicește predică darul cel nezidit și lucrarea lui Dumnezeu.

Sabia și arcele celor rău credincioși, tu de tot le-ai sfărâmat și trufia lui Varlaam și toată puterea ereticilor, ca o țesătură de păianjen o ai risipit ca cu o piatră, prea mare Ierarhe.

Slavă:

Pecetluitu-s'a cu cuvintele și cu dogmele și cu scrisorile tale, Grigorie, credința celor binecredincioși și îndrăzneala eresurilor a contenit și amenințarea dreptei credințe și tăria celor rău credincioși a încetat.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Noi cei uscați de boalele patimilor știindu-te cu adevărat izvor de tămăduiri, scoatem ape de mântuire dumnezeești și strigăm: Bine este cuvântat Prea curată rodul pântecelui tău.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De șeapte ori cuptorul...

Bogăția cea nemăsurată și multă milostivirea Ta o vedem, Stăpâne, cei ce credem întru Tine. Pentru aceasta toți cu căldură împreună cu desfrânatul cădem către Tine. Primește pre cei ce Ți-au greșit și la Tine au alergat; că nu este milostive păcat, care să poată birui iubirea Ta de oameni.

Pentru milostivire Stăpâne pre sine Te-ai smerit, şi Te-ai apropiat fiilor Tăi celor căzuţi; că însuţi iubitorule de oameni pre cei căzuţi îi întâmpini, şi sărutându-i, mântuire le dăruieşti; şi de şi cineva va cădea jos, milostiv fiind ca un iubitor de oameni, nu te mânii.

Cea mai înfricoşată judecată mă va întâmpinà, o Stăpâne! Că văzându-Te fără răutate şi iubitor de oameni, nu alerg către Tine ca să strig cu glasul curvarului, ci în lenevire îmi petrec vieaţa. Tu dar fii mie milostiv, şi de osânda aceea mântueşte-mă prin pocăinţă, îndurate.

Nu trei Dumnezei slăvim, ci o dumnezeire, iar trei ipostasuri cinstim cu adevărat. Pre Tatăl nenăscut, pre Fiul născut din Tatăl, şi pre Duhul Sfânt purces din Tatăl, pre Dumnezeu unul în trei; de şi numirea fie-căruia, ca un Dumnezeu ce este, cu credinţă se slăveşte.

A Născătoarei de Dumnezeu...

La multe năpăşti, sunt supus, şi cu viforul întristărilor înnecat; ci cu rugăciunile tale mântueşte-mă, ceea ce eşti limanul mântuirii Preacurată, şi din toate răpindu-mă, mă mântueşte. Ca pre tine dupre vrednicie ca pre o caldă folositoare, şi de Dumnezeu Născătoare, să te slăvesc întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Tinerii cei bine credincioşi...

Stai acum împreună cu Teologii lângă scaunul celui prea îndurat, fiind asemenea cu dânşii, şi întocma la obiceiuri, prea înţelepte Grigorie mai întâi şezătorule pe scaunul Tesaloniculuì; podoaba ierarchilor, luminat împodobit fiind cu mărirea arhieriei, şi servind lui Dumnezeu.

Ştiind Dumnezeu curăţia gândului tău, şi mai 'nainte de pântece şi de zămislire, a grăit curat credinciosului şi dumnezeescului împărat, că erai să fii apărător nebiruit al Bisericii. Pentru aceasta, prin întărire canonicească, te-ai uns cu mirul arhieriei.

Slavă...

Birueşte-se arătat şi se spulberă adunarea lui Polichindin de mâna ta, şi de înţeleptele tale cuvinte, prea lăudate Grigorie, mai întâi şezătorule pre scaunul Tesaloniculuì; şi precum piere fumul, aşa a pierit adunarea cea putredă, prin limba ta cea cu glas de tunet şi de Teolog.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu din bunătatea sa cea desăvârşit, întru tine Fecioară a împodobit firea omenească cea cufundată în patimi şi toată o a înoit şi o a sfinţit. Pentru aceasta cei prin tine mântuiţi, te slăvim întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au de aceasta...

Bucurie şi veselie se face acum pentru mine, junghiindu-se viţelul Tău; umple de aceasta şi sufletul meu cel ce nădăjdueşte spre Tine, Dumnezeule; primeşte-mă pre mine rătăcitul, şi la vieaţă mă ridică pre mine cel omorât, şi mă îmbracă întru dumnezeeasca haină a mântuirii şi a nestricăciunii.

Suflete depărtate de la Dumnezeu şi lipsite de dumnezeeştile daruri, veniţi cu căldură, şi luând în minte întoarcerea desfrânatului, să strigăm: Părinte bunule! Cela ce eşti din ceruri, greşit-am cu toţii, curăţeşte-ne şi ne mântueşte pre cei ce alergăm la mila Ta.

Ca unul ce ai mulţime multă de îndurări, nu Te îngreţoşa Doamne, Doamne, de mine, carele în multe desfătări am cheltuit bogăţia, şi acum alerg şi strig către Tine: Greşit-am Ţie! Mântueşte-mă, pre cel ce scap la mila Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu..

Liman de mântuire, de conducere şi de părtinire, te am pre tine eu, robul tău; scapă-mă de toate împidecările cele cumplite, ca una ce eşti bună, cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, Stăpână. Că spre tine cu dragoste toată nădejdea mi-am pus; ca cu credinţă să te slăvesc.

Alt Irmos.

Tot neamul pământesc.

Oglindă dumnezeească te-ai făcut Grigorie; că pre cel dupre chipul lui neîntinat l'ai păzit, şi mintea puindu-ţi bărbăteşte, stăpân asupra patimilor trupeşti, ai luat chipul cel dupre asemănare. Pentru aceasta te-ai şi făcut casă prea luminată sfintei Treimi.

Impăratul cel bine credincios, te-a arătat pre tine, ca cum ai fi fost cu aripi sburând prin aer; că împreună cu dânsul te-ai luptat, ca un plin de Dumnezeescul Duh asupra lui Varlaam, celui cu minte deşartă şi nebun, carele a grăit nedreptate asupra înălţimii lui Dumnezeu; pre carele pre dreptate l'ai biruit.

Slavă.

Cu totul fiind plin de înţelepciunea cea bună, Mărite, ai strălucit lumină în lume, izvorând dogmele ortodoxiei; că cu iubirea filosofiei celei alese, Înţelepte, ai luat în pântece dumnezeeiasca frică şi ai născut cuvintele Duhului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cântare de mulţumită cu un glas aducem ţie noi credincioşii, de Dumnezeu Născătoare; că tu ai deslegat blestemul nostru cel de demult şi toţi luăm prin tine dumnezeeasca bine-cuvântare, mântuire, luminare, milă şi bucuria cea veşnică.

LUMINÂNDA ÎNVIERII

Slavă, a sfântului.

Prosomia: Cu apostolii să ne suim...

Bucură-te, lauda Părinților, gura Teologilor, sălășluirea tăcerii, casa înțelepciunii, căpetenia învățătorilor, adâncul Cuvântului; bucură-te, organul lucrării, înnălțimea gândirii la cele de sus, tămăduitorule al boalelor omenești; bucură-te, locașul Duhului, viu fiind și după moarte părinte.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Stăpână, a tuturor Stăpână, apucă înainte întru primejdii, sârgueşte întru necazuri, fii de față în nevoi; ca să nu ne apuce pre noi în ziua sfârșitului nici satana, nici iadul, nici perirea. Ci să stăm toți nevinovați înaintea înfricoșatului Divan al Fiului tău, o Maica lui Dumnezeu Stăpână! Căci câte voești, le și faci.

LA LAUDĂRI.

Punem Stihirile pe opt și cântăm Stihirile învierii cinci și aceste trei glasul 1-iu.

Prosomia: Ceea ce ești bucuria ..

Fericită vieață ai petrecut în lume și acum te veselești împreună cu adunările celor fericiți și pre pământul celor blânzi ca un blând locuești, Ierarhe Grigorie. Imbogățindu-te dela Dumnezeu cu darul minunilor, cari dai celor ce te cinstesc.

Stih: Gura dreptului va deprinde înțelepciune și limba lui va grăi judecata.

Dogmele dreptei cedințe le-ai sădit, tăind fericite spinii relei învățături și sămânța credinței bine îmmulțindu-o, cu ploaia cuvintelor tale spic însutit ai adus lui Dumnezeu, ca un plugar iscusit.

Stih: Auziți acestea toate neamurile...

De strălucirea vieții tale celei fără de prihană, s'au mirat adunările îngerilor și ale oamenilor fericite; că de bună voie te-ai arătat tare nevoitor și pustnic și arhiereu; vrednic slujitor lui Dumnezeu și prieten adevărat.

Stih: Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârșit.

Și Stihira Triodului, glasul al 6-lea.

Celor ce umblă întru întunerecul păcateler, ai răsărit lumină, Hristoase, în vremea postului. Arată-ne nouă și ziua cea vestită a patimii Tale; ca să strigăm Ție: Scoală-Te, Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta, Și acum a Născătoarei de Dumnezeu

Prea bine-cuvântată ești...

DOCSOLOGIA MARE.

Ecteniile și Apolisul.

Și Litie în Pridvor dupre obiceiu, cântăm Slavă, Și acum, Stihira Evangheliei. Ceas întâi și învățătura lui Studitul, și Apolisul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6, și a Sfântului.

Cântarea a treia, pe 4.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Tu Doamne ne vei feri, și ne vei păzi de neamul acesta și în veac.

Stih: Mântuește-mă Doamne că a lipsit cel cuvios.

Apostolul din cartea cea către Evrei. Aliluia glasului. Evanghelia de la Marcu, și a sfântului, toată slujba arhierească.

CHINONICUL

Lăudați pre Domnul din ceruri.

DUMINICA SEARA

După Psalmul Incepător.

La Doamne strigat-am... Punem Stihiri 10. Și cântăm patru din Octoih, cele de umilință; și ale Triodului, Prosomicele lui Iosif.

Glasul al 8-lea.

Prosomia: Fără de măsură este...

Fără de măsură greșind Ție, nenumărate munci aștept, scârșnirea dinților și plângere fără mângâere; gheena focului și întunerecul și tartarul. Deci prea drepte judecătorule, dăruește-mi lacrimi prin care să aflu iertare, și deslegarea de răutățile mele, postind și strigând Ție: Stăpâne Hristoase milostivește-Tê spre mine, pentru mare și bogată mila Ta.

Pre mine cel rătăcit în munții relei neascultări, caută-mă Cuvinte, și la Tine mă chiamă, gonind departe năravurile cele rele ale gândului meu. Și fiind mort învia-mă iarăș, și cu postul mă curățește pre mine, cel ce strig cu plângere neâncetat: Stăpâne Hristoase! Milostivește-Te spre mine, pentru mare și bogată mila Ta.

Altă Stihiră a lui Teodor. Glas același.

Prosomia Pre cea slăvită...

Incepând postul săptămânii a treia, pre cinstita Treime să o lăudăm credincioșii, săvârșind cu bucurie ceealaltă vreme a lui; și patimile trupești slăbindu-le, să culegem din sufletele noastre flori dumnezeești, ca să împletim cununi Stăpânei zilelor. Ca toți purtând cununi, să lăudăm pre Hristos ca pre un biruitor.

Și din Mineiu trei, Slavă, Și acum. A Născătoarei de Dumnezeu.

După Eșire: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea.

Să nu întorci fața Ta de la sluga Ta...

Caută-l la Duminica lăsatului de brânză, cu Stihirile lui, pag. 108.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, glasul 8-lea

Fraile părintești lepădându-le, cu minte nestatornică am viețuit în gândurile cele dobitocești ale păcatului; toată vieața mea rău chieltuindu-o eu, ticălosul; și de hrana care întărește inima lipsindu-mă, am mâncat dulceața poftei, care satură în scurtă vreme.

Ci prea bunule Părinte, să numi închizi mie milostivirile cele iubitoare de oameni; ci deschizându-le, primeşte-mă ca pre fiul cel pierdut, şi mă mântueşte. De două ori.

Martirica

Martiri ai Domnului, tot locul sfinţiţi şi toată boala tămăduiţi; şi acum rugaţi-vă, să se mântuiască din cursele vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cele cereşti te laudă pre tine cea plină de dar, Maică, ceea ce nu ştii de mire; şi noi doxologim naşterea ta cea neurmată, Născătoare de Dumnezeu; roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi ceea-laltă rânduială precum mai'nainte s'a arătat, în Duminica lăsatului de brânză.

LUNI A TREIA SĂPTĂMANĂ

LA UTRENIE

Troicinicele glasului. După întâia Stihologie, zicem Sedelnile cele de umilinţă din Octoih, ale glasului ce se va întâmpla. După a doua Stihologie, zicem aceasta Şezândă, a lui Iosif.

Glasul al 8-lea.

Prosomia: Porunca cea cu tainâ...

Cu focul înfrânării să ardem toţi ca pre nişte uscăciuni, sburdările patimilor şi văpaia cea nestinsă, să o stingem acum cu izvoare de lacrimi; strigând celui ce va să judece tot pământul: Mântuitorule milostive Doamne, păzeşte-ne pre noi neosândiţi, dându-ne iertare de greşeli.

Slavă, iar aceasta. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu asemenea.

Ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită Curată binecuvântată, roagă neâncetat, pentru noi, pre cel ce s'a născut din tine pentru milostivirile îndurărilor, cu puterile cele de sus, cu arhanghelii şi cu toţi cei fără de trupuri, să ne dea nouă iertare mai'naainte de sfârşit, şi curăţire de păcate, şi îndreptare vieţii, ca să aflăm milă.

După a treia Stihologie, Sedelna lui Chir Teodor, asemenea.

Treime sfântă şi cinstită, păzeşte-ne întregi şi neosândiţi, pre noi cei ce săvârşim postul de a treia săptămână, ca să trecem cu vrednicie şi celalalt ce urmează şi să îndeplinim toate poruncile Tale. Ca aşa urmând, să ajungem fără osândă a vedea slăvita învierea Ta, aducându-Ţi cântare şi laudă.

Slavă, tot aceasta. Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti folositoarea credincioşilor şi bucuria celor necăjiţi, mângâerea prea mare celor întristaţi; roagă neîncetat, pentru noi, pre cel ce s'a născut mai pre sus de fire din pântecele tău cel prea sfânt, Fecioară, împreună cu Îngerii şi cu Stăpâniile, să scăpăm în ceasul întrebării de cumplita osândire.

Psalm 50. Apoi CANONUL Mineiului, dupre rânduiala lui. Şi acest Tripesneţ a lui Chir Iosif. Şi se cetește Cântarea 1-ia din Psaltire,

glasul al 8-lea, Irmos.

Cântare să înălţăm popoare...

Cela ce ai milostivire ca un Dumnezeu, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc, carele mi-am cheltuit vieaţa desfrânat. Strig către Tine: Greşit-am! Nu trebuiesc pârâşi; căci eu însumi vădesc ruşinea faptelor mele.

Lăsând hrana cea îngerească, m'am asemănat dobitoacelor, hrănindu-mă cu netrebnica răutate. Dar primeşte-mă pre mine cel ce mă întorc, ca pre unul din argaţii Tăi, cerescule Părinte.

Noaptea dulceţurilor care vine din desfătări lăsându-o, toţi credincioşii să ne apropiem cu osârdie spre lumina adevărului; ca să ne învrednicim mesei celei luminoase.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Prea-sfântă biserică, lâna cea de Dumnezeu rourată, izvorule cel pecetluit al râului celui fără de moarte. Păzeşte Stăpână turma ta, de toţi luptătorii nebiruită.

Alt Tripesneţ, a lui Chir Teodor. Glasul acelaşi.

Irmos: Să cântăm lui Dumnezeu...

Acum întru aceasta a treia săptămână curăţindu-ne, fraţilor, ca şi Israel de demult în trei zile, să ajungem la muntele rugăciunilor şi acolo auzind dumnezeeştile glasuri, să lăudăm pre Hristos.

Veniţi popoare întărindu-ne cu postul ca Samson, să ucidem pre demonul pântecelui, ca pre altă fiară şi să nu-şi râdă Dalila patimilor, înşelându-ne.

Slavă, a Treimii.

Ca heruvimii Te laud pre Tine, Dumnezeire, trei lumini şi o lumină, vieaţă şi vieţi, pre Dumnezeu cel ce a născut, pre Dumnezeu cel ce s'a născut şi pre Dumnezeu Duhul cel viu, carele din Tatăl purcede.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, bucuria Evei; că întristarea aceleia prin naşterea ta Curată a încetat. Bucură-te, nor luminat al luminii celei neapuse, din carele a răsărit Hristos Dumnezeu.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Intr'armându-ne şi noi ca David prin credinţă, să surpăm cu smerenia gândul cel trufaş, ca pre alt Goliat; să tăiem şi mulţimea patimilor.

Irmosul:

Să cântăm lui Dumnezeu ce„lui ce a scos pre Israil din ro„bia cea amară a lui Faraon şi „cu stâlp de foc şi cu nor lu„minat l'a povăţuit, că s'a prea „mărit.

Cântarea a 8, Irmos:

De Dumnezeu grăitorii tineri...

Cheltuindu-mi averea părintească în păcate, m'am lepădat afară din curţile darului; ci primeşte-mă, Părinte, pentru nemăsurată îndurarea Ta.

Intru prea luminată strălucirea postului, prin rugăciuni luminându-ne, să ne nevoim ca să scăpăm de întunerecul păcatului.

Cucereşte-se Ţie ceata celor fără de trupuri, heruvimii se roagă, precum şi adunările sfinţilor; mântueşte sufletele noastre Hristoase mult îndurate.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai zămislit strugurul cel nelucrat, trezeşte-mă pre mine cel întunecat cu beţia păcatului, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, nădejdea sufletelor noastre.

Alt Irmos:

Cel ce acoperi cu ape cele...

Veniţi să ne desfătăm fraţilor cu postul, că el este odorul cel părintesc, avuţia cea minunată, Maica tuturor celor ce au servit Stăpânului Hristos; că acesta întăreşte trupul, luminează gândul şi inima.

Lui Ghedeon celui minunat asemănându-te, suflete, având bunătăţi, credinţa, nădejdea şi dragostea lui Hristos; ieşi ca să ucizi patimile cele de alt neam, precum şi acela cu trei-sute a ucis neamul Madiamitenilor.

Bine-cuvântăm pre Tatăl...

Şi ca pre o Treime, Te măresc şi ca pre o Unime, Te laud pre Tine, Dumnezeire una, Părinte atotţiitorule, însuţi Stăpânitorule, Fiule, şi Duhule Sfinte, putere a tot stăpânitoare; o fire, o împărăţie, căreia în trei feţe ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Durerile de care a scăpat mai pre sus de fire întru naşterea Ta ceeace Te-a născut, le-a cunoscut întru cinstită patima Ta: că s'a pătruns de durere, văzându-Te pre cruce pironit de bună voie, de jidovi, pre Tine, cel ce ai întemeiat pământul pre ape.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Când vei veni întru slava Ta, cu mii şi cu milioane de puteri, să judeci tot pământul, atuncea Doamne să-Ţi fie milă de mine, să mă ierţi şi să mă cruţi de osândă; să nu mă ruşinezi, nici să mă osândeşti în focul cel veşnic.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cela ce acoperi cu ape cele „mai pre de-asupra ale Tale, cela „ce pui mării hotar nisipul şi „toate le ţii. Pre Tine Te laudă „soarele, pre Tine, Te slăveşte „luna, Ţie îţi aduce toată făp„tura laudă, ca făcătorului tu„turor în veci.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre cel ce s'a arătat în munte...

Pre mine, cel ce m'am depărtat de la dragostea Ta, Părinte, şi m'am făcut rob pornirilor celor din voie ale desfătărilor, întorcându-mă, acum mă primeşte ca pre cel pierdut; că însuţi eşti mult îndurat.

Smochin neroditor m'am arătat, lucrând eu ticălosul numai răutatea, care îmi pricinueşte focul; ci Tu, Doamne, fă-mă roditor, ca să-Ţi aduc roduri de fapte bune.

Posteşte-te suflete al meu de răutate şi de vicleşug, opreşte-te de mânie şi de iuţime şi de tot păcatul; că post ca acesta voeşte Iisus, prea iubitorul de oameni, Dumnezeul nostru.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti, Născătoare de Dumnezeu, arma noastră şi zidul: Tu eşti sprijineala celor ce aleargă la tine; pre tine şi acum te îndemnăm spre rugăciune, ca să ne mântuim de vrăjmaşii noştri.

Alt Irmos:

Slăvimu-te pre Tine...

Post curat, adică lepădarea răutăţilor, ca nişte daruri bine primite, să aducem lui Hristos Dumnezeului nostru.

Ştiind suflete cum a hrănit Elisei de demult pre profeţi, hrăneşte-te simplu, mulţumind lui Hristos.

Slavă, a Treimii.

O Treime în feţe, pre Tine Dumnezeire Te laud. Pre Tatăl fără de început, pre Fiul şi pre Duhul cel viu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maica lui Dumnezeu, Fecioară, cămara cerescului împărat Hristos, mântueşte cu rugăciunea ta pre cei ce te laudă cu dragoste.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Daniil în groapă a îmblânzit fiarele cu zăbala postului şi noi postindu-ne să supunem patimile.

Irmosul:

Slăvimu-te pre tine, cea fără „prihană Maica lui Hristos Dum„nezeu, întru care a umbrit Du„hul cel prea sfânt.

Svetilna glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 4 lea

Imbrăcatu-m'am cu întinăciunea cea rea a greşelilor mele şi din bucuria cămării m'am izgonit. Milostiveşte-Te spre mine cu negrăită îndurarea Ta, ca spre fiul cel pierdut, Dumnezeule şi mă miluieşte. De două ori.

Apoi Martirica.

Cine nu se minunează, sfinţilor mucenici, văzând nevoinţa cea bună cu care v'aţi nevoit? In ce chip fiind cu trup, aţi biruit pre vrăjmaşul cel fără de trup, mărturisind pre Hristos şi cu crucea într'armându-vă? Pentru aceasta dupre vrednicie

v'ați arătat gonitori dracilor și luptători împotriva barbarilor. Ne'ncetat rugați-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Candelă nestinsă, scaune al dreptății, Preacurată Stăpână, roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

La ceasul al Șaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 4-lea.

Pentrucă suntem neputincioși și slăbănogiți de păcate, vindecă zdrobirile noastre, doctorule al sufletelor; celace știi gândul oamenilor, iubitorule de oameni.

Slavă, Și acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalm 29.

Rugăciunea Dumnezeului vieții mele: Zice-voiu lui Dumnezeu, Sprijinitorul meu ești Tu.

Stih:

In ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor.

Din profeția Isaiei cetire.
Cap. 8, Vers 13.

Pre Domnul puterilor însuș, pre Acela sfințiți și de Acela vă temeți și de vei nădăjdui într'însul, Acela va fi ție spre sfințenie. Și nu vă veți apropia de El, ca de piatra cea de sminteală, nici ca de piatra cea de cădere; iar casa lui Iacov, ceice șed în Ierusalim în lat și în surpătură. Pentru aceasta vor slăbi mulți dintr'înșii și vor cădea și se vor sfărâma și se vor încurca și se vor prinde oamenii, ceice sunt întru întărire. Atunci se vor vădi ceice pecetluesc legea, ca să nu învețe. Și va zice: aștepta-voiu pre Dumnezeu, ceice ș'au întors fața lor dela casa lui Iacov și voiu nădăjdui întru Dânsul. Iată eu și pruncii, care mi-a dat Dumnezeu și vor fi semne și minuni în casa lui Israil dela Domnul Savaot, celce locuește în muntele Sionului. Și de vor zice către voi: întrebați pre vrăjitori și pre ceice strigă din pământ, pre ceice grăesc deșertăciuni, cari glăsuesc din pântece. Au doar nu întreabă un popor pre Dumnezeul său? Pentruce să întrebe pre cei morți despre cei vii? Că legea o au dat spre ajutor, ca să nu zică, precum este cuvântul acesta, că atunci nu vor mai fi daruri pentru el. Și va veni asupra voastră foamete grea și va fi dacă veți flămânzi, vă veți mâhni și veți blestema pre boieri și pre cele părintești și vor căuta la cer sus și pre pământ jos vor privi. Și iată necaz, îmbulzeală, scârbă, nevoie și întunerec, ca să nu vadă și nu va lipsi celce este în necaz până la o vreme. Aceasta întâiu beà, degrab fă țara Zavulonului, pământul Neftalimului și ceilalți, cari locuesc pre lângă mare și de cea parte de Iordan, Galileea neamurilor. Poporul celce umbla întru întunerec a văzut lumină mare, ceice locuiți în laturea și în umbra morții, lumină va străluci preste voi. Mulțimea poporului o ai scos întru veselia Ta și se vor veseli înaintea Ta, ca ceice se veselesc la seceriș și ca cei ce împart dobânzi. Că se va lua jugul cel pus preste dânșii și toiagul cel pus preste grumazii lor; că toiagul celor silnici l-a sfărâmat Domnul, ca și în zilele lui Madiam. Că toată haina luată cu vicleșug și îmbrăcămintea jefuită, o vor da înapoi și ar fi dorit să fi fost arse cu foc. Căci prunc s'a născut nouă, Fiul și s'a dat nouă, a căruia stăpânire s'a făcut preste umărul Lui și se cheamă numele lui înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu tare, biruitor, Domn păcii, părinte veacului ce va să fie, că voiu aduce pace preste domni și sănătate lui. Și mare va fi stăpânirea lui și păcii lui nu va fi hotar, pre scaunul lui David și întru împărăția lui va ședea, ca să o îndrepteze și să apere cu judecată și cu dreptate, de acum și până în veac, râvna Domnului Savaot va face acestea.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalm 42.

Mântuirea feții mele și Dumnezeul meu.

Stih:

Judecă-mă Doamne și alege dreptatea mea.

slujim; să suspinăm, să plângem cu căldură, până avem vreme de întoarcere, ca să scăpăm de plângerea cea veșnică, care va fi în văpaia gheenii; dând slăvire lui Hristos, celui ce a rânduit pocăință tuturor oamenilor, cari se întorc cu dreptatea gândului.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tinzându-ți dumnezeștile tale mâni, cu care ai purtat pre făcătorul întrupat pentru bunătatea lui, Fecioară Prea sfântă, roagă-L să ne mântuească din supărări și din patimi și din primejdii pre noi cari cu dragoste te lăudăm și strigăm ție: Slavă celui ce s'a sălășluit întru tine, slavă celui ce a eșit din tine, slavă celui ce ne-a slobozit pre noi prin nașterea ta.

După a treia Stihologie, Șezânda lui Teodor Glasul 3.

Prosomia: Să se veselească cele cerești...

Cu postul veselindu-ne, cu cântări bucurându-ne și cu rugăciunile luând putere asupra tuturor patimilor, să călcăm pânditurile lui Veliar, și urmând lui Hristos să strigăm: Invrednicește-ne pre noi îndurate să vedem crucea Ta, dându-ne mare milă.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: De Frumusețea Fecioriei tale...

De Dumnezeu Fericită Maică, care nu știi de mire, tămăduește sufletul meu cel bolnav, că rău sunt cuprins de păcate, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta strig ție din suspinul inimii mele: Primește-mă, ceea ce ești cu totul fără prihană, pre mine cel ce am greșit foarte; ca să strig ție cu îndrăzneală: Bucură-te, locașul lui Dumnezeu.

Psalmul 50. Și cântăm CANONUL Mineiului și aceste TRI-CANTĂRI, dupre rândueala lor. Și se cetește Cântarea a doua din Psaltire.

Cântarea 2-a, glasul 1-iu, Irmos:

Vedeți, vedeți că însumi Eu sunt, carele am poruncit „lui Moisi să conducă în pustie „pre poporul cel robit al lui „Israil, și l'am mântuit ca un „puternic, cu stăpânirea mea.

Făcându-mă fiu prin baia botezului, prea bunul părinte, m'am împodobit cu bogăția a tot felul de bunătăți. Dar apoi m'am făcut rob de bună voie gândurilor celor neroditoare; și pentru aceea am sărăcit.

Milostiv, îndurat și milostiv fii mie, Doamne! Judecă judecata mea, drepte judecătorule; primește puțină suspinarea mea, Hristoase, pentru mare mila Ta, și nu mă trece cu vederea.

Desbrăcându-ne de întinatul vestmânt al neînfrânării, să ne îmbrăcăm în vestmântul cel luminat al postului și făcându-ne luminați, să ajungem la luminata înviere a Mântuitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Mântuește-mă, mântuește-mă, ceeace ai născut pre Mântuitorul; vezi Preacurată necazul meu și mulțimea nenumăratelor mele răutăți din toate zilele, și scapă ticălosul meu suflet din desnădăjduire.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul al 3-lea, Irmos.

Vedeți, vedeți...

Vedeți, vedeți, că Eu sunt cela ce v'am izvorât mântuire ca un Dumnezeu, cu care toți oamenii prin înfrânare vă adăpați.

Vedeți, vedeți, că Eu sunt cela ce am hotărît vouă vremea cea sfințită și sfântă, spre veselia sufletească, adică curgerea postului.

Slavă, a Treimei.

Treimea să o lăudăm, Unimii să ne închinăm: Fiului un-născut fără început din Tatăl, cel fără de început, Duhului celui împreună pe scaun șezător și cu Tatăl împreună vecuitor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă neîncetat pre Mântuitorul, ceeace ești cu totul fără prihană, ca să scape din toată nevoia, pre cei ce te mărturisesc cu trupul și cu sufletul, pre tine, de Dumnezeu Născătoare.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Tale! Că ai arătat oarecând nemâncat de lei în groapă pre Daniil, cel îngrădit cu postul.

Irmosul:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt „Mântuitorul lumii, lumina cea „adevărată, izvorul vieții, Fiul „lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De carele se înfricoșează...

Plâng și mă tânguesc, gândind la ceasul întru carele voi să stau înaintea scaunului Celui înfricoșat, ca să dau răspunsuri de multe răutățile mele, care prin neștiință, și prin știință le-am făcut.

Moisi aflând postul curățitor, a cunoscut pre Dumnezeu, pre Cel singur curat. Suflete al meu, curățește-te și tu cu postul, ca să te apropii de Dumnezeu iubitorul de oameni.

Să iubim postul Maica bunătăților; să urîm desfătarea roditoare de patimi, și să strigăm: Părinte, Cela ce ești în ceruri, mântuește-ne pre noi, mântuește-ne, pentru rugăciunile sfinților Tăi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă pre judecătorul, pre Carele L-ai născut, Preacurată Fecioară Marie, să se milostivească în ceasul judecății, și să mă mântuească pre mine osânditul; ceeace singură ești folositoarea neamului omenesc.

Alt Irmos:

Pre Domnul cel ce s'a pogorît...

Primind darul cel prea luminat al postului, să ne strălucim cu bunătățile, arătându-ne fețele blânde și obiceiurile line, dupre așezământul sufletului.

Postindu-se Elisei, a dat viu Somanitencii pre Fiul ei; din aceasta să cunoaștem fraților cât este de bun postul, cât este de mare, ca un dar de Dumnezeu dăruit.

Bine-cuvântăm pre Tatăl...

Tatălui și Fiului ne închinăm, și Duhului Sfânt; Unimei în Treime, cu Ingerii strigând prin guri de lut: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu celui în Treime.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai prunc, Fecioară, rămâind tu una ceeace ești de Dumnezeu dăruită. Taina aceasta mare este, minune înfricoșată! Că ai născut pre Mântuitorul lumii, Dumnezeu întrupat.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru...

Nimenea din noi să nu se dea lenevirii, o fraților! Că vremea lucrării este, ceasul prăznuirii; cine este dar înțelept? Ca într'o zi să câștige toate veacurile!

Irmos:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce s'a pogorît în „văpaie, la tinerii evreești, cu „putere dumnezeească, pre Dom„nul cel ce s'a arătat, Preoți „bine-L cuvântați, și-L prea-în„nălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Norul cel purtător de...

In noianurile păcatului, întru adâncul desnădăjduirii, în întreitele valuri ale gândurilor și în viforul patimilor căzând, strig; Adâncule al milii, ajută-mi! și cu milostivirea Ta, dă-mi ploaie de iertarea păcatelor.

Prin post trupul, prin înfrânare Duhul, prin lacrimi sufletul să ne curățim credincioșii; și fiind curați să întâmpinăm luminat pre Cel Curat; ca să vedem mântuitoarele patimi; care le-a răbdat pentru noi Mântuitorul.

Ca vameșul suspin, ca păcătoasa lăcrimez, ca tâlharul strig: Pomenește-mă, îndurate! Ca orbul glăsuesc: Fiul lui Dumnezeu, deschide-mi ochii sufletului, cei orbiți cu răutatea vicleanului înșelător.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Muntele cel netăiat, ușa cea neumblată, pre ceeace este mai înaltă decât cerurile și decât toată zidirea, frumusețea lui Iacov, năstrapa cea cu totul de aur, podul și Maica Ziditorului, pre Fecioară credincioșii să o fericim.

Alt Irmos:

La muntele Sinai...

Cunoscând aceste zile de acum, mai presus decât toate

zilele, sfinţite rugăciuni să înălţăm lui Dumnezeu cu conştiinţă curată, neîncetat plecând genuchile şi zicând: Doamne, primeşte pururea rugăciunile şi cererile robilor Tăi.

Poporul a şezut precum scrie; a mâncat şi a băut şi s'a sculat de a jucat, slujind idolului Veelfegor. Vezi rodurile cele rele ale nesaţiului pântecelui! Iar noi să postim şi să ne prea mărim ca marele Moisi.

Slavă a Treimii.

In fiinţă unimea este nedespărţită, Treime, dumnezeirea cea prea înnaltă, care unindu-se în fire, se împarte dupre feţe cu osebirile; că nedespărţită fiind, se desparte; una fiind, se întreeşte. Aceasta este Tatăl, Fiul şi Duhul cel viu, care păzeşte toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine a auzit Fecioară să fie Născătoare de prunc şi Maică fără de bărbat? Marie tu săvârşeşti minunea aceasta! Dar spune-mi în ce chip? Nu cerca adâncurile dumnezeeştei naşterii mele, că aceasta este foarte adevărată; dar înţelegerea ei este mai presus de mintea omenească.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Mânia Ta, fiind nesuferită asupra păcătoşilor, cine va suferi Doamne îngrozirea ei? Ci cela ce ai milă nemăsurată, mântueşte-mă dupre milostivirea Ta, iar nu dupre faptele mele cele multe şi rele.

Irmosul:

La muntele Sinai, în rug te-a „văzut Moisi, pre tine care ai „zămislit în pântece focul dum„nezeirii fără ardere; Daniil „Te-a văzut munte netăiat, Isaia „Te-a numit toeag odrăslit din „rădăcina lui David.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNA.

Stihira, zilei de două ori, glasul al 7-lea.

Greşit-am, mărturisescu-mă Ţie Doamne eu păcătosul; nu îndrăznesc să privesc la cer; că de acolo căzând, m'am nenorocit. Greşit-am la cer şi înaintea Ta şi nu sunt vrednic să mă chem fiu al Tău; însu-mi eu mă vădesc; nu-mi trebuiesc pârâşi, nici marturi. Neastâmpărarea este care mă dă de faţă; vieaţa rea mă dovedeşte; goliciunea 'mi stă înainte şi mă ruşinează; şi spre înfruntarea mea stau hainele cele de ocară, cu care sunt îmbrăcat. Milostive Părinte, Fiule unule născut, Duhule sfinte, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc şi mă miluieşte.

Apoi a mucenicilor.

In mijlocul priveliştii celor fărădelege bucurându-se, strigau martirii: Doamne, slavă Ţie.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născutu-Te-ai negrăit din Fecioară şi ai luminat Hristoase pre cei din întunerec, cari strigau: Doamne, slavă Ţie.

La ceasul al șaselea.

Troparul Proteției, glasul al 7-lea.

Mântuirea noastră ești Doamne și scutitor în ziua necazului; miluește-ne pre noi dupre mare mila Ta, iubitorule de oameni.

Slavă, Și acum tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 35.

Domnul puterilor este cu noi, păzitorul nostru Dumnezeul lui Iacov.

Stih:

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea.

Din Proteția Isaiei cetire.

Cap. 9, vers 9.

Așa zice Domnul: Ii va cunoaște tot poporul lui Efraim și cei ce locuesc în Samaria cu semeție și cu inimă înaltă, zicând: Cărămizile au căzut, ci veniți să cioplim pietre, și să tăem duzi și chedri, și să ne zidim nouă turnuri. Și va sfărâma Dumnezeu pre cei ce se scoală asupra muntelui Sionului și asupra Ierusalimului și pe vrăjmașii Lui va risipi. Pe Siria cea despre răsăritul soarelui și pe Elinii cei despre apusul soarelui, cei ce mănâncă pe Israil cu toată gura, întru toate acestea nu s'a întors mânia, ci încă mâna este înaltă. Și poporul nu s'a întors până când s'a rănit și pre Domnul puterilor nu L-a căutat. Și va lua Domnul dela Israil capul și coada, și pre cel mare și pre cel mic într'o zi. Pre cel bătrân și pre cei ce se minunează de fețe, acesta este capul, și pe prorocul, care învață fărădelegi, acesta este coada. Și vor fi cei ce fericesc pre poporul acesta, amăgindu-l îl vor amăgi până-l vor înghiți pre el. Pentru aceea de tinerii lor nu se va veseli Domnul, și pe săracii lor și pre văduvele lor nu va milui, că toți sunt fărădelege și răi, și toată gura grăește nedreptate. Intru toate acestea nu s'a întors mânia, ci încă mâna este înaltă. Și va arde ca focul fărădelegea, și ca niște burueni uscate se va mistui de foc, și va arde întru desișurile pădurii, și va mânca toate cele de prin prejurul dealurilor. De iuțimea mâniei Domnului a ars tot pământul, și va fi poporul ca de foc ars; omului de fratele său nu-i va fi milă. Ci se va pleca spre dreapta, că va flămânzi și va mânca din cele deastânga, și nu se va sătura omul mâncând carnea brațului său. Că va mânca Manasi a lui Efraim și Efraim a lui Manasi; că împreună se vor război asupra lui Iuda. Și întru toate acestea nu s'a întors mânia, ci încă mâna este înaltă.

Prochimen, glasul al 3-lea. Psalmul 30.

Cântați Dumnezeului nostru cântați, cântați Împăratului nostru cântați.

Stih:

Toate neamurile plesniți cu mâinile...

MARȚI SEARA

A TREIA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 6: trei ale Troidului, și trei din Mineiu. Stihiri prosomice, ale lui Iosif. Glasul al 3-lea

Prosmia: Pus-au treizeci de arginți...

Doamne, Cela ce cu crucea ai ucis pre vicleanul, fereștemă de înșelăciunea lui, pre mine păcătosul și amăgitul, și cu postul curățindu-mă, dă-mi să fac voile Tale; ca să văd Stăpâne cinstitele Tale patimi, veselindu-mă.

Rănitu-m'am, Doamne, cu sabia desfătării, și rău de tot m'am omorît; tămăduește, înviază sufletul meu cel smerit, Stăpâne, Cela ce Te-ai rănit cu sulița, și pre cei răniți cu săgeata vrăjmașului, ca un mântuitor, i-ai vindecat, și mă fă părtaș cinstitelor Tale patimi.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul al 2-lea.

Prosomia: Să se răstignească strigau...

Cu postul luminându-ne sufletele, Doamne, să ne învrednicim fără de osândă a vedea cu bucurie crucea Ta, și a ne închina ei cu frică; că aceasta vestește luminat patimile Tale cele de voie; care binevoește să le ajungem noi, ca un iubitor de oameni.

Și trei din Mineiu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 3-lea. Psalm 47.

Mare este Domnul și lăudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru.

Stih:

In cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

De la Facere, cetire.

Cap. 7, vers 1.

Și a zis Domnul Dumnezeu către Noe: intră tu și toată casa ta în corabie, că pre tine te-am văzut drept înaintea Mea în neamul acesta. Și din dobitoacele cele curate ia cu tine în lăuntru câte șapte, parte bărbătească și femeească; iară din dobitoacele cele necurate câte două, bărbat și femeie. Și din pasările cerului cele curate câte șapte, parte bărbătească și femeiască; și din toate pasările cele necurate câte două, parte bărbătească și femeiască, ca să păstrezi sămânță preste tot pământul. Că încă șapte zile și Eu voiu aduce ploaie pre pământ patruzeci de zile și patruzeci de nopți, și voiu pierde de pre fața pământului tot ce viază care am făcut. Și a făcut Noe câte i-a poruncit lui Domnul Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 2-lea, Psalm 48.

Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimii mele pricepere.

Stih:

Auziți acestea toate neamurile...

De la Pilde cetire.

Cap. 8, vers 32.

Acum dar fiule ascultă-mă pre mine! Și fericiți sunt, cari păzesc căile mele. Ascultați înțelepciunea și vă înțelepțiți, și nu vă depărtați dela dânsa. Fericit este bărbatul cel ce mă ascultă, și omul, carele va păzi căile mele, și priveghează la ușile mele pururea, și păzește pragurile ușilor mele. Că ieșirile mele sunt ieșiri de viață, și se gătește vrerea dela Domnul. Iar cei ce greșesc asupra mea, fac păgânătate în sufletele lor, și cei ce mă urăsc pre mine, iubesc moartea. Înțelepciunea și-a zidit eișsi casă, și a întărit șapte stâlpi. Junghiat-a jertfele sale, și a dres în paharul său vin, și a gătit ei masă. Trimis-a pre slugile sale să cheme cu înaltă strigare la pahar, grăind: Cel ce este neînțelept să se abată la mine, și celor lipsiți de înțelepciune le-a zis: Veniți de mâncați pâinea mea și beți vinul, carele l-am dres vouă. Lăsați neînțelepciunea și veți fi vii, ca în veac să împărățiți, și căutați înțelepciunea ca să trăiți, și vă îndreptați mintea întru cunoștință. Cel ce învață pre cei răi ia luiș ocară, și cel ce ceartă pre cel necurat se ocărăște pre sine, că certările la cel necurat sunt rane lui. Nu mustra pe cei răi, ca să nu te urască, mustră pre cel înțelept, și te vei iubi pre tine. Dă pricină înțeleptului, și mai înțelept va fi, arată dreptului, și va adaoge a primi. Inceputul înțelepciunei este frica Domnului, și sfatul sfinților priceperea; iar a cunoaște legea, este a cugetului bun. Că într'acest chip multă vreme vei trăi, și se vor adauge ție anii vieții tale.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilii, de două ori, glasul al 2-lea.

Tată și făcător, îndrăznesc a Te numi, Doamne, fiind vietate făcută din pământ, de vreme ce am luat chipul Tău, măcar că m'am scăpat de moștenirea firească, viețuind desfrânat și întru uitarea darurilor Tale cheltuindu-mi avuția. Deci să nu mă

lepezi pre mine, cela ce ai binevoit ca Fiul Tău, unul-născut să rabde crucea și moartea cu trupul pentru mine; ci îndreptându-mă mă primește la Tine, iubitorule de oameni.

Martirica.

Cetele martirilor au stătut împotriva tiranilor, zicând: Noi suntem ostași ai împăratului puterilor; măcar de ne-ați da și la foc și la munci, nu vom tăgădui puterea Treimii.

Slavă, Și acum, a Crucii-Născătoarei.

Prosomia: Când de pre lemn...

Când Te-a înălțat pre lemn poporul cel fără-de-lege, Mântuitorule, pre Tine vieața tuturor, atuncea Maica Ta cea cinstită și Preacurată stând de față s'a tânguit, plângând: Fiul meu prea dulce, lumina ochilor mei, vai mie! Cum ai suferit a Te pironi pre lemn, în mijlocul făcătorilor de rele? Cela ce ai spânzurat pământul pe ape.

MIERCURI

LA UTRENIE.

Treimicile glasului. După întâia Stihologie. Șezândele Crucii din Octoih. După a doua Stihologie zicem aceste Șezânde ale lui Iosif. Glasul al 3-lea.

Prosomia: De frumusețea fecioriei tale.

Cu lemnul ai stins Stăpâne văpaia neascultării, pe cruce înnălțându-Te și ai omorît pre vrăjmașul, omorându-Te de bună voie. Pentru aceasta Te rog, omoară voile trupului meu și înviază ticăloasa mea inimă; cu postul cel ucigător de patimi, curățindu-mă de toată întinarea, ca un milostiv.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Moarte de ocară prin răstignire de bună voie ai răbdat, îndurate; și văzându-Te pre Tine ceeace Te-a născut Hristoase s'a rănit la inimă și plângând ca o Maică s'a tânguit. Cu ale căreia rugăciuni, pentru îndurarea milii Tale, milostivește-Te și ne mântuește, cela ce ai ridicat păcatul lumii.

După a treia Stihologie, Șezânda lui Teodor, glasul al 2-lea.

Prosomia: Inviind din mormânt...

Vrând să săvârșim ospățul cel vesel al postului, strigăm: Păzește-ne pre toți Doamne cu pace, ferindu-ne de tot meșteșugul vrăjmașului și ne învrednicește pre noi ca un prea bun, să sărutăm cu frică cinstită crucea Ta. Cela ce printr'însa dai lumii milele Tale, unule mult milostive.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu. Glasul acelaș.

Prosomia: Milostivire având...

Fecioara și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te mort întins pe lemn, plângând cu amar și

strigând, a zis: Ce taină înfricoşată este aceasta? Cela ce dăruieşti tuturor vieaţă veşnică, cum mori pre cruce de bună voie, cu moarte de ocară?

Şi cântăm CANONUL Mineiului şi această TRI-CANTARE, a lui Iosif, dupre rândueala ei. Şi se cetește Cântarea a treia din Psaltire.

Cântarea a 3-a, glasul al 3-lea, Irmos:

Intărirea celor ce nădăjduesc...

Răstignindu-ne împreună cu cel ce s'a răstignit pentru noi, să ne omorâm toate membrele trupului, cu posturi, cu rugăciuni şi cu cântări.

Cela ce ai smuls spinul păcatului, cu răstignirea Ta Doamne, smulge gândurile minţii mele spinoase.

Intr'armându-ne gândurile cu postul, să biruim cetele streine ale dracilor, îngrădindu-ne cu puterea crucii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Intrupându-se Cuvântul, a ieşit din tine, Preacurată, îndreptând căderea strămoşilor, pentru milostivirea îndurărilor.

Altă TRI-CÂNTAREA, a lui Teodor, glasul al 2-lea. Irmos:

Intăreşte-ne pre noi...

Făcătoarea de vieaţă crucea Ta, Doamne, pecete de mântuire îmi este mie; că cu dânsa surpând pre împotrivă luptătorul, Te laud pre Tine ca pre un Dumnezeu puternic.

Lemnul crucii a adus lumii roadă de vieaţă veşnică; din carele noi gustând, ne mântuim Hristoase din moarte.

Slavă, a Treimii.

Trei feţe ale unui Dumnezeu slăvesc, pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul, o Stăpânie a dumnezeirii; că împărăţeşte şi însuşi stăpâneşte un Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterea ta Preacurată este înfricoşată; că Dumnezeu este cel ce s'a făcut om, carele s'a născut fără început din Tatăl şi fără de bărbat din tine mai pre urmă s'a născut.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Darul crucii mai înainte strălucind lumii, ne chiamă pre toţi spre dumnezeeştile Tale patimi, îndurate; cărora învredniceşte-ne să ne închinăm cu credinţă.

Irmosul.

Intăreşte-ne pre noi întru „Tine, Doamne, cela ce prin „lemn ai omorît păcatul şi frica „Ta o sădeşte în inimile noastre, „a celor ce te lăudăm pre Tine.

Cantarea a 8-a, Irmos.

Ca nesuferitul foc...

Dătătorule de lumină, cela ce cu crucea ai biruit căpeteniile şi stăpâniile întunerecului, când vei veni cu putere să judeci toată lumea, Cuvinte, să nu-mi vădeşti cele ascunse ale mele; ca să slăvesc milostivirea Ta cea multă.

Judecat ai stătut judecătorule înaintea judecăţilor, osândind vrajba cu crucea Ta, îndelung răbdătorule, drepte judecătorule. Pentru aceasta scuteşte de osândirea cea veşnică pre cei ce strigă cu frică şi prea înalţă iubirea Ta de oameni.

Cu focul postului întărindu-se tinerii cei bine credincioşi, au stins de demult cu dumnezeeasca rouă văpaia cea înnălţată; şi noi postindu-ne, să stingem cuptoarele patimilor, ca să scăpăm de văpaia gheenei.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine zidindu-şi înţelepciunea lui Dumnezeu, casă s'a întrupat cu nespusă smerenie, Fecioară ceeace nu ştii de nuntă; că tu numai din toate neamurile te-ai ales nestricată, spre sălăşluirea Cuvântului celui nestricat.

Alt Irmos:

Pre cel ce a închipuit mai 'nainte...

Cela ce porţi toate cu cuvântul, pentru mine le-ai suferit toate, palme, scuipări şi răstignire, Hristoase; laud slăvirile iubirii Tale de oameni întru toţi vecii.

Junghiatu-Te-ai Hristoase ca un miel, împungându-Te în coasta Ta cu sulita; ca pre mine oaia cea pierdută să mă mântueşti din vânătoarea diavolului şi să mă aşezi în staulul Tău cel bun, în veci.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime ceeace eşti o dumnezeire, fire nedespărţită şi despărţită dupre feţe, Stăpânire vecuitoare, Părinte, Fiule şi Duhule, pre Tine, Te lăudăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu Curată, ceeace eşti poartă cerească, uşă de mântuire, primeşte rugăciunea tuturor creştinilor, celor ce te fericesc pre tine întru toţi vecii.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cu crucea Ta, Hristoase, preoţii se laudă, împăraţii se întăresc şi tot credinciosul se luminează; învredniceşte-mă să o văd, să mă închin ei şi să o laud în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre cel ce a închipuit mai „'nainte în rug lui Moisi, minu„nea Fecioarei, în muntele Sinai „oarecând, lăudaţi-L, bine-L cu„vântaţi şi-L prea înnălţaţi întru „toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

In lege, în umbră...

Înălţând Moisi şarpele pre lemn, pre Tine Te-a însemnat, Iisuse, Cela ce Te-ai înălţat pe cruce de bună voie şi ai gonit departe răutatea vicleanului cea veninată şi ai tras

pre oameni la Tine, iubitorule de oameni.

Cu focul temerii Tale curăţeşte-mă, aprinzând în sufletul meu dumnezeeasca Ta dragoste şi îngrădindu-mă cu crucea Ta pre mine, pre carele m'a amăgit înşelătorul cel vechiu, cu dulceţile, întunecând mintea mea, Hristoase.

Să postim fraţilor de gânduri urâte şi de fapte rele; să ne curăţim inimile, să ne ridicăm ca cu nişte aripi prin dumnezeeştile bunătăţi, să ne ferim de pornirile răutăţii celei râvnitoare de cele de jos; ca fiind luminaţi să vedem paştile cele mari.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine Fecioară voind s'a îmbrăcat cu sărăcia noastră cel din fire bogat şi s'a făcut nouă văzut, cel ce se laudă nevăzut de cetele cele de sus, înnoind cu bunătatea chipul cel sfărâmat.

Alt Irmos:

Pre Tine, scara cea înţelegătoare...

Cela ce Ţi-ai întins pe Cruce mânile şi ai adunat cele patru margini ale lumii; prin carele am aflat intrare la Tatăl, Fiule al lui Dumnezeu, pre Tine toţi Te slăvim.

Pre Tine, Hristoase, încununându-Te cu spini cei fărădelege, Te-au bătut şi Te-au răstignit. Pentru care cele de sub cer toate s'au clătit; iar noi mântuindu-ne Te slăvim.

Slavă, a Treimii.

Pre Tine, Sfântă Dumnezeire, cea întreit strălucitoare, care cuprinzi toate şi le păzeşti pururea, pre Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul cel viu cu cântări netăcute Te slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, norul cel luminat al Duhului, din carele a strălucit nouă lumina cea neapropiată, Hristos soarele cel mare al dreptăţii, Născătoare de Dumnezeu cu cântări te slăvim.

Slavă, Ţie Dumnezeul nostru...

Tu eşti lumina noastră şi semnul cel sfânt, cruce, lauda biruinţii lui Hristos; Tu îndulceşte postul nostru şi ne învredniceşte să ne închinăm Ţie.

Irmosul:

Pre tine, scara cea gândită şi „însufleţită, pre care s'a întărit „Dumnezeul nostru, prin care „am aflat suirea la cer; cu cân„tări Născătoare de Dumnezeu „te slăvim.

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei de două ori, glasul al 2-lea.

Fiind la Tatăl cel bun în cinste fiească, n'am cunoscut eu cel fără minte, ci însumi pre mine m'am lipsit de slăvire, cheltuind rău bogăţia darului. Şi fiind sărac de dumnezeeasca

hrană, curtean m'am făcut la spurcatul cetățean. De acesta fiind trimis la țarina lui cea stricătoare de suflet, vieţuind desmerdat, m'am păscut împreună cu dobitoacele şi desfătărilor făcându-mă rob, nu mă săturam. Ci întorcându-mă, voiu striga către milostivul şi îndelungatul Părinte: Greşit-am la cer şi înaintea Ta, miluește-mă!

Martirica.

Mulțimea martirilor Tăi Te roagă, Hristoase, miluește-ne pre noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă, Şi acum, a Crucii Născătoare de Dumnezeu.

Prosomia: Când de pre lemn...

Dureri multe răbdând Preacurată, la răstignirea Fiului şi Dumnezeului tău, ai suspinat lăcrămând şi ai strigat cu amar: Vai! Fiul meu prea dulce, cum pătimeşti fără de dreptate, vrând să răscumperi pre pământenii cei din Adam? Pentru aceasta, Preasfântă Fecioară, pre tine te rugăm cu credinţă, fă-L nouă milostiv.

La ceasul al şaselea.

Troparul profeției, glasul al 8-lea.

Nu este întru noi statul faptelor noastre, Doamne; milostiv eşti iubitorule de oameni, nu trece lucrul mânilor Tale, cela ce eşti fără de păcat.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 6-lea Psalm 49.

Jertfeşte lui Dumnezeu jertfă de laudă şi dă celui prea înalt rugile tale.

Stih:

Dumnezeul dumnezeilor, Domnul a grăit şi a chiemat pământul.

Din profeția Isaiei cetire.

Cap. 10, Vers 12.

Şi va fi dacă va plini Domnul a face toate în muntele Sionului şi în Ierusalim, va căuta spre mintea cea mare, spre împăratul Asirienilor şi spre înălțimea măririi ochilor lui. Că a zis: cu tăria voiu face, şi cu înțelepciunea minții voiu lua hotarele neamurilor, şi puterea lor voiu prăda şi voiu clăti cetățile în care locuesc. Şi toată lumea cu mâna o voiu lua ca un cuib, şi ca nişte ouă părăsite voiu ridica, şi nu va fi cine să scape de mine sau să'mi grăiască împotrivă şi să'şi deschiză gura şi să grăiască. Au mări-se-va securea fără de cel ce tae cu ea? Au înălța-se-va fierăstrăul fără de cel ce'l trage pre el? Aşijderea de ar lua cineva toiag sau lemn, înălța-se-va lemnul? Şi nu aşa. Ci va trimite Domnul Savaot spre cinstea la ocară, şi spre mărirea ta, foc arzător se va aprinde. Şi va fi lumina lui Israil ca focul, şi'l va sfinți pre el cu foc arzător, şi va mânca pădurea ca fânul. In ziua aceea se vor stinge munții şi dealurile şi pădurile, şi va mânca dela suflet până la trup, şi va fi cel ce va fugi, ca cel ce fuge de pară arzătoaze. Şi cei ce vor rămânea dintr'înşii, în număr puțin vor fi, şi un prunc îi va scri pre ei. Şi va fi în ziua aceea, nu se va mai adaoge rămăşița lui Israil, şi cei mântuiți ai lui Iacov nu vor mai nădăjdui spre cei ce le făceau strâmbătate; ci vor nădăjdui spre Dumnezeul cel sfânt ai lui Israil întru adevăr.

Prochimen, glasul al 6-lea Psalmul 50.

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila Ta.

Stih:

Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule...

MIERCURI SEARA

La Doamne strigat am, punem Stihirile pe 10 şi cântăm Stihira, de două ori, apoi martirica şi trei prosomice ale Triodului. Idiomela, glasului al 4-lea.

Nebuneşte risipind părinteasca mea bogăţie, pustiu m'am făcut, locuind în locul viclenilor cetăţeni; şi prin nepriceperea mea, m'am asămănat dobitoacelor celor neînţelegătoare şi m'am golit de tot darul cel dumnezeesc. Pentru aceasta întorcându-mă strig către Tine milostivul şi înduratul Părinte: Greşit-am, primeşte-mă pre mine cel ce mă pocăesc Dumnezeule şi mă miluieşte. De două ori.

Apoi Martirica.

Jertfele cele însufleţite, arderile întregi cele cuvântătoare, martirii Domnului, junghierile cele desăvârşit ale lui Dumzeu, oile cele ce cunosc pre Dumnezeu, şi se cunosc de Dumnezeu. Al cărora staulul este necălcat de lupi, rugaţi-vă, ca şi noi să ne paştem împreună cu voi, la apa odihnei.

Altă Stihiră a lui Iosif; glasul al 6-lea.

Prosomia: Toată nădejdea puindu-şi.

Cei ce v'aţi arătat raze ale soarelui celui înţelegător, văzătorilor de Dumnezeu Apostoli, cereţi luminare sufletelor noastre şi ne scăpaţi de întunerecul cel împâclat al patimilor şi vă rugaţi ca să vedem ziua mântuirii, prin rugăciuni şi prin cereri curăţindu-ne inimile, care vicleanul le-a rănit. Ca mântuindu-ne, cu credinţă să vă cinstim pururea, pre voi cari cu prea înţeleaptă predică aţi mântuit lumea.

In ţara răutăţii depărtându-mă eu, desfrânatul, rău am cheltuit bogăţia care mi-ai dat, milostive Părinte şi mă topesc de foamea faptelor bune; iată că m'am îmbrăcat cu ruşinea neascultării, golindu-mă de darul cel dumnezeesc, şi strig Ţie: Greşit-am! Ci ştiu bunătatea Ta. Primeşte-mă ca pre unul din argaţii Tăi, îndurate Hristoase, pentru rugăciunile Apostolilor, celor ce Te-au iubit pre Tine.

Altă Stihiră a lui Teodor; acelaş glas

Prosomia: Deadreapta Mântuitorului.

Apostoli ai Mântuitorului, luminători ai lumii, făcători de bine şi mântuitori, cari sunteţi vestitori ai măririi Lui ca nişte ceruri şi împodobiţi cu stelele minunilor şi cu semnele tămăduirilor; aduceţi cu deadinsul rugăciuni Domnului pentru noi, ca să primească rugăciunile noastre, ca o mireasmă preacurată şi să ne învrednicim să şi sărutăm purtătoarea de vieaţă cruce şi cu frică să o vedem toţi. Pentru închinăciunea ei, trimite-ne nouă milele Tale, Mântuitorule, ca un iubitor de oameni.

Şi din Mineiu 4.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Prochimen, glasul al 4 lea ,Psalmul 51.

Nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

Stih:

Ce te fălești întru răutate, puternice?

De la Facere cetire.

Cap. 7, Vers 6.

Iară Noe era de șase sute de ani; și potop de apă s'a făcut pre pământ. Și a intrat Noe și feciorii lui și femeia și femeile feciorilor lui cu dânsul în corabie, pentru apa potopului. Și din păsările cele curate și din păsările cele necurate și din dobiteacele cele curate și din dobitoacele cele necurate și din fiare și din toate cele ce se târăsc pre pământ, câte două din toate au intrat la Noe în corabie, parte bărbătească și femeiască, precum a poruncit Domnul Dumnezeu lui Noe.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 52.

Când va întoarce Dumnezeu robia poporului Său.

Stih:

Zis-a cel nebun întru inima sa: Nu este Dumnezeu.

De la Pilde cetire.

Cap. 9, Vers 12.

Fiule! De vei fi înțelept, ție vei fi înțelept, și vecinilor tăi; iar de vei fi rău, numai tu singur vei lua cele rele. Fiul învățat înțelept va fi, și pre cel neînvățat slugă îl va avea. Cel ce se reazemă de minciuni, acela paște vânturile și gonește pasări zburătoare, că și-a părăsit căile viei sale, și a rătăcit din cărările agonisirii sale, și umblă prin pustie fără de apă, și prin pământ desfătat întru sete, și adună cu mâinile nerodire. Femeia nebună și fără de omenie, care nu știe de rușine, se va lipsi de pâine. Aceea care nu știe de rușine șade în ușile casei sale pre scaun afară în uliță, chemând pre cei ce trec pre cale, și-și fac căile lor; cel ce este întru voi fără de minte, abate-se la mine. Și celor lipsiți de minte, le poruncește zicând: Atingeți-vă cu dulceață de pâine ascunsă, și beți apă dulce de furișag. Și el nu știe, că pământenii la dânsa pier, și îi duce în fundul iadului. Ci fugi nu te zăbovi la locul ei, nici întoarce ochiul tău spre dânsa, că așa o vei trece ca o apă streină. Și treci izvorul strein, și te depărtează de apa altora, și nu bea din fântâna streină, ca să trăești multă vreme, și să se adaoge ție anii vieții.

Și îndată dumnezeeasca Leturghie cea mai 'nainte sfințită.

JOI A TREIA SAPTAMANA

LA UTRENIE

Treimicele glasului. După întâia Stihologie, cântăm Sedelnele Apostolilor din Octoih.

După a doua Stihologie, cântăm această Sedealnă a lui Iosif, glasul al 6-lea.

Prosomia: Nădejdea lumii...

Luminători ai luminii nerătăciți, discipuli ai Mântuitorului, luminați-mi sufletul cel orbit cu păcatul și mă faceți părtaș zilei celei dumnezeești, ca să păzesc mântuitoarele porunci; și mă scăpați de întunerecul cel neluminat de acolo, ca să vă măresc pre voi.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sfântă Stăpână, Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, ca ceeace ai născut negrăit pre făcătorul tuturor, roagă-te pururea cu sfinții Apostoli bunătății Lui, să ne mântuească de patimi să ne dea iertare păcatelor.

După a treia Stihologie, Sedelnele lui Teodor, glasul al 6-lea.

Prosomia: Puterile îngerești...

Cei ce sunteți luminători strălucitori lumii, dumnezeești

Apostoli, luminaţi pre cântăreţii voştri, ca să treacă vremea postului; şi vă rugaţi ca să vedem toţi, dupre vrednicie, lemnul crucii celei de vieaţă făcătoare şi să-l sărutăm cu buze şi cu ochi nespurcaţi, strigând: Doamne, slavă Ţie!

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, singură folosinţa ta cea înfricoşată o cerem. Milostiveşte-te spre poporul cel lesne căzător. Roagă pre milostivul Dumnezeu, să ferească sufletele noastre de toată groaza; ceeace eşti una binecuvântată.

CANONUL Mineiului şi această TRI-CÂNTARE, a lui Iosif. Şi se ceteşte Cântarea a 4-a, din Psaltire.

Cântarea a 4-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Hristos este puterea mea...

Post, lacrimi, rugăciuni, milostivire, obiceiu bine umilit, minte dreaptă, curăţire vieţii, să arătăm noi credincioşii, ca să dobândim mărire.

Luminători v'aţi arătat, Apostoli, strălucind luminat pe tăria cinstitei Biserici. Pentru aceasta, luminaţi inimile noastre cu dumnezeescul Duh.

Ca nişte cărbuni dumnezeeşti, aprinşi de focul cel fără materie, ardeţi uscăciunile cele de patimi ale inimilor noastre, înţelepţi Apostoli ai Dumnezeului nostru.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Făclie nestinsă, cămară cu totul luminoasă, ceeace eşti mai pre sus de Serafimi; căruţă de Heruvimi cu totul fără prihană, liberează-mă din patimile cele rele şi din primejdii.

Altă Tri-Cântare, a lui Teodor, glasul acelaş.

Irmos: Auzit-a profetul...

Luminători ai dumnezeeştii arătări, arătându-vă Apostoli ai Mântuitorului, aţi stricat noaptea necunoştinţei şi Biserica strălucindu-o, luminaţi lumea prin învăţăturile voastre cele cu vorbe ca focul.

Lumea înconjurând, unul într'o parte, altul într'alta, întru o credinţă aţi adunat Apostoli pre toţi; şi dobândind cele cereşti, dănţuiţi rugând pre Hristos neîncetat, să ne mântuească pre noi pre toţi.

Slavă, a Treimii.

Pre Fiul din Tatăl şi pre Duhul slăvesc; ca din soare lumina şi raza; însă pre Fiul dupre naştere, că şi naştere este; iar pre Duhul dupre purcedere că şi purcedere este; o fiinţă împreună, fără început, căreea se închină toată făptura.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, prunc născând şi curăţia păzindu-ţi, tu cinstită te-ai arătat, născând Dumnezeu şi om, pre acelaş unul întru amândouă chipurile. Minunea ta, Fecioară Maică, spăimântează tot auzul şi gândul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Prin rugăciunile voastre cele sfinte, Apostoli ai Domnului, să ne învrednicim cu ochi şi cu buze curate a săruta făcătoarea de vieaţă cruce, carea este pusă înaintea celor din lume şi la toată făptura, spre închinăciune.

Irmosul:

Auzit-a profetul de venirea „Ta, Doamne, şi s'a temut; că „vreai să Te naşti din Fecioară „şi oamenilor să te arăţi şi a „grăit: Auzit-am auzul Tău şi „m'am temut; slavă puterii Tale, „Doamne.

Cântarea a 8-a, Irmos:
Din văpaia cuvioşilor...

Pre Moisi postul l-a arătat văzător de Dumnezeu, şi pre Ilie cu căruţă de foc l-a luat. Sârgueşte-te suflete de te opreşte de gânduri vătămătoare, ca să scapi de amăgirea cea vătămătoare a celor de jos.

Alunecându-mă am căzut întru cele mai rele şi mi s'a adaos rană preste rană; vindecă-mi, Hristoase, învârtoşarea inimii cea împietrită, pentru rugăciunile, Apostolilor Tăi îndurate.

Cei ce sunteţi luminători ai lumii, de Dumnezeu luminaţi, risipiţi norii patimilor noastre şi ne arătaţi închinători luminatei învieri, pre noi cari lăudăm pre soarele slavei.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Neamurile neamurilor, pre tine te fericesc de Dumnezeu fericită, precum ai profeţit de demult; că tu una ai născut oamenilor pre Cuvântul cel fericit, negrăit din tine întrupându-se.

Alt Irmos:
Cuvioşii tăi tineri...

Pre cei ce înnotau întru adâncul răutăţii, vânându-i cu trestia credinţii, Apostoli ai Domnului, i-aţi adus pre ei, ca bine să cuvinteze şi să laude şi să prea înalţe pre Domnul în veci.

Mare este tăria Ta întru Apostoli, că umbrele şi ştergarele lor tămăduesc pre bolnavii, cari binecuvintează şi laudă şi prea înalţă pre Domnul în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Naşterii celei fără de început şi purcederii mă închin; Tatălui, Celui ce a născut, slăvesc pre Fiul, Cel ce S'a născut, laud pre Duhul Sânt, Cel ce străluceşte împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Nu înceta rugând Fecioară, pururea pre cel ce L-ai născut cu taină negrăit, ca pre un iubitor de oameni, să mântuească din primejdii pre cei ce scapă la tine.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cei doisprezece sfinţi Apostoli, învredniciţi-mă să mă închin cinstitei cruci fără osândă, binecuvântându-o, lăudându-o şi prea înălţându-o întru toţi vecii.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm.

Cuvioşii Tăi tineri în cup-„tor, Heruvimilor au urmat stri-„gând, cântarea cea întreit „sfântă: Binecuvântaţi, lăudaţi „şi prea înălţaţi pre Domnul „întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre Dumnezeu a-L vedea...

Dumnezeule şi Doamne mult milostive, curăţeşte ranele inimii mele, alcătuindu-mi leacuri de pocăinţă. Greşit-am, greşit-am Ţie! Indură-Te şi mă mântueşte, pentru rugăciunile Apostolilor Tăi ca un mult milostiv.

Pornirilor celor fără de cale am urmat, vătămându-mi mintea şi însumi cu totul mi-am ieşit din fire, hrănindu-mă cu acrimea desfătărilor şi lipsindu-mă de mântuitoarele mâncări, eu desmerdatul; Hristoase, îndură-Te şi mă mântueşte.

Necurăţindu-te de răutate şi nedepărtându-te de desfătările cele stricăcioase, pentru ce te veseleşti, suflete, postindu-te fără socoteală? Că acest post nu-l primeşte Domnul, carele însuş voeşte îndreptarea noastră.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Luminează-mă cu lumina cea dumnezeească, Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceeace ai născut lumina, şi goneşte întunerecul sufletului meu; ca să te fericesc pre tine, pre care te fericesc toate neamurile omeneşti, precum ai proroţit.

Alt Irmos:

Naşterea zămislirii...

Cei proşti la vorbă, înţelepţi s'au arătat cu ştiinţa, deslegând împleticirile cuvintelor filosofilor, dilemele ritorilor şi meşteşugirile astronomilor. Pentru aceasta, Apostoli ai lui Hristos, singuri voi v'aţi arătat, învăţători a toată lumea.

Frumos vorbeşte Petru, iar Platon tace; învaţă Pavel, iar Pitagora se ascunde. Şi încă grăind de dumnezeire adunarea Apostolilor, îngroapă vestirea cea moartă a Elinilor, şi lumea o ridică spre închinarea lui Hristos.

Slavă, a Treimii.

Unule, născătorule al unuia, Părinte al Fiului celui un-născut; unule, Fiule al unuia, lumină şi rază luminii şi unule Duhule sfinte, numai al unui Dumnezeu, carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime, Unime sfântă, mântueşte-mă pre mine, cel ce grăesc de dumnezeirea Ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea naşterii tale mă

spăimântează, ceeace eşti cu totul fără prihană; cum ai zămislit fără de sămânţă pre cel necuprins? Spune-mi cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o Maică? Acest lucru mai presus de fire, cu credinţa primindu-l, celui ce S'a născut, te închină, căci câte voeşte le şi poate.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cinstita cruce, prea sfântul lemn carele a înflorit mântuirea lumii, să ne învrednicim toţi a o vedea şi a ne închina ei, şi cu buze curate şi cu sufletul, prin rugăciunile voastre, ale tuturor sfinţilor apostoli ai lui Hristos.

Irmosul:

Naşterea zămislirii celei fără „sămânţă este netâlcuită, rodul „Maicii celei fără de bărbat „este nestricat; că naşterea lui „Dumnezeu înnoeşte firile. Pen„tru aceasta pre tine toate „neamurile, ca pre o Maică mi„reasă a lui Dumnezeu, cu „dreaptă credinţă te slăvim.

Luminânda glasului de trei ori

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, de două ori, glasul al 6-lea.

Din moştenirea fiească căzând eu, desfrânatul, ca un rob împreună cu porcii am petrecut şi nici de hrana lor săturându-mă, mă întorc la Tine, Părintele cel milostiv, de unde am ieşit rău, mă întorc bine, cu pocăinţă strigând: Greşit-am la cer şi înaintea Ta, Părinte, dăruieşte-mi întru întoarcere mare milă.

Martirica.

Pre cei aleşi şi pre cei sfinţi minunaţi i-a făcut Dumnezeul nostru; bucuraţi-vă şi vă veseliţi toate slugile Lui; că v'a gătit vouă cunună şi împărăţia Sa. Deci vă rugăm pre voi, să nu ne uitaţi pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te, Stăpână, cu Apostolii şi cu toţi sfinţii, să miluească sufletele noastre.

La Ceasul al Şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 7-lea.

De te vei uita la fărădelegile noastre, iubitorule de oameni, ce nădejde de mântuire va fi nouă? Ci trimite ajutorul Tău, cel dintru înnălţime poporului Tău, ca un îndurat, Doamne.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 53.

Dumnezeule întru numele Tău mântueşte mă şi întru puterea Ta mă judecă.

Stih:

Dumnezeule auzi rugăciunea mea, ia în urechi graiurile gurii mele.

Din Profeția Isaiei cetire.

Cap. 11, vers 10.

Așa zice Domnul: Și va fi în ziua aceea rădăcina lui Iesse, și cei ce se vor scula să stăpânească neamurile; spre dânsul neamurile vor nădăjdui și va fi odihna lui, cinstea. Și va fi în ziua aceea, adaoge-va Domnul a-și arăta mâna Sa, ca să râvnească rămășița poporului Său, care va rămânea dela Asirieni, dela Egipteni, dela Vavilon, dela Etiopia, dela Elamiteni, dela răsăriturile soarelui și dela Aravia. Și va ridica semn întru neamuri și va aduna pre cei pierduți ai lui Israil; și pre cei risipiți ai lui Iuda îi va strânge din patru laturi ale pământului. Și se va șterge pisma dela Efraim și vrăjmașii lui Iuda vor pieri. Efraim nu va mai pismui asupra lui Iuda și Iuda nu va mai necăji pre Efraim. Și vor zbura în corăbiile celor de alt neam. Marea împreună vor prăda și pre cei dela răsăritul soarelui și Idumea, și întâi pre Moav își vor pune mâinile, fiii lui Amon întâi se vor supune. Și va pustii Domnul marea Egipetului, și-și va pune mâna Sa preste râu cu vânt iute, și va lovi șapte văi, cât va trece el încălțat. Și va fi trecerea poporului meu celui rămas în Egipet, și va fi lui Israil, ca în ziua când a ieșit din pământul Egipetului. Și vei zice în ziua aceea: bine te voiu cuvânta, Doamne; că Te-ai mâniat pre mine și Ți-ai întors mânia Ta, m-ai și miluit pre mine. Iată Dumnezeul meu, mântuitorul meu, nădăjdui-voiu și mă voiu mântui și nu mă voiu teme, pentrucă mărirea mea și lauda mea este Domnul și s'au făcut mie spre mântuire.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 54.

Auzi Dumnezeule rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.

Stih:

Ia aminte spre mine și mă ascultă...

JOI A TREIA SĂPTĂMÂNĂ

SEARA

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 6; ale Triodului trei și trei dela Mineiu, glasul al 5-lea.

Prosomia: Bucură-te cămara...

Mântuitorule, dulceața cea adevărată, Cela ce ai îndulcit oarecând apele Merrei cele amare, închipuind atuncea lemnul dumnezeeștii cruci, pre carele Te-ai întins precum bine ai voit; și ai gustat și fiere, în coastă împungându-Te, din care ai izvorît lumii apa iertării spre înnoirea frământăturii omenești. Pentru aceasta slăvim puterea Ta cea negrăită și ne rugăm: Dă-ne, Doamne, frica Ta în vremea postului și iertare păcatelor și mila cea mare.

Cuvinte, cela ce Te-ai întins pre cruce, adunând cele ce erau depărtate dela Tine; înnălțând gândul meu din gunoiul patimilor, cu tot felul de bunătăți îmbogățește-l, dând inimii mele frica Ta, cea prea curată și sufletului meu dragostea cea desăvârșită, care desparte de dragostea cea trupească; ca să plac Ție întru aceste zile prin post, prin rugăciune și prin cerere și să văd luminat ziua învierii Tale, luând mila cea mare.

Altă Stihiră prosomică, a lui Teodor, glasul 1-iu.

Prosomia: Pre tine nor luminos...

Trecând a treia săptămână a cinstitului post, Hristoase, Cuvinte, învredniceşte-ne să vedem lemnul crucii celei făcătoare de viaţă, şi cu cinste să ne închinăm ei şi să cântăm dupre vrednicie; să slăvim stăpânirea Ta, să lăudăm patimile Tale, să ajungem curat la slăvita şi sfânta înviere, la paştile cele de taină, prin care Adam iarăş a intrat în rai.

Şi din Mineiu trei.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 55.

Milueşte-mă, Dumnezeule, că m'a călcat omul.

Stih:

Călcatu-m'au vrăjmaşii mei toată ziua.

Dela Facere cetire.

Cap. 7, Vers 11.

n anul şase sute din vieaţa lui Noe, în luna a doua, în douăzeci şi şapte ale lunii, în ziua aceea s'au desfăcut toate izvoarele adâncului, şi jghiaburile cerului s'au deschis. Şi a căzut ploaie pre pământ patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi. In ziua aceea intrat-au Noe, Sim, Ham, Iafet, feciorii lui Noe şi femeia lui Noe şi trei femei ale feciorilor lui cu dânsul în corabie. Şi toate fiarele dupre fel şi toate dobitoacele dupre fel şi toată vietatea ce se mişcă pre pământ dupre fel şi toată pasărea zburătoare dupre felul său. Au intrat la Noe în corabie câte două, parte bărbătească şi femeiască din tot trupul în care este suflet viu. Şi cele ce intraseră, parte bărbătească şi femeiască din tot trupul au intrat, dupre cum au poruncit Dumnezeu lui Noe; şi au încuiat Domnul Dumnezeu corabia pre dinafară. Şi a fost potop patruzeci de zile şi patruzeci de nopţi pre pământ, şi s'a îmmulţit apa şi a ridicat corabia şi o a înălţat de pre pământ. Şi creştea apa şi se îmmulţea foarte pre pământ, şi se purta corabia pre deasupra apei. Iar apa se întăria foarte pre pământ, şi a acoperit toţi munţii cei înalţi, care erau subt cer. De cinsprezece coţi s'a înălţat apa în sus şi a acoperit toţi munţii cei înalţi. Şi a murit tot trupul ce se mişca pre pământ al pasărilor şi al dobitoacelor şi al fiarelor şi toată vietatea ce se mişca pre pământ. Şi tot omul şi toate câte aveau suflare de viaţă şi tot ce era pre uscat au murit. Şi a pierit tot ce era viu pre faţa a tot pământul dela om până la dobitoc şi cele ce se târăsc şi pasările cerului şi s'au stins de pre pământ; şi a rămas Noe singur şi cei ce erau cu el în corabie. Şi s'a înălţat apa pre pământ o sută cincizeci de zile. Şi şi-a adus aminte Dumnezeu de Noe şi de toate fiarele, de toate dobitoacele şi de toate păsările şi de toate vietăţile, cari erau cu dânsul în corabie. Şi a adus Dumnezeu vânt pe pământ şi a încetat apa şi s'au încuiat izvoarele adâncului şi a jgheaburile cerului; şi s'a oprit ploaia din cer. Şi cădea apa scurgându-se de pe pământ. Şi s'a împuţinat apa după o sută-cinci-zeci de zile.

Prochimen, glasul al 7-lea, Psalmul 56.

Milueşte-mă Dumnezeule milueşte-mă, că spre Tine a nădăjduit sufletul meu.

Stih:

Şi în umbra aripilor Tale voiu nădăjdui.

Dela Pilde, cetire.

Cap. 10, Vers 1-iu

Fiul înţelept veseleşte pre tatăl său, iar fiul nebun întristează pre mama sa. Nu vor folosi avuţiile celor fărădelege; iar dreptatea îi va izbăvi din moarte. Nu va omorî Domnul cu foame sufletul dreptului; iar vieaţa necredincioşilor o va surpa. Sărăcia smereşte pre om; iar mâinile celor vrednici se îmbogăţesc. Fiul certat înţelept va fi, şi pre cel neînvăţat slugă-l va avea. Scapă de zăduf fiul înţelept; iar fiul cel călcător de lege se strică de vânt în vremea secerişului. Binecuvântarea Domnului pre capul dreptului; iar gura necre-

dincioşilor o acopere plângere fără de vreme. Pomenirea dreptilor cu laude; iar nume'e necredincioşilor se stinge. Cel înţelept cu inima primeşte poruncile; iar cel neascultător împiedecându-se cu buzele alunecă. Cel ce umblă drept, umblă cu nădejde; iar cel ce strâmbează căile sale, se va cunoaşte. Cel ce face cu ochiul cu înşelăciune, adună întristare oamenilor; iar cel ce mustră cu îndrăzneală, face pace. Izvor de vieaţă este în mâna dreptului; iar gurile necredincioşilor le va acoperi pierirea. Ura scorneşte sfadă; iar dragostea acopere pre toţi cei ce nu iubesc sfăzile. Cel ce scoate din buze înţelepciune, bate cu toiag pre omul cel fără de inimă. Înţelepţii tăinuesc în sine ştiinţa; iar gura celui fără de socoteală se apropie de sfârâmare. Agoniseala bogaţilor, este cetate tare; iar sfârâmarea necredincioşilor este sărăcia. Faptele dreptilor vieaţă fac; iar roadele necredincioşilor păcate. Căile vieţii le păzeşte învăţătura; iar învăţătura nemustrată rătăceşte. Buzele cele drepte acopere vrajba; iar cei ce grăesc ocări, prea fără de minte sunt. Din vorba multă nu vei scăpa de păcat; iar cel ce-şi ţine buzele înţelept va fi. Argint lămurit este limba dreptului; iar inima necredinciosului se va stinge. Buzele dreptilor ştiu lucruri înalte; iar cei fără de minte întru lipsă se vor sfârşi. Binecuvântarea Domnului pre capul dreptului, aceasta îl îmbogăţeşte, şi nu se va adaoge lui întristare în inimă.

LA STIHOAVNA

Idiomela zilei, glasul al 6-lea.

Hristoase Dumnezeule, vieaţa tuturor cea spânzurată pre lemnul crucii, înviază sufletul meu cel omorît de greşeli şi să nu laşi să piară până în sfârşit oaia Ta, păstorule cel bun; că m'am depărtat dela poruncile Tale, şi bogăţia nepăcătuirii care mi-ai dăruit, o am risipit cu voinţă iubitoare de păcate, şi m'am stricat şi urît m'am făcut cu lucrurile desmierdării. Ci mă înnoeşte, trăgându-mă spre pocăinţă, Cela ce unul eşti mult milostiv. De două ori.

Martirica.

Martirii Tăi, Doamne, nu s'au lepădat de Tine, nici s'au depărtat dela poruncile Tale. Pentru rugăciunile lor milueşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: A treia zi ai înviat...

Văzându-Te pre Tine, Hristoase, răstignit, ceeace Te-a născut, a strigat: Ce taină streină este aceasta ce o văd eu, Fiule! Cum mori pe lemn cu trupul fiind spânzurat, dătătorule de vieaţă.

Să se ştie, că înainte prăsnuirea Bunelor Vestiri, se începe din Joia a treia Săptămâna din postul mare, şi se sue până în Sâmbăta lui Lazăr.

De se va întâmpla Inainte-prăznuirea Bunei Vestiri ori în ce zi afară de Sâmbătă şi Duminică, să se caute Tipicul la sfârşitul cărţii, la litera R.

VINERI A TREIA SAPTAMANA

LA UTRENIE

Treimicele glasului. După întâia Stihologie, zicem Şezândele crucii din Octoih. După a doua Stihologie, cântăm această Şezândă, a lui Iosif. Glasul al 5-lea.

Prosomia: Pre Cuvântul cel împreună.

Prin lemnul mâncării fiind omorîţi de demult noi oamenii, prin crucea Ta iarăş am înviat, îndurate; cu a căreea putere bunule, întăreşte-ne pre

noi, să trecem vremea postului cu umilință, făcând voia Ta și să vedem ziua cea luminoasă a învierii.

Slavă, tot aceasta.

Slavă, Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu...

Pre cruce văzându-Te, Hristoase, Maica Ta, spânzurat de bună voie în mijlocul tâlharilor și durându-o la cele dinlăuntru, ca o Maică a zis: Fiule, Cela ce ești fără de păcat, cum Te-ai pironit pre cruce fără dreptate, ca un făcător de rele? Vrând să înviezi neamul omenesc, ca un îndurat.

După a treia Stihologie, Șezânda lui Teodor, Glasul 1-iu.

Prosomia: Piatra fiind pecetluită...

Trupul curățindu-ne cu înfrânarea și cu rugăciunile luminându-ne sufletele, Doamne, învrednicește-ne să vedem cinstită și sfânta Crucea Ta și cu frică să ne închinăm ei cu cântări cântând și zicând: Slavă purtătoarei de viață crucii Tale, Slavă dumnezeeștii suliții Tale, prin care iarăș am înviat, unule iubitorule de oameni.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Mieluşaua văzându-Te pre Tine, Mielul, îndelung răbdătorule Cuvinte, răstignit pe lemn împreună cu tâlharii, și cu sulița în coastă împuns, ca o Maică s'a tânguit, strigând: Ce taină minunată și înfricoșată este aceasta, Iisuse al meu? Cum Te acoperi în mormânt, Dumnezeule cel necuprins? Negrăit este lucrul care se săvârșește! Nu mă lăsa singură pre mine ceeace Te-am născut, Fiul meu Cel prea dulce.

CANONUL Mineiului. Și această TRI-CÂNTARE a lui Iosif. Și se cetește Cântarea a 5-a, din Psaltire.

Cântarea a 5-a, glasul al 5-lea, Irmos:

Cela ce Te îmbraci cu lumina...

Vindecă-mă, Doamne, și mă voiu vindeca, cu rana Ta curățind ranele sufletului meu, Hristoase, cela ce ai luat patimi cu trupul.

Pre Tine, Hristoase dacă Te-a văzut soarele spânzurat pe lemn cu trupul, și-a schimbat lumina întru întunerec și pământul s'a clătit și pietrele s'au despicat.

Sufletul meu cel roditor de spini și înțelenit cu tot felul de patimi, curățește-l Doamne, Cela ce Te-ai încununat cu spini, pentru bunătatea cea desăvârșită.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre un prunc tânăr ai născut Preacurată pre Ziditorul meu; pre carele roagă-L să mă înnoească pre mine, cel învechit în multă răutate, rogu-mă.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul 1-iu, Irmos:

De noapte mânecând...

In locul căpățânei răstignindu-Te pre Tine, Hristoase, Iudeii au clătit cu capetele râzând și

batjocorindu-Te; iar Tu ai suferit, ca să ne mântuești pre noi.

In titlul crucii Tale scriind Pilat în trei feluri, Te-a arătat pre Tine, unul din Treime, carele de bună voie ai pătimit pentru mântuirea tuturor, Hristoase.

Slavă, a Treimii.

Pre soarele cel întreit al prea luminatei Treimi, să-l lăudăm credincioșii, lumină pre Tatăl cinstind, lumină pre Fiul slăvind, lumină și pre Duhul vestind.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce S'a născut din tine Curată, te-a arătat mai înnaltă decât Ingerii; că pre Acela, de carele ei se cutremură a privi la Dânsul ca la un Dumnezeu, tu L-ai purtat în brațe, ca pre un Fiu al tău, Preacurată.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cruce prea cinstită, păzitoarea lumii cea de mântuire, păzește-mă pre mine cel ce mă pocăesc și mă arată vrednic prea curatei închinării tale.

Irmosul:

De noapte mânecând, Te lău„dăm pre Tine, Hristoase Dum„nezeule, carele pentru noi ai „sărăcit și crucea și moartea ai „răbdat cu trupul Tău.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Pre Tine, făcătorule...

Pre cruce Ți-ai întins palmele Tale, Hristoase, pierzând neoprirea mânii strămoșului; și cu lemnul ai tămăduit blestemul lemnului; pentru aceasta, Te lăudăm întru toți veci.

Inaintea Ta, voitorului mântuirii cad, Cuvinte; potolește degrab voile cele prea viclene din inima mea, Cela ce ai răbdat de bună voie cruce și patimi.

Vieață desmerdată și traiu spurcat iubind eu, păcătosul, m'am întunecat; strălucește-mi raza întoarcerii Cuvinte, Cela ce ai întunecat, când ai pătimit, lumina soarelui.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Potolește toată răutatea inimii mele cea cu multă durere, Maica lui Hristos Dumnezeu; sfărâmă săgețile și arcele dracilor, celor ce se ostesc asupra smeritului meu suflet.

Alt Irmos:

Pre cel ce a mântuit în cuptor...

Ce-Ți vom aduce noi păcătoșii Ție, Stăpânul tuturor cel ce ai pătimit? Că pentru noi Hristoase ai primit crucea; lăudăm darul nemăsuratei milei Tale.

Pre lemnul cel de blestem Hristoase, ucigându-Te Iudeii din pismă, n'au împuținat călcătorii de lege puterea slavei Tale; că ești Stăpân al tuturor, pătimind de bună voie.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre sfântul Duh, Domnul.

Trei fețe cinstesc ale dumnezeirii celei prea înalte în ființă;

pre Tatăl cel fără început, pre Fiul şi pre Duhul Sfânt; o fiinţă nedespărţită dupre fire slăvesc în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cea mai înaltă decât cerurile şi mai presus decât Heruvimii, pre Fecioara cea mai întâi cu sfinţenia şi neîntinata, Maica Dumnezeului tuturor, o lăudăm şi o prea înălţăm întru toţi vecii.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

De trei ori fericită cruce a lui Hristos, biruinţa cea scrisă pe cer, carea din pământ ai odrăslit nouă, fă-ne vrednici închinării Tale, pre noi pre toţi cari cu postul ne curăţim.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Pre Cela ce a mântuit în „cuptor pre tinerii cei cuvân-„tători de cântare şi cuptorul „cel cu văpaia ca de tunet, întru „răcoreală l-a schimbat pre „Hristos Dumnezeu, lăudaţi-L „şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Isaia dănţueşte...

Orbirea cea împietrită a sufletului meu, spală-o, îndurate Mântuitorule, şi-mi dă, bunule, izvorul dumnezeeştii umilinţe, Cel ce mi-ai izvorît vieaţă din coastă şi ai tras Doamne la Tine firea omenească.

Insu-mi eu m'am aruncat întru adâncurile păcatelor, lăsând înălţimile bunătăţilor; ci mă trage, Doamne, şi mă mântueşte, Cela ce Te-ai suit pe cruce şi ai tras la Tine firea omenească.

Dulceaţă fiind, Doamne, şi îndulcire ca un făcător, fiere ai gustat, Hristoase, îndreptând căderea cea din dulceaţă, a celor din Adam. Pentru aceasta, Te lăudăm noi cei mântuiţi cu patimile Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Prea sfântă Stăpână, nădejdea şi scăparea mea, vindecă ranele sufletului meu, luminează mintea mea; ca şi eu bucurându-mă, să laud măririle tale, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Alt Irmos:

Pre Tine care Te-a văzut...

Pre Tine, Hristoase, pre carele Te-au îmbrăcat cei fără de lege în chip de batjocură, cu porfiră şi cu cunună ca pre un împărat, şi cu trestie preste cap Te-au bătut, răstignindu-Te din pismă şi cu fiere adăpându-Te; noi toţi credincioşii cu cântări Te slăvim.

Pre Tine, pre carele văzându-Te soarele pătimind pre cruce, şi-a ascuns lumina, şi toată făptura împreună s'a clătit, pentru ocările Tale, Stăpâne, şi s'au despicat pietrele; cu cântări Te slăvim Hristoase, Mântuitorule.

Slavă, a Treimii.

Lumină şi vieaţă şi făcătoare

tuturor este unimea cea întreit luminătoare, Dumnezeu şi Domnul; întru o lumină strălucind şi dând împreună raze prin trei feţe întru o Dumnezeire; pre aceasta toţi credincioşii o slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, pre care mai 'naainte te-a numit David cântăreţul Sion, întru carele s'a sălăşluit cel neîncăput în ceruri, şi a zidit din pântecele tău curăţirea lumii, cu cântări, Maică Curată, te slăvim.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Crucea Ta cea mântuitoare, şi luminătoarea credincioşilor, învredniceşte-ne Doamne prin post alergând, să ajungem să o vedem şi să ne închinăm ei, spre sfinţirea noastră; ca printr'însa să Te slăvim pre Tine.

Irmosul:

Pre tine carea te-a vă.
„Moisi rug nears, scară însu-
„fleţită, pre care te-a văzut Iacov
„şi uşă cerească prin care a
„trecut însuşi Hristos, Dumne-
„zeul nostru, cu cântări, Maică
„Curată, te slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Risipind bogăţia darului părintesc, în desfrânări mi-am cheltuit vieaţa, dându-mă după gândurile cele rele ale păcatului; s cu dulceaţa poftei îndulcin- u-mă, m'am asemănat animalelor celor neînţelegătoare, prin călcarea mântuitoarelor porunci. Ci cela ce bine ai voit a Te răstigni pentru mine pre cruce, Hristoase Dumnezeule, nu mă lepăda din moştenirea Ta cea fiească, ci mă primeşte pre mine cel ce mă întorc, ca pre Fiul cel pierdut şi mă mântueşte. De două ori.

Martirica.

Doamne, întru pomenirea martirilor Tăi, toată făptura prăznueşte. Cerurile se bucură cu îngerii şi pământul se veseleşte cu oamenii. Pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu, glasul acelaş.

Prosomia: A treia zi ai înviat...

Prea Curata, dacă Te-a văzut pre cruce spânzurat, plângând a strigat ca o Maică: Fiul meu, şi Dumnezeul meu, prea dulcele meu fiu, cum suferi patimă de ocară?

La Ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 8-lea.

Prin cuvânt toate le-ai săvârşit cu puterea Ta, Dumnezeule, şi din nefiinţă întru fiinţă ne-ai adus pre noi; nu ne părăsi pre noi, pentru fărădelegile noastre, Cela ce eşti fără de păcat, Doamne, rugămu-ne.

Slavă, Şi acum, tot aceasta.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 57.

Veseli-se-va dreptul, când va vedea izbândă.

Stih:

De grăiți adică dreptate...

Din Profeția Isaiei cetire.
Cap. 13, Vers 2.

Ridicați semn pe vârful muntelui, înălțați glas lor, nu vă temeți, chemați cu mâna, deschideți boieri. Eu voiu rândui și voiu povățui pre dânșii, uriași vor veni să plinească mânia mea, bucurându-se și semețindu-se. Glas de neamuri multe pre munți asemenea cu neamuri multe, glas de împărați și de neamuri adunate. Domnul Savaot a poruncit neamului întrarmat, ca să vie din pământ de departe, dela marginea temeliei cerului, Domnul și întrarmații lui să strice toată lumea. Plângeți, că aproape este ziua Domnului și sfărâmare dela Dumnezeu va veni. Pentru aceea toată mâna va slăbi și tot sufletul omului se va spăimânta. Turbura-se-vor solii, și-i vor cuprinde dureri, ca pre femeia ceea ce naște, și se vor plânge unul către altul și se vor spăimânta, și-și vor schimba fața lor în chipul focului. Că iată ziua Domnului vine nevindecată de mânie și de iuțime, ca să facă lumea pustie și să piardă pre păcătoși dintr'însa. Că stelele cerului și Orionul și toată podoaba cerului nu-și vor da lumina, și se va întuneca soarele răsărind și luna nu-și va da lumina sa. Și voiu porunci la toată lumea răutăți și celor necurați păcatele lor, și voiu pierde semeția celor fărădelege și trufiea mândrilor o voiu smeri. Și vor fi cei rămași mai scumpi decât aurul nelămurit și omul mai scump va fi decât piatra Safirului. Că cerul se va turbura și pământul se va clăti din temeliile sale pentru aprinderea mâniei Domnului Savaot, în ziua în care va veni mânia Lui.

Prochimen, glasul al 7-lea, Psalmul 58.

Dumnezeule, sprijinitorul meu ești Tu și mila Ta mă va întâmpina.

Stih:

Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Dumnezeule.

VINERI A TREIA SĂPTAMANA

SEARA

La Doamne strigat-am. Punem Stihiri 10, Și cântăm Stihira zilei de două ori, glasul al 7-lea

Ca un desmierdat m'am depărtat dela darul Tău, Doamne. Și bogăția bunătății risipindu-o, am alergat la Tine îndurate, strigând către Tine: Dumnezeule greșit-am! Miluește-mă.

Apoi patru Martirice ale glasului și patru din Mineiu. Slavă, a morților, Și acum a Născătoarei de Dumnezeu, cea întâia a glasului.

Eșire: Lumină lină...

Prochimen glasul al 4-lea. Psalmul 59.

Dă-ne nouă ajutor din necaz și deșartă este mântuirea omului.

Stih:

Dumnezeule, lepădatu-ne-ai pre noi și ne-ai surpat.

Dela Facere cetire.
Cap. 8, Vers 4.

Și a șezut corabia în luna a șaptea, în douăzeci și șapte de zile ale lunii, pre munții Ararat. Iar apa a scăzut până la luna a zecea; iară în luna a zecea, în ziua cea dintâiu a lunii, s'au ivit vârfurile munților. Și a fost după patruzeci de zile, deschis-a Noe fereastra corăbii, care o făcuse. Și a trimis corbul să vadă de a scăzut apa, și ieșind nu s'a mai întors, până când s'a uscat apa de pre pământ. Și a trimis porumbul după dânsul, să vadă de a scăzut apa de pre pământ. Și neaflând porumbul odihnă picioarelor sale, s'a întors la dânsul în corabie, că era apă preste toată fața pământului; și tinzând mâna l-a luat și l-a băgat la sine în corabie. Și așteptând în și alte șapte zile, iar a trimis porumbelul

din corabie. Şi s'a întors la dânsul porumbul către seară şi avea în gura sa stâlpare de măslin cu frunză; şi a cunoscut Noe, că a scăzut apa de pre faţa pământului. Şi aşteptând încă alte şapte zile, iar a trimis porumbul şi nu s'a mai întors la dânsul. Şi a fost în anul şase sute şi unul din vieaţa lui Noe, în luna dintâiu, în ziua dintâiu a lunii, scăzuse apa de pre pământ; şi a descoperit Noe acoperişul corăbiei, care făcuse, şi a văzut că a scăzut apa de pre faţa pământului. Iară în luna a doua, în ziua a douăzeci şi şapte, s'a uscat pământul. Şi a grăit Domnul Dumnezeu către Noe zicând: ieşi din corabie tu şi femeia ta şi feciorii tăi şi femeile feciorilor tăi cu tine. Şi toate fiarele, câte sunt cu tine, şi tot trupul dela pasări până la dobitoace, şi toată vietatea care se mişcă pre pământ, scoate-le cu tine, şi creşteţi şi vă îmmulţiţi pre pământ. Şi a ieşit Noe şi femeia lui şi feciorii lui şi femeile feciorilor lui cu dânsul. Şi toate fiarele şi toate dobitoacele şi toată pasărea şi toată vietatea, ce se mişcă pre pământ după felul său, au ieşit din corabie. Şi a zidit Noe altar Domnului; şi a luat din toate dobitoacele cele curate şi din toate pasările cele curate; şi a adus ardere de tot pre altar şi au mirosit Domnul Dumnezeu, miros de bună mireasmă.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 60.

Auzi Dumnezeule cererea mea, ia aminte rugăciunea mea.

Stih:

Dela marginile pământului către Tine am strigat...

Dela Pilde cetire.
Cap. 10, Vers 32.

Gura dreptului pică înţelepciune; iar limba nedreptului va pieri. Din buzele oamenilor drepţi pică daruri; iar gura celor necredincioşi se răzvrăteşte. Cumpenele viclene, urâciune sunt înaintea Domnului; iar cumpăna dreaptă primită este Lui. Ori unde intră strâmbătatea, acolo şi ocara; iar gura smeriţilor cugetă înţelepciune. Săvârşirea drepţilor va îndrepta pre dânşii; iar împiedecarea călcătorilor de lege, îi va prăda pre ei. Nu vor folosi averile în ziua mâniei, iar dreptatea va izbăvi din moarte; murind dreptul lasă grija, iar pierirea necredincioşilor este urâtă şi de râs. Dreptatea nevinovatului îndreptează căile; iar necredinţa cade întru nedreptate. Dreptatea oamenilor drepţi va izbăvi pre ei; iar cei fărădelege se vânează de păgânătatea lor. Sfârşindu-se omul drept nu-i piere nădejdea; iar lauda necredincioşilor va pieri. Dreptul din cursă va scăpa, şi în locul lui se va da cel necredincios. In gura celor necredincioşi laţul cetăţenilor; iar chibzuirea drepţilor cu bună sporire. Intru bunătăţile drepţilor se îndreaptă cetatea, şi întru pierirea necredincioşilor bucurie. Intru binecuvântarea drepţilor se va înălţa cetatea; iar cu gura necredincioşilor se va săpa. Batjocoreşte pre cetăţeni cel lipsit de minte; iar bărbatul înţelept linişte aduce.

IIS.CHR.

SÂMBATA

A TREIA SĂPTĂMÂNĂ.

LA UTRENIE

Aliluia, pe glasul al 2-lea, cu Stihurile; şi Troparele, glasul al 2-lea.

Apostoli, martiri şi profeţi... Pag. 248

Slavă:

Pomeneşte Doamne...

Şi acum. Maică Sfântă.

După întâia Stihologie, trei Şezânde ale mucenicilor din Octoih, ale glasului ce să va întâmpla, a Născătoarei de Dumnezeu; apoi cetire la Exaimeron.

Şi îndată: Fericiţi cei fără prihană...

Şi Şezânda morţilor, glasul al 5-lea.

Odihneşte Mântuitorul nostru...

Şi a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce ai răsărit...

Pentru toate acestea am arătat în Sâmbăta ce a trecut.

Apoi cântăm Canonul Mineiului şi al hramului şi Patru-cântarea, dupre rânduiala lor. Nu zicem: Să cântăm Domnului...

Ci îndată zicem Irmosul Mineiului, precum am arătat în Sâmbăta a doua.

PATRU-CANTAREA

Al căreea Acrostih la Greci este acesta:

Cântă acestea Iosif...

Compunerea lui Iosif.

Şi se cetesc Cântările din Psaltire.

Cântarea a 6-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Venit-am întru adâncul mării...

Cu picăturile sângiuirilor aţi adăpat inimile celor bine credincioşi, iar taberile necredincioşilor de faţă le-aţi înnecat într'însele, purtătorilor de biruinţă, cei ce sunteţi vrednici de laude.

Prea slăvind cu membrele voastre pre Stăpânul tuturor, acum vă prea măriţi neîncetat, lauda credincioşilor, fiind voi martirilor şi mari sprijinitori.

In groapă prea adâncă Te-au pus, Cuvinte; pentru aceasta dărueşte odihnă şi iertare de greşeli, celor ce au murit cu credinţă; pentru sfinţitele rugăciuni ale martirilor.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca să te lăudăm Fecioară cu glasuri neîncetate, primeşte aceste glasuri ale noastre şi roagă pre Fiul tău să luăm curăţire de greşeli.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul al 8-lea. Irmos:

Pre mine cel cuprins...

Acum este serbarea martirilor; să ne adunăm şi fericind vitejiile lor cele prea cinstite, să lăudăm pre Hristos, cel ce i-a încununat pre dânşii.

Cu dumnezeească dragostea lui Hristos, fiind aprinşi, preste cărbuni de foc aţi trecut ca preste nişte rouă, lăudându-L pre dânsul fericiţi martiri.

Slavă, a Treimii.

Pre Tine, Treimea cea mai pre sus cu Stăpânia şi dumnezeească Unime, lumină şi lumini Te laud, viaţă şi vieţi; Mintea, Cuvântul şi Duhul Sfânt, întreit sfinte şi unul Dumnezeu.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Iesee, strămoşule, saltă, că din rădăcina ta, din Curata Fică a răsărit floarea vieţii, cel ce a mântuit lumea, Hristos Dumnezeu.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

De foc, de sabie şi de moarte netemându-vă, aţi păzit mărturisirea mântuirii, fiind întăriţi de Hristos, fericiţilor.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor, va moşteni pământul.

Cela ce eşti slobod întru cei morţi, fiind stăpânitor vieţii şi morţii, odihneşte pre cei ce i-ai luat şi-i sălăşlueşte în curţile Tale, iubitorule de oameni.

Irmosul:

Primeşte-mă pre mine cel cu-„prins de multe păcate, iubi-„torule de oameni, carele cad la „îndurările Tale şi ca pre pro-„fetul, Doamne, mă mântueşte.

Apoi Ectenia şi Condacul morţilor.

Cu sfinţii odihneşte...

Icos:

Tu însuţi eşti fără de moarte...

Acestea să se caute în Sâmbăta a doua.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cei trei tineri în Babilon...

Cui te-ai asemănat, suflete, poftind patimile cele cu adevărat dobitoceşti? Pre cine ai avut să te întreacă cu păcatele? Strigă dar, Lui Hristos: Mântueşte-mă bunule.

Sfinţilor, rugaţi cu de-adinsul pre cel ce se odihneşte întru sfinţi, ca să sfinţească întru aceste sfinţite zile gândurile tuturor celor binecredincioşi.

Prea înnalte, cela ce eşti bogat întru milă şi bun, dă iertare robilor Tăi celor ce au adormit mai 'nainte, rânduindu-i pre ei în cetele sfinţilor, ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai afară de legile firii pre Ziditorul cel ce S'a făcut om. Pre acela dar roagă-L, Prea curată, să treacă cu vederea nelegiuirea şi păcatele tuturor.

Alt Irmos:

Cela ce ai mântuit prin Inger...

Cela ce ai arătat pomenirile cinstiţilor martiri a fi bucurie bisericii Tale şi veselie sufletului; bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Nu mințim Ţie, Hristoase, nici Te tăgăduim, strigat-au martirii în mijlocul muncilor, spăimântând pre judecătorii cei fără de lege; bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă, a Treimii.

Ofiinţă în trei feţe cinstim: a Tatălui, a Fiului şi a Duhului, strigând cu profetul: Bine eşti cuvântat în veci Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Cum ai născut ca o Maică şi Fecioară ai rămas? Pre Dumnezeu am născut, nu cerca în ce chip, căci câte voeşte face, zice dumnezeeasca fică.

Stih: Sfinţilor cari sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Ceată a martirilor de Dumnezeu aleasă, învredniceşte pre robii tăi a fi închinători dumnezeeştei şi de vieaţă făcătoarei crucii Mântuitorului.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Împărate fără de moarte, vistierul vieţii, învredniceşte vieţii

Tale celei veşnice pre robii Tăi, pre cari i-ai ales, întru credinţă şi întru nădejde.

Irmosul:

Cela ce ai mântuit prin Inger „pre tineri din foc şi cuptorul „cel ce suna ca tunetul, l-ai pre„făcut în rouă; bine eşti cu„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Mântuitorule al tuturor...

Cu minte fără de temere, mergând la luptele cele cu durere, martirilor, aţi suferit dureri trupeşti şi mutându-vă la desfătarea cea fără de durere, uşuraţi toată durerea inimii.

Cei ce aţi luat cele de sus în locul acestor stricăcioase, pre mine cel stricat cu patimi trupeşti, mântuiţi-mă prin post şi prin nevoinţa rugăciunilor, dumnezeeşti martiri, rugând pre Dumnezeul tuturor.

Cu rugăciunile martirilor Tăi, Hristoase, trimite milele Tale tuturor; şi celor ce s'au mutat din vieaţă la Tine cel milostiv, dărueşte-le iertare datoriilor şi odihnă dumnezeească.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca aceea ce ai născut pre Dumnezeu cel fără de păcat, Născătoare de Dumnezeu, şterge păcatele noastre cu rugăciunile tale cele de Maică şi ne mântueşte pre noi cei ce strigăm: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Irmos:

Tinerii cei grăitori...

Muncile cele arzătoare ca focul, suferindu-le ca nişte răcoreală, martirilor, cu bucurie aţi strigat: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Tabăra martirilor cea din oastea lui Dumnezeu, învingând înşelăciunea, ca nişte biruitori au strigat: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Fiului împreună şi Tatălui să ne închinăm şi prea sfântului Duh; şi toţi cu credinţă să strigăm: Treime cea întru o Unime, mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Tu, Preacurată, Fecioară şi Maică te-ai arătat, născând fără bărbat pre Dumnezeul tuturor. Deci roagă-L, să mântuească pre robii tăi.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Cu rugăciunile martirilor învredniceşte, Hristoase Mântuitorule, pre robii Tăi, să se închine şi să vadă făcătoarea de vieaţă crucea bunătăţii Tale.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Cela ce ai stricat puterea morţii cu învierea Ta cea din morţi, odihneşte cu aleşii Tăi,

pre cei ce s'au mutat, ca să Te laude pre Tine, Doamne.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Tinerii, cei de Dumnezeu cu„vântători în cuptor, împreună „cu focul şi văpaia călcându-o „au săltat: Binecuvântaţi toate „lucrurile Domnului pre Domnul.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Eva cu adevărat...

Întărindu-vă mintea pre piatra cea înţelegătoare, martirilor, aţi rămas nebiruiţi de toate meşteşugirile vrăjmaşului. Pentru aceasta întăriţi-mă pre mine, cel pornit spre patimile cele stricătoare de suflet, cu rugăciunile voastre cele către Dumnezeu.

Dumnezeescule şi cu adevărat luminatule cor al martirilor, roagă pre Stăpânul cel prea bun, să ne dăruească tuturor în vremea postului iertare greşelilor şi bucurie veşnică.

Iubitorule de oameni, Cela ce însuţi eşti bun, învredniceşte pre robii Tăi, cei ce au adormit întru nădejdea învierii, a se împărtăşi luminii Tale celei neînserate şi veşnice şi desfătării celei dulci; ca cu frică să Te slăvim pre Tine.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Locaş luminii s'a făcut prea sfântul tău pântece, Preacurată. Pentru aceasta cu credinţă strig către tine: Luminează luminile ochilor sufletului meu şi-mi arată cărarea cea dreaptă, mie celui ce cu inimă curată te fericesc.

Alt Irmos:

Slăvimu-Te pre Tine...

Să săvârşim credincioşilor pomenirea martirilor; ca să ne împărtăşim măririi acelora, lăudând luptele nevoinţelor lor.

De bărbăţia voastră foarte s'au temut fiarele, focul s'a stins, arcele s'au sfărâmat; întru voi martirilor minunat este Dumnezeu.

Slavă, a Treimii.

Fire mai presus de toată stăpânia, Unime în trei feţe, Părinte şi Fiule şi Sfinte Duhule, lumină şi vieaţă, Stăpânie dumnezeească, păzeşte pre cei ce Te prea slăvesc pre Tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bine Te cuvântăm pre Tine, Dumnezeul lui Israil, Cel ce Te-ai arătat lumii din Fecioară şi ai ridicat cornul mântuirii noastre.

Stih: Sfinţilor, celor ce sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Cei ce sunteţi rugători pentru lume, martiri ai lui Hristos, învredniciţi-ne pre toţi să vedem şi să ne închinăm crucii Lui, cu rugăciunile voastre.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Unde izvorăşte izvorul vieţii şi cercetează lumina feţei Tale,

Fiule al lui Dumnezeu, acolo așează pre cei ce s'au mutat la Tine.

Irmosul:

Slăvimu-te pre tine, Maica lui „Dumnezeu și te lăudăm Năs- „cătoare de Dumnezeu, Fecioară; „că ai născut pre Mântuitorul „sufletelor noastre.

LUMINÂNDA

Cel ce ai împodobit...

Slavă.

Ce'a ce stăpânești pre cei morți...

Și acum:

Ceeace ești bucuria Ingerilor...

Invățătură pentru Lăudări și pentru Stihoavnă, este în Sâmbăta a doua a sfântului post.

Bine este a ne mărturisi...

Ceasul 1-iu și Otpustul.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului; Prochimenul zilii și al morților.

Apostol către Evrei și altul al morților.

Evanghelia dela Marcu și alta a morților.

Chinonicul zilii și al morților.

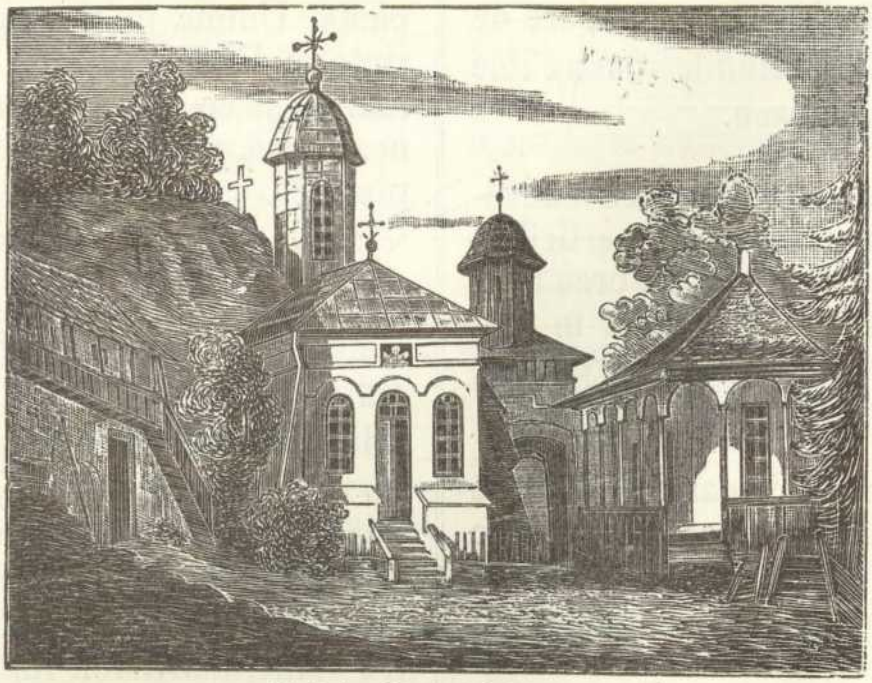

Mânăstirea Nămăești (Jud. Muscel).

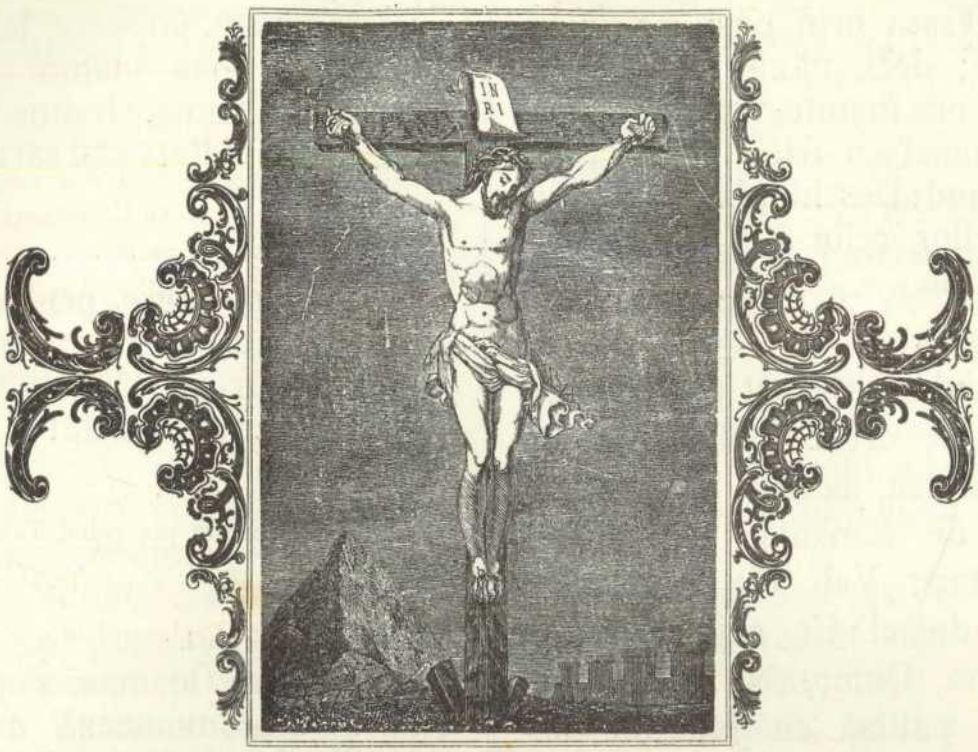

IN DUMINICA
A TREIA A SFÂNTULUI POST

SERBĂM INCHINAREA CINSTITEI ŞI DE VIEAŢĂ FĂCĂTOAREI CRUCI.

SÂMBĂTĂ SEARA

LA VECERNIA CEA MICA

Patru Stihiri prosomice, glasul al 6-lea.

Prosomia: Ingereştile puteri...

Acum oştile Ingereşti cuprind lemnul cel cinstit, cu bună cucernicie încunjurându-l şi chiamă pre toţi credincioşii spre închinăciune. Deci veniţi cei ce vă luminaţi cu postul, să cădem la dânsul cu bucurie şi cu frică, strigând cu credinţă: Bucură-te, cinstită cruce, întărirea lumii. De două ori.

Ca să pierzi blestemul lui Adam, ai luat trupul nostru, fără de păcat şi Te-ai răstignit şi ai murit, Iisuse prea bunule. Pentru aceasta, cinstim cu credinţă crucea Ta şi sulita, buretele, trestia şi cuiele; şi cerem să vedem învierea Ta.

Incuiat-a Edemul de demult şarpele prin lemn; iar lemnul crucii l-a deschis pre acesta tuturor celor ce voesc să se

curăţească prin post şi prin lacrimi; deci, văzându-l pre acesta pus înainte, veniţi să cădem la dânsul cu frică credincioşii, strigând: Deschide, cruce, porţile cerurilor celor ce te iubesc pre tine.

Slavă, Şi acum, asemenea.

Când Te-a văzut pre Tine pironit pe cruce, Cuvinte al lui Dumnezeu, ceeace te-a născut fără de sămânţă, s'a tânguit strigând: Vai mie, Fiul meu prea dulce! Ce smerenie este aceasta, Dumnezeul meu? Cum rabzi patimă cu judecată nedreaptă, Cela ce eşti fără de patimă? Laud cu cântări înfricoşata şi nespusă pogorîrea Ta.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri prosomice, glasul al 2-lea.

Prosomia: Casa Eufratului...

Deslegându-ne de legăturile osândirii celei de demult, noi, credincioşii, prin lemnul crucii, să slăvim pre Hristos, Cel ce s'a pironit pre dânsa.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru, şi vă închinaţi la aşternutul picioarelor Lui, că sfânt este.

Vino acum împreună cu noi, Davide, mişcă-ţi alăuta cântând, înnălţaţi pre Hristos credincioşilor şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui.

Stih: Iar Dumnezeu, împăratul nostru mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Să înnălţăm, popoare, lemnul cel ce este pus înainte, prin carele ne dă nouă Hristos mântuire şi cu credinţă să-l sărutăm.

Slavă, Şi acum, a crucii Născătoarei de Dumnezeu, asemenea.

Innălţat pe cruce, pentru oameni, văzând pre Fiul tău, Fecioară, ai strigat tânguindu-te: Slavă milostivirii Tale!

Apoi.

Acum slobozeşte pre robul Tău...

Sfinte Dumnezeule, şi după Tatăl nostru.

Troparul, glasul 1-iu.

Mântueşte Doamne, poporul Tău, şi binecuvintează moştenirea Ta; biruinţă prea înălţatului nostru Rege, asupra celor protivnici dărueşte şi cu crucea Ta păzeşte pre poporul Tău.

Ectenia mică, şi Otpustul.

Iar după Otpust, intră Preotul cu Diaconul şi cu Eclesiarhul în Vestmântărie şi se îmbracă Preotul şi Diaconul; şi cădind cinstita cruce, zice: Binecuvintează Stăpâne! Şi Preotul; Bine este cuvântat Dumnezeul nostru... Apoi, Sfinte Dumnezeule şi după Tatăl nostru, troparul Crucii: Mântueşte Doamne poporul Tău. Slavă, Şi acum, Condacul. Şi ridică Preotul cinstita Cruce cu discul pe cap şi o duce la sfânta masă, mergând înaintea lor cu două făclii aprinse, şi pun cinstita Cruce pe sfântul Antimis, în locul Evangheliei; iar Evanghelia o pune mai sus. Şi arde lumânare toată noaptea, înaintea cinstitei Cruci.

SÂMBĂTĂ SEARA

LA PRIVEGHERE

Binecuvântând Preotul, cântăm după obiceiu Psalmul începător; apoi cetim Catisma întâia.

La Doamne strigat-am... Punem Stihiri 10 şi cântăm trei Stihiri ale învierii din Octoih, trei ale lui Anatolie şi patru ale cinstitei Cruci. Glasul al 5-lea.

Prosomia: Bucură-te cămara...

Străluceşte, cruce a Domnului, luminate fulgerile darului tău în inimile celor ce te cinstesc pre tine şi cu dragoste dumnezeească te primesc, ceea ce eşti de lume dorită; prin carea s'a pierdut mâhnirea lacrimilor, din cursele morţii am scăpat şi la veselia cea neîncetată ne-am mutat. Arată bună cuviinţa frumuseţii tale, dăruind răsplătirile postirii robilor tăi, celor ce cer cu credinţă folosinţa ta cea bogată şi mila cea mare.

Bucură-te, cruce purtătoare de vieaţă, raiul cel frumos al Bisericii, pomul nestricăciunii, carele ne-ai înflorit desfătarea. Slavă celei veşnice, prin carea se gonesc taberile dracilor şi împreună se veselesc cetele Ingerilor şi adunările credincioşilor prăznuesc. Arma cea nebiruită, tăria cea neclătită, biruinţa împăraţilor, lauda preoţilor. Dă-ne şi nouă acum să ajungem la patimile lui Hristos şi la înviere!

Bucură-te, cruce purtătoare de vieaţă, semnul cel nebiruit al creştinătăţii, uşa raiului, întărirea credincioşilor, zidul cel dimprejul Bisericii. Prin carea s'a pierdut şi a încetat blestemul şi s'a înghiţit puterea morţii şi ne-am înnălţat de pe pământ la cele cereşti. Armă nebiruită, împotrivirea dracilor, mărirea martirilor, podoaba cuvioşilor cu adevărat, limanul mântuirii, ceeace dăruesti lumii mare milă.

Veniţi amândoi cei întâi zidiţi, cari aţi căzut din ceata cea de sus prin pisma ucigaşului de oameni; pentru gustarea cea amară a mâncării din pomul cel de demult. Iată vine prea cinstitul lemn cu adevărat, la carele alergând cu bucurie îmbrăţişaţi-l şi strigaţi către dânsul cu credinţă: Tu eşti sprijineala noastră, cruce prea cinstită, din al căreea fruct gustând, am dobândit nestricăciune, luând adevăratul Edem cel dintâi şi mare milă.

Slavă, glasul al 3-lea.

Hristoase Dumnezeul nostru, Cela ce ai primit răstignire de bună voie, spre învierea cea de obşte a neamului omenesc şi prin trestia crucii sângerându-Ţi degetele cu văpsele roşii, Te-ai milostivit a iscăli pentru noi ca un împărat cele ce sunt de iertare şi nu ne trece cu vederea pre noi cei ce suntem ameninţaţi iarăş prin depărta-

rea cea dela Tine. Ci Te milostiveşte, unule îndelung răbdătorule, spre poporul Tău cel ce este în nevoi şi Te scoală şi birueşte pre cei ce se luptă cu noi, ca un Atotputernic.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Dogmatica glasului.

Eşire: Lumină lină... Prochimenul:

Domnul a împărăţit. Ecteniile şi celelalte dupre obiceiu.

LA LITIE

Stihirile hramului, Slavă, Şi acum, glasul al 5-lea.

Văzându-Te toată făptura răstignit pre cruce gol, pre Tine Făcătorul şi Ziditorul tuturor, s'a schimbat de frică, şi s'a tânguit; soarele şi-a oprit lumina şi pământul s'a clătit; pietrele s'au despicat şi catapeteasma Bisericii s'a rupt; morţii din mormânturi s'au sculat şi puterile îngereşti s'au spăimântat, zicând: O minune! Judecătorul se judecă şi pătimeşte voind, pentru mântuirea şi înnoirea lumii.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului dupre Alfa Vita, Slavă Şi acum, glasul al 4-lea.

Doamne, Cela ce ai ajutat în războiu prea blândului David, ca să supuie pre cel de alt neam, fii împreună în războiu cu credinciosul nostru Rege şi cu arma crucii surpă pre vrăjmaşii noştri. Arată milostive spre noi milele Tale cele de demult; şi să cunoască adevărat, că Tu eşti Dumnezeu şi că spre Tine nădăjduind, biruim; rugându-se dupre obiceiu Preacurată Maica Ta, să se dăruească nouă mare milă.

Troparul, glasul 1-iu.

Născătoare de Dumnezeu: De două ori. Şi a Crucii, odată.

Mântueşte, Doamne, poporul Tău.

Şi cealaltă urmare a Privighierii. Iar de nu este Privighiere, zicem Troparul învierii, Slavă, a Crucii, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu învierii.

De se va întâmpla înainte prăznuirea Bunei Vestiri în Duminica Crucii, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii la litera R. De se va întâmpla Sărbătoarea Bunei-Vestiri în Duminica închinării Crucii, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii la litera S.

LA UTRENIE

DUPĂ CEI ŞASE PSALMI

Dumnezeu este Domnul... Pe glasul Octoihului. Şi cântăm Troparul învierii, de două ori.

Slavă, a Crucii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Gavriil zicând ţie, Fecioară...

Şi obişnuitele Stihologii.

Şezândele, cântăm ale învierii. De este hramul cinstitei Cruci, după Polieleu, şezânda Crucii, glasul al 8-lea.

Prosomia: Porunca cea cu tainâ...

In rai cu lemnul a golit dintâi vrăjmaşul, pentru mâncare aducând moarte; iar lemnul crucii înfigându-se în pământ, a adus oamenilor îmbrăcăminte de vieaţă şi toată lumea s'a

umplut de toată bucuria. Pre care văzându-o pusă spre închinăciune, împreună să strigăm popoare lui Dumnezeu cu credinţă: Plină este de slavă casa Lui.

Slavă, Şi acum, tot aceasta:

Antifoanele glasului.

Toată suflarea...

Evanghelia Utreniei, ce va fi de rând, a învierii.

Invierea lui Hristos văzând...

Psalmul 50.

Slavă, glasul al 8-lea.

Uşile pocăinţii deschide-mi...

Şi acum.

In cărările mântuirii...

Apoi pe glasul al 6-lea, Stih:

Miluieşte-mă Dumnezeule dupre mare..

La mulţimea faptelor mele...

Caută înapoi, pagina a 3-a.

CANOANELE

Al Invierii şi al Născătoarei de Dumnezeu pe 6, şi din Triod, pe 8.

Compunerea sfântului părintelui nostru Teodor Studitul.

Cântarea 1-ia, glasul 1-iu, Irmos.

Ziua învierii.

Ziua aceasta de prăznuire este că, cu învierea lui Hristos moartea s'a arătat deşartă; razele vieţii au răsărit, Adam sculându-se dănţueşte cu bucurie; pentru aceasta strigăm, cântând, cântare de biruinţă.

Ziua aceasta este a închinării cinstitei cruci; veniţi toţi la dânsa. Că revărsând razele cele luminoase ale învierii lui Hristos, le pune înainte. Să o sărutăm deci, sufleteşte bucurându-ne.

Arată-te crucea Domnului cea mare; arată-mi acum dumnezeescul chip al frumuseţii tale, învrednicindu-mă a fi închinător laudei tale; că strig către tine ca şi către o însufleţită şi te sărut.

Să laude cu un glas cerul şi pământul; că pusă este înaintea tuturor prea fericita cruce, pe care pironindu-se trupeşte, Hristos s'a jertfit. Pre aceasta să o sărutăm sufleteşte bucurându-ne.

Slavă, a Treimii.

O Treime dupre feţe, o Unime dupre chip, Părinte, Fiule şi Duhule; Unime întocmai puternică în sfat, în voinţă şi în stăpânirea puterii, păzeşte lumea Ta, pace dăruindu-i.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Neştiind nici cum ispita de bărbat, Fecioară, ai născut prunc fără sămânţă; şi prin acea prea curată naştere aduci pre Făcătorul tuturor, pre Hristos Dumnezeu. Deci pre Acela roagă-L, să împace toată lumea.

Catavasie.

Dumnezeescul Moisi a însem-
„nat mai 'nainte de demult în
„marea roşie crucea Ta, când
„a trecut pre Israil, tăind marea
„cu toiagul, cântându-Ţi cântare
„de ieşire, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Veniți să bem băutură nouă...

Veniți să cântăm cântare nouă, prăznuind pierzarea iadului; că Hristos S'a sculat din mormânt, omorând moartea și mântuind toată lumea.

Veniți credincioșilor să scoatem apă nu din fântână, ce izvorăște apă stricăcioasă, ci din izvorul luminării; închinându-ne crucii lui Hristos, întru care ne și lăudăm.

Sărutând acum crucea Ta, carea o a închipuit oarecând Moisi cu palmele, biruim Stăpâne, Hristoase, pre Amalic cel netrupesc și ne și mântuim prin ea.

Cu ochi și cu buze curate, începând cântare de bucurie, să ne închinăm credincioșilor cu bucurie crucii Domnului, întru cântări lăudându-o.

Slavă, a Treimii.

Pre un Dumnezeu fără început în trei ipostasuri cinstesc, pre Cel nedespărțit dupre chipul ființii; pre Tatăl, pre Fiul și pre Duhul cel viu, întru Carele ne-am botezat.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Moisi a văzut de demult în rug cu închipuire taina ta, Curată; că precum pre acela văpaia nu l-a ars, așa nici pântecele tău focul dumnezeirii.

Catavasie.

Întărește-mă, Stăpâne Hristoase, cu crucea Ta pe piatra „credinții, ca să nu se clătească „gândul meu de năvălirile rău„lui vrăjmaș; că numai Tu în„suți ești sfânt.

Șezânda, glasul al 6-lea.

Crucea Ta, Doamne, s'a sfințit; că cu dânsa se fac tămăduirile celor bolnavi întru păcate: printr'ânsa cădem înaintea Ta, miluește-ne pre noi.

Stih: Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Astăzi s'a plinit cuvântul profetului; că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele Tale, Doamne; și gustând din lemnul mântuirii, am aflat mântuire din patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă:

Numai cât s'a înfipt lemnul crucii Tale, Hristoase, temeliile morții s'au clătit, Doamne; că pre carele l-a înghițit iadul cu poftă, l-a liberat cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, sfinte; pentru care Te slăvim pre Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluește-ne pre noi.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pre fiul tău, Carele de bună voie s'a pironit pe cruce și a înviat din morți, pre Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuească sufletele noastre.

Cântarea a 4-a, Irmos:

La dumnezeeasca streajă...

Iată a înviat Hristos! zis-a Ingerul mironosiţelor femei; nu plângeţi; ci mergând spuneţi Apostolilor: Bucuraţi-vă! Astăzi este mântuirea lumii; tirănia vrăjmaşului a pierit cu moartea.

Bucuria cea pentru închinarea crucii Tale, celei purtătoare de vieaţă, astăzi întâmpinându-o Hristoase, preîntâmpinăm prea sfintele Tale patimi, care le-ai suferit pentru mântuirea lumii, Mântuitorule, ca un puternic a toate.

Astăzi se face bucurie în cer şi pre pământ, că se arată lumii semnul lui Hristos, întreit fericita cruce; că aceasta puindu-se înainte, izvorăşte celor ce se închină ei dar pururea curgător.

Ce-Ţi vom aduce Ţie, Hristoase, că ne-ai dat cinstita cruce să ne închinăm ei, pre care s'a vărsat sângele Tău cel prea sfânt şi s'a ţintuit trupul Tău cu piroane; pre care acum sărutându-o Îţi mulţumim.

Slavă, a Treimii.

Laud trei ipostasuri ale unei Dumnezeiri, ale firii adică celei singure prin sine tără despărţire; mărturisind pre Tatăl fără început, pre Fiul şi pre Duhul Sfânt, o Domnie de un scaun, o Impărăţie întocma, o Stăpânie veşnică.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Numai tu, curată, te-ai arătat între femei odor prea minunat, lucru înfricoşat; că tu ai înnoit firea, născând fără sămânţă, rămâind iarăş Fecioară ca şi mai 'nainte; că Cel ce S'a născut din tine este Dumnezeu adevărat.

Catavasie.

Pre cruce văzându-Te pre „Tine, puternice, luminătorul cel „mare de cutremur cuprinzân-„du-se, şi-a strâns şi şi-a ascuns „razele şi toată zidirea a lăudat „cu frică, îndelungă răbdarea „Ta; că s'a umplut pământul „de lauda Ta.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Să mânecăm cu mânecare adâncă...

Răsărit-ai din mormânt lumii, lumina cea neapusă, strălucind nestricăciune şi micşorând, Doamne, mâhnirea cea de moarte din marginile lumii, ca un îndurat.

Să ne apropiem curăţiţi cu postul, cu căldură să sărutăm lemnul cel prea sfânt cu laude; pe carele Hristos răstignindu-Se, a mântuit lumea ca un milostiv.

Dănţuesc cu veselie astăzi cetele Ingerilor, pentru închinarea crucii Tale; că cu dânsa ai sfărâmat taberile dracilor, Hristoase, mântuind neamul omenesc.

Alt rai s'a cunoscut, Biserica, ca şi acel mai din 'nainte, având lemn purtător de vieaţă, crucea

Ta, Doamne, din care prin atingere luăm nemurire.

Slavă, a Treimii.

Trei împreună fără de început slăvesc, pre un Dumnezeu întru o ființă; pre Tatăl, pre Fiul și pre Duhul, o lumină întreit strălucitoare, o împărăție întocmai stăpânitoare, în Unime neamestecată.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai dupre legea firii, dar mai presus de lege; că numai naşterea ta a fost fără de sămânță; felul naşterii tale este înfricoşat și gândindu-se și grăindu-se, ceeace ești cu totul fără prihană.

Catavasie.

Mânecând, Te lăudăm pre Tine, „Mântuitorule îndurate, aflând „pace prin crucea Ta, prin care „ai înnoit neamul omenesc; du„cându-ne pre noi la lumină „neînserată.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Pogorîtu-Te-ai în cele de desubt...

Sfărâmând moartea, Hristoase, ai înviat ca un împărat, chiemându-ne pre noi din cămările iadului, spre desfătarea împărăției cerurilor, în pământul nemuririi.

Bucurându-ne întru cântări dumnezeeşti, să strigăm lui Dumnezeu credincioşii, sărutând crucea Domnului; că izvorăşte izvor de sfințenie tuturor celor din lume.

Se plineşte glasul scriitorului de cântări; că iată ne închinăm aşternutului preacuratelor Tale picioare, Atotputernice, cinstitei Tale cruci, lemnului celui prea dorit.

Lemnul pre carele l-a văzut băgat în pâinea Ta profetul cel plângător, adică crucea Ta îndurate sărutându-o, lăudăm legăturile Tale, îngroparea, sulița și piroanele.

Sfânta cruce, care ai primit, Hristoase, a o purta pe umere și a Te înnălța pe dânsa și cu trupul a Te răstigni, sărutându-o, luăm putere asupra nevăzuților vrăjmași.

Slavă, a Treimii.

Unime în trei fețe o laud și Treimii întru o ființă mă închin; unui Dumnezeu, unime întreită, unei lumini întreit strălucitoare, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minune mai mare decât toate minunile întru tine s'a arătat, ceeace ești mieluşa neîntinată. Că ai născut pre Mielul, Cel ce a şters păcatul lumii. Pre Carele roagă-L cu deadinsul, pentru cei ce te laudă pre tine.

Catavasie.

Chipul dumnezeeştei cruci, „Iona mai 'nainte l-a însemnat, „în pântecele chitului, cu pal„mele întinse și a ieşit din fiară, „mântuindu-se cu puterea Ta, „Cuvântule.

Condac, glasul al 7-lea.

Nu mai păzește încă sabia cea de văpaie, ușa Edemului. Că într'însa a venit prea slăvita legătură, lemnul crucii; acul morții și biruința iadului s'a gonit; că de față ai stătut Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intrați iarăș în rai.

ICOS.

Trei cruci a înfipt Pilat în Golgota, două tâlharilor și una Dătătorului de viață. Pe care, văzându-o iadul a zis celor de jos: O! slugile mele și puterile mele, cine este Cel ce a înfipt piron în inima mea? Cu suliță de lemn m'a împuns fără de veste și mă rup. La cele din lăuntru ale mele mă doare, pântecele meu se chinuește, simțirile'mi turbură duhul și mă silesc a lepăda din mine pre Adam și pre cei din Adam, carii îmi sunt dați prin lemn; că lemnul pre ei iarăș îi duce în rai.

SINACSAR

Stihuri:

Tot pământul să se închine crucii celei cu totul sfinte.

Prin care a cunoscut a se închina Ție, Cuvinte.

Întru această Duminică, a treia din post, prăznuim închinarea cinstitei și de viață făcătoarei cruci, pentru această cauză. Fiindcă prin patruzeci de zile ale postului și noi oare cum ne răstignim, omorâți fiind de patimi; și avem întru noi supărare și simțire de mâhnire și de greutate, vieținând cu nepurtare de grijă și căzând: pentru aceasta se pune înaintea noastră cinstita și de viață făcătoarea cruce, ca și cum ne-ar îndemna și ne-ar îmbărbăta și ne-ar ajuta nouă. De asemenea aducându-ne aminte de patimile Domnului nostru Iisus Hristos și mângâindu-ne pre noi. De vreme ce Dumnezeul nostru pentru noi S'a răstignit, în ce chip suntem noi datori cu mult mai vârtos a face aceea pentru Dânsul. Și încă ușurând ostenelile noastre prin punerea înaintea ochilor a patimii Stăpânului și prin aducerea aminte și nădejdea acelei măriri și puteri, care s'a dat pentru cruce. Că precum Mântuitorul nostru suindu-Se pe cruce S'a preamărit pentru necinstea, tratarea cea fără omenie și pentru necazul și munca cea foarte mare, așa și nouă se cade să facem, ca să ne prea mărim împreună cu Dânsul, măcar că suntem și nemulțumitori și răbdăm fără de nici o plăcere. Se mai explică serbarea de astăzi și într'alt chip. Precum aceea, cari merg pe o cale grea și lungă, ostenindu-se de greutatea ei, dacă află undeva vreun copac rămuros și cu frunze multe, făcând umbră mare, ei șezând puțin se odihnesc și ca și cum s'ar înnoi prin odihnă, fac și cealaltă rămășiță a căei ce gândesc; așa și acum întru această vreme a postului, întru această cale grea și cu osteneală, este înfiptă și pusă crucea cea aducătoare de viață, prin orânduirea sfinților părinți, dându-ne nouă ușurare și răsuflare, sau întărire și făcând pre cei osteniți voioși și ușori și pentru restul ostenelei. Sau, precum s'a obișnuit a se face la venirea împăratului; că duc înainte steagul și sceptrul lui; apoi vine după dânșii și el bucurându-se și lăudându-se pentru biruință și veselindu-se, împreună se mângâe; așa și Domnul nostru Iisus Hristos, vrând să arate acea veselie așa de mare pentru biruința morții și cu glorie să iasă în ziua învierii Sale din morți, mai 'nainte a trimis sceptrul Său, semnul cel împărătesc, adică crucea cea făcătoare de viață, carea ne umple pre noi de veselie și de foarte mare tărie și ne îmbărbătează a fi gata a primi și a lăuda și pre Însuși împăratul ce vine după dânsa, Carele are cu prea mărire a se veseli pentru biruință. Iar pentru că stă ridicată cinstita cruce în săptămâna cea din mijlocul postului, cauza este aceasta: Că sfântul post de patruzeci de zile, este asemenea apei celei din Merra, pentru sfărâmarea, amărăciunea și supărarea ce ne produce. Și pre-

cum în mijlocul acelei ape a băgat lemn dumnezeescul Moisi şi o a îndulcit; aşa şi Dumnezeu trecându-ne acum prin marea roşie cea gânditoare şi scoţându-ne dela Faraon cel nevăzut, cu lemnul cel de vieaţă dătător al cinstitei şi de vieaţă făcătoarei cruci, îndulceşte amărăciunea care ne prinoueşte acest post de patruzeci de zile; şi ne îndeamnă şi ne dă mângâiere, celora ce vieţuim ca şi cum am fi în pustie, până ne va duce la Ierusalimul cel înţelegător, cu învierea Sa din morţi. Mai putem explica şi aşa: Crucea este un fel de pom al vieţii; acel pom al vieţii a fost sădit în mijlocul raiului celui din Edem; cu cuviinţă dar şi cu tocmeală dumnezeeştii părinţi au pus lemnul crucii în mijlocul acestor sfinte patruzeci de zile; ca să ne aducă aminte lăcomia mâncării lui Adam şi ca să ne închipuească peirea şi căderea aceluia, printr'acest lemn de acum. Noi însă mâncând din acesta nu mai murim, ci vom fi vii. Cu puterea acestui lemn, Hristoase Dumnezeule, păzeşte-ne de ispitele şi de năvălirile celui rău şi ne fă vrednici a ne închina patimilor Tale celor dumnezeeşti şi învierii din morţi celei purtătoare de vieaţă; şi Te îndură de ne dărueşte putere, ca să trecem cu veselie curgerea acestui post de patruzeci de zile; şi ne miluieşte pre noi ca un bun şi iubitor de oameni, Amin.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Cela ce ai izbăvit pre tineri din cuptor...

Inviat-ai din mormânt a treia zi, Doamne, ca Cel ce doarme, ucigând pre portarii iadului cu dumnezeeasca putere şi ai sculat pre strămoşii cei de demult. Dumnezeul părinţilor, Cel ce însuţi eşti binecuvântat şi prea slăvit.

Dănţuind cu alăută de cântări, să ne bucurăm astăzi popoare întru închinarea crucii, slăvind pre Hristos, Cel ce S'a răstignit pre dânsa, pre Dumnezeul părinţilor, Cel singur binecuvântat şi prea slăvit.

Cela ce ai arătat organul morţii vistierie de vieaţă, carea lumea o sărută, adică crucea Ta, împărate al tuturor; sfinţeşte pre cei ce se închină ei, Dumnezeul părinţilor, Cel ce însuţi eşti binecuvântat şi prea slăvit.

Cela ce însuţi eşti milostiv şi îndurat, Iisuse, luminează, sfinţeşte pre cei ce se închină cu credinţă crucii Tale şi dumnezeeştilor patimi; Dumnezeul părinţilor, Cel ce însuţi eşti bine cuvântat şi prea slăvit.

Slavă, a Treimii.

Laud Unimea, Dumnezeirea cea în trei ipostasuri; că lumină este Tatăl, lumină Fiul, lumină Duhul, rămâind lumină nedespărţită dupre unimea cea firească şi cu trei raze ale feţelor strălucind.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti prevestirea cea cu multe numiri a tuturor profeţilor; că uşă a lui Dumnezeu, năstrapă de aur, pământ sfânt te-ai arătat, Fecioară dumnezeească mireasă, născând cu trup pre Iisus Hristos, Dumnezeul părinţilor, Cel prea slăvit.

Catavasie.

Cela ce ai mântuit pre tineri „din văpaie, ai venit pre pământ „luând trup şi pe cruce pironindu-Te, mântuire ne-ai dăruit „nouă, Hristoase, Cel singur bine „cuvântat, Dumnezeul părinţilor „şi prea slăvit.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Această numită și sfântă zi...

Pentru ce țineți acum miresme în mâini și pre cine căutați? Cel ce S'a arătat acum femeilor la mormânt, a strigat: S'a sculat Hristos, Dumnezeul nostru, ridicând firea noastră cea omenească din temnițele iadului.

Bucură-te, lemn de trei ori fericit și dumnezeesc, cruce, lumina celor din întunerec, care arăți mai 'nainte cu strălucirea ta razele învierii lui Hristos, în lumea cea cu patru părți; învrednicește pre toți credincioșii să ajungă paștile.

Intru această zi miros miresmele dumnezeescului vas de mir, lemnul cel cu mireasmă de viață, crucea lui Hristos; să mirosim mirosul cel de Dumnezeu însuflat, închinându-ne ei cu credință în veci.

Vino Elisee profetule, spune de față ce lemn a fost acela care l-ai băgat în apă? Crucea lui Hristos! prin care ne-am tras din adâncul stricăciunii, închinându-ne ei cu credință în veci.

Mai 'nainte închipuind Iacov de demult crucea Ta, s'a închinat vârfului dumnezeescului toiag al lui Iosif, cunoscându-o mai 'nainte a fi aceasta sceptrul cel înfricoșat al împărăției Tale, Hristoase; căreea acum ne închinăm cu credință în veci.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

O ființă în trei fețe slăvesc, fără amestecare, câte trele osebite dupre ipostasuri; că dupre chipul firii nu despart pre Tatăl și pre Fiul și pre Duhul; că un Dumnezeu este preste toate în veci.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu una dumnezeească mireasă, Marie, te-ai arătat între maici Fecioară, născând fără bărbat pre Mântuitorul Hristos și păzind pecetea curăției; pre tine te fericim credincioșii în veci.

Catavasie: Să lăudăm bine să cuvântăm.

In groapa leilor aruncat fiind „oarecând marele între profeți „Daniil, mâinile în chipul crucii „întinzându-și, nevătămat s'a pă„zit de mâncarea acelora; bine „cuvântând pre Hristos în veci.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Luminează-te, luminează-te...

In mormânt Te-ai pogorît, dătătorule de viață, Dumnezeule, și ai sfărâmat toate încuetorile și zăvoarele și pre morți i-ai înviat, cari strigau: Slavă învierii Tale, Hristoase Mântuitorule, A-tot-puternice.

Mormântul Tău, Hristoase, mi-a izvorît viață; că viind Tu de față Cel ce ții viața, ai strigat celor ce locuiau în mor-

mânturi: Cei din legături deslegaţi-vă, că Eu am venit în lume răscumpărare.

Să salte cu laude toate lemnele pădurii, văzând lemnul crucii, cel de un nume cu dânsele, sărutându-se astăzi; pre carele Hristos şi-a înălţat capul, precum profeţeşte dumnezeescul David.

Eu, cel ce am murit prin pom, te-am aflat pre tine pom de vieaţă, purtătoare de Hristos, crucea mea, păzitoarea mea cea nebiruită, puterea cea tare asupra dracilor; ţie mă închin astăzi strigând: Sfinţeşte-mă cu mărirea ta.

Veseleşte-te, bucură-te biserica lui Dumnezeu, închinându-te astăzi de trei ori fericitului lemn al prea sfintei crucii lui Hristos; căreea servesc cetele Ingereşti, şi cu frică îi stau înnainte.

Slavă, a Treimii.

Inchinu-mă Ţie, Dumnezeire sfântă, Treimei dupre feţe, Unimei dupre fire, Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, unei Stăpânii şi unei împărăţii, carea stăpâneşte toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti Fecioară muntele cel mare, întru carele S'a sălăşluit Hristos, precum strigă dumnezeescul David: Prin care noi ne-am înnălţat de pe pământ la cer, făcându-ne fii prin Duhul, întru tot fericită.

Catavasie.

O, Maică Fecioară! şi adevă-„rată Născătoare de Dumnezeu, „ceeace ai născut fără sămânţă „pre Hristos, Dumnezeul nostru, „Cel ce S'a înnălţat cu trupul „pre cruce; toţi credincioşii Îl „slăvim şi te mărim acum dupre „vrednicie.

Luminânda Invierii, Slavă a crucii.

Prosomia: Cu ucenicii să ne suim...

Văzând astăzi pusă înainte cinstită crucea lui Hristos, să ne închinăm ei şi să ne veselim cu credinţă, cu dragoste sărutându-o; şi rugând pre Domnul, Cel ce S'a răstignit pre dânsa de bună voie, să ne învrednicească pre noi pre toţi, a ne închina cinstitei cruci şi a ajunge învierea fără osândire.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lemnului, pre carele şi-a întins prea curatele palme Fiul tău, Preacurată, răstignindu-Se pentru noi, acum cu credinţă ne închinăm; dăruieşte-ne nouă pace, ca să ajungem şi la prea cinstitele patimi cele de mântuirea lumii şi să ne închinăm zilei paştilor celei luminoase şi lumii de bucurie, celei numite Doamnă şi purtătoare de lumină.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihiri 8 şi cântăm Stihirile Invierii din Octoih 4 şi din Triod 4 prosomii, repeţind cea dintâi, glasul al 4-lea.

Prosomia: Ca pre un viteaz între martiri...

Cu glasuri să strigăm şi cu cântări să slăvim cinstita cruce,

sărutându-o şi către dânsa să strigăm: Prea cinstită cruce, sfinţeşte sufletele şi trupurile noastre, cu puterea ta şi ne păzeşte neräniţi de toată vătămarea protivnicilor, pre cei ce ne închinăm ţie cu bună credinţă.

Apropiaţi-vă de scoateţi ape neîmputinate, care se toarnă înaintea voastră, prin darul crucii. Iată că vedem pus înainte lemnul cel sfânt, izvorul darurilor cel adăpat cu sângele şi cu apa Stăpânului tuturor, Celui ce S'a înnălţat pre dânsa de bună voie şi a înnălţat pre oameni.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi la aşternutul picioarelui Lui, că sfânt este.

Intărirea bisericii, puterea împăraţilor, lauda monahilor şi mântuirea, tu eşti prea cinstită cruce. Pentru aceasta închinându-ne ţie, ne luminăm astăzi inimile şi sufletele cu dumnezeescul dar, al Celui ce S'a pironit pre tine şi a surpat puterea vicleanului şi blestemul l-a pierdut.

Stih: Iar Dumnezeu, împăratul nostru, mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Repetește, Stihira cea dintâi.

Apoi zicem Stihul: Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi, până în sfârşit.

Şi cântăm Stihira zilei.

Glasul al 8-lea, singur glasul.

Domnul tuturor ne-a învăţat cu pildă, ca să ne ferim de gândul cel măreţ al fariseilor celor prea răi şi tuturor le-a arătat să nu gândească înnalte, mai mult de cât se cade a gândi; că Însuşi făcându-Se pildă şi asemănare, s'a micşorat pre Sine până la cruce şi la moarte. Deci, mulţămindu-i cu Vameşul, să zicem: Dumnezeule, Cela ce ai pătimit pentru noi şi fără patimă ai rămas, scuteşte-ne pre noi de patimi şi mântueşte sufletele noastre.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum:

Prea binecuvântată eşti...

DOCSOLOGIA CEA MARE

Iar când încep a cânta:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...

Preotul se îmbracă în toate vestmintele cele preoţeşti (sau unde va fi mai mare, este dator cel mai mare să o facă) şi luând cădelniţa, cădeşte sfânta masă şi cinstita cruce; apoi luând-o pe disc, iese pe partea stângă, pe uşa despre miezănoapte, mergând înaintea lui cu două sfeşnice şi cu cădelniţa şi merge drept spre uşile împărăteşti; şi sfârşindu-se Docsologia şi Aghiosul, zice Preotul:

Cu înţelepciune drepţi...

Şi cântăm Troparul...

Mântueşte Doamne poporul Tău.

De trei ori.

Şi vine Preotul purtând cinstita cruce înaintea sfintelor uşi şi fiind acolo gătit scaunul, pune deasupra lui cinstita cruce şi descoperind acoperemântul, cădeşte în chipul crucii, în patru părţi.

Şi îndată, cântă Troparul, glasului al 6-lea.

— Crucii Tale ne închinăm Stăpâne şi sfântă învierea Ta slăvim. De trei ori.

Apoi îl cântă şi stranele cu glas mare. Iarăş de trei ori.

Şi încep a face metanii, de va fi în Mănăstire, Egumenul sau altul, carele va fi mai mare între preoţi; asemenea şi ceilalţi preoţi fac două metanii înaintea cinstitei cruci şi

sărută mai 'nainte cel mai mare şi după sărutare iar o metanie. Tot aşa fac şi ceilalţi preoţi din strana dreaptă şi din stânga şi fraţii câte doi, dupre rândueala lor. Şi închinându-se fraţii, noi cântăm aceste Stihiri: Glasul al 2-lea.

Veniţi credincioşii să ne închinăm lemnului celui de vieaţă făcător, pre carele Hristos, împăratul slavei, de bună voie mânile întinzându-şi, ne-a înălţat la fericirea cea dintâi, pre cari mai 'nainte vrăjmaşul prin dulceaţă amăgindu-ne, a făcut să fim goniţi de la Dumnezeu. Veniţi credincioşilor, lemnului să ne închinăm, prin carele ne-am învrednicit a sfărâma capetele nevăzuţilor vrăjmaşi. Veniţi toate moştenirile neamurilor, crucea Domnului cu cântări să o cinstim! Bucură-te cruce, scăparea cea desăvârşit a lui Adam celui căzut; întru tine prea credincioşii Impăraţii noştri se laud; că cu puterea ta, pre popoarele păgâne tare le supun. Pre tine acum cu frică creştinii sărutându-te, şi pre Dumnezeu, Cel ce S'a pironit pre tine, Îl slăvim grăind: Doamne, Cel ce Te-ai răstignit pre dânsa, miluieşte-ne pre noi, ca un bun şi de oameni iubitor.

Altă Stihiră, glasul al 6-lea.

Astăzi Stăpânul făpturii şi Domnul slavei, pe cruce S'a pironit şi în coastă S'a împuns, fiere şi oţet a gustat, dulceaţa Bisericii! Cu cunună de spini S'a încununat, Cel ce acopere cerul cu nori. Cu haină de ocară S'a îmbrăcat şi preste obraz S'a bătut cu mâna de ţărână, Cel ce a zidit pre om cu mâna. Pre spate S'a bătut, Cel ce îmbracă cerul cu nori. Scuipiri şi rane a luat şi ocări şi pumni şi toate le-a răbdat, pentru mine cel osândit. Mântuitorul meu şi Dumnezeu; ca să mântuească lumea de înşelăciune, ca un milostiv.

Slavă, glasul acelaşi.

Astăzi, cel neapropiat dupre fiinţă, mie apropiat S'a făcut şi a pătimit patimi, Cel ce m'a slobozit pre mine din patimi; Cel ce dă lumină orbilor, din buzele celor fără de lege S'a scuipat şi şi-a dat spatele spre rane pentru cei robiţi. Pre carele Curata şi Maica Lui pre cruce văzându-L, cu durere a zis: Vai mie, Fiul meu! De ce ai făcut aceasta? Cel împodobit cu frumuseţea mai mult de cât toţi oamenii, fără suflare şi fără podoabă Te arăţi, neavând chip nici frumuseţe! Vai mie, lumina mea! Nu pot să Te văd adormit, la cele din lăuntru mă rănesc şi cumplită sabie prin inima mea trece. Laud patimile Tale, închinu-mă milostivirii Tale, îndelung răbdătorule, Doamne slavă Ţie.

Şi acum, acelaş glas.

Astăzi s'a plinit cuvântul protetic; că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele Tale, Doamne; şi din lemnul mântuirii gustând, slobozire din patimile păcatului am dobândit. Pentru

rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Apoi, Ecteniile şi Otpustul.

Stihira Evangheliei în pridvor şi ceasul întâi, la carele se cetește învățătura lui Studit şi Otpustul deplin.

LA LITURGHIE

Fericirile glasului pe 6 şi din Canonul crucii, Cântarea a 3-a, pe 4. In loc de Sfinte Dumnezeule.... cântăm:

Crucii Tale ne închinăm Stăpâne şi sfântă învierea Ta slăvim.

Prochimenul Apostolului, glasul al 6-lea.

Mântueşte, Doamne, poporul Tău şi bine cuvintează moştenirea Ta...

Stih: Către Tine, Doamne voiu striga, Dumnezeul meu să nu taci de către mine.

Apostolul din Epistola către Evrei. Aliluia, glasul al 4-lea.

Aduți aminte de adunarea Ta, care o ai câştigat din început.

Stih: Iar Dumnezeu, Impăratul nostru, a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Evanghelia de la Marcu.

CHINONICUL

Insemnatu-s'a preste noi lumina feței Tale, Doamne. Aliluia.

DUMINICĂ SEARA

La Doamne strigat-am... Punem Stihiri 10 şi cântăm patru din Octoih, cele de umilință şi trei prosomice ale Triodului; ale lui Iosif. Glasul al 8-lea.

Prosomia: Doamne de ai şi stătut...

Doamne, Cela ce Ți-ai întins mâinile pre cruce de bună voie, învredniceşte-ne pre noi să ne închinăm ei, întru umilința inimii, luminându-ne bine cu postirile, cu rugăciunile şi cu înfrânarea şi cu facerea de bine, ca un bun şi de oameni iubitor.

Doamne, curăţeşte mulțimea păcatelor mele, dupre mulțimea milei Tale, prea îndurate; şi mă învredniceşte a vedea cu suflet curat crucea Ta şi a o săruta întru această săptămână a postului, ca un iubitor de oameni.

Altă Stihiră prosomică a lui Teodor, Glasul al 3-lea.

Prosomia: Mare minune...

Mare minune se vede lemnul pre carele s'a răstignit Hristos cu trupul. Lumea se închină lui şi luminându-se strigă: O putere, a crucii! Că numai văzându-se arde pe draci! Şi închipuindu-se se arată arzându-i; fericescu-te pre tine, lemnule prea curate; cinstescu-te şi mă închin ție cu frică, şi slăvesc pre Dumnezeu, carele prin tine mi-a dăruit vieață fără de sfârşit.

Şi din Mineiu trei.

Slavă şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Eşire: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea.

Dat-ai moştenire celor ce se tem de numele Tău, Doamne.

Stih 1:

De la marginile pământului către Tine am strigat.

Stih 2:

Acoperi-mă-voiu întru acoperământul aripilor Tale.

Stih 3:

Aşa voiu cânta numele Tău în veci.

Şi iarăş:

Dat-ai moştenire celor ce se tem.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, glasul al 8-lea, singur glasul:

Nu cutez, eu ticălosul, să privesc cu ochii la cer, pentru faptele mele cele viclene; ci ca vameşul suspinând, strig Ţie: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine păcătosul. Şi de făţărnicia cea fariseiască mă scapă, ca un milostiv. De două ori.

Martirica.

Martirii Domnului, tot locul sfinţiţi şi toată boala tămăduiţi; şi acum rugaţi-vă, să se mântuească din cursele vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cele cereşti te laudă pre tine, ceea ce eşti plină de dar, Maică, care nu ştii de mire şi noi prea mărim naşterea ta cea neurmată: Născătoare de Dumnezeu, roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

De se va întâmpla Buna-Vestire în Lunea a 4, sau a 5-a sau a 6-a, să se caute Tipicul la sfârşitul cărţii, la litera T.

LUNI A PATRA SAPTAMANA

LA UTRENIE.

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, zicem Şezândele cele de umilinţă din Octoih, ale glasului ce se va întâmpla. După a doua Stihologie, zicem această Şezândă a lui Iosif, glasul al 8-lea.

Prosomia: Inviat-ai din morţi...

Să ne închinăm credincioşii prea cinstitului lemn, pe carele S'a înnălţat făcătorul tuturor; că stă înainte sfinţind pre cei ce se apropie de dânsul, cu sufletul şi cu trupul, curăţind spurcăciunea păcatului, celor ce postesc cu credinţă şi laudă pururea pre Hristos, pre unul făcătorul de bine.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cuvântul Tatălui pre pământ S'a pogorît şi Ingerul luminii a strigat către Născătoarea de Dumnezeu: Bucură-te, binecuvântată! ceeace ai păzit tu singură cămara, zămislind întru tine pre Dumnezeu şi Domnul cel mai înainte de veci; ca să mântuească din rătăcire neamul omenesc ca Dumnezeu.

După a treia Stihologie, Şezânda lui Teodor, glasul al 3-lea.

Prosomia: De frumuseţea fecioriei...

Înjumătăţind acum postul şi ajungând, Hristoase al meu, la închinarea purtătoarei de vieaţă crucii Tale, căzând înaintea Ta, strigăm către Tine: Mare eşti iubitorule de oameni şi mari sunt lucrurile Tale; că ai arătat cinstită crucea Ta; căreea cu frică închinându-ne strigăm: slavă marei milostivirii Tale.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca o viţă nelucrată ai odrăslit

Fecioară, strugurul cel prea frumos, carele izvorăşte nouă vinul cel de mântuire, veselind sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta, ca pre o pricină a bunătăţilor, fericindu-te pre tine, pururea cu îngerul strigăm ţie: Bucură-te, cea plină de dar.

Psalmul 50.

Şi cântăm Canonul Mineiului şi această Tri-Cântare. Şi se ceteşte Cântarea a 1-ia din Psaltire.

Cântarea a 1-ia glasul, al 8-lea, Irmos:

Pre gonaciul Faraon...

Închinarea cea de lumină purtătoare a crucii, s'a arătat tuturor, împrăştiind ca un soare raze de mântuire şi luminând pre toţi cei cuprinşi de întunecarea patimilor; deci, să alergăm împreună, să o sărutăm pre dânsa cu curăţie.

Curăţindu-ne cu darul postului, veniţi cu gând preacurat să strigăm glas de mulţămită Celui singur curat: Tu, Cuvinte Ţi-ai dat sângele pentru noi toţi, Tu şi cu crucea ne sfinţeşte.

Impedicându-mă de năvălirile şarpelui, zac pururea în cădere necuvioasă, Mântuitorule; Cela ce ai îndreptat căderea celor întâi zidiţi, prin patimă şi prin cruce, îndreptează-mă şi mă povăţueşte spre plinirea voilor Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Stând lângă crucea Ta, Doamne, ceeace nu ştie de nuntă şi văzând ranele Tale, Stăpâne, rănindu-se a zis: Vai mie, Fiule! ceeace am scăpat întru naşterea Ta, de durere, acum cu dureri mă chinuesc.

Altă TRI-CÂNTARE, a lui Teodor. Glasul al 3-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

Această sfântă şi luminată săptămână, puind cinstita cruce înaintea lumii, veniţi să o sărutăm cu frică şi cu dragoste, luminându-ne sufletele şi slăvind cu cântări pre Hristos, Cel ce s'a pironit pre dânsa.

Crucii Tale, Hristoase, toţi ne închinăm, făcând întâmpinare mai 'nainte învierii Tale; lăudăm piroanele Tale, cinstim şi sulița Ta, curăţindu-ne cu acestea, buzele şi ochii sufletului şi ai trupului.

Slavă, a Treimii.

Treime, Ceeace eşti lăudată întru o fiinţă, Părinte, Fiule, împreună cu Duhul Sfânt, Dumnezeire fără început, pururea vecuitoare, nezidită, izvorule al luminii şi vieaţă; Ţie, Ceeace ai înfiinţat toate, ne închinăm toţi oamenii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te pre tine, Fecioară curată, Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti căruţă de Heruvimi, din care S'a născut Dumnezeu; că numai tu, te-ai făcut izvor de nestricăciune, izvorând vieaţă tuturor, din carele scoţând, luăm tămăduiri.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Înjumătăţind curgerea celor patruzeci de zile ale postului, veniţi să mergem cu dragoste împreună cu Hristos la dumnezeeasca patimă. Ca împreună cu Dânsul răstignindu-ne, să ne facem părtaşi şi învierii Lui.

Irmosul:

Să cântăm Domnului, Celui ce „a făcut minuni înfricoşate în „marea roşie; că cu marea a „acoperit pre cei protivnici şi „a mântuit pre Israil; Aceluia „unuia să-i cântăm, că s'a prea „slăvit.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Doamne, miluieşte-mă şi Te milostiveşte spre mine, Cel ce mi-am rănit şi sufletul şi mintea cu patimi veninate şi cu crucea Ta, ca cu o platoşă mă într'armez şi cu picăturile cele vărsate din coasta Ta; ca să cântăm cu osârdie: Preoţi bine-L cuvântaţi, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Pre tine, prea cinstită cruce, te-a închipuit mai 'nainte Moisi oarecând în munte, înălţându-şi mânile şi biruind pre Amalic; căreea închinându-ne astăzi, înfrângem taberile dracilor cele streine, şi cu credinţă cântăm: Preoţi binecuvântaţi, popoare prea înnălţaţi-L întru toţi vecii.

Pre mine, cel împilat de patimi şi de vrăjmaşi împiedecat şi de obiceiul meu cel rău tras, milostive, miluieşte-mă şi cu crucea Ta mă într'armează; ca să cânt cu inimă întreagă: Tineri bine cuvântaţi, preoţi lăudaţi, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu durere suspinând, ca o Maică tânguindu-te, şi jalea cea dela inimă nerăbdându-o, la cruce te-ai uitat, strigând către Cel ce s'a născut din pântecele tău: Fiule! ce vedere este aceasta? Cum pătimeşti cela ce eşti din fire fără patimă? Vrând cu adevărat să liberezi din stricăciune neamul omenesc.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu cel ce se slăveşte...

Văzând crucea lui Hristos, pusă în Biserică, să ne apropiem cu frică şi cu credinţă fraţilor şi să ne închinăm ei, strigând: Tu ai înflorit vieaţă oamenilor; ceeace eşti purtătoare de lumină.

Purtătoare de biruinţă în războae te-a arătat pre tine cerul, făcătoare de vieaţă crucea noastră, ceeace eşti armă nebiruită a împăraţilor, surpare vrăjmaşilor, Corn bisericii şi mântuire credincioşilor.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Tatăl cel sfânt slăvesc, pre Fiul cel sfânt cinstesc şi pre Duhul sfânt laud, pre Treimea cea de o fiinţă şi singură prin sine; pre fiecare din acestea

Dumnezeu, lumină şi lumini, care ies ca dintr'un soare.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, uşă neumblată, bucură-te, rug nears, bucură-te năstrapă de aur, bucură-te, munte netăiat, bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, nădejdea cea tare şi zidul celor ce nădăjduesc spre Tine.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Înjumătăţind postul, să luăm îndrăzneală prin Duhul, bine şi bărbăteşte călătorind fraţilor cu Dumnezeu spre cealaltă vreme a lui; ca să vedem cu bucurie şi paştile lui Hristos, Cel ce a înviat.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântăm.

Pre Dumnezeu, cel ce se slă-
„veşte de Ingeri neîncetat întru
„cei de sus, cerurile cerurilor,
„pământul şi munţii, dealurile
„şi adâncul şi tot neamul ome-
„nesc, cu cântări ca pre Făcă-
„torul şi Mântuitorul bine-L
„cuvântaţi şi-L prea înnălţaţi
„întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Infricoşatu-s'a tot auzul...

Binecuvântând Iacov de demult pre nepoţi, arătat a închipuit mai 'nainte cinstită crucea Ta, prin carea îndurate binecuvintează-ne pre noi, dăruindu-ne darul cel dătător de sfinţenie, celor ce ne închinăm ei şi pre Tine, Răscumpărătorul tuturor, Te slăvim.

Cu apa postului curăţindu-ne credincioşilor, sufletul şi mintea, să sărutăm lemnul cel dătător de vieaţă şi dumnezeesc; că iată stă de faţă înaintea tuturor, izvorând dumnezeească iertare şi lumină cerească, vieaţă şi adevărată bucurie.

Ştiu că vrei să vii, Doamne, judecător înfricoşat, întru slava dumnezeirii şi vei să vădeşti, atuncea ascunsele tuturor; pentru aceasta strig Ţie, Bunule: Greşit-am, iartă-mă! Să nu vădeşti păcatele mele cele multe şi rele.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Mieluşaua văzând de demult pre Mieluşelul trăgându-se la junghiere şi lumina soarelui întunecându-se, plângând a zis: Soare al slavei, Iisuse! ai apus murind; să răsară lumina învierii celor ce Te iubesc pre Tine.

Alt Irmos:

La muntele Sinai...

Să ne închinăm toţi astăzi la locul unde a stătut picioarele stăpânului şi Dumnezeu, adică prea cinstitei cruci, precum strigă David cel de Dumnezeu grăitor; căci Cel ce ţine toate în palmă, S'a înnălţat pre dânsa.

Cei ce locuiţi pre pământ apropiaţi-vă curaţi prin post şi văzând astăzi, pusă înainte prea cinstita cruce, închinaţi-vă cu frică şi cu credinţă vă veseliţi şi vă bucuraţi împreună, luând sfinţire sufletelor.

In ființă, Unime nedespărțită este Treimea, Dumnezeirea cea preste toate, care unindu-se în fire, se împarte dupre fețe cu osebirile; că nedespărțindu-se se desparte, una fiind se întreește; aceasta este Tatăl, Fiul și Duhul cel viu, care păzește toate.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine a auzit, Fecioară să fie Născătoare de prunc și Maică fără de bărbat? Marie, tu săvârșești minunea aceasta; dară spune-mi în ce chip? Nu cerca adâncurile nașterii lui Dumnezeu; aceasta este foarte adevărată, dar înțelegerea ei este mai presus de mintea omenească.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Să aducem laudă de mulțumită lui Dumnezeu tot poporul; că văzând acum prea sfânta cruce, o sărutăm. Deci, cunoașteți și vă biruiți de dânsa dracilor; neamurile cele păgâne cunoașteți și vă plecați; că printr'însa cu noi este Dumnezeu.

Irmosul:

La muntele Sinai, în rug Te-a „văzut Moisi, pre Tine, care ai „zămislit în pântece focul Dum„nezeirii fără de ardere; iar „Daniil Te-a văzut munte ne„tăiat, Isaia Te-a numit toiag „odrăslit din rădăcina lui David.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul al 6-lea.

Calea prea bună a înnălțării ai arătat, Hristoase, a fi smerenia, micșorându-Te însuți pre Tine și chip de rob luând, neprimind rugăciunea fariseului cea mult falnică; iar suspinul cel umilit al vameșului, primindu-l ca o jertfă fără prihană întru cele de sus. Pentru aceasta și eu strig către Tine: Milostivește-Te, Dumnezeule, milostivește-Te Mântuitorul meu și mă mântuește.

Martirica.

Doamne, întru pomenirea martirilor Tăi toată lumea prăznuește, cerurile se bucură cu Ingerii și pământul se veselește cu oamenii; pentru rugăciunile lor miluește-ne pre noi.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cuvântul Arhanghelului ai primit și scaun de Heruvimi te-ai arătat și în brațele tale ai purtat Născătoare de Dumnezeu pre nădejdea sufletelor noastre.

La ceasul întâi, facem închinăciune cinstitei cruci, ca și Duminică după închipuirea ce s'a scris, și în loc de:

Pașii mei îndreptează-i...

Cântăm:

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne...

Tatăl nostru: Condacul crucii...

Nu va mai păzi arma cea de văpaie.

De asemenea și Miercuri și Vineri, întru aceste patru zile. Iar Vineri luăm cinstita cruce, precum acolo vom arăta.

La ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 7-lea.

Doamne, să nu mustri cu mânia Ta pre poporul cel greşit; nici cu iuţimea Ta să ne certi pre noi, Cela ce eşti bun; că pre Tine Te laudă tot pământul; şi ne rugăm, milostiveşte-Te spre noi, Sfinte.

Slavă, Şi acum tot acesta.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 61.

Intru Dumnezeu este mântuirea mea şi mărirea mea?

Stih:

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu?

Din profeţia Isaiei cetire.

Cap. 14, Vers 24.

Acestea zice Domnul Savaot: precum am zis, aşa va fi şi în ce chip am sfătuit, aşa va rămânea. Ca să pierd pre Asirieni din pământul meu, şi din munţii mei, şi vor fi spre călcare, şi se va lua dela ei jugul lor, şi se va lua sarcina lor de pe umerii lor. Acesta este sfatul, care l-a sfătuit Domnul asupra a toată lumea, şi aceasta este mâna cea înaltă asupra tuturor neamurilor. Că cele ce a sfătuit Dumnezeu cel sfânt, cine le va strica? Şi mâna Lui cea înaltă, cine o va întoarce? In anul, în care a murit împăratul Ahaz, s'a făcut cuvântul acesta. Nu vă veseliţi toţi cei de alt neam, că s'a sfărâmat jugul celui ce vă bătea pre voi; că din sămânţa şarpelui vor ieşi pui de aspidă, şi puii lor vor ieşi şerpi zburători. Şi se vor paşte cei săraci printr'însul, şi oamenii cei săraci în pace se vor odihni, şi va omorî cu foamea sămânţa ta şi rămăşiţa ta o va pierde. Văitaţi-vă, porţile cetăţilor, să strige cetăţile cele turburate, cei de alt neam toţi, că fum vine dela miazănoapte şi nu este scăpare. Şi ce vor răspunde împăraţii neamurilor? Pentrucă Domnul a întemeiat Sionul şi printr'însul se vor mântui cei smeriţi ai poporului.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 62.

Aşa bine Te voiu cuvânta în vieaţa mea.

Stih:

Dumnezeule, Dumnezeul meu, către Tine mânec...

LUNI SEARA

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am... Stihiri prosomice glasul al 8-lea.

Prosomia: Ce vă vom numi pre voi...

In mijlocul zilelor înfrânării, viind astăzi cu puterea crucii, să preaslăvim pre Cel ce S'a înnălţat pre dânsa, în mijlocul pământului, ca pre Mântuitorul şi Dumnezeul cel puternic, strigând: Arată-ne pre noi, Stăpâne, văzători patimilor Tale şi cinstitei învieri, dăruindu-ne curăţire şi mare milă.

Să smerim patimile cele trupeşti cu ferirea de mâncări şi cu urârea desfătărilor, şi lemnul crucii cu credinţă să-l sărutăm; că se vede întru arătare închinat şi pre toţi sfinţeşte cu dumnezeescul dar şi Domnului să strigăm: Mulţumim Ţie, îndurate, Cel ce mântuieşti printr'însa sufletele noastre.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul acelaș.

Prosomia: Pre Născătoarea de Dumnezeu.

Acum crucii închinându-ne să strigăm toți: bucură-te, pomul vieții; bucură-te, sceptrul cel sfânt al lui Hristos; bucură-te, mărirea cerească a oamenilor; bucură-te, lauda împăraților; bucură-te, tăria credinții; bucură-te, arma cea nebiruită; bucură-te, izgonirea vrăjmașilor; bucură-te, strălucirea cea luminată de mântuirea lumii; bucură-te, lauda martirilor; bucură-te, întărirea drepților; bucură-te, luminarea Ingerilor; bucură-te, prea cinstită.

Și din Mineiu trei.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 63.

Auzi Dumnezeule glasul meu, când mă rog către Tine.

Stih:

Dela frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

Dela Facere cetire.

Cap. 8, Vers 20.

Și a zis Domnul Dumnezeu: am socotit și nu voiu adaoge mai mult a blestema pământul pentru faptele oamenilor, pentrucă se pleacă cugetul omului cu deadinsul spre rele din tinerețele lui; deci nu voiu mai adaoge a omorî tot trupul viu, precum am făcut. In toate zilele pământului: semănătura și secerișul, frigul și căldura, vara și primăvara, ziua și noaptea, nu vor înceta. Și a binecuvântat Dumnezeu pre Noe și pre feciorii lui și le-a zis lor: creșteți și vă îmmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți pre el. Și groaza și frica voastră va fi preste toate fiarele pământului și preste toate pasările cerului și preste toate câte se mișcă pre pământ și preste toți peștii mării; subt mâinile voastre le-am dat. Și tot ce se mișcă și viază vor fi vouă de mâncare; ca pre niște burueni de ierburi le-am dat vouă toate. Fără numai carne cu sângele sufletului să nu mâncați. Pentrucă și sângele sufletelor voastre îl voiu cere din mâna tuturor fiarelor, și din mâna fratelui omului voiu cere sufletul omului. Cel ce va vărsa sângele omului, pentru sângele aceluia sângele lui se va vărsa, că după chipul lui Dumnezeu am făcut pre om. Iară voi creșteți și vă îmmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți pre el.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 64.

Auzi-ne pre noi Dumnezeule Mântuitorul nostru.

Stih:

Ție se cuvine cântare Dumnezeule în Sion.

Dela Pilde cetire.

Cap. 11, Vers 19.

Fiul drept se naște spre viață; iar urmarea celui necredincios spre moarte. Urâciune sunt înaintea Domnului căile strâmbe; iar primiți sunt lui toți cei nevinovați în cale. Cel ce-și pune mâinile în mână cu strâmbătate, nu va fi necertat; iar cel ce seamănă dreptate, va lua plata drepților. Precum este cercelul de aur în nările porcului, așa este frumusețea femeiei cei cu năravu rău. Pofta drepților toată este bună; iar nădejdea necredincioșilor va pieri. Sunt cari semănând ale sale mai multe fac; sunt și cari adunând cele streine sărăcesc. Tot sufletul drept este binecuvântat; iar omul mânios nu este cu bună cuviință. Cel ce strânge grâul îl ține neamurilor, și pre cel ce vinde grâul scump îl blestemă poporul; iar binecuvântarea este preste capul celui darnic. Cel ce face bine, caută dar bun; iar cel ce caută rele, relele îl vor ajunge pre el. Cel ce nădăjduește întru avuția sa, acela va cădea; iar cel ce sprijinește pre cei drepți, acela va răsări. Cel ce nu poartă grijă de casa sa, va moșteni vânturi, și va sluji cel neînțelept celui înțelept. Din rodul dreptății, crește pomul vieții; iar sufletele călcătorilor de lege se vor lua fără de vreme. Că de vreme ce dreptul abia se mântuește, dar necredinciosul și păcătosul unde se va afla? Cel ce iubește învățătura, iubește

știința; iar cel ce urăște certarea, este fără de minte. Cel bun află milă dela Domnul Dumnezeu; iar omul cel fărădelege, uitat va fi. Nu se va ferici omul din fărădelege; iar rădăcinile drepților nu se vor smulge. Femeia harnică cunună este bărbatului său; că precum este viermele în lemn, așa femeia cea făcătoare de rău își pierde bărbatul. Gândurile drepților sunt adevăruri; iar necredincioșii isprăvesc înșelăciuni. Cuvintele necredincioșilor sunt cu vicleșug spre sânge; iar gura drepților va izbăvi pre dânșii.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Fariseul multe grăind lăudându-se, urât s'a făcut: iar vameșul, cel smerit prin tăcere rugându-se, s'a îndreptat. Pentru aceasta cunoscând osebirea amândorora, suflete al meu, primește smerenia și o cuprinde; că Hristos a făgăduit smeriților să le dea dar, ca un iubitor de oameni. De două ori.

Martirica.

Martiri ai Domnului, rugați pre Dumnezeul nostru și cereți sufletelor noastre mulțimea îndurărilor și iertare de multe greșeli, rugămu-vă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sub acoperământul tău alerg Fecioară sfântă, Născătoare de Dumnezeu; că știu că voiu dobândi mântuire; că poți Curată să-mi ajuți mie.

MARȚI A PATRA SAPTAMANA

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, cântăm Șezândele cele de umilință din Octoih. După a doua Stihologie, zicem această Șezândă glasul al 8-lea.

Prosomia: Intărirea cea neclătită...

Cu postirea luminându-ne sufletele, să ne închinăm crucii celei mântuitoare, pe care Hristos S'a pironit și să strigăm către dânsa: Bucură-te, desfătarea celor ce postesc și ajutorul cel tare. Bucură-te, pierzarea patimilor, împotrivitoarea dracilor, bucură-te lemn fericit.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Pre ceeace este neclătită întărire credinței și cinstit dar al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu cu cântări să o slăvim credincioșii: Bucură-te, ceeace ai încăput piatra vieții în pântecele tău; bucură-te, nădejdea marginilor lumii și celor necăjiți sprijineală; bucură-te, mireasă care nu știi de mire.

După a treia Stihologie, Șezânda glasul acelaș.

Prosomia: Ca nișe pârgă a firii.

Ca o vieață a făpturii stând înainte crucea Ta, Doamne, lumea o sărută și închinându-se, strigă către Tine: Cu lucrarea

ei păzește în pace adâncă, pre cei ce Te laudă și Te binecuvintează prin înfrânare, mult milostive.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, ceeace prin Inger ai luat bucuria lumii; bucură-te, ceeace ai născut pre făcătorul tău și Domnul; bucură-te, ceeace te-ai învrednicit a fi Maică lui Dumnezeu.

Și cântăm CANONUL Mineiului și aceste TRI-CÂNTĂRI, ale lui Iosif, și se cetește Cântarea a 2-a din Psaltire.

Cântarea a 2-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Carele am trecut de demult pre Israil prin „marea roșie și l-am hrănit și „l-am mântuit și din robia cea „amară a lui Faraon l-am liberat.

Crucii Tale, Care ai răbdat în mijlocul făpturii, Cuvinte al lui Dumnezeu, astăzi întru înjumătățirea postului cu credință ne închinăm, cerând ca să vedem și învierea Ta.

Cu taiagul puterii, cel mai înainte închipuit de Moisi, tăind marea patimilor, să ajungem la pământul făgăduinții și să ne săturăm din destul de manna cea înțelegătoare.

Cine nu te va tângui, cine nu te va plânge pre tine, suflete, carele ai iubit cele rele și n'ai căutat cu dragoste cele bune și ai defăimat pururea pre judecătorul cel drept, Carele îndelung a răbdat pentru tine.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Pre Hristos, Cel ce S'a făcut trup, fără schimbare L-ai născut, Fecioară. Pre Acela roagă-L cu deadinsul, să scape de patimile trupești, pre cei ce se închină crucii, care cu trupul o a răbdat.

Alt Irmos: glasul acelaș.

Vedeți, vedeți...

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Carele am dat lumii crucea Mea armă de mântuire, să se închine ei acum; ca cei ce o vor săruta, să strice vicleniile vrăjmașului.

Mare ești, Doamne, și mult milostiv, că ai dat făcătoare de viață crucea Ta să ne închinăm ei acum; pre care s'a pironit mâinile Tale și picioarele. Pe care s'a vărsat sângele din preacurata coasta Ta izvorîndu-ne nouă viață.

Slavă, a Treimii.

Unime prea desăvârșită, dumnezeire prea înnaltă ceeace ești în trei fețe, Părinte cel nenăscut, Fiule unnăscut și Duhule cel ce purcezi din Tatăl și prin Fiul Te arăți; o ființă și o fire, o domnie, o împărăție, mântuește-ne pre noi pre toți.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Negrăită este minunea nașterii tale, Maică Fecioară; că în ce

chip ai şi născut şi petreci Curată? Cum ai născut prunc şi nu ştii nici cum ispita de bărbat? Precum ştie Cuvântul lui Dumnezeu, Cel ce s'a născut din mine mai presus de fire, cu înnoire cuvioasă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Pre tine, cruce, te-a închipuit nouă mai 'nainte marele Moisi, întinzându-şi mâinile şi biruind pre Amalic; pre tine şi noi în corturi şi în aer închipuindu-te, întoarcem înapoi şi biruim pre vrăjmaşul, începătorul răutăţii, lăudând pre Hristos.

Irmosul:

Vedeţi, edeţi, că Eu sunt „Dumnezeul vostru, Carele „M'am născut mai 'nainte de „veci din Tatăl şi din Fecioară „mai pe urmă, fără de bărbat, „M'am născut şi am deslegat „păcatul strămoşului Adam, ca „un iubitor de oameni.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Cel ce ai acoperit cu ape...

Cela ce ai cutremurat temeliile a tot pământul ca un Dumnezeu, înnălţându-Te pre lemn, neclătită întărire ai dăruit tuturor credincioşilor, Doamne, arma cea de mântuire a crucii Tale. Căreia închinându-ne, pre Tine Te prea înnălţăm întru toţi vecii.

Văzând lemnul crucii strălucind mai mult decât razele soarelui, veniţi acum să-l sărutăm, luminaţi fiind prin post, luând dar luminos, carele micşorează întunerecul celor ce prea înnalţă pre Hristos în veci.

Apă vie curgătoare în vieaţa veşnică fiind Tu, Cuvinte, ai izvorît din coastă sânge şi apă, Stăpâne, pre cruce, oprind curgerile păcatului. Pentru aceasta mă rog Ţie, usucă şi viclenele curgeri ale patimilor mele.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ca o sfinţenie înţelegătoare, sfântă curată Maica lui Dumnezeu Fecioară, ai născut pre Dumnezeu cel ce se odihneşte întru sfinţi, Carele sfinţeşte astăzi toate marginile lumii, cu dumnezeeasca închinăciune a prea sfântului lemn, pe carele cu trupul S'a pironit.

Alt Irmos:

Ingerii şi cerurile...

Veniţi popoarelor să vedem pus înainte acum lemnul cel purtător de vieaţă, pre carele S'a pironit Hristos, Dumnezeul nostru, şi cu frică lăudându-l, să ne închinăm lui întru toţi vecii.

Crucea cea alcătuită din trei lemne să o lăudăm, ca pre un semn al Treimii şi închinându-ne ei cu frică să strigăm: Bine cuvântaţi, lăudaţi şi prea înnălţaţi pre Hristos în veci.

A Treimii: Binecuvântăm pre Tatăl...

Un Dumnezeu este Treimea, nici Tatăl mutându-se în ipos-

tasul Fiului, nici Fiul schimbându-se în purcedere; ci osebite și împreună, pre aceste trei, ca pre un Dumnezeu slăvesc în veci.

Și acum, a Născătoatei de Dumnezeu.

Numai tu ai născut fără stricăciune, numai tu ai aplecat prunc fără dureri; tu una ai născut pre Făcătorul și Stăpânul tău. De și ești și Maică și servitoare, pre tine Maică Fecioară te lăudăm întru toți vecii.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cela ce ai deschis cu cuvântul ochii celui orb din naștere, deschide încă și ochiul inimii mele cel orbit, ca să văd lumina poruncilor Tale, Hristoase, în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Ingerii și cerurile pre Cela „ce se poartă pe scaunul slavei „și ca un Dumnezeu se laudă „neîncetat, bine-L cuvântați, lău„dați-L și-L prea înnălțați întru „toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul...

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeul lui Israil, Carele cu crucea Ta ai deslegat blestemul cel dintâi și o ai dăruit nouă tărie și scăpare și temelie neclătită; prin aceasta acum pre vrăjmașii noștri ca cu niște coarne îi împungem.

Pentrucă sunt strâns cu legăturile răutăților mele celor nemăsurate și nu voiu să cunosc din voia mea cărările Tale cele mântuitoare, Hristoase, întoarce-mă cu crucea Ta, stricând orbirea mea, pentru mila cea negrăită a milostivirii Tale.

Innălțării fariseului urmând, rău am căzut cădere cumplită și rea și zac spre călcarea vrăjmașilor; ci milostivindu-Te, Hristoase, mântuește-mă, Cela ce pentru îndurare Te-ai smerit pre Tine însuți. Impărate, prea înnalte al slavei.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Toate neamurile te fericesc pre tine, Curată; că însuși Iisus, Cel ce s'a născut din pântecele tău, Acela precum știe, a făcut măriri cu tine Fecioară Maică. Pre Carele roagă-L să se mântuească turma și poporul tău.

Alt Irmos: acelaș.

Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeul lui Israil, Carele ai deslegat cu crucea Ta blestemul cel dintâi și o ai pus nouă spre închinăciune; pre aceasta cu credință sărutându-o, pre aceasta și mărindu-o, neîncetat lăudăm mare mila Ta.

Tu ești cinstită cruce lauda Bisericii; arma împărăției și dă-

tătoare de pace a toată lumea, de Dumnezeu lucrată; cruce, bucuria drept măritorilor, păzitoarea lumii; păzește, sfințește, pre cei ce se închină ție.

Slavă, a Treimii.

Treime sfântă slavă Ție, Unime întocmai cinstită, fire dumnezeească, o împărăție înfricoșată, Părinte, Fiule, împreună cu Duhul; lumină neapropiată de nimenea, Dumnezeire fără început, mântuește pre cei ce slujesc Ție făcătorului a toate.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Când a stătut mielușaua Ta, Iisuse, văzându-Te pre Tine Păstorul și Stăpânul său pre cruce, cu amar s'a tânguit și umilindu-se a strigat către Tine, Hristoase: Ce vedenie minunată este aceasta? Cum mori Cela ce ești viața.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Precum ai mântuit Dumnezeule pre Manasi pocăindu-se, mântuește-mă și pre mine, cel ce mă pocăesc cu lacrimi și nu mă lepăda pre mine robul Tău, că mi-am depărtat dela Tine sufletul, precum de demult Israil acela, în toate zilele mele viețuind întru desmierdare.

Irmosul:

Bine este cuvântat Domnul „Dumnezeul lui Israil, Cel ce a „ridicat nouă corn de mântuire, „în casa lui David slugii Sale, „întru care ne-a cercetat pre noi „răsăritul cel dintru înnălțime „și ne-a îndreptat pe calea păcii.

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei de două ori, glasul al 2-lea.

Cugetând, suflete al meu, la osândirea cea din trufie a fariseului celui mult falnic, și știind îndreptarea cea prin mărturisirea păcatelor a vameșului celui cu gând smerit, nevoește-te a lepăda înnălțarea aceluia, cea pentru fapte bune și a primi mărturisirea acestuia, pentru cele ce ai greșit. Indeamnă-te a-ți câștiga prin umilință, înnălțarea cea smerită dela Hristos, Cel ce are mare milă. De două ori.

Martirica.

Foarte tare v'ați nevoit, martirilor, răbdând vitejește munci dela cei fărădelege, pre Hristos mărturisind înnaintea împăraților și mutându-vă din viață, iarăș lucrați în lume puteri și pre cei bolnavi tămăduiți din patimile lor, Sfinților; rugați-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este cămară de doctorie duhovnicească; că la dânsul scăpând ne mântuim de boalele cele sufletești.

La ceasul al șaselea.

Troparul Profeției, glasul al 6-lea.

Crucii Tale ne închinăm Stăpâne și sfântă învierea Ta slăvim.

Slavă, Și acum tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 65.

Bine este cuvântat Dumnezeu, Carele n'a depărtat rugăciunea mea și mila Sa dela mine.

Stih:

Binecuvântați neamuri pre Dumnezeul nostru...

Din Profeția Isaiei cetire.

Cap. 25, vers 1.

Doamne Dumnezeul meu, mări-Te voiu și voiu lăuda numele Tău, că ai făcut lucruri minunate; sfatul cel din început adevărat, fie Doamne. Că ai prefăcut cetăți în țărână, cetăți tari, ca să nu stea pe temeliile lor; cetatea necredincioșilor în veac nu se va zidi. Pentru aceasta bine Te va cuvânta poporul cel sărac și cetățile oamenilor celor năpăstuiți Te vor binecuvânta. Că Te-ai făcut ajutor la toată cetatea smerită, și acoperământ celor slăbiți de lipsă, izbăvi-vei pre ei de oamenii răi, răcoreală celor însetați și duhul oamenilor celor necăjiți bine Te va cuvânta. Ca niște oameni puțini la suflet, însetați în Sion, că-i vei mântui pre ei de oamenii cei fărădelege cărora ne-ai dat pre noi. Și va face Domnul Savaot tuturor neamurilor în muntele acesta, oaspăta-vor întru veselie, bea-vor vin. Unge-se-vor cu mir în muntele acesta: dă acestea toate neamurile că sfatul acesta este preste toate neamurile. Inghițit-a moartea biruind, și iarăș a luat Dumnezeu toată lacrăma dela toată fața, ocara poporului o a luat de preste tot pământul, că gura Domnului a grăit acestea. Și vor zice în ziua aceea: iată Dumnezeul nostru întru carele am nădăjduit, și ne va mântui pre noi. Acesta este Domnul, așteptatu-L-am pre El, și ne vom bucura, și ne vom veseli de mântuirea noastră.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 66.

Binecuvintează-ne pre noi, Dumnezeule, Dumnezeul nostru, binecuvintează-ne, Dumnezeule.

Stih:

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează.

MARȚI SEARA

IN SĂPTĂMÂNA CEA DIN MIJLOC

La Doamne strigat-am. Punem Stihiri 6. Și cântăm Stihiri prosomice ale Triodului, glasul al 6-lea.

Prosomia: Toată nădejdea puindu-și...

In mijlocul pământului ai răbdat cruce și patimă, îndurate, tuturor nepătimire și mântuire dăruind: Pentru aceasta astăzi la înjumătățirea postului, toți o punem înainte spre închinăciune și cu bucurie o sărutăm, ca să ne învrednicim toți a vedea patimile Tale și învierea cea de viață purtătoare, luminați fiind cu dumnezeești fapte bune, cuvinte al lui Dumnezeu, unule mult milostive.

Mort ai fost pre cruce întins, cu sulița împuns și cu fiere adăpat, îndelung răbdătorule Stăpâne, Cela ce ai prefăcut întru dulceață apele Merrei prin mâna lui Moisi. Pentru aceasta mă rog Ție și mă cuceresc, smulge patimile cele prea amare din

gândul meu şi îndulcind mintea mea cu mierea pocăinţii, fă-mă închinător cinstitei Tale patimi.

Alta, glasul 1-iu.

Prosomia: Cela ce de demult lui Moisi.

Pre care mai 'nainte închipuindu-o Moisi, de demult cu mânile, a biruit cu dânsa pre Amalic, crucea cea mare văzându-o astăzi popoare pusă înaintea ochilor noştri cu frică să ne atingem de dânsa, prin curăţia minţii şi a buzelor. Că pre dânsa s'a înnălţat Hristos, omorând moartea; şi unui dar ca acesta toţi învrednicindu-ne, slăvind pre Mântuitorul tuturor cu cântări de Dumnezeu însuflate, să ne rugăm să ajungem şi la însăşi învierea cea mântuitoare.

Alte Stihiri prosomice, glasul al 4-lea.

Prosomia: Dat-ai semn celor ce se tem...

Veniţi să ne închinăm lemnului, ce s'a arătat astăzi mijlocitor vieţii noastre, crucii lui Hristos, Dumnezeul nostru, prin carea s'a rănit moartea şi s'a înnoit scularea nouă celor căzuţi cu adevărat; strigând celui ce ne-a mântuit pre noi: Cela ce ai pătimit de bună voie pentru noi, ca să mântueşti toate, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Putere nebiruită s'a dat nouă, creştinilor, crucea Ta, Mântuitorul nostru. Prin care se birueşte mulţimea neamurilor celor păgâne şi pacea bine umbrează biserica Ta drept măritoare, Hristoase. Pre aceasta sărutându-o acum cu căldură strigăm către Tine: învredniceşte-ne şi pre noi în partea sfinţilor Tăi.

Cu lacrimi curăţindu-ne simţirile sufletului şi cu postul sfinţindu-ne, veniţi să ne închinăm lemnului crucii, prin carele cu înfrânarea se opresc sburdările trupului cele stricătoare de suflet. Strigând celui ce S'a răstignit: In vredniceşte-ne, Mântuitorule, să ne închinăm strălucirii învierii Tale celei de a treia zi.

Slavă, Şi acum glasul al 8-lea.

Astăzi Stăpânul făpturii şi Domnul slavei, pe cruce s'a pironit şi în coastă s'a împuns; fiere şi oţet a gustat, dulceaţa bisericii! Cu cunună de spini s'a încununat, cel ce acopere cerul cu nori; cu haină de ocară s'a îmbrăcat şi preste obraz s'a lovit cu mână de ţărână, Cel ce a zidit pre om cu mâna. Pre spate s'a bătut, Cel ce îmbracă cerul cu nori; scuipiri şi rane a luat, ocări şi pumni şi toate le-a răbdat, pentru mine cel osândit, Mântuitorul meu şi Dumnezeu, ca să mântuească lumea de înşelăciune, ca un milostiv.

Iar Mineiul îl lăsăm, şi-l cântăm seara la După cinare.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 67.

Cântaţi Domnului, lăudaţi numele Lui.

Stih:

Cale faceți celui ce S'a suit preste apusuri.

Dela Facere cetire.
Cap. 9, vers 8.

Și a grăit Dumnezeu lui Noe și feciorilor lui cu dânsul, zicând: Iată Eu pun legătura Mea cu voi și cu semința voastră după voi. Și cu tot sufletul viu, ce este cu voi din pasări și din dobitoace și din toate fiarele pământului, câte sunt cu voi din toate, care au ieșit din corabie. Și voiu pune legătura Mea cu voi; și nu va mai muri nici un trup de apa potopului și nu va mai fi potop de apă care să strice tot pământul. Și a zis Domnul Dumnezeu către Noe: Acesta este semnul legăturii, care îl dau Eu între Mine și între voi și între tot sufletul viu, care este cu voi întru neamuri veșnice. Curcubeul Meu îl pun în nori; și va fi semn de legătură între Mine și între pământ. Și va fi când voiu aduce Eu nori pre pământ se va arăta curcubeul Meu în nori. Și-Mi voiu aduce aminte de legătura Mea, care este între Mine și între voi și între tot sufletul viu în tot trupul; și nu va mai fi potop de apă, ca să piară tot trupul. Și va fi curcubeul Meu pre nori și-l voiu vedea, ca să-Mi aduc aminte de legătura cea veșnică între Mine și între pământ și între sufletul viu, care este în tot trupul pre pământ. Și a zis Dumnezeu lui Noe: Acesta este semnul legăturii, care l-am pus între Mine și între tot trupul ce este pre pământ.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 68.

Mântuirea Ta, Dumnezeule, să mă sprijinească.

Stih:

Vadă săracii și să se veselească.

Dela Pilde cetire.
Cap. 12. Vers 8.

Gura înțeleptului o laudă omul; iar pre cel împietrit la inimă îl batjocorește. Mai bun este omul fără de boierie, carele slujește luiș, decât cel cu boieria și lipsit de pâine. Dreptul are milă de vieața dobitoacelor sale; iar rărunchii necredincioșilor sunt nemilostivi. Cel ce lucrează pământul său, se va sătura de pâine; iar cei ce umblă după deșertăciuni sunt lipsiți de minte. Celui ce-i place a-și petrece cu vinul, în curțile sale lasă ocară. Poftele necredincioșilor sunt rele; iar rădăcina credincioșilor întru tării. Pentru păcatul buzelor cade în laț păcătosul, iar dreptul scapă de el; cel ce se uită lin se va mântui, iar cel ce întâmpină în porți, necăjește sufletele. Din rodurile gurii, sufletul omului se va sătura de bunătăți, și plata buzelor lui se va da lui. Căile nebunilor drepte sunt înaintea lor; iar cel înțelept ascultă sfaturile. Nebunul numai decât își arată mânia sa; iar cel iscusit își ascunde ocara sa. Credința adevărată o spune dreptul; iar mărturia nedrepților este înșelătoare. Sunt cari grăesc și rănesc ca cu sabia; iar limbile înțelepților vindecă. Buzele adevărate îndreptează mărturisirea; iar martorul grabnic are limbă nedreaptă. Vicleșug este în inima celui ce meșteșugește rele; iar cei ce voesc pace, se vor veseli. Nu place dreptului nimic ce este strâmb; iar cei necredincioși se vor umplea de rele. Urâciune sunt Domnului buzele mincinoase; iar cel ce face credință primit este la Dânsul.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul al 3-lea.

Intrecând pre vameșul cu greșelile, nu râvnesc pocăinții lui; și îndreptările fariseului necâștigându-le, urmez trufiei lui. Ci Tu, Hristoase Dumnezeule, Cela ce cu prisosința smereniei Tale, prin cruce ai surpat drăceasca înnălțare, schimbă-mă de răutatea cea dintâi a vameșului și din înnălțarea cea de pre urmă a fariseului; întărind în sufletul meu dintre amândoi aceștia, voința cea mai bună, și mă mântuește.

Martirica.

Profeții și Apostolii lui Hristos și martirii, au învățat să

se laude Treimea cea de o ființă și au luminat neamurile cele rătăcite și părtași cu Ingerii au făcut pre fiii omenești.

Slavă, și acum. Glasul al 5-lea, singur glasul.

Văzându-Te toată făptura răstignit pe cruce gol, pre Tine, făcătorul și ziditorul tuturor, s'a schimbat de frică și s'a tânguit; soarele și-a întunecat lumina și pământul s'a clătit, pietrele s'au despicat și catapeteasma Bisericii s'a rupt; morții din mormânturi s'au sculat și puterile Ingerești s'au spăimântat, zicând: O minune! Judecătorul se judecă și pătimește voind, pentru mântuirea și înnoirea lumii.

Și celelalte după obiceiu.

MIERCURI

IN SĂPTĂMÂNA DIN MIJLOC

LA UTRENIE.

Treimicile glasului. După întâia Stihologie, zicem Șezândele crucii din Octoih. După a doua Stihologie, cântăm această Șezândă, a lui Iosif. Glasul al 6-lea.

Prosomia: Nădejdea lumii, ceeace ești...

Vremea postului sfințindu-o, dumnezeeasca și prea cinstita cruce se pune spre închinăciune; să ne apropiem cu cunoștință curată, să luăm sfințenie și luminare și cu frică să strigăm: Mântuitorul nostru, iubitorule de oameni, slavă milostivirii Tale. De două ori.

Slavă, Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Maica, ceeace nu știe de nuntă, stând lângă crucea Celui ce s'a născut dintr'însa fără de sămânță, a strigat: Sabie a trecut prin inima mea, o Fiule, nesuferind a Te vedea spânzurat pre lemn; de carele se cutremură toate, ca de făcătorul și Dumnezeu; îndelung răbdătorule, slavă Ție.

După a treia Stihologie, Șezânda lui Teodor, glasul 1-iu.

Prosomia: Pre cea nădăjduită...

Luminându-ne cu bunătățile, câștigând curăția înfrânării, să ne apropiem și să ne închinăm cinstitei cruci, strigând: Sfințește-ne nouă sufletele și trupurile, învrednicește-ne pre noi și prea curatei Tale patimi, unule Dumnezeul tuturor, dăruindu-ne și milele Tale. De două ori.

Slavă, Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Glasul acelaș.

Prosomia: Mormântul Tău...

Văzându-Te pre Tine, Hristoase, Maica Ta, cea cu totul fără prihană, întins pe cruce mort, a strigat: Fiul meu, cel fără început împreună cu Tatăl și cu Duhul, ce este această rânduială a Ta nespusă? Prin care ai mântuit îndurarea zidirii mâinilor Tale, celor prea curate.

Psalmul 50.

CANONUL CRUCII

Al căruia este Stihul pre margini:

Lemnului celui întru tot cinstit ne închinăm.

Facerea lui Teofan.

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea, Irmos:

Deschide-voiu gura mea şi se va umplea de Duh şi cu-„vânt voiu răspunde împărătesii „Maicii şi mă voiu arăta luminat „prăznuind şi voiu cânta minu-„nile ei bucurându-mă.

Să ne închinăm lemnului celui sfânt, pe carele şi-a întins palmele Hristos, biruind stăpâniile cele protivnice, luminându-ne cu postul, spre slava şi lauda a-tot-ţiitorului.

Se vede pusă înainte mântuitoarea cruce, dăruind sfinţenie; să ne apropiem către dânsa, curăţindu-ne trupul şi inima, ca să luăm dar de mântuire.

Slavă.

Curăţeşte-mă, iubitorule de oameni, cu focul poruncilor Tale şi-mi dă acum să văd mântuitoarele Tale patimi şi să mă închin cu dragoste, îngrădindu-mă cu crucea şi păzindu-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Văzând ceeace Te-a născut înnălţarea Ta pre cruce, iubitorule de oameni, s'a tânguit strigând: In ce chip se vede spânzurat ca un osândit Domnul slavei, Cel ce va să judece pre toţi.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceeace „eşti izvor viu şi îndestulat, cari „s'au împreunat ceată duhov-„nicească, întăreşte-i; şi întru „dumnezeească slava Ta, cunu-„nilor slavei învredniceşte-i.

Spălându-ne inimile cu apa postului, să sărutăm cu credinţă lemnul crucii, pe carele răstignindu-se Hristos, ne-a izvorât nouă apa nemuririi cu crucea Sa.

Ca cu nişte aripi sub umbrirea crucii mergând, iată că am înjumătăţit înnotarea postului cea de mântuire, Hristoase, Iisuse Dumnezeule; prin carea îndreptează-ne pre noi, la limanul patimii Tale.

Inchipuitu-te-a Moisi în munte, spre uciderea neamurilor pre Tine cruce; iar noi văzându-Te, Te închipuim în inimă şi închinându-ne ţie, biruim pre vrăjmaşii cei fără de trup, cu puterea ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Om Te-ai făcut din voia Ta, fiind Dumnezeu şi făcător tuturor; şi acum Te văd pe cruce răstignit, Fiul meu, Hristoase, şi la inimă mă rănesc, zis-a ceeace Te-a născut pre Tine.

TRI-CÂNTARE

Cântarea a 3-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Domn fiind al tuturor.

Domn al tuturor fiind şi făcător, Dumnezeule, în mijlocul pământului Te-ai înnălţat pre cruce, înnălţând spre Tine firea omenească, cea căzută prin sfatul cel rău al vrăjmaşului;

pentru aceasta cu credinţă Te slăvim, întărindu-ne cu patima Ta.

Curăţindu-ne simţirile cu lumina postului, să ne luminăm din destul credincioşii, cu razele crucii celei înţelegătoare şi văzându-o că stă astăzi pusă înaintea noastră, să ne închinăm ei cu cucernicie, cu buze curate, cu gura şi cu inima.

La locul, unde au stătut picioarele lui Hristos, să ne închinăm dumnezeeştii cruci, rugându-ne să se întărească picioarele noastre, pre piatra poruncilor lui Dumnezeu şi să se îndrepteze umbletele sufletului nostru în calea păcii, cu dumnezeescul dar.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Din Fecioară fără de bărbat ai ieşit, Hristoase, luând dintr'însa trup înţelegător şi însufleţit; şi cu crucea Ta pierzând pre vrăjmaşul, iarăş ai înnoit firea omenească cea stricată; pentru aceasta slăvim milostivirea Ta.

Alt Irmos glasul 1-iu:

Intăreşte Doamne biserica Ta.

Plesniţi din mâini cu cântări, toate marginile lumii, văzând închinarea lemnului, pe carele s'a răstignit Hristos şi diavolul s'a rănit.

Astăzi se pune înnainte bucuria cea purtătoare de vieaţă, veniţi toţi să ne închinăm cu frică crucii Domnului nostru, ca să luăm Duhul Sfânt.

Slavă, a Treimii.

Dumnezeule, Cela ce eşti soare cu trei raze, lumină întreit lăudată, Părinte, Fiule şi Sfinte Duhule, fire şi mărire fără început, scapă din primejdii, pre cei ce Te laudă pre Tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetele îngereşti te laudă, bine cuvântată Născătoare de Dumnezeu, întru tot lăudată Fecioară. Cu cari împreună neamul omenesc te mărim acum, ca pre ceeace nu ştii de mire.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Venind să mă ating de tine, purtătoare de vieaţă cruce, cu limba şi cu gândul mă înfricoşez, ştiind că pre tine s'a vărsat dumnezeescul sânge al Domnului meu.

Irmosul:

Intăreşte Doamne biserica Ta, „care o ai câştigat cu puterea „crucii Tale, că cu dânsa ai „biruit pre vrăjmaşi şi ai lu„minat lumea.

Şezânda, glasul al 6-lea, însăşi prosomia.

Astăzi s'a plinit cuvântul profetic; că iată ne închinăm la locul unde au stătut picioarele Tale, Doamne şi din lemnul mântuirii gustând, am aflat deslegare din patimile păcatului. Pentru rugăciunile Născătoarei de

Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Slavă:

Crucea Ta, Doamne, s'a sfinţit; că cu dânsa se fac tămăduirile celor ce bolesc întru păcate. Deci, printr'însa cădem înaintea Ta, miluește-ne pre noi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Numai cât s'a înfipt lemnul crucii Tale, Hristoase, temeliile morţii s'au clătit, Doamne; că pre carele l-a înghiţit cu poftă iadul, l-a înapoiat cu frică; arătat-ai nouă mântuirea Ta, sfinte; pentru care Te slăvim pre Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluește-ne pre noi.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Cel ce şade în slavă pe scaunul dumnezeirii, pe nor uşor, a „venit Iisus cel maipresus de „dumnezeire, prin palmă curată „şi a mântuit pre cei ce strigă: „Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Inchipuind semnul crucii Iacov cel lăudat, şi-a întins mâinile crucişi, preste nepoţii săi de demult, binecuvântându-i şi însemnând binecuvântarea cea de mântuire, care a venit preste noi toţi.

Păziţi fiind cu pecetea crucii şi întru bucuria Duhului sărutându-o, fiind acum produsă, să ne sârguim spre mântuitoarele patimi, omorând patimile trupului cele pierzătoare.

Slavă:

Pre tine te sărutăm arma cea de mântuire, steagul cel nebiruit, semnul bucurii, prin carele s'a omorât moartea, lăudându-ne cu slava Celui ce s'a pironit pe tine, cruce preacinstită.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Arătat Te-ai văzut de mine Tu, Acela de care Ingerii nu se pot apropia, Iisuse, fiul meu, cel ce ai luat din mine trup; şi acum văzându-Te pe lemn pironit, mă tânguesc, zis-a Maica lui Hristos.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Spăimântatu-s'au toate de dumnezeească slava Ta; că „tu Fecioară neispitită de nuntă, „ai avut în pântece pre Dum„nezeu, Cel preste toate, şi ai „născut Fiu, pre Cel fără de ani; „dăruind pace tuturor, celor ce „te laudă pre tine.

Murit-ai pironindu-Te pe cruce, Cela ce eşti vieaţa şi mântuirea tuturor. Deci, pre aceasta dă-ne-o să o sărutăm cu suflet curat, Mântuitorule, şi să vedem Mântuitoarele Tale patimi, bucurându-ne.

Stau înaintea ta, cetele celor fără de trupuri cutremurându-se, lemnule, cela ce eşti de vieaţă dătător; că pre tine şi-a vărsat, Hristos cinstitul său sânge, oprind sângele cel spurcat, care se aducea dracilor, spre pierzarea zidirii.

Slavă:

Pre mine cel rănit cu sabia vrăjmaşului, vindecă-mă Cuvinte, cu sângele Tău şi cu suliţa rupe de grab înscrisul păcatelor mele, Mântuitorule, strig Ţie, scriindu-mă în cartea celor mântuiţi, ca un milostiv.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce eşti strugurul cel copt, cum Te-ai spânzurat pe lemn? Soarele slavei, cum Te-ai înnălţat, întunecând lumina soarelui cu patima Ta, Mântuitorule? Meluşaua, ceeace Te-a născut a strigat către Tine de demult, ca o Maică tânguindu-se.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Strigat-am mai 'nainte...

Înfigându-te, ai cutremurat locaşul iadului şi credincioşilor te-ai făcut întărire neclătită şi acoperământ tare, Preacinstită cruce a Domnului.

Făcându-ne roditori de bunătăţi, să culegem roduri de vieaţă, aducătoare din dumnezescul lemn, care le-a odrăslit întinzându-se pre dânsa Iisus, viţa cea roditoare.

Slavă...

Lăudăm, Iisuse, bunătatea Ta cea multă, închinându-ne crucii Tale, suliţei, trestiei; că printr'însele ai sfărâmat îndurate, păretele vrajbii cel din mijloc.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Râu de ape curgătoare de vieaţă, Te-a născut Fecioara, ca un izvor al înnoirii noastre pre Tine, carele Te-ai întins pre cruce şi ne-ai izvorât nouă izvor de mântuire.

Irmosul:

Strigat-a mai 'nainte, închi-„puind îngroparea Ta cea de „trei zile, profetul Ionà în chit, „rugându-se: Din stricăciune mă „scapă, Iisuse împărate, al pu-„terilor.

Condacul, glasul al 7-lea.

Nu mai păzeşte încă sabia cea de văpaie uşa Edemului; că într'însa a venit preamărita legătură, lemnul crucii: acul morţii şi biruinţa iadului s'a gonit. Că de faţă ai stat Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intraţi, iarăş în rai.

ICOS

Trei cruci a înfipt Pilat în Golgotà, două tâlharilor şi una dătătorului de vieaţă; care văzându-o iadul, a zis celor de jos: O slugile mele şi puterile mele! cine este cel ce a înfipt piron în inima mea? cu suliţă de lemn m'a împuns fără veste şi mă sfâşii; mă doare, la cele din lăuntru ale mele; pântecele meu se chinueşte, simţirile mele îmi turbură duhul; şi mă silesc a lepăda din mine pre Adam şi pre cei din Adam, cari sunt daţi mie prin lemn; că lemnul iarăşi îi duce în rai.

Cântarea a 7-a, Irmos:

N'au slujit făpturii, cugetătorii de Dumnezeu, fără numai făcătorului; şi îngrozirea „focului bărbăteşte călcându-o, „se bucurau cântând: Prealăudate, Dumnezeul părinţilor şi „Doamne, bine eşti cuvântat.

Săcurea, care o a scos Elisei din Iordan, Hristoase, crucea Ta a închipuit; prin care ai scos dintru adâncul deşertăciunii, neamurile care strigă: Domnul şi Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Impreună se bucură cele cereşti cu pământul de închinarea ta, cruce; că prin tine s'a făcut unirea Ingerilor şi a oamenilor, celor ce strigă: Prea puternice Doamne, Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Slavă:

In loc de Chiparis, milostivire, în loc de Cedru, credinţă cu dulce miros, în loc de Pevc, adevărată dragoste aducând, să ne închinăm crucii Domnului, lăudând pre Mântuitorul, Cel ce pre dânsa s'a pironit.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ne clătind cele cereşti, s'a sălăşluit Dumnezeu în pântecele tău, cetate aleasă a lui Dumnezeu; iar pe cruce spânzurându-se, a clătit făptura. Pre acesta roagă-L, să mă păzească pe piatra cea neclătită.

Cuvântarea a 8-a, Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atuncea fiind închipuită, „iar acum lucrată; pre toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: „Pre Domnul lucrurile lăudaţi-L „şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Tinsu-Ţi-ai mâinile pre lemn, deslegând păcatul mânei celei neînfrânate şi cu suliţă Te-a împuns, rănind cu dânsa pre vrăjmaşul, Doamne, şi fiere ai gustat, alungând răutatea cea din dulceaţă; cu oţet Te-ai adăpat, Cela ce eşti veselia tuturor.

Cu minte şi cu conştiinţă curată fiind luminaţi, să ne apropiem, să ne închinăm cinstitului şi prea curatului lemn, ce stă pus înainte; prin carele a răbdat Hristos moarte necinstită, aducând cinste prea înaltă, celor rău necinstiţi prin călcarea poruncii.

Cu lemnul păcatului m'am omorît şi cu gustarea dulceţii m'am îngropat; înviază-mă, Doamne, ridică-mă pre mine cel ce zac; fă-mă închinător patimilor Tale şi părtaş dumnezeeştii învieri şi împreună moştean cu cei ce Te iubesc.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-Te pre Tine înălţat, neavând nici frumuseţe, nici chip întru pătimirea Ta, pre carele Te-am cunoscut întrupându-Te

mai frumos decât fiii oamenilor, unule născut Fiule, Preacurata Fecioară a strigat: Arată-mi slava Ta, Cela ce eşti mântuirea tuturor.

TRI-CÂNTAREA, alt Irmos:

Pentru legile părinteşti.

Intru amează-zi răstignindu-Te, în mijlocul pământului de bună voie, ai tras marginile lumii îndurate, din mijlocul gâtlejului balaurului. Pentru aceasta închinându-ne, în mijlocul săptămânii dumnezeescului post, slăvim cinstită crucea Ta, strigând: Pre Domnul lăudaţi-L şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Ceeace eşti semn de bucurie, armă nefărâmată, părete bisericii, lauda martirilor, podoaba Apostolilor, puterea arhiereilor; întărind sufletul meu cel slăbit, învredniceşte-mă să mă închin Ţie, şi să cânt, strigând: Lăudaţi pre Domnul lucrurile şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Plâng şi mă tânguesc şi mă jălesc, când îmi aduc aminte, de judecata cea nemitarnică, îndelung răbdătorule, fiind vrednic de osândire. Pentru aceasta îndură-Te şi-mi uşurează lanţul cel pus asupra sufletului meu, ca bucurându-mă să strig: Pre Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Rugul închipuia taina naşterii tale, celei mai pre sus de minte, Fecioară cu totul fără prihană; că ai rămas, ca şi acela nearsă, născând focul, pre Hristos Mântuitorul, Cel ce S'a înnălţat pe cruce. Pre acesta roagă-L, să mă scape de focul cel veşnic, pre mine carele strig: Pre Domnul lăudaţi-L şi-L prea înnălţaţi întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Această numită şi sfântă zi.

Curăţindu-ne cu postul, veniţi să sărutăm cu dragoste crucea Domnului, cea pusă înnainte; că ne este bogăţie de sfinţenie şi de putere; prin care lăudăm pre Hristos în veci.

Aceasta este crucea, cea cu trei părţi şi mare, care măcar că mică se vede, dar este ca cerul de înnaltă, pentru puterea sa şi ridică pururea pre oameni către Dumnezeu. Prin carea bine cuvântăm pre Hristos în veci.

Binecuvântăm pre Tatăl...

O fiinţă în trei feţe slăvesc fără amestecare, câte trele osebite dupre feţe; că dupre chipul firii, nu despart pe Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul. Căci preste toate, unul este Dumnezeu în Treime.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu una, dumnezeească mireasă, Marie, te-ai arătat între maici Fecioară, născând fără bărbat pre Mântuitorul Hristos şi păzind pecetea curăţiei; pre

tine te fericim credincioşii în veci.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Să se cinstească preasfântul lemn acesta, pentru carele a strigat profetul de demult, că era să se bage în pâinea lui Hristos, de Israilitenii cei ce L-au răstignit; pre Carele îl prea înălţăm în toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

In groapa leilor aruncat fiind „oarecând, marele între profeţi „Daniil, mâinile în chipul crucii „întinzându-şi, nevătămat s'a pă„zit de mâncarea acelora, bine „cuvântând pre Hristos în veci.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Tot neamul pământesc, să sălteze cu Duhul, fiind lu„minat; şi să prăznuească firea „minţilor celor fără de trup, „cinstind sfinţita prăznuire a „Maicii lui Dumnezeu şi să „strige: Bucură-te, prea fericită „Născătoare de Dumnezeu, cu„rată pururea Fecioară.

Cu suliţa în coastă Te-ai împuns, destupându-mi izvoarele iertării; şi pre lemn Te-ai pironit în mijlocul pământului, iubitorule de oameni, potolind osândirea cea prin lemn, pre carele noi îl sărutăm acum la înjumătăţirea postului, lăudând bunătatea Ta.

Picaţi munţilor dulceaţă cu dragoste, dealurile veselie, lemnele ţarinelor şi cedrii Livanului, dănţuiţi astăzi, întru închinarea crucii celei purtătoare de vieaţă; profeţii, apostolii, martirii şi duhurile drepţilor săltaţi!

Caută Doamne spre poporul şi spre soarta Ta, care Te laudă cu frică, pentru care ai suferit moarte de bună voie; să nu biruească mulţimea răutăţilor noastre, cea nemăsurată a Ta milostivire; ci ne mântueşte pre toţi prea bunule cu crucea Ta, ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoarea de Dumnezeu plângând a zis: Vrând Hristoase să scoţi cuiele gândurilor celor de patimi, ale celui întâi zidit şi să vindeci zdrobirea lui cu bunătatea Ta, cu voinţa Ta ai clătit lumea cea văzută, răstignindu-Te şi rămâind spânzurat.

Alt Irmos:

Nu se pricepe toată limba...

Scoţând Elisei de demult securea din râu cu lemnul, te-a închipuit pre tine cruce, lemnul cel de vieaţă dătător, prin carele a scos Hristos, pre păgâni din adâncul nebuniei idoleşti, pironindu-se pre tine. Pentru aceasta închinându-ne ţie, slăvim puterea Lui.

Lumina soarelui, Mântuitorule, s'a schimbat întru întunerec pentru răstignirea Ta şi strălucirea lunei s'a stins şi elementele toate s'au schimbat cu cutremur. Pen-

tru aceasta strig Ţie, Cuvinte, luminează-mă pre mine, cel schimbat de întunerecul patimilor, schimbând gândurile mele cu dreapta Ta şi mă mântueşte.

Cu rana Ta, tămăduieşte patimile sufletului meu, cu împungerea coastei Tale, potoleşte îmbolditurile dracilor, cele cu durere; cu piroanele Tale, Hristoase, scoate-mi piroanele poftelor celor cu dulceaţă şi cu patimă, dându-mi ca să mă închin fără de patimă, cinstitelor Tale patimi şi învierii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Tine, cel împodobit cu frumuseţea, Fecioara cea frumoasă Te-a născut; pre Carele văzându-Te, neavând frumuseţe nici chip când ai pătimit, Mântuitorule, tânguindu-se a zis: Mă minunez de smerenia Ta, cea mai pre sus de minte, Fiul meu, prin care mântueşti firea omenească, ceeace se smereşte.

Alt Irmos:

Luminează-te, Luminează-te...

Mergi înainte, luminează-te tot poporul lui Dumnezeu şi văzând lemnul crucii pus înainte, sărută-l cu frică şi ia bucurie, slăvind pururea pre Domnul slavei, Cel ce s'a înălţat pre dânsa.

Tu eşti arma cea dumnezeească a vieţii mele, cinstită cruce, că pre tine înnălţându-Se Stăpânul, m'a mântuit; şi împungându-Se a izvorât sânge şi apă din coastă. Căruia împărtăşindu-mă, mă bucur lăudându-L.

Slavă a Treimii.

Inchinu-mă Ţie, Dumnezeire sfântă, Treime dupre feţe, Unimei dupre fire, Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt, unei Stăpânii şi unei Impărăţii, care stăpâneşti toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Munte mare eşti, Fecioară, întru carele S'a sălăşluit Hristos, precum dumnezeescul David strigă. Prin care noi ne-am înnălţat la cer, făcându-ne fii prin Duhul, întru tot fericită.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cruce, sceptrul cel dumnezeesc al împăratului, vitejia oştilor, întru nădejdea ta înfrângem pre vrăjmaşi; dă-ne nouă, celor ce ne închinăm ţie, biruinţă pururea asupra barbarilor.

Irmosul:

O Maică Fecioară şi adevărat „Născătoare de Dumnezeu, ceea „ce ai născut fără sămânţă pre „Hristos, Dumnezeul nostru, Cela „ce S'a înnălţat cu trupul pre „cruce, toţi credincioşii te slă„vim pre tine şi pre Dânsul „dupre vrednicie.

LUMINÂNDA.

Prosomia: Cu Duhul stând bătrânul...

Lemnul cel prea cinstit, întru înjumătăţirea postului, chiamă la închinare pre toţi, câţi îşi răstignesc patimile lor dupre

vrednicie, împreună cu patimile lui Hristos. Veniți toți credincioșii să ne închinăm lemnului Tainei celei înfricoșate.

Slavă, Și acum, a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Maica, ceeace nu știe de mire și cea Preacurată a lui Dumnezeu, Cuvântul, a strigat tânguindu-se și cu plângere jelindu-se: Oare, de acest fel de vestiri de bucurie mi-a adus Gavriil? Fiul meu! Mergi de plinește sfatul cel nespus și dumnezeeasca rânduială.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Înjumătățind calea postului, care duce la cinstită crucea Ta, bine voește ca și noi cei mântuiți de vrăjmași prin credință, să vedem ziua Ta, care o a văzut Avraam și s'a bucurat, luând pre Isaac viu din munte ca din mormânt; și să ne împărtășim și cinei celei de taină, cu pace strigând: Luminarea și Mântuitorul nostru, slavă Ție.

De două ori.

Martirica.

Martirii lui Hristos cei nebiruiți, biruind rătăcirea cu puterea crucii, ați luat darul vieții celei veșnice. De îngrozirile tiranilor nu v'ați spăimântat și chinuiți fiind cu munci, v'ați veselit. Și acum sângiurile voastre s'au făcut tămăduire sufletelor noastre. Rugați-vă, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Stihira glasul al 8-lea.

Înjumătățind noiannl postului, așteptăm limanul mântuirii, adică vremea pătimirii Tale, Doamne, celei de bună voie. Ci ca un milostiv și îndurat, învrednicește-ne să vedem cu pace și ziua măritei învierii Tale, iubitorule de oameni.

Și acum, tot aceasta.

Și se face închinăciune cinstitei cruci, la ceasul întâiu. La carele cântăm Troparele cele de Duminică, ce s'au scris mai 'nainte.

Glasul al 2-lea, singur glasul:

Veniți credincioșii să ne închinăm...

Și celelalte și Otpustul.

La Ceasul al Șaselea.

Troparul Profeției, glasul al 6-lea.

Crucii Tale ne închinăm Stăpâne și sfântă învierea Ta slăvim.

Slavă, Și acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 69.

Să se bucure și să se veselească de Tine, toți cei ce Te caută pre Tine, Dumnezeule.

Stih.

Să se întoarcă înapoi și să se rușineze.

Din profeția Isaiei cetire.

Cap. 26, Vers 21.

Că iată Domnul din cel sfânt va aduce mânia Sa preste cei ce locuesc pre pământ, și va descoperi pământul sângele Său, și nu va mai ascunde pre cei uciși. In ziua aceea aduce-va Dumnezeu sabia cea sfântă și mare și tare asupra balaurului, șarpele ce fuge, și asupra balarului celui încolăcit și va ucide pre balaurul cel

din mare. In ziua aceea viea cea bună, dorirea Lui, ca să o stăpânească pre ea. Eu, cetate tare, cetate încunjurată de oştire, în zadar o voiu adăpa pre ea, că se va lua noaptea şi ziua va cădea zidul ei. Că nu este care să nu se fi apucat de ea; cine mă va pune să păzesc paiele în ţarină? Pentru bătaia aceasta o am lepădat pre ea. Pentru aceasta făcut-a Domnul toate, câte a rânduit, arsu-m'am, strigavor toţi, cei ce locuesc într'însa, să facem pace cu Dânsul, să facem pace. Fiii lui Iacov, cei ce vin, va odrăsli şi va înflori Israil, şi se va umplea lumea de rodul lui. Au nu precum el a bătut, şi el însuşi aşa se va răni? Sau precum el a ucis, aşa şi el se va omorî? Certându-i şi ocărându-i va slobozi pre ei. Nu erai tu, cel ce cugetai cu duh aspru să-i ucizi pre ei cu duh de mânie? Pentru aceasta se va lua fărădelegea lui Iacov, şi aceasta este binecuvântarea lui, când voiu lua păcatul lui, când vor zdrobi toate pietrele capiştelor ca praful mărunt, şi nu vor rămânea copacii lor, şi idolii lor tăieţi ca o dumbravă departe.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 70.

Spre Tine, Doamne, am nădăjduit, să nu mă ruşinez în veac.

Stih: Intru dreptatea Ta mântueşte-mă şi mă scoate.

MIERCURI SEARA

IN SĂPTĂMÂNA DIN MIJLOC.

La Doamne strigat-am, punem Stihiri 10. Şi cântăm aceste şase Stihiri şi din Mineiu 4. Stihira glasul al 4-lea, singur glasul.

Postul, pricinuitorul bunătăţilor şi-a adus acum înjumătăţirea sa, arătându-se bine plăcut, prin zilele ce au trecut şi spre cele ce urmează, puindu-şi de faţă folosinţa; căci îndemnarea spre lucruri bune, face mai mult bine. Pentru aceasta făcând spre plăcere lui Hristos, dătătorului tuturor bunătăţilor, să strigăm: Cela ce ai postit pentru noi şi ai răbdat crucea, învredniceşte-ne fără osândă, să ne împărtăşim dumnezeeştelor Tale paşti, vieţuind în pace şi cu vrednicie slăvindu-Te pre Tine, împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Altă Stihiră, glasul al 5-lea.

Cei ce săvârşesc faptele bune în taină, aşteptând răsplătirile duhovniceşti, nu le vestesc în mijlocul uliţilor, ci mai vârtos le poartă în lăuntrul inimilor lor. Şi cel ce vede toate, câte se fac în taină, ne dă plata înfrânării. Să săvârşim dară postul, nemâhnindu-ne la feţe, ci în cămările sufletelor noastre, rugându-ne neîncetat, să strigăm: Tatăl nostru, carele eşti în ceruri, nu ne duce pre noi în ispită, rugămu-ne; ci ne scapă de cel rău.

Martirica.

Cu dragoste sufletească fără de saţiu, nelepădându-vă de Hristos sfinţilor martiri, cari multe feluri de chinuri prin patimi răbdând, semeţia tiranilor aţi surpat şi credinţa neclătită şi nevătămată păzind, la ceruri v'aţi mutat. Pentru aceasta şi îndrăzneală către Dânsul dobândind, cereţi să dea lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Alte Stihiri, glasul 1-iu.

Prosomia: Prea lăudaţilor mucenici...

Să ne spălăm sufletele cu apa postului şi apropiindu-ne de

cinstită şi preacurată crucea Domnului, să ne închinăm ei cu credinţă; luând acum dumnezeeasca luminare şi dobândind veşnică mântuire, pace şi mare milă.

Cruce, lauda Apostolilor, pre carea te încunjură căpeteniile, puterile şi arhanghelii; mântueşte-ne pre noi, cei ce ne închinăm ţie, de toată vătămarea şi ne învredniceşte să trecem cu bine, dumnezeească măsura postului şi să ajungem ziua cea mântuitoare, prin carea ne şi mântuim.

Altă Stihiră, glasul al 7-lea.

Prosomia: Astăzi priveghează Iuda...

Astăzi închinându-ne crucii Domnului, să strigăm: Bucură-te, pomul vieţii, stricătorul iadului! Bucură-te, bucuria lumii, pierzătoarea stricăciunii! Bucură-te, ceeace risipeşti dracii cu puterea ta! Intărirea credincioşilor, arma cea nesfărâmată! păzeşte, sfinţeşte, rugămu-ne, pre cei ce te sărută pre tine.

Şi din Mineiu patru.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Astăzi, Cel neapropiat dupre fiinţă, mie apropiat S'a făcut şi a pătimit patimi, Cel ce m'a slobozit din patimi; Cel ce dă lumină orbilor, din buzele celor fărădelege S'a scuipat; şi Şi-a dat spatele spre rane pentru cei robiţi. Pre carele cea Curată şi Maica Lui, pe cruce văzându-L, cu durere a zis: Vai mie, Fiul meu! Căci ai făcut aceasta? Cel împodobit cu frumuseţea, mai mult decât toţi oamenii, fără suflare şi fără podoabă Te arăţi, neavând chip, nici frumuseţe? Vai mie, lumina mea! Nu pot să Te văd adormit; la cele din lăuntru mă rănesc şi cumplită sabie trece prin inima mea! Laud patimile Tale, închinându-mă milostivii Tale, îndelungrăbdătorule, Doamne slavă Ţie.

Eşire: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 71.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, cel ce face minuni însuşi.

Stih:

Dumnezeule, judecata Ta dă-o împăratului şi dreptatea Ta fiului împăratului.

Dela Facere cetire.

Cap. 9, vers 18.

Şi erau feciorii lui Noe, cari au ieşit din corabie: Sim, Ham şi Iafet; iară Ham era tată lui Hanaan. Aceşti trei sunt feciorii lui Noe. Şi dintr'aceştia s'au împrăştiat preste tot pământul. Şi a început Noe a fi om lucrător de pământ şi a sădit vie. Şi a băut din vin şi s'a îmbătat şi s'a golit în casa sa. Şi a văzut Ham, tatăl lui Hanaan, goliciunea tatălui său. Şi ieşind afară, a spus celor doi fraţi ai săi; iară Sim şi Iafet luând o haină, o au pus pre amândoi umerii lor, şi s'au dus cu dosul înainte şi au acoperit goliciunea tatălui lor, şi feţele lor căutau înapoi şi n'au văzut goliciunea tatălui lor. Şi s'a trezit Noe de vin şi a cunoscut câte i-a făcut lui feciorul său cel mai tânăr şi a zis: Blestemat să fie Hanaan pruncul, slugă va fi fraţilor săi; şi a zis: Binecuvântat fie Domnul Dumnezeul lui Sim; şi va fi Hanaan pruncul, slugă lui. Immulţească Dumnezeu pre Iafet şi să locuească în locaşurile lui Sim şi să fie Hanaan slugă lui. Şi a trăit Noe după potop ani trei sute cincizeci. Şi au fost toate zilele lui Noe nouă sute cinzeci de ani; şi

a murit. Acestea sunt neamurile fiilor lui Noe: a lui Sim, a lui Ham și a lui Iafet; și s'au născut lor fii după potop.

Prochimen glasul al 4-lea. Psalmul 72.

Iar mie a mă lipi de Dumnezeu bine este.

Stih:

Cât este de bun Dumnezeul lui Israil!

Dela Pilde cetire.

Cap. 12, Vers 24.

Omul priceput este omul științei; iar inima nebunilor va întâmpina blestemuri. Mâna celor aleși lesne stăpânește; iar cei vicleni vor fi de pradă. Cuvântul cel înfricoșat, turbură inima omului drept; iar vestea bună, îl veselește pre dânsul. Cunoscătorul drept lui însuși va fi prieten; iar gândurile necredincioșilor fără blândețe; pre cei ce păcătuesc îi vor ajunge relele, și calea necredincioșilor îi va înșela pre dânșii. Nu va dobândi vicleanul vânat; iar omul curat, agoniseală scumpă. In căile dreptății este viața; iar căile celor ce țin minte răul, sunt spre moarte. Fiul înțelept ascultă pre tatăl său; iar cel neascultător întru pierzare. Din rodurile dreptății va mânca cel bun; iar sufletele călcătorilor de lege, vor pieri fără de vreme. Cel ce-și păzește gura sa, își păzește sufletul său; iar cel ce nu-și oprește buzile, frică, și va face luișși. Intru pofte este tot cel leneș; iar mâinile celor harnici sunt întru nevoință. Urăște dreptul cuvântul nedrept; iar necredinciosul se rușinează, și nu are îndrăzneală. Dreptatea păzește pre cei fără de răutate; iar pre cei necredincioși, îi face răi păcatul. Sunt cari să îmbogățesc singuri pre sine, nimic având; și sunt cari se smeresc pre sine, în multă bogăție. Răscumpărarea sufletului omului este bogăția lui; iar săracul nu sufere certarea. Lumina drepților este pururea; iar lumina necredincioșilor se va stinge. Sufletele viclene rătăcesc întru păcate; iar drepții se îndură și miluesc.

Și cealaltă rânduială a Liturghiei celei mai 'nainte sfințite.

Dintru această zi începe Preotul (sau Diaconul de este) și celelalte Ectenii, ale celor gătiți spre luminare și rugăciunea; și se zic până în Miercurea cea mare; afară de Sâmbătă, și de Duminică.

JOI A PATRA SĂPTĂMÂNA

LA UTRENIE

Cântăm Treimicile glasului.

După întâia Stihologie, zicem Șezândele Apostolilor din Octoih. După a doua Stihologie, zicem această Șezândă a lui Iosif, glasul 1-iu.

Prosomia: Ceata Ingerească...

Cu puterea crucii întărindu-vă, toată înșelăciunea vrăjmașului o ați stricat cu adevărat, măriților Apostoli, cei ce sunteți rugători pentru sufletele noastre. Pentru aceasta, astăzi întru închinarea ei vă bucurați, rugând pentru noi pre unul iubitorul de oameni.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Marie, ceeace ești locaș cinstit al Stăpânului, ridică-ne pre noi cei căzuți, în prăpastia desnădăjduirii celei cumplite și a greșalelor și a necazurilor; că tu ești mântuirea păcătoșilor și ajutătoare și folositoare tare și mântuești pre robii tăi.

După a treia Stihologie, Șezânda lui Teodor, galsul al 7-lea.

Prosomia: Doamne noi suntem...

Doamne, văzând pusă înainte crucea Ta astăzi, ne apropiem cu credință, sărutându-o cu cântări și cu laude, cu frică și cu bucurie; sfințește pre robii Tăi și împacă lumea Ta, cu arătarea ei, unule mult milostive.

Slavă, tot aceasta.

Slavă, a Născătoarei de Dumnezeu, însăşi prosomia.

Doamne, noi suntem poporul Tău şi oile păşunii Tale, întoarce-ne pre noi cei cufundaţi în stricăciune; adună-ne ca un păstor pre noi cei rătăciţi şi miluieşte turma Ta, iubitorule de oameni. Milostiveşte-Te, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Cela ce însuţi eşti fără de păcat.

Psalmul 50.

Apoi cântăm Canonul mineiului şi aceste TRI-CÂNTĂRI ale lui Iosif, cetind Cântarea a 4-a din Psaltire.

Cântarea a 4-a, glasul 1-iu, Irmos:

La dumnezeeasca strajă...

Dar dătător de sfinţenie, dăruindu-ne nouă, sfântă cruce, ceeace eşti întărirea şi lauda apostolilor, astăzi eşti pusă înnaintea a toată lumea spre închinăciune; uşurându-ne nouă vremea postului.

Insemnând umbrit crucea, Moisi întinzându-şi mâinile, a biruit pre Amalic; carea închipuindu-o şi noi, să întindem mâinile cu posturi şi cu rugăciuni, ca să biruim tabăra dracilor, cari se oştesc contra noastră totdeauna cu îndărătnicie.

Cu plugul cel dumnezeesc al crucii aţi arat pământul, dumnezeeşti apostoli, făcându-l roditor şi odrăslind buna credinţă. Pentru aceasta lăudându-vă pre voi cu glasuri în toţi anii, slăvim pre Hristos pururea.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Maica Dumnezeului celui bun, fă-mi bun sufletul meu, pre carele l-a umplut de răutate cel viclean, înşelându-mă mişeleşte cu răul obicei; ca să te laud pururea, ca pre o pricină a mântuirii mele, pre tine cea mult lăudată.

Alt Irmos, glasul al 7-lea.

Venirea Ta cea trupească, Hristoase...

Astăzi se pune înainte prea sfânta cruce; să ne apropiem şi să o sărutăm pre dânsa; pentru că este cornul mântuirii noastre.

Darul Tău vine prin însemnarea Ta, alungând negura dracilor, crucea lui Hristos; arma cea nebiruită.

Slavă, a Treimii.

Unime dupre fire Te laud şi întreirea feţelor cinstesc, Părinte, Fiule şi prea sfinte Duhule.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai fără de păcat, Fecioară, ceeace eşti cu totul fără prihană, pre Dumnezeu cel ce cuprinde cu mâna marginile lumii, pre cel mai de demult decât toate.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Apostoli rugători ai lumii, rugaţi-vă ca să ne mântuim şi noi, carii ţinem armă crucea lui Hristos.

Irmosul:

Venirea Ta cea cu trup, Hris-
„toase, încredinţându-o profetul
„Avacum, a strigat: Slavă pu-
„terii Tale, Doamne.

Cântarea a 8-a, Irmos:

Accasta numită şi sfântă zi...

Bucură-te, cruce cea din trei părţi şi dumnezeească, pe care s'a pironit unul din Treime, cel ce a luat trup, luminându-ne pre noi cei înfipţi în adâncul necredinţii; cari îl prea înnălţăm întru toţi vecii.

Câştigând crucea putere tare, a liberat pre cei robiţi din cumplita putere a vrăjmaşului, apostolii Cuvântului cântând: Pre Tine Te prea înnălţăm întru toţi vecii.

Vai! Cât va fi de înfricoşat scaunul acela, pe carele şezând, Cuvântule, vrei să vădeşti faptele mele ascunse, mustrând nesimţirea mea; ci Cela ce eşti milostiv din fire, să nu Te înduri de mine atuncea.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din sânurile părinteşti nedepărtându-Te, Te-ai sălăşluit în sânul Fecioarei, pentru chemarea neamului omenesc; întru a căruia asemănare Te-ai îmbrăcat, Iisuse, pentru milostivirea Ta. Pentru aceasta Te lăudăm noi oamenii în veci.

Alt Irmos:

Pre unul împăratul slavei...

Pre tine te cinstim săptămână purtătoare de cruce, ca vrednică de închinare; că întru tine închinându-ne lemnului celui curat, strigăm: Preoţi lăudaţi, popoare prea înnălţaţi pre Hristos în veci.

O ce minune, împărate al veacurilor; că ne-ai învrednicit pre noi, robii Tăi, a vedea şi a ne închina lemnului pe carele Te-ai răstignit. Pentru aceasta cu frică, Te lăudăm în veci.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre sfântul Duh, Domnul...

O Dumnezeire de o fiinţă; O Treime prea sfântă! Părinte, Fiule şi prea sfinte Duhule, slăvesc stăpânia Ta nedespărţită şi laud o împărăţie întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cela ce a zidit pre Adam dupre chipul Său şi s'a întrupat din frământătura lui şi a deslegat blestemul cel de demult, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înnălţaţi-L în veci.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cei ce sunteţi ca o vioară a bisericii cu douăsprezece strune, ca cei ce dulce aţi cântat cuvântul înţelepciunii, Apostolilor, rugaţi-vă pentru noi, cei ce vă lăudăm, ca să vedem pătimirea Domnului şi să o lăudăm în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre împăratul slavei Cel unul „fără început, pre Carele bine-L „cuvintează puterile cerurilor, „de care se cutremură cetele „Ingerilor, lăudaţi-L preoţi, po- „poare prea înnălţaţi-L în veci.

Cântarea a 9-a, Irmos.

Luminează-te, Luminează-te...

Veseleşte-te, luminează-te biserica lui Dumnezeu cu razele crucii, pre carea o aduci înaintea tuturor credincioşilor spre închinăciune; iar tu toată mulţimea drăcească fugi, umplându-te de întunerec.

Tăria postului este dumnezeeasca cruce, ajutătoare celor ce priveghează, întărire celor ce postesc, apărătoare celor ce se războesc. Deci, adunându-ne noi credincioşii, să ne închinăm ei cu dragoste, bucurându-ne.

Ceei ce sunteţi temelii dumnezeeşti, ale bisericii lui Hristos, păziţi-ne pre noi întru întărirea bunei credinţe şi ne întăriţi pe piatra cea tare, a Celui ce v'a ales pre voi, măriţilor Apostoli.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce ai zămislit bucuria, prin glasul arhanghelului, pierde acum întristarea inimii mele cea stricătoare de suflet, şi-mi dă Preacurată, plângere făcătoare de bucurie, ca să aflu acolo Dumnezeeasca mângâiere.

Alt Irmos.

Pre tine, preacurată Maică...

Tu închipuindu-te prea cinstit lemn, ai îndulcit apele Merrei de demult; tu, cruce a lui Hristos, căreia ne închinăm astăzi, îndulceşte-mi şi mie postul.

Pre tine, cruce a lui Hristos, ceeace eşti armă nebiruită a împărăţiei, tăria oştilor, puterea sfetnicilor, cu cântări te slăvim.

Slavă, a Treimii.

Pre Tine, Tatăl cel fără început şi Stăpânul şi pre Cuvântul, Cel împreună fără început şi pre Duhul sfânt, cu bună credinţă toţi credincioşii, Te slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, cea mărită şi singură Născătoare de Dumnezeu, carea ai încăput în pântece, pre Cuvântul cel neîncăput şi L-ai născut dupre trup, cu laude te slăvim.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Pre voiu, Apostoli, ca pre cei ce aţi fost cu glas ca de foc, cari aţi ars toată uscăciunea înşelăciunii şi aţi sădit în lume buna credinţă, cu cântări vă mărim.

Irmosul:

Pre tine, cea Preacurată Maică „şi Fecioară, carea ai încăput „în pântece pre Cuvântul cel „neîncăput şi L-ai născut dupre „trup, cu cântări te slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 7-lea.

Să râvnim pocăinţii vameşului noi credincioşii şi să nu ne lăudăm ca fariseul; ci să aducem suspinare dintru adâncul inimii făcătorului de bine, Dumnezeului tuturor; că El însuşi ne-a poruncit zicând: Că tot cel ce se înalţă pre sine, se va smeri, iar cel ce se smereşte pre sine, se va înălţa. Pentru aceasta cu un gând să strigăm Lui: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi păcătoşii şi ne mântueşte. De două ori.

Martirica.

Un lucru răsuflând, spre un lucru uitându-se martirii cei purtători de chinuri, o cale a vieţii aflând, adică moartea cea pentru Hristos, fiecarele râvnind sfârşitului altuia; o minune! Intrecându-se a răpi chinurile ca nişte avuţii, zicea unul către altul: De nu vom muri acum, dar tot avem să murim şi avem să slujim firii dupre datorie; să primim dar nevoia în loc de mare cinste, socotind lucrul cel de obşte, ca şi cum ar fi al nostru; cu moartea să cumpărăm vieaţa. Pentru rugăciunile lor, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, împacă vieaţa noastră. acelor ce strigăm către Tine: Milostive Doamne, slavă Ţie.

La Ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 6-lea.

Crucii Tale ne închinăm Stăpâne şi sfântă învierea Ta slăvim.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 73.

Iar Dumnezeu, Impăratul nostru, mai 'nainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Stih:

Pentru ce, Dumnezeule, ne-ai lepădat până în sfârşit?

Din Profeţia Isaiei cetire.

Cap. 28, Vers 14.

Pentru aceea ascultaţi cuvântul Domnului, bărbaţi necăjiţi şi boierii poporului celui din Ierusalim. Că aţi zis: făcut-am legătură cu iadul, şi aşezământ cu moartea; vifor iute de va trece, nu va veni preste noi, pus-am minciuna nădejdea noastră, şi cu minciună nu vom acoperi. Pentru aceasta aşa zice Domnul: Iată, Eu voiu pune în temeliile Sionului piatră de mult preţ, aleasă în capul unghiului, cinstită întru temeliile ei, şi cel ce va crede într'însa nu se va ruşina. Şi voiu pune judecată întru nădejde; iar mila Mea în cumpene, şi cei ce nădăjduiţi în zadar spre minciună, că nu va trece preste voi vifor. Şi nu va strica legătura voastră cea cu moartea, şi nădejdea voastră cea cu iadul nu va rămânea, vifor învăluindu-se de va veni, veţi fi lui spre călcare. Când va trece, va ridica pre voi; dimineaţa de dimineaţă va trece ziua, şi noaptea va fi nădejde rea; învăţaţi-vă a auzi cei din necaz. Nu putem să ne batem, şi înşi-ne am slăbit a ne aduna. Ca un munte al necuraţilor scula-se-va Domnul, şi va fi în valea Gavaonului, cu mânie va face lucrurile Sale, lucruri de amărăciune şi mânia Lui streină va lucra, şi amărăciunea Lui streină. Şi voiu nu vă veseliţi, nici să se întărească

legăturile voastre, pentrucă lucruri săvârşite şi rânduite am auzit dela Domnul Dumnezeul Savaot, care va face preste tot pământul.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 74.

Iar eu mă voiu bucura în veac, cânta-voiu Dumnezeului lui Iacov.

Stih:

Mărturisi-ne-vom Ţie, Dumnezeule, mărturisi-ne-vom Ţie.

JOI SEARA

A PATRA SĂPTAMANĂ

La punem Stihiri 6.

Doamne strigat-am.

Şi cântăm trei prosomice ale Triodului şi trei din Mineiu. Stihiri, glasul al 4-lea.

Prosomia:

Dat-ai semn celor ce se tem...

Înnvrednicindu-ne a săruta noi credincioşii crucea Ta, Doamne, cea pururea fericită, prin care ne-ai mântuit pre noi, lăudăm milostivirea Ta şi ne rugăm cu deadinsul: Dărueşte, Mântuitorule, tuturor bucuria mântuirii Tale prin pocăinţă, dându-ne să vedem învierea Ta şi cinstitele patimi.

O morîre ai răbdat, răstignindu-Te pe cruce, Cela ce ai omorît moartea şi ai înviat pre morţi cu cuvântul cel de vieaţă aducător. Pentru aceasta mă rog Ţie, înviază Doamne, sufletul meu cel omorît de păcat, dându-mi umilinţă şi scutire de răutăţi, în sfintele zile ale postului, iubitorule de oameni.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul al 4-lea.

Prosomia:

Pre diamantul cel înţelegător...

Înnvredniceşte-ne cu bucurie a vedea şi a săruta crucea Ta cea sfântă, Te rugăm pre Tine, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, să ajungem şi la prea curatele Tale patimi, cu postul întărindu-ne; ca închinându-ne, să lăudăm răstignirea Ta, sulița, buretele şi trestia, prin care făcându-ne nemuritori, iarăş ne-ai ridicat la vieaţa cea dintâi a desfătării, ca un iubitor de oameni. Pentru aceasta, acum cu mulţămită, pre Tine Te slăvim.

Şi trei din Mineiu.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 8-lea. Psalmul 75.

Rugaţi-vă şi răsplătiţi Domnului, Dumnezeului nostru.

Stih:

Cunoscut este în Iudea Dumnezeu, în Izrail mare este numele Lui.

Dela Facere cetire.

Cap. 10, vers 32.

Acestea sunt neamurile feciorilor lui Noe, după naşterile lor şi după semințiile lor. Dintr'aceştia s'au împărţit hotare neamurilor pre pământ după potop. Şi era în tot pământul o limbă şi un glas tuturor. Şi a fost după ce au purces ei dela răsărit, au aflat câmp în pământul Senaar şi au descălicat acolo. Şi a zis omul către vecinul său: veniţi să facem cărămizi şi să le ardem în foc; şi le-au fost cărămida în loc de piatră şi lutul le era în loc de var. Şi au zis: veniţi să ne zidim nouă cetate şi turn, al cărui vârf să fie până la cer; şi să ne facem nouă nume mai înainte de ce ne vom risipi pre faţa a tot pământul. Şi s'au pogorît Domnul să vadă cetatea şi turnul, care zideau fiii oamenilor. Şi a zis

Domnul: iată un neam este şi o limbă tuturor; şi aceasta au început a face şi acum nu vor înceta dintr'acele toate câte se vor apuca a face. Veniţi şi pogorându-ne să amestecăm acolo limba lor, ca să nu înţeleagă niciunul glasul deaproapelui său. Şi i-au împrăştiat pre ei Domnul de acolo preste faţa a tot pământul; şi au încetat a zidi cetatea şi turnul. Pentru aceea s'a chemat numele locului aceluia amestecare, că acolo a amestecat Domnul limbile a tot pământul; şi de acolo i-a risipit pre ei preste faţa a tot pământul.

Prochimen, glasul al 8-lea, Psalmul 76.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu şi a căutat spre mine.

Stih:

In ziua necazului meu, pre Dumnezeu am căutat.

Dela Pilde cetire.

Cap. 13, Vers 20.

Poftele credincioşilor îndulcesc sufletul; iar lucrurile necredincioşilor, departe sunt de cunoştinţă. Cel ce umblă împreună cu cei înţelepţi, înţelept va fi; iar cel ce umblă cu cei fără de minte, se va cunoaşte. Pre cei ce păcătuesc, îi vor ajunge relele; iar pre cei drepţi, îi va ajunge binele. Omul bun va lăsa moşteni pre fiii fiilor; iar bogăţia necredincioşilor, se strânge dreptţilor. Drepţii vor petrece mulţi ani întru bogăţie; iar nedrepţii vor pieri degrabă. Cel ce cruţă toiagul, urăşte pre fiul său; iar cela ce-l iubeşte, îl ceartă cu deadinsul. Dreptul mâncând va sătura sufletul său; iar sufletele necredincioşilor, vor fi lipsite. Femeile cele înţelepte, au zidit case; iar cea fără de minte, le-a surpat cu mâinile sale. Cel ce umblă drept, se teme de Domnul; iar cel ce umblă strâmb, pre căile sale, se va defăima. Din gura nebunilor toiag de ocară; iar buzele înţelepţilor îi păzesc pre ei. Unde nu sunt boi, ieslea este deşartă; iar unde sunt holde multe, arătată este tăria boului. Mărturia credincioasă nu minte, iar mărturia strâmbă aţâţă minciuni. Căuta-vei înţelepciunea la cei răi, şi nu o vei afla; iar la cei înţelepţi, lesne este simţirea.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, glasul al 6-lea.

De la Domnul Cel ce s'a smerit pre Sine, până la moartea crucii pentru tine, învăţându-te suflete al meu, din înălţare umilinţa şi din umilinţă înălţarea, nu te înălţa pentru bunătăţile tale, nici socotindu-te pre tine drept, să osândeşti pre aproapele tău, ca fariseul cel lăudăros; ci, cu gând plecat aducându-ţi aminte numai de păcatele tale, ca vameşul strigă: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine păcătosul şi mă mântueşte. De două ori.

Martirica.

Martirii Tăi, Doamne, nu s'au lepădat de Tine, nici s'au depărtat de la poruncile Tale. Cu rugăciunile lor, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu

Prosomia: A treia zi ai înviat...

Preacurata, dacă te-a văzut pre cruce răstignit, a strigat: Ce taină streină este aceasta ce văd, Fiul meu? Cum mori, răstignindu-Te pe lemn cu trupul, dătătorule de vieaţă?

VINERI A PATRA SAPTAMANA

LA UTRENIE

Treimicile glasului. După întâia Stihologie Şezândele crucii din Octoih. După a doua Stihologie, cântăm această Şezândă a lui Iosif, glasul al 4-lea.

Prosomia: Cela ce Te-ai înălţat pe cruce.

Prea cinstita cruce, ceea ce sfinţeşte vremea postului, se vede; căreia închinându-ne astăzi, să strigăm: Stăpâne, iubitorule de oameni, dă-ne nouă prin ajutorul ei, să trecem şi ceea-laltă vreme a postului cu umilinţă şi să vedem şi dătătoarele de vieaţă patimi, prin care ne-am mântuit.

Slavă, tot aceasta; Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Tine, cela ce Te-ai născut din Tatăl cel fără început, dacă Te-a văzut pe cruce răstignit, ceea ce Te-a născut mai pe urmă, Hristoase, a strigat: Vai mie, prea iubite Iisuse! Cum Te-ai răstignit de bună voie acum, Fiule, de oamenii cei fără-de-lege? Cela ce eşti slăvit de Ingeri, ca un Dumnezeu, Te laud pre Tine, îndelung răbdătorule.

După a treia Stihologie, Şezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: Degrab ne întâmpină...

Lumina sufletelor noastre, văzând-o acum, Hristoase, adică prea curată crucea Ta, şi închinându-ne ei cu bucurie, strigăm luminat: Slavă Ţie, Cela ce ai voit a Te înălţa pre dânsa; slavă Ţie, Cela ce ai luminat printr'însa toată făptura; prin care neîncetat, cu cântări, Te slăvim.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Dacă Te-a văzut pre Tine înălţat pe cruce Maica Ta, care nu ştie de mire, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o Maică plângând, a zis: Ce minune nouă şi streină este aceasta, Fiul meu? Cum, cela ce eşti vieaţa tuturor, Te împreunezi cu moartea? Vrând să înviezi pre cei ce au murit, ca un milostiv.

Psalmul 50.

Şi Canonul crucii; pentru că Mineiu se cântă la După-cinare.

CANONUL

Al căruia acrostih la Greci este acesta:

Toţi să lăudăm lemnul cel de închinăciune.

Cântarea a 1-a, glasul al 8-lea Irmos:

Pre Faraon, cela ce se purta în căruţă, l-a cufundat toia-„gul lui Moisi, cel ce a făcut „minuni oarecând, în chipul „crucii lovind şi despărţind ma-„rea şi pre Israil fugătorul şi „mergătorul pedestru l-a mân-„tuit; pre cel ce cânta cântare „lui Dumnezeu.

Adunându-ne astăzi cu gând curat şi cu minte credincioasă, veniţi să ne închinăm crucii

Domnului; că stă de faţă, dăruind celor ce se închină ei sfinţenie mântuitoare, luminare, slavă şi mare milă.

Dătătoarea de vieaţă cruce, stând înainte de faţă şi văzându-se, aruncă razele darului luminoase. Să mergem şi să luăm lumină de veselie, mântuire şi iertare, aducând laudă Domnului.

Stă cinstita cruce înaintea celor ce privesc, ca o vedere minunată şi ca un izvor izvorăşte daruri sufleteşti, opreşte păcatele, desleagă boalele şi întăreşte gândurile celor ce se apropie de dânsa, ca curăţie.

Slavă:

Toiagul, cel ce a tăiat marea, închipuia semnul crucii, prin care noi fără pericol înotând prin credinţă, trecem apa cea fără stare a vieţii, scăpăm din toate curgerile păcatului şi ne umplem de dumnezeească linişte.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Când Te-am născut negrăit, Fiule, am scăpat de dureri şi cum mă umplu acum cu totul de chinuri? Că Te văd spânzurat pe lemn, ca pre un făcător de rău, pre cel ce ai spânzurat pământul, fără nici o ţinere, zis-a cea Curată, plângând.

Cântarea a 9-a, Irmos:
Cela ce ai întărit dintru început...

Crucea, dătătoarea de toate bunătăţile se vede, căreia ne închinăm şi toată făptura prăznueşte cu bucurie, luminându-se cu darul Dumnezeului nostru, Celui ce s'a înălţat de bună voie pe dânsa.

Strălucindu-ne cu lumina razelor crucii, întru înjumătăţirea sfântului post, să fugim de întunerecul păcatului şi să strigăm: Luminarea tuturor, îndurate Doamne, slavă Ţie.

Slavă.

Lăudămu-te cu cântări pre tine cruce şi cu credinţă te sărutăm rugându-ne, scoate-ne pre noi din cursele vrăjmaşului, cu puterea ta; şi ne îndreptează pre noi pre toţi, cari te cinstim, la limanul mântuirii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Văzând vieaţa omorîtă pe cruce şi nesuferind durerea pântecelui, s'a tânguit preacinstita Fecioară strigând: Vai mie, Fiul meu! Ce Ţi-a răsplătit Ţie poporul cel fără de lege!

Irmosul:

Cela ce ai întărit dintru în„ceput cerurile întru pricepere „şi pământul pre ape l-ai înte„meiat, pre piatra poruncilor „Tale, Hristoase, mă întăreşte, „că nu este sfânt afară de Tine, „unule iubitorule de oameni.

Şezânda, glasul al 6-lea.

Numai cât s'a înfipt lemnul crucii Tale, Hristoase, temeliile morţii s'au clătit, Doamne; că pre carele l-a înghiţit cu poftă

iadul, l'a înapoiat cu frică. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, sfinte, pentru care Te slăvim pre Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluește-ne pre noi.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Astăzi s'a plinit cuvântul profețesc; că iată ne închinăm la locul, unde au stătut picioarele Tale, Doamne; și din lemnul mântuirii gustând, scăpare din patimile păcatului am dobândit. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule iubitorule de oameni.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Tu ești tăria mea, Doamne, Tu și puterea mea, Tu Dum„nezeul meu, Tu bucuria mea; „Cela ce n'ai lăsat sânurile pă„rintești și a noastră sărăcie o „ai cercetat. Pentru aceasta, cu „profetul Avacum, strig către „Tine: Slavă puterii Tale, iubi„torule de oameni.

Acoperământul cel puternic și îndreptarea oamenilor, arma credinței cea nebiruită, crucea cea mântuitoare, iată că se vede pusă înainte, și sfințește inimile tuturor credincioșilor, cari se apropie de dânsa și le luminează cu darul.

La înjumătățirea postului, stând pusă înainte în mijlocul tuturor, ca în mijlocul pământului, prea cinstita cruce, Prea bunule, pre care Te-ai înălțat de bună voie, iubitorule de oameni, sfințește lumea cu închinarea ei și gonește taberile dracilor.

Cerul și tot pământul împreună se veselește, martirii cei purtători de chinuri, apostolii și sufletele drepților, cu dragoste acum se bucură, văzând pus în mijloc lemnul cel dătător de viață, carele mântuește pre toți și pre credincioși îi sfințește cu darul.

Slavă.

Legile Tale, Doamne, nepăzindu-le eu neînțelegătorul, am să mă osândesc, când vei veni din cer, ca să judeci faptele oamenilor. Pentru aceasta, strig către Tine: Intorcându-mă, mântuește-mă cu puterea crucii Tale, dându-mi lacrimi de pocăință.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Din pântece fecioresc Te-am născut, Fiule și văzându-Te pe lemn spânzurat, nu mă pricep și nu mă pot cuprinde înălțimea tainei și adâncul judecăților celor multe, strigat-a cea Preacurată; pre care cu glasuri fără tăcere, ca pre o Maică a lui Dumnezeu, o fericim.

Cântarea a 5-a, Irmos:

Pentru ce m'ai lepădat dela fața Ta, Cela ce ești lumină „neapusă și m'a acoperit întu„nerecul cel strein, pre mine „ticălosul? Ci mă întoarce și la „lumina poruncilor Tale, îndrep„tează căile mele, rogu-mă.

Strigaţi neamuri, glăsuiţi, cântaţi seminţii şi săltaţi înaintea lui Dumnezeu, Celui ce ne-a dat crucea, întărire neclătită; cari ne desfătăm, acum în vremea postului, ospătându-ne sufletul şi gândul.

Toate oştile cele fără de trup te încunjură pre tine, cruce preasfântă şi noi oamenii astăzi atingându-ne de tine, cu buze de lut, luăm cu dragoste sfinţire şi binecuvântare, slăvind pre Cel ce S'a pironit pre tine.

Tămăduieşte patimile sufletului meu, cele de preste ani, îndurate Doamne şi mă învredniceşte a fi închinător sfintelor Tale patimi, făcându-mă mai bun în vremea postului, ca să arăt şi părăsirea de răutăţi, prea bunule.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cruce văzând pre Cel ce S'a născut din tine, mai presus de minte, pentru bunătatea Sa, Preacurată, te-ai rănit la inimă şi ai zis: Vai mie, dumnezeescule Fiu! Cum suferi durere pentru toţi? Inchinu-mă milostivirii Tale, Doamne.

TRI-CÂNTARE.

Cântarea a 5-a, glasul al 4-lea, Irmos:
Spăimântatu-s'au toate.

Luminătorii şi-au ascuns lumina lor, văzându-Te pre lemn pironit fără dreptate, pre Tine, Cela ce unul eşti drept şi îndelung răbdător; Carele ai îngrozit întunecatele stăpăniri ale vicleanului, cu puterea Ta, Mântuitorule.

Să ne spălăm feţele cu apa postului şi să sărutăm lemnul pre carele S'a înălţat însuşi Hristos, înbrăcându-Se cu trup muritor, ca să omoare pre cel ce ne-a omorît pre noi.

Cruce preacinstită, lauda apostolilor, arma purtătorilor de chinuri, slava preoţilor, îngrădirea cuvioşilor, păzitoarea tuturor credincioşilor, păzeşte, sfinţeşte, pre cei ce se închină ţie cu credinţă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, viţa cea adevărată, văzând spânzurat pre lemn, strugurul pre Carele l-a odrăslit, a strigat; Fiule, varsă din Tine must, carele să oprească beţia vrăjmaşilor, celor ce îndeşert Te-au răstignit pre Tine, Cel îndelung răbdător întru toate.

Alt Irmos, glasul acelaş.
Luminează-mă pre mine...

Astăzi se pune înainte crucea Ta, lemnul vieţii cel vrednic de închinăciune şi lumea se bucură pentru venirea Duhului, sărutându-o.

Văzând crucea Ta pusă înainte, slujitorii cei cereşti pre Tine, Doamne, Te laudă şi dracii se cutremură, nesuferind puterea Ta.

Slavă, a Treimii.

Să slăvim Treimea cu dreaptă credinţă, împreună cu Tatăl şi cu Fiul, pre Duhul Sfânt, pre o dumnezeire care este Unime în trei ipostasuri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică şi Fecioară, te mărturisim noi credincioşii cu dreaptă credinţă, pre tine ceeace ai născut negrăit pre Hristos, Dumnezeul nostru, pre unul Cel mult milostiv.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Cela ce Te-ai răstignit pe Pevc, pe Cedru şi pe Chiparis, Fiule al lui Dumnezeu, sfinţeşte-ne pre noi pre toţi şi ne învredniceşte a vedea patima Ta cea purtătoare de vieaţă.

Irmosul:

Luminează-mă pre mine, cela „ce mânec de noapte, făcătoare „de vieaţă cruce a lui Hristos, „pre cel ce mă închin ţie cu „frică; răsărindu-mi pururea zi „de mântuire.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Înfigându-se crucea în pământ, s'a făcut cădere dracilor, care văzându-o noi acum propusă cu slavă şi sărutându-o, ne sculăm din căderile păcatului.

Înălţându-Te pre Tine, Hristoase, ca pre un împărat şi domn, sărutăm crucea care ne-ai dăruit, să ne fie ca un zid nesurpat, întru înjumătăţirea dumnezeescului post, bucurându-ne.

Mari daruri dându-ne nouă tuturor, se vede crucea Domnului, cea propusă. Deci, să ne apropiem oamenilor, să luăm lumina inimii şi a sufletului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Întăreşte-ne pre noi, Preacurată, ca să postim despre toată răutatea şi ne dă putere pururea, să ne oprim de faptele cele rele şi viclene, ceeace eşti folositoarea tuturor oamenilor.

Irmosul:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule, „că multe sunt fărădelegile mele „şi mă ridică dintru adâncul „răutăţilor, rogu-mă; căci către „Tine am strigat şi mă auzi „Dumnezeul mântuirii mele.

Condacul, glasul al 7-lea.

Nu mai păzeşte încă sabia cea de văpaie uşa Edemului; că într'însa a venit preaslăvită legătură, lemnul crucii, acul morţii şi biruinţa iadului s'a gonit; că de faţă ai stătut, Mântuitorul meu, strigând celor din iad: Intraţi iarăş în rai!

ICOS.

Trei cruci a înfipt Pilat în Golgota: două tâlharilor şi una dătătorului de vieaţă; care o a văzut iadul şi a zis celor de jos: O slugile mele şi puterile mele, cine este Cel ce a înfipt piron în inima mea? Cu suliţă de lemn m'a împuns fără veste şi mă rup. La cele din lăuntru ale mele mă doare, pântecele

meu se chinueşte, simţirile 'mi turbură duhul; şi mă silesc a lepăda din mine pre Adam şi pre cei din Adam, cari 'mi sunt daţi prin lemn; că lemnul iarăş îi duce în rai.

Cântarea a 7-a, Irmos:

De pogorârea lui Dumnezeu focul s'a ruşinat în Vavilon „oarecând; pentru aceasta ti„nerii în cuptor cu bucuros pi„cior, ca într'o grădină verde „săltând, au cântat: Bine eşti „cuvântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

Cel mai presus decât vremile, Se arată sub timp îmbrăcat în trup şi tămăduieşte patimile noastre cele din toată vremea pentru bunătatea Sa, în vremea postului în care este pusă înainte dumnezeeasca cruce, sfinţindu-ne pre noi.

Lăudăm, ne închinăm şi slăvim Doamne puterea Ta, că ne-ai dat nouă robilor Tăi dumnezeeasca cruce, desfătare neîmputinată şi păzitoare sufletelor şi trupurilor noastre.

Să nu mă arăţi Doamne defăimat în ziua întrebării pentru răutăţi, nici să mă lepezi ruşinat dela faţa Ta; ci să Te înduri şi să mă mântuieşti cu cinstită crucea Ta, ca un prea bun.

Slavă.

Indulcind Moisi apele cele amare cu lemnul, a închipuit darul tău, cruce; că ne-am scăpat cu puterea ta de amărăciunea patimilor; pentru aceasta îndulceşte-ne acum pre noi, cari te sărutăm, cu umilinţa sufletelor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lărgeşte strâmtoarea minţii mele cu rugăciunea ta, Stăpână, ceeace ai strâmtorit toate meşteşugirile luptătorului şi mă povăţueşte să merg pre calea cea strâmtă, spre desfătarea vieţii, Maica lui Dumnezeu.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De şapte ori, cuptorul, muncitorul haldeilor, l-a ars ne„buneşte pentru cinstitorii de „Dumnezeu; iar văzându-i pre „aceştia cu putere mai bună „mântuiţi, făcătorului şi Răs„cumpătorului au strigat: Tineri „bine-L cuvântaţi, preoţi lău„daţi-L, popoare prea înăiţaţi-L „întru toţi vecii.

Tras-a oarecând cu lemnul săcurea din râu dumnezeescul Eliseu, mai 'nainte însemnându-te de departe cruce prea cinstită; că prin tine scoţându-ne din adâncul înşelăciunii, la credinţa cea adevărată, ne învrednicim a te vedea în ziua de astăzi şi a ne închina ţie cu credinţă culegând mântuire.

Mai 'nainte te-a însemnat de demult Iacov prea arătat pre tine, prea cinstită cruce, prin binecuvântare; iar noi cu darul învrednicindu-ne a te vedea, ne apropiem toţi cu credinţă neîn-

doită şi atingându-ne luăm binecuvântare din destul, luminare, mântuire şi deslegare de păcate.

Albindu-ne cu fapte bune, să ne apropiem prin înjumătăţirea postului, veselindu-ne şi să sărutăm cu credinţă crucea Domnului; ca îndreptându-ne cu puterea ei, să săvârşim călătoria cu bună dragoste şi să ajungem luminaţi la dumnezeeasca patimă.

A Treimii.

Firea cea de o fiinţă, Cea împreună fără început, împreună vecuitoare, Cea de un scaun şi singură prin Sine, despărţită dupre feţe, pre Tatăl cel nenăscut, pre Fiul şi pre Duhul Sfânt, fiinţa cea nezidită şi dumnezeirea, toţi lăudându-o, să o slăvim zicând: preoţi binecuvântaţi, popoare prea înnălţaţi-O pre dânsa în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-Te acum ca un miel fără de răutate răstignit şi pironit pre cruce de cei fărădelege, Fiul meu, Cela ce eşti fără de început, mă sfâşii la inimă şi sunt cuprinsă de dureri ca o Maică, strigat-a cea Preacurată; pre care o lăudăm cu glasuri fără tăcere, dupre datorie întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Pre tinerii cei binecredincioşi.

Văzând făptura patima Ta, Cela ce eşti fără patimă, a pătimit împreună cu Tine, îndelung răbdătorule; soarele s'a stins şi pietrele s'au despicat, tot pământul s'a clătit cu frică strigând: Pre Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Indurate, Dumnezeul meu, ceartă fiarele trestiei cele cumplite, care mă necăjesc în lăuntru, Mântuitorule, Cela ce ai răbdat ocară fără de cinste, bătut fiind cu trestia, Hristoase; vrând să cinsteşti pre toţi cei necinstiţi pentru călcarea poruncii celei de demult.

Când îmi aduc aminte de înfricoşata Ta judecată, prea drepte judecătorule, mă cutremur şi mă spăimântez şi mă tânguesc, cugetând la lucrurile mele cele vrednice de osândă; pentru aceasta, Mântuitorule, să nu biruească mulţimea răutăţilor mele milostivirea Ta cea multă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce Te-am născut pre Tine fără dureri, rabd dureri întru răstignirea Ta; mi se aprind toate cele din lăuntru; că cu piroane Te-ai pironit, cu suliţa în coaste împungându-Te îndelung răbdătorule; strigat-a prea curata Fecioară. Pre care, ca pre Născătoarea de Dumnezeu, cu un glas să o lăudăm.

Alt Irmos:

Toate lucrurile lui Dumnezeu.

Să izvorască munţii dreptate

înţelegătoare şi dealurile să se veselească, că astăzi ne închinăm lemnului crucii, pre carele îl prea înălţăm, Hristoase, în veci.

Darul crucii este înfricoşat, că goneşte taberile dracilor, dăruind oamenilor ape de tămăduiri. Pentru aceasta Te lăudăm pre Tine, Hristoase, în veci.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Să lăudăm pre Tatăl, Cel fără de început şi pre Fiul împreună cu Duhul Sfânt, pre Treimea, Cea de o fiinţă, o stăpânie şi un Dumnezeu, lăudând şi cântând întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Toată limba pământenilor te laudă pre tine, fecioară, că ai răsărit lumina cea neapropiată, care luminează lumea, pre Hristos Dumnezeu, pre Carele Il preaînălţăm întru toţi vecii.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Se bucură marginile pământului de închinarea crucii Tale, iubitorule de oameni. Ingerii în ceruri astăzi dănţuesc împreună cu noi lăudându-Te, Hristoase, în veci.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm.

Toate lucrurile lui Dumnezeu „şi toată zidirea, binecuvântaţi „pre Domnul; că oamenilor pe „pământ a răsărit lumina şi „toată lumea a luminat şi vieaţă „veşnică lumii a dăruit; cânta-„ţi-L popoare şi-L prea înălţaţi „pre El în veci.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Spăimântatu-s'a de aceasta cerul şi marginele pământ-„tului s'au minunat. Că Dum-„nezeu S'a arătat oamenilor tru-„peşte şi pântecele tău s'a făcut „mai desfătat decât cerurile. „Pentru aceea pre tine, Născă-„toare de Dumnezeu, începăto-„riile cetelor Ingereşti şi „omeneşti te slăvim.

Vindecat-ai, prea bunule sdruncinătura mea, pre cruce oarecând pironindu-Ţi mâinile şi picioarele cu piroane, Impărate al tuturor; şi în coastă împungându-Te, cu oţet şi cu fiere fiind adăpat, veselia tuturor, dulceaţa, slava şi mângâierea cea veşnică.

Mai frumoasă eşti decât safirul şi decât aurul şi luminoasă ca soarele, dumnezeească cruce: că de şi stai cuprinsă în loc, dar pururea eşti înconjurată cu frică de puterile cele netrupeşti; şi cu dumnezeeştile raze ale puterii tale, luminezi plinirile lumii.

Crucea este liman celor înviforaţi, povăţuire şi întărire celor rătăciţi, slava lui Hristos, puterea Apostolilor şi a profeţilor, întărirea martirilor, scăparea tuturor oamenilor; pre aceasta văzându-o toţi pusă în mijloc, cu înfrânare o sărutăm.

Când vei vrea să vii pre pă-

mânt să judeci lumea, care o ai zidit, Doamne, mergând înnaintea Ta oştile îngereşti şi crucea strălucind înainte mai mult decât razele soarelui; atuncea cu puterea ei să Te milostiveşti şi să mă miluieşti pre mine, carele am greşit mai mult decât toţi oamenii.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Fără stricăciune Te-am născut pre Tine, pre Carele Te-a născut Tatăl din pântece mai înnainte de veci; şi cum Te desfaci? Oamenii Te rup pre Tine, Fiule, şi-Ţi pătrund coasta cu sulița, mâinile şi picioarele Iţi pironesc fără omenie? Strigat-a cea Preacurată; pre care dupre vrednicie o slăvim.

Alt Irmos:

Tot neamul pământesc...

Cu lemnul crucii ai stins, Hristoase, văpaia păcatului şi pironindu-Ţi mâinile, ai scăpat din mâna luptătorului, pre cel ce şi-a întins fără opreală mâinile spre mâncarea rodului; de a căruia mâncare numai ai poruncit să se ferească, Hristoase mult milostive.

Invredniceşte-ne să vedem curată patima Ta, Hristoase, care a izvorît nepătimirea tuturor oamenilor, trecând cu vederea păcatele noastre, a celor ce ne închinăm fără patimă cinstitei crucii Tale şi făcându-ne fii adevăraţi ai învierii.

Cu învierea Ta ne-ai înălţat pre noi cei căzuţi în moarte, moartea stricând; şi ne-ai împăcat pre noi cu Părintele Tău, vărsându-Ţi pentru noi sângele, făcătorule de bine. Pentru aceasta Te slăvim ca pre un Dumnezeu mântuitor, atotputernic.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceea ce una ai născut înţelepciunea lui Dumnezeu cea ipostatică, înţeleptește-mă rogu-mă, ca să scap de vicleniile, pânditurile şi de meşteşugirile maestrului răutăţii, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, care nu ştii de nuntă, scăparea cea tare a credincioşilor.

Alt Irmos:

Pre cel născut al Tău...

Cinstitei crucii Tale, pre care o încunjură oştile Ingereşti, închinându-ne şi noi, o slăvim.

Lemnul cel preacurat, prin carele am luat vieaţă, noi cei mai dinainte omorîţi, crucea Mântuitorului să o slăvim.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl, Cel fără de început, pre Fiul, Cel împreună fără de început şi pre Duhul, Cel de un scaun, pre sfânta Treime să o slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Maică, care nu ştii de mire şi Fecioară, toţi Preacinstită te lăudăm, că fără sămânţă ai născut pre Ziditorul.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie

Pre cei ce s'au învrednicit a te vedea pre tine, cruce a lui Hristos şi a te săruta, îndreptează-i să ajungă la preasfânta. patimă.

Irmosul:

Pre Cel născut al tău fără să-„mânţă, Născătoare de Dum-„nezeu preacurată, pe Hristos, „Dumnezeul nostru, cu cântări „fără tăcere Il slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei glasul al 4-lea.

Cercătorule al adevărului şi cunoscătorule al celor ascunse, Doamne, pre fariseul cel ce se biruià de trufie şi cu bunătăţile cele din fapte se îndreptà, l-ai osândit; iar pre vameşul cel ce se ruga cu umilinţă şi se osândia, l-ai îndreptat. Pocăinţii acestuia şi pre noi arată-ne râvnitori, Cel ce Te-ai răstignit pentru noi şi ne învredniceşte iertării, ca un iubitor de oameni.

De două ori.

Martirica.

Cine nu se minunează, sfinţilor martiri, văzând nevoinţa cea bună cu care v'aţi nevoit? In ce chip fiind cu trup, aţi biruit pe vrăjmaşul cel fără de trup? Pre Hristos mărturisind şi cu crucea într'armându-vă. Pentru aceasta, dupre vrednicie v'aţi arătat răspingători dracilor şi barbarilor împotrivă luptători; rugaţi-vă neîncetat, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, glasul al 8-lea.

Astăzi, Stăpânul făpturii şi Domnul slavei, pre cruce S'a pironit şi în coastă S'a împuns, fiere şi oţet a gustat, dulceaţa bisericii! Cu cunună de spini S'a încununat, Cel ce acoperă cerul cu nori; cu haină de ocară S'a îmbrăcat şi preste obraz S'a bătut cu mână de ţărână, Cel ce a zidit pre om cu mâna; pre spate S'a bătut, Cel ce îmbracă cerul cu nori; scuipări şi rane a luat, ocări şi pumni şi toate le-a răbdat pentru mine cel osândit, Răscumpărătorul meu şi Dumnezeu; ca să mântuească lumea de înşelăciune, ca un milostiv.

Ceasul 1-iu, şi Apolisul.

La ceasul al Şaselea.

Troparul Profeţiei glasul al 6-lea.

Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne, şi sfântă învierea Ta slăvim.

Slavă, Şi acum tot acesta.

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalmul 77.

Iar El este îndurat şi curăţeşte păcatele lor.

Stih:

Luaţi aminte poporul Meu la legea Mea

Din profeţia Isaiei cetire.

Cap. 29, Vers 13.

Şi a zis Domnul: apropie-se de Mine poporul acesta cu gura sa şi cu buzele sale Mă cinsteşte iar inima lor departe este dela Mine iar în zadar Mă cinsteşte învăţân porunci omeneşti şi învăţături. Pentr aceasta iată Eu voiu adaoge a mu

pre poporul acesta şi îi voiu muta pre ei, şi voiu pierde înţelepciunea înţelepţilor, şi mintea celor pricepuţi o voiu ascunde. Vai celor ce fac sfat adânc! Şi nu prin Domnul, vai celor ce fac sfat într'ascuns! Şi vor fi întru întunerec lucrurile lor, şi vor zice: Cine ne-a văzut pre noi? şi cine ne va cunoaşte pre noi? Sau cele ce le facem noi? Au doar nu vă veţi socoti ca lutul olarului? Au doar va zice zidirea Celui ce o a zidit pre ea: nu m'ai zidit Tu? Sau făptura Celui ce o a făcut: nu înţelepţeşte m'ai făcut? Au nu încă puţin, şi se va muta Livanul ca muntele Hermei şi Hermelul ca o dumbravă se va socoti? Şi vor auzi în ziua aceea surzii cuvintele cărţii, şi cei dintru întunerec şi cei din negură: ochii orbilor vor vedea. Şi se vor bucura săracii pentru Domnul cu veselie, şi cei fără de nădejde dintre oameni se vor umplea de bucurie. Lipsit-a cel fărădelege şi s'a sfârşit cel trufaş şi au pierit cei ce tac fărădelege întru răutate. Şi cei ce fac de păcătuesc oamenii cu cuvântul, şi pre toţi cei ce mustră în porţi piedică le vor pune, pentrucă au abătut pre cel drept la cei nedrepţi. Pentru aceasta aşa zice Domnul asupra casei lui Iacov, care o a ales din Avraam; nu acum se va ruşina Iacov, nici îşi va schimba acum faţa Israil. Ci când vor vedea fiii lor lucrurile mele, pentru mine vor sfinţi numele meu, şi vor sfinţi pre sfântul lui Iacov şi de Dumnezeul lui Israil se vor teme.

Prochimen, glasul al 5-lea. Psalmul 77.

Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru.

Stih:

Dumnezeule, venit-au neamurile în moştenirea Ta.

Şi se face închinarea crucii întocmai ca şi Duminică; după Apolisul ceasurilor, cântăm Stihirile, glasului al 2-lea:

Veniţi credincioşii să ne închinăm...

Caută-le înapoi, Duminică dimineaţa.

Apoi se ia cinstita cruce şi o duc în sfântul altar

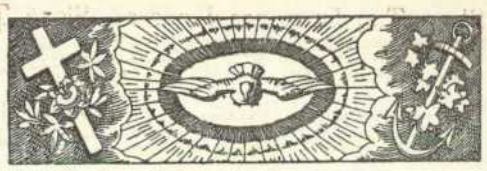

VINERI SEARĂ

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ

La Doamne strigat-am, punem Stihiri 10 şi cântăm Stihira zilei, de două ori, apoi patru martirice ale glasului şi patru din Mineiu, Stihira glasului al 6-lea, singur glasul:

Făcând vrednicia sufletului meu roabă patimilor, m'am făcut ca un dobitoc şi nu mă pot uita spre Tine, prea înalte; ci plecându-mă în jos, Hristoase, ca vameşul mă rog strigând către Tine: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă mântueşte.

Patru martirice din Octoih şi patru din Mineiu. Slavă a morţilor, a lui Ioan Damaschin. Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu, cea întâi a glasului, dogmatica.

Eşire, Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalmul 79

Cela ce paşti pre Israil, ia aminte, Cela ce povăţueşti ca pre o oaie pre Iosif.

Stih:

Cela ce şezi pre Heruvimi arată-Te

Dela Facere cetire.

Cap. 12, Vers 1.

Şi a zis Domnul lui Avram: ieşi din pământul tău şi din rudenia ta şi din casa tatălui tău şi vino în pământul care voiu arăta ţie. Şi te voiu face pre tine neam mare; şi te voiu binecuvânta; şi voiu mări numele tău şi vei fi binecuvântat. Şi voiu binecuvânta pre cei ce te vor binecuvânta şi voiu blestema pre cei ce te vor blestema; şi se vor binecuvânta întru tine toate neamurile pământului. Şi s'a dus Avram precum i-a zis lui Domnul; şi s'a dus cu el şi Lot. Şi era Avram de şaptezeci şi cinci de ani, când a ieşit din Haran. Şi a luat

Avram pre Sara, femeia sa, şi pre Lot, feciorul fratelui său, şi toate averile sale, care agonisise şi tot sufletul, care-l dobândise în Haran, şi a ieşit ca să meargă în pământul Hanaan. Şi au venit în pământul Hanaan; şi a străbătut Avram pământul în lungimea lui până la locul Sihem, la stejarul cel înalt; şi Hananeii locuiau atunci pre pământul acela. Şi S'a arătat Domnul lui Avram, şi i-a zis lui: seminţiei tale voiu da pământul acesta; şi a zidit acolo Avram altar Domnului, Cel ce S'a arătat lui.

Prochimen glasul, al 2-lea, Psalmul 80.

Bucuraţi-vă lui Dumnezeu, ajutorului nostru

Stih:

Luaţi Psalmi şi daţi timpină..?

Dela Pilde cetire.
Cap. 14, Vers. 15.

Omul cel fără de răutate crede tot cuvântul; iar cel înţelept vine la pocăinţă. Înţeleptul temându-se, se fereşte de rău; iar cei fără de minte nădăjduindu-se în sine, se amestecă cu cel fărădelege. Cel grabnic la mânie lucrează fără de socoteală; iar omul înţelept multe rabdă. Nebunii împart răutatea; iar cei cu minte se ţin de ştiinţă. Luneca-vor cei răi înaintea celor buni; şi cei necredincioşi vor sluji la uşile celor drepţi. Prietenii vor urî pre prietenii cei săraci; iar prietenii celor bogaţi sunt mulţi. Cel ce nu cinsteşte pre cel mişel, păcătueşte; iar cel ce miluieşte pre săraci fericit este. Fiind rătăciţi cei nedrepţi, lucrează rele; iar cei buni fac milă şi adevăr. Nu ştiu mila şi credinţa făcătorii de rele; iar mila şi credinţa este la cei ce lucrează cele bune. Tot cel ce poartă grijă, are de prisosit; iar cel desmierdat şi nepurtător de grijă în lipsă va fi. Cununa înţelepţilor este bogăţia lor; iar vieaţa nebunilor este rea. Mântueşte din rele sufletul mărturia credincioasă; iar cel viclean aţâţă minciună. Intru frica Domnului este nădejdea celui tare, şi fiilor săi va lăsa reazem de pace.

Şi ceealaltă rânduială a Liturghiei celei mai 'nainte sfinţite. Iar când nu este Liturghie, am arătat în Vinerea a doua.

SÂMBĂTĂ

A PATRA SĂPTĂMÂNĂ
LA UTRENIE

Aliluia, şi Troparele glasului al 2-lea:

Apostoli, martiri şi proroci... De 2 ori.

Slavă.

Pomeneşte Doamne...

Şi acum:

Maică sfântă... Cuv. 248

Şi Catisma 16. Apoi Şezândele martirice din Octoih ale glasului. După

Fericiţi cei fără prihană...

Cântăm:

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Ceata sfinţilor a aflat izvorul...

Apoi zicem Şezânda morţilor, glasul al 5-lea.

Odihneşte Mântuitorul nostru...

Slavă, Şi acum.

Cela ce ai răsărit din Fecioară...

Pentru acestea caută în Sâmbăta 2-a. Şi cântăm CANONUL Mineiului şi al hramului şi PATRU-CÂNTAREA dupre rânduială, al căreia Stihul de pre margine este:

Cântarea martirilor...

Şi se cetesc cântările din Psaltire, Compunerea lui Iosif.

Cântarea a 6-a, glasul al 4-lea, Irmos:

In luciul valurilor vieţii.

Trecuta-ţi martirilor hotarele trupului, suferind cu multă răbdare munci şi dureri; pentru aceasta uşuraţi toată durerea şi necazul celor ce vă laudă pre voi.

O astea sfinţilor martiri s'a împreunat cu întunerece de Ingeri

şi se roagă, Preasfântului Dumnezeu, ca să ne scape pre noi de întunerece, de greşeli, ca cei ce au plăcut lui Hristos.

Omorându-Te şi adormind în mormânt, Hristoase, ai ridicat pre cei morţi şi celor ce au adormit întru credinţă le dai bogăţie de bunătate, Hristoase, odihna cea cu toţi sfinţii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, căutând să îndumnezeească pre om, s'a întrupat din tine Preacurată şi se vede om; pre Acesta roagă-L neîncetat, să aflăm noi milă în vremea răspunsului.

Altă TRI-CÂNTARE, a lui Teodor, glas acelaş. Irmos:

Cufundat fiind...

Nepărtinind trupului şi sângelui sfinţilor, la toată munca aţi stătut fără temere, netăgăguind pre Hristos. Pentru aceasta, Hristos, v'a trimis vouă cununi din cer.

Să întâmpinăm prăznuirea martirilor, împodobiţi fiind cu fapte bune şi să strigăm cu cântări de Dumnezeu însuflate: Voi sunteţi cu adevărat luceferi pe pământ, martiri ai lui Hristos.

Slavă, a Treimii.

Treime sfântă, pre Tine Te slăvesc, firea cea fără de început, un Dumnezeu, un Domn, trei feţe: a Tatălui şi a Fiului şi a Duhului; nenăscut, născut şi purcezător, pre Tine cea singură şi pururea veşnică.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Fericită mireasă a lui Dumnezeu! cum ai născut fără de bărbat şi ai rămas ca şi mai 'nainte? că ai născut pre Dumnezeu, minune înfricoşată! Deci, roagă-L să se mântuească, cei ce te laudă pre tine.

Stih: minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Tăierile membrelor voastre văzându-le, vă veseliţi de sângiuirile voastre, bucurându-vă; rugaţi-vă cu deadinsul Domnului pentru noi, martiri pururea măriţi.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui şi seminţia lor va moşteni pământul.

Cela ce m'ai zidit din pământ şi mai înviat şi mi-ai zis iarăş să mă întorc în pământ, odihneşte pre robii Tăi, pe cari i-ai luat şi-i ridică din stricăciunea morţii, Doamne.

Irmosul:

Cufundat fiind în viforul pă„catelor şi ca în pântecele chi„tului fiind ţinut, strig către Tine „cu profetul: Doamne, scoate „vieaţa mea din stricăciune şi „mă mântueşte.

Condac, glasul 8-lea.

Cu sfinţii odihneşte, Hristoase...

Icos:

Tu însuţi eşti fără de moarte...

Caută în Sâmbăta a doua.

Cântarea a 7-a, Irmos:

In văpaia focului fiind tinerii.

Imbrăcându-vă martirilor dumnezeeşte întru nestricăciune, prin desbrăcarea trupului celui stricăcios, acum staţi luminaţi

înaintea Celui ce a luat pentru noi trup din Fecioară nestricată; pentru aceasta îmbrăcaţimă în haină sfinţită, pre mine cel rău desgolit.

Cu înfrânare vieţuind, adunarea purtătorilor de chinuri, ne întăreşte pre noi să alergăm neoprit curgerea postului, de vreme ce aceştia au predicat pre Hristos în privelişte vitejeşte şi stând înaintea scaunului purtând cununi, se veselesc cu îngerii duhovniceşte.

Prin rugăciunile sfinţilor Tăi martiri, Dumnezeule, fă locuitori raiului pre ceice au adormit întru credinţă, şi-i învredniceşte luminii celei înţelegătoare, ca să strige Ţie neîncetat: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine te rugăm, Fecioară ceeace una eşti bună, îmbunătăţeşte-ne pre noi cei plini de răutate şi cu deadinsul roagă pre Hristos, Cel ce este din fire bun, să săvârşim vremea postului făcând cele bune; noi carii cântăm Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Alt Irmos:

Celace ai grăit cu Moisi...

Celace ai mărit pre toţi sfinţii Tăi, minunaţi făcându-i pre ei în lume, prin semne; bine eşti cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Prin tot felul de chinuri trecând şi neîngăduind să vă plecaţi genuchile lui Baal, aţi luat cununile slăvirii de la Dumnezeu, martiri ai lui Hristos.

Slavă, a Treimei...

Treime, căreia ne închinăm întru Unimea fiinţii, Părinte, Fiule şi Duhule, păzeşte pre ceice Te laudă pre Tine, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, Maică curată cu totul luminată, ceeace una eşti mijlocitoare către Dumnezeu, nu înceta Stăpână a te ruga, să ne mântuească pre noi.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Impăratul celui fără de moarte fiind ostaşi şi arătând către Dânsul credinţă desăvârşit, v'aţi vărsat sângele martiri pentru Dânsul.

Stih: Fericiţi sunt pre care 'ia-i ales, şi 'i-ai primit Doamne.

Unde izvorăşte lumina vieţii, acolo pune pe credincioşii robii Tăi, pe care i-ai mutat din ceste vremelnice, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Irmosul:

Cela ce ai grăit cu Moisi în „munte şi chipul Fecioarei în „rug l-ai arătat; bine eşti cu„vântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

Cântarea a 8-a Irmos:

In văpaia focului fiind tinerii...

Martiri ai lui Hristos, cei cu nume mare şi cinstiţi întru

Dumnezeu, feriţi pre toţi ceice laudă pomenirile voastre, de greşeli mari şi de muncile cele de acolo, cu mari rugăciunile voastre către Dânsul.

O aste a lui Hristos Dumnezeu, cea sfântă, aleasă şi tare cu adevărat, adunările martirilor sfinţiţi mintea noastră şi inima, întru aceste sfinte zile ale postului, cu sfintele voastre rugăciuni.

S capă Doamne de viermele cel muncitor, de scrâşnirea dinţilor şi de neluminatul întunerec cel mai dinafară, pre toţi care i-ai primit întru credinţă; şi-i rânduieşte unde străluceşte lumina feţii Tale, Hristoase, în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

P reacurată Născătoare de Dumnezeu, învredniceşte-ne cu rugăciunile tale cele către Stăpânul, pre noi cari am văzut cinstită crucea lui Hristos şi din inimă ne-am închinat ei, să vedem şi cinstitele patimi, fiind curăţiţi de patimi.

Alt Irmos:

Pământul şi toate...

O ce neguţătorie bună! cu care prin moarte aţi aflat vieaţa, sfinţiţi martiri ai lui Hristos! Nici cum spăimântându-vă de foc şi de sabie, de ger şi de fiară, aţi strigat: Lăudaţi pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

S us ceata îngerească, iar jos noi cei de pe pământ lăudăm, martiri ai lui Hristos, patimile cele înfricoşate şi nevoinţele bărbăţiei voastre: Binecuvântând, lăudând pre Domnul şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm...

L umină, vieaţă şi vieţi, Te cinstesc pre Tine, Tatăl şi pre Fiul şi pre Duhul cel purcezător; o fire şi trei feţe, pre un Dumnezeu cântând: Bine Te cuvintez, Te laud Doamne şi Te preaînalţ întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

C ine din pământeni nu te va lăuda pre tine, neîntinată preacurată porumbiţă? Că tu ai născut nouă lumina cea mare, bogăţia vieţii, pre Iisus Mântuitorul; pre Carele cântând Il lăudăm ca pre un Domn, şi-L prea înălţăm întru toţi vecii.

Minunat este Dumnezeu întru Sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

N evoinţele voastre cele minunate martirilor cântându-le, binecuvântăm pre făcătorul de bine Dumnezeu şi ne închinăm Celui ce va întărit pre voi în arena nevoinţilor; şi pre Acesta Il prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

T u, Cela ce eşti Domn şi Dumnezeu morţii şi vieţii, ridicând pre ceice s'au mutat cu bună credinţă, pune-i în corturile drep-

ţilor; ca bine să Te cuvinteze, să Te laude, pre Tine Doamne şi să Te prea înalţe întru toţi vecii.

Irmosul: Să lăudăm bine să cuvântăm...

Pământul şi toate cele ce sunt „pe dânsul, mările şi toate izvoa„rele, cerurile cerurilor, lumina „şi întunerecul, gerul şi arşiţa, „fiii oamenilor şi preoţi, bine„cuvâtaţi pre Domnul, şi-L prea „înălţaţi pre El în veci.

Cântarea a 9-a Irmos.

Că mi-a făcut mie mărire...

Cei ce sunteţi luminători nerătăciţi, martiri ai lui Hristos, luminaţi gândurile noastre şi ne întăriţi ca să facem luminatele şi curatele voi ale lui Dumnezeu.

Săbii vă vedeţi a fi, cari junghiaţi pre vrăjmaşi, viteji martiri ai lui Hristos. Mântuiţi-ne deci de săgeţile vicleanului, cu folosinţele voastre.

O dihneşte îndurate în sânurile lui Avraam pre robii Tăi, cari s'au mutat dela noi întru credinţă, la Tine făcătorul tuturor cel prea bun.

A Născătoarei de Dumnezeu.

O moară sburdările trupului meu, ceeace ai născut pre Dumnezeu cu trup mai pre sus de gând şi dă luminare gândului meu, ceeace eşti norul cel preacurat al luminii.

Alt Irmos:

Slăvim toţi de iubirea Ta de...

Toţi lăudăm pomenirile voastre, prea lăudaţilor martiri, văzând nevoinţile sfinţitelor voastre chinuri şi minunându-ne slăvim pe Hristos.

Chinuindu-se martirii ziceau unul către altul: Să nu ne fie milă de trupurile noastre, veniţi să murim pentru Hristos, ca să fim vii în tot veacul, dănţuind fără de sfârşit.

Slavă, a Treimii.

Treime! pre cei ce Te laudă pre Tine întru o fire; Părinte, Cel nenăscut; Fiule, Cel ce Te naşti şi Duhule cel purcezător, păzeşte-i cu mila Ta nevătămaţi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Bucură-te, preacinstită curată, ceea ce eşti lauda fecioriei, întărirea maicelor, oamenilor ajutătoare şi lumii bucurie! Marie, Maică şi slujitoarea Dumnezeului nostru.

Stih: Sfinţilor celor ce sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul.

Ceată a sfinţilor, primeşte rugăciunea mea şi precum m'am învrednicit a săruta crucea, rugaţi pre Hristos să mă învrednicească a mă închina şi mântuitoarei patimi.

Stih: Fericiţi sunt pre cari I-ai ales şi I-ai primit Doamne.

Lasă, iartă, îndurate, celor ce s'au mutat la Tine, iubitorule de oameni, şi-i odihneşte în locaşurile celor aleşi; că Tu eşti vieaţa şi învierea.

Irmosul:

Să slăvim toţi iubirea Ta de „oameni, Hristoase, Mântuitorul „nostru, Celace eşti lauda ro- „bilor Tăi şi cununa credincio- „şilor; Carele ai slăvit amintirea „celeia ce Te-a născut pre „Tine.

Luminândele ce sunt scrise în Sâmbăta a doua.

LA LĂUDĂRI

Martiricele glasului, din Octoih.

LA STIHOAVNĂ

Prosomicele lui Teodor.

LA LITURGHIE

Tipica şi Fericirile glasului; Prochimenul zilii şi al morţilor. Apostol din cartea către Evrei. Şi a Morţilor, către Corinteni.

Evanghelia dela Marcu şi a Morţilor. dela Ioan.

CHINONICUL

Bucuraţi-vă dreptii întru Domnul...

Şi a morţilor.

Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit Doamne; Aliluia.

VEZI. De se vor întâmpla Bunele Vestiri în Duminica a 4-a, sau a 5-a, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii, la litera U.

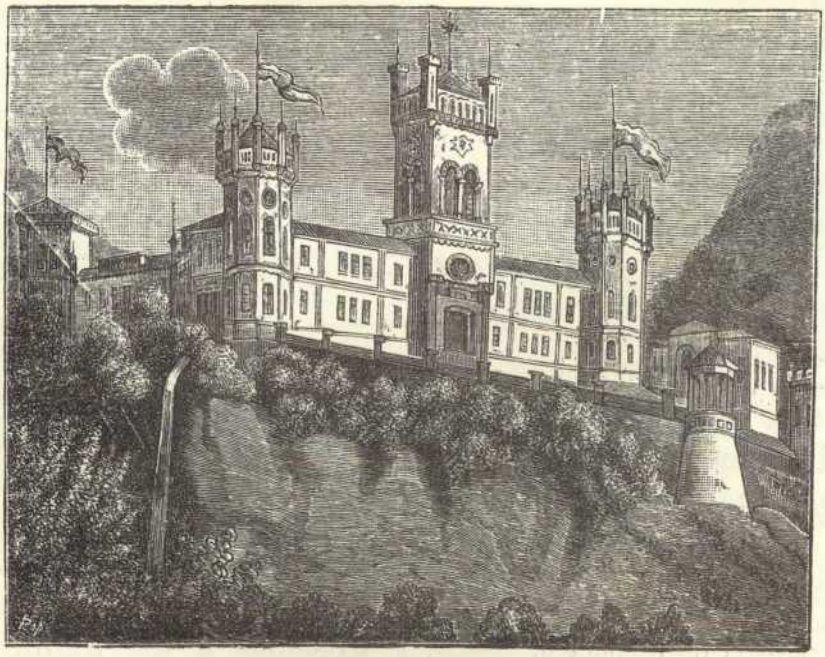

Mânăstirea Tismana

IN DUMINICA

A PATRA A SFANTULUI POST

SÂMBĂTĂ SEARA

După obişnuită Stihologie, cântăm trei Stihiri ale învierii, patru ale lui Anatolie şi trei din Mineiu.

Alţii mai în urmă au aşezat să se cânte slujba sfântului Ioan Scărarul, din muntele Sinai.

Stihirile sfântului, glasul al 8-lea, Prosomia: O preamărită minune...

Părinte Ioane cuvioase, pururea ai purtat cu adevărat în gura ta înălţările lui Dumnezeu, cugetând cu multă lucrare la cuvintele cele de Dumnezeu însuflate, prea înţeleptule şi cu darul cel ce izvorăşte de acolo te-ai îmbogăţit făcându-te fericit, surpând sfaturile tuturor necredincioşilor.

Părinte Ioane, mărite, curăţindu-ţi sufletul cu izvoarele lacrimilor, şi cu stările cele de toată noaptea îmblânzind pre Dumnezeu, te-ai înălţat spre dragostea

şi frumuseţea lui, fericite; întru care dupre vrednicie te desfătezi acum, neîncetat bucurându-te cu ceice s'au nevoit împreună cu tine, cuvioase, de Dumnezeu înţelepte.

Părinte Ioane cuvioase, ridicându-ţi gândul prin credinţă spre Dumnezeu, ai urât nestatornicia turburării celei lumeşti, şi crucea ta luându-o ai urmat Celuice vede toate, rob făcând minţii trupul cel neînfrânat cu deprinderile sihăstriei, prin puterea dumnezeescului Duh.

Slavă, glasul al 5.

Cuvioate părinte! ascultând glasul Evangheliei Domnului, ai părăsit lumea, bogăţia şi mărirea întru nimic socotindu-le. Pentru aceasta ai strigat tuturor: Iubiţi pre Dumnezeu şi veţi afla dar veşnic; nimic să nu cinstiţi mai mult decât dragostea Lui, ca să aflaţi odihnă împreună cu toţi sfinţii, când va veni întru mărirea Sa. Cu ale căror rugăciuni, Hristoase, păzeşte şi mântueşte sufletele noastre.

Şi acum, a Născătoarei, de Dumnezeu, glasul din Octoih

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Octoihului dupre Alfa Vita,

Slavă, a Cuviosului, glasul al 2-lea

Pre îngerul cel de pre pământ, şi pre omul lui Dumnezeu cel din ceruri, podoaba cea frumoasă a lumii, desfătarea bunătăţilor şi a faptelor bune, lauda sihastrilor; pre Ioan să-l cinstim. Că acesta fiind sădit în casa lui Dumnezeu, a înflorit dupre dreptate, şi ca un cedru în pustie, a îmmulţit turmele lui Hristos, ale oilor celor cuvântătoare, întru prea cuviinţă şi dreptate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu, glasul acelaş.

Ominune, mai nouă de cât toate minunile cele de demult! Că cine a cunoscut să fi născut măică fără bărbat, şi să poarte în braţe pre Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce s'a născut; pre Carele ca pre un prunc, preacurată, în braţele tale purtându-L şi îndrăzneală ca o Maică către Dânsul câştigând, nu înceta a-L ruga pentru ceice te cinstesc; ca să miluească şi să mântuească sufletele noastre.

Troparul Învierii, Slavă, al Cuviosului glasul 1-iu:

Locuitor pustiului şi înger în trup şi de minuni făcător te-ai arătat, de Dumnezeu purtătorule, părintele nostru Ioane; cu postul, cu privigherea şi rugăciunea, cereştile daruri luând, vindeci pre cei bolnavi, şi sufletele celor ce aleargă la tine cu credinţă. Slavă, Celui ce ţi-a dat ţie putere; slavă, Celui ce te-a încununat pe tine; slavă, Celui ce lucrează prin tine tuturor tămăduiri.

Şi acum, a Născătoarei, de Dumnezeu acelaş glas:

Gavriil zicând ţie, Fecioară...

DUMINICĂ

LA UTRENIE.

După obicinuită urmare, Canoanele Invierii, şi ale Născătoarei de Dumnezeu, pe 6; ale Triodului pe 4; şi al sfântului pe 4.

CANONUL TRIODULUI

Cântarea 1, glasul al 5-lea, Irmos:

Mântuitorului Dumnezeu...

Asemănatu-m'am, Hristoase, celui ce a căzut în mâinile tâlharilor, şi am rămas mai mult mort de la dânşii pentru bătăi: aşa şi eu, Mântuitorule, sunt rănit de păcatele mele.

Nu mă trece cu vederea pre mine, cel foarte neputincios, strigat-a tânguindu-se, Mântuitorule, celce a cheltuit bogăţia Ta cu tâlharii; aşa şi eu mă rog, milostiveşte-Te şi mă mântueşte.

Tămăduindu-mă pre mine, cel ucis la minte, cu bătăile păcatelor, de tâlharii cei nedrepţi şi de gândurile cele viclene, Hristoase Mântuitorule, mântueşte-mă ca un mult îndurat.

A Născătoarei de Dumnezeu

Preacurată Maica lui Hristos, roagă neîncetat pre Dumnezeu, Celce s'a întrupat din tine, şi din sânurile Născătorului nu s'a depărtat, să mântuească pre ceice i-a zidit, din toată nenorocirea.

Alt Canon al Cuviosului.

Cântarea 1, glasul al 8, Irmos:

Apa trecând-o ca pe uscat...

Celace te-ai înălţat de la grija celor trupeşti, la lumina cea fără materie şi înţelegătoare, Ioane cuvioase, luminează-mă cu rugăciunele tale cele către Domnul.

Sugând dulceaţa postului, ai lepădat amărăciunea desfătărilor; pentru aceasta, părinte, îndulceşti simţirile noastre, mai mult de cât mierea şi fagurul.

Slavă.

Suindu-te la înălţimea bunătăţilor şi despreţuind dulceţile cele râvnitoare de jos, te-ai arătat dulceaţă de mântuire turmei tale, cuvioase părinte.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceiace ai născut înţelepciunea şi cuvântul Tatălui negrăit, tămăduieşte rana cea rea a sufletului meu şi durerea inimii mele o alină.

Catavasie Deschide-voiu gura mea...

Cântarea a 3, Irmos:

Intăreşte-ne pre noi Dumnezeule...

Călătorind pe calea vieţii Hristoase m'am rănit cumplit de tâlhari prin patimi; ci mă ridică, rogu-mă.

Jefuitu-mi-au mintea mea tâlharii, şi m'au lăsat în ranele păcatelor mai mult mort; ci mă vindecă, Doamne.

Golitu-m'au patimile, Hristoase Mântuitorule, de porun-

cile Tale, şi m'am rănit cu desfătările; ci varsă spre mine mila Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă preacurată neîncetat pre Celce a ieşit din coapsele tale, să se mântuească de înşelăciunea diavolului, ceice te laudă pre tine Maica lui Dumnezeu.

Alt Irmos:

Tu eşti întărirea...

Ars-ai cu cărbunele sihăstriei spinul patimilor, prea lăudate şi încălzeşti adunările călugărilor.

Mir de sfinţenie, prin miresmele pustniciei, cu totul te-ai făcut cuvioase, spre miros cu bună miresmă lui Dumnezeu.

Slavă:

Cugetând la legile sihăstriei, ai înnecat acum patimile, ca pre alţi Faraoni, în izvorul lacrimilor tale.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Opreşte turburarea cea necontenită a gândurilor mele, preacurată Maica lui Dumnezeu, îndreptându-mi mişcarea cea către Fiul tău.

Şezânda, glasul al 5-lea.

Prosomia: De streina feciorie...

Ţiind ca o armă de mântuire, preacurată, crucea Ta, Mântuitorul nostru, printr'însa strigăm Ţie: Mântueşte-ne pre noi, Cela ce ai pătimit de bună voie pentru noi, Dumnezeul tuturor, ca un mult milostiv.

Slavă, a Cuviosului, glasul al 4-lea.

Prosomia Ce-l ce Te-ai înălţat...

Întărind ca nişte trepte bunătăţile, spre cer te-ai suit cu adevărat, prin buna credinţă, la adâncul cel nemăsurat al privirii la cele de sus, biruind toate pânditurile dracilor, şi păzeşti pre oameni de vătămarea lor, o Ioane, scara bunătăţilor; şi acum te rogi, să se mântuească robii tăi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cela ce şeade pe scaun de Heruvimi şi petrece în sânurile Tatălui, ca pre scaunul Său cel sfânt şeade trupeşte în sânurile tale, Stăpână; că aşa a stătut împărat, Dumnezeu, preste toate neamurile, şi înţelepţeşte-i cântăm acum; pre Carele roagă-L, să mântuească pre robii tăi.

Cântarea a 4-a, Irmos:

Auzit-am Doamne, auzul Tău...

Tâlharii au furat lucrarea mea cea dumnezeiască, şi m'au lăsat muncindu-mă în rane.

Desbrăcatu-m'au de poruncile Tale, Mântuitorule, gândurile mele cele nestătătoare; pentru aceasta rănit sunt de greşeli.

Levitul, dacă m'a văzut rănit de bătăi, m'a trecut Mântuitorule; ci Tu mă mântueşte.

A Născătoarei, de Dumnezeu.

Cu adevărat te mărim pre tine, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce nu ştii de mire şi la limanul tău scăpăm, noi credincioşii.

Alt Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Ca o livadă prea mirositoare şi ca o grădină însufleţită de bunătăţi, ai înflorit cu postirea; cu care ai hrănit pre toţi, ceice te cinstesc pre tine.

Legiuitor bunei obişnuinţe şi dreptar prea blând sihastrilor, ca pre un Moisi şi ca pre David, câştigându-te părinte, după adevăr te fericim.

Slavă:

Sădit fiind lângă apele înfrânării, te-ai arătat, fericite părinte, viţă bine înflorită, rodind strugurii bunei credinţe.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născut-ai nouă sub vreme pre Celce a strălucit fără de vremi din Tatăl, Maica lui Dumnezeu; pre Carele roagă-L să mântuească pre cei ce te laudă pre tine.

Cântarea 5-a, Irmos:

Mânecând strig ţie...

Iisuse, cercetează ranele sufletului meu, precum ai cercetat de demult, pre Cela ce a căzut în mâinile tâlharilor, şi vindecă Hristoase, durerea mea rogu-mă.

De ranele păcatelor cele cu durere a slăbit sufletul meu, Hristoase, şi din aceea zac gol de dumnezeeştile bunătăţi; ci Te rog mântueşte-mă.

Preotul şi levitul dacă m'au văzut, n'au putut cu adevărat, că m'au trecut; ci Însuţi Tu ca un milostiv, acum mi-ai dat mântuire şi m'ai mântuit.

A Născătoarei de Dumnezeu

Nu mă trece cu vederea Stăpâne, rogu-mă, pre mine ticălosul şi rănitul, cel rănit la minte de tâlhari, ci Te milosteveşte Mântuitorule, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut..

Alt Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Stingând toate patimile cu roua nevoinţelor tale, părinte fericite, din destul te-ai aprins cu focul credinţei şi al dragostei, şi te-ai făcut steşnic înfrânării, lumină nepătimirii, şi fiu al zilei.

Strugurul credinţei l-ai hrănit cu dumnezeeasca ta lucrare, părinte, în linuri l-ai pus şi l-ai stors cu ostenelele nevoinţei şi umplând paharul cel duhovnicesc al postirei, veseleşti inimile turmei tale.

Slavă:

Răbdând vitejeşte năvălirile şi ranele vrăjmaşilor celor contrari, te-ai arătat stâlp răbdării, întărind turma ta cu toiag dumnezeesc şi hrănind-o fericite cu păşunile şi cu apa înfrânării.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Urmând graiurilor buzelor tale, preacurată, te fericim; că făcând în adevăr Domnul cu tine măriri, te-a slăvit pre tine, şi te-a făcut adevărat Maică lui Dum-

nezeu, născându-se din pântecele tău.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Incunjuratu-m'a adâncul...

Întru pofte mi-am cheltuit vieaţa cea dumnezeească, Stăpâne, şi fiind rănit rău preste tot de greşeli, am scăpat la Tine; milostiveşte-Te spre mine, rogu-mă.

Jefuitu-mi-au bogăţia şi m'au lăsat ca pre un mort tâlharii, rănindu-mi mintea cu patimile; ci îndurându-Te, mântueşte-mă, Doamne.

Dacă a văzut levitul durerea bătăilor mele, nesuferindu-mi ranele, m'a trecut; iar Tu, iubitorule de oameni, ai vărsat preste mine mila Ta cea bogată.

A Născătoarei de Dumnezeu

Pre tine rugul cel nears, muntele şi scara cea însufleţită, uşa cea cerească, dupre vrednicie te lăudăm, preacurată Marie, ceea ce eşti lauda drept slăvitorilor.

Alt Irmos:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Luat-ai în sufiet dumnezeească bogăţia Duhului, rugăciunea cea fără prihană, curăţia, cinstea, privegherea neîncetată, ostenelele postului, prin care te-ai cunoscut casă lui Dumnezeu.

Prostimea materiei celei de jos o ai trecut, înţelepte, şi cu rugăciune fără materie ţi-ai înălţat gândul, şi te-ai arătat moştenitor odihnei celei de sus, pentru săvârşirea vieţii.

Slavă:

Cu sudorile pustniceşti ai stins cu adevărat cărbunii săgeţilor vrăjmaşului, şi aprinzând focul credinţei, ai ars întărâtările necredinţei eresurilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Strălucit-a din Sion bună podoaba Celui Preaînalt, îmbrăcându-se cu îmbrăcămintea trupului din tine, ceeace nu ştii de nuntă, prin negrăită unire şi a luminat lumea.

Condac, glasul al 4-lea.

Prosomia Arătu-te-ai astăzi lumii...

Întru înălţimea înfrânării te-a pus Domnul, pre tine ca pre o stea adevărată şi nerătăcită, luminând marginile, învăţătorule Ioane, părintele nostru.

ICOS

Casă lui Dumnezeu te-ai făcut cu adevărat pre tine înşuţi, părinte, cu dumnezeeştile tale bunătăţi, împodobind arătat ca cu nişte aur strălucitor, credinţa, nădejdea şi dragostea cea adevărată; aşezând dumnezeeştile legi, nevoindu-te cu înfrânarea ca un fără de trup; înţelepciunea, bărbăţia şi curăţia câştigându-ţi şi smerenia prin care te-ai înălţat. Pentru aceasta te-ai şi luminat cu rugăciuni neîncetate şi ai ajuns la locaşurile cereşti, învăţătorule Ioane, părintele nostru.

Viața Prea-cuviosului părintelui nostru Ioan, cel ce a scris scara

STIHURI:

Ioan care trupește a murit în lume,
In cer de nemurire a lăsat lui și nume.
Căci scară de pe pământ la cer a ridicat,
Și tuturor printr'însa suire a arătat.

Cuviosul părintele nostru Ioan, care a alcătuit scara, când a fost de șaisprezece ani, fiind isteț la minte, s'a adus pre sine lui Dumnezeu jertfă prea sfințită, suindu-se în muntele Sinai. Apoi după nouăspre-zece ani sculându-se, a mers la locul luptei cel fără gâlceavă, ca de cinci svârlituri de pietre departe de Chiriaco, (adică de lângă biserica Schitului Sinai) și a făcut chilioară, la un loc ce se cheamă Tolà, și a locuit acolo patru-zeci de ani, pururea fiind aprins cu dragoste către Dumnezeu și cu focul dumnezeeștei lui iubiri. Și mânca de toate acelea mâncări, ce nu aduceau prihană vieții monahicești, dar și de acelea cu măsură foarte. Incă și izvorul lacrimilor lui, ce minte ar putea să-l spună? Se împărtășia și somnului, pre atâta numai cât să nu se vatăme firea minții cu privigherea. Iar toată călătoria vieții lui era rugăciunea cea deapururea, și nemăsurata dragoste către Dumnezeu. Deci cu aceste îndreptări viețuind, întru dumnezeească plăcere, a scris o carte pe care o a numit *Scara*, alcătuind cuvinte de învățătură. Și plin fiind de bunătate, după vrednicie s'a odihnit în Domnul. A mai lăsat și alte multe scrieri. Pentru rugăciunile lui, Dumnezeule, mântuește-ne și ne miluește, Amin.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Prea înălțate Dumnezeule...

Tâlharii au căzut asupra mea ticălosul, și rănindu-mă, m'au lăsat ca pre un mort, fără suflare; pentru aceasta mă rog Ție, Dumnezeule, cercetează-mă.

Jefuitu-mi-au mintea gândurile cele nestătătoare, și cu patimile rănindu-mă, m'au lăsat mort întru mulțimea greșelilor; ci mă vindecă, Mântuitorule.

Dacă m'a văzut levitul chinuindu-mă în rane, nesuferind bubele, pentru nevindecarea lor, m'a trecut, Mântuitorul meu; ci Tu însuți mă tămăduește.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Tu m'ai mântuit, Celce Te-ai întrupat din Fecioară, vărsând preste ranele mele mila cea bogată a îndurărilor Tale, Hristoase. Pentru aceasta pre Tine Te slăvesc.

Alt Irmos:

Din Iudeea mergând tinerii...

La verdeața împărăției celei de sus, ți-ai hrănit părinte turma și cu toiagul învățăturilor, gonind fiarele eresurilor, ai cântat: Dumnezeul părinților noștri bine ești cuvântat.

Intrat-ai la ospățul de nuntă cel de sus, al împăratului Hristos, fiind îmbrăcat cu vestmânt vrednic celuice te-a chemat la carele ai și șezut strigând: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Slavă:

Izvor înfrânării te-ai arătat, părinte, neudat fiind de păcate, înecând cugetele și curățind spurcăciunea celor ce strigă cu credință: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Din pântecele tău a ieșit Domnul tuturor, Fecioară, întrupându-se; pentru aceasta cunoscân-

du-te Născătoare de Dumnezeu, cu dreaptă credinţă strigăm Fiului tău: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a Irmos:

Pre Tine Făcătorule a toate...

Cu ranele greşelilor de la tâlhăreştile mele gânduri, mi-am stricat vieaţa mea, Mântuitorule; pentru aceasta m'am golit de dumnezeescul Tău chip iubitorule de oameni Dumnezeule; ci milostiveşte-Te spre mine.

Venit-ai pe pământ din cele de sus, Mântuitorule, milostivindu-te spre mine cel rănit de bătăi preste tot, cu ranele păcatelor şi ai turnat, Hristoase îndurate, preste mine mila Ta.

Trupul şi sufletul, Tu Stăpâne, Mântuitorule Ţi-ai dat răscumpărare pentru mine, şi m'ai mântuit pre mine, cel cu totul rănit cu rane netămăduite, din mulţimea păcatelor ca un milostiv.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Pre tine, Fecioară, ceeace mai pre sus de gând ai născut pre Domnul prin cuvânt, cu dumnezeeasca bărbăţie şi ai rămas Fecioară, toate lucrurile bine te cuvântăm şi te prea înălţăm, întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Pre Impăratul ceresc...

Stâlp însufleţit cu adevărat, şi chip înfrânării câştigându-te pre tine, părinte, toţi cinstim pomenirea ta Ioane.

Mulţimea călugărilor se bucură şi săltează adunarea cuvioşilor şi a dreptilor; că ai luat cunună despre vrednicie, d'impreună cu dânşii.

Bine-cuvântăm pre Tatăl...

Fiind împodobit cu bunătăţile, ai intrat în cămara cea de nuntă a mărirei celei nespuse, cântând laudă lui Hristos în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre ceice le trebuie ajutorul cel dela tine, nu-i trece cu vederea, Fecioară, care te laudă şi te prea înalţă întru toţi vecii.

Cântarea a 9, Irmos:

Isaie dănţueşte...

Nepăzind poruncile Tale, Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimele desfătărilor, m'am golit de dar, şi pentru rane zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântueşte-mă!

N'a putut levitul să şteargă ranele mele; ci ai venit Tu bunule la mine cu milostivire şi ai turnat preste mine, mila îndurărilor Tale, Mântuitorule, ca un doctor prea ales, tămăduindu-mă.

Ca celce eşti milostiv îndurându-Te, Hristoase, m'ai mântuit pre mine cel rănit de tâlhari cu bătăi, şi Ţi-ai dat sufletul şi

trupul Tău, Mântuitorule, ca doi dinari, pentru a mea răscumpărare.

A Născătoarei de Dumnezeu

Mai pre sus de gând este naşterea ta, Maică a lui Dumnezeu; că zămislirea întru tine a fost fără de bărbat şi a devenit naştere de Fecioară, că Celce s'a născut este Dumnezeu; pre Carele slăvindu-L: pre tine Fecioară te fericim.

Alt Irmos:

Pre cea curată...

Tămăduitor te-ai arătat dela Dumnezeu, fericite, celor ce bolesc întru păcate; şi pierzător şi izgonitor duhurilor celor viclene. Pentru aceasta te fericim.

Părăsit-ai pământul, părinte, ca pre un locaş al stricăciunii, şi te-ai sălăşluit în pământul celor blânzi, şi împreună cu dânşii te veseleşti, îndulcindu-te de desfătarea cea dumnezeiască.

Slavă:

Astăzi este ziua de sărbătoare care cheamă pre toate turmele sihastrilor la danţ duhovnicesc, la masă şi la mâncare de vieaţă nestricăcioasă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Celce s'a sălăşluit în tine, ceeace eşti cu totul fără prihană, surpând pre ucigaşul de oameni, carele a amăgit dintâi pre începătorii neamului cu sfatul rău, născându-se din tine ne-a mântuit pre noi pre toţi.

LUMINÂNDA Invierii.

Slavă; a cuviosului.

Prosomia: Femei auziţi glasul...

Depărtatu-te-ai de desfătarea lumească, cuvioase, ca ceva vătămător şi veştejindu-ţi trupul cu nemâncarea, ai noit tăria sufletului, şi ai câştigat mărire cerească, preamărite. Pentru aceasta nu înceta rugându-te pentru noi Ioane.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu adevărat te mărturisim, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, noi ceice ne-am mântuit prin tine; că ai născut cu mijlocire nespusă pre Dumnezeu, Celce a stricat moartea prin crucea Sa, şi la Sine a tras mulţimile cuvioşilor; cu cari împreună te lăudăm, Fecioară.

LA LĂUDĂRI

Punem opt Stihiri şi cântăm Stihirile din Octoih, ale lui Anatolie. Apoi cântăm Stih:

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit.

Şi cântăm Idiomela glasul 2:

Veniţi să lucrăm în via cea de taină, făcând într'însa roduri de pocăinţă; nu ostenindu-ne cu mâncări şi cu băuturi, ci cu rugăciuni şi cu posturi săvârşind bunătăţile. Că aceasta plăcând Stăpânului lucrului, dărueşte dinarul prin carele scapă sufletele de datoria păcatului, unul cel mult îndurat.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum:

Prea bine cuvântată eşti...

DOCSOLOGIA CEA MARE

Apoi Ecteniile şi Apolisul. Ceas 1, şi învăţătură pentru credinţă; şi celaltă rânduială dupre obiceiu.

LA LITURGHIE

Tipica şi Fericirile glasului; Prochimenul glasului de rând şi al cuviosului, glasul al 7-lea:

Lăuda-se-vor cuvioşii întru slavă şi se vor bucura întru aşternuturile sale.

Stih: Cântaţi Domnului Cântare nouă. Apostolul zilei, din cartea către Evrei, şi altul al cuviosului, către Efeseni. Aliluia al glasului, şi al Cuviosului: Răsădit fiind în casa Domnului... Evanghelia de la Marcu şi a cuviosului dela Mateiu.

Chinonicul:

Lăudaţi pre Domnul...

şi

Intru pomenire veşnică va fi...

DUMINICĂ SEARĂ

După Psalmul cel începător. La: Doamne strigat-am, punem Stihiri 10. Şi cântăm patru Stihiri de umilinţă din Octoih, şi ale Triodului, prosomicele lui Iosif, glasul al 3-lea.

Prosomia: Mare este puterea crucii Tale...

Să arătăm, credincioşilor, ostenele mari în vremea postului ca să dobândim laudă, cu mila marelui Dumnezeu, mântuindu-ne de văpaia gheenei.

Trecând acum înjumătăţirea postului, să arătăm dupre adevăr începerea slăvirii celei dumnezeeşti, şi să ne sârguim cu căldură, să ajungem la desăvârşirea vieţii îmbunătăţite; ca să luăm desfătarea ceeace nu îmbătrâneşte.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul al 7-lea.

Prosomia: Sub acoperământul tău...

Trecând înjumătăţirea acestei sfinţite încunjurări a postului, să ne îndreptăm cu bucurie călătoria către cel viitor, ungându-ne sufletul cu untul de lemn al facerii de bine. Ca să ne învrednicim să ne închinăm şi dumnezeeştilor patimi ale lui Hristos Dumnezeului nostru, şi să ajungem şi la înfricoşata şi sfânta înviere a Lui.

Şi trei din Mineiu.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Eşire. Prochimen, glasul al 8:

Să nu întorci faţa Ta de la sluga Ta.

Caută în Duminica brânzii seara, cu Stihurile lui, pagina 108.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 7-lea.

Aproape este Mântuitorul, Cel ce a sădit via şi a chemat lucrătorii; veniţii nevoitorii postului să luăm plată, că dădătorul este bogat şi îndurat. Puţin lucrând, vom câştiga milă sufletului.

Altă Stihiră, glasul al 6, însuşi glasul:

Căzând Adam în tâlhăreştile gânduri, i s'a furat mintea, rănindu-se la suflet; şi a zăcut gol de ajutorinţă. Nici preotul cel mai nainte de lege n'a căutat

de dânsul, nici levitul cel din lege nu s'a uitat la dânsul; fără numai Tu, Dumnezeule, Celace ai venit, nu din Samaria, ci din Născătoarea de Dumnezeu, Doamne slavă Ţie.

Mărtirica:

Martirii Tăi, Doamne, nu Te-au tăgăduit, nici nu s'au depărtat dela poruncile Tale; cu rugăciunile lor milueşte-ne pre noi.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca arhanghelii să lăudăm credincioşilor cămara cea cerească şi uşa cea pecetluită cu adevărat; bucură-te, din care a odrăslit nouă Mântuitorul tuturor Hristoase, dătătorul de viaţă şi Dumnezeu! Surpă, Stăpână, pre tiranii vrăjmaşii noştri cei fără Dumnezeu, cu mâna ta, preacurată nădejdea creştinilor.

Şi celaltă rânduială dupre obiceiu.
La După-cinare, cântăm slujba sfântului ce se va întâmpla în Joia Canonului celui mare.

LUNI A CINCIA SAPTAMANA

LA UTRENIE

Treimicile glasului ce se va întâmpla.
După întâia Stihologie, cântăm Şezândele cele de umilinţă din Octoih şi a Născătoarei de Dumnezeu.

După a doua Stihologie, aceste Şezânde ale lui Iosif, glasul al 3-lea.

Prosomia: De frumuseţea fecioriei tale...

Vremea cea prea frumoasă a sosit, ziua cea vrednică de laudă a postului a strălucit; să ne grăbim fraţilor a ne curăţi; ca să ne arătăm curaţi făcătorului, şi să dobândim frumuseţea Lui. Pentru rugăciunile celeia ce L-a născut pre El, ale uneia curate Maicii lui Dumnezeu.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta, Gavriil mirându-se a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voiu aduce ţie? Ce te voiu numi pre tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta precum mi s'a poruncit strig ţie: Bucură-te, ceeace eşti plină de dar!

După a treia Stihologie, Şezânda glasul al 7-lea

Prosomia: Doamne, noi suntem...

Doamne, Celace ne-ai dat să ajungem ziua de astăzi, sfânta săptămână care străluceşte luminate mai 'nainte de minunată sculare a lui Lazăr din morţi, învredniceşte-ne pre noi robii Tăi să umblăm întru frica Ta, săvârşind toată curgerea postului.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mai cinstită eşti decât măriţii heruvimi, prea sfântă Fecioară; că aceia nesuferind dumnezeasca putere, servesc acoperindu-şi feţele cu aripele; iar tu, văzând cu ochii tăi, ai ţinut pre Cuvântul întrupat. Pre carele neîncetat roagă-L, pentru sufletele noastre.

Psalmul 50.

Să cântăm CANONUL Mineiului, şi TRI-CÂNTAREA lui Iosif: cetindu-se cântarea 1-a, din Psaltire.

Cântarea 1-a, glasul al 3-lea, Irmos:

Celace a împreunat apele...

Brăzdând gândurile noastre cu dumnezeescul plug al sfântului post, să rodim spic de bunătăţi, ca să nu flămânzim în veci: îndulcindu-ne cu desfătarea cea necheltuită şi veselindu-ne.

Patimi de mulţi ani port înlăuntru, care întunecă ticălosul meu suflet; cad dar cu inimă umilită la puterea Ta cea mai pre sus de vremi şi nebiruită, Cuvinte al Tatălui, Celui fără de început, şi mă rog, îndură-Te şi mă mântueşte.

Postul prea bun hrăneşte inimile, îngrăşând gândurile cele plăcute lui Dumnezeu; şi uscând adâncul patimilor, curăţeşte cu ploile umilinţei pre ceice aduc laudă cu credinţă, atotţiitorrlui.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Curată, carea eşti cu multe numiri, bucură-te preasfântă Fecioară Marie, Născătoare de Dumnezeu! lauda credincioşilor, nimicirea blestemului, scară cerească, minunea cea necuprinsă cu mintea, rugul cel nears, şi pământul cel nelucrat.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul al 7-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului...

După ce ne-am închinat lemnului celui purtător de vieaţă, să mergem de aicea pe calea postului, spre patima lui Hristos, bucurându-ne.

Urmând lui Hristos, să ne lepădăm de lume, şi să luăm crucea pe umere, asemănându-ne dumnezeeştelor Lui patimi.

Slavă, a Treimii.

Să lăudăm toţi o dumnezeire mai pre sus de fiinţă, în trei feţe, pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul Sfânt.

Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu

Pre Iisus Mântuitorul, pre Carele L-ai născut fără cuprindere de minte, necunoscând stricăciune, fă-L îndurat, Curată, acum spre robii tăi.

Slavă Ţie Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Când vei veni întru glorie cu îngerii să judeci toate, învredniceşte-ne ca să dăm răspuns bun, Hristoase.

Irmosul:

Să cântăm Domnului Celui „ce a scuturat toată puterea „lui Faraon în mare, cântare „de biruinţă, că S'a preaslăvit.

Cântarea a 8-a, Irmos

Cuptorul Babilonului...

Trăgându-mă de amăgirile vătămătoare ale şarpelui şi înşelându-mi gândul în toate zilele, adaog ranei mele rană, Mântuitorule; pentru aceasta strig către Tine: Doctorul bolnavilor, întoarce-mă şi mă mântueşte.

Postindu-se Elisei odinioară şi întărindu-se adevărat cu duhul, a înviat pre fiul Samaritencei; iar noi fiind omorâţi de dulceţile patimilor, să ne înviem credincioşilor, cu postul cel de vieaţă aducător.

Pre Ninevitenii, cari s'au pocăit de demult cu plângere şi cu post, i-ai mântuit, Doamne iubitorule de oameni, ca un milostiv. Şi spre noi, cari nu ne pricepem a ne mărturisi Ţie prin fapte, milostiveşte-Te cu mila Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Rugămu-ne ţie, preacurată cu totul fără prihană, ceeace ai rămas după naştere nestricată, scoate din stricăciune pre robii tăi, cari cântă cu credinţă întru o unire a sufletului: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Alt Irmos:

Pre Domnul Cel înfricoşat...

Ţiindu-ne cu Dumnezeu de dreptarul înfrânării, să alergăm bătrâneşte, credincioşilor, spre rămăşiţa curgerii sfântului post; ca să ne încununăm.

Văzând nerodirea sufletului meu celui tare bolnav, mai îngăduieşte Hristoase şi nu mă tăia ca pre smochinul cel blestemat.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime singură stăpânitoare şi Unime în trei ipostasuri, Părinte, Fiule şi Duhule, scoate pre cei ce Te laudă pre Tine din toate supărările şi primejdiile.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, muntele lui Dumnezeu! Bucură-te, făclie pururea luminoasă; bucură-te, cerul cel nou; bucură-te, minte strălucitoare; bucurăte, locaşul Domnului; bucură-te, întru tot lăudată.

Slavă Ţie Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Gândind la întrebarea Ta, Hristoase, cea înfricoşată, mă îngrozesc, mă cutremur şi strig: Cela ce ai nemăsurată mare milă, mântueşte-mă pre mine ticălosul.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Cel înfricoşat heruvimilor şi minunat serafimilor şi „făcător al lumii: Preoţi, robi şi „duhurile dreptăţilor, lăudaţi-L, „bine-L cuvântaţi şi-L pre înălţaţi „întru toţi vecii.

Cântarea a 9, Irmos:

Minune nouă...

Dumnezeesc pahar de umilinţă umplând acum darul postului, chiamă pre toţi credincioşii, strigând cu veselie: Veniţi de vă îndulciţi, lepădând beţia patimilor, ca să vă învredniciţi mângăerii ce va să fie.

Aproape este judecata, ia aminte suflete! Grijeşte-ţi cunoştinţa de ale tale şi lucrează

bine cele ce te păzesc pururea neosândit. Că de ne-am judeca pre noi înşine aicea, nici cum nu ne-am osândi acolo, unde se osândesc cei vinovaţi, fără mărturii.

Stăpânii, puteri, scaune, serafimi, domnii, căpetenii, heruvimi, îngeri şi arhangheli, rugaţi pre Dumnezeu, ca să săvârşim noi vremea postului, făcând cele plăcute Lui, şi să dobândim laudă ca nişte slugi bine plăcute Lui.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Primeşte, Hristoase, pre ceea ce Te-a născut pre Tine, care se roagă Ţie pururea, Mântuitorule, împreună cu martirii, cu profeţii şi cu toţi cuvioşii, pentru robii cei ce Te-au mâniat cu păcatele, pre Tine Stăpânul cel singur iubitor de oameni şi făcătorul tuturor; de Carele se cutremură cetele cereşti.

Alt Irmos:

Pre ceeace este mai pre sus...

Trecând înnotarea cea lină a postului, cu vântul Duhului, să ne rugăm să ajungem la limanul patimilor lui Hristos.

Asemănându-mă Hananiancei, strig Ţie: Milueşte-mă, Dumnezeule, Fiul lui David şi tămăduieşte sufletul meu cel bolnav, ca pre fiica aceea.

Slavă, a Treimei.

Fiinţa Dumnezeirii, unimea cea singurită şi întreită după trei feţe, pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul, cu cântări să slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ai zămislit în pântece pre Cuvântul cel necuprins şi L-ai născut cu trup fără de sămânţă, roagă-L cu dinadinsul să mântuească sufletele noastre.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Celace ai îndreptat pe vameşul, cel ce a strigat Ţie, curăţeşte-mă! Fii milostiv şi mie păcătosului, judecătorule al tuturor, iertându-mi greşelile.

Irmosul:

Pre ceeace este mai pre sus „de fire Maică şi dupre fire Fe„cioară, pre cea una între femei „binecuvântată, Născătoare de „Dumnezeu, cu laude să o slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul al 8-lea:

Eu, Stăpâne al tuturor, asemănatu-m'am celui ce a căzut în tâlhari, căzând în păcatele mele şi m'am rănit de dânşii fără milă; ci nu mă lasa nevindecat, Celace ai venit nu din Samaria, ci din preacurata Fecioară; Iisuse, numele cel mântuitor, milueşte-mă.

Martirica:

Ce vă vom numi pre voi sfinţilor? Heruvimi? Că întru voiu s'a odihnit Hristos; Serafimi? Că neîncetat L-aţi preaslăvit; Ingeri? Că de trup v'aţi

lepădat; sau Puteri? Că cu minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre şi mai mari darurile; rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Cele cereşti te laudă pre tine cea plină de dar, Maică nenuntită, şi noi mărim naşterea ta cea ne urmată, Născătoare de Dumnezeu; roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

La ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 3-lea:

Scoală-Te Doamne şi ne ajută nouă, pentru că s'au ridicat împotriva noastră fărădelegile noastre; că Tu eşti Tatăl nostru, afară de Tine pre altul nu ştim.

Slavă, Şi acum, tot acestea.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalm 83.

Altarele Tale, Doamne al puterilor; Împăratul meu şi Dumnezeul meu.

Stih:

Cât sunt de iubite locaşurile Tale, Doamne al puterilor.

Din profeţia Isaiei cetire.

Cap. 37. Vers 33

Pentru aceea aşa zice Domnul asupra împăratului Asirienilor: nu va intra în cetatea aceasta, nici va slobozi asupra ei săgeată, nici va pune asupra ei pavăză, nici o va înconjura cu şanţ. Ci pre calea, pre care a venit, pre aceea se va înapoia şi în cetatea aceasta nu va intra. Acestea zice Domnul: apăra-voiu cetatea aceasta, ca să o mântuesc pentru Mine şi pentru David, sluga Mea. Şi a ieşit îngerul Domnului şi a ucis din oştirea Asirienilor o sută şi optzeci şi cinci de mii şi sculându-se dimineaţa a aflat toate trupurile moarte. Şi înapoindu-se s'a dus Senaherib, împăratul Asirienilor şi a locuit în Ninevi. Şi când s'a închinat el în casa lui Nasarah, dumnezeul lui, domn al părinţilor lui, Adrameleh şi Sarasar, feciorii lui l-au omorât cu săbiile şi ei au fugit în Armenia şi a împărăţit Asordan, feciorul lui, în locul lui. Şi a fost în vremea aceea, bolnăvitu-s'a Ezechia de moarte şi a venit la dânsul proorocul Isaia feciorul lui Amos şi i-a zis lui, aşa zice Domnul: rânduieşte-ţi casa ta, că vei muri tu şi nu vei trăi. Şi s'a întors Ezechia cu faţa la perete, şi s'a rugat către Domnul zicând: Adu-ţi aminte, Doamne, cum am umblat înaintea Ta cu dreptate şi cu inimă curată şi cele plăcute înaintea Ta am făcut: şi a plâns Ezechia cu plângere mare. Şi a fost cuvântul Domnului către Isaia, zicând: Mergi şi zi lui Ezechia: acestea zice Domnul Dumnezeul tatălui tău David: auzit-am rugăciunea ta, şi am văzut lăcrămile tale, şi iată adaog vieţii tale cinsprezece ani. Şi din mâna împăratului Asirienilor te voiu izbăvi pre tine şi cetatea aceasta şi te voiu scuti pentru cetatea aceasta.

Prochimen, glasul al 8 Psalm 75:

Arată Doamne mila Ta şi mântuirea Ta o dă nouă.

Stih:

Bine ai voit Doamne pământul Tău; întors-ai robimea lui Iacov.

LUNI SEARA.

A CINCEA SAPTAMANA

In locul Catismei 18, cetim Catisma 10, a rândului.

La Doamne strigat-am, punem Stihiri 6, şi cântăm trei prosomice ale Triodului şi trei ale Mineiului. Stihirile Triodului ale lui Iosif, glasul al 3-lea.

Prosomia: Cu arătarea crucii...

Celace ne-ai dat vremea postului ca să ne întoarcem şi să fim vii şi nici cum să pierim,

Cuvinte al lui Dumnezeu, învredniceşte-ne pre toţi să ne facem bine plăcuţi Ţie şi cu umilinţă fierbinte să-Ţi slujim, Hristoase, ca femeia cea înţeleaptă, carea pentru mir şi pentru vărsarea lacrămilor celor ferbinţi, oarecând, a luat iertare de greşeli.

Ca orbul strig Ţie din inimă: Fiul lui Dumnezeu! luminează ochii inimii mele; ca credincioasa Hananeianca plâng către Tine: Miluieşte-mă, Îndurate! Că am suflet îndrăcit de pofte, pre carele apărându-l de întunerecul patimilor, fă-l să viеţuească curat de acum înainte, ca să slăvesc bunătatea Ta cea multă.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul al 8.

Prosomia: Martira cea de Dumnezeu.

Darul cel luminat de Dumnezeu al postului, astăzi stălucindu-ne nouă mai luminat de cât soarele, luminează sufletele noastre, gonind patimile păcatului ca pre nişte nori. Pentru aceasta să alergăm cu bucurie toţi cuprinzându-l şi bucurându-ne să săvârşim dumnezeească călătoria lui; şi cu dânsul întru veselie ospătându-ne, să strigăm lui Hristos: Sfinţeşte bunule, pre cei ce-l săvârşesc cu credinţă.

Şi din Mineiu trei.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalm 85.

Povăţueşte-mă, Doamne, în calea Ta şi voiu merge întru adevărul Tău.

Stih:

Pleacă, Doamne, urechia Ta şi mă auzi.

De la Facere cetire.

Cap. 13, Vers 13:

Şi Avraam s'a sălăşluit în pământul Hanaan; iar Lot s'a sălăşluit în cetatea ţinuturilor şi ş-a pus lăcaşul în Sodoma. Iar oamenii cei din Sodoma erau răi şi păcătoşi înaintea lui Dumnezeu foarte. Şi a zis Dumnezeu lui Avraam, după-ce s'a despărţit Lot de dânsul: ridică ochii tăi şi caută din locul în care eşti tu acum, spre miazănoapte şi spre miazăzi şi spre răsărit şi spre mare. Că tot pământul care îl vezi, ţie îl voiu dà şi seminţii tale până în veac. Şi voiu face sămânţa ta ca nisipul pământului; şi de poate cinevà numărà nisipul pământului şi sămânţa ta va numărà. Scoală-te şi umblă pământul în lung şi în lat, că ţie îl voiu da pre el şi seminţiei tale în veac. Şi ridicându-şi Avraam corturile a venit şi a locuit lângă stejarul lui Mamvrì, care erà în Hevron; şi a zidit acolo altar Domnului.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalm 86.

Iubeşte Domnul porţile Sionului mai mult de cât toate locaşurile lui Iacov.

Stih:

Temeliile lui în munţii cei sfinţi.

De la Pilde cetire.

Cap. 14, Vers 28.

Frica Domnului este izvor de vieaţă, şi pre cel ce o are îl face a se ferì de lanţul morţii. Mărirea împăratului este în popor mult; iar în popor puţin, este pierderea celui puternic. Omul cel mai răbdător este cu mare înţelepciune, iar cel foarte fricos este neînţelept. Omul blând este doftor inimii; iar cariul oaselor este inima simţitoare. Cel ce grăeşte de rău pre săracul, mânie pre Celce l-a făcut pre el; iar celce miluieşte pre sărac, cinsteşte pre Celce l-au făcut pre el. Intru răutatea sa va pierì necredinciosul; iar cel ce nădăjdueşte spre Domnul, drept este întru bunătatea Sa. Inima cea bună a băr-

batului odihneşte înţelepciunea; iar inima nebunilor nu se cunoaşte. Dreptatea înalţă neamul; iar păcatele împuţinează seminţiile. Primită este împăratului sluga înţeleaptă; şi cu păstrarea sa leapădă dela sine ocara. Mânia pierde şi pre cei înţelepţi; iar răspunsul cucernic întoarce mânia şi cuvântul aspru aprinde mânia. Limba înţelepţilor ştie cele bune; iar gura celor neînţelepţi spune rele. In tot locul ochii Domnului văd pre cei răi şi pre cei buni. Vindecarea limbii este pom de vieaţă şi celce o păzeşte, acesta se va umpleà de duh.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Ca celce a căzut în tâlhari şi s'a rănit, aşa am căzut şi eu pentru păcatele mele şi sufletul meu este rănit; către cine voiu scăpa să mă tămăduesc? Fără numai către Tine, vindecătorul sufletelor şi al trupurilor; varsă preste mine, Dumnezeule, mila Ta cea mare.

Altă Stihiră glasul al 4-lea.

Alunecându-ne de la desfătarea şi îndulcirea cea dintâi a raiului, pentru călcarea poruncii, am căzut în vieaţă necinstită; că desbrăcându-ne de petrecerea cea cuvioasă şi lăudată a bunătăţilor, am căzut în păcate ca între nişte tâlhari, şi suntem mai mult morţi, abătându-ne de la mântuitoarele Tale învăţături. Ci Te rugăm pre Tine, Stăpâne, Celce Te-ai arătat din Maria şi ai primit patimi fără pătimire, leagă ranele noastre cele pricinuite de păcate şi varsă preste noi milostivirea Ta cea neasemănată şi purtarea Ta de grijă cea tămăduitoare, ca un iubitor de oameni.

Martirica:

Celace ai primit răbdarea sfinţilor martiri, primeşte şi de la noi laudă, iubitorule de oameni, dăruindu-ne nouă cu rugăciunile lor mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Păzeşte pre robii tăi, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, de toate primejdiile, ca să te slăvim pre tine, nădejdea sufletelor noastre.

MARŢI A CINCEA SĂPTĂMANĂ

LA UTRENIE

Treimicile. Apoi cetim Catisma 11, 12 şi 13. După întâia Stihologie, zicem Şezândele cele de umilinţă din Octoih şi a Născătoarei de Dumnezeu.

După a doua Stihologie, cântăm aceste Şezânde ale lui Iosif, glasul al 3-lea.

Prosomia: Pentru mărturisirea...

Cu căldura credinţei prin înfrânare, să ardem patimile neînfrânării şi să fugim de prăpastia păcatului; şi cu pâraele lacrimilor noastre să stingem văpaia cea veşnică strigând: Greşit-am Ţie, prea bunule! Milostiveşte-Te şi ne dărueşte nouă mare milă.

Şi tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace tu una te-ai făcut cort dumnezeesc al Cuvântului, preacurată Fecioară Maică,

întrecând pre îngeri cu curăția, curățește-mă prin rugăciunile tale cu dumnezeeștele ape, pre mine celce m'am spurcat cu păcatele trupului mai mult de cât toți; dăruindu-mi, preacinstită, mare milă.

După a treia Stihologie, zicem această Șezândă a lui Teodor, glasul al 2-lea:

Prosomia: Prea binecuvântată ești...

Prea proslăvit este darul cinstitului post; că printr'însul Ilie profetul a aflat căruță de foc și Moisi a luat lespezile; Daniil s'a făcut minunat, Eliseu a înviat pre mort; tinerii au stins focul, și fiecare printr'însul se face al lui Dumnezeu. Deci, cu acesta desfătându-ne să strigăm: Bine ești cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, Celce bine ai voit așa, slavă Ție.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Rugăciunea ta cea nebiruită câștigându-o în nevoi, scap cu minune mai pre sus de nădejde de ceice mă necăjesc, o Maica lui Dumnezeu; că totdeauna mai 'nainte întâmpini pre ceice se roagă ție cu credință, și sfărâmă desele ispite ale vrăjmașilor. Pentru aceasta cu mulțumită strig către tine: Primește Stăpână aceste scurte mulțumiri, pentru că-mi ești întru toate ajutătoare, Fecioară.

Canonul Mineiului, și această TRI-CÂNTARE a lui Iosif. Și se cetește Cântarea 2-a, din Psaltire.

Cântarea 2-a, glasul al 3-lea, Irmos:

Ia aminte pământule și cerule! și ascultă graiurile „mele, că am să spun pe pă„mânt minunile lui Dumnezeu.

Să ne ridicăm, ca și cu niște aripi sufletele, cu rugăciuni neîncetate și cu înfrânarea și cu gândirea, spre dragostea cea dumnezeească.

Fugind de gerul neînfrânării, să ne încălzim toți cu căldura înfrânării, întru dumnezeescul Duh.

Prin sarea dumnezeeștilor bunătăți, lepădând viermii păcatului, suflete, lipește-te de Dumnezeu.

A Născătoarei de Dumnezeu

Odihnitu-s'a Hristos întru tine, cea singură binecuvântată și s'a îmbrăcat din tine cu trupul Său.

Alt Irmos, glasul al 2-lea

Luați aminte, popoare...

Post curat, rugăciuni, lacrimi, gândire de cele dumnezeești și toată altă faptă bună agonisind, să le aducem lui Dumnezeu Stăpânului.

Eva roabă s'a făcut pentru rod; vezi suflete al meu să nu te amăgești și tu, de se va și ispiti șarpele când va, sfătuindu-te să mănânci rodurile poftei.

Slavă, a Treimii.

Slăvesc trei fețe ale unei firi, pre Tatăl și pre Fiul și pre Du-

hul; o stăpânie a Dumnezeirii, o Impărăţie a tuturor şi o Dumnezeire.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterea ta preacurată este înfricoşată; că Celce a făcut pre om, Dumnezeu este, Carele s'a născut fără început din Tatăl şi din tine mai pe urmă fără de bărbat s'a zămislit.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Pre ceea ce-i curgea sânge o ai tămăduit cu atingerea de poala Ta, Hristoase al meu; fă-mă sănătos de patimi şi pre mine, carele mă a t i n g cu credinţă de mila Ta.

Irmosul:

Luaţi aminte popoare minu-„nile lucrurilor puterii Mele ce-„lei dumnezeeşti şi întru aceasta „veţi cunoaşte, că î n s u m i Eu „sunt Dumnezeul tuturor.

Cântarea 8-a, Irmos:

Pre Celace se slăveşte...

Intru ascuns pândindu-mă în toate zilele cel prea viclean, caută să mă prindă şi s ă m ă facă mâncare luişi. Mântueşte-mă de răutatea l u i, Mântuitorule, Celce ai mântuit pre Iona din chit.

Prin post curăţindu-ne, să ne suim în muntele bunătăţilor şi să auzim luminat, ce va g r ă i nouă Dumnezeu? Că va grăi pace şi luminare şi tămăduire zdrobirilor sufleteşti.

Orbindu-mă în toate zilele cu întunecarea păcatelor, nu pot cunoaşte minunile Tale, Doamne. Pentru aceasta, deschide-mi ochii inimii mele, Iisuse dătătorule de lumină.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu picăturile îndurărilor tale, spală spurcăciunile cele din patimi ale inimii mele, pururea Fecioară nespurcată; dăruindu-mi izvoare aducătoare de lacrimi, spre curăţirea sufletească.

Alt Irmos:

Pre Domnul, Celce a răcorit...

Focul nu se va stinge şi viermele, zice, nu se va sfârşi; teme-te de îngrozire, o suflete al meu! Roagă-te lui Hristos, ca să afli deştătare, unde este locuinţa tuturor celor ce se veselesc.

Doamne! Ridică, rogu-mă, sufletul meu cel aprins de arşiţa poftelor, prin atingerea Ta, ca pre soacra lui Petru; ca să se afle servindu-Ţi cu plăcere, mărturisindu-se întru toţi vecii.

A Treimii.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Pre Tatăl cel pururea veşnic şi fără început să-L lăudăm credincioşii şi pre Fiul, Celce împreună fără început şi pre Duhul, Celce împreună străluceşte din Tatăl, feţe ce sunt de o fiinţă ale unei Stăpânii şi puteri prea înalte.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Marie, cea chemată de Dumnezeu, care ești cu adevărat curățirea credincioșilor; că prin tine se dă iertare tuturor din destul, nu încetă îmblânzind pre Fiul tău și Domnul, pentru ceice te laudă.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție

Deschide-mi, Hristoase, urechile sufletului cele asurzite, și-mi limpezește limba mea, ca odinioară acelui surdo-mut. Ca auzind glasul Tău, să cânt și cu limba să Te laud în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul, Celce a răcorit „de demult în văpaie pre tinerii „evreilor, și a ars într'însa pre „haldei, cu prea slăvire să-L „lăudăm zicând: Binecuvântați „și-L prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea a 9-a, Irmos:

Pre Tine rugul cel nears...

Văpaia focului celui nestins luând în gând, să ne apropiem acum de focul pocăinții, cu cuget prea călduros, patimile arzând.

Cuvânt aprins cu râvnă ieșind din gura ceeace s'a postit de demult, a clătit stihiile: Acestuia râvnește suflete și bine viază.

Cugetând, prea ticălosul meu suflete, la judecata cea înfricoșată, gătește-ți cărările tale pururea, spre plinirea voilor Mântuitorului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Luminează sufletul meu cel întunecat cu negreala poftelor, Preacurată, ceeace ai născut lumina; ca cu credință pururea să te slăvesc.

Alt Irmos:

Pre ceeace mai pre sus...

Toate membrele trupului nostru, se zice, să le punem înaintea lui Hristos arme dreptății, ridicând mâini cuvioase, fără mânie și fără prigoniri.

Tu fiind de față la Apostoli oare când în corabie, Hristoase al meu, ai potolit marea cea sălbăticită. Alinează și întreitele valuri ale gândurilor mele.

Slavă, a Treimii.

Unei firi mă închin, trei fețe laud: pre un Dumnezeu al tuturor, pre Tatăl și pre Fiul și pre Sfântul Duh, Stăpânia cea pururea veșnică.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Curată fiind, ai născut prunc, Fecioară fiind ai plecat; în ce chip au fost amândouă de odată, să rămâi Fecioară după ce ai născut? Dumnezeu este Celce a făcut aceasta: nu mă întreba în ce chip.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Tămăduește-mă, Hristoase al meu, pre mine celce mi-am spurcat sufletul cu tâlhărești patimi, turnând preste mine mila Ta, ca preste cel ce a căzut în mâinile tâlharilor.

Irmosul:

Pre ceeace maipresus de fire „cu trup a zămislit în pântece „pre cuvântul cel fără de ani, „carele mai 'nainte a strălucit „din Tatăl; cu neîncetate laude „să o slăvim credincioşii.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 7.

Sufletul meu cel rănit şi smerit cercetează-l, Doamne, Cela ce eşti doctorul celor bolnavi şi al celor desnădăjduiţi liman neînviforat; că Tu eşti, Celace ai venit mântuitor lumii, ca să ridici din stricăciune pre cel căzut; ridică-mă şi pre mine carele cad înaintea Ta, pentru mare mila Ta. De două ori.

Martirica:

In mijlocul priveliştii celor fărădelege, bucurându-se purtătorii de chinuri, au strigat: Doamne, slavă Ţie.

Slavă, şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te pre tine, preacurată Născătoare de Dumnezeu şi slăvim pre Dumnezeu Cuvântul pre carele L'ai născut, strigând: Slavă Ţie!

La ceas întâi, cetim Catisma a 14,

La ceas al treilea, Catisma a 15.

La ceas al şaselea, Catisma a 16.

La ceasul al şaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 3-lea.

Sprijinitor este nouă Dumnezeul lui Iacov şi apărător în ziua necazului.

Slavă, şi acum, tot acesta:

Prochimen, glasul al 6-lea, Psalm 87.

Sărac sunt eu şi întru ostenele din tinereţele mele.

Stih:

Doamne Dumnezeul mântuirii mele.

Din Profeţia Isaiei cetirc.

Cap. 40, Vers. 18.

Aşa zice Domnul: cu cine aţi asemănat pre Domnul? Şi cu ce asemănare L-aţi asemănat pre El? Au doară teslarul a făcut chipul? Au doară argintarul topind aurul l-a poleit pre el, şi asemănare l-a făcut pre dânsul? Că teslarul alege lemnul neputregăios, şi înţelepţeşte chibzueşte cum va tocmi chipul lui ca să nu se clătească. N'aţi ştiut? N'aţi auzit? Nu s'a vestit vouă din început? N'aţi cunoscut temeliile pământului? Cel ce ţine înconjurarea pământului, şi a pus pre cei ce locuesc pre dânsul ca nişte lăcuste; celce a pus cerul ca o boltă, şi l-a întins ca un cort spre locuinţă. Celce a dat pre Domnul, ca şi cum nimic n'ar stăpâni, şi pământul l-a făcut ca un nimic. Că nu vor semăna, nici vor sădi, nici se va rădăcina în pământ rădăcina lor; suflat-a asupra lor şi s'a uscat, şi viforul ca pre nişte pleve îi va ridica pre dânşii. Acum dar cu cine m'aţi asemănat, şi mă voiu înălţa? Zis-a cel sfânt. Căutaţi în sus cu ochii voştri, şi vedeţi cine a făcut aceste toate? Celce scoate după număr podoaba sa, şi toate pre nume le chiamă dintru multa slavă, şi cu puterea tăriei sale nimic n'a ascuns de tine. Că au doară zice-vei, Iacove, şi ce grăit-ai Israile? Ascunsu-s'a calea mea dela Dumnezeu, şi Dumnezeul meu a luat judecata mea, şi s'a depărtat? Şi acum au n'ai cunoscut, sau n'ai auzit? Dumnezeul cel veşnic, Dumnezeu cel ce a aşezat marginile pământului,

nu va flămânzi, nici se va osteni, nici este aflarea înțelepciunii Lui. Celce dă flămânzilor întărire, și celor fără de durere întristare. Că vor flămânzi pruncii, și vor osteni tinerii și cei aleși vor slăbi. Iar cei ce așteaptă pre Dumnezeu vor muta tăria, și vor lua aripi ca vulturii, alerga-vor și nu vor osteni, umbla-vor și nu vor flămânzi.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 88.

Fericit este poporul carele știe strigarea.

Stih:

Doamne, întru luminarea feței Tale vom merge.

La al noulea ceas, Catisma a 18.

MARȚI SEARA

A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ

In locul Catismei 18, citim Catisma 19. La Doamne strigat-am... Punem stihiri 6 și cântăm trei Stihiri prosomice ale Triodului și trei ale Mineiului.

Prosomicele lui Iosif, glasul al 8-lea.

Prosomia: Ce vă vom numi pre voi...

Având noi dragostea mâncare, cu postul să înfrânăm patimile; și să ne sârguim a vieţui cu bună plăcere lui Dumnezeu, Celui ce S'a înălțat pre cruce pentru noi și cu sulița S'a împuns în coasta Sa. Ca să ne împărtășim desfătării celei mai bune și veșnice, slăvind spre Mântuitorul sufletelor noatre.

Prin lemn am aflat moarte de demult și acum iarăș prin lemnul crucii am dobândit viață. Să omorâm dar pornirile patimilor noi credincioșii și să rugăm pre făcătorul de bine al tuturor, să ajungem la învierea cea mântuitoare; luminați fiind cu fapte dumnezeești și împodobiți cu bunătăți; slăvind pre Mântuitorul sufletelor noastre.

Altă Stihiră a lui Teodor, Glasul al 2-lea

Prosomia: Bunătăților celor mai pre sus...

Lăudăm crucea Ta, Doamne, cea purtătoare de viață și sfintele patimi ale trupului Tău, cele pentru noi; sulița, junghierea, ocările, scuipirile, lovirile cu palma și bătăile cu pumnul, haina cea roșie și cununa cea împletită de spini; prin care scăpându-ne din blestem, ne-ai mântuit pre toți. Pentru aceasta Te rugăm pre Tine, dă-ne să săvârșim cu pace vremea postului.

Și trei de la Mineiu.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalm 89.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și neam.

Stih:

Mai 'nainte de ce s'au făcut munții și s'a zidit pământul și lumea...

De la Facere cetire.

Cap. 15, vers 1.

Iară după cuvintele acestea fost-au cuvântul Domnului către Avram în vedenie, zicând: nu te teme Avrame, Eu te voiu păzi pre tine și plata ta va fi foarte multă. Și a zis Avram: Stăpâne Doamne, ce-mi vei da? Că eu mor fără de feciori, și feciorul slujnicii mele Masec, acesta este Eliezer Damascul. Și a zis Avram: de vreme ce mie nu mi-ai dat sămânță, iată sluga mea va fi după mine moștenitor. Și îndată s'a făcut cuvântul Domnului către dânsul, zicând: nu va fi acesta moștean după tine; ci cel ce va ieși din tine, acesta va fi moște-

nitor. Şi l-a scos pre el afară şi i-a zis lui: caută la cer şi numără stelele de le vei putea număra pre ele, şi i-a zis lui: aşa va fi seminţia ta. Şi a crezut Avram lui Dumnezeu, şi s'a socotit lui spre dreptate. Şi a zis către dânsul: Eu sunt Dumnezeul cel ce te-am scos din ţara Haldeilor, ca să-ţi dau ţie pământul acesta să-l moşteneşti pre el. Şi a zis: Stăpâne Doamne! Cum voiu cunoaşte că-l voiu moşteni pre el. Şi i-a zis lui: ia o junice de trei ani şi o capră de trei ani şi un berbece de trei ani şi o turturea şi un porumb. Şi luând el acestea toate, le-a despicat în două şi le-a pus pre ele cu faţa una către alta; iar pasările nu le-a despicat. Şi s'au pogorît pasările pre trupurile cele despicate, şi a şezut Avram lângă ele. Iară când apunea soarele, uimire a căzut pre Avram, şi iată frică mare şi întunecată l-a coprins pre dânsul. Şi s'a zis către Avram: ştiind vei şti că nemernică va fi sămânţa ta în pământ strein, şi o vor supune pre ea robiei, şi o vor chinui şi o vor smeri pre ea patru sute de ani. Iară pre neamul acela căruia vor sluji, îl voiu judeca Eu; iară după aceia vor ieşi aicea cu avere multă. Şi tu vei merge la părinţii tăi în pace, ajungând la bătrâneţe bune.

Prochimen, glasul al 5-lea. Psalm 90

Cel ce locueşte întru ajutorul celui de sus, întru acoperământul Dumnezeului ceresc se va sălăşlui.

Stih:

Zice-va Domnului, sprijinitorul meu eşti.

De la Pilde cetire.

Cap. 15, vers 7.

Vuzele dreptilor se leagă cu pricepere; iar inima celor neînţelepţi nu este întărită. Jertfele necredincioşilor urâciune sunt Domnului; iar rugăciunile celor ce se îndreptează sunt primite de dânsul. Urâciune sunt Domnului căile necredincioşilor; iar pre cei ce umblă după dreptate îi iubeşte. Învăţătura celui fără de răutate se cunoaşte dela cei ce trec; iar cei ce urăsc certarea se sfârşesc grozav. Iadul şi pierzarea de faţă sunt la Domnul, cum dar nu şi inimile, oamenilor? Cel neînvăţat nu va iubi pre cei ce-l ceartă pre el; şi cu cei înţelepţi nu va vorbi. Inima veselindu-se înfloreşte faţa; iar fiind întru scârbă se mâhneşte. Inima dreaptă caută ştiinţă; iar gura celor neînvăţaţi caută cele rele. In toată vremea ochii celor răi primesc cele rele, iar cei buni sunt în linişte pururea. Mai bună este o părticică mică cu frica Domnului, decât vistierii mari fără de frică. Mai bun este ospăţul cu legume spre dragoste şi spre prieteşug, decât viţelul dela iesle cu vrajbă. Omul mânios aţâţă gâlcevi; iar cel ce rabdă mult, potoleşte şi ceeace va să fie. Omul cel îndelung răbdător împacă vrăjbile; iar cel necredincios mai vârtos le întărâtă. Căile celor leneşi sunt aşternute cu spini, iar ale celor harnici sunt netede.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, glasul al 5-lea.

Impingându-mă de patimi eu ticălosul, m'am surpat de la calea Ta cea dreaptă în prăpastie; şi adunându-se levitul şi preotul, au trecut pre lângă mine; iar Tu, Hristoase, m'ai miluit şi cu arma crucii Tale, spărgând înscrisul păcatului, m'ai luminat cu nepătimirea şi m'ai făcut împreună şezător cu Tatăl. Pentru aceasta strig: Celace eşti necuprins de minte, Doamne, slavă Ţie.

Altă Stihiră, glasul al 8-lea.

Din Ierusalim m'am pogorît, alunecându-mă de la poruncile Tale cele scrise întru dânsul neamurilor şi în Ierihon mergând şi de bunăvoie urmând celor ce au fost într'însul, cari s'au dat de demult de Tine spre uciderea poporului Tău, pentru răutatea lor şi pentru neascultarea m'am dat patimilor celor stricătoare, ca unor tâlhari; de cari rănit fiind şi mai mult mort rămâind, Celace Ţi-ai rănit trupul de bună voie, cu

piroanele și cu sulița pentru păcatul oamenilor și ai săvârșit mântuirea cea de obște prin cruce în Ierusalim; tămăduiește-mă Doamne și mă mântuește.

Martirica:

Martirii Tăi, Doamne, uitând cele din viață și nebăgând seamă de munci, pentru viața ce va să fie, aceleia s'au făcut moștenitori. Pentru aceasta și împreună cu îngerii se bucură; cu rugăciunile lor dărueşte poporului Tău mare milă.

Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Doamne, când Te-a văzut soarele pre cruce răstignit, pre Tine soarele dreptății, razele și-a ascuns și luna și-a schimbat lumina întru întunerec; iar Maica Ta cea cu totul fără prihană la inimă s'a rănit.

MIERCURI

LA UTRENIE

Treimicele. Apoi Catisma 20, 1, 2. După întâia Stihologie, zicem Șezândele crucii din Octih și a Născătoarei crucii.

După a doua Stihologie, zicem această Șezândă a lui Iosif, glasul al 8-lea.

Prosomia: Porunca cea cu taină...

Gustând Adam din lemn fără de cuviință, cu amar a cules rodurile neînfrânării; iar Tu înălțându-te pe lemn îndurate, l-ai scăpat de osânda cea cumplită. Pentru aceasta strigăm Ție: Dă-ne nouă, Stăpâne, să ne oprim despre rodul cel făcător de stricăciune și să facem voia Ta, ca să aflăm milă.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Celce s'a întrupat din curat sângele Tău și mai presus de gând s'a născut din tine, Curată, văzându-L pe lemn răstignit în mijlocul făcătorilor de rele, te-a durut la inimă și ca o Maică plângând ai strigat: Vai mie, Fiul meu! Ce este această dumnezeească și nespusă rânduială a Ta, prin carea ai înviat zidirea Ta? Laud milostivirea Ta.

După a treia Stihologie, zicem această Șezândă a lui Teodor, Glasul al 2-lea.

Prosomia: Prea curatului Tău chip...

Lăudând lemnul crucii cel prea sfânt, ne închinăm pururea bunătății Tale celei desăvârșite, Hristoase, Dumnezeul nostru; că cu aceasta ai rușinat puterile vrăjmașului și ai dat semn celor ce cred întru Tine. Pentru aceasta strigăm Ție cu mulțumită: Învredniceşte-ne pre toți, să plinim cu bucurie vremea postului, în pace petrecând.

Slavă, tot aceasta.

Și acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-Te mielușaua ridicat pe lemn, pre Tine păstorul cel fără prihană, plângând ca o Maică, a strigat: Spre moarte Te-a osândit pre Tine, Fiule, poporul cel nemulțumitor, pentru care ai tins norul spre trecerea lor. Vai mie! mă lipsesc

de fiu, ceeace nu ştiu de bărbat; ci înviază şi străluceşte soare şi mă voiu slăvi între fiii pământenilor.

Psalmul 50.

Şi cântăm CANONUL Mineiului şi această TRI-CÂNTARE, a lui Iosif, şi se cetește Cântarea a 3-a din Psaltire.

Cântarea a 3-a, glasul al 8-lea, Irmos:

Doamne, Cela ce ai făcut...

Osândind vrajba, Ţi-ai tins pe cruce palmele Tale, drepte judecătorule; mântuește-mă acum şi pre mine desfrânatul cel osândit pentru păcate, Mântuitorule, carele Te-am amărît pre Tine, Cel îndelung răbdător.

Poftind vieaţă dobitocească şi făcătoare de patimi, m'am depărtat de la poruncile Tale, prea bunule Mântuitorule, rob făcându-mă cetăţenilor celor streini şi necuraţi; iar acum întorcându-mă, primeşte-mă şi mă mântueşte.

Precum ai deschis de demult urechile gângavului, deschide şi urechile sufletului meu, cele asurzite de voia mea şi mă învredniceşte să aud cuvântul Tău cel de mântuire, Iisuse unule iubitorule de oameni.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Ceeace eşti uşa mântuirii, pod către Dumnezeu, părtinitoare creştinilor, preacurată Stăpână, cârmueşte-mă Fecioară, pre mine cel înconjurat cu primejdiile vieţii şi înviforat.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul al 2-lea, Irmosul:

Mintea mea cea neroditoare...

Pentru milostivirea îndurărilor suindu-Te pe cruce, m'ai tras dintru adâncurile patimilor şi m'ai înălţat Hristoase la cele cereşti.

Tinzându-Ţi Hristoase pe cruce palmele, ai cuprins toate neamurile, cele depărtate de Tine; ca să stea aproape de stăpânirea Ta.

Slavă, a Treimii.

Unime în trei feţe, Treime maipresus de fiinţă, o dumnezeire, Părinte, Fiule şi Duhule cel drept, mântueşte pre cei ce Te cinstesc pre Tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine este putincios din cei pământeşti, să te laude dupre vrednicie, Maică Fecioară? Că tu singură te-ai arătat aleasă între femei şi prea fericită.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Pe cruce Te-ai înălţat, în coastă Te-ai împuns şi ai gustat fiere pentru mine, Iisuse, carele Te-am amărît prin neascultare.

Irmosul:

Mintea mea cea neroditoare, „aducătoare de roadă arată-o, „Dumnezeule, lucrătorul bună„tăţilor şi săditorul celor cu„vioase, cu milostivirea Ta.

Cântarea a 8-a, Irmos:

De şapte ori cuptorul l-au ars...

Căutând cu ochiul cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormirea trândăviei şi carele slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Celce Ţi-ai plecat capul pe cruce şi ai adormit de bună voie, micşorând Hristoase noaptea păcatului, Celace eşti lumina dreptăţii.

Cu daruri îmbogăţitoare din botez fiind împodobit, am iubit mai mult sărăcia răutăţilor şi m'am înstreinat de bunătăţi, eu ticălosul, ducându-mă în loc depărtat al răutăţii. Pentru aceasta întorcându-mă, îmbrăţişează-mă, Mântuitorule, îngrădindu-mă cu crucea Ta întru toţi vecii.

Leapădă suflete beţia patimilor şi cearcă vinul lacrămilor cel curăţitor, prin post; carele veseleşte inima şi veştejeşte poftele şi zdrumică ca cenuşa cuptoarele trupului; şi te sârgueşte a te răstigni împreună cu Hristos, Celce pentru tine s'a pironit pe lemn ca să viezi în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, curăţeşte ranele sufletului meu şi bubele păcatului, spălându-le cu izvoarele cele din coasta Celui ce s'a născut din Tine şi cu pâraele cele dintr'însa curăţindu-le; căci către tine strig şi către tine scap şi pre tine te chem, cea plină de dar.

Alt Irmos:

Pre Domnul Cel slăvit...

Pre Iisus, Celce s'a răstignit trupeşte, iar dumnezeeşte n'a pătimit, Il laudă îngerii şi noi pământenii întru toţi vecii.

Intru răstignirea Ta, Hristoase, luând moartea de ocară şi de blestem, ne-ai mântuit pre noi, scoţându-ne din stricăciune.

Bine cuvântăm pre Tatăl...

Ca Heruvimii Te laud pre Tine o Treime! strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt! Care eşti o Dumnezeire fără început, singură prin Tine şi de nimenea necuprinsă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine preacurată te cinstesc luminat toate neamurile cu laude: că ai născut pre Ziditorul. O minune înfricoşată şi lucru prea fericit!

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Toate le-ai suferit să le pătimeşti pentru unul, ca să mă mântueşti pre mine, Hristoase; laud răstignirea Ta, piroanele şi junghierea, întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Domnul Cel slăvit în „ceruri, cu glasuri îngereşti, să-L „lăudăm toţi pământenii întru „toţi vecii.

Cântarea a 9, Irmosul:

Infricoşatu-s'a de aceasta...

Văzându-Te soarele pre cruce întins, şi-a ascuns razele şi tot pământul s'a clătit cu cutremur, Impărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Celace eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta Te rog, Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu.

Părăsind căile cele de mântuire, am umblat pre cele ce duc la iad, având împrejurul meu întunerec adânc, desfătările, alunecarea patimilor şi viforul ispitelor; pentru aceasta, Te rog, Hristoase, mântueşte-mă cu crucea Ta, ca un mult milostiv.

Cuprins fiind de iarna ispitelor, înecat de întreitele valuri ale patimilor şi înviforat cumplit de viforul desmierdărilor, am ajuns la noianul postului cel blând şi lin, întru carele ocârmuindu-mă cu crucea Ta, îndurate, îndreptează-mă spre mântuire.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislit-ai, Fecioară, fără de sămânţă şi fără de voile trupeşti, pre Cuvântul lui Dumnezeu, Celce a zidit toate şi L'ai născut fără durere de Maică; pentru aceasta mărturisindu-te pre tine, Născătoare de Dumnezeu, cu limba şi cu inima te slăvim.

Alt Irmos:

Fecioria Ta, Născătoare de Dumnezeu...

De voie ai răbdat a Te răstigni, Mântuitorul nostru, ca să dai vieaţă tuturor, scoţându-ne din moarte.

Prin lemn m'am omorît şi prin lemnul crucii am înviat; pre carele pironindu-Te, Hristoase, ai omorît pre vrăjmaşul meu.

Slavă, a Treimii.

Fiului, ca Celui ce este împreună cu Tatăl şi Duhului Sfânt, Celui dimpreună, cu un gând să ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minune prea slăvită şi auzire înfricoşată: In ce chip ai născut ca o Maică preacurată şi ca o Fecioară n'ai cunoscut stricăciunea.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Laud suliţa, slăvesc şi piroanele Tale, buretele, trestia şi crucea: prin care m'am mântuit, Iisuse Dumnezeule.

Irmosul:

Fecioria ta, Născătoare de „Dumnezeu, ceeace eşti neîn„tinată, care nu o a ars focul „Dumnezeirii, cu cântări fără „tăcere o slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 3-lea.

Inălţimea bunătăţilor părăsind, suflete al meu, te-ai pogorît

întru adâncul păcatului, căzând în tâlhari cumpliți: și umplându-te de rane grozave, zaci lepădat și nebăgat în seamă. Pentru aceasta strigă lui Hrissos, Dumnezeului Celui ce s'a răstignit pentru tine și a primit rane de bună voie: Fie-Ți grijă de mine Doamne și mă mântuește.

Alta, glasul al 8-lea.

De gândurile cele tâlhărești rănit fiind eu, ticălosul, m'am făcut mort, Doamne; și ceata profeților m'a trecut, văzându-mă că sunt pe jumătate mort și cu neputință a mă vindeca prin meșteșugurile omenești. Pentru aceasta chinuindu-mă rău, întru smerenia inimii strig Ție, Hristoase Dumnezeule: Varsă preste mine ca un îndurat, mare mila Ta!

Martirica.

Martirii lui Hristos cei nebiruiți, biruind rătăcirea cu puterea crucii, ați luat darul vieții celei veșnice. De îngrozirile tiranilor nu v'ați spăimântat cu muncile fiind chinuiți, v'ați veselit. Și acum sângiurile voastre s'au făcut tămăduiri sufletelor noastre. Rugați-vă, să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, Și acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Cea preacurată dacă Te-a văzut Cuvinte cu trupul spânzurat pre lemn, s'a rănit la inimă și lăcrămând s'a tânguit: Unde ai apus, prea iubitul meu Iisuse, fiul meu și Doamne? Nu mă lăsa singură Hristoase pre mine, carea te-am născut.

La ceas întâi, cetim Catisma 3.

La ceas al treilea, Catisma 4.

La ceas al șeaselea, Catisma 5.

La ceasul al Șaselea.

Troparul Profeției, glasul 1-iu.

Pentru durerile sfinților, cari au pătimit pentru Tine, fii milostiv Doamne și vindecă toate durerile noastre, iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Slavă, Și acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea. Psalmul 91.

Bine este a ne mărturisi Domnului și a cânta numele Tău, preaînalte.

Stih:

A vesti dimineața mila Ta și adevărul Tău în toată noaptea.

Din Profeția Isaiei cetire.

Cap. 41, vers 4.

Așa zice Domnul: Eu sunt Dumnezeul cel dintâiu și la cele viitoare Eu sunt. Văzut-au neamurile și s'au temut și marginile pământului s'au spăimântat și s'au apropiat și au venit împreună. Judecând fiecare să ajute vecinului său și fratelui și va zice: Întăritu-s'a omul meșter și fierarul ce bate cu ciocanul, împreună lucrând, că atunci va zice: încheietură bună este, întăritu-o-a pre ea cu cuie, pune-vor aceastea și nu se vor clăti. Iar tu Israile sluga mea, Iacove pre care te-am ales, sămânța lui Avraam, care am iubit. Pre care l-am luat dela marginile pământului și dela locurile îndepărtate ale lui te-am chemat și ți-am zis ție; sluga Mea ești tu, alesu-te-am și nu te-am părăsit. Nu te teme, că cu tine sunt, nu

te înşela; că Eu sunt Dumnezeul tău, cel ce te-am întărit pre tine, şi ţi-am ajutat ţie, şi te-am întemeiat cu dreapta Mea cea cu dreptate. Iată se vor ruşina şi se vor înfrunta toţi vrăjmaşii tăi, că vor fi, ca şi cum n'ar fi şi vor pieri toţi împrotivnicii tăi. Căuta-vei pre ei şi nu vei afla oameni, cari să te batjocorească pre tine, că vor fi ca şi cum n'ar fi şi nu vor fi cine să se lupte cu tine. Că Eu sunt Dumnezeul tău, celce ţin dreapta ta, carele zic ţie: nu te teme. Nu te teme vierme Iacove, Israile cel puţin la suflet, Eu ţi-am ajutat, zice Dumnezeul tău, celce te izbăvesc pre tine, sfântul lui Israil.

Prochimen, glasul al 6-lea. Psalmul 92.

Domnul s'a împărăţit, întru podoabă s'a îmbrăcat.

Stih:

Imbrăcatu-s'a Domnul întru putere şi s'a încins.

La al noulea ceas, Catisma a 6.

In ştiinţă să fie.

Că de se vor întâmpla Bunele Vestiri în Joia Canonului celui mare, se mută Canonul cel mare, şi-l cântăm mai 'nainte Marţi, tot într'această săptămână. Iar Joi se cântă slujba praznicului, cu Tri-cântarea Apostolilor. Să se caute Tipic la sfârşitul cărţii, la litera V.

MIERCURI SEARA

Cetim în locul Catismei 18, Catisma a 7. La Doamne strigat-am... Stihira Idiomelă care o zicem de două ori. Şi începem Stihurile, dela: cădea-vor în mreaja sa păcătoşii... Glasul al 8-lea.

In tâlharii gândurilor mele căzând m'am prădat de minte eu ticălosul; şi cumplit bătându-mă, tot sufletul mi s'a rănit şi pentru aceasta zac gol de bunătăţi în calea vieţii. Preotul văzându-mă că mă chinuesc de rane, pentru neputinţa tămăduirii trecându-mă, n'a căutat spre mine; şi levitul iarăş nesuferind durerea cea stricătoare de suflet, văzându-mă şi el, a trecut pre lângă mine. Iar Tu, Celace bine ai voit a Te întrupa, nu din Samaria, ci din Maria, Hristoase, Dumnezeule, dăruieşte-mi tămăduire cu iubirea Ta de oameni, vărsând preste mine mare mila Ta.

Stih: Cu glasul meu către Domnul am strigat:

Şi tot aceasta.

Apoi zicem Stih. Vărsa-voi înaintea Lui, rugăciunea mea...

Martirica.

De este vreo bunătate, de este vreo laudă, se cuvine sfinţilor. Că sabiilor şi-au plecat grumazii pentru Tine, Celace ai plecat cerurile şi Te-ai pogorît; vărsatu-şi-au sângele pentru Tine, Celace Te-ai micşorat însuţi şi ai luat chip de rob; smeritu-s'au până la moarte, sărăciei Tale asemănându-se. Pentru ale căror rugăciuni, dupre mulţimea îndurărilor Tale, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

Alte Stihiri ale lui Iosif, glasul al 8-lea.

Prosomia: Doamne, de ai şi stătut înaintea divanului....

Stih: Când lipsea dintru mine duhul meu.

Doamne, Tu ai arătat pre sfinţii Tăi ucenici ceruri cuvântătoare; cu sfinţitele mijlociri ale acestora, scapă-mă din răutăţile pământeşti, înălţând pururea gândul meu, prin înfrânare

şi prin cunoştinţa patimilor mele; ca un îndurat, şi de oameni iubitor.

Stih: In calea aceasta în care am umblat...

A vând vremea postului toţi, ca un ajutor spre lucrurile cele dumnezeeşti, să plângem din toată inima, şi să strigăm Mântuitorului: Doamne mult milostive, pentru ucenicii Tăi, mântueşte pre ceice Te laudă cu fricâ, ca un îndurat şi iubitor de oamneni.

Altă Stihiră, a lui Teodor, glasul acelaş.

Prosomia: Pre cea preamărită...

Stih: luat-am seama de-adreapta şi am privit..

A postoli prea lăudaţi, rugători ai lumii, tămăduitori bolnavilor, păzitorii sănătăţii; în acestea amândouă păziţi-ne pre noi, carii trecem vremea postului; să fim împăcaţi dumnezeeşte unul cu altul, ferindu-ne gândul neturburat de patimi; ca să cântăm toţi laudă lui Hristos, Celui ce a înviat, ca Unui biruitor.

Alte 24 Stihiri, la Greci după Alfa Vita, ale Canonului celui mare; compuse de Andrei Criteanul. Glasul al 4-lea.

Prosomia: Cu lacrimi voiam a spăla...

Stih: Pierit-a fuga de la mine...

T oată vieaţa mea o am cheltuit cu desfrânatele şi cu vameşii: Oare putea-voiu măcar la bătrâneţe să mă pocăesc de celece am greşit? Făcătorule al tuturor şi doctore al celor bolnavi; Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Şi facem la fiecare Stih câte trei închinăciuni.

Stih: Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: Tu eşti nădejdea mea...

D e greutatea nepurtării de grijă sunt cuprins, tăvălindu-mă în noroiu, săgetându-mă cu săgeata lui Veliar, şi-mi spurc pre cel făcut dupre chip; întorcătorule al celor nepurtători de grijă, şi Mântuitorul celor greşiţi, Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Ia aminte spre rugăciunea mea...

F ăcutu-m'am sminteală oamenilor, lucrând ca un pământean cele pământeşti. Cu nunta m'am împreunat din porunca Ta, şi am călcat porunca, spurcându-mi patul; Celce m'ai zidit din pământ, nu trece zidirea Ta; Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Mântueşte-mă de ceice mă gonesc...

U cigaş m'am făcut sufletului meu, grijindu-mă numai de trup. Făcutu-m'am batjocură dracilor, slujind poftelor şi necuviinţelor. Ci cu milostivirea Ta îndură-Te, muncitorule al dracilor; Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Scoate din temniţă sufletul meu...

D e bună voie am greşit, mai mult decât toţi, pentru aceasta sunt părăsit. Am protivnic sufletului meu gândul trupesc şi mă întunecă. Luminătorule al

celor din întunerec şi povăţuitorule al celor rătăciţi, Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Pre mine mă aşteaptă dreptii...

Viu va fi sufletul meu, Doamne, zis-a profetul, şi Te va lăuda; caută-mă pre mine, oaia cea pierdută şi mă rândueşte în turma Ta; dă-mi vreme de pocăinţă, ca suspinând să strig Ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine Doamne, Doamne...

Greşit-am, greşit-am nebăgând în seamă poruncile Tale, Hristoase Dumnezeule; fii milostiv, făcătorule de bine, ca să văd cu ochii cei dinăuntru şi să fug de întunerec, şi să strig Ţie cu frică: Doamne, mai'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Fie urechile Tale luând aminte...

Fiare sălbatice m'au înconjurat, ci mă scoate de la dânsele, Stăpâne; că vrei să se mântuească toţi şi să vie la cunoştinţa adevărului; mântueşte pre toţi oamenii ca un Ziditor, şi împreună cu ei şi pre mine. Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: De te vei uita la fărădelegi Doamne, Doamne, cine va suferi...

Fii mie tămăduire, făcătorule de bine, şi nu mă lepăda Mântuitorul meu; vezi-mă pre mine zăcând întru fărădelegi, şi mă ridică ca un atotputernic, ca să vestesc şi eu faptele mele, şi să strig Ţie: Doamne, mai înainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Pentru numele Tău te-am răbdat Doamne...

Ascunzând talantul cel ce mi s'a dat, ca o slugă nemulţumitoare l-am îngropat în pământ; deci, ca un netrebnic m'am osândit, şi nu mai îndrăznesc să mă rog Ţie; iară Tu, ca Cela ce nu ţii minte răul, milostiveşte-Te spre mine, ca şi eu să strig Ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Din streaja dimineţii până în noapte...

Uscat-ai lacul patimilor celeia ce-i curgea sânge, cu atingerea de poala Ta; lua-voiu şi eu iertarea greşelilor, apropiindu-mă de Tine cu credinţă neîndoită; primeşte-mă şi pre mine, ca pre aceea, şi-mi tămăduieşte durerea. Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El...

Vrei să şezi pe scaun Celace ai făcut cu cuvântul cerul şi pământul; vom sta înaintea Ta, toţi spuindu-ţi păcatele noastre; mai înainte de ziua aceea, primeşte-mă întru pocăinţă; Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Lăudați pre Domnul toate neamurile..

Caută cu ochiul cel mult îndurat și fii mie milostiv, Unule Mântuitorule; dărueşte ape de tămăduiri ticălosului și dosăditului meu suflet. Spală-mă de spurcăciunea faptelor mele, ca să cânt: Doamne, mai 'nainte de sfârșit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Că s'a întărit mila Lui preste noi...

Sabie a gătit Veliar, sârguindu-se să vâneze sufletul meu cel smerit; strein m'am făcut, îndurate, de cunoştința luminii feței Tale; Celace eşti puternic întru tărie, scoate-mă din ghiarele lui. Doamne, mai 'nainte de sfârșit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Către Tine am ridicat ochii mei, Cela ce locuieşti în cer...

Tuturor patimilor m'am făcut rob, părăsind legea și dumnezeeştile scripturi: tămăduește-mă preste tot, făcătorule de bine, Celace pentru mine Te-ai făcut ca mine, Bunule; întoarce-mă, îndurate, stricătorule al patimilor. Doamne, mai 'nainte de sfârșit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Miluește-ne pre noi Doamne, miluește-ne, că prea mult...

Păcătoasa a udat cu lacrimi cinstitele și preacuratele Tale picioare, pre toți îndemnându-i să alerge și să-și ia deslegare de greşelile lor. Dărueşte-mi credința aceleia și mie, Mântuitorule, ca să strig Ție: Doamne, mai 'nainte de sfârșit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție...

Curăţeşte spurcăciunea sufletului meu, Celace ai sărăcit dupre trup pentru mine și ai fost prunc; trimite-mi picătura milei Tale, mie celui neputincios și zdrobit, Hristoase; spală-mă de întinăciune, vindecă-mă de boală. Doamne, mai 'nainte de sfârșit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție...

Întăreşte Stăpâne sufletul meu, ca să alerge la Tine și să slujesc Ție pururea; că Tu eşti acoperitorul meu și păzitorul, sprijinitorul și ajutorul; învredniceşte-mă, Dumnezeule Cuvinte, ca să strig cu îndrăzneală: Doamne, mai 'nainte de sfârșit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție...

Fii nouă zid nebiruit, Iisuse Mântuitorule și milostive Dumnezeule! Că am căzut în năravuri și lucruri înșelătoare. Ci ridică zidirea Ta ca un făcător de bine și Te milostiveşte spre dânsa ca un îndurat. Doamne, mai 'nainte de sfârșit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție...

Fiu desfrânat m'am făcut, risipind bogăţia şi mă topesc acum de foame; ci alerg sub acoperemântul Tău, primeşte-mă ca pre acela, Părinte bunule şi mă învredniceşte a fi părtaş mesei Tale; ca să strig Ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Pentru pismă a scos din rai începătorul răutăţii pre cel întâi zidit, iară tâlharul, celce a strigat pe lemn, pomeneşte-mă! a luat raiul; pentru aceasta şi eu cu credinţă şi cu frică strig: Pomeneşte-mă! Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie...

Tinde-mi mâna ca lui Petru şi mă scoate dintru adânc, Dumnezeule; dărueşte-mi dar şi milă, cu rugăciunea celei cu totul fără prihană Maicii Tale, carea Te-a născut fără sămânţă şi ale tuturor sfinţilor Tăi. Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Stih: Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie...

Primeşte-mă pre mine, carele cânt în toate zilele, Mielule, Cela ce ai ridicat păcatul lumii, dau în mânile Tale sufletul şi trupul meu şi în toată ziua şi noaptea, dupre datorie, strig Ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi sfântului Duh.

O milostivirea Ta cea negrăită, prea bunule, Celace nu ţii minte răul, Doamne! O Cela ce eşti fără de păcat şi îndurat! Nu mă lepăda pre mine de la faţa Ta, ca şi eu cu mulţumită bucurându-mă şi cântând, să strig Ţie: Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până cu nu pier, mântueşte-mă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor Amin.

O negrăită smerenia Ta! O, naşterea Ta cea prea minunată şi streină! O, cum Te-a purtat Fecioara prunc în braţele sale, pre Tine făcătorul şi Dumnezeul, Celce ai primit a Te întrupa dintr'ânsa, făcătorule de bine; Doamne, mai 'nainte de sfârşit, până ce nu pier, mântueşte-mă.

Eşire: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea Psalm 93.

Dumnezeul răsplătirilor, Domnul Dumnezeul răsplătirilor şi nu s'a îndoit.

Stih:

Inalţă-Te, celace judeci pământul, răsplăteşte plata mândrilor.

De la Facere cetire.

Cap. 17, Vers. 1.

Iară când a fost Avram de nouăzeci şi nouă de ani, s'a arătat Domnul lui Avram şi i-a zis: Eu sunt Dumnezeul tău, fă ce este plăcut înaintea Mea şi fii fără de prihană. Şi voiu pune legătura Mea între Mine şi între tine; şi te voiu îmmulţi foarte. Şi a căzut Avram pre faţa sa şi i-a grăit Dumnezeu lui zicând: Iată, ia şi legătura Mea cu tine şi vei fi tată a multor neamuri. Şi nu se va mai

chema numele tău Avram, ci va fi numele tău Avraam; pentru că tata a multe neamuri te-am pus pe tine. Și te voiu crește foarte, foarte și te voiu pune întru neamuri, și împărați din tine vor ieși. Și voiu pune legătura mea între tine și între semința ta după tine întru neamurile lor spre legătură veșnică, ca să fiu Dumnezeu ție și seminției tale după tine. Și voiu da ție și seminției tale după tine pământul în care locuești, tot pământul lui Hanaan spre stăpânire veșnică; și Eu voiu fi lor Dumnezeu. Și a zis Dumnezeu către Avraam tu să păzești legătura Mea și sămânța ta după tine întru neamurile lor.

Prochimen, glasul al 4-lea, Psalm 94.

Cântați Domnului cântare nouă.

Stih:

Cântați Domnului, binecuvântați numele Lui.

De la Pilde cetire.

Cap. 15, Vers. 21.

Fiul înțelept veselește pre tatăl său; iar fiul neînțelept batjocorește pre muma sa. Cărările celui nebun sunt lipsite de înțelepciune; iar omul cel înțelept drept umblă. Schimbă gândurile ceice nu cinstesc adunarea; iar în inimile celorce se sfătuesc rămâne sfatul. Că nu-l ascultă pre el cel rău, nici va zice ceva de folos și bun adunării de obște. Căile vieții sunt cugetele celui înțelegător, ca să se ferească de iad și să se mântuească. Casele defăimătorilor le surpă Domnul și întărește hotarul văduvei. Urâciune este Domnului gândul nedrept; iar cuvintele celor curați sunt cuvioase. Pierde-se pre sine celce ia daruri; iar celce urăște luarea de daruri viu va fi. Cu milosteniile și cu credința se curățesc păcatele și cu frica Domnului se ferește fiecare de rău. Inimile drepților se învață credință: iar gura necredincioșilor răspunde rele. Primite sunt la Domnul căile oamenilor drepți, că prin acelea și vrăjmașii prietini se fac. Departe stă Dumnezeu de cei necredincioși; iar rugăciunile drepților le ascultă. Mai bună este puțină luare cu dreptate; decât roduri multe cu nedreptate. Inima omului să gândească lucruri drepte; ca să se îndrepteze de Dumnezeu căile lui. Ochiul văzând bune veselește inima; și vestea cea bună îngrașă oasele; celce ascultă mustrările vieții, va petrece între cei înțelepți. Celce leapădă învățătura, se urăște pre sine; iar celce păzește învățăturile își iubește sufletul său. Frica Domnului este învățătură și înțelepciune și începutul mărirei răspunde ei; și merge mărirea înaintea celor smeriți. La om este voirea inimii, iar dela Domnul răspunsul limbei. Toate lucrurile celui smerit arătate sunt înaintea lui Dumnezeu; iar cei necurați în ziua cea rea vor pieri. Cât ești de mare atâta te smerește și vei afla milă înaintea Domnului Dumnezeu. Necurat este înaintea lui Dumnezeu tot cel cu inimă înaltă și celce'și pune mâna în mână cu nedreptate nu se va îndrepta. Inceputul căii celei bune este a face dreptate, că primită este la Dumnezeu mai mult decât aducerea de jertfe. Celce caută pre Domnul va afla minte cu dreptate și ceice-L caută pre El, cu dreptate vor afla pace. Toate lucrurile Domnului sunt cu dreptate și se ține cel necredincios la ziua cea rea.

Apoi: Să se îndrepteze rugăciunea mea... Și ceea-laltă urmare a Liturghiei celei mai 'nainte sfințite. Iară de nu va fi Liturghie, La Doamne strigat-am... cântăm, trei prosomice ale Triodului și 24 Stihiri ale Canonului celui mare. Prochimenul și cetirile.

LA STIHOAVNA

Idiomela zilii de două ori și Martirica. Slavă, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu. Și celelalte.

La masă deslegăm la untdelemn și la vin, pentru osteneala privigherii. După cinarea cea mică o cetim în chilii.

După: Sfinte Dumnezeule... zicem Condacul sfântului Andrei, al Canonului celui mare. Asemenea și Mezo-noptica o cetim în chilii.

VEZI. De se vor întâmpla 40 de martiri în Joia Canonului celui mare, Slujba lor se cântă toată mai 'nainte, în Marțea acestei săptămâni.

JOI A CINCEA SĂPTAMÂNĂ

A SFÂNTULUI POST

Tocăm la al patrulea ceas din noapte; și adunându-ne în biserică, face preotul începere dupre obiceiu și zicem: Impărate ceresc, Sfinte Dumnezeule, după Tatăl nostru,

Doamne milueşte de 12 ori. Slavă, Şi acum, Veniţi să ne închinăm şi Utrenia dupre regulă. După Psalmi, cântăm Aliluia şi Treimicile glasului. Şi cetim Catisma a 8. Apoi Şezândele din Ochtih. Apoi cetim vieaţa cuvioasei Mariei în două stări. Apoi Psalm 50. Să cântăm Domnului, nu-l cântăm: ci îndată începem CANONUL cel mare, rar, cu glas umilit şi cu inimă înfrântă; făcând la fie-care tropar câte trei închinăciuni.

CANONUL CEL MARE

Compus de sfântul părintele nostru Andrei Criteanul Ierosolimitul. Irmosul de două ori.

Cântarea 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire, „Acesta este Dumnezeul meu „şi-L voiu mări pre El; Dumne„zeul părintelui meu şi-L voiu „înălţa pre El, că cu slava s'a „preaslăvit. De două ori.

Pripeală.

Milueşte-mă, Dumnezeule, milueşte-mă...

De unde voiu începe a plânge faptele vieţii mele celei ticăloase? Care începere voiu pune Hristoase tânguirii cestei de acum? Ci ca un milostiv dă-mi iertare greşelilor.

Vino, ticăloase suflete, împreună cu trupul tău, de te mărturiseşte la Ziditorul tuturor. Şi te părăseşte de acum de dobitocia cea mai din'nainte şi adă lui Dumnezeu lacrimi de pocăinţă.

Râvnind neascultării lui Adam celui întâi zidit, m'am cunoscut pre mine desbrăcat de Dumnezeu şi de împărăţia cea vecuitoare şi de desfătare, pentru păcatele mele.

Vai, ticăloase suflete! Pentru ce te-ai asemănat tu Evei celei dintâi? Că ai căzut rău şi te-ai rănit amar; că te-ai atins de pom şi ai gustat cu îndrăzneală dobitocească mâncare.

In locul Evei celei simţite, făcutu-s'a mie Evă înţelegătoare, cugetul cel cu poftă trupească; arătându-mi cele dulci şi gustând pururea din băutura cea amară.

Dupre dreptate s'a lepădat Adam din Edem, nepăzind o poruncă a Ta, Mântuitorule. Dară eu ce voiu pătimi, nebăgând seamă totdeauna de cuvintele Tale cele de vieaţă.

Covârşind eu uciderea lui Cain, din buna voinţă m'am făcut ucigaş sufleteşte-i cunoştinte, hrănindu-mi trupul şi oştind asupra lui cu faptele mele cele viclene.

Nu m'am asemănat Iisuse dreptăţii lui Avel. Daruri primite nu Ţi-am adus Ţie nici odinioară, nici fapte dumezeeşti, nici jertfă curată, nici vieaţă fără prihană.

Precum Cain, aşa şi noi ticăloase suflete, am adus fapte spurcate făcătorului tuturor şi jertfă cu prihană şi vieaţă netrebnică; pentru acestea ne-am şi osândit d'impreună.

Ziditorule, făcându-mă lut viu ai pus întru mine trup şi oase şi suflare şi vieaţă; ci o făcătorul meu, Mântuitorul meu şi judecătorule, primeşte-mă pre mine celce mă pocăesc.

Mărturisesc Ţie, Mântuitorule, păcatele care am făcut şi ranele sufletului şi ale trupului meu, care tâlhăreşte mi-au pus mie asupră cugetele cele ucigătoare din lăuntru.

De am şi greşit, Mântuitorule, dar ştiu că eşti iubitor de oameni; baţi cu milă şi Te milostiveşti ferbinte; pre celce plânge îl vezi şi alergi ca un părinte, chemând pre cel pierdut.

Pre mine, cel lepădat înnaintea uşilor Tale, Mântuitorule, măcar la bătrâneţe nu mă lasă în iad deşert, ci mai 'nainte de sfârşit, ca un iubitor de oameni, dă-mi iertare greşelilor.

Eu sunt cel căzut în tâlhari, în cugetele mele; cu totul sunt rănit acum de dânsele şi plin de bube! Ci Tu însuţi viind de faţă, Hristoase Mântuitorule, vindecă-mă.

Preotul văzându-mă mai înnainte m'a trecut şi Levitul văzându-mă gol întru răutăţi, nu m'a băgat în seamă; iar Tu, Iisuse, Celce ai răsărit din Maria, venindu-mi de faţă, mileşte-mă.

Mielule al lui Dumnezeu Cela ce ai ridicat păcatele tuturor, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca un milostiv dă-mi lacrimi de umilinţă.

V remea este a pocăinţei, vin către Tine, Făcătorul meu; ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca un îndurat dă-mi lacrimi de umilinţă.

Să nu mă urăşti, Mântuitorule, să nu mă lepezi dela faţa Ta; ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca un milostiv dă-mi iertare păcatelor.

Greşelile mele cele de voie şi cele fără de voie, Mântuitorule, cele vădite şi cele ascunse, cele ştiute şi cele neştiute, toate iertându-le, ca un Dumnezeu, milostiveşte-Te şi mă mântueşte.

Din tinereţe, Mântuitorule, poruncile Tale am lepădat şi mi-am trecut toată vieaţa cu pofte, negrijindu-mă şi levenindu-mă; pentru aceasta strig Ţie, Mântuitorule; măcar la sfârşit mântueşte-mă.

Bogăţia sufletului cheltuind-o întru păcate, pustiu sunt de creştineşti bunătăţi şi flămânzind strig: Dătătorule de milă, apucând înainte mileşte-mă.

Inaintea Ta cad, Iisuse, greşit-am Ţie, milostiveşte-Te spre mine; ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca un îndurat, dă-mi lacrimi de umilinţă.

Să nu intri cu mine la ju-

decată, v ă d i n d faptele mele, iscodind cuvintele şi îndreptând pornirile; ci cu îndurările Tale, trecând cu vederea răutăţile m e l e, mântueşte-mă Atotputernice.

Alt CANON al cuvioasei maicii noastre Maria, Egipteanca. Glas şi Irmos acelaş. Al căruia acrostih este:

Cuvioasă Marie, tu ne ajută...

Pripeală:

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi...

Tu-mi dă dar luminător din osârdia ta cea dumnezească de sus, ca să scap de întunerecul patimilor; şi să laud din inimă faptele vieţii tale cele frumoase, Marie.

Plecându-te dumnezeştelor legi ale lui Hristos, la Dânsul ai venit, lăsând pornirile desfătărilor cele neoprite şi toată fapta cea bună, foarte cu cucernicie ca pre una ai săvârşit.

Cuvioase părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile tale Andree, scapă-ne de patimile cele fără de cinste şi ne arată părtaşi acum împărăţiei lui Hristos, pre noi ceice te lăudăm pre tine, slăvite, cu credinţă şi cu dragoste, rugămu-ne.

Slavă, a Treimii.

Treime, fiinţă prea I n a l t ă c ă r e i a ne închinăm întru o Unime, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca o milostivă dă-mi lacrimi de umilinţă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea şi folosirea celorce te laudă pre tine, ridică de asupra mea lanţul cel greu al păcatului şi ca o Stăpână Curată, mă p r i m e ş t e pre mine celce mă pocăesc.

Şi iarăş cântăm Irmosul:

Ajutor şi acoperitor...

Intr'amândouă stranele.

Cântarea a 2-a, Irmos:

Ia aminte cerule şi voiu grăi şi voiu lăuda pre Hristos, carele „a venit din Fecioară cu trup.

De două ori.

Miluieşte-mă Dumnezeule, miluieşte-mă.

Ia aminte cerule şi voiu grăi, pământule primeşte în urechi g l a s u l celuice se pocăeşte lui Dumnezeu şi-L laudă pre Dânsul.

Ia aminte Dumnezeule, Mântuitorul meu, cu ochiul Tău cel blând, şi-mi primeşte mărturisirea mea cea călduroasă.

Greşit-am mai mult de cât toţi oamenii, însumi am greşit Ţie; ci Te milostiveşte Mântuitorule ca un Dumnezeu spre făptura Ta.

Viforul răutăţilor m'a cuprins, milostive D o a m n e; ci ca lui Petru, tinde-mi şi mie mână Ta.

Lacrimile desfrânatei, Indurate şi eu le vărs înaintea Ta; milostiveşte-Te spre mine, Mântuitorule, cu îndurarea Ta.

Intunecatu-mi-am frumuseţea

sufletului cu dulceţile poftelor şi cu totul toată mintea ţărână mi-am făcut.

Ruptu-mi-am acum vestmântul cel dintâi, carele mi l-ai ţesut mie, Ziditorule, din început şi pentru aceasta zac acum gol.

Imbrăcatu-m'am cu haină ruptă care, mi-a ţesut mie şarpele cu sfătuirea şi mă ruşinez.

Căutat-am spre frumuseţea pomului şi mi s'a amăgit mintea şi acum zac gol şi mă ruşinez.

Lucrat-au pre spatele mele toţi începătorii răutăţilor, lungind asupra mea fărădelegea lor.

Pierdutu-mi-am frumuseţea cea întâi zidită şi podoaba mea şi acum zac gol şi mă ruşinez.

Cusutu-mi-a hainele de piele păcatul, golindu-mă de haina cea dintâi ţesută de Dumnezeu.

Imbrăcat sunt cu îmbrăcăminte de ruşine, ca cu nişte frunze de smochin, spre vădirea patimilor mele celor din buna voia mea.

Imbrăcatu-m'am urât cu haină împestrită şi sângerată prin curgerea vieţii celei cu patimi şi iubitoare de desfătări.

Intinatu-mi-am haina trupului meu şi mi-am spurcat podoaba cea dupre chipul şi dupre asemănarea Ta, Mântuitorule.

Căzut-am întru întristarea patimilor şi în stricăciunea cea trupească şi pentru aceasta acum vrăjmaşul mă necăjeşte.

Vieaţă iubitoare de cele pământeşti şi iubitoare de averi prin neînfrânare alegând eu, Mântuitorule, m'am împresurat acum cu sarcină grea.

Imbodobitu-mi-am chipul trupului, cu îmbrăcăminte de multe feluri de cugete grozave şi mă osândesc.

Grijitu-m'am cu deadinsul numai de podoaba mea cea din afară, nebăgând seamă de cortul din lăuntru cel dupre chipul lui Dumnezeu.

Chip făcând grozăviei patimilor mele cu pofte iubitoare de desmerdare, mi-am stricat frumuseţea minţii.

Ingropat-am Mântuitorule cu patimile frumuseţea chipului celui dintâi; ci precum drahma oare-când, aşa mă caută şi mă află.

Greşit-am, ca şi păcătoasa strig Ţie, însumi am greşit primeşte Mântuitorule, ca nişte mir şi lacrimile mele.

Alunecatu-m'am desfrânat ca şi David şi m'am înoroit; ci mă spală şi pre mine cu lacrimile mele, Mântuitorule.

Fii mie milostiv, strig Ţie, ca şi vameşul; Mântuitorule, curăţeşte-mă; că nimenea din cei

din Adam n'au greşit Ţie, precum eu.

Nici lacrimi, nici pocăinţă nu am, nici umilinţă; ci Tu însuţi acestea Mântuitorule dărueştemi-le, ca un Dumnezeu.

Uşa Ta să nu mi-o închizi atuncea, Doamne, Doamne; ci să o deschizi, mie, celuice mă pocăesc către Tine.

Iubitorule de oameni, Celace voeşti să se mântuească toţi, Tu mă cheamă ca un bun şi mă primeşte pre mine celce mă pocăesc.

Ascultă suspinurile sufletului meu şi primeşte picăturile ochilor mei Doamne şi mă mântueşte.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, ceeace una eşti prea lăudată, roagă-te cu de adinsul, ca să ne mântuim noi.

Alt Irmos.

Vedeţi, vedeţi! că Eu sunt „Dumnezeu, Carele am plouat „mannă şi apă din piatră am „izvorât de demult în pustie, „poporului Meu, cu singură „dreapta şi cu tăria Mea.

Vedeţi, vedeţi! că Eu sunt Dumnezeu; ascultă suflete al meu pre Domnul, Celce strigă şi te depărtează de la păcatul cel mai dinnainte, şi te teme ca de un nefăţarnic judecător şi Dumnezeu.

Cui te-ai asemănat, mult păcătoase suflete? Vai mie! lui Cain, celui dintâi şi lui Lameh aceluia, ucigându-ţi cu pietre trupul, cu fapte rele şi omorându-ţi mintea cu pornirile cele dobitoceşti.

Pre toţi cei mai 'nainte de lege trecându-i, o suflete! lui Sit nu te-ai asemănat, nici lui Enos ai urmat, nici lui Enoh cu mutarea, nici lui Noe; ci te-ai arătat sărac de vieaţa dreptilor.

Tu însuţi, suflete al meu, ai deschis jghaburile mâniei Dumnezeului tău şi ţi-ai înecat trupul, ca şi tot pământul şi faptele şi vieaţa; şi ai rămas afară de mântuitoarea corabie.

Bărbat am ucis zice, spre rană mie şi tânăr spre vătămare, Lameh plângând a strigat; iar tu, nu te cutremuri, o suflete al meu, întinându-ţi trupul şi mintea spurcându-ţi.

O! cum am râvnit lui Lameh, ucigătorului celui mai de 'nainte, sufletul ca pre un bărbat, mintea ca pre un tânăr şi ca pre un frate trupul mi-am ucis, ca şi Cain ucigaşul, cu pornirile cele poftitoare de dezmerdări.

Turn te-ai meşteşugit să zideşti, o suflete! şi întărire să faci poftelor tale; de n'ar fi oprit Ziditorul sfaturile tale şi de n'ar fi surpat până la pământ meşteşugirile tale.

Plouat-a Domnul oarecând foc din cer, arzând fărădelegea cea înfierbântată a Sodomenilor; iar tu ţi-ai aprins focul gheenei, întru carele vrei să arzi, o suflete!

Rănitu-m'am, vătămatu-m'am, iată săgeţile vrăşmaşului au pătruns sufletul meu şi trupul. Iată ranele şi bubele şi sdruncinăturile strigă şi vătămăturile patimilor mele celor de bună voie.

Cunoaşteţi şi vedeţi, că Eu sunt Dumnezeu, Celce ispitesc inimile, înfrânez cugetele şi vădesc faptele; ard păcatele, judec pre cel sărac şi pre cel smerit şi pre mişelul.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tins-ai mâinile tale către înduratul Dumnezeu, Marie, afundându-te întru adâncul răutăţilor şi ţi-a întins mână de ajutor cu milostivire, ca şi lui Petru, cercând cu adevărat întoarcerea ta.

Cu toată osârdia şi cu dragoste ai alergat către Hristos, urând calea cea dintâi a păcatului; şi în pustiile cele neumblate hrănindu-te şi poruncile Lui cele dumnezeeşti curat săvârşind.

Cuvioase părinte Andree, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Vedem, vedem o suflete iubirea de oameni a lui Dumnezeu şi Stăpânului; pentru aceasta, mai 'nainte de sfârşit să cădem înaintea Lui cu lacrimi, strigând: Cu rugăciunile lui Andrei, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Slavă, a Treimii.

Treime fără început, nezidită, nedespărţită Unime, primeşte-mă pre mine, celce mă pocăesc, şi mă mântueşte pre mine, celce am greşit; a ta zidire sunt, nu mă trece; ci mă iartă şi mă scapă de osânda focului.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Preacurată Stăpână Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celorce aleargă la tine şi limanul celor înviforaţi; pre milostivul şi făcătorul şi Fiul tău, fă-L îndurat şi mie cu rugăciunile tale.

Şi iarăş zicem Irmosul al doilea:

Vedeţi, vedeţi...

Intru amândouă stranele.

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pre piatra cea neclătită a poruncilor Tale, Hristoase, „întăreşte mintea mea.

De două ori.

Foc dela Domnul plound oarecând, a ars Domnul de demult pământul Sodomenilor.

In munte scapă, suflete, ca Lot acela şi fugi 'n Sigor.

Fugi de aprindere, o suflete! Fugi de arderea Sodomului! Fugi de stricăciunea dumnezeeştei văpăi!

Mărturisescu-mă Ţie, Mântuitorule; greşit-am Ţie fără măsură; ci lasă-mi, iartă-mi ca un îndurat.

Greşit-am Ţie singur eu, greşit-am mai mult de cât toţi; Hristoase Mântuitorule, nu mă trece cu vederea.

Tu eşti păstorul Cel bun; caută-mă pre mine mielul şi rătăcit fiind, nu mă trece cu vederea.

Tu eşti dulcele Iisus, Tu eşti Ziditorul meu; întru Tine, Mântuitorule, mă voiu îndrepta.

A Treimii.

Prea sfântă Treime, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi.

O Treime, unime Dumnezeule! mântueşte-ne pre noi de înşelăciune şi de ispite şi de primejdii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântueşte-ne pre noi.

Bucură-te, pântece primitor de Dumnezeu! bucurăte, scaunul Domnului! bucură-te, Maica vieţii noastre.

Alt Irmos:

Întăreşte, Doamne, pre piatra „poruncilor Tale, inima mea „cea clătită: că Insuţi eşti sfânt „şi Domn.

Izvor de vieaţă Te-am câştigat pre Tine surpătorul morţii, şi strig Ţie din inima mea mai 'nainte de sfârşit; Greşitam! Milostiveşte-Te şi mă mântueşte.

Păcătoşilor din vremea lui Noe am urmat, Mântuitorule, moştenind osândirea acelora întru cufundarea potopului.

Greşit-am, Doamne, greşit-am Ţie, milostiveşte-Te spre mine; că nu este cineva între oameni, din ceice au greşit, pre carele să nu-l fi întrecut eu cu păcatele.

Lui Ham aceluia, batjocoritorul de tată, urmând suflete, n'ai acoperit ruşinea celui de aproape, cu faţa înapoi întorcându-te.

Binecuvântarea lui Sim nu o ai moştenit, ticăloase suflete, şi moştenire desfătată n'ai luat ca Iafet în pământul iertării.

Din pământul Harran, adică din păcat, ieşi suflete al meu şi vino la pământul carele izvorăşte deapururea nestricăciune vie, care Avraam o a moştenit.

De Avraam ai auzit, suflete al meu, carele şi-a lăsat oarecând pământul părinţilor şi s'a făcut nemernic. Urmează şi tu voirii aceluia.

La stejarul din Mamvri ospătând patriarhul pre îngeri, a luat la bătrâneţe vânatul făgăduinţii.

Înţelegând de Isaac, ticăloase suflete al meu, că s'a jertfit cu taină, jertfă nouă Domnului, urmează voinţii Lui.

Auzit-ai suflete al meu de Ismail, că s'a gonit ca un fecior

din slugă; trezeşte-te, vezi, ca nu cumva păcătuind, să paţi asemenea ceva.

Agarei, celei de demult, Egiptencii te-ai asemănat, suflete, făcându-te rob de bună voia ta şi născând semeţia ca pre un nou Ismail.

Scara lui Iacov o ştii, suflete al meu, care s'a arătat dela pământ până la cer; pentruce n'ai avut treaptă tare, buna credinţă?

Preotului lui Dumnezeu şi împăratului celui înstreinat, între oameni de vieaţa lumii, urmează, adică închipuirii lui Hristos.

Să nu te faci stâlp de sare suflete întorcându-te înapoi; să te înfricoşeze pilda Sodomului sus în Sigor mântueşte-te!

De arderea păcatului fugi, suflete al meu, ca şi Lot. Fugi de Sodoma şi de Gomora; fugi de văpaia a toată potta cea dobitocească.

Miluieşte-mă, Doamne, miluieşte-mă strig Ţie, când vei veni cu îngerii Tăi, să răsplăteşti tuturor dupre vrednicia faptelor.

Rugăciunea celorce Te laudă pre Tine, Stăpâne, nu o lepăda ci Te milostiveşte iubitorule de oameni şi dărueşte iertare, celorce se roagă Ţie cu credinţă.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cuprins sunt de furtuna şi de întreitele valuri ale păcatelor. Ci tu maică, mântueşte-mă acum şi mă scoate la limanul dumnezeeştii pocăinţe.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Rugăciune cu osârdie aducând şi acum cuvioasă, către prea milostiva Născătoare de Dumnezeu; cu rugăciunile tale, deschide-mi dumnezeeştile intrări.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lu Dumnezeu pentru noi.

Cu rugăciunile tale dărueşte-mi şi mie iertare datoriilor, o Andree, arhereule al Critului; că tu eşti învăţător prea ales al pocăinţii.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nezidită, fire fără început, care Te lauzi în Treimea feţelor, mântueşte-ne pre noi carii ne închinăm stăpânirii Tale cu credinţă.

Şi acum, a Născătoarii de Dumnezeu.

Pre Fiul, Cel fără de ani din Tatăl, sub ani l-ai născut, neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu; minune streină! Că aplecând ai rămas Fecioară.

Şi iar Irmosul:
Întăreşte Doamne...

Şezânda lui Iosif, glasul al 8-lea
Prosomia: Inviat-ai din morţi...

Luminători de Dumnezeu luminaţi, ceice singuri aţi fost văzători ai Mântuitorului, luminaţi-ne pre noi cari suntem

întru întunerecul vieţii, ca să umblăm acum ca în zi cu bună cuviinţă întru lumina postului, gonind patimile cele de noapte şi să vedem luminatele patimi ale lui Hristos, bucurându-ne.

Slavă, altă Şezândă, glasul al 8-lea.

Prosomia: Porunca cea cu tainâ...

A postoli, cei doisprezece de Dumnezeu aleşi, aduceţi acum rugăciune lui Hristos, ca să trecem toţi curgerea postului săvârşind rugăciuni cu umilinţă şi făcând bunatăţi cu osârdie; ca în acest chip să ajungem să vedem învierea cea slăvită a lui Hristos Dumnezeu, slavă şi laudă aducând.

Şi acum, a Născătoarii de Dumnezeu. asemenea:

N ăscătoare de Dumnezeu, roagă-te împreună cu Apostolii Fiului şi Cuvântului lui Dmunezeu, Celui necuprins, ce s'a născut negrăit din tine mai pre sus de gând, să dăruească lumii pace curată şi să ne dea nouă iertare păcatelor mai înnainte desfârşit, şi să învrednicească pre robii tăi împărăţiei cereşti, pentru bunătatea Sa cea prea multă.

Apoi cetim vieaţa prea cuvioasei Maria Egipteanca de la jumătate. După aceasta, Tri-cântarea cea de Joi, fără metanii.

Cântarea 4, glasul al 8-lea, Irmos:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău şi m'am temut, înţeles-am „lucrurile Tale şi am slăvit „Stăpâne, puterea Ta.

A postolii lui Hristos cei luminaţi, carii au vieţuit cu înfrânare, uşurează nouă vremea postului cu dumnezeeştile lor mijlociri.

O rganul cel cu două-sprezece strune, ceata cea dumnezeească a discipolilor, au cântat cântare de mântuire, turburând cântările cele viclene.

C u ploile Duhului aţi adăpat toată lumea, alungând prea fericiţilor seceta mulţimei dumnezeilor.

A Născătoarei de Dumnezeu:

M ântueşte-mă pre mine, cel ce mă smeresc, carele am vieţuit cu gând înnalt, ceeace ai născut pre celce a înnălţat firea cea smerită, Preacurată.

Altă Tri-cântare, glas acelaş:

Irmos: Auzit-am Doamne...

P rea cinstită ceată a Apostolilor, îndeamnă-te a ruga pre Ziditorul tuturor, ca să ne miluească pre noi, cari te lăudăm pre tine.

F iind ca nişte lucrători ai lui Hristos, Apostoli şi lucrând cu dumnezeescul Cuvânt, totdeauna i-aţi adus roduri toată lumea.

V ie v-aţi făcut lui Hristos, Celui cu adevărat iubit; că aţi izvorît în lume vinul Duhului, Apostoli.

A Treimii. Prea sfântă Treime Dumnezeul nostru.

Sfântă Treime, carea eşti mai pre sus stăpânitoare, cea întru una pre puternică, Părinte, Cuvântule şi Duhule Sfinte, Dumnezeule, lumină şi vieaţă; păzeşte turma Ta.

A Născătoarei de Dumnezeu

Prea sfântă Născătoare de Dumnezeu, mântueşte-ne pre noi.

Bucură-te, scaun în chipul focului; bucură-te, sfeşnic purtător de făclie; bucură-te, muntele sfinţeniei; sicriule al vieţii, cortul cel sfânt al sfintelor.

Alt Irmos al Canonului celui mare:

Auzit-a profetul de venirea „Ta, Doamne şi s'a temut; că „vreai să Te naşti din Fecioară „şi oamenilor să Te arăţi şi a „grăit: Auzit-am auzul Tău şi „m'am temut; slavă puterii „Tale, Doamne.

De două ori.

Lucrurile Tale nu le trece cu vederea, zidirea Ta nu o părăsi, drepte judecătorule; că de am şi greşit eu însumi ca un om şi mai mult decât tot omul, iubitorule de oameni, dar ai putere ca un Domn al tuturor a ierta păcatele.

Se apropie, suflete, sfârşitul, se apropie şi nu te grijeşti, nu te găteşti; vremea se scurtează, scoală-te, aproape lângă uşi este judecătorul; ca un vis, ca o floare trece vremea vieţii. Pentru ce în deşert ne turburăm?

Deşteaptă-te, o sufletul meu! Ia seama faptelor tale, care ai făcut şi le adă pre ele înaintea ochilor tăi; varsă picături de lacrimile tale; spune cu îndrăzneală faptele tale şi cugetele tale lui Hristos şi te îndreptează.

N'a fost în vieaţă păcat, nici faptă, nici răutate, care să nu fi săvârşit eu, Mântuitorule, cu mintea şi cu cuvântul, cu voinţa şi cu gândul şi cu ştiinţa; şi cu fapta păcătuind, ca altul nimenea nici odinioară.

Dintru aceasta m'am judecat, dintru aceasta m'am osândit eu, ticălosul, adică din cunoştinţa mea, de cât carea, nimică nu este în lume mai sâlnic; judecătorule, Mântuitorul meu şi cunoscătorule, milostiveşte-Te şi mă scapă şi mă mântueşte pre mine robul Tău.

Scara care a văzut de demult marele între patriarhi, suflete al meu, este arătarea suirii celei de lucrare şi a înnălţării gândului; deci, de voeşti să vieţuieşti cu lucrarea şi cu cunoştinţa şi cu înălţarea gândului, înoeşte-te.

Arşiţa zilei a răbdat Patriarhul pentru lipsa şi gerul nopţii a suferit, în toate zilele făcând câştigare; păstorind, trudindu-se şi slujind ca să-şi ia amândouă femeile.

Două femei să înţelegi, lu-

crarea şi cunoştinţa întru gândire; însă prin Lia, lucrarea ca pre ceeace a fost cu mulţi copii. Iar prin Rahil, gândirea, ca pre cea cu multă osteneală. Că fără de ostenele, nici lucrarea, nici gândirea nu se va săvârşi, suflete.

Privighează, o suflete al meu şi te fă lăudat, ca cel mare între patriarhi; ca să dobândeşti lucrarea cu gândirea cea înaltă; ca să te faci minte văzătoare de Dumnezeu şi să ajungi în norul cel neapus cu gândirea şi să te faci neguţător de lucruri mari.

Pre cei doisprezece Patriarhi născându-i cel mare între Patriarhi, ţi-a făcut ţie cu taină, suflete al meu, scară spre suirea cea de lucrare; pre fiii săi, ca pre nişte temeiuri şi trepte, ca nişte suişuri, prea înţelepţeşte aşezându-le.

Lui Isav celui urât asemănându-te, suflete, ai dat amăgitorului tău întâia naştere, a frumuseţii cei dintâi; şi de la binecuvântarea părintească ai căzut şi îndoit te-ai amăgit, ticăloase, cu lucrarea şi cu gândirea; pentru aceasta acum pocăieşte-te.

Edom s'a chemat Isav, pentru marea înverşunare a amestecării cu femei. Că cu neînfrânarea pururea aprinzându-se şi cu desmierdările spurcându-se, Edom s'a numit, care va să zică înferbântarea sufletului celui iubitor de păcate.

De Iov cel din gunoi, auzind, o suflete al meu, că s'a îndreptat, n'ai râvnit bărbăţiei aceluia, n'ai avut întărirea gândului lui, întru toate care ai cunoscut, în celece ai ştiut şi în celece te-ai ispitit; ci te-ai arătat nerăbdător.

Cel ce era mai 'nainte pe scaun, acum se vede gol în gunoi, cu rane; cel cu mulţi fii şi mărit de năprasnă fără de fii şi de casă lipsit; că socotea gunoiul palat şi ranele mărgăritar.

Dupre vrednicia împărătească fiind îmbrăcat cu diademă şi cu porfiră, omul cel cu multă avere şi dreptul cel îndestulat de bogăţie şi de dobitoace, degrab sărăcind de avere, de stare şi de împărăţie, s'a stins.

De a fost acela drept şi fără prihană de cât toţi şi n'a scăpat de cursele şi vicleşugurile înşelătorului; dar tu, fiind iubitor de păcate, ticăloase suflete, ce vei face de se va întâmpla să-ţi vină ţie ceva asupră din cele negândite?

Trupul mi-am spurcat, duhul mi-am întinat, preste tot m'am rănit; ci ca un doctor, Hristoase, amândouă prin pocăinţă le tămăduieşte. Spală-le, curăţeşte-le, Mântuitorul meu, arată-le mai curate decât zăpada.

Trupul Tău şi sângele, pentru toţi Ţi-ai pus, Cuvinte, răstignindu-Te, trupul adică, ca să mă înoeşti, iar sângele ca să mă speli. Duhul Ţi-ai dat, ca să mă aduci Hristoase Părintelui Tău.

Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului îndurate, ca să ne mântuim; de bunăvoie pre lemn Te-ai răstignit, Edemul, cel ce se încuiase, s'a deschis; cele de sus şi cele de jos, făptura şi toate neamurile mântuindu-se, se închină Ţie.

Să-mi fie mie scăldătoare sângele cel din coasta Ta, împreună şi băutură şi apa iertării, ceeace a izvorât. Ca să mă curăţesc cu amândouă, ungându-mă şi bând şi ca o ungere şi băutură Cuvinte, cuvintele Tale cele de vieaţă.

Gol sunt spre a intra în cămară, gol sunt şi de a merge la nuntă şi la cină; candela mi s'a stins, fiind fără de untdelemn, cămara mi s'a închis dormind eu. Cina s'a mâncat; iară eu fiind legat de mâini şi de picioare, m'am lepădat afară.

Pahar biserica a câştigat coasta Ta cea purtătoare de vieaţă, din care a izvorât nouă indoit izvorul iertării şi al cunoştinţei; spre închipuirea celei vechi şi celei noui, a amândoror legilor, Mântuitorul nostru.

Timpul vieţii mele este scurt şi plin de dureri şi de vicleşug, ci întru pocăinţă primeşte-mă şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare şi mâncare celui strein; Mântuitorule însuţi Tu mă mileşte.

Falnic sunt acuma şi semeţ cu inima în deşert şi în zadar. Să nu mă osândeşti împreună cu fariseul; ci mai ales dă-mi smerenia vameşului, unule îndurate, drepte judecătorule şi cu acesta împreună mă numără.

Ştiu, îndurate, că am greşit de am ocărît vasul trupului meu; ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare nici mâncare celui strein. Mântuitorule, Tu însuţi mă mileşte.

Insumi idol m'am făcut, spurcându-mi cu poftele sufletului meu. Ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare, nici mâncare celui strein. Mântuitorule, Tu însuţi mă mileşte.

N'am auzit glasul Tău, n'am ascultat scriptura Ta, dătătorule de lege. Ci întru pocăinţă mă primeşte şi întru cunoştinţă mă chiamă; ca să nu mă fac câştigare nici mâncare celui strein. Mântuitorule, Tu însuţi mă mileşte.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Petrecând vieaţă fără de trup cuvioasă, fiind cu trup, ai luat mare dar dela Dumnezeu cu adevărat, ca să foloseşti celor ce te cinstesc cu credinţă; pentru aceasta ne rugăm ţie, mântueşte-ne pre noi cu rugăciunile tale de toate supărările.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

In adânc de necuviinţe mari pogorându-te, nu te-ai oprit acolo; ci te-ai suit cu preamărire, viderat cu gând mai bun, la bunătatea cea desăvârşită prin lucrare, minunând, Marie, firea îngerească.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei, lauda părinţilor, nu-ţi uita rugându-te cu rugăciunile tale, stând lângă Treimea, Dumnezeirea cea prea înaltă, ca să ne mântuim de muncă, ceice te chiemăm pre tine dumnezeescul folositor şi podoaba Critului.

Slavă, a Treimii.

Nedespărţită în fiinţă, neamestecată în feţe, Dumnezeu Te cunosc pre Tine Dumnezeire, una în Treime, ca pre ceeace eşti întocmai cu împărăţia şi întocmai cu tronul; şi strig Ţie cântarea cea mare ce se cântă întreit întru cele de sus.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Şi ai născut şi eşti Fecioară, şi ai rămas întru amândouă cu firea Fecioară. Celace s'a născut înoeşte legile firii, şi pântecele a născut nesimţind dureri. Dumnezeu unde voeşte, să birueşte rândueala firii; că face câte voeşte.

Şi iarăş cântăm Irmosul:

Auzit-a profetul de venirea Ta...

Cântarea a 5, Irmos:

De noapte mânecând, iubitorule de oameni, mă rog „luminează-mă şi mă îndrep„tează la poruncile Tale şi mă „învaţă, Mântuitorule, să fac „voia Ta. De două ori.

In noapte vieaţa mea mi-am trecut pururea, că întunerec s'a făcut mie şi negură adâncă noaptea păcatului; ci ca pre un fiu al zilei arată-mă, Mântuitorule.

Lui Ruvim asemănându-mă, eu ticălosul, făcut-am sfat necuvios şi călcător de lege, asupra lui Dumnezeu celui înalt, spurcându-mi patul meu, precum acela al tătână-său.

Mărturisescu-mă Ţie, Hristoase împărate; greşit-am, greşit-am ca mai 'nainte fraţii lui Iosif, vânzând rodul curăţiei şi al înţelepţiei.

De cei de un sânge s'a dat, s'a vândut în robie dulcele suflet, cel drept, spre închipuirea Domnului; iară tu, suflete, cu totul te-ai vândut răutăţilor tale.

Lui Iosif cel drept şi minţii lui celei curate urmează tică-

loase şi neiscusite suflet şi nu te spurca cu pornirile cele fără pricepere, pururea făcând fărădelege.

De s'a şi sălăşluit în groapă oare-când Iosif, Stăpâne Doamne, dar spre închipuirea îngropării şi a ascultării Tale a fost aceasta; iar eu ce-Ţi voiu aduce Ţie întru acest chip vreodată?

Auzit-ai de sicriul lui Moisi, suflete, cel purtat de apele şi de valurile râului, că s'a păzit de demult ca întru o cămară, fugând de lucrul cel amar al sfatului lui Faraon.

De ai auzit, ticăloase suflete, de moaşele ce ucideau oarecând lucrarea curăţiei cea bărbătească, fără de vârstă, suge acum înţelepciune ca marele Moisi.

Nu ţi-ai omorît mintea lovindu-o, precum marele Moisi pre egipteanul, ticăloase suflete; şi cum te vei sălăşlui, spune-mi, în pustietatea patimilor prin pocăinţă?

In pustietăţi a locuit marele Moisi; vino dar suflete de urmează vieţii lui; ca să te învredniceşti a vedea şi arătarea lui Dumnezeu cea din rug.

Toeagului lui Moisi te închipueşte, suflete, carele a lovit marea şi a închegat adâncul, cu însemnarea dumnezeeştei cruci; prin care vei putea şi tu să săvârşeşti lucruri mari.

Aaron a adus lui Dumnezeu foc fără prihană, fără vicleşug; iară Ofni şi Finees, ca şi tu, suflete, au adus lui Dumnezeu vieaţă spurcată şi streină.

Greu la minte m'am făcut, Doamne, ca şi Faraon cel cumplit, Ianis şi Iamvri, la suflet şi la trup, cufundat cu gândul! Ci ajută-mi mie, Mântuitorule.

Cu lut mi-am amestecat gândul, eu ticălosul. Spală-mă Stăpâne în baia lacrămilor mele, mă rog Ţie, albă făcând haina trupului meu ca zăpada.

De voiu cerca lucrurile mele, Mântuitorule, mă văd pre mine însumi întrecând pre tot omul cu păcatele; că întru cunoştinţă, gândind am greşit, iar nu întru necunoştinţă.

Milostiveşte-Te, milostiveşte-Te Doamne, spre zidirea Ta. Greşit-am, iartă-mă, Cela ce eşti însuţi din fire curat şi afară de Tine nimenea altul nu este fără pată.

Pentru mine ai luat chipul meu, Dumnezeu fiind; arătat-ai minuni, vindecând pre cei leproşi şi întărind pre cei slăbănogi; curgerea celeea ce-i curgea sânge o ai oprit, Mântuitorule, cu atingerea de poalele Tale.

Celeea ce-i curgea sânge urmează, ticăloase suflete, năzueşte, ţine-te de poalele lui Hristos, ca să te izbăveşti de bătăi şi să auzi de la Dânsul: credinţa ta te-a mântuit!

Celei gârbovite urmează, o suflete! Apropie-te, cazi la picioarele lui Iisus, ca să te îndrepteze, să umbli drept în căile Domnului.

Deşi eşti fântână adâncă, Stăpâne, izvorăşte-mi ape din prea curatele Tale vine. Ca bând, ca şi samarineanca, să nu mai însetez. Că izvoare de vieaţă izvorăşti.

Siloam să mi se facă mie lacrimile mele, Stăpâne Doamne, ca să-mi spăl şi eu luminile inimii şi să Te văd cu gândul pre Tine lumina cea mai 'nainte de veci.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Cu neasemănată dragoste, prea fericită, dorind să te închini lemnului crucii, te-ai învrednicit doririi; învredniceşte-mă dară şi pre mine, să dobândesc slava cea de sus.

Cuvioasă Maică Marie...

Repejunea Iordanului trecându-o, ai aflat odihnă, fugind de dulceaţa trupească cea cu durere; din care şi pre noi scoate-ne cu rugăciunile tale, cuvioasă.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca pre un păstor prea ales, înţelepte Andrei, pre tine cel prea cinstit, cu dragoste multă te rog şi cu frică, să dobândesc mântuire şi vieaţă veşnică, prin rugăciunile tale.

Slavă, a Treimii.

Pre Tine, Treime, Te cântăm, pre unul Dumnezeu; sfânt, sfânt, sfânt eşti Părinte, Fiule şi Duhule, fiinţă singură prin sine, Unime, căreia pururea ne închinăm.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Din tine s'a îmbrăcat întru a mea frământătură, Dumnezeu celce a zidit veacurile, Maică Fecioară, ceeace eşti nestricată şi nu ştii de bărbat şi a unit Lui firea omenească.

Şi iară Irmosul:

De noapte mânecând!...

Cântarea a 6, Irmos:

Strigat-am cu toată inima mea către înduratul Dumnezeu şi m'a auzit din iadul „cel mai de jos şi a scos din „stricăciune vieaţa mea.

De două ori.

Lacrămi din ochii mei, Mântuitorule şi suspinuri dintru adânc curat aduc Ţie, strigând inimă mea: Dumnezeule, greşit-am Ţie, milostiveşte-Te spre mine.

Instreinatu-te-ai suflete de la Domnul Tău, ca Datan şi ca Aviron; ci din toată inima strigă: Iartă-mă! Ca să nu te împresoare pre tine prăpastia pământului.

Ca o junice sălbăticită asemănatu-te-ai suflete lui Efrem; ca o căprioară păzeşte-ţi vieaţa

de curse, înălțându-ți ca, cu aripi mintea, cu lucrarea și cu gândirea.

Mâna lui Moisi ne va face să credem, suflete, cum că Dumnezeu poate să albească și să curățe vieața cea leproasă; nu te desnădăjdui dar, măcar că ești lepros.

Valurile păcatelor mele, Mântuitorule, ca în Marea Roșie întorcându-se, m'au acoperit degrab, ca oarecând pre Egipteni și pre Voievozi.

Voie slobodă fără pricepere ai avut suflete, ca și Israil mai 'nainte; că mai mult decât dumnezeeasca mană ai ales neînțelepțește lăcomia patimilor cea iubitoare de dulcețuri.

Cărnurile cele de porc și căldările și bucatele cele egiptenești, mai vârtos de cât cele cerești ai voit, suflete al meu: ca și de demult nemulțumitorul popor în pustie.

Puțurile hananeeștelor gânduri, mai mult ai cinstit suflete, de cât vâna pietrei, din care izvorul înțelepciunii varsă curgerile Teologiei.

Când a lovit Moisi sluga ta, piatra cu toiagul cu închipuire, mai 'nainte a însemnat coasta Ta cea de vieață făcătoare; din care toți băutură de vieață scoatem, Mântuitorule.

Cearcă suflete și iscodește ca Iisus al lui Navi, ce fel este pământul făgăduinței și locuește într'însul cu bună legiuire.

Stăi, împotrivă și te oștește asupra patimilor trupești, ca Iisus asupra lui Amalic; biruind pururea gândurile cele înșelătoare, ca și pre Gavaoniteni.

Treci preste firea cea curgătoare a vremii, ca mai'nainte corabia și te fă moștenitor pământului aceluia al făgăduinței, suflete, Dumnezeu poruncește.

Precum ai mântuit pre Petru, celce a strigat, mântuește-mă! așa apucând înainte, Mântuitorule, scapă-mă și pre mine de fiară, tinzându-ți mâna Ta, și mă scoate din adâncul păcatului.

Pre Tine Te cunosc liman liniștit Stăpâne, Stăpâne Hristoase! Ci apucând înainte, mântuește-mă dintru adâncurile păcatului cele neumblate și din deznădăjduire.

Eu sunt, Mântuitorule, drahma cea împărătească, care o ai pierdut de demult; ci aprinzând făclie pre Mergătorul înaintea Ta, Cuvinte, caută și află chipul Tău.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca să stingi văpaia patimilor ai izvorât pururea părae de lacrămi, Marie, arzându-ți sufletul! Al cărora dar dă-mi-l și mie, robului tău!

Cuvioasă maică Marie...

Nepătimire cerească ai dobândit prin vieţuirea cea prea înaltă de pre pământ, maică; pentru aceasta roagă-te să se mântuească din patimi, cu rugăciunile tale, ceice te laudă pre tine.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Cunoscându-te păstor şi arhiereu al Critului şi rugător pentru lume pre tine, Andrei, alerg şi strig ţie: scoate-mă părinte dintru adâncul păcatului.

Slavă, a Treimii.

Treime sunt neamestecată, nedespărţită; despărţită după feţe şi Unime sunt din fire unită: Tatăl zice şi Fiul şi dumnezeescul Duh.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău ne-a născut nouă pre Dumnezeu, cu chipul ca şi noi; deci, ca pre un ziditor al tuturor roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca prin rugăciunile tale, să ne îndreptăm.

Şi iară Irmosul:

Strigat-am cu toată inima mea...

Condac glasul al 6-lea.

Suflete al meu, suflete al meu, scoală! Pentru ce dormi? Sfârşitul se apropie şi vei să te turburi. Deşteaptă-te dar, ca să se milostivească spre tine Hristos Dumnezeu, Celce este pretutindenea şi toate le plineşte.

Icos.

Cămara cea de doctorie a lui Hristos văzându-o deschisă, privir şi sănătatea care izvorăşte dintr'ânsa lui Adam, a pătimit şi s'a rănit diavolul şi ca în primejdie s'a tânguit şi a strigat către prietenii săi: Ce voiu face Fiului Mariei? mă ucide Vitleemiteanul, Celce este pretutindenea şi toate le plineşte.

SINACSAR.

STIHURI:

Dă Hristosul meu acum chip de umilinţă,
Celor ce-Ţi cântă canonul mare cu credinţă.

Întru această zi după vechea rânduială cântăm marele Canon. Acest Canon, ce este mai mare cu adevărat de cât toate canoanele, cu cuviinţă şi cu bună învăţătură l-a alcătuit şi l-a scris cel între sfinţi părintele nostru Andrei, Arhiepiscopul Critului, celce se numeşte Ierosolimiteanul; carele cu neamul se trăgea din Damasc. Şi când a fost de patrusprezece ani ai vârstei sale l-au dat la învăţătură şi învăţând toate învăţăturile şcoalelor şi viind la Ierusalim, a luat viaţa monahicească. Acolo cu cuviosie şi dupre plăcerea lui Dumnezeu vieţuind, a lăsat bisericii lui Dumnezeu multe scrieri de folos spre îndreptarea vieţii omeneşti, precum şi cuvinte şi canoane multe; şi mai ales s'a deosibit în panigirice, (cuvinte pentru sărbătorile cele mari). Deci, pre lângă alte multe scrieri ale sale, a aşezat şi acest Canon mare de acum ce are în sine foarte mare umilinţă. Că adunând toată istoria Testamentului vechiu şi nou, şi strângând-o la un loc, a alcătuit cântarea aceasta de acum; adecă, începând de la Adam vine până la înălţarea lui Hristos şi până la predicarea apostolilor. Prin Canonul acesta îndeamnă tot sufletul să iubească tot ce este bine în istorie şi să urmeze dupre putere; iar de ce este rău, să se ferească şi pururea să alerge la Dumnezeu prin pocăinţă, prin lacrimi,

prin mărturisirea păcatelor și prin alte lucruri plăcute Lui. Incă așa de frumos este limpezit în vorbă și cu tocmeală așezat, în cât este în stare a muia și chiar sufletul cel mai împietrit și a-l deștepta spre umilință și spre întoarcerea la bine; numai dacă'l cântă cineva cu inimă umilită și cu bună chibzuială. Acest canon ni s'a dat când și marele Sofronie Patriarhul Ierusalimului a scris vieața Mariei Egiptencei. Mare umilință și acea vieață ne aduce nouă și mare mângâere dă acelora, cari au greșit și greșesc, numai de ar voi să se depărteze de răutăți. Deci s'a așezat să se cânte întru această zi și Canonul mare și să se cetească și vieața ei, pentru niște pricini ca acestea, adică: Pentrucă se apropie de sfârșit sfântul marele post; ca oamenii leneși să nu slăbească despre ostenelile și luptele cele sufletești și să nu părăsească cu totul a vieții cu bun chip și cu smerenie. Căci marele Andrei ca un adevărat învățător, prin istoriile marelui Canon, spuind faptele cele bune ale oamenilor celor mari, precum și întoarcerea celor răi, pre cei ce plinesc bunătăți îi face mai viteji și mai îndrăsneți, ca să stea și mai tare împotriva celor protivnici. Iară sfântul Sofronie prin povestirea sa cea plăcută și frumoasă, îi face poftitori de bunătăți și-l îndeamnă spre Dumnezeu, ca să nu cadă, nici să se desnădăjduească de mântuire, chiar de ar fi vânați de vreun păcat; și cum că este mare bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu, spre ceice voesc să se întoarcă cu tot sufletul din păcatele cele de mai 'nainte; aceasta arată luminat istoria ce scrie de maria Egipteanca. Se zice Canon mare și pentru înțelegerea mare și cunoștința lui; că foarte iscusit este făcătorul lui, carele cu cuviință l-a alcătuit și l-a așezat. Și încă alte Canoane câte treizeci tropare și mai puține au; iară acesta se suie până la două sute cincizeci, având fiecare nespusă dulceață. Deci, bine și cu cuviință este pus acest Canon întru acest sfânt mare post de patruzeci de zile. Acest Canon prea ales și prea mare, precum și vieața sfintei Mariei, le-a adus acest sfânt părinte al nostru Andrei la Constantinopol, când a fost trimis de Teodor patriarhul Ierusalimului să fie ajutor la al șaselea Sinod. Atuncea stând bărbățește împrotiva Monoteliților, fiind abea simplu monah, s'a împărtășit cu clerul bisericii Constantinopolei. După aceea a fost hirotonit într'însa diacon și orfanotrof, adecă hrănitor de săraci; apoi preste puțin l-a făcut Arhiepiscop Critului. Mai pre urmă ajungând foarte aproape de un loc ce se chiamă Ieriso în Mitilina, a răposat întru Domnul, foarte bine tocmindu-și scaunul său. Cu ale căruia rugăciuni, Hristoase Doamne, milueşte-ne pre noi, amin.

După aceasta cântăm Fericirile, cu închinăciuni. Glasul al 6-lea.

Intru împărăția Ta pomenește-ne pre noi Doamne, când vei veni întru împărăția Ta.

Pre tâlharul l-ai făcut, Hristoase, locuitor raiului, pre cel ce a strigat pe cruce către Tine: pomenește-mă! Invrednicește-mă și pre mine nevrednicul pocăinței acestuia.

Stih: Fericiți cei săraci cu duhul...

Auzit-ai, suflete al meu, de Manoe, că a ajuns la arătare dumnezeească și a luat atuncea rodul făgăduinței din cea stearpă; să urmăm bunei credințe a acestuia.

Stih: Fericiți ceice plâng...

Râvnind lenevirii lui Samson, suflete, ți-ai tuns tăria lucrurilor tale, dându-ți celor de alt neam vieața întreagă și fericită, pentru iubirea poftei.

Fericiți cei blânzi...

Celce a biruit mai 'nainte cu falca măgarului pre cei de alt neam, acum se află prădat de patimă; ci fugi suflete al meu de asemănare, de fapta și de slăbirea lui.

Fericiți ceice flămânzesc...

Varac și Ieftae, voievozii, s'au ales judecători lui Israil, cu

cari împreună şi Debora cea cu minte bărbătească. Deci, îmbărbătându-te suflete cu vitejiile acelora, întăreşte-te.

Fericiţi cei milostivi...

Vitejia Iailei ai înţeles, suflete al meu, care a înţepat pre Sisara mai 'nainte şi a făcut mântuire; auzi parul, prin carele ţie se însemnează crucea.

Fericiţi cei curaţi cu inima...

Jertfeşte, suflete, jertfă de laudă, adă fapta bună ca o fiică mai curată de cât a lui Ieftae; şi junghie ca o jertfă Domnului tău patimile cele trupeşti.

Fericiţi făcătorii de pace...

Înţelege, suflete al meu, ce este lâna lui Ghedeon, primeşte rouă din cer şi te pleacă, precum câinele, de bea apă care curge din lege, prin stoarcerea Scripturii.

Fericiţi ceice se gonesc pentru dreptate...

Osânda lui Ili, preotul, ai luat suflete al meu, pentru lipsa minţii, suferind a lucra întru tine patimile, ca şi acela pre feciorii cei fărădelege.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărâ pre voi...

Intre judecători levitul cu socoteală şi-a împărţit femeia la cele douăsprezece neamuri, suflete al meu; ca să vădească spurcăciunea cea fărădelege a neamului lui Veniamin.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi...

Iubitoare de curăţie, Anna rugându-se, numai buzele şi-a mişcat spre laudă, iar glasul ei nu se auzia; şi de aceea măcar că era stearpă, a născut fiu vrednic rugăciunii ei.

Pomeneşte-ne pre noi Doamne...

Număratu-s'a între judecători feciorul Annei, marele Samuil, carele s'a hrănit în casa Domnului. Aceluia râvneşte, suflete al meu şi judecă lucrurile tale mai 'nainte de cât ale altora.

Pomeneşte-ne pre noi Stăpâne...

Alegându-se David spre împărăţie, ca un împărat s'a uns din corn cu dumnezeescul mir. Deci şi tu, suflete al meu, de pofteşti împărăţia cea de sus, în loc de mir, te unge cu lacrimi.

Pomeneşte-ne pre noi sfinte...

Milueşte zidirea Ta, milostive, milostiveşte-Te spre făptura mâinilor Tale şi iartă tuturor greşiţilor şi mie celuice am călcat poruncile Tale mai mult de cât toţi.

Slavă, a Treimii.

Impreună şi naşterii cei fără de început şi purcederii mă închin: Tatălui, Celce a născut, slăvesc pre Fiul, Celce S'a născut, laud pre Duhul Sfânt, Celce străluceşte împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Naşterii tale, celei mai presus de fire, ne închinăm, nedespărţind slava cea dupre fire

a pruncului tău, Născătoare de Dumnezeu; că Celce este unul dupre față, se mărturisește îndoit dupre fire.

Cântarea a 7-a, Irmos:

Greșit-am, fărădelege am făcut, nu ne-am îndreptat „înaintea Ta, nici am păzit, nici „am făcut precum ne-ai porun- „cit nouă. Ci nu ne părăsi pre „noi până în sfârșit, Dumnezeul „părinților.

De două ori.

Greșit-am, păcătuit-am și am lepădat porunca Ta; că întru păcate m'am zămislit și am adaus ranelor mele rană. Ci Tu, mă milueşte ca un îndurat, Dumnezeul părinților.

Cele ascunse ale inimii mele, le-am mărturisit Ție, judecătorul meu. Vezi smerenia mea, vezi și necazul meu și ia aminte acum la judecata mea; și Tu mă milueşte ca un îndurat, Dumnezeul părinților.

Saul oare când, dacă a pierdut asinii tătână-său, suflete, degrab a aflat împărăția dupre întâmplare; ci păzește-te să nu greșești, alegând mai cu deadinsul poftele tale cele dobitocești, decât împărăția lui Hristos.

David, dumnezeescul părinte, de a și greșit oarecând îndoit, suflete al meu, cu săgeata preacurviei săgetându-se și cu sulița robindu-se pentru pedeapsa uciderii; dar tu cu mai grele lucruri bolești, din pornirile cele din voia ta.

Impreunat-a David oarecând nelegiuirea cu nelegiuire; că a amestecat preacurvia cu uciderea, dară îndată îndoită pocăință a arătat; iar tu suflete mai viclene lucruri ai făcut, necăindu-te către Dumnezeu.

David oarecând a însemnat cântarea, scriind-o ca într'o icoană, prin care'și mustră fapta care a lucrat, strigând: Milueștemă! Că Ție unuia am greșit, Dumnezeului tuturor; Insuți mă curățește.

Purtându-se sicriul în car, când s'au întors junincile, numai cât s'a atins Zan acela de dânsul, s'a certat de mânia lui Dumnezeu. Deci, de îndrăzneala aceluia fugind suflete, cinstește bine cele dumnezeești.

Auzit-ai de Avesalom cum s'a sculat împrotiva firei. Cunoscut-ai faptele lui cele spurcate, cu care a batjocorit patul lui David tătână-său; ci și tu ai urmat pornirilor lui celor de patimi și iubitoare de desfătări.

Supus-ai trupului tău vrednicia ta cea nerobită și ca alt Ahitofel aflând pre vrăjmașul, suflete, te-ai plecat după sfaturile lui; ci le-a risipit pre acestea însuș Hristos, ca tu să te mântuești adevărat.

Solomon cel minunat, cel plin

de darul înţelepciunii, acesta făcând vicleşug înaintea lui Dumnezeu oarecând, s'a depărtat de la dânsul; căruia şi tu ţi-ai asemănat blestemată vieaţa ta, suflete.

De desfătările poftelor sale silindu-se, s'a întinat, vai mie! Iubitorul înţelepciunii, iubitor de femei desfrânate făcându-se şi înstreinat dela Dumnezeu; căruia tu, o suflete, ai urmat cu gândul, prin desmierdări spurcate.

Lui Rovoam, celui ce n'a ascultat sfatul tătână-său, ai râvnit, suflete, împreună şi lui Ierovoam slugii celei rele, ce s'a viclenit oarecând; ci fugi de asemănarea lor şi strigă lui Dumnezeu: Greşit-am, milueşte-mă!

Necurăţiilor lui Ahaav ai râvnit, suflete al meu! Vai mie! Te-ai făcut locaş spurcăciunilor trupeşti şi vas urât patimilor. Ci dintru adâncul tău suspină şi spune lui Dumnezeu păcatele tale.

Ars-a Ilie oarecând pre cei de două ori câte cincizeci, când a junghiat şi pre profeţii cei de ruşine ai Isabelei, spre mustrarea lui Ahaav. Ci fugi, suflete, de asemănarea acestor doi şi te întăreşte.

Incuiatu-s'a ţie cerul, suflete şi foamete dela Dumnezeu te-a cuprins, de vreme ce nu te-ai plecat cuvintelor lui Ilie Tesviteanul, ca şi Ahaav oarecând. Ci Sarathencei asemănându-te, hrăneşte sufletul profetului.

Greşalele lui Manasi ţi-ai câştigat cu voinţa, suflete, puind ca nişte chipuri patimile şi înmulţind idolii; ci pocăinţei lui râvnind cu osârdie, căştigă-ţi umilinţă.

Cad înaintea ta şi aduc ţie ca nişte lacrimi cuvintele mele; greşit-am, precum nici păcătoasa n'a greşit; şi am făcut fărădelege, ca nimenea altul pre pământ. Ci fie-ţi milă, Stăpâne, de făptura Ta şi iarăş mă chiamă.

Ingropat-am chipul Tău şi am stricat porunca Ta; toată podoaba mi s'a întunecat şi cu patimile mi s'a stins făclia Mântuitorule. Ci milostivindu-Te, dă-mi bucurie, precum cântă David.

Intoarce-te, căeşte-te, descopere cele ascunse, grăeşte lui Dumnezeu, Cel ce ştie toate: Insuţi Mântuitorule, Tu ştii cele ascunse ale mele; ci Insuţi Tu mă milueşte, precum cântă David, după mare mila Ta.

Stinsu-s'au zilele mele ca visul celui ce se deşteaptă. Pentru aceasta ca Ezechia lăcrămez pre patul meu ca să mi se adauge anii vieţii. Dar care Isaie va să stea pentru tine suflete? Fără numai Dumnezeu tuturor.

Cuvioasă maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strigând către preacurata Maica lui Dumnezeu mai 'nainte, ai gonit turbarea poftelor celor cu sila supărătoare şi ai ruşinat pre vrăjmaşul celce te-a viclenit. Ci dă-mi acum ajutor întru necazuri şi mie robului tău.

Cuvioasă Maică Marie.

Pre Hristos, pre Carele ai iubit, de Carele ai dorit, pentru Carele ţi-ai topit trupul, cuvioasă, roagă-L acum pentru noi robii tăi; ca fiind milostiv nouă tuturor, să ne dea vieaţă paşnică, celor ce-L cinstim pre El.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pre piatra credinţei întăreşte-mă cu rugăciunile tale, părinte, îngrădindu-mă cu frica cea dumnezeească şi pocăinţă dăruieşte-mi mie acum rogu-mă Andrei şi mă mântueşte de cursa vrăjmaşilor celor ce mă caută pre mine.

Slavă, a Treimii.

Treime neamestecată, nedespărţită, de o fiinţă, Unime sfântă; lumini şi lumină, şi trei sfinte, şi unul sfânt, se laudă, Treimea, Dumnezeu. Ci laudă şi preaslăveşte suflete vieaţă şi vieţi pre Dumnezeul tuturor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lăudămu-te, bine te cuvântăm, închinămu-ne ţie, Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pre unul din Treimea cea nedespărţită, pre Fiul şi Dumnezeu şi tu singură ne-ai deschis nouă celor de pre pământ cele cereşti.

Şi iarăş Irmosul:

Greşit-am, fărădelege am făcut...

TRI-CÂNTAREA.

Fără metanii.

Cântarea a 8-a. Glasul al 8-lea, Irmos:

Pre Impăratul Slavei, Cel fără început, de Carele se înfricoşează puterile cereşti şi se „cutremură cetele îngereşti, „preoţi lăudaţi-L, popoare prea„înălţaţi-L întru toţi vecii.

Ca nişte cărbuni ai focului celui fără materie, ardeţi patimile mele cele uscăcioase, aprinzând întru mine acum dorul dragostei cei dumnezeeşti, apostoli.

Să cinstim trâmbiţile Cuvântului cele cu glasuri bune prin care au căzut zidurile cele neîntărite ale vrăjmaşului şi s'au întărit turnurile cunoştinţei de Dumnezeu.

Sfărâmaţi chipurile pătimilor sufletului meu, ceice aţi sfărâmat capiştile şi idolii vrăjmaşului, apostoli ai Domnului, ceice sunteţi biserici sfinte.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Incăput-ai pre Cel neîncăput din fire, purtat-ai pre Celce poartă toate, hrănit-ai cu lapte, Curată, pre Celce hrăneşte făptura, pre Hristos, dătătorul de vieaţă.

Altă Tri-cântare, Irmos acelaş.

Cu meşteşugirea cea înaltă a Duhului, aţi zidit toată biserica, apostoli ai lui Hristos; întru care binecuvântaţi pre Hristos în veci.

Trâmbiţând cu trâmbiţa învăţăturilor, au surpat apostolii toată înşelăciunea idolească, înălţând pre Hristos întru toţi vecii.

Apostoli, ceice sunteţi bună adunare, păzitori ai lumii, locuitori cereşti, mântuiţi-ne din primejdii pre noi cari vă lăudăm pururea.

A Treimii.

Dumnezeească stăpânie cea întreit strălucitoare şi prea luminată, fire întocma slăvită şi de un scaun, Părinte Atotfăcătorule, Fiule şi Duhule cel Dumnezeesc; pre Tine Te laud în veci.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre un scaun cinstit şi prea înălţat, să lăudăm neîncetat, popoare, pre Maica lui Dumnezeu, pre ceeace singură este după naştere maică şi fecioară.

Alt Irmos, al Canonului celui mare.

Pre Cela ce-L slăvesc oştile „cereşti şi de dânsul se cutre„mură Heruvimii şi Serafimii, „toată suflarea şi zidirea, lău„daţi-L, bine-L cuvântaţi, şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

De două ori.

Miluieşte-mă pre mine celce am greşit, Mântuitorule, ridică-mi mintea mea spre întoarcere. Primeşte-mă pre mine, celce mă pocăesc, miluieşte-mă pre mine celce strig: greşit-am Ţie, mântuieşte-mă, nelegiuit-am, miluieşte-mă.

Ilie, celace s'a purtat în car, suindu-se în căruţa bunătăţilor, s'a înălţat ca spre cer oarecând, mai pre sus de cele pământeşti; deci la suirea acestuia cugetă, suflete al meu.

Curgerea Iordanului oarecând, a stătut de o parte şi de alta prin lovirea cojocului lui Ilie prin Elisei; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai învrednicit pentru neînfrânarea.

Elisei, luând oarecând cojocul lui Ilie, a luat de la Domnul dar îndoit; iar tu, o suflete al meu, acestui dar nu te-ai împărtăşit, pentru neînfrânarea.

Somaniteanca oarecând, a primit pre cel drept cu gând bun; iar tu, o suflete, n'ai adus în casă nici străin, nici călător. Pentru aceasta te vei lepăda afară din cămară, tânguindu-te.

Minţii cei spurcate a lui Giezi pururea te-ai asemănat, ticăloase suflete; a căruia iubire de argint leapădă-o măcar la bătrâneţe. Fugi de focul gheenei! depărtându-te de răutăţile tale.

Tu, suflete, lui Ozia râvnind, lepra lui întru tine îndoit o ai luat; că cele necuvioase cugeţi şi cele fărădelege faci; lasă cele ce ai şi aleargă la pocăinţă.

De Niniviteni ai auzit, suflete, că s'au pocăit către Dumnezeu cu sac şi cu cenuşă; acestora n'ai urmat; ci te-ai arătat mai rău de cât toţi ceice au greşit mai 'nainte de lege şi după lege.

De Ieremia cel din groapa cu noroi ai auzit suflete, carele a plâns cu tânguire cetatea Sionului şi lacrimi a vărsat. Urmează vieţii lui cei plângătoare şi te vei mântui.

Iona a fugit în Tars, cunoscând mai 'nainte întoarcerea Ninivitenilor, că a cunoscut ca un profet milostivirea lui Dumnezeu; pentru că se feria să nu mintă profeţia lui.

De Daniil ai auzit, o suflete, cum a astupat gurile fiarelor în groapă; ai înţeles cum tinerii ceice au fost cu Azaria, au stins prin credinţă văpaia cuptorului cea arzătoare.

Pre toţi cei din legea veche i-am adus ţie, suflete, spre pildă; urmează faptelor celor iubite de Dumnezeu ale drepţilor şi fugi de păcatele celor vicleni.

Drepte judecătorule, Mântuitorule, miluieşte-mă şi mă scapă de foc şi de groaza ce voiu să petrec la judecată, dupre dreptate; iartă-mă mai 'nainte de sfârşit, prin fapte bune şi prin pocăinţă.

Ca tâlharul strig Ţie: pomeneşte-mă! ca Petru plâng cu amar! Iărtă-mă, Mântuitorule! strig ca vameşul! lăcrămez ca păcătoasa! Primeşte-mi tânguirea, ca oarecând a Hananeencii.

Tămăduieşte putrejunea smeritului meu suflet, Mântuitorule, Unule tămăduitorule. Pune-mi doctorie vindecătoare şi untdelemn şi vin, lucrurile cele de pocăinţă şi umilinţă cu lacrimi.

Hananeencii şi eu urmând strig, miluieşte-mă Fiul lui David! Mă ating de poală, ca ceeace-i curgea sânge; plâng ca Marta şi ca Maria pentru Lazăr.

Alabastru cu lacrămi turnând pre capul Tău, Mântuitorule, ca nişte mir, strig ca păcătoasa care cerea milă, rugăciune aduc şi cer să iau iertare.

De n'a şi greşit nimenea precum eu, totuş primeşte-mă milostive, Mântuitorule, şi pre mine carele cu frică mă pocăesc şi cu dragoste strig: greşit-am Ţie unuia, nelegiuit-am, miluieşte-mă.

Milostiveşte-Te, Mântuitorule, spre zidirea Ta şi mă caută ca un păstor pre mine oaea cea pierdută şi rătăcit fiind, răpeşte-mă dela lup şi mă fă oae întru păşunea oilor Tale.

Când vei şedea judecător ca un milostiv şi vei arăta slava Ta cea înfricoşată, Hristoase, o! ce frică va fi atuncea! Cuptorul arzând şi toţi temându-se de nesuferită judecata Ta.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Maica luminii cei neapuse pre tine luminându-te, te-a deslegat de întunerecul păcatelor; de unde primind tu darul Duhului, luminează, Marie pre ceice te laudă cu credinţă.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Minune nouă cu adevărat văzând întru tine Maică dumnezeescul Zosima, s'a spăimântat; că înger în trup vedea şi cu totul de minune s'a umplut, lăudând pre Hristos în veci.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Ca celace ai îndrăzneală către Domnul, Andrei cinstite lauda Critului, pre tine te rog: roagă-te ca să aflu acum deslegare de legătura fărădelegii prin rugăciunile tale; ca celace eşti învăţător pocăinţei şi mărirea cuvioşilor.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh, Domnul.

Părinte, Celace eşti fără început, Fiule cel împreună fără de început, Mângâitorule cel bun, Duhule cel drept; Născătorule al lui Dumnezeu Cuvântului, Cuvinte al Tatălui celui fără început, Duhule cel viu şi făcător, Treime unime, miluieşte-mă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca din nişte văpsele mohorâte, s'a ţesut trupul lui Emanuil, înlăuntru în pântecele tău, Preacurată, ceeace eşti porfiră înţelegătoare; pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat pre tine te cinstim.

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântând şi prea înălţându-L pre Dânsul întru toţi vecii.

Irmosul: Pre Celace Il măresc...

TRI-CÂNTARE

Cântarea a 9, glasul al 8-lea, Irmos:

Cu adevărat, Născătoare de „Dumnezeu te mărturisim pre „tine, Fecioară Curată, cei mân„tuiţi prin tine, cu cetele cele fără „de trupuri slăvindu-te pre tine.

Apostoli, ceice v'aţi arătat izvoare de ape mântuitoare, răcoriţi sufletul meu cel topit de setea păcatului.

Pre mine, celace înnot în noianul pierzării şi sunt cufundat, mântueşte-mă Doamne cu dreapta Ta, ca şi pre Petru.

Ca ceice sunteţi sarea învăţăturilor celor dulci, uscaţi putrejunea gândului meu şi goniţi întunerecul necunoştinţei.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Ca una ce ai născut bucuria, dă-mi plângere, prin carea să pot afla mângâere, dumnezeească Stăpână, în ziua cea viitoare.

Alt Irmos:

Pre tine, ceeace eşti mijloci„toare între cer şi între pământ, „toate neamurile te fericim; că „trupeşte a locuit întru tine pli„nirea Dumnezeirii, Fecioară.

Cu cântări te slăvim pre tine, adunare lăudată a Apostolilor, că v'aţi arătat lumii luminători, depărtând înşelăciunea.

Cu mreaja voastră evangelică vânând peşti cuvântători, îi aduceţi pururea mâncare lui Hristos, fericiţi Apostoli.

Aduceţi-vă aminte pentru noi apostoli întru rugăciunea voastră către Dumnezeu, ca să ne ferim de toată ispita, rugămu-vă, noi cari vă lăudăm cu dragoste.

A Treimii.

Pre tine, Unimea cea în trei feţe, Părinte, Fiule şi Duhule, pre un Dumnezeu de o fiinţă laud; pre Treimea cea întocmai puternică şi fără început.

A Născătoarei de Dumnezeu

Pre tine, Născătoare de prunc şi Fecioară, toate neamurile te fericim, ca ceice am scăpat prin tine din blestem; că ai născut pre Domnul, bucuria noastră.

Alt Irmos, al Canonului cel mare.

Naşterea zămislirii cei fără de „sămânţă este netâlcuită, rodul „Maicii cei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înoeşte firile. Pentru a„ceasta pre tine toate neamurile, „ca pre o Maică mireasă a lui „Dumnezeu, cu dreaptă credinţă „te slăvim.

Mintea s'a rănit, trupul s'a trândăvit, duhul boleşte; cuvântul a slăbit, vieaţa s'a omorât, sfârşitul este lângă uşi. Pentru aceasta, ticălosul meu suflete, ce vei face când va veni Judecătorul să cerce ale tale?

Adusu-ţi-am aminte suflete de la Moisi facerea lumii, şi toată Scriptura cea aşezată de acela; carea îţi povesteşte ţie de cei drepţi şi de cei nedrepţi; din cari celor de al doilea, adică celor nedrepţi ai urmat, o suflete! greşind lui Dumnezeu, iară nu celor dintâi.

Legea a slăbit, nu lucrează Evanghelia, şi toată Scriptura întru tine nu este băgată în seamă; profeţii au slăbit şi tot cuvântul celui drept. Şi ranele tale, o suflete! s'au îmmulţit, nefiind doctor să te vindece.

Pildele Scripturii cei nouă îţi propun, ca să te aducă pre tine suflete spre umilinţă; râvneşte dar drepţilor, iară de păcătoşi te leapădă şi îmblâzeşte pre Hristos cu rugăciunile, cu postul, cu curăţia şi cu smerenia.

Hristos s'a făcut om, chemând la pocăinţă pre tâlhari şi pre desfrânate. Suflete, pocăeşte-te, că s'a deschis uşa împărăţiei acum şi o apucă mai 'nainte fariseii şi vameşii şi preacurvarii, pocăindu-se.

Hristos s'a făcut om, împreunându-se cu mine prin trup şi toate câte sunt ale firii, cu voia le-a plinit, afară de păcat; arătându-ţi ţie, o suflete, pilda şi închipuirea smereniei Sale.

Hristos pre vrăjitori i-a mântuit, pre păstori i-a chemat, mulţimea pruncilor o a făcut martiri, pre bătrânul l-a slăvit şi pre văduva cea bătrână. Cărora n'ai râvnit, suflete, nici lucrurilor, nici vieţii; ci vai ţie când te vei judeca!

Postindu-se Domnul patruzeci de zile în pustie, mai pre urmă a flămânzit, arătând firea cea omenească. Suflete, nu te lenevi; de va năvăli asupra ta vrăjmaşul, cu postul departe îl goneşte dela picioarele tale.

Hristos s'a ispitit, diavolul Il ispitia, arătându-I pietrile ca să le facă pâini. In munte L-a suit să vadă toate împărăţiile lumii într'o clipeală. Teme-te, o suflete, de înşelăciune, trezeşte-te, roagă-te în tot ceasul lui Dumnezeu.

Turtureaua cea iubitoare de pustie, sfeşnicul lui Hristos, glasul celuice strigă a glăsuit predicând pocăinţă; Irod a făcut fărădelege cu Irodiada. Vezi dar, suflete al meu, să nu te prinzi în cursele celor fărădelege, ci cuprinde pocăinţa.

In pustie a locuit Mergătorul înainte al darului, şi Iudeea toată şi Samaria auzind au alergat, şi şi-au mărturisit păcatele lor, botezându-se voioşi; cărora tu suflete n'ai urmat.

Nunta cinstită este şi patul neîntinat, că Hristos amândouă le-a binecuvântat mai 'nainte, ospătându-se trupeşte, şi în Cana Galileei la nuntă apa în vin prefăcând; arătând întâia minune, ca tu să te prefaci, o suflete.

Hristos a întărit pre paraliticul celce şi-a ridicat patul şi pre tânărul cel mort l-a înviat; pre fiul văduvei şi pre al sutaşului, şi Samarinencei arătându-se, a închipuit mai 'nainte ţie, suflete, închinarea cea întru Duhul.

Pre ceeace-i curgea sânge o a tămăduit Domnul cu atingerea de poala Lui; pre cei leproşi i-a curăţit, pre orbi i-a luminat şi pre cei şchiopi i-a îndreptat; pre surzi, pre muţi şi pre cea gârbovită până la pământ, i-a tămăduit cu cuvântul; ca tu să te mântueşti, ticăloase suflete.

Boalele tămăduind, săracilor bine a vestit Hristos cuvântul. Pre şchiopi i-a vindecat, împreună cu vameşii a mâncat, cu păcătoşii s'a amestecat; sufletul fetei lui Iair, cei moarte mai dinainte, l-a întors cu atingerea mâinii.

Vameşul s'a mântuit şi păcătoasa s'a înţelepţit, iară fariseul lăudându-se, s'a osândit. Că vameşul striga: milostiveşte-Te, şi păcătoasa: miluieşte-mă. Iară fariseul se trufia strigând: Dumnezeule, mulţumescu-Ţi, şi celelalte graiuri ale nebuniei lui.

Zacheu vameş a fost, dară s'a mântuit; şi fariseul Simon s'a smintit şi păcătoasa şi-a luat deslegare de iertare, dela celce are

putere a ierta păcatele; căreia sârgueşte de urmează, suflete.

N'ai râvnit păcătoasei, o ticălosul meu suflete, carea luând alavastrul cu mir, cu lacrimi a uns picioarele Domnului şi cu părul le-a şters. Căci ia rupt înscrisul păcatelor ei celor de demult.

Cetăţile cărora le-a dat Hristos bunavestire, ştii, suflete al meu, cum s'au blestemat; teme-te de pildă, să nu te faci ca acelea; care asemănându-le Stăpânul cu Sodoma, până la iad le-a osândit.

Să nu te arăţi, o suflete al meu, mai rău pentru desnădăjduirea, auzind credinţa Hananeencei, pentru carea cu cuvântul lui Dumnezeu s'a tămăduit fica ei. Strigă din adâncul inimii, ca şi aceea lui Hristos: Fiul lui David, mântueşte-mă şi pre mine.

Milostiveşte-Te, mântueştemă, Fiul lui David, miluieşte-mă, Celce ai tămăduit cu cuvântul Tău pre cei îndrăciţi, şi glasul cel milostiv, ca şi tâlharului grăieşte-mi: amin zic ţie, cu Mine vei fi în rai, când voiu veni întru slava Mea.

Tâlharul Te-a hulit, tâlharul ca Dumnezeu Te-a cunoscut! Că amândoi împreună pre cruce erau spânzuraţi. Dară, o mult Indurate! Ca şi tâlharului celui credincios, carele Te-a cunoscut pre Tine Dumnezeu, deschide-mi şi mie uşa slăvitei Tale împărăţii.

Făptura s'a mâhnit văzându-Te răstignit; munţii şi pietrile de frică s'au despicat, pământul s'a cutremurat şi iadul s'a golit; şi s'a întunecat lumina zile văzându-Te pre Tine, Iisuse, cu trupul pre cruce pironit.

Roduri vrednice de pocăinţă să nu ceri dela mine; că tăria mea întru mine a lipsit. Dăruieşte-mi inimă pururea umilită şi sărăcie duhovnicească; ca să-Ţi aduc acestea ca o jertfă primită, unule Mântuitorule.

Judecătorul meu şi cunoscătorule, Celace vei să vii iarăş cu îngerii să judeci lumea toată; atuncea văzându-mă cu ochiul Tău cel blând, să Te milostiveşti şi să mă miluieşti, Iisuse, pre mine carele am greşit mai mult de cât toată firea omenească.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Toate cetele îngereşti şi adunările omeneşti le-ai spăimântat cu vieaţa Ta cea minunată; ca cei fără de trup vieţuind şi firea covârşind; pentru care ca, cum ai fi fost fără materie, te-ai suit cu picioarele pe apă, Marie, şi Iordanul ai trecut.

Cuvioasă Maică Marie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Fă milostiv pre Ziditorul pentru noi, ceice te lăudăm pre tine, cuvioasă Maică, să ne ferească de răutăţi şi de necazurile care ne împresoară. Ca mântuindu-ne, să slăvim neîncetat pre Domnul, Celce te-a slăvit pre tine.

Cuvioase părinte Andrei, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Andrei cinstite şi părinte de trei ori fericite, păstorul Critului, nu înceta rugându-te pentru ceice te laudă, ca să ne ferim de toată mânia, necazul şi stricăciunea şi de greşeli necuvioase, noi ceice cinstim pururea pomenirea ta cu credinţă.

Slavă a Treimii.

Treime Sfântă, ceeace eşti de o fiinţă, Unime în trei ipostasuri, pre Tine Te lăudăm, pre Tatăl lăudând, pre Fiul slăvind şi Duhului închinându-ne, unui Dumnezeu întru'o fire cu adevărat; vieţii şi vieţilor, împărăţiei celei fără de început.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Cetatea ta păzeşte-o, Preacurată Născătoare de Dumnezeu; că întru tine aceasta cu credinţă împărăţind, întru tine să şi întăreşte, şi prin tine biruind, înfrânge toată supărarea, robeşte pre vrăjmaşi şi îndreptează pre supuşii ei.

Şi iarăş Irmosul:

Naşterea zămislirii...

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira de două ori, glasul al 8-lea.

Căzând în căile cele tâlhăreşti, suflete al meu, rău te-ai rănit de păcatele tale, dându-te vrăjmaşilor celor neînţelegători; ci având vreme acum strigă cu umilinţă: Nădejdea celor fără de nădejde, vieaţa celor desnădăjduiţi, Mântuitorule, ridică-mă şi mă mântueşte.

Martirica.

Cu platoşa credinţei îmbrăcându-vă bine, şi cu chipul crucii într'armându-vă, ostaşi viteji v'aţi arătat; tiranilor bărbăteşte aţi stătut împotrivă şi înşelăciunea diavolului aţi surpat; biruitori făcându-vă, cununilor v'aţi învrednicit. Rugaţi-vă lui Hristos pentru noi ca să mântuească sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Primeşte suspinurile robilor tăi, Preacurată Fecioară Născătoare de Dumnezeu, şi te roagă neîncetat, să se dăruească nouă pace şi deslegare de păcate.

Şi citim şi Ceasul întâi, fără Catismă.

După Sfinte Dumnezeule... zicem la toate Ceasurile Condacul:

Suflete al meu, suflete al meu....

La Ceasul al treilea, Catisma a 9-a.

La Ceasul al şaselea, Catisma a 10-a.

La ceasul al Şaselea.

Troparul proroţiei, glasul al 6-lea.

Îndurate, îndelung răbdătorule, atotputernice Doamne, trimite mila Ta preste poporul Tău.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Domnul a împărăţit, să se bucure pământul.

Stih:

Să se veselească ostroave multe.

Din profeția Isaiei cetire.

Cap. 42, Vers. 5:

Așa zice Domnul Dumnezeu, Celce au făcut cerul și l-a așezat, Celce a întărit pământul și cele de pre el; și dă suflare poporului ce este pre dânsul și duh celorce umblă pre dânsul. Eu, Domnul Dumnezeu, chematu-te-am întru dreptate, și te voiu ținea de mâna ta și te voiu întări, și te-am dat spre legătura neamului Meu, spre luminare păgânilor. Ca să deschizi ochii orbilor, să scoți din legături pre cei legați și din casa temniții pre ceice șed întru întunerec. Eu sunt Domnul Dumnezeu, acesta îmi este numele; slava Mea altuia nu o voiu da, nici bunătățile Mele celor ciopliți. Cele din început iată au venit, și cele nouă, care Eu le vestesc și mai 'nainte până a se veseli, s'au arătat vouă. Cântați Domnului cântare nouă; stăpânirea Lui, slăviți numele Lui dela marginile pământului, ceice vă pogorîți în mare și umblați cu corăbii printr'însa, ostroavele și ceice locuiți într'însele. Veselește-te pustie și satele ei, sălașurile și ceice locuesc în Chidar, veseli-se-vor ceice locuesc în pietre, din vârful munților vor striga. Da-vor lui Dumnezeu slavă, bunătățile Lui în ostroave le vor vesti. Domnul Dumnezeul puterilor va ieși și va sfărâma războiul, deștepta-va râvnă și va striga asupra vrăjmașilor săi cu tărie. Tăcut-am din veci, au doar și pururea voiu tăcea și voiu răbda? Răbdat-am ca ceeace naște, desrădăcina-voiu și voiu usca împreună. Pustii-voiu munți și dealuri, și toată iarba lor voiu usca și voiu pune râurile ostroave și bălțile le voiu usca. Și voiu scoate orbii la calea care n'au știut, și voiu face pre ei să umble pre cărările care nu le-au cunoscut; face-voiu lor întunerecul lumină și cele colțuroase netede, acestea sunt celece le voiu face lor și nu-i voiu părăsi pre ei.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Cântați Domnului cântare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul; mântuitu-l-a pre el dreapta Lui.

Stih:

Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

La ceasul al noulea, Catisma a 11-a.

JOI SEARA

A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ

După Psalmul cel începător, cetim în locul Catismei 18-a, Catisma a 12-a.

Și tocăm mai de vreme pentru osteneala Privighерii ce a fost.

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 10, și cântăm Stihirile zilei, glasul al 8-lea, singur glasul.

Însumi de voia mea m'am desbrăcat de podoaba bunătăților, pentru neascultarea mea cea dintâiu; iară acum iarăș m'am îmbrăcat într'însa prin pogorîrea Ta la mine, Cuvinte a lui Dumnezeu; că nu m'ai trecut cu vederea, pre mine cel rănit de cumplitele patimi și călcat în cale ca de niște tâlhari; ci cu puterea Ta cea prea tare ajutându-mă, m'ai învrednicit folosinței Tale, mult milostive.

De două ori.

Martirica.

Martirii Domnului tot locul sfințiți și toată boala tămăduiți; și acum rugați-vă, să mântuească sufletele noastre, din cursele vrăjmașului, rugămu-vă.

Alte Stihiri glasul 1-iu.

Prosomia: Prea lăudaților martiri...

Pironindu-Te Doamne pe cruce, ai rupt înscrisul lui Adam cu

dumnezeeasca suliță; pentru aceasta rupe legăturile mele, Cuvinte, ca să jertfesc Ție cu credință jertfă de laudă, bucurându-mă; că am aflat acum vremea cea bine primită a postului, carea o ai dat spre mântuirea tuturor.

Luminându-se Moisi oarecând cu lumina postului, a văzut slava lui Dumnezeu; acestuia râvnind, smeritul meu suflete, cinstește cu faptele postului și ale rugăciunii pre Celce și-a întins palmele pre cruce pentru tine, din bunătatea Sa; ca să dobândești desfătarea cea dumnezeească.

Altă Stihiră, glasul al 6-lea.

Prosomia: Cu Arhanghelii să cântăm...

Închinându-ne, Hristoase, crucii Tale cei făcătoare de viață, pentru bunătatea Ta spre noi cea nespusă și nemăsurată; și cu dânsa luminându-ne sufletele, Te lăudăm neîncetat, rugându-Te să săvârșim curgerea postului cu veselie și cu bucurie și să ajungem să lăudăm patimile Tale, Doamne, prin care ne-ai mântuit pre noi.

Și patru din Minei.

Slavă, Și acum, a Cruce-Născătoarei.

IEȘIRE. Lumină lină...

Prochimen, glasul al 7-lea.

Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Stih:

Domnul a împărățit, să se mânie popoarele.

Dela Facere cetire.

Cap. 18, Vers. 20.

Și a zis Domnul: strigarea Sodoei și a Gomorei s'a îmmulțit spre Mine și păcatele lor sunt mari foarte. Deci, pogorîndu-mă voiu vedea de fac după strigarea lor, care vine la Mine; iar de nu, să știu. Și întorcându-se de acolo bărbații, au venit în Sodoma; iar Avraam încă sta înaintea Domnului. Și apropiindu-se Avraam a zis: să nu pierzi pre cel drept cu cei necredincioși, și va fi dreptul ca cel necredincios? De vor fi cincizeci de drepți în cetate, au doară pierde-vei pre ei? Au nu vei ierta tot locul pentru cincizeci de drepți de vor fi într'însa? Nici cum nu vei face după cuvântul acesta ca să ucizi pre cel drept împreună cu cei necredincioși și să fie dreptul ca și cel necredincios, nici cum. Tu, cel ce judeci tot pământul, au nu vei face judecată? Și a zis Domnul: de se vor afla în cetatea Sodomei cincizeci de drepți, voiu ierta toată cetatea și tot locul pentru dânșii. Și răspunzând Avraam a zis: acum am început a grăi către Domnul meu, și eu sunt pământ și cenușă. Dar de vor fi mai puțini de cincizeci de drepți, să fie patruzeci și cinci, au pierde-vei pentru patruzeci și cinci toată cetatea? Și a zis: nu o voiu pierde de voiu afla acolo patruzeci și cinci. Și a adaos a grăi către Domnul, și a zis: dar de se vor afla acolo patruzeci? Și a zis: nu o voiu pierde pentru acei patruzeci. Și a zis: să nu fie ceva Doamne de voiu mai grăi: dară de se vor afla acolo treizeci? Și a zis: nu o voiu pierde de voiu afla acolo treizeci. Și a zis: pentrucă pot grăi către Domnul, dară de se vor afla acolo douăzeci? Și i-a zis: nu o voiu pierde de voiu afla acolo douăzeci. Și a zis: să nu fie ceva Doamne, de voiu mai grăi încă odată. Dar de se vor afla acolo zece? Și a zis: nu o voiu pierde pentru acei zece. Și s'a dus Domnul dupăce a încetat a grăi lui Avraam, și Avraam s'a întors la locul său.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Strigați Domnului tot pământul.

Stih:

Slujiți Domnului întru veselie.

Dela Pilde cetire.

Cap. 16—17, Vers. 18—18.

Celce primește învățătura, întru bunătăți va fi; și celce păzește certările, se va înțelepți. Celce își păzește căile sale, păzește sufletul său; și celce'și iubește vieața sa, oprește gura sa. Mai 'nainte de sfărâmare merge ocara; și mai 'nainte de cădere gândul cel rău. Mai bun este cel blând cu smerenie, decât celce împarte prăzi cu ceice fac strâmbătate. Cel înțelept în lucruri este aflător de bunătăți, și celce nădăjduește întru Dumnezeu, fericit este. Pre cei înțelepți și pre cei pricepători îi chiamă răi; iar cei cu cuvinte dulci mai mult se vor auzi. Izvor de vieață este priceperea celor ce o agonisesc; iar învățătura nebunilor este rea. Inima înțeleptului cunoaște cele din gura sa și în buze poartă pricepere. Fagur de miere sunt cuvintele bune; și dulceața lor tămăduire sufletului. Sunt căi, care se par omului a fi drepte; iar cele mai de pre urmă ale lor caută în fundul iadului. Omul întru ostenele se ostenește luiș, și abate dela sine pierirea sa; iar cel îndărătnic în gura sa își poartă pierirea. Omul fără de minte își sapă luiș rele și în buzele sale adună foc. Omul îndărătnic împarte rele; și celor răi aprinde făclia înșelăciunii și desparte pe prieteni. Omul fărădelege amăgește pe prieteni, și îi duce pre ei la căi nu bune. Celce'și întărește ochii săi, gândește îndărătnicii, și cel ce'și muscă buzele sale alege toate relele, acesta este cuptorul răutății. Cunună de laudă sunt bătrânețele, și în căile dreptății se află. Mai bun este omul cel mult răbdător, decât cel tare, și omul celce are minte, decât lucrătorul cel mare de pământ; și celce'și stăpânește mânia mai bun este de cât celce ia cetate tare. In sânul celor nedrepți intră toate cele nedrepte; iar cele drepte toate sunt dela Domnul. Mai bună este o bucată de pâine cu dulceață în pace, decât casa plină de multe bunătăți și decât jertfe nedrepte cu vrajbă. Sluga cu minte stăpânește pre stăpânii cei neînțelepți și împarte părți între frați. Precum se lămurește în cuptor aurul și argintul; așa inimile cele alese dela Domnul. Cel rău ascultă de limba călcătorilor de lege; iar dreptul nu se uită la buzele mincinoase. Celce râde de sărac, mânie pre celce l-a făcut pre el; iar celce-l miluește se va milui; celce-i pare bine de celce piere nu va fi fără de vină. Cununa bătrânilor sunt fiii fiilor, și lauda fiilor sunt părinții lor. Celui credincios toată lumea îi este câștigare; iar celui necredincios nici un ban. Nu sunt cuvioase celui nebun buzele drepte, nici celui drept buzele mincinoase. Plata darurilor este învățătura la cei ce se țin cu dânsa, și ori încotro se întorc îi îndreptează pre ei. Celce acopere strâmbătățile caută prieteșug; iar celce urăște a le acoperi desparte prietenii și casnicii. Groaza umilește inima înțeleptului; iar cel neînțelept bătut fiind nu simte. Pricini scornește tot cel rău; iar Domnul înger nemilostiv va trimite lui. Cade purtarea de grijă pre omul cel înțelept; iar cei nepricepuți cugetă rele. Celce răsplătește rele pentru bune, nu se va muta răul din casa lui. Putere dă cuvintelor începerea dreptății; iar împerecherea și războiul merge înaintea scumpetei. Celce judecă pre cel drept a fi strâmb și pre cel strâmb a fi drept, necurat este și urât înaintea lui Dumnezeu. Pentruce sunt avuții celui neînțelept? Că a dobândi înțelepciune cel rău la inimă nu va putea. Cel ce'și face casă înaltă, caută sfărâmare. Și celce se lenevește a învăța va cădea în rele. In toată vremea să aibi tu prieten, frații în nevoi de treabă să fie, că pentru aceea se fac.

Și cealaltă rânduială a Liturghiei cei mai înainte sfințite; la care ne împărtășim cei vrednici și cu sfintele Taine ale lui Hristos.

Cade-se a ști,

Că de se va întâmpla sărbatoarea Bunei-Vestiri întru această zi, să se mute Canonul cel mare și să se cânte mai 'nainte Luni seara. Iar praznicul să se cânte întru această zi neschimbat, precum se arată la litera V.

VINERI A CINCIA SĂPTĂMANĂ

LA UTRENIE.

Treimicile glasului. Apoi Catisma 13, 14 şi 15. După întâia Stihologie, zicem Şezândele Crucii din Octoih; precum şi a Născătoarei de Dumnezeu. După a doua Stihologie, zicem această Şezândă, glasul 1-iu.

Prosomia: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Tinsu-Ţi-ai, Hristoase, palmele pe lemn, vindecând rana lui Adam cu ranele Tale. Pentru aceasta Te rog, vindecă ranele mele, pe care le-a pus în sufletul meu înşelătorul, şi mă învredniceşte a servi Ţie, Mântuitorule, cu rugăciune şi cu post.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-Te, Hristoase, Maica Ta cea cu totul fără prihană, tins pre cruce mort, a strigat: Fiul meu cel fără început împreună cu Tatăl şi cu Duhul, ce este această rânduială a Ta nespusă? Prin carea ai mântuit, Indurate, zidirea mâinilor Tale celor preacurate.

După a treia Stihologie, Şezânda, glasul al 6-lea

Prosomia: Nădejdea cea bună a lumii...

Cruce, păzitoarea lumii, îngrozirea dracilor, învredniceşte-ne a trece rămăşiţa postului cu cunoştinţă curată, pre noi ceice te avem în toată vremea folositoare nebiruită; îndreptând sufletele noastre înaintea lui Hristos, lemnule binecuvântat!

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară curată şi cinstită, mărirea îngerilor, când ai stătut înaintea crucii Fiului şi Dumnezeului tău, nesuferind a vedea ocările vrăjmaşilor, ai strigat cu durere ca o Maică: cum rabzi, o iubitorule de oameni, îngrozirile tuturor? Slavă îndelung răbdării Tale.

Psalmul 50.

TRI-CÂNTAREA lui Iosif.

Se cetește Cântarea 5-a din Psaltire.

Cântarea 5, glasul 1-iu, Irmos:

Celace ai luminat...

Celace ai întins cerul ca o piele, Ţi-ai întins palmele pe cruce, prea bunule Iisuse. Pentru aceasta mă rog Ţie: milostiveşte-Te spre mine cel întins de bântuelile vrăjmaşului.

A dormit-ai pre cruce, Iisuse prea bunule, dându-ne privegherea mântuirii, nouă celorce zăceam întru pierderea cea mai de jos, Doamne. Pentru aceasta pre Tine cu credinţă Te slăvim.

Invredniceşte Mântuitorule pre robii Tăi, ca luminându-se cu lumina inimii, să vadă ziua patimii Tale şi purtătoare de vieaţă învierea Ta, lăudând puterea împărăţiei Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Văzându-Te pre cruce ridicat Preacurata, s'a tânguit, fiind ră-

nită la inimă şi a zis: pentru milostivirea îndurărilor Tale, Doamne, ai răbdat patimi, dăruind nepătimire tuturor.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Irmos: De noapte mânecând...

Pre cruce au întins şi au pironit jidovii mâinile Tale, iubitorule de oameni, împungând şi coasta Ta cu suliţa; şi toate le-ai suferit, Hristoase, ca să ne mântuim noi.

Prin mâncarea din lemn a murit oarecând Adam, iară prin lemnul crucii iarăş a aflat vieaţa, prin carea, Indurate, se îndulceşte iarăş cu desfătare înlăuntrul raiului.

Slavă, a Treimii.

Una în fire Treime, Te laud pre Tine, Unimea cea fără început, cea nezidită, cea stăpânitoare şi împărăţitoare şi prea desăvârşit; pre Dumnezeu, lumina şi vieaţa, şi făcătorul lumii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Intru naşterea ta cea mai presus de fire cinstită, legile firii prin tine arătat se dezleagă, că fără de sămânţă ai născut pre Dumnezeu, Celce s'a născut din Tatăl mai 'nainte de veci.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Cinstesc crucea, suliţa şi piroanele Tale, Stăpâne; că printr'însele ne-ai liberat din strică-ciune, cu patima Ta, Hristoase, făcându-ne nemuritori.

Irmosul:

De noapte mânecând, iubito-„rule de oameni, mă rog lumi-„nează-mă şi mă îndreptează la „poruncile Tale, şi mă învaţă „Mântuitorule să fac voia Ta.

Cântarea 8, Irmos:

Minunea cea maipreşus de fire...

Tâmpit-ai, Mântuitorule, bolduriile vicleanului, pironindu-Te pe lemn cu piroane; cu cunună de spini Te-ai încununat cu ocară, desrădăcinând spinii călcării de poruncă. Pentru aceasta cântând, strigăm: bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Ţinsu-Ţi-ai, Hristoase, pe cruce palmele, adunând neamul omenesc spre cunoştinţa Ta, şi ai primit a se împunge cu suliţa coasta Ta, izvorând izvorul mântuirii, nouă celorce cântăm: bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul, şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Cu izvoarele milostivirii Tale, Indurate, curăţeşte-mi inima mea cea spurcată şi întinată cu muşcarea păcatului, şi mă învredniceşte, Hristoase Iisuse, a izvorî râuri de umilinţă; ca să strig Ţie: bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Năstrapă dumnezeească te cunoaştem pre tine, Fecioară, care

ai avut întru tine mana cea prea cinstită a Dumnezeirii; sicriu, masă, sfeşnic, scaun al lui Dumnezeu, palat şi pod, carele duci la vieaţa cea dumnezeească, pre ceice cântă: bine să cuvinteze toată făptura pre Domnul şi să-L prea înalţe întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Urmând cântării tinerilor...

Hristos se răstigneşte, şi eu vieţuind cânt împreună cu tinerii: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Lumea scăpând din stricăciune prin răstignirea Ta, cântă împreună cu tinerii: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Treime întocmai slăvită, Unime de o fiinţă, Părinte, Fiule şi Duhule, mântueşte-mă pre mine, carele cu credinţă Te laud pre Tine şi Te prea înălţ întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Inchinu-mă naşterii Curatei Născătoarei de Dumnezeu, cântând împreună cu tinerii: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Laud crucea Ta, Mântuitorule, prin care m'am mântuit, cântând împreună cu tinerii: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Urmând cântării tinerilor, „strig împreună cu dânşii: bine-„cuvântaţi lucrurile Domnului „pre Domnul, şi-L prea înălţaţi „întru toţi vecii.

Cântarea 9, Irmos:

Chipul naşterii Tale cei curate...

Văzut-a Ilie pre Domnul în vânt prea subţire, subţiindu-şi mai 'nainte trupul cu adăogirea rugăciunilor şi cu postul; căruia râvnind, suflete al meu, leapădă grosimea desfătărilor, ca să vezi pre cel dorit.

Inălţând mai 'nainte Moisi şarpele pre lemn, Mântuitorule, a închipuit înălţarea Ta cea de pre cruce, Prea bunule; prin carea ai vindecat de veninul răutăţii şarpelui toate neamurile, care se închină Ţie.

In groapa trândăviei zăcând şi având piatra nepriceperii, carea mă împresoară, ca să nu înţeleg, Mântuitorule, cuvântul Tău cel pururea viu şi să nu simt frica Ta; milostiveşte-Te şi mă mântueşte cu mila Ta, mult îndurate.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Stăpână, ceeace eşti maipresus de toţi, arată-mă mai presus de răutatea patimilor, pre mine carele te slăvesc pre tine, ade-

vărat Născătoare de Dumnezeu, şi laud naşterea ta ceeace se cinsteşte cu necuprindere de minte, Preacurată de Dumnezeu dăruită.

Alt Irmos:

Naşterea zămislirii...

Te răstigneşti şi pre mine mă mântuieşti; mori, şi pre mine mă înviezi; o, ce milostivire! O, iubirea Ta de oameni! Cine a văzut, cine a auzit? Stăpânul să ia moarte văzută pentru robi? Drept aceasta, laudă fie nespusei bunătăţii Tale, Doamne.

Soarele a apus, dacă Te-a văzut răstignit; cum n'ar fi apus, văzând ocara făcătorului său? Ba încă şi toată făptura clătindu-se împreună cu răstignitorii, au strigat: Tu eşti Dumnezeul tuturor!

Slavă, a Treimii.

Unule născătorule al unuia, Părinte al Fiului celui unnăscut şi unule Fiule al unuia, lumină şi raza luminii, şi unule Duhule Sfinte, numai al unuia Dumnezeu, Carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime, Unime sfântă, mântueşte-mă pre mine celce grăesc de Dumnezeirea Ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea naşterii tale mă spăimântează, ceeace eşti cu totul fără prihană; cum ai zămislit fără de sămânţă pre cel necuprins? Spune cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o Maică? Acest lucru care este maipresus de fire, cu credinţa primindu-L, Celuice s'a născut te închină; căci câte voeşte le şi poate.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Pentru noi au răbdat patimă toate membrele Tale: capul, pumnii; faţa, palme; mânile, piroane şi coasta, suliţă şi mai ales crucea. Slavă nespusei milostivirii Tale, Mântuitorul nostru.

Irmosul:

Naşterea zămislirii cei fără de „sămânţă este netâlcuită, rodul „Maicii cei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înoeşte firile. Pentru a„ceasta pre tine toate neamurile, „ca pre o Maică mireasă a lui „Dumnezeu, cu dreaptă credinţă „te slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul al 8-lea.

Celace Te-ai pironit împreună cu tâlharii pre cruce, Hristoase Dumnezeule, şi cu rana Ta ai tămăduit firea omenească, nu mă trece cu vederea pre mine, carele am căzut în tâlharii spirituali, în tâlharii cei fără de trupuri; m'am desbrăcat printr'înşii de bogăţia bunătăţilor şi rău m'am rănit, şi nu pot să mă tămăduesc dela nici unul din oameni; căci sunt mai mort având prea scurtă rămăşiţă de vieaţă; numai singură nădejdea mea fiind spre Tine, Celace dai vieaţă morţilor, leagă-mi ranele, izvorându-mi bunătatea Ta, unule iubitorule de oameni.

Martirica:

Ce vă vom numi pre voi sfinţilor? Heruvimi? Că întru voi s'a odihnit Hristos; Serafimi? Că neîncetat L-aţi slăvit pre El; sau îngeri? Că de trup v'aţi lepădat; sau puteri? Că cu minuni lucraţi. Multe sunt numirile voastre şi mai mari darurile; rugaţi-vă să se mântuească sufletele noastre.

Slavă, şi acum, a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: O preaslăvită minune...

O preaslăvită minune! O taină nouă! O lucru înfricoşat! Fecioara a zis, dacă Te-a văzut răstignit pre cruce în mijlocul a doi tâlhari, pre Tine, Carele Te-a născut fără durere şi fără stricăciune: cum Te-a pironit pre cruce poporul cel fărădelege şi nemulţumitor, inima mea, Iisuse prea dulce!

La Ceasul întâi, Catismă nu este.

La Ceasul al treilea, Catisma a 19.

La Ceasul al şaselea, Catisma a 20.

La ceasul al şaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 6-lea.

Prea lăudat eşti, Hristoase Dumnezeul nostru, Celace clăteşti pământul, ca să se întoarcă şi să se mântuească ceice locuesc pre dânsul; şi iarăş îl întăreşti pentru bunătatea Ta şi pentru nespusa milostivire: pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, mileşte-ne pre noi.

Slavă, şi acum, tot acesta:

Prochimen, glasul al 8-lea.

Milă şi judecată voiu cânta Ţie, Doamne.

Stih:

Cânta-voiu şi voiu înţelege în cale fără prihană...

Din Profeţia lui Isaia cetire.

Cap. 45, Vers. 11.

Aşa zice Domnul Dumnezeu, sfântul lui Israil, Celce a făcut cele viitoare: Mă întrebaţi pre Mine de fiii Mei, şi'Mi porunciţi Mie de lucrul mâinilor Mele. Eu am făcut pământul şi pre om pre dânsul, Eu cu mâna Mea am întărit cerul, Eu tuturor stelelor am poruncit. Eu l-am ridicat pre el cu dreptate împărat, şi toate căile lui drepte, acesta va zidi cetatea Mea, şi va întoarce robia poporului Meu; nu cu preţ, nici cu daruri, zice Domnul Savaot. Aşa zice Domnul Savaot: ostenit-a Eghipetul şi neguţătoria Etiopilor, şi oamenii cei înalţi din Savaim la tine vor trece şi ţie vor fi robi, şi după tine vor umbla legaţi de mâini cu cătuşi, şi vor veni şi se vor închina ţie, şi către tine se vor ruga, că întru tine este Dumnezeu, şi nu este Dumnezeu afară de tine. Că Tu eşti Dumnezeu şi n'am ştiut, Dumnezeul lui Israil Mântuitorul. Infrunta-se-vor şi se vor ruşina toţi împotivnicii lui, şi vor umbla întru ruşine. Inoiţivă către mine ostroave. Israil se mântueşte dela Domnul cu mântuire veşnică, nu se vor înfrunta, nici se vor ruşina mai mult până în veac. Aşa zice Domnul, Celce a făcut cerul.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Doamne, auzi rugăciunea mea şi strigarea mea la Tine să vie.

Stih:

Nu întoarce faţa Ta dela mine.

La Ceasul al nouălea, Catismă nu este.

VINERI SEARA

A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ

După Psalmul de seară cel obişinuit. cetim Catisma a 18.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10, şi cântăm Stihira zilei, glasul al 6-lea, singur glasul.

Ieşind din dumnezeeştile Tale porunci, ca din Ierusalim, şi ajungând la patimile Ierihonului, târându-mă de deşarta slavă a grijilor lumeşti, am căzut în tâlharii gândurilor, desbrăcându-mă aceia de veşmântul darului moştenirii fieşti, zac în rane ca şi cum aş fi fără suflare; şi preotul viind şi văzându-mi căderea nu s'a uitat la mine; levitul, asemenea îngreţoşându-se a trecut alăturea. Iară Tu, Doamne, Celce Te-ai întrupat din Fecioară negrăit, prin vărsarea mântuitorului sânge şi a apei ce s'a vărsat de bunăvoie din coasta Ta, picând ca nişte untdelemn, Hristoase Dumnezeule, preste ranele mele, înfăşurându-le cu legături, rânduieşte-mă în ceata cerească, ca un milostiv.

De două ori.

Martirica:

Martirii Tăi, Doamne, nu s'au lepădat de Tine, nici s'au depărtat dela poruncile Tale; pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne pre noi.

După acestea cântăm trei Stihiri prosomice ale Prea sfintei de Dumnezeu Născătoarei, făcându-le pe 7; glasul al 6-lea.

Prosomia: Toată nădejdea puindu-şi...

Sfatul cel mai 'nainte de veci, descoperindu-l ţie, Fecioară, Gavriil a stătut înaintea ta, închinându-se şi zicând: bucură-te, pământul cel nesămănat! Bucură-te, rugul cel ne ars! Bucură-te, adâncul cel cu anevoie a se vedea! Bucură-te, podul carele ne trece la ceruri, şi scara cea înaltă carea o a văzut Iacov! Bucură-te, dumnezeească năstrapă cu mană! Bucură-te, deslegarea blestemului! Bucură-te, chemarea lui Adam; Domnul este cu tine! De trei ori.

Te arăţi mie ca un om, zis-a Curata Fecioară către Arhistratig; şi cum vesteşti graiuri mai pre sus de om? Zis-ai că va fi Dumnezeu cu mine, şi se va sălăşlui în pântecele meu; dar cum voiu fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc sfinţirii Celuice este mai presus de Heruvimi? Nu mă înşela cu înşelăciune; că n'am cunoscut dulceaţa nunţii, sunt neîmpreunată; dar prunc cum voiu naşte? De două ori.

Dumnezeu unde voeşte, se birueşte rândueala firii, zis-a cel fără de trup şi se lucrează celece sunt mai pre sus de om; crede cuvintelor mele celor adevărate, ceeace eşti cu totul sfântă şi fără prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum dupre cuvântul tău şi voiu naşte pre cel fără de trup, Carele

va lua din mine trup; ca prin această unire să ridice ca un puternic pre om, la cinstea cea dintâi.

De două ori.

Slavă, Şi acum, glasul al 2-lea.

Compunerea lui Teofan.

Taina cea din veci se descopere astăzi, şi Fiul lui Dumnezeu, fiu omului se face; ca luând ce este mai prost, să-mi dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s'a de demult Adam, poftind să fie Dumnezeu şi n'a fost. Iară Dumnezeu se face om, ca să facă pre Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura şi să salte firea, că Arhanghelul stă cu frică înnaintea fecioarei şi îi aduce bucurie împotriva întristării. Celace Te-ai făcut om pentru milostivirea milii, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

IEŞIRE. Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea.

Indurat şi milostiv este Domnul, îndelung răbdător şi mult milostiv.

Stih:

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul şi toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui.

Dela Facere cetire.

Cap. 22, vers 1.

Fost-a după cuvintele acestea, Dumnezeu a ispitit pre Avraam şi i-a zis: Avraame, Avraame. Iar el a zis: iată eu. Şi a zis: ia pre fiul tău cel iubit, pre Isaac, pre care ai iubit şi mergi în pământul cel înalt, şi-l adu pre el acolo jertfă într'un munte, care-ţi voiu spune ţie. Şi sculându-se Avraam de dimineaţă a pus şeaua pre asinul său, şi a luat cu sine două slugi şi pre Isaac fiul său; şi tăind lemne pentru jertfă, sculându-se a mers, şi a treia zi a venit la locul care i-a zis lui Dumnezeu. Şi căutând Avraam cu ochii săi a văzut locul de departe. Şi a zis Avraam slugilor sale: şedeţi aici cu asinul, iar eu şi pruncul vom merge până colea; şi închinându-ne ne vom întoarce la voi. Şi a luat Avraam lemnele cele pentru jertfă şi le-a pus în spinarea lui Isaac, fiul său; şi a luat în mâini foc şi cuţit şi s'au dus amândoi împreună. Şi a zis Isaac către Avraam, tatăl său: tată. Iar el a zis: ce este fiule? Şi a zis: iată focul şi lemnele, unde este oaea pentru jertfă? Şi a zis Avraam: Dumnezeu îşi va îngriji pentru oaie de jertfă, fiul meu! Şi mergând amândoi împreună, au venit la locul care i-a arătat Dumnezeu lui; şi a zidit acolo Avraam altar şi a pus lemnele deasupra, şi legând pre fiul său Isaac, l-a pus pre altar deasupra lemnelor. Şi a tins Avraam mâna sa să ia cuţitul să junghie pre fiul său. Şi l-a strigat pre dânsul îngerul Domnului din cer zicând: Avraame, Avraame. Iar el a zis: iată eu. Şi i-a zis: să nu pui mâna ta pre prunc, nici să-i faci lui nimic; că acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezeu, şi nu ţi s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru Mine. Şi căutând Avraam cu ochii săi, a văzut: şi iată un berbec era încurcat cu coarnele într'un copac stufos; şi s'a dus Avraam şi a luat berbecele şi l-a adus jertfă în locul lui Isaac, fiul său. Şi a chemat Avraam numele locului aceluia: Domnul a văzut, ca să se zică până astăzi: în muntele acesta Domnul s'a arătat. Şi a strigat îngerul Domnului pre Avraam a doua oară din cer zicând: Asupra Mea însumi m'am jurat, zice Domnul, pentrucă ai făcut cuvântul acesta şi nu ţi s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru Mine. Pentru aceea cu adevărat binecuvântând, te voiu binecuvânta, şi îmmulţind voiu îmmulţi sămânţa ta ca stelele cerului şi ca nisipul cel de pre ţărmurile mării; şi va moşteni sămânţa ta cetăţile neprietinilor. Şi se vor binecuvânta întru sămânţa ta toate neamurile pământului, pentrucă ai ascultat glasul Meu.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Cât s'au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Stih:

Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul, Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

Dela Pilde cetire.

Cap. 17—18, vers 18—5.

Întru toată vremea să aibi tu prieten, fraţii în nevoi de treabă să fie, că pentru aceea se fac. Omul fără de minte bate în palme şi se veseleşte luiş, ca şi chezaşul ce ia în chezăşie pe prietenul său. Cel iubitor de păcate se bucură de vrăjbi şi ceice'şi înalţă uşile sale, caută surpare. Cel cu inima vârtoasă nu va afla bunătăţi, şi omul celce lesne îşi schimbă limba va cădea în rele; şi inima de nebun durere este celuice o are. Nu se veseleşte tatăl de fiul cel neînvăţat; iar fiul înţelept veseleşte pre muma sa. Inima veselă bună vieaţă face; iar omului trist i se usucă oasele. Căile celui ce ia daruri cu nedreptate în sânuri, nu sporesc, şi cel necurat se abate din căile dreptăţii. Faţă înţelegătoare este a omului înţelept; iar ochii nebunului la marginile pământului. Mânie tatălui este fiul nebun, şi durere celeice l-a născut pre el. A păgubi pre omul nu este bine, nici este cu cuviinţă a sfătui rău asupra puternicilor drepţi. Celce opreşte a grăi cuvântul greu, cu minte este; şi omul celce rabdă mult, este înţelept. Celce nu ştie, de va întreba de înţelepciune, înţelepciune i se va socoti; şi celce se face pre sine mut, înţelept se va socoti a fi. Pricini caută omul celce va să se desparţă de prieteni, şi în toată vremea ocărât va fi. Nu trebuieşte înţelepciune omului lipsit de minte, că mai vârtos se ţine cu nebunia. Când vine necredinciosul întru adâncul răutăţilor, nu bagă seamă; şi îi vine lui necinste şi ocară. Apă adâncă este cuvântul în inima omului şi izvor ce se varsă şi fântână de vieaţă. A te mira de faţa necredinciosului nu este bine; nici este cu cuviinţă a fugi de dreptate la judecată.

Şi cealaltă rânduială a Liturgiei celei mai înainte sfinţite. Iară de nu va fi Liturgie, punem Stihirile Născătoarei de Dumnezeu pe 8.

LA STIHOAVNA

Stihira zilei, de două ori şi Martirica.

Slavă, Şi acum.

Limba care nu o ştia...

Caut-o Sâmbătă la Utrenie. Şi celelalte.

La masă bem vin, pentru osteneala Privigherii ce va să fie.

Dupăcinarea mică şi Mezonoptica le citim în chilii. Canonul morţilor, al glasului, îl cântăm la cimitir.

Cade-se a şti:

De se va întâmpla Buna-Vestire în Sâmbătă Acatistului, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii la litera X.

SÂMBĂTĂ A CINCEA SĂPTĂMÂNĂ

LA UTRENIE

Tocăm la al patrulea ceas din noapte, pentru rândueala Acatistului. Şi adunându-ne în biserică, binecuvântând Preotul, începem Utrenia, precum mai înainte s'a scris la Canonul cel mare Joi. După cei 6 Psalmi, cântăm: Dumnezeu este Domnul, şi cântăm Troparul rar, de trei ori glasul al 8-lea.

Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă cel fără de trup, în casa lui Iosif de grab a stătut înainte, zicând celeiace nu ştia de nuntă: Celce a plecat cerurile cu pogorîrea, încape fără schimbare tot întru tine; pre carele şi văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Apoi cetim Catisma a 16-a.

Zis-a Domnul Domnului meu...

Şi după sfârşitul Catismei, Ectenia cea mică. Apoi Stranele cântă pe mare Condacul, cu cântare dulce; şi Preotul cădeşte sfintele icoane şi pre toţi fraţii.

Condac glasul al 8-lea:

Apărătoarei Doamnei, pentru biruinţă mulţumiri, mântuindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceeace ai stăpânire nebiruită, scapă-ne din toate nevoile; ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Şi se cetesc din Icoase şi Condace şease din 24, câte sunt. Şi se cetesc de Preot fiind îmbrăcat în felon; iară noi nu şedem atuncea în strane, ci stând ascultăm.

Icosul 1-iu:

Îngerul cel mai întâiu stătător, din cer a fost trimis, să zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! Şi împreună cu glasul

cel netrupesc, văzându-Te Doamne întrupat, s'a spăimântat şi a stătut strigând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, prin care răsare bucuria; bucură-te, prin care piere blestemul!

Bucură-te, chiemarea lui Adam celui căzut; bucură-te, ştergerea lacrămilor Evei!

Bucură-te, înălţime întru carea cu anevoie se suie gândurile omeneşti; bucură-te, adâncime, carea nu te poţi lesne vedea nici cu ochii îngereşti!

Bucură-te, că eşti scaun împăratului; bucură-te, că porţi pre Celace poartă toate!

Bucură-te, steaua, care arăţi Soarele; bucură-te, pântecele dumnezeeştei întrupări!

Bucură-te, prin carea se înnoeşte făptura; bucură-te, prin carea prunc se face Făcătorul!

Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea.

Văzându-se pre sine sfânta întru curăţie, zis-a lui Gavriil cu îndrăznire: Prea slăvit glasul tău se arată a fi cu anevoie primit sufletului meu; că naştere cu zămislire fără sămânţă, cum îmi spui? Strigând: **Aliluia.**

Icosul al 2-lea

Înţelegerea cea neînţeleasă, căutând Fecioara să o înţeleagă, a strigat către celce slujia: din pântece curat, cum este cu putinţă să se nască Fiu, spune-mi? Către carea el a zis cu frică, însă strigând aşa:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus; bucură-te, încredinţarea celor ce au trebuinţă de tăcere!

Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos; bucură-te, capul poruncilor Lui!

Bucură-te, scara cerească, pe carea s'a pogorît Dumnezeu; bucură-te, podul, carele treci la cer pre cei de pre pământ!

Bucură-te, minunea, carea de îngeri eşti mult slăvită; bucură-te, ceeace eşti rană diavolilor de mult plâns!

Bucură-te, ceeace ai născut lumina cea nespusă; bucură-te, ceeace n'ai învăţat pre nimenea în ce chip a fost!

Bucură-te, ceeace întreci mintea celor înţelepţi; bucură-te, ceeace luminezi gândul celor credincioşi!

Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea.

Puterea celui de sus a umbrit atuncea spre zămislirea celeiace nu ştia de nuntă, şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca o ţarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor vrea să secere mântuire, când vor cânta aşa: **Aliluia.**

Icosul al 3-lea.

Având Fecioara în pântece pre Dumnezeu primit, a alergat la Elisavet; iară pruncul aceleia îndată cunoscând închinarea ei s'a bucurat, şi cu jucările ca cu nişte cântări a strigat către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite; bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte!

Bucură-te, ceeace ai lucrat pre lucrătorul cel iubitor de oameni; bucură-te, ceeace ai născut pre săditorul vieţii noastre!

Bucură-te, brazdă, carea ai crescut îmmulţirea milelor; bucură-te, masă, carea porţi îndestularea milostivirilor!

Bucură-te, ceeace înfloreşti raiul desfătării; bucură-te, ceeace găteşti adăpostire sufletelor!

Bucură-te, tămâia rugăciunii cea bineprimită; bucură-te, curăţirea a toată lumea!

Bucură-te, bunăvoinţa lui Dumnezeu către noi cei muritori; bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea.

Vifor de gânduri necredincioase având înlăuntru întreg înţeleptul Iosif s'a turburat uitându-se spre tine, cea neamestecată cu nunta, şi gândind că eşti furată de nuntă, ceeace eşti fără prihană; iară dacă a cunoscut că zămislirea ta este dela Duhul Sfânt, a zis: Aliluia.

Apoi iarăş Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

Şi cetim cuvântul Acatistului în două stări. Este pus la sfârşitul cărţii. Cetim apoi Catisma 17.

Fericiţi cei fără prihană...

Şi după aceasta iarăş cântăm Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

Şi cetim trei Icoase şi trei Condace.

Icosul al 4-lea.

Auzit-au păstorii pre îngeri lăudând venirea trupească a lui Hristos, şi alergând ca şi cătră un păstor, văzutu-L-au pre Acesta ca pre un miel fără prihană în pântecele Mariei păscându-se, pre carea lăudând-o au zis:

Bucură-te, Maica mielului şi a păstorului; bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare!

Bucură-te, muncirea vrăjmaşilor celor nevăzuţi; bucură-te, deschizătoarea uşilor raiului!

Bucură-te, că cele cereşti se bucură cu cele pământeşti; bucură-te, că cele pământeşti împreună dănţuesc cu cele cereşti!

Bucură-te, gura apostolilor cea nătăcută; bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri!

Bucură-te, temeiul cel tare al credinţei; bucură-te, cunoştinţa darului cea luminoasă!

Bucură-te, prin carea s'a golit

iadul; bucură-te, prin carea ne-am îmbrăcat cu slavă!

Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea.

Steaua cea cu dumnezeească mergere, văzând-o Magii, mers-au pre urma luminii ei şi ţinându-o ca o făclie, cu dânsa căutau pre tarele împărat şi ajungând pre cel neajuns, s'au bucurat, strigând Lui: Aliluia.

Icosul al 5-lea.

Văzut-au pruncii Haldeilor în mâinile Fecioarei pre Cela ce a zidit pre oameni cu mâna şi cunoscându-L a fi Stăpân, măcar că a luat chip de rob, s'au nevoit cu daruri a-i sluji şi a striga celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse; bucură-te, raza zilei celei tainice!

Bucură-te, ceeace ai stins cuptorul înşelăciunii; bucură-te, ceeace luminezi pre tăinuitorii Treimii!

Bucură-te, ceeace ai lepădat din dregătorie pre muncitorul cel fără de omenie; bucură-te, ceeace ai arătat pre Domnul Hristos, iubitorul de oameni!

Bucură-te, ceeace ne-ai mântuit din slujba păgânească; bucură-te, ceeace ne curăţeşti de lucrurile cele spurcate!

Bucură-te, ceeace ai stins închinarea focului; bucură-te, ceea ce ne-ai scăpat de văpaia patimilor!

Bucură-te, îndreptătoarea înţelepciunii celor credincioşi; bucură-te, veselia tuturor neamurilor!

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 6-lea.

Mărturisitori, purtători de Dumnezeu fiind Magii, s'au întors în Vavilon, săvârşind proorocia Ta şi mărturisindu-Te pre Tine Hristoase tuturor, lăsat-au pre Irod ca pre un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia.

Icosul al 6-lea.

Strălucind Tu în Egipt, lumina adevărului, ai gonit întunerecul minciunii. Că idolii lui, Mântuitorule, nerăbdând tăria Ta, au căzut; iară ceice au scăpat de dânşii, strigau către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor; bucură-te, căderea dracilor!

Bucură-te, ceeace ai călcat rătăcirea înşelăciunii; bucură-te, ceeace ai vădit înşelăciunea idolească!

Bucură-te, mare, carea ai înnecat pre Faraon cel netrupesc; bucură-te, piatră, carea ai adăpat pre cei însetaţi de vieaţă!

Bucură-te, stâlp de foc, carele povăţueşti pre cei dintru întunerec; bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul!

Bucură-te, hrană, care ai înlocuit mana; bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte!

Bucură-te, pământul făgăduinţii; bucură-te, din care curge miere şi lapte!

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 7-lea.

Vrând Simeon să se mute dintru acest veac de acum înşelător, Te-ai dat lui ca un prunc; dar Te-ai cunoscut lui şi Dumnezeu desăvârşit. Pentru aceea s'a mirat de înţelepciunea Ta cea nespusă, strigând: Aliluia.

Apoi iarăş cântăm Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

Şi cetim celalt cuvânt al Acatistului, Apoi Psalmul 50, şi Canoanele:

Al hramului cu Irmosul pe 6 şi al Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu pe 6. Compunerea lui Iosif.

Al căruia Stihul de pe margini este:

Ceeace eşti locaş bucuriei, ţie uneia se cade să te bucuri.

Iară de este hramul Născătoarei de Dumnezeu, cântăm Canonul praznicului Născătoarei de Dumnezeu, cu Irmosul pe 12; Irmosul de două ori, şi Troparele pe 10.

Cântarea 1, glasul al 4-lea, Irmosul:

Deschide-voiu gura mea şi se va umplea de Duh şi cuvânt „răspunde-voiu împărătesei Mai„cii şi mă voiu arăta luminat prăz„nuind şi voiu cânta minunile „ei, bucurându-mă.

Pre tine, cartea lui Hristos cea însufleţită, pecetluită cu Duhul, văzându-te marele Arhanghel, Curată, a strigat către tine: Bucură-te, ceeace eşti locaş bucuriei, prin carea se strică blestemul strămoaşei.

Bucură-te, Fecioară, mireasă dumnezeească, îndreptarea lui Adam şi omorârea iadului. Bucură-te, palatul împăratului tuturor, cea cu totul fără prihană! Bucură-te, scaunul cel de foc al celuice este atotţiitor!

Bucură-te, floarea cea nevestejită, carea una ai crescut mărul cel cu miros bun! Bucură-te, ceeace ai născut mirosul cel bun al împăratului tuturor! Bucură-te, mântuirea lumii, ceeace nu ştii de nuntă!

Bucură-te, comoara curăţiei, prin carea ne-am sculat din căderea noastră! Bucură-te, Stăpână, ceeace eşti crin cu dulce miros, carea umpli de bună mireazmă pre cei credincioşi, tămâia cea cu miros bun şi mirul cel de mult preţ!

Catavasia:

Deschide-voiu gura mea...

Cântarea a 3-a, Irmos:

Pre ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceeace „eşti izvor viu şi îndestulat, carii „s'au împreunat ceată duhovni„cească, întăreşte-i şi întru dum„nezeească slava ta, cununilor „măririi învredniceşte-i.

Ceeace ai răsărit spicul cel

dumnezeesc cu adevărat, ca o holdă nearată, bucură-te, masa cea însufleţită în carea a încăput pâinea vieţii! Bucură-te, Stăpână, carea eşti izvorul apei vieţii cel nedeşărtat!

Bucură-te, junice, carea ai născut pre viţelul cel fără prihană credincioşilor; bucură-te, mieluşa, carea ai născut pre mieluşelul lui Dumnezeu, carele a ridicat păcatele a toată lumea! Bucură-te, curăţitoare caldă!

Bucură-te, luceafărul dimineţii cel prea luminat, carea singură ai purtat pre soarele Hristos; bucură-te, ceeace eşti locaşul luminii, carea ai stricat întunerecul şi ai gonit de pretutindenea pre dracii cei întunecaţi!

Bucură-te, ceeace eşti singură uşă prin carea a trecut singur Cuvântul, Stăpână, carea ai sfărâmat cu naşterea ta încuetorile şi uşile iadului! Bucură-te, dumnezeească intrare a celorce se mântuesc, ceeace eşti cu totul lăudată!

Catavasia:

Pre ai tăi cântăreţi...

Apoi Ectenia cea mică, şi după Ecfonis, cântăm Condacul.

Apărătoarei Doamnei...

Şi cetim trei Icoase şi trei Condace.

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă, arătându-se Făcătorul nouă celor ce suntem făcuţi de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără de sământă şi păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi văzând minunea, să o lăudăm pre dânsa, strigând:

Bucură-te, floarea nestricăciunii; bucură-te, cununa înfrânării!

Bucură-te, ceeace ai strălucit chipul învierii; bucură-te, ceeace ai arătat vieaţa îngerească!

Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din carele se hrănesc credincioşii; bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub carele se acoper mulţi!

Bucură-te, ceeace ai născut pre îndreptătorul celor rătăciţi; bucură-te, ceeace ai născut pre Mântuitorul celor robiţi!

Bucură-te, îmblânzirea judecătorului celui drept; bucură-te, iertarea a multor greşiţi!

Bucură-te, haina celor goli de îndrăzneală; bucură-te, dragostea ceeace birueşte toată dorirea!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea.

Văzând naştere streină să ne înstreinăm din lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Dumnezeu cel preaînnalt, pe pământ s'a arătat om plecat, vrând să tragă la înălţime pre ceice strigă Lui: Aliluia.

Icosul al 8-lea.

Cu totul a fost întru cei de jos şi de cei de sus nici cum nu s'a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeească pogo-

rîre a fost, iară nu mutare din loc, şi naştere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea :

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput; bucură-te, uşa tainei cei de cinste!

Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere a celor necredincioşi; bucură-te, lauda cea fără îndoire a celor credincioşi!

Bucură-te, căruţa cea prea sfântă a celuice este pre Heruvimi; bucură-te, locaşul cel prea slăvit al celui de pre Serafimi!

Bucură-te, ceeace ai adunat lucruri protivnice la un loc; bucură-te, ceeace ai unit fecioria şi naşterea!

Bucură-te, prin carea s'a deslegat călcarea poruncii; bucură-te, prin carea s'a deschis raiul!

Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos; bucură-te, nădejdea bunătăţilor celor veşnice!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9-lea.

Toată firea îngerească s'a minunat de lucrul cel mare al întrupării tale; că pre cel neapropiat ca Dumnezeu, L-au văzut om apropiat tuturor; petrecând împreună cu noi şi auzind dela toţi aşa: Aliluia.

Icosul al 9-lea.

Pre ritorii cei multvorbitori, îi vedem Născătoare de Dumnezeu, a fi despre tine ca nişte peşti fără de glas; că nu se pricep să spună în ce chip şi Fecioară ai rămas şi ai putut naşte. Iară noi de o taină ca aceasta minunându-ne, cu credinţă strigăm:

Bucură-te, sălaşul înţelepciunii lui Dumnezeu; bucură-te, comoara rânduelii Lui!

Bucură-te, ceeace arăţi pre filosofi neînţelepţi; bucură-te, ceea ce ai vădit pre cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători!

Bucură-te, că au nebunit întrebătorii cei cumpliţi; bucură-te, că s'au veştejit făcătorii de basme!

Bucură-te, ceeace ai rupt vorbele cele încurcate ale Atineilor; bucură-te, ceeace ai umplut mrejile pescarilor!

Bucură-te, ceeace ne-ai tras dintru adâncul necunoştinţii; bucură-te, ceeace pre mulţi i-ai luminat la minte!

Bucură-te, corabia celorce vor să se mântuească; bucură-te, limanul celorce umblă cu corăbiile acestei vieţi!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea.

Vrând să mântuească lumea, împodobitorul tuturor, la dânsa însuş de sine fiind făgăduit a venit şi păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi s'a arătat om ca noi. Că cu asemănarea chiemând pre cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia.

Şi iarăş cântăm Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

Apoi Şezânda glasul 1-iu.

Prosomia: Mormântul Tău...

Voievodul cel mare al îngerilor celor fără de trupuri, venind în cetatea Nazaret şi stând înaintea ta, ţi-a vestit, Curată, pre Impăratul şi Domnul veacurilor, zicând către tine: Bucură-te, binecuvântată Marie, adâncimea cea neajunsă şi netălmăcită, chiemarea oamenilor.

Slavă... Şi acum... tot aceasta. Şi iarăş cetire.

Cântarea a 4, Irmos:

Celace şade în slavă pre scaunul dumnezeirii, pre nor uşor, „a venit Iisus cel maipresus de „dumnezeire prin palmă curată, „şi a mântuit pre ceice strigă: „slavă Hristoase, puterii Tale!

Intru glasuri de cântări cu credinţă strigăm către tine, ceeace eşti cu totul lăudată: Bucură-te, munte gras şi închegat cu Duhul! Bucură-te, sfeşnic şi năstrapă, ceeace porţi mana, carea îndulceşte simţirile tuturor credincioşilor!

Bucură-te, Preacurată Stăpână, carea eşti curăţirea lumii; bucură-te, scară, carea a înălţat cu darul pre toţi de pre pământ; bucură-te, pod, carele cu adevărat treci din moarte la vieaţă pre toţi ceice te laudă pre tine!

Bucură-te, Preacurată ceeace eşti mai înaltă decât cerurile, carea fără de osteneală ai purtat în pântecele tău temelia pământului! Bucură-te, roşală, care ai vopsit din sângele tău veşmântul cel dumnezeesc al împăratului puterilor!

Bucură-te, Stăpână, carea ai născut cu adevărat pre dătătorul de lege, carele curăţeşte, în dar fărădelegile tuturor; adâncimea cea necuprinsă cu mintea, înălţimea cea nespusă, ceeace nu ştii de nuntă, pentru carea noi toţi ne-am îndumnezeit!

Pre tine, ceeace ai împletit lumii cununa cea neîmpletită de mână, te lăudăm: bucură-te! strigând către tine Fecioară, păzitoarea tuturor, îngrădirea, întărirea şi scăparea cea sfinţită.

Catavasia:

Celace şade în slavă...

Cântarea a 5-a, Irmos:

Spăimânta-tu-s'au toate de dumnezeească slava ta; că tu, „Fecioară neispitită de nuntă, ai „avut în pântece pre Dumnezeu „celce este preste toate şi ai năs„cut Fiu pre cel fără de ani, dă„ruind pace tuturor celorce te „laudă pre tine.

Bucură-te, prea nevinovată, carea ai născut calea vieţii şi ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, Mireasă dumnezeească, ceeace eşti auzire şi graiu înfricoşat; bucură-te, petrecerea Stăpânului făpturii!

Bucură-te, Preacurată, ceeace eşti tăria şi întărirea oamenilor,

loc de sfinţire slavei, omorârea iadului, cămară cu totul luminoasă. Bucură-te, bucuria îngerilor! Bucură-te, ajutătoarea celor ce se roagă ţie cu credinţă!

Bucură-te, Stăpână, căruţa Cuvântului cea în chipul focului, raiule însufleţite, carele ai în mijloc pomul vieţii pre Domnul, a căruia dulceaţă învie pre ceice se împărtăşesc cu credinţă şi au fost supuşi stricăciunii!

Întăriţi fiind cu puterea ta, cu credinţă strigăm ţie: Bucură-te, cetatea Impăratului tuturor, de carea s'a grăit luminat cele prea slăvite şi vrednice a se auzi, muntele cel netăiat! Bucură-te, adâncul cel nemăsurat!

Ceeace eşti locaş desfătat Cuvântului, bucură-te, Preacurată, vasul carele ai scos mărgăritarul cel dumnezeesc! Bucură-te, împăcarea cea către Dumnezeu, cu totul minunată, a tuturor celor ce pururea te fericesc pre tine, Născătoare de Dumnezeu!

Catavasia:

Spăimântatu-s'au toate...

Aicea rămâne Canonul Hramului.

Cântarea a 6-a, Irmos:

Cugetătorilor de Dumnezeu cari săvârşiţi acest praznic „dumnezeesc şi cu totul cinstit „al Maicii lui Dumnezeu, veniţi „să plesnim cu mâinile, slăvind „pre Hristos, Celce s'a născut „dintr'însa.

Ceeace eşti cămară nespurcată a Cuvântului şi pricină îndumnezeirii tuturor, bucură-te, Preacurată, chemarea profeţilor; bucură-te, podoaba apostolilor!

Din tine a picat roua carea a stins văpaia mulţimii dumnezeilor; pentru aceea strigăm ţie: Bucură-te, lâna cea plină de rouă, care, fecioară, Ghedeon, mai înainte, o a văzut!

Iată, Fecioară, bucură-te! strigăm ţie: fii nouă adăpostire şi linişte celorce ne învăluim întru adâncul scârbelor şi al tuturor smintelelor protivnicului!

Ceeace eşti pricina bucuriei, umple de dar gândul nostru, ca să strigăm ţie: Bucură-te, rugul cel nears şi norul cel cu totul luminos, carele neîncetat umbrezi pre cei credincioşi!

Apoi începem Patru-cântarea, al căreia Stihul de pre margini este:

Aceasta este cântarea lui Iosif...

Cântarea 6, glasul 6-lea, Irmos:

Marea vieţii văzându-o...

Pătimind martirii şi ca nişte pietre alese tăvălindu-se pre pământ, toată zidirea vrăjmaşului de tot o au surpat şi s'au făcut biserici lui Dumnezeu celui viu.

Rugămu-vă pre voi, martirilor, cari aţi săvârşit călătoria cea bună, întăriţi-ne să alergăm bine călătoria postului, strălucind cu săvârşirea bunătăţilor.

A morţilor:

Pre robii Tăi, Stăpâne, cari s'au mutat de pre pământ la Tine, Cel prea bun, fă-i părtaşi împărăţiei Tale, cu sfintele mijlociri ale dumnezeeştilor martiri, mult îndurate!

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace eşti una întru tot lăudată, roagă pre Cuvântul cel prea sfânt, să dea iertare de păcate şi partea dumnezeeştilor daruri, celorce te lăudăm cu credinţă, Maică Fecioară!

Alt Irmos, glasul al 5-lea.

Din chit pre profetul...

Săvârşind pomenirea martirilor, să trimitem cântări Domnului, astăzi dumnezeeşte veselindu-ne.

De săbii şi de foc netemându-vă şi îndrăznind întru credinţă, martirilor, cu dânsa aţi spăimântat pre tirani.

Slavă, a Treimii.

Treime, dupre feţe, Te laud; Unimii, cei dupre fiinţă, mă închin: Ţie, Părinte Fiule şi Duhule Sfinte.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Lauda îngerilor şi a oamenilor eşti, Fecioară, că ai născut pre Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Luând vieaţă în locul morţii, săltaţi locuind în locaşurile cele cereşti, prea lăudaţilor martiri ai lui Hristos Dumnezeu.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui.

Celace stăpâneşti moartea şi vieaţa, odihneşte cu sfinţii Tăi, Hristoase, pre ceice s'au mutat din vieaţă cu credinţă.

Irmosul:

Din chit pre profetul l-ai scă„pat şi pre mine dintru adâncul „păcatelor mă scoate, Doamne şi „mă mântueşte.

Apoi, Ectenia cea mică, şi după Ecfonis cântăm iarăş Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

Şi cetim Icoasele şi Condacele ce au mai rămas.

Icosul al 10-lea.

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi tuturor celorce aleargă la tine. Că făcătorul cerului şi al pământului, te-a gătit pre tine, Curată, sălăşluindu-se în pântecele tău, şi învăţând pre toţi să strige ţie:

Bucură-te, turnul fecioriei; bucură-te, uşa mântuirii!

Bucură-te, începătoarea prefacerii cei înţelegătoare; bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeesc!

Bucură-te, că tu ai înnoit pre cei zămisliţi cu ruşinea; bucură-te, că tu ai învăţat pre cei furaţi de minte!

Bucură-te, ceeace ai stricat pre stricătorul gândurilor; bucură-te, ceeace ai născut pre semănătorul curăţiei!

Bucură-te, cămara nunții cei fără de sămânță; bucură-te, ceeace ai împreunat Domnului pre cei credincioși!

Bucură-te, ceeace din fecioare una ai fost bună hrănitoare de prunc; bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinților!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea.

Împărate sfinte, de Ți-am aduce cântări și psalmi la număr tocmai ca nisipul, nimica nu plinim cum se cade; că se biruește toată cântarea, carea va să se tindă către mulțimea milelor Tale celor multe, care ai dat celorce-Ți strigă: Aliluia.

Icosul al 11-lea.

Făclie primitoare de lumină, arătată celorce sunt întru întunerec, vedem pre Prea Sfânta Fecioară; că aprinzând în sine focul cel netrupesc, îndreptează spre cunoștința cea dumnezeească pre toți, care luminează mintea cu raza și cu chemarea se cinstește cu acestea:

Bucură-te, raza soarelui celui înțelegător; bucură-te, raza luminii cei neapuse!

Bucură-te, fulger, carele luminezi sufletele; bucură-te, ceeace îngrozești pre vrăjmași ca tunetul!

Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină; bucură-te, că ai izvorît râul celce curge cu ape multe!

Bucură-te, ceeace ai zugrăvit chipul spălării; bucură-te, ceeace curățești spurcăciunea păcatului!

Bucură-te, bae, carea speli conștiința; bucură-te, pahar, carele dregi bucuria!

Bucură-te, mireazma mirosului celui bun al lui Hristos; bucură-te, vieața veseliei cei de taină!

Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea.

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, deslegătorul tuturor datoriilor omenești, venit-a singur la ceice se depărtaseră de harul Lui și rupând zapisul, aude dela toți așa: Aliluia.

Icosul al 12-lea.

Cântând nașterea ta, te lăudăm toți ca pre o biserică însuflețită, Născătoare de Dumnezeu. Că locuind în pântecele tău Domnul, carele ține toate cu mâna, a sfințit, a slăvit și a învățat pre toți să strige către tine:

Bucură-te, locașul lui Dumnezeu Cuvântului; bucură-te, sfântă, carea ești mai mare de cât sfinții!

Bucură-te, ladă poleită cu Duhul; bucură-te, comoara vieții cea nedeșertată!

Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraților celor credincioși;

bucură-te, lauda cea de cinste a preoților celor cuvioși!

Bucură-te, stâlpul bisericii cel neclătit; bucură-te, zidul împărăției cel nebiruit!

Bucură-te, prin carea se ridică biruințele; bucură-te, prin carea cad vrăjmașii!

Bucură-te, tămăduirea trupului meu; bucură-te, mântuirea sufletului meu!

Bucură-te, Mireasă pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea.

Maică prea lăudată, carea ai născut pre Cuvântul cel ce este mai sfânt de cât toți sfinții, primind acest dar de acum, izbăvește din toată ispita și scoate din munca ceeace va să fie pre toți, ceice-ți cântă ție: **Aliluia!**

Acest Condac se zice de trei ori. Și iarăș cetim Icosul d'intâiu:

Ingerul cel mai întâiu stătător...

Și Condacul:

Apărătoarei Doamnei...

SINACSAR

STIHURI:

Cântări neadormite aduce cetatea mulțumind;
Apărătoarei în războaie, cei neadormite, cântând.

Întru această zi prăznuim cântarea Acatistului prea sfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, pentru o pricină ca aceasta. Stăpânind Iraclie monarhul împărăția de răsărit și Hosroe, împăratul Perșilor, văzând pre Greci foarte împilați și supărați de tiranul Foca, a trimis pre unul din voievozii săi, anume Sarvar, cu multe mii de oști, ca să ia toate latu-rile răsăritului și să le supună sub stăpânirea lui. Pentrucă s'a făcut aceasta și mai înainte, căci până la zece milioane de creștini a pierdut Hosroe; că evreii îi cumpărau dela el și îi pierdeau. Acel voievod Sarvar, supuind toată laturea răsăritului, a ajuns și până la Hrisopoli, carea acum să chiamă Scutari. Iar împăratul Iraclie fiind în lipsă, a făcut bani din vasele sfințite ale bisericilor, cu făgăduință că le va da înapoi mai multe și mai deplin; și intrând în ținuturile Perșilor cu corăbiile pre marea Euxinului, a cheltuit acolo acei bani și foarte rău a bătut pre Hosroe împreună cu toată oastea lui. Preste puțin, Siroi, feciorul lui Hosroe, depărtându-se dela tatăl său și-a dobândit luiș stăpânirea și ucigând pre tatăl său, Hosroe, a făcut pace cu împăratul Iraclie. Iară Hagan, voievodul Misilor și al Sciților, auzind că împăratul Iraclie a mers pre marea Pontului, stricând pacea cu Grecii, a ridicat multe mii de oști din părțile despre apus și a venit asupra Constantinopolei și își înălțau glasurile cu hulă asupra lui Dumnezeu. Și îndată cu adevărat au umplut marea de corăbii și pământul de oameni pedestri și călări nenumărați. Iară Serghie, Partriarhul Constantinopolei, a învățat pre popor să nu se teamă, ci din suflet să-și pună toată nădejdea în Dumnezeu și în Maica lui Dumnezeu, cea cu totul preacurată; către aceasta încă și Bonos patriciul, carele ocârmuia atuncea cetatea, a pregătit tot ce trebuia spre izgonirea neprietenilor, sperând că cu ajutorul celui de sus, se vor isprăvi bine lucrurile cele de folos. Iară Patriarhul cu dumnezeeștile icoane ale Maicii lui Dumnezeu, împreună cu tot poporul, au umblat împrejur pre deasupra zidului cetății, de acolo dându-le întărire. Și când Sarvar, despre răsărit, iară Hagan, despre apus, mergeau să ardă cele de prin prejurul cetății, atuncea Patriarhul purtând icoana lui Hristos cea nefăcută de mână și cinstitele și de viață făcătoarele cruci, încă și cinstitul veșmânt al Maicii lui Dumnezeu, umbla pre ziduri împrejur. Deci Hagan scitul pre uscat a dat năvală la zidurile cetății cu mulțime de oaste nenumărată, foarte tare întrarmați; și atâta mulțime era, cât asupra unui grec putea să dea război zece sciți. Dar Apărătoarea cea nebiruită, prin puțini ostași ce s'au aflat în biserica izvorului ei, foarte mulți dintr'înșii a ucis. Și de acolo luând grecii îndrăzneală, dela Doamna cea

nebiruită, Maica lui Dumnezeu, adese-ori foarte rău i-au bătut. Totuş Hagan zicea cetăţenilor cu mândrie: nu vă amăgiţi întru Dumnezeul în carele voi credeţi; că mâne am să iau cu totul cetatea voastră. Deci, cetăţenii auzind, au tins mânile la Dumnezeu. Iar Hagan şi Sarvar, unindu-se pe uscat şi pe mare, s'au pornit asupra cetăţii, socotind că o vor lua prea lesne. Dar atâta i-au biruit grecii, cât nu era cu putinţă cei vii să îngroape pre cei morţi. Atuncea şi corăbiile cele pline de ostaşi într'armaţi, mergând prin sânul mării, ce se chiamă Cheratos, spre biserica Maicii lui Dumnezeu, carea este în Vlaherne, fără de veste lovindu-le o furtună mare şi sfărâmându-le, toate s'au înecat. Şi putea să vadă cineva prea marea şi prea mărita lucrare a Preа-Curatei Maicii lui Dumnezeu. Că pre toţi i-a înecat lângă ţărmurile mării despre Vlaherne. Iară poporul curând deschizând porţile cetăţii, cu femeile şi copiii năvălind asupra lor bărbăteşte, pre toţi i-au ucis. Atuncea voievozii vrăjmaşilor s'au întors împreună plângând şi tânguindu-se. Iar iubitorul de Dumnezeu popor al Constantinopolei, dând mulţumită Maicii lui Dumnezeu, au făcut privighere de toată noaptea şi au cântat ei cântarea Acatistului, ca ceeace a priveghiat pentru dânşii şi a purtat cu putere mai presus de fire biruinţă asupra vrăjmaşilor.

Deci, de atuncea, spre pomenirea acelei minuni atât de mari şi mai presus de fire, biserica a luat a face Maicii lui Dumnezeu acest praznic în vremea de acum, când s'a făcut şi biruinţa aceasta prin Maica lui Dumnezeu. Şi Acatist, adică *neşedere* s'a chemat, pentrucă atuncea aşa neşezând a dat mulţumită clerul cetăţii şi tot poporul. Iară dupăce au trecut treizeci şi şase de ani, în zilele împărăţiei lui Constantin Pogonatul, agarenii aducând mulţime de oaste, iarăş au căzut asupra Constantinopolei şi şapte ani s'au oştit asupra ei; şi iernând ei în părţile Chizicului, mulţi oameni de ai lor au pierdut. După aceea părăsind a se mai bate, când au fost pre marea, ce se chiamă Sileo, toţi s'au înecat, cu ajutorul Preacuratei Maicii lui Dumnezeu. Incă şi a treia oară în zilele lui Leon Isavrul, iarăş s'au sculat cei din Agar cu mai mare număr de mii; şi întâiu au cucerit împărăţia Perşilor, apoi Egipetul şi Livia; au încunjurat încă şi India, Etiopia şi Ispania. Mai pre urmă şi asupra însăş împărătesei cetăţilor s'au oştit, aducând o mie optsute de corăbii şi încunjurându-o, nădăjduiau că îndată o vor risipi. Iară poporul cetăţii şi preoţii, luând cinstitul lemn al cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci şi cinstită icoana Maicii lui Dumnezeu, *Apărătoarea,* mergând au încunjurat zidul cetăţii, cu lacrămi rugându-se lui Dumnezeu. Agarenii se împărţiseră în două părţi; unii se oştiau asupra Bulgarilor, unde au pierdut mai mult de cât douăzeci de mii; iar alţii ce rămăseseră ca să vină asupra Constantinopolei, fiind opriţi de un lanţ de fier, carele era întins dela Galata până la zidul cetăţii, au ocolit cu corăbiile pe la locul, ce se chiamă *Sosthen* şi acolo bătând un vânt despre miazănoapte, multe corăbii de ale lor s'au sfărâmat şi s'au înecat; iară ceice rămăseseră au căzut în foamete mare, în cât s'au atins şi de cărnuri omeneşti şi alte păngăriciuni au mâncat. După aceea fugind ei şi ajungând la Marea Egee, toate corăbiile, împreună cu toţi ai lor, s'au înecat întru adâncul mării. Căci grindină silnică a căzut din cer şi făcând mării înfierbântare, s'a topit smoala corăbiilor; şi aşa acea mulţime nenumărată de corăbii a pierit. Deci, pentru toate aceste minuni mai presus de fire, ale Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, prăznuim acest Praznic de acum. Pentru rugăciunile Maicii Tale cei apărătoare şi nebiruită, Hristoase Dumnezeule, mântueşte-ne şi pre noi de toate ispitele ce vin asupra noastră şi ne miluieşte, ca un iubitor de oameni.

Cântarea 7, Irmos:

N'au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Fă-„cătorului; ci îngrozirea focului „bărbăteşte călcându-o, se bucu-„rau cântând: Prea lăudate Dom-„nul părinţilor şi Dumnezeule, „bine eşti cuvântat.

Pre tine te lăudăm strigând: Bucură-te, căruţa soarelui celui înţelegător şi vita cea adevărată, carea ai crescut strugurul celcopt, din carele curge vinul, celce ve-

seleşte sufletele celorce te slăvesc pre tine cu credinţă.

Ceeace ai născut pre vindecătorul tuturor oamenilor, bucură-te, mireasă dumnezeească, toiagul cel de taină, carele ai înflorit floarea cea nevestejită! Bucură-te, Stăpână, prin care ne umplem de bucurie şi moştenim viaţa!

Nu poate, Stăpână, limba cea cu podoabă vorbitoare, să te laude pre tine; că te-ai înălţat maipresus de Sarafimi, născând pre împăratul Hristos; pre Carele roagă-L să ne mântuim din toată nevoia, ceice ne închinăm ţie cu credinţă.

Marginile lumii te laudă şi te fericesc şi cu dragoste strigă către tine: Bucură-te, cartea întru carea s'a scris Cuvântul cu degetul Tatălui, ceeace eşti Curată; pre carele roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, să scrie în cartea vieţii pre robii tăi.

Plecăm genuchii inimii noastre, noi robii tăi şi ne rugăm ţie; pleacă urechea ta, ceeace eşti Curată şi ne mântueşte pre noi, ceice suntem cufundaţi pururea în scârbe; şi apără de toată robia vrăjmaşului cetatea ta, Născătoare de Dumnezeu.

Alt Irmos, glasul al 6-lea

Dătător de rouă...

Prea luminată adunarea dumnezeeştilor tăi martiri, mult milostive, întru lumina Ta cea neapusă acum vieţuesc; cu rugăciunile lor dărueşte tuturor luminare şi iertare păcatelor, Hristoase.

Cât este de frumoasă vremea postului, care ne-ai dat nouă, Doamne! Intru carea milostiveşte-te spre sufletele noastre ca un bun; pentru rugăciunile sfinţilor martiri, carii au iubit patimile Tale cele frumoase şi cinstite.

A Morţilor

Pre robii Tăi, carii au trecut viforul vieţii cel cu multă durere, îndreptează-i la limanul vieţii, Stăpâne, ca să strige cu toţi aleşii Tăi: bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei de Dumnezeu

Ceeace ai născut pre dătătorul legii, roagă-L pururea Fecioară, să ridice acum toate fărădelegile celorce binevoesc a săvârşi nevoinţa dumnezeescului post.

Alt Irmos, glasul al 5-lea

Bine eşti cuvântat Dumnezeul...

Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, Celce ai arătat viteji pre martirii ceice au pătimit pentru Tine, Carele eşti lăudat şi preaslăvit.

Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, Celace ai dat nouă rugători către Tine pre purtătorii de chinuri, Carele eşti lăudat şi preaslăvit.

Slavă, a Treimii.

Bine eşti cuvântat, Dumne-

zeule, Celce eşti cunoscut unul după fire şi în trei feţe, Cel prea lăudat şi preaslăvit.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, Celace Te-ai născut fără sământă, şi pre ceeace Te-a născut o ai arătat Curată, Cel prea lăudat şi preaslăvit.

Stih: Sfinţilor cari sunt pre pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într'înşii.

Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, Celace ai astupat gurile fiarelor şi ai stins focul, spre lauda sfinţilor Tăi, Cel prealăudat şi preaslăvit.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

Bine eşti cuvântat, Dumnezeule, Celace ai mutat dela moarte la vieaţa cea fără sfârşit, pre ceice-Ţi au slujit Ţie cu credinţă în vieaţă.

Irmosul:

Bine eşti cuvântat, Dumne„zeule, Celace vezi adâncurile şi „şezi pre scaunul slavei, Cel prea „lăudat şi preaslăvit.

Cântarea a 8, Irmosul:

Pre tinerii cei binecredincioşi în cuptor, naşterea Născătoa„rei de Dumnezeu i-a mântuit; „atuncea fiind închipuită, iar a„cum lucrată, pre toată lumea „ridică să-Ţi cânte ţie: pre Dom„nul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea „înălţaţi întru toţi vecii.

In pântece ai primit pre Cuvântul şi ai purtat pre Celace poartă toate şi ai hrănit cu lapte, ceeace eşti Curată, pre Celace hrăneşte toată lumea cu buna voire; căruia cântăm: pre Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Moisi a cunoscut în rug taina cea mare a naşterii tale, prea sfântă Curată Fecioară, iară tinerii mai înainte au închipuit aceasta mai luminat, în mijlocul focului stând şi fiind nearşi; pentru aceea te lăudăm pre tine întru toţi vecii.

Carii mai 'naînte pentru înşelăciune eram dezbrăcaţi, acum ne-am îmbrăcat în haina nestricăciunii prin naşterea ta, şi ceice şedeam întru întunerecul păcatelor, am văzut lumină, Fecioară, ceeace eşti locaş luminii; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Cei morţi prin tine viază, că ai născut vieaţa cea într'un ipostas; ceice mai înainte erau muţi, acum grăesc bine, stricaţii se curăţesc, boalele se gonesc şi mulţimea duhurilor celor din aer se birueşte, Fecioară, ceeace eşti mântuirea oamenilor.

Ceeace ai născut mântuirea lumii, prin care ne-am ridicat de pre pământ la înălţime, bucură-te, cea cu totul binecuvântată, carea eşti acoperemânt şi putere, zid şi tărie celorce cântă, Curată: pre Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Din văpaie cuvioşilor...

Minţile cele cereşti prea s'au minunat de isprăvile sfinţilor martiri; pentru rugăciunile lor, minunează întru noi, Stăpâne îndurate, din destul, milele Tale.

Ceice aţi călcat focul cu roua cea dumnezeească, vitejii Domnului cei vrednici de minune, scutiţi-ne pre noi de focul cel muncitor, cu rugăciunele voastre celor ferbinţi către Stăpânul.

Prea bunule Cuvinte, pre ceice s'au mutat dela noi cu dreaptă credinţă, învredniceşte-i vieţii cereşti şi luminii cei sfinte; prin rugăciunile martirilor celor binebiruitori.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Cu rugăciunile celeiace Te-a născut pre Tine, Indurate, ale sfinţilor martiri şi ale apostolilor Tăi, luminează sufletele noastre; ca să Te slăvim pre Tine întru bucuria sufletului, întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Pre făcătorul făpturii...

Sfinte cete ale martirilor, aduceţi-vă aminte de ceice vă laudă pre voi cu dragoste şi prea înalţă pre Hristos în veci.

Cu sabie tăindu-se martirii, se bucurau lăudând pre Hristos şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Cu minunată cuviinţă se împarte Treimea şi rămâne neîmpărţită ca un Dumnezeu. Pre aceasta o preaînălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara a născut prunc; căci Dumnezeu s'a făcut om dintr'însa. Tot trupul să-L laude întru toţi vecii!

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stâlpi ai vitejiei s'au arătat martirii, veselindu-se pentru căderea diavolului, lăudând pre Hristos şi prea înălţându-l în veci.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Invredniceşte, Doamne, în sânul lui Avraam pre robii Tăi, carii cu credinţă şi cu nădejde s'au mutat la Tine.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre făcătorul a toată făptura, „de Carele se spăimântează în„gerii, cântaţi-L popoare şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea 9, Irmos:

Tot neamul pământesc să sălteze, cu Duhul fiind luminat „şi să prăznuească firea minţilor „celor fără de trup, cinstind sfin„ţita prăznuire a Maicii lui Dum„nezeu şi să strige: Bucură-te, „prea fericită Născătoare de „Dumnezeu, Curată, pururea Fe„cioară.

Să strigăm Ţie credincioşii,

bucură-te! Prin tine făcându-ne părtaşi bucuriei cei deapururea; mântueşte-ne pre noi de ispitele robiei păgâneşti şi de toată altă bătae, Fecioară, care vine oamenilor celorce greşesc, pentru mulţimea păcatelor.

A rătatu-te-ai luminarea şi întărirea noastră, pentru aceasta strigăm către tine: Bucură-te, steaua cea neapusă, carea ai adus în lume pre soarele cel mare; bucură-te, Curată, ceeace ai deschis raiul cel încuiat; bucură-te, vasul, carele ai primit mirul cel nedeşertat ce s'a vărsat deasupra ta.

S ă stăm cu cuvioasă temere în casa Dumnezeului nostru şi să strigăm: Bucură-te, Stăpâna lumii; bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceeace una eşti între femei fără prihană şi bună; bucură-te, stâlpul cel de foc, carele conduci firea omenească la vieaţa cea de sus.

P orumbiţă, ceeace ai născut pre cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară! Bucură-te, lauda tuturor cuvioşilor; bucură-te, cununa martirilor; bucură-te, frumuseţea cea dumnezeească a tuturor drepţilor şi mântuirea noastră a credincioşilor.

F ie-Ţi milă, Doamne, de moştenirea Ta, trecând cu vederea acum toate păcatele noastre; având rugătoare spre aceasta către Tine pre ceeace Te-a născut pre pământ fără de sămânţă, pre Tine, Hristoase, Carele ai voit de Te-ai închipuit în firea omenească pentru mare mila Ta.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu a-L vedea...

C a lumina, ca soarele răsărind, martirii, au luminat tot pământul cu razele bunei credinţe şi cu strălucirile minunilor; şi au pierdut întunerecul mulţimii dumnezeilor. Cu ale cărora rugăciuni, Dumnezeule, miluieşte-ne pre noi.

O aste nebiruită a martirilor, întăreşte-ne pre noi pre toţi, ca bine să ne nevoim şi să săvârşim curgerea postului; ca săvârşind lucrul dumnezeeştei vieţi, să ne facem părtaşi vieţii, bucurându-ne.

A Morţilor.

S ă ajungă bunătatea Ta, Doamne, pre ceice s'au mutat de la noi, cu înfricoşată porunca Ta; să-i înconjure pre dânşii mila Ta şi să-i îndrepteze la locaşurile cele luminate de lumina feţii Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

P rin glasul îngerului ai născut, Născătoare de Dumnezeu, negrăit, pre vestitorul voiei Tatălui. Deci, primeşte glasurile robilor tăi, celece aducem în vremea postului şi le du lui Dumnezeu ca nişte tămâie.

Alt Irmos:

Isaie dănţueşte...

S ăvârşind serbare martiricească să săltăm astăzi cu cântări,

popoare, cântând lui Hristos, puitorul nevoinţelor, Celuice le-a dat lor biruinţă asupra vrăjmaşilor. Pre Carele cu cântări să-L sălvim.

Cu unghii de fier zgâriaţi fiind şi cu săbii tăiaţi din toate membrele, v'aţi unit cu Hristos prin dragoste, prea lăudaţilor martiri. Pentru aceasta bucurându-vă acum în ceruri, rugaţi-vă pentru noi toţi.

Slavă, a Treimii.

Intocmai în fiinţă Te laud pre Tine, Treime, ceeace eşti fără de început, cinstită, de vieaţă începătoare, nedespărţită Unime. Părinte, Celace eşti nenăscut, Cuvinte şi Fiule cel născut şi Duhule Sfinte; mântueşte-ne pre noi ceice Te lăudăm pre Tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maipresus de minte este naşterea ta, Maica lui Dumnezeu; că întru tine zămislirea s'a făcut fără de bărbat şi naşterea întru feciorie. Dumnezeu este celce s'a născut; pre Carele mărindu-L, pre tine Fecioară te fericim.

Stih: Sfinţilor cari sunt pre pământul Lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale întru dânşii.

Oastea martirilor cea vitează a împăratului şi Dumnezeului tuturor, cu cântări să o încununăm popoare: că aceea a biruit taberile drăceşti. Pre carii lăudându-i, slăvim pre Stăpânul.

Stih: Fericiţi sunt pre carii i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Când vei scula toată făptura să se judece, Hristoase, milueşte pre credincioşii robii Tăi, pre cari i-ai luat acum; iartă greşelile lor cele din vieaţă şi cu sfinţii Tăi odihneşte-i în veci.

Irmosul:

Isaie dănţueşte! Fecioara a „avut în pântece şi a născut Fiu „pre Emmanuil, pre Dumnezeu „şi omul; răsărit este numele lui, „pre Carele slăvindu-L, pre Fe„cioara o fericim.

LUMINANDA

Prosomia: Femei, auziţi glas de veselie...

Taina cea din veci se cunoaşte astăzi; că Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, se face fiu Fecioarei Mariei, pentru milostivirea, şi Gavriil vesteşte bucuria buneivestiri. Cu carele împreună să strigăm toţi: Bucură-te, Maica Domnului! De trei ori.

LA LĂUDĂRI.

Punem Stihirile pe 4; şi cântăm Stihiri, glasul al 4-lea.

Prosomia: Ca pre un viteaz...

Taina cea ascunsă şi neştiută de îngeri, arhanghelului Gavriil i-se încredinţează şi către tine acum vine, ceeace eşti bună şi curată porumbiţă, chemarea neamului nostru; şi strigă către tine, prea sfântă: Bucură-te şi te găteşte prin cuvântul acesta, să primeşti pre Dumnezeu Cuvântul în pântecele tău. De două ori.

Palat purtător de lumină s'a gătit Ţie, Stăpâne, pântecele cel

curat al dumnezeeştei fice. Pogoară-Te şi vino la dânsa şi mileşte făptura Ta, care a dobândit război pentru pizma, s'a ţinut în robia celui viclean şi-a pierdut frumuseţea cea dintâiu şi aşteaptă pogorîrea Ta cea mântuitoare.

Gavriil arhanghelul de faţă vine către tine şi strigă ţie, ceeace eşti cu totul nevinovată: Bucură-te, deslegarea blestemului şi învierea celor căzuţi; bucură-te, ceeace singură ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te, norul cel însufleţit al soarelui, carea primeşti pre cel neîncăput, ce va să se sălăşluească în pântecele tău.

Slavă... Şi acum... Stihira, glasul al 4-lea, singur glasul.

Auzit-a Născătoarea de Dumnezeu, limba carea nu o ştia; că grăia către dânsa arhanghelul graiuri de veste bună; şi ea primind vestirea cu credinţă, Te-a zămislit pre Tine, Dumnezeul cel mai înainte de veci. Pentru aceea şi noi bucurându-ne, strigăm Ţie: Dumnezeule, Celace Te-ai întrupat dintr'însa fără schimbare, dărueşte lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

DOCSOLOGIA MARE.

Ectenia şi Apolisul. Apoi ceasul întâiu şi Apolisul deplin.

LA LITURGIE

Tipica şi din Canonul Acatistului: Cântarea 3 şi 6. Apostolul zilei: din Epistola către Evrei şi al Născătoarei de Dumnezeu, din aceiaş epistolă. Evanghelia zilei, dela Marcu şi a Născătoarei de Dumnezeu, dela Luca.

CHINONICUL.

Paharul mântuirii voiu lua şi numele Domnului voiu chema.

La masă mâncăm două fierturi cu untdelemn şi bem vin, mulţumind Prea sfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, pentru minunile cele făcute de dânsa.

DUMINECA

A CINCEA A SFÂTULUI POST.

Rândueala este asemenea ca și în celelalte Duminici, cântând și rândueala sfântului dela Mineiu, ce se va întâmpla.

Iar alții mai pre urmă au așezat să se cânte în această Duminecă slujba cuvioasei maicii noastre Maria Egipteanca.

După Psalmul începător și obișnuita Stihologie, la Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10; și cântăm trei Stihiri ale învierii din Octoih, trei ale lui Anatolie și patru ale Cuvioasei, repetind una. Glasul al 6-lea.

Prosomia: Toată nădejdea puindu-și în ceruri...

Te oprià de vederea celor cinstite, întinăciunea cea mai d'inainte, ce se trăgia din spurcăciuni; dar înțelepția ta și cunoștința de celece s'a lucrat de tine, maică de Dumnezeu înțelepțită, s'a făcut ție întoarcere spre cele mai bune; că privind spre icoana binecuvântatei ficei lui Dumnezeu și căindu-te de toate păcatele tale de mai înainte, prea lăudată, cu îndrăzneală te-ai închinat cinstitului lemn.

Inchinându-te sfintelor locuri cu bucurie, ai luat de acolo darul călătoriei spre fapta bună cea de mântuire; ai alergat grabnic cu bună călătorie și trecând râul Iordanului, în locașul Botezătorului te-ai sălășluit cu osârdie; și sălbăticia patimilor o ai întunecat cu vieața ta cea bună, împuținând prin înfrânare înfierbân-

tările trupului, maică pururea fericită.

Locuind în pustie, ai lepădat chipurile patimilor din sufletul tău, întipărindu-ţi închipuirea lui Dumnezeu, cuvioasă, prin feluri de bunătăţi; şi atâta ai strălucit, în cât şi preste ape uşor ai trecut, fericită, şi te-ai ridicat de pre pământ cu rugăciunile tale către Dumnezeu; şi acum stând cu îndrăzneală înaintea lui Hristos, prealăudată Marie, roagă-te pentru sufletele noastre.

Slavă, glasul al 4-lea.

Puterea crucii Tale, Hristoase, a făcut minune; că şi ceeace mai înainte era căzută de tot, s'a nevoit cu nevoinţă pustnicească. De unde şi lepădând neputinţa, vitejeşte a stătut împotriva diavolului. Pentru aceasta luând şi dar de biruinţă, se roagă pentru sufletele noastre.

Şi acum... a Născătoarei, cea întâia a glasului, — Dogmatica.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile Octoihului, Slavă... a Cuvioasei, glasul al 2-lea.

Vânările sufletului şi patimile trupului le-ai tăiat cu sabia postului; greşelile gândului, cu izvorul sihăstriei, le-ai înecat şi cu curgerile lacrimilor tale ai adăpat toată pustia şi ne-ai odrăslit nouă roduri de pocăinţă. Pentru aceasta cinstim pomenirea ta, Cuvioasă.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu, glas acelaş.

O minune mai nouă...

Toparul învierii.

Slavă, a Cuvioasei, glasul al 8-lea.

Intru tine Maică cu osârdie s'a mântuit cel dupre chip, că luând crucea ai urmat lui Hristos şi lucrând ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, — de lucru cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Marie, duhul tău.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu:

Celace pentru noi Te-ai născut...

Acestea le zicem şi la Dumnezeu este Domnul.

Şi cealaltă rânduială după obiceiu.

LA UTRENIE.

După toată rânduiala obişnuită, trei Canoane: Al învierii cu al Născătoarei de Dumnezeu, pe 6; acesta al Triodului, pe 4 şi al Cuvioasei, pe 4.

Canon asupra bogatului şi a lui Lazăr.

Cântarea 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat...

Lăsatu-m'ai în bogăţia dulceţilor, veselindu-mă în toate zilele cu desfătarea bogatului. Dar Te rog pre Tine, Mântuitorule, scapă-mă de foc ca pre Lazăr.

Imbrăcatu-m'am Mântuitorule cu desfătările, ca celce se îmbracă cu vison şi cu haină aurită; ci să nu mă trimiţi pre mine în foc, ca pre acela.

Se veselia bogatul dedemult cu bogăţia şi cu desfătarea, în vieaţa cea stricăcioasă; pentru aceasta s'a osândit la munci; iară Lazăr cel sărac s'a răcorit.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Cetele îngereşti şi omeneşti te laudă neîncetat, Maică, carea nu ştii de mire; că ai ţinut pre făcătorul ca prunc în braţele tale.

Alt Canon al Cuvioasei, pe 4.

Cântarea 1, glasul al 6-lea, Irmos.

Valul mării...

Trimite-mi lumină mie, celuice prăznuesc cu dragoste pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi dumnezeească, Cuvioasă, ceeace stai înaintea lui Hristos, — lumina cea neapropiată, mântuindu-mă din toate ispitele vieţii.

Celace ai venit trupeşte la Egipteni, cel necuprins şi mai înainte de veci, te-a arătat din Egipt stea prea luminoasă, Domnul celceştie toate mai înainte de facerea lor.

Slavă...

Neştiind dumnezeeştile porunci, prea cinstită, ai întinat chipul cel dumnezeesc; dar prin dumnezeească purtare de grijă, iarăş l-ai curăţit, îndumnezeindu-te, Cuvioasă, prin faptele tale cele dumnezeeşti.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

O, milostivirea Ta cea multă, Dumnezeul meu şi smerenia Ta cea nespusă! Cum ai asemănat cu îngerii pre păcătoasa de mai înainte, ca pre o curată şi fără prihană! Prin rugăciunile Maicii Tale.

Catavasie:

Deschide-voiu gura mea...

Cântarea a 3-a, Irmos:

Tu eşti întărirea celorce...

Precum ai mântuit, Hristoase, pre Lazăr din văpaie, aşa să mă mântueşti şi pre mine nevrednicul robul tău din focul gheenei.

Bogat sunt, Doamne, de patimi şi de desfătări; dar sărac ca Lazăr de averea bunătăţilor; ci mă mântueşte!

Cu roşu şi cu vison se îmbracă cel bogat, adică cu desfătările şi cu păcatele; pentru aceasta arde în văpaie.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, gonind năvălirile primejdiilor celor cumplite.

Alt Irmos:

Pre Tine, Celace ai spânzurat...

Către porţile pierzării apropiindu-te prin faptele cele necuvioase, ţi-a deschis ţie porţile pocăinţei, prea cinstită, Celce a sfărâmat mai 'nainte cu puterea Dumnezeirii porţile iadului; fiind El însuş poarta vieţii.

Pre ceeace se făcuse mai 'naainte armă păcatului, o ai arătat prin închinarea armei dumnezeeştei cruci atotbiruitoare tuturor

armelor şi vicleniilor drăceşti, îndelung răbdătorule îndurate.

Slavă...

Celace şi-a vărsat sângele mai 'nainte pentru mântuirea tuturor, cu baia lacrimilor te-a făcut curată pre tine, ceeace boleai cumplit cu stricăciunea faptei celei rele; Celace a dat cu adevărat fiinţă tuturor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Maipresus de tot cuvântul este minunea ce s'a făcut întru tine, Fecioară; că Cuvântul Tatălui întru tine dumnezeeşte s'a sălăşluit; dând numai cu Cuvântul, tuturor celorce păcătuesc, deslegare greşelilor.

Şezânda, glasul al 8-lea.

Prosomia: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Toate săltările trupului înfrânându-ţi cu ostenelile sihăstreşti, ţi-ai arătat înţelepţia sufletului tău, vitează; că poftind să vezi crucea Domnului, te-ai răstignit singură pre tine lumii, preamărită. Drept aceea şi spre râvna vieţii îngereşti cu dragoste te-ai îndemnat singură, preafericită; roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruească iertare de greşeli, celorce cinstesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre ceeace este uşă cerească şi scriu, munte cu totul sfânt, nor strălucit, să o lăudăm; scară cerească, raiu cuvântător, mântuirea Evei şi vistierie mare a toată lumea; că într 'însa s'a lucrat mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celordedemult. Pentru aceasta strigăm către dânsa: roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, să dăruească iertare de greşeli celorce se închină cu credinţă preasfintei naşterii tale.

Cântarea 4, Irmos:

Auzit-am Doamne taina...

Se desmierda bogatul cu mâncarea şi cu îmbrăcămintea, veselindu-se; iară Lazăr poftia să se sature din sfărâmăturile mesei acestuia.

Câinii lingeau ranele lui Lazăr săracul, făcându-se mai milostivi decât mintea bogatului către sărac.

Înaintea porţii bogatului se tăvălià de demult Lazăr, Mântuitorule, muncindu-se în nevoile sărăciei; pentru aceasta acum se preamăreşte.

A Născătoarei de Dumnezeu...

Roagă, Preacurată, pre Celce L-ai născut, să scoată din robia vrăjmaşului pre ceice te laudă; că tu singură eşti folositoarea noastră.

Alt Irmos:

Dumnezeeasca Ta plecăciune...

Ca un ziditor al firii omeneşti, ca un izvor al milei şi ca o bogăţie a milostivirii Te-ai milostivit, Iubitorule de oameni, spre ceeace a năzuit la tine şi o ai răpit dela fiara cea pierzătoare.

Sârguindu-te să vezi crucea, te-ai luminat Marie cu lumina crucii Celuice a pătimit pre cruce; răstignindu-te lumii, cu aprobarea dumnezeească, ca o vrednică de minuni.

Slavă...

Ceeace era mai 'nainte pricină răutăţilor a multora pentru pofta cea rea, ca soarele strălucind, s'a arătat povăţuitoare cuvioasă celorce greşesc.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Covârşit-ai mintea celor cereşti, cerule cel înţelegător al împăratului tuturor; că afară de legile firii ai născut, Preacurată, pre dătătorul de lege şi făcătorul tuturor.

Cântarea 5, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat...

Dacă a văzut bogatul pre Lazăr în sânurile lui Avraam, în lumină şi înslavă veselindu-se, a strigat: părinte Avraame, mileşte-mă pre mine, celce sunt osândit în foc şi cumplit mi se arde limba.

Avraam a zis bogatului: te-ai desmierdat veselindu-te cu bogăţie lumească, pentru aceasta aicea te munceşti în foc în veci, iară Lazăr cel sărac se bucură întru veselia cea nesfârşită.

Bogat m'am făcut cu înşelăciunea lumii, cheltuindu-mi toată vieaţa întru pofte ca şi bogatul, iubitorule de oameni, ci mă rog îndurărilor Tale, să mă mântuesc de foc, precum s'a mântuit Lazăr.

A Născătoarei de Dumnezeu:

Având îndrăzneală către Fiul tău, Preacurată, ca o Maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă cea pentru noi cei de un neam, rugămu-ne; că pre tine singură te punem rugătoare bineprimită noi, creştinii, către Stăpânul.

Alt Irmos:

Dumnezeeasca arătare, Hristoase...

Moisi s'a preamărit oarecând în Sinai, văzând tainic dosul lui Dumnezeu, prealăudatul, însemnând taină streină; iar acum Maria cu căldură căzând la preacurată icoana năstrapei care ţine mană, a luat vieaţă îngerească.

Dorind să vadă frumuseţea casei Tale, precum zice psalmistul, ceeace a spurcat sălăşluirea Ta, s'a făcut locaş înţelegător slavei Tale. Prin rugăciunile cele înţelegătoare, ale celeice nu ştie de bărbat, carea s'a făcut locaş al Tău, Hristoase, fă-mă şi pre mine locaş Duhului celui atotfăcător.

Slavă...

Ceeace a vânat pre mulţi cu undiţa trupului, adecă cu ochii şi i-a făcut mâncare diavolului prin scurtă dulceaţă, s'a vânat cu tot adevărul de dumnezeescul dar al cinstitei cruci, făcându-se mâncare dulce lui Hristos.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

O taină cunoscând ceata pro-

feţilor, taina ce s'a făcut întru tine, Preacurată, în multe chipuri mai 'nainte au grăit de tine cu dumnezeeşti cuvinte de taină; iar acum căzând Maria la preacurată icoana năstrapei, care a ţinut mana, te-a rugat pre tine să fii garantă păcătoşilor către Dumnezeu.

Cântarea 6, Irmos:

Curăţeşte-mă, Mântuitorule...

Bogatul s'a osândit pre sine la văpaia focului prin vieaţa cea desmierdată; iară Lazăr cel sărac alegându-şi sărăcia în vieaţa de aici, s'a învrednicit bucuriei celei nesfârşite.

Lazăr s'a învrednicit în sânurile lui Avraam, desfătându-se, Hristoase, cu vieaţa cea veşnică; iară bogatul s'a osândit să se muncească în foc, cu trupul şi cu sufletul.

Bogatul s'a osândit în foc pentru Lazăr; iară pre mine păcătosul rogu-mă să nu mă osândeşti, Doamne, iubitorule de oameni; ci mă învredniceşte ca pre Lazăr luminii Tale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Să ne mântuim de greşelile cele cumplite, Curată, prin rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu şi să dobândim, Preacurată, strălucirea cea dumnezeească a Fiului lui Dumnezeu, Celuice s'a întrupat din tine, precum nu se poate spune.

Alt Irmos:

Adâncul cel mai de jos...

Bucură-se, Marie, oştile îngereşti, văzând întru tine preacuvioasă vieaţă întocma cu a lor şi strigă: slavă fie Domnului.

Înfricoşează-se adunările întunecaţilor draci de tăria ta cea răbdătoare; că femeie fiind, goală şi singură, cu preamărire i-ai ruşinat.

Slavă...

Strălucit-ai ca soarele, prealăudată Marie şi toată pustia o ai luminat cu minunile; pentru aceasta luminează-mă şi pre mine cu lumina ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Luminându-se îngerii cu slava celui născut al tău, Fecioară, au strigat: pace nouă tuturor şi pre pământ oamenilor bunăvoire.

CONDAC, glasul al 3-lea.

Prosomia: Fecioara astăzi...

Ceeace erai plină de totfelul de păcate mai 'nainte, astăzi te-ai arătat aleasă lui Hristos, prin pocăinţă; urmând vieţii îngereşti şi cu arma crucii pierzând dracii. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăţiei, Marie prealăudată.

ICOS:

Pre tine, mielușaua şi fica lui Hristos, astăzi cu cântări te lăudăm, Marie pururea slăvită, carea te-ai arătat crescând între Egipteni şi din toată rătăcirea lor ai

scăpat; şi de acolo te-ai adus bună şi desăvârşit odraslă bisericii, prin post şi prin rugăciune. Că nevoindu-te mai presus de măsura firii omeneşti, te-ai înălţat întru Hristos prin vieaţă şi prin fapte. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă împărăţiei cerurilor, Marie prealăudată.

In loc de Sinacsar, cetim vieaţa Cuvioasei Maicei noastre Maria Egipteanca.

Caută-o la sfârşitul cărţii.

Cântarea 7, Irmos:

Din Indeea mergând tinerii...

Precum a fost dedemult Iov în rane, cu viermi şi în gunoiu, aşa a şezut şi Lazăr înaintea porţii bogatului, strigând: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Zăcând înaintea porţii nemilostivului bogat, Lazăr dedemult aştepta măcar sfărâmături din masa lui şi nimenea nu-i da; dar în locul acelora a aflat sânul lui Avraam.

Scapă-mă de partea nemilostivului bogat, Hristoase al meu, rogu-mă şi rânduindu-mă împreună cu Lazăr cel sărac, mă învredniceşte a striga Ţie cu mulţumită: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Intrupându-Te din pântece fecioresc, Te-ai arătat spre mântuirea noastră; pentru aceasta ştiind pre Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, strigăm Ţie cu mulţumită: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Alt Irmos:

Tinerii în Vavilon au călcat...

Marele între părinţi, înţeleptul Zosima, încunjurând pustia, s'a învrednicit a vedea pre Cuvioasa şi a strigat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Pentruce ai venit, părinte, să vezi o femeie înstreinată de toată bunătatea cea lucrătoare? strigat-a către bătrânul, Cuvioasa şi a cântat: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Omorându-ţi, fericită, săltările patimilor tale, te odihneşti acum în limanul nepătimirii, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislit-ai cu chip negrăit, rămânând Fecioară preacurată şi ai născut mântuirea lumii, pre Hristos Dumnezeul nostru. Pentru aceasta toţi credincioşii pre tine cu cântări te slăvim.

Cântarea 8, Irmos:

De şapte ori cuptorul...

Cu veşmânt roşu, cu vison şi cu porfiră se îmbrăca de demult luminat bogatul cel ticălos; iară Lazăr cel sărac, rău zăcea la poarta lui, poftind să se sature din sfărâmăturile ce cădeau din masă şi nimenea nu-i da lui; pentru aceasta împărăţeşte acum împreună cu Hristos.

La poarta bogatului zăcea Lazăr cu trupul putrezit de rane şi poftia să se sature de sfărâmături şi nimenea nu-i da lui; iară câinii cu milostivire îi lingeau bubele lui şi ranele. Pentru aceasta s'a învrednicit raiului desfătării.

Imbogăţitu-m'am şi eu mult milostive cu dulceţuri, întru desfătarea vieţii acesteea, ca şi bogatul dedemult, carele se îmbrăca în toate zilele în porfiră; şi însumi eu mă judec spre pierzare pentru desfătările şi înşelăciunile mele. Pentru aceasta, Hristoase, mă rog Ţie, să mă scuteşti de focul cel veşnic întru toţi vecii.

A Treimii.

Pre Dumnezeirea cea întreit luminătoare, carea luminează o rază din o fire în trei feţe, pre Tatăl cel fără început, pre Cuvântul Tatălui, cel de o fire şi pre Duhul cel de o fiinţă, Carele împreună împărăţeşte; tineri bine cuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Infricoşază-te şi te teme...

Celace cerci adâncurile inimii şi ştii toate ale noastre mai nainte de a fi, Mântuitorule, ai răpit din vieaţa cea silnică pre ceeace a alergat la iubirea Ta de oameni, carea strigă neîncetat: Preoţi binecuvântaţi, popoare preaînălţaţi pre Hristos în veci.

O! cât este de cinstită schimbarea mutării tale către cele mai bune, Cuvioasă! O! dragoste dumnezeească a ta, care ai urât dulceţile trupeşti! O! credinţa ta cea fierbinte şi dumnezeească, prealăudată Marie! Carea cu credinţă o lăudăm şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm...

A flat-ai plata durerilor şi răsplătirea ostenelilor tale, cinstită Marie, prin care ai surpat pre vrăjmaşul cel ucigaş; şi acum strigi împreună cu îngerii cântare fără tăcere, lăudând şi prea înălţând pre Hristos întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre mine tot m'a înoit pentru bunătatea, în pântecele tău, Preacurată; nestricând însuşirile amândoror firilor, ca un Stăpân al tuturor vecilor. Pentru aceasta pre tine, ca pre o pricină a mântuirii noastre, cu cântări te lăudăm întru toţi vecii.

Cântarea 9, Irmos.

Pre tine cea neispitită...

Fă-mă, Hristoase, sărac ca Lazăr, rogu-mă, fugărind poftele desfătărilor mele, ca un Dumnezeu din fire; iar întru bunătăţi mă fă bogat; ca prin credinţă cu cântări să Te slăvesc.

Bogat şi nemilostiv fiind, nu m'am uitat prin credinţă la mintea mea, lepădat fiind înaintea porţilor poruncilor Tale, iubitorule de oameni; ci ca un îndurat

şi iubitor, ridică-mă, ca şi de demult pre Lazăr, prietenul Tău cel mort de patru zile.

Toţi am înţeles pilda Stăpânului; deci, toţi credincioşii să urîm nemilostivirea bogatului, ca să scăpăm de muncă şi să săltăm pururea în sânurile lui Avraam.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceeace ai ţinut în braţe pre Dumnezeu cel nevăzut, Carele este lăudat în cer de toată făptura şi prin tine ne dărueşte nouă pururea mântuire, cu credinţă te slăvim.

Alt Irmos:

Nu te tângui pentru mine...

Lesne ai răbdat Maică osteneala pustiei, îndreptându-te cu puterea cea tare a lui Hristos; că gândurile cele spurcate ce-ţi veniau le-ai stins, preacinstită, cu izvoarele dumnezeeştilor lacrimi, ceeace eşti vârful sihastrilor, lauda cuvioşilor.

Cu raze prea luminoase, te-a luminat pre tine Fecioara şi Preacurata, ceeace una a născut pre Hristos lumina, făcându-te înfricoşată vrăjmaşilor pre tine, cinstito. Şi tuturor arătându-te, Marie, a fi podoaba pustnicilor, întărirea cuvioşilor.

Slavă...

Lăsând înţelepţeşte toate cele pământeşti, te-ai arătat sălăşluire cinstită Duhului; ci roagă pre singur Mântuitorul Hristos, să scape de răutăţile lumeşti, pre cei ce săvârşesc cu credinţă dumnezeească pomenirea ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tăinuindu-te de legile fireşti, Fecioară, ai născut Curată mai presus de fire prunc tânăr pre pământ, pre Celce este dătător de lege şi vechi de zile, ceeace eşti cer înţelegător al făcătorului tuturor. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste pre tine te fericim.

LUMINÂNDA INVIERII.

Apoi Slavă a Cuvioasei.

Prosomia: Celace ai împodobit cerul...

Pildă de pocăinţă avându-te pre tine, cuvioasă Marie, roagă pre Hristos, să ne dăruească nouă aceasta în vremea postului; ca prin credinţă şi prin dragoste, să te lăudăm pre tine cu cântări.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace eşti îndulcirea îngerilor, bucuria celor scârbiţi, părtinitoare creştinilor, Fecioară, Maica Domnului, sprijineşte-mă şi mă scapă de muncile cele veşnice.

LA LĂUDĂRI:

Patru Stihiri ale învierii din Octoih şi patru ale lui Anatolie, apoi cântăm, Stih:

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţe-se mâna Ta, nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit.

Glasul 1-iu, singur glasul.

Nu este împărăţia lui Dumnezeu mâncarea şi băutura, ci dreptatea şi nevoinţa cu sfinţenie. Pentru aceasta nici bogaţii nu

vor intra într'însa, ci numai câți pun averile lor în mâinile săracilor; acestea învață și David profetul, zicând: bărbat drept este celce milueşte în toate zilele, celce se desfătează întru Domnul, umblă în lumina Lui și carele nu se va poticni. Acestea toate s'au scris, spre învățătura noastră; ca postind să facem bunătate și așa va da nouă Domnul, în locul celor pământești, cele cerești.

Slavă, tot aceasta.

Și acum...

Prea binecuvântată ești...

DOXOLOGIA MARE.

Ecteniile și Apolisul.

LA LITIE, Stihira Evangheliei și celelalte.

LA LITURGIE.

Fericirile glasului, Prochimenul glasului și al sfintei, glasul al 4-lea.

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi, Dumnezeul lui Israil.

Stih:

Intru adunări binecuvântați pre Dumnezeu.

Apostolul zilei, din cartea către Evrei. Și al Cuvioasei, din cartea cea către Galateni. Evanghelia zilei dela Marcu și a cuvioasei, dela Luca.

CHINONICUL

Lăudați pre Domnul...

Altul:

Intru pomenire veșnică va fi...

Iară la masă ne ospătăm ca și în celelalte Dumineci.

DUMINECĂ SEARA

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pe 10 și cântăm patru ale glasului din Octoih, cele de umilință, trei prosomice ale Triodului și trei din Mineiu, glasul 1-iu.

Prosomia: Prea lăudaților martiri...

Sărăcind, Hristoase, Celace ești bogat, ai îmbogățit pre oameni cu nemurirea și cu strălucirea; pentru aceasta îmbogățește-mă cu bunătăți pre mine, celce am sărăcit de dulcețile lumii și mă împreună cu Lazăr cel sărac, scăpându-mă de munca bogatului și de gheena, carea mi s'a gătit.

Imbogățitu-m'am cumplit în răutate și am iubit desmierdarea, m'am îndestulat de desfătări în lume, Doamne și m'am făcut vinovat focului gheenei, neuitându-mă la mintea mea cea flămândă ca și Lazăr; și lepădat fiind înaintea ușilor faptelor celor dumnezeești, milostivește-Te spre mine, Stăpâne.

Altă Stihiră a lui Teodor, glasul 1-iu.

Prosomia: Nor luminos pre tine...

Incepând cu dragoste a șasea săptămână a cinstitului post, să aducem credincioșilor cântare, înaintea prăznuirii stâlpărilor, Domnului Celuice vine în slavă cu puterea dumnezeirii în Ierusalim, ca să omoare moartea. Pentru aceasta să gătim cu bună credință semnele biruinței, ramurile

bunătăţilor, strigând: Osana, făcătorului tuturor!

Şi trei dela Mineiu.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

IEŞIRE: Lumină lină...

Prochimen, glasul al 8-lea.

Dat-ai moştenire celorce se tem...

Cu Stihurile lui.

Caută-le la Dumineca întâia a postului, seara la pag. 241.

LA STIHOVNÀ

Stihiria zilei, de două ori.

Glasul I-iu singur glasul.

Minunat este obiceiul cel milostiv al Mântuitorului pentru noi, că având cunoştinţa celor ce vor să fie, ca şi acelorce sunt de faţă, a vădit vieaţa lui Lazăr şi a bogatului. Deci, privind noi la sfârşitul amândoror acelora, să fugim de cumplirea şi de urîrea de oameni a acestuia şi să râvnim răbdării şi aşteptării cei îndelungate a celuilalt, ca încălzindu-ne împreună cu dânsul în sânurile lui Avraam, să strigăm: Drepte judecătorule, Doamne, slavă Ţie.

Martirica.

Pentru rugăciunile tuturor sfinţilor, Doamne şi ale Născătoarei de Dumnezeu, dă-ne nouă pacea Ta şi ne miluieşte, ca un îndurat.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu

Insăş Prosomia.

Ceeace eşti bucuria cetelor cereşti şi pre pământ oamenilor tare folositoare, Preacurată Fecioară, mântueşte-ne pre noi, ceice scăpăm la tine; că spre tine, după Dumnezeu, nădejdile ne-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

IN LUNEA STÂLPĂRILOR

La Utrenie.

Cântăm treimicile glasului.

După întâia Stihologie, cântăm Sedelnele cele de umilinţă, din Octoih şi a Născătoarei.

După a doua Stihologie, zicem această sedelnă, glasul I-iu.

Prosomia: Piatra fiind pecetluită...

Răsturnând piatra împetririi de pe inima mea, Doamne, ridică sufletul meu cel omorît de patimi bunule şi mă învredniceşte să-Ţi aduc, Stăpâne, cu umilinţă stâlpări de fapte bune, ca Biruitorului iadului; ca să dobândesc vieaţa cea veşnică, lăudând puterea şi milostivirea Ta, unule iubitorule de oameni.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea minunilor văzând întru tine, făptura se bucură ceeace eşti plină de dar; că ai zămislit fără sămânţă şi ai născut negrăit pre Acelace nu pot să-L vadă mai marii cetelor îngereşti. Pre Carele roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

După a treia stihologie, şezânda glasul I-iu

Prosomia: Piatra fiind pecetluită...

Începând a şasea săptămână a postului, să aducem cântare mai

'nainte de prăznuirea Stâlpărilor lui Hristos, Celuice vine pentru noi, să şeadă pre mânzul asinei, ca să supună Tatălui dobitocia păgânilor, ca un împărat. Deci, să-I gătim toţi ramuri de bunătăţi, ca să vedem şi învierea Lui, bucurându-ne.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Mâinile tale, Preacurată, cu care ai ţinut pre făcătorul întrupat pentru bunătatea Lui, tinzându-le Fecioară Preasfântă, roagă-L să ne scape de supărări, de patimi şi de primejdii, pre noi carii cu dragoste te lăudăm şi strigăm ţie: Slavă celuice s'a sălăşluit întru tine; slavă celuice a ieşit din tine; slavă celuice ne-a slobozit pre noi prin naşterea ta.

Psalmul 50.

Şi cântăm canonul Mineiului. Şi această

TRI-CÂNTARE.

Cântarea 1, glasul 1-iu, Irmos:

Cântare de biruinţă...

Să omorîm patimile cu postul, să înviem duhul prin fapte dumnezeeşti, ca să vedem cinstită patima lui Hristos, cu gând curat.

Pre mine, celce am urmat năravului nemilostivului bogat, îndurate iubitorule de oameni, rânduieşte-mă împreună cu Lazăr cel sărac, rogu-mă; scoţându-mă din văpaie şi din focul cel nestins.

Postitu-m'am despre toate faptele bune şi m'am ospătat până la saţiu cu greşelile, Doamne; ci mă satură de mâncarea cea mântuitoare şi cinstită, pre mine cel ce rău am flămânzit.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Pre mine, cel osândit şi aruncat în pedeapsă pentru faptele mele, Preacurată Stăpână, îndură-te de mă mâtueşte, ceeace ai născut pre Dumnezeu cel prea îndurat.

Alt Irmos, glasul acelaş.

Lui Dumnezeu, Celuice a...

Să întâmpinăm credincioşii praznicul Stâlpărilor de astăzi şi mai 'nainte prăznuindu-l luminat; ca să ne învrednicim a vedea şi patima cea de vieaţă purtătoare.

Vine şi merge Hristos la Ierusalim ca un împărat, şezând pre mânzul asinei; ca să supună dobitocia păgânilor sub jugul Tatălui.

Slavă, a Treimii.

Unime, Ceeace eşti întru o Dumnezeire în trei feţe, Dumnezeule, Părinte cel nenăscut şi Fiule unule născut şi unule Duhule Sfinte, împărăţie întocma domnitoare, miluieşte-ne pre noi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Preaslăvite s'au grăit de tine pretutindenea, că ai născut cu trup pre făcătorul tuturor, Născătoare de Dumnezeu Marie, tu ceeace nu ştii de mire şi eşti neispitită de nuntă.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Iată vine Hristos la cetatea Vithfagi, bucură-te Vitanie, patria lui Lazăr; că ţie-ţi va arăta minune mare, înviind pre Lazăr din morţi.

Irmosul:

Lui Dumnezeu, Celuice a aju-„tat în Egipet lui Moisi şi prin-„tr'însul a cufundat pre Faraon „cu toată oastea lui, să-I cântăm „cântare de biruinţă, că s'a prea „slăvit.

Cântarea 8, Irmos:

De carele se înfricoşează...

Cu gânduri neroditoare m'am îmbogăţit eu, ticălosul; sufletul mi-am spurcat cu pofte fărădelege şi mă înconjură întunerecul desnădăjduirii; străluceşte-mi, Dumnezeul meu, lumina pocăinţei.

Precum ai luminat dedemult pre orbul cel din naştere, luminează-mi şi sufletul meu, carele nu vede lumina Ta, milostive, ci este îngropat întru întunerecul uitării cei rele şi în grijile lumii.

Postindu-se Ilie, a deschis cerurile şi a adăpat cu ploi pământul cel însetat; să postim şi noi vărsând izvoare de lacrimi sufleteşti, ca să ne miluim.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ca o viţă însufleţită ai înflorit nouă strugurul cel copt, Preacurată Fecioară, carele a izvorît vinul iertării şi a uscat beţia păcatului.

Alt Irmos:

Cântarea celor fără de trup...

Deschisu-s'au uşile cele din'naintea învierii lui Lazăr; că vine Hristos să ridice pre cel mort ca din somn şi să birueasc̆ă cu vieaţa pre moarte.

Mare este lauda ta, o Vitanie, că te-ai învrednicit a primi oaspe pre făcătorul, strigând: binecuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre tine, Unime cea întreită, mai presus de fiinţă, ceeace Te uneşti dupre chip întru despărţirea feţelor, pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul cel dumnezeesc slăvim.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Bucură-te! strigăm ţie împreună cu îngerul, că ai ridicat bucurie în lume, pre Mântuitorul lumii; pre Carele roagă-L, Fecioară prealăudată.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Cântare aducem Ţie, că ai încălecat pre mânz, Celace şezi pre Heruvimi întru înălţime; ca să supui pre toţi Hristoase stăpânirii Tale.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cântarea celor fără de trupuri „aducem Ţie, ca şi tinerii în cup-„tor şi cântând zicem: binecu-

„vântați și prea înălțați pre Hris-
„tos în veci.

Cântarea 9, Irmos:

Izvorul cel primitor...

Omorît fiind de greșeli multe, sunt cuprins în mormântul lenevirii, având deasupra mea pusă piatra desnădăjduirii; care ridicându-o, Hristoase cu mila Ta, înviază-mă ca și mai 'nainte pre Lazăr.

Să fugim de asemănarea bogatului, celui osândit în văpaia cea nestinsă, să iubim răbdarea lui Lazăr cea cu dureri, ca să ne mângâe pre noi Iisus și părtași împărăției să ne facă.

Să iubim postul cel ucigător de patimi, să ne îndeletnicim întru rugăciuni cu deadinsul, să plângem, să ne tânguim și să suspinăm fierbinte; ca ducându-ne de aicea, să ne primească Avraam în sânurile sale.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Odorul feciorei cel dumnezeesc, singură îndreptarea strămoșilor, izvorul carele izvorăște adâncul milostivirii, pre Născătoarea de Dumnezeu, frumusețea lui Iacov, ceice ne-am mântuit printr'însa să o lăudăm.

Alt Irmos:

Pre tine, Născătoare de Dumnezeu...

Astăzi umblând Hristos pre lângă Iordan, I-s'a arătat boala lui Lazăr și ca un mai înainte cunoscător, a zis: boala aceasta nu este spre moarte.

Gătește-te, Vitanie, împodobește-ți dumnezeește intrările tale, lărgește-ți curțile; că iată vine Stăpânul cu apostolii, că să învieze pre celace l'ai crescut.

Slavă, a Treimii.

Pre Tine, Unime în trei ipostasuri și ființă nedespărțită, Te slăvește oastea celor câte cu șase aripi și neamul omenesc cu cântări Te lăudăm.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Tine, Celce Te-ai născut din Tatăl fără de ani și din mumă cu chip negrăit sub ani, spre mântuirea tuturor; ca pre un făcător și Stăpân, cu cântări, Te slăvim.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Cu ramurile facerii de bine ținând și stâlpările curăției, să ne gătim toți să întâmpinăm pre Hristos ca pre unul Dumnezeul nostru, Carele vine la Ierusalim.

Irmosul:

Pre tine, Născătoare de Dum-
„nezeu Fecioară, pre ceeace te-a
„văzut profetul Iezechiil: ușă,
„prin carea nimenea n'a trecut,
„fără numai Dumnezeu singur,
„cu cântări te slăvim.

Apoi:

Cade-se să te fericim...

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOAVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 5-lea.

Să nu mă osândești pre mine Hristoase în văpaia gheenei, ca pre bogatul pentru Lazăr; ci-mi

dărueşte mie, celuice mă rog cu plângere, o picătură din iubirea de oameni, Dumnezeule şi mă milueşte.

De două ori.

A Mucenicilor.

Binecuvântată este oastea împăratului ceresc, că de şi au fost pământeni purtătorii de chinuri, dară s'au sârguit să ajungă la vrednicia îngerească, de trupuri nebăgând seamă; şi prin patimi s'au învrednicit cinstei celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne, trimete nouă mare milă.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace eşti plină de dar, fii mijlocitoare cu rugăciunile tale şi cere sufletelor noastre mulţimea îndurărilor şi iertare de multe greşeli, rugămu-ne.

Şi celelalte după rânduială.

La ceasul al şaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 6-lea.

Aceasta este, Dumnezeule, ziua cea înfricoşată, a căreia înserare nu ne nădăjduim să o ajungem; şi aceasta a o vedea ne-ai învrednicit pre noi, cu iubirea Ta de oameni, întreit sfinte, slavă Ţie.

Slavă, Şi acum... tot acesta.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Să se veselească inima celorce caută pre Domnul...

Stih:

Mărturisiţi-vă Domnului şi chemaţi numele Lui.

Din proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 48—49, Vers. 17—4.

Aşa zice Domnul, celce te-a izbăvit pre tine, sfântul lui Israil: Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, Celce ţi-am arătat ţie, ca să afli tu calea, pre care să umbli. Şi de ai fi ascultat poruncile Mele, s'ar fi făcut ţie ca un râu pacea ta şi dreptatea ta ca valul mării. Şi ca nisipul s'ar fi îmmulţit sămânţa ta şi fiii pântecelui tău ca ţărâna pământului; ci nici acum nu te vei stinge, nici va pieri numele tău înaintea Mea. Ieşi din Vavilon, fugi dela Haldei, glas de veselie să vestiţi şi să se audă aceasta; vestiţi până la marginile pământului şi ziceţi: izbăvit-a Domnul pre robul Său Iacov. Şi de vor înseta, în pustie îi va duce pre ei, apă din piatră le va scoate lor, despica-va piatra şi va curge apă şi va bea poporul Meu. Nu este bucurie nedrepţilor, zice Domnul. Ascultaţi-Mă ostroave şi luaţi aminte neamuri, după multă vreme va stà, zice Domnul: din pântecele maicii mele au numit numele meu. Şi a pus gura mea ca o sabie ascuţită şi subt acoperământul mâinii sale m'au acoperit, pusu-m'au ca o săgeată aleasă şi în tolba sa m'au ascuns. Şi mi-au zis mie: sluga mea eşti tu Israile şi întru tine mă voiu mări. Şi eu am zis: în deşert m'am ostenit, în zadar şi întru nimic am dat tăria mea, pentru aceasta judecata mea la Domnul este şi osteneala mea înaintea Dumnezeului meu.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, din veac şi până în veac.

Stih:

Mărturisiţi-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila Lui.

IN LUNEA STÂLPĂRILOR

SEARA.

După obișnuita Stihologie, la Doamne strigat-am, punem stihirile pe 6. Trei ale Triodului și trei dela Mineiu și cântâm stihirile prosomice, facerea lui Iosif
Glasul al 6-lea.

Prosomia: Toată nădejdea puindu-și...

Prin multe greșeli și prin desmierdările vieții, mi-am bolnăvit sufletul, eu ticălosul și zac pururea pre patul trândăviei, Stăpâne. Ci strig Ție prea milostive: venind, cercetează-mă, dându-mi întărire și milă și nu mă lăsa pre mine, ca nu cândva să adorm întru moarte și să nu se bucure de peirea mea vrăjmașul, celce caută pururea, Mântuitorule, să mă tragă întru adâncurile iadului.

Răvnind nebunește bogatului celui nemilostiv, cu dulceață mă veselesc, în desmierdări și în pofte cufundându-mă; și văzându-mi mintea, Doamne, zăcând pururea înaintea ușilor pocăinței, ca și Lazăr, o trec fără simțire flămândă fiind și bolnavă și rănită de patimi; pentru aceasta vinovat sunt a fi în văpaia gheenei; din carea scapă-mă, Stăpâne unule mult milostive.

Altă stihiră, a lui Teodor, glasul al 5-lea.

Prosomia: Doamne, pre vremea lui Moisi...

Doamne, umblând cu trupul pre lângă Iordan, ai spus mai înainte că nu este boala lui Lazăr de moarte; ci că s'a îngăduit pentru slava Ta, Dumnezeul nostru: laudă slavei lucrului Tău și puterii Tale celei a toate, că ai surpat moartea pentru mulțimea milostivirii, iubitorule de oameni.

Și trei din Mineiu.

Slavă, și acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Stih:

Să zică cei mântuiți de Domnul.

Dela Facere cetire.

Cap. 27, Vers. 1.

Și a fost după ce a îmbătrânit Isaac și au slăbit ochii lui a vedea și a chemat pre Isav fiul său cel mai mare și i-a zis lui: fiul meu. El a răspuns: iată eu. Și a zis lui: iată am îmbătrânit și nu știu ziua sfârșitului meu. Acum dar ia-ți unealta ta, tolba și arcul și ieși la câmp. Și să-mi vânezi mie vânat și să-mi faci mâncare precum iubesc eu și să-mi aduci să mănânc, ca să te binecuvinteze sufletul meu mai înainte de ce voiu muri. Iară Reveca a auzit pre Isaac grăind cu Isav fiul său; și s'a dus Isav la câmp să vâneze vânat tatălui său. Și a zis Reveca către Iacov, fiul său cel mai tânar: iată că am auzit pre tatăl tău grăind către Isav, fratele tău, zicându-i: Adu-mi vânat și-mi fă de mâncare, ca mâncând să te binecuvintez înaintea Domnului mai înainte de a murì. Deci, acum fiul meu ascultă-mă pre mine precum poruncesc eu ție: Și mergând la oi, adu-mi de acolo doi iezi tineri și buni și voiu face pre ei mâncare tatului tău precum iubește. Și vei duce înlăuntru la tatăl tău și va mâncà, ca să te binecuvinteze tatăl tău mai înainte de ce va murì. Iar Iacov a zis către Reveca, mumă-sa: fratele meu Isav este om păros, iar eu sunt om neted. Ca nu cumva să mă pipăie tatăl meu și voiu fi înaintea lui ca un

urgisit și voiu aduce asupra mea blestem, iar nu binecuvântare. Și i-a zis lui mumă-sa: asupra mea să fie blestemul tău, fiule, numai ascultă cuvântul meu și mergând adu-mi. Și mergând a luat și a adus la mumă-sa și a făcut mumă-sa bucate pre cum iubia tatăl lui. Și luând Reveca haina cea mai bună a lui Isav, feciorul său cel mai mare, care erà la dânsa în casă, a îmbrăcat pre Iacov fiul său cel mai tânăr. Și cu pielcelușele iezilor a înfășurat brațele și goliciunea grumazului lui. Și a dat bucatele și pâinile care făcuse, în mâinile lui Iacov fiul său și le-a dus la tatăl său. Și a zis: tată! Iar el a zis: iată eu, cine ești tu fiule? Și a zis Iacov tatălui său: eu sunt Isav cel întâi născut al tău, făcut-am precum mi-ai grăit mie; sculându-te șezi și mănâncă din vânatul meu, ca să mă binecuvinteze sufletul tău. Și a zis Isaac fiului său: ce este aceasta, ce ai aflat așa curând, o fiule? Iar el a zis: ce a dat Domnul Dumnezeul tău înaintea mea. Și a zis Isaac lui Iacov: apropie-te de mine și te voiu pipăi fiule, de ești tu fiul meu Isav, sau nu. Și s'a apropiat Iacov de Isaac tatăl său și l-a pipăit pre dânsul și a zis: glasul cu adevărat este glasul lui Iacov, iar mâinile sunt mâinile lui Isav. Și nu l-a cunoscut pre el, pentrucă mâinile lui erau păroase ca mâinile lui Isav fratele său și l-a binecuvântat pre el și a zis: Tu ești fiul meu Isav? Iar el a zis: eu. Și a zis: Adu-mi și voiu mânca din vânatul tău, fiule, ca să te binecuvinteze sufletul meu și i-a adus lui și a mâncat și i-a adus lui și vin și a băut. Și i-a zis Isaac, tatăl său, lui: apropie-te de mine și mă sărută fiule. Apropiindu-se l-a sărutat și a mirosit mirosul hainelor lui și l-a binecuvântat pre dânsul și a zis: iată mirosul fiului meu, ca mirosul unei țarine pline, care o a binecuvântat Domnul. Și să-ți dea ție Dumnezeu din roua cerului și din grăsimea pământului și mulțime de grâu și de vin. Și să slujească ție neamuri și să se închine ție domni și să fii domn fratelui tău și se vor închina ție feciorii tatălui tău. Celce te va blestemà, blestemat să fie; și celce te va binecuvântà, binecuvântat să fie. Și a fost dupăce a încetat Isaac a binecuvântà pre Iacov fiul său și dupăce a ieșit Iacov dela fața lui Isaac, tatăl său, a venit și Isav fratele lui dela vânat. Și a făcut și el bucate și a adus tatălui său și i-a zis: să se scoale tatăl meu și să mănânce din vânatul fiului său, ca să mă binecuvinteze sufletul tău. Și i-a zis Isaac, tatăl său: cine ești tu? Iar el a zis: eu sunt fiul tău cel întâiu născut Isav. Și s'a spăimântat Isaac cu spaimă mare foarte și a zis: dar cine este celce mi-a prins mie vânat și mi-a adus și am mâncat din toate mai înainte de ce ai venit tu? Și l-am binecuvântat pre dânsul și va fi binecuvântat. Și a fost dupăce a auzit Isav cuvintele lui Isaac, tatăl său, a strigat cu glas mare și amar foarte și a zis: binecuvintează-mă și pre mine tată. Și a zis: venit-a fratele tău cu înșelăciune și a luat binecuvântarea ta. Și a zis Isav: drept s'a chemat numele lui Iacov, că iată a doua oară m'a înșelat și nașterea cea dintâiu mi-a luat și acum mi-a luat binecuvântarea mea. Și a zis Isav tatălui său: nu mi-ai lăsat și mie binecuvântare tată? Și răspunzând Isaac a zis către Isav: încă și stăpân l-am făcut pre el ție și pre toți frații lui i-am făcut lui slugi, cu grâu și cu vin l-am întărit pre el, dar ție ce voiu face, fiule? Și a zis Isav către tatăl său: au doar numai o binecuvântare este la tine tată? Binecuvintează-mă și pre mine tată! Și umilindu-se Isaac, a strigat cu glas mare Isav și a plâns; și răspunzând Isaac, tatăl lui, i-a zis: iată din grăsimea pământului va fi locuința ta și din roua cerului de sus. Și cu sabia ta vei trăi și fratelui tău vei slujì; și va fi o vreme când vei lepădà și vei sfărâmà jugul lui de pre grumazul tău. Și purtà pizmă Isav asupra lui Iacov pentru binecuvântarea cu care l-a binecuvântat pre el tatăl său.

Prohimen, glasul al 7-lea.

Inalță-Te preste ceruri, Dumnezeule, și preste tot pământul slava Ta.

Stih:

Gata este inima mea, Dumnezeule, gata este inima mea.

De la pilde cetire.

Cap. 19, Vers 16.

Zis-a Domnul: Celce păzește porunca, își păzește sufletul său; iar celce nu-și păzește căile sale va pierì. Celce miluește pre sărac, dă împrumut lui Dumnezeu și după darea lui, se va răsplătì lui. Ceartă pre fiul tău, că așà va fi de bună nădejde; iar la mân-

drie nu înalţă sufletul tău. Omul cel gânditor de rău mult va păgubì; iar de va fi şi lacom şi sufletul îşi va adauge a-l pierde. Ascultă fiule învăţătura tatălui tău, ca să fii înţelept întru cele mai de apoi ale tale. Multe gânduri sunt în inima omului; iar sfatul Domnului în veac rămâne. Rod omului este milostenia şi mai bun este săracul drept, decât bogatul mincinos. Frica Domnului este spre vieaţă omului; iar cel fără de frică se va zăbovì în locuri unde nu se află ştiinţă. Celce ascunde mâinile sale în sân cu nedreptate, nici la gura sa nu le va duce pre ele. Bătând pre făcătorul de rău, cel nepriceput mai înţelept se va face şi de vei certa pre omul înţelept, va cunoaşte învăţătura.

LA STIHOAVNĂ

Stihira zilei, glasul al 4-lea.

Scapă-ne, Mântuitorule, de lăcomia cea vătămătoare de suflet şi ne rândueşte cu Lazăr cel sărac în sânurile lui Avraam; că tu, bogat fiind întru milă, ai sărăcit pentru noi de bună voie şi ne-ai adus din stricăciune la nestricăciune; ca un Dumnezeu milostiv şi iubitor de oameni.

De două ori.

Martirica:

Celace ai primit răbdarea sfinţilor martiri, primeşte şi dela noi cântare, iubitorule de oameni; dăruindu-ne nouă cu rugăciunile lor mare milă.

Slavă, Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Scoate-ne din nevoile noastre, Maica lui Dumnezeu, ceeace ai născut pre făcătorul tuturor; ca să strigăm totdeauna: Bucură-te, folositoarea sufletelor noastre!

IN MARŢIA STÂLPĂRILOR

La UTRENIE

Treimicile glasului ce se va întâmpla. După întâia stihologie, zicem şezândele cele de umilinţă din Octoih şi a Născătoarei. După a doua stihologie şezânda lui Iosif, glasul al 6-lea

Prosomia: Puterile îngereşti...

Topindu-mă de boala păcatelor, zac în patul desnădăjduirii. Pentru aceasta, tămăduitorule al bolnavilor, cercetează-mă cu iubirea Ta de oameni şi nu mă lăsa să adorm cumplit în moarte, îndurate; ca să strig Ţie cu căldură: Dătătorule de milă, Doamne, slavă Ţie.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Începătură mântuirii s'a făcut vorba lui Gavriil către Fecioara; că auzind aceasta, bucură-te! nu s'a ferit de închinăciune, nu s'a îndoit ca Sarra în cort; ci aşa a strigat: Iată roaba Domnului, fie mie dupre cuvântul tău!

După a treia stihologie, şezânda lui Teodor, glasul al 5-lea.

Prosomia: Astăzi luminează...

Ieri şi astăzi a fost boala lui Lazăr; că aceasta o au spus lui Hristos surorile aceluia. Găteşte-te, Vitanie, cu bucurie, să primeşti oaspe pre Stăpânul şi Împăratul tuturor şi să strigi Lui împreună cu noi: Doamne, slavă Ţie.

Slavă... și acum... tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Maica lui Dumnezeu preasfântă, ceeace ești zidul creștinilor, apară, dupre obiceiu, pre poporul tău carele strigă ție cu deadinsul: Stai împotriva spurcatelor și mărețelor noastre gânduri; ca să stigăm ție: Bucură-te, pururea Fecioară.

Psalmul 50.

Canonul Mineiului și TRI-CÂNTAREA lui Iosif. Se cetește Cântarea a doua din Psaltire.

Cântarea 2, glasul al 6-lea, Irmos:

Vedeți, vedeți, că Eu sunt Dumnezeu, Carele am plouat „mană și apă din piatră, am iz- „vorît de demult în pustie popo- „rului Meu, cu singură dreapta „și cu tăria Mea.

De bună voie ai sărăcit, Hristoase, Celace ești din fire bogat, flămânzit-ai de bună voie, Celace saturi tot ce viază. Pentru aceasta satură-mă pre mine cel flămând de darul Tău și mă fă părtaș mesei cei de acolo, Cuvinte.

Fă-mă, Hristoase, Lazăr sărac de păcate, risipește bogăția carea o am adunat rău și umplându-mă de toată dragostea Ta cea desăvârșit, îndurate, mântuește-mă de înfricoșata muncă cea de acolo.

Pre tineri întărindu-i postul, i-a făcut mai puternici decât focul oarecând în Vavilon; acelora râvnind, o suflete al meu, nu te mâhni și vei stinge focul poftelor cu roua Duhului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, strigăm ție, ceeace ai născut bucuria, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ceeace ești plină de dar; roagă pre Dumnezeu, pre Carele L-ai născut, să se mântuească de primejdii și de stricăciune ceice te laudă pre tine pururea.

Altă TRI-CÂNTARE, a lui Teodor, glasul al 5-lea.

Irmos. Vedeți, vedeți...

Vedeți, vedeți că Eu sunt Dumnezeu, Carele umblând pre lângă Iordan, am auzit că bolește Lazăr și am zis, că nu va muri; ci este aceasta pentru slava Mea.

Fiind cuprinse de plângere surorile lui Lazăr și-au arătat întristarea Ție, cunoscătorule a toate; dar Tu ai îngăduit puțin, ca să vădești minunea și să arăți apostolilor Tăi cele înfricoșate.

Slavă, a Treimei.

Unime întocma cu împărăția, în trei fețe, o domnie, o împărăție a veacurilor, pre Tine Te slăvește, pre Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh, mulțimea îngerilor și toată firea oamenilor.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine nu se va mira văzând întru tine, Fecioară, pre Ziditorul zidind iarăș pre Adam cel căzut și cu unire nespusă născându-se din tine dupre trup, fără schimbare, spre mântuirea noastră.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Gătește-te acum, o Vitanie, cu

bucurie, făcând primire împăratului tuturor; că vine la tine să arate pre Lazăr iarăş întorcându-se din stricăciune la vieaţă.

Irmosul:

Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt „Dumnezeu, Celace m'am îmbră„cat cu trup, de a Mea bună voie, „ca să mântuesc pre Adam cel „căzut prin amăgire, cu călcarea „poruncii prin şarpe.

Cântarea 8 Irmos:

Din văpaie, cuvioşilor...

Gândind la mulţimea greşelilor mele şi îmboldindu-mă cu boldul conştiinţei, mă chinuesc în văpaie ca un ticălos; milostiveşte-Te spre mine, Cuvântule al lui Dumnezeu, cu mila Ta.

Trecând cu vedere faptele cele bune ale lui Lazăr, am râvnit năravurilor nemilostivului bogat; îndurate Dumnezeule, întorcându-mă, milostiveşte-Te spre mine, ca să Te slăvesc întru toţi vecii.

Fiind cuprins de boală sufletească şi vrând să mor prin desnădăjduire, îmi trebuieşte cercetarea Ta, Iisuse, care înviază pre ceice Te chiamă.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preasfântă Fecioară, tu mă mântueşte şi fii ajutătoare neputinţei mele, ceeace ai născut pre voitorul milei; pre Carele Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Cuvioşii tăi tineri...

Bucură-te, Vitanie, patria lui Lazăr; că vine de faţă Hristos la tine, ca să săvârşească măriri, înviind pre Lazăr.

Lazăr boleşte, ca să Te prea slăveşti Tu, Fiul lui Dumnezeu, întru dânsul şi Te laudă pre Tine neîncetat lucrurile Tale, Doamne.

A Treimei.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre Preasfânta Treime, în Tatăl şi în Fiul şi în Duhul, lăudându-o cântăm: binecuvântaţi toate lucrurile pre Domnul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre cel născut din tine negrăit, Preacurată, toţi Îl lăudăm şi cinstindu-L ca pre un Dumnezeu, bine-L cuvântăm noi şi lucrurile ca pre un făcător şi Domn.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Ramurile bunătăţilor gătindu-le acum spre întâmpinarea lui Hristos, strigăm: bine cuvântaţi lucrurile Domnului pre Domnul.

Irmosul: Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuvioşii Tăi tineri, în cuptor „Hristoase cântând, au zis: bine„cuvântaţi toate lucrurile Dom„nului pre Domnul.

Cântarea 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-L vedea...

Mâncarea cea amară a izgonit din rai cumplit mai 'nainte pre omul cel dintâiu zidit şi l-a încurcat în lanţurile morţii. Posteşte-te, o sufletul meu, fugi de asemănarea aceasta, fugi de dulceaţa desmierdăciunii cea cu multă durere.

Luând în minte judecata Ta și văpaia cea nestinsă, preadrepte Judecătorule, însumi pre mine mă osândesc mai 'nainte de judecată. Mă tem și mă cutremur, căci am greșit Ție fără de număr, ca nimenea altul pre pământ. Pentru aceasta milueşte-mă.

Să ne spălăm negreala patimilor cu rugăciuni luminătoare și ținând ramuri de bunătăți, să ne sârguim a întâmpina pre Hristos, pre care-L așteptăm acum să încalece pre mânz și gătindu-se spre patimi, ca să ne mântuească pre noi.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine, Fecioară, ceeace ești de Dumnezeu dăruită, a răsărit Hristos, dătătorul de lumină și de pace, celorce erau ținuți în noaptea patimilor, deslegând călcarea poruncii cea din neascultare și mântuire arătat dăruindu-ne.

Alt Irmos:

Isaie dănțuește...

Gătește-ți acum, înțelepte Lazăre, cele de moarte și de îngropare, că murind mâine vei să te lipsești de vieață; uită-te la mormântul în carele vei să te sălășluești; ci Hristos iarăș te va învia, sculându-te a patra zi.

Dănțuește, Vitanie, că la tine va să vie Hristos, să săvârșească minune mare și înfricoșată; că legând moartea ca un Dumnezeu, va să scoale cu adevărat pre Lazăr cel mort, ca să slăvească pre făcătorul.

Slavă, a Treimii...

Intocmai în ființă Te laud pre Tine, Treime, Ceeace ești fără de început, cinstită. de vieață începătoare, nedespărțită unime, Părinte, Celace ești nenăscut, Cuvântule și Fiule cel născut și Duhule Sfinte, mântuește-ne pre noi, ceice Te lăudăm pre Tine.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Maipresus de minte este naşterea ta, Maica lui Dumnezeu; că întru tine zămislirea s'a făcut fără de bărbat și naşterea întru feciorie; Dumnezeu este celce s'a născut; pre Carele slăvindu-L, pre tine Fecioară te fericim.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție.

Veniți să gătim Domnului cele de întâmpinare, aducându-i stâlpări de bunătăți; că așa-L vom primi în sufletul nostru, ca în cetatea Ierusalimului, închinându-ne și lăudându-L pre El.

Irmosul:

Isaie dănțuește, Fecioara a „avut în pântece și a născut Fiu „pre Emmanuel, pre Dumnezeu „și omul; răsărit este numele Lui, „pre carele slăvindu-L, pre Fe„cioara o fericim.

Luminânda glasului de trei ori.

LA STIHOVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Fiind legat, o suflete, cumplit cu greșeli și cu lanțurile păcate-

lor, ce te trândăvești? Ce te lenevești? Fugi pururea de aprinderea Sodomei și a Gomorei ca și Lot. Să nu te întorci înapoi, că te vei face ca un stâlp de sare; scapă la muntele bunătăților; fugi pururea de arderea nemilostivirii nemilostivului bogat, ca Lazăr în sânurile lui Avraam; și cu smerenie strigă: nădejdea și scăparea mea, Doamne, slavă Ție.

De două ori.

Martirii Tăi, Doamne, cetelor celor îngerești urmând, ca cum ar fi fost fără de trupuri au răbdat muncile, în gând numai nădejdea având-și și desfătarea bunătăților celor făgăduite. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dărueşte pace lumii Tale și sufletelor noastre mare milă.

Slavă și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine te rugăm, ca pre ceeace ești maica lui Dumnezeu, binecuvântată; roagă-te să se mântuească sufletele noastre.

La Ceasul al Șaselea.

Troparul Proteției, glasul al 5-lea

Zid nebiruit ai dat cetății noastre pre Fecioara, carea Te-a născut. Pentru dânsa, Mântuitorule, scoate sufletele noastre din răutățile care ne împresoară, rugămu-ne.

Slavă și acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Ajută-mi, Doamne Dumnezeul meu și mă milueşte dupre mila Ta.

Stih:

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci

Din proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 49, Vers 6—10.

Așa zice Domnul: Iată te-am pus pre tine spre împăcare poporului, spre lumină neamurilor, ca să fii tu mântuire până la marginile pământului. Așa zice Domnul, Celce te-a izbăvit pre tine, Dumnezeul lui Israil: sfinților pre celce nu bagă seamă de sufletul său, pre celce este urît neamurilor, pre celce este rob domnilor; împărații îl vor vedea pre el și se vor scula căpiteniile și se vor închina lui pentru domnul, că credincios este sfântul lui Israil și te-am ales pre tine. Așa zice Domnul: în vreme plăcută te-am ascultat pre tine și în ziua mântuirii ți-am ajutat și te-am făcut și te-am dat spre împăcare neamurilor, ca să așezi pământul și să moștenești moștenirea pustiei. Și să zici celor din legături: ieșiți și celor dintru întunerec: luminați-vă, în toate căile se vor paște și în toate cărările păşunea lor. Nu vor flămânzi, nici vor înseta, nici îi va bate pre ei căldura, nici soarele, ci celce milueşte pre el, va mângâia pre ei.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Tu ești preot în veac după rânduiala lui Melhisedek.

Stih:

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi deadreapta mea.

IN MARȚIA STÂLPĂRILOR

SEARA.

Obișnuita Stihologie.

La Doamne strigat-am... Punem șase stihiri. Și cântăm stihiri prosomice ale lui Iosif, glasul al 2-lea.

Prosomia: Când de pre lemn...

Inima mea cea mult pătimașă, pentru năvălirile vrăjmașului slăbind, a căzut rău în mormântul trândăviei și se acopere cu nesimțirea ca cu o piatră. Mântuitorule, Celace ai înviat pre toți cei din iad cu lemnul crucii Tale cei de viață aducătoare, ridică-mă și mă înviază, ca să slăvesc cu frică Dumnezeirea Ta.

Bogăția desfătărilor celor stricăcioase am iubit totdeauna, prin lucrarea vicleanului, îndeșert veselindu-mă eu, ticălosul; și priceperea mea o am trecut cu vederea ca pre alt Lazăr, carea suspină și flămânzește de dumnezeeasca mâncare. Cuvinte, scapă-mă cu milostivirea Ta de văpaia ce va să fie, ca să Te slăvesc pre Tine, iubitorule de oameni.

Altă stihiră, a lui Teodor, glasul al 3-lea.

Prosomia: Pus-au cei treizeci de arginți...

Astăzi și-a dat sufletul Lazăr și l-a plâns pre dânsul Vitania, pre carele l-ai sculat din morți, Mântuitorul nostru, adeverind mai 'nainte prin prietenul Tău cele următoare învierii Tale cei înfricoșate, omorîrea iadului și viața lui Adam; pentru aceasta Te lăudăm.

Și trei din Mineiu.

Mărire, Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Prochimen, glasul al 4-lea.

Inceperea înțelepciunii este frica Domnului.

Stih:

Mărturisescu-mă Ție, Doamne, cu toată inima mea.

Dela Facere cetire.

Cap. 31, Vers. 3:

Și a zis Domnul către Iacov: întoarce-te în pământul tatălui tău și la rudenia ta și Eu voiu fi cu tine. Și trimițând Iacov a chemat pre Lia și pre Rahila în câmp unde erau turmele. Și a zis lor: văd eu fața tatălui vostru, că nu este spre mine ca ieri și ca alaltăeri, iar Dumnezeul părintelui meu este cu mine. Și voi înșivă știți, că cu toată virtutea mea am slujit tatălui vostru. Iară tatăl vostru mi-a făcut strâmbătate și a schimbat din simbria mea de zece mielușele și nu i-a dat lui Dumnezeu să-mi facă mie rău. Și când a zis: cele pestrițe va fi simbria ta, toate oile miei pestrițe au născut, iar când a zis: cele albe va fi simbria ta, au născut toate oile miei albi. Și a luat Dumnezeu toate vitele tatălui vostru și le-a dat mie. Și iată a fost când zămisleau oile, văzut-am cu ochii mei prin vis și iată se suiau pre oi și pre capre țapii și berbecii albi și pestrițe și în față cenușii pătați. Și mi-a zis îngerul Domnului în vis: Iacove, iar eu am zis: ce este? Și a zis: caută cu ochii tăi și vezi suindu-se pre oi și pre capre țapii și berbecii albi și pestrițe și în față cenușii pătați, că am văzut câte ți-a făcut ție Lavan. Eu sunt Dumnezeul Celce M'am arătat ție la locul lui Dumnezeu, unde mi-ai uns mie stâlpul și ai făgăduit mie făgăduință cu rugăciune, acum dară scoală-te și ieși din pământul acesta și mergi în pământul nașterii tale și Eu voiu fi cu tine. Și răspunzând Rahila și Lia, au zis Lui: au doară mai avem noi parte sau moștenire în casa tatălui nostru? Au nu ca niște streine ne-am socotit înaintea lui? Că ne-a vândut pre noi și cu mâncare a mâncat argintul nostru? Toată avuția și mărirea care a luat-o Dumnezeu dela tatăl nostru, a noastră va fi și a feciorilor noștri, acum dară fă câte a zis ție Dumnezeu

Prochminen, glasul al 4-lea.

Cel milostiv și îndurat și drept.

Stih:

Fericit este bărbatul, carele se teme de Domnul.

De la Pilde cetire.

Cap. 21, Vers 3.

Fiule, a face dreptate şi a grăi adevărat, mai mult place lui Dumnezeu decât sângele jertfelor. Omul cel măreţ este cu inimă îndrăzneaţă spre ocară şi făclia necredincioşilor este păcatul. Gândurile celui bărbat pururea întru prisosinţă, iar cel leneş totdeauna în lipsă este. Cel ce face visterii cu limbă mincinoasă după deşertăciuni umblă şi merge în lanţurile morţii. Porni-se-va toată pieirea asupra celor necredincioşi, că nu vor să facă cele drepte. La cei îndărătnici căi îndărătnice trimite Dumnezeu, că curate şi drepte sunt lucrurile Lui. Mai bine este a lăcui într'un ungher descoperit decât în cele văruite şi în casa de obşte cu nedreptate. Sufletul necredinciosului poftește rele şi nu-l va miluì nici un om. Păgubindu-se cămătarnicul, mai înţelept se va face cel fără de răutate şi înţeleptul celce pricepe va primi cunoştinţă. Cunoaşte dreptul inimile necredincioşilor şi defaimă pre cei necredincioşi pentru rele. Cel ce'şi astupă urechile sale ca să nu audă pre cel neputincios şi acela va striga şi nu va fi cine să-l audă. Darul pre ascuns întoarce mâniile, iar celce nu dă dar, ridică mânie mare. Veselia dreptilor este a face judecată; iar cel necuvios necurat este la făcătorii de rău. Omul celce rătăceşte din calea dreptăţii, se va odihnì întru adunarea uriaşilor. Omul cui este drag în ospeţe, în lipsă va fi; şi celce iubeşte vinul şi untedelemn, nu se va îmbogăţì. Curăţire dreptului este cel fără de lege; în locul celui drept se va dà cel vinovat. Mai bine este a locuì în pustie, decât cu femeia sfadnică şi mânioasă şi limbută. Comoară dorită odihneşte în gura înţeleptului; iar oamenii cei fără de minte o înghit pre ea. Calea dreptăţii şi a milosteniei afla-va vieaţă şi mărire.

LA STIHOVNA.

Stihira zilei, de două ori. Glasul 1-iu, singur glasul.

Cu porfiră împărătească de Dumnezeu ţesută şi cu haina nestricăciunii fiind îmbrăcat, suflete al meu, ţi-ai ocărît vrednicia ta, făcându-ţi din păcat bogăţie şi desfătare şi defăimând pre cei de un neam cu tine, precum şi bogatul a trecut cu vederea pre Lazăr cel sărac. Ci ca să nu te muncești împreună cu acela, fii sărac cu duhul şi strigă Domnului, Celuice a sărăcit pentru tine: Celace Te-ai îmbrăcat cu haină roşie de batjocură mai înainte de răstignire şi gol Te-ai pironit pe cruce pentru mine; prin îmbrăcămintea împărăţiei Tale, Hristoase, scapă-mă de ruşinea cea veşnică.

A Mucenicilor

O, cât este de bună neguţătoria voastră, sfinţilor! Că sângiurile v'aţi dat şi cerurile aţi moştenit şi în scurtă vreme fiind ispitiţi, în veci vă bucuraţi. Cu adevărat bună este neguţătoria voastră; că cele stricăcioase părăsind, cele nestricăcioase aţi luat şi cu îngerii dănţuind, lăudaţi neîncetat pre Treimea cea de o fiinţă.

Slavă, şi acum, a Cruce-Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: Prea lăudaţilor martiri...

Fecioara dacă a văzut pre Hristos spânzurat pre lemn, a zis: O Fiule! sabie a pătruns inima mea şi o rupe, Stăpâne, precum mi-a zis Simeon mai înainte de demult. Ci scoală-Te, Celace eşti fără de moarte şi împreună preaslăveşte pre Maica şi slujitoarea Ta, rogu-mă.

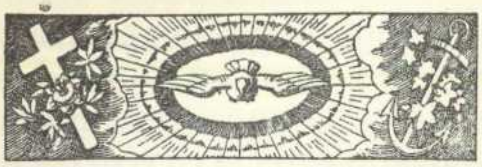

IN MIERCUREA STÂLPĂRILOR

LA UTRENIE.

Treimicile glasului de rând.

După întâia stihologie, zicem sedelnele crucii din Octoih şi a Născătoarei de Dumnezeu.

După a doua stihologie, zicem această sedelnă a lui Iosif, glasul al 2-lea.

Prosomia: Piatra mormântului...

Ca cu o piatră îngreuindu-mă cu multe păcate, zac în mormântul lenevirii, îndurate; dintru carele ridică-mă, milostive Doamne.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Cruce-Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: Ceeace eşti izvorul...

Cu cinstită crucea Fiului tău păziţi fiind, Stăpână, curată Născătoare de Dumnezeu, toată năvălirea luptătorului lesne o întoarcem înapoi. Pentru aceasta dupre datorie te lăudăm ca pre Maica luminii şi singură nădejdea sufletelor noastre.

După a treia stihologie, zicem această şezândă, a lui Teodor, glasul al 3-lea.

Prosomia: De frumuseţea fecioriei tale...

Astăzi Lazăr murind se îngroapă şi-l jelesc surorile; iară Tu, ca un cunoscător mai înainte şi Dumnezeu, ai proorocit moartea lui, zicând apostolilor: Lazăr a adormit; ci acum merg să înviez pre celce am zidit. Pentru aceasta toţi strigăm Ţie: Slavă tăriei puterii Tale.

Slavă, aceeaş.

Şi acum, a Cruce-Născătoarei de Dumnezeu.

Cea curată şi Maica Ta, Hristoase, carea nu ştie de nuntă, văzându-Te mort spânzurând pre lemn, tânguindu-se, ca o Maică, a zis: ce Ţi-a răsplătit Ţie adunarea evreească cea fărădelege şi nemulţumitoare; carea a luat darurile Tale cele multe şi mari, Fiul meu? Laud plecăciunea Ta cea dumnezeească.

Psalmul 50.

Şi cântăm canonul Mineiului şi această

TRI-CÂNTARE

A lui Iosif.

Se ceteşte şi cântarea 3-a din Psaltire.

Cântarea 3-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Mintea mea cea neroditoare.

Cu puterea Crucii Tale, întărindu-mi gândul meu cel slăbit de năvălirile vrăjmaşului, îndreptează-l spre voia Ta, Doamne.

Pre mine, celce dorm pre patul desmierdărilor, cu dormitarea lenei, ridică-mă Hristoase şi mă arată închinător patimilor Tale.

Luminându-ne sufletele cu postul, să mergem curaţi să întâmpinăm pre Hristos, Carele vine cu trupul la Ierusalim.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace nu te-ai ars cu focul Dumnezeirii, Curată, arde-mi zburdările cele trupeşti ale pati-

milor; ca cu credinţă, Preacurată, să te slăvesc.

Alt Irmos, glasul al 3-lea

Suflete cel sterp...

Astăzi murind Lazăr, nu s'a tăinuit de ochiul lui Iisus cel a toate văzător. Pentru aceasta a spus aceasta apostolilor, strigând: Lazăr prietenul a adormit; voi să merg să-l scol pre el.

Zicând că vei să mergi Doamne iarăş în Iudeea, ai spăimântat pre apostoli; dar Toma cu îndrăzneală a strigat: Vieaţă este; să mergem, căci de vom şi muri, iarăş vom învia.

Slavă, a Treimii.

Treime de o fiinţă, Părinte atotţiitorule, Fiule cel împreună fără de început, cu dumnezeescul Duh cel de pre un scaun; o închinăciune, o Dumnezeire nezidită, pre Tine Te lăudăm toţi oamenii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară, Maică preacurată, rădăcina lui Iesse, din carea a răsărit Hristos floarea cea aducătoare de vieaţă pământenilor, prin carea ne-am mântuit de stricăciune şi de moarte; pre tine toţi te lăudăm, Curată.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Bucură-te acum, Sioane, că vine împăratul tău blând, precum a strigat profetul, şi-L aduce pre El trupeşte mânzul, pre Celace cuprinde toate cu mâna. Să cântăm puterii Lui.

Irmosul:

Suflete sterp şi neroditor, „câştigă-ţi rod bine primit şi bine „rodit făcându-te, strigă: întăritu-„m'am prin Tine, Dumnezeule; „nu este sfânt, nu este drept, a-„fară de Tine, Doamne.

Cântarea 8, Irmos:

In rug a văzut Moisi minunea...

Răstoarnă, Hristoase, de pre smeritul meu suflet piatra cea grea a trândăviei cei rele şi mă ridică din mormântul nesimţirii, spre lauda Ta, Cuvântule.

Arătat-ai mai nainte prietenilor, moartea prietenului Tău, pentru milostivirea milei, mai naînte cunoscătorule şi Dumnezeule, pre carele l-ai ridicat din mormânt a patra zi, spre slava Ta.

Iarăş mergi în Iudeea, Hristoase, carea Te caută pre Tine, lemnul vieţii, să Te ucidă pre lemn; ca să faci neatinşi de patimi şi nemuritori pre cei omorâţi prin mâncarea din lemn.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Intru tine, Fecioară curată, s'au văzut toate căile lui Dumnezeu, Celuice a păzit curăţia ta după naştere pecetluită cu adevărat, întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Pre Dumnezeu cel născut...

Murind astăzi Lazăr, prietenul lui Hristos, s'a adus la groapă şi au plâns de întâmplare vecinele Martei, sora lui; iară Hris-

tos a mers cu bucurie la dânsul ca să arate popoarelor, că însuş El este vieaţa tuturor.

Ca din muntele Eleonului, din înălţimea milostivirii, tăind ramuri de fapte bune, popoare, veniţi să pregătim cu gândul venirea lui Hristos la noi, lăudându-L, bine-cuvântându-L şi prea înălţându-L în veci.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Sfântul Duh Domnul.

Unime, ceeeace eşti, în trei feţe, Părinte, Fiule şi Duhule cel viu, o dumnezeire şi o împărăţie, pre Tine, lumina cea neapusă, Te laudă oştile îngereşti şi noi, cei de pre pământ, Te cântăm, binecuvântăm şi Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Iată toate neamurile, Preacurată, te fericim pre tine, văzând măririle tale; că tu ai născut maipresus de fire pre făcătorul tuturor, Celce este Dumnezeu şi om. Pentru aceasta bine te cuvântăm şi te prea înălţăm întru toţi vecii.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Să întîmpinăm şi noi pre Hristos Dumnezeu împreună cu pruncii, aducând milostenie în loc de stâlpări, întru rugăciunea inimii strigând cu ramuri: Osana, bine-L cuvântaţi şi-L prea înălţaţi în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântând şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Pre Dumnezeu, Celce s'a năs-
„cut mai nainte de veci din Ta-
„tăl cel fără de început şi mai
„pre urmă s'a îmbrăcat cu trup
„din Născătoarea de Dumnezeu,
„ca pre un om desăvârşit şi Dum-
„nezeu adevărat lăudaţi-L, bine-L
„cuvântaţi şi-L prea înălţaţi în-
„tru toţi vecii.

Cântarea 9, Irmos:

Din pământeni cine au auzit...

Daniel fiind îngrădit cu postul, a închis gurile fiarelor; acestuia râvnind, suflete al meu, goneşte cu ajutorul crucii pre şarpele celce răcneşte ca un leu şi caută să-şi facă mâncare pre tot sufletul.

Cuvântule al lui Dumnezeu, înviind cu dătătorul de vieaţă Cuvântul Tău sufletul meu cel omorât de păcate şi închis în mormântul călcării poruncilor; învredniceşte-mă să aduc stâlpări de bunătăţi Ţie, biruitorului morţii.

Celace are cerul ca un scaun şi aşternut picioarelor pământul, Cuvântul lui Dumnezeu Tatălui, încălecând pre mânz a intrat în cetatea cea sfântă, ca un împărat al tuturor, să săvârşească laudă veselă din gura pruncilor.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Tu singură între femei te-ai

înfrumuseţat, o prea minunată Curată, născând pre Cuvântul cel prea frumos, Celce s'a arătat mai împodobit decât toţi oamenii. Pre Acesta dar roagă-L, Fecioară, să înfrumuseţeze grozăvia inimii mele.

Alt Irmos:

La muntele Sinaei...

Lacrimi de îngropare varsă surorile lui Lazăr, văzându-şi astăzi pre fratele lor sub piatră grea; iară Tu, Hristoase al meu, arătând aceasta de departe, ai zis apostolilor Tăi: Mă bucur pentru voi, că nu am fost de faţă cu trupul acolo.

Iarăş vine Hristos la tine, ucigaşo Iudee, dorind să plinească patima cea mântuitoare, ca un Dumnezeu, pre Carele căutai să-L ucizi cu pietre. Iată se apropie, de sineş fiind chemat, să se omoare de tine, ca să ne mântuească pre noi.

Slavă, a Treimii.

Dumnezeirea este unime şi Treime; o ce întoarcere preaslăvită! Unindu-se dupre fiinţă, se împarte dupre feţe osebit; că netăindu-se, se taie; una fiind, se întreeşte. Aceasta este, Tatăl, Fiul şi Duhul cel viu, carea păzeşte toate.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cine a auzit să fie vreo Fecioară născătoare de prunc şi Maică fără de bărbat? Marie, tu săvârşeşti minunea aceasta; dar spune-mi în ce chip? Nu cerca adâncurile dumnezeeştei naşterii mele de prunc; că aceasta este foarte adevărată, iar înţelegerea ei este maipresus de mintea omenească.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Impletind stâlpări de finic cu gândul, să facem întâmpinare cu bună înţelegere Stăpânului, Celuice vine la noi; că binecuvântat este Aceasta ce vine întru numele Domnului şi Tatălui, ca un fiu adevărat.

Irmosul:

La muntele Sinaei, în rug, te-a „văzut Moisi, pre tine, carea ai „zămislit în pântece focul Dum„nezeirii fără de ardere; iară „Daniil te-a văzut munte netă„iat, Isaia te-a numit toiag odrăs„lit din rădăcina lui David.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOVNA.

Stihira de două ori, glasul I-iu.

Israil se îmbrăca cu porfiră şi cu vison mohorît, strălucind întru vestminte preoţeşti şi împărăteşti şi îndestulându-se cu legea şi cu profeţii, se veselea întru slujbele legii. Dar răstignindu-Te afară de porţi pre Tine, făcătorul de bine, Celce ai sărăcit şi lepădându-se de Tine, dupăce ai înviat, Celace eşti pururea în sânurile lui Dumnezeu Tatălui, însetează de picătura darului; precum şi bogatul cel nemislostiv a făcut cu Lazăr cel sărac; că

în loc de porfiră şi de vison s'a îmbrăcat în focul cel nestins; şi se necăjeşte văzând pre poporul păgânesc cel lipsit mai nainte de sfărâmăturile adevărului, încălzindu-se acum în sânurile credinţei lui Avraam şi cu porfira sângelui Tău şi cu haina botezului îmbrăcat, împreună veselindu-se şi îndulcindu-se de darurile Tale şi zicând: Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

De două ori.

A Mucenicilor.

Pre voi, prea lăudaţilor martiri: nici necazul, nici îmbulzeala, nici foamea, nici goana, nici bătăile, nici mânia fiarelor, nici sabia, nici focul cel îngrozitor, n'au putut să vă despartă de Dumnezeu; ci mai ales nevoindu-vă pentru dragostea ce aţi avut către Dânsul, ca şi cum aţi fi fost cu trupuri streine, aţi uitat de fire, nebăgând seamă de moarte. Pentru aceasta şi dupre vrednicia durerilor voastre aţi luat plată; împărăţiei cerurilor moştenitori v'aţi făcut. Rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Slavă, Şi acum, a Cruce-Născătoarei.

Prosomia: Prea lăudaţilor martiri...

Văzându-Te, Hristoase, spânzurat, ceace Te-a născut întru curăţie, pre Tine, Carele ai spânzurat pământul pre ape, iubitorule de oameni, a strigat: Vai mie, ce vedere minunată! Unde Ţi-a apus frumuseţea cea nemăsurată, prea dulcele meu Fiu? Slăvesc mila Ta; că pătimeşti de bunăvoie pentru toţi.

La ceasul al şaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 5-lea.

Fă Doamne milele Tale cu noi şi nu ne da pre noi fărădelegilor noastre; sfinte Stăpâne, atotţiitorule, Ţie ne rugăm.

Slavă, Şi acum, tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Lăudaţi tineri pre Domnul, lăudaţi numele Domnului.

Stih:

Fie numele Domnului binecuvântat de acum şi până în veac.

Din profeţia lui Isaia cetire.

Cap. 58, Vers. 1.

Aşa zice Domnul: strigă cu tărie şi nu înceta, ca o trâmbiţă înalţă glasul tău şi spune poporului Meu păcatele lor şi casei lui Iacov fărădelegile lor. Pre mine din zi în zi mă caută şi doresc să ştie căile mele, ca un popor, care a făcut dreptate şi n-a părăsit judecata Dumnezeului său; cer acum dela mine judecată dreaptă şi doresc să se apropie de Dumnezeu. Zicând: ce este, că am postit şi n-ai văzut; smerit-am sufletele noastre şi n-ai ştiut? Pentrucă în zilele posturilor voastre faceţi voile voastre şi necăjiţi pre toţi supuşii voştri. Spre judecăţi şi sfezi postiţi şi bateţi cu pumnii pre cel smerit: pentruce postiţi Mie, ca să se audă astăzi cu strigare glasul vostru? Nu acest post am ales Eu şi ziua ca să-şi smerească omul sufletul său, de ţi-ai strâmba ca un cerc grumazul tău şi de ai aşterne subt tine sac şi cenuşă, nici aşa nu veţi chema post primit. Nu de acest fel de post am ales Eu, zice Domnul, ci desleagă toată legătura nedreptăţii, desleagă legăturile cele cu silă făcute, lasă pre cei prinşi

întru slobozenie şi rupe toată scrisoarea cea cu nedreptate. Frânge celui flămând pâinea ta şi pre săracii cei fără de casă adu-i în casa ta; de vezi pre cel gol, îmbracă-l şi nu trece cu vederea pre ceice sunt din sămânţa neamului tău. Atunci va ieşi de dimineaţă lumina ta şi sănătatea ta curând va răsări şi va merge înaintea ta dreptatea ta şi slava lui Dumnezeu te va încunjura. Atunci vei striga şi Dumnezeu te va auzi şi încă grăind tu, va zice: aici sunt; şi vei lepăda dela tine legătura şi întinderea mâinei şi cuvântul cel de cârtire. Şi de vei da flămândului pâine din sufletul tău şi de vei sătura sufletul cel necăjit, atunci va străluci întru întunerec lumina ta şi întunerecul tău ca amiazăzi. Şi va fi Dumnezeul tău cu tine pururea.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Binecuvântaţi sunteţi voi Domnului, Celce a făcut cerul şi pământul.

Stih:

Cerul cerurilor este al Domnului...

MIERCURI SEARA

IN SĂPTĂMÂNA STÂLPĂRILOR

După obişnuita stihologie, la Doamne strigat-am, punem stihiri 10 şi cântăm această stihiră a zilei, de două ori. Glasul al 5-lea.

Bogat fiind în patimi, m'am îmbrăcat cu veşmântul cel înşelător al făţăriei, veselindu-mă întru răutăţile neînfrânării şi arăt nemilostivire nemăsurată, ne uitându-mă la mintea mea cea lepădată înaintea uşilor pocăinţei, flămândă de tot binele şi bolnavă de nepurtarea de grijă. Ci Tu, Doamne, fă-mă Lazăr sărac de păcate, ca nu cândva rugându-mă, să nu aflu deget să-mi răcorească limba mea, chinuindu-se în văpaia cea nestinsă; ci să mă sălăşlueşti în sânurile patriarhului Avraam, ca un iubitor de oameni.

A Mucenicilor.

Din dragostea sufletului fără de saţiu, nelepădându-vă de Hristos, sfinţilor martiri, cari multe feluri de chinuri pătimind, aţi răbdat şi aţi surpat semeţia tiranilor; şi păzind credinţa nemişcată şi nevătămată, v'aţi mutat la ceruri. Pentru aceasta aflând şi îndrăzneală către Dânsul, rugaţi-L să ne dăruească nouă mare milă.

Alte Stihiri ale lui Iosif, glasul al 5-lea.

Prosomia: Bucură-te cămara...

Umblând trupeşte, Iisuse, pre lângă Iordan, ai zis celorce erau cu Tine: prietenul Lazăr a murit şi s'a dat acum îngropării. Pentru aceasta Mă bucur pentru voi, prietenii Mei, ca să cunoaşteţi că toate le ştiu, Dumnezeu fiind neschimbat, măcar că Mă arăt om văzut. Să mergem dară să-l înviem pre el, ca să simtă moartea biruinţa sa şi dărămarea cea desăvârşit, care o voiu face arătat, dând lumii mare milă.

Asemănându-ne noi, credincioşii, Martei şi Mariei, să trimitem la Domnul dumnezeeşti fapte, ca pre nişte solitori; ca să vină să învieze mintea noastră, care zace moartă în mormântul lenevirii nesimţitoare, nici cum simţind frica lui Dumnezeu şi neavând semne de vieaţă; strigând: Vezi, Doam-

ne! şi precum de demult, îndurate ai sculat pre Lazăr prietenul Tău cu venirea Ta cea înfricoşată, aşa ne înviază pre toţi, dându-ne nouă mare milă.

Altă stihiră a lui Teodor, Glasul al 6-lea.

Prosomia: Doamne, la mormântul Tău...

De două zile este Lazăr în mormânt; vede pre ceice au murit din veac; acolo vede îngroziri streine, mulţime nenumărată ţinută în legăturile iadului. Intre aceste, surorile lui se tânguesc cu amar, văzând înainte-le mormântul lui. Iară Hristos merge să învieze pre prietenul Său; ca să săvârşească de către toţi o conglăsuire: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Şi din Mineiu, patru.

Slavă, Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Bine voiu plăcea înaintea Domnului în laturea celor vii.

Stih:

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugii mele.

Dela Facere cetire.

Cap. 43—45, Vers. 26—16.

Şi a intrat Iosif în casă şi au adus lui darurile ce le aveau în mâinile lor în casă şi s'au închinat lui cu faţa la pământ. Şi i-a întrebat pre ei: cum vă aflaţi? Şi a zis lor: sănătos este tatăl vostru bătrânul, de care aţi spus că încă trăeşte? Iar ei au zis: sănătos este sluga ta, tatăl nostru încă trăeşte, şi a zis el: binecuvântat este omul acela lui Dumnezeu, iar ei plecându-se s'au închinat lui. Şi căutând Iosif cu ochii săi a văzut pre Veniamin fratele său cel de o mumă şi a zis: acesta este fratele vostru cel mai tânăr, pre care aţi zis, că-l veţi aduce la mine? Şi ei au zis lui: acesta este adevărat; iar el a zis lui: Dumnezeu să te miluească fiule. Şi s'a turburat Iosif şi se rupea inima lui pentru fratele său şi căuta să plângă şi intrând în cămară a plâns acolo. Şi după-ce s'a spălat pre obraz, ieşind afară s'a stăpânit şi a zis: puneţi pâini. Şi nu mai putea Iosif să se stăpânească înaintea tuturor celor de faţă; ci a zis: scoateţi pre toţi dela mine, şi nici unul n-a stătut înaintea lui Iosif, când s'a făcut cunoscut cu fraţii săi. Şi a slobozit glas cu plângere şi au auzit toţi Eghiptenii şi s'au auzit şi în casa lui Faraon. Şi a zis Iosif către fraţii săi: eu sunt Iosif, trăeşte încă tatăl meu? Şi nu puteau fraţii să-i răspundă, că se înfricoşau. Şi a zis Iosif către fraţii săi: apropiaţi-vă de mine şi s'au apropiat, şi a zis: eu sunt Iosif fratele vostru pre care l-aţi vândut în Eghipet. Deci, acum nu vă întristaţi, nici să vă pară rău, căci m-aţi vândut pre mine aici, că spre vieaţă m'a trimis Dumnezeu înaintea voastră. Că acesta este al doilea an de foamete pre pământ şi încă 5 ani întru care nu va fi arătură nici seceriş. Pentrucă m'a trimis Dumnezeu înaintea voastră, ca să rămâe vouă rămăşiţă pre pământ şi să hrănesc vouă rămăşiţă mare. Deci, acum nu voi m'aţi trimis aici, ci Dumnezeu şi m'a făcut ca un tată lui Faraon şi Domn a toată casa lui şi stăpân a tot pământul Eghipetului. Grăbiţi dar de vă duceţi la tatăl meu şi ziceţi lui: acestea zice fiul tău Iosif, făcutu-m'a Dumnezeu Domn a tot pământul Eghipetului, pogoară-te dar la mine şi nu zăbovi. Şi vei locui în pământul Ghesem al Araviei şi vei fi aproape de mine tu şi feciorii tăi şi feciorii feciorilor tăi, oile tale şi boii tăi şi câte sunt ale tale. Şi te voiu hrăni acolo, pentrucă încă 5 ani va mai fi foamete pre pământ, ca să nu pieri tu şi feciorii tăi şi toate ale tale. Iată ochii voştri văd şi ochii lui Veniamin fratelui meu, că gura mea grăeşte către voi. Spuneţi dar tatălui meu toată slava mea cea din Eghipet şi câte aţi văzut şi grăbind să aduceţi pre tatăl meu aici. Şi căzând pre grumazii lui Veniamin fratelui său a plâns preste dânsul şi Veniamin a plâns pre grumazii lui. Şi sărutând pre toţii fraţii săi, a plâns preste dânşii şi după aceasta au grăit fraţii lui către dânsul. Şi a mers vestea în casa lui Faraon, zicând: venit-au fraţii lui Iosif şi s'a bucurat Faraon şi curtea lui.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Rugăciunile mele Domnului voiu da înaintea a tot poporului Lui.

Stih:

Crezut-am, pentru aceea am grăit și m'am smerit foarte.

Dela Pilde cetire.

Cap. 21—22, Vers 23—4.

Cel ce'și păzește gura și limba, își păzește sufletul său de necazuri. Cel îndrăzneț, cel sumeț și cel mândru pierzător se chiamă, iar celce ține minte răul, fărădelege este. Poftele omoară pre cel leneș, că nu voesc mâinile lui să facă ceva. Necredinciosul în toate zilele poftește potte rele, iar dreptul miluește și se îndură fără de scumpete. Jertfele necredincioșilor urâciune sunt Domnului, pentrucă le aduc cu fărădelege. Mărturia mincinoasă va pieri; iar omul ascultător ia seama ce grăește. Omul necredincios stă cu față fără de rușine; iar cel drept însuș își cunoaște căile sale. Nu este înțelepciune, nu este bărbăție, nu este sfat la omul cel necredincios. Calul se gătește la ziua de războiu; iar dela Domnul este ajutorul. Mai ales este numele bun decât bogăția multă și darul bun decât argintul și aurul. Bogatul și săracul s'au întâmpinat unul cu altul, iar pre amândoi i-au făcut Domnul. Cel iscusit văzând pre cel rău muncindu-se tare, însuș se învață; iar cei nepricepuți trecând nu se folosesc. Neamul înțelepciunii este frica Domnului și bogăție și slavă și vieață.

Și cealaltă rânduială a Liturghiei celei mai înainte sfințite.

IN JOIA STÂLPĂRILOR

LA UTRENIE.

Cântăm Treimicile glasului. După întâia stihologie, zicem șezândele apostolilor din Octoih; după a doua stihologie, cântăm această șezândă a lui Iosif, glasul al 5-lea.

Prosomia Pre Cuvântul cel împreună...

Însoțind gândirea și lucrarea la cele de sus, să ne sârguim a trimite lui Hristos rugăciuni, ca să învieze mintea noastră cea îngropată, ca pre alt Lazăr cu venirea Lui cea înfricoșată; ca să-I aducem stâlpările dreptății și să strigăm: bine ești cuvântat Celce vii.

Slavă... tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Vindecă degrab patimile sufletului meu, cele cu multe dureri și boalele trupului, și îndreptează rătăcirea minții mele, ceeace ești cu totul fără prihană și mă învrednicește, Născătoare de Dumnezeu, să aduc rugăciuni curate împăratului tuturor, întru liniștea gândului și să cer iertare de greșeli.

După a treia stihologie, cântăm această șezândă a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Prosomia: Puterile îngerești...

Două zile are astăzi Lazăr cel mort și surorile, Maria și Marta, varsă lacrimi de întristare pentru dânsul, văzând înainte-le piatra mormântului. Ci vine de față Făcătorul cu apostolii Săi să prade moartea, dăruind vieață. Pentru aceasta să-I strigăm: Doamne, slavă Ție.

Slavă... tot aceasta.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Sfântă Stăpână, Maica Dumnezeului nostru, ca ceeace ai născut negrăit pre făcătorul tuturor, roagă-te cu sfinții apostoli bună-

tăţii Lui, ca să ne scape de patimi şi să ne dea iertare de greşeli.

Psalmul 50.

CANONUL Mineiului şi TRICÂNTAREA lui Iosif. Citind cântarea 4, din Psaltire.

Cântarea 4, glasul al 5-lea, Irmos:

Dumnezeeasca ta rânduială...

Luminaţi cu razele mângâierii voastre pre cei închişi în temniţa păcatelor, cari vă laudă cu bună credinţă, pre voi, purtătorilor de lumină apostoli.

Insoţind dragostea cu milostivirea, să ne sârguim credincioşilor a le trimite la Hristos spre rugăciune, ca să ne învieze pre noi din patimile cele ascunse.

Să nu părtinim dragostei trupeşti, ceice suntem morţi cu sufletul, ca să ne facem iubiţi Mântuitorului şi să ne scape de înfricoşata osândă a iadului.

Spus-ai mai nainte adormirea lui Lazăr, pre carele preste puţin înviindu-l, vei lua laudă dela cei ce sug; carii vor purta ramuri, semnele patimii Tale, Mântuitorule.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Din tine a izvorît apa cea dumnezeească a nemuririi şi a vieţii, Născătoare de Dumnezeu, ceeace eşti cu totul fără prihană; din carea ceice gustă, Preacurată, se apără de setea cea aducătoare de moarte.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, glasul al 6-lea.

Irmos: Auzit-am, Doamne, auzul Tău...

Se îngroapă Lazăr şi plâng acum şi se tânguesc la mormânt celece sunt cu Marta, dorind ca să vii Tu, dătătorule de vieaţă.

Moartea începea se îngrozi, simţind, Hristoase, venirea Ta la dânsa; căci, ca Celace eşti vieaţa, o ai arătat deşartă în toate marginile lumii.

Slavă a Treimii.

Unime singură întru Tine nezidită, fire fără început, Ceeace eşti lăudată în Treimea feţelor, mântueşte-ne pre noi, cari ne închinăm cu credinţă stăpânirii Tale.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Fiul cel fără de ani din Tatăl, sub ani L-ai născut neştiind de bărbat, Născătoare de Dumnezeu. Minune streină! că ai rămas Fecioară după ce L-ai hrănit cu lapte.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Adunaţi-vă, veniţi cei din pustii şi cei din peşteri să întâmpinăm cu cântări pre Celce vine pre mânz, pre Domnul slavei.

Irmosul:

Auzit-am, Doamne, auzul Tău „şi m'am temut; înţeles'am lu„crurile Tale şi m'am spăimân„tat; slavă puterii Tale.

Cântarea 8, Irmos:

Pre Tine, Făcătorul a toate...

Rugaţi pre Cel prea îndurat ca să ridice piatra cea grea de pre inima mea, ceice v'aţi arătat

pietre ai pietrii cei din capul unghiului, predicatori de Dumnezeu, apostoli ai Domnului.

Zis-ai mai nainte către prietenii Tăi: să mergem, că iată, a adormit prietenul Meu Lazăr; şi sculându-l pre el, voiu face să doarmă în veci răutatea morţii, cea roditoare de piericiune.

Făcându-ne blânzi cu sufletul şi smeriţi cu mintea, să primim cu darul pre Stăpânul tuturor cel blând; Carele vine să sfărâme trufia vicleanului.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Uşă luminată a luminii te-a văzut profetul, pre tine, ceeace eşti cu totul fără prihană. Că ai născut negrăit pre dătătorul de lumină, Celce s'a asemănat nouă. Pre acesta Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Cuvioşii tăi tineri...

Maria şi Marta se tânguesc acum, văzând pre Lazăr zăcând în mormânt şi cu durere strigă: de ar fi fost Hristos aicea, n'ar fi murit fratele nostru.

Iadul să-şi aştepte pierzarea; că vine vieaţa să scoale pre Lazăr, carele strigă: binecuvântaţi, lăudaţi şi prea înălţaţi pre Hristos întru toţi vecii.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Celui cu naşterea fără început şi cu purcederea, Tatălui mă închin, Celuice a născut, pre Fiul slăvesc, Celce s'a născut, laud pre Duhul Sfânt, Celce străluceşte împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Nu înceta, Fecioară, rugându-te pururea Celuice L-ai născut negrăit, ca unui iubitor de oameni, să mântuească din primejdii pre ceice scapă la tine.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

Să pregătim fapte bune ca nişte ramuri şi ca nişte stâlpări, spre întâmpinarea împăratului şi să strigăm credincioşilor: bine-L cuvântaţi, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Cuvioşii Tăi tineri în cuptor „heruvimilor au urmat, cântarea „cea întreit sfântă strigând: bine-„cuvântaţi, lăudaţi şi prea înăl-„ţaţi pre Domnul întru toţi vecii.

Cântarea 9, Irmos:

Isaie dănţueşte...

Scapă-mă, Stăpâne Hristoase, de prieteşugul vicleanului, Celace ai făcut prieteni ai Tăi pre înţelepţii apostoli; cu cari împreună mergând, ai sculat pre prietenul Tău cel credincos, pre Lazăr, Mântuitorule, celce Te laudă pre Tine cu mulţumită.

Doamne, întru plinirea postului umple de bucurie inimile noastre şi mintea, milostive, pentru rugăciunile apostolilor Tăi,

celorce Te-au iubit curat pre Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

iind împuţit de boalele răutăţii, locuesc în groapa lenevirii, Hristoase; ci strig Ţie: ridică-mă, mântueşte-mă; ca şi eu să Te întâmpin cu ramuri de fapte bune, strigând: Osana, Ţie, lui Dumnezeu!

n două voi şi în două feţe ai născut nouă, Fecioară, pre Fiul cel unul născut al Tatălui, Celce s'a făcut om, ca să ne arate, Preacurată, părtaşi firii cei mai cinstite, Celce este Dumnezeu prea înalt.

Naşterea zămislirii...

azăr a fost astăzi de două zile în mormânt şi au vărsat lacrimi preste dânsul Maria şi Marta, ca nişte surori bune; iară Hristos a venit la dânsul cu dumnezeeştii apostoli, să arate minune prea mare!

oarte cu totul pierzătoare, aşteaptă-ţi pierderea; portarii tăi să păzească încuietorile; pentru că Hristos numai prin cuvânt va să sfărâme porţile tale, înviind pre Lazăr: bea întâiu aceasta, iadule, strigă profetul împreună cu noi.

nule născătorule al unuia, Părinte al Fiului, Celui unnăscut şi unule Fiule al unuia, lumină şi raza luminii; şi unule Duhule Sfinte, numai al unui Dumnezeu, Carele eşti cu adevărat Domn al Domnului; o Treime, unime sfântă, mântueşte-mă pre mine, Celce grăesc de dumnezeirea Ta.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

înnoea naşterii tale mă spaimântează ceeace eşti cu totul fără prihană; cum ai zămislit fără sămânţă pre Cel necuprins? Spune, cum ai rămas Fecioară, după ce ai născut ca o Maică? Acest lucru ce este maipresus de fire, cu credinţa primindu-l, te închină Celuice s'a născut; căci câte voeşte le şi poate.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru.

omnul vine să şeadă pre mânz, precum scrie; popoare, gătiţi-vă să primiţi cu frică pre împăratul tuturor, cu stâlpări, ca pre un biruitor al morţii şi al iadului, Carele a sculat pre Lazăr.

aşterea zămislirii cei fără de „sămânţă este netâlcuită, rodul „maicii cei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înnoeşte firile. Pentru a„ceasta, pre tine toate neamurile, „ca pre o maică mireasă a lui „Dumnezeu, cu dreaptă credinţă „te slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOVNĂ

Stihira viţei de trei ori, glasul al 5-lea.

eniţi toţi, fraţilor, mai înainte de sfârşit, cu inimă curată să ne

apropiem către milostivul Dumnezeu; lepădând valurile cele lumești, să purtăm grijă de suflete; urând dulceţile bucatelor prin înfrânare, să ne grijim de milostenie; că printr'însa, precum scrie, ospătat-au unii pre îngeri, necunoscându-i. Să hrănim prin săraci pre Celace ne-a hrănit pre noi cu trupul Său. Să ne îmbrăcăm pre noi înşine întru Celace se îmbracă cu lumina ca şi cu un veşmânt; ca prin rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu şi Maicii Fecioare, dobândind iertare de păcate, să strigăm către Dânsul cu umilinţă: Doamne! fereşte-ne pre noi de răspunsul celor deastânga şi ne învredniceşte stării celor deadreapta, ca un îndurat şi iubitor de oameni.

Mărturisirea:

Fiind sfinţii în munci, se veseliau strigând: schimbări sunt nouă acestea către Stăpânul; că în locul ranelor cestor de acum trupeşti, îmbrăcăminte luminată va înflori nouă la înviere; în loc de ocară, cununi; în loc de temniţă, raiul; şi în loc de osândirea cea cu făcătorii de rele, petrecerea cu îngerii. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântueşte sufletele noastre.

Slavă, şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia:

Ceeace eşti cu dar dăruită...

Ceeace eşti aleasă mai înainte din toate neamurile, ascultă glasul nostru şi dăruieşte cererile sufletelor noastre; mântueşte-ne de patimi şi de dureri, pentru rugăciunile apostolilor; că toate le poţi ca o Maică a lui Dumnezeu.

La ceasul al şaselea.

Troparul proorociei, glasul 1-iu.

Nu uita, Doamne, glasul robilor Tăi; adu-Ţi aminte, că totdeauna ne-am pus nădejdea spre Tine, Celace toate le poţi şi ne ajută nouă, rugămu-ne.

Slavă... Şi acum... Vor acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Aceasta este poarta Domnului, drepţii vor intra printr'însa. Stih:

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Din proorocia lui Isaia, cetire.

Cap. 65 Vers 7.

Aşa zice Domnul: în ce chip se va afla broboana în strugur şi vor zice: să nu o strici pre ea, că binecuvântare este într'însa; aşà voiu face pentru celce slujeşte Mie, pentru acesta nu voiu pierde pre toţi. Şi voiu scoate sămânţă din Iacov şi din Iuda şi va moşteni muntele cel sfânt al Meu şi vor moşteni aleşii Mei şi slugile Mele şi vor locui acolo. Şi în pădure vor fi stâne de oi şi valea Ahorului spre odihna cirezilor poporului Meu, care M'a căutat pre Mine. Iar voi, ceice M'aţi părăsit pre Mine, şi a-ţi uitat muntele Meu cel sfânt, şi ceice gătiţi masă diavolului şi faceţi turnări norocului, Eu vă voiu da pre voi sabiei, toţi junghiaţi veţi cădea, pentrucă v'am strigat pre voi şi n'aţi auzit, grăit-am şi n'aţi ascultat şi aţi făcut rău înaintea Mea şi aţi ales celece n'am voit. Pentru aceea acestea zice Domnul: iată, ceice slujesc Mie, vor mânca, iar voi veţi flămânzi; iată, ceice slujesc Mie, vor bea, iar voi veţi însetoşa. Iată, ceice

slujesc Mie se vor veseli, iar voi vă veți rușina. Iată, ceice slujesc Mie cu bucurie se vor bucura, iar voi veți striga pentru durerea inimii voastre și vă veți văita pentru zdrobirea duhului vostru. Că veți lăsa numele vostru spre saţiu aleșilor Mei, iar pre voi vă va pierde Domnul; iar celorce slujesc Mie se va pune nume nou. Cari se vor binecuvânta pre pământ, se vor binecuvânta de Dumnezeul cel adevărat.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Pre calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

Stih:

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale.

IN JOIA STÂLPĂRILOR.

SEARA.

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pe 6 și cântăm Stihiri prosomice ale lui Iosif, glasul al 4-lea.

Prosomia: Celace de sus ești chiemat...

Doi prea sfinţiți Apostoli, cari Te știau pre Tine, Hristoase, că ești unul din Treime, s'au trimis acum de Tine, să aducă mânzul, fiul asinei, precum scrie; pre carele smerindu-Te ai șezut, îndurate, ca să gătești cu voia Ta ședere întru înălțime tuturor celorce Te iubesc pre Tine; și ca să faci cuvântători, Cuvinte, pre ceice erau supuși patimilor celor necuvântătoare, prin vătămarea minții celor cari, Osana! strigau Ție.

Primește Sioane pre împăratul, că iată, vine acum la tine blând, înviind pre Lazăr și stricând împărăția morții cea amară; mulțime cea de Dumnezeu aleasă a sfinților sihastri împreună cu poporul, adunați-vă, să întâmpinați cu stâlpări pre Hristos, strigând: bine ești cuvântat, Celce vii să mântuești neamul omenesc prin patima crucii și să dai tuturor nepătimire pentru bunătatea Ta.

Altă Stihiră, a lui Teodor, glasul al 8-lea.

Prosomia: In raiul cel din Edem...

Celace Te porți înfricoșat pre Serafimii cei de sus, Hristoase, ca un Dumnezeu și făcător al tuturor, Insuți Te grăbești pre pământ să șezi pre mânz, Celace ești dupre omenire ca și noi. Vitania se veselește, primindu-Te pre Tine, Mântuitorule; Ierusalimul se bucură, așteptându-Te să Te primească. Moartea a pierit mai înainte simțind că era să iasă Lazăr din morți; și noi cu stâlpări făcând întâmpinare cu bucurie, lăudăm puterea bunătății Tale, Doamne.

Și din Mineiu, trei.

Și acum... a Cruce-Născătoarei.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Către Domnul, când m'am necăjit, am strigat și m'a auzit.

Stih:

Doamne, scapă sufletul meu de buzele nedrepte și de limba vicleană.

Dela Facere cetire.

Cap. 46, Vers 1.

Sculându-se Israil, el și toate ale lui a venit la fântâna jurământului și a făcut jertfă Dumnezeului tatălui său Isaac. Și a zis Dumnezeul lui Israil în vedenia nopții grăind: Iacove, Iacove. Iar el a zis: ce este? Și i-a zis lui: Eu sunt Dumne-

zeul părinților tăi, nu te teme a te pogorî în Eghipet, că neam mare te voiu face acolo. Și Eu mă voiu pogorî cu tine în Eghipet și te voiu înălța până în sfârșit și Iosif își va pune mâinile sale pre ochii tăi. Și s'a sculat Iacov dela fântâna jurământului și au luat fiii lui Israil pre tatăl lor și averile și femeile lor în carele care le-a trimis Iosif, ca să-l aducă pre dânsul. Și luându-și averea lor și toată agoniseala, care agonisise în pământul Hanaan, a intrat în Eghipet Iacov și toată sămânța lui cu dânsul. Fiii și fiii fiilor lui cu dânsul, fetele și fetele fetelor lui și toată sămânța lui au intrat în Eghipet.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Domnul te va păzi de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

Stih:

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

Dela Pilde cetire.

Cap. 23 Vers 14—5.

Fiule! De va fi înțeleaptă inima ta, vei veseli și inima mea. Și se vor învăța buzele tale din cuvintele buzelor mele, de vor fi drepte. Nu râvnească inima ta la păcătoși; ci fii toată ziua în frica Domnului. Că de vei păzi acestea, vei avea nepoți și nădejdea ta nu se va depărta. Ascultă, fiule, și fii înțelept și-ți îndreptează gândurile inimii tale. Nu fii bețiv, nici te întinde la sfaturi și la cumpărături de cărnuri. Că tot curvarul și bețivul va sărăci și tot somnorosul se va îmbrăca în haine rele și rupte. Ascultă, fiule, pre tatăl tău celce te-a născut și nu nebăga în seamă pre mama ta, pentrucă a îmbătrânit. Câștigă-ți adevărul și nu lepăda înțelepciunea, învățătura și știința. Bine hrănește tatăl drept și de fiul cel înțelept se veselește sufletul lui. Veselească-se tatăl tău și muma ta de tine și să se bucure ceeace te-a născut. Dă-mi fiule inima ta și ochii tăi să păzească căile Mele. Că vas găurit este casa streină și strâmtă fântâna streină. Că acesta de grab va pieri și tot călcătorul de lege se va stinge. Cui este vai? Cui sunt gâlcevuri? Cui judecăți? Cui necazuri și sfezi? Cui zdrobirea în zadar? Cui sunt ochii urduroși? Au nu celorce zăbovesc la vin și celorce păzesc unde se fac ospețe? Nu vă îmbătați cu vin, ci umblați ca oameni drepți și vorbiți la preumblări. Că de vei da ochii tăi spre urcioare și spre pahare, la urmă vei umbla mai gol decât pilugu. Și apoi te vei tăvăli ca cel mușcat de șarpe și precum se varsă dela Cherasit veninul lui. Când ochii tăi vor vedea streină, atunci gura ta va grăi îndărătnicii. Și vei zăcea ca în inima mării și ca un cârmaciu în multă volbură. Și vei zice: bătutu-m'a și nu m'a durut, ocărâtu-m'a și eu n'am știut când se va face ziuă, ca să viu să întreb cu cari să mă împreun. Fiule! Nu urma oamenilor răi, nici pofti a fi cu dânșii. Că minciuni cugetă inima lor și dureri grăesc buzele lor. Cu înțelepciune se zidește casa și cu pricepere se isprăvește. Cu știința se umplu cămările de toată bogăția scumpă și bună. Mai bun este înțeleptul decât cel tare și omul cel înțelept decât un lucrător mare de pământ.

LA STIHOVNĂ.

Stihira zilei, glasul al 8-lea.

Ferește-mă, Hristoase Dumnezeule, de asemănarea bogatului celui nemilostiv și de năravul lui cel nepocăit, Celace prin crucea Ta ai făcut curățire păcatelor noastre; fă-mă râvnitor răbdării cei mulțumitoare a lui Lazăr celui sărac; și să nu mă înstreinezi din sânurile Patriarhului Avraam, pentru mare mila Ta.

De două ori.

Martirica:

Mucenici ai Domnului, tot locul sfințiți și toată boala tămăduiți; și acum rugați-vă, să se mântuească sufletele noastre din cursele vrăjmașului, rugămu-vă.

Slavă, Și acum, a Cruce-Născătoarei de Dumnezeu.

Prosomia: O prea slăvită minune.

O, prea slăvită minune! O, ce

taină nouă! O, înfricoşată vedenie! Zis-a Fecioara dacă Te-a văzut pre Tine răstignit pre cruce, în mijlocul a doi tâlhari pre Tine, Celce fără durere minunat Te-a născut; şi a plâns, zicând: vai mie, prea iubite Fiule! Cum Te-a pironit pre cruce poporul cel cumplit şi nemulţumitor.

IN VINEREA STÂLPĂRILOR

LA UTRENIE.

Treimicile glasului de rând.

După întâia stihologie, zicem şezândele Crucii şi a Născătoarei, din Octoih.

După a doua stihologie, cântăm această şezândă a lui Iosif, glasul al 4-lea.

Prosomia: De grab ne întâmpină...

Doi ucenici se trimit să aducă mânzul pre cum scrie: pre carele încălecând Hristos, va veni frumos, să ia dela prunci dumnezeească laudă. Deci, să alergăm cu osârdie să-L întâmpinăm şi noi, aducându-I stâlpări de fapte bune.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Cruce-Născătoarei.

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin sufletul tău cel prea sfânt, când ai văzut răstignit de bună voie pre Fiul şi Dumnezeul tău. Pre Carele nu înceta rugând L, binecuvântată, să ne dăruească nouă iertare de greşeli în vremea postului.

După a treia stihologie, cântăm această şezândă a lui Teodor, glasul al 8-lea.

Prosomia: Inviat-ai din morţi...

Doi ucenici se trimit astăzi să aducă mânzul la Stăpânul tuturor; că vine să încalece pre el, Celce se poartă de mulţimile serafimilor; începe a se îngrozi moartea, biruitoarea lumii, mâncătoarea tuturor, prin Lazăr prădându-se mai întâiu de către neamul omenesc.

Slavă, tot aceasta.

Şi acum, a Cruce-Născătoarei de Dumnezeu.

Stând de faţă Preacurata la patima Fiului său, plângând cu amar s'a tânguit cu jale: cum Te-au pus feciorii evreeşti înaintea judecăţii lui Pilat, pre Tine, Celace eşti slăvit fără tăcere cu cântări îngereşti? Vai mie, Fiule! Laud, Cuvântule, milostivirea Ta cea multă şi nespusă.

Psalmul 50.

Canonul Mineiului şi TRICÂNTAREA lui Iosif, cetindu-se cântarea a cincia din Psaltire.

Cântarea 5, glasul al 4-lea, Irmos:

Străluceşte-mi Doamne lumina...

Adormind Tu, Doamne, pre cruce, ai schimbat Stăpâne moartea în somn; că ai zis: Lazăr prietenul a adormit, ci vreau să merg acum să-l deştept pre el.

Plinind prevestirile rostite de profeţi, ai venit Hristoase îndurate la cetatea cea ucigătoare de profeţi, ca să fii ucis de bună voie, mântuindu-mă pre mine, cel ucis prin stricăciune.

Ceice ați supus minții trupul cel anevoie de înfrânat, prin post și prin rugăciune; sihastri și poporule, întâmpinați pre Hristos, Celce vine călare pre mânz să pătimească.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Cu picăturile milei tale adapă, Preacurată, inima mea cea topită de văpaia păcatului și aprinde sfeșnicul cel stins al sufletului meu, ceeace ești ușa luminii.

Altă TRI-CÂNTARE a lui Teodor, Glasul al 8-lea, Irmos:

Intunerecul sufletului meu...

Când ai vrut să mergi Hristoase la Vitania, ai trimis pre doi din ucenicii Tăi, să-Ți aducă un mânz, pre carele nimenea din oameni să nu fi încălecat; căci nimenea afară de Tine, Mântuitorule, n'a supus neamurile cele necuvântătoare.

Adunatu-s'au astăzi mulțime de Iudei din Ierusalim în Vitania și s'au întristat împreună cu surorile lui Lazăr; iar a doua zi cunoscând că s'a sculat din mormânt, s'au pornit spre uciderea lui Hristos.

Slavă, a Treimii.

Treime preasfântă, Părinte, Fiule și Duhule cel atot lucrător, fericită dumnezeire, ființă fără început, lumină întreit strălucitoare, Stăpânie a totvăzătoare, păzește pre robii Tăi.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu...

Văzându-Te, Hristoase, Maica Ta pironit pre cruce cu piroane și sângele și apa curgând din coasta Ta cea de viață aducătoare, s'a rănit cu milostivire, ca o Maică, știindu-Te pre Tine Fiu al său.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție.

Iată s'a gătit Hristos să meargă la Ierusalim, adunați-vă toți sihastrii cei de prin munți și din pustietăți să-L întâmpinați cu bucurie, împreună cu toată făptura cea de sub cer.

Irmosul:

Intunerecul sufletului meu ri„sipește-l, dătătorule de lumină „Hristoase Dumnezeule, Celace „ai gonit întunerecul cel mai „din nainte al adâncului și-mi „dărueşte lumina poruncilor Ta„le, Cuvinte; ca mânecând, să Te „slăvesc pre Tine.

Cântarea 8, Irmos:

Pământul și toate cele...

Dacă aveți femeilor întru dragoste învierea și viața, pentru ce vă tânguiți cu amar? Că vine Hristos și va învia pre prietenul Său cel de aproape, vestind mai nainte învierea tuturor, Făcătorul de bine al tuturor.

Locașuri ale sihaștrilor, adunați-vă ca niște miei cuvântători să întâmpinați pre păstorul Cel mare, Hristos, purtând ramuri; că vine Domnul, vrând a fi înjunghiat ca un miel, ca să ridice din mijloc tirania lupului.

Viind Tu către Vitfaghi, vrăjmașul iadul a simțit sunetul pi-

cioarelor Tale şi s'a atins de picioarele lui Lazăr, zicându-i: de va vrea să te cheme pre tine viaţa, să nu te zăboveşti, ci să ieşi curând; că am cunoscut eu nimicirea mea preste puţin.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Sfinţitele glasuri ale profeţilor, pre tine, Fecioară, mai nainte te-au vestit cu asemănări, uşă şi munte, cort sfânt şi nor al luminii, din carele a răsărit soarele celorce şedeau întru întunerec şi în umbră, însuş dătătorul de lumină.

Alt Irmos:

Îngerii şi cerurile...

Trimiţându-se doi ucenici, au adus asin Celuice şade pre nori; pre Carele toate făpturile Il laudă şi-L prea înalţă întru toţi vecii.

Lângă uşi este Hristos, nu te mai întrista Vitanie; că va schimba jalea ta în bucurie, înviind din mormânt pre Lazăr cel crescut întru tine, carele Il laudă întru toţi vecii.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Un Dumnezeu este Treimea, nemutându-se Tatăl în faţa Fiului, nici Fiul schimbându-se în purcedere, ci osebite pre câte trele şi amândouă, o lumină, un Dumnezeu, slăvesc în veci.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Numai tu ai născut nestricată, numai tu ai hrănit cu lapte prunc fără dureri; tu, una ai născut pre făcătorul şi Stăpânul tău; şi cu toate că eşti şi Maică şi slujitoare, pre tine, Fecioară, te lăudăm în veci.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru...

Cu stâlpări de fapte bune şi cu ramuri să ne gătim toţi, să primim cu bună pricepere pre Hristos în două firi purtându-se pre mânz. Pre Carele Il prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Ingerii şi cerurile pre Celace „se poartă pre scaunul slavei şi „ca un Dumnezeu Se laudă ne„încetat; bine-L cuvântaţi, lău„daţi-L şi-L prea înălţaţi întru „toţi vecii.

Cântarea 9, Irmos:

Că mi-a făcut mie slavă...

Mai nainte ai zis Iisuse: iată, ne suim în cetatea cea sfântă şi Mă voiu da în mâinile ucigaşilor cu adevărat, ca să Mă omoare trupeşte pre cruce.

Vrând, Cuvântule, să răpeşti din moarte pre prietenul Tău, Te sârgueşti a fi omorît pentru noi dupre trup, făcând pre oamenii cei credincioşi nemuritori, unule Celace eşti fără de moarte.

Să aducem stâlpări cu curăţie lui Hristos, Celuice S'a smerit pre mânz cu trupul şi să-I zicem: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, Celace ai venit spre patimă!

A Născătoarei de Dumnezeu.

Infricoşată este naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu, maica

lui Hristos; pentru aceasta te fericim cu credinţă şi te lăudăm cu cinste, neamurile neamurilor în veci.

Alt Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei...

A cum trimiţând Hristos pre ucenici, a zis: deslegând mânzul, să-l aduceţi la Mine să încalec, ca să desleg pre păgâni din dobitocie şi să-i supun Tatălui, ca un Fiu.

V ine Domnul, deschide-ţi porţile tale, Vitanie; primeşte cu credinţă pre Stăpânul; că vine să scoale din mormânt pre Lazăr, ca un atotputernic.

Slavă, a Treimii.

I ntreita lumină a singur stăpânirii Tale, Doamne, cu strălucirile cele luminoase luminând mintea noastră, ne întoarce dela înşelăciunea cea de multe feluri, la împărtăşirea dumnezeirii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

B ucură-te, palatul împăratului tuturor, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, prin carea s'a deschis împărăţia cerurilor celor de pre pământ şi locuinţa cea împreună cu îngerii.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

V eniţi cei din pustii şi din munţi şi din peşteri, adunaţi-vă ţinând stâlpări împreună cu noi, să întâmpinăm pre Impăratul şi Stăpânul; că vine să mântuească sufletele noastre.

Irmosul:

N aşterea pururea fecioarei, „ceeace s'a arătat mai nainte pui„torului de lege în munte prin „foc şi prin rug, spre mântuirea „noastră a credincioşilor, cu cân„tări neîncetat o slăvim.

Luminânda glasului, de trei ori.

LA STIHOVNĂ.

Stihira zilei, de două ori, glasul 1, compusă de Leon împărat.

D efăimând, suflete al meu, dumnezeeştile învăţături, lesne te-ai încurcat în măestriile vrăjmaşului; dându-te de voia ta stricăciunii şi întunecându-te prin păcatul cel mult, ai întinat veşmântul cel ţesut de Dumnezeu şi l-ai făcut negata de nunta cea împărătească. Ci ca să nu te tragi pentru păcat şi să nu ţi se ceară răspuns că ai intrat la masă, fiind acoperit sub îmbrăcămintea poftelor şi ca să nu te lepezi afară din cămara cea de nuntă, strigă Mântuitorului: Ochiule cel înfricoşat, Celace ai luat ceeace sunt eu şi din ce ai fost nu Te-ai depărtat şi mai nainte de cruce Te-ai îmbrăcat cu haină de batjocoră pentru mine; rupe sacul meu şi mă îmbracă cu veselie, scapă-mă de întunerecul cel mai dinafară şi de plânsul cel veşnic şi mă miluieşte.

Martirica:

V eniţi popoare să cinstim pre mucenicii lui Hristos cu laude şi cu cântări duhovniceşti, pre luminătorii lumii şi vestitorii credinţei, izvoarele cele pururea curgătoare, din care izvorăsc tămăduiri credincioşilor. Cu rugă-

ciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dărueşte lumii Tale pace, şi sufletelor noastre mare milă.

Slavă, glasul al 8-lea, singur glasul.

Săvârşind aceste patruzeci de zile de suflet folositoare, cerem să vedem şi sfântă săptămâna patimii Tale, iubitorule de oameni; ca să cântăm în ea, măririle Tale şi nespusă rânduiala Ta cea pentru noi; cu un cuget zicând: Doamne, slavă Ţie!

Şi acum, tot aceasta.

Şi cealaltă rânduială dupre obiceiu.

La ceasul al şaselea.

Troparul profeţiei, glasul al 3-lea.

Nesuferită este mânia îngroziriі Tale, Doamne, cea asupra păcătoşilor. Şi nu suntem vrednici a privi şi a cere dela Tine milă; ci să nu ne pierzi cu mânia Ta, nici cu iuţimea Ta; pre noi, cari ne-ai zidit din pământ cu mâna Ta.

Slavă şi acum, tot acesta.

Prochimen glasul al 4-lea.

Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ţie.

Stih:

Veselitu-m'am de ceice mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

Din profeţia lui Isaia cetire.

Cap. 66, Vers 10.

Veseleşte-te, Ierusalime, şi prăznuiţi într'însul toţi ceice'l iubiţi pre el, şi ceice locuiţi în el bucuraţi-vă cu bucurie împreună cu dânsul toţi, câţi plângeţi pentru dânsul. Ca să sugeţi şi să vă săturaţi din ţâţele mângâerii lui şi după ce veţi suge să vă desfătaţi de intrarea slavei lui. Că acestea zice Domnul: iată Eu voiu abate spre dânşii ca un râu de pace şi ca un pârâu ce se varsă mărirea neamurilor; pruncii lor pe umere se vor ridica şi pre genuche se vor mângâia. In ce chip mângâe pre cineva muma lui, aşa şi Eu vă voiu mângâia pre voi şi în Ierusalim vă veţi mângâia. Şi veţi vedea şi se va veseli inima voastră şi oasele voastre ca iarba vor odrăsli şi se va cunoaşte mâna Domnului, celorce se tem de El, şi va înfricoşa pre cei neascultători. Că iată Domnul ca focul va veni şi ca viforul carele Lui, să dea răsplătire întru mânie şi întru despărţirea sa cu văpae de foc. Că, cu focul Domnului se va judeca tot pământul şi cu sabia Lui tot trupul, mulţi răniţi vor fi dela Domnul. Ceice se curăţesc şi se sfinţesc în grădini şi înaintea uşilor, cari mănâncă carne de porc şi urâciuni şi şoareci împreună vor pieri, zice Domnul. Şi Eu faptele lor şi gândurile lor le ştiu, iată, viu să adun toate neamurile şi limbile şi vor veni şi vor vedea slava Mea. Şi voiu lăsa preste dânsele semn şi voiu trimite pre cei mântuiţi dintr'înşii la neamuri în Tarsis şi în Fud şi în Lud şi în Mosoh şi în Tovel şi în Elada şi în ostroavele cele de departe, care n'au auzit numele Meu şi n'au văzut slava Mea. Şi vor spune slava Mea întru neamuri şi vor aduce pre fraţii voştri din toate neamurile dar Domnului, cu cai şi cu căruţe şi cu paturile cele de purtat ale muşcoilor, cu umbrararuri în sfânta cetate a Ierusalimului, zis-a Domnul; ca şi cum ar aduce fiii lui Israil jertfele sale Mie cu veselie şi cu cântări în casa Domnului. Şi dintr'înşii voiu lua preoţi şi leviţi, zice Domnul. Că precum cerul nou şi pământul nou, care Eu le fac, rămân înaintea Mea, zice Domnul: aşa va sta sămânţa voastră şi numele voastre. Şi va fi din lună în lună şi din sâmbătă în sâmbătă, veni-va tot trupul de se va închina înaintea Mea în Ierusalim, zice Domnul. Şi vor ieşi şi vor vedea stârvurile oamenilor, cari au călcat poruncile Mele, că viermele lor nu va muri şi focul lor nu se va stinge şi vor fi privelă la tot trupul.

Prochimen, glasul al 8-lea.

Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne, că prea mult ne-am umplut de hulă.

Stih:

Către Tine am ridicat ochii mei, Celace locueşti în ceruri.

VINERI A ŞASEA SĂPTĂMÂNĂ
A STÂLPĂRILOR

Azi 4 aprilie - Cîntăret Titi Grigore și Gheorlan Florin

Doamne strigat-am,

La Vesperină, obicinuita Catismă. La punem Stihiri 10 și cântăm Idiomela zilei de două ori; apoi Martirica și cinci stihiri ale cuviosului și dreptului Lazăr, făcându-le pe șapte. Idiomela, glasul al 8-lea, de două ori.

Săvârşind patruzeci de zile cele de suflet folositoare, cerem să vedem şi sfântă săptămâna patimii Tale, iubitorule de oameni; ca să preaslăvim în ea mare cuviinţa şi nespusă rândueala Ta cea pentru noi; cu un cuget cântând: Doamne, slavă Ţie.

A Mucenicilor:

Mucenici ai Domnului, rugaţi pre Dumnezeul nostru şi cereţi sufletelor noastre, mulţime de îndurări şi iertare păcatelor noastre celor multe, rugămu-vă.

Apoi cântăm cinci stihiri ale sfântului Lazăr, compuse de evseviosul împărat Leon cel înţelept, glasul al 6-lea, singur glasul.

Doamne, vrând să vezi mormântul lui Lazăr, Celce ai voit a Te sălăşlui în mormânt de bună voie, ai întrebat: Unde l-aţi pus pre el? Şi aflând ceeace nu era să nu o ştii, ai strigat pre celce iubiai: Lazăre, vino afară! Şi a ascultat cel fără suflare, pre Celce ia-i dat suflare, pre Tine, Mântuitorul sufletelor noastre.

De două ori.

Doamne, venit-ai la mormântul lui Lazăr celui mort de patru zile şi vărsând lacrimi preste prietenul Tău, l-ai sculat, Spicule, al vieţii. Pentru că moartea s'a legat cu glasul Tău, înfăşurăturile s'au deslegat cu mâinile. Atuncea s'a umplut de bucurie mulţimea ucenicilor şi s'a săvârşit de către toţi o cântare d'im-

preună: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

De două ori.

Doamne, glasul Tău a stricat împărăţiile iadului şi cuvântul puterii Tale a ridicat din mormânt pre cel mort de patru zile; şi s'a făcut Lazăr început al mântuitoarei învieri cei de a doua. Toate sunt cu putinţă, Ţie, Stăpâne, împăratului tuturor; dărueşte robilor Tăi curăţire şi mare milă.

Doamne, vrând să încredinţezi ucenicilor Tăi învierea Ta cea din morţi, ai venit la mormântul lui Lazăr şi strigându-l Tu, s'a prădat iadul şi a slobozit pre mortul cel de patru zile; carele a strigat Ţie: Bine eşti cuvântat, Doamne, slavă Ţie.

Doamne, luând pre ucenicii Tăi, ai venit în Vitania, să scoli pre Lazăr; şi lăcrămând pentru dânsul, dupre legea firii omeneşti, ca un Dumnezeu l'ai ridicat, fiind mort de patru zile şi el a strigat, Ţie, Mântuitorule: Celace eşti binecuvântat, Doamne, slavă Ţie.

Slavă.... glasul al 8-lea.

Venind la mormântul lui Lazăr, Mântuitorul nostru şi strigând pre mort l-ai sculat ca din somn; s'a scuturat stricăciunea cu Duhul nestricăciunii şi a ieşit odată cu cuvântul legat cu înfăşurăturile. Toate le poţi, toate slujesc Ţie, iubitorule de oameni; toate sunt supuse Ţie, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Şi acum... glas acelaş, a lui Andrei Tiflu.

Săvârşind patruzeci de zile, cele de suflet folositoare, să strigăm: bucură-te, cetate Vitanie, patria lui Lazăr; bucuraţi-vă, Marto şi Marie, surorile acestuia; că mâine vine Hristos să învieze cu cuvântul pre fratele vostru cel mort; al Cărui glas auzindu-l amarnicul şi nesăţiosul iad, cutremurându-se de frică şi suspinând foarte tare, va slobozi pre Lazăr legat cu înfăşurăturile. De a căruia minune mirându-se poporul evreesc, vor întâmpina pre Domnul cu ramuri şi cu stâlpări şi se vor arăta lăudând pruncii pre Acesta, pre Carele îl pizmuesc părinţii: bine este cuvântat, Celce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israil.

EŞIRE. Lumină lină...

Prochimen, glasul al 6-lea.

Ajutorul nostru este întru numele Domnului, Celuice a făcut cerul şi pământul.

Stih:

De n'ar fi că Domnul era întru noi...

Dela Facere cetire:

Cap. 49—50, Vers 33—26.

Şi a încetat Iacov a învăţă pre feciorii săi şi tinzându-şi picioarele sale pre pat, a murit şi s'a adaos la poporul său. Şi căzând Iosif pre faţa tatălui său, l-a plâns şi l-a sărutat. Şi a porunci Iosif slugilor sale, îngropătorilor, să îngroape pre tatăl său şi au îngropat îngropătorii pre Israil. Şi s'a plinit lui patruzeci de zile, că aşa se numărau zilele îngropării şi l-a plâns pre el Eghipetul şaptezeci de zile. Iar dacă au trecut zilele plângerii, a grăit Iosif către boierii lui Faraon, zicând: de am aflat har înaintea voastră, grăiţi pentru mine în urechile lui

Faraon, zicând: Tatăl meu m'a jurat, zicând: în mormântul care mi-am săpat în pământul Hanaan, acolo să mă îngropi, acum dar să mă suiu să îngrop pre tatăl meu și mă voiu întoarce. Și a zis Faraon lui Iosif: sue-te, îngroapă pre tatăl tău după cum te-a jurat. Și s'a suit Iosif să îngroape pre tatăl său și s'au suit împreună cu dânsul toate slugile lui Faraon și bătrânii casei lui și toți bătrânii pământului Eghipetului. Și toată casa lui Iosif și frații lui și toată casa tatălui său și rudenia lui; iar oile și boii le-au lăsat în pământul Ghesem. Și s'au suit împreună cu dânsul care și călăreți și s'a făcut tabără mare foarte. Și au venit la Aria lui Atad, care este dincolo de Iordan și l-au plâns pre el plângere mare și tare foarte și au făcut plângerea tatălui său șapte zile. Și au văzut locuitorii pământului Hanaan plângerea la Aria lui Atad și au zis: plângere mare este aceasta Eghiptenilor, pentru aceea au chemat numele locului aceluia, plângerea Eghipetului, ce este dincolo de Iordan. Și a făcut lui așa feciorii lui precum le-a fost poruncit lor. Și l-au luat feciorii lui în pământul Hanaan și l-au îngropat pre el în Peștera cea îndoită, care o cumpărase Avram, peșteră, moșie pentru îngropăciune dela Efron Heteul împreajma Mamvrei. Și s'a întors Iosif în Eghipet, el și frații lui și toți câți s'au fost suit cu el să îngroape pre tatăl lui. Și văzând frații lui Iosif că a murit tatăl lor, au zis ca nu cumva să ție minte răutatea noastră Iosif și cu răsplătire să ne răsplătească pentru toate relele, câte am făcut lui. Și venind la Iosif, au zis: tatăl tău te-a jurat mai 'nainte de sfârșitul său, zicând: Așa ziceți lui Iosif: iartă-le lor nedreptatea și păcatul lor, că rele ți-au făcut ei ție și acum iartă nedreptatea slugilor Dumnezeului tatălui tău și a plâns Iosif când grăiau ei către dânsul. Și viind la dânsul, au zis: iată noi suntem ție robi. Și le-au zis lor Iosif: nu vă temeți, că al lui Dumnezeu sunt eu. Voi ați sfătuit împotriva mea rele, iar Dumnezeu a voit pentru mine bune, ca să fie precum astăzi, ca să ne hrănească popor mult. Și a zis lor: nu vă temeți, eu vă voi hrăni pre voi și casele voastre și i-a mângâiat pre dânșii și le-a grăit lor la inimă. Și a locuit Iosif în Eghipet, el și frații lui și toată casa tatălui său și a trăit Iosif ani o sută și zece. Și a văzut Iosif pre feciorii lui Efrem până la al treilea neam și feciorii lui Mahir, feciorul lui Manasî s'a născut pre coapsele lui Iosif. Și a zis Iosif fraților săi: eu mor și cu cercetare vă va cercetà pre voi Dumnezeu și vă va scoate pre voi din pământul acesta, în pământul care a jurat Dumnezeu, părinților noștri lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov. Și a jurat Iosif pre fiii lui Israil, zicând: întru cercetarea în care vă va cercetà pre voi Dumnezeu, aduceți-vă aminte și luați oasele mele cu voi de aici. Și a murit Iosif fiind de o sută zece ani și l-au îngropat pre el în mormânt în Eghipet.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Ceice nădăjduesc întru Domnul, ca muntele Sionului, nu se vor clătì în veac.

Stih:

Că nu va lăsà Domnul toeagul păcătoșilor preste soarta drepților.

Dela pilde cetire.

Cap. 31, Vers 8.

Fiule! Deschide gura ta cu cuvântul lui Dumnezeu și judecă pre toți cum se cade. Deschide gura ta și judecă drept și fă dreptate săracului și mișelului. Femeia vrednică cine va aflà, mai scumpă este una ca aceasta, decât pietrile cele de mult preț. Nădăjduește spre dânsa inima bărbatului ei, una ca aceasta nu se va lipsì de bune agoniseli. Că lucrează bărbatului său lucruri bune în toată vieața. Agonisind lână și in, face cu mâinile sale lucru de treabă. Este ca o corabie, ce face negustătorie, de departe adună avuția sa. Și se scoală de noapte și gătește bucate casei și dă de lucru slujnicilor. Văzând moșie o cumpără și din rodurile mâinilor sale sădește vie. Incingându-și mijlocul său cu tărie, își întărește brațul său la lucru. A prins gust că bine este a lucrà și nu se stinge lumânarea ei toată noaptea. Mâinile sale întinde spre cele de folos și coatele sale le întărește la fus. Mâinile sale le deschide săracului și hrană dă celui lipsit. Nu poartă grijă de cele din casă bărbatul ei, când se zăbovește undevà, că toți ai ei sunt îmbrăcați. Câte două haine a făcut bărbatul său și ei-și îmbrăcăminte de vison și de porfiră. Cinstit este în porți bărbatul ei, ori-

când merge întru adunare cu cei bătrâni și cu locuitorii pământului. Pânzeturi a făcut și le-a vândut Fenicienilor și cingători Hananeilor. Intru tărie și întru bună podoabă s'a îmbrăcat și s'a veselit în zilele de apoi. Gura sa deschide cu socoteală și dupre lege și rânduială pune limbii sale. Strimte sunt cărările casei sale și bucatele nu le mănâncă cu lene. Crescutu-s'a fiii săi și s'au îmbogățit și bărbatul ei o a lăudat pre ea. Multe fete au agonisit bogăție, multe fete au făcut putere; iar tu le-ai întrecut și le-ai covârșit pre toate. Plăceri mincinoase și frumusețí deșarte femeești nu sunt întru tine, femeia cu minte se va binecuvântă; iar ea să laude frica Domnului. Dați ei din rodurile mâinilor sale și să se laude în porți bărbatul ei.

Și cealaltă rânduială a Liturghiei cei mai înainte sfințite, după obiceiu.

În știință să fie.

Că de astăzi înainte nici Martirice, nici de ale Născătoarei, din Octoih, nu se cântă până la Sâmbăta sfântului Toma.

Cade-se a ști:

Că de se va întâmplà Buna-Vestire în Sâmbăta lui Lazăr, să se caute Tipic la sfârșitul cărții, la litera A.

INTRU ACEASTĂ VINERI

Dupăcinarea cea mare.

După Troparul praznicului. După al doilea Sfinte Dumnezeule, obișnuitele Tropare: Miluește-ne pre noi, Doamne, miluește-ne pre noi...

Și cântăm acest Canon, compus de sfântul părintele nostru Andrei Criteanul Ierosolimitul.

Cântarea 1, glasul al 1, Irmos:

Cântare de biruință să cântăm toți lui Dumnezeu, Celuice a „făcut minunate minuni cu braț „înalt și a mântuit pre Israil, că „s'a preaslăvit.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru...

Înviind, Mântuitorul meu, pre Lazăr cel mort de patru zile, l-ai schimbat din stricăciune cu braț înalt și Ți-ai arătat puterea Ta ca un atotputernic.

Strigând pre Lazăr din mormânt, îndată l-ai sculat; dar iadul jos cu amar s'a tânguit și suspinând s'a cutremurat de puterea Ta, Mântuitorule.

Lăcrămat-ai, Doamne, pentru Lazăr arătând întruparea rânduelii Tale și cum că din fire fiind Dumnezeu, Te-ai făcut om dupre fire ca și noi.

Lacrimile Martei și ale Mariei le-ai potolit, Doamne, sculând pre Lazăr din morți, Mântuitorule, și arătând pre mort însuflețit cu puterea Ta.

Dupre legea firii omenești ai întrebat, Stăpâne, unde s'a pus Lazăr? Arătând tuturor, Mântuitorule, adevărată rânduiala Ta cea spre noi.

Ncuetorile iadului le-ai sfărâmat atuncea, strigând pre Lazăr; și ai clătit puterea luptătorului și l-ai făcut de s'a cutremurat de Tine, unule Mântuitorule, mai înainte de răstignire.

Pre Lazăr ce-l ținea iadul legat, ca un Dumnezeu, ai apucat, Stăpâne, înainte de l-ai deslegat din legături; că toate se supun poruncii Tale, atotputernice.

Slavă... a Treimii

Să lăudăm pre Tatăl, pre Fiul şi pre Duhul, pre Treimea cea nedespărţită întru unimea fiinţei şi cu îngerii împreună să o preaslăvim, ca pre unul Dumnezeul, Cel nezidit.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Neschimbat ai născut pre Ziditorul firii, Maică Fecioară, dela Duhul Sfânt, făcându-se ceeace suntem noi, cu bună voinţa Tatălui fără de schimbare şi fără amestecare.

Cântarea 2, Irmos:

Ia aminte cerule şi voiu grăi şi voiu lăuda pre Hristos, Mântuitorul lumii, pre singur iubitorul de oameni.

Slavă Ţie, Celuice numai cât ai strigat şi îndată ai sculat din mormânt pre prietenul Lazăr, pre cel mort de patru zile.

Auzit-a cel fără suflare glasul Tău şi însufleţindu-se îndată s'a sculat din morţi, slavindu-Te pre Tine, Doamne.

Primind porunca glasului Tău, Celui de vieaţă aducător, s'a sculat din mormânt, Mântuitorul meu, Lazăr celce puţià.

Lăcrămat-ai pentru prietenul Tău, Mântuitorule, încredinţându-ne că Te-ai îmbrăcat cu firea noastră şi l-ai înviat.

Ingrozitu-s'a iadul, dacă a văzut pre cel legat cu înfăşurătorile, întorcându-se îndată prin glas la vieaţa aceasta de aici.

Slavă...

Spăimântatu-s'au popoarele evreeşti, când ai înviat cu cuvântul Tău pre Lazăr, celce se împuţise, strigându-l, Mântuitorule.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cutremuratu-s'au ascunzătorile iadului, dacă s'a însufleţit atunci Lazăr jos, prin glasul Celuice l-a înviat.

Cântarea 3-a, Irmos:

Piatra pre care nu au socotit-o ziditorii, aceasta s'a făcut în „capul unghiului. Aceasta este „piatra, pre care Hristos a în„tărit Biserica Sa, pre care o a „răscumpărat din păgâni.

Minune streină şi preaslăvită, cum a întrebat Ziditorul tuturor, de ceeace nu era să nu o cunoască, ca cum nu o ar fi ştiut: unde zace acela de carele vă tânguiţi? Unde s'a îngropat Lazăr? Pre carele, preste puţin vi-l voiu scula, înviindu-l din morţi.

Piatra care o au prăvălit preste Tine ceice Te-au îngropat, aceasta poruncind Iisus să o ridice, îndată Te-a înviat, strigând: Lazăre, scoală! vino la Mine! ca să se înfricoşeze iadul de glasul Tău.

Marta şi Maria, Doamne, strigat-au cu tânguire: iată, acela pre carele iubiai, pute, fiind mort de patru zile; de ai fi fost atuncea

aici, nu ar fi murit Lazăr. Iară Tu, ca Celace eşti nedespărţit pretutindenea, l-ai sculat îndată, strigându-l.

Vărsând lacrimi pentru prietenul dupre rândueala omenirii, ai arătat că trupul carele l-ai luat dela noi, s'a unit cu Tine, Mântuitorule, firește, iară nu dupre nălucire; şi ca un Dumnezeu, iubitor de oameni, strigându-l, îndată l-ai sculat.

Vai mie! striga iadul, acum adevărat am pierit; şi zicea către moarte: iată, Nazarineanul a clătit cele de jos şi sfâşiind pântecele meu, a sculat pre mortul cel fără suflare, strigându-l.

Ce fel este nebunia voastră evreilor? Unde este necredinţa? Până când sunteţi înşelaţi? Până când sunteţi înstreinaţi? Vedeţi pre cel mort că a ieşit prin glas şi nu credeţi lui Hristos! Cu adevărat fii ai întunerecului sunteţi voi toţi.

Slavă... a Treimii.

Unul din Treime pre Tine Te ştiu, măcar că Te-ai întrupat, un Fiu întrupat slăvesc, Carele ai odrăslit fără sămânţă din Născătoarea de Dumnezeu şi acelaş Fiu unul lăudat împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunată şi înfricoşată este vederea care au văzut-o mai nainte nemincinoşii profeţi din dumnezeeasca rândueală, adecă pre Fecioara Născătoarea de Dumnezeu, carea fără sămânţă a zămislit şi fără stricăciune a născut pre Dumnezeu şi după naştere a rămas curată.

Cântarea 4-a, Irmos:

Ridicatu-s'a soarele şi luna a stătut întru a sa rândueală; „înălţatu-Te-ai pre lemn îndelung „răbdătorule şi pre el ai întemeiat „biserica Ta.

Lăcrămat-ai, Doamne, pentru Lazăr, sculat-ai Stăpâne pre cel mort şi ai arătat popoarelor că eşti Fiul lui Dumnezeu.

Dacă a auzit cel fără suflare porunca Ta: vino afară Lazăre! s'a sculat degrab cu înfăşurăturile şi a sărit, arătând, Bunule, puterea Ta.

Lacrămile Martei şi ale Mariei le-ai potolit, Hristoase Dumnezeule, strigând pre Lazăr; şi ca un însuş puternic ridicându-l cu cuvântul, acela s'a închinat Ţie.

Lăcrămând ca un om pentru Lazăr, l-ai ridicat ca un Dumnezeu; întrebat-ai, unde s'a îngropat mortul cel de patru zile, adeverind, Bunule, omenirea Ta.

Vrând să adeverezi, Bunule, semnele patimii şi ale crucii Tale, rupând nesăţiosul pântece al iadului, ai sculat ca un Dumnezeu pre mortul cel de patru zile.

Cine a văzut, cine a auzit, să fi sculat vreun om mort puţind. Ilie a sculat şi Eliseiu, dar nu

din mormânt şi nici mort de patru zile.

Lăudăm, Doamne, puterea Ta, lăudăm şi patimile Tale, Hristoase; că cu puterea Ta, ca un milostiv ai făcut minuni; iară patimile le-ai primit ca un om, dupre rândueala omenirii!

Dumnezeu eşti şi om, adeverind numirile cu lucrurile; că ai venit la mormânt cu trupul, Cuvinte şi ca un Dumnezeu ai sculat pre mortul cel de patru zile.

Spăimântatu-s'au, Stăpâne, popoarele evreeşti, dacă au văzut pre Lazăr cel mort sculându-se din mormânt prin glasul Tău, dar au rămas neplecaţi minunilor Tale.

Slavă, a Treimii.

Fără început ai strălucit din Părintele Tău, Mântuitorule, ca Celace eşti unul din Treime, sub vremi ieşind din sângele cel fecioresc prin Duhul Sfânt, luând trup, Tu, Celce eşti maipresus de fiinţă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislirea Născătoarei de Dumnezeu este fără de sămânţă; naşterea fără pătimire de stricăciune; că Dumnezeu făcând minuni întru amândouă, s'a micşorat pre Sine, ca să Se unească cu noi.

Cântarea 5-a, Irmos:

Pacea Ta o dă nouă, Fiule al lui Dumnezeu; că fără de Tine „alt Dumnezeu nu cunoaştem; „numele Tău numim, că eşti „Dumnezeu al viilor şi al mor„ţilor.

Vieaţă fiind Tu, Doamne, şi lumină adevărată, strigând pre Lazăr l-ai înviat; căci ca un puternic ai arătat tuturor, că eşti Dumnezeul viilor şi al morţilor.

Porunca Ta, Iisuse, ce nu sufere împotrivire, nerăbdându-o iadul, carele primise pre mulţi, s'a spăimântat şi pre Lazăr, celce era de patru zile mort, l-a dat viu, iară nu mort.

Impreunând ţărâna cu duhul, Cuvinte, Celce ai însuflat dedemult lutul cu duh de vieaţă prin cuvântul Tău, ai sculat şi acum cu cuvântul pre prietenul Tău, din stricăciune şi din cele dedesubt.

Nimenea n-a putut să stea împotriva voii Tale, Doamne; căci, când ai strigat pre Lazăr cel mort, îndată s'a sculat celce era fără de suflare şi purtând legăturile, a umblat pre picioarele sale.

O nebunia jidovească! O, orbirea vrăjmaşilor! Cine a văzut pre cineva să se scoale din mormânt? Ilie dedemult a sculat, dară nu din mormânt, nici mort de patru zile.

Celace eşti neasemănat, îndelung răbdătorule, Celace toate le faci pentru noi ca un Dumnezeu şi pătimind ca un om; fă-ne pre noi pre toţi părtaşi împărăţiei

Tale, pentru rugăciunile lui Lazăr.

Slavă, a Treimii...

Treimea cea mai nainte de început, fără început şi de o cinste, Părinte atotţiitorule, Fiule şi Duhule Sfinte, Unime Sfântă în trei feţe, mântueşte pre cei din Adam, cari cu credinţă Te laudă pre Tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pântecele tău cel preacurat, l-a sfinţit, Curată, Dumnezeu Cel mai presus de toate, luând dintr'însul trup, Cel închinat în Treime, Cuvântul, Cel din Tatăl şi cu Duhul împreună Dumnezeu.

Cântarea 6, Irmos:

Aruncatu-m'ai întru adâncurile inimii mării şi m'ai mân„tuit, Mântuitorule, din robia „morţii şi ai deslegat legătura „fărădelegilor mele.

Întrebat-ai, unde sunt eu? Celace ştii toate; lăcrămat-ai, Mântuitorule, pentru mine ca un om dupre fire şi m'ai ridicat cu porunca Ta pre mine cel mort.

Chematu-m'ai, Mântuitorule, din iadul cel mai dedesubt, strigat-a Lazăr, către Tine, pierzătorul iadului şi m'ai sculat cu porunca Ta pre mine cel mort.

Îmbrăcatu-m'ai, Mântuitorule, cu trup de lut şi mi-ai suflat vieaţă şi am văzut lumina Ta şi m'ai sculat cu porunca Ta pre mine cel mort.

Însufleţit-ai, Mântuitorule, chipul cel fără suflare al trupului meu, întăritu-m'ai cu oase şi cu vine şi m'ai sculat cu porunca Ta pre mine cel mort.

Rupând pântecele iadului cel a toate mâncător, m'ai scos, Mântuitorule, cu puterea Ta şi m'ai sculat, cu porunca Ta, pre mine cel mort.

Îmbrăcatu-Te-ai, Mântuitorule, cu toată frământătura mea şi ai păzit curat pântecele cel fără prihană, din carele ai ieşit întrupându-Te, unul fiind din Treime.

Slavă, a Treimii.

Treime Sfântă, laud milostivirea Ta şi cu îngerii cânt cântarea cea întreit sfântă; mileşte sufletele noastre, ale celorce Te lăudăm pre Tine.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Întrat-a Cuvântul în pântecele tău cel fără prihană şi l-a păzit iarăş curat după naştere, Născătoare de Dumnezeu; adevărat minune preaslăvită!

Cântarea 7, Irmos.

De tinerii Tăi cei din cuptor, Mântuitorule, nu s'a atins, „nici i-a supărat focul. Atunci, „acei trei ca cu o gură cântau şi „binecuvântau, grăind: bine este „cuvântat Dumnezeul părinţilor „noştri.

Preste cel mort ai lăcrămat, Mântuitorule, Iubitorule de oameni, Doamne; ca să arăţi popoarelor, că Dumnezeu fiind Te-ai

arătat om pentru noi; şi ai lăcrămat voind, puindu-ne înainte chipurile dragostei cei din lăuntru.

Lazăr cel mort de patru zile, Mântuitorule, dacă a auzit jos glasul Tău, sculându-se, Te-a lăudat pre Tine şi bucurându-se a strigat: Tu eşti Dumnezeul şi Ziditorul meu, Ţie mă închin şi Te laud pre Tine, Celce m'ai înviat.

De şi sunt înfăşurat cu legături, Mântuitorule, Lazăr a strigat de jos, dară nicicum nu voiu rămânea în pântecele iadului; numai de mă vei chema: Lazăre, vino afară! Că Tu eşti lumina şi vieaţa mea.

Lazăre, rogu-te, zis-a iadul, scoală şi ieşi cu rând din încuietorile mele; du-te degrabă, că mai bine-mi este a tângui cu amar de unul ce mi se va lua, decât de toţi, pre cari i-am înghiţit mai nainte cu foame.

Pentruce te zăboveşti Lazăre, zis-a iadul? Prietenul tău stând te cheamă, vino afară! Ieşi dară, ca să iau şi eu uşurare; că de când te-am mâncat pre tine, spre greaţă mi s'a pornit mâncarea.

Pentruce nu te scoli curând, Lazăre? strigat-a iadul de jos, tânguindu-se. Pentruce nu te ridici îndată să te duci de aici? Ca să nu mă prade Hristos şi de alţii, înviindu-te pre tine.

Minunatu-Te-ai, Stăpâne Hristoase, făcând atuncea multe lucruri minunate; că ai dat orbilor lumină, surzilor le-ai deschis urechile cu cuvântul şi pre Lazăr prietenul l-ai sculat din morţi, strigându-l ca un Dumnezeu.

Slavă, a Treimii.

Să cântăm cântarea Treimii, slăvind pre Tatăl cel fără început, pre Fiul şi pre Duhul cel drept, o fiinţă singurită, pre Carea întreit să o lăudăm: sfântă, sfântă, sfântă eşti Treime.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre unul din Treime Te slăvim pre Tine, Hristoase, că întrupându-Te din Fecioară fără schimbare, toate le-ai suferit Iisuse ca un om, nedepărtându-Te de fiinţa Tatălui, măcar că Te-ai unit cu noi.

Cântarea 8-a, Irmos:

Cerurile cerurilor şi apa cea „maipresus de ceruri binecu„vântaţi, lăudaţi şi preaînălţaţi „pre Domnul în veci.

Făcătorul şi cuprinzătorul tuturor, a venit în Vitania pentru milostivirea, ca să învieze pre Lazăr.

Mortul cel de patru zile, puţind şi fiind cu înfăşurăturile înfăşurat, a sărit cu suflet, cel neînsufleţit, strigându-l Tu, Doamne.

Poporul Iudeilor, dacă a văzut pre cel mort sculându-se, Hristoase, prin glasul Tău, a scrâşnit cu dinţii.

Jidovilor, cari sunteţi întunecaţi lângă lumină, pentruce nu

credeţi învierii lui Lazăr, carea s'a făcut prin lucrarea lui Hristos?

Să se bucure Sionul şi să laude pre dătătorul de vieaţă, Celce a sculat cu cuvântul pre Lazăr din mormînt.

Oştile cereşti şi neamul pământenilor Te-au lăudat pre Tine, Mântuitorul meu, când ai sculat pre Lazăr.

Slavă... a Treimii.

Împreună cu Tatăl şi cu Fiul, pre Duhul slăvesc şi lăudându-L strig neâncetat: Întreit sfinte, slavă Ţie!

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu

Pre Tine Te binecuvintez şi mă închin Ţie, Celuice Te-ai născut din Fecioară şi nu Te-ai despărţit de scaunul sfintei slavei Tale.

Cântarea 9-a, Irmos:

Făcut-a tărie cu braţul Său, pentrucă a surpat pre cei pu„ternici de pre scaune şi a în„nălţat pre cei smeriţi, Dumne„zeul lui Israil, prin care ne-a „cercetat răsăritul cel dintru în„nălţime şi ne-a îndreptat pre ca„lea păcii.

Să laude Vitania împreună cu noi minunea; că întru dânsa a lăcrămat Făcătorul, dupre legea firii trupului, înviind pre Lazăr şi schimbând lacrimile Martei şi plânsul Mariei spre bucurie, a sculat pre cel mort.

Încredinţând, Cuvinte, învierea Ta, ai strigat pre Lazăr din mormânt şi l-ai ridicat ca un Dumnezeu, ca să arăţi popoarelor, că cu adevărat Dumnezeu eşti şi om şi cumcă ai să ridici şi locaşul trupului Tău.

Clătit-ai porţile şi zăvoarele cele de fier, înfricoşat-ai iadul cu glasul Tău şi împreună cu dânsul s'a spăimântat şi moartea îndată, dacă a văzut, Mântuitorule, pre Lazăr, carele era legat la dânşii, însufleţit şi sculat prin glasul Tău.

Spăimântatu-s'au toţi, dacă Te-au văzut, Mântuitorule, lăcrămând pentru Lazăr cel mort şi au zis cei răi: vezi cum îl iubea pre el! Ci îndată l-ai strigat şi sculându-se cel neânsufleţit, a lepădat stricăciunea prin porunca Ta.

Clătitu-s'au uşile, sfărâmatu-s'au zăvoarele, deslegatu-s'au legăturile mortului la glasul puterii lui Hristos. Iar iadul suspinând se tânguia cu amar şi striga: Vai mie! ce fel şi de unde este glasul Celce învia morţii?

Scoală-te de aici, ascultând glasul; că afară te strigă prietenul tău. Acesta este Celce a înviat morţii mai nainte. Că Ilie a sculat mort, încă şi Elisei; dar Cel ce lucra şi grăia printr'înşii, Acesta este.

Lăudăm, Cuvinte, puterea Ta cea neasemănată; că ai sculat pre cel mort prin cuvântul Tău, cu oase şi cu vine, ca un făcător al tuturor şi l-ai ridicat, Mântui-

torule, din cele dedesupt, ca pre fiul văduvei cel de pre pat.

Slavă... a Treimii.

Treime preasfântă, Dumnezeule, Părinte fără început, Fiule dimpreună fără început și dumnezeescule Cuvinte, Mângâitorule cel bun, Duhule Sfinte al lui Dumnezeu, Celace ești o lumină întreit luminătoare, o ființă unită în fire, unule Dumnezeule și Doamne, milostivește-Te spre lumea Ta.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Celace toate le-ai făcut cu înțelepciune, Iisuse și cu totul Te-ai îmbrăcat întru mine din Fecioară și cu totul pururea petreci în sânurile Tatălui, trimițând Duhul Tău cel sfânt preste turma Ta, umbrează-ne pre noi ca un Dumnezeu.

Și iarăș cântăm Irmosul:

Făcut-a tărie cu brațul Său.... După Sfinte Dumnezeule cel de pre urmă, Condacul praznicului și Apolisul cel mic.

IN SÂMBĂTA

SFÂNTULUI ȘI DREPTULUI LAZĂR.

LA MEZU-NOPTICĂ

După Cred într'unul Dumnezeu și după Sfinte Dumnezeule cel dintâiu și după Tatăl nostru Troparul: Invierea cea de obște.... După al doilea Sfinte Dumnezeule, Condacul: Bucuria tuturor Hristoase.... Doamne miluește, de 12 ori. Și Apolisul. Rugăciunea... Pomenește Doamne, nu o zicem.

LA UTRENIE

La Dumnezeu este Domnul, Troparul glas 1, de trei ori.

Invierea cea de obște, mai înainte de patima Ta încredințându-o, pre Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi ca pruncii semnele biruinței purtând, Ție, biruitorului morții, strigăm: Osana, Celui dintru înălțime! bine ești cuvântat, Celce vii întru numele Domnului.

Apoi Catisma a 16-a.

Zis-a Domnul Domnului meu...

După întâia stihologie, șezânda glas 1.

Prosomia: Piatra fiind pecetluită...

Făcându-Ți-se milă de lacrămile Martei și ale Mariei, ai poruncit, Hristoase Dumnezeule, să răstoarne piatra de pre mormânt. Și strigând pre cel mort, l-ai înviat, încredințând printr'însul învierea lumii, dătătorule de vieață. Slavă puterii Tale, Mântuitorule, slavă stăpânirii Tale; slavă Ție, Celuice toate le-ai făcut cu cuvântul.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Apoi, cetim Catisma 17.

Și cântăm Troparele învierii:

Bine ești cuvântat, Doamne....

Soborul îngeresc.... Și celelalte, precum este prescris în Dumineci; și după plinirea acestora, șezânda, glasul al 5-lea.

Prosomia: Pre Cuvântul cel împreună...

Izvorule al înțelepciunii și al mai nainte cunoștinței, viind în

Vitania, ai întrebat pre ceice erau cu Marta: unde ați pus pre prietenul Lazăr? Pentru carele lăcrămând cu milostivire, cu glasul Tău l-ai înviat, fiind mort de patru zile, iubitorule de oameni și îndurate? ca un dătător de viață și Domn.

Slavă.... și acum.... tot aceasta.

Invierea lui Hristos văzând.... Psalm 50. Iar Evanghelie nu citim, fără numai unde va fi hramul sfântului Lazăr. Apoi facem cetire din tâlcul Evanghelii dela Ioan, a zilei acesteia, din Cuvântul 63 și 64.

Apoi cetim două Canoane până la cântarea a 6-a și de acolo începem PATRUCANTAREA.

Canonul întâiu cu Irmosul pre 8, iar al doilea pre 6, compus de Teofan.

Cântarea 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Să cântăm Domnului, Celuice a povățuit pre poporul Său prin „Marea Roșie, cântare de biru„ință, că s'a preaslăvit.

Pre Lazăr cel mort l-ai sculat cu dumnezeeasca voie, ca Celace ești făcător și vistieriea vieții, iubitorule de oameni.

Cu cuvântul ai sculat pre Lazăr cel mort de patru zile, Nemuritorule, sfărâmând cu tărie împărăția iadului cea întunecată.

Tuturor ai arătat cunoștința Dumnezeirii cei maipresus de toate, sculând din morți, Stăpâne, pre Lazăr cel mort de patru zile.

Astăzi dănțuind Vitania, mai nainte vestește învierea lui Hristos, Celui de viață dătător, prin învierea lui Lazăr.

Alt Canon, compus de Ioan Monahul, glasul al 8-lea Irmos:

Apa trecându-o ca pre uscat....

Celace ai adus întâiu toată făptura din neființă și știi ascunsurile inimilor, spus-ai mai înainte, ca un Stăpân, ucenicilor adormirea lui Lazăr.

Inființat fiind cu firea omenească, Hristoase, din Fecioară, întrebat-ai ca un om, să afli îngroparea lui Lazăr, cunoscând ca un Dumnezeu unde zăcea.

Slavă....

Adeverind învierea Ta, Cuvinte, cu adevărat ai sculat ca din somn pre prietenul din mormânt, carele se împuțise, fiind mort de patu zile.

Și acum.... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cetele îngerilor și ale oamenilor, te laudă neâncetat, Maică, ceea ce nu știi de mire; că ai purtat în brațele tale pre Ziditorul ca pre un prunc.

Catavasie:

Apa trecându-o ca pre uscat „și din răutatea Egiptului scă„pând Israilteanul striga: Mân„tuitorului și Dumnezeului nos„tru să-I cântăm.

Cântarea 3-a Irmos:

Tu ești întărirea celorce aleargă la Tine, Doamne, Tu ești „lumina celor întunecați și pre „Tine, Te laudă duhul meu.

Săvârșind lucrări îndoite, ai arătat doimea firilor Tale, Mântuitorule; că Dumnezeu ești și om.

Cu toate că eşti adâncul cunoştinţei, ai întrebat: unde este pus mortul? Voind să înviezi, dătătorule de vieaţă, pre celce zăcea mort.

Mutându-Te prin locuri ca un om, Te-ai arătat cuprins, Celace plineşti toate, ca un Dumnezeu necuprins.

Pre Lazăr l-ai sculat, Hristoase, cu dumnezeescul Tău cuvânt; scoală-mă, rogu-mă şi pre mine cel mort prin multe greşeli!

Alt Irmos:

Doamne, Celace ai făcut....

Venind Tu la mormântul lui Lazăr, făcătorule de minuni Doamne, în Vitania, ai lăcrămat pentru dânsul dupre legea firii, adeverind trupul Tău, care l-ai luat Iisuse Dumnezeule.

Tu ai potolit îndată, Mântuitorule, jalea Mariei şi a Martei, arătându-Ţi puterea Ta cea firească; că Tu eşti învierea şi vieaţa, precum ai zis; pentrucă eşti Domnul adevărului şi al tuturor.

Slavă.

Preiubitul Tău, Doamne, cel înfăşurat cu pânzeturile, l-ai răpit dintre morţii iadului şi din întunerec, cu cuvântul Tău cel prea puternic, sfărâmând încuetorile şi împărăţiile morţii.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Sălăşluindu-Te, Doamne, în Fecioară trupeşte, Te-ai arătat oamenilor pre cât se putea a Te arăta; pre carea o ai şi arătat cu adevărat Născătoare de Dumnezeu şi ajutătoare credincioşilor, unule iubitorule de oameni.

Catavasia:

Doamne, Celace ai făcut cele „deasupra crugului ceresc şi ai „zidit biserica, Tu pre mine mă în„tăreşte întru dragostea Ta; că „Tu eşti marginea doririlor şi cre„dincioşilor întărire, unule iubi„torule de oameni.

Şezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: Spăimântatu-s'a Iosif...

Venit-au împreună la Hristos surorile lui Lazăr şi lăcrămând cu amar şi tânguindu-se I-au zis: Doamne, a murit Lazăr; iar El, nu că nu ştia îngroparea ca un Dumnezeu, dară le-a întrebat: Unde l-aţi pus pre el? Şi venind la mormânt, a strigat pre Lazăr cel mort de patru zile. Şi îndată s'a sculat şi s'a închinat Celuice l-a înviat.

Slavă şi acum, glasul al 8-lea.

Prosomia: Pre înţelepciunea...

Mai nainte ştiind toate ca un făcător, ai prezis ucenicilor în Vitania: Prietenul nostru Lazăr a adormit astăzi. Şi ştiind, ai întrebat: Unde l-aţi pus? Şi Tatălui Te-ai rugat, lăcrămând ca un om. Dar apoi strigând pre Lazăr pre carele iubiai, l-ai sculat, Doamne, din iad, mort fiind de patru zile. Pentru aceasta strigăm Ţie: Hristoase Dumnezeule, primeşte lauda ce îndrăznim a o aduce Ţie; şi ne învredniceşte pre toţi slavei Tale.

Cântarea 4-a, Irmos:

Auzit-am, Doamne, taina iconomiei Tale, înţeles-am lu„crurile Tale şi am preaslăvit „Dumnezeirea Ta.

Nu doară că-Ţi trebuia ajutor, ci ca să săvârşeşti rândueala cea negrăită, rugându-Te, ai sculat pre cel de patru zile mort, Preaputernice.

Cuvântul şi Dumnezeu Cel împreună veşnic cu Tatăl, văzut fiind acum, se roagă ca un om, Celce primeşte rugăciunile tuturor.

Glasul Tău, Mântuitorule, a stricat toată puterea morţii şi s'au clătit temeliile iadului de puterea Ta cea dumnezeească.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Să lăudăm pre Fecioara, ca pre ceeace a rămas după naştere Fecioară şi a născut pre Hristos Dumnezeu, Carele a scăpat lumea din înşelăciune.

Alt Irmos:

Tu eşti tăria mea, Doamne...

Tu ai răpit, Mântuitorule, ca un păstor pre omul cel stricat de patru zile, Făcătorule, dela lupul cel cumplit cu adevărat şi atotmâncător, ca un puternic şi Domn; arătându-Ţi cu aceasta slava ce s'a văzut în toată lumea, a învierii Tale cei de a treia zi.

Văzându-Te pre Tine vieaţa, Hristoase, ceice erau cu Marta au strigat: de ai fi fost aicea, Doamne, lumina şi vieaţa tuturor, n'ar fi murit, nici s'ar fi îngropat Lazăr. Iară Tu, iubitorule de oameni, fiind vieaţa celor morţi, ai schimbat jalea lor întru bucurie.

Slavă:

De Tine, Doamne, Carele eşti izvorul, se tem adâncurile, Ţie slujeşte toată apa; de Tine, Hristoase, se cutremură portarii iadului şi încuetorile se sfărâmă de puterea Ta, sculându-se Lazăr din morţi prin glasul Tău, Atotputernice Mântuitorule, iubitorule de oameni.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Tu eşti lauda credincioşilor, ceeace nu ştii de mire, tu eşti folositoarea şi scăparea creştinilor, zid şi liman; că aduci rugăciuni către Fiul tău, ceeace eşti cu totul fără prihană şi mântueşti din primejdii pre ceice cu credinţă şi cu dragoste te ştiu pre tine, Născătoare de Dumnezeu, Curată.

Catavasia:

Tu eşti tăria mea, Doamne, tu „şi puterea mea, Tu Dumnezeul „meu, Tu bucuria mea, Celace n'ai „lăsat sânurile părinteşti şi a „noastră sărăcie o ai cercetat. „Pentru aceasta cu profetul Ava„cum strig către Tine: Slavă pu„terii Tale, iubitorule de oameni.

Cântarea 5-a, Irmos:

Pentruce m'ai lepădat dela faţa Ta, Celace eşti lumină neapusă „şi m'a acoperit întunerecul cel „strein, pre mine ticălosul? Ci „mă întoarce şi la lumina porun-

„cilor Tale îndreptează căile me-„le, rogu-mă.

Fiind la mormântul lui Lazăr, iubitorule de oameni, l-ai chemat pre el şi i-ai dăruit vieaţă; ca Celce eşti vieaţa tuturor oamenilor cea nemuritoare, mai nainte însemnând arătat, ca un Dumnezeu, învierea ce va să fie.

Legat fiind de picioare Lazăr umbla, minune între minuni! Pentrucă Hristos, Celce l-a întărit s'a arătat mai mare decât celce oprea; că toate slujesc cuvântului lui ca nişte robi, supuindu-se ca unui Dumnezeu şi Stăpân.

Hristoase, Celce ai ridicat pre Lazăr fiind mort de patru zile, ridică-mă acum şi pre mine cel mort pentru păcate, pus în groapă şi în umbra morţii cea întunecată; şi ca un milostiv îndură-Te şi mă mântueşte.

Alt Irmos, acelaş:

Dând slavă Tatălui, ca Celce n'ai fost protivnic lui Dumnezeu, Te-ai rugat, întărind în credinţă pre poporul celce sta împrejur, îndelung răbdătorule; şi aducând mulţumită Părintelui Tău, ai sculat pre Lazăr cu porunca Ta.

O! glas de Dumnezeu grăit şi putere dumnezeească a stăpânirii Tale, Mântuitorule, prin care ai sfărâmat porţile iadului şi ale morţii cei a tot mâncătoare; răpeşte-mă şi pre mine din patimile mele, ca şi mai nainte pre Lazăr, prietenul Tău cel mort de patru zile.

Slavă:

Pentru rugăciunile lui Lazăr, ale Martei şi ale Mariei, învredniceşte-ne pre noi să ne facem văzători răstignirii şi patimii Tale, Doamne şi luminatei şi împărătesei zilelor, învierii Tale, iubitorule de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Îndrăzneală ca o Maică către Fiul tău având, Preacurată, nu trece purtarea de grijă pentru noi, ceice suntem de un neam, rugămu-ne ţie; că numai pre tine te punem înainte noi creştinii împăcătoare bine primită către Stăpânul.

Catavasia:

Pentruce m'ai lepădat...

De aici se începe Patrucântarea lui Cosma; Irmosul de două ori şi troparele pe 12, glas acelaş.

Cântarea 6, Irmos:

Doamne, Celace pre Iona în chit l-ai sălăşluit şi pre mine „cel prins în mrejile vrăjmaşului, „ca şi pre acela, mântueşte-mă „din stricăciune.

Dragostea Te-a adus pre Tine, Doamne, în Vitania către Lazăr şi ca un Dumnezeu l-ai sculat pre el, carele se împuţise şi din legăturile iadului l-ai mântuit.

Marta se desnădăjduise de Lazăr, că-l ştia mort de patru zile; iară Hristos a ridicat ca un Dumnezeu pre cel stricat şi l-a mutat în vieaţă cu cuvântul.

Altul al lui Ioan Monahul, glas acelaș.

Irmos: Curățește-mă, Mântuitorule...

Dumnezeu fiind adevărat, ai cunoscut adormirea lui Lazăr și ai spus-o mai nainte ucenicilor Tăi, adeverind Stăpâne, lucrarea cea nemărginită a dumnezeirii Tale.

Celace ești necuprins, făcându-Te cuprins dupre trup, venind în Vitania ca un om, Stăpâne, ai lăcrămat pentru Lazăr; iară ca un Dumnezeu voind, ai înviat pre cel mort de patru zile.

Catavasia:

Curățește-mă, Mântuitorule, că „multe sunt fărădelegile mele și „mă ridică dintru adâncul rău„tăților, rogu-mă. Căci către Tine „am strigat; și mă auzi Dumne„zeul mântuirii mele.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Prosomia: Cele de sus căutând...

Bucuria tuturor, Hristos, adevărul, lumina, vieața, învierea lumii, celor de pre pământ S'a arătat cu a Sa bunătate și S'a făcut chip învierii, dând tuturor dumnezeeasca iertare.

ICOS:

Făcătorule al tuturor, mai înainte ai spus ucenicilor Tăi, zicând: Fraților și cunoscuților, prietenul nostru a adormit; învățându-i prin aceasta că toate le știi ca un Dumnezeu al tuturor. Veniți dară, să mergem și să vedem îngropare minunată, să auzim tânguirea Mariei și să vedem și mormântul lui Lazăr. Că acolo voiu să fac minune și să săvârșesc începerea crucii, dând tuturor dumnezeeasca iertare.

SINACSAR

ÎN SÂMBĂTA SFÂNTULUI ȘI DREPTULUI LAZĂR.

STIHURI:

Lăcrămezi, Iisuse, dupre firea omenească,
Insă scoli pre prieten cu putere dumnezeească.

Intru această zi prăznuim învierea cea de a patra zi a sfântului și dreptului Lazăr, prietenul lui Hristos. Acesta a fost de neam evreu și cu eresul Fariseu; și fiu a fost, precum s'a aflat oare unde, al lui Simon fariseul, trăgându-se din satul Vitania. Și umblând Domnul nostru Iisus Hristos pre pământ pentru mântuirea neamului nostru, într'acest chip i s'a făcut prieten. De multe ori venia Hristos în casa lui Simon și vorbia cu el pentru învierea morților, de vreme ce și el de aceea se ruga; și așa Lazăr s'a împrietenit cu Domnul și nu numai el, ci și amândouă surorile lui, Marta și Maria. Între aceste, apropiindu-se patimile cele mântuitoare, trebuia mai cu adevărat să se încredințeze taina învierii. Așa, petrecând Iisus pre lângă Iordan, întâiu a înviat din morți pre fata lui Iair și pre fiul văduvei din Nain. Apoi Lazăr, prietenul Lui, cuprinzându-se de boală grea, a murit; dar Iisus nefiind acolo, a zis ucenicilor: Lazăr prietenul nostru a adormit. Și iarăș după puțin timp a adaus: Lazăr a murit. Atunci lăsând Iordanul, a venit în Vitania, făcându-I-se acum știre și dela surorile lui Lazăr. Vitania este departe de Ierusalim ca la cincisprezece stadii; și L-au întâmpinat surorile lui Lazăr, zicându-I: Doamne, de ai fi fost aicea, n'ar fi murit fratele nostru. Ci și acum de vei vrea, îl vei învia pre el, că poți! Și a întrebat Iisus pre popor: Unde l-ați pus? Și îndată au mers înainte toți la mormânt și luând piatra de pre mormânt, a zis Marta: Doamne, pute, că este mort de patru zile. Iisus însă rugându-se și lă-

crămând, a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară! Și îndată a ieșit mortul, carele fiind deslegat, s'a dus la casa sa. Această mare minune a întărâtat spre pizmă pre poporul evreesc de s'a pornit asupra lui Hristos. Iar Iisus, iarăș dându-se înlături s'a dus. Arhiereii însă gândiau să ucidă și pre Lazăr; pentrucă mulți, cari văzuse minunea, se lipiau de Hristos. Lazăr însă, cunoscând gândurile lor, s'a dus în ostrovul Ciprului și acolo a petrecut; și mai pre urmă s'a pus de apostoli arhiereu cetății Chitilor; și viețuind bine și după plăcerea lui Dumnezeu, după treizeci de ani ai învierii sale, a murit iarăș și s'a îngropat acolo multe minuni făcând.

Se spune, că după învierea sa nimica alta n'a mâncat, fără numai bucate dulci; și cum că i-a făcut Preacurata, Maica lui Dumnezeu, cu mâinile sale, un omofor și i l-a dăruit. Iară cinstitul și sfântul trupul acestuia aducându-l de acolo, dintr'o arătare oarecare dumnezeească, prea înțeleptul împărat Leon l-a pus cu cinste în Constantinopol în biserica cea zidită întru numele acestui sfânt, lângă peretele sfântului altar, deadreapta cum intri în biserică și este încă și acum cinstitul trupul lui și face o mireasmă oarecare negrăită. Și s'a așezat să se prăznuiască învierea lui întru această zi, pentrucă sfinții și de Dumnezeu purtători părinții noștri și mai ales sfinții apostoli, vrând ca după cele patruzeci de zile ale postului, să urmeze postul sfintelor patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos, au pus această minune mai presus de fire, ca începere și pricină a turburării Iudeilor asupra lui Hristos. Și de vreme ce numai Evanghelistul Ioan scrie aceasta; iar ceilalți Evangheliști o au lăsat, pricina este, că Lazăr a fost viu și văzut de toți. Mai zic unii, că numai pentru aceasta s'a scris Evanghelia lui Ioan, că nimica n'au pomenit ceilalți de Nașterea lui Hristos cea fără început, care trebuia să adevereze, că Hristos este Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu; și cum că a înviat și va fi învierea morților, se adevărește mai bine prin Lazăr. Nimic n'a spus Lazăr de cele din iad; sau că nu i s'a dat voie să vadă cele de acolo; sau, văzându-le i s'a poruncit să tacă pentru acelea. De aicea și tot omul ce moare, Lazăr se cheamă; și îmbrăcămintele cele de îngropare iarăș ale lui Lazăr se cheamă; grăind cuvântul în pildă, ca să vie întru pomenire Lazăr cel dintâiu. Că de s'a sculat acela și a înviat iarăș cu cuvântul lui Hristos, așa și acesta de a și murit, sculându-se întru trâmbița cea de apoi, în veci va fi viu. Pentru rugăciunile prietenului tău Lazăr, Hristoase Dumnezeule, miluește-ne pre noi, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Cântarea 7-a, Irmos:

Tinerii evreești au călcat în cuptor văpaia cu îndrăz-„neală și focul în rouă l-au schim-„bat, strigând: Bine ești cuvântat „Doamne Dumnezeule, în veci.

Lăcrămând ca un om, îndurate, ai înviat pre cel din mormânt, ca un Dumnezeu; și liberându-se din iad Lazăr, a strigat: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Eșit-a legat cu pânzeturile Lazăr, scăpând din prăpastia și din întunerecul iadului prin cuvântul Stăpânului, strigând: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeule, în veci.

Alt Irmos:

Tinerii ceice merseseră din...

Lăcrămând pentru prietenul, ai potolit lacrimile Martei îndurate și cu patima cea de voie ai șters toată lacrima de pre fața poporului Tău; Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Vistierule al vieții, Mântuitorule, chemând pre cel mort ca pre un adormit și rupând cu cuvântul pântecele iadului, ai înviat pre celce cânta: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat.

Pre mortul cel împuţit l-ai sculat, Stăpâne, fiind legat cu pânzeturile; şi pre mine cel legat cu lanţurile păcatelor, ridică-mă, ca să-Ţi cânt: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Catavasie:

Tinerii ceice merseseră din „Iudeea în Vavilon oarecând cu „credinţa Treimii, văpaia cuptorului o au călcat, cântând: Dum„nezeul părinţilor noştri, bine „eşti cuvântat.

Cântarea 8-a, Irmos:

Muziceştile organe împreună glăsuind şi popoare fără de „număr închinându-se chipului „celui din Deira, trei tineri ne„plecându-se, pre Domnul au lă„udat şi L-au prea înălţat întru „toţi vecii.

Ca un păstor căutând pre miel şi răpindu-l ca un biruitor dela lupul cel pierzător, l-ai îndoit fiind stricat; carele striga Ţie: Lăudaţi pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca un om, de mormânt ai întrebat; ca un făcător, pre cel mort l-ai înviat cu domnească porunca Ta; de Carele iadul s'a spăimântat, de celce strigă Ţie: Lăudaţi pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Alt Irmos:

Pre împăratul ceresc...

Ca un muritor ai întrebat, iară ca un Dumnezeu ai înviat cu cuvântul pre cel mort de patru zile. Pentru aceasta Te lăudăm şi Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Ţie, Stăpâne, a adus Maria mirul cu mulţumită, ca o datorie pentru fratele ei, lăudându-Te întru toţi vecii.

Ca un om ai rugat pre Tatăl, iară ca un Dumnezeu ai sculat pre Lazăr; pentru aceasta Te lăudăm, Hristoase, întru toţi vecii.

Catavasie:

Pre împăratul ceresc, pre ca„relе îl laudă oştile îngereşti, lău„daţi-L şi-L prea înălţaţi întru „toţi vecii.

Ceeace eşti mai cinstită.... nu cântăm, ci cântăm ce urmează:

Cântarea 9-a, Irmos:

Să cinstim şi să preaslăvim popoare pre Curata Născătoa„rea de Dumnezeu, pre ceeace a „zămislit în pântece focul dum„nezeirii fără ardere şi cu cân„tări să o slăvim.

Văzând popoarele pre mortul cel de patru zile umblând, spăimântându-se de minune, au strigat: Mântuitorule, pre Tine Dumnezeule, cu cântări Te slăvim.

Adeverind mai nainte slăvită învierea Ta, o Mântuitorul meu, ai slobozit din iad pre Lazăr cel mort de patru zile; pentru aceasta pre Tine, cu cântări Te slăvim.

Alt Irmos:

Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu...

Cinstind pre Tatăl Tău şi arătând că nu eşti protivnic lui Dum-

nezeu, Hristoase, Te-ai rugat, înviind cu puterea Ta pre cel mort de patru zile.

Sculat-ai din mormânt pre Lazăr a patra zi, arătându-l tuturor ca mărturie prea adevărată învierii Tale, Hristoase, cei de a treia zi.

Umblat-ai şi ai lăcrămat şi ai vorbit, Mântuitorul meu, arătând lucrarea Ta cea omenească; iară cea dumnezeească o ai dovedit, înviind pre Lazăr.

Lucrat-ai negrăit, Stăpâne, Mântuitorul meu, a mea mântuire, dupre amândouă firile Tale, cu voia Ta cea singură prin sine puternică.

Catavasia:

Cu adevărat, Născătoare de „Dumnezeu te mărturisim pre „tine, Fecioară Curată, cei mân„tuiţi prin tine, cu cetele cele fără „de trupuri, slăvindu-te pre tine.

Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... de trei ori.

Luminânda de două ori.

Cu cuvântul Tău, Cuvântule al lui Dumnezeu, s'a ridicat acum Lazăr, iarăş viind la vieaţă; şi popoarele cu stâlpări Te cinstesc pre Tine puternice; că vei să pierzi iadul până în sfârşit cu moartea Ta.

Slavă... Şi acum... asemenea.

Prin Lazăr te pradă Hristos pre tine, moarte; dar unde'ţi este biruinţa, iadule? Plângerea Vitaniei s'a mutat acum asupra ta; pentru care toţi aducem Lui stâlpări de biruinţă.

LA LĂUDĂRI:

Punem Stihiri pre 8 şi cântăm Stihirile, glas 1, singur glasul.

Invierea şi vieaţa oamenilor fiind Tu, Hristoase, ai venit la mormântul lui Lazăr, adeverindu-ne două firi ale Tale, îndelung răbdătorule. Că din Fecioară curată ai venit Dumnezeu şi om; căci ca un om ai întrebat: unde s'a îngropat? Iară ca un Dumnezeu ai înviat, cu voia Ta cea de vieaţă aducătoare, pre cel mort de patru zile.

Pre Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat, Hristoase, din iad, mai nainte de moartea Ta, sfărâmând puterea morţii şi prin unul prietenul Tău mai nainte vestind slobozirea tuturor oamenilor din stricăciune. Pentru aceasta închinându-ne Stăpânirii Tale cei atotputernice, strigăm: bine eşti cuvântat, Mântuitorule, miluieşte-ne pre noi.

Marta şi Maria au zis Mântuitorului: de ai fi fost aicea, Doamne, n'ar fi murit Lazăr. Iară Hristos, învierea celor adormiţi, a înviat din morţi pre cel mort de patru zile. Veniţi toţi credincioşii să ne închinăm Acestuia, Carele vine cu slavă să mântuească sufletele noastre.

Dând ucenicilor Tăi, Hristoase, semnele Dumnezeirii Tale, în popor Te-ai smerit, vrând să-Ţi tăinueşti Dumnezeirea. Pentru aceasta,

ca un mai nainte cunoscător şi Dumnezeu, ai spus mai nainte apostolilor moartea lui Lazăr; iar în Vitania viind în faţa poporului, ai întrebat ca un om, să afli mormântul prietenului Tău, ca cum n-ai fi ştiind, celce a înviat însă a patra zi prin Tine, a arătat puterea Ta cea dumnezeească; atot puternice Doamne, slavă Ţie.

Glasul al 4-lea.

Inviat-ai, Hristoase, pre prietenul Tău cel mort de patru zile şi ai potolit plângerea Martei şi a Mariei, arătând tuturor, că Tu eşti Celce plineşti toate cu dumnezeeasca putere, din voia Ta cea singură prin sine puternică; căruia Heruvimii strigă neâncetat: Osana, Celui dintru înălţime! Bine eşti cuvântat, Celce eşti Dumnezeu preste toate, slavă Ţie.

Marta a zis Mariei: Învăţătorul a venit şi te cheamă, mergi! Iar ea degrab viind şi văzând unde era stând Domnul, căzând s'a închinat Lui şi sărutându-I prea curatele picioare, a zis: Doamne, de ai fi fost aicea nu ar fi murit fratele nostru.

Stih: Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu, Înalţă-Se mâna Ta...

Glasul al 8-lea.

Pre Lazăr cel mort de patru zile, l-ai sculat în Vitania; că îndată ce ai venit la mormânt, glasul Tău s'a făcut vieaţă celui mort; şi suspinând iadul, l-a slobozit de frică. Mare este minunea aceasta, mult milostive Doamne, slavă Ţie.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea....

Precum ai zis, Doamne, Martei: Eu sunt învierea! cu lucrul ai plinit cuvântul, chemând pre Lazăr din iad; şi pre mine, cel omorît de patimi, înviază-mă, iubitorule de oameni, rogu-mă ca un îndurat.

Slavă... glasul al 2-lea.

Minune mare şi preaslăvită s'a săvârşit astăzi; că strigând Hristos pre mortul cel de patru zile, din mormânt l-a sculat şi prieten l-a numit. Deci, să-L rugăm pre Dânsul ca pre Cel preaslăvit, ca pentru rugăciunile dreptului Lazăr, să mântuească sufletele noastre.

Şi acum: Prea binecuvântată eşti...

Doxologia mare şi Apolisul.

LA LITURGHIE

Tipica şi Cântările a 3-a şi a 6-a pre opt. După Eşire, Troparul Praznicului, Slavă.... Şi acum.... Condacul; şi în loc de Sfinte Dumnezeule, cântăm: Câţi în Hristos v'aţi botezat, în Hristos v'aţi şi îmbrăcat, Aliluia.

Apostolul şi Evanghelia dupre cărţile respective.

CHINONICUL

Din gura pruncilor şi a celorce sug, ai săvârşit laudă. Aliluia.

La masă mâncăm fierturi cu untdelemn şi bem şi vin.

Cade-se a şti,

Că unde este Hramul dreptului Lazăr, dupre obişnuitele şezânde, cântăm Polieleu şi Pripeala Arhierească cu Psalmii aleşi.

Auziţi acestea toate neamurile....

Apoi şezânda care este după a treia Cântare şi vieaţa sfântului scrisă de Nichifor Xantopul. Intâiul Antifon al glasului al 4-le.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Stih:

Ce vom da Domnului pentru toate cele ce ne-a dat nouă.

Toată suflarea.... Apoi Evanghelia dela Ioan:

Eu sunt uşa....

Psalm 50.

Stihira, glasul al 6-lea.

Doamne, glasul Tău a sfărâmat...

Canoane 2 pe 4. Şi catavasia Irmosului Canonului al doilea: După a 3 Cântare, şezânda praznicului. După a 6-a Cântare, Condacul: Bucuria tuturor.... Şi Icosul. Şi cealaltă rânduială, precum s'a arătat.

Fosta Mânăstire Zlătari din Bucureşti.

ÎN SÂMBĂTA STÂLPĂRILOR

SEARA

LA VECERNIA CEA MICĂ.

Punem Stihirile pe 4; şi cântăm aceste Stihiri, glasul al 6-lea.

Prosomia: A treia zi ai înviat...

Şezând pre mânz, Hristoase, când veneai la patimă, ai primit dela pruncii cei fără de răutate cântare de biruinţă. Tu, Celace eşti lăudat de îngeri cu cântare întreit sfântă.

Iată împăratul tău, Sioane, vine pre mânz blând şi mântuind, căutând pre vrăjmaşi să-i piardă cu puterea. Bucură-te şi te veseleşte, cu stâlpări prăznuind.

Intr'o unire să ne veselim toţi credincioşii aducând lui Hristos acum, ca pruncii aceia, stâlpări de bunătăţi; să-I tindem haine de fapte dumnezeeşti şi tainic să-L primim în suflete.

Stâlpări de fapte bune să aducem, fraţilor, lui Hristos Dumnezeu, Celuice vine ca un om să pătimească de bună voie pentru noi, ca să dăruească tuturor nepătimire, cu puterea dumnezeirii.

Slavă.... şi acum.... asemenea.

Celce se poartă pre umerii heruvimilor ca un Dumnezeu, şeade pre mânz pentru noi, viind spre junghiere de bună voie. Veniţi cu osârdie să-L lăudăm cu stâlpări.

LA STIHOVNĂ.

Stihiri, glasul al 2-lea.

Prosomia: Casa Eufratului...

Luminează-te, noule Sioane, cu stâlpări; cântă cu pruncii; iată, împăratul tău vine spre patimă, mântuindu-te pre tine.

Stih: Din gura pruncilor şi a celorce sug, ai săvârşit laudă.

Veseliţi-vă, Adame şi Evo, cu proteţii; că iată, vine Domnul prin patimă să vă cheme pre voi.

Stih: Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Celace împreună cu Tatăl şi cu Duhul primeşte cântare înge-

rească sus, a sărăcit jos ca un străin şi cântare dela prunci a primit.

Slavă.... şi acum.... asemenea...

Lăudând cu temere rândueala Ta cea înfricoşată, strig către Tine: Osanna! că vii să mă mântueşti pre mine; binecuvântat eşti Doamne.

Acum liberează... Sfinte Dumnezeule...

Şi celelalte dupre obiceiu.

Apoi Troparul glasul I-iu.

Invierea cea de obşte...

Altul, glasul al 4-lea.

Ingropându-ne împreună cu Tine...

Caută-le Duminecă la Utrenie. Apoi se face Apolis; şi intrăm la masă.

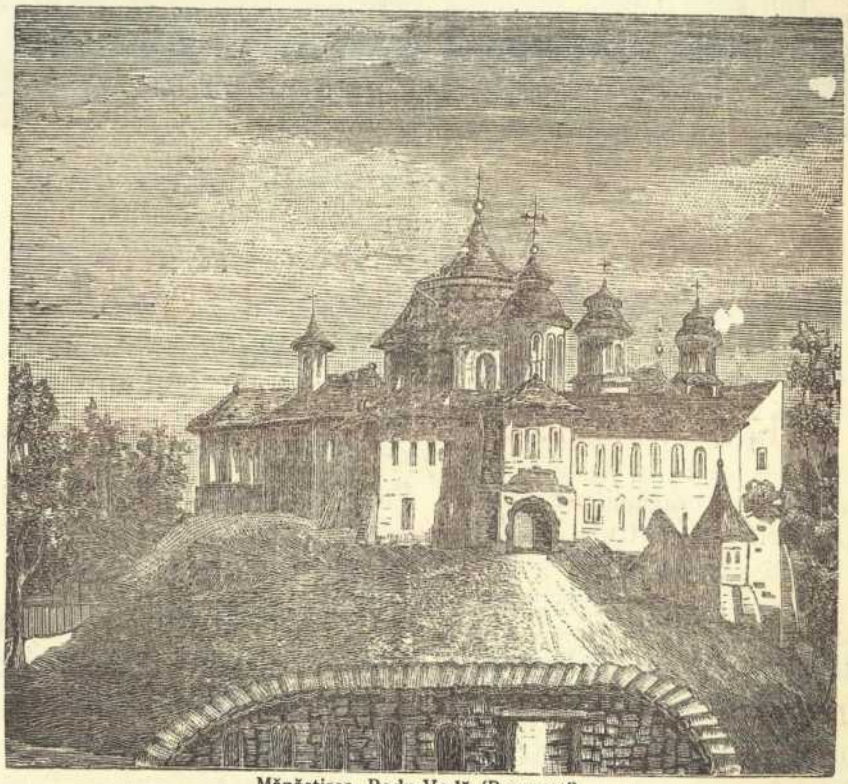

Mănăstirea Radu-Vodă (Bucureşti)

ÎN SÂMBĂTA STÂLPĂRILOR

SEARA

LA VECERNIA CEA MARE.

După Psalmul începător, obicinuita stihologie: Fericit bărbatul... catisma toată La. Doamne strigat-am... punem Stihiri 10 și cântăm aceste cinci stihiri, repetându-le, glasul al 6-lea singur glasul.

Astăzi darul sfântului Duh pre noi ne-a adunat și toți luând crucea Ta, zicem: Bine ești cuvântat, Celce vii întru numele Domnului, Osanna! Celui dintru înălțime. De două ori.

Celce are scaun cerul și așternut picioarelor pământul, Cuvântul lui Dumnezeu-Tatăl și Fiul, Cel împreună vecuitor, s'a smerit astăzi, venind în Vitania, pre mânz necuvântător. Pentru aceasta pruncii evreești țiind în mâini stâlpări, L-au lăudat cu glas: Osanna, Celui dintru înălțime, bine este cuvântat, Celce vine, împăratul lui Israil! De două ori.

Veniți astăzi și noi, tot Israilul cel nou, biserica cea din păgâni, să strigăm cu profetul Zaharia: bucură-te foarte, fata Sionului, vestește fata Ierusalimului;

că iată, împăratul tău vine la tine blând şi mântuind, călare pre mânz de asin, fiul asinei. Prăznuieşte ca şi pruncii ţinând în mâini stâlpări, laudă: Osanna! Celui dintru înălţime, bine este cuvântat, Celce vine, împăratul lui Israil. De două ori.

Însemnându-ne nouă mai naainte cinstită învierea Ta, ai sculat bunule cu porunca Ta din mormânt pre prietenul Tău Lazăr, fiind mort fără suflare de patru zile şi împuţit; pentru aceasta şi pre mânz încălecând spre închipuire, Te-ai purtat ca într-o căruţă, pre păgâni înblânzind, Mântuitorule. Pentru aceea şi laudă aduce Ţie Israilul cel iubit, din gurile sugătorilor şi ale pruncilor celor fără de răutate, cari Te-au văzut pre Tine, Hristoase, intrând în sfânta cetate, mai nainte de paşti cu şase zile. De două ori.

Cu şase zile mai nainte de paşti, sosit-a Iisus în Vitania şi au venit la Dânsul ucenicii Lui, zicând: Doamne, unde vrei să gătim Ţie să mănânci paştile? Iar El i-a trimis pre dânşii, zicând: Mergeţi în satul cel dinaintea voastră şi veţi afla un om ducând un vas de lut cu apă; să mergeţi după dânsul şi stăpânului casei să-i ziceţi: Învăţătorul zice: la tine voiu să fac paştile, împreună cu ucenicii Mei. De două ori.

Slavă, Stihiria cea dintâiu.

Astăzi darul sfântului Duh...

Şi acum, tot aceea.

EŞIRE: Lumină lină...

Prochimen:

Domnul s'a împărăţit...

Dela Facere cetire.

Cap. 49, Vers 1—2 şi 8—12.

Şi a chemat Iacov pre feciorii săi şi le-a zis lor: adunaţi-vă să vă spui vouă ce vă va întâmpina pre voi în zilele cele de apoi. Adunaţi-vă şi mă ascultaţi pre mine, fiii lui Iacov, ascultaţi pre Israil, ascultaţi pre tatăl vostru. Iudo, pre tine te vor lăuda fraţii tăi, mâinile tale preste spatele vrăjmaşilor tăi; închina-se-vor ţie fiii tatălui tău. Puiu de leu Iuda, din vlăstare fiul meu te-ai înălţat, culcându-te ai adormit ca un leu şi ca un puiu de leu, cine-l va deştepta pre el. Nu va lipsi domn din Iuda şi povăţuitor din coapsele lui până vor veni cele gătite lui şi acela va fi aşteptarea neamurilor. Carele va legă la viţă mânzul său şi la mlădiţă mânzul asinei sale. Spăla-va în vin haina sa şi în sânge de strugur veşmântul său. Mai frumoşi sunt ochii lui decât vinul şi dinţii lui mai albi decât laptele.

Din Proorocia lui Sofonie cetire.

Cap. 3, Vers 15.

Aşa zice Domnul: Bucură-te foarte, fata Sionului, veseleşte-te fata Ierusalimului, veseleşte-te şi te mângâie din toată inima ta, fata Ierusalimului. Şters-a Domnul nedreptăţile tale şi te-a izbăvit din mâna vrăjmaşilor tăi. Impăratul lui Israil Domnul în mijlocul tău şi nu vei mai vedeà rele. In vremea aceea zice-va Domnul Ierusalimului: Indrăzneşte Sioane, să nu slăbească mâinile tale. Domnul Dumnezeul tău întru tine puternic este să te mântuească, aduce-va preste tine veselie şi te va înnoi întru dragostea sa şi se va veseli de tine întru mângâiere, ca în zi de serbare. Şi voiu adună pre cei zdrobiţi ai tăi, vai de celce va ridică asupra ta ocară. Iată eu fac întru tine pentru tine în vremea aceea, zice Domnul; şi voiu mântui pre cea sdruncinată şi pre cea lepădată voiu primi şi-i voiu pune pre ei întru slavă şi numiţi în tot pământul.

Din Proorocia lui Zaharia cetire.

Cap. 9, Vers 9.

Aşa zice Domnul: Bucură-te foarte, fata Sionului, strigă fata Ierusalimului, iată împăratul tău vine la tine drept şi însuş mântuitor blând şi călare pre asin

și pre mânz tânăr. Și va pierde căruțele din Efraim și caii din Ierusalim și va pierì arcul de războiu și mulțimea și pacea din neamuri și va stăpâni preste ape dela mare până la mare și dela râuri până la marginile pământului. Și tu întru sângele așezământului tău ai slobozit pre cei legați ai tăi din groapa ce n'are apă. Ședea-veți întru întărire legații adunării; și pentru o zi a nemerniciei tale, îndoite voiu răsplătì ție. Pentrucă te-am încordat mie pre tine, Iudo, ca pre un arc, umplut-am pre Efraim; și voiu ridicà pre fiii tăi Sioane asupra fiilor Elinilor și te voiu pipăi ca sabia războinicului. Și Domnul va fi preste ei și va ieși ca fulgerul săgeata Lui și Domnul Dumnezeu atotțiitorul cu trâmbița va trâmbița și va merge cu cutremurul îngrozirii Sale. Domnul atotțiitorul va apăra pre dânșii.

LA LITIE

Stihirile, glasul I-iu, singur glasul.

Prea Sfântul Duh, Celce a învățat pre apostoli să grăească cu alte limbi streine, acelaș a îndemnat și pre pruncii evreești cei fără de răutate, să strige: Osana, Celui dintru înălțime! Bine este cuvântat Celce vine, împăratul lui Israil.

Fiul și Cuvântul Tatălui, Cel împreună fără de început și împreună vecuitor, șezând pre mânz necuvântător, a venit astăzi în cetatea Ierusalimului; spre carele heruvimii nu pot a se uita de frică și pruncii L-au lăudat cu stâlpări și cu ramuri, laudă de taină cântând: Osana, Celui dintru înălțime, Celuice a venit să mântuească de înșelăciune tot neamul nostru.

Cu șase zile mai nainte de Paști, s'a auzit glasul Tău, Doamne, întru adâncurile iadului; pentru aceasta și pre Lazăr cel mort de patru zile l-ai înviat. Iară pruncii evreești au strigat: Osana, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Intrând Tu, Doamne, în sfânta cetate, șezând pre mânz, Te-ai grăbit să vii spre patimi, ca să plinești legea și profeții. Iară pruncii evreești mai nainte vestind biruința învierii, Te-au întâmpinat cu ramuri și cu stâlpări, zicând: bine ești cuvântat, Mântuitorule, miluește-ne pre noi.

Slavă Ție, Hristoase, Celuice șezi pre scaun întru cele de sus și acum Te așteptăm cu cinstită crucea Ta. Pentru aceea: se veselește fica Sionului, se bucură neamurile pământului; pruncii țin stâlpări, ucenicii hainele și toată lumea s'a învățat să-Ți strige Ție: binecuvântat ești, Mântuitorule, miluește-ne pre noi.

Slavă. .. Și acum.... glasul al 3-lea

Mai nainte cu șase zile de facerea paștilor, venit-a Iisus către Vitania, să cheme iarăș la vieață pre Lazăr cel mort de patru zile și să prevestească învierea. Și L-au întâmpinat pre El femeile, Marta și Maria, surorile lui Lazăr, strigând către Dânsul: Doamne, de ai fi fost aicea, n-ar fi murit fratele nostru. Atunci a zis către dânsele: Au nu v'am spus mai nainte, că celce crede întru Mine, de ar și muri, viu va fi? Arătați-Mi, unde l-ați pus pre el? Și a strigat către dânsul făcătorul tuturor: Lazăre, vino afară!

LA STIHOVNĂ

Stihiri glasul al 8-lea, singur glasul.

Bucură-te şi te veseleşte, cetatea Sionului, împodobeşte-te şi te bucură Biserica lui Dumnezeu; că iată împăratul tău a venit întru dreptate, şezând pre mânz, lăudându-Se de prunci: Osanna, Celui dintru înălţime, binecuvântat eşti, Celce ai mulţime de îndurări, miluieşte-ne pre noi!

Stih: Din gura pruncilor şi a celorce sug, ai săvârşit laudă....

Venit-a Mântuitorul astăzi în cetatea Ierusalimului, să plinească Scriptura; şi toţi au luat în mâini stâlpări de finic şi hainele şi-au aşternut Lui, cunoscând că El este Dumnezeul nostru; căruia strigă heruvimii neîncetat: Osanna, Celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, Celce ai mulţimea îndurărilor, miluieşte-ne pre noi!

Stih: Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Celace Te porţi pre Heruvimi şi eşti lăudat de Serafimi, ai încălecat pre mânz, bunule; şi precum zice David, pruncii Te-au lăudat cu dumnezeească cuviinţă, iară Iudeii Te-au hulit fărădelege. Şederea pre mânz însemna întoarcerea neamurilor neînfrânate dela necredinţă la credinţă. Slavă Tie, Hristoase, Celace eşti singur milostiv şi iubitor de oameni.

Slavă.... glasul al 6-lea.

Astăzi darul Sfântului Duh pre noi ne-a adunat şi toţi luând crucea Ta, zicem: bine eşti cuvântat, Celce vii întru numele Domnului, Osanna, Celui dintru înălţime!

Şi acum... tot aceasta. Apoi

Acum liberează.... Sfinte Dumnezeule....

Şi celelalte.

Şi cântăm, Troparul, glasul 1-iu.

Invierea cea de obşte.... De două ori.

Şi alt Tropar, glasul al 4-lea.

Ingropându-ne împreună cu Tine....

Caută-le mai jos la Utrenie.

Şi se face binecuvântarea pâinilor.

Fie numele Domnului binecuvântat....

De trei ori; şi Psalm:

Bine voiu cuvânta pre Domnul...

Apoi cetire din cuvântul Praznicului...

ÎN DUMINICA STÂLPĂRILOR

LA UTRENIE.

La Dumnezeu este Domnul.... cântăm

Troparul, glasul 1-iu.

Învierea cea de obşte mai înainte de patima Ta încredinţându-o, pre Lazăr din morţi l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule; pentru aceasta şi noi ca pruncii semnele biruinţii purtând, Ţie, biruitorului morţi, strigăm: Osanna Celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, Celce vii întru numele Domnului!

De două ori.

Slavă... Şi acum... glasul al 4-lea:

Îngropându-ne împreună cu Tine prin botez, Hristoase Dumnezeul nostru, vieţii cei fără de moarte ne-am învrednicit cu învierea Ta; şi cântând, strigăm: Osanna Celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, Celce vii întru numele Domnului!

Apoi cetim obişnuitele Catisme, dupre regulă. După întâia stihologie, şezânda glasul al 4-lea.

Prosomia: Spăimântatu-s'a Iosif.

Curăţindu-ne sufletele, să lăudăm pre Hristos prin credinţă, cu ramuri înţelegătoare ca şi pruncii, strigând cu glas mare Stăpânului: Bine eşti cuvântat, Mântuitorule, Carele ai venit în lume să mântueşti pre Adam din blestemul cel dintâiu; făcându-Te Adam nou duhovnicesc, iubitorule de oameni; precum bine ai voit, Cuvinte, Celace ai rânduit toate spre folos, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... altă şezândă, glasul al 4-lea.

Prosomia: Arătatu-Te-ai astăzi....

Pre Lazăr cel mort de patru zile sculându-l din mormânt, Doamne, pre toţi i-ai învăţat să strige Ţie cu ramuri şi cu stâlpări: Bine eşti cuvântat Celce vii!

Cetire din tâlcuirea Evangheliei a sfântului Ioan gură de aur.

După a doua stihologie, şezânda glasul al 4-lea.

Prosomia: Spăimântatu-s'a Iosif....

Pentru prietenul Tău ai vărsat lacrimi cu taină, Hristoase, şi ai sculat din morţi pre Lazăr celce zăcea mort; spre carele ai arătat milostivire prin iubirea de oameni. Iară mulţimea pruncilor înţelegând de venirea Ta, Mântuitorule, a ieşit astăzi ţinând stâlpări în mâini şi Ţi-a strigat: Osanna! bine eşti cuvântat, că ai venit să mântueşti lumea.

Slavă... Şi acum... altă şezândă glasul 1-iu.

Prosomia: Piatra fiind pecetluită...

Lăudaţi cu un glas popoare şi neamuri; că împăratul îngerilor a încălecat acum pre mânz şi merge vrând să ucidă pre vrăjmaşi pre cruce ca un puternic. Pentru aceasta şi pruncii cu stâlpări strigă cântare: slavă Ţie, Celuice ai venit biruitor; slavă Ţie, Hristoase Mântuitorule; slavă Ţie, unuia Dumnezeului nostru, Celuice eşti binecuvântat.

Şi cetire dintru acelaş cuvânt.

Apoi Polieleul şi după Polieleu, şezânda glasul al 8-lea.

Prosomia: Porunca cea cu taină.

Celce şeade pre scaun de heruvimi şi pre mânz a şezut pentru noi; şi apropiindu-se spre patima cea de bună voie, astăzi a auzit pre prunci strigând: Osanna! şi pre popoare zicând: Fiul lui David, grăbeşte-Te de mântueşte pre ceice i-ai zidit, binecuvântate Iisuse; că pentru aceasta ai venit, ca să cunoaştem slava Ta.

Slavă... Şi acum... aceeaş.

Şi facem cetire pentru Praznic: Cuvântul părintelui Andrei Criteanul.

Apoi Antifonul cel dintâiu, al glasului al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Din gura pruncilor și a celorce sug ai săvârșit laudă.

Stih:

Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele Tău, în tot pământul.

Toată suflarea...

Evanghelia dela Matei.

Invierea lui Hristos văzând... nu zicem: ci îndată Psalm 50.

Apoi luând preotul cădelnița, cădește în chipul crucii și zice rugăciunea binecuvântării sălciilor.

Diaconul: Domnului să ne rugăm!

Iară noi: Doamne miluește!

Doamne, Dumnezeul nostru, Celce șezi pre Heruvimi, Carele ai ridicat puterea Ta și ai trimis pre unul născut Fiul Tău, pre Domnul nostru Iisus Hristos, să mântuească lumea prin cruce, prin îngropare și prin învierea Sa; Carele venind în Ierusalim spre patima cea de bună voie, poporul celce ședea întru întunerec și în umbra morții, luând semnele învierii, adecă ramuri de copaci și stâlpări de finici, mai nainte închipuind învierea, L-au întâmpinat. Insuți, Stăpâne, și pre noi cari dupre asemănarea acelora, întru această zi mai nainte de prăznuire, ținem în mâini stâlpări și ramuri de copaci, păzește-ne și ne întărește! Că precum acele popoare și pruncii au strigat Ție, Osanna! așa și noi cu laude și cu cântări duhovnicești, să ne învrednicim făcătoarei de viață învierii cei de a treia zi. Intru Iisus Hristos, Domnul nostru; cu Carele împreună binecuvântat ești, cu prea sfântul și bunul și de viață făcătorul Duhul Tău, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Și când sărută frații Evanghelia, le împarte Egumenul stâlpări și noi cântăm: Slavă.... glasul al 2-lea.

Astăzi Hristos intră în cetatea Vitania, șezând pre mânz și deslegând dobitocia cea rea a păgânilor, carea era dedemult înțelenită.

Și acum.... tot aceasta.

Apoi Stih:

Miluește-mă Dumnezeule dupre mare mila Ta....

Și Stihira, glasul al 6-lea.

Astăzi Darul sfântului Duh....

Caută la Vecernie, stihira dintâiu.

După aceasta rugăciunea:

Mântuește Dumnezeule poporul Tău...

Doamne miluește, de 12 ori.

Și după ecfonis, CANONUL Irmosul de două ori și troparele pre 12. Catavasie: Irmosul în amândouă stranele. Compunerea lui Cosma. Al căruia stihul de pre margini este acesta:

Osana, Hristoase, Cel binecuvântat Dumnezeu....

Cântarea 1, glasul al 4-lea Irmos:

Arătatu-s'au ale adâncului izvoare, umejunii neîmpărtă-
„șite și s'au descoperit temeliile
„mării celei învăluite prin vifor;
„că cu voia o ai certat pre dânsa
„și pre poporul cel ales l-ai mân-
„tuit, Celce-Ți cântă cântare de
„biruință, Doamne.

Din gura pruncilor celor fără de răutate şi a sugătorilor, lauda robilor Tăi ai plinit; ca să sfărîmi pre vrăjmaşul şi să răscumperi cu patima crucii căderea lui Adam celui dedemult şi prin lemn să-l înviezi pre el, pre cel ce-Ţi cântă cântare de biruinţă, Doamne.

Biserica cuvioşilor laudă aduce Ţie, Hristoase, Celuice locueşti în Sion şi Israil se bucură de Tine, făcătorul său. Şi munţii adecă neamurile cele protivnice, cu inimile împetrite, de faţa Ta s'au veselit; cântând Ţie, cântare de biruinţă, Doamne.

Catavasie:

Arătatu-s'au ale adâncului....

Cântarea 3-a, Irmos:

Din piatra cea vârtoasă şi tare, ce a izvorît cu porunca Ta, „s'a adăpat poporul Israiltenilor; „iară piatra Tu eşti Hristoase şi „vieaţa, întru Carea s'a întărit bi„serica, strigând: Osanna, bine „eşti cuvântat, Celce vii!

Pre Lazăr cel mort de patru zile, cutremurându-se iadul, l-a liberat din morţi cu porunca Ta; că Tu eşti, Hristoase, învierea şi vieaţa; întru Carele s'a întărit biserica strigând: Osanna! binecuvântat eşti, Celce vii.

Cântaţi popoare cu dumnezeească cuviinţă în Sion şi daţi rugăciune lui Hristos în Ierusalim; că Insuş vine în slavă cu putere; întru Carele s'a întărit biserica strigând: Osanna! binecuvântat eşti, Celce vii.

Ipacoi, glasul al 6-lea.

Cu stâlpări lăudându-L mai înainte, cu lemne mai pre urmă au prins nemulţumitorii jidovi pre Hristos Dumnezeu; iară noi cu credinţă neschimbată pururea cinstindu-L ca pre un făcător de bine, totdeauna strigăm Lui: binecuvântat eşti, Celce ai venit să chemi pre Adam.

Şi cetirea Cuvântului.

Cântarea 4-a, Irmos:

Hristos, Celce vine arătat Dumnezeul nostru, veni-va şi nu „va zăbovi din muntele cel cu „umbra deasă, din Fecioara ca„rea a născut neispitită de băr„bat, precum a zis profetul de„demult. Pentru aceasta toţi stri„găm: slavă puterii Tale, Doamne!

Să vestească veselie mare la Eleon, dealurile şi toţi munţii şi lemnele dumbrăvilor să salte; lăudaţi neamurile pre Hristos şi toate popoarele slăvindu-L strigaţi Lui: slavă puterii Tale, Doamne!

Domnul, Celce împărăţeşte veacurile, cu tărie îmbrăcat va veni; a Acestuia podoaba frumuseţii şi a slavei neasemănată este în Sion. Pentru aceasta toţi strigăm: slavă puterii Tale, Doamne!

Celce a măsurat cerul cu palma şi pământul cu mâna, Domnul a venit; că a ales Sionul, a locui şi a împărăţi într'însul; şi a iubi

pre poporul celce strigă cu credință: slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea 5-a Irmos.

Pre muntele Sionului sue-Te, Celace bine vestești și pre„dici Ierusalimului; înalță-Ți gla„sul cu tărie; preaslăvite s'au gră„it de Tine cetatea lui Dumne„zeu; pace spre Israil și mântuire „neamurilor.

Dumnezeu, Celce șeade întru cele de sus pre heruvimi și privește spre cele smerite, Insuș va veni întru slavă cu putere și se vor umplea toate de dumnezeească lauda Lui. Pace spre Israil și mântuire neamurilor.

Sioane, munte sfânt al lui Dumnezeu și Ierusalime, ridică-ți ochii tăi împrejur și vezi fiii tăi adunați întru tine; că iată, au venit de departe să se închine împăratului tău. Pace spre Israil și mântuire neamurilor.

Cântarea 6-a Irmos:

Strigat-au cu veselie duhurile dreptilor: acum lumii lege „nouă să rânduește și cu stropi„rea dumnezeescului sânge, să se „înnoească poporul.

Primește Israile împărăția lui Dumnezeu și celace umblă întru întunerec, să vadă lumină mare, și cu stropirea dumnezeescului sânge să se înnoească poporul.

Liberează, desleagă-ți Sioane prelegații tăi și-i scoate din groapa cea fără de apă a necunoștinții; și cu stropirea dumnezeescului sânge, să se înnoească poporul.

Condac, glasul al 6-lea.

Pre scaun în cer și pre mânz pre pământ fiind purtat, Hristoase Dumnezeule, laudă dela îngeri ai primit și cântare dela tinerii ceice strigau Ție: binecuvântat ești, Celce vii să chemi pre Adam!

Icos:

De vreme ce ai legat iadul, Nemuritorule, moartea ai omorît și lumea o ai înviat, pentru aceasta cu stâlpări Te-au lăudat pruncii, Hristoase, ca pre un biruitor, strigându-Ți astăzi: Osanna, Fiul lui David! Că nu se vor mai junghia, a zis, pruncii pentru pruncul Mariei; ci pentru toți pruncii și bătrânii Tu Insuți Te răstignești. Nu se va mai porni asupra noastră sabie, că coasta Ta se va împunge cu sulița. Pentru aceasta bucurându-ne, zicem: binecuvântat ești, Celce vii să chemi pre Adam.

SINACSAR

LA DUMINECA STÂLPĂRILOR

STIHURI:

Șezut-a pre asin, Celce a întins cerul cu cuvântul;
Vrând să ridice din cădere pre omul celce a spurcat pământul.

Întru această zi, prăznuim sărbătoarea cea prea strălucită și prea luminată a Stâlpărilor, pentru o pricină ca aceasta: După învierea lui Lazăr din morți, văzând mulți ceeace se făcuse, au crezut în Hristos. Pe de altă parte, în adunarea Iudeilor, se hotărâse să fie ucis și Hristos și Lazăr.

Isus însă a fugit dând loc de încăpere răutăţii. Şi aşa mai înainte cu şase zile de paşti, venit-a Iisus în Vitania, unde era Lazăr celce murise; şi acolo făcându-se ospăţ, a mâncat cu Dânsul şi Lazăr; iară sora lui, Maria, a turnat mir pre picioarele lui Hristos. Şi a doua zi Domnul a trimis ucenicii Săi să aducă asina şi mânzul. Şi Celce are scaun cerul, a intrat în Ierusalim, şezând pre mânz. Iară pruncii evreeşti şi evreii ş'au aşternut înaintea Lui hainele lor; şi unii tăiau stâlpări de finic; iar alţii le ţineau în mâini şi mergând înainte strigau lui: Osanna! fiul lui David, bine este cuvântat, Celce vine întru numele Domnului, împăratul lui Israil! Şi aceasta s'a făcut, îndemnând Duhul cel sfânt limbile acelora spre slava şi lauda lui Hristos. Şi prin stâlpările de finic se arăta biruinţa lui Hristos asupra morţii. Că era obiceiu de se încununau biruitorii cu cununi şi se petreceau în urma unor lupte sau războaie cu stâlpări de lemne pururea verzi. Iară în pildă, mânzul închipuia pre noi poporul cel din păgâni, pre carele a şezut Hristos şi s'a odihnit şi s'a numit biruitor şi împărat a tot pământul. Despre acest praznic zice proletul Zaharia: bucură-te foarte, fata Sionului. Iată, împăratul tău vine la tine blând şi şezând pre asină şi pre mânzul asinei. Asemenea şi David pentru prunci: din gura pruncilor şi a celorce sug, ai plinit laudă. Şi intrând Hristos s'a cutremurat tot Ierusalimul. Iară gloatele fiind îndemnate de arhierei spre răsbunare, căutau să-L ucidă. Dar El s'a tăinuit ascunzându-Se; şi arătându-Se apoi, cu pilde le grăia lor. Cu milostivirea Ta cea negrăită, Hristoase, Dumnezeul nostru, fă-ne pre noi biruitori patimilor celor necuvântătoare şi ne învredniceşte să vedem şi biruinţa Ta cea luminată asupra morţii şi învierea cea luminată şi de vieaţă purtătoare şi ne miluieşte pre noi.

Cântarea 7-a, Irmos:

Celace ai mântuit în foc pre tinerii lui Avraam şi ai ucis pre „haldei, cari fără dreptate vânau „pre cei drepţi; prea lăudate „Doamne, binecuvântat eşti Dum„nezeul părinţilor noştri.

Ingenuchind popoarele şi cu ucenicii bucurându-se cu stâlpări au strigat Ţie: Osanna fiul lui David; prealăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Mulţimea cea fără de răutate, firea carea încă era pruncească, cu dumnezeească cuviinţă Te-a lăudat pre Tine, împărate al lui Israil şi al îngerilor; prealăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Cu stâlpări de finic şi cu ramuri, Hristoase, Te-a lăudat mulţimea şi a strigat: bine eşti cuvântat împăratul veacurilor, Cel ce vii; prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat. Să lăudam.

Cântarea 8-a, Irmos:

Veseleşte-te, Ierusalime, prăznuiţi ceice iubiţi Sionul; că „a venit Domnul puterilor, Celce „împărăţeşte vecii; să se cucer„nicească tot pământul de faţa „Lui şi să strige; binecuvântaţi „toate lucrurile Domnului pre „Domnul.

Pre mânz tânăr încălecând împăratul tău, Sioane, Hristos, a venit ca să strice înşelăciunea idolilor cea necuvântătoare şi să oprească pornirea cea neoprită a tuturor neamurilor; ca toţi să cânte: toate lucrurile lăudaţi pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Dumnezeul Tău, Hristos, a împărăţit în veci, bucură-te foarte Si-

oane; Acesta precum scrie, blând şi mântuind, Mântuitorul nostru cel drept a venit pre mânz, ca să piardă sălbăticia cea dobitocească a vrăjmaşilor cari nu strigă: toate lucrurile lăudaţi pre Domnul şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

S e lipseşte de dumnezeeşti locaşuri, adunarea cea călcătoare de lege acelor neplecaţi; de vreme ce casa cea de rugăciune a lui Dumnezeu, o a făcut peşteră tâlharilor, lepădând din inimă pre Mântuitorul, Căruia cântăm: Toate lucrurile lăudaţi pre Domnul, şi'L prea înălţaţi intru toţi vecii.

La a 9-a cântare nu cântăm:

Ceeace eşti mai cinstită...

Cântarea 9-a, Irmos.

D umnezeu este Domnul şi s'a arătat nouă; tocmiţi prăznu-„ire şi bucurându-ne, veniţi să „slăvim pre Hristos, cu ramuri şi „cu stâlpări şi cu cântări strigând „Lui: bine este cuvântat Celce „vine întru numele Domnului, „Mântuitorul nostru.

P ăgâni, pentruce v'aţi întărâtat, cărturari şi preoţi, pentru ce aţi cugetat cele deşarte, zicând: Cine este acesta? căruia pruncii cu ramuri şi cu stâlpări şi cu cântări strigă: binecuvântat este Celce vine întru numele Domnului, Mântuitorul nostru.

A cesta, Dumnezeul nostru, Căruia nimenea nu este asemenea ştiind toată calea cea dreaptă, o a dat lui Israil celui iubit; iară după aceea arătându-se, cu oamenii a vieţuit: binecuvântat e s t e Celce vine în numele Domnului, Mântuitorul nostru.

P entruce aţi pus curse, neascultătorilor, aproape de calea noastră? Picioarele voastre sunt grabnice a vărsa sângele Stăpânului; ci se va scula cu adevărat, să mântuească pre ceice strigă: binecuvântat este Celce vine în numele Domnului, Mântuitorul nostru.

Luminânda nu zicem; ci numai

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru...

De trei ori.

LA LĂUDĂRI.

Punem stihirile pe 6 şi cântăm patru stihiri idiomele, repetind două, glasul al 4-lea:

M ulţimea poporului, Doamne, aşternea pre cale hainele sale şi alţii tăiau ramuri din copaci şi le ţineau; iară ceice mergeau înainte şi ceice urmau, strigau, zicând: Osannà, Fiul lui David! Bine eşti cuvântat, Celce ai venit şi iarăş vii întru numele Domnului.

De două ori.

V rând Tu, Doamne, să intri în sânta cetate, stâlpări de finici poporele ţineau, lăudându-Te pre Tine. Stăpânul tuturor şi văzându-Te şezând pre mânz, Te priveau ca cum ai fi fost pre heruvimi. Pentru aceea strigau aşa: Osannà, Celui dintru înălţime! Bine eşti cuvântat Celce ai venit şi iarăş vii întru numele Domnului. De două ori.

Ieşiţi neamuri, ieşiţi popoare şi vedeţi astăzi pre împăratul ceresc, pre mânz de rând ca pre un scaun prea înalt intrând cu slavă în Ierusalim. O! neam jidovesc necredincios şi desfrânat, vino de vezi pre Celce L-a văzut Isaia venind cu trup pentru noi, cum îşi logodeşte ca o mireasă curată pre noul Sion şi leapădă adunarea cea osândită. Şi ca la o nuntă curată şi nespurcată, au alergat prunci nespurcaţi şi fără de răutate, lăudând. Cu cari împreună şi noi cântând cântarea cea îngerească, să strigăm: Osannà, Celui dintru înălţime, Celuice are mare milă.

Invierea cea de obşte mai naainte de patima Ta cea de bună voie, arătându-o spre încredinţarea tuturor, Hristoase Dumnezeule, pre Lazăr cel mort de patru zile în Vitania, l-ai înviat cu puterea Ta cea tare; orbilor vedere Le-ai dăruit, Mântuitorule, ca un dătător de lumină; şi în sfânta cetate ai intrat cu ucenicii Tăi, şezând pre mânzul asinei, ca cum Te-ai fi purtat pre heruvimi, plinind prevestirea proferilor; şi pruncii evreeşti cu ramuri şi cu stâlpări Te-au întâmpinat. Pentru aceasta şi noi ţiind ramuri de maslin şi stâlpări de finic, cu mulţumită strigăm Ţie: Osannà, Celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, Cel ce vii întru numele Domnului!

Slavă.... Şi acum.... glasul al 6-lea.

Mai nainte de paşti cu şase zile, venit-a Iisus în Vitania şi s'au apropiat către Dânsul ucenicii Lui, zicându-I: Doamne, unde vrei să gătim Ţie să mănânci paştile? Iar El i-a trimis pre dânşii, zicând: mergeţi în satul cel dinainte şi veţi afla un om ducând un vas de lut cu apă; să mergeţi după dânsul şi stăpânului casei să-i ziceţi: Invăţătorul zice, la tine voiu să fac paştile cu ucenicii Mei.

DOCSOLOGIA MARE şi Troparul.

Invierea cea de obşte...

Ecteniile şi Apolisul. Apoi Ceas 1, Invăţătură pentru credinţă şi Apolisul deplin.

LA LITURGHIE

ANTIFONUL dintâiu, glasul al 2-lea.

Iubit-am că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Mântuitorule, mântueşte-ne pre noi

Stih 2.

Că a plecat urechea Sa mie şi în toate zilele vieţii mele Îl voiu chema.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih 3:

Cuprinsu-m'au durerile morţii; primejdiile iadului m'au aflat

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Stih 4:

Necaz şi durere am aflat şi numele Domnului am chemat.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

Slavă...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu..

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu...

ANTIFON al doilea.

Crezut-am, pentru aceea am grăit şi eu m'am smerit foarte.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu, Celce ai şezut pre mânzul asinei, pre cei ce-Ţi cântăm Ţie: Aliluia.

Stih 2:

Ce voiu răsplăti Domnului pentru toate care a dat mie?

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih 3:

Paharul mântuirîi voiu lua şi numele Domnului voiu chema.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Stih 4:

Rugăciunile mele Domnului voiu da, înaintea a tot poporului Lui.

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Slavă...

Mântueşte-ne pre noi Fiul lui Dumnezeu...

Şi acum...

Unule născut, Fiule...

ANTIFON al treilea, glasul I-iu.

Mărturisiţi-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Troparul.

Invierea cea de obşte mai nainte de patima Ta încredinţându-o; pre Lazăr din morţi l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta şi noi ca pruncii semnele biruinţii purtând, Ţie, biruitorului morţii, strigăm: Osanna, Celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, Celce vii întru numele Domnului.

Stih al 2-lea:

Zică dar, casa lui Israil, că este bun, că în veac este mila Lui.

Invierea cea de obşte...

Stih al 3-lea:

Zică dar, casa lui Aaron, că este bun, că în veac este mila Lui.

Invierea cea de obşte...

Stih al 4-lea:

Zică toţi ceice se tem de Domnul, că este bun, că în veac este mila Lui.

Invierea cea de obşte....

IEŞIRE.

Bine este cuvântat, Celce vine întru numele Domnului; binecuvântat-am pre voi din casa Domnului; Dumnezeu este Domnul şi s'a arătat nouă.

Troparul.

Invierea cea de obşte...

Slavă, glasul al 4-lea.

Ingropându-ne prin botez...

Şi acum, Condac, glasul al 6-lea.

Pre scaun în ceruri...

Apoi:

Sfinte Dumnezeule...

Prochimenul Apostolului. Apostol din epistola către Filipeni. Evanghelia dela Ioan. Şi se face liturghia sfântului Ioan Gură-de-Aur.

CHINONICUL.

Bine este cuvântat Celce vine întru numele Domnului; Dumnezeu este Domnul şi s'a arătat nouă.

La masă mâncăm peşte şi bem vin, mulţumind lui Dumnezeu.

De se va întâmpla Buna-Vestire în Duminica Stâlpărilor, să se caute Tipic la sfârşitul cărţii.

IN DUMINECA STÂLPĂRILOR

SEARA

La Doamne strigat-am, punem stihirile pre 6 şi cântăm trei idiomele, repeţindu-le, glasul al 8-lea.

Bucură-te şi te veseleşte, cetatea Sionului, împodobeşte-te şi te bucură biserica lui Dumnezeu; că iată, împăratul tău a venit întru dreptate şezând pre mânz, lăudându-Se de prunci; Osannà, Celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, Celce ai mulţime de îndurări, miluieşte-ne pre noi.

Venit-a Mântuitorul astăzi în cetatea Ierusalimului, să plinească scriptura; şi toţi au luat în mâini stâlpări şi hainele lor le-au aşternut Lui, cunoscând că Însuş este Dumnezeul nostru; căruia strigă heruvimii neîncetat: Osannà, Celui dintru înălţime, bine eşti cuvântat, Celace ai mulţime de îndurări, miluieşte-ne pre noi.

Celace Te porţi pre heruvimi şi eşti lăudat de serafimi, ai încălecat pre mânz, Bunule; şi precum zice David, pruncii Te lăudau cu dumnezeească cuviinţă, iară jidovii Te huliau fărădelege. Şederea pre mânz însemna întoarcerea păgânilor neînfrânaţi dela necredinţă la credinţă. Slavă Ţie, Hristoase, unul Cel mult milostiv si iubitor de oameni.

Slavă...

Bucură-te şi te veseleşte, cetate....

Şi acum....

Celace Te porţi pre heruvimi....

Vezi-le mai sus.

Eşire. Prochimenul obişnuit:

Iată acum binecuvântaţi....

LA STIHOVNĂ.

Stihiri idiomele, glasul al 2-lea.

Dela stâlpările de finic şi dela acele ramuri ca dela un dumnezeesc praznic, trecând la altă serbare dumnezeească, la cinstite patimile lui Hristos, la taina cea de mântuire, să alergăm credincioşii; să-L vedem suferind patimă de bună voie pentru noi; şi mulţumindu-I, să-I cântăm cântare cuvioasă, strigând: Izvorule al milostivirii şi limanul mântuirii, Doamne, slavă Ţie.

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă, lauda Lui în biserica cuvioşilor.

Glasul al 3-lea.

Înfricoşat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului Celui viu; că Acesta este judecătorul cugetelor şi gândurilor inimii. Nimenea să nu intre ispitind credinţa cea fără prihană; ci cu blândeţe şi cu frică să ne apropiem de Hristos; ca să luăm milă şi să aflăm dar în vreme de ajutor.

Stih: Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

Glasul al 7-lea.

Adunare vicleană şi desfrânată, care n-ai păzit credinţa bărbatului tău; pentru ce ţii testamentul căruia n-ai fost moştenitoare? Pentruce te lauzi în Tatăl, lepădându-te de Fiul? Pre pro-

feţii cari au predicat pre Fiul, nu i-ai primit; ruşinează-te măcar de feciorii tăi, cari strigă: Osanna, Fiului lui David! binecuvântat este Celce vine întru numele Domnului.

Slavă.... glasul al 2-lea:

Dela stâlpările de finic....

Şi acum... glasul al 3-lea:

Infricoşat lucru este a cădea....

Vezi-le mai sus.

Acum slobozeşte pre robul Tău....

Sfinte Dumnezeule...

După Tatăl nostru... troparul: Născătoare de Dumnezeu... şi obişnuitele metanii.

In ştiinţă să fie:

Născătoare de Dumnezeu...

Se cântă în toate Duminecile sfântului post, seara cu cântare dulce; asemenea şi întru aceasta. Iar în celelalte zile ale săptămânii cei mari se ceteşte repede.

DUMINECĂ SEARA

La Dupăcinare cântăm: TRI-CÂNTAREA lui Andrei Criteanul. Irmosul de două ori şi Troparele câte sunt; şi pre urmă Irmosul întru amândouă stranele împreună. Tot aşa facem şi în celelalte seri ale săptămânii celei mari, la Dupăcinare.

Cântarea 1, glasul al 8-lea, Irmos:

Celuice a sfărâmat războaiele cu braţul Său şi a trecut pre „Israil prin Marea Roşie, să-I „cântăm ca Mântuitorului nostru, „Dumnezeu, că S'a preaslăvit.

Să urmăm credincioşilor curăţiei dreptului Iosif, celuice a cinstit cu conştiinţă firea omenească cea cuvântătoare, vieţuind cu tot felul de pază prin fapta bună cea lucrătoare.

Nelucrarea bunătăţilor s'a asemănat smochinului; deci, să ne ferim de aceasta, ca să nu ne uscăm ca şi acela atuncea; carele mai nainte însemna sinagoga, ceeace se acoperia cu frunze.

Inchipuirea Stăpânului însemnând mai nainte Iosif, a fost băgat în groapă şi vândut de fraţii lui; toate le-a răbdat pururea lăudatul cu adevărat, spre închipuirea lui Hristos.

Ferindu-ne, fraţilor, de nerodirea smochinului, să înţelegem pilda, ca să nu ne uscăm ca şi acela atuncea, când întorcându-se, iubitorul de oameni, a venit la dânsul flămând.

Mergând Iisus, să pătimească de bună voie pentru lume, S'a dus împreună cu ucenicii Săi în cetatea Ierusalimului, ca să plinească celece erau scrise pentru El.

Lipindu-ne de Domnul, Carele se sârgueşte să pătimească toate, să fim gata spre scuipare, spre ocară şi spre batjocură; ca împreună să ne preaslăvim, credincioşilor, cu prea curatele Lui patimi.

Cu patimile Sale vindecă patimile, Celace a pătimit pentru

noi; că voind a pătimit, în firea omenească cea asemenea nouă, toate patimile Sale cele făcătoare de vieaţă; ca să ne mântuim noi.

Slavă... a Treimii.

Pre trei fără început slăvesc, trei feţe împreună vecuitoare într'o fiinţă vestesc; că în Tatăl şi în Fiul şi în Duhul Sfânt, un Dumnezeu se preaslăveşte.

Şi acum.... a Născătoarei de Dumnezeu.

Toiagul lui Moisi şi toiagul lui Aaron au avut prefacere minunată şi rânduială mai pre sus de minte; iară pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, naştere nouă a odrăslit.

Şezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: Arătatu-Te-ai astăzi...

Să nu te ajungă, suflete, vina smochinului, ci te nevoeşte să rodeşti roduri bune din brazdele inimii, aducându-le lui Hristos, făcătorului tău, prin pocăinţă.

Cântarea 8, Irmos:

Pre Domnul, Celce s'a preaslăvit în muntele cel Sfânt, „şi în rug prin foc a arătat lui „Moisi taina naşterii pururea „Fecioarei, Lăudaţi-L şi-L prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Cu curăţie împodobindu-ne vieaţa şi cu înţelepciune păzind credinţa, să agonisim obiceiurile dreptăţii; ca urmând lui Hristos vitejeşte, să ne răstignim împreună cu Dânsul.

Altă Evă aflând pre Egipteanca, patriarhul Iosif, nu s'a furat cu mintea spre fapta cea necuvioasă; ci a stătut ca un diamant, neînvins de poftele păcatului.

Trecând prin căile lumeşti, Mântuitorul meu, ai flămânzit de bună voie, poftind mântuirea tuturor; că de aceasta ai flămânzit, adecă de întoarcerea la Tine a celor păcătoşi.

Strămoşul gustând din lemn, dacă s'a cunoscut că este gol şi ruşinat, luând frunze de smochin s'a încins şi mai nainte a însemnat adunarea, carea s'a desgolit de Hristos.

Găteşte-te, suflete, mai nainte de ieşire, grijeşte-te spre vieaţa cea de acolo şi te nevoeşte a pătimi, a muri şi a te răstigni împreună cu Hristos, Celce se nevoeşte a pătimi pentru tine, ca să te preaslăvească.

Cum nu se va înfricoşà moartea, Mântuitorul meu? Cum nu se va teme iadul, întâmpinându-Te pre Tine, Celce Te grăbeşti spre patimă de bună voie şi văzându-Te pre Tine, cel drept, că ai venit să pătimeşti pentru cei nedrepţi?

Văzând învierea lui Lazăr: jidovii, preoţii, leviţii şi din pizmă făcând jurământ, au dat pre Hristos lui Pilat cu vicleşug de vindere spre moarte.

Mieluşeaua Ta, slujitoarea şi Fecioara, văzându-Te pre Tine,

păstorul cel bun, mergând spre patimă şi puindu-Ţi sufletul pentru noi, cu milostivire, ca o Maică, s'a tânguit pentru Tine.

Binecuvântăm pre Tatăl....

C a pre o unime în fiinţă Te laud, ca pre o Treime în feţe Te cinstesc, Părinte, Fiule şi prea sfinte Duhule; stăpânia cea fără început a împărăţiei Tale o slăvesc în veci.

Şi acum.... a Născătoarei de Dumnezeu.

R oagă-se Ţie Născătoarea de Dumnezeu, roagă-se adunarea apostolilor, să dărueşti lumii pacea Ta şi îndurările Tale să ni le reverşi din destul, întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm....

Pre Domnul, Celce S'a preaslăvit....

Cântarea 9, Irmos.

S trein lucru este maicilor fecioria, streină este şi fecioa„relor naşterea de fii; iar întru „tine, Născătoare de Dumnezeu, „amândouă s'au rânduit. Pentru „aceasta toate semnţiile pă„mântului, pre tine, neîncetat te „slăvim.

S treină este celor necredincioşi curăţia şi departe dela cei credincioşi fărădelegea; iară marele Iosif s'a ferit de păcat şi s'a făcut chip curăţiei şi asemănare cu adevărat lui Hristos.

S treină este celor fărădelege buna legiuire şi depărtată dela necredincioşi cunoştinţa de Dumnezeu; jidovii acestea le-au lepădat pentru fărădelegea. Pentru aceasta ei singuri au moştenit blestemul, ca şi smochinul.

F lămânzit-a de mântuirea omenească Hristos, Dumnezeul meu, El, Carele este pâinea vieţii. Pentru aceasta venind la smochin, adecă la sinagoga cea neroditoare, care era acoperită cu frunzele legii, dacă o a văzut, o a blestemat.

N erodirea legii o a blestemat, ca pre ceeace a odrăslit frunze, adecă înţelegerea umbroasă a Scripturii, carea roduri de fapte bune n'a avut, pentru fărădelegea lor. Iară pre noi pre toţi, fiii darului, binecuvintează-ne, Mântuitorule.

T oiagul lui Moisi oarecând s'a schimbat în şarpe şi toiagul lui Aaron a înverzit şi fiind neroditor şi uscat a odrăslit frunze; iar adunarea cea călcătoare de lege s'a prefăcut în smochin neroditor.

G ăteşte-ţi, Iudee, preoţii tăi, rândueşte-ţi mâinile spre uciderea lui Dumnezeu; că iată, a venit blând şi lin spre patimă, Celace este mielul şi păstorul nostru, Hristos, împăratul lui Israil.

P rimeşte, Iudee, pre împăratul, că iată, vine la patimă de bună voie, ca să pătimească şi să mântuească pre ceice strigă neîncetat: binecuvântat este Celce vine să

mântuească cu crucea toată lumea.

Întors-a, Iudee, sărbătorile tale Stăpânul întru plângere dupre profeție; că te-ai arătat ucigătoare lui Dumnezeu, Celuice a întors oarecând piatra cea vârtoasă în izvoare de ape și în bălți, precum cântă David.

Slavă... a Treimii.

Strein lucru este celor fărădelege a Te lăuda pre Tine, ființa cea fără început, pre Tatăl și pre Fiul și pre Sfântul Duh, Stăpânia a toate cea nezidită, prin carea s'a întemeiat toată lumea, cu voința puterii Tale cei dumnezeești.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Aducem Ție spre rugăciune pre Născătoarea de Dumnezeu; pentru mijlocirile ei și ale apostolilor Tăi, fă-ne pre noi părtași bunătăților Tale, Stăpâne, și ne învrednicește luminii învierii Tale.

Și iarăș Irmosul.

Și celelalte după obiceiu și Apolisul.

Cade-se a ști:

Că întru această sfântă mare săptămână numai odată cetim Psaltirea, punând la Utrenie Catisme trei și la Ceasurile al treilea și al șaselea, câte două și se sfârșește Miercuri.

In Sâmbăta cea mare se cântă:

Fericiți cei fără prihană...

Iară la Vesperină se cetește după obiceiu:

Către Domnul, când m'am necăjit am strigat...

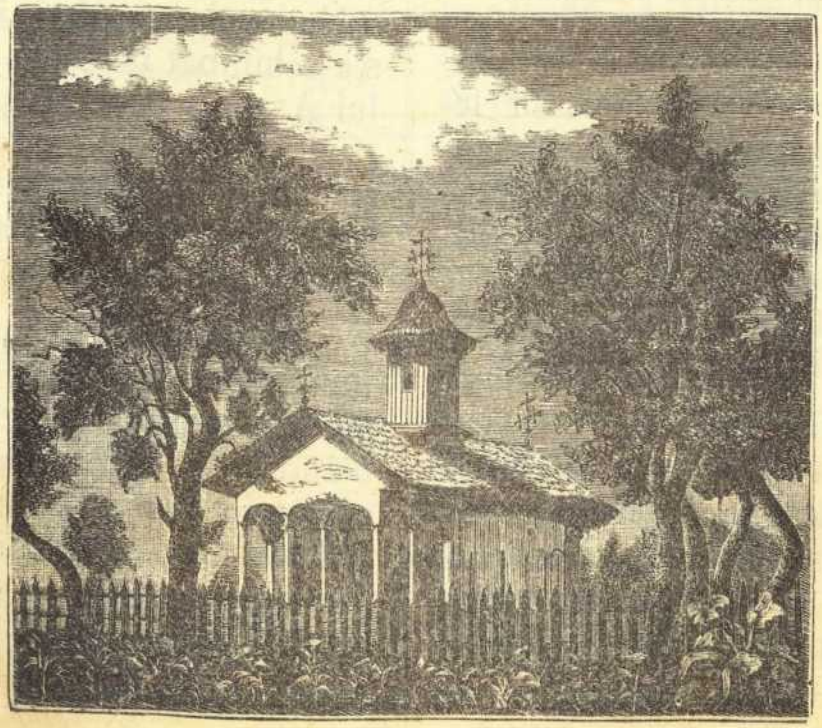

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI LUNI

LA UTRENIE

După cei şase psalmi, cântăm: Aliluia, pre glasul al 8-lea, cu glas mare şi cântare dulce.
Şi apoi cântăm tot aşa troparul ce urmează:

Iată, mirele vine în miezul nopţii şi fericită este sluga pre carea va afla priveghind; iară nevrednic este iarăş pre carele va afla lenevindu-se. Vezi dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morţii şi afară de împărăţie să te încui; ci te deşteaptă strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi. De trei ori.

După aceasta obişnuitele stihologii, cu închinăciuni. După întâia stihologie, Şezânda glasul 1-iu.

Prosomia: Mormântul Tău...

Cinstitele patimi au răsărit lumii întru această zi, ca nişte lumini de mântuire; că Hristos merge să pătimească din bunătatea Sa. Celce cuprinde toate cu palma, primeşte a se răstigni pre lemn; ca să mântuească pre om.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a doua stihologie, Şezânda glasul 1-iu.

Prosomia: Mormântul Tău...

Judecătorule Cel nevăzut, cum Te-ai văzut cu trup şi mergi să Te ucizi de oameni fărădelege, judecând osândirea noastră cu patima Ta! Pentru aceasta laudă,

cântare şi slavă înălţând stăpânirii Tale, Cuvinte, cu un glas le aducem Ţie.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a treia stihologie, Şezânda glasul al 8-lea.

Prosomia: Pre înţelepciunea şi cuvântul....

Ziua aceasta luminat aduce începuturile patimilor Domnului; veniţi dar, iubitorilor de prăznuire, să-L întimpinăm cu cântări. Că Ziditorul merge să ia răstignire, întrebări şi bătăi, judecându-se de Pilat. Şi încă lovindu-se dela robi cu palma preste cap; toate va să le rabde, ca să mântuească pre om. Pentru aceasta să strigăm: iubitorule de oameni, Hristoase Dumnezeule, dărueşte iertare de greşeli celorce se închină cu credinţă preacuratelor Tale patimi.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Şi îndată cetire din tâlcul Evangheliei dela Mateiu. Cuvântul sfântului Ioan Gură de Aur, pentru smochinul cel uscat.

Apoi: Şi pentru ca să ne învrednicim noi...

Evanghelia dela Mateiu:

In vremea aceea, întorcându-se Iisus în cetate, a flămânzit...

Sfârşitul:

Şi se va da neamului, care va face rodurile ei.

După aceasta, Psalm 50:

Mântueşte Dumnezeule poporul Tău.... Doamne miluieşte, de 12 ori.

TRICÂNTAREA, compusă de St. Cosma, al căreea stihul pre margine la greci este: Ti devtera. Irmosul de două ori şi troparele pre 12, cu pripeala:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Aceasta se zice toată săptămâna şi apoi, Irmosul într-amândouă stranele împreună.

Cântarea 1, glasul al 2-lea, Irmos:

Celuice marea cea neumblată şi cu valuri cu dumnezeeasca „porunca Sa o a uscat, şi a trece „pedestru printr'însa, pre popo„rul Israiltenesc l-a povăţuit; „Domnului să-I cântăm, că cu sla„vă S'a preaslăvit.

Negrăită smerenia cuvântului lui Dumnezeu, cum că, Hristos Insuş este Dumnezeu şi Om; Dumnezeu, nu răpire a fi socotindu-se, când se aseamănă în chip de rob, arată ucenicilor, că cu slavă s'a preaslăvit.

Insumi am venit să slujesc lui Adam, celuice sărăcise, cu al căruia chip M'am îmbrăcat de bună voie, Eu, Ziditorul, bogat fiind cu Dumnezeirea şi să-Mi pun sufletul Meu mântuire pentru dânsul; Celce sunt nepătimitor dupre Dumnezeire.

Irmosul şi ectenia mică.

Condac. glasul al 8-lea.

Podobie: Ca nişte pârgă a firii...

Iacob plângea pentru lipsirea lui Iosif şi viteazul şedea în căruţă ca un împărat cinstindu-se; că desmierdărilor egiptencei atuncea nefăcându-se rob, s'a preaslăvit dela Celace vede inimile oamenilor şi trimite cunună nestricăcioasă.

Icos:

Preste tânguire să mai adăogăm acum tânguire şi să vărsăm

lacrimi, plângând împreună cu Iacov pre Iosif, pururea slăvitul și curatul, pre celce s'a robit cu trupul, iară sufletul și l-a păzit nerobit; și a domnit preste tot Egiptul. Că Dumnezeu dă slugilor Sale cunună nestricăcioasă.

SINACSAR

STIHURI PENTRU IOSIF CEL PREA FRUMOS

Iosif cel întreg înțelept, cu dreptul stăpânitor s'a arătat,
Și dătător de hrană și frumoasă sălășluire cu adevărat.

Stihuri, asupra smochinului celui uscat:

Hristos pre sinagoga evreească ca și pre smochin aflând,
Lipsită de roduri duhovnicești și întocma fiind,
Prin blestem o usucă dupre dreptate,
De a căreea pedeapsă să fugim departe.

Întru această sfântă și marea Luni, facem pomenire pentru fericitul Iosif cel prea frumos și pentru smochinul cel uscat: pentrucă de aicea iau începere sfintele patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos. Și Iosif mai întâiu spre pilda aceasta se primește. Acesta a fost fecior mai mic patriarhului Iacov, carele i-s'a născut lui din Rahil; și au fost pus pizmă pre dânsul frații lui pentru niște visuri oarecare. Și mai întâiu într'o groapă l-au ascuns și pre tatăl acestuia l-au înșelat feciorii lui cu încruntarea hainei, zicând, că l-au mâncat fiarele. Apoi în treizeci de arginți l-au vândut Ismailtenilor, cari și aceștia l-au vândut lui Pentefri, mai marele famenilor lui Faraon, împăratul Egiptului. Și înfierbântându-se femeia lui asupra curățeniei tânărului; pentru că n'a vrut să facă fărădelege, ci lăsându-și haina a fugit, aceea l-a pârît pre el Domnului său, și l-a băgat în legături și în temniță amară. După aceea iară l-au scos pentru deslegarea visurilor și s'a arătat împăratului și Domn a toată țara Egiptului a fost pus. Și iarăș s'a cunoscut cu frații prin darea de grâu și toată vieața sa bine s'a petrecut și a murit în Egipt. Și a fost cunoscut mare pentru curăție și pentru alte bunătăți ale lui. Și a fost acesta chipul lui Hristos, pentrucă și Hristos a pătimit pizmuire dela jidovii cei de un neam și de ucenicul Său S'a vândut în treizeci de arginți și în groapă întunecată, adecă în mormânt S'a încuiat. Și de acolo ieșind, Însuș ca un puternic împărățește preste Egipt, adecă preste tot păcatul și ca Domn îl biruește și ocârmuește și toată lumea și ne-a răscumpărat pre noi cu milostivire prin darea de pâinea cea de taină, căci singur S'a dat pentru noi; și ne hrănește cu pâinea cea cerească, adecă cu trupul Său cel purtător de viață. Deci, dupre această socoteală să ia aicea prea frumosul Iosif. Mai facem astăzi pomenire și pentru smochinul cel uscat: pentrucă dumnezeeștii Evangheliști, Matei și Marcu, după vorba de stâlpările de finic, adaugă acestea: «Iară «a doua zi, ieșind ei din Vitania, au flămânzit «și văzând un smochin, având numai frunze, «au venit la dânsul și nici o roadă n'au «aflat într'însul și Iisus a zis: să nu mai fie «rod din tine în veac! Și îndată s'a uscat «smochinul». Smochinul este Sinagoga Iudeilor, în care n'a aflat Mântuitorul roadă cuvioasă, ci numai umbra legii, care și aceasta o a luat dela dânșii, făcându-o cu totul deșartă. Iară de ar zice cineva: Pentruce s'a uscat un lemn neînsuflețit, carele n'a greșit, luând blestem? Acela să se învețe: că Iudeii văzând pre Hristos, pururea toate făcându-le bine și nici unuia făcând rău, în nici o întâmplare, socotiau că are putere numai să facă bine, iară nu să facă și rău; dar fiind Stăpânul iubitor de oameni, n'a vrut să arate aceasta asupra omului și să-i fie lui aceasta; ci ca să aducă la credință pre poporul cel nemulțumitor, arătând că are putere de prisosit și a munci în ființă neînsuflețită și nesimțitoare face muncă. Impreună cu un cuvânt oarecarele negrăit este adus la noi dela înțelepții bătrâni, precum grăește Isidor Pelusiotul. Că acesta a fost lemnul neascultării, ale căruia și frunzele spre acoperemânt le-au întrebuințat strămoșii cei neascultători. Pentru aceea l-a și blestemat Hristos, ca un iubitor de oameni și, căci n'a pătimit-o el de atuncea ca să numai aducă acel tel de roadă, ce este pricina păcatului! Iar în ce chip se aseamănă păcatul smochinei, arătat lucru este: că are smochina putere îndulcitoare, iar mai pre urmă aduce greață și îngreunează conștiința, dupre asemănarea păcatului. Părinții însă, istoria smochinului o au pus aicea pentru umilință, ca și a lui Iosif, ca să poarte chipul

lui Hristos. Şi este ca smochinul tot sufletul deşert de roada sufletească; în carele în a doua zi cu adevărat după viaţa aceasta de acum, neaflând Hristos odihnă, îl va usca cu blestem şi-l va trimite în focul de veci. Şi stând smochinul ca un stâlp oarecare uscat, îngrozeşte pre ceice nu fac roadă cuvioasă de bunătăţi. Pentru rugăciunile prea frumosului Iosif, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin.

Cântarea 8-a, Irmos:

Înfricoşatu-s'a de nespurcatul trup, cel întru o podoabă cu su„fletul, al tinerilor celor de bună „credinţă şi s'a depărtat focul cel „neostenitor, ce se hrănise cu „multă materie; şi văpaia cea pu„rurea vie potolindu-se, cântare „vecuitoare se cânta: pre Dom„nul toate lucrurile lăudaţi-L şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Atuncea vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenici ai Mei, de veţi păzi poruncile Mele, zis'a Mântuitorul prietenilor Săi, mergând la patimă; pace să aveţi între voi şi cu toţi şi gândind de cele smerite, vă veţi înălţa; şi Domn pre Mine cunoscându-Mă, lăudaţi-Mă şi Mă prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stăpânirea voastră a celor de un neam să vă fie protivnică obiceiului păgânesc; că socoteala cea întru sine volnică nu este sorţ al Meu, ci este tiranie. Deci, celce voeşte dintre voi să fie mai ales, să se facă mai mic decât toţi ceilalţi; şi Domn pre Mine cunoscându-Mă, lăudaţi-Mă şi Mă prea înălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Înfricoşatu-s'a de nespurcatul trup....

Ceeace eşti mai cinstită....

nu cântăm, ci îndată:

Cântarea 9-a Irmos:

Slăvit-ai, Hristoase, pre Năs„cătoarea de Dumnezeu, ce„eace Te-a născut pre Tine, din„tru carea, Ziditorul nostru, cu „trup asemenea nouă pătimitor „Te-ai îmbrăcat, deslegătorul gre„şelilor noastre. Pre aceasta feri„cindu-o toate neamurile, pre Tine „Te slăvim.

Toată întinăciunea cea din patimi lepădând, cunoştinţă curată vrednică de dumnezeeasca împărăţie luaţi, zis-ai mai nainte apostolilor Tăi, Celace eşti înţelepciunea cea adevărată; întru carea vă veţi preaslăvi, strălucind mai luminat decât soarele.

Zis-ai, Doamne, ucenicilor Tăi: uitându-vă la Mine, să nu gândiţi de cele înalte, ci să vă plecaţi spre cele smerite; beţi paharul Meu, carele Eu beau şi vă veţi ferici cu Mine întru împărăţia Tatălui Meu.

Şi iarăş Irmosul:

Slăvit-ai, Hristoase, pre Născătoarea...

Şi o metanie până la pământ.

SVETILNA

O zicem de trei ori, rar şi cu cântare dulce. Aceasta se cântă până în Joia cea mare; însăş prosomia.

Cămara Ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită şi îmbrăcăminte nu am, ca să intru într'însa. Luminează-mi haina sufletului

meu, dătătorule de lumină și mă mântuește.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihirile pe 4, glasul 1, singur glasul.

Mergând Domnul spre patima cea de bună voie, a zis apostolilor pre cale: Iată, ne suim în Ierusalim și se va da Fiul Omului, precum scrie pentru Dânsul. Să venim dar și noi cu gânduri curate să mergem împreună cu Dânsul și împreună să ne răstignim și să ne omorîm pentru Dânsul, despre desfătările lumești; ca să și viețuim împreună cu Dânsul și să-L auzim pre El, zicând: de acum nu Mă voiu mai sui în Ierusalimul pământesc, ca să pătimesc, ci mă voiu sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru și împreună vă voiu înălța pre voi la Ierusalimul cel de sus, întru împărăția cerurilor. De două ori.

Glasul al 5-lea:

Ajungând noi, credincioșii, la patima cea mântuitoare a lui Hristos, Dumnezeu, să lăudăm îndelungă răbdarea Lui cea nespusă; ca cu milostivirea Lui să ne ridice cu El și pre noi cei omorîți de păcat, ca un bun și de oameni iubitor. De două ori.

Slavă... Și acum... glas acelaș.

Doamne, venind spre patimă, întărind pre ucenicii Tăi, ai zis, deosebi luându-i pre dânșii: cum nu vă aduceți aminte de cuvintele Mele, care mai nainte v'am spus vouă, că este scris: că tot profetul nu va fi ucis într'altă parte, fără numai în Ierusalim? Acum dar a venit vremea care am zis vouă; că iată, Mă dau în mâinile păcătoșilor să Mă batjocorească; cari și pre cruce pironindu-Mă și dându-Mă îngropării, mă vor socoti ca pre un mort urît. Insă îndrăzniți! că a treia zi Mă voiu scula, spre bucuria credincioșilor și spre viața veșnică.

LA STIHOVNĂ

Stihira glasul al 5-lea, singur glasul.

Doamne, nepricepându-se muma fiilor lui Zevedeiu, pentru taina cea nespusă a rânduelii Tale, a cerut dela Tine, ca să dăruești fiilor ei cinstea împărăției cei vremelnice. Ci în locul aceleea ai făgăduit prietenilor Tăi să bea paharul morții; care pahar mai nainte de a-L bea, Insuți ai zis că este curățitor de păcate. Pentru aceasta strigăm Ție: Mântuirea sufletelor noastre, slavă Ție.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta...

Doamne, învățând pre ucenicii Tăi să gândească cele mai desăvârșit, le-ai zis să nu se asemene păgânilor ca să stăpânească pre cei mai mici. Că nu va fi așa între voi ucenicii Mei, că din voia mea sunt sărac; ci cel mai mare din voi, să fie slugă tuturor și celce stăpânește, ca cel stăpânit; și cel ales a fi mai întâiu, ca cel mai de jos. Că și Eu

Însumi am venit, ca să slujesc lui Adam celuice sărăcise şi să-Mi dau sufletul răscumpărare pentru mulţi, cari 'Mi strigă: slavă Ţie.

Stih, glasul al 8-lea.

Şi fie lumina Domnului Dumnezeului nostru preste noi...

Temându-ne, fraţilor, de pedeapsa smochinului celui uscat pentru nerodire, să aducem roduri vrednice de pocăinţă lui Hristos, Celuice ne dă mare milă.

Slavă... Si acum... glas acelaş.

A doua Evă aflând şarpele pre Egipteanca, se nevoia să împiedece pre Iosif prin cuvinte linguşitoare; dar el lăsându-şi haina, a fugit de păcat. Şi fiind gol nu s'a ruşinat, ca şi cel întâiu zidit mai nainte de călcarea poruncii. Pentru rugăciunile lui, Hristoase, miluieşte-ne pre noi.

Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Şi celelalte dupre obiceiu, cu metanii, apoi Apolisul:

Domnul, Celce vine la patimă de bună voie, Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru...

Tot acest apolis se zice şi Marţi şi Miercuri.

In ştiinţă să fie:

Că la întâiul Ceas şi la al nouălea, catisme nu cetim în săptămâna această mare; ci numai cei trei Psalmi ai Ceasului.

Iară al treilea şi al şaselea Ceas îl cetim cu catisme. Se ceteşte şi stâlpul Evangheliei; Luni, Marţi şi Miercuri se sfârşeşte.

Insemnare cum se ceteşte stâlpul Evangheliei:

Luni la al treilea ceas din zi, loveşte paraclisiarhul în toacă, precum este obiceiul şi adunându-ne în biserică cântăm al treilea Ceas cu Catisma, făcând şi obişnuitele metanii. Apoi Troparul:

Doamne, Celace ai trimis pre prea sfântul Tău Duh...

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată...

Şi îndată, fiind analogul înfrumuseţat, pun deasupra lui sfânta Evanghelie şi două făclii aprinse; noi stăm toţi cu capetele descoperite şi preotul cădeşte toată biserica şi pre fraţi.

La al şaselea Ceas cădeşte numai Evanghelia; iar la al nouălea ceas cădeşte Evanghelia, toată biserica şi pre fraţi; şi aşa se ceteşte Evanghelia şi după sfârşitul Evangheliei, zicem:

Domnul, Dumnezeul, bine este cuvântat...

Şi cealaltă rânduială şi se zice Condacul zilei:

Iacov plângea pentru lipsirea lui Iosif...

Şi obişnuitele metanii.

La ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul al 6-lea.

Cu suflet umilit cădem înaintea Ta şi ne rugăm Ţie, Mântuitorul lumii; că Tu eşti Dumnezeul celorce se pocăesc.

Slavă... Şi acum... tot acesta...

Prochimen, glasul al 4-lea.

Când a întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne-am ca nişte mângâiaţi.

Stih:

Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră...

Din Profeţia lui Iezechiil cetire.

Cap. 1, vers 1.

Si a fost în anul al treizecelea, în luna a patra, în ziua a cincea a lunii, eram eu în mijlocul robiei, la râul Hovar şi s'au deschis cerurile şi am văzut vedenia

lui Dumnezeu. · In ziua a cincea a lunii, acesta era anul al cincelea al robiei împăratului Ioachim. S'a făcut cuvântul Domnului către Iezechiil, feciorul lui Vuzi preotul, în pământul Haldeilor, la râul Hovar şi a fost preste mine mâna Domnului. Şi am văzut şi iată, un vânt ridicându-se ieşea despre miazănoapte şi un nor mare într'însul şi lumină împrejurul lui şi foc strălucitor şi în mijlocul lui ca o vedere de chihlibar în mijlocul focului şi lumină într'însul. Şi în mijloc ca o asemănare de patru fiare şi aceasta este vederea lor, asemănare de om într'însele. Şi patru feţe la una şi patru aripi la una. Şi fluierile picioarelor lor drepte şi picioarele lor cu pene şi scântei ca arama ce luceşte şi uşoare aripile lor. Şi mână de om subt aripile lor de câte patru părţile lor. Şi feţele lor şi aripile acelor patru ţiindu-se una de alta şi feţele celor patru nu se întorceau când umblau ele, fiecare împreajma feţii sale umblà. Şi asemănarea feţelor lor, faţă de om şi faţă de leu din dreapta celor patru şi faţă de viţel din stânga celor patru şi faţă de vultur la cele patru. Şi aripile lor întinse deasupra celor patru, la fiecare două aripi erau împreunate una cu alta şi două acopereau deasupra trupului lor. Şi fiecare mergeau în preajma feţei sale şi ori încotro mergeà vântul, mergeau şi ele şi nu se întorceau. Şi în mijlocul fiarelor vedere erà ca de cărbuni de foc arzător şi ca o vedere de făclii învârtindu-se în mijlocul fiarelor şi lumină de foc şi din foc ieşea ca un fulger. Şi fiarele mergeau şi se învârteau ca o vedere de fulger. Şi am văzut şi iată, o roată erà pre pământ, care se ţineà de cele patru fiare. Şi chipul roatelor şi făptura lor în chipul Tarsisului şi asemănarea acelor patru şi chipul lor şi făptura lor erà ca şi cum ar fi roată în roată. Spre patru părţi ale sale mergeau şi nu se învârteau când mergeau ele. Nici aveau ele spate şi înălţime erà la dânsele şi le-am văzut pre ele şi spatele a celor patru erau pline de ochi împrejur. Şi când mergeau fiarele, mergeau şi roatele, care se ţineau de ele şi când se ridicau fiarele de pre pământ, se ridicau şi roatele. Şi ori unde era norul, acolo era şi vântul de mergeà şi mergeau şi fiarele şi roatele se ridicau cu dânsele, pentrucă duh de vieaţă erà în roate.

Prochimen, glasul al 6-lea.

De n'ar zidì Domnul casa, în deşert s'ar ostenì ceice zidesc.

Stih:

De n'ar păzi Domnul cetatea, în deşert ar priveghea celce o păzeşte.

Şi se ceteşte stâlpul Evangheliei dupre rânduecala ce s'a scris mai nainte. Iară după cetire, zicem:

De grab să ne întâmpine pre noi îndurările Tale...

Sfinte Dumnezeule, cu închinăciuni; şi după Tatăl nostru, Condacul zilei. Doamne miluieşte, de 40 de ori şi celelalte dupre obiceiu.

Cade-se a şti:

Că Evanghelia dela Matei se ceteşte toată, precum şi cele dela Marcu şi Luca; iară dela Ioan se ceteşte numai până la începutul sfintelor patimi, adecă până la:

Acum s'a preaslăvit Fiul Omului.

Şi se ceteşte aşa în trei zile, adecă: Luni, Marţi, Miercuri şi se sfârşeşte Miercuri la al nouălea Ceas.

Şi se face dela Luca trei cetiri; iară celelalte câte 2. De toate cetirile sunt 9. Iară mai mult nimic.

IN SFÂNTA ŞI MAREA ZI LUNI

SEARA

După Psalmul cel începător, obişnuita Catismă.

Către Domnul când m'am necăjit...

La Doamne strigat-am... Punem Stihirile pre 10 şi cântăm şase Stihiri ale zilei, repetând patru, iară două nu. Glasul 1, singur glasul.

Mergând Domnul spre patima cea de bună voie, a zis apostolilor pre cale: iată, ne suim în Ierusalim şi se va da Fiul Omului, precum scrie pentru Dân-

sul. Să venim dar şi noi cu gânduri curate să mergem împreună cu Dânsul şi împreună să ne răstignim şi să ne omorîm pentru Dânsul despre desfătările lumeşti; ca să şi vieţuim împreună cu Dânsul şi să-L auzim pre El zicând: de acum nu Mă voiu mai sui în Ierusalimul cel pământesc, ca să pătimesc; ci Mă voiu sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru şi la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru; şi împreună vă voiu înălţa pre voi la Ierusalimul cel de sus, întru împărăţia cerurilor.

De două ori.

Glasul al 5-lea.

A jungând noi credincioşii la patima cea mântuitoare a lui Hristos, Dumnezeu, să slăvim îndelungă răbdarea Lui cea nespusă; ca cu milostivirea Lui să ne ridice împreună şi pre noi, cei omorîţi de păcat, ca un bun şi de oameni iubitor. De două ori.

D oamne, venind spre patimă, întărind pre ucenicii Tăi, ai zis, deosebi luându-i pre dânşii: cum nu vă aduceţi aminte de cuvintele Mele, care mai nainte v'am spus vouă, că este scris, că tot profetul nu va fi ucis într'altă parte, fără numai în Ierusalim? Acum dar a venit vremea care am zis vouă; că iată, Mă dau în mâinile păcătoşilor să Mă batjocorească; cari şi pre cruce pironindu-Mă şi dându-Mă îngropării, Mă vor socoti ca pre un mort urît. Insă îndrăzniţi! că a treia zi Mă voiu scula, spre bucuria credincioşilor şi spre vieaţa veşnică. De două ori.

D oamne, nepricepându-se muma fiilor lui Zevedei pentru taina cea nespusă a rânduelii Tale, a cerut dela Tine, ca să dărueşti fiilor ei cinstea împărăţiei cei vremelnice. Ci în locul aceleea ai făgăduit prietenilor Tăi să bea paharul morţii; care pahar mai nainte de a-L beà, Insuţi ai zis că este curăţitor de păcate. Pentru aceasta strigăm Ţie: Mântuirea sufletelor noastre, slavă Ţie. De două ori.

D oamne, învăţând pre ucenicii Tăi să gândească cele mai desăvârşit, le-ai zis: să nu se asemene păgânilor, ca să stăpânească pre cei mai mici. Că nu va fi aşa întru voi, ucenicii Mei, că din voia Mea sunt sărac; ci cel mai mare din voi, să fie slugă tuturor şi celce stăpâneşte, ca cel stăpânit; şi cel ales a fi mai întâiu, ca cel mai de jos. Că şi Eu, Insumi, am venit, ca să slujesc lui Adam celuice sărăcise şi să-Mi dau sufletul răscumpărare pentru mulţi, cari Imi strigă: slavă Ţie.

Glasul al 8-lea.

T emându-ne, fraţilor, de pedeapsa smochinului celui uscat pentru nerodire, să aducem roduri vrednice de pocăinţă lui Hristos, Celuice ne dă mare milă.

Slavă... Şi acum... glas acelaş.

A doua Evă aflând şarpele pre Egipteanca, se nevoia să împiedice pre Iosif prin cuvinte linguşitoare; dar el lăsându-şi haina, a fugit de păcat. Şi fiind gol nu s'a ruşinat, ca şi cel întâiu zidit mai nainte de călcarea poruncii. Pentru rugăciunile lui, Hristoase, miluieşte-ne pre noi.

Apoi Ieşire cu Evanghelia.

Lumină lină...

Prochimen, glasul al 6-lea.

Bine-cuvânta-te-va Domnul din Sion, Celce a făcut cerul şi pământul.

Stih:

Fericiţi toţi ceice se tem de Domnul, cari umblă în căile Lui.

Dela Ieşire cetire.

Cap. 1, vers. 1.

Acestea sunt numele fiilor lui Israil, cari au intrat în Eghipet împreună cu Iacov, tatăl lor, fiecare cu toată casa sa a intrat. Rubim, Simeon, Levi, Iuda, Isahar, Zavulon, Veniamin, Dan şi Naftali, Gad şi Asir, iar Iosif era în Eghipet. Şi erau toate sufletele ce ieşiseră din Iacov şaptezeci şi cinci. Şi s'a sfârşit Iosif şi toţi fraţii lui şi tot neamul acela. Iar fiii lui Israil au crescut şi s'au îmmulţit şi s'au întărit foarte, foarte şi i-au îmmulţit pământul pre ei. Şi s'a sculat alt împărat preste Eghipet, care nu ştia pre Iosif. Şi a zis poporului său: iată, neamul fiilor lui Israil se îmmulţeşte foarte şi se întăreşte mai mult decât noi. Veniţi dar, cu vicleşug să-i împilăm pre dânşii, ca nu cumva să se înmulţească şi când se va întâmpla nouă războiu, să se însoţească şi ei cu vrăjmaşii noştri şi bătându-ne pre noi să iasă din pământul nostru. Şi le-a pus lor priveghetori la lucruri ca să-i chinuească pre ei cu lucruri şi au zidit cetăţi tari lui Faraon: pre Piton şi pre Rames şi pre On, care este Iliopole. Şi cu cât mai mult îi smeriă pre dânşii cu atâta se îmmulţiau şi se întăriau foarte, foarte şi se scârbiau Eghiptenii de fiii lui Israil. Şi asupriau Eghiptenii pre fiii lui Israil cu silă. Şi chinuiau vieaţa lor cu lucruri grele, cu lutul, cu cărămidăria şi cu toate lucrurile ce sunt la câmp, întru toate lucrurile ca pre robi cu silă îi asupriau pre ei. Şi a zis împăratul Eghiptenilor către moaşele evreeşti, dintre care numele uneia eră Sepfora şi numele celeilalte Fua. Şi le-a zis lor: când moşiţi la evreice şi sunt la naştere, de va fi băiat să-l omoriţi, iar de va fi fată s'o ţineţi. Iar moaşele s'au temut de Dumnezeu şi n'au făcut precum le-a poruncit lor împăratul Eghipetului, ci lăsau vie partea cea bărbătească. Şi a chemat împăratul Eghipetului pre moaşe şi le-a zis lor: de ce aţi făcut lucrul acesta şi aţi lăsat vie partea bărbătească? Iar moaşele au zis lui Faraon: evreicile nu sunt ca femeile Eghipetului, că nasc mai nainte de ce intră moaşele la dânsele şi năşteau. Şi bine a făcut Dumnezeu moaşelor şi s'a îmmulţit poporul şi s'a întărit foarte.

Prochimen, glasul al 8-lea

Bine-cuvântat-am pre voi întru numele Domnului.

Stih:

De multe ori s'a luptat cu mine din tinereţele mele şi nu m-a biruit.

Dela Iov cetire.

Cap. 1, vers 1.

Un om oarecare eră în ţara Avsitidii, căruia eră numele Iov şi eră omul acela fără de prihană, drept, adevărat, cinstitor de Dumnezeu şi se feria de tot lucrul rău. Şi s'a născut lui şapte feciori şi trei fete. Şi erau vitele lui oi şapte mii, cămile trei mii, perechi de boi cinci sute şi cinci sute de asine ce se păşteau şi slugi multe foarte şi lucruri mari erau lui pre pământ şi era omul acela de bun neam despre răsăritul soarelui. Şi adunându-se feciorii lui unul la altul, făceau ospeţe în toate zilele, luând împreună cu sine şi pre cele trei surori ale lor, să mănânce şi să bea cu dânşii. Şi după ce se sfârşiau zilele ospăţului, trimeteà Iov şi-i curăţea sculându-se de dimineaţă şi aducea pentru

dânșii jertfe, după numărul lor și un viţel pentru păcat, pentru sufletele lor, că zicea Iov: ca nu cumva să fi gândit feciorii rele spre Dumnezeu întru inimile lor, așà făcea Iov în toate zilele. Și a fost în ziua aceea și iată, au venit îngerii lui Dumnezeu, să stea înaintea Domnului și a venit împreună cu dânșii și diavolul. Și a zis Domnul diavolului: de unde ai venit? Și răspunzând diavolul, a zis către Domnul: înconjurând pământul și străbătând cele de subt cer, iată de faţă sunt. Și a zis lui Domnul: socotit-ai în cugetul tău de robul Meu, Iov? Că nu este asemenea lui din cei de pre pământ, om nevinovat, drept, adevărat, temător de Dumnezeu, ferindu-se de tot lucrul rău. Iar diavolul a răspuns și a zis înaintea Domnului: au doar în zadar se teme Iov de Dumnezeu? Au nu ai ocrotit Tu toate cele dinafară și cele dinlăuntru ale casei lui? Și toate celece sunt prin prejurul lui? Lucrurile mâinilor lui le-ai binecuvântat și dobitoacele lui le-ai înmulţit pre pământ. Ci trimite mâna Ta și Te atinge de toate câte are; nici în faţă Te va binecuvânta. Atunci zise Domnul diavolului: iată, toate câte are el le dau în mâna ta, dar de el să nu te atingi și a ieșit diavolul dela Domnul.

Apoi:

Se se îndrepteze rugăciunea mea...

După aceásta, Evanghelia dela Matei:

In vremea aceea șezând Iisus.

Și cealaltă rânduială a Liturghiei cei mai nainte sfinţite, dupre obiceiu. Tot așa facem și în Marţia mare și în Miercuria cea mare.

Iară de nu este Liturghie mai nainte sfinţită cântăm:

La Doamne strigat-am, jumătate din Stihiri pre 6. Stihiri, glasul 1.

Mergând Domnul spre patima cea de bună voie.... De două ori.

Glasul al 5-lea.

Ajungând noi credincioșii... De două ori.

Doamne, nepricepându-se Muma fiilor lui Zevedeiu, pentru taina cea nespusă...

De două ori.

Slavă... Și acum... glasul al 5-lea.

Doamne, venind spre patimă....

După acestea, ieșire cu Evanghelia și Lumină lină. Apoi Prochimen, Paremiile și Evanghelia. Apoi:

Invrednicește-ne Doamne în seara aceasta. Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.

LA STIHOVNĂ

Dintru aceleași Stihiri, Stihira, glasul al 5-lea.

Doamne, învăţând pre ucenicii Tăi....

Stih:

Către Tine am ridicat ochii mei....

Și iar aceeaș Stihiră.

Stih:

Miluește-ne pre noi, Doamne....

Glasul al 8-lea.

Temându-ne, fraţilor, de pedeapsa smochinului...

Slavă... Și acum... glas acelaș.

A doua Eva aflând șarpele.... Apoi:

Acum slobozește pre robul Tău....

Și celelalte după obiceiu cu metanii și după Sfinte Dumnezeule... cel de pre urmă și după Tatăl nostru, Condacul zilei: Iacov plângea pentru lipsirea lui Iosif. Doamne miluește, de 12 ori.

Apoi rugăciunea:

Prea sfântă Treime...., și: Fie numele Domnului... și Apolis. Intru acest chip facem Marţi și Miercuri.

Cade-se a ști:

Că marele sobor al șaselea poruncește să facă credincioșii zilele mântuitoarelor patimi cu post și cu rugăciuni și întru umilinţa inimii. Iară la miezul nopţii, Sâmbetei cei mari, se lasă postul: precum și dumnezeeștii Evangheliști Matei și Luca, unul adecă târziu Sâmbătă zice, iară altul: dimineaţa de noapte, arătându-ne nouă timpul întârziat al nopţii.

Iară la masă ne îndestulăm cu mâncare uscată; și precum săptămâna dintâiu a sfântului post, așa și aceste zile, Lunea cea mare, Marţi și Miercuri se cuvine a le petrece cu post aspru.

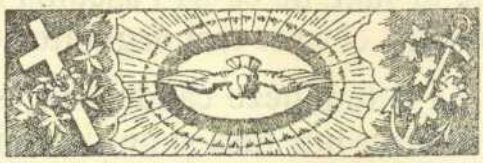

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI LUNI

SEARA

Cetim Dupăcinarea cea mare dupre obiceiu cu metaniile şi troparele cele obişnuite, la care cântăm: TRICÂNTAREA lui Andrei Criteanul.

Cântarea 2, glasul al 8-lea, Irmos:

Ia aminte cerule şi voiu grăi şi voiu lăuda pre Hristos, Celce „a venit din fecioară cu trup.

Să mergem împreună cu Hristos la muntele maslinilor şi în taină cu apostolii să petrecem împreună cu Dânsul.

Socoteşte, smerita mea inimă, ce este pilda morţii, de carea mai nainte a zis Hristos şi te trezeşte măcar acum.

Găteşte-te însuţi, o suflete al meu, spre moarte; că s'a apropiat venirea judecătorului, Celui nemitarnic.

A Născătoarei de Dumnezeu.

Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, una prea lăudată, roagă pre Fiul tău pentru robii tăi.

Alt Irmos, glas acelaş:

Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt Dum„nezeu, Carele am trecut dede„mult pre Israil prin Marea Ro„şie şi l-am hrănit şi l-am mân„tuit şi din robia cea amară a lui „Faraon l-am liberat.

Vedeţi, vedeţi, că Eu sunt Dum„nezeu, Cel mai nainte de facerea „tuturor şi mai nainte de înte„meierea cerului şi a pământului; „şi ştiu toate, ca Celce sunt tot în „Tatăl şi tot Il port întru Mine.

Cu cuvântul am făcut cerul şi pământul, că eram împreună cu Tatăl; şi cu cuvântul port toate, ca un Cuvânt şi înţelepciune, putere şi chip, împreună locuitor şi întocma lucrător.

Cine a pus vremile? Cine păzeşte veacurile? Cine hotărăşte şi împreună mişcă toate? Fără numai Celce este fără început, pururea împreună cu Tatăl, ca raza în lumină.

O nemăsurată iubirea Ta de oameni, Iisuse! Că ne-ai arătat nouă mai nainte vremea sfârşitului, ascunzând ceasul şi adeverind arătat semnele lui.

Toate le ştii, toate le cunoşti, Iisuse, ca Celce ai întru Tine toată vrednicia, care şi Tatăl are dumnezeeşte; şi porţi întru Tine firească pre tot Duhul Sfânt cel pururea vecuitor, împreună cu Tatăl.

Stăpâne, Doamne, făcătorul veacurilor, învredniceşte-ne şi pre noi să auzim atuncea acel sfânt glas, carele va chema pre cei aleşi ai Tatălui, în împărăţia cerurilor.

Slavă, a Treimii.

Treime fără început, nezidită, unime nedespărţită, ceeace eşti

trei şi una; Părinte, Fiule şi Duhule, un Dumnezeu; primeşte cântare din limbile cele de lut, ca din gurile cele de văpaie.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Locaş sfânt lui Dumnezeu te-ai arătat, Fecioară, că întru tine sălăşluindu-se împăratul Cel ceresc trupeşte, a ieşit frumos, înnoind iarăş pre om întru Sine dumnezeeşte.

Sedelna, glasul al 2-lea.

Podobie: Ceeace eşti izvorul milei...

Îndemnându-Te de milostivire, Hristoase, ai mers de bună voie să pătimeşti, făcătorule de bine, vrând să ne scapi pre noi din patimi şi de osânda cea din iad. Pentru aceasta lăudăm cinstitele Tale patimi şi slăvim, Mântuitorule, milostivirea Ta cea prea înaltă. Cântarea 8, Irmos:

Îngerii şi cerurile pre Celace se poartă pre scaunul slăvirii şi ca „un Dumnezeu se laudă neîncetat, „bine-L cuvântaţi, lăudaţi-L şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu adevărat ai auzit, suflete, în ce chip mai nainte a vestit Hristos dumnezeeştilor Săi ucenici, spuindu-le sfârşitul; ci cunoscându-ţi sfârşitul tău, găteşte-te dară, că vine vremea sfârşitului.

Ştii, suflete cel neroditor, pilda slugii cei viclene, teme-te şi nu fii nepurtător de grijă de darul carele ai luat, nu ca să-l ascunzi în pământ, ci ca să faci neguţătorie.

Să-ţi lumineze candela ta, să se toarne într'însa şi untdelemn, ca şi fecioarelor milostivirea; ca să afli atuncea, suflete al meu, deschisă cămara cea de nuntă a lui Hristos.

Fuga cea din ziua Sâmbetei şi de iarna, spuind-o Învăţătorul, cu pildă grăeşte de turburarea veacului de acum celui de al şaptelea, întru carele va veni ca iarna sfârşitul.

Ca iuţimea fulgerului ce trece, aşa va fi atuncea venirea cea înfricoşată a Stăpânului tău, suflete al meu. Auzit-ai? Nevoeşte-te dară, să fii gata.

Când va veni judecătorul cu întunerece şi cu mii de tabere şi de puteri îngereşti, ce frică va fi atuncea, suflete al meu! Ce cutremur! Vai mie! Când vor sta toţi goi.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Un Dumnezeu este Treimea, nemutându-se Tatăl în faţa Fiului, nici Fiul schimbându-se în purcedere; ci, osebite şi împreună pre câte trele, o lumină, un Dumnezeu slăvesc în veci.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, primeşte rugăciunea noastră, Dumnezeule şi trimite milele Tale spre toţi din destul şi dă pacea Ta poporului Tău.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm....

Îngerii şi cerurile....

Cântarea 9, Irmos:

Naşterea pururea Fecioarei, ceeace s'a arătat mai nainte „puitorului de lege în munte prin „foc şi prin rug, spre mântuirea „noastră a credincioşilor, cu cântări neîncetat o slăvim.

A uzit-ai, suflete, pre judecătorul strigând mai nainte şi învăţându-te pentru vremea sfârşitului; găteşte-ţi lucrurile cele de ieşire de aicea, ca nu cumva să te lepede Dumnezeu ca pre un netrebnic.

D ela smochin te învaţă, o suflete, pentru sfârşit; când îi sunt tinere frunzele şi-i odrăslesc ramurile, iată, după aceea vine vremea secerişului; şi tu, când vei vedea acestea, să cunoşti că este lângă uşi.

C ine altul afară de Tine ştie pre părintele Tău? Sau cine afară de Tine ştie ceasul sau ziua? Că întru Tine sunt toate vistieriile înţelepciunii, Hristoase, Dumnezeule.

C ărţile se vor deschide atuncea, când se vor pune scaunele şi se vor vădi lucrurile stând toate goale; că toate sunt descoperite înaintea lui Dumnezeu.

V ine judecătorul tuturor să se scoată la judecată; Celce şeade pre scaun de heruvimi, să stea înaintea lui Pilat ca un vinovat şi să pătimească toate, ca să mântuească pre Adam.

A propiatu-s'a nouă paştile cele mari şi dumnezeeşti. Că Hristos ne învaţă, că după două zile vor fi, mai nainte însemnând ziua patimii, în carea se va aduce jertfă Tatălui.

L ângă crucea Ta, Mântuitorule, stând Maica Ta şi văzând junghierea Ta cea fără dreptate, a strigat: Vai mie, Fiul meu, lumina mea cea neapusă! Străluceşte lumină tuturor, soare al dreptăţii.

Slavă, a Treimii...

O Unime Sfântă, Treime ceeace eşti o Dumnezeire şi Treimeunime, Dumnezeule, fire în trei feţe, întocma cinstită şi nedespărţită, mântueşte sufletele noastre din nevoi.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

P rimeşte, Hristoase, pre Maica Ta întru rugăciune; ca prin mijlocirile ei să împaci lumea, să întăreşti sceptrurile împărăţiei şi să uneşti bisericile Tale.

Apoi Irmosul Cântărei 9:

Naşterea pururea Fecioarei...

Şi metanie până la pământ.

Sfinte Dumnezeule.... şi după Tatăl nostru...
Condacul zilei, Apoi: Doamne al puterilor fii cu noi...

Şi cealaltă rânduială, dupre obiceiu.

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI MARŢI

LA UTRENIE

Aliluia, pre glasul al 8-lea, Troparul de trei ori: Iată Mirele vine în miezul nopţii.... Este scris Luni la Utrenie. Apoi, obişnuitele Stihologii.

După întâia Stihologie Şezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: Celce Te-ai înălţat pre cruce...

Pre Mirele fraţilor să iubim, candelele noastre să le grijim, întru bunătăţi strălucind şi în credinţă dreaptă; ca să intrăm împreună cu Dânsul la nuntă gătiţi, ca fecioarele cele înţelepte ale Domnului. Că Mirele ca un Dumnezeu dă tuturor dar, cunună nestricăcioasă.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a doua Stihologie, Şezânda glasul al 4-lea.

Podobie: Spăimântatu-s'a Iosif....

Sfat fărădelege asupra Ta, Mântuitorule, adunând din răutate cu pizmă preoţii şi cărturarii, au îndemnat pre Iuda spre vânzare. Pentru aceasta ieşind fără de ruşine, a grăit asupra Ta popoarelor celor fărădelege, zicând: Ce-mi veţi da mie şi eu voiu da pre El în mâinile voastre? Mântueşte sufletele noastre, Doamne, de osânda acestuia.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

După a treia Stihologie, Şezânda glasul al 8-lea.

Podobie: Pre înţelepciunea şi cuvântul....

Iuda, cel cu minte iubitoare de argint, s'a întărâtat asupra Învăţătorului, vrăjmaşul; s'a sfătuit, a gândit vânzare, a căzut din lumină, primind întunerecul; a toc-

mit preţul şi a vândut pre Cel fără de preţ. Pentru aceasta a şi aflat răsplătire precum a făcut ticălosul: spânzurare şi moarte cu durere. Ci pre noi mântueşte-ne, Hristoase, Dumnezeule, de partea lui, ertare de greşeli dăruind, celorce prăznuim cu dragoste, prea curatele Tale patimi.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Apoi Evanghelia dela Mateiu.

In vremea aceea sfat au făcut fariseii asupra lui Iisus... până la:

Bine este cuvântat, Celce vine întru numele Domnului. 4m.

Psalm 50:

Mântueşte Dumnezeule poporul Tău... Doamne milueşte, de 12 ori şi ecfonisul:

Cu mila şi cu îndurările...

Indată Ectenia cea mică.

CONDAC, glasul al 2-lea:

Prosomia: Cele de sus căutând....

La ceasul sfârşitului, suflete, gândind şi de tăierea smochinului temându-te, talantul cel dat ţie cu iubire de osteneală lucrează-l, ticăloase, priveghind şi strigând; ca să nu rămânem afară din cămara lui Hristos.

Icos:

Pentruce te leneveşti ticălosul meu suflet? Pentruce ţi se nălucesc fără de vreme griji netrebnice? Pentruce te zăboveşti cu lucruri trecătoare? Ceasul cel de apoi acum este şi voim să ne despărţim dela aceste de aicea; până când ai vreme, trezeşte-te, strigând: greşit-am Ţie, Mântuitorul meu, să nu mă tai ca pre smochinul cel neroditor; ci ca un îndurat milostiveşte-Te, Hristoase, spre mine, celce strig cu frică: să nu rămânem afară din cămara lui Hristos.

SINACSAR

ÎN SFÂNTA MARŢIA CEA MARE.

STIHURI:

Marţia cea mare în pildă zece fecioare aduce,
Arătând cum vom întâmpina pre Hristos pre cruce.

În sfânta zi, Marţia cea mare, facem pomenire despre pilda celor zece fecioare. Nişte pilde ca acestea, suindu-se Domnul în Ierusalim şi mergând spre patimă, a grăit ucenicilor Săi. Sunt pilde care le-a grăit şi către Iudei; însă pilda a zece fecioare, întorcându-o spre milostenie, o a zis, învăţând ca fiecine să fie gata mai nainte de sfârşit. Multe a grăit de feciorie, le-a tâlcuit lor şi de fameni. Şi de vreme ce fecioria are mult merit şi este mare cu adevărat, Domnul o aprobă, dar ca să nu facă cineva numai acest lucru, iară de altele să nu se grijească, recomandă mai ales milostenia, cu care se luminează făclia fecioriei. Iacă pentru ce aduce sfânta Evanghelie pilda aceasta. Cinci adecă înţelepte numeşte, că cu fecioria au avut şi untdelemn mult al milosteniei; iară cinci nebune, căci şi acelea feciorie au, dară nu aveau şi milotenie; şi pentru aceea sunt nebune, că lucrul cel mai mare au făcut, dară de cel mai mic n'au purtat grijă şi întru nimica nu s'au osebit de păcătoşi. Că pre aceştia trupurile, iară pre acestea averile le-au biruit. Şi trecând noaptea vieţii ceştii de acum, au adormit toate fecioarele, adecă au murit; şi adormind ele, strigare s'a făcut în miezul nopţii şi celece au avut untdelemn, deschizându-li-se uşile, au intrat la mire. Iar[illegible] cele nebune, care n-au avut untdelemn[illegible]ză-ajuns, după somn au căutat untdele[illegible]ărăţiei cerând să le dea cele înţelepte, [illegible] putând acelea, au răspuns m[illegible] intrare: dară de nu ne va [illegible]asul al 7-lea. şi vouă? ci mergeţi la

la săraci și cumpărați. Dară cu anevoie este a cumpăra după moarte, aceasta nu este cu putință; precum arată Avraam pentru bogatul și pentru Lazăr, zicând: că cu anevoie este a trece de aicea acolo. Atunci cele nebune viind neluminate, așa au strigat, bătând în ușă: Doamne, Doamne, deschide nouă! Iară Domnul, Însuș, le-a dat un răspuns groaznic ca acesta: Duceți-vă, nu vă știu pre voi! Cum puteți vedea pre mirele, neavând milostenie? Pentru aceasta au pus aicea pilda a zece fecioare, purtătorii de Dumnezeu părinți, învățându ne pre noi să priveghem pururea și să fim gata spre întâmpinarea mirelui prin fapte bune și mai ales prin milostenie; că neștiută este ziua și ceasul sfârșitului nostru; ca și prin Iosif a socoti curățenia și prin smochin a găti pururea roadă sufletească. Ca celace face un lucru și de altele nu se grijește și mai ales de milostenie, acela nu va intra cu Hristos la odihna cea veșnică; ci se va întoarce înapoi rușinat. O mire, Hristoase! fă-ne pre noi părtași cu fecioarele cele înțelepte și ne împreună cu turma Ta cea aleasă și ne milueşte pre noi, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

Apoi DOUA-CÂNTAREA lui Cosma. Irmosul de două ori, troparele pre 12 și apoi iarăș irmosul întru amândouă stranele împreună.

Cântarea 8-a, glasul al 2-lea; Irmos:

Poruncii muncitorului cei trei cuvioși tineri nesupuindu-se, „în cuptor fiind aruncați, au mărturisit pre Dumnezeu cântând: „Binecuvântați lucrurile Domnu„lui pre Domnul.

Să lepădăm lenea departe dela noi și să întâmpinăm pre Hristos, mirele Cel fără de moarte, cu făclii luminoase și cu cântări, strigând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Pod[illegible]vem din destul în vasele S fat fă[illegible] nostru untdelemn de Mântuitorule, ca nefăcând vremea răsplătirilor vreme de cumpărare, să cântăm: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Câți ați luat talantul dela Dumnezeu, îmmulțiți-vă darul încă pre atâta, cu ajutorul lui Hristos, Celui ce l-a dat, cântând: Binecuvântați lucrurile Domnului pre Domnul.

Să lăudăm bine să cuvântăm....

Și iarăș Irmosul:

Poruncii muncitorului...

Ceeace ești mai cinstită..., nu cântăm, ci îndată:

Cântarea 9-a, Irmos:

Ceeace pre Dumnezeu Cel neîncăput, în pântece L-ai în„căput și bucurie lumii ai născut, „pre tine te lăudăm, Născătoare „de Dumnezeu, fecioară.

Zis-ai ucenicilor, Bunule, privegheați că nu știți ceasul întru carele va veni Domnul să răsplătească fiecăruia.

Intru a doua venire a Ta cea înfricoșată, Stăpâne, să mă rânduești împreună cu oile cele deadreapta, trecând cu vederea mulțimea greșelilor mele.

Iar în loc de:

Cade-să să te fericim...

Irmosul:

Ceeace ai încăput...

Luminânda, de trei ori:

Cămara Ta; Mântuitorul meu...

LA LĂUDĂRI

Punem stihirile pre patru și cântăm stihiri idiomele, repețindu-le, glasul 1.

Intru luminările sfinților Tăi,

cum voiu intra eu, nevrednicul? Că de voiu cuteza să intru împreună în cămară, haina mă vădește, că nu este de nuntă și legat mă vor scoate îngerii afară. Curățește-mi, Doamne, spurcăciunea sufletului meu și mă mântuește, ca un iubitor de oameni.

De două ori.

Glasul al 2-lea.

De lenea sufletului meu dormitând eu, Mire Hristoase, n'am agonisit candelă aprinsă din fapte bune și m'am asemănat fecioarelor celor nebune, trândăvindu-mă în vremea lucrării. Stăpâne, nu-mi închide milostivirile îndurărilor Tale! Ci, scuturând somnul meu cel întunecat, scoală-mă și mă bagă în cămara Ta, împreună cu fecioarele cele înțelepte. Unde este glasul cel curat al celorce prăznuesc și strigă neîncetat: Doamne, slavă Ție. De două ori.

Slavă... Și acum... glasul al 4-lea.

Auzind, suflete, de osânda celuice a ascuns talantul, nu ascunde cuvântul lui Dumnezeu; ci vestește minunile Lui; ca îmmulțind darul, să intri întru bucuria Domnului tău.

LA STIHOVNĂ

Stihiri idiomele, glasul al 6-lea.

Veniți, credincioșilor, să lucrăm Stăpânului cu osârdie, că împarte slugilor bogăție; și fiecare din noi să îmmulțim talantul darului dupre măsură. Unul să aducă înțelepciune prin lucruri bune; iar altul să săvârșească slujba luminării, să-și împărtășească credinciosul cuvântul său, celuice nu știe tainele și altul să-și împartă bogăția săracilor: că așa vom îmmulți împrumutul; și ca niște economi credincioși ai darului, ne vom învrednici bucurii cei stăpânești; căreia ne învrednicește pre noi, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Stih: Umplutu-ne-am dimineața de mila Ta, Doamne....

Când vei veni întru slavă, Iisuse, cu puterile îngerești și vei ședea pre scaunul cel de judecată, să nu mă desparți pre mine, păstorule cel bun; că știi căile cele deadreapta, iară cele deastânga sunt strâmbe. Deci, să nu mă pierzi împreună cu caprele, pre mine cel înțelenit în păcat; ci, alăturându-mă cu oile cele deadreapta, să mă mântuești, ca un iubitor de oameni.

Stih: Și să fie lumina Domnului, Dumnezeului nostru preste noi....

Mire, care ești mai frumos cu podoaba de cât toți oamenii, Carele ne-ai chemat pre noi la ospățul cel duhovnicesc al nunții Tale; desbracă-mă de chipul greșelilor mele cel ticălos, prin împărtășirea patimilor Tale și împodobindu-mă cu frumoasă haina slavei Tale, fă-mă împreună șezător luminat la masa împărăției Tale, ca un milostiv.

Slavă... Și acum... glasul al 7-lea.

Iată, că-şi încredinţează Stăpânul talantul Său ţie, suflete al meu; primeşte darul cu frică, împrumută pre Celce ţi l-a dat, împarte-l la săraci şi câştigă prieten pre Domnul; ca să stai deadreapta Lui, când va veni cu slavă şi vei auzi glasul cel fericit: intră slugă întru bucuria Domnului tău; căreia mă învredniceşte pre mine cel rătăcit, Mântuitorule, pentru mare mila Ta.

Cealaltă rânduială dupre obiceiu. Ceasurile cu obişnuitele Stihologii şi cetirea Evangheliei.

La ceasul al şaselea.

Troparul Profeţiei, glasul 1.

Iartă-ne de prisosit, Mântuitorule, nouă, celorce am greşit fără de măsură şi ne învredniceşte să ne închinăm sfintei învierii Tale, fără osândă; pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, unule mult milostive.

Slavă... Şi acum... tot accasta.

Prochimen, glasul al 6-lea:

Că la Domnul este mila şi multă mântuire la El...

Stih:

Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Din Profeţia lui Iezechil cetire.

Cap. 1, Vers 21.

Când mergeau hiarele, mergeau şi roatele şi când stau ele, stau şi roatele; şi când se ridicau ele de pre pământ, se ridicau cu ele şi roatele; că duh de vieaţă era în roate. Şi asemănare preste capul hiarelor ca o întărire ca vederea cristalului, şi întinsă preste aripile lor deasupra. Şi subt întăritură aripile lor întinse bătând una spre alta, fiecare cu două împreunate îşi acoperea trupurile sale. Şi am auzit glasul aripilor lor, când sburau, ca un glas de ape multe; când mergeau ele, glasul cuvântului era ca un glas de tabără şi când stau ele, încetau aripile lor. Şi iată, glas era deasupra întăriturii ce era preste capul lor, când stau ele, se lăsau aripile lor. Şi deasupra întăriturii care era preste capul lor, ca vederea pietrei safirului şi asemănare de scaun pre dânsul şi preste asemănarea scaunului, asemănare ca un chip de om deasupra. Şi am văzut ca o vedere de chihlibar şi ca o închipuire de foc din lăuntrul lui împrejur, dela vederea mijlocului şi în sus şi dela vederea mijlocului şi până jos, văzut-am vedere de foc şi lucirea lui împrejur. Ca vederea curcubeului când este pre nori în zi de ploaie; aşa era vederea lucirii prin prejur. Aceasta este vederea asemănării slavei Domnului.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Să nădăjduească Israil spre Domnul, de acum şi până în veac.

Stih:

Doamne, nu s'a îngâmfat inima mea, nici s'au înălţat ochii mei.

Şi celelalte; şi cetim şi al nouălea Ceas, fără de Catismă. Apoi cetim Evanghelia. Şi cântăm fericirile şi Pomeneşte-ne pre noi, Doamne... Cu metanii.

Şi celelalte toate, preeum s'a arătat Luni.

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI MARŢI

SEARA.

După Psalmul începător, obişnuita Stihologie.

La Doamne, strigat-am... Punem Stihirile pe 10. Şi cântăm aceste Stihiri Idiomele, glasul 1.

Întru luminările sfinţilor Tăi, cum voiu intra eu nevrednicul? Că de voiu cuteza să intru împreună în cămară, haina mă vă-

deşte, că nu este de nuntă şi legat mă vor scoate îngerii afară. Curăţeşte-mi, Doamne, spurcăciunea sufletului meu şi mă mântueşte, ca un iubitor de oameni.

De două ori.

Glasul al 2-lea

De lenea sufletului meu dormitând eu, Mire, Hristoase, n'am agonisit candelă aprinsă din fapte bune şi m'am asemănat fecioarelor celor nebune, trândăvindumă în vremea lucrării. Stăpâne, nu-mi închide milostivirile îndurărilor Tale! ci scuturând somnul meu cel întunecat, scoală-mă şi mă bagă în cămara Ta, împreună cu fecioarele cele înţelepte, unde este glasul cel curat al celor-ce prăznuesc şi strigă neîncetat: Doamne, slavă Ţie. De două ori.

Glasul al 4-lea.

Auzind, suflete, de osânda celuice a ascuns talantul, nu ascunde cuvântul lui Dumnezeu; ci vesteşte minunile Lui; ca îmmulţind darul, să intri întru bucuria Domnului Tău. De două ori.

Glasul al 6-lea.

Veniţi, credincioşilor, să lucrăm Stăpânului cu osârdie, că împarte slugilor bogăţie; şi fiecare din noi să îmmulţim talantul darului dupre măsură. Unul să aducă înţelepciune prin lucruri bune; iar altul să săvârşască slujba luminării, să-şi împărtăşească credinciosul cuvântul său, celuice nu ştie tainele şi altul să-şi împartă bogăţia săracilor: că aşa vom îmmulţi împrumutul; şi ca nişte economi credincioşi ai darului, ne vom învrednici bucuriei cei stăpâneşti; căreia ne învredniceşte pre noi, Hristoase, Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

De două ori.

Când vei veni întru slavă, Iisuse, cu puterile îngereşti şi vei şedea pre scaunul cel de judecată, să nu mă desparţi pre mine, Păstorule cel bun; că ştii căile cele deadreapta, iară cele deastânga sunt strâmbe. Deci, să nu mă pierzi împreună cu caprele, pre mine cel înţelenit în păcat; ci alăturându-mă cu oile cele deadreapta, să mă mântueşti, ca un iubitor de oameni.

Mire, Celace eşti mai frumos cu podoaba decât toţi oamenii, Carele ne-ai chemat pre noi la ospăţul cel duhovnicesc al nunţii Tale; desbracă-mă de chipul greşelilor mele cel ticălos, prin împărtăşirea pătimilor Tale şi împodobindu-mă cu frumoasă haina slavei Tale, fă-mă împreună şezător luminat la masa împărăţiei Tale, ca un milostiv.

Slavă... Şi acum... glasul al 7-lea.

Iată, că-şi încredinţează Stăpânul talantul Său, ţie, suflete al meu; primeşte darul cu frică, împrumută pre Celce ţi l-a dat, împarte-l la săraci şi câştigă prieten pre Domnul; ca să stai deadreapta Lui, când va veni cu slavă şi vei auzi glasul cel fericit: intră, slugă întru bucuria Domnului tău

căreia mă învredniceşte pre mine cel rătăcit, Mântuitorule, pentru mare mila Ta.

IEȘIRE cu Evanghelia.

Lumină lină...

Prochimen, glasul al 6-lea.

Scoală-Te, Doamne, întru odihna Ta, Tu și sicriul sfinției Tale.

Stih:

Adu-Ți aminte Doamne de David și de toate blândețele lui.

Dela Ieșire cetire.

Cap. 2, Vers. 5.

Și s'a pogorît fata lui Faraon să se scalde la râu și slujnicile ei umblau pre lângă râu și văzând sicriașul în margine, a trimis o slujnică de l-a luat. Și deschizându-l a văzut pruncul plângând în sicriaș și făcându-i-se milă de dânsul fetei lui Faraon, a zis: din pruncii Evreilor este acesta. Și a zis sora lui către fata lui Faraon: voești să chem ție femeie, doică dela Evrei și să hrănească pruncul? Și a zis ei fata lui Faraon: du-te, și mergând fata a chemat pre muma pruncului. Și a zis către ea fata lui Faraon: păzește-mi pruncul acesta și mi-l hrănește și eu voiu plăti ție; și a luat femeia pruncul și l-a hrănit. Iar dupăce a crescut pruncul, l-a adus pre dânsul la fata lui Faraon și a fost ei în loc de fecior și a numit numele lui Moisi, zicând: din apă l-am luat pre el.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Iată acum ce este bun, sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună.

Stih:

Ca mirul pre cap, ce se pogoară pre barbă, pre barba lui Aaron.

Dela Iov cetire.

Cap. 1, vers. 13.

Și a fost într'o zi, feciorii lui Iov și fetele lui beau vin în casa fratelui lor celui mai mare. Și iată, vestitor a venit la Iov și a zis lui: perechile de boi arau și asinele păsteau aproape de dânșii. Și venind prădătorii le-au luat și pre slugi i-au ucis cu sabia și scăpând eu singur am venit să-ți spun ție. Incă grăind acesta, venit-a alt vestitor la Iov și i-a zis lui: foc a căzut din cer și a mistuit oile și pre păstori așijderea i-a ars și scăpând eu singur, am venit să-ți spun ție. Incă grăind acesta, a venit alt vestitor la Iov și i-a zis lui: Haldeii au făcut asupra noastră trei cete și au înconjurat cămilele și le-au luat și pre slugi i-au ucis cu sabia și am scăpat eu singur și am venit să-ți spun ție. Incă acesta grăind, alt vestitor a venit, zicând lui Iov: feciorii tăi și fetele tale mâncând și bând la feciorul tău, fratele lor cel mai mare, fără de veste a venit un vânt mare despre pustie și a zguduit cele patru unghiuri ale casei și a căzut casa preste feciorii tăi și au murit și am scăpat eu singur și am venit să-ți spun ție. Atunci Iov sculându-se, ș'a rupt hainele sale, ș'a tuns părul capului său și a presărat țărână preste capul său și căzând jos s'a închinat Domnului și a zis: Gol am ieșit din pântecele maicii mele, gol mă voiu și întoarce acolo, Domnul a dat, Domnul a luat, cum a plăcut Domnului, așa s'a și făcut, fie numele Domnului binecuvântat. Intru toate acestea ce s'au întâmplat lui, n'a păcătuit Iov înaintea Domnului, nici n'a socotit neînțelepție la Dumnezeu.

Și îndată:

Să se îndrepteze rugăciunea mea...

Evanghelia dela Mateiu și cealaltă rânduială a Liturghiei celei mai nainte sfințite.

IN SFÂNTA ȘI MAREA ZI MARȚI

Cetim după Pavecernița cea mare.

La carea cântăm: TRI-CÂNTAREA lui Andrei Criteanul.

Cântarea 3, glasul al 2-lea, Irmos:

Mintea mea cea neroditoare, arată-o aducătoare de roa-„dă, Dumnezeule, lucrătorul bu-„nătăților și săditorul celor cu-„vioase, cu milostivirea Ta.

Vremea sfârșitului este, Hristos învață; deci, să ne întoarcem, că va veni într'o clipeală; veniva și nu va zăbovi, ca să judece lumea Sa.

Arătând Hristos, că fără de veste va fi venirea Lui, a grăit de potopul cel negândit, ce s'a adus pre pământ odinioară, pre vremea lui Noe.

Cămara s'a deschis și împreună cu dânsa s'a împodobit și dumnezeeasca nuntă; mirele este aproape, chemându-ne pre noi; deci, să ne gătim.

Casa lui Simon te-a încăput, împărate Iisuse, pre Tine, Cel neîncăput pretutindenea și femeia păcătoasă Te-a uns cu mir.

Umplându-se femeia de mireazma cea de taină, Mântuitorule, s'a deslegat de împuțiciunea cea dintâiu a multelor păcate; că mirul vieții izvorăști.

Tu Insuți, Hristoase, fiind hrana cea cerească, viața celor flămânzi, ai mâncat cu oamenii, arătând mai nainte smerenia Ta.

Ucenicul cel nemulțumitor lepădându-se de Tine, Hristoase, și întorcându-se spre vinderea Ta, a îndemnat asupra Ta toată adunarea gloatelor celor fărădelege.

Ție, Fiului împreună și Tatălui și Duhului celui drept, unei firi mă închin și o laud despărțindu-o dupre fețe și unindu-o dupre ființă.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Mielușaua carei Te-a născut pre Tine, păstorul și mielul, Iisuse Dumnezeule, pururea se roagă pentru toți pământenii, cari cred întru Tine.

Sedelna, glasul 1.

Prosomia: Ceata îngerească...

Iată, s'a adunat vrăjmășește sfatul cel viclean cu adevărat, să judece spre moarte ca pre un vinovat, pre Celace șeade sus ca un judecător și Domn. Acum se adună Irod cu Pilat, împreună și Ana și Caiafa, să întrebe pre Celce este unul, îndelung răbdător.

Cântarea 8, Irmos:

Pre Celce a închipuit mai nainte în rug lui Moisi minu-
„nea Fecioarei, în muntele Sinai
„oarecând, lăudați-L, bine-L cu-
„vântați și Il prea înălțați întru
„toți vecii.

Nu doară că nu știa vremea sfârșitului, Celce stăpânește veacurile, a zis mai nainte că nu știe ziua aceea; ci ca să pună hotar tuturor spre umilință.

Când vei ședea, judecătorule, despărțind ca un păstor precum ai zis, caprele de oi; să nu ne lipsești, Mântuitorule, de starea aceea deadreapta Ta, cea dumnezeească.

Tu ești Paștele noastre, Celce Te-ai jertfit pentru toți ca un miel și ca o jertfă, pentru iertare de greșeli; dumnezeeștile Tale pa-

timi, Hristoase, le prea înălțăm întru toți vecii.

Cu moara, cu țarina și cu casa, s'a asemănat toată vieața aceasta, o suflete al meu; pentru aceasta aibi inimă curată către Dumnezeu, ca să nu lași nimica din trup stricăciunii.

Nu numai la farisei și la Simon ai voit a intra în casă la mâncare, Mântuitorule, ci încă și vameșii și păcătoasele se îndestulează de milostivirea Ta.

Iubind dragostea banilor, vânzătorul Iuda, deșertându-se mirul, a început a gândi de vinderea Stăpânului și venind la cei fărădelege, i-a tocmit prețul.

O ce mâini fericite! O ce păr și ce buze ale păcătoasei pocăite! Cu care a vărsat mirul pre picioarele Tale, Mântuitorule, ștergându-le și adesea sărutându-le.

Șezând Tu, cuvinte, păcătoasa a venit la Tine și plângând lângă picioarele Tale, Mântuitorule, a deșertat sticla cu mirul pre capul Tău, Celace Insuți ești mirul cel fără de moarte.

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Impreună cu Tatăl pre Fiul și pre Sfântul Duh, pre Sfânta Treime întru o dumnezeire o slăvim, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt ești în veci.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale, Mântuitorule, și ale apostolilor Tăi, trimite nouă milele Tale din destul și dă pacea Ta poporului Tău.

Irmosul:

Să lăudăm bine se cuvântăm...

Cântarea 9, Irmos:

Pre Celce a închipuit mai nainte...

Pre ceeace mai presus de fire cu trup a zămislit în pântece, „pre Cuvântul cel fără de ani, „carea mai nainte a strălucit din „Tatăl, cu neîncetate laude să o „slăvim credincioșii.

Vremea lucrului este, gândirea de mântuire; deci, luându-ți talantul, suflete al meu, adecă chipul cel dintâiu, cumpără-ți vieața cea veșnică.

Impodobindu-ne sufletele ca niște făclii luminoase, să intrăm împreună cu Mirele, care merge la nunta cea nemuritoare, mai nainte până ce nu se închide ușa.

Vrând să arăți tuturor, Iisuse, umilința Ta cea mai presus de fire, Te-ai ospătat cinând în casa lui Simon, Celace ești hrana flămânzilor.

Celace ești pâinea cea dătătoare de vieață, Iisuse, ai mâncat la Simon fariseul, ca păcătoasa să dobândească darul Tău cel fără de preț, prin vărsarea mirului.

Mâinile 'mi sunt spurcate, buzele 'mi sunt întinate, vieața necurată, membrele stricate; ci slă-

beşte-mi şi mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

Venind femeiea la picioarele Tale, Mântuitorule, a turnat mirul, umplând locul de bună mireasmă şi umplându-se şi ea de mirul iertării faptelor celor rele.

De miresmele ce Ţi-am adus sunt bogată, iară de fapte bune sunt săracă; dă-mi şi Tu celece ai; slăbeşte şi mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

Eu am mir stricăcios, la Tine este mir de vieaţă, că mir este numele Tău, carele se varsă spre cei vrednici; ci-mi slăbeşte şi mă iartă, strigat-a păcătoasa către Hristos.

Slavă, a Treimii.

Fără început eşti, Părinte, nezidit eşti, Fiule, de un scaun eşti, Duhule; unul întreit dupre fire şi întreit dupre feţe, un Dumnezeu adevărat.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nădejdea celorce te cinstesc pururea, nu înceta rugând pre Celce s'a născut din tine, să scap din nevoi şi din toate ispitele.

Şi iarăş Irmosul:

Pre ceeace a zămislit...

Şi o metanie până la pământ.

Apoi: Sfinte Dumnezeule. Şi după Tatăl nostru... Condacul zilei şi Doamne al puterilor fii cu noi...

Şi cealaltă rânduială, dupre obiceiu.

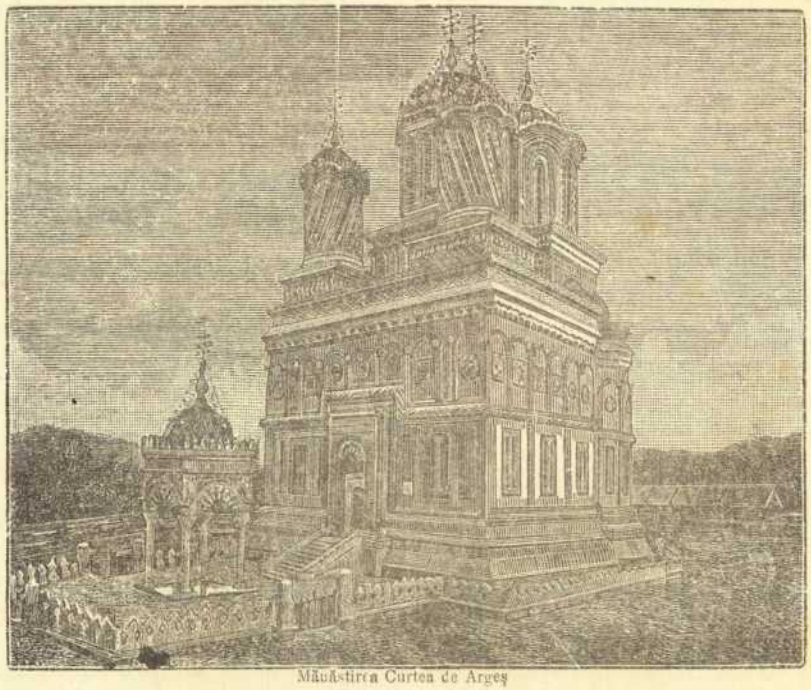

Mănăstirea Curtea de Argeş

ÎN SFÂNTA SI MAREA ZI MIERCURI

LA UTRENIE

După cei șase Psalmi, Aliluia pre glasul al 8-lea, și Troparul: Iată Mirele vine în miezul nopții... de trei ori. Caută-l Luni la Utrenie. Apoi obișnuitele stihologii.

După întâia Stihologie, șezânda glasul al 3-lea.

Prosomia: De frumusețea fecioriei Tale....

Păcătoasa a venit la Tine, vărsând mir cu lacrimi pre picioarele Tale, iubitorule de oameni, și s'a vindecat cu porunca Ta de putoarea răutăților; iar ucenicul cel nemulțumitor, suflând împotriva darului Tău, l-a lepădat pre el și s'a amestecat cu noroiul, vânzându-Te pentru dragostea banilor. Slavă Hristoase, milostivirii Tale.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

După a doua Stihologie, Șezânda glasul al 4-lea.

Prosomia: Degrab ne întâmpină....

Iuda cel înșelător poftind iubirea de argint, a gândit cu vicleșug să Te vândă, Doamne, pre Tine, comoara vieții; pentru aceasta și îmbătându-se, a alergat la jidovi și a zis călcătorilor de lege: ce-mi veți da mie? Și eu Il voiu da pre El vouă, ca să-L răstigniți.

Slavă... Și acum... tot aceasta

După a treia stihologie, Șezânda, glasul 1.

Prosomia: Mormântul Tău...

Păcătoasa ștergând cu căldură preacuratele Tale picioare, cu părul capului ei și dintru adânc suspinând, a strigat cu plângere, îndurate: nu mă lepăda, nici mă urî, Dumnezeul meu, ci mă primește pre mine, ceeace mă pocăesc și mă mântuește, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... tot aceasta.

Cetirea din tâlcul Evangheliei sfântului Mateiu.

Apoi Evanghelia dela Ioan:

In vremea aceea mărturisia poporul, carele era cu Iisus, când a strigat pre Lazăr din mormânt...

Sfârșitul:

Celece grăesc eu, precum mi-a zis Tatăl, așa grăesc.

Psalm 50 și TRI-CÂNTAREA lui Cosma. Irmosul de două ori și troparele pre 12; apoi iarăș Irmosul în amândouă stranele împreună

Cântarea 3-a, glasul al 2-lea, Irmos:

Pre piatra credinței întărindu-mă, lărgit-ai gura mea a„supra vrăjmașilor mei; că s'a „veselit duhul meu a cânta: nu „este sfânt ca Dumnezeul nostru „și nu este drept, afară de Tine, „Doamne.

În deșert și cu minte înrăutățită se adună adunarea celor fărădelege, ca să Te dovedească vrednic de pierzare, pre Tine, Hristoase Mântuitorule, căruia cântăm: Tu ești Dumnezeul nostru și nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Sfatul cel cumplit al celor fărădelege, fiind cu suflet împotrivitor lui Dumnezeu, se sfătuește să ucidă ca pre un netrebnic pre Hristos cel drept; căruia cântăm: Tu ești Dumnezeul nostru și nu este sfânt afară de Tine, Doamne.

Și îndată Ectenia cea mică.

CONDAC, glasul al 4-lea.

Prosomia: Celce Te-ai înălțat pre cruce...

Mai mult decât curva făcând fărădelege, ploi de lacrimi nicicum nu Ți-am adus, Bunule; ci cu tăcere rugându-mă cad către Tine, sărutând cu dragoste preacuratele Tale picioare. Dă-mi iertare de greșeli ca un Stăpân, mie, celuice strig, Mântuitorule: de întinăciunea faptelor mele curățește-mă.

ICOS:

Femeia carea era mai nainte desfrânată, degrab s'a arătat înțeleaptă, urând lucrurile păcatului celui grozav și desmierdăciuciunile trupului; aducându-și aminte de rușinea cea mare și de osânda muncii, cari vor răbda păcătoasele și desfrânații; dintre cari cel dintâiu fiind eu, mă îngrozesc; dară petrec în obiceiul cel rău, eu nebunul. Iară femeia căzută temându-se și sârguindu-se, a venit degrabă strigând către Mântuitorul: Iubitorule de oameni și îndurate, curățește-mă de întinăciunea faptelor mele.

SINACSAR

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA ZI MIERCURI

pentru femeia păcătoasă, care a uns pre Domnul cu mir

STIHURI:

Femeia păcătoasă, ceeace mirul pre picioarele lui Hristos a turnat.

Amestecătura Smirnei cu Aloi a lui Nicodim a prea însemnat.

În sfânta și marea zi Miercuri au poruncit dumnezeeștii părinți, să facem pomenirea femeiei celei păcătoase, carea a uns pre Domnul cu mir. Aceasta s'a făcut cu puțin mai nainte de patima cea mântuitoare. Că intrând Iisus în Ierusalim și fiind în casa lui Simon leprosul, venit-a la dânsul o femeie și a turnat pre capul Lui mirul acel de mult preț. Și pentru aceasta s'a așezat aicea, ca dupre cuvântul Mântuitorului să se vestească pretutindenea și la toți acel lucru al ei prea fierbinte. Și oare din ce s'a îndemnat ea la această faptă? Pentrucă a văzut milostivirea lui Hristos cea către toți și acum mai ales când L-a văzut că a intrat în casa leprosului,

care legea poruncia a fi necurat şi lepădat din adunare. Gândit-a dar femeia, că precum stricăciunea aceluia, aşa şi boala sufletului ei o va vindeca. Şi aşa şezând El la cină, a turnat mirul pre capul Lui, al căruia preţ era trei sute de dinari. Pentru aceasta ucenicii o au certat şi mai ales Iuda Iscarioteanul; dară Hristos a stătut pentru dânsa, ca să nu supere gândul ei cel bun. Apoi şi de îngroparea Sa a pomenit, vrând să întoarcă pre Iuda dela vindere şi pre femeie o a învrednicit a lua darul deslegării de păcate şi a se vesti lucrul ei cel bun pretutindenea în toată lumea.

Să se ştie că li se pare unora, că această femeie este la toţi Evangheliştii una, dară nu; ci numai la trei, precum grăeşte dumnezeescul Gură de Aur este una şi aceeaş carea şi păcătoasă s'a numit. Iar acea dela Ioan nu este aceeaş femeie; ci alta oarecare minunată, carea a avut vieaţă cinstită, adecă Maria, sora lui Lazăr. Ci Tu, Hristoase, Dumnezeule, Celace Te-ai uns cu mir înţelegător, scapă-ne de patimile celece ne vin asupră şi ne miluieşte pre noi, ca Celace eşti Însuţi sfânt şi iubitor de oameni. Amin.

Cântarea 8, Irmos:

Cuvântul tiranului pentrucă biruia, de şapte ori cuptorul „a fost ars oarecând; întru ca„rele tinerii nu s'au ars, porunca „împăratului călcând. Ci au stri„gat: toate lucrurile Domnului, „pre Domnul lăudaţi-L şi-L prea „înălţaţi întru toţi vecii.

Turnând femeia mir scump pre stăpânescul Tău creştet cel dumnezeesc şi înfricoşat, Hristoase, a cuprins talpele Tale cu-le necuprinse cu mâini spurcate şi a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cu lacrimi a spălat picioarele Ziditorului cea vinovată întru păcate şi le-a şters cu părul său; pentru aceea nu s'a respins dela curăţirea faptelor ei din vieaţă, ci a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Săvârşitu-s'a mântuirea femeiei înţelepte prin mântuitoarele milostiviri şi pre izvorul lacrimilor, cu care spălându-se în mărturisire nu s'a ruşinat, ci a strigat: toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudaţi-L şi-l prea înălţaţi întru toţi vecii.

Să lăudăm bine să cuvântăm...

Irmosul: Cuvântul tiranului...

Ceeace eşti mai cinstită, nu cântăm.

Cântarea 9, Irmos:

Cu suflete curate şi cu buze nespurcate, veniţi să slăvim „pre cea nespurcată şi preacu„rată Maica lui Emmanuil, prin „ea aducând rugăciuni Celuice „S'a născut dintr'însa: milosti„veşte-Te spre sufletele noastre, „Hristoase, Dumnezeule şi ne „mântueşte pre noi.

Arătându-se nemulţumitor, rău şi râvnitor, Iuda cel viclean, a vândut darul cel vrednic al lui Dumnezeu, prin carele s'a deslegat datoria păcatelor, precupeţind harul cel iubit de Dumnezeu. Milostiveşte-Te spre sufletele noastre, Hristoase, Dumnezeule şi ne miluieşte.

Iuda carele s'a lepădat de prieteşugul lui Hristos pentru aur,

mergând a zis mai marilor celor fărădelege: ce-mi veți da mie și eu voiu da vouă precum voiți pre Hristos, pre Carele căutați? Milostivește-Te spre sufletele noastre, Hristoase, Dumnezeule și ne mântuește.

O iubirea ta de argint cea oarbă, neprietene, din carea ai luat uitare de celece te-ai învățat! Că nici toată lumea nu este întocmai cu sufletul și din desnădăjduire te-ai sugrumat, spânzurându-te pre tine însuți, vânzătorule. Milostivește-Te spre sufletele noastre, Hristoase, Dumnezeule și ne mântuește.

Și iarăș Irmosul:

Cu suflete curate...

Luminânda de trei ori.

Cămara Ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită și îmbrăcăminte nu am, ca să intru într'însa. Luminează-mi haina sufletului meu, dătătorule de lumină și mă mântuește.

LA LAUDĂRI

Punem stihirile pre 4, glasul 1-iu, singur glasul.

Pre Tine, Fiul fecioarei cunoscându-Te păcătoasa că ești Dumnezeu, a zis cu plângere rugându-se, ca una ce făcuse lucruri vrednice de lacrimi; desleagă-mi datoria, precum mi-am deslegat și eu părul, iubește-mă pre mine ceeace Te iubesc, carea dupre dreptate eram urîtă și Te voiu binevesti ca și vameșii, Făcătorule de bine, Iubitorule de oameni.

Mirul cel de mult preț, l-a amestecat păcătoasa cu lacrimi și l-a turnat preste preacuratele Tale picioare, sărutându-le. Deci, precum pre aceea îndată o ai îndreptat, dăruește-ne și nouă iertare, Celce ai pătimit pentru noi și ne mântuește.

Când aducea păcătoasa mirul, atuncea s'a tocmit ucenicul cu cei fărădelege; aceea se bucura, turnând mirul cel de mult preț, iar el se grăbia se vândă pre cel fără de preț; aceea a cunoscut pre Domnul, iar acesta s'a despărțit de Stăpânul; aceea s'a mântuit, iar Iuda s'a făcut rob vrăjmașului. Rea este lenevirea, mare este pocăința! carea dăruește-o mie, Mântuitorule, Celace ai pătimit pentru noi și ne mântuește pre noi.

Vai de ticăloșia Iudei! Văzut-a pre păcătoasa sărutând talpele Mântuitorului și a gândit cu vicleșug la sărutarea vânzării. Aceea și-a deslegat părul, iar acesta s'a legat cu pizma, aducând în loc de mir răutate împuțită. Că pizma nu mai știe să cinstească lucrul cel de folos. Vai de ticăloșia Iudei! De carea ferește, Dumnezeule, sufletele noastre.

Slavă... glasul al 2-lea.

Păcătoasa a alergat la mir, să cumpere mir de mult preț, să ungă pre făcătorul de bine și a strigat către vânzătorul de mir: dă-mi mir, ca să ung și eu pre Celce a șters toate păcatele mele!

Şi acum... glasul al 6-lea.

C ea cufundată în păcate, Te-a aflat pre Tine liman de mântuire şi îndată, turnându-Ţi mirul cu lacrimi, a strigat: iată, Celce aşteaptă pocăinţa păcătoşilor! ci mă mântueşte, Stăpâne, din valul păcatului, pentru mare mila Ta.

LA STIHOVNA

Stihirile, glasul al 6-lea.

A stăzi a venit Hristos în casa fariseului şi apropiindu-se o femeie păcătoasă, s'a aruncat la picioarele Lui, strigând: vezi pre cea cufundată în păcate, pre cea desnădăjduită pentru fapte, pre cea nelepădată de către bunătatea Ta; şi-mi dă, Doamne, iertare de răutăţi şi mă mântueşte.

Stih: Umplutu-ne-am dimineaţa de mila Ta, Doamne....

T ins-a păcătoasa părul său, Ţie, Stăpânului, tins-a şi Iuda mâinile sale la cei fărădelege; aceea ca să ia iertare; iar acesta să ia bani. Pentru aceasta strigăm Ţie, Celuice ai fost vândut şi ne-ai mântuit pre noi: Doamne, slavă Ţie.

Stih: Şi să fie lumina Domnului, Dumnezeului nostru preste noi...

V enit-a la Tine femeia cea împuţită şi întinată, vărsând lacrimi pre picioarele Tale, Mântuitorule, mai nainte vestind patima Ta. Cum mă voiu uita la Tine, Stăpâne? Că ai venit să mântueşti pre păcătoase. Ridică-mă dintru adânc pre mine cea moartă, Celce ai ridicat pre Lazăr din mormânt fiind mort de patru zile. Primeşte-mă pre mine ticăloasa, Doamne şi mă mântueşte.

Stih: Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea...

C ea defăimată pentru vieaţă şi cunoscută pentru întoarcere, ţiind mirezme s'a apropiat către Tine, strigând: să nu mă lepezi pre mine păcătoasa, Celce Te-ai născut din Fecioară; să nu treci lacrimile mele, Celce eşti bucuria îngerilor; ci mă primeşte pre mine ceeace mă pocăesc, pre carea nu m'ai lepădat când păcătuiam, Doamne, pentru mare mila Ta.

Slavă... Şi acum...

Idiomela glasul al 8-lea compusă de Casiana călugăriţa.

D oamne, femeia ceeace căzuse în păcate multe, simţind dumnezeirea Ta, luând rânduială de mironosiţă şi tânguindu-se a adus Ţie mir mai nainte de îngropare, zicând: Vai mie! că noapte îmi este mie înfierbântarea curviei, întunecată şi fără de lună pofta păcatului. Primeşte isvoarele lacrimilor mele, Celace scoţi cu norii apă din mare; pleacă-Te spre suspinurile inimii mele, Cela ce ai plecat cerurile cu nespusa plecăciune. Ca să sărut preacuratele Tale picioare şi să le şterg pre ele iarăş cu părul capului meu. Al cărora sunet auzindu-l cu urechile Eva în raiu întru amiazăzi, de frică s'a ascuns. Cine va cerca mulţimea păcatelor mele şi adâncurile judecăţilor Tale, de suflete, Mântuitorule, izbăvitorul meu?

Să nu mă treci cu vederea pre mine roaba Ta, Celace ai nemăsurată milă.

Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Sfinte Dumnezeule... Cu metanii.

Și ceasul întâiu, fără de Catismă; se fac și metanii dupre rândueala lor și Litie și Apolis. Și celelalte precum am arătat în Lunea cea mare.

La ceasul al șaselea.

Troparul Proorociei, glasul al 8-lea.

A stăzi s'a adunat adunarea cea vicleană și a gândit asupra Ta cele deșarte; astăzi Iuda pentru tocmeala ce a făcut și-a arvunit spânzurare; iară Caiafa și nevrând a mărturisit, că unul pentru toți ai luat patimă de bună voie, Mântuitorul nostru, Hristoase Dumnezeule, slavă Ție.

Slavă... Și acum... tot acesta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Binecuvânta-te-va Domnul din Sion și vei vedea bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

Stih:

Iată, acum binecuvântați pre Domnul, toate slugile Domnului.

Din Profeția lui Iezechiil cetire.

Cap. 2—3, Vers 3—3.

Zis-a Domnul către mine: Fiul Omului! Te voiu trimite Eu pre tine la casa lui Israil, la ceice M'au amărît pre Mine, cari M'au amărît pre Mine ei și părinții lor până în ziua de astăzi. Și fiii tari de obraz și vârtoși la inimă sunt; Eu te voiu trimite pre tine la dânși și vei zice lor: acestea zice Domnul: Doar cândva vor auzi și se vor teme, pentrucă este casă amărîtoare și vor cunoaște că prooroc ești tu între dânșii. Și tu, Fiul Omului? Să nu te temi de ei și să nu te spăimântezi de fața lor; pentrucă sălbateci se vor face și se vor adună asupra ta împrejur și în mijlocul scorpiilor tu locuești; de cuvintele lor să nu te temi și de fața lor să nu te spăimântezi, pentrucă este casă amărîtoare. Și vei grăi cuvintele Mele către ei, doar cândva vor auzi, sau se vor teme, pentrucă este casă amărîtoare. Și tu, Fiul Omului! Ascultă pre Celce grăește către tine și nu fii amărîtor ca și casa cea amărîtoare, deschide gura ta și mănâncă ceea ce-ți dau Eu ție. Și am văzut și iată mână întinsă către Mine și într'însa începutul cărții. Și o au desfăcut înaintea Mea și era scris înlăuntrul și dinafară și era scris într'însa plângere, cântare și vai. Și au zis către mine: Fiul Omului! Mănâncă cartea aceasta și mergi și grăește fiilor lui Israil. Și am deschis gura mea și mi-a băgat în gură cartea aceea. Și a zis către mine: Fiul Omului! Gura ta va mâncă și pântecele tău se va sătura de cartea aceasta, care se dă ție. Și o am mâncat și s'a făcut gura mea dulce ca mierea.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Ceice vă temeți de Domnul, binecuvântați pre Domnul.

Stih:

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pre Domnul.

Și cetirea Evangheliei dupre rândueală.

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA ZI MIERCURI

SEARA.

După Psalmul începător, obișnuita Catismă.

Către Domnul, când m'am necăjit, am strigat... Fără metanii.

La Doamne strigat-am..., punem Stihirile pre 10. Și cântăm aceste Stihiri Idiomele, glasul 1-iu.

Pre Tine, Fiul fecioarei, cunoscându-Te păcătoasa că

eşti Dumnezeu, a zis cu plângere rugându-se, ca una ce făcuse lucruri vrednice de lacrimi: Desleagă-mi datoria, precum mi-am deslegat şi eu părul, iubeşte-mă pre mine, ceeace Te iubesc, carea dupre dreptate eram urîtă şi Te voiu binevesti ca şi vameşii, făcătorule de bine, iubitorule de oameni.

Mirul cel de mult preţ l-a amestecat păcătoasa cu lacrimi şi l-a turnat preste preacuratele Tale picioare sărutându-le. Deci, precum pre aceea îndată o ai îndreptat, dărueşte-ne şi nouă iertare, Celce ai pătimit pentru noi şi ne mântueşte.

Când aducea păcătoasa mirul, atuncea s'a tocmit ucenicul cu cei fărădelege; aceea se bucura turnând mirul cel de mult preţ, iar el se grăbia să vândă pre Cel fără de preţ; aceea a cunoscut pre Domnnl, iar acesta s'a despărţit de Stăpânul; aceea s'a mântuit, iar Iuda s'a făcut rob vrăjmaşului. Rea este lenevirea, mare este pocăinţa! carea dărueşte-o mie, Mântuitorule, Celace ai pătimit pentru noi şi ne mântueşte pre noi.

Vai de ticăloşia Iudei! văzut-a pre păcătoasa sărutând talpele Mântuitorului şi a gândit cu vicleşug la sărutarea vânzării. Aceea şi-a deslegat părul, iar acesta s'a legat cu pizma, aducând în loc de mir răutate împuţită: că pizma nu ştie să cinstească lucrul cel de folos. Vai de ticăloşia Iudei! De carea fereşte, Dumnezeule, sufletele noastre.

Glasul al 2-lea.

Păcătoasă a alergat la mir, să cumpere mir de mult preţ, să ungă pre făcătorul de bine; şi a strigat către vânzătorul de mir: dă-mi mir, ca să ung şi eu pre Celce a şters toate păcatele mele.

Glasul al 6-lea.

Cea cufundată în păcate Te-a aflat pre Tine liman de mântuire şi îndată turnându-Ţi mirul cu lacrimi, a strigat: Iată, Celce aşteaptă pocăinţa păcătoşilor! Ci mă mântueşte, Stăpâne, din vălul păcatului, pentru mare mila Ta.

A stăzi a venit Hristos în casa fariseului şi apropiindu-se o femeie păcătoasă, s'a aruncat la picioarele Lui, strigând: Vezi pre cea cufundată în păcate, pre cea desnădăjduită pentru fapte, pre cea nelepădată de către bunătatea Ta; şi-mi dă, Doamne, iertare de răutăţi şi mă mântueşte.

Tins-a păcătoasa părul său Ţie, Stăpânului, tins-a şi Iuda mâinile sale la cei fărădelege; aceea să ia iertare; iar acesta să ia bani. Pentru aceasta strigăm Ţie, Celuice ai fost vândut şi ne-ai mântuit pre noi: Doamne, slavă Ţie.

Venit-a la Tine femeia cea împuţită şi întinată, vărsând lacrimi pre picioarele Tale, Mântuitorule, mai nainte vestind patima Ta. Cum mă voiu uita la Tine, Stă-

pâne? Că ai venit să mântuești pre păcătoase. Ridică-mă dintru adânc pre mine cea moartă, Cel ce ai ridicat pre Lazăr din mormânt, fiind mort de patru zile. Primește-mă pre mine, ticăloasa, Doamne, și mă mântuește.

Cea defăimată pentru vieață și cunoscută pentru întoarcere, țiind miresme s'a apropiat către Tine, strigând: Să nu mă lepezi pre mine păcătoasa, Celce Te-ai născut din Fecioară; să nu treci lacrimile mele, Celace ești bucuria îngerilor; ci mă primește pre mine, ceeace mă pocăesc, pre carea nu m'ai lepădat când păcătuiam, Doamne, pentru mare mila Ta.

Slavă... Și acum... glasul al 8-lea.

Compusă de Casiana călugărița.

Doamne, femeia ceeace căzuse în păcate multe, simțind dumnezeirea Ta, luând rânduială de mironosiță și tânguindu-se a adus Ție mir mai nainte de îngropare, zicând: Vai mie! Că noapte îmi este mie înfierbântarea curviei, întunecată și fără de lună pofta păcatului; primește izvoarele lacrimilor mele, Celace scoți cu norii apă din mare: pleacă-Te spre suspinurile inimii mele, Cel ce ai plecat cerurile cu nespusa plecăciune. Ca să sărut preacuratele Tale picioare și să le șterg pre ele iarăș cu părul capului meu. Al cărora sunet auzindu-l cu urechile Eva în raiu întru amiazăzi, de frică s'a ascuns. Cine va cerca mulțimea păcatelor mele și adâncurile judecăților Tale, de suflete Mântuitorule, izbăvitorul meu? Să nu mă treci cu vederea pre mine, roaba Ta, Celace ai nemăsurată milă.

VOHOD cu Evanghelia Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea.

Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc, că este bun, că în veac este mila Lui.

Stih:

Mărturisiți-vă Dumnezeului Dumnezeilor, că în veac este mila Lui.

Dela Ieșire cetire.

Cap. 2, vers 11.

Și a fost după multe zile, făcându-se Moisi mare, ieșit-a la frații săi, fiii lui Israil și cunoscând necazul lor văzut-a pre un om eghiptean bătând pre un evreu oarecare din frații lui, fiii lui Israil. Și căutând încoace și încolo și nevăzând pre nimenea, a ucis pre eghiptean și l-a ascuns în nisip. Și ieșind a doua zi a văzut doi oameni evrei certându-se și a zis celuice făcea strâmbătate: Pentruce bați tu pre vecinul tău? Iar el a zis: Cine te-a pus domn și judecător preste noi? Au doar vrei să mă ucizi tu, precum ai ucis ieri pre eghiptean? Și, temându-se Moisi a zis: Oare cum s'a vădit lucrul acesta? Și a auzit Faraon fapta aceasta și căuta să ucidă pre Moisi. Și a fugit Moisi dela fața lui Faraon și s'a sălășluit în pământul Madiam; și dupăce a venit în pământul Madiam, a șezut lângă un puț. Iar preotul din Madiam avea șapte fete, care păsteau oile tatălui lor Iotor; și venind au scos apă pânăce au umplut jghiaburile, ca să adape oile lui Iotor, tatăl lor. Și viind păstorii le-au gonit pre ele, iar sculându-se Moisi le-a apărat și scoțând apă a adăpat oile lor. Și au venit ele la Raguil, tatăl lor, iar el a zis lor: Ce este că ați venit astăzi curând! Iar ele au zis: Un om eghiptean ne-a apărat pre noi de păstori și ne-a scos apă și a adăpat oile noastre. Iar el a zis fetelor sale: Unde este acela! Pentruce ați lăsat pre om așa? Chemați-l să mănânce pâine. Și s'a așezat

Moisi la omul acela și a dat pre Sepfora, fata sa, lui Moisi femeie. Și zămislind femeia a născut fiu și a numit Moisi numele lui: Ghersam, zicând că nemernic sunt eu în pământ strein. Și zămislind iarăș a născut alt fiu și i-a pus numele lui: Eliezer, zicând: că Dumnezeul tatălui meu ajutor îmi este mie și m'a scos din mâna lui Faraon.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Stih:

Mărturisi-mă-voiu Ție, Doamne, cu toată inima mea și înaintea îngerilor voiu cânta Ție.

Dela Iov cetire.

Cap. 2, Vers 1.

Și a fost într'o zi venind îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, venit-a și diavolul în mijlocul lor, ca să stea înaintea Domnului. Și a zis Domnul către diavolul: De unde vii tu? Atuncea zise diavolul înaintea Domnului: Străbătând cele de subt cer și înconjurând tot pământul am venit. Și a zis Domnul către diavolul: Luat-ai aminte spre robul Meu Iov, că nu este ca dânsul din cei de pre pământ om fără de prihană, drept, adevărat, nevinovat, temător de Dumnezeu, ferindu-se de tot răul și încă stărueşte în cuviosie, iar tu ai zis să pierzi în zadar averile lui. Și răspunzând diavolul, a zis către Domnul: piele pentru piele și toate câte are omul le va da pentru sufletul său. Dar nu așa, ci trimite mâna Ta și Te atinge de oasele și de carnea lui și nici în față Te va binecuvânta. Și a zis Domnul diavolului: Iată, ți-l dau ție, numai de sufletul lui să te ferești. Și a ieșit diavolul dela fața Domnului și a lovit pre Iov cu bubă rea dela picioare până la cap. Și a luat Iov un hârb de și-a ras puroile sale și a șezut în gunoiu afară de cetate. Și trecând vreme multă, zis-a către Iov femeia lui: Până când vei răbda, zicând iată, voiu aștepta încă puțină vreme nădejdea mântuirii mele? Că iată a pierit pomenirea ta de pre pământ, feciorii tăi și fetele tale, durerile și chinurile pântecelui meu, cu cari în zadar m'am ostenit cu nevoință, ca vai de ei au pierit și tu, însuți, în putreziciunea viermilor șezi, mâind afară subt văzduh și eu rătăcesc ca o slujnică umblând din loc în loc și din casă în casă, așteptând până va apune soarele, ca să mă odihnesc de ostenelele, de trudele și de durerile mele, care acum mă cuprind, ci zi vreun cuvânt către Domnul și mori. Iar el căutând la dânsa, a zis: Pentruce ca o femeie fără de minte ai grăit? Dacă am luat cele bune din mâna Domnului, să nu răbdăm și cele rele? Intru toate acestea ce s'au întâmplat lui, n'a greșit Iov cu buzele sale înaintea lui Dumnezeu.

Apoi:

Să se întrepteze rugăciunea mea...

Evanghelia dela Mateiu.

Și cealaltă rânduială a liturghiei celei mai nainte sfințite.

După aducerea cinstitelor daruri, trei metanii. Și îndată se părăsesc de tot metaniile, ce se fac în Biserică.

DUPĂ PAVECERNIȚĂ

Cetim cea mică, la care cântăm: TRI-CANTAREA lui Andrei Criteanul, a Joiei celei mari.

Cântarea 4, glasul al 6-lea. Irmos:

Auzit-a profetul de venirea Ta, Doamne și s'a temut; că vrei „să Te naști din Fecioară și oa„menilor să Te arăți și a grăit: „Auzit-am auzul Tău și m'am te„mut; slavă puterii Tale, Doamne.

Foișor așternut Te-a primit pre Tine, Ziditorule și pre tăinuitorii Tăi; acolo ai săvârșit paștile și acolo ai lucrat tainele; că acolo trimițându-se doi din ucenicii Tăi, Ți s'a gătit paștile.

Celce știe toate zis-a mai naite apostolilor: mergeți la oarecine și fericit este carele poate să

primească pre Domnul cu credință, gătindu-și mai nainte inima foișor și cină buna credință.

Mintea ta, Iudo, este plină de iubire de argint și năravul tău plin de nebunie; că încredințându-se numai ție punga, nicicum nu te-ai plecat spre milostivire, ci ți-ai închis îndurarea inimii tale cei împietrite, vânzând pre Celce este Insuș milostiv.

Mintea ucigătorilor de Dumnezeu tocmindu-se cu trădarea iubitorului de argint, a acelora s'a întrarmat spre ucidere, iar a acestuia a tras arginții; și atuncea mai mult alegând spânzurarea decât pocăința, rău s'a lipsit de vieață.

Sărutarea ta este plină de vicleșug, înșelătorule Iudo, că ceea ce ai zis, bucură-Te! a fost împreună cu arma; că cu limba ai grăit cele de unire, iară cu voința ai gândit cele de despărțire; că ai cugetat să vinzi cu înșelăciune celor fărădelege pre făcătorul de bine.

Sărută, Iudo și vinzi, sărută și nu te pleci, alergând cu vicleșug; dară cine urând sărută, de trei ori ticăloase? Cine iubind pre cineva, îl vinde cu preț? Sărutarea ta vădește voința sfatului tău celui rău și fără de rușine.

Slavă, a Treimii.

Nedespărțită în ființă, neamestecată în fețe, Dumnezeu Te numesc pre Tine, Dumnezeire una și întreită, ca pre Ceeace ești întocma cu împărăția și de un scaun; și strig Ție cântarea cea mare, carea se cântă întreit întru cele de sus.

Și acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Zămislirea ta este maipresus de cuvânt și nașterea maipresus de fire, Născătoare de Dumnezeu; că zămislirea este de la Duhul Sfânt, iară nu din sămânță. Iară nașterea s'a tăinuit de legile firii, ca o nestricată și maipresus de orice naștere. Că, Celce s'a născut, Dumnezeu este.

Șezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: Arătatu-Te-ai astăzi...

Mâncând, Stăpâne, împreună cu ucenicii Tăi, ai arătat cu taină sfântul Tău sfârșit, prin care ne-am scăpat din stricăciune, noi ceice cinstim cinstitele Tale patimi.

Cântarea 8, Irmos.

Pre Celace-L slăvesc oștile cerești și de Dânsul se cutremură heruvimii și serafimii, toată „suflarea și zidirea lăudați-L, „bine-L cuvântați și-L prea înăl„țați întru toți vecii.

Plinind porunca legii, Celce a scris lespezile legii în Sinai, a mâncat paștile cele de demult și umbroase și S'a făcut Insuș paști și jertfă vie de taină.

Înțelepciunea cea ascunsă din veac, învățând tainele o ai arătat și tuturor Apostolilor Tăi, la cină, Hristoase Mântuitorule, carea o

au dat bisericilor, purtătorii de Dumnezeu.

Unul din voi Mă va trăda cu vicleşug jidovilor, vânzându-Mă întru această noapte. Aceasta zicând Hristos a turburat pre prieteni; atuncea nepricepându-se, se îndemnau a se întreba unul pre altul.

Smerindu-Te pentru noi, Celace eşti bogat, sculându-Te de la cină şi luând ştergătorul Te-ai încins cu el şi plecându-Ţi grumajii, ai spălat picioarele ucenicilor Tăi şi ale vânzătorului.

Cine nu se va mira de înălţimea înţelepciunii Tale, Iisuse, cea nespusă şi maipresus de gând? Că ai stătut înaintea lutului, Ziditorul tuturor, spălând picioarele şi ştergându-le cu ştergătorul.

Ucenicul pre carele iubia Domnul, căzând pre pieptul Lui, a zis către El: Cine este celce Te vinde? Iară Hristos a zis către dânsul: Celce şi-a întins acum mâna în blid.

Ucenicul luând pâine, s'a pornit asupra pâinii, gândind pentru vindere; a alergat la jidovi şi a zis călcătorilor de lege: Ce-mi veţi da mie şi eu voiu da pre El vouă?

A Treimii.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Pre un Dumnezeu dupre fiinţă cinstesc, trei feţe laud dupre osebire altele, iară nu de altfel; că Dumnezeirea este una în trei feţe, o Stăpânie, că Tatăl este şi Fiul şi Duhul.

Şi acum.... a Născătoarei de Dumnezeu.

Izbăveşte-ne pre noi, Iisuse Mântuitorul nostru, de înşelăciune, de ispită şi de cel viclean. Primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, carea se roagă neîncetat, că este Maică şi poate să Te plece spre milostivire.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm...

Pre Celce-L slăvesc oştile cereşti...

Cântarea 9, Irmos:

Naşterea zămislirii cei fără sămânţă este netâlcuită, rodul „Maicii cei fără de bărbat este „nestricat; că naşterea lui Dum„nezeu înoeşte firile. Pentru a„ceasta pre Tine toate neamurile, „ca pre o Maică mireasă a lui „Dumnezeu, cu dreaptă credinţă „te slăvim.

Şezând Tu la cină, iubitorule de oameni, împreună cu ucenicii Tăi şi descoperindu-le taina cea mare a întrupării Tale, le-ai zis: Mâncaţi pâinea cea de vieaţă cu credinţă şi beţi sângele ce s'a vărsat din junghierea dumnezeeştei coaste.

Cort ceresc s'a arătat foişorul, unde a săvârşit Hristos paştile, cina cea fără de sânge şi slujba cea cuvântătoare; iară masa tainelor ce s'au săvârşit acolo, jertfelnic înţelegător.

Hristos este paştile cele mari şi cinstite, că s'a mâncat ca pâi-

nea şi ca o oaie s'a junghiat; pentrucă Insuş El s'a adus jertfă pentru noi. Deci, toţi ne cuminecăm în taină cu trupul şi cu sângele Lui prin buna credinţă.

Binecuvântat-ai pâinea, Cela-ce eşti pâinea cerească, mulţumind Tatălui, Celuice Te-a născut; luând şi paharul, L-ai dat ucenicilor, zicând: Luaţi, mâncaţi, acesta este trupul Meu şi sângele vieţii cei nestricăcioase.

Amin, a zis mlădiţelor, adecă apostolilor, vita, Hristos adevărul, de acum nu voiu mai bea băutură din viţă, până când o voiu bea nouă, întru slava Tatălui Meu cu voi, moştenitorii Mei.

Vinzi pre Domnul în treizeci de arginţi şi nu gândeşti, Iudo, călcătorule de lege, la taina cinei, sau la cinstita spălare? O, cum ai venit în cădere, alunecându-te de tot de la lumină şi alegându-ţi spânzurarea!

Mâinile, cu care ai luat pâinea nestricăciunii, le-ai tins de ai luat arginţi; gura ţi-ai adus spre sărutare cu înşelăciune, cu care ai luat trupul şi sângele lui Hristos; ci vai ţie! precum zice Hristos.

Hristos, Carele este pâinea cerească şi dumnezeească, a ospătat lumea. Veniţi dar, iubitorilor de Hristos, să primim prin credinţă, cu buze de lut şi cu inimi curate, paştile celece se jertfesc, care lucrează întru noi sfinţenie.

Slavă, a Treimii.

Pre Tatăl să-L slăvim, pre Fiul să-L prea înălţăm, dumnezeescului Duh cu credinţă să ne închinăm, Treimii cei nedespărţite, unimii dupre fiinţă, ca luminii şi luminelor, vieţii şi vieţilor, făcătoarei de vieaţă şi luminătoarei marginilor.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

Cămară cerească şi mireasă, numai tu una te-ai arătat, pururea Fecioară; că ai purtat pre Dumnezeu şi L-ai născut, întrupându-Se din Tine neschimbat. Pentru aceasta toate neamurile, ca pre o Maică Dumnezeească, mireasă, cu dreaptă credinţă te slăvim.

Şi iarăş Irmosul:

Naşterea zămislirii.

Şi celelalte ale Dupăcinării mici, dupre obiceiu; apoi Apolisul şi facem trei închinăciuni toţi întocma, rar şi făcându-se rugăciuni dela cel mai mare, merge fiecarele la chilia sa.

Cade-se a şti.

Că dintru această sfântă zi, Mezonoptica nu se cântă în Biserică până la săptămâna Tomei.

ÎN SFÂNTA SI MAREA ZI JOI

LA UTRENIE

Toacă Paraclisiarhul la al şaselea ceas din noapte şi adunându-ne în Biserică şi făcând preotul început: Binecuvântat este Dumnezeul nostru..., îndată începem dupre obiceiu. Apoi cei şase Psalmi şi după sfârşitul Psalmilor, cântăm: Aliluia, Pe glasul al 8-lea şi acest tropar de trei ori, rar şi cu cântare dulce:

Glasul al 8-lea.

Când slăviţii ucenici la spălarea cinei s'au luminat; atuncea Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se s'a întunecat; şi judecătorilor celor fărădelege, pre Tine, judecătorul cel drept Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţii, pre celace pentru acestea spânzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, celce a îndrăznit unele ca acestea asupra Învăţătorului. Celace eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Apoi Evanghelia dela Luca:

In vremea aceea apropiindu-se praznicul azimilor...

Sfârşitul:

Şi au mers după Dânsul şi ucenicii Lui.

Psalmul 50.

Mântueşte Dumnezeule poporul Tău...

Nu zicem; ci îndată începem:

CANONUL

Compus de Cosma. Irmosul de două ori şi troparele pre 6.

Cântarea 1, glasul al 6-lea Irmos:

Cu tăiere s'a tăiat Marea roşie şi adâncul cel hrănit cu valuri „s'a uscat, aceeaş împreună fă-

„cându-se celor fără de arme tre-
„cută şi celor prea întrarmaţi
„mormânt. Şi cântare lui Dum-
„nezeu cuvioasă s'a cântat; că
„cu slavă s'a preaslăvit Hristos
„Dumnezeul nostru.

Cea pricinuitoare a toate şi dătătoare de vieaţă înţelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată, şi-a zidit eiş casă din Maică curată, carea nu ştie de bărbat; că îmbrăcându-se cu locaş trupesc, cu slavă s'a preaslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Taine învăţând pre prietenii Săi, găteşte masă hrănitoare de suflete înţelepciunea lui Dumnezeu cea nemăsurată şi drege paharul nemuririi cu adevărat celor credincioşi. Să ne apropiem cu bună credinţă şi să strigăm: Cu slavă s'a preaslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Să auzim toţi credincioşii pre înţelepciunea lui Dumnezeu cea nezidită şi firească, chemând cu înaltă strigare şi zicând: gustaţi şi cunoscând că Eu sunt bun, aprobaţi, că cu slavă s'a preaslăvit Hristos Dumnezeul nostru.

Apoi iarăş Irmosul în amândouă stranele împreună.

Cântarea 3-a, Irmos:

Domn fiind a toate şi Ziditor Dumnezeu, zidirea Lui-şi o
„a unit Cel fără de patimă sără-
„cind; şi Insuş El fiind paştile,
„S'a jertfit pre Sine pentru ceice
„erau să moară, strigând: Mân-
„caţi trupul Meu şi întru cre-
„dinţă vă întăriţi.

Cu paharul Tău cel de veselie, Bunule, carele este spre mântuirea a tot neamul omenesc, ai adăpat pre ucenicii Tăi; că singur Te-ai jertfit pre Tine Insuţi, strigând: Beţi sângele Meu şi întru credinţă vă întăriţi.

Zis-ai mai nainte ucenicilor Tăi, îndelung răbdătorule: Bărbatul cel nebun, carele va fi între voi vânzător, nu va cunoaşte acestea şi acelaş neînţelegător fiind, nu va pricepe; însă voi petreceţi întru Mine şi întru credinţă vă întăriţi.

Şezânda, glasul 1.

Prosomia: Mormântul Tău...

Celace a făcut bălţile, izvoarele şi mările, învăţându-ne pre noi smerenia cea prea bună, S'a încins cu ştergătorul şi a spălat picioarele ucenicilor, smerindu-Se din prisoseala milostivirii şi înălţându-ne pre noi dintru adâncurile răutăţii, unul iubitorul de oameni.

Slavă... glasul al 3-lea.

Prosomia: Pentru mărturisirea dumnezeeştei..

Smerindu-Te pentru milostivirea Ta, picioarele ucenicilor Tăi ai spălat şi spre călătoria cea dumnezeească i-ai îndreptat; iară Petru neîngăduind a fi spălat, îndată apoi s'a plecat dumnezeeştei porunci; şi, spălându-se, cu osârdie se roagă Ţie să dărueşti nouă mare milă.

Şi acum... glasul al 4-lea.

Prosomia: Arătatu-Te-ai astăzi...

Mâncând, Stăpâne, cu ucenicii Tăi, le-ai arătat în taină preasfântă junghierea Ta, prin carea ne-am scăpat din stricăciune, ceice cinstim sfintele Tale patimi.

Cântarea 4-a, Irmos:

Mai nainte văzând profetul taina Ta cea negrăită, Hri„stoase, a strigat: Pus-ai tare dra„goste de întărire, Părinte îndu„rate; că pre Fiul unulnăscut, „Bunule, curăţire în lume L-ai „trimis.

Spre patima, ceeace izvorăşte nepătimire tuturor celor din Adam, viind Hristoase, ai zis prietenilor Tăi: Dorit-am să mănânc cu voi paştile acestea; pentrucă pre Mine, Cel unulnăscut, curăţire în lume Tatăl M'a trimis.

Bând din pahar, zis-ai ucenicilor Tăi, Celace eşti fără de moarte: Nu voiu mai bea din rodul viţei, până când voiu vieţui cu voi; pentrucă pre Mine, Cel unul născut, curăţire în lume Tatăl M'a trimis.

Băutură nouă, maipresus de cuvânt, voiu bea întru împărăţia Mea, zis-ai Hristoase, prietenilor Tăi, căci ca un Dumnezeu cu voi, ca cu nişte Dumnezei, voiu fi. Pentrucă pre Mine, Cel unulnăscut, curăţire în lume Tatăl M'a trimis.

Cântarea 5-a, Irmos:

Cu legătura dragostii fiind legaţi Apostolii şi dându-se pre „sine lui Hristos, Celuice stăpâ„neşte toate, li s'au spălat picioa„rele cele frumoase, binevestind „pace tuturor.

Ceeace ţine apa cea neţinută şi cea maipresus în aer, carea înfrâneazâ adâncurile şi opreşte mările, înţelepciunea lui Dumnezeu, a turnat apă în spălătoare şi a spălat picioarele slugilor, Stăpânul.

Arătat-a ucenicilor Stăpânul pildă de smerenie, că Celce îmbracă cerul cu nori, S'a încins cu ştergătorul şi a plecat genuchile de a spăla picioarele slugilor; întru a Căruia mână este vieaţa tuturor celorce sunt.

Cântarea 6, Irmos:

Adâncul cel mai de jos al păcatelor m'a încunjurat şi vi„forul ne mai răbdându-l, ca Ionà „strig către Tine, Stăpânul: Din „stricăciune scoate-mă!

Domn şi învăţător mă chemaţi, o ucenicilor, cum şi sunt, zis-ai Mântuitorule. Pentru aceasta urmaţi pildei, precum aţi văzut întru Mine.

Ne având cineva întinăciune, nu trebuie a i se spăla picioarele; şi voi, ucenicilor, curaţi sunteţi dar nu toţi; că voinţa unuia din voi nebuneşte se întărâtă.

CONDAC, glasul al 2-lea.

Prosomia: Cele de sus căutând...

Pâine luând în mâini vânzătorul, pre ascuns aceleași le-a tins și a luat prețul Celuice a zidit cu mâinile Sale pre om; și neîndreptat a rămas Iuda, sluga și înșelătorul.

ICOS:

A propiindu-ne toți cu frică la masa cea de taină, să luăm pâinea cu suflete curate, petrecând împreună cu Stăpânul; ca să vedem cum spală picioarele ucenicilor și să facem precum am văzut, plecându-ne unul altuia și spălând picioarele unul altuia. Că Hristos așa a poruncit apostolilor Săi și mai nainte le-a zis: Așa să faceți. Dară n'a ascultat Iuda, sluga și înșelătorul.

SINACSAR

În sfânta și marea zi Joi:
Pentru spălare, pentru cina cea de taină, pentru rugăciune și pentru vinderea lui Hristos.

Stihuri asupra sfintei spălări:

Dumnezeu picioarele ucenicilor seara a spălat;
Al căruia picior în Edem înșelăciunea a călcat.

Stihuri asupra Cinei cei de taină:

Indoită este cina, căci, că pasha legii arată;
Și pre pasha cea nouă, sângele, trupului Domnului odată.

Stihuri asupra rugăciunii cei preste fire:

Rugăciunea și picăturile sângiurilor vărsate;
A firii noastre Hristoase solesc iertare de păcate.

Stihuri asupra vinderii:

Ce trebuiesc unelte, piroane, cruce, o popor înșelat?
Că Insuș vrea a muri spre mântuirea noastră cu adevărat.

În sfânta și marea zi Joi, dumnezeeștii părinți ceice toate bine le-au tocmit, unul după altul luând dela sfinții apostoli și dela sfinții și dumnezeești evangheliști, ne-au așezat nouă să prăznuim patru lucruri oarecare: sfânta spălare, Cina cea de taină, adecă așezarea înfricoșatelor taine cele pentru noi, rugăciunea cea mai presus de fire și vinderea Domnului. Pasha evreească era să se jertfească Vineri; și deci, era cu cuviință să urmeze chipului și adevărul și întru aceeaș zi să se junghie cu adevărat și paștile noastre, Hristos. Insă a întâmpinat Domnul nostru Iisus Hristos, precum spun dumnezeeștii părinți și le-a făcut cu ucenicii Joi seara. Că acea seară și Vinerea toată, o zi se socotește la evrei, că așa numără ei noaptea și ziua o zi. Dar au făcut întâiu paștile, cu ucenicii dupre lege, precum zic unii, din care unul este și dumnezeescul Gură de Aur. Intâiu în picioare stând și încălțați cu încălțămintele, rezemându-se în toiege și altele câte poruncește legea făcându-le, ca să nu le pară lor că este călcător de lege. Și acestea Zevedeiu le-a gătit; că el a fost celce ducea urciorul cu apă, precum zice marele Atanasie.

Iară după aceea când se făcea noapte, cele mai desăvârșit arătând ucenicilor, a așezat Taina paștilor noastre în foișor noaptea, căci se scrie: seara făcându-se a șezut cu cei doisprezece ucenici. Vezi că n'a fost aceea pasha legii; pentrucă cină și ședere, pâine și apă au fost; iară acolo toate fripte pre foc și nedospite. Și mai nainte de începerea cinei s'a sculat, și-a pus hainele jos și a turnat apă în spălătoare, Însuș făcându-le toate. Incă și pre Iuda Infruntându-l, iară pre ceilalți ucenici învățându-i să nu caute întâetate. Precum și după spălare i-a învățat zicând: Celace vrea să fie mai mare, să fie mai mic decât toți, Insuș pre Sine puindu-se pildă. Se vede încă că mai întâiu decât pre toți, pre Iuda a spălat Hristos; carele șezuse mai curând și mai fără rușine; iară mai pre urmă a venit la Petru și acesta mai fierbinte fiind decât

ceilalţi n'a îngăduit învăţătorului şi apoi L-a lăsat, mai, mai cu sila. Deci, spălându-le picioarele şi înălţare preaslăvită prin smerenie arătându-le, iarăş luându-şi hainele a şezut şi i-a învăţat să iubească unul pre altul şi să nu caute întâietate. Şi mâncând ei, a adus Iisus cuvântul la vinderea Sa. Şi turburându-se pentru cuvântul acela ucenicii, a zis Iisus numai lui Ioan în taină: Căruia Eu întinzând pâine voiu da, acela este cela ce Mă vinde. Apoi puţin oarece trecând, luând pâine a zis: «luaţi mâncaţi!» Asemenea şi paharul zicând: «Beţi dintru acesta «toţi, acesta este sângele Meu, al legii ce«lei nouă; aceasta să faceţi întru pomenirea «Mea»; aceasta făcând şi El Insuş a mâncat şi a băut cu dânşii. Şi vezi, că pâine luând, o a numit trupul Său, iară nu azimă; ca să se ruşineze ceice proaduc azimă în sfânta jertfă. Iară după pâine a intrat satana în Iuda şi ieşind a făcut tocmeală cu Arhiereii, ca să-L dea lor drept treizeci de arginţi.

Iară după cină S'a dus împreună cu ucenicii în muntele Eleonului, în oarecare grădină ce se cheamă Ghetsimani; că avea obiceiu adesea a veni acolo; pentru aceea şi Iuda ştia locul. Acesta luând câţiva ostaşi, urmându-i şi gloatele au venit asupra lui Iisus, dându-le semn cu sărutarea. Deci, prinzând pre Iisus l-a dus legat la curtea Arhiereului Ana, carele era socrul Caiafei. Că acolo erau toţi adunaţi spre uciderea lui Hristos, Fariseii şi cărturarii; acolo a fost lepădarea lui Petru. De către ziuă au adus pre Hristos, dela Ana la Caiafa Arhiereul, unde şi scuipări a luat şi mărturii mincinoase s'au adus contra Lui. Şi luminându-se de ziuă L-a trimis Caiafa la Pilat. Pentru acestea toate ce s'au făcut Joi şi în noaptea aceea şi noi prăznuim, pomenire făcând acelor lucruri înfricoşate şi negrăite. Cu milostivirea Ta cea negrăită, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cântarea 7-a, Irmos:

Tinerii în Vavilon, de văpaia cuptorului nu s'au spăimân„tat, ci în mijlocul văpăiei arun„cându-se, fiind rourati au cân„tat: Bine eşti cuvântat, Doamne, „Dumnezeul părinţilor noştri.

Clătind cu capul Iuda, cele rele mai nainte gândind, s'a întărâtat, vreme cu prilej cercând, să dea pre judecătorul la pierzare; Carele este Domnul tuturor şi Dumnezeul părinţilor noştri.

Prietenilor! Hristos a zis, unul din voi Mă va vinde; iară ei uitând veselia, s'au cuprins de întristare şi de frică, zicând: Spune, cine este acela? Dumnezeule al părinţilor noştri.

Celce pune mâna împreună cu Mine în blid cu obrăznicie, acestuia i-ar fi fost mai bine de n'ar fi trecut prin uşile vieţii nici odinioară. Pre acesta, cine era, l-a arătat Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea 8-a, Irmos:

Pentru legile părinteşti, fericiţii tineri în Vavilon mai na„inte nevoie pătimind, au scui„pat porunca cea nebunească a „Celuice împărăţia; şi împreu„nându-se cu focul de care nu „s'au ars, Celuice stăpâneşte „vrednică cântare l-au cântat: Pre „Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L „prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fericiţii apostoli, ceice au mâncat împreună cu Cuvântul în Sion şi împreună petrecând, au urmat Păstorului ca nişte miei şi împreună fiind cu Hristos, de Carele nu s'au despărţit, cu dumne-

zeescul cuvânt hrănindu-se, cu mulțumită au strigat: Pre Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea înălțați întru toți vecii.

Obiceiul prieteșugului uitându-l Iscarioteanul cel cu nume rău, și-a gătit spre vindere picioarele celece i s'a spălat și mâncând pâinea Ta, adecă trupul cel dumnezeesc, a ridicat vicleșug asupra Ta, Hristoase și n'a înțeles să strige: Pre Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea înălțați întru toți vecii.

Neînțelegătorul a luat trupul Tău cel deslegător de păcat și dumnezeescul sânge carele s'a vărsat pentru lume; dară nu s'a rușinat bând din Acela ce-L vându-se cu preț, nici de răutate nu s'a scârbit și n'a înțeles să strige: Pre Domnul lăudați-L lucrurile și-L prea înălțați întru toți vecii.

Cântarea 9-a, Irmos:

Din ospățul Stăpânului și din masa cea nemuritoare, veniți „credincioșilor la loc înalt, cu „gânduri înalte să ne îndulcim, „pre Cuvântul cel preaînalt din „cuvântul Lui cunoscându-L, pre „Carele Il slăvim.

Zis-a ucenicilor Cuvântul, în taină învățându-i: Mergeți în loc înalt, unde gândul se întărește, de gătiți paștile prin cuvântul cel fără de aluat și întărirea darului să o slăviți.

Tatăl M'a născut mai nainte de veci pre Mine, înțelepciunea cea împreună lucrătoare; și M'a zidit începătură căilor Lui, spre lucrurile ce se săvârșesc acum cu taină. Că, Cuvânt fiind din fire nezidit, primesc numirile trupului Celuice am luat acum.

Precum sunt om din fire, iară nu dupre nălucire, așa și firea ce s'a unit cu Mine, Dumnezeu este, dupre socoteala întoarcerii firilor întru Sine. Pentru aceasta să Mă cunoașteți pre Mine un Hristos, Carele păstrez acele din care sunt și acele întru care sunt și acelece sunt.

Svetilna de trei ori.

Cămara Ta, Mântuitorul meu, o văd împodobită și îmbrăcăminte nu am, ca să intru într'însa. Luminează-mi haina sufletului meu, dătătorule de lumină și mă mântuește.

LA LĂUDĂRI:

Punem Stihirile pre 4 și cântăm aceste Stihiri, glasul al 2-lea, singur glasul.

Adună-se acum adunarea jidovilor, ca să dea lui Pilat pre Ziditorul și făcătorul tuturor. O nelegiuiții, o necredincioșii! Că rânduesc spre judecată, pre Cel ce vrea să vie să judece vii și morții; pre Celce vindecă patimile, Il gătesc spre patimă. Doamne, îndelung răbdătorule, mare este mila Ta, slavă Ție.

Iuda cel fărădelege, Doamne, carele și-a întins mâna în blid, la cină împreună cu Tine, și-a întins mâinile fărădelege ca să ia arginții; și celce gândia pen-

tru preţul mirului nu s'a temut a Te vinde pre Tine, Cel fără de preţ; celce şi-a tins picioarele să i le speli Tu, Stăpânul, Te-a sărutat cu vicleşug, ca să Te dea celor fărădelege. Şi lepădându-se din ceata apostolilor şi aruncând cei treizeci de arginţi, n'a văzut învierea Ta cea de a treia zi, prin carea miluieşte-ne pre noi.

Iuda vânzătorul viclean fiind, cu sărutare vicleană a dat pre Mântuitorul, Domnul, pre Stăpânul tuturor ca pre un rob l-a vândut jidovilor. Ca o oaie spre junghiere, aşa a urmat mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, unul Cel mult îndurat.

Iuda sluga şi vicleanul, ucenicul şi pizmătareţul, prieten şi diavol; din lucruri s'a arătat că urma învăţătorului şi întru sine cugeta de vânzare; că zicea întru sine: Să-L dau pre acesta şi voiu dobândi banii ce se adună. Şi cerca să vândă şi mirul şi pre Iisus să-L prindă cu vicleşug. Dat-a sărutare şi a vândut pre Hristos. Ca o oaie spre junghiere, aşa a urmat unul Cel mult milostiv şi iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... glasul acelaş.

Pre Carele Isaia mai nainte miel l-a numit, vestindu-L, Acela a venit spre junghiere de bună voie şi şi-a dat spatele spre bătăi şi fălcile spre lovire cu palmele şi faţa nu şi-a întors despre ruşinea scuipărilor şi s'a osândit cu moarte de ocară. Toate de bună voie le-a primit, Cel fără de păcat; ca să dăruească tuturor învierea cea din morţi.

LA STIHOAVNĂ.

Stihirile glasul al 8-lea, singur glasul.

Astăzi, s'a adunat adunarea cea vicleană asupra lui Hristos şi s'au sfătuit asupra Lui cele deşarte, ca să dea lui Pilat spre moarte pre Cel nevinovat. Astăzi şi-a pus asupră Iuda sugrumare pentru bani şi s'a lipsit de amândouă vieţile, de aceasta trecătoare şi de cea dumnezeească. Astăzi, Caiafa a profeţit fără de voie, zicând: Mai bine este să piară unul pentru popor. Că a venit să pătimească pentru păcatele noastre, ca să ne scape pre noi din robia vrăjmaşului; ca un bun şi iubitor de oameni.

Stih: Celce a mâncat pâinea Mea, a mărit asupra Mea vicleşug.

Astăzi, îşi ascunde Iuda faţa cea iubitoare de săraci şi-şi descopere chipul lăcomiei; nu se mai grijeşte de săraci, nu mai vinde încă mirul celei păcătoase, ci mirul cel ceresc şi dintr'însul dobândeşte bani. Aleargă la jidovi, zicând celor fărădelege: Ce-mi veţi da mie şi eu voiu da pre El vouă? O iubire de bani a vânzătorului! Face vânzarea lesne de cumpărat. Pre voia cumpărătorilor face neguţătoria Celuiace se vinde; nu se scumpeşte la preţ, ci-L vinde ca pre un rob fugar. Că obiceiul furilor este să lepede cele de cinste. Acum ucenicul

a aruncat câinilor cele sfinte; și turbarea iubirii de argint l-a făcut a se întărâta asupra Stăpânului său; de a căruia ispită să fugim, strigând: Îndelung răbdătorule, Doamne, slavă Ție.

Stih: Ieșia afară și grăia împreună, asupra Mea șopteau toți vrăjmașii Mei.

Năravul tău este plin de vicleșug, Iudo fărădelege; că bolnăvindu-te de iubirea de argint, ai câștigat urâciune de oameni. Dar dacă iubiai bogăția, pentruce ai mers la Celce învață pentru sărăcie? Iară de-L iubiai pre Dânsul, pentruce ai vândut pre Cel fără de preț, dându-L spre ucidere? Spăimântează-te, soare, suspină pământule și cutremurându-te, strigă: Celace nu ții minte răul, Doamne, slavă Ție.

Cuvânt fărădelege au pus asupra Mea...

Nimenea să nu fie neîmpărtășit cinii Stăpânului, o credincioșilor! Nimenea să nu vie acum la masă cu vicleșug ca Iuda. Că acela luând pâinea, s'a lipsit de pâinea vieții, fiind numai chip de ucenic, iară cu fapta ucigător de față. Cu jidovii veselindu-se și cu apostolii împreună petrecând, urît a sărutat! Și sărutând a vândut pre Celce ne-a răscumpărat pre noi din blestem, pre Dumnezeu și Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă... glas acelaș.

Năravul tău este plin de vicleșug...

Caută mai sus.

Și acum... glasul al 5-lea.

Îndreptând spre cele de taină, Doamne, pre ucenicii Tăi, i-ai învățat, zicând: O prietenilor! Vedeți să nu vă despartă de Mine vreo frică; că de și pătimesc, dară pentru lume pătimesc. Să nu vă smintiți dar întru Mine, că n'am venit să-Mi slujească cineva Mie, ci să slujesc Eu și să-Mi pun sufletul răscumpărare pentru lume. Ci de-Mi sunteți prieteni, urmați Mie; celce voește să fie mai mare, să fie mai mic; Stăpânul ca sluga. Petreceți întru Mine, ca să aduceți struguri, că Eu sunt vița vieții.

Bine este a ne mărturisi Domnului...
Și celelalte.

Cetim apoi Ceas întâiu, la carele zicem troparul profeției, glasul al 3-lea.

Celace ai fost lovit cu palma pentru neamul omenesc și nu Te-ai mâniat, scoate din stricăciune vieața noastră, Doamne și ne mântuește pre noi.

Slavă... Și acum... tot acesta.

Prochimen, glasul I:

Să cunoască limbile că numele Ți este Domnul.

Stih:

Dumnezeule, cine se va asemăna Ție?

Din profeția lui Ieremia cetire.

Cap. 11—12, vers 18, 1—15

Doamne, arată-mi mie și voiu cunoaște; atunci am văzut meșteșugirile lor. Iar eu, ca un miel fără de răutate ce-l duc spre junghiere, n'am cunoscut că gândeau asupra mea gând rău, zicând: Veniți să băgăm lemn în pâinea lui și să-l pierdem de pre pământul celor vii și numele lui să nu se mai pomenească. Doamne al puterilor, Celce judeci cu dreptul, Carele ispitești ini-

mile și rărunchii, dă-mi să văd dela Tine răsplătire asupra lor; că Ție am descoperit îndreptarea mea. Pentru aceea așa zice Domnul asupra oamenilor din Anatot, ceice caută sufletul meu, zicând: Nu vei prooroci în numele Domnului; iar de nu, vei murì în mâinele noastre. Pentru aceea așa zice Domnul puterilor: Iată, Eu voiu cercetà asupra lor, tinerii lor vor murì de sabie și feciorii lor și fetele lor se vor stinge de foame. Și nu vor avea rămășiță, pentrucă voiu aduce rele asupra celorce locuesc în Anatot, în anul cercetării lor. Drept ești Tu, Doamne, că voiu răspunde către Tine. Insă judecăți voiu grăì către Tine, ce este că sporește calea necredincioșilor? Immulțitus'au toți ceice leapădă poruncile Tale. Săditu-i-ai pre ei și au prins rădăcină, odraslă au făcut și au făcut roadă; aproape ești Tu, Doamne, de gura lor și departe de rărunchii lor. Și Tu, Doamne, mă știi pre mine, ispitit-ai inima mea înaintea Ta; adună-i pre dânșii, ca pre niște oi spre junghiere și-i curățește pre ei spre ziua junghierii lor. Până când va plânge pământul și toată iarba țarinei se va usca de răutățile celor ce locuesc pre dânsul? Pierit-au dobitoacele și pasările, că au zis: nu va vedea Dumnezeu căile noastre. Picioarele tale aleargă și te slăbesc pre tine, cum te vei ținea de cei pre cai? Și în pământul păcii tale nădăjduești, ce vei face în furia Iordanului? Că și frații tăi și casa tatălui tău și aceștia s'au lepădat de tine și aceștia au strigat, dinapoia ta s'au adunat, să nu te încrezi întru ei, când vor grăì către tine bune. Părăsit-am casa mea, lăsat-am moștenirea mea, dat-am sufletul meu cel iubit în mâinile vrăjmașilor ei. Făcutu-s'a mie moștenirea mea, ca un leu în dumbravă dat-a asupra mea glasul său, pentru aceea o am urît pre ea, au peștera leoaicei îmi este moștenirea mea? Au peșteră este împrejurul ei? Mergeți, adunați toate fiarele țarinei, și să vie și să o mănânce pre ea. Păstori mulți au stricat viea mea, spurcat-au partea mea, făcut-au partea mea cea dorită pustie neumblată. Pusu-o-au pre ea întru piericiunea pierzării; pentru mine cu stingere s'a stins tot pământul, că nu este om, care să puie în inimă. Preste toată ieșirea în pustie au venit nevoi, că sabia Domnului va mâncà dela marginea pământului până la marginea pământului, nu este pace la tot trupul. Semănat-ați grâu și spini ați secerat, sorții lor nu vor folosi lor, rușinați-vă de fala voastră, de ocară înaintea Domnului. Că așa zice Domnul pentru toți vecinii cei răi, cari se ating de moștenirea Mea, care o am împărțit poporului Meu Israil: Iată, Eu îi voiu smulge pre ei din pământul lor și pre Iuda îl voiu scoate din mijlocul lor. Și va fi, după ce îi voiu scoate pre ei, mă voiu întoarce și îi voiu miluì pre ei și voiu face pre fiecare să locuiască în moșia sa și pre fiecare în pământul său.

Prochimen, glasul al 8-lea:

Rugați-vă și răsplătiți Domnului, Dumnezeului nostru.

Stih:

Cunoscut este în Iudea Dumnezeu, în Israil mare este numele Lui.

IN SFÂNTA ȘI MAREA ZI JOI

SEARA

Tocăm mai de vreme, la 8 ceasuri din zi și binecuvântând Arhiereul sau Preotul, începem Vecernia.

Apoi: Doamne strigat-am, pre glasul al 2-lea și punem stihirile pre 10 și cântăm aceste stihiri ale zilei, glasul al 2-lea, singur glasul, repetindu-le.

Adună-se acum adunarea jidovilor ca să dea lui Pilat pre Ziditorul și Făcătorul tuturor. O nelegiuiții, o necredincioșii! Că rânduesc spre judecată pre Celce va să vie să judece vii și morții; pre Celce vindecă patimile Il gătesc spre patimă. Doamne, îndelung răbdătorule, mare este mila Ta, slavă Ție.

Iuda cel fărădelege, Doamne, carele și-a întins mâna în blid,

la cină împreună cu Tine şi-a tins mâinile fărădelege ca să ia arginţii; şi celce gândia pentru preţul mirului, nu s'a temut a Te vinde pre Tine, Cel fără de preţ; celce şi-a tins picioarele să i le speli Tu, Stăpânul, Te-a sărutat cu vicleşug, ca să Te dea celor fărădelege. Şi lepădându-se din ceata apostolilor şi aruncând cei treizeci de arginţi, n'a văzut învierea Ta cea de a treia zi, prin carea miluieşte-ne pre noi.

Iuda vânzătorul viclean fiind, cu sărutare vicleană a dat pre Mântuitorul, Domnul, pre Stăpânul tuturor ca pre un rob L'a vândut jidovilor. Ca o oaie spre junghiere, aşa a urmat mielul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, unul Cel mult îndurat.

Iuda, sluga şi vicleanul, ucenicul şi pizmătareţul, prieten şi diavol; din lucruri s'a arătat că urmă învăţătorului şi întru sine cugeta de vânzare; că zicea întru sine: Să-L dau pre Acesta şi voiu dobândi banii ce se adună; şi cerca să vândă şi mirul şi pre Iisus să-L prindă cu vicleşug. Dat-a sărutare şi a vândut pre Hristos. Ca o oaie spre junghiere, aşa a urmat unul Cel mult milostiv şi iubitor de oameni.

Pre Carele Isaia mai nainte mieluşel L-a numit, vestindu-L, Acela a venit spre junghiere de bună voie şi Şi-a dat spatele spre bătăi şi fălcile spre lovire cu palme şi faţa nu Şi-a întors despre ruşinea scuipărilor şi S'a osândit cu moarte de ocară. Toate de bună voie le-a primit, Cel fără de păcat; ca să dăruească tuturor învierea cea din morţi.

Slavă.... Şi acum... glasul al 6-lea.

Iuda cu adevărat este fiul viperilor, celorce au mâncat mană în pustie şi au cârtit asupra hrănitorului; că încă fiind bucatele în gurile lor, cârtiau asupra lui Dumnezeu nemulţumitorii. Şi acesta, necredinciosul, ţiind în gură pâinea cerească, a făcut trădare împotriva Mântuitorului. O minte nesăţioasă şi îndrăznire fără de omenie! Pre Celce hrăneşte L-a vândut şi pre Stăpânul, pre Carele iubia, L-a dat spre moarte! Cu adevărat fiu al acelora este nelegiuitul acesta şi cu dânşii împreună a moştenit pierderea. Fereşte, Doamne, sufletele noastre de o neomenie ca aceasta, Celace Insuţi eşti neasemănat în îndelunga răbdare.

IEŞIRE cu Evanghelia. Lumină lină...

Prochimen, glasul 1-iu.

Scoate-mă, Doamne, dela omul viclean şi dela bărbatul nedrept mă scapă.

Stih:

Care gândia nedreptate în inimă toată ziua.

Dela Ieşire cetire.

Cap. 19, Vers 10.

Zis-a Domnul către Moisi: pogoară-te de spune poporului şi-i curăţeşte pre ei astăzi şi mâine şi să-şi spele hainele. Şi să fie gata în ziua a treia, că în ziua a treia se va pogorî Domnul pre muntele Sinai înaintea a tot poporul. Şi vei aşeza poporul prinprejur, zicându-le: păziţi-vă să

nu vă suiţi în munte, nici să vă atingeţi de ceva dintr'ale lui, că tot celce se va atinge de munte, cu moarte va murì. Să nu se atingă de el mână, că cu pietre se va ucide sau cu săgeată se va săgetà, ori vită, ori om fie, nu va trăi; iar dacă se vor depărta tunetele şi trâmbiţele şi norul dela munte, ei se vor sui în munte. Şi s'a pogorît Moisi din munte la popor şi i-a sfinţit pre ei şi şi-a spălat hainele sale. Şi a zis poporului: Fiţi gata, trei zile să nu vă apropiaţi de femei. Şi a fost a treia zi când se făcea ziuă, s'au făcut tunete şi fulgere şi nori întunecaţi pre muntele Sinai, glasul trâmbiţii răsună tare şi s'a spăimântat tot poporul cel din tabără. Şi a scos Moisi poporul întru întâmpinarea lui Dumnezeu din tabără şi a stătut subt munte. Iar muntele Sinai fumega tot, că se pogorîse Dumnezeu pre el în foc şi se suia fumul ca nişte fum din cuptor şi s'a spăimântat tot poporul foarte. Şi glasurile trâmbiţii se întăriau din ce în ce şi Moisi grăia; iar Dumnezeu răspundea lui cu glas.

Prochimen, glasul al 6-lea.

Scoate mă dela vrăjmaşii mei, Dumnezeule şi de ceice se scoală asupra mea, mântueşte-mă.

Stih:

Scapă-mă de ceice lucrează fărădelegea.

Dela Iov cetire.

Cap. 38—39, Vers 1:

Zis-a Domnul lui Iov prin vifor şi prin nor: Cine este celce ascunde de Mine sfatul şi ţine cuvintele Mele în inimă, şi socoteşte să le ascundă de Mine? Încinge ca un bărbat mijlocul tău şi te voiu întreba, iar tu să-Mi răspunzi. Unde ai fost când am întemeiat pământul? Spune-Mi de ai cunoştinţă? Cine a pus măsurile lui, de ştii? Sau cine este Celce a întins funie preste dânsul? Pre ce s'au întărit stâlpii lui şi cine este Acela ce a pus preste dânsul piatra cea din marginea unghiului? Când s'au făcut stelele, lăudatu-M'au cu glas mare toţi îngerii Mei. Şi am ocolit marea cu îngrădiri, când se vărsa afară şi ieşea din pântecele maicii sale. Şi am pus îmbrăcămintea ei nor, o am înfăşurat pre ea cu negură, şi i-am pus ei hotar înconjurându-o cu încuetori şi cu porţi. Şi i-am zis ei: Până aici să vii şi să nu treci, ci întru tine să se sfărâme valurile tale. Au doar în zilele tale ai tocmit lumina cea de dimineaţă şi luceafărul ş'a văzut rândul său? Apucatu-te-ai de aripile pământului, ca să scuturi pre cei necredincioşi de pre dânsul? Au tu ai luat din pământ lut şi ai făcut vieţuitor şi l-ai pus pre el ca să poată cuvântà pre pământ? Au tu ai luat dela cei necredincioşi lumina şi braţul mândrilor l-ai sfărâmat? Au venit-ai la izvoarele mării şi urmele adâncului umblatu-le-ai? Deschisuţi-s'au ţie de frică porţile morţii şi portarii iadului văzându-te pre tine s'au spăimântat? Au aflat-ai lăţimea cea de subt cer, spune-Mi dar cum este şi câtă este? Şi în ce pământ locueşte lumina şi întunerecul ce loc are? De mă vei duce la hotarele lor? De ştii cărările lor? Ştii când aveai să te naşti şi cât de mult este numărul anilor tăi? Au doar ai venit la vistieriile zăpezii şi vistieriile grindinei văzutu-le-ai? Au doar tu porţi grijă de ceasul vrăjmaşilor? Sau de ziua războiului şi a bătăii? Şi răspunzând Iov, a zis către Domnul: Ştiu că toate le poţi şi nu este Ţie nimic cu neputinţă. Că cine este, care ascunde de Tine sfatul şi-şi tăinueşte cuvintele şi socoteşte să le ascundă de Tine, cine'mi va spune mie cele ce n'am ştiut, lucruri mari şi minunate, care n'am cunoscut. Ascultă-mă, Doamne! Ca să grăesc şi eu şi Te voiu întreba, iar Tu mă învaţă. Cu auzul urechii Te-am auzit mai nainte, iar acum Te-a văzut ochiul meu.

Din Proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 50, Vers 4.

Domnul, Domnul mi-a dat mie limbă de învăţătură ca să cunosc când se cade a grăi cuvântul. Pusu-m'a dimineaţa, dimineaţa mi-a pus mie ureche, ca să aud. Şi învăţătura Domnului îmi deschide mie urechile; iar eu nu stau împotrivă, nici mă pricesc. Spatele mele le-am dat spre bătăi şi fălcile mele spre pălmuiri şi faţa mea nu o am întors de către ruşinea scuipărilor. Şi Domnul, Domnul ajutor s'a făcut mie, pentru aceea nu m'am ruşinat şi am pus faţa mea ca o piatră vârtoasă şi am cunoscut că nu mă voiu ruşinà. Pentrucă aproape este celce m'a îndreptat pre mine, cine este celce se judecă cu mine? Să stea cu mine împreună şi cine este celce se judecă cu mine? Să se apropie de mine; iată Domnul, Domnul va ajutà mie; cine îmi va face mie rău? Iată voi toţi ca o haină vă

veţi învechi şi ca molia va mânca pre voi. Cine este întru voi, care se teme de Domnul? Să audă glasul slugii Lui; ceice umblă întru întunerec şi nu este lor lumină, nădăjduiţi întru numele Domnului şi vă întăriţi întru Dumnezeu. Iată voi toţi aprindeţi foc şi întăriţi flacără, umblaţi întru lumina focului vostru şi întru flacăra care aţi aprins şi pentru mine s'au făcut acestea vouă, întru durere veţi adormi.

Apoi, Ectenia cea mică, Sfinte Dumnezeule...

Prochimenul Apostolului, glasul al 7-lea.

Boierii poporului s'au adunat într'una asupra Domnului şi asupra Unsului Lui.

Stih:

Pentruce s'au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat cele deşerte.

APOSTOLUL

Din cartea cea către Corinteni, a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 11, 23;

Fraţilor, eu am luat dela Domnul, care am şi dat vouă: că Domnul Iisus în noaptea întru carea S'a dat, luând pâine şi mulţumind a frânt şi a zis: Luaţi mâncaţi, acesta este trupul Meu, carele se frânge pentru voi; aceasta să faceţi întru pomenirea Mea. Asemenea şi paharul după cină, grăind: Acest pahar, legea cea nouă este întru sângele Meu; aceasta să faceţi de câte ori veţi bea întru pomenirea Mea. Că de câte ori veţi mânca pâinea aceasta şi veţi bea paharul acesta, moartea Domnului vestiţi, până când va veni. Pentru aceasta oricine va mânca pâinea aceasta, sau va bea paharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului şi sângelui Domnului. Ci să se ispitească omul pre sine şi aşa din pâine să mănânce şi din pahar să bea. Că celace mănâncă şi bea cu nevrednicie, judecată lui-şi mănâncă şi bea, nesocotind trupul Domnului. Pentru aceasta între voi mulţi sunt neputincioşi şi bolnavi şi dorm mulţi. Că de ne-am fi judecat pre noi înşine, nu ne-am fi osândit; iară judecându-ne, dela Domnul ne certăm, ca nu cu lumea să ne osândim.

Aliluia, glasul al 6-lea.

Fericit este celce înţelege pre săracul şi mişelul; în ziua cea rea va scăpa pre el Domnul.

Stih:

Vrăjmaşii mei au zis mie rele, când va muri şi să piară numele lui.

Stih:

Celce mănâncă pâinile mele, a mărit asupra mea vicleşug.

Evanghelia dela Mateiu.

Zis a Domnul ucenicilor Săi: Ştiţi că după două zile paştile vor fi...

Şi pre rând dumnezeeasca Liturghie a marelui Vasilie. In loc de cântarea Heruvicului, cântăm acest Tropar, glasul al 6-lea.

Cinei Tale cei de taină, astăzi Fiul lui Dumnezeu părtaş mă primeşte; că nu voiu spune vrăjmaşilor Tăi taina Ta, nici sărutare Iţi voiu da ca Iuda; ci ca tâlharul mă mărturisesc Ţie: pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Iară în locul Axionului, cântăm Irmosul cântării a 9-a:

Din ospăţul Stăpânului...

Şi în loc de Chinonic, cântăm iarăş troparul:

Cinei Tale cei de taină...

Şi când se împărtăşesc cu dumnezeeştile taine, îl cântăm de multe ori, până se împărtăşesc toţi. Şi în loc de:

Să se umple gura noastră de lauda Ta, Doamne... tot troparul de mai sus.

După rugăciunea Amvonului, se face spălarea şi urmarea ei precum arată Tipicul. Apoi se dă anafura şi apolis. Iară la masă mâncăm cu untdelemn şi bem şi vin. După cinare cetim cea mică, la care cântăm Tricântarea care urmează după serviciul spălării.

RÂNDUIALA

Ce se face la sfânta şi dumnezeească spălarea picioarelor, în Joia cea mare.

După rugăciunea Amvonului, iese preotul precum este îmbrăcat, afară de uşa cea mare a Bisericii cu cădelniţa în mână şi merg înainte cu făclii aprinse, unde este gătită spălarea de Eclesiarhul, fiind rânduiţi 12 fraţi cari sunt să se spele de cel mai mare. Intre cari trebuie să fie portarul şi un Econom, în chipul lui Petru. Ieşind cei doisprezece, cântă Psalmul 50, apoi Cântăreţii încep a cânta aceste tropare din Canonul din Joia mare.

Cântarea 5-a, glasul al 6-lea, Irmos:

Cu legătura dragostei fiind legaţi apostolii şi dându-se pre „sine lui Hristos, Celuice stă„pâneşte toate, li s'a spălat picioa„rele cele frumoase bine vestind „pace tuturor.

Ceeace ţine apa cea neţinută şi cea mai presus în aer, carea înfrâneză adâncurile şi opreşte mările, înţelepciunea lui Dumnezeu, a turnat apă în spălătoare şi a spălat picioarele slugilor, Stăpânul.

Arătat-a ucenicilor Stăpânul pildă de smerenie, că Celce îmbracă cerul cu nori S'a încins cu ştergătorul şi a plecat genuchile de a spălat picioarele slugilor; întru a Căruia mână este vieaţa tuturor celorce sunt.

Apoi cântăm şi aceste stihiri ale spălării glasul 1-iu, singur glasul:

Celace Te-ai încins cu ştergătorul şi ai spălat picioarele ucenicilor, Hristoase Dumnezeule, spală întinăciunea sufletului nostru şi ne încinge pre noi cu legătură duhovnicească, ca să facem poruncile bunătăţii Tale.

Glasul al 2-lea:

Vrând să luăm mare facere de bine, credincioşii să alergăm cu bună cucernicie la cinstita spălare: nu întinăciunea trupească spălând, ci sufletele în taină sfinţindu-ne, că Hristos, Mântuitorul nostru, Celce caută pre pământ şi-l face de se cutremură, Se pleacă Insuşi pre Sine şi Se atinge de talpe de lut, dăruind tare înălţare asupra a toată puterea protivnică. Acestuia cu bună mulţumită să-I strigăm: Celace ne-ai

arătat nouă cale prea bună pentru înălțare, smerenia, mântuește-ne, Bunule, ca un iubitor de oameni.

Asemenea:

P etru se sfia să i se spele picioarele, prin preacuratele mâini, cu care Adam s'a zidit; dar a auzit: de nu te voiu spăla pre tine, nu ai parte cu Mine. Și așa de multă frică fiind cuprins, a strigat Ție: Doamne, nu numai picioarele să-mi speli, ci și mâinile și capul. O mari darurile Stăpânului! că făgăduește a face părtași darului Său pre ucenici și a avea parte cu dânșii întru slava cea negrăită; precum și la paharul cel de taină a zis: că-l va bea acela nouă împreună cu dânșii, întru împărăția cerurilor. Cărui păhar învrednicește-ne și pre noi, ca un milostiv și de oameni iubitor.

Glasul al 8-lea.

A stăzi, Cel neapropiat dupre ființă, datoria de rob a luat; cu ștergătorul s'a încins, Celace îmbracă cerul cu nori; apă a turnat în spălătoare, Celace oarecând a despărțit Marea Roșie; și plecând genuchile, a început a spăla picioarele ucenicilor și a le șterge cu ștergătorul, cu carele era încins. Și când le-a spălat picioarele, le-a zis: voi curați sunteți, dară nu toți; însemnând pre celce L-a vândut.

Slavă... glasul al 6-lea.

M ai bine ar fi fost, Iudo, de nu te-ai fi zămislit în pântecele maicii tale; bine ar fi fost ție, vânzătorule, de nu te-ai fi născut, înstrăinatule dela Fiul lui Dumnezeu. Că prin tine s'a rupt cununa ucenicilor lui Hristos și via cea adevărată o a cules tâlharul celce s'a răstignit. Prin tine s'a tăiat îngrădirea și Biserica cea nefăcută de mână o au stricat călcătorii de lege. Fie, că de mirul celei păcătoase te-ai rușinat, că era de mult preț; dar cum nu te-ai temut a vinde celor fărădelege sângele Celui drept? Mai bine ar fi fost de nu te-ai fi născut, înstrăinatule dela Fiul lui Dumnezeu.

Și acum... glasul al 8-lea:

C u dormitare diavolească fiind cuprins Iuda, a adormit întru moarte. Vreme era să privegheze, vreme era să se trezvească; să-i suspine inima, să-i lăcrămeze ochii. Suflete al meu, priveghiază tu; că mare este tăria crucii; Hristos este lângă ușî; paștile ce vor să se jertfească au venit. Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi Ecteniile acestea.

Cu pace Domnului să ne rugăm!

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm!

Pentru ca să se binecuvinteze şi să se sfinţească spălarea aceasta, cu puterea, cu lucrarea şi cu venirea Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm!

Pentru ca să fie apa aceasta spre spălarea spurcăciunii păcatelor noastre, Domnului să ne rugăm!

Pentru ca să ne apărăm noi de toată supărarea, mânia şi nevoia, Domnului să ne rugăm!

Apără, mântueşte, miluieşte şi ne păzeşte pre noi, Dumnezeule, cu darul Tău!

Pre preasfânta, curata, prea binecuvântata, slăvita, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare şi pururea fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenindu-o; pre noi înşine şi unul pre altul şi toată vieaţa noastră lui Hristos, Dumnezeu, să o dăm.

Ectonisul:

Că Tu eşti curăţirea şi sfinţirea sufletelor noastre şi Ţie slavă înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi Preotul sau cel mai mare, se roagă cu glas mare.

Doamne şi prea bunule Dumnezeu, Celace eşti neapropiat cu Dumnezeirea, Carele ai luat chip de slugă şi spre închipuirea smereniei cei mântuitoare ai spălat picioarele ucenicilor Tăi cu preacurate mâinile Tale şi le-ai şters cu ştergătorul; caută şi acum spre noi, nevrednicii robii Tăi, cari urmăm smereniei Tale, celei atât de preaslăvite şi ne învredniceşte să ne spălăm de spurcăciunile trupeşti şi de necurăţiile sufletului cu atingerea apei acesteea. Dărueşte nouă pogorîrea cea nevăzută a preasfântului Tău Duh; întăreşte sufletele şi trupurile noastre contra şarpelui celui înşelător, carele păzeşte călcâiul nostru. Ca fiind curaţi să slujim Ţie cu bună mulţumită, călcând preste şerpi şi preste scorpii şi preste toată puterea vrăjmaşului.

Ectonis:

Că Ţie se cuvine toată slava, cinstea şi închinăciunea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început şi cu preasfântul şi bunul şi de vieaţă făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi: Pace tuturor!

Capetele voastre Domnului să le plecaţi!

Cel mai mare să se roage în taină:

Doamne, Dumnezeul nostru, Celace ne-ai arătat nouă măsura smereniei prin plecarea Ta cea prea înaltă şi pre cel smerit cu voinţa, întâiu chemându-l, ne-ai învăţat pre noi să slujim unul altuia; înalţă-ne pre noi cu smerenia cea dumnezeească; păzeşte-ne nespurcaţi, spălaţi pururea cu lacrimi, curăţiţi cu lumina darului Tău celui curăţitor. Ca să cădem, ca nişte fii, la Tine pururea şi să aflăm milă şi îndurare la judecata Ta cea înfricoşată.

Ecfonis:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti; şi Ţie slavă înălţăm şi Părintelui Tău celui fără început şi prea sfântului şi bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi, Diaconul sau Preotul zice:

Pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie, pre Domnul Dumnezeu să-L rugăm.

Şi ceice vor să se spele, şed pre scaunele cele gătite şi începând a se ceti Evanghelia spălării, dela Ioan, cel mai mare se scoală şi când zice:

Şi şi-a pus veşmintele...

Atuncea Arhiereul, sau cine va fi mai mare, se desbracă de veşmânt; şi când zice:

Şi luând ştergătorul s'a încins...

Luând ştergătorul se încinge şi cel mai mare iară când zice:

După aceea a turnat apă în spălătoare;

Toarnă şi cel mai mare apă; şi când zice:

Şi a început a spăla picioarele ucenicilor şi a le şterge cu ştergătorul cu carele era încins;

Începe şi cel mai mare a spăla dela portar până la Econom, picioarele tuturor celor doisprezece, le şterge şi le sărută. Iară când vine la Econom se cetește.

Deci, a venit la Simon Petru şi a zis acela: Doamne! Tu vrei să speli picioarele mele?

Şi când cetește:

Răspuns-a Iisus şi i-a zis lui: Ce fac Eu, tu nu ştii acum, iară vei cunoaşte după acestea.

Economul zice:

Nu vei spăla picioarele mele în veci.

Şi răspunde cel mai mare zicând:

De nu te voiu spăla, nu vei avea parte cu Mine.

La aceasta răspunde Economul:

Doamne, nu numai picioarele mele, ci şi mâinile şi capul.

Atuncea răspunde cel mai mare:

Celce este spălat, nu trebuie decât picioarele a le spăla şi este curat tot şi voi curaţi sunteţi, dară nu toţi.

Şi celelalte.

Apoi Economul şeade şi-i spală cel mai mare picioarele.

După aceea merge cel mai mare la locul său, se descinge de fotă şi de ştergător şi-şi ia veşmintele sale şi şeade. Şi iară cetește preotul sau diaconul.

Deci, dacă a spălat picioarele lor şi şi-a luat veşmintele Sale, şezând iarăş a zis lor:

Arhiereul sau cine va fi mai mare, stând, zice:

Cunoaşte-ţi ce am făcut vouă? Voi mă numiţi pre mine învăţător şi Domn şi bine ziceţi, că sunt. Deci, dacă Eu, Domnul şi învăţătorul, am spălat picioarele voastre şi voi datori sunteţi unul altuia să spălaţi picioarele; că pildă am dat vouă că, precum Eu am făcut vouă şi voi să faceţi. Amin, amin zic vouă: nu este sluga mai mare decât Domnul său, nici solul mai mare decât celce l-a trimis pre el; de ştiţi acestea, fericiţi sunteţi de le veţi face.

Şi după Evanghelie, Preotul cetește rugăciunea aceasta.

Domnului să ne rugăm!

Doamne Dumnezeul nostru, Celace după multă mila Ta Te-ai smerit pre Sine-Ţi, luând chip de rob; Carele în vremea patimilor Tale celor mântuitoare şi făcătoare de viaţă, de bună voie

Ţi-ai îngăduit a cina cu sfinţii Tăi ucenici şi apostoli; şi după aceea Te-ai încins cu fota şi ai spălat picioarele lor, dându-le lor chip de smerenie şi de dragoste unul către altul şi ai zis: Precum am făcut Eu vouă, aşa şi voi să faceţi unul altuia; Insuţi şi acum, Stăpâne, vino în mijlocul nevrednicilor robilor Tăi, cari urmăm pildei Tale şi spală toată întinăciunea şi necurăţia sufletelor noastre; ca, înlăturând praful ce s'a lipit de noi prin păcate şi ştergându-ne unul pre altul cu ştergătorul dragostei, să putem plăcea Ţie în toate zilele vieţii noastre şi să aflăm milă înaintea Ta.

Ecfonisul:

Că Tu eşti Celace binecuvintezi şi sfinţeşti toate, Hristoase, Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău, Celui fără început şi prea stântului şi Bunului şi de viaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

După aceea se stropesc toţi fraţii la feţe din spălătoare. Apoi mergem în biserică, cântând aceste troparе din cântarea 5, a Vinerii cei mari. Glasul al 6-lea.

Dacă şi-au spălat picioarele şi mai nainte s'au curăţit cu împărtăşirea dumnezeeştei Tale taine, Hristoase, slugile Tale s'au suit acum împreună cu Tine, din Sion la muntele cel mare al măslinilor, lăudându-Te pre Tine, Iubitorule de oameni.

Zis-ai: vedeţi prietenilor, nu vă turburaţi; că acum s'a apropiat ceasul, ca să Mă prindă şi să Mă dau morţii de mâinile celor fărădelege; şi toţi vă veţi risipi, lăsându-Mă singur; dar vă voiu aduna iarăş ca să Mă predicaţi pre Mine, iubitorul de oameni.

După acestea zicem: Fie numele Domnului...

De trei ori.

Slavă... Şi acum... Psalm 33.

Bine voiu cuvânta pre Domnul....

Şi se dă anafură fraţilor, se face apolisul şi mergem la masă şi mâncăm bucate cu untdelemn şi bem vin.

Cade-se a şti:

Că de se va întâmpla Buna-Vestire în Vinerea cea mare, să se caute tipic la sfârşitul cărţii litera C.

Intru această mare Joi, cetim pavecerniţa cea mică, la care cântăm Tricântarea lui Andrei Criteanul.

Cântarea 5, glasul al 8-lea, Irmos:

Întunerecul sufletului meu risipeşte-l, dătătorule de lumină, „Hristoase Dumnezeule, Celace „ai gonit întunerecul cel mai „dinainte al adâncului şi-mi dă„rueşte lumina poruncilor Tale, „Cuvinte; ca mânecând, să Te „slăvesc pre Tine. De două ori.

S'a înfrumuseţat cina şi Ţi S'a gătit Pasha, precum ai zis, Hristoase; ci Iuda se învăţa spre vânzarea Ta şi fiind cu Tine, afară se unia cu iubirea de argint pentru preţul Tău.

Se scoală dela cină şi cu fota îşi încinge mijlocul de voie Hristos şi-şi pleacă grumazii, dară Petru, striga: nici odinioară nu vei spăla picioarele mele, făcătorul meu; spală-le însă!

A primit pâine în mâini, spre vânzarea Ta, Iuda, vicleanul ucenic, carele Te-a şi trădat cu vicleşug; după ce şi el şi-a întins picioarele, pre care Insuţi le-ai spălat şi le-ai şters cu fota.

Cu sărutare vicleană îşi deschidea atuncea gura către Tine, Iuda, sărutând trupul Tău şi strigând: bucură-Te, învăţătorule! — el, vânzătorul, sluga şi vicleanul.

Petru văzând celece se petreceau atuncea, de spaimă fiind cuprins, fiind întrebat de o slujnică, s'a lepădat de Tine, Domnul, nu numai precum ai zis, ci precum ai ştiut, Celace toate le ştii.

Se pălmueşte ziditorul şi se bate zidirea prin batjocorirea Lui; se loveşte de voie cu trestie şi cele din înălţime se pleacă; să scuipă judecătorul şi toate temeliile pământului se clătesc.

Slavă...

Cu spini se încununează Dumnezeu, Carele înfrumuseţează tot pământul cu flori; primeşte rane şi cu îndelungă răbdare rabdă ocări; poartă porfiră de ocară şi toate le rabdă şi pătimeşte cu trupul, Dumnezeu fiind.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Să strige Ioan, spuind prin învăţătura sa Dumnezeiasca Ta întrupare; că adecă, Cuvântul trup s'a făcut din Fecioară cu neschimbare şi a rămas cu firea Dumnezeu precum era, nedespărţindu-se de sânurile Părintelui.

Cântarea 8, Irmos:

Celce acoperi cu ape cele mai pre deasupra ale Tale, Celace „pui mării hotar nisipul şi toate „le ţii; pre Tine, Te laudă po„poarele, pre Tine, Te slăveşte „luna, Ţie-ţi aduce toată făptura „cântare, ca făcătorului tuturor „în veci.

Celace îmbraci cerul cu nori, Iisuse şi împărăţeşti pre scaunul slavei cu Părintele cel veşnic, Tu, luând fota, Te-ai încins, ca să speli picioarele cele de ţărână, tot foc fiind, Cuvinte, măcar de Te-ai şi întrupat.

După ce a spălat picioarele tuturor, a şezut Iisus, zicând ucenicilor Săi: văzut-aţi ce am făcut Eu acum? Pildă de smerenie dându-vă tuturor. Ca, celce va voi a fi întâiu, să fie mai pre urmă decât toţi cu voirea.

Iată, curaţi sunteţi, dară nu toţi, a zis Hristos prietenilor cari şedeau la cină; iar ei se întrebau între sine neînţelegând cuvântul. Mai apoi Domnul a spus numele vânzătorului.

După ce a grăit acestea, Hristos a venit la muntele Eleonului

împreună cu Ucenicii şi le zicea: să mergem de aicea! Că iată, a sosit vânzătorul şi nimenea să nu se lepede de Mine, căci de voie pătimesc.

O sărutare înşelătoare! Bucură-te, Învăţătorule! zicea Iuda lui Hristos şi împreună cu cuvântul Îl trădă spre junghiere; şi sărutarea era semnul ce dăduse celor fărădelege: pre Carele Eu voiu săruta, Acela este, care m'am făgăduit a-L da vouă.

Prins ai fost, Dumnezeule al nostru, de poporul cel fărădelege, nici de cum împotrivindu-Te, nici strigând mielule a lui Dumnezeu, ci toate răbdând: a fi întrebat, a Te judeca, a fi bătut, a fi legat şi a fi dus cu arme şi cu fuşti la Caiafa.

Să se răstignească Iisus Hristos, striga poporul evreesc, cu preoţii şi cu cărturarii. O, popor necredincios! Ce a făcut Celce S'a arătat în lume? Că pre Lazăr l-a sculat din mormânt şi a făcut cale oamenilor către mântuire?

Înaintea judecăţii lui Pilat, poporul cel fărădelege, răcnind, striga: Răstigneşte-L pre Acesta şi ne slobozeşte pre Varavà cel legat şi ucigaş; şi pre Hristos mai întâiu bătându-L, ia-L, ia-L şi cu tâlharii Îl răstigneşte.

Binecuvântăm pre Tatăl...

O nespusă pogorîre! O, negrăit sfat! Că foc fiind, ai spălat picioarele vânzătorului, Mântuitorule şi spălându-le nu le-ai ars şi ai împărţit pâine la cină şi tainica servire o ai învăţat.

Şi acum, a Născătoarei de Dumnezeu.

O auzire nouă! Dumnezeu este fiu al femeiei! Naşterea fără sămânţă, maică fără de bărbat şi Cel născut Dumnezeu! O, minunată auzire! O, înfricoşată zămislire! O, nestricăcioasă naştere a fecioarei! Cu adevărat toate sunt mai presus de minte şi mai presus de ştiinţă.

Cântarea 9-a, Irmos:

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul lui Israil, Celce „a ridicat nouă corn de mântu„ire în casa lui David, slugii Sale, „întru care ne-a cercetat pre noi „răsăritul cel dintru înălţime şi „ne-a îndreptat pre calea păcii.

Iarăş dormiţi? a zis Hristos ucenicilor; priveghiaţi, că s'a apropiat ceasul; sculaţi-vă, să ne ducem, prietenii mei; că iată, ucenicul vânzător având toată oastea, vine să Mă dea ucigaşilor de oameni.

Sărutarea ta este vicleană şi închinăciunea amară; cui grăeşti tu, înşelătorule, când zici: bucură-te Ravvi? Prietene, zice Hristos, pentruce ai venit? Dacă pentru a Mă săruta, pentru ce-Mi pui înainte cuţit uns cu miere?

Judecătorule nevinovate, de voie ai venit să stai, Hristoase, înaintea judecăţii lui Pilat, ca să ne scapi de datoriile noastre.

Drept aceea ai răbdat, Bunule, a fi rănit cu trupul, ca toți să luăm mântuire.

I a-L, ia-L, răstignește-L pre Celce se zice Hristos, strigau oarecând Iudeii către Pilat. Iară acesta mâinile își spăla și cu condeiu le scria vina Lui; Aceluice dărueşte tuturor nemurire.

C u prisos strigau cei fărădelege: Ia-L, ia-L, răstignește pre Hristos și ca pre un osândit cereau a-L ucide. Au doară nu Acesta a înviat morții, a curățit leproșii, pre ceeace-i curgea sânge o a tămăduit și pre paralitici i-a îndreptat?

C e rău a făcut de strigați foarte să se răstignească Hristos? Insuș Pilat zicea către poporul cel nebun, că vină nu află în El. Iar ei mai cu amar strigau: Ia-L, ia-L, răstignește pre Mântuitorul tuturor.

O Iudei fărădelege! O popor neînțelegător! Au nu vă aduceți aminte de minunile lui Hristos, de mulțimea tămăduirilor? Au n'ați simțit puterea Lui cea dumnezeească? Ci precum mai nainte părinții voștri, așa și voi ați rămas împietriți.

Slavă...

B ătut fiind, tăcătorule al meu, pentru mine Te-ai dat a Te răstigni; ca mântuirea mea în mijlocul pământului lucrându-o, să izvorăști lumii viață și să faci nemuritori prin sângele Tău cel cinstit, pre ceice se închină Ție.

Și acum...

M ielușeaua Ta, Stăpâne, stând înaintea crucii, Te tânguia pre Tine, tăcătorul tuturor, văzând a Ta îndelungă răbdare. Pentrucă de voie Te-ai născut cu trup și cu dânsul toate patimile ai răbdat, ca să mântuești lumea.

Și iarăș Irmosul:

Bine este cuvântat Domnul...

In amândouă stranele împreună.

După Sfinte Dumnezeule... și Tatăl nostru... zicem Condacul:

Pre Celce s'a răstignit pentru noi...

Și celelalte dupre obiceiu și Apolisul.

Iară Dupăcinarea o cetim pe la chilii

Mitropolia Moldovei (Iași).

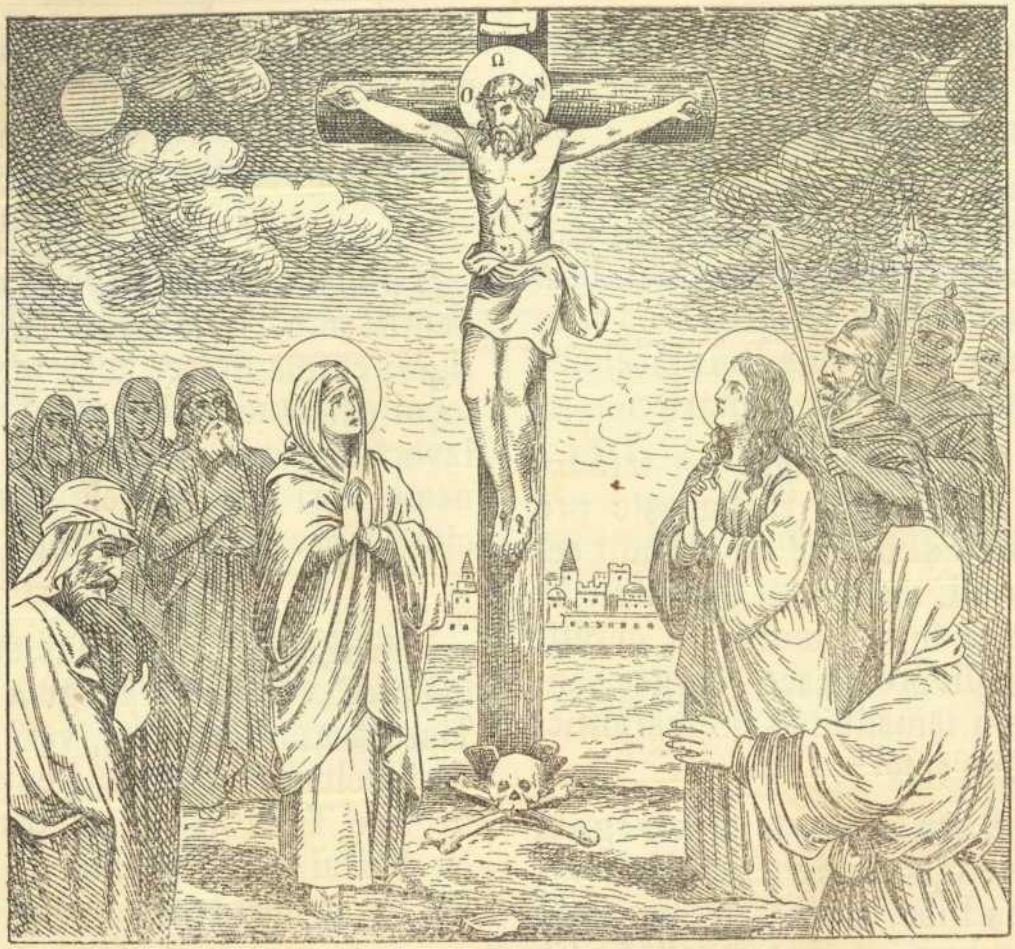

SLUJBA SFINTELOR

ŞI

MÂNTUITOARELOR PATIMI

ALE DOMNULUI DUMNEZEULUI ŞI MANTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS.

În sfânta şi marea zi Joi seara, toacă la 2 ceasuri din noapte şi trag clopotele; şi adunându-ne în Biserică, facem începutul dupre obiceiu precum s'a arătat Joi a cincia săptămână. Apoi Aliluia pre glasul al 8-lea şi troparul:

Când slăviţii ucenici la spălarea cinei s'au luminat, atuncea Iuda cel rău credincios, cu iubirea de argint bolnăvindu-se, s'a întunecat; şi judecătorilor celor fărădelege, pre Tine, judecătorul cel drept Te-a dat. Vezi, iubitorule de avuţie, pre Celace pentru acestea spânzurare şi-a agonisit. Fugi de sufletul nesăţios, cel ce a îndrăznit unele ca acestea asupra învăţătorului. Celace eşti spre toţi bun, Doamne, slavă Ţie.

Il cântăm de trei ori, rar şi cu cântare dulce. Apoi, Ectenia cea mică şi împarte Eclesiarhul tăclii fraţilor. După acesta zice Preotul sau Diaconul:

Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta sfânta Evanghelie...

Şi ceteşte întâia Evanghelie dela Ioan, Aşezământul sfintelor patimi:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: acum s'a preaslăvit Fiul Omului...

Sfârşitul:

In care a intrat El şi ucenicii Lui...

Şi sfârşindu-se Evanghelia, zicem:

Slavă îndelung răbdării Tale, Doamne, slavă Ţie Doamne, slavă Ţie.

Şi îndată cântăm ANTIFOANELE, repetînd toate troparele.

ANTIFONUL 1, glasul al 8-lea.

Boierii popoarelor s'au adunat împreună, asupra Domnului şi asupra unsului Lui.

Cuvânt călcător de lege au pus asupra mea; Doamne, Doamne, nu mă lăsa pre mine.

Simţirile noastre curate să le aducem înaintea lui Hristos şi ca nişte prieteni ai Lui, sufletele să le jertfim pentru Dânsul şi să nu ne sugrumăm cu grijile lumii ca Iuda; ci, să strigăm în cămările sufletelor noastre: Tatăl nostru, Carele eşti în ceruri, scapă-ne pre noi de cel viclean.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară ai născut, ceeace nu ştii de nuntă şi Fecioară ai rămas, Maică nenuntită, Născătoare de Dumnezeu, Marie; roagă pre Hristos, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască pre noi.

ANTIFON al 2-lea, glasul al 6-lea.

Alergat-a Iuda, zicând cărturarilor celor fărădelege: ce-mi veţi da mie şi eu voiu da pre El vouă? Iar, în mijlocul celorce se tocmiau, ai stătut nevăzut Însuţi, Tu, de Carele era tocmeala; cunoscătorule de inimi, milostiveşte-Te spre sufletele noastre.

Cu milostenie să slujim lui Dumnezeu, ca Maria la cină şi să nu ne agonisim iubire de argint ca Iuda; ca să fim pururea cu Hristos Dumnezeu.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Nu înceta Fecioară rugând pururea pre Celce L-ai născut negrăit, ca pre un iubitor de oameni, să mântuească din nevoi pre ceice scapă la tine.

ANTIFON, al 3-lea, glasul al 2-lea.

Pentru învierea lui Lazăr, Doamne, pruncii jidoveşti au strigat Ţie, iubitorule de oameni, Osanna! Iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

La cina Ta, Hristoase Dumnezeule, zis-ai mai nainte ucenicilor Tăi: unul din voi va să mă vândă; iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

Intrebând Ioan, Doamne, cine este celce va să Te vândă? L-ai dovedit pre acela prin pâine; iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

Cu treizeci de arginţi şi cu sărutare vicleană Te căutau jidovii să Te ucidă, Doamne; iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

La spălarea Ta, Hristoase Dum-

nezeule, ai poruncit ucenicilor Tăi: Aşa să faceţi, precum vedeţi; iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

Privegheaţi şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită, zis-ai ucenicilor Tăi, Hristoase Dumnezeul nostru; iară Iuda cel fărădelege n'a vrut să înţeleagă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Mântueşte din nevoi pre robii tăi, Născătoare de Dumnezeu; că toţi după Dumnezeu la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositoare.

Şezânda, glasul al 7-lea.

La aceste şezânde nu şedem, pentrucă preotul cădeşte sfântul altar.

Ospătând la cină pre ucenici şi cunoscând vicleşugul vânzării, ai vădit atuncea pre Iuda, ştiindu-l pre el că nu se va îndrepta; şi vrând ca să arăţi tuturor, că Te-ai dat de bună voie, ca să răpeşti lumea dela cel strein; Indelung răbdătorule, Slavă Ţie.

Slavă.

Sfârşitul.

Şi acum... toată. Apoi: Şi pentru ca să ne învrednicim noi... Se cetește a doua evanghelie, dela Ioan:

In vremea aceea ieşit-a Iisus cu ucenicii Săi...

Sfârşitul:

Şi ca să mănânce paştile.

După Evanghelie cântăm:

ANTIFON al 4-lea, glasul al 5-lea:

Astăzi Iuda lasă pre învăţătorul şi primeşte pre diavolul, se orbeşte cu patima iubirii de bani, cade din lumină întunecatul. Că în ce chip ar fi putut vedea celce a vândut pre luminătorul în treizeci de arginţi? Iară nouă a răsărit Celce a pătimit pentru lume; către Carele să strigăm: Celace ai pătimit şi nu Te-ai îndurat de oameni, Slavă Ţie.

Astăzi Iuda se leapădă de cinstea lui Dumnezeu şi se înstreinează de dar; fiind ucenic, se face vânzător; în primire prietenească ascunde vicleşug şi nebuneşte socoteşte că este mai bine a sluji iubirii de argint, decât dragostei stăpânului, făcându-se povaţă adunării cei fărădelege. Iară noi având mântuire pre Hristos, să-L slăvim.

Să avem iubire de fraţi ca nişte fraţi întru Hristos; iar nu nemilostivire către cei de aproape ai noştri; ca să nu ne osândim ca sluga cea nemilostivă pentru bani şi ca Iuda căindu-ne fără de nici un folos.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Preaslăvite s'a grăit de tine pretutindenea, Născătoare de Dumnezeu Marie; că ai născut dupre trup pre făcătorul tuturor, prea lăudată, carea nu ştii de nuntă.

ANTIFON al 5-lea, glasul al 6-lea.

Ucenicul a tocmit preţul învăţătorului şi a vândut pre Domnul în treizeci de arginţi cu sărutare vicleană; dându-L pre El celor fărădelege, spre moarte.

Astăzi făcătorul cerului şi al pământului a zis ucenicilor Săi: S'a apropiat ceasul şi a sosit Iuda, celce Mă vinde; nimenea să nu se lepede de Mine, văzându-Mă pre cruce în mijlocul a doi tâlhari. Că pătimesc ca un om şi mântuesc, ca un iubitor de oameni, pre ceice cred întru Mine.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ai zămislit negrăit în veacul cel mai de pre urmă şi ai născut pre Ziditorul tău, pre Acela roagă-L, să mântuească sufletele noastre.

ANTIFON al 6-lea, glasul al 7-lea.

Astăzi priveghează Iuda să vândă pre Domnul, pre Mântuitorul lumii cel mai nainte de veci, pre Celce a săturat mulţime de oameni din cinci pâini; astăzi cel fărădelege se leapădă de Învăţătorul; şi fiind ucenic a trădat pre stăpânul, a vândut cu bani pre Celce a săturat cu mană pre om.

Astăzi au pironit pre cruce jidovii pre Domnul, Carele a tăiat marea cu toiagul şi i-a povăţuit în pustie. Astăzi a împuns cu sulița coasta Celuice a rănit Egiptul cu bătăi pentru dânşii; şi au adăpat cu fiere pre Celce le-a plouat mană de mâncare.

Doamne, viind spre patima cea de voie, zis-ai ucenicilor Tăi: De n'aţi putut priveghea un ceas împreună cu Mine, cum v'aţi făgăduit că veţi muri pentru Mine? Vedeţi măcar pre Iuda cum nu doarme, ci se nevoeşte să Mă dea celor fărădelege. Sculaţi-vă de vă rugaţi! Să nu se lepede cineva de Mine, văzându-Mă pre cruce. Indelung răbdătorule, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, ceeace ai încăput în pântecele tău pre cel neîncăput în ceruri! Bucură-te, fecioară, vestirea Profeţilor, din carea ne-a strălucit nouă Emanuil! Bucură-te, Maica lui Hristos Dumnezeu.

Şezânda, glasul al 7-lea.

Ce pricină te-a făcut, Iudo, vânzător Mântuitorului? Au doară te-a despărţit din ceata apostolilor? Au doară te-a lipsit de darul tămăduirilor? Au doară cinând împreună cu ceilalţi, pre tine te-a gonit dela masă? Au doară picioarele celorlalţi le-a spălat, iar ale tale nu le-a băgat în seamă? O! decât bine te-ai făcut uitător! Iată, năravul tău cel nemulţumitor se vădeşte, iar îndelung răbdarea cea neasemănată şi mare mila Lui, se binevesteşte.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Evanghelia a treia dela Mateiu:

In vremea aceea, prinzând ostaşii pre Iisus L'au dus la Caiafa Arhiereul...

Sfârşitul: Şi ieşind afară a plâns cu amar.

ANTIFON al 7, glasul al 8-lea:

Doamne, răbdând toate, aşa ai zis celor fărădelege ce Te-au prins: De aţi şi rănit pre

păstorul şi aţi risipit cele douăsprezece oi, — pre ucenicii Mei; dar aş fi putut să aduc înainte mai mult decât douăsprezece legheoane de îngeri. Ci rabd îndelung, ca să se plinească celece am arătat vouă prin profeţii Mei, cele nearătate şi ascunse; Doamne, slavă Ţie.

De trei ori tăgăduindu-Te Petru, îndată a cunoscut ceeace s'a zis lui; şi Ţi-a adus Ţie lacrimi de pocăinţă. Doamne, fii mie milostiv şi mă mântueşte!

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ca pre ceeace este uşă de mântuire şi grădină veselitoare şi nor al luminii cei veşnice, să lăudăm toţi pre sfânta fecioară, zicând ei: bucură-te!

ANTIFON al 8-lea, glasul al 2-lea

Spuneţi călcători de lege, ce aţi auzit dela Mântuitorul nostru? Au n-a dat El legea şi învăţăturile profeţilor? Dară cum aţi gândit să daţi lui Pilat pre Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu şi Răscumpărătorul sufletelor noastre?

Să se răstignească, strigau cei ce se îndestulau pururea cu darurile Tale şi cereau pre făcătorul de rele în locul făcătorului de bine, ucigaşii dreptilor. Iară Tu tăceai, Hristoase, suferind obrăznicia lor, vrând să pătimeşti şi să ne mântueşti pre noi, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pre Celce s'a născut din tine, roagă-L, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că mult poate rugăciunea Maicii, spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată; că milostiv este şi poate să mântuească Celace a primit a pătimi pentru noi.

ANTIFON al 9-lea, glasul al 3-lea.

Pus-au treizeci de arginţi preţul Celui nepreţuit, pre Carele L-au preţuit fiii lui Israil; priveghiaţi şi vă rugaţi, ca să nu intraţi în ispită, că duhul este deştept, iară trupul neputincios; pentru aceasta priveghiaţi.

Datu-Mi-au spre mâncarea Mea fiere şi întru setea Mea M'au adăpat cu oţet; iară Tu, Doamne, scoală-Mă şi le voiu răsplăti lor.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Noi cei din neamuri te lăudăm pre tine Preacurată Născătoare de Dumnezeu, că ai născut pre Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce prin tine a mântuit pre oameni din blestem.

Şezânda, glasul al 8-lea.

O, cum Iuda celce era oarecând ucenic, a gândit vânzare asupra Ta! A cinat împreună cu vicleşug, vicleanul şi nedreptul şi mergând a zis preoţilor: ce-mi

veţi da mie şi eu voiu da vouă pre Acela, Carele a stricat legea şi a spurcat Sâmbăta; îndelung răbdătorule Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Evanghelia a patra dela Ioan.

In vremea aceea, adus-au pre Iisus dela Caiafa în divan....

Sfârşitul:

Şi L-au dat să-L răstignească

ANTIFONUL al 10 lea, glasul al 6-lea.

Celce se îmbracă cu lumina ca cu o haină, stătut-a gol la judecată şi a primit palme preste obraz din mâinile care le-a zidit; şi poporul cel călcător de lege a răstignit pre Domnul slavei pre cruce. Atuncea s'a rupt catapeteasma Bisericii; soarele s'a întunecat, nesuferind să vadă batjocorit pre Dumnezeu, de Carele se cutremură toate; Aceluia să ne închinăm.

U cenicul s'a lepădat, iară tâlharul a strigat: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta!

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Impacă lumea, Doamne, Celce bine ai voit a lua trup din Fecioară pentru robi; ca să Te lăudăm cu un glas, iubitorule de oameni.

ANTIFONUL al 11-lea, glasul al 6-lea.

Pentru binele care ai făcut, Hristoase, neamului evreesc, Te-au osândit să Te răstignească, adăpându-Te cu oţet şi fiere; ci le dă lor, Doamne, dupre faptele lor, că n'au cunoscut milostivirea Ta.

N 'au fost îndestulate, Hristoase, neamurile evreeşti cu vânzarea, ci încă clătiau cu capetele aducându-Ţi batjocură şi hulă; ci le dă lor, Doamne, dupre faptele lor, că au gândit asupra Ta deşertăciune.

N ici pământul carele s'a cutremurat, nici pietrele cari s'au despicat n'au plecat pre jidovi; nici catapeteasma bisericii, nici învierea morţilor; ci le dă lor, Doamne, dupre faptele lor, că au gândit asupra Ta deşertăciune.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ş tim că s'a întrupat din tine Dumnezeu, Născătoare de Dumnezeu, ceeace una eşti curată, una binecuvântată; pentru aceasta lăudându-te neîncetat, pre tine te slăvim.

ANTIFONUL al 12-le, glasul al 8-lea.

Acestea zice Domnul către jidovi: Poporul Meu, ce am făcut vouă? Sau cu ce v'am supărat? Pre orbii voştri i-am luminat, pre cei leproşi i-am curăţit, pre bărbatul celce era în pat l-am îndreptat. Poporul Meu, ce am făcut vouă? Şi cu ce Mi-aţi răsplătit? In loc de mană cu fiere; în loc de apă cu oţet; în loc ca să Mă iubiţi, pre cruce M'aţi pironit. De acum nu voiu mai răbda, chema-voiu neamurile Mele şi acelea Mă vor preaslăvi împre-

una cu Tatăl şi cu Duhul şi Eu le voiu dărui vieaţa veşnică.

A stăzi catapeteasma bisericii se rupe spre mustrarea călcătorilor de lege şi soarele îşi ascunde razele sale, văzând pre Stăpânul răstignindu-Se.

Legiuitorii lui Israil, jidovi şi farisei, ceata apostolilor strigă către voi: Iată, biserica carea o aţi stricat voi, iată, mielul pre carele L-aţi răstignit şi L-aţi dat mormântului. Dară s'a sculat cu puterea Sa. Nu vă înşelaţi jidovi, că El este Celce v'a mântuit prin mare şi v'a hrănit în pustie; Acesta este vieaţa, lumina şi pacea lumii.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, uşa împăratului slavei, prin carea a trecut Insuş Cel preaînalt şi o a lăsat iarăş pecetluită, spre mântuirea sufletelor noastre.

Şezânda, glasul al 8-lea.

Când ai stătut înaintea Caiafei, Dumnezeule şi Te-ai dat lui Pilat, judecătorule, puterile cereşti s'au clătit de frică; şi când Te-ai înălţat pre lemn în mijlocul a doi tâlhari şi Te-ai socotit cu cei fărădelege, Celace eşti fără de păcate, toate le-ai plinit, ca să mântueşti pre om; îndelung răbdătorule, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Evanghelia a 5-a, dela Mateiu.

In vremea aceea văzând Iuda vânzătorul....

Sfârşitul:

Ca să ducă crucea Lui.

ANTIFONUL al 13-lea, glasul al 6-lea.

Adunarea jidovilor Te-au cerut la Pilat să Te răstignească, Doamne. Şi ne aflând vină întru Tine, a slobozit pre vinovatul Varavà; iară pre Tine cel drept Te-a judecat spre moarte, agonisindu-şi păcatul uciderii. Ci răsplăteşte-le, Doamne, răsplătirea lor, că au cugetat asupra Ta deşerte.

De Carele toate se înfricoşează şi se cutremură şi pre Carele toată limba Il laudă, pre Hristos, puterea lui Dumnezeu şi înţelepciunea lui Dumnezeu, preoţii L-au lovit cu palme preste obraz şi I-au dat fiere; şi toate a primit a le pătimi, vrând să ne mântuească pre noi de fărădelegile noastre, cu sângele Său, ca un iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, ceeace ai născut prin cuvânt mai pre sus de cuvânt, pre făcătorul Tău; pre Acela roagă-L să mântuească sufletele noastre.

ANTIFONUL al 14, glasul al 8-lea.

Doamne, Celace ai primit întru însoţire pre tâlharul celce şi-a spurcat mâinile în sânge, numără-ne şi pre noi împreună cu dânsul, ca un bun şi de oameni iubitor.

Puţin glas a slobozit tâlharul

pre cruce şi mare credinţă a aflat! Intru o clipeală s'a mântuit şi întâiu el deşchizând uşile raiului, a intrat; Celce ai primit pocăinţa aceluia, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Bucură-te, ceeace ai primit prin înger bucuria lumii; bucură-te, ceeace ai născut pre făcătorul tău şi Domnul; bucură-te, ceeace te-ai învrednicit a fi maică lui Hristos Dumnezeu.

ANTIFONUL al 13, glasul al 6-lea.

Astăzi s'a spânzurat pre lemn, Celce a spânzurat pământul pre ape, cu cunună de spini s'a încununat împăratul îngerilor, cu porfiră mincinoasă s'a îmbrăcat, Celce îmbracă cerul cu nori; lovire preste obraz a luat, Celce a slobozit în Iordan pre Adam; cu piroane s'a pironit mirele bisericii; cu sulița s'a împuns fiul fecioarei! Închinămu-ne patimilor Tale, Hristoase; arată-ne nouă şi slăvită învierea Ta.

Să nu prăznuim ca jidovii, că Paştile noastre, Hristos, pentru noi s'a jertfit; ci, să ne curăţim pre noi înşine de toată întinăciunea şi curat să ne rugăm Lui: Scoală-Te, Doamne, mântuieşte-ne pre noi, ca un iubitor de oameni.

Crucea Ta, Doamne, este vieaţă şi înviere poporului Tău; şi spre dânsa nădăjduindu-ne, Te lăudăm pre Tine, Dumnezeul nostru, Celce Te-ai răstignit pentru noi, milueşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-Te, Hristoase, răstignit ceeace Te-a născut, a strigat: Ce taină streină este aceasta ce văd, Fiul meu? Cum mori pironindu-Te cu trupul pre lemn, dătătorule de vieaţă.

Şezânda, glasul al 4-lea.

Prosomia: Degrab ne întâmpină...

Răscumpăratu-ne-ai pre noi din blestemul legii cu scump sângele Tău, pre cruce pironindu-Te şi cu sulița împungându-Te, nemurire ai izvorît oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Evanghelia a şasea dela Marcu.

In vremea aceea ostaşii ducând pre Iisus...

Sfârşitul:

Ca să vedem şi să credem Lui.

Apoi Fericirile. Punem nouă stihiri, glasul al 4-lea.

Intru împărăţia Ta pomeneşte-ne pre noi, Doamne, când vei veni întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei săraci cu duhul, că acelora este împărăţia cerurilor.

Fericiţi ceice plâng, că aceia se vor mângâia.

Fericiţi cei blânzi, că aceia vor moşteni pământul.

Fericiţi ceice flămânzesc şi însetoşează de dreptate, că aceia se vor sătura.

Prin lemn s'a izgonit Adam din raiu, iară prin lemnul crucii tâlharul în raiu s'a sălăşluit. Că, acela gustând a călcat porunca făcătorului; iar acesta împreună răstignindu-se, a mărturisit Dum-

nezeu pre celce se tăinuia. Pomenește-ne și pre noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

P re făcătorul legii L'au cumpărat cei fărădelege dela ucenic și ca pre un călcător de lege L'au pus de față înaintea judecății lui Pilat, strigând: Răstignește-L! pre Celce le-a dat lor mană în pustie. Iară noi urmând tâlharului celui drept, să strigăm cu credință: Pomenește-ne pre noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pre Dumnezeu.

A dunarea ucigătorilor de Dumnezeu, neamul jidovilor cel fărădelege, nebunește striga către Pilat: Răstignește pre Hristos, Cel nevinovat! Și mai ales cereau ei pre Varavà. Iară noi strigăm cu glasul tâlharului celui cu minte bună: Pomenește-ne și pre noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

C oasta Ta cea purtătoare de viață, revărsându-se ca un izvor din Edem, adapă, Hristoase, biserica Ta, ca pre un raiu cuvântător de unde împărțindu-se ca niște case de ape, în patru Evangheliĭ, adapă lumea, veselind făptura și învățând neamurile să se închine cu credință împărăției Tale.

Fericiți cei izgoniți pentru dreptate, că acelora este împărăția cerurilor.

R ăstignitu-Te-ai pentru mine, ca să-mi capeți iertare; împunsu-Te-ai în coastă, ca să-mi izvorăști pârae de viață; cu piroane Te-ai pironit, ca, crezând eu prin adâncul patimilor Tale înălțimii puterii Tale, să-Ți strig: Dătătorule de viață, Hristoase, slavă Crucii Tale Mântuitorule și patimii Tale.

Fericiți veți fi, când vă vor ocărî și vă vor goni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, minținд pentru Mine.

C ând Te-ai răstignit, Hristoase, toată făptura văzându-Te s'a cutremurat; temeliile pământului s'au clătit de frica puterii Tale, luminătorii s'au ascuns și catapeteasma bisericii s'a rupt; munții s'au cutremurat și pietrile s'au despicat și tâlharul cel credincios strigă cu noi, Mântuitorule: Pomenește-ne întru împărăția Ta.

Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri.

Z apisul nostru l-ai spart, Doamne și socotindu-Te între cei morți, ai legat pre tiranul cel de acolo, scăpând pre toți din legăturile morții, cu învierea Ta; prin carea ne-am luminat, Doamne, iubitorule de oameni și strigăm Ție: Pomenește-ne și pre noi, Mântuitorule, întru împărăția Ta.

Slavă... a Treimii.

P re Tatăl și pre Fiul și pre Duhul Sfânt, toți credincioșii cu un gând dupre vrednicie a slăvi să ne rugăm; unimea Dumnezeirii ce este în trei ipostasuri, ca-

rea rămâne neamestecată, singură prin sine, nedespărţită şi neapropiată; prin carea ne mântuim de focul muncilor.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Maica Ta, Hristoase, carea te-a născut fără sămânţă dupre trup şi a rămas adevărat Fecioară nestricată şi după naştere; pre aceasta aducem Ţie spre rugăciune, Stăpâne mult milostive, ca să se dăruească iertare de greşeli, celorce strigă pururea: Pomeneşte-ne şi pre noi, Mântuitorule, întru împărăţia Ta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Impărţit-au hainele mele loruşi şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

Stih:

Dumnezeule, Dumnezeul meu ia aminte, pentru ce m'ai lăsat.

Evanghelia a 7, dela Mateiu.

In vremea aceea adus-au ostaşii...

Sfârşitul:

Adevărat, Fiul lui Dumnezeu a fost acesta.

Şi se face cetire. Apoi Psalmul 50 şi după acesta, Evanghelia a 8 dela Lucă.

In vremea aceea dus-au cu Iisus şi alţi doi....

Sfârşitul:

Din Galileea văzând aceste.

Şi îndată cântăm:

TRI-CÂNTAREA lui Cosma.

Irmosul de două ori şi troparele pe 12 şi pre urmă iar Irmosul într'amândouă stranele împreună.

Cântarea 5, glasul al 6-lea, Irmos:

La Tine mânec, Celace pentru milostivire Te-ai micşorat „pre Tine, Cel neschimbat, pentru cel căzut şi până la patimă „Te-ai plecat, Celace eşti fără de „patimă, Cuvinte al lui Dumne„zeu, pace dă-mi mie, iubitorule „de oameni.

Dacă şi-au spălat picioarele şi mai nainte s'au curăţit cu împărtăşirea dumnezeeştii Tale Taine, Hristoase, slugile Tale s'au suit acum împreună cu Tine, din Sion la muntele cel mare al maslinilor, lăudându-Te pre Tine, iubitorule de oameni.

Zis-ai, vedeţi prietenilor, nu vă turburaţi; acum s'a apropiat ceasul ca să fiu prins şi să fiu dat morţii de mâinile celor fără de lege; şi toţi vă veţi risipi, lăsându-Mă pre Mine; însă vă voiu aduna iarăş, ca să Mă vestiţi pre Mine, iubitor de oameni.

Condac, glasul al 8-lea.

Pre Celce S'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pre Acela L-a văzut Maria pre lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Icos:

Văzând mieluşeaua Maria pre mieluşelul său trăgându-se la junghiere, mergea după Dânsul sdrobită, împreună şi cu alte femei, strigând aşa: Unde mergi Fiule? Pentruce faci această călătorie grabnică? Au doară mai este altă nuntă în Cana şi acolo Te grăbeşti acum, ca să le mai prefaci apa în vin? Oare mergevoiu cu Tine, Fiule, sau voiu aş-

tepta mai bine? Dă-mi cuvânt, Cuvinte; nu mă trece tăcând, Celce m'ai păzit Curată; Că Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

SINACSAR

ÎN SFÂNTA ŞI MAREA ZI VINERI

A Sfintelor Patimi ale Domnului nostru Iisus Hristos.

STIHURI:

Răstignindu-Te, Tu, bunule şi Doamne îndurate,
S'au deschis uşile Edemului cele închiate.

Întru sfânta şi marea zi Vineri prăznuim sfintele, mântuitoarele şi înfricoşatele patimi ale Domnului Hristos, care le-a luat de bună voie pentru noi; adică: scuipările, bătăile, lovirile preste faţă, ocările, luările în râs, haina cea mohorîtă, trestia, buretele, oţetul, piroanele, sulița şi mai presus de toate, crucea şi moartea; care toate s'au petrecut întru această Vineri. Pentrucă, dupăce L-a vândut şi L-a dat prietenul şi ucenicul în treizeci de arginţi, mai întâiu L-a dus la Ana Arhiereul, carele L-a trimis la Caiafa unde L-au scuipat, L-au bătut preste faţă şi L-au batjocorit. Tot acolo au înfăţişat şi martori mincinoşi cari Il pârau, că S'ar fi lăudat să dărâme biserica şi că S'a numit pre Sine fiu al lui Dumnezeu. Iară făcându-se ziuă, L-a dus la Pilat în divan, carele şi acesta se pornise spre uciderea Lui. Şi a grăit acesta: Luaţi-L voi şi-L judecaţi şi-L răstigniţi dupre legea voastră. Iar ei au zis: Nu se cuvine nouă să ucidem pre cineva, întărâtând cu aceasta pre Pilat ca să-L răstignească. Şi a întrebat Pilat pre Hristos: Au doară El este împăratul Iudeilor? Iar El nu s'a zis al Iudeilor, ci împărat veşnic; că a zis: Nu din lumea aceasta este împărăţia Mea. Şi vrând Pilat să-L sloboadă, a zis întâiu lor, că nici o vina n'a aflat într'însul. După aceea le-a pus înainte să le sloboadă, dupre obiceiu, un vinovat. Iar ei au judecat a fi mai bun Varavà decât Hristos. Deci, Pilat făcând pre voia jidovilor, spălându-se s'a lepădat de vina sângelui Lui. Iar ei au strigat: Sângele Lui asupra noastră şi asupra feciorilor noştri. Şi de vei lăsa slobod pre acesta, nu eşti prieten Cesarului. Deci, de aceasta temându-se Pilat, măcar că-L şi ştià nevinovat, însă L-a dat să se răstignească. Aceasta văzând Iuda, lepădând arginţii, s'a dus şi s'a spânzurat. Deci, ostaşii după ce L-au bătut cu trestie preste cap, batjocorindu-L, au pus pre Dânsul crucea, apoi şi pre un Simon Cirinean l-au silit să-I ducă crucea. Şi în ceasul al treilea L-au răstignit. Şi aşa, toată ocara plinindu-se asupra Lui, a scris Pilat şi titulusul deasupra Lui, zicând: *Iisus Nazarineanul, împăratul Iudeilor*. Şi măcar că evreii nu îngăduiau să se scrie aşa, Pilat le-a zis: Ce am scris, am scris! După aceea spunând Mântuitorul, că are sete, I-au dat să bea isop cu oţet amestecat. Şi zicând: *plinitu-s'a*, plecându-şi capul şi-a dat sufletul. Acestea aşa făcându-se, fiind către seară, a ieşit Iosif cel din Arimateea carele se ascunsese ca şi ceilalţi şi venind la Pilat cu îndrăzneală, a cerut trupul lui Iisus; iar el a poruncit să-L dea. Şi luându-L de pre cruce cu toată cuviinţa şi înfăşurându-se cu pânză subţire, precum aveau obiceiu jidovii a face, L-a pus aproape într'un mormânt a lui Iosif tăiat în piatră, unde nimenea mai nainte nu zăcuse; ca înviind Hristos, să nu se socotească învierea altuia. Cu milostivirea Ta cea mai presus de fire şi nemăsurată, Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pre noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cântarea 8, Irmos:

Chipul răutăţii cei protivnice lui Dumnezeu, dumnezeeştii „tineri l-au defăimat; iar asupra „lui Hristos întărâtându-se adu„narea celor fărădelege, sfătueşte „cele deşarte şi gândeşte să ucidă „pre Celace ţine vieaţa în mână; „pre Carele toată făptura bine-L „cuvintează, slăvindu-L în veci.

Zis-ai, Hristoase, ucenicilor: Scuturaţi acum somnul dela lumina ochilor şi la rugăciune pri-

veghiați, ca să nu pieriți întru ispită; și mai ales tu, Simone, că celui mai tare este ispita mai mare; — înțelege-Mă, Petre, pre Mine pre Carele toată făptura mă binecuvintează, slăvindu-Mă în veci.

Cuvânt spurcat niciodată nu voiu scoate din buzele mele, Stăpâne, zis-a Petru; cu Tine voiu muri ca un mulțumitor, de s'ar și lepăda de Tine toți. Că nu trupul și sângele, ci Tatăl Tău Te-a descoperit mie. Pre Carele toată făptura bine Te cuvintează, slăvindu-Te în veci.

Adâncul înțelepciunii cei dumnezeești și al științei, cu totul l-ai cercat și noianul judecăților mele nu l-ai ajuns, omule, Domnul a zis. Deci, fiind trup, nu te lăuda; că de trei ori te vei lepăda de Mine. Pre Carele toată făptura Mă binecuvintează, slăvindu-Mă în veci.

Tăgăduești, Simone Petre, ceeace vei să faci curând precum s'a zis; dar îndată viind la Tine o slujnică te va spăimânta, a zis Domnul. Apoi plângând cu amar Mă vei afla milostiv pre Mine, pre Carele toată făptura Mă binecuvintează, slăvindu-Mă în veci.

Ceeace ești mai cinstită... nu cântăm.

Cântarea 9, Irmos:

Ceeace ești mai cinstită decât „heruvimii și mai slăvită fără „de asemănare decât serafimii, „carea fără stricăciune pre Dum„nezeu Cuvântul ai născut; pre „tine cea cu adevărat, Născă„toare de Dumnezeu, te slăvim.

Oastea cea pierzătoare a celorce urau pre Dumnezeu, adunarea celor plini de răutăți, a ucigașilor de Dumnezeu, a venit la Tine, Hristoase, și Te-au târât ca pre un nedrept, pre Tine Zidi torul tuturor, pre Carele slăvim.

Neînțelegând păgânii legea și cetind în zadar glasurile profeților, ca pre o oaie Te-au dus pre Tine, Stăpânul tuturor, să Te junghie fără dreptate pre Tine, pre Carele Te slăvim credincioșii.

Arhiereii și cărturarii împreună fiind răniți de răutatea cea pizmătăreață, dat-au păgânilor ca un dar viața să o ucidă; adecă pre Cel din fire dătător de viață pre Carele slăvim.

Incunjuratu-Te-au ca niște câini mulți și Te-au lovit, Impărate, cu palme preste obraz și Te-au întrebat, mărturisind minciuni asupra Ta; ci toate răbdând pre toți i-ai mântuit.

Irmosul:

Ceeace ești mai cinstită...

Apoi, Luminânda de trei ori.

Intr'o zi ai învrednicit, Doamne, pre tâlharul în raiu; și pre mine luminează-mă cu lemnul crucii și mă mântuește.

Apoi, Evanghelia a noua, dela Ioan: 9

In vremea aceea sta lângă crucea lui Iisus...

Sfârșitul:

Vedea-vor pre Carele L-au împuns.

Și îndată:

Toată suflarea să laude pre Domnul...

Pe glasul al treilea.

Punem Stihirile pre patru și cântăm aceste Idiomele, glasul al 3-lea repetind cea dintâiu:

Două lucruri și rele a făcut Fiul meu cel întâiu născut, Israil: Pre Mine, izvorul apei vieții M'a părăsit, și și-a săpat luișî puț sfărâmat. Pre Mine M'a răstignit pre lemn, iară pre Varavà l-a cerut și l-a slobozit. Spăimântatu-s'a cerul de aceasta și soarele și-a ascuns razele; iară tu, Israile, nu te-ai rușinat, ci morții M'ai dat. Iartă-le lor, Părinte Sfinte, că nu știu ce au făcut. De două ori.

Fiecare parte a sfântului Tău trup a răbdat ocară pentru noi: capul, spini; fața, scuipări; fălcile, loviri cu palme; gura, gustarea oțetului celui amestecat cu fiere; urechile, hulele cele păgânești; spatele, biciuri și mâna, trestie; întinsorile a tot trupul pre cruce; încheieturile, cuie și coasta, suliță. Celace ai pătimit pentru noi și ne-ai mântuit pre noi din patimi; Carele Te-ai smerit pentru noi prin iubirea Ta de oameni și ne-ai înălțat, Atotputernice Mântuitorule, miluește-ne pre noi.

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, toată făptura văzând s'a cutremurat; temeliile pământului s'au clătit de frica puterii Tale. Că înălțându-Te astăzi a pierit neamul jidovesc. Catapeteasma Bisericii s'a rupt în două și morții din mormânturi au înviat; sutașul văzând minunea s'a înfricoșat; iară Maica Ta, stând lângă Tine, a strigat, plângând ca o Maică și zicând: Cum nu voiu plânge și nu mă voiu bate în piept, văzându-Te pre Tine spânzurat pre lemn, gol ca un vinovat? Celace Te-ai răstignit și Te-ai îngropat și ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție.

Slavă... glasul al 6-lea.

Desbrăcatu-M'au pre Mine de hainele Mele și M'au îmbrăcat cu haină Roșie; pus-au pre capul Meu cunună de spini și Mi-au dat trestie în mâna cea dreaptă, ca să-i sfărâm pre ei ca vasele olarului.

Și acum... asemenea.

Spatele Mele le-am dat spre bătăi și fața Mea nu o am întors despre scuipări. Înaintea judecății lui Pilat am stătut și răstignire am răbdat pentru mântuirea lumii.

Apoi, Evanghelia a zecea dela Marcu.

In vremea aceea venind Iosif...

Sfârșitul:

Văzând unde îl puneau pre El. Apoi:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...

Și îndată Ectenia:

Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață Domnului...

Ecfonisul:

Că Dumnezeul milelor...

Şi îndată, Evanghelia a unsprezecea dela Ioan.

In vremea aceea rugat-a Iosif pre Pilat....

Sfârşitul:

Puind pre Iisus.

Apoi cântăm Stihovna, stihiri idiomele într'amândouă stranele împreună.

Glasul 1.

Toată făptura s'a schimbat de frică, văzându-Te pre Tine, Hristoase, pre cruce răstignit; soarele s'a întunecat şi temeliile pământului s'au cutremurat; toate au pătimit împreună cu Tine, Ziditorule; Celace ai răbdat de voie pentru noi, Doamne, slavă Ţie.

Stih:

Împărţit-au hainele Mele loruşi şi pentru cămaşa Mea au aruncat sorţi.

Glasul al 2-lea.

Poporul cel păgânesc şi fărădelege, pentruce a cugetat cele deşerte? Pentruce a judecat spre moarte pre Celace este vieaţa tuturor? Minune mare! Făcătorul lumii S'a dat în mâinile celor fărădelege şi S'a înălţat pre lemn, iubitorul de oameni; ca să slobozească din iad pre cei legaţi cari strigă: Indelung răbdătorule, Doamne, slavă Ţie.

Stih:

Dat-au spre mâncarea Mea fiere şi spre setea Mea m'au adăpat cu oţet.

Astăzi văzându-Te pre Tine, Cuvinte, fecioara cea fără prihană, spânzurat pre cruce, tânguindu-se cu milă, ca o maică, s'a rănit la inimă cu amar şi suspinând cu durere dintru adâncul sufletului, sgâriindu-şi faţa şi părul smulgându-şi, încă şi în piept bătându-se, a strigat cu jale: Amar mie, dumnezeescule Fiu! Vai mie, lumina lumii! Cum ai apus dela ochii mei, mielul lui Dumnezeu; pentru Carele cetele celor fără de trupuri s'au cuprins de spaimă, zicând: Celace eşti necuprins, Doamne, slavă Ţie.

Stih:

Iară Dumnezeu, împăratul nostru, mai naainte de veci a făcut mântuire în mijlocul pământului.

Pre lemn răstignit văzându-Te, Hristoase, pre Tine, făcătorul şi Dumnezeul tuturor, ceeace Te-a născut fără sământă, a strigat cu amar: Fiul meu, unde a apus frumuseţea chipului Tău? Nu sufer a Te vedea fără dreptate răstignit. Insă grăbeşte de Te scoală, ca să văd şi eu învierea Ta din morţi, cea de a treia zi.

Slavă... glasul al 8-lea.

Doamne, suindu-Te pre cruce, a căzut frică şi cutremur asupra făpturii; de vreme ce şi pământul l'ai oprit să nu înghită pre ceice Te-au răstignit şi iadului ai poruncit să sloboadă din sine pre cei legaţi. Judecătorule al celor vii şi al celor morţi, Celace spre înnoirea oamenilor ai venit să dai vieaţă iară nu moarte, iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Şi acum...

Acum se întinge condeiul răspunsului de judecată dela judecătorii cei nedrepţi; Iisus se ju-

decă şi se osândeşte spre răstignire şi împreună pătimeşte făptura, văzând pre Domnul pre cruce, Celace pătimeşti dupre firea trupului pentru mine, Bunule Doamne, slavă Ţie.

Apoi Evanghelia a douăsprezecea, dela Mateiu.

12

Iar a doua zi care este după Vineri...

Sfârşitul:

Pecetluind mormântul cu custodia.

Apoi:

Bine este a ne mărturisi Domnului...

Sfinte Dumnezeule... După Tatăl nostru...

Troparul glasul al 4-lea.

Răscumpăratu-ne-ai pre noi din blestemul legii cu scump sângele Tău; pre cruce pironindu-Te şi cu suliţa împungându-Te nemurire ai izvorît oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Apoi ectenia obişnuită şi Apolisul.

RÂNDUIALA CEASURILOR.

Din sfânta şi marea zi Vineri.

De Chiril, Archiepiscopul Alexandriei

La două ceasuri din zi trage clopotul şi se îmbracă preotul şi binecuvântând începem:

Impărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... Prea sfântă Treime... Tatăl nostru... Că a Ta este Împărăţia... Apoi, Doamne miluieşte de 12 ori.

Slavă... Şi acum...

Veniţi să ne închinăm... De trei ori.

Şi zicem aceşti Psalmi.

PSALM 5.

Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înţelege strigarea mea, ia aminte glasul rugăciunii mele împăratul meu şi Dumnezeul meu; căci către Tine mă voiu ruga, Doamne; dimineaţa vei auzi glasul meu, dimineaţa voiu sta înaintea Ta şi mă vei vedea; că Dumnezeu, Celce nu voeşte fărădelegea, Tu eşti. Nu va locui lângă Tine Celce vicleneşte; nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urît-ai pre toţi ceice lucrează fărădelegea; pierde-vei pre toţi ceice grăesc minciună; pre bărbatul sângiurilor şi vicleanul urăşte Domnul. Iară eu întru mulţimea milei Tale voiu intra în casa Ta; închina-mă-voiu spre sfântă biserica Ta, întru frica Ta. Doamne, povăţueşte-mă întru dreptatea Ta pentru vrăjmaşii mei, îndreptează înaintea Ta calea mea. Că nu este în gura lor adevăr; inima lor este deşartă. Groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleniau. Judecă-i pre ei, Dumnezeule, cadă din cugetele sale; dupre mulţimea păgânătăţilor lor, leapădă-i pre dânşii, că Te-au amărît, Doamne. Şi să se veselească toţi ceice se nădăjduesc întru Tine; în veac se vor bucura şi Te vei sălăşlui într'înşii; şi se vor lăuda întru Tine toţi ceice iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pre cel drept, Doamne, că cu arma bunei voiri ne-ai încununat pre noi.

PSALM 2.

Pentruce s'au întărâtat neamurile şi popoarele au cugetat cele deşerte? Stătut-au de faţă împăraţii pământului şi boierii s'au adunat într'una, asupra Domnului şi asupra Unsului lui. Să rupem legăturile lor şi să lepădăm dela noi jugul lor. Celce locueşte în ceruri va râde de dînşii şi Domnul va batjocori pre ei. Atuncea va grăi către dânşii întru iuţimea Sa şi întru mânia Sa va turbura pre ei; iar eu sunt pus împărat de Dânsul, preste Sion, muntele cel sfânt al Lui, vestind porunca Domnului. Domnul a zis către Mine: Fiul Meu eşti Tu, Eu astăzi Te-am născut. Cere dela Mine şi voiu da Ţie neamurile, moştenirea Ta şi biruinţa Ta marginile pământului. Paşte-vei pre dânşii cu toiag de fier; ca vasele olarului vei sdrobi pre dânşii. Şi acum, împăraţi, înţelegeţi, învăţaţi-vă toţi, cari judecaţi pământul. Slujiţi Domnului cu frică şi vă bucuraţi Lui cu cutremur. Luaţi învăţătură, ca nu cândva să se mânie Domnul şi să pieriţi din calea cea dreaptă, când se va aprinde degrab mânia Lui. Fericiţi toţi cari nădăjduesc spre Dânsul.

PSALM 21.

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentru ce m'ai lăsat? Departe de mântuirea mea, cuvintele greşelilor mele. Dumnezeul meu, strigavoiu ziua şi nu vei auzi şi noaptea şi nu spre nepricepere mie. Iară Tu, în cel sfânt locueşti, lauda lui Israil. Spre Tine au nădăjduit părinţii noştri, nădăjduit-au şi i-ai scăpat pre dânşii. Către Tine au strigat şi s'au mântuit; spre Tine au nădăjduit şi nu s'au ruşinat. Iar eu sunt vierme şi nu om; ocara oamenilor şi defăimarea poporului. Toţi ceice m'au văzut, m'au batjocorit; grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul. Nădăjduit-a spre Domnul, apere-l pre dânsul; mântuiască-l că-l voeşte pre el. Că Tu eşti celce m'ai tras din pântece, nădejdea mea de la ţîţele maicii mele, spre Tine m'am aruncat din mitras. Din pântecele maicii mele, Tu eşti Dumnezeul meu; nu Te depărta dela mine; că necazul este aproape şi nu este cine să'mi ajute mie. Incunjuratu-m'au viţei mulţi, tauri graşi m-au cuprins. Deschis-au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpeşte şi răcneşte. Ca apa m-am vărsat şi s'au risipit toate oasele mele; făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se topeşte în mijlocul pântecelui meu. Uscatu-s'a ca un vas de lut virtutea mea şi limba mea s'a lipit de grumazul meu şi în ţărâna morţii m-au pogorît. Că m'au încunjurat câini mulţi, adunarea celor vicleni m-au cuprins. Săpat-au mâinile mele şi picioarele mele, numărat-au toate oasele mele; şi aceia priviau şi se uitau la mine. Impărţit-au hainele mele lorusi

și pentru cămașa mea au aruncat sorți. Iară Tu, Doamne, nu depărta ajutorul Tău dela mine, spre sprijineala mea ia aminte. Scapă de sabie sufletul meu și din mâna câinilor pre cea una născută a mea. Mântuește-mă din gura leului și din coarnele inorogilor smerirea mea. Spune-voiu numele Tău fraților mei; în mijlocul adunării Te voiu lăuda. Cei ce vă temeți de Domnul lăudați-L pre El; toată sămânța lui Iacov slăviți-L pre Dânsul. Temeți-vă de Dânsul toată sămânța lui Israil. Că n-a defăimat, nici a lepădat ruga săracului; nici a întors fața Sa dela mine; și când am strigat către Dânsul, m-a auzit. Dela Tine este lauda mea; întru adunare mare mă voiu mărturisi Ție; rugăciunile mele voiu da înaintea celorce se tem de Dânsul. Mânca-vor săracii și se vor sătura și vor lăuda pre Domnul ceice-L caută pre Dânsul; vii vor fi inimile lor în veacul veacului. Aduce'și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului și se vor închina înaintea Lui toate moștenirile neamurilor; că a Domnului este împărăția și El stăpânește pre neamuri. Mâncat-au și s'a închinat toți grașii pământului; înaintea Lui vor cădea toți ceice se pogoară în pământ. Și sufletul meu Lui viază și seminția mea va sluji Lui. Vesti-se-va Domnului neamul celce vine; și vor vesti dreptatea Lui poporului ce se va naște, pre carele l-a făcut Domnul.

Slavă... Și acum... Aliluia de trei ori, Doamne miluește, de trei ori.

Slavă... Tropar, glasul 1-iu.

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, a pierit tirania; călcatu-s'a puterea vrăjmașului. Că nici înger, nici om, ci Tu Insuți, Doamne, ne-ai mântuit pre noi, slavă Ție.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ce te vom chema, o ceeace ești plină de dar! Cer? Că ai răsărit pre soarele dreptății; Raiu? Că ai odrăslit floarea nestricăciunii; Fecioară? Că ai rămas nestricată; Maică Curată? Că ai avut în sfintele tale brațe fiu pre Dumnezeul tuturor. Pre Acela roagă-L să mântuească sufletele noastre.

Apoi cântăm trei tropare din cele 12, repetindu-le. Și zicem întâiu fără de stih. Așa facem și la celelalte ceasuri la troparul cel dintâiu. La al doilea, zicem stihurile ce se arată. Iară la al treilea zicem Slavă... Și acum...

Tropărul, glasul al 8-lea, singur glasul.

Astăzi catapeteasma bisericii se rupe spre mustrarea celor fărădelege și soarele razele sale își ascunde, văzând pre Stăpânul răstignindu-Se.

Și iar acesta în a doua strană.

Apoi strana dintâiu zice stihul:

Pentruce s'au întărâtat neamurile și popoarele au cugetat cele deșerte.

Și cântăm acest tropar.

Ca o oaie spre junghiere Te-ai adus, Hristoase împărate și, ca

un mel fără de răutate, Te-ai pironit pre cruce de bărbaţii cei fărădelege, pentru păcatele noastre, iubitorule de oameni.

Stih:

Inainte au stătut împăraţii pământului şi boierii s'au adunat într'una asupra Domnului şi asupra Unsului Lui.

Şi iar acel tropar îl cântăm şi în a doua strană. Apoi strana cea dintâiu:

Slavă... acelaş glas.

Doamne, răbdând toate, aşa ai zis celor fărădelege ce Te-au prins: De aţi şi rănit pre păstorul şi aţi risipit cele douăsprezece oi, — pre ucenicii Mei; dar aş fi putut să aduc înainte mai mult de cât douăsprezece legheoane de îngeri. Ci rabd îndelung, ca să se plinească celece am arătat vouă prin profeţii Mei, cele nearătate şi ascunse; Doamne, slavă Ţie!

Şi acum... tot aceasta.

Prochimenul proorociei, glasul al 4-lea:

Inima lui a adunat fărădelege luişi

Stih:

Fericit este celce înţelege spre săracul şi mişelul.

Din Proteţia lui Zaharia cetire.

Cap. 11—14.

Şi voiu lua toiagul meu cel frumos şi-l voiu arunca, ca să stric legătura mea de pace, care am legat cu toate popoarele pământului. Şi se va strica în ziua aceea şi vor cunoaşte toţi Hananeii pre oile cele păzite mie; că cuvântul Domnului este. Şi voiu zice către ei: De este bine înaintea voastră, daţi preţul Meu, sau vă lepădaţi? Şi au pus preţul Meu treizeci de arginţi. Şi a zis Domnul către mine: Aruncă-i pre ei în topitoare şi vezi de este lucru lămurit, în ce chip m'au ispitit ei şi am luat cei treizeci de arginţi şi i-am aruncat în topitoare în casa Domnului. Şi am aruncat al doilea toiag al meu, care era funie, ca să stric legătura de pace între Iuda şi între Israil. Şi vor căuta la dânsul, pre carele l'au împuns. Şi voiu zice către el: Ce sunt ranele acestea în mijlocul mâinilor Tale? Şi va zice: Cu care m'am rănit în casa iubitului meu. Sabie, scoală-te asupra păstorilor mei şi asupra omului cetăţean al lui, zice Domnul atotstăpânitorul; bate păstorul şi se vor risipi oile şi voiu întoarce mâna mea asupra păstorilor. Şi va fi în ziua aceea nu va fi lumină, ci frig şi ger. Va fi o zi şi ziua accea cunoscută va fi Domnului şi nu ziuă nici noapte şi de către seară va fi lumină. Şi în ziua aceea va ieşi apă vie din Ierusalim: jumătate de dânsa în marea cea dintâiu şi jumătate de ea în marea cea de apoi şi primăvara va fi aşa. Şi va fi Domnul împărat preste tot pământul, în ziua aceea va fi un Domn şi numele lui unul, care va încunjura tot pământul şi pustia. Şi va fi cea de pre frâul calului, lucru sfânt Domnului atotstăpânitorului. Şi nu va mai fi Hananeu în casa Domnului atotţiitorului în ziua aceea.

Apoi APOSTOLUL

Din cartea cea către Galateni a sfântului apostol Pavel cetire.

Cap. 6. Vers 14.

Fraţilor, mie să nu-mi fie a mă lăuda, fără numai în crucea Domnului nostru Iisus Hristos, prin carea mie lumea s'a răstignit şi eu lumii. Că întru Hristos Iisus, nici tăierea împrejur poate ceva, nici netăierea împrejur, ci făptura cea nouă. Şi câţi vor umbla cu dreptarul acesta, pace preste ei şi milă şi preste Israilul lui Dumnezeu. Iară mai mult mie nimenea să nu-mi facă supărare; că

eu ranele Domnului Iisus pre trupul meu le port. Darul Domnului nostru Iisus Hristos, cu duhul vostru fraţilor. Amin.

Apoi Evanghelia dela Mateiu.

In vremea aceea făcându-se ziuă, sfat au făcut toţi Arhiereii...

Sfârşitul.

Şi muma fiilor lui Zevedeiu.

Apoi:

Paşii mei îndreptează-i dupre cuvântul Tău şi să nu mă stăpânească toată fărădelegea. Fereşte-mă de clevetirea oamenilor şi voiu păzi poruncile Tale. Faţa Ta arată-o preste robul Tău şi Mă învaţă îndreptările Tale. Să se umple gura mea de lauda Ta, Doamne, ca să laud slava Ta, toată ziua mare cuviinţa Ta.

Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru...

Condac, glasul al 8-lea.

Pre Celce s'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pre acesta L'a văzut Maria pre lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Apoi Doamne miluește, de 40 de ori.

Celace în toată vremea şi în tot ceasul, în cer şi pre pământ eşti închinat şi slăvit, Hristoase Dumnezeule, îndelung răbdătorule, mult milostive şi mult îndurate; Carele pre cei drepţi iubeşti şi pre cei păcătoşi miluieşti, Carele pre toţi chemi la mântuire pentru făgăduinţa bunătăţilor ce vor să fie. Insuţi Doamne, primeşte rugăciunile noastre în ceasul acesta şi îndreptrează vieaţa noastră spre poruncile Tale. Sufletele noastre le sfinţeşte, trupurile curăţeşte, cugetele îndreptează, gândurile curăţeşte şi ne izbăveşte pre noi de tot necazul celor rele şi al durerii. Ingrădeşte-ne pre noi cu sfinţii Tăi îngeri, ca cu mijlocirea lor fiind păziţi şi povăţuiţi, să ajungem la unirea credinţii şi la cunoştinţa slavei Tale cei neapropiate; că bine eşti cuvântat în vecii vecilor. Amin.

Doamne miluește, de trei ori.

Slavă... Şi acum....

Ceeace eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvită fără de asemănare decât serafimii; carea fără stricăciune pre Dumnezeu, Cuvântul ai născut; pre tine cea cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Intru numele Domnului binecuvintează părinte.

Preotul zice:

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Apoi rugăciunea:

Hristoase, lumina cea adevărată, Carele luminezi şi sfinţeşti pre tot omul ce vine în lume; să se însemneze preste noi lumina feţei Tale, ca într'însa să vedem lumina cea neapropiată. Şi îndreptează paşii noştri spre lucrarea poruncilor Tale; pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale şi ale tuturor sfiinţilor Tăi. Amin.

După aceasta cântăm ceasul al treilea, zicând:

Veniți să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu. De trei ori.

ȘI PSALM 34:

Judecă, Doamne, pre cei ce-mi fac mie strâmbătate; dă războiu cu ceice se oștesc asupra mea. Apucă armă și pavăză și Te scoală întru ajutorul meu. Intinde sabia și închide calea celorce mă gonesc: Zi sufletului meu mântuirea ta sunt Eu. Să se ruşineze și să se înfrunteze ceice caută sufletul meu; întoarcă-se înapoi și să se rușineze cei ce-mi gândesc mie rele. Să fie ca praful înaintea fetei vântului și îngerul Domnului necăjindu-i pre ei. Facă-se calea lor întunerec și lunecare și îngerul Domnului gonindu-i pre dânșii. Că în zadar au ascuns mie stricăciunea laţului său, îndeșert au ocărît sufletul meu. Să-i vie lui cursa pre carea nu o știe și prinzătoarea pre carea o a ascuns să-l prindă pre el și în laţ să cadă într'însul. Iară sufletul meu se va bucura de Domnul, veseli-se-va de mântuirea lui. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea Ţie? Celce scapi pre săracul din mâna celor mai tari decât el, pre săracul și pre scăpătatul dela cei ce-l răpesc pre dânsul. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de celece nu știam m'au întrebat. Răsplătit-au mie rele pentru bune și nerodire sufletului meu. Iar eu când mă supărau aceia, m'am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu; și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru așa bine am făcut spre plăcere; ca cum m'așa jeli și m'așa mâhni, așa m'am smerit. Și asupra mea s'au veselit și s'au adunat; adunatu-s'au preste mine bătăi și n'am știut. Despărţitu-s'au și nu s'au umilit; ispititu-m'au, batjocoritu-m'au cu batjocură, scârșnit-au asupra mea cu dinţii lor. Doamne, când vei vedea? Intoarce sufletul meu dela fapta lor cea rea, dela lei pre cea una născută a mea. Mărturisi-mă-voiu Ţie întru adunare multă, întru popor numeros Te voiu lăuda. Să nu se bucure de mine cei ce-mi vrăjmășesc mie cu nedreptate, ceice mă urăsc în zadar și fac semn cu ochii. Că mie adecă cele de pace îmi grăiau și spre mânie vicleșuguri gândiau. Lărgit-au asupra mea gura lor; zis-au: Bine! bine! văzut-au ochii noștri! Văzut-ai, Doamne, să nu taci! Doamne, nu Te depărta dela mine. Scoală-Te, Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeul meu și Domnul meu, spre îndreptarea mea. Judecă-mă, Doamne, dupre dreptatea Ta, Doamne, Dumnezeul meu și să nu se bucure de mine, Să nu zică întru inimile

lor: Bine este, bine este sufletului nostru! nici să zică: Inghiţitu-l'am pre dânsul. Să se ruşineze şi să se înfrunteze împreună ceice se bucură de relele mele; îmbrace-se cu ruşine şi cu înfruntare, ceice grăesc mari asupra mea. Să se bucure şi să se veselească ceice voesc dreptatea mea şi să zică pururea: Slăvească-se Domnul, Celce voeşte pacea robului Său. Şi limba mea se va învăţa dreptatea Ta, toată ziua lauda Ta.

PSALM 108.

Dumnezeule, lauda mea să nu o taci; că gura păcătosului şi gura vicleanului asupra mea s'au deschis. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană şi cu cuvinte de urâciune m'au înconjurat şi s'au luptat cu mine în zadar. In loc să mă iubească, mă clevetiau, iar eu mă rugam. Şi au pus împotriva mea rele în loc de bune şi urâciune în locul iubirii mele. Pune preste dânsul pre cel păcătos şi diavolul să stea deadreapta lui. Când se va judeca el să iasă osândit şi rugăciunea lui să se facă întru păcat. Fie zilele lui puţine şi episcopia lui să o ia altul. Să fie feciorii lui săraci şi femeia lui văduvă. Mişcându-se să se mute fiii lui şi să ceară. Să se scoată din curţile casei lor; să scurme datornicul toate câte sunt ale lui şi să jefuiască streinii ostenelele lui. Să nu-i fie lui sprijinitor, nici milostivitor spre săracii lui. Să fie feciorii lui întru pierzare; într'un neam să se stingă numele lui. Pomenească fărădelegea părinţilor lui înaintea Domnului şi păcatul maicii lui să nu se şteargă. Să fie înaintea Domnului pururea şi să piară de pre pământ pomenirea lor. Pentrucă nu şi-a adus aminte a face milă şi au gonit pre omul cel sărac şi mişel şi umilit la inimă, ca să-l omoare. Şi a iubit blestemul şi-i va veni lui; şi n'a voit binecuvântarea şi se va depărta dela dânsul. Şi s'a îmbrăcat cu blestemul ca cu o haină şi a intrat ca apa în maţele lui şi ca untuldelemn în oasele lui. Să-i fie lui ca o haină cu carea se îmbracă şi ca un brâu cu care pururea se încinge. Acesta este lucrul celorce mă clevetesc pre mine la Domnul şi al celorce grăesc rele asupra sufletului meu. Şi Tu, Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele Tău, că bună este mila Ta. Mântueşte-mă, că sărac şi mişel sunt eu şi inima mea s'a turburat înlăuntrul meu. Ca umbra când se abate ea, m'am luat în laturi, scuturatu-m'am ca lăcustele. Genuchele mele au slăbit de post şi carnea mea s'a schimbat pentru untuldelemn. Şi eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au, clătit-au cu capetele sale. Ajută-mi mie, Doamne, Dumnezeul meu şi mă mântueşte dupre mila Ta. Şi să cunoască, că mâna Ta este aceasta şi Tu, Doamne, o ai făcut

pre dânsa. Blestema-vor ei şi Tu vei binecuvânta. Ceice se scoală asupra mea să se ruşineze; iară sluga Ta se va veseli. Imbrace-se ceice mă clevetesc pre mine în ocară şi să se învelească ca cu un veşmânt cu ruşinea sa. Mărturisi-mă-voiu Domnului foarte cu gura mea; şi în mijlocul multora Îl voiu lăuda pre El. Că a stătut deadreapta săracului ca să mântuească de ceice gonesc sufletul meu.

PSALM 50.

Milueşte-mă Dumnezeule dupre mare mila Ta şi dupre mulţimea îndurărilor Tale şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut; ca să Te îndreptezi întru cuvintele Tale şi să biruieşti când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m'am zămislit şi în păcate m'a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu Isop şi mă voiu curăţi; spălamă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voiu albi! Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Intoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule şi Duh drept înoeşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda dela faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua dela mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Invăţa-voiu pre cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de sângiuri Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aşi fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu duhul umilit; inima înfrântă şi smerită, Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atuncea bine vei voi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atuncea vor pune pre altarul Tău viţei.

Slavă... Şi acum...

Aliluia, De trei ori.

Doamne milueşte, de trei ori.

Slavă... Tropar, glasul al 6-lea

Doamne, jidovii Te-au judecat spre moarte, pre Tine, vieaţa tuturor; ceice au trecut pedestri Marea Roşie prin toiag, pre cruce Te-au pironit; şi ceice au supt miere din piatră, fiere Ţi-au adus. Ci Tu de bună voie ai răbdat, ca să ne scapi pre noi din robia vrăjmaşului, Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, carea ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii Apostoli, să miluească sufletele noastre.

Şi cântăm trei tropare, din cele 12, repetându-le. Glasul al 8-lea.

Pentru frica jidovilor s'a lepădat de Tine, Doamne, prietenul şi cel de aproape al Tău Petru şi plângând aşa a strigat: Să nu treci lacrimile mele. Că am zis că voiu păzi credinţa, Indurate, şi nu o am păzit. Şi pocăinţa noastră aşa o primeşte şi ne miluieşte pre noi.

Tot acesta.

Apoi, Stih: Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înţelege strigarea mea.

Mai nainte de cinstita răstignire, ostaşii batjocorindu-Te, Doamne, oştile cele fără de trupuri s'au spăimântat. Că Te-ai încununat cu cunună de batjocură, Celce ai înfrumuseţat pământul cu flori; şi cu haină de ocară Te-ai îmbrăcat, Celace îmbraci cerul cu nori. Că cu o rânduială ca aceasta s'a cunoscut milostivirea Ta, Hristoase, şi marea milă, slavă Ţie.

Stih: Ia aminte glasul rugăciunii mele. Tot acest tropar.

Slavă... Glasul al 5-lea.

Când Te trăgeau spre cruce aşa ai strigat, Doamne: Pentru care lucru vreţi să Mă răstigniţi, jidovi? Pentru că am întărit pre slăbănogii voştri? Pentru că am înviat pre morţii voştri ca din somn? Pre ceeace-i curgea sânge o am tămăduit; pre Hananeanca o am miluit. Dar pentru care lucru vreţi să Mă omorîţi, jidovi? Ci veţi vedea pre Hristos, pre Carele împungeţi acum, călcătorilor de lege.

Şi acum... tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Că eu spre bătăi gata sunt şi durerea mea înaintea mea este pururea.

Stih:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi.

Din profeţia lui Isaia cetire.

Cap. 50, vers 4:

Domnul, Domnul mi-a dat mie limbă de învăţătură, ca să cunosc când se cade a grăi cuvântul. Pusu-m'au dimineaţa, dimineaţa mi-au pus mie ureche, ca să aud. Şi învăţătura Domnului, Domnului îmi deschide mie urechile; iar eu nu stau împotrivă, nici mă pricesc. Spatele mele le-am dat spre bătăi şi fălcile mele spre pălmuiri şi faţa mea nu o am întors de către ruşinea scuipărilor. Şi Domnul, Domnul ajutor s'a făcut mie, pentru aceea nu m'am ruşinat şi am pus faţa mea ca o piatră vârtoasă şi am cunoscut, că nu mă voiu ruşina. Pentrucă aproape este celce m'a îndreptat pre mine, cine este celce se judecă cu mine? Să stea cu mine împreună şi cine este celce se judecă cu mine? Să se apropie de mine; iată Domnul, Domnul va ajuta mie; cine îmi va face mie rău? Iată, voi toţi ca o haină vă veţi învechi şi ca molia va mânca pre voi. Cine este întru voi care se teme de Domnul? Să audă glasul slugii lui; ceice umblă întru întunerec şi nu este lor lumină, nădăjduiţi întru numele Domnului şi vă întăriţi întru Dumnezeu. Iată, voi toţi aprindeţi foc şi întăriţi flacără, umblaţi întru lumina focului vostru şi întru flacăra care aţi aprins şi pentru mine s'au făcut acestea vouă, întru durere veţi adormi.

Apoi Apostolul:

Din cartea cea către Romani a Sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 5. Vers 6.

Fraţilor, Hristos, fiind noi încă neputincioşi, în vremea cea cuviincioasă pentru cei necredincioşi a murit. Că abia va muri cineva pentru cel drept; că pentru cel bun poate şi îndrăzneşte cineva a muri. Iar întăreşte Dumnezeu dragostea Sa spre noi; că încă păcătoşi fiind noi, Hristos pentru noi a murit. Cu mult mai vârtos dar acum îndreptaţi fiind cu sângele Lui, ne vom mântui printr'Insul de mânie. Că de vreme ce fiind noi vrăjmaşi, ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Lui, cu mult mai vârtos fiind împăcaţi, ne vom mântui întru vieaţa Lui.

Evanghelia dela Marcu:

In vremea aceea sfat au făcut Arhiereii cu bătrânii...

Sfârşitul:

Celece se suise cu dânsul în Ierusalim.

Şi după aceasta cetim tâlcuirea dela Mateiu, cuvântul pentru cruce.

Apoi:

Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul, din zi în zi să sporească nouă Dumnezeul mântuirilor noastre, Dumnezeul nostru, Dumnezeu a mântui.

Sfinte Dumnezeule... Şi după Tatăl nostru...

Condac:

Pre Celce S'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pre Acesta L-a văzut Maria pre lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte... de 40 de ori.

Rugăciunea:

Celace în toată vremea....

Doamne miluieşte... de trei ori.

Slavă... Şi acum....

Ceeace eşti mai cinstită....

Intru numele Domnului, binecuvintează părinte.

Preotul:

Dumnezeule, milostiveşte-Te spre noi...

Apoi rugăciunea:

Stăpâne, Dumnezeule, părinte atotputernice, Doamne Fiule, unule născut, Iisuse Hristoase şi Duhule Sfinte, o Dumnezeire, o putere, miluieşte-mă pre mine păcătosul; şi cu judecăţile care ştii, mântueşte-mă pre mine nevrednicul robul Tău; că binecuvântat eşti în vecii vecilor. Amin.

Şi îndată începem al şaselea ceas.

Ceasul al şaselea.

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu. De trei ori.

PSALM 53.

Dumnezeule, întru numele Tău mântueşte-mă şi întru puterea Ta mă judecă. Dumnezeule, ascultă rugăciunea mea, auzi graiurile gurii mele; că streinii s'au sculat asupra mea şi cei tari au căutat sufletul meu; şi nu au pus

pre Dumnezeu înaintea lor. Că iată, Dumnezeu ajută mie şi Domnul este sprijinitorul sufletului meu. Intoarceva cele rele vrăjmaşilor mei; întru adevărul Tău pierde-i pre dânşii. De bună voie voiu jertfi Ţie; mărturisi-mă-voiu numelui Tău, Doame, că este bun. Că din tot necazul m'ai izbăvit şi spre vrăjmaşii mei a privit ochiul meu.

PSALM 139.

Scoate-mă, Doamne, de la omul viclean, de bărbatul nedrept mă izbăveşte. Care gândia nedreptatea în inimă, toată ziua rânduia războaie. Ascuţit-a limba sa ca de şarpe, otravă de aspidă sub buzele lor. Păzeşte-mă, Doamne, de mâna păcătosului, dela oamenii nedrepţi mă scoate; cari au gândit să împiedice paşii mei. Ascuns-au mândrii cursă mie şi cu funii au întins cursă picioarelor mele; pre lângă cărare mi-au pus smintele. Zis-am Domnului, Dumnezeul meu eşti Tu; ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele. Doamne, Doamne, puterea mântuiri mele, umbrit-ai preste capul meu în ziua de războiu. Să nu mă dai, Doamne, dupre dorirea celui păcătos; gândit-a împotriva mea, să nu mă părăseşti ca nu cândva să se înalţe. Acoperi-va răutatea buzelor lor capetele celorce mă împresoară. Cădea-vor peste dânşii cărbuni; cu foc îi vei surpa pre dânşii în ticăloşie şi nu vor putea răbda. Bărbatul limbut nu se va îndrepta pre pământ.; pre bărbatul nedrept relele îl vor vâna spre pieire. Cunoscut-am, că va face Domnul judecată săracilor şi izbândă lipsiţilor. Aşa, dreptii se vor mărturisi numelui Tău şi vor locui înaintea Ta.

PSALM 90.

Celce locueşte întru ajutorul Celui preaînalt, întru acoperământul Dumnezeului cerului se va sălăşui. Zice-va Domnului, sprijinitorul meu eşti Tu şi scăparea mea, Dumnezeul meu şi voiu nădăjdui spre Dânsul. Că El te va izbăvi din cursa vrăjmaşilor şi de cuvântul turburător. Cu spatele Sale va umbri ţie şi sub aripile Lui vei nădăjdui. Cu armă te va încunjura adevărul Lui; nu te vei teme de frica de noapte, de săgeata ce zboară ziua, de lucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare şi de dracul cel de amiazăzi. Cădea-va despre laturea ta o mie şi zeci de mii deadreapta ta şi spre tine nu se vor apropia. Insă cu ochii tăi vei privi şi răsplătirea păcătoşilor vei vedea. Că pre Domnul, nădejdea mea, pre Cel prea înalt ai pus scăpare ţie. Nu vor veni către tine rele şi bătaie nu se va apropia întru locaşul tău. Că îngerilor Săi va porunci pentru tine ca să te păzească întru toate căile tale. Pe mâini te vor ridica, ca nu cândva să împiedici de piatră piciorul tău.

Preste aspidă şi vasilisc vei încăleca şi vei călca preste leu şi preste balaur. Că spre Mine a nădăjduit şi-l voiu mântui pre el, acoperi-l-voiu pre el, că a cunoscut numele Meu. Striga-va către Mine şi-l voiu auzi pre el, cu dânsul sunt în necaz. Scoate-l voiu pre dânsul şi-l voiu slăvi. Cu lungime de zile îl voiu umplea pre el şi-i voiu arăta mântuirea Mea.

Slavă... Şi acum...

Aliluia.... de trei ori.

Doamne miluește... de trei ori.

Slavă... Troparul, glasul al 2-lea.

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule; pre cruce ai întins preacuratele Tale mâini, adunând toate neamurile celece strigă: Doamne, slavă Ţie.

Şi acum...

Că nu avem îndrăzneală pentru multe păcatele noastre, tu, pre Celce S'a născut din tine roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că mult poate rugăciunea Maicii, spre îmblânzirea Stăpânului. Nu trece cu vederea rugăciunile păcătoşilor, Preacurată, că milostiv este şi poate să mântuească, Celace a primit a pătimi pentru noi.

Şi cântăm trei tropare din cele 12. Glasul al 8-lea, repetindu-le.

Acestea zice Domnul către jidovi: Poporul meu, ce am făcut vouă? sau cu ce v'am supărat pre voi? Pre orbii voştri i-am luminat, pre cei leproşi i-am curăţit, pre bărbatul celce era în pat l-am îndreptat. Poporul meu, ce am făcut vouă? Şi cu ce Mi-aţi răsplătit? In loc de mană, cu fiere; în loc de apă, cu oţet; în loc ca să Mă iubiţi, pre cruce M-aţi pironit. De acum nu voiu mai răbda, chema-voiu neamurile Mele şi acelea Mă vor lăuda împreună cu Tatăl şi cu Duhul şi Eu le voiu dărui vieaţa veşnică.

De două ori.

Apoi stih: Dat-au spre mâncarea Mea fiere şi spre setea Mea M'au adăpat cu oţet.

Legiuitorii lui Israil, jidovi şi farisei, ceata apostolilor strigă către voi: Iată biserica care voi o a-ţi stricat, iată mielul pre carele L-aţi răstignit şi L-aţi dat mormântului, S'a sculat cu puterea Sa. Nu vă înşelaţi jidovi, că El este Celce v'a mântuit prin mare şi în pustie v'a hrănit. Acesta este vieaţa şi lumina şi pacea lumii.

Stih: Mântueşte-mă Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Şi tot Stihira aceasta.

Slavă... glasul al 5-lea.

Veniţi purtătoare de Hristos, popoare, să vedem ce s'a sfătuit Iuda vânzătorul cu preoţii cei fărădelege asupra Mântuitorului nostru. Astăzi au făcut vinovat morţii pre Cuvântul cel fără de moarte şi dându-L lui Pilat L-au răstignit în locul căpăţânii.

Acestea pătimind a strigat Mântuitorul nostru, zicând: Iartă-le lor, Părinte, păcatul acesta, ca să cunoască neamurile învierea Mea cea din morți.

Și acum... tot aceasta.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Doamne, Domnul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Stih:

Că s'a înălțat mare-cuviința Ta mai pre sus de ceruri.

Din Proorocia lui Isaia cetire.

Cap. 52—54, Vers 13.

Așa zice Domnul: Iată, va cunoaște fiul meu și se va înălța, se va slăvi și se va ridica foarte. In ce chip se vor mira de tine mulți, așa se va necinsti de oameni chipul tău și slăvirea ta de fiii oamenilor. Așa se vor mira de dânsul neamuri multe și împărații vor astupa gura sa, că celorce nu s'au vestit despre dânsul, aceia vor vedea și cari n'au auzit, vor cunoaște. Doamne! Cine a crezut auzului nostru și brațul Domnului cui s'a descoperit? Vestit-am ca un prunc înaintea lui și ca o rădăcină în pământ însetat; n'are chip el, nici slavă și l-am văzut pre el și n'avea chip, nici frumusețe. Ci chipul lui necinstit și mai sfârșit decât al fiilor omenești, om ce era întru bătae și știind răbda durere, că s'a schimbat fața lui, defăimat a fost și nesocotit. Acesta păcatele noastre le poartă și pentru noi rabdă durere și noi am gândit că dela Dumnezeu este el întru durere, în chin și în necaz. Iar el s'a rănit pentru păcatele noastre și a pătimit pentru fărădelegile noastre, certarea împăcării noastre pre dânsul și cu rana lui noi toți ne-am vindecat. Toți ca niște oi am rătăcit, fiecare din calea sa s'a abătut și Domnul l-a dat pre el pentru păcatele noastre. Și el, pentruce s'a chinuit, nu ș'a deschis gura sa; ca o oaie la junghiere s'a adus și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu-și deschide gura sa. Intru smerenie judecata lui s'a ridicat și neamul lui cine-l va spune? Că s'a luat de pre pământ vieața lui, pentru fărădelegile poporului meu s'a adus la moarte. Și voiu da pre cei răi în locul îngropării lui și pre cei bogați în locul morții lui; că fărădelege n'a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui. Și Domnul va să-l cureță pre el de rane, de se va da pentru păcat; sufletul vostru va vedea sămânță îndelungată. Și vă Domnul cu mâna sa să scoată din durere sufletul lui și să-i arate lui lumină și să-l facă cu știință și să îndrepteze pre cel drept, care bine slujește multora și păcatele lor el le va purta. Pentru aceasta el va moșteni pre mulți și va împărți dobânzile celor tari, pentrucă s'a dat la moarte sufletul lui și cu cei fărădelege s'a socotit și el păcatele multora a purtat și pentru fărădelegile lor s'a dat. Veselește-te cea stearpă, care nu naști, dă glas și strigă ceeace nu aveai dureri de naștere, că mai mulți sunt fiii celei pustie, decât acelei ce are bărbat.

Apoi Apostolul:

Din cartea cea către Evrei a sfântului Apostol Pavel, cetire.

Fraților, Celace sfințește și ceiace se sfințesc, dintr'unul sunt toți. Pentru care nu se rușinează a-i numi frați zicând: Spune-voiu numele Tău fraților mei, în mijlocul bisericii Te voiu lăuda. Și iarăș: Eu voiu fi nădăjduindu-mă întru Dânsul. Și iarăș: Iată eu și pruncii cari mi-a dat Dumnezeu. Deci, de vreme ce s'au făcut părtași pruncii trupului și sângelui și Acelaș asemenea s'a împărtășit acelorași, ca prin moarte să surpe pre cela ce are stăpânia morții, adecă pre diavolul. Și să scape pre aceia câți cu frica morții în toată vieața erau supuși robiei. Că nu pre îngeri cândva a luat, ci sămânța lui Avraam a luat. Pentru aceea

dator era întru toate a se asemăna fraţilor, ca să fie milostiv şi credincios arhiereu întru cele ce sunt către Dumnezeu, ca să curăţească păcatele poporului. Că întru ceeace a pătimit, Insuş fiind ispitit, poate şi celorce se ispitesc să le ajute.

Apoi Evanghelia de la Lucà.

In vremea aceea ducea cu Iisus şi pre alţi doi făcători de rău..

Sfârşitul:

Din Galileea văzând acestea.

După acestea cetirea. Apoi:

Degrab să ne întâmpine pre noi îndurările Tale, Doamne, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru lauda numelui Tău. Doamne, mântueşte-ne pre noi şi curăţeşte păcatele noastre pentru numele Tău.

Sfinte Dumnezeule.... şi după Tatăl nostru....

Condac:

Pre Celce S'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm, că pre acesta L'a văzut Maria pre lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte, de 40 ori.

Rugăciunea:

Celace în toată vremea....

Doamne miluieşte. de trei ori

Slavă... Şi acum...

Ceeace eşti mai cinstită.

Intru numele Domnului binecuvintează părinte.

Preotul:

Dumnezeule, milosteveşte-Te spre noi..

Apoi rugăciunea sfântului Vasile cel mare.

Dumnezeule şi Doamne al puterilor şi a toată făptura, Ziditorule; Carele pentru milostivirea îndurării Tale cei neasemănate, pre unul născut Fiul Tău, pre Domnul nostru Iisus Hristos L'ai trimis spre mântuirea neamului nostru; şi prin cinstită crucea Lui înscrisul păcatelor noastre l'ai rupt. Şi ai biruit printr'Insul stăpâniile şi puterile întunerecului. Insuţi, Stăpâne, iubitorule de oameni, primeşte şi acestea ale noastre, păcătoşilor, rugăciuni de mulţumită şi de cerere; şi ne fereşte pre noi de toată căderea în păcat cea de tot pierzătoare şi întunecată; şi de toţi ceice caută să ne facă nouă rău, văzuţi şi nevăzuţi vrăjmaşi. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri rele; ci cu dorirea Ta răneşte sufletele noastre. Ca spre Tine totdeauna căutând şi cu lumina cea dela Tine povăţuiţi fiind, la Tine, lumina cea neapropiată şi pururea fiitoare, privind, neîncetată mărturisire şi mulţumită Ţie să înălţăm, Tatălui celui fără început, împreună cu unul născut Fiul Tău şi cu prea sfântul şi bunul şi de vieaţă făcătorul Duhul Tău; acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cetim îndată şi ceasul al nouălea

Veniţi să ne închinăm împăratului nostru Dumnezeu, De trei ori.

PSALM 68.

Mântueşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m'am în noroiul adâncului şi nu este stare. Venit-am întru adâncurile mării şi vitorul m'a potopit. Ostenit-am strigând, amorţit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu. Immulţitu-s'au mai presus decât perii capului meu ceice mă urăsc în zadar. Intăritu-s'au vrăjmaşii mei, ceice mă goniau pre mine cu nedreptate; celece nu am jefuit, atuncea am plătit. Dumnezeule, Tu ai cunoscut nepriceperea mea şi greşelile mele de la Tine nu s'au ascuns. Să nu se ruşineze pentru mine ceice Te aşteaptă pre Tine Doamne, Doamne al puterilor; nici să se înfrunteze pentru mine ceice Te caută pre Tine, Dumnezeul lui Israil. Că pentru Tine am suferit ocară, acoperit-a ruşinea obrazul meu. Instreinat am fost fraţilor mei şi necunoscut fiilor maicii mele. Că râvna casei Tale m'a mâncat şi ocările celor ce Te ocărăsc pre Tine au căzut asupra mea. Si am acoperit cu post sufletul meu şi s'a făcut spre ocară mie. Şi am pus îmbrăcămintea mea sac şi m'am făcut lor spre pildă. Impotriva mea limbuţiau ceice şedeau în porţi şi împotriva mea cântau ceice beau vin. Iar eu cu rugăciunea mea către Tine, Doamne, vremea este de a fi bine primită. Dumnezeule, întru mulţimea milei Tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii Tale. Mântueşte-mă de tină, ca să nu mă afund; izbăveşte-mă de ceice mă urăsc şi de adâncurile apelor. Ca să nu mă înnece pre mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-şi închidă preste mine puţul gura sa. Auzimă, Doamne, că bună este mila Ta; dupre mulţimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu întorci faţa Ta dela sluga Ta, că mă necăjesc, degrab mă auzi. Ia aminte spre sufletul meu, şi-l mântueşte pre el, pentru vrăjmaşii mei izbăveşte-mă. Că Tu cunoşti ocara mea şi ruşinea mea şi înfruntarea mea. Inaintea Ta sunt toţi ceice mă necăjesc. Ocară a aşteptat sufletul meu şi ticăloşie. Şi am aşteptat pre celce s'ar mâhni cu mine şi nu era; şi pre celce m'ar mângâia şi nu am aflat. Şi au dat spre mâncarea Mea fiere şi spre setea Mea m'au adăpat cu oţet. Facă-se masa lor înaintea lor, spre cursă şi spre răsplătire şi spre sminteală. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă şi spinarea lor pururea o gârboveşte. Varsă preste dânşii iuţimea Ta şi mânia iuţimii Tale să-i cuprindă pre ei. Facă-se curtea lor pustie şi în locaşurile lor să nu fie locuitori. Că pre care Tu

l'ai bătut, ei l'au gonit şi spre durerea ranelor mele au adaus. Adauge fărădelege spre fărădelegea lor şi să nu intre întru dreptatea Ta. Şteargă-se din cartea celor vii şi cu cei drepţi să nu se scrie. Sărac şi cu durere sunt eu; mântuirea Ta Dumnezeule să mă sprijinească. Lăudavoiu numele Dumnezeului meu cu cântare, slăvi-L-voiu pre El întru laudă. Şi va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât viţelul tânăr, ce-i răsar coarne şi unghii. Vadă săracii şi să se veselească; căutaţi pre Dumnezeu şi va fi viu sufletul vostru. Că a auzit pre cei săraci Domnul şi pre cei în obezi ferecaţi ai săi nu i'a urgisit. Laude-L pre Dânsul cerurile şi pământul, marea şi toate câte se târăsc într'însa. Că Dumnezeu va mântui Sionul şi se vor zidi cetăţile Iudeii. Şi vor locui acolo şi-l vor moşteni pre dânsul. Şi seminţia robilor Tăi vor stăpâni pre el şi ceice iubesc numele Tău vor locui într'însul.

PSALM 69

Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte; Doamne, ca să-mi ajuţi mie, grăbeşte. Să se ruşineze şi să se înfrunteze ceice caută sufletul meu. Să se întoarcă înapoi şi să se ruşineze ceice-mi voiesc mie rele. Intoarcă-se îndată§ ruşinându-se, ceice-mi grăesc mie: Bine, bine! Să se bucure şi să se veselească de Tine toţi ceice Te caută pre Tine, Dumnezeule, şi să zică pururea: Slăvească-se Domnul, cei ce iubesc mântuirea Ta. Iar eu sărac sunt şi mişel; Dumnezeule ajută-mi. Ajutorul meu şi izbăvitorul meu eşti Tu; Doamne, nu zăbovi.

PSALMUL 85

Pleacă Doamne urechea Ta şi mă auzi, că sărac şi lipsit sunt eu. Păzeşte sufletul meu, că cuvios sunt; mântueşte pre robul Tău, Dumnezeul meu, pre celce nădăjdueşte spre Tine. Miluieşte-mă Doamne, căci către Tine voiu striga toată ziua. Veseleşte sufletul robului Tău, căci către Tine am ridicat sufletul meu. Că Tu, Doamne, eşti bun şi blând şi mult milostiv, tuturor celor ce Te chiamă pre Tine. Ascultă, Doamne, rugăciunea mea şi ia aminte glasul rugăciunii mele. In ziua necazului meu am strigat către Tine, că mai auzit. Nu este asemenea Ţie întru dumnezei, Doamne şi nu este dupre faptele Tale. Toate neamurile câte ai făcut vor veni şi se vor închina înaintea Ta, Doamne şi vor slăvi numele Tău. Că mare eşti Tu şi Celce faci minuni, Tu eşti Dumnezeu Insuţi. Povăţueşte-mă, Doamne, în calea Ta şi voiu merge întru adevărul Tău; veselească-se inima mea ca să se teamă de numele Tău. Mărturisimă-voiu Ţie, Doamne Dumnezeul meu, cu toată inima mea,

şi voiu slăvi numele Tău în veac. Că mila Ta mare este spre mine şi ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos. Dumnezeule, călcătorii de lege s'au sculat asupra mea şi adunarea celor tari a căutat sufletul meu şi nu Te-au pus pre Tine înaintea lor. Şi Tu, Doamne, Dumnezeul meu, eşti îndurat şi milostiv, îndelung răbdător şi mult milostiv şi adevărat. Caută spre mine şi mă miluieşte, dă tăria Ta slugii Tale şi mântueşte pre fiul slujnicii Tale. Fă cu mine semn spre bine şi să vadă ceice mă urăsc şi să se ruşineze, că Tu, Doamne, mi-ai ajutat mie şi m-ai mângâiat.

Slavă... Şi acum... Aliluia, de trei ori.

Doamne miluieşte, de trei ori.

Slavă... Troparul, glasul al 8-lea.

Văzând tâlharul pre începătorul vieţii pre cruce spânzurând, a zis: De n'ar fi fost Dumnezeu întrupat, Carele cu noi S'a răstignit, nu şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s'ar fi clătit pământul cutremurându-se. Ci, Celace toate le-ai suferit, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Celace pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule, Carele cu moartea pre moarte ai prădat şi învierea ai arătat ca un Dumnezeu; nu trece cu vederea pre ceice 'i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primeşte pre Născătoarea de Dumnezeu, ceeace Te-a născut pre Tine, carea se roagă pentru noi; şi mântueşte, Mântuitorul nostru, pre poporul cel desnădăjduit.

Şi cântăm trei tropare din cele 12, repetându-le

Glasul al 7-lea.

Spaimă era a vedea pre făcătorul cerului şi al pământului spânzurat pre cruce; soarele întunecându-se şi ziua iarăş în noapte schimbându-se şi pământul scoţând afară din mormânturi trupurile morţilor. Cu cari ne închinăm Ţie, mântueşte-ne pre noi.

De două ori.

Apoi Stih, glasul al 2-lea:

Impărţit-au hainele mele loruşi şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

Când au pironit pre cruce cei fărădelege pre Domnul slavei a strigat către dânşii: Cu ce v'am mâhnit pre voi? Sau cu ce v'am mâniat? Mai înainte de Mine cine v'a scăpat pre voi din necaz? Şi acum pentru Ce-mi răsplătiţi Mie cu cele rele în loc de bune? In locul stâlpului celui de foc, pre cruce M'aţi pironit; în locul norului, mormânt Mi-aţi săpat; în loc de mană, Mi-aţi adus fiere; în loc de apă, cu oţet M'aţi adăpat. De acum voiu chema alte neamuri şi acelea Mă vor preaslăvi, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh.

Stih: Dat-au spre mâncarea mea fiere şi spre setea mea m'au adăpat cu oţet.

Şi tot aceeaş stihiră.

Slavă... glasul al 6-lea:

Astăzi S'a spânzurat prelemn

Celce a spânzurat pământul pre ape; cu cunună de spini S'a încununat Împăratul îngerilor, cu porfiră mincinoasă S'a îmbrăcat Celce îmbracă cerul cu nori; lovire preste obraz a luat Celce a slobozit în Iordan pre Adam; cu piroane S'a pironit mirele bisericii; cu sulită S'a împuns Fiul Fecioarei! Închinămu-ne patimilor Tale, Hristoase; arată-ne nouă şi slăvită învierea Ta.

Şi acum... tot aceasta

Prochimen, glasul al 6-lea :

Zis-a cel nebun întru inima sa : nu este Dumnezeu.

Stih :

Nu este celce face bine, nu este până la unul.

Din profeţia lui Ieremia cetire.

Cap. 11, Vers 18:

Doamne, arată-mi mie şi voiu cunoaşte; atunci am văzut meşteşugirile lor. Iar eu, ca un miel fără de răutate ce-l duc spre junghiere, n'am cunoscut că gândiau asupra mea gând rău, zicând: Veniţi să băgăm lemn în pâinea lui şi să-l pierdem de pre pământul celor vii şi numele lui să nu se mai pomenească. Doamne al puterilor, Celce judeci cu dreptul, Carele ispiteşti inimile şi rărunchii, dă-mi să văd dela Tine răsplătire asupra lor; că Ţie am descoperit îndreptarea mea. Pentru aceea aşa zice Domnul asupra oamenilor din Anatot, ceice caută sufletul meu, zicând: Nu vei prooroci în numele Domnului; iar de nu, vei muri în mâinile noastre. Pentru aceea aşa zice Domnul puterilor: Iată, Eu voiu cerceta asupra lor, tinerii lor vor muri de sabie şi feciorii lor şi fetele lor se vor stinge de foame. Şi nu vor avea rămăşiţă pentrucă voiu aduce rele asupra celorce locuesc în Anatot, în anul cercetării lor. Drept eşti Tu, Doamne, că voiu răspunde către Tine. Însă judecăţi voiu grăi către Tine, ce este că, calea necredincioşilor sporeşte! Immulţitus'au toţi ceice leapădă poruncile Tale. Săditu-i-ai pre ei şi au prins rădăcină, odraslă au făcut şi au făcut roadă; aproape eşti Tu Doamne de gura lor şi departe de rărunchii lor. Şi Tu, Doamne, mă ştii pre mine, ispitit-ai inima mea înaintea Ta; adună-i pre dânşii, ca pre nişte oi spre junghiere şi-i curăţeşte pre ei spre ziua junghierii lor. Până când va plânge pământul şi toată iarba ţarinii se va usca de răutăţile celorce locuesc pre dânsul? Pierit-au dobitoacele şi pasările, că au zis: Nu va vedea Dumnezeu căile noastre. Picioarele tale aleargă şi te slăbesc. Adunaţi toate fiarele ţarinii şi să vie şi să o mănânce pre ea. Păstori mulţi au stricat viea mea, spurcat-au partea mea, făcut-au partea mea cea dorită pustie neumblată. Pusu-o-au pre ea întru piericiunea pierzării. Că aşa zice Domnul pentru toţi vecinii cei răi, cari se ating de moştenirea mea, care o am împărţit poporului meu Israil: Iată eu îi voiu smulge pre ei din pământul lor şi pre Iuda îl voiu scoate din mijlocul lor. Şi va fi, după ce îi voiu scoate pre ei, mă voiu întoarce şi îi voiu milui pre ei şi voiu face pre fiecare să locuiască în moşia sa şi pre fiecare în pământul său.

Apoi Apostolul :

Din cartea cea către Evrei a sfântului Apostol Pavel cetire.

Fraţilor, având îndrăzneală a intra întru cele sfinte prin sângele lui Iisus Hristos, pre cale nouă şi vie, care o a înnoit nouă prin catapeteasmă adecă prin trupul Său; având preot mare preste casa lui Dumnezeu, să ne apropiem cu adevărată inimă, întru deplină credinţă, fiind stropiţi la inimi spre curăţire de ştiinţa rea şi spălaţi la trup cu apă curată; să ţinem mărturisirea nădejdei nesmintită, pentrucă credincios este Celce a făgăduit. Şi să cunoaştem unul pre altul spre îndemnarea dragostei şi a faptelor bune; nepărăsind adunarea noastră, pre-

cum au unii obiceiu, ci îndemnând unul pre altul; şi cu atât mai mult, cu cât vedeţi apropiindu-se ziua. Că păcătuind noi de bună voie, după ce am luat cunoştinţa adevărului, nu mai rămâne jertfă pentru păcate; ci o aşteptare oarecarea înfricoşată a judecăţii şi iuţimea focului, carele va să mănânce pre cei protivnici. Lepădând cineva legea lui Moisì, moare fără de milă, prin două sau trei mărturii. Socotiţi cu cât mai amară muncă va lua celce a călcat pre Fiul lui Dumnezeu şi a socotit ca ceva de rând sângele legii, cu carele s'a sfinţit şi a defăimat Duhul darului. Ştim pre Celce a zis: A Mea este răsplătirea, Eu voiu răsplăti, zice Domnul. Şi iarăş: Domnul va judeca pre poporul Său; înfricoşat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului celui viu.

Evanghelia dela Ioan:

In vremea aceea dus-au pre Iisus dela Caiafa în divan...

Sfârşitul:

Vedea-vor pre Carele L-au împuns.

Şi se pune cetirea: Cuvântul Crucii. Apoi:

Nu ne da pre noi până în sfârşit pentru numele Tău cel sfânt şi nu strica legătura Ta şi nu depărta mila Ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, pentru Isaac robul Tău şi Israil sfântul Tău.

Sfinte Dumnezeule... şi după Tatăl nostru... Condac:

Pre Celce S'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pre Acesta L-a văzut Maria pre lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Doamne miluieşte... de 40 de ori.

Rugăciunea:

Celace în toată vremea...

Doamne miluieşte... de trei ori.

Slavă... Şi acum...

Ceeace eşti mai cinstită...

Intru numele Domnului binecuvintează Părinte.

Preotul:

Dumnezeule milostiveşte-Te spre noi...

Apoi rugăciunea:

Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Celace îndelung ai răbdat pentru greşelile noastre şi până la acest ceas de acum ne-ai adus pre noi; întru carele pre lemnul cel de viaţă făcător fiind răstignit, tâlharului celui bine-cunoscător intrare în raiu 'i-ai făcut şi cu moartea pre moarte ai sfărâmat. Curăţeşte-ne pre noi păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi; că am greşit şi fărădelege am făcut şi nu suntem vrednici să ridicăm ochii noştri şi să privim la înălţimea cerului. Pentrucă am lăsat calea dreptăţii Tale şi am umblat în voile inimilor noastre. Ci ne rugăm neasemănatei bunătăţii Tale: Iartă-ne pre noi, Doamne, dupre mulţimea milei Tale şi ne mântueşte pre noi pentru numele Tău cel sfânt, că s'au stins întru deşertăciuni zilele noastre. Scoate-ne pre noi din mâna protivnicului şi ne iartă nouă păcatele

și omoară gândul nostru cel trupesc. Ca lepădând pre omul cel vechiu, întru cel nou să ne îmbrăcăm și Ție să viețuim, Stăpânului nostru și făcătorului de bine. Și așa urmând poruncilor Tale, la odihna cea veșnică să ajungem unde este locașul tuturor celorce se veselesc. Că Tu ești în adevăr veselia cea adevărată și bucuria celorce Te iubesc, Hristoase Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm împreună și Părintelui Tău celui fără început și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Duhului Tău; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi Fericirile.

Intru împărăția Ta, pomenește-ne pre noi, Domne...

Savă... Și acum...

Pomenește-ne pre noi Doamne....

Ceata cerească...

Slavă...

Ceata sfinților îngeri...

Și acum...

Crez într'unul Dumnezeu...

Slăbește, lasă, iartă, Dumnezeule, greșelile noastre cele de voie și cele fărădevoie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu știința și cu neștiința, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul, toate le iartă nouă ca un bun și iubitor de oameni.

După aceasta:

Tatăl nostru....

Și Condacul:

Pre Celce S'a răstignit pentru noi...

Doamne miluește... de 40 de ori.

Și Rugăciunea:

Prea sfântă Treime Stăpânie de o ființă, împărăție nedespărțită, Ceeace ești pricina tuturor bunătăților; binevoește și pentru mine păcătosul, întărește și înțelepțește inima mea și șterge toată întinăciunea mea, luminează gândul meu, ca totdeauna, să Te slăvesc și să Te laud și să mă închin Ție și să zic: Unul Sfânt, Unul Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

Apoi: Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.

De trei ori.

Slavă... Și acum...

Bine voiu cuvânta pre Domnul în toată vremea...

Și Apolisul.

Cadese a ști și aceasta:

Că am luat deprinderea, întru această sfântă și mare zi Vineri, a nu face nici o liturghie și nici masă nu punem, nici nu mâncăm întru această zi a răstignirei. Iară de este cineva prea neputincios, sau prea bătrân și nu va putea să petreacă postindu-se, să i se dea numai pâine și apă după apusul soarelui. Așa am luat din sfintele porunci ale sfinților Apostoli, a nu mânca în Vinerea cea mare; că și cuvântul Domnului către farisei zice: Dacă se va lua mirele dela dânșii, atuncea vor posti întru acele zile.

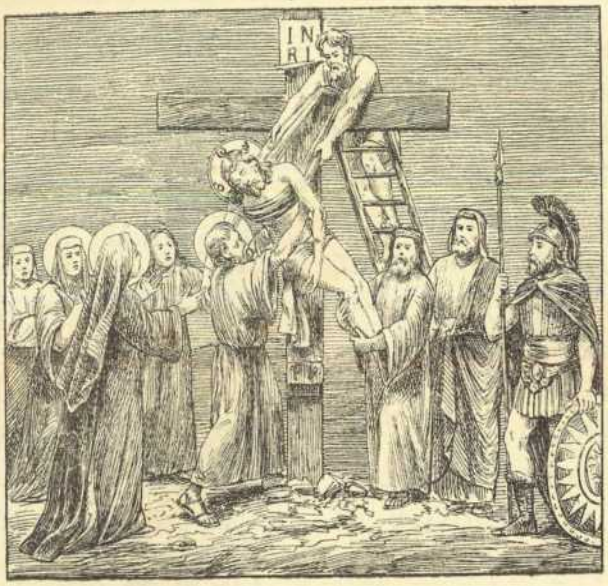

IN SFÂNTA ŞI MAREA ZI VINERI

SEARA

Toacă la al zecelea ceas din zi şi binecuvântând preotul, cetim Psalmul începător. La Doamne strigat-am, punem Stihirile pre 6.

Şi cântăm aceste Stihiri glasul 1, singur glasul.

Toată făptura s'a schimbat de frică, văzându-Te pre Tine, Hristoase, pre cruce răstignit. Soarele s'a întunecat şi temeliile pământului s'au cutremurat. Toate au pătimit împreună cu Tine, Celace ai zidit toate; Celce ai răbdat pentru noi de voie, Doamne, slavă Ţie.

De două ori.

Glasul al 2-lea:

Poporul cel păgânesc şi fărădelege, pentruce a cugetat cele deşarte? Pentruce a judecat spre moarte pre Celace este vieaţa tuturor? Minune mare! că făcătorul lumii S'a dat în mâinile celor fărădelege şi S'a înălţat pre lemn iubitorul de oameni; ca să scoată din iad pre cei legaţi, cari strigă: Indelung răbdătorule, Doamne, slavă Ţie.

Astăzi văzându-Te pre Tine, Cuvinte, Fecioara cea fără prihană, spânzurat pre cruce, tânguindu-se cu milă ca o Maică, s'a rănit la inimă cu amar şi suspinând cu durere dintru adâncul sufletului, sgâriindu-şi obrazul şi părul smulgându-şi, încă şi în piept bătându-se, a strigat cu jale: Amar mie, Dumnezeescule Fiu; vai mie, lumina lumii! Cum ai apus dela ochii mei, mielul lui

Dumnezeu; pentru Carele cetele celor fără de trupuri s'au cuprins de spaimă, strigând: Celace eşti necuprins, Doamne, slavă Ţie.

Pre lemn răstignit văzându-Te, Hristoase, pre Tine făcătorul şi Dumnezeul tuturor, ceeace Te-a născut fără sămânţă, a strigat cu amar: Fiul meu, unde a apus frumuseţea chipului Tău? Nu sufer a Te vedea fără dreptate răstignit. Insă grăbeşte de Te scoală, ca să văd şi eu învierea Ta din morţi cea de a treia zi.

Glasul al 6-lea:

Astăzi Stăpânul făpturii a stătut de faţă înaintea lui Pilat şi răstignirii S'a dat făcătorul tuturor, aducându-se ca un miel de bună voia Sa; cu piroane S'a pironit, în coastă S'a împuns şi cu buretele S'a adăpat, Celce a plouat mană. Cu palme preste obraz S'a lovit, Mântuitorul lumii; şi de robii Săi S'a batjocorit făcătorul tuturor. O, iubirea de oameni a Stăpânului! Pentru ceice L-au răstignit S'a rugat Părintelui Său, zicând: Iartă-le lor păcatul acesta, că nu ştiu călcătorii de lege ce lucru fără dreptate fac.

Slavă glasul al 6-lea:

O, cum adunarea cea fără de lege a osândit spre moarte pre împăratul făpturii! Nu s'au ruşinat de binefacerile care aducându-le aminte, le-a adeverit zicând către dânşii: Poporul Meu, ce am făcut vouă? Au n'am umplut Iudeea de minuni? Au n'am înviat morţii numai cu cuvîntul? Au n'am vindecat toată boala şi neputinţa? Dară cu ce Mi-aţi răsplătit? Pentruce nu vă aduceţi aminte de Mine? In locul tămăduirilor, rane aţi pus asupra Mea. In loc de vieaţă, M'aţi omorît, răstingnindu-Mă pre lemn, ca pre un făcător de rele, pre Mine, făcătorul de bine. Pre dătătorul de lege, ca pre un călcător de lege, pre împăratul tuturor, ca pre un vinovat. Indelung răbdătorule, Doamne, slavă Ţie.

Şi acum... glasul acelaş:

Infricoşată şi preaslăvită taină se petrece astăzi: Cel nepipăit S'a prins şi S'a legat, Celce a deslegat pre Adam din blestem, Celce ispiteşte inimile şi rărunchii, fără dreptate S'a întrebat. In temniţă Se închide Celce a închis adâncul. Stă înaintea lui Pilat Acela căruia îi stau înainte cu frică puterile cereşti. Cu palme S'a lovit de mâna zidirii, Ziditorul. Pre lemn a se pierde S'a judecat, Celce judecă vii şi morţii; în mormânt S'a închis surpătorul iadului. Celace toate le-ai răbdat cu milostivire şi pre toţi i-ai mântuit din blestem, îndelung răbdătorule Doamne, slavă Ţie.

Vohod cu evanghelia; Lumină lină...

Prochimen, glasul al 4-lea.

Impărţit-au hainele mele loruşi şi pentru cămaşa mea au aruncat sorţi.

Stih:

Dumnezeule, Dumnezeul meu, ia aminte spre mine, pentruce m'ai lăsat?

De la Ieşire cetire.

Cap. 33, vers 11

Şi a grăit Domnul către Moisi faţă la faţă, ca şi cum ar grăi cineva către prietenul său şi-l trimetea la tabără; iar Iisus, feciorul lui Navi tânărul sluga lui, nu ieşea din cort. Şi a zis Moisi către Domnul: Iată Tu zici mie, povăţueşte pre norodul acesta şi nu mi-ai arătat pre cine vei să trimiţi împreună cu mine şi Tu mi-ai zis: Te ştiu pre tine mai mult decât pre toţi, şi har ai la Mine. Deci, de am aflat har înnaintea Ta, arată-Te mie Însuţi de faţă să Te văd, ca să aflu har înnaintea Ta şi ca să cunosc că neamul acesta este poporul Tău. Şi i-a zis lui Domnul: Eu Însumi voiu merge înaintea ta, şi te voiu odihni. Şi a zis către dânsul: De nu vei merge Tu Insuţi împreună cu noi, să nu mă scoţi pre mine de aici. Şi cum se va şti adevărat că am aflat har înnaintea Ta, eu şi norodul Tău, fără numai de vei merge Tu împreună cu noi? Şi mă voiu slăvi eu şi norodul Tău mai mult decât toate neamurile, câte sunt pre pământ. Şi a zis Domnul către Moisi: Şi acest cuvânt al tău care l-ai grăit, voiu face, că ai aflat har înnaintea Mea şi te ştiu pre tine mai mult decât pre toţi. Şi a zis: Arată mie slava Ta. Şi a zis: Eu voiu merge înnaintea ta cu slava Mea şi voiu chema cu numele meu, Domnul înnaintea ta şi voiu milui de cine'mi va fi milă şi nu mă voiu îndura de cine nu'mi va fi milă. Şi a zis: Nu vei putea vedea faţa mea, că nu va vedea omul faţa mea şi să fie viu. Şi a zis Domnul: Iată loc la Mine şi vei sta pre piatră. Şi când va trece slava Mea, te voiu pune în fereastra pietrii şi voiu acoperi cu mâna Mea preste tine până ce voiu trece. Şi voiu da la o parte mâna Mea şi atunci vei vedea dosul Meu; iar faţa Mea nu se va arăta ţie.

Prochimen, glasul al 4-lea.

Judecă, Doamne, pre cei ce-mi fac strîmbătate; dă războiu celor ce-mi dau războiu.

Stih :

Ia armă şi pavăză şi te scoală întru ajutorul meu.

De la Iov cetire.

Cap. 42, Vers 12.

Şi a binecuvântat Domnul cele de apoi ale lui Iov, mai mult decât cele dintâiu şi erau dobitoacele lui: oi patruspreze mii, cămile şase mii, perechi de boi o mie, asine de cireadă o mie. Şi s'a născut lui şapte feciori şi trei fete. Şi a chemat pre cea dintâiu Zio şi pre cea de a doua Kassia, iar pre cea de a treia Kornul-Amaltiei. Şi nu s'a aflat asemenea cu frumuseţea fetelor lui Iov subt cer şi le-a dat lor tatăl lor moştenire între fraţi. Şi a trăit Iov după bătaia aceea ani o sută şi şaptezeci, iar preste tot a trăit ani două sute patruzeci şi opt şi a văzut Iov pre fiii săi şi pre fiii fiilor săi până la al patrulea neam. Şi a murit Iov bătrân şi plin de zile şi este scris, că iar se va scula el împreună cu cari Domnul îi va învieà. Aceasta s'a tâlcuit din cartea Sirienească, când a locuit Iov în pământul Avsitidei în hotarele Idumeii şi ale Araviei şi mai nainte era numele lui Iovav şi luând femeie din Aravia a născut fiu, al căruia numele Enon şi pre tatăl său l-a chemat Zarè, fecior din feciorii lui Isav. Iar pre muma sa Vosorra şi a fost el al cincilea dela Avraam.

Prochimen, glasul al 8-lea.

Doamne, Dumnezeul nostru, cât este de minunat numele Tău în tot pământul.

Stih:

Că s'a înălţat mare cuviinţa Ta, mai presus de ceruri.

Din profeţia lui Isaia cetire.

Cap. 52, vers 13.

Aşa zice Domnul: Iată va cunoaşte fiul meu şi se va înălţà, se va slăvî şi se va ridica foarte. In ce chip se vor mira de tine mulţi, aşa se va necinstì de oameni chipul tău şi slava ta de fiii oamenilor. Aşa se vor mira de dânsul neamuri multe şi împăraţii vor astupa gura sa, că celorce nu s'au vestit despre dânsul, aceia vor vedeà şi cari n'au auzit, vor cunoaşte. Doamne! Cine a crezut auzului nostru şi braţul Domnului, cui s'a descoperit? Vestit-am ca un prunc înaintea lui şi ca o rădăcină în pământ însetat; n'are chip el, nici slavă şi l-am văzut pre el şi n'avea

chip, nici frumusețe. Ci chipul lui necinstit și mai sfârșit decât al fiilor omenești, om ce era întru bătaie și știind răbdà durere, că s'a schimbat fața lui, defăimat a fost și nesocotit. Acesta păcatele noastre le poartă și pentru noi rabdă durere și noi am gândit, că dela Dumnezeu este el întru durere, în chin și în necaz. Iar el s'a rănit pentru păcatele noastre și a pătimit pentru fărădelegile noastre, certarea împăcării noastre pre dânsul și cu rana lui noi toți ne-am vindecat. Toți ca niște oi am rătăcit, fiecare din calea sa s'a abătut și Domnul l-a dat pre el pentru păcatele noastre. Și el, pentruce s'a chinuit, nu ș'a deschis gura sa; ca o oaie la junghiere s'a adus și ca un miel fără de glas înaintea celui ce-l tunde, așa nu-și deschide gura sa. Intru smerenie judecata lui s'a ridicat și neamul lui cine-l va spume? Că s'a luat de pre pământ viața lui, pentru fărădelegile poporului meu s'a adus la moarte. Și voiu da pre cei răi în locul îngropării lui și pre cei bogați în locul morții lui; că fărădelege n'a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gură lui. Și Domnul va să-l curețe pre el de rane, de se va da pentru păcat; sufletul vostru va vedea sămânță îndelungată. Și và Domnul cu mâna sa să scoată din durere sufletul lui și să-i arate lui lumină și să-l facă cu știință și să îndrepteze pre cel drept, care bine slujește multora și păcatele lor el le va purtà. Pentru aceasta el va moșteni pre mulți și va împărți dobânzile celor tari, pentrucă s'a dat la moarte sufletul lui și cu cei fărădelege s'a socotit și el păcatele multora a purtat și pentru fărădelegile lor s'a dat. Veselește-te cea stearpă, care nu naști, dă glas și strigă, ceeace nu aveai dureri de naștere, că mai mulți sunt fiii celei pustie, decât acelei ce are bărbat.

Prochimen, glasul 1.

Pusu-M'au în groapa cea mai de desubt, întru cele întunecate și în umbra morții.

Stih:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta.

APOSTOLUL.

Din cartea cea către Corinteni a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 1, Vers 18.

Fraților, cuvântul Crucii, celor pieritori nebunie este, iară nouă celorce ne mântuim puterea lui Dumnezeu este. Că scris este: Pierde-voiu înțelepciunea înțelepților și știința celor știutori o voiu lepăda. Unde este înțeleptul? Unde este cărturarul? Unde este întrebătorul veacului acestuia? Au n'a făcut nebună Dumnezeu înțelepciunea lumii aceștia? Că de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu, n'a cunoscut lumea prin înțelepciune pre Dumnezeu, bine a voit Dumnezeu prin nebunia predicării a mântui pre ceice cred. Pentrucă și Iudeii semn cer și Elinii înțelepciune caută. Iară noi vestim pre Hristos cel răstignit, Iudeilor, adecă sminteală, iar Elinilor nebunie. Iară aceloraș singuri celor chemați judeilor și elinilor pre Hristos, puterea lui Dumnezeu și înțelepciunea lui Dumnezeu. Că ce este nebun al lui Dumnezeu, mai înțelept decât oamenii este; și ce este slab al lui Dumnezeu, mai tare decât oamenii este. Iară vedeți chemarea voastră, fraților, că nu sunt mulți înțelepți dupre trup, nu sunt mulți puternici, nu sunt mulți de bun neam. Ci cele nebune ale lumii a ales Dumnezeu, ca pre cei înțelepți să-i rușineze și cele slabe ale lumii a ales Dumnezeu ca să rușineze pre cele tari. Și cele de neam prost și nebăgate în seamă ale lumii, a ales Dumnezeu și celece nu sunt,

ca pre celece sunt să strice. Ca să nu se laude nici un trup înaintea lui Dumnezeu. Şi dintru Dânsul voi sunteţi întru Hristos Iisus, Carele S'a făcut nouă înţelepciune dela Dumnezeu şi dreptate şi sfinţire şi mântuire. Ca precum este scris: Celce se laudă, în Domnul să se laude. Şi eu venind la voi, fraţilor, venit-am nu întru înălţarea cuvântului şi a înţelepciunii vestind vouă mărturisirea lui Dumnezeu. Că n'am judecat a şti ceva între voi, fără numai pre Iisus Hristos şi pre Acesta răstignit.

Aliluia; glasul 1:

Mântueşte-mă, Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

Stih:

Ocară a aşteptat sufletul meu şi ticăloşie...

Stih:

Să se întunece ochii lor ca să nu vadă.

Evanghelia dela Mateiu:

In vremea aceea sfat au făcut toţi Arhiereii...

Sfârşitul:

In preajma mormântului.

Apoi Ectenia:

Să zicem toţi din tot sufletul...

După aceasta:

Învredniceşte-ne, Doamne...

Şi ectenia:

Să plinim rugăciunile noastre cele de seara Domnului.

Şi celelalte. Şi după Ecfonis cântăm:

LA STIHOVNĂ

Patru stihiri prosomice, glasul al 2-lea.

Când de pre lemn....

Când Te-a pogorît depre lemn mort cel din Arimatea, pre Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase, şi cu dragoste s'a îndemnat a săruta cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Insă cuprinzându-se de frică se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni.

Stih:

Domnul S'a împărăţit, întru podoabă S'a îmbrăcat; îmbrăcatu-S'a Domnul întru putere şi S'a încins.

Când Te-ai pus în groapă nouă pentru toţi, Mântuitorule al tuturor, iadul cel cu totul de râs văzându-Te s'a îngrozit, zăvoarele s'au sfărâmat şi porţile s'au zdrobit, mormânturile s'au deschis, morţii au înviat; atuncea şi Adam cu mulţumită bucurându-se, a strigat Ţie: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni.

Stih:

Pentrucă a întărit lumea, care nu se va clăti.

Când Te-ai închis în groapă cu trupul voind, Celace petreci din firea Dumnezeirii necuprins şi nehotărît, ai încuiat cămările morţii şi ai deşertat toate împărăţiile iadului, Hristoase; atuncea ai învrednicit şi această Sâmbătă binecuvântării Dumnezeeşti şi slăvirii şi luminii Tale.

Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Când Te-au văzut puterile, Hristoase, clevetit de cei fără-

delege, ca și cum ai fi fost amăgitor și piatra mormântului pecetluită cu mâinile cu care au împuns coasta Ta cea nestricăcioasă; atuncea s'au spăimântat de nespusă îndelungă răbdarea Ta; însă bucurându-se de mântuirea noastră, au strigat Ție: Slavă smereniei Tale, Iubitorule de oameni.

Slavă... Și acum... glasul al 5-lea

Pre Tine, Celace Te îmbraci cu lumina ca cu un veșmânt, pogorîndu-Te de pre lemn Iosif cu Nicodim și văzându-Te mort gol, neîngropat, luând plângere cu umilință și tânguindu-se au zis: Vai mie prea dulce Iisuse! pre Carele cu puțin mai înainte văzându-Te soarele pre cruce răstignit, cu întunerec s'a îmbrăcat și pământul de frică s'a clătit și catapeteasma bisericii s'a rupt; ci iată, Te văd acum pre Tine, supunându-Te morții de bună voie pentru mine. Cum Te voiu îngropa Dumnezeul meu? Sau cum Te voiu înfășura cu giulgiuri? Sau cu ce mâini mă voiu atinge de trupul Tău cel nestricat? Sau ce cântări voiu cânta ducerii Tale de aicea, Indurate? Slăvesc patimile Tale, cu cântări laud îngroparea Ta, împreună și învierea, strigând: Doamne, slavă Ție.

Apoi:

Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule...

După: Tatăl nostru...

Troparele, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pre lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu miresme, în mormânt nou îngropându-L L-a pus.

Altul:

Mironosițelor femei, stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Miresmele morților sunt cuvioase, iară Hristos putrejunii S'a arătat strein.

Înțelepciune! Și Apolisul.

Intru aceeaș sfântă și mare zi Vineri.

După cinare se cetește în chilii, sau de va voi cel mai mare și în biserică, dupre obiceiu. La care cântăm Canonul pentru răstignirea Domnului și plângerea prea sfintei Născătoarei de Dumnezeu. Irmosul câte de două ori și troparele pe 4. Iară mai pre urmă Irmosul în amândouă stranele împreună.

Compunere a lui Simeon logofătul

Peasna 1, glasul al 6-lea, Irmos:

Ca pre uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pre „gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu „cântare de biruință să-I cântăm.

Slavă Ție Dumnezeul nostru, Slavă Ție.

Dacă a văzut curata Fecioară pre Fiul său și Domnul spânzurat pre cruce, rupându-se strigà cu amar, împreună cu celelalte femei și oftând grăia.

Te văd acuma, iubitul meu Fiu și dorit, spânzurat pre cruce și mă rănesc amar cu inima, zicea curata: Ci dă cuvânt roabei Tale, Bunule.

Slavă...

De voie Fiul meu şi Făcătorule, rabzi pre lemn moarte cumplită, Fecioara grăia stând înaintea crucii, cu apostolul cel iubit.

Şi acum....

Acum m'am lipsit de aşteptarea mea, de bucuria şi de veselia Fiului meu şi Domnul; vai mie! că sunt sdrobită de durere, cea curată plângând, grăia.

Cântarea 3, Irmos:

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, Ca„rele ai înălţat cornul credincio„şilor Tăi, Bunule, şi ne-ai întărit „pre noi pre piatra mărturisirii „Tale.

Pentru frica jidovilor Petru s'a ascuns şi toţi credincioşii au fugit părăsind pre Hristos, Fecioara grăia, suspinând.

Pentru naşterea Ta cea streină şi înfricoşată, Fiul meu, eram slăvită de cât toate maicile; dar vai mie! acum văzându-Te pre lemn mă aprind cu inima.

Slavă...

Văd pre Fiul meu, pre Carele pre mâini prunc l'am purtat; l'aş fi luat de pre lemn, zicea cea Curată; dar vai mie! nimenea nu mi-L dă.

Şi acum...

Iată lumina mea cea dulce, nădejdea şi vieaţa mea cea bună, Dumnezeul meu a apus pre cruce; mă aprind cu inima, Fecioara suspinând, grăia.

Cântarea 4 Irmos:

Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita bi„serică cu Dumnezeească cuvi„inţă cântă, strigând; din cuget „curat întru Domnul prăznuind.

Soarele cel neapus, Dumnezeule cel prea veşnic şi făcătorul tuturor făpturilor, Doamne, cum rabzi patimă pre cruce? Cea curată plângând, grăia.

Cea neispitită de nuntă plângând grăia către cel cu bun chip: Grăbeşte Iosife, apropie-te la Pilat şi cere să iei de pre lemn pre Dascălul tău.

Slavă...

Văzând Iosif pre cea Curată lăcrămând cu amar, s'a turburat şi plângând s'a apropiat către Pilat, strigând cu plângere: Dămi trupul Dumnezeului meu.

Şi acum...

Văzându-Te pre Tine rănit şi fără slăvire, gol pre lemn, Fiul meu mă aprind cu inima, suspinând ca o maică, Fecioara striga.

Cântarea 5, Irmos:

Cu Dumnezeească strălucirea Ta, Bunule, sufletele celorce „mânecă la Tine cu dragoste, mă „rog luminează-le, ca să Te vadă „pre Tine, Cuvinte al lui Dumne„zeu, pre Tine adevăratul Dum„nezeu, Celace chemi din negura „greşelilor.

Rupându-se Iosif, suspinând şi mirându-se împreună cu Nicodim, a luat preacuratul trup şi sărutându-l suspina şi ofta şi-l cânta ca pre un Dumnezeu.

Luându-L cu plângere Maica cea neispitită de bărbat, L'a pus pre genuche şi rugându-L cu lacrimi şi sărutându-L cu amar plângea şi striga.

Slavă...

O nădejde şi o vieaţă, Te aveam pre Tine, Stăpâne, Fiul meu şi Dumnezeule, întru lumina ochilor, roaba Ta. Iar acum sunt lipsită de Tine, dulcele şi iubitul meu Fiu.

Şi acum...

Dureri şi necazuri şi suspinuri m'au aflat, vai mie! cea Curată suspinând cu amar, grăia, văzându-Te pre Tine mort, Fiul meu cel iubit, gol şi părăsit şi uns cu miresme.

Cântarea 6, Irmos:

Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor „la limanul Tău cel lin alergând, „strig către Tine: Scoate din „stricăciune vieaţa mea, mult Mi„lostive.

Văzându-Te mort, Iubitorule de oameni, pre Tine Celce ai înviat pre cei morţi, rău mă rup şi mă rănesc cu inima; aş fi vrut să mor cu Tine, grăia preacurata; că nu pot răbda să Te văd mort fără suflare.

Văzându-Te pre Tine, prea bune Dumnezeule şi îndurate Doamne, fără slăvire, fără suflare şi fără chip, mă mir şi plâng ţiindu-Te precum nu m'am nănădăjduit să Te văd! Vai mie, Fiul meu şi Dumnezeule!

Slavă...

Nu grăeşti roabei Tale cuvânt, Fiul lui Dumnezeu? Au, îndura-Te-vei Stăpâne de ceeace Te-a născut pre Tine? grăia cea Curată, suspinând şi plângând şi săruta trupul Domnului său.

Şi acum...

Gândesc, Stăpâne, că nu voiu mai auzi glasul Tău cel dulce, nici voiu mai vedea, frumuseţea feţei Tale, ca mai înainte; pentru că ai apus Fiul meu dela ochii mei.

Condac glasul al 8-lea

Pre Celce S'a răstignit pentru noi, veniţi toţi să-L lăudăm; că pre Acesta L'a văzut Maria pre lemn şi a zis: Deşi rabzi răstignire, Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

ICOS:

Mieluşeaua văzând pre mieluşelul său tras spre junghiere, mergea pre urmă Maria cu părul despletit împreună cu alte femei, strigând aşa: Unde mergi Fiule? Pentru ce faci călătorie grabnică? Au doară este şi altă nuntă în Cana Galileei şi acum Te grăbeşti a merge acolo, ca să le faci vin din apă? Dar merge-voiu cu

Tine, Fiule? Sau aştepta-Te-voiu? Dă-mi răspuns, Fiule, nu mă trece tăcând, Celace m'ai păzit curată. Că Tu eşti Fiul şi Dumnezeul meu.

Cântarea 7, Irmos:

Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul cuvioşilor ti„neri; iară pre Haldei arzându-i „porunca lui Dumnezeu, pre „muncitorul l-a plecat a striga: „Binecuvântat eşti Dumnezeul „părinţilor noştri.

Unde este, Fiul meu şi Dumnezeule, bunavestire cea de demult, carea 'mi grăia Gavriil, numindu-Te pre Tine împărat şi Fiul Dumnezeului celui prea înnalt? Căci acum Te văd pre Tine, lumina mea cea dulce, gol, mort şi rănit.

Celace alinezi durerile, primeşte-mă acuma cu Tine, Fiul meu şi Dumnezeule, ca să mă pogor şi eu Stăpâne în iad cu Tine; nu mă lăsa singură, că nu pot răbda să mai trăesc, nevăzându-Te pre Tine, lumina mea cea dulce.

Slavă...

Suspinând cu amar cea fără prihană, împreună cu celelalte femei purtătoare de mir şi văzând cum duc pre Hristos, grăia: Vai mie, ce văd! Unde mergi acum Fiul meu şi pre mine singură mă laşi?

Şi acum...

Suspinând şi slăbind, cea fără prihană grăia Mironosiţelor: Plângeţi împreună cu mine şi vă tânguiţi amar, că iată lumina mea cea dulce şi dascălul vostru se dă mormântului.

Cântarea 8, Irmos:

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorît şi jertfa dreptului cu „apă o ai ars. Că toate le faci, „Hristoase, cu singură voirea; „pre Tine Te prea înălţăm întru „toţi vecii.

Văzând Iosif pre Fecioara plângând se rupea la inimă şi striga cu amar: O, Dumnezeul meu! Cum Te voiu îngropa acum eu, robul Tău? Cu ce pânză voiu înfăşura trupul Tău!

Maipresus de minte a covârşit vederea Ta, Doamne, cea streină, Celce porţi toată făptura. Pentru aceea şi Iosif împreună cu Nicodim Te poartă ca pre un mort pre mâinile lor şi Te îngroapă.

Binecuvântăm pre Tatăl...

Taină streină şi preaslăvită văd, Fecioara striga Fiului său şi Dumnezeu: Cum Te pui în mormânt prost, pre Tine, Carele cu porunca scoli pre morţi din mormânturi?

Şi acum...

Nici dela mormântul Tău nu mă voiu scula Fiul meu, nici a izvorî lacrimi nu voiu înceta, până ce şi eu mă voiu pogorî în iad; că nu pot răbda despărţirea Ta, Fiul meu.

Cântarea 9, Irmos:

Pre Dumnezeu a-L vedea nu este cu putință oamenilor, „spre Carele nu cutează a căuta „cetele îngerești; iară prin Tine, „preacurată, s'a arătat oamenilor „Cuvântul întrupat; pre Carele „slăvindu-L cu oștile cerești, pre „tine te fericim.

De acum nu se va mai lipi de mine bucuria niciodată, suspinând grăia cea fără prihană; că lumina mea și bucuria mea în mormânt a apus. Ci nu-L voiu lăsa singur; aicea voiu muri și mă voiu îngropa cu Dânsul.

Rana sufletului meu, vindecă-o acum Fiul meu, striga preacurata lăcrămând; învie-ază! și-mi potolește durerea și necazul: că poți, Stăpâne, câte vei vrea să faci, măcar de Te-ai și îngropat de voie.

Slavă...

O cum s'a ascuns ție adâncul îndurărilor, Maicii în taină a zis Domnul, că vrând să mântuesc făptura Mea, am primit a muri. Ci voiu și învia și pre tine te voiu slăvi, ca un Dumnezeu al cerului și al pământului.

Și acum...

Cânta-voiu milostivirea Ta, Iubitorule de oameni, și mă voiu închina mulțimii milei Tale, Stăpâne; că vrând să mântuești zidirea Ta, ai luat moarte, zis-a preacurata; ci pentru învierea Ta, Mântuitorule, miluește-ne pre noi pre toți.

Apoi în loc de: Cade-se să te fericim...

Zicem Irmosul: Pre Dumnezeu a-L vedea..

Și după Tatăl nostru... zicem Condacul:

Pre Celce s'a răstignit...

Și celelalte ale Dupăcinării, dupre obiceiu.

Apolisul.

Iară Mezunoptica o cetim în chilii.

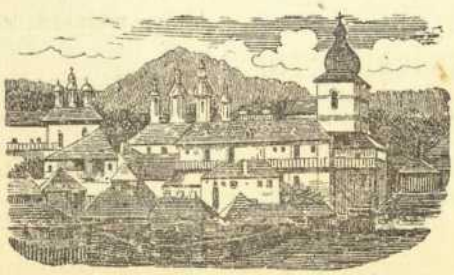

Ignat Valentin 1994

Theo

Astăzi 29 aprilie 1994 - zi Ploioasă

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBĂTĂ

Toacă la patru ceasuri din noapte și începem Utrenia dupre obiceiu. După cei șase psalmi, Ectenia mare. La Dumnezeu este Domnul.... Troparul, glasul al 2-lea:

Iosif cel cu bun chip, de pre lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-L și cu mirezme în mormânt nou îngropându-L L'a pus.

Slavă...

Când Te-ai pogorît la moarte, Celace ești vieața cea fără de moarte atuncea iadul l'ai omorît cu strălucirea Dumnezeirii; și când ai înviat pre cei morți din cele de desubt, toate puterile cerești au strigat: Dătătorule de vieață, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Și acum...

Mironosițelor femei, stând lângă mormânt, îngerul a strigat: Miresmele morților sunt cuvioase; iară Hristos putrejunii s'a arătat strein.

Și începem a cânta, Catisma 17, cu glas și cu cântare dulce și după stihuri și laudele tot asemenea.

Stih: Fericiți cei fără prihană în cale, cari umblă în legea Domnului. Glasul al 5-lea.

1 In mormânt vieață, pus ai fost, Hristoase și s'au spăimântat oștirile îngererești, plecăciunea Ta cea multă preaslăvind.

Fericiți ceice cearcă mărturiile Lui cu toată inima vor căuta pre Dânsul.

2 Dar cum mori vieață? Și cum șezi în groapă? Și împărăția morții o pierzi de tot și pre morții cei din iad îi înviezi?

Că nu ceice lucrează fărădelege în căile Lui au umblat.

3 Te slăvim pre Tine, Doamne,

Iisuse, şi 'ngroparea Îţi cinstim şi patimile, că din munca iadului ne-ai mântuit.

Tu ai poruncit poruncile Tale, ca să le păzească foarte.

4 Celce-ai pus pământul, cu măsuri Hristoase, cum şezi astăzi în mormânt, Ziditorule? Şi din gropi pre ceice au murit înviezi.

O de s'ar îndrepta căile mele, să păzească îndreptările Tale!

5 Iisuse al meu, Impărate a toate, ce-ai venit la cei din iad acum căutând? Vrând să desrobeşti pre neamul omenesc.

Atuncea nu mă voiu ruşina, când voiu căuta spre toate poruncile Tale.

6 Stăpânul a toate, mort se vede 'n groapă şi deşertătorul gropilor morţilor, în mormânt Se 'ncuie ca un muritor.

Mărturisi-mă-voiu Ţie întru îndreptarea inimii, când mă voiu învăţa judecăţile dreptăţii Tale.

7 In mormânt vieaţă, ai fost pus, Hristoase şi cu moartea Ta pre moarte o ai pierdut şi ai izvorît vieaţă veşnică.

Indreptările Tale voiu păzi, nu mă părăsi până în sfârşit.

8 Cu cei răi, Hristoase, ca un rău vinovat, socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pre noi şi din amăgirea celui rău ne-ai scos.

Intru ce-şi va îndrepta tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele Tale.

9 Cel frumos cu chipul, decât oamenii toţi, ca un om se vede mort şi fără de chip, Celce firea toată a înfrumuseţat.

Cu toată inima mea Te-am căutat pre Tine, să nu mă lepezi dela poruncile Tale.

10 Iadul cum va răbda, viind Tu într'însul? Şi cum nu se va sdrobi întunecându-se? Că de fulger şi de rază va orbi.

Intru inima mea am ascuns cuvintele Tale, ca să nu greşesc Ţie.

11 Dulcea mea lumină şi mântuitoare, cum în groapă întunecoasă Te-ai încuiat? O nespusa Ta răbdare, Bunule!

Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

12 Nici de duhuri firea, se pricepe, Doamne, nici mulţimea făr' de trupuri pot povesti taină îngropării Tale neajungând.

Cu buzele mele am vestit toate judecăţile gurii Tale.

13 O minuni streine! o ce lucruri nouă! Celce-mi dă suflare mie se poartă mort, îngropându-L mâinile lui Iosif.

In calea mărturiilor Tale m'am desfătat ca întru toată bogăţia.

14 Şi 'n mormânt ai apus şi de sân părintesc nici cum nu Te-ai despărţit, Hristoase al meu, strein lucru amândouă şi slăvit.

Intru poruncile Tale mă voiu deprinde şi voiu cunoaşte căile Tale.

15 A devăr Impărat pământesc şi ceresc, deşi 'n mic mormânt Te 'ncui Iisusul meu, dar de toat-a Ta făptură Te cunoşti.

Intru îndreptările Tale voiu cugetá, nu voiu uita cuvintele Tale.

16 Tu 'n mormânt fiind pus, Ziditor Hristoase, temelia de-de-

subt s'a cutremurat şi gropi ale multor oameni s'au deschis.

Răsplăteşte robului tău, viază-mă şi voiu păzi cuvintele Tale.

17 C elace în palmă, tot pământul ţine, sub pământ acum trupeşte se ţine mort, mântuind pre morţii cei din iad legaţi.

Descopere ochii mei şi voiu cunoaşte minunile din legea Ta.

18 D in stricare, Doamne, m'ai suit pre mine şi murind acum la cei morţi Te-ai pogorît ş-ai zdrobit puterea toat 'a iadului.

Nemernic sunt eu pre pământ, să nu ascunzi dela mine poruncile Tale.

19 C a lumina 'n sfeşnic, se ascunde acum, sub pământ ca sub obroc trupul Domnului şi din iad goneşte întunerecul.

Iubit-a sufletul meu ca să dorească de judecăţile Tale în toată vremea.

20 M ulţimea de oştiri, cea 'nţelegătoare, dimpreună cu Nicodim şi Iosif, merg să 'ngroape pre Celce e ne 'ncăput.

Certat-ai pre cei mândri; blestemaţi cei ce se abat dela poruncile Tale.

21 M urind Tu de voie, subt pământ Te-ai supus şi pre mine ce am fost mort Iisusul meu, de amara neascultare m'ai sculat.

Ia dela mine ocara şi defăimarea, că mărturiile Tale am căutat.

22 S 'a schimbat făptura, privind patima Ta, că cu Tine au pătimit toate câte sunt, făcător a toate cunoscându-Te.

Pentru că au şezut boierii şi asupra mea clevetiau, iară robul Tău se învăţa îndreptările Tale.

23 A vieţii piatră, întru sine luând, cel a toate mâncător iad a aruncat, morţii cei din veac ce-i înghiţise el.

Că mărturiile Tale cugetarea mea este şi sfaturile mele îndreptările Tale.

24 I n mormânt nou Te-ai pus, înoind Hristoase firea oamenilor, Tu, din morţi înviind, dupre cum se cade ca un Dumnezeu.

Lipitu-s'a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul Tău.

25 P re pământ pogorînd, să înnoeşti pre Adam şi pre acesta negăsind, jos Te-ai pogorît, până la iad Stăpânul meu şi l'ai aflat.

Căile mele le-am mărturisit şi m'ai auzit, învaţă-mă îndreptările Tale.

26 P ământul de frică s'a clătit, Cuvinte, şi încă soarele lumina sa ş-a ascuns, apuind Tu, Ziditorul, sub pământ.

Calea îndreptărilor Tale fă să o înţeleg şi mă voiu deprinde întru minunile Tale.

27 C a un om ai murit, de-a Ta voie, Doamne, ş'ai sculat pre morţi din gropi ca un Dumnezeu, ş'ai dat tuturor vieaţă veşnică.

Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întăreşte-mă întru cuvintele Tale.

28 V ărsând râu de lacrimi, preste Tine a plâns cea curată ca o Maică ş'a glăsuit, oarecum Te voiu îngropa Fiul meu?

Calea nedreptăţii depărtează-o dela mine şi cu legea Ta mă miluieşte.

29 C a grăuntul de grâu, intrând

Tu în pământ, spic prea mult înmulţitor nouă ne-ai crescut, înviind pre oamenii cei din Adam.

Calea adevărului am ales şi judecăţile Tale n'am uitat.

30 Sub pământ Te-ai ascuns ca un soare acum şi cu moartea ca într'o noapte Te-ai învelit, ci răsai mai mult Mântuitorul meu.

Lipitu-m'am de mărturiile Tale, Doamne, nu mă ruşina.

31 Cum ascunde luna faţa cea de soare, aşa groapa Te-a ascuns şi pre Tine acum, Celce prin trupeasca moarte ai apus.

Pre calea poruncilor Tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

32 Iisus vieaţa, gustând moarte acum, pre toţi oamenii din moarte i'a slobozit şi vieaţă tuturor le-a dăruit.

Lege pune mie, Doamne, calea îndreptărilor Tale şi o voiu căuta pre dânsa totdeauna.

33 Pre Adam cel dintâiu, prin păcat omorît, la vieaţă ridicându-l cu moartea Ta, Adam nou prin trup Te-ai arătat acum.

Înţelepţeşte-mă şi voiu căuta legea Ta şi o voiu păzi pre ea cu toată inima mea.

34 Cereştile cete, mort văzând pre stăpân, pentru noi s'au spăimântat şi s'au învelit şi cu aripile s'au acoperit.

Povăţueşte-mă în calea poruncilor Tale, că aceea am voit.

35 Iosif, Cuvinte, pogorîndu-Te mort, de pre lemn acum în noul mormânt Te-a pus; ci înviază, Doamne, mântuind pre toţi.

Pleacă inima mea la mărturiile Tale şi nu la lăcomie.

36 Bucurie, Doamne, fiind îngerilor, întristare lor acum le-ai pricinuit, cu trup mort ca pre un om văzându-Te.

Întoarce ochii mei să nu vadă deşertăciune; în calea Ta mă viază.

37 Suind Tu pre cruce, împreună ai suit şi pre oamenii cei vii, iar mergând la iad, ai sculat dintr'însul pre cei morţi din veac.

Pune robului Tău cuvântul Tău, întru frica Ta.

38 Ca un leu, Tu Doamne, adormind cu trupul, ca un puiu de leu Te scoli, Celace-ai fost mort lepădând greimea bătrâneţelor.

In ocara mea care am prepus, că judecăţile Tale sunt bune.

39 Te-ai împuns în coastă, Cela ce din coastă pre strămoaşa ai zidit din Adam întâiu şi ne-ai dat izvor de dar curăţitor.

Iată am dorit de poruncile Tale, întru dreptatea Ta mă viază.

40 Se junghia cu taină, mai înainte mielul, iar de faţă Tu acum înjunghiindu-Te, de păcat făptura Ta o curăţeşti.

Şi să vie preste mine mila Ta, Doamne, mântuirea Ta după cuvântul Tău.

41 Cine dar va spune chip nou şi înfricoşat? Astăzi Celce stăpâneşte făpturile pătimeşte pentru noi şi moare vrând.

Şi voiu răspunde cuvânt celorce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele Tale.

42 Celce dă vieaţă, cum acum moare vrând? Strigau îngerii de

spaimă fiind cuprinşi, şi cum Dumnezeu se încuie în mormânt?

Şi să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârşit, că întru judecăţile Tale am nădăjduit.

43 Din coasta Ta, Doamne, cea însulităţă, izvorăşti mie vieaţă şi mă prefaci, dându-mi daruri şi iertare de păcat.

Şi voiu păzi legea Ta, pururea în veac şi în veacul veacului.

44 Tins fiind pre cruce, ai chemat pre oameni, iar curată coasta Ta împungându-se, tuturor iertare dai, Iisusul meu.

Şi am umblat întru lărgime, că poruncile Tale am căutat.

45 Cel cu chip cuvios, Te găteşte frumos şi Te 'ngroapă ca p'un mort încuviinţat şi de-al Tău chip mult se 'nfricoşează acum.

Şi am grăit întru mărturiile Tale înaintea împăraţilor şi nu m'am ruşinat.

46 Sub pământ de voie, ca un mort pogorînd, pre cei muritori la ceruri i-ai ridicat, ca pre ceice deacolo au fost căzuţi.

Şi am căutat la poruncile Tale care am iubit foarte.

47 De Te-ai şi văzut mort, dar viezi ca un Domn şi la cer pre pământeni, Iisusul meu, îi ridici ca un Atotstăpânitor.

Şi am ridicat mâinile mele către poruncile Tale care le-am iubit.

48 De Te-ai şi văzut mort, dar eşti viu Dumnezeu şi pre oamenii cei morţi pre toţi înviezi, omorînd de tot pre-al meu omorîtor.

Şi m'am deprins întru îndreptările Tale.

49 O ce bucurie! ce dulceaţă multă! a fost ceeace-a umplut pre toţi cei din iad, strălucind lumina Ta, Hristosul meu.

Pomeneşte cuvintele Tale robului Tău, de care mi-ai dat nădejde.

50 Laud îngroparea, mă 'nchin patimilor şi puterea Îţi slăvesc, Milostivule, că m'ai deslegat de patimi putrede.

Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul Tău m'a viat

51 Asupra Ta, Doamne, sabii s'au ascuţit şi-a puternicului sabie s'a tâmpit şi cea din Edem s'a biruit acum.

Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iar eu de la legea Ta nu m'am abătut.

52 Văzând mieluşeaua, pre-al său miel înjunghiat, pătrunzându-se cu inima s'a rănit şi pre turmă îndeamnă să se vaiete.

Adusu-mi-am aminte de judecăţile Tale cele din veac, Doamne şi m'am mângâiat.

53 De Te 'ngropi în mormânt, de Te duci şi în iad, dar şi gropile, Iisuse, le-ai deşertat şi pre iad, Hristoase, l'ai golit de tot.

Mâhnire m'a cuprins despre cei păcătoşi, cari părăsesc legea Ta.

54 Mântuitorul meu, sub pământ pogorând, pre toţi oamenii din moarte 'i-ai înviat şi la slăvile Tatălui i-ai înălţat.

Cătate erau de mine îndreptările Tale, în locul nemerniciei mele.

55 Unul din treime, defăimată moarte, rabdă pentru noi cu tru-

pul binevoind, se tem toate şi pământul tremură.

Adusu-mi-am aminte noaptea de numele Tău, Doamne şi am păzit legea Ta.

56 Strănepoţii Iudei ceiace au ieşit ca dintr'un izvor amar în mormânt au pus, pre Celce le-a dat lor mana de demult.

Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările Tale am căutat.

57 Vinovat se trage Cel prea drept la Pilat şi la moartea cea de cruce Se judecă şi Se osândeşte Celce judecă.

Partea mea eşti, Doamne, zis-am să păzesc legea Ta.

58 Falnice Israil, ucigaşe popor, pentru ce ai ales mai bine pre Varavà şi pre domnul pentru ce L'ai răstignit?

Rugatu-m'am feţei Tale cu toată inima mea, miluşte-mă dupre cuvântul Tău.

59 Celce-ai zidit pre om, din pământ cu mâna, pentru dânsul Te-ai făcut om firesc cu trup şi de bună voia Ta, Te-ai răstignit.

Cugetat-am la căile Tale şi am întors picioarele mele la mărturiile Tale.

60 Fiind ascultător, Tatălui Cuvinte, pân' la iad Te-ai pogorît, Iisusul meu, şi pre neamul omenesc l'ai înviat.

Gătitu-m'am şi nu m'am turburat a păzi poruncile Tale.

61 Vai lumina lumii! vai a mea lumină! Iisusul meu a toate doritule,—cu amar striga Fecioara şi plângea.

Funiile păcătoşilor s'au înfăşurat împrejurul meu şi legea Ta n'am uitat.

62 Ucigaş şi vrăjmaş, pizmătareţ popor, ruşinează-te măcar înviind Hristos, de măhrama şi de giulgiurile Lui.

In miezul nopţii m'am sculat să mă mărturisesc Ţie spre judecăţile dreptăţii Tale.

63 Vino ucigaşe, vânzător ucenic, şi-mi arată răutatea năravului, pentru cât folos ai vândut pre Hristos?

Părtaş sunt eu tuturor celorce se tem de Tine şi celorce păzesc poruncile Tale.

64 Ca cum ai fi fost drept, oarbe şi nebune, aşa te-ai făţărnicit, pierzătorule şi-ai vândut pre Cel fără de preţ cu bani.

De mila Ta, Doamne, plin este pământul, îndreptările Tale mă învaţă.

65 Ce preţ sfântului mir şi ceresc ai aflat? şi ce vrednic de potriva lui ai luat?—muncă iad, satano şi te-ai spânzurat.

Bunătate ai făcut cu robul Tău, Doamne, dupre cuvântul Tău.

66 De iubeşti pre săraci şi de mir te scârbeşti ce se varsă curăţind multe suflete, apoi cum pre aur mântuirea vinzi?

Bunătate şi învăţătură şi cunoştinţă mă învaţă, că poruncile Tale am crezut.

67 O Cuvinte, Doamne, o al meu dulce Fiu! cum de-a treia zi 'ngropare Îţi voiu răbda? mi se rupe inima ca unei maici.

Mai înainte de ce m'am smerit eu am greşit, pentru aceasta cuvântul Tău am păzit.

68 Cine-mi va da apă şi izvor de lacrimi? Ca să plâng pre prea

iubit dulcele meu Fiu, — a strigat fecioara maica şi a zis.

Bun eşti Tu, Doamne şi întru bunătatea Ta mă învaţă îndreptările Tale.

69 O munţi 'nalţi şi dealuri şi voi oameni toţi, plângeţi şi vă întristaţi împreună acum şi cu mine, maica, tânguiţi-vă.

Immulţitu-s'a spre mine nedreptatea mândrilor, iar eu cu toată inima voiu cerca poruncile Tale.

70 Când Te voiu mai vedea, făr'de ani lumină, bucuria, mângâierea, dulceaţa mea, — a strigat Fecioara văetându-se.

Inchiegatu-s'a ca laptele inima lor, iar eu la legea Ta am cugetat.

71 De eşti acea piatră, cea netăiată Tu, dar ca celce eşti izvor de Te-ai şi tăiat, apă vie de vieaţă dărueşti.

Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăţ îndreptările Tale.

72 Ca dintr'o fântână, din îndoitul râu, ce din coastă-Ţi s'a vărsat, când ne adăpăm şi vieţii veşnice ne 'mpărtăşim.

Bună este mie legea gurii Tale, mai virtos de cât mii de aur şi de argint.

73 De voie, Cuvinte, 'n groapă mort Te-ai văzut, dar eşti viu şi scoţi pre oameni precum ai zis, cu învierea Ta, Mântuitorul meu.

Slavă...

74 Te cântăm Cuvinte, Doamne al tuturor şi pre Tatăl împreună cu Duhul Sfânt şi 'ngroparea Ta cea sfântă preaslăvim.

Şi acum...

75 Te slăvim, Curată, maica lui Dumnezeu şi cinstim cei credincioşi punerea 'n mormânt a Fiului tău şi al nostru Dumnezeu.

Şi iarăş stihul cel dintâiu; apoi Ectenia mică şi acest Ecfonis:

Că s'a binecuvântat numele Tău şi S'a preaslăvit împărăţia Ta, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi cădind începem.

A DOUA STARE.

Începe iarăș cel mai mare, cu bună randueală cădind în chipul crucii.
Glasul al 5-lea:

1 Cuvine-se dar, să cădem la Tine, Ziditorul, Celace pre cruce mâinile Ți-ai întins ș'ai zdrobit de tot puterea celui rău.

Mâinile Tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și mă voiu învăța poruncile Tale.

2 Cuvine-se dar, să slăvim a Ta 'ngropare, Doamne, că cu patimile Tale ne-ai scos din iad și din stricăciune toți ne-am mântuit.

Ceice se tem de Tine mă vor vedea și se vor veseli, că întru cuvintele Tale am nădăjduit.

3 Groază au luat și pământul și soarele, Doamne, apuind Tu ne'nseratul soare Hristos și 'n mormânt cu trup, acum puindu-Te.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile Tale și întru adevăr m'ai smerit.

4 Adormind Hristos făcător de viață, somn în groapă, din cel greu somn al păcatului ne-a întors și pre neamul omenesc l'a ridicat.

Facă-se dar mila Ta ca să mă mângâie, după cuvântul Tău robului Tău.

5 Una numai eu am născut Fiu fără de durere, dar acum nu-Ți sufer patima, Fiul meu, cea Curată mult jelindu-se zicea.

Să-mi vie mie îndurările Tale și voiu fi viu, că legea Ta cugetarea mea este.

6 Sus văzându-Te de Treime nedespărțit, Doamne, iară jos fiind cu trupul mort pre pământ, Serafimii s'au înfricoșat acum.

Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut asupra mea fărădelege, iar eu mă voiu învăța întru poruncile Tale.

7 Ruptu-s'a acum a Bisericii catapeteasmă și luminătorii ș'au stins lumina lor, sub pământ Tu, soare, ascunzându-Te.

Să mă întoarcă pre mine ceice se tem de Tine și ceice cunosc mărturiile Tale.

8 Pre Celce dintâiu tot pământul a înfipt cu voia, Il acopere pământul ca pre un mort, îngrozește-te dar acum, cerule.

Fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez.

9 Sub pământ Te-ai pus, Celce ai zidit pre om cu mâna, ca să scoli pre omul tot din căderea lui, cu puterea cea atotputernică.

Stingă-se spre mântuirea Ta sufletul meu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

10 Adunați-vă să cântăm plâns sfânt acum cu jale, ca femeile

ce au adus mir de demult, ca şi noi cu ele să ne bucurăm.

Sfârşitu-s'au ochii mei întru cuvântul Tău, zicând: Când mă vei mângâia?

11 Mir adevărat eşti, Cuvinte, fără 'mputinare, pentru care şi femeile mir Ţ'aduc, celui viu ca unui mort şi îngropat.

Că m'am făcut ca un foale în brumă, îndreptările Tale nu le-am uitat.

12 Ingropându-Te, ai zdrobit acum iadul, Hristoase şi cu moartea Ta pre moarte ai omorît şi din stricăciune neamul mântueşti.

Câte sunt zilele robului Tău, când vei face mie judecată de către ceice mă gonesc?

13 Râu de vieaţă eşti, ce verşi viu dar de 'nţelepciune, iar în groapă apuind vieaţă dărueşti, celor din adâncurile iadului.

Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele, ce nu sunt ca legea Ta Doamne.

14 Ca să înnoesc, firea oamenilor cea zdrobită, am voit de Mi-am rănit trupul Meu acum; deci, nu plânge Maica Mea jelindu-te.

Toate poruncile Tale sunt adevărul, fără dreptate m'au gonit, ajută-mi.

15 Sub pământ apui, Celce eşti luceafăr al dreptăţii şi pre morţi ca dintr'un somn greu îi înviezi şi goneşti din iad tot întunerecul.

Puţin nu m'au sfârşit pre mine pre pământ, iar eu n'am părăsit poruncile Tale.

16 Fir în două firi, întru tot dătător de vieaţă, în pământ S'aruncă astăzi jălindu-L toţi; însă răsărind, lumea va bucura.

Dupre mila Ta viază-mă şi voiu păzi mărturiile gurii Tale.

17 S'a temut Adam, Dumnezeu umblând în raiu atuncea, iar acum s'a veselit c'ai venit la iad; căci căzând atunci, acum s'a ridicat.

In veac, Doamne, cuvântul Tău rămâne în cer, în neam şi în neam adevărul Tău.

18 Jertfe jalnice, Ţi-a adus plâns cu jale, Fecioara, strigând dacă Te-a văzut pus mort în mormânt, învieză Fiul meu, precum ai zis.

Intemeiat-ai pământul şi rămâne.

19 Iosif Te-a pus cu evlavie în groapă nouă şi cântări de îngropare dumnezeeşti Ţi-a cântat, cu multe lacrimi îndoindu-le.

Cu rândueala Ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare Ţie.

20 Maica Ta acum, pironit văzându-Te pre cruce, cu 'ntristarea, ca cu cuele, s'a pătruns şi-a trecut prin sufletul ei sabie.

Că de n'ar fi fost legea Ta gândirea mea, atuncea aş fi pierit întru smerenia mea.

21 Celce eşti a tot mângâiere şi dulceaţă, Doamne, Maica Ta amar văzându-Te adăpat, lacrimi de amărăciune a vărsat.

In veac nu voiu uita îndreptările Tale, că într'însele m'ai viat.

22 Rău mă întristez şi rărunchii mi se rup, Cuvinte, văzând cea fără dreptate junghierea Ta, Preacurata a zis acum cu plângere.

Al Tău sunt eu mântueşte-mă, că îndreptările Tale am căutat.

23 Ochii Tăi cei dulci, ş'ale Tale buze, cum voiu închide şi ca pre un mort cum dar Te voiu şi 'n-

gropa? A strigat Iosif prea încutremurat.

Pre mine M'au așteptat păcătoșii să mă piardă, mărturiile Tale am cunoscut.

24 Iosif cântări, cu Nicodim, de îngropare cântă lui Hristos celui de voie pus în mormânt și cu dânșii cântă cetele cerești.

A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătată este porunca Ta foarte.

25 Sub pământ apui, mântuire, soare al dreptății, deci și luna, a Ta Maică ce Te-a născut, a apus din lipsa de vederea Ta.

Cât am iubit legea Ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.

26 Iadul s'a 'ngrozit, dătătorule de viață Doamne, dacă s'a văzut prădat de averea lui și 'nviați pre morții cei din veac legați.

Mai mult decât pre vrăjmașii mei m'ai înțelepțit cu porunca Ta, că în veac a mea este.

27 Soare luminos după noapte răsare, Cuvinte, iar Tu după moarte înviind luminezi, mai curat precum David a proorocit.

Mai mult decât toți ceice mă învață am înțeles, că mărturiile Tale gândirea mea este.

28 Primindu-Te în sân, Ziditorule, pământul s'a clătit de frică, Mântuitorule, și pre cei morți tremurând i-a deșteptat.

Mai mult decât cei bătrâni am priceput că poruncile Tale am căutat.

29 Iosif acum și Nicodim cu miruri, Hristoase, dupre cuviință ca pre un mort Te ung, zicând: O, pământe, înfricoșază-te!

Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele Tale.

30 Ai apus acum și 'mpreună soarele cu Tine și cutremur toată făptura a luat, Atotfăcător Domn cunoscându-Te.

Dela judecățile Tale nu m'am abătut, că Tu ai pus lege mie.

31 Piatra cea din unghiu se acopere de cea tăiată și pre Dumnezeu, ca pre un om muritor, Il ascund și toate se cutremură.

Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele Tale, mai mult decât mierea gurii mele.

32 Vezi pre ucenic, ce iubiai și pre mine, a Ta maică și cum nu răspunzi, o prea dulcele meu Fiu, — a strigat, Curata tânguindu-se.

Din poruncile Tale am cunoscut, pentru aceasta am urît toată calea nedreptății.

33 Tu, ca Celce ești dătător de viață, Cuvinte, n'ai ucis pre ceice Te-au răstignit acum, ci 'mpreună și pre ai lor morți înviezi.

Făclie picioarelor mele este legea Ta și lumină cărărilor mele.

34 Nici chip ai avut, nici frumsețe 'n patimă, Cuvinte, dar după 'nviere ne-ai strălucit pre toți și dumnezeește ne-ai înfrumsețat.

Juratu-m'am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății Tale.

35 Ascunzându-Te în pământ, ne 'nserate luceafăr și pre Tine neputând răbda, soarele s'a întunecat întru amiazăzi.

Smeritu-m'am până în sfârșit, Doamne, viază-mă dupre cuvântul Tău.

36 Luna, soarele, dimpreună se 'ntunecă, Doamne, robi cunoscători la toți arătându-se și cu haine negre îmbrăcându-se.

Cele de bună voie ale gurii mele bine le voeşte, Doamne, şi judecăţile Tale mă învaţă.

37 De ai şi murit, ci sutaşul Dumnezeu Te strigă, dar eu cum voiu îndrăzni a Te pipăi? — mă 'ngrozesc şi tremur, a zis Iosif.

Sufletul meu în mâinile Tale este pururea şi legea Ta n'am uitat.

38 Adormind Adam şi din coasta lui şi-a scos luişi moarte; iar Tu, Dumnezeul meu, adormind acum, vieaţă lumii izvorăşti din coasta Ta.

Pus'au păcătoşii cursă mie şi dela poruncile Tale n'am rătăcit.

39 Adormind acum, ai sculat pre cei legaţi, Hristoase, şi 'nviind din morţi, Cuvinte, ai luminat pre toţi adormiţii din veac, Bunule.

Moştenit-am mărturiile Tale în veac, că bucurie inimii mele sunt.

40 De ai şi murit, dar dai vin de mântuire lumii, Celace eşti viţă vie şi veşnică, slăvesc patima şi răstignirea Ta.

Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările Tale în veac pentru răsplătire.

41 Cum cei gânditori, cele 'ntâiu cete fără de trupuri, gol, bătut, mort, sângerat, laudă Ţi-aduc şi 'ndrăzneala jidovilor suferă.

Pre călcătorii de lege am urît şi legea Ta am iubit.

42 Îndărătnic neam jidovesc, ceai luat arvuna, cunoscut-ai ridicarea bisericii, pre Hristos dar pentruce L'ai osândit?

Ajutorul meu şi sprijinitorul meu eşti Tu, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

43 Cu batjocură se îmbracă Celce 'mpodobeşte cerul, stelele, luceferii, soarele şi pământul, tot l-a înfrumuseţat.

Depărtaţi-vă dela mine ceice vicleni şi voiu cerca poruncile Dumnezeului meu.

44 Ca un pelican, din rănită coasta Ta, Cuvinte, pre ai Tăi fii ce au murit înviezi acum, picături de vieaţă preste ei picând.

Apără-mă dupre cuvântul Tău şi mă viază şi nu mă ruşina pre mine de la aşteptarea Ta.

45 Oare când Navi a oprit soarele pre cer din cale, iară Tu, Hristosul meu, ascunzându-Te, ai surpat pre domnul beznei iadului.

Ajută-mi şi mă voiu mântui şi voiu cugeta întru îndreptările Tale.

46 Nici cum n'ai rămas depărtat de sân părintesc, Doamne şi după ce ai voit a Te face om şi în iad, Hristosul meu Te-ai pogorît.

Defăimat-ai pre toţi ceice se depărtează de la îndreptările Tale, că nedrept este gândul lor.

47 Cruce-ai suferit, Celce spânzuri pământul pre ape şi fără suflare acum Te-ai culcat pre el, ci nu poate a răbda şi tremură.

Călcători de lege am socotit pre toţi păcătoşii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile Tale.

48 Vai, o Fiul meu, zicea Preacurata cu jale, că pre care Te ţineam lumii împărat, acum osândit Te văd şi răstignit.

Pătrunde cu frica Ta cărnurile mele, că de judecăţile Tale m'am temut.

49 Însuş Gavriil mi-a vestit, vi-

ind din cer la mine, că va fi împărăția Fiului meu împărăție veșnică, — deapururea.

Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da pre mine celorce'mi fac strâmbătate.

50 Și-a lui Simeon s'a plinit acum proorocia, că prin inima mea sabie a trecut, o Emanuile, și o a pătruns.

Primește pre robul Tău întru bunătate, ca să nu mă clevetească cei mândri.

51 Încai de cei morți, ce i-a înviat stăpânul, Domnul, rușinați-vă o jidovi necredicioși și cunoașteți pre Celce ați ucis acum.

Ochii mei s'au stins întru mântuirea Ta și întru cuvântul dreptății Tale.

52 Soarele văzând apuind a Ta lumină, Doamne, s'a 'ngrozit și întunecându-și lumina sa, s'a ascuns nesuferindu-Te în mormânt.

Fă cu robul Tău după mila Ta și întru îndreptările Tale mă învață.

53 Cu amar a plâns preacurată maica Ta, Cuvinte, dacă Te-a văzut pre Tine pus în mormânt, pre cel fără început și Dumnezeu.

Robul Tău sunt eu, înțelepțește-mă și voiu cunoaște mărturiile Tale.

54 Omorîrea Ta, preacurată maica Ta, Hristoase, neputând a o vedea, se ruga zicând, să nu zăbovești, viață, între morți.

Vremea este a face Domnului, stricat-a legea Ta.

55 Iadul cel cumplit, spăimântatu-s'a de Tine, Doamne, Celce ești soare al dreptății nemuritor și îndată a dat pre cei legați din el.

Pentru aceasta am iubit poruncile Tale, mai mult de cât aurul și topazia.

56 Vede-se acum, mare și înfricoșată taină, Celce dă la toți viață cum moare vrând, ca pre morții cei din iad să-i facă vii.

Pentru aceasta spre toate poruncile Tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urît.

57 Coasta Ți-au împuns și Ți-au pironit mâinile, Doamne, și cu rana cea din coastă ai vindecat ne'nfrânarea mâinilor strămoșilor.

Minunate sunt mărturile Tale, pentru aceasta le-au cercat pre ele sufletul meu.

58 Plâns'au oarecând cei de casă pre fiul Rahilei, iar acum pre al Fecioarei Fiu Îl jelesc ceata ucenicilor cu Maica Lui.

Arătarea cuvintelor Tale luminează și înțelepțește pre prunci.

59 Palmă I-S'a dat lui Hristos și loviri preste față, Celuice-a zidit tot omul cu mâna Lui și'ale fiarei fălci de tot le-a stărâmat.

Gura mea am deschis și am tras Duh, că de poruncile Tale am dorit.

60 Toți cei credincioși Îți cinstim cu laude, Hristoase, răstignirea și 'ngroparea și patima, că ne-ai mântuit de moarte veșnică.

Slavă...

61 Fără de 'nceput, Celce ești Părinte, Fiu și Duh Sfânt, întărește stăpânirea împăraților și le dă izbândă — asupra celor răi.

Și acum...

62 Ceace-ai născut pre viață' a

toate, Hristos Domnul, încetează preacurată smintelile și unire 'n pace dă Bisericii.

Și iar troparul cel dintâiu de la a doua stare, apoi Ectenia cea mică și Ecfonisul stării a doua :

Că sfânt ești Dumnezeul nostru, Celce Te odihnești pre scaunul slavei cel de Heruvimi și Ție slavă înălțăm, împreună și părintelui Tău celui fără de început și prea sfântului și bunului și de viață făcătorului Duhului Tău, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A TREIA STARE

Și iarăș cădind, cel mai mare începe a cânta, pre glasul al 3-lea.

Neamurile toate laudă 'ngropării 'Ți-aduc, Hristoase al meu.

Caută spre mine și mă miluește, după judecata celorce iubesc numele Tău.

Arimatianul jalnic Te pogoară și în mormînt Te 'ngroapă.

Pașii mei îndepărtează-i după cuvântul Tău și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

Cele 'nțelepțite mir Ție, Hristoase, aduc cu sârguință.

Ferește-mă de clevetirea oamenilor și voiu păzi poruncile Tale.

O făptură vino, psalmi de îngropare lui Hristos să-i aducem.

Fața Ta arăt-o preste robul Tău și mă învață îndreptările Tale.

Pre Cel viu ce doarme, toți cu mir să-L ungem, cu mironisițele.

Izvoare de apă au izvorât ochii mei, pentrucă n'am păzit legea Ta.

Prea 'ncuviințate Iosife 'ngropă pre Celce dă viață.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile Tale.

Cei hrăniți cu manna, sfat viclean ridică, spre Tine ce le-ai dat-o.

Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile Tale și adevărul foarte.

Cei hrăniți cu manna, fiere și cu zmirnă, 'Ți-aduc să Te-adape.

Topitu-m'a râvnirea Ta, că-au uitat cuvintele Tale vrăşmașii mei.

O ce nebunie! pre Hristos omoară evreii cei zavistnici.

Cu foc lămurit este cuvântul Tău foarte și robul Tău l-a iubit pre el.

Ca celce turbează, a vândut Iuda pre Ziditorul lumii.

Mai tânăr sunt eu și defăimat, îndreptările Tale nu le-am uitat.

Vinde slobozirea, rob se dă pre sine-și Iuda cel pierzător.

Dreptatea Ta, dreptate în veac și legea Ta este adevărul.

12 Bine-a zis Psalmistul, groapă adâncă este gâtlejul jidovilor.

Necazuri și nevoi m'au aflat, poruncile Tale sunt gândirea mea.

13 Strâmbe căi și rele la spurcații jidovi, pururе-au fost și curse.

Drepte sunt mărturiile Tale, înțelepțește-mă și voiu fi viu.

14 Iosif, Nicodim, pre Domnul îngroapă, cu toată cuviința.

Strigat-am cu toată inima mea auzi-mă Doamne, îndreptările Tale voiu căuta.

15 Slavă Ție, Doamne, Celce dai viață și iadul l-ai omorît.

Strigat-am Ție, mântuește-mă și voiu păzi mărturiile Tale.

16 Maica și Fecioara, când Te-a văzut jos mort, se tânguia cu jale.

Apucat-am înainte fără de vreme și am strigat, întru cuvintele Tale am nădăjduit.

17 Primăvară dulce! Fiul meu prea dulce, frumusețea unde Ți-a apus.

Întâmpinat-au ochii mei către dimineață, ca să cuget la cuvintele Tale.

18 Plângere prea mare a pornit Curata, dac'ai murit, Cuvinte.

Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta, după judecata Ta mă viază.

19 Mir și cu miresme, cele 'nțelepțite, Ți-au adus să Te ungă.

Apropiatu-s'au ceice mă goniau fărădelege și de la legea Ta, s'au depărtat.

20 Cu moartea pre moarte o omori, Cuvinte, Dumnezeu tare fiind.

Aproape ești Tu, Doamne, și toate căile Tale sunt adevărul.

21 Scapă amăgitul, înșală-se vicleanul, prins de-a Ța 'nțelepciune.

Din început am cunoscut dintru mărturiile Tale, că în veac le-ai întemeiat pre ele.

22 Cade 'n stricăciune și 'n iad se pogoară, Iuda vânzătorul.

Vezi smerenia mea și mă scoate, că legea Ta n'am uitat.

23 Spini, ciulini și curse sunt căile Iudei, celui nebun și viclean.

Judecă judecata mea și mă scapă, pentru cuvântul Tău mă viază.

24 Pier răstignitorii, cu toții împreună, ce Te hulesc pre Tine.

Departe este dela păcătoși mântuirea, că îndreptările Tale nu le-au căutat.

25 Toți pier împreună, în fundul stricării, bărbații sângiurilor.

Indurările Tale multe sunt, Doamne, după judecata Ta mă viază.

26 Unule născute Fiule din Tatăl, cum rabzi de voie patimi?

Mulți sunt ceice mă gonesc și mă necăjesc, dela mărturiile Tale nu m'am abătut.

27 Maica mielușeaua, mielul ei pre cruce văzându-L s'a văetat.

Văzut-am pre cei neînțelegători și mă topiam, că cuvintele Tale nu le-au păzit.

28 Trup ce dă viață, Iosif îngroapă, 'mpreună cu Nicodim.

Vezi că poruncile Tale am iubit, Doamne, după mila Ta mă viază.

29 Glas a dat Fecioara și a vărsat lacrimi, inima pătrunzându-și.

Începătura cuvintelor Tale este adevărul și în veac toate judecățile dreptății Tale.

30 O a mea lumină! Fiul meu cel dulce, cum zaci acum în groapă.

Boierii m'au gonit în zadar şi de cuvintele Tale s'a înfricoşat inima mea.

31 Pre Adam şi Eva, ca să-i scap, o Maică, voind rabd, ci nu plânge.

Bucura-mă-voiu eu de cuvintele tale ca celce află dobânzi multe.

32 Fiul meu, slăvescu-Ţi a Ta îndurare, că voind rabzi acestea.

Nedreptatea am urît şi m'am scârbit, iar legea Ta am iubit.

33 Cu oţet şi fiere Te-au adăpat, Doamne, ca să strici gustul Evei.

De şeapte ori în zi Te-am lăudat, pentru judecăţile dreptăţii Tale.

34 Te-ai suit pre cruce, Celce prin lumină pre jidovi Marea-ai trecut.

Pace este multă celorce iubesc legea Ta şi nu este lor sminteală.

35 De mir purtătoare, viind la-Ta groapă, Ţi-au adus mir cu lacrimi.

Aşteptat-am mântuirea Ta, Doamne, şi poruncile Tale am iubit.

36 Scoală-Te 'ndurate şi pre noi ridică din întunerec şi iad.

Păzit-a sufletul mea mărturiile Tale şi le-a iubit foarte.

37 Scoală, Milostive, zis-a vărsând lacrimi Maica Ta ce Te-a născut.

Păzit-am poruncile Tale şi mărturiile Tale, că toate căile mele înaintea Ta sunt, Doamne.

38 Grăbeşte 'nviază şi 'ntristarea schimbă, a Maicii Tale, Doamne.

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne, după cuvîntul Tău mă înţelepţeşte.

39 Cele cereşti cete s'au 'ngrozit de frică, văzându-Te mort, Doamne.

Să intre rugăciunea mea înaitea Ta, Doamne, după cuvîntul Tău mă mântueşte.

40 Celorce cu frică Te slăvesc pre Tine, iartă-le ori ce-au greşit.

Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăţa îndreptările Tale.

41 O înfricoşată! streină vedere! cum cu pământ te-acoperi.

Spune-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt dreptate.

42 O are când Iosif Ţi-a slujit în fugă, iar altul Te îngroapă.

Fie mâna Ta să mă mântuească, că poruncile Tale am voit.

43 Plânge se jeleşte Preacurata Maică, de-a Ta moarte, Cuvinte.

Dorit-am de mântuirea Ta, Doamne, şi legea Ta gândirea mea este.

44 Frică ia pre îngeri de a Ta îngropare, a toate făcătorul.

Viu va fi sufletul meu şi Te va lăuda şi judecăţile Tale vor ajuta mie.

45 Cu mir şi mirezme Ţi-au stropit mormîntul, cele înţelepţite.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pre robul Tău, că poruncile Tale n'am uitat.

46 Pace adunării, nouă mântuire, prin înviere-Ţi dă-ne.

Slavă...

47 O treime sfîntă, Tată, Fiu şi Duhul, pre toţi ne miluieşte.

Şi acum...

48 Robilor tăi, Maică, dă-le ca să vadă învierea Fiului tău.

Şi îndată cântăm bine-cuvîntările învierii, compunerea lui Petru Lampadarie.

Glasul al 5-lea.

Bine eşti cuvântat, Doamne, învaţă-ne pre noi îndreptările Tale.

Soborul îngeresc s'a mirat văzându-Te între cei morţi socotit fiind şi puterea morţii, Mântuitorule, stricând şi împreună cu Tine pre Adam sculând şi din Iad pre toţi slobozindu-i.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Pentru ce miruri prin milostivire cu lacrimi o uceniţe amestecaţi? Îngerul celce a strălucit la mormânt, a zis mironosiţelor: Vedeţi voi groapa şi înţelegeţi, că Mântuitorul a înviat din mormânt.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Foarte de dimineaţă Mironosiţele au alergat la groapa Ta tânguindu-se; ci înaintea lor a stătut îngerul şi a zis: Vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeţi; ci învierea Apostolilor spuneţi.

Bine eşti cuvântat, Doamne...

Mironosiţele femei, cu miruri viind la groapa Ta, Mântuitorule, au plâns; iar îngerul către dânsele a grăit zicând: Pentru ce cu cei morţi pre Cel viu socotiţi? Căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt.

Slavă a Treimii.

Închinămu-ne Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, Sfintei Treimi într'o fiinţă, cu Serafimii strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Doamne.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre dătătorul de vieaţă născându-L, Fecioară, de păcat pre Adam l'ai mântuit şi bucurie Evei în locul întristării ai dăruit şi pre cei căzuţi din vieaţă i-a îndreptat la aceiaş, Celce S'a întrupat din tine, Dumnezeu şi om.

Aliluia de trei ori, Ectenia cea mică şi acest Ecfonis:

Că Tu eşti împăratul păcii, Hristoase Dumnezeul nostru şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi prea sfântului şi bunului şi de vieaţă făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Apoi cântăm Şezânda zilei, glasul 1.

Prosomia: Mormântul Tău...

Cu giulgiu curat şi cu miresme dumnezeeşti, a uns preacurat trupul Tău, Iosif cerându-L la Pilat şi L'a pus în mormânt nou. Pentru aceasta mânecând Mironosiţele femei au strigat: Arată nouă precum ai zis mai înainte, Hristoase, învierea Ta.

Slavă... Şi acum... altă Şezândă, glas şi prosomie aceleaşi.

Spăimântatu-s'au cetele îngerilor, văzând pre Celace şeade în sânurile Tatălui, cum S'a pus în mormânt ca un mort, Cel nemuritor; pe Care-L încunjură cetele îngereşti şi-L slăvesc împreună cu morţii cei din iad, ca pre un făcător şi Domn.

Apoi se face cetire din Evanghelia de la Mateu.

~~Iar a doua zi care este după Vineri,~~

Învierea lui Hristos, nu zicem;

Ci îndată Psalm 50 și cântăm:

CANONUL.

Irmosul de două ori, iară troparele pre 12 și iarăș Irmosul în amândouă stranele împreună.

Acest Canon de la Cântarea întâia până la a 6-a este compus de Marco monahul, Episcopul Idruntului.

Irmosele sunt compunse de o femeie numită Casia. Iară de la a 6-a cântare până la fine compunerea este a S. Cosma.

Cântarea 1, glasul al 6-lea Irmos:

Pre Celce a acoperit cu valul mării oarecând pre gonaciul „tiran, sub pământ L-au ascuns „feciorii celor mântuiți. Iară noi, „ca fecioarele, să cântăm Dom„nului; că cu slavă s'a preaslă„vit:

Doamne, Dumnezeul meu, cântare de petrecere și laudă de îngropare voiu cânta Ție, Celuice mi-ai deschis intrările vieții cu îngroparea Ta și moartea și iadul cu moartea Ta ai omorît.

Sus pre ceaun și jos în mormânt, cunoscându-Tecele maipresus de lume și cele de sub pământ, Mântuitorul meu, s'au cutremurat de moartea Ta; că maipresus de gând Te-ai văzut mort, începătorule al vieții.

Ca să umpli toate de slava Ta, Te-ai pogorît în cele de desubtul pământului; că nu s'a ascuns de Tine statul meu cel din Adam și îngropându-Te m'ai înnoit pre mine cel stricat, Iubitorule de oameni.

Cântarea 3, Irmos:

Pre Tine, Celace ai spânzurat pre ape tot pământul fără ți„nere, văzându-Te făptura spân„zurat în locul căpătinei, cu „multă spaimă s'a cuprins, stri„gând: Nu este sfânt, fără numai „Tu, Doamne.

Inchipuirile îngropării Tale le-ai arătat, îmmulțind vedeniile; iar acum cele ascunse ale Tale, văzute le-ai făcut cu dumnezeeească bărbăție și celor din iad, Stăpâne, cari strigă: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

Intinsu-Ți-ai palmele și ai împreunat cele depărtate de demult; iară cu înfășurarea giulgiului, Mântuitorule, și cu mormântul ai deslegat pre cei legați, cari strigau: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne.

In mormânt și sub peceți Te-ai cuprins, Nemuritorule, de bună voie; că puterea Ta Ți-ai arătat prin fapte cu dumnezeeasca lucrare, celorce cântă: Nu este sfânt, fără numai Tu, Doamne, Iubitorule de oameni. Irmos ect, mieu

Șezânda, glasul 1.

Însăș prosomia:

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s'au făcut de strălucirea îngerului ce s'a arătat; carele a vestit femeilor învierea. Pre Tine Te slăvim, pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, Celace ai înviat din mormânt, — la unul Dumnezeul nostru.

Slavă... Şi acum... tot aceasta.

Cântarea 4, Irmos:

Smerenia Ta cea dumnezeească pre cruce, mai înainte vă„zându-o Avacum, spăimântân„du-se a strigat: Tu ai tăiat tăria „celor puternici, Bunule, unin„du-Te cu cei din iad, ca un Atot„puternic.

Astăzi ai sfinţit ziua a şaptea, carea o ai binecuvântat întâiu cu încetarea lucrurilor; că toate le prefaci şi le înnoeşti, odihnindu-Te, Mântuitorul meu şi iarăş zidindu-ne.

Biruind Tu cu puterea Dumnezeirii, sufletul Tău dela trup s'a despărţit; că a rupt amândouă legăturile, a morţii şi a iadului, cu puterea Ta, Cuvântule.

Iadul întâmpinându-Te, Cuvinte, s'a amărît, văzându-Te om îndumnezeit, rănit de bătăi şi Atotputernic şi de înfricoşatul Tău chip a rămas fără de glas.

Cântarea 5, Irmos:

Lumina cea neînserată a dum„nezeeştii arătării Tale, Hri„stoase, carea s'a făcut spre noi, „pentru milostivirea Ta, Isaia vă„zându-o, de noapte mânecând „a strigat: Invia-vor morţii şi cei „din mormânturi se vor scula şi „toţi cei de pre pământ se vor „bucura.

Innoeşti pre pământeni, Ziditorule, făcându-Te pământean; şi giulgiul şi mormântul arată taina ceeace este întru Tine, Cuvântule; că sfetnicul cel cuvios, însemnează sfatul celuice Te-a născut, Carele m'a înnoit întru Tine cu mare cuviinţă.

Prin moarte ai prefăcut omorîrea, prin îngropare stricăciunea; că nestricăcios ai făcut trupul carele L-ai luat cu dumnezeească cuviinţă făcându-L nemuritor; că trupul Tău, Stăpâne, n'a văzut stricăciune; nici sufletul Tău n'a rămas în iad, fiind aceasta lucru strein.

Ieşind, Ziditorul meu, din ceeace nu ştie de bărbat şi împungându-Te cu sulița în coastă, din aceea ai făcut înnoirea Evei, făcându-Te Adam, adormind mai presus de fire cu somn făcător de vieaţă şi ridicând vieaţa din somn şi din stricăciune, ca un Atotputernic.

Cântarea 6, Irmos:

Prins a fost, dară nu s'a ţinut în pântecele chitului Iona; „că al Tău chip purtând al Celuice „ai pătimit şi îngropării Te-ai dat, „ca dintr'o cămară din fiară a „ieşit şi a strigat străjarilor: Cei „ce păziţi cele deşarte şi minci„noase, mila voastră o aţi pă„răsit.

Omorîtu-Te-ai, dar nu Te-ai despărţit, Cuvinte, de trupul carele ai luat; că de s'a şi stricat biserica Ta în vremea patimii, ci şi aşa un ipostas era al Dumnezeirii şi al trupului Tău; că întru

amândouă unul eşti, Fiul şi Cuvântul lui Dumnezeu, Dumnezeu şi om.

Greşeala lui Adam a fost ucigătoare de om, iară nu ucigătoare de Dumnezeu; că de a şi pătimit firea trupului Tău celui de ţărână, Dumnezeirea a rămas fără patimă; că stricăciunea cea din Tine, o ai prefăcut întru nestricăciune şi prin înviere ai arătat izvorul vieţii cei nestricăcioase.

Impărăţit-a iadul preste neamul omenesc, dară n'a rămas în veac; că Tu, Puternice, puindu-Te în groapă, cu palma cea începătoare de vieaţă ai rupt încuetorilor morţii; şi ai binevestit, celorce dormiau acolo din veac, scăparea cea nemincinoasă, făcându-Te, Mântuitorule, întâiu născut din morţi.

Condac, glasul al 6-lea:

Celace a încuiat adâncul S'a văzut mort şi cu smirnă şi cu giulgiu înfăşurându-Se, în mormânt S'a pus ca un mort, Cel fără de moarte şi femeile au venit să-L ungă cu mir, plângând cu amar şi strigând: Aceasta este sâmbăta cea prea binecuvântată, întru carea Hristos adormind, va învia a treia zi.

Icos:

Celace cuprinde toate S'a înălţat pre cruce şi Se tângueşte toată zidirea, văzându-L spânzurând gol pre lemn: soarele şi-a ascuns razele şi stelele şi-au tăinuit lumina; pământul cu multă frică s'a clătit, marea a fugit şi pietrile s'au despicat; mormânturi multe s'au deschis şi trupurile sfinţilor bărbaţi s'au sculat; iadul jos a suspinat şi Iudeii s'au sfătuit să hulească învierea lui Hristos. Iară femeile au strigat: Aceasta este sâmbăta cea prea binecuvântată, întru care Hristos, adormind, va învia a treia zi.

SINACSAR

IN SFÂNTA ŞI MAREA SÂMBĂTĂ

STIHURI

In zadar cu custodia străjuiţi mormântul.
Că nu poate ţinea pre Vieaţă pământul.

In sfânta şi marea sâmbătă prăznuim îngroparea cea în dumnezeit-trupească a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru, Iisus Hristos şi pogorîrea la Iad prin carea neamul nostru fiind chemat din stricăciune, a trecut la veşnica vieaţă. Dacă sfintele patruzeci de zile întrec pre toate celelalte zile, de cât acestea este mai mare această sfântă şi mare săptămână; şi de cât săptămâna aceasta, mai mare este sfânta şi marea sâmbătă. Şi se zice săptămâna mare, nu că sunt zilele ei mai mari, sau ceasurile, ci pentrucă minuni mari şi mai presus de fire şi lucruri mai înalte ale Mântuitorului nostru s'au făcut într'însa şi mai ales astăzi. Că precum întru facerea lumii cea dintâiu, după ce a făcut Dumnezeu tot lucrul şi pre om, în ziua a şaptea S'a odihnit de toate lucrurile Sale şi o a sfinţit numind-o sâmbătă, care înseamnă odihnă; aşa şi la facerea lumii înţelegătoare, după ce a făcut toate cu cuviinţă şi după ce a renăscut pre omul cel stricat în ziua a şasea şi l'a înnoit cu crucea şi cu moartea Sa cea aducătoare de vieaţă, iarăş întru această zi a şaptea S'a odihnit şi a dormit cu somn de vieaţă fi-

resc și mântuitor. S'a pogorît însă Cuvântul lui Dumnezeu cu trupul în mormânt, iară cu sufletul Său cel nestricat și Dumnezeesc S'a pogorît în iad. Și nu S'a oprit sufletul Domnului în iad, ca sufletele altor sfinți; pentrucă nimic din blestemul strămoșilor, nu era asupra Sa. Incă și cu Dumnezeirea S'a sălăușit în groapă Domnul nostru Iisus Hristos, fiind tot unită cu trupul. Fost-a și cu tâlharul în raiu și în iad, precum s'a zis, cu sufletul Său cel îndumnezeit; și mai presus de fire a șezut împreună cu Tatăl și cu Duhul ca un Dumnezeu necuprins. Și pretutindenea a fost, nimica pătimind Dumnezeirea, nici în groapă, nici pre cruce. Și deslegarea, adică despărțire a sufletului de trup a răbdat trupul Domnului; iară stricăciune sau putrejune, nici cum n'a răbdat. Astfel pre ceice i-a strîns în pântecele său din veci făcându-i mâncare, iadul i-a liberat înghițind fără dreptate pre piatra Hristos cea tare și din capul unghiului. Cu pogorîrea Ta cea negrăită, Hristoase Dumnezeul nostru, miluește-ne pre noi, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea 7, Irmos:

Negrăită minune! Celace a mântuit în cuptor pre cu„vioșii tineri din văpaie, în mor„mânt Se pune mort fără suflare, „spre mântuirea noastră a celor „ce cântăm: Mântuitorule Dum„nezeule, bine ești cuvântat.

Rănitu-s'a iadul, primind în inima sa pre Celce S'a rănit în coastă cu sulița și a suspinat topindu-se de focul cel dumnezeesc; spre mântuirea noastră a celorce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Bogat este mormântul că primind în sine pre făcătorul ca pre un adormit, s'a arătat dumnezeească vistierie de vieață spre mântuirea noastră a celorce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Dupre obiceiul morților, punerea în mormânt a primit viața tuturor și L-a arătat pre El izvor învierii; spre mântuirea noastră a celorce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Una era Dumnezeirea lui Hristos în iad, în mormânt și în Edem nedespărțită, împreună cu Tatăl și cu Duhul; spre mântuirea noastră a celorce cântăm: Mântuitorule Dumnezeule, bine ești cuvântat.

Cântarea 8, Irmos:

Spăimântează-te înfricoșându„te cerule, să se clătească te„meliile pământului; că iată, se „socotește între cei morți Celace „locuește întru cele înalte și în „mormânt mic ca un strein se pri„mește. Pre Carele tineri bine-L „cuvîntați, preoți lăudați-L, po„poare prea-înălțați-L întru toți „vecii.

Stricatu-s'a locașul cel preacurat, dar împreună a ridicat cortul cel căzut; că al doilea Adam, celce locuește întru înălțime s'a pogorît la Adam cel dintâiu, până la cămările iadului; pre Carele tineri bine-L cuvântați, preoți lăudați-L, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Incetat-a îndrăzneala ucenicilor, iar Iosif cel din Arimatea s'a arătat inimos; că văzând mort și

gol pre Dumnezeul cel preste toate, L-a cerut şi L-a îngropat, strigând: Tineri bine-L cuvântaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

O minune nouă! O bunătate! O nespusă răbdare! Că de bună voie se pecetlueşte sub pământ, Celce locueşte întru înălţime şi se huleşte Dumnezeu ca un înşelător; pre Carele tineri bine-L cuvîntaţi, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

La Peasna 9,

Ceeace eşti mai cinstită... nu cântăm.

Cântarea 9, Irmos:

Nu te tângui Maică, văzându-Mă în groapă pre Mine, Fiul „tău, pre Carele M'ai zămislit în „pântece fără sămânţă; că Mă „voiu scula şi Mă voiu preaslăvi „şi voiu înălţa întru slavă ca un „Dumnezeu, pre ceice cu credinţă „şi cu dragoste, pre tine neîncetat te slăvesc.

Intru streină naşterea ta, scăpând de dureri, mai presus de fire, m'am fericit, Fiul meu cel fără de început; iar acum, Dumnezeul meu, văzându-Te mort fără suflare, mă sfărîm cumplit cu sabia întristării; ci Te scoală, ca să mă slăvesc.

Mă acopere pământul voind Eu, dar se înfricoşează portarii iadului văzându-Mă, Maică, îmbrăcat cu haină sângerată a izbândirii; că pierzând, ca un Dumnezeu, pre vrăjmaşi cu crucea, iarăş voiu învia şi Te voiu slăvi.

Să se bucure făptura, să se veselească toţi pământenii, că vrăjmaşul,—iadul, s'a prădat: femeile cu miruri să iasă întru întâmpinare, că mântuind pre Adam şi pre Eva cu tot neamul, a treia zi voiu învia.

Luminânda nu cântăm, ci numai:

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru...

de trei ori.

LA LĂUDĂRI

Punem patru Stihiri şi cântăm glasul al 2-lea, singur glasul.

Astăzi cuprinde mormântul pre Celce cuprinde făptura cu palma; acopere piatra pre Celce acopere cerurile cu bunătatea; doarme viaţa şi iadul se cutremură şi Adam din legături se desleagă. Slavă rânduelii Tale, prin carea săvârşind toate, ne-ai dăruit nouă odihnă veşnică, prin sfântă învierea Ta cea din morţi.

Ce este această vedere ce se vede? Ce este această Sâmbătă? Impăratul veacurilor săvârşind rândueala cea prin patimă, se odihneşte în mormânt, dându-ne nouă odihnă. Acestuia să strigăm: Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu împărăţeşti în veci, Celce ai nemăsurată mare milă.

Veniţi să vedem viaţa noastră zăcând în mormânt, ca să învieze pre ceice zac în mormânturi; veniţi astăzi, ca văzând a-

dormit pre Cel din Iuda, să-i strigăm cu profetul, zicând: Culcându-Te ai adormit ca un leu, cine Te va deştepta preTine, Impărate? ci Te scoală ca un Insuţi puternic, Celce Te-ai dat pentru noi de bună voie, Doamne, slavă Ţie.

Glasul al 6-lea:

Cerut-a Iosif trupul lui Iisus şi L-a pus pre El în mormânt nou al Său; că era să iese El din groapă ca dintr'o cămară. Celce ai sfărâmat puterea morţii şi ai deschis oamenilor uşile raiului, slavă Ţie.

Slavă... glasul al 6-lea:

Ziua de astăzi mai înainte o a închipuit cu taină, marele Moisi, zicând: Şi a binecuvântat Dumnezeu ziua a şaptea; că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnii, întru carea S'a odihnit de toate lucrurile Sale, unul născut, Fiul lui Dumnezeu, prin rândueala morţii dupre trup odihnindu-Se; şi la ceeace era iarăş întorcându-Se prin înviere, ne-a dăruit nouă vieaţa veşnică, ca un bun şi iubitor de oameni.

Şi acum... glasul al 2-lea.

Prea binecuvântată eşti Născătoare de Dumeezeu.

ŞI DOXOLOGIA MARE.

Iară preotul se îmbracă în toate veşmintele preoţeşti şi alţi preoţi şi cel mai mare şi luând Aerul şi Evanghelia, ies cântând cântăreţii Aghiosul, încunjurând biserica şi intrând în altar zice preotul sau diaconul:

Să luăm aminte! Pace tuturor. Înţelepciune!

Şi noi cântăm troparul, odată:

Iosif cel cu bun chip...

Caută-l Sâmbătă la Utrenie.

Apoi, îndată troparul Profeţiei, glasul al 2-lea.

Celace ţii marginile lumii ai primit a Te cuprinde în mormânt mic, Hristoase, ca să mântuieşti firea omenească de căderea cea din iad; şi făcându-ne nemuritori să ne înviezi pre noi, ca un Dumnezeu fără de moarte.

Slavă... Şi acum... tot acesta.

Apoi Prochimen, glasul al 4-lea.

Scoală-Te, Doamne, ajută nouă şi ne mântueşte pre noi pentru numele Tău.

Stih:

Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit şi părinţii noştri ne-au spus nouă.

Din profeţia lui Iezechiil cetire.

Cap. 37, vers 1:

Fost-a preste mine mâna Domnului şi m'a scos Duhul Domnului şi m'a pus în mijlocul unui câmp şi acela era plin de oase de oameni. Şi m'a purtat pre mine împrejurul lor; şi iată, erau multe foarte pre faţa câmpului şi iată, uscate foarte. Şi a zis către mine: Fiul omului oare înviavor oasele acestea? Şi am zis, Doamne! Doamne! Tu ştii acestea. Şi a zis către mine: Fiul omului! Prooroceşte spre oasele acestea şi să le zici lor: Oase uscate, ascultaţi cuvântul Domnului. Acestea zice Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iată Eu voiu aduce întru voi duh de vieaţă. Şi voiu da preste voi vine şi voiu pune preste voi carne şi voiu întinde preste voi piele şi voiu da întru voi duhul Meu şi veţi învia şi veţi cunoaşte că Eu sunt Domnul. Şi am proorocit precum mi-a poruncit mie Domnul şi s'a făcut glas când am proorocit şi iată, cutremur s'a făcut şi s'a apropiat oasele, fiecare os la încheetura sa. Şi am văzut şi iată, creşteau preste dânsele vine şi carne, şi se tindea piele preste dânsele deasupra şi duh nu era într'însele. Şi a zis către

mine: prooroceşte pentru duhul, prooroceşte fiul omului! Şi zi duhului: Acestea zice Domnul Dumnezeu din patru vânturi, vino duhule şi suflă preste morţii aceştia şi să învieze. Şi am proorocit precum mi-a poruncit mie Domnul şi a intrat într'înşii duhul şi au înviat şi au stătut pre picioarele lor mulţime multă foarte. Şi a grăit Domnul către mine, zicând: Fiul omului, oasele acestea toată casa lui Israil este. Aceştia zic: Uscatu-s'au oasele noastre, pierit-au nădejdea noastră şi ne-am stins. Pentru aceea proorocește şi zi: Acestea zice Domnul, iată Eu voiu deschide mormânturile voastre şi voiu scoate pre voi din mormânturile voastre poporul Meu şi vă voiu duce pre voi în pământul lui Israil. Şi veţi cunoaste că Eu sunt Domnul, când voiu deschide Eu mormânturile voastre, ca să vă scot pre voi din mormânturile voastre, poporul Meu. Şi voiu da duhul Meu întru voi şi veţi învia şi voiu pune pre voi pre pământul vostru şi veţi cunoaşte, că Eu sunt Domnul, grăit-am şi voiu face, zice Domnul.

Prochimen glasul al 7-lea.

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-Se mâna Ta; nu uita pre săracii Tăi până în sfârşit.

Stih:

Mărturisi-mă-voiu Ţie, Doamne, cu toată inima mea, spune-voiu toate minunile Tale.

Apoi Apostolul:

Din cartea întâia cea către Corinteni, a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 5. Vers 6:

Fraţilor, puţin a luat toată frământătura dospeşte. Curăţiţi dar aluatul cel vechiu, ca să fiţi frământătură nouă, precum sunteţi fără de aluat; că paştile noastre Hristos pentru noi S'a jertfit. Drept aceea să prăznuim, nu în aluatul cel vechiu, nici în aluatul răutăţii şi al vicleşugului; ci întru azimile curăţiei şi ale adevărului. Hristos ne-a răscumpărat pre noi din blestemul legii, făcându-Se pentru noi blestem; că scris este: Blestemat este tot cel spânzurat pre lemn. Ca întru neamuri binecuvântarea lui Avraam să se facă prin Hristos Iisus; ca făgăduinţa Duhului să o luăm prin credinţă.

Aliluia, glasul al 5-lea.

Să se scoale Dumnezeu şi să se risipească vrăjmaşii Lui.

Stih:

Precum se stinge fumul, să se stingă; cum se topeşte ceara de faţa focului.

Stih:

Aşa să piară păcătoşii dela faţa lui Dumnezeu.

Evanghelia dela Mateiu.

Iar a doua zi care este după Vineri...

Sfârşitul:

Pecetluind piatra împreună cu custodia.

Apoi Ecteniile:

Să zicem toţi din tot sufletul...

Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineaţă Domnului....

Şi celelalte. Şi se face Apolis.

Ceasul I se ceteşte în pridvor; asemenea şi al treilea, al şaselea şi al nouălea se ceteşte simplu în pridvor, cu fericirile la vremea lor.

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBĂTĂ

SEARA

La al zecelea ceas din zi toacă de Vecernie și se îmbracă Preotul în veșminte și binecuvântând, cetim Psalmul'începător. După aceasta Ectenia mare. Apoi Doamne strigat-am... pre glasul 1; și punem Stihirile pre 8. Și cântăm Stihirile învierii ale Octoihului trei și ale Stihovnei una. Stihirile învierii, glasul 1.

Rugăciunile noastre cele de seară primește-le, sfinte Doamne și ne dă nouă iertare păcatelor; că Tu Insuți ești Celce ai arătat în lume învierea.

Incunjurați, popoare, Sionul și-l cuprindeți pre dânsul și dați slavă într'însul, Celuice a înviat din morți; că Acela este Dumnezeul nostru, Carele ne-a mântuit pre noi de fărădelegile noastre.

Veniți, popoare, să cântăm și să ne închinăm lui Hristos, slăvind învierea Lui cea din morți; că Acesta este Dumnezeul nostru, Carele de înșelăciunea vrăjmașului a mântuit lumea.

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am slobozit și cu învierea Ta din stricăciune ne-am mântuit, Doamne, slavă Ție.

Alte trei Stihiri ale Sâmbetei cei Mari, repetînd una, glasul al 8-lea; singur glasul.

Astăzi iadul strigă suspinând: Mai bine mi-ar fi fost de n'aș fi primit pre Celce S'a născut din Maria, că viind asupra mea, mi-a surpat puterea; porțile cele de aramă le-a sfărâmat. Sufletele care le țineam întru mine mai dinainte, Dumnezeu fiind, le-a înviat. Slavă, Doamne, crucii Tale și învierii Tale. De două ori.

Astăzi iadul strigă suspinând: Stricatu-s'a puterea mea; primit-am mort ca pre unul din morți, dară nu pot să-L țin pre Dânsul nici cum; ci pierd împreună cu Dânsul și pre aceștia, preste cari eram împărat. Eu am avut morți din veac, dar Acesta iată că pre toți mi-i răpește. Slavă, Doamne, crucii Tale și învierii Tale.

Astăzi iadul strigă suspinând: Surpatu-s'a stăpânirea mea, păstorul S'a răstignit și pre Adam l-a înviat. De aceia preste cari eram împărat m'am lipsit și pre cari i-am înghițit, puternic fiind,

pre toți i-am pierdut. Deșertat-a mormânturile Celce S'a răstignit; slăbit-a puterea morții. Slavă, Doamne, crucii Tale și învierii Tale.

Slavă... glasul al 6-lea.

Ziua aceasta mai înainte o a închipuit cu taină, marele Moisi, zicând: Și a binecuvântat Dumnezeu ziua a șaptea; că aceasta este Sâmbăta cea binecuvântată; aceasta este ziua odihnii întru carea S'a odihnit de toate lucrurile Sale unul născut, Fiul lui Dumnezeu, prin rândueala morții, dupre trup odihnindu-Se; și la ceeace era iarăș întorcându-Se, prin înviere, ne-a dăruit nouă vieață veșnică, ca un singur Bun și iubitor de oameni.

Și acum... glasul 1.

Pre ceeace este slava a toată lumea, carea din oameni a răsărit și pre Stăpânul a născut, ușa cea cerească, pre Maria Fecioara să o lăudăm, cântarea celor fără de trup și podoaba credincioșilor. Că aceasta s'a arătat cer și biserică Dumnezeirii. Aceasta peretele cel din mijloc al vrajbei l-a stricat, pace a adus și împărăția o a deschis. Deci, pre aceasta având-o tărie credinții, apărător avem pre Domnul, Cel ce S'a născut dintr'însa. Îndrăznească dar, îndrăznească poporul lui Dumnezeu; că Acesta va birui pre vrăjmași, ca un Atotputernic.

IEȘIRE cu Evanghelia. Lumină lină...

Prochimen nu zicem,

Ci îndată: Înțelepciune!

Și cetește cetețul Paremiile.

De la Facere cetire.

Cap. 1, Vers 1.

Întru început a făcut Dumnezeu cerul și pământul. Și pământul era nevăzut și netocmit și întunerec era deasupra adâncului; și Duhul lui Dumnezeu se purta pre deasupra apei. Și a zis Dumnezeu: Să se facă lumină și s'a făcut lumină. Și a văzut Dumnezeu lumina că este bună; și a despărțit Dumnezeu între lumină și între întunerec. Și a numit Dumnezeu lumina, ziuă și întunerecul l-a numit noapte. Și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; zi una. Și a zis Dumnezeu să se facă tărie în mijlocul apei; și să fie despărțind apă de apă; și s'a făcut așa. Și a făcut Dumnezeu tăria; și a despărțit Dumnezeu între apa, care era subt tărie și între apa care era deasupra tăriei. Și a numit Dumnezeu tăria cer; și a văzut Dumnezeu că este bine; și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a doua. Și a zis Dumnezeu: Să se adune apa cea de subt cer într'o adunare și să se arate uscatul; și s'a făcut așa; și s'a adunat apa cea de subt cer întru adunările sale; și s'a arătat uscatul. Și a numit Dumnezeu uscatul pământ și adunările apelor le-a numit mări; și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a zis Dumnezeu: Să răsară pământul iarbă verde, care să semene sământă după fel și după asemănare și pom roditor, care să facă rod, căruia să fie sământa lui într'însul după fel pre pământ; și s'a făcut așà. Și a dat din sine pământul iarbă verde, care seamănă sământă după fel și după asemănare; și pom roditor, care face rod, a căruia sământa lui este într'însul după fel pre pământ; și a văzut Dumnezeu că este bine. Și s'a făcut seară și s'a făcut dimineață; ziua a treia.

Din Profeția lui Isaia cetire.

Cap. 60. Stih. 1:

Luminează-te, luminează-te Ierusalime, că vine lumina ta și slava Domnului preste tine a răsărit. Că iată, întunerec va acoperi pământul și negură preste

neamuri; iară preste tine se va arăta Domnul și slava Lui întru tine se va vedea. Și vor umbla împărații întru lumina ta și neamurile întru strălucirea ta. Ridică împrejur ochii tăi și vezi adunați pre toți fiii tăi întru tine; venit-au toți fiii tăi de departe și fetele tale pre umeri se vor ridica. Atunci vei vedea și te vei bucura, te vei teme și te vei spăimânta cu inima, că se va muta la tine bogăția mării, a neamurilor și a popoarelor. Și vor veni la tine cirezi de cămile și te vor acoperi cămilele Madiamului și ale Ghefarului; toți din Sava vor veni aducând aur, tămâie; vor aduce și piatră scumpă și bine vor vesti mântuirea Domnului. Și toate oile Chidarului se vor aduna la tine și berbecii Navaotului vor veni și se vor aduce primite pre jertfelnicul meu și casa rugăciunii mele se va slăvi. Cine sunt aceștia? Cari ca norii zboară și ca porumbii cu puii? Pre mine ostroavele m'au așteptat și corăbiile dela Tarsis întâiu, ca să aducă pre fiii tăi de departe și argintul și aurul lor cu dânșii, pentru numele Domnului cel sfânt și pentru ca să se slăvească sfântul lui Israil. Și cei de alt neam vor zidi zidurile tale și împărații lor vor sta înaintea ta, că pentru mânia mea te-am bătut și pentru mila mea te-am iubit. Și se vor deschide porțile tale pururea, ziua și noaptea nu se vor închide, ca să vie întru tine puterea neamurilor și împărații lor să se aducă. Că neamurile și împărații, cari nu vor sluji ție, vor pieri și neamurile cu pustiire se vor pustii. Și slava Livanului la tine va veni, cu chiparos și cu pevg și cu chedru împreună, ca să se slăvească locul cel sfânt al meu și locul picioarelor mele voiu slăvi. Și vor merge la tine temându-se fiii celorce te-au smerit pre tine și se vor închina la urmele picioarelor tale toți ceice te-au întărâtat și te vei chema cetatea Domnului, Sionul sfântului lui Israil. Pentrucă ai fost tu părăsită și urîtă și nu era cine să'ți ajute ție și te voiu pune pre tine bucurie veșnică, veselie neamului neamurilor. Și vei suge laptele neamurilor și bogăția împăraților vei mânca și vei cunoaște, că eu sunt Domnul celce te mântuesc pre tine și celce te răscumpăr, Dumnezeul lui Israil.

Cap. 12, Vers 1:

De la Ieșire cetire.

Și a grăit Domnul către Moisi și Aaron în pământul Eghipetului, zicând: Luna aceasta este vouă începătură lunilor, cea dintâiu este vouă întru lunile anului. Grăește către toată adunarea fiilor lui Israil zicând: În ziua a zecea a lunii aceștia să ia fiecare câte un miel de fiecare casă pe rudenia sa. Iar de vor fi mai puțini în casă cât să nu fie de ajuns la un miel, să ia împreună cu sine pre vecinul său cel de aproape după numărul sufletelor, fiecare să-și numere lui'și câți îi va fi de ajuns la miel. Și să fie vouă mielul desăvârșit, parte bărbătească de un an să fie vouă, din miei și din iezi să luați. Și să-l țineți până la ziua a patrusprezecea a lunii acesteea și să-l junghie toată mulțimea adunării fiilor lui Israil către seară. Și să ia din sânge și să ungă amândoi stâlpii ușii și pragurile în casele unde-l vor mânca pre el. Și să mănânce carnea friptă la foc în noaptea aceea și azimele cu salată să le mănânce. Să nu-l mâncați crud nici fiert în apă, ci fript la foc, capul cu picioarele și cu măruntaile. Să nu lăsați nimic dintr'însul pe a doua zi și os din el să nu sdrobiți; celece vor rămânea din el, până a doua zi cu foc să le ardeți. Și așa să-l mâncați pre el; mijloacele voastre fiind încinse și încălțămintele voastre în picioarele voastre și toegile voastre în mâinele voastre și să-l mâncați de grabă că sunt paștile Domnului.

Din Profeția lui Ionă cetire.

Cap. 1, Vers 1.

Și a fost cuvântul Domnului către Ionă, feciorul lui Amati, zicând: Scoală și mergi la Ninevi cetatea cea mare și propovăduește într'nsa, că s'a suit strigarea răutății ei la Mine. Și s'a sculat Ionă să fugă de la fața Domnului în Tarsis și s'a pogorît la Ioppia și a aflat o corabie, care mergea în Tarsis și s'a dat chiria sa și a intrat într'însa, să se ducă cu dânșii în Tarsis de la fața Domnului. Și a ridicat Domnul mare vânt pre mare și s'a făcut mare furtună pre mare și corabia se cumpănia de valuri, vrând să se sfărâme. Și s'au spăimântat corăbierii și au strigat fiecare la Dumnezeul său; și lepădau vasele din corabie în mare ca să o ușureze; și

Ionà se pogorîse în fundul corăbiei şi dormea şi hrăpeà. Şi a venit cârmaciul la el, şi i-a zis lui : Ce hrăpeşti tu ? Scoală şi roagă pre Dumnezeul tău, că doar ne va mântui Dumnezeu şi nu vom pieri. Şi a zis fiecare către vecinul său : Veniţi să aruncăm sorţi şi să cunoaştem pentru cine este răutatea aceasta asupra noastră şi au aruncat sorţi şi a căzut soarta pre Ionà. Şi a zis lui : Spune nouă, pentru cine este răutatea aceasta asupra noastră ? Ce este lucrul tău ? Şi de unde vii şi încotro mergi ? Şi din ce ţară şi din care popor eşti tu ? Şi a zis către ei : Robul Domnului sunt eu şi pre Domnul Dumnezeul cerului cinstesc eu, care a făcut marea şi uscatul. Şi s'au înfricoşat oamenii cu frică mare şi i-au zis lui : Căci ai făcut aceasta ? Pentrucă cunoscuse oamenii, că fugea dela faţa Domnului, că le spusese lor. Şi i-au zis lui : Ce'ţi vom face ţie şi să se alineze marea deasupra noastră ? Pentrucă marea se înălţa şi ridica mai mari valuri. Şi a zis către ei Ionà : Luaţi-mă şi mă aruncaţi în mare şi se va alina marea deasupra voastră ; că am cunoscut eu că pentru mine s'a făcut această furtună mare asupra voastră. Şi se sileau oamenii să se întoarcă la uscat şi nu puteau că marea se înălţa şi se ridica mai vîrtos asupra lor. Şi au strigat către Domnul şi au zis : Nicicum Doamne să nu pierim pentru sufletul omului acestuia şi să nu dai asupra noastră sânge drept, pentrucă, tu Doamne, precum ai vrut ai făcut. Şi au luat pre Ionà şi l-au aruncat în mare şi a încetat marea de valurile sale. Şi s'au temut oamenii cu mare temere de Domnul şi a adus jertfă lui Dumnezeu şi s'au rugat cu rugăciuni. Şi a poruncit Domnul unui chit mare să înghiţă pre Ionà ; şi a fost Ionà în pântecele chitului trei zile şi trei nopţi. Şi s'a rugat Ionà către Domnul Dumnezeul său din pântecele chitului, şi a zis : Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeul meu şi m'a auzit ; din pântecele iadului strigarea mea şi a auzit glasul meu. Aruncatu-m'ai întru adâncul inimii mării şi ape m'au încunjurat. Toate înălţările tale şi valurile tale preste mine au trecut. Şi eu am zis : Lepădatu-m'am dela ochii tăi ; au doară voiu adauge ca să mai privesc eu la biserica cea sfântă a ta ? Turnatu-s'au ape până la sufletul meu ; adâncul cel din fund m'a încunjurat, afundatu-s'a capul meu ; întru crăpăturile munţilor m'am pogorît, în pământul ale cărui încuetorile sunt zăvoare veşnice şi să iasă din stricăciune viaţa mea către tine, Doamne, Dumnezeul meu. Când se sfârşea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte : Şi să vie către tine rugăciunea mea, la sfântă biserica ta. Ceice păzesc cele deşarte şi mincinoase şi-au părăsit mila lor. Iar eu cu glas de laudă şi de mărturisire, voiu jertfi ţie ; câte am făgăduit voiu da ţie, Domnului pentru mântuirea mea. Şi a poruncit Domnul chitului şi a lepădat pre Ionà la uscat. Şi s'a făcut cuvântul Domnului către Ionà adoua oară, zicând : Scoală, şi mergi în Ninevi, cetatea cea mare şi propovăduieşte într'însa după cuvântul cel dintâiu, care am zis ţie. Şi s'a sculat Ionà şi a mers în Ninevi, precum i-a zis Domnul ; şi Ninevi era cetate mare lui Dumnezeu, cale ca de trei zile. Şi a început Ionà a intra în cetate cale ca de o zi şi a propovăduit, şi a zis : Incă trei zile şi Ninevi se va prăpădi şi au crezut oamenii din Ninevi lui Dumnezeu şi au propovăduit post şi s'au îmbrăcat cu saci dela mare până la cel mic al lor. Şi a venit cuvântul la împăratul Ninevii şi s'a sculat de pre scaunul său şi s'a desbrăcat de hainele sale şi s'a îmbrăcat cu sac şi a şezut în cenuşe. Şi s'a spus şi s'a poruncit în Ninevi dela împăratul şi dela boierii lui, zicând : Oamenii şi dobitoacele şi boii şi oile să nu guste nimic, nici să pască şi apă să nu bea. Şi s'au îmbrăcat cu saci oamenii şi vitele n'au păscut şi au strigat către Dumnezeu cu deadinsul şi s'au întors fieştecarele din calea sa cea rea şi dela strâmbătatea ce era în mâinile lor, zicând : Cine ştie, doar de va părea rău lui Dumnezeu şi se va milostivi şi se va întoarce dela întărîtarea mâniei sale şi nu vom pieri. Şi a văzut Dumnezeu lucrurile lor, că s'au întors dela căile lor cele rele şi a părut rău lui Dumnezeu pentru răul, care au zis să le facă lor şi n'au făcut. Şi s'a întristat Ionà cu întristare mare şi s'a turburat. Şi s'a rugat Domnului şi a zis : O Doamne ! Au nu sunt acestea cuvintele mele, care am grăit încă fiind eu în pământul meu ? Pentru aceasta apucasem mai înainte să fug la Tarsis, că am ştiut că Tu milostiv eşti şi îndurat, îndelung răbdător şi mult milostiv şi'Ţi pare rău de răutăţi. Şi acum, stăpâne Doamne ! Ia sufletul meu dela mine, că mai bine este mie a muri decât a fi viu. Şi a zis Domnul către Ionà :

Foarte te-ai supărat tu? Și a ieșit Ionà din cetate și a șezut în preajma cetății și și-a făcut luiș acolo umbrar și a șezut subt dânsul la umbră, până când va vedea ce va fi cetății. Și a poruncit Domnul Dumnezeu unei cucurbete și a crescut preste capul lui Ionà, ca să fie umbră deasupra capului lui și să-l umbrească de necazurile lui și s'a bucurat Ionà pentru cucurbetă, bucurie mare. Și a poruncit Dumnezeu unui vierme a doua zi de dimineață și a ros pre dedesubt cucurbeta și s'a uscat. Și a fost dupăce a răsărit soarelele, a poruncit Dumnezeu unui vânt cald cu zăduf și a lovit soarele preste capul lui Ionà și slăbea și numai trăgea nădejde de sufletul său, și a zis: Mai bine este mie a muri, decât a trăi. Și a zis Domnul Dumnezeu către Ionà: Foarte te-ai mâhnit tu pentru cucurbetă? Și a zis: Foarte m'am mâhnit până la moarte. Și a zis Domnul: Tu nu te-ai îndurat de o cucurbetă, pentru care nu te-ai ostenit, nici o ai crescut prea ea, care într'o noapte a crescut și într'o noapte a pierit. Dar eu, cum să mă îndur de Ninevi, cetatea cea mare, întru care locuesc mai mult decât o sută și douăzeci de mii de oameni, cari nu'și cunoșteau dreapta lor, nici stânga lor și dobitoacele lor multe?

De la Isus a lui Navi cetire.

Cap. 5, Vers 10.

Și au tăbărît fiii lui Israil în Galgala și au făcut fiii lui Israil Paștele în ziua a patrusprezecea a lunei de cu seară, despre apusul Ierihonului dincoace de Iordan, în câmp. Și au mâncat din grâul pământului a doua zi de Paști azime și pâine nouă. In ziua aceasta a încetat manna a doua zi dupăce au mâncat ei din grâul pământului și mai mult n'au avut fiii lui Israil mannă și au adunat din rodurile țării finicilor, în anul acela. Și a fost când era Isus în Ierihon căutând cu ochii săi, a văzut pre un om stând înaintea sa și sabia lui goală în mâna lui și apropiindu-se Isus a zis lui: Al nostru ești, sau din protivnicii noștri? iar acela a zis lui: Eu sunt Voevodul oștilor Domnului, acum am venit. Și a căzut Isus cu fața la pământ și s'a închinat lui și a zis: Stăpâne, ce poruncești robului tău? Și a zis Voevodul Domnului către Isus: Desleagă încălțămintea de la picioarele tale, că locul pre care stai tu, este sfânt, și a făcut Isus așa.

De la Ieșire cetire.

Cap. 13 Vers 20:

Și purcezând fiii lui Israil din Sochot au tăbărît în Otom lângă pustie. Iar Dumnezeu îi povățuia pre ei ziua cu stâlp de nor, arătându-le calea, iar noaptea cu stâlp de foc. Și n'a lipsit stâlpul de nor ziua și stâlpul de foc noaptea înaintea a tot poporului. Și a grăit Domnul către Moisi zicând: Zi fiilor lui Israil ca să se întoarcă și să tăbărască în preajma șesului între Magdal și între mare în preajma Veelsepfonului, înaintea lui să tăbăriți lângă mare. Și va zice Faraon poporului său: Fiii lui Israil aceștia rătăcesc pre pământ, că i-a închis pre ei pustia. Și eu voiu învârtoșà inima lui Faraon și îi va goni dinapoia lor și mă voiu proslăvi în Faraon și întru toată oastea lui și vor cunoaște toți Egiptenii, că eu sunt Domnul și a făcut așa. Și s'a făcut știre împăratului Egiptenilor că a fugit poporul și s'a schimbat inima lui Faraon și a slujitorilor lui asupra poporului și a zis: Ce am făcut aceasta de am lăsat pre fiii lui Israil să nu slujească nouă? Deci, a înhămat Faraon carele sale și a luat pre tot poporul său cu sine. Și a luat șase sute de care alese și toată călărimea Egiptenilor și căpetenii preste toți. Și a învârtoșat Domnul inima lui Faraon, împăratul Egiptului și a slujitorilor lui și au gonit dinapoia fiilor lui Israil. Iar fiii lui Israil ieșieau cu mână înaltă. Și au gonit Egiptenii dinapoia lor și i-au aflat tăbăriți lângă mare și toată călărimea și carele lui Faraon și călărașii și oastea lui era împreajma șesului înaintea Veelsepfonului. Și Faraon se apropiă și căutând fiii lui Israil cu ochii au văzut și iată Egiptenii tăbărâseră dinapoia lor și s'au temut foarte și au strigat fiii lui Israil către Domnul. Și a zis lui Moisi: Au doară nu era mormânturi în pământul Eghipetului, ne-ai scos pre noi ca să murim în pustia aceasta, pentruce ne-ai făcut aceasta nouă scoțându-ne din Eghipet? Au nu era acesta cuvântul care l-am grăit către tine în Eghipet, zicând: Lasă-ne pre noi să robim Eghiptenilor? Că mai bine era nouă să robim Eghiptenilor, decât să murim în pustia aceasta. Și a zis Moisi către popor: Îndrăzniți, stați și veți vedea mântuirea dela Domnul, care o va face nouă astăzi; că în ce chip ați văzut astăzi pre Eghipteni, nu-i veți mai vedea

pre ei în veci. Domnul va bate războiul pentru voiu; şi voi veţi fi în linişte. Şi a zis Domnul către Moisi: Ce strigi către mine? Grăeşte fiilor lui Israil să meargă. Şi tu ia toiagul tău şi tinde mâna ta spre mare şi să o desparţi pre ea şi să intre fiii lui Israil prin mijlocul mării pre uscat. Şi iată, Eu voiu învârtoşa inima lui Faraon şi a slugilor lui şi a tuturor Eghiptenilor şi vor intra după dânşii şi Mă voiu proslăvi în Faraon şi întru toată oastea lui şi în carele şi în caii lui. Şi vor cunoaşte toţi Eghipteni că Eu sunt Domnul, Celce m'am proslăvit în Faraon, în carele şi în caii lui. Şi s'a ridicat îngerul lui Dumnezeu, care mergea înaintea taberii fiilor lul Israil şi a mers dinapoia lor; şi s'a ridicat şi stâlpul cel de nor dinaintea lor şi a stătut dinapoia lor. Şi a intrat între tabăra Eghiptenilor şi între tabăra fiilor lui Israil şi a stătut şi s'a făcut întunerec şi negură şi a trecut noaptea şi nu s'au amestecat unii cu alţii toată noaptea. Şi a întins Moisi mâna spre mare şi a gonit Domnul marea toată noaptea cu vânt repede despre austru şi a uscat marea şi s'a despărţit apa. Şi au intrat fiii lui Israil în mijlocul mării pre uscat şi le era lor apa părete deadreapta şi părete deastânga. Şi i-au gonit Eghiptenii şi au intrat după dânşii şi toţi caii lui Faraon şi carele şi călăraşii în mijlocul mării. Iar când a fost în straja dimineţii, a căutat Domnul asupra taberii Eghiptenilor în stâlp de foc şi de nor şi au turburat tabăra Eghiptenilor. Şi au împiedicat osiile carelor lor şi îi ducea cu anevoie; şi au zis Eghiptenii: Să fugim dela faţa lui Israil, că Domnul bate războiul pentru dânşii asupra Eghiptenilor. Şi a zis Domnul către Moisi: Întinde mâna ta spre mare şi să se aşeze apa la locul ei şi să acopere pre Eghipteni şi carele şi pre călăreţ. Şi a întins Moisi mâna spre mare şi s'a aşezat apa de către ziuă la locul ei, iar Eghiptenii fugeau pre subt apă şi a înecat Domnul pre Eghiptenii în mijlocul mării. Şi întorcându-se apa a acoperit carele şi călăraşii şi toată puterea lu Faraon, care intrase după dânşii în mare şi n'a rămas nici unul dintr'înşii. Iar fiii lui Israil au trecut pre uscat prin mijlocul mării şi le era lor apa părete deadreapta şi părete deastânga. Şi a mântuit Domnul pre Israil în ziua aceea din mâna Eghiptenilor; şi au văzut fiii lui Israil pre Eghipteni morţi pre lângă ţărmurile mării. Şi a văzut Israil mâna cea mare care a făcut Eghiptenilor Domnul şi s'a temut poporul de Domnul şi a crezut lui Dumnezeu şi lui Moisi, slugii Lui. Atunci au cântat Moisi şi fiii lui Israil cântarea aceasta lui Dumnezeu, şi au grăit:

Să cântăm Domnului, că cu slavă S'a preaslăvit.

Şi ceteţul zice Stihurile înainte spre fiecare strană; iară cetele întru amândouă stranele, cântă pre glasul al 5-lea.

Să cântăm Domnului, că cu slavă S'a preaslăvit.

Calul şi pre călăreţul i-a aruncat în mare. Ajutor şi acoperitor s'a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu şi-L voiu slăvi pre El, Dumnezeul părintelui meu şi-L voiu înălţa pre El.

Să cântăm Domnului...

Domnul, Celce sfărâmă războaele; Domnul, este numele Lui; carele lui Faraon şi puterea lui a aruncat în mare.

Să cântăm Domnului...

Pre căpitanii şi călăreţii cei aleşi i-a afundat în Marea Roşie.

Să cântăm Domnului...

Cu mareá i-a acoperit pre ei; afunda-tu-s'au întru adânc ca o piatră.

Să cântăm Domnului...

Dreapta Ta, Doamne, s'a preaslăvit întru tărie.

Să cântăm Domnului...

Mâna Ta cea dreaptă, Doamne, a sfărâmat pe vrăjmaşi şi întru mulţimea slavei Tale ai zdrobit pre cei protivnici.

Să cântăm Domnului...

Trimis-ai mânia Ta şi i-a mâncat pre dânşii, ca pre o trestie; şi prin Duhul mâniei Tale s'a împărţit apa.

Să cântăm Domnului...

Inchiegatu-s'au ca un perete apele, închegatu-s'au şi valurile în mijlocul mării.

Să cântăm Domnului...

Zis-a vrăjmaşul: Gonind voiu prinde, împărţi-voiu dobânzi, umplea-voiu sufletul meu, ucide-voiu cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

Să cântăm Domnului...

Trimis-ai Duhul Tău, acoperitu'i-a pre ei marea, afundatu-s'au ca plumbul în apă mare.

Să cântăm Domnului...

Cine este asemenea Ţie între Dumnezei, Doamne? Cine este asemenea Ţie, preaslăvit între sfinţi, minunat şi cu slavă făcând minuni.

Să cântăm Domnului...

Intins-ai dreapta Ta, înghiţitu'i-a pre dânşii pământul.

Să cântăm Domnului...

Povăţuit-ai cu dreapta Ta pre poporul Tău acesta, pre carele ai mântuit; chematu-l'ai cu puterea Ta la locaşul cel sfânt al Tău.

Să cântăm Domnului...

Auzit-au neamurile şi s'au mâniat, dureri au cuprins pre ceice locuiau în Filistim.

Să cântăm Domnului...

Atuncea s'au grăbit voievozii Edomului şi boierii Moavitenilor, cuprinsu'i-a pre dânşii cutremur; topitu-s'au toţi ceice locuiau în Hanaan.

Să cântăm Domnului...

Să cadă preste dânşii frică şi cutremur, cu slava braţului Tău să se împietrească.

Să cântăm Domnului...

Până ce va trece poporul Tău, Doamne, până ce va trece poporul Tău acesta, pre carele ai câştigat.

Să cântăm Domnului...

Ducându-i înlăuntru, sădeşte-i în muntele moştenirii Tale, în locaşul Tău cel gata, carele l-ai făcut, Doamne, sfinţenie, care au gătit mâinile Tale.

Să cântăm Domnului...

Domnul, Celce împărăţeşte veacurile, în veac şi încă; când a intrat calul lui Faraon cu căruţele şi cu călăraşii în mare şi a adus Domnul preste dânşii apa mării.

Să cântăm Domnului...

Iară fiii lui Israil au umblat pre uscat prin mijlocul mării.

Să cântăm Domnului...

Slavă... Să cântăm Domnului...

Şi acum.... Să cântăm Domnului...

La urmă ceteţul cântă tot aceasta:

Că cu slavă S'a preaslăvit...

Din profeţia lui Sofonie cetire.

Cap. 3, Vers 8:

Aşa zice Domnul: Aşteaptă-Mă pre Mine, în ziua învierii Mele spre mărturie. Că judecata Mea este spre adunarea neamurilor, ca să primesc pre împăraţi, ca să vărs preste ei toată iuţimea mâniei Mele, că de focul râvnei Mele se va topi tot pământul. Că atunci voiu întoarce la popoare limbă în neamul ei, ca să cheme toţi numele Domnului şi să-I slujească Lui subt un jug. Dela marginile râurilor Etiopiei voiu lua dintru cei risipiţi ai Mei şi vor aduce Mie jertfe. In ziua aceea nu te vei ruşina de toate izvodirile tale, cu care ai făcut păgânătate asupra Mea, că atunci voiu lepăda dela tine ocările mândriei tale şi mai mult nu vei adaoge a te slăvi în muntele cel sfânt al Meu. Şi voiu lăsa întru tine popor blând şi smerit şi se vor teme de numele Domnului rămăşiţele lui Israil. Şi nu vor face strâmbătate şi nu vor grăi deşarte şi nu se va afla în gura lor limbă înşelătoare, pentrucă aceia se vor paşte şi vor dormi şi nu va fi cine să i sperie. Bucură-te foarte, fata Sionului; vesteşte, fata Ierusalimului; veseleşte-te şi te mângâe din toată inima ta, fata Ierusalimului. Şters-a Domnul nedreptăţile tale şi te-a izbăvit din mâna vrăjmaşilor tăi. Impăratul lui Israil, Domnul, în mijlocul tău şi nu vei mai vedea rele.

Dela a treia carte a împăraţilor cetire.

Cap. 17, Vers 8:

Şi a fost cuvântul Domnului către Ilie, zicând: Scoală-te şi mergi în Sareta Sidonului şi vei locui acolo, că iată, am poruncit unei femei văduve să te hrănească. Şi s'a sculat şi a mers în Sareta şi a venit la poarta cetăţii şi iată acolo o femeie văduvă aduna lemne şi a strigat Ilie în urma ei şi a zis ei: Adu-mi puţină apă într'un vas să beau. Şi a mers să ia şi a strigat în urma ei Ilie şi a zis: Adu-mi şi o bucată de pâine în mâna ta şi voiu mânca şi a

zis femeia: Viu este Domnul Dumnezeul tău, de este la mine azimă de pâine, fără numai o mână de făină într'o vadră şi puţin untdelemn într'un urcior şi iată, eu adun vreo două lemnişoare şi voiu merge şi voiu face aceasta mie şi fiilor mei şi vom mânca şi vom muri. Şi a zis către dânsa Ilie: Cutează, intră şi fă după cuvântul tău, ci să-mi faci întâiu mie de acolo o azimă mică şi să-mi aduci; iar ţie şi feciorilor tăi vei face mai pre urmă. Că acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: Vadra de făină nu va scădea şi urciorul de untdelemn nu se va împuţina până la zilele întru care va da Domnul ploaie pre pământ. Şi a mers femeia şi a făcut după cuvântul lui Ilie şi i-a dat lui şi au mâncat el şi ea şi feciorii ei. Şi vadra de făină n'a scăzut şi urciorul cu untdelemn nu s'a împuţinat, după cuvântul Domnului celce a grăit prin gura lui Ilie. Şi a fost după aceasta s'a bolnăvit feciorul femeii, stăpânei casei, şi a fost boala lui tare foarte până ce n'a rămas într'însul duh. Şi a zis către Ilie: Ce este mie şi ţie omul lui Dumnezeu? Ai intrat la mine să pomeneşti păcatele mele şi să omori pre fiul meu? Şi a zis Ilie către femeie: Dă-mi pre fiul tău şi l-a luat pre dânsul din braţele ei şi l-a suit în foişor unde locuia el şi l-a pus pre el pre patul său. Şi a strigat Ilie către Domnul şi a zis: Vai mie, Doamne! Mărturia văduvei la care eu locuesc, tu o ai scârbit de ai omorât pre fiul ei! Şi a suflat preste prunc de trei ori şi a strigat către Domnul şi a zis: Doamne, Dumnezeul meu! Să se întoarcă sufletul pruncului acestuia într'însul. Şi s'a făcut aşa şi s'a întors sufletul pruncului într'însul şi a înviat pruncul. Şi l-a pogorît pre dânsul din foişor în casă şi l-a dat pre el maicii lui şi a zis Ilie către dânsa: Vezi, că viu este fiul tău. Şi a zis femeia către Ilie: Iată, am cunoscut că omul lui Dumnezeu eşti tu şi cuvântul Domnului în gura ta adevărat.

Din profeţia lui Isaia cetire.

Cap. 61, vers 10.

Să se bucure sufletul meu întru Domnul, că m'a îmbrăcat pre mine în haina mântuirii şi cu veşmântul veseliei m'a acoperit, ca unui mire mi-a pus mie cunună şi ca pe o mireasă m'a împodobit cu podoabă. Şi ca pământul ce-i creşte floarea lui şi ca o grădină ce'i răsare sămânţa ei, aşa va răsări Domnul dreptatea şi bucuria înaintea tuturor neamurilor. Pentru Sion nu voiu tăcea şi pentru Ierusalim nu voiu înceta, până când va ieşi ca o lumină dreptatea mea şi mântuirea mea ca o făclie va arde. Şi vor vedea neamurile dreptatea ta şi toţi împăraţii slava ta şi te va chema pre tine cu nume nou, pe care'l va da Domnul. Şi vei fi cununa frumuseţii în mâna Domnului şi stema împărăţiei în mâna Dumnezeului tău. Şi mai mult nu te vei chema părăsită; şi pământul tău nu se va mai numi pustiu, că te vei chema bunăvoirea mea şi pământul tău locuit, că bine a voit Domnul întru tine şi pământul tău se va locui. Şi în ce chip locueşte tânărul cu fata, aşa vor locui fiii tăi cu tine; şi în ce chip se veseleşte mirele de mireasă, aşa se va veseli de tine Domnul.

Dela Facere cetire.

Cap. 22, vers 1.

Şi a fost după cuvintele acestea, Dumnezeu a ispitit pre Avraam şi i-a zis: Avraame, Avraame, iar el a zis: Iată eu. Şi a zis: Ia pre fiul tău cel iubit, pre Isaac, pre care ai iubit şi mergi în pământul cel înalt şi-l adu pre el acolo jertfă într'un munte, care-ţi voiu spune ţie. Şi sculându-se Avraam de dimineaţă a pus şaua pre asinul său şi a luat cu sine două slugi şi pre Isaac, fiul său; şi tăind lemne pentru jertfă, sculându-se a mers şi a treia zi a venit la locul care i-a zis lui Dumnezeu. Şi căutând Avraam cu ochii săi a văzut locul de departe. Şi a zis Avraam slugilor sale: Şedeţi aici cu asinul, iar eu şi pruncul vom merge până colea; şi închinându-ne ne vom întoarce la voi. Şi a luat Avraam lemnele cele pentru jertfă şi le-a pus în spinarea lui Isaac, fiul său; şi a luat în mâini foc şi cuţit şi s'au dus amândoi împreună. Şi a zis Isaac către Avraam, tatăl său: Tată, iar el a zis: Ce este fiule? Şi a zis: Iată focul şi lemnele, unde este oaea pentru jertfă? Şi a zis Avraam: Dumnezeu Îşi va îngriji pentru oaie de jertfă, fiul meu! Şi mergând amândoi împreună, au venit la locul care i-a arătat Dumnezeu lui; şi a zidit acolo Avraam altar şi a pus lemnele deasupra şi legând pre fiul său Issac, l-a pus pre altar deasupra lemnelor. Şi a tins Avraam mâna sa să ia cuţitul să junghie pre fiul său. Şi l-a strigat pre dânsul îngerul Domnului din cer zicând: A-

vraame, Avraame, iar el a zis: Iată eu. Și i-a zis: Să nu pui mâna ta pre prunc, nici să-i faci lui nimic; că acum am cunoscut că te temi tu de Dumnezeu și nu ți s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru Mine. Și căutând Avraam cu ochii săi, a văzut: Și iată un berbece era încurcat cu coarnele într'un copac stufos; și s'a dus Avraam și a luat berbecele și l-a adus jertfă în locul lui Isaac, fiul său. Și a chemat Avraam numele locului aceluia: Domnul a văzut, ca să se zică până astăzi: În muntele acesta Domnul s'a arătat. Și a strigat îngerul Domnului pre Avraam a doua oară din cer, zicând: Asupra mea însu-mi m'am jurat, zice Domnul, pentrucă ai făcut cuvântul acesta și nu ți s'a făcut milă de fiul tău cel iubit pentru mine. Pentru aceea cu adevărat binecuvântând te voiu binecuvânta și îmmulțind voiu îmmulți sămânța ta ca stelele cerului și ca nisipul cel de pre țărmurile mării; și va moșteni sămânța ta cetățile neprietenilor. Și se vor binecuvânta întru sămânța ta toate neamurile pământului, pentrucă ai ascultat glasul Meu.

Din Profeția lui Isaia cetire.

Cap. 61, Vers 1.

Duhul Domnului preste mine, pentru aceea m'a uns pre mine bine a vesti săracilor, m-a trimes a vindeca pre cei zdrobiți la inimă, a propovădui robilor iertare și orbilor vedere. A chema anul Domnului primit și ziua răsplătirii, a mângâia pre toți ceice plâng. Ca să se dea celorce plâng Sionul slavă în loc de cenușă, ungere de veselie celor întristați, podoaba slavei în locul duhului mâhnirii și se vor chema neamul dreptății sădirea Domnului întru slavă. Și vor zidi cele pustiite din vechime, cele mai dinainte pustiite se vor ridica și vor înnoi cetățile cele pustii, care s'au pustit din neam în neam. Și vor veni cei de alte neamuri, cari vor paște oile tale și cei de altă semințe vor fi plugari și vieri. Iar voi preoți Domnului vă veți chemà, slujitori Dumnezeului vostru se va zice vouă, tăria neamurilor veți mâncà și întru bogăția lor minunați veți fi. Pentru înfruntarea voastră cea îndoită și pentru rușine se va bucurà partea lor și așa a doua oară vor moșteni pământul și bucurie veșnică va fi preste capul lor. Că eu sunt Domnul celce iubesc dreptatea și urăsc jefuirile cele din nedreptate și voiu da osteneala lor drepților și legătură veșnică voiu lega cu dânșii. Și se va cunoaște întru neamuri sămânța lor și a fiilor lor în mijlocul popoarelor, tot celce va vedea pre ei îi va cunoaște, că aceștia sunt sămânță binecuvântată de Dumnezeu. Și cu veselie se vor veseli întru Domnuul.

De la a patra carte a Împăraților cetire.

Cap. 4, Vers 8.

Și s'a făcut ziuă și a trecut Eliseiu la Sunim și erà acolo o femeie bogată și l-a oprit pre el să mănânce pâine; și se abăteà el de multe ori acolo și intra de mânca pâine. Și a zis femeia către bărbatul său: Iată, am cunoscut că om sfânt al lui Dumnezeu este acesta, care trece pre la noi pururea. Să-i facem lui un foișor mic și să-i punem lui acolo pat și masă și scaun și sfeșnic și va fi când va vrea să intre el la noi, se va abate acolo. Și a fost într'o zi și a intrat acolo și s'a abătut în foișor și a dormit acolo. Și a zis către Ghiezi, sluga sa: Cheamă la mine pre Somaniteanca aceasta și o a chemat și a stătut ea înaintea lui. Și a zis lui: Zi către dânsa: Iată, ai gătit nouă toată gătirea aceasta, ce vrei să-ți fac ție? Au doar tu ai cuvânt către împăratul sau către Domnul puterii? Iar ea a zis: În poporul meu eu locuesc în tihnă. Și a zis către Ghiezi: Dar ce se cade să-i fac ei? Și a zis Ghiezi, sluga lui: Mai ales fiu n'are ea și bărbatul ei este bătrân. Și a zis: Cheam-o pre ea și o a chemat și a stătut la ușă și a zis Eliseu către dânsa: In vremea aceasta și în ceasul acesta, la anul, fiind tu vie, vei purta în brațe fiu; iar ea a zis: Nu, domnul meu, omul lui Dumnezeu, n'amăgi pre roaba ta. Și a luat femeia în pântece și a născut fiu în vremea și în ceasul, precum i-a zis ei Eliseiu. Și a crescut pruncul și a fost când a ieșit pruncul la tatăl său la secerători, a zis către tatăl său: Capul meu! Capul meu! Și a zis către slugă: Du-l la muma sa. Și l-a adus la muma sa și a adormit pe genuchele ei până la amiazăzi și a murit. Și l-a suit pre el în foișor și l-a pus pre patul omului lui Dumnezeu și a încuiat casa și a ieșit și a chemat pre bărbatul său, și a zis: Trimete-mi o slugă și o asină și voiu alergà la omul lui Dumnezeu și mă voiu înapoià. Iar bărbatul ei

a zis: Pentru ce să mergi la dânsul astăzi, nici fiind lună nouă, nici sâmbătă? iar ea a zis: Pace. Şi a pus şaua pre asină şi a zis către sluga sa: Mergi şi umblă, nu zăbovi a încăleca, precum zic ţie, vino şi vei merge şi vei sosì la omul lui Dumnezeu în muntele Karmilului. Şi a mers şi a sosit la omul lui Dumnezeu în muntele Karmilului ş'a fost dacă o a văzut pre ea Eliseu venind, a zis către Ghienzi sluga sa: Iată Somaniteanca. Aleargă acum întru întâmpinarea ei şi să-i zici ei: Pace este ţie? Şi a alergat întru întâmpinarea ei şi a zis ei: Pace este ţie? Pace este bărbatului tău? Pace este pruncului? Iar ea a zis: Pace. Şi a venit la Eliseiu în munte şi s'a apucat de picioarele lui şi s'a apropiat Ghiezi ca să o deà în lături, şi a zis Eliseiu: Las-o pre ea, că sufletul ei întristat este într'însa şi Domnul a ascuns de mine şi nu mi-a spus. Şi a zis ea: Au doar am cerut fiu de la Domnul meu? Că am zis: Nu mă amăgì pre mine şi a zis Eliseiu lui Ghiezi: Încinge mijlocul tău şi ia toiagul meu în mâna ta şi mergi. Şi de vei întâlnì vreun om, să nu-i vorbeşti lui şi de-ţi va vorbi vreun om ţie să nu-i răspunzi lui şi să pui toiagul meu preste faţa pruncului. Şi a zis muma pruncului: Viu este Domnul şi viu este sufletul tău, de te voiu lăsà şi s'a sculat Eliseiu şi a mers după dânsa. Iar Ghiezi a mers mai înaintea lor şi a pus toiagul lui pre faţa pruncului şi n'a fost glas, nici auzire şi s'a întors întru întâmpinarea lui şi i-a spus lui zicând: Nu s'a sculat pruncul. Şi a intrat Eliseiu în casă şi iată, pruncul era pus mort pre patul lui. Şi a intrat Eliseiu în casă şi a încuiat uşà după ei amâdoi şi s'a rugat Domnului. Şi s'a suit şi s'a culcat pre prunc şi ş'a pus gura sa pre gura lui şi ochii săi preste ochii lui şi mâinele sale preste mâinele lui şi s'a plecat preste dânsul şi a suflat preste dânsul şi s'a încălzit trupul pruncului. Şi s'a întors şi a umblat prin casă încoace şi încolo şi s'a suit şi s'a culcat preste prunc până de şeapte ori şi a deschis pruncul ochii săi. Şi a strigat Eliseiu către Ghiezi, şi a zis: chiamă pre Somaniteanca aceasta şi o a chemat pre ea şi a intrat la dânsul şi a zis Eliseiu: Ia-ţi pre fiul tău. Şi a intrat femeia şi a căzut la picioarele lui şi s'a închinat lui până la pământ şi ş'a luat pre fiul său şi a ieşit.

Din Profeţia lui Isaia cetire.

Cap. 63, Vers 11.

Aşa grăeşte Domnul: Unde este celce a scos din pământ pre păstorul oilor? Unde este celce a pus într'înşii Duhul cel sfânt? Ceice au scos cu dreapta pre Moisì, braţul slavei sale; care a închegat apa de la faţa lui, ca să-şi facă luiş nume slăvit în veci. Dusu-i-au pre ei prin adânc, ca pre un cal prin pustie şi nu s'a ostenit. Şi ca pre nişte dobitoace pre câmp, pogorîtu-s'a Duh dela Domnul şi i-a povăţuit pre ei, aşà ai povăţuit pre poporul tău, ca să-ţi faci ţie nume slăvit. Caută din cer şi vezi din casa cea sfântă a ta şi a slavei tale; unde este râvna ta şi tăria ta? Unde este mulţimea milei tale şi a îndurărilor tale, că ne-ai răbdat pre noi? Pentrucă tu eşti Părintele nostru, că Avraam nu ne-a ştiut pre noi şi Israil nu ne-a cunoscut; ci tu, Doamne, Părintele nostru, mântueşte-ne pre noi, din început numele tău preste noi este. Pentruce ne-ai făcut pre noi, Doamne, de am rătăcit dela calea ta? Invârtoşat-ai inimile noastre, ca să nu ne temem de tine? Intoarce-te pentru robii tăi, pentru neamurile moştenirii tale. Ca să moştenim cât de puţin muntele tău cel sfânt, protivnicii noştri călcat-au sfinţitorul tău. Făcutu-ne-am ca din început când nu ne-ai stăpânit pre noi, nici s'a chemat numele tău preste noi. De vei deschide cerul, se vor cutremurà de tine munţii şi se vor topì, cum se topeşte ceara de faţa focului. Şi va arde focul pe protivnici şi se va arătà numele tău, protivnicilor, de faţa ta neamurile se vor turburà. Când vei face cele slăvite, se vor cutremurà de tine munţii. Din veac n'am auzit, nici ochii noştrii n'au văzut Dumnezeu afară de tine şi lucrurile tale care vei face celorce aşteaptă milă. Că va întâmpinà mila pre ceice fac dreptate şi-şi aduc aminte de căile Tale.

Din Profeţia lui Ieremia cetire.

Cap. 31, Vers 31.

Aşa zice Domnul: Iată, vin zile şi voiu pune casei lui Israil şi casei lui Iuda legătură nouă de pace. Nu după făgăduinţa care am făcut cu părinţii lor în ziua în care i-am luat pre ei de mână şi i-am scos din pământul Eghipetului; pen-

trucă aceia n'au rămas întru aşezământul Meu şi Eu n'am grijit de dânşii, zice Domnul. Că acesta este aşezământul Meu de pace, care voiu aşeza cu casa lui Israil după zilele acelea, zice Domnul: Da-voiu legile Mele în gândurile lor şi în inimile lor le voiu scri şi le voiu fi lor Dumnezeu şi ei vor fi Mie popor. Şi nu va mai învăţa nimenea pre vecinul său şi pre fratele său, zicând: Cunoaşte pre Domnul, că toţi Mă vor cunoaşte dela cel mic până la cel mare al lor, pentrucă milostiv voiu fi nedreptăţilor lor şi păcatele lor nu le voiu mai pomeni.

Din Profeţia lui Daniil cetire.

Cap. 3, Vers 1.

In anul al optsprezecelea Navuhodonosor, împăratul, a făcut un chip de aur: înălţimea lui de şasezeci de coţi şi lărgimea lui de şase coţi şi l-a pus pre el în câmpul Deira, în ţara Vavilonului. Şi a trimis să strângă pre toţi domnii cei mari şi mai marii oştirilor şi povăţuitorii şi căpeteniile şi cârmuitorii şi pre toţi boierii ţărilor, ca să vie la înnoirea chipului care îl ridicase Navuhodonosor împărat. Şi s'au adunat domnii de prin ţări şi căpeteniile şi mai marii oştirilor şi povăţuitorii şi biruitorii cei mari şi cârmuitorii şi toţi boierii ţărilor la înnoirea chipului, care îl ridicase Navuhodonosor împărat şi au stătut înaintea chipului. Şi strigătorul striga cu tărie: Vouă se zice limbilor, popoarelor, neamurilor, semiţiilor: In ce ceas veţi auzi glasul trâmbiţei şi al fluerului şi al alăutei şi al surlei şi al canonului şi al organului şi al versurilor şi al tot felul de cântare, să cădeţi să vă închinaţi chipului celui de aur, care l-a ridicat Navuhodonosor împărat. Iar celace nu va cădea să se închine, într'acel ceas se va arunca în cuptorul ce arde cu foc. Şi a fost după ce au auzit toate popoarele glasul trâmbiţei şi al fluerului şi al alăutei şi al surlei şi al canonului şi al organului şi al versurilor şi a tot felul de cântare, au căzut toate popoarele, neamurile, semiţiile, de s'au închinat chipului celui de aur, pre care ridicase Navuhodonosor împărat înaintea lor. Atunci s'au apropiat nişte oameni Haldei, de au pârât pre Evrei, la împăratul Navuhodonosor, zicând: Impărate, în veci să trăeşti. Tu împărate ai pus poruncă ca tot omul, oricare va auzi glasul trâmbiţei şi al fluerului şi al alăutei şi al surlei şi al canonului şi al organului şi al versurilor şi a tot felul de cântare, de nu va cădea să se închine chipului celui de aur, care ai ridicat, să se arunce în cuptorul ce arde cu foc. Deci, sunt aici nişte oameni Evrei pre cari i-ai pus preste lucrurile ţării Vavilonului, Sedrah, Misah şi Avdenago, cari nu ascultă porunca ta, împărate şi dumnezeilor tăi nu slujesc şi chipului celui de aur, care ai pus, nu i se închină. Atunci, Navuhodonosor împăratul, cu turburare şi cu mânie, a zis să aducă pre Sedrah, Misah şi Avdenago; şi oamenii aceia s'au adus înaintea împăratului. Şi grăind Navuhodonosor împăratul a zis lor: Oare aşa este cu adevărat Sedrah, Nisah şi Avdenago, că dumnezeilor mei nu slujiţi şi chipului celui de aur, care am ridicat, nu vă închinaţi? Acum dar să fiţi gata, dacă veţi auzi glasul trâmbiţii şi al fluerului şi al alăutei şi al surlei şi al canonului şi al versurilor şi a tot felul de cântare, să cădeţi să vă închinaţi chipului celui de aur, care am făcut; iar de nu vă veţi închina, într'acel ceas vă vor arunca în cuptorul ce arde cu foc şi cine este Dumnezeu care vă va scoate pre voi din mâinile mele? Şi răspunzând Sedrah, Misah şi Avdenago, au zis împăratului Navuhodonosor: Nu este lucrul nostru să răspundem ţie pentru graiul acesta. Că este Dumnezeul nostru în ceruri, căruia noi slujim, puternic să ne scoată pre noi din cuptorul ce arde cu foc şi să ne izbăvească din mâinile tale, împărate. Şi de nu, să ştii o împărate, că dumnezeilor tăi nu vom sluji şi chipului celui de aur, care ai ridicat, nu ne vom închina. Atunci Navuhodonosor se umplu de mânie şi ş'a schimbat vederea feţii lui asupra lui Sedrah, Misah şi Avdenago şi a zis: Ardeţi cuptorul de şapte ori mai mult, până ce va arde de tot. Şi la oamenii tari a poruncit cu mare tărie să lege pre Sedrah, Misah şi Avdenago şi să-i arunce în cuptorul ce arde cu foc. Atunci pre bărbaţii aceia i-au legat şi cu nădragii şi cu işlicele lor şi cu încălţămintele şi cu hainele lor, i-au aruncat în mijlocul cuptorului ce ardea cu foc. Pentru că cuvântul împăratului se întărea şi cuptorul arsese foarte, iar pre oamenii aceia cari pârâse pre Sedrah, Misah şi pre Avdenago, i-a ars văpaia focului împrejur. Şi acei trei bărbaţi Sedrah, Misah şi Avdenago au căzut legaţi în mijlocul cuptorului ce ardea cu foc şi umblau prin mijlocul

văpăii lăudând pre Dumnezeu. Și stând Azaria cu dânșii, s'a rugat așa și deschizându-și gura sa în mijlocul focului a zis:

Rugăciunea sau cântarea celor trei tineri:

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Că drept ești pentru toate câte ai făcut nouă și toate lucrurile Tale sunt adevărate și drepte căile Tale și toate judecățile Tale adevărate. Judecățile adevărului ai făcut, după toate celece ai adus asupra noastră și asupra cetății cei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul. Că întru adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre. Că am greșit și am făcut fărădelege, depărtându-ne dela Tine; am greșit întru toate și poruncile Tale n'am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut, precum ne-ai poruncit nouă, ca să ne fie bine. Și toate câte ai făcut nouă și toate câte ai adus asupra noastră, cu adevărată judecată le-ai făcut. Că ne-ai dat pre noi în mâinile vrăjmașilor celor fărădelege, protivnicilor celor pizmătăreți și împăratului celui nedrept și mai rău decât tot pământul. Și acum nu este nouă a deschide gura, rușine și ocară ne-am făcut robilor Tăi și celorce Te cinstesc pre Tine. Nu ne da pre noi până în sfârșit pentru numele Tău și să nu risipești așezământul Tău și să nu depărtezi mila Ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de Tine și pentru Isaac servul Tău și Israil sfântul Tău; cărora ai grăit să le îmmulțești sămânța lor ca stelele cerului și ca nisipul cel de pe țărmurile mării. Că ne-am împuținat, Stăpâne, mai vârtos decât toate neamurile și suntem împilați în tot pământul astăzi, pentru păcatele noastre. Nu este în vremea aceasta domn și profet, nici căpetenie, nici ardere de tot, nici jertfă, nici proaducere, nici tămâe, nici loc a jertfi înaintea ta și a afla milă. Ci cu suflet umilit și cu duh plecat, să fim primiți ca întru arderi de tot de berbeci și de junci, ca întru zeci de mii de miei grași: așa să fie jertfa noastră înaintea Ta astăzi și să se săvârșească după Tine. Că nu este rușine celorce nădăjduesc întru Tine. Și acum urmăm Ție cu toată inima și ne temem de Tine și căutăm fața Ta; să nu ne rușinezi pre noi, ci fă cu noi dupre blândețile Tale și dupre mulțimea milei Tale. Scoate-ne pre noi dupre minunile Tale și dă slavă numelui Tău, Doamne. Și să se înfrunteze toți ceice arată robilor Tăi rele și să se rușineze de toată puterea Ta și tăria lor să se sfărâme; și să cunoască că Tu ești Domnul, Dumnezeu însuți și slăvit preste toată lumea.

Și n'au încetat ceice i-au aruncat pre dânșii — slugile împăratului, arzând cuptorul cu catran și cu smoală și cu câlți și cu viță. Și s'a vărsat para deasupra cuptorului de patruzeci și nouă de coți și a încunjurat și a ars pre cari 'i-au aflat împrejurul cuptorului Haldeilor. Iar îngerul Domnului s'a pogorît la ceice erau împreună cu Azaria în cuptor și a scuturat para focului din cuptor; și a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de rouă suflând și nu s'a atins de dânșii nici cum focul, nici i-a întristat, nici i-a mâhnit pre ei. Atunci acei trei ca dintr'o gură au lăudat și au slăvit și bine au cuvântat pre Dumnezeu în cuptor, zicând: Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, prea lăudat și prea înălțat în veci. Și bine este cuvântat numele slavei tale cel sfânt, prea lăudat și prea înălțat în veci. Bine ești cuvântat în Biserica sfintei slavei Tale, prea lăudat și prea înălțat în veci. Bine ești cuvântat, Celace vezi adâncurile și ședi pre heruvimi, prea lăudat și prea înălțat în veci.

Bine ești cuvântat pre scaunul slavei împărății Tale, prea lăudat și prea înălțat în veci. Bine ești cuvântat întru întărirea cerului, prea lăudat și prea înălțat în veci.

Aicea ne sculăm și cântăm pre glasul al 5-lea.

Pre Domnul lăudați și-L prea înălțați întru toți vecii.

Iară cetețul cetește stihurile, cântarea celor trei tineri:

Binecuvântați toate lucrurile Domnului, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați întru toți vecii.

Iară noi la toate stihurile cântăm:

Pre Domnul lăudați și-L prea înălțați întru toți vecii.

Binecuvântați îngerii Domnului, cerurile Domnului, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați apele toate cele mai pre sus de ceruri, toate puterile Domnului, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați soarele, luna și stelele cerului, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați toată ploaia și roua, toate duhurile, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați focul și arșița, frigul și căldura, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați roua și polegnița, ghiața și gerul, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați brume și zăpezi, fulgere și nori, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați lumina și întunerecul, nopțile și zilele, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați pământul, munții și dealurile și toate celece răsar într'însele, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați izvoarele, marea și râurile, chiții și celece se mișcă în ape, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați toate paserile cerului, fiarele și toate dobitoacele, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați fiii oamenilor, bine să cuvinteze Israil pre Domnul, lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați preoții Domnului, slugile Domnului, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați duhurile și sufletele dreptilor, cei cuvioși și smeriți cu inima, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați Ananie, Azarie și Misail, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Binecuvântați, apostolii, profeții și mucenicii Domnului, pre Domnul lăudați și-L prea înălțați în veci.

Bine să cuvântăm pre Tatăl, pre Fiul și pre Sfântul Duh Domnul, să-L lăudăm și să-L prea înălțăm întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântând și prea înălțându-L în veci.

Apoi Ectenia cea mică.

Și în loc de: Sfinte Dumnezeule: cântăm:

Câți în Hristos v'ați botezat...

Prochimen, glasul al 5-lea:

Tot pământul să se închine Ție și să cânte Ție....

Stih:

Strigați Domnului tot pământul; cântați numelui Lui.

Din cartea cea către Romani a sfântului Apostol Pavel cetire.

Cap. 6, Vers 3:

Fraților, câți întru Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat. Impreună cu El ne-am îngropat prin botez întru moarte. Că în ce chip S'a sculat Hristos din morți prin slava Tatălui, așa și noi întru înnoirea vieții să umblăm. Că de vreme ce împreună plantați ne-am făcut cu asemănarea morții Lui, deci și învierii Lui vom fi părtași. Aceasta știind că omul nostru cel vechiu, cu Dânsul împreună s'a răstignit, ca să se strice trupul păcatului, ca să nu mai slujim noi păcatului. Pentru că celce a murit, s'a îndreptat de păcat. Și de am murit împreună cu Hristos, credem că vom și via împreună cu Dânsul; știind că Hristos, Celce a înviat din morți nu mai moare; că moartea nu-L mai stăpânește. Că ce a murit păcatului odată a murit: Iară ce viază, viază lui Dumnezeu. Așa și voi socotiți-vă morți a fi păcatului și vii lui Dumnezeu,

întru Hristos Iisus, Domnul nostru.

Aliluia, nu se cântă; ci îndată zice cetețul Stihul, glasul al 7-lea:

Scoală-Te, Dumnezeule, judecă pământul, că Tu vei moșteni întru toate neamurile.

Stih:

Dumnezeu a stătut întru adunarea Dumnezeilor și în mijloc pre Dumnezei va judeca.

Iară cântărețul cântă:

Scoală-Te, Dumnezeule...

Stih:

Până când judecați nedreptate și fețele păcătoșilor le luați înainte.

Stih:

Judecați orfanului și săracului, pre cel smerit și pre cel sărac îndreptați.

Stih:

Scoateți pre cel sărac și pre cel mișel, din mâna păcătosului mântuiți-l.

Stih:

N'a cunoscut nici a priceput, întru întunerec umblă.

Stih:

Clătească-se toate temeliile pământului: Eu am zis Dumnezei sunteți și fiii celui prea înalt toți; iară voi ca niște oameni muriți și ca unul din boieri cădeți.

Și iarăș: Scoală-Te, Dumnezeule....

Evanghelia dela Mateiu și pre rînd dumnezeeasca Liturghie a marelui Vasilie. In loc de Heruvic, se cântă acest Tropar, glasul al 5-lea:

Să tacă tot trupul omenesc și să stea cu frică și cu cutremur și nimica pământesc întru sine să nu gândească; că Impăratul împăraților și Domnul domnilor merge să Se junghie și să Se dea spre mâncare credincioșilor. Și merg înaintea Lui cetele îngerești, cu toată căpetenia și puterea, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii cei cu câte șase aripi, fețele acoperindu-și și cântând cântare: Aliluia, Aliluia, Aliluia.

Și în locul Axionului, Irmosul;

Nu te tângui Maică...

CHINONICUL:

Sculatu-S'a ca din somn Domnul și a înviat, mântuindu-ne pre noi.

Și după Apolis, se dă de preot anafora și se face binecuvântarea pâinii și a vinului. Trebuie să aibă purtare de grijă Eclesiarhul, ca atunci când se va sfârși Liturghia, să fie ceasul al doilea din noapte; iar după Apolis nu ieșim din biserică, ci ședem la locurile noastre. Și se face cetire multă din faptele sfinților Apostoli. Și după cetire, aprinde Eclesiarhul toate candelele și ieșind lovește în toacă și încetează cititul a ceti.

Și binecuvântând preotul, începem: Sfinte Dumnezeule... și celelalte. Veniți să ne închinăm,. Psalm 50 și Canonul Sâmbetei celei mari. Irmosul de două ori și Troparele pre 12; apoi Irmosul într'amândouă stranele împreună.

După a treia Cântare, Șezânda Sâmbetei celei mari.

Mormântul Tău, Mântuitorule...

Și cetire din Cuvântul Sfântului Epifanie, al caruia început este:

Ce este astăzi această tăcere?...

Sau din Cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur, caută-le în tâlcuirea Evangheliei dela Mateiu, sau dela Ioan: Cuvântul învierii.

După a șasea Cântare, Condacul Sâmbetei celei mari și Irmosul, apoi cetire.

După sfârșitul Cântărei a noua, Irmosul într'amândouă stranele. Sfinte Dumnezeule...

Și Troparul, glasul al 2-lea.

Când Te-ai pogorît la moarte...

Ectenia și Apolisul.

CÂNTĂRI TREIMICE

PRE 8 GLASURI

Pre care le cântăm în postul cel mare şi în celelalte posturi, când nu se cântă: Dumnezeu este Domnul... nici Tropare; Ci Aliluia, Cu stihirile acestea:

Stih 1:

De noapte mânecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentrucă lumină sunt poruncile Tale pre pământ.

Stih 2:

Dreptate vă învăţaţi ceice locuiţi pre pământ.

Stih 3:

Pizmuire va lua pre poporul cel neînvăţat.

Stih 4:

Adauge lor rele, Doamne, adauge rele celor slăviţi ai pământului.

Şi după fiecare Stih, se cântă: Aliluia de 3 ori. Deci, Treimicile câte odată.

CÂNTĂRI TREIMICE

Glasul 1:

Cu trupeşti închipuiri către mintea cea înţelegătoare şi fără materie a puterilor celor fără de trup ridicându-ne şi prin cântare întreit sfântă a Dumnezeirii cei în trei ipostasuri primind strălucire, ca Heruvimii să strigăm către unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu solirile celor fără de trup, miluieşte-ne pre noi.

In alte zile să se schimbe sfârşitul.

Slavă...

Cu toate puterile cereşti, ca Heruvimii, să strigăm Celuice este întru cei de sus întreit sfântă laudă înălţându-I: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pre noi.

Si acum...

Sculându-ne din somn, cădem către Tine, Bunule, şi cântare îngerească strigăm Ţie, Puternice: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi.

Cade-se a şti:

Că la sfârşitul Treimicilor şi ale Şezândelor în toată săptămâna zicem aşa:

LUNI:

Cu folosinţele celor fără de trupuri, miluieşte-ne pre noi.

MARŢI:

Pentru rugăciunile mergătorului înainte, miluieşte-ne pre noi.

MIERCURI şi VINERI:

Cu puterea crucii Tale, păzeşte-ne pre noi.

JOI:

Pentru rugăciunile apostolilor Tăi şi ale Ierarhului Nicolae, miluieşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul 1.

Celace răsari lumină, Doamne, curăţeşte sufletul meu de tot păcatul, pentru rugăciunile (Cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice

GLASUL AL 2-lea:

Puterilor celor de sus urmând pre pământ, cântare de biruinţă aducem Ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu solirile celor fără de trup, miluieşte-ne pre noi.

Slavă...

Necreată fire, făcătorul tuturor, buzele noastre le deschide, ca să vestim lauda Ta, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pre noi.

Şi acum...

Din pat şi din somn m'ai ridicat, Doamne, mintea mea o luminează, inima mea şi buzele mele le deschide, ca să Te laud pre Tine, sfântă Treime: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 2-lea:

Trimite lumina Ta cea pururea veşnică, Hristoase Dumnezeule şi luminează ochii cei de taină ai inimii mele, pentru rugăciunile (Cutărora), şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice

GLASUL AL 3-lea:

Treime de o fiinţă şi nedespărţită, unime în trei ipostasuri şi împreună veşnică, Ţie, ca lui Dumnezeu, îngerească cântare strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu solirile celor fără de trup, miluieşte-ne pre noi.

Slavă...

Pre Tatăl cel fără de început, pre Fiul cel împreună fără de început, pre Duhul cel împreună veşnic, Dumnezeire una, ca Heruvimii slăvind, să zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pre noi.

Şi acum...

Fără de veste judecătorul va

veni şi ale fiecăruia fapte se vor descoperi; dară cu frică să strigăm în miezul nopţii: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 3-lea.

Trimite lumina Ta, Hristoase Dumnezeule şi luminează inima mea, pentru rugăciunile (Cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice

GLASUL AL 4-lea

Cântarea slugilor Tale celor înţelegătoare îndrăznind a-Ţi aduce Ţie, noi muritorii zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu solirile celor fără de trup, milueşte-ne pre noi.

Slavă...

Precum cetele îngerilor acum în cer, aşa şi stările oamenilor pre pământ, cu frică cântare de biruinţă, aducem, Ţie, Bunule: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, milueşte-ne pre noi.

Şi acum...

Pre Părintele Tău cel fără de început şi pre Tine, Hristoase Dumnezeule şi pre Duhul cel prea sfânt, ca Heruvimii a slăvi îndrăznind, zicem: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 4-lea.

Celace răsari lumină lumii Tale, sufletul meu celce este întru întunerec curăţeşte-l de tot păcatul, pentru rugăciunile (Cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice.

GLASUL AL 5-lea.

Timpul cântării şi ceasul rugăciunii fiind, cu osârdie să strigăm către unul Dumnezeu: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu solirile celor fără de trup, milueşte-ne pre noi.

Slavă...

Îndrăznind a ne asemăna oştilor Tale celor înţelegătoare, Treime, ceeace eşti fără de început, cu guri nevrednice strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, milueşte-ne pre noi.

Şi acum...

Celace în pântece fecioresc ai încăput şi de sânurile Tatălui nu Te-ai despărţit, cu îngerii, Hristoase Dumnezeule, primeşte-ne şi pre noi, cari strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 5-lea.

Dătătorule de lumină, Doamne, trimite lumina Ta şi luminează inima mea, pentru rugăciunile

(cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice.

GLASUL AL 6-lea.

Stând înainte cu frică Heruvimii şi spăimântându-se cu cutremur Serafimii, întreit sfântă cântare aduc cu glas fără de tăcere. Cu aceştia şi noi păcătoşii strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu solirile celor fără de trup, milueşte-ne pre noi.

Slavă...

Cu guri fără de trup, cu doxologii fără tăcere, cei cu câte şase aripi cântă Ţie întreit sfântă cântare, Dumnezeul nostru. Şi noi cei de pre pământ cu buze nevrednice laudă Ţie înălţăm: Sfânt Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, milueşte-ne pre noi.

Şi acum...

Pre unimea Dumnezeirii în Treime, în unire neamestecată O slăvim şi îngerească cântare strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 6-lea:

Trimite sufletelor noastre lumina Ta cea veşnică, Doamne, pentru rugăciunile (cutărora) şi ne milueşte pre noi.

Cântări Treimice.

GLASUL AL 7-lea:

Celace cu putere prea înaltă eşti lăudat de Heruvimi şi cu dumnezeiască slavă de îngeri închinat, primeşte-ne şi pre noi, cei de pre pământ, cari cu buze nevrednice laudă Îţi înălţăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu solirile celor fără de trup, milueşte-ne pre noi.

Slavă...

Ca pre un somn lepădând lenea, suflete, arată îndreptare spre lauda judecătorului şi cu frică strigă: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, milueşte-ne pre noi.

Şi acum...

Dumnezeirii celei neapropiate, Treimii într'o unime, întreit sfânta laudă a Serafimilor înălţând, cu frică să strigăm: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, milueşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 7-lea.

Ridică-mă, Doamne, spre lauda Ta şi mă învaţă să fac voia Ta, sfinte, pentru rugăciunile (cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

Cântări Treimice.

GLASUL AL 8-lea:

Spre cer inimile având, cetei îngereşti să urmăm şi cu frică către Celce nu ia mită să cădem, laudă de biruinţă, strigând: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; cu solirile celor fără de trup, miluieşte-ne pre noi.

Slavă...

A privi la Tine neîndrăznind Heruvimii, sburând înalţă cu putere dumnezeeasca cântare a glasului celui întreit sfânt; cu cari şi noi strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru rugăciunile tuturor sfinţilor Tăi, miluieşte-ne pre noi.

Şi acum...

Fiind împilaţi de mulţimea greşelilor noastre şi neîndrăznind a privi la înălţimea Ta, plecăm sufletul şi trupul şi cu îngerii cântare strigăm Ţie: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti Dumnezeul nostru; pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluieşte-ne pre noi.

Luminânda, glasul al 8-lea.

Lumină fiind, Hritoase, luminează-mă întru Tine, pentru rugăciunile (cutărora) şi ne mântueşte pre noi.

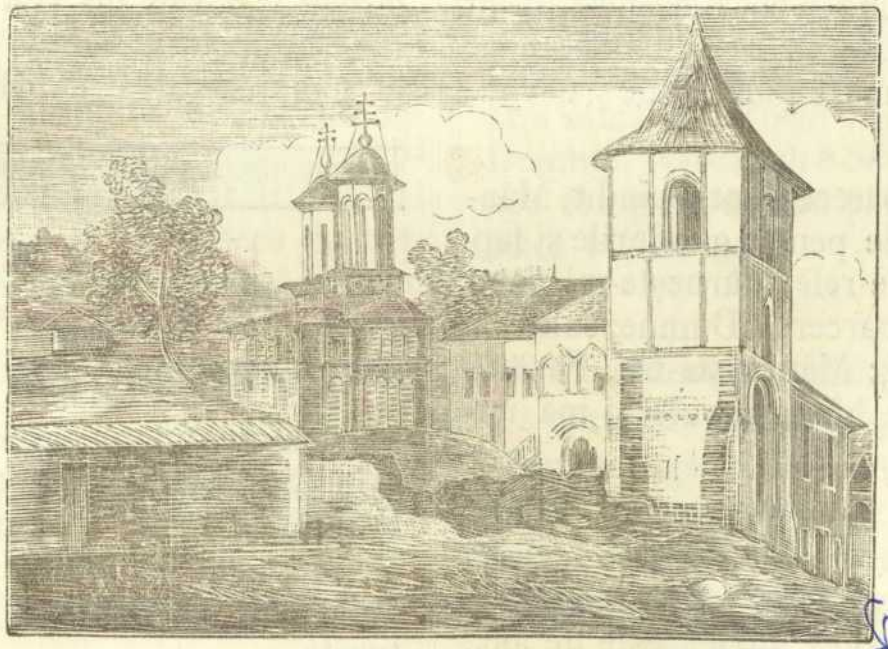

STIHIRI DE UMILINȚĂ

Cu șezânde și cu mărtirice, la toate glasurile, care se cântă în sfântul și marele post

DUMINECĂ SEARA

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pre 10 și cântăm patru Stihiri de umilință din Octoih, trei din Triod și trei din Mineiu.

Stihiri de umilință, glasul 1:

Pentrucă mult este noianul greșelilor mele, Mântuitorule și rău mă afund în păcatele mele, dă-mi mâna ca și lui Petru mântuindu-mă, Dumnezeule și mă miluește.

De oarece sunt osândit, Mântuitorule, pentru gândurile și faptele cele rele, dăruește-mi gând de întoarcere, Dumnezeule, ca să strig: Mântuește-mă, Făcătorule de bine, Bunule și mă miluește.

Altă lume te așteaptă, suflete, și Judecătorul va să vădească cele ascunse ale tale și rele; deci, nu rămânea întru aceste de aici, ci apucă înainte, strigând către Judecătorul: Dumnezeule, milotivește-Te spre mine și mă mântuește.

Nu mă lepăda, Mântuitorul meu, pre mine cel cuprins cu lenea păcatului, ridică-mi gândul meu spre pocăință și lucrător iscusit viei Tale mă arată; dăruindu-mi plata ceasului celui de al unsprezecelea și mare milă.

Luni la Utrenie

După întâia Stihologie, Șezânde de umilință, glasul 1:

Întru fărădelegi fiind zămislit eu, desfrânatul, nu cutez să caut la înălțimea cerului; ci îndrăznind la iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostivește-Te spre mine păcătosul și mă mântuește.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine, nici cu iuțimea Ta să mă certi.

De oarece dreptul abia se mân-

tueşte, dar eu unde mă voiu arăta, păcătosul, celce n'am purtat greutatea şi arşiţa zilei? Ci cu cei de la al unsprezecelea ceas împreună mă numără, Dumnezeule şi mă mântueşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Minunea minunilor văzându-o întru tine, făptura se bucură, ceeace eşti plină de dar; că ai zămislit fără sămânţă şi ai născut precum nu se poate spune, pre Celace nu-L pot vedea mai marii cetelor îngereşti. Pre Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

La Cântarea 7, se zice Martirica în locul Condacului, de nu are Condac Mineiul. Iară de are, se zice Martirica împreună cu Şezândele. Aşa facem în tot postul.

Martirica, glasul 1:

Cu lauda nevoinţii şi cu vrednicia cununilor, s'au îmbrăcat slăviţii purtători de chinuri întru Tine, Doamne; că cu răbdarea bătăilor au biruit pre cei fărădelege şi cu putere dumnezeească din cer biruinţă au luat. Pentru rugăciunile lor, dărueşte-ne nouă, Dumnezeule, mare milă.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda, glasul 1.

Prosomia: Mormântul Tău...

Bratele părinteşti, grăbeşte a le deschide mie, că curveşte am cheltuit viaţa mea. Spre bogăţia cea necheltuită a îndurărilor Tale privind, Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită. Căci către Tine, Doamne, cu umilinţă strig: Greşit-am la cer şi înaintea Ta.

Stih:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri, nici cu iuţimea Ta să mă certi.

Infricoşat este judeţul Tău, judecata Ta dreaptă şi lucrurile mele sunt rele; iară Tu, Milostive, apucând înainte, mântueşte-mă şi mă scoate din muncă; fereşte-mă, Stăpâne, din partea caprelor şi mă învredniceşte a sta deadreapta Ta, Judecătorule prea drepte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace ai zămislit fără ardere focul Dumnezeirii şi ai născut fără sămânţă izvorul vieţii,—pre Domnul, Născătoare de Dumnezeu cea plină de dar, păzeşte pre ceice te slăvesc.

La Cântarea 7, Martirica:

Ca nişte ostaşi buni cu un cuget crezând, netemându-vă sfinţilor de îngrozirile tiranilor, a-ţi venit cu dragoste la Hristos, luând cinstita cruce şi săvârşindu-vă călătoria, a-ţi luat biruinţă din cer. Slavă Celuice v'a întărit pre voi; slavă Celuice v'a încununat; slavă Celuice lucrează prin voi tuturor tămăduiri.

Miercuri la Utrenie

După întâia Stihologie, Șezânda Crucii, glasul 1.

Arma crucii s'a arătat odinioară binecredinciosului împărat Constantin în războaie, semn de învingere nebiruit asupra vrăjmașilor prin credință. De aceasta se cutremură și puterile iadului; aceasta s'a făcut credincioșilor mântuire și lui Pavel laudă.

Stih:

Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Lemnului crucii Tale ne închinăm, Iubitorule de oameni, că pre dânsul Te-ai pironit: Vieața tuturor; raiul ai deschis, Mântuitorule, tâlharului celuice a venit la Tine cu credință și s'a învrednicit desfătării, zicând către Tine: Pomenește-mă, Doamne! Primește-ne ca pre acela și pre noi cari strigăm: Greșit-am toți, nu ne trece pre noi cu milostivirea Ta.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Văzându-Te mielușeaua pre Tine, mielul răstignit pre lemn cu tâlharii, din îndelungă răbdarea Ta, Cuvinte și împungându-Te cu sulița în coastă, s'a tânguit strigând ca o maică: Ce taină streină și înfricoșată este aceasta, Fiul meu? Cum cuprinde mormântul pre Dumnezeu cel necuprins? Negrăit lucru este acesta ce se săvârșește! Ci să nu mă lași pre mine, ceeace Te-am născut, Fiul meu prea dulce.

La Cântarea 7, Martirica:

Pentru durerile sfinților, cari pentru Tine au pătimit, milostivește-Te, Doamne și tămăduește toate durerile noastre, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ție.

Joi la Utrenie

După întâia stihologie, Șezânda Apostolilor, glasul 1:

Cu mreaja cuvântului rupând pescarii împletiturile ritorilor, prin trestia crucii, au luminat neamurile, să Te slăvească cu bună credință pre Tine, Dumnezeu adevărat. Pentru aceasta și cântare cântăm Ție, Celuice i-ai întărit: Slavă Tatălui și Fiului; slavă Duhului celui de o ființă; Slavă Celuice printr'înșii a luminat lumea.

Stih:

In tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii cuvintele lor.

Înțelepților pescari ai lumii, ceice ați luat de la Dumnezeu a fi milostivi, rugați-vă și acum pentru noi cari strigăm: Doamne, mântuește pre împărați și cetatea Ta și ne apără pre noi de răutățile, care cuprind sufletele noastre, pentru Apostolii Tăi.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre Celace este fără mumă în

cer, maipresus de gând și de auzire, L'ai născut pre pământ fără tată, pre Acela roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, pentru sufletele noastre.

La Cântarea 7, Martirica :

Pre mucenicii lui Hristos să-i lăudăm toți, că aceștia se roagă pentru mântuirea noastră; și toți să ne apropiem către dînșii cu credință. Aceștia izvorăsc darul tămăduirilor; aceștia gonesc taberile dracilor, ca niște păzitori ai credinții.

Vineri la Utrenie

După întâia Stihologie, Șezânda Crucii, glasul 1.

Răstignindu-Te Tu, Hristoase, a pierit tirania și s'a călcat puterea vrăjmașului; că nu înger, nici om, ci Insuți Tu, Doamne, ne-ai mântuit pre noi, slavă Ție.

Stih :

Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru și vă închinați așternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Arma crucii oarecând s'a arătat în războaie binecredinciosului împărat Constantin, prin credință, învingere nebiruită asupra vrăjmașilor. De aceasta se cutremură puterile cele protivnice, aceasta s'a făcut și credincioșilor mântuire și lui Pavel laudă.

Slavă... Și acum... a Crucii Născătoarei de Dumnezeu.

Ceice am câștigat părtinirea ta, preacurată și ne apărăm de răutăți cu rugăciunile tale, fiind păziți în tot locul cu crucea Fiului tău, toți dupre datorie cu bună credință, pre tine te slăvim.

Cântarea 7, Martirica :

Cu lauda nevoinții și cu vrednicia cununilor, s'au îmbrăcat slăviții purtători de chinuri întru Tine, Doamne; că cu răbdarea bătăilor au biruit pre cei fărădelege și cu putere dumnezeească din cer biruință au luat. Pentru rugăciunile lor, dăruește-ne nouă, Dumnezeule, mare milă.

Vineri seara.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pre 10 și cântăm idiomela zilei, de două ori. Apoi aceste Martirice ale glasului. Glasul 1.

Pentru rugăciunile tuturor sfinților, Doamne și ale Născătoarei de Dumnezeu, pacea Ta dă-ne-o nouă și ne mântuește pre noi, ca un îndurat.

Mărturisirea voastră cea de față în priveliște, sfinților, a spăimântat puterea dracilor și pre oameni i-a scos din înșelăciune. Pentru aceasta și tăindu-vi-se capetele, ați strigat: Să fie, Doamne, jertfa sufletelor noastre binepriimită înaintea Ta; că iubindu-Te pre Tine, am defăimat viața cea vremelnică, Iubitorule de oameni.

O cât este de bună negutăto-

ria voastră sfinţilor! Că sângiurile v'aţi dat şi cerurile aţi moştenit; şi în scurt timp fiind ispitiţi, în veci vă bucuraţi. Cu adevărat, bună este neguţătoria voastră, că cele stricăcioase părăsind, aţi luat cele nestricăcioase şi cu îngerii dănţuind, lăudaţi neîncetat pre Treimea cea de o fiinţă.

Însăş prosomia.

Prea lăudaţilor mucenici, pre voi pământul nu v-a ascuns, ci cerul v'a primit. Deschisu-s'au vouă uşile raiului şi în lăuntru fiind, de pomul vieţii vă îndulciţi; rugaţi-vă lui Hristos, să dăruească sufletelor noastre pace şi mare milă.

Şi patru din Mineiu. Slavă... a morţilor, a lui Ioan Monahul, glasul 1.

Care desfătare lumească rămâne neîmpreunată cu grija? Care slavă stă pre pământ neschimbată? Toate sunt mai neputincioase decât umbra, toate sunt de cât visurile mai înşelătoare; într'o clipeală pre toate acestea moartea le apucă! Ci întru lumina feţii Tale, Hristoase, şi întru îndulcirea frumuseţii Tale, pre ceice i-ai ales odihneşte-i, ca un iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei... de Dumnezeu

Pre ceeace este slava a toată lumea, carea din oameni a răsărit şi pre stăpânul L'a născut, uşa cea cerească, pre Maria fecioara să o lăudăm; cântarea celor fără de trupuri şi podoaba credincioşilor; că aceasta s'a arătat cer şi biserică Dumnezeirii. Aceasta peretele cel din mijloc al vrajbei l'a stricat, pace a adus şi împărăţia o a deschis. Deci, pre aceasta având-o tărie credinţii, apărător avem pre Domnul Celce S'a născut dintr'însa. Îndrăzneaşcă dar, îndrăzneaşcă poporul lui Dumnezeu, că Acesta va birui pre vrăjmaşi, ca un Atotputernic.

Sâmbătă la Utrenie

După întâia Stihologie, Şezânde martirice, glasul 1.

Ca nişte ostaşi buni, cu un cuget crezând, netemându-vă sfinţilor de îngrozirile tiranilor, aţi venit cu dragoste la Hristos, luând cinstita cruce şi săvârşindu-vă călătoria aţi luat biruinţă din cer. Slavă Celuice v'a întărit pre voi; Slavă Celuice v'a încununat; Slavă Celuice lucrează prin voi tuturor tămăduiri.

Stih.

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, Dumnezeul lui Israil.

Pentru durerile sfinţilor, cari pentru Tine au pătimit milostiveşte-Te, Doamne şi tămăduieşte toate durerile noastre, Iubitorule de oameni, rugămu-ne Ţie.

Stih:

Sfinţilor celorce sunt pre pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile Sale într'înşii.

Pre mucenicii lui Hristos să-i

lăudăm toți, că aceștia se roagă pentru mântuirea noastră; și toți să ne apropiem către dînșii cu credință. Aceștia izvorăsc darul tămăduirilor; aceștia gonesc taberile dracilor, ca niște păzitori ai credinții.

Slavă... a morților.

Celace Te-ai îmbrăcat cu trup pentru noi din Fecioară fără schimbare, în vremile cele de apoi și Carele știi ca un Dumnezeu alunecarea noastră, milostivește-Te și iartă pre ceice s'au mutat din vieață; pentru că Ție, Stăpâne și-au făgăduit sufletele—unuia Dumnezeului nostru.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Gavriil, zicând ție Fecioară, bucură-te! împreună cu glasul s'a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine Sicriul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată de cât cerurile, ceeace ai purtat pre Ziditorul tău. Slavă Celuice S'a sălășluit întru tine; slavă Celuice a ieșit din tine; slavă Celuice ne-a slobozit pre noi prin nașterea Ta.

LA LĂUDĂRI.

Stihiri martirice, glasul 1:

Veniți, popoare, să cinstim toți pre mucenicii lui Hristos cu laude și cu cântări duhovnicești; pre luminătorii lumii și predicatorii credinții, izvoarele cele pururea curgătoare, din care izvorăsc credincioșilor tămăduiri. Cu rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, dărueste lumii Tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Acești ostași ai împăratului celui mare au stătut împotriva poruncilor tiranilor, vitejește n'au băgat seamă de munci și călcând toată înșelăciunea, încununându-se dupre vrednicie, cer dela Mântuitorul pace și sufletelor noastre mare milă.

Pre voi, prea lăudaților mucenici, nici întristarea, nici strâmtorarea, nici foamea, nici goana, nici bătăile, nici iuțimea fiarelor, nici sabia, nici focul cel îngrozitor n'au putut să vă despartă de Dumnezeu. Ci și mai mult pentru dragostea cea către Dânsul nevoindu-vă, ca cum ați fi fost cu trupuri streine, de fire nu v'ați adus aminte, nebăgând seamă de moarte. Pentru aceasta, dupre vrednicie, pentru durerile voastre ați și luat plată: Impărăției cerurilor moștenitori făcându-vă, rugați-vă pentru sufletele noastre, rugămu-vă.

Bucurați-vă, mucenicilor, în Domnul, că v'ați nevoit cu bună nevoință; stătut-ați împotriva împăraților și pre tirani ați biruit; nu v'ați îngrozit de foc și de sabie și de fiare sălbatice care mâncau trupurile voastre; înălțând lui Hristos cântare împreună cu îngerii, cununi din cer ați luat. Rugați-vă să ne dăruească nouă, mare milă.

Slavă... a morților, a lui Ioan Damaschin.

Cu lucrul arătând, Mântuito-

rul meu, că eşti învierea tuturor, cu cuvântul, Cuvinte, pre Lazăr din morţi l-ai înviat; atuncea zăvoarele s'au sfărâmat şi porţile iadului s'au cutremurat; atuncea moartea oamenilor somn s'a arătat. Ci Tu, Carele ai venit să mântueşti zidirea Ta, iară nu să o osândeşti, odihneşte pre ceice i-ai ales, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Veseleşte-se ceata profeţilor, Fecioară, de naşterea ta, dumnezeească adunarea patriarhilor, cinstiţii apostoli, adunarea arhiereilor şi a mucenicilor, cetele cuvioşilor şi ale dreptilor; şi cunoscându-te pre tine pricină rânduelii lor, te cinstesc ca pre o Născătoare a lui Dumnezeu.

LA STIHOVNĂ

Stihirile morţilor; compunerea lui Teofan. Glasul 1.

Prosomia: Prea lăudaţilor mucenici...

Ţie ne rugăm, Mântuitorule, odihneşte pre ceice s'au mutat întru împărtăşirea Ta cea dulce şi-i sălăşlueşte în curţile dreptilor, în locaşurile sfinţilor Tăi, în corturile cele cereşti, cu milostivirea Ta, trecând greşelile lor şi dăruindu-le odihnă.

Stih: Fericiţi sunt, pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne.

Nimenea nu este fără păcate, nimenea din oameni, fără numai Tu singur cel nemuritor; pentru aceasta aşează pre robii Tăi în lumină, ca un Dumnezeu îndurat, împreună cu cetele îngerilor Tăi, pentru milostivirea Ta, trecându-le fărădelegile şi dăruindule iertare.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Mai mult decât cele văzute sunt făgăduinţile Tale, Mântuitorule, pre care ochiul nu le-a văzut şi urechea nu le-a auzit şi la inima omului nici odată nu s'au suit; rugămu-ne dar Ţie, Stăpâne, bine-voeşte ca cei mutaţi la Tine, să le dobândească, dându-le şi vieaţa cea veşnică.

Slavă...

De crucea Ta veselindu-se arătat cu nădejde robii Tăi, s'au mutat la Tine, Iubitorule de oameni; cărora acum răscumpărare pentru păcate crucea Ta dărueşte-le şi sângele Tău cel vărsat pentru vieaţa lumii, cu îndurarea Ta iertându-le lor greşelile şi luminându-i cu lumina feţei Tale.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Roagă pre Hristos, Celce S'a născut din tine, Maică Fecioară, să dea iertare de greşeli robilor tăi, celorce te predică cu bună credinţă, Născătoare de Dumnezeu; şi cu cuvânt adevărat te slăvesc; şi luminii şi strălucirii sfinţilor învredniceşte-i, întru împărăţia Lui.

Duminecă Seară.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pre 10 şi cântăm patru Stihiri de umilinţă din Octoih, trei dela Triod şi trei dela Mineiu. Stihiri de umilinţă, glasul al 2-lea:

Greşit-am Ţie, Mântuitorule, ca Fiul cel rătăcit, primeşte-mă, Părinte, pre mine celce mă pocăesc şi mă miluieşte, Dumnezeule.

Strig către Tine, Hristoase Mântuitorule, cu glasul vameşului, curăţeşte-mă ca pre acela şi mă miluieşte, Dumnezeule.

La răutăţile cele necuvioase ale faptelor mele cugetând, alerg la îndurările Tale, urmând vameşului şi păcătoasei, carea a lăcrămat şi fiului celui pierdut. Pentru aceasta cad înaintea Ta, Milostive, mai înainte până ce nu mă osândeşti, milostiveşte-Te spre mine, Dumnezeule şi mă miluieşte.

Fărădelegile mele trece-le, Doamne, Celace Te-ai născut din Fecioară şi curăţeşte inima mea făcând-o locaş Duhului Tău celui Sfânt; şi să nu mă lepezi pre mine de la faţa Ta, Celace ai nemăsurată mare milă.

Luni la Utrenie.

După întâia Stiholoige, Şezânde de umilinţă, glasul al 2-lea.

Ca valurile mării s'au ridicat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu eu însumi mă înviforesc prin multe greşeli; ci la limanul cel lin îndreptează-mă, Doamne, prin pocăinţă şi mă mântueşte.

Stih: Doame, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

Eu sunt pomul cel neroditor, Doamne, carele nici cum nu aduc roadă de umilinţă şi mă tem de tăiere şi de focul cel nestins mă înfricoşez. Pentru aceea mă rog Ţie, mai înainte de nevoia aceea întoarce-mă şi mă mântueşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace eşti izvorul milei, învredniceşte-ne să dobândim milă, Născătoare de Dumnezeu, caută spre poporul cel păcătos, arată precum deapururea puterea ta; că întru tine nădăjduind, strigăm ţie: Bucură-te, ca oarecând Gavriil mai marele Voevod al celor fără de trupuri.

La cântarea 7, Martirica:

Pre Tine, Celace îmbraci cerul cu nori, avându-Te sfinţii îmbrăcăminte în lume, munci de la cei fărădelege au răbdat şi rătăcirea idolească au desfiinţat. Pentru rugăciunile lor, scapă-ne şi pre noi de vrăjmaşul cel nevăzut, Mântuitorule şi ne mântueşte.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda, glasul al 2-lea.

Miluește-mă! a zis David; și eu către Tine strig: Greșit-am, Mântuitorule, curățește păcatele mele prin pocăință și mă miluește.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine.

Miluește-mă, Dumnezeule, miluește-mă! de două păcate a plâns David, iar eu pentru întunerece de greșeli strig către Tine; acela așternutul cu lacrimi și-a udat, iar eu nici o picătură nu am. Desnădăjduitu-m'am, ci mă rog: Miluește-mă, Dumnezeule, dupre mare mila Ta.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, nu mă trece cu vederea, pre mine celce-mi trebuie sprijineala cea de la tine, că spre tine a nădăjduit sufletul meu, miluește-mă.

La Cântarea 7, Martirica:

Celace ai lămurit pre sfinții Tăi mai mult de cât aurul și ai slăvit ca un bun pre cuvioșii Tăi, de dânșii fiind rugat, Hristoase Dumnezeule, îndreptează vieața noastră ca un iubitor de oameni și rugăciunea noastră să se înalțe ca o tămâie, unule Celace întru sfinți Te odihnești.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda Crucii, glasul al 2-lea.

Crucea bunătății Tale cea făcătoare de vieață, care ne-ai dăruit-o nouă, nevrednicilor, Doamne, o aducem Ție spre rugăciune: Mântuește pre împăratul și cetățile Tale care se roagă Ție; pentru Născătoarea de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Stih: Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru..

In ce chip a robit vrăjmașul pre Adam prin mâncarea din lemn, Doamne, întru acelaș chip și Tu ai robit pre vrăjmașul prin lemnul crucii și prin patima Ta. Că cu aceasta ai venit al doilea Adam, să cauți pre cel rătăcit, să înviezi pre cel omorît, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă... Și acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioara și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te mort tins pre lemn și plângând cu amar, a zis: Fiul meu! ce Taină înfricoșată este aceasta? Celce dăruești tuturor vieață veșnică, cum mori de bună voie pre cruce, cu moarte de ocară!

La cântarea 7, Martirica:

Mucenicii Domnului, fericit este pământul, carele s'a adăpat cu sângiurile voastre și sfinte locașurile, care au primit

trupurile voastre; că în privelişte aţi biruit pre vrăjmaşul şi pre Hristos cu îndrăzneală aţi predicat. Pre Acela, rugaţi-L ca pre unul cel Bun, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezândele Apostolilor, glasul al 2-lea.

Celace ai înţelepţit pre pescari mai mult de cât pre ritori şi i-ai trimis ca pre nişte predicatori în tot pământul, cu negrăită iubirea Ta de oameni, Hristoase Dumnezeule, printr'înşii întăreşte biserica Ta şi trimite credincioşilor binecuvântarea Ta, unule Milostive şi Iubitorule de oameni.

Stih: În tot pământul a ieşit vestirea lor...

Vânând pescarii pre limbi şi învăţând marginile pământului a se închina Ţie, Hristoase Dumnezeule, împreună şi Tatălui şi Duhului, printr'înşii întăreşte credinţa cea dumnezeească şi popoarelor trimite-le acum milele Tale, Celace singur întru sfinţi Te odihneşti.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu

Pre tine te slăvim, Născătoare de Dumnezeu, strigând: Bucură-te, norul luminii cei neapuse; carea ai purtat în braţe pre Domnul slavei.

La Cântarea 7, Martirica:

Apostolilor, Mucenicilor şi Profeţilor, Ierarhilor, Cuvioşilor şi Dreptilor, cari bine aţi săvârşit lupta şi credinţa aţi păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pre Acela ca pre un bun rugaţi-L pentru noi, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezândele Crucii, glasul al 2-lea:

Preacuratului Tău chip ne închinăm, Bunule, cerând iertare greşelilor noastre, Hristoase Dumnezeule, că de voie ai bine voit a Te sui cu trupul pre cruce, ca să mântuieşti din robia vrăjmaşului pre care I-ai zidit. Pentru aceea cu mulţumită, strigăm Ţie: Toate le-ai umplut de bucurie, Mântuitorul nostru, Celace ai venit să mântuieşti lumea.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Mântuire ai lucrat în mijlocul pământului, Hristoase Dumnezeule, pre cruce preacurate mâinele Tale Ţi-ai întins, adunând toate neamurile, care strigă: Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum a Născătoarei de Dumnezeu.

Prea preaslăvită eşti de Dumnezeu, Născătoare Fecioară, lăudămu-te pre tine, că prin crucea Fiului tău s'a surpat iadul, moartea s'a omorît şi cei morţi ne-am sculat, vieţii ne-am învrednicit şi raiul am luat,—desfătarea cea de demult. Pentru aceasta mulţumind, slăvim ca pre cel puternic, pre Hristos, Dumnezeul nostru şi unul mult milostiv.

La Cântarea 7, Martirica:

Pe piatra cea neclătită întemeindu-se sfinţii, s'au îmbărbătat asupra tiranilor cu tărie şi prin munci au luat cununi. Printr-'înşii, Dumnezeule, mântueşte-ne pre noi.

Vineri seara.

La Doamne strigat-am... punem stihirile pre 10 şi cântăm idiomela zilei, de două ori. Apoi patru Martirice de aicea şi patru de la Mineiu.—Glasul al 2-lea:

Purtătorii de chinuri, pentru că n'au iubit desfătarea pământească, s'au învrednicit bunătăţilor cereşti şi împreună locuitori cu îngerii s'au făcut. Doamne, pentru rugăciunile lor, miluieşte-ne şi ne mântueşte pre noi.

Sfinţii Mucenici rugându-se pentru noi şi lăudând pre Hristos, toată înşelăciunea a încetat şi neamul omenesc prin credinţă se mântueşte.

Cetele Mucenicilor au stătut împotriva tiranilor, zicând: Noi suntem ostaşi Impăratului puterilor, măcar de ne veţi şi pierde cu focul şi cu muncile, nu vom tăgădui puterea Treimii.

Mare este slava care aţi câştigat, Sfinţilor, prin credinţă! Că nu numai când aţi pătimit aţi biruit pre vrăjmaşul, ci şi după moarte goniţi duhurile, pre bolnavi tămăduiţi; doctori ai sufletelor şi ai trupurilor, rugaţi-vă Domnului, să mântuească sufletele noastre.

Slavă... a morţilor, a lui Ioan Damaschin:

Vai, câtă nevoie are sufletul despărţindu-se de trup! Vai, cât lăcrămează atuncea şi nu este cine să-l miluească pre dânsul; către îngeri ridicându-şi ochii, în zadar se roagă; către oameni mâinile tinzându-şi, nu are cine să-i ajute! Pentru aceasta, iubiţii mei fraţi, cunoscând scurtarea vieţii noastre, celor răposaţi să le cerem odihnă de la Hristos şi sufletelor noastre mare milă.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Trecut-a umbra legii şi darul a venit, că precum rugul n'a ars fiind aprins, aşa Fecioară ai născut şi Fecioară ai rămas. In locul stâlpului celui de foc, a răsărit soarele dreptăţii; în locul lui Moisi, Hristos,—mântuirea sufletelor noastre.

Sâmbătă la Utrenie

După întâia Stihologie, Şezânda, glasul al 2-lea.

Celace ai lămurit pre sfinţii Tăi mai mult de cât aurul şi ai slăvit ca un bun pre cuvioşii Tăi, de dânşii fiind rugat, Hristoase Dumnezeule, îndreptează vieaţa noastră ca un iubitor de oameni şi rugăciunea noastră să se înalţe ca o tămâie, Unule, Celace întru sfinţi Te odihneşti.

Stih:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi...

Purtătorilor de chinuri ai Domnului, fericit este pământul carele s'a adăpat din sângiurile voastre și sfinte sunt locașurile care au primit trupurile voastre; că în privelişte pre vrăjmașul l'ați biruit și pre Hristos cu îndrăzneală ați predicat. Pre Dânsul ca pre un Bun rugați-L, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Stih:

Sfinților celorce sunt pre pământul Lui...

Apostoli, Mucenici, Profeți, Ierarhi, Cuvioși și Drepți, cari bine ați săvârșit lupta și credința ați păzit, îndrăzneală având către Mântuitorul, pre Dânsul ca pre un Bun rugați-L pentru noi, să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Slavă... a morților:

Pomenirea celor adormiți, Doamne, mă deșteaptă spre aducerea aminte a celorce le avem întru nădejde și văzând osândirea mea, aduc către Tine glas ca din munci: Milostive, milueşte-mă!

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Maică sfântă a luminii cei negrăite, aducându-ți îngerești cântări, cinstindu-te teslăvim pre tine.

LA LĂUDĂRI

Punem stihirile pre patru. Stihirile martirice, glasul al 2-lea:

Pentru Hristos pătimind până la moarte, o purtătorilor de chinuri Mucenici, sufletele voastre le aveți în ceruri în mâna lui Dumnezeu și prin toată lumea se cinstesc moaștele voastre. Preoții și împărații se închină și toate popoarele veselindu-ne dupre obiceiu strigăm: Somn cinstit este înaintea Domnului moartea Cuvioșilor Lui.

Crucea lui Hristos luând Sfinții Mucenici armă nebiruită, toată tăria diavolului au surpat; și luând cunună cerească, zid ni s'au făcut, rugându-se pururea pentru noi.

Mulțimea Sfinților Tăi Te roagă, Hristoase, milueşte-ne pre noi ca un iubitor de oameni.

Toată cetatea și laturea cinstesc moaștele voastre, o purtătorilor de chinuri Mucenici; că pătimind dupre lege, ați luat cunună cerească. Pentru aceasta sunteți lauda preoților, biruința împăraților și podoaba bisericilor.

Slavă... a morților, a lui Ioan Damaschin:

Din pământ m'ai zidit și iarăș m'ai osândit să merg în pământ pentru călcarea poruncii; și mi-ai pus zi de întrebare, întru carea cele ascunse ale faptei fiecăruia, de față se vor pune înaintea Ta. Atuncea să Te milostivești spre mine, Celace ești fără de păcat, să-mi dai iertare greșelilor și să nu mă desparți de la împărăția Ta.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu :

Bucură-te Marie, Născătoare de Dumnezeu, locaşul cel nestricat şi mai ales cel sfânt, precum strigă profetul: Sfânt este locaşul tău, minunat întru dreptate.

LA STIHOVNĂ

Stihiri ale lui Teofan, glasul al 2-lea

Prosomia : Când de pre lemn...

Puterea morţii şi stricăciunea, o ai nimicit cu moartea Ta cea de viaţă aducătoare, Stăpâne, şi tuturor ai izvorît viaţă veşnică şi oamenilor muritori înviere le-ai dăruit. Pentru aceasta, Ţie ne rugăm, Mântuitorule, odihneşte pre ceice s'au mutat la Tine cu credinţă şi slavei Tale cei nestricăcioase învredniceşte-i, Iubitorule de oameni.

Stih :

Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

Ca să faci pre oameni părtaşi dumnezeeştii împărăţii, ai răbdat răstignire, Hristoase, moarte de bună voie primind. Pentru aceasta ne rugăm milostivirii Tale, arată părtaşi împărăţiei Tale pre ceice s'au mutat la Tine cu credinţă şi-i învredniceşte slavei Tale şi veşnicei fericiri.

Stih :

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Vrând să mântuieşti zidirea Ta, bucurându-Te ai săvârşit taina cea prea adâncă cu adevărat a rânduelii Tale, ca un prea Bun şi ai răscumpărat toată lumea, preţuindu-o cu cinstit sângele Tău. Pentru aceasta ne rugăm Ţie: Învredniceşte pre ceice s'au mutat la Tine cu credinţă, frumuseţii Tale cei prea dulci, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Stând cu cutremur înaintea înfricoşatului şi groaznicului Tău judeţ, Hristoase, morţii cei din veac vor aştepta răspunsul Tău cel drept, Mântuitorule şi vor lua dreaptă judecată dumnezeească. Deci, atuncea să Te milostiveşti, Stăpâne Mântuitorule, spre robii Tăi, cari s'au mutat la Tine cu credinţă şi să-i învredniceşti, desfătării Tale cei veşnice şi fericirii.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu :

Tu ai plătit datoria strămoaşei Eva, Preacurată, zămislind pre Dumnezeu, Celce a dăruit nestricăciune şi înviere credincioşilor şi încununează cu cunună nemuritoare pre ceice te laudă pre tine. Pre Carele nu înceta acum rugându-L, să-i aşeze în lumina strălucirii Sale, Dumnezeească mireasă.

Duminecă Seara.

La Doamne strigat-am, punem stihirile pre 10 şi cântăm patru stihiri de umilinţă din Octoih, trei din Triod şi trei de la Mineiu.

Stihiri de umilinţă, glasul al 3-lea.

Laudă de seara aducem Ţie, Hristoase, cu tămâie şi cu cântări duhovniceşti; mileşte, Mântuitorule, sufletele noastre.

Mântuește-mă, Doamne Dumnezeul meu, că Tu ești mântuirea tuturor. Viforul patimilor mă turbură și greutatea fărădelegilor mă cufundă; dă-mi mână de ajutor și la lumina umilinții mă ridică, ca un milostiv și iubitor de oameni.

Adună gândul meu cel risipit, Doamne și inima cea înțelenită curățește-o; dă-mi pocăință ca lui Petru, ca vameșului suspinare și ca păcătoasei lacrimi; ca să strig Ție cu mare glas: Dumnezeule, mântuește-mă ca un Îndurat și Iubitor de oameni.

De multe ori săvârșind cântarea, m'am aflat făcând păcat, cu limba spunând cântări, iară cu sufletul gândind cele necuvioase. Ci, îndreptează-le amândouă, Hristoase Dumnezeule, prin pocăință și mă miluește.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânde de umilință, glasul al 3-lea:

La judecata cea înfricoșată fără pârâși mă voiu vădi, fără mărturii mă voiu da la pedepse; că se vor deschide cărțile cunoștinței de rele și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deci, mai înainte până ce vei cerca cele lucrate de mine, la acea priveliște a toată lumea, Dumnezeule, milostivește-Te spre mine și mă mântuește.

Stih:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

Până când petreci în păcate, suflete al meu, până când pui îndelungare pocăinții? Ia în minte judecata ce va să fie și strigă lui Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greșit-am! Doamne, Celace ești fără păcat, miluește-mă.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Fiecare unde se mântuește, acolo dupre dreptate și aleargă; și care altă scăpare este precum tu, Născătoare de Dumnezeu, care acoperi sufletele noastre?

La Cântarea 7, Martirica:

Cine nu se va mira de vitejiile cele nebiruite ale Sfinților Mucenici? Cine nu se va spăimânta de isprăvile lor cele deapururea? Că cu focul și cu bătăile, cu mâncarea de fiare și cu junghierile au biruit pre vrăjmașul cel protivnic; momelele împăraților nesuferindu-le și îngrozirile tiranilor nebăgându-le în seamă! Pentru aceasta și cununi au luat de la Hristos Dumnezeu, Celace dăruește lumii mare milă.

Marți la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânde de umilință, glasul al 3-lea:

Vieţuind pre pământ, suflete al meu, pocăește-te, că țărâna în mormânt nu laudă, nici de păcate

se curăță; strigă lui Hristos Dumnezeu: Greșit-am Ție, Cunoscătorule de inimi; mai înainte până ce nu mă osândești, milostivește-Te, Dumnezeule și mă miluește.

Stih:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

In ceasul rugăciunii mă făgăduesc să mă pocăesc, iară vrăjmașul cu deadinsul îmi pune în gând lucruri necuvioase, ca să greșesc; ci scapă-mă de dânsul, Dumnezeule și mă mântuește.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Scăparea și puterea noastră, Născătoare de Dumnezeu, ajutorul cel tare al lumii, mântuește pre robii tăi din toată nevoia cu rugăciunile tale, ceeace ești una binecuvântată.

La Cântarea 7, Martirica:

Vitejia răbdării voastre a biruit meșteșugurile vrăjmașului,—începătorului răutății, Mucenici prea lăudați. Pentru aceasta v'ați învrednicit fericirii cei veșnice. Rugați-vă Domnului, să mântuească turma poporului celui iubitor de Hristos, ceice sunteți mărturisitori ai adevărului.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânda Crucii glasul al 3-lea.

De puterea Ta cea nemăsurată și de răstignirea cea de bună voie, oștile îngerești s'au mirat, văzând cum cel nevăzut S'a rănit cu trupul, vrând să mântuească lumea din stricăciune. Pentru aceasta ca dătătorului de viață, strigăm: Slavă, Hristoase, milostivirii Tale.

Stih:

Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru...

Crucea s'a înfipt pre pământ și s'a atins de ceruri nu ca un lemn ajungând la înălțime, ci Tu pre dânsa umplând toate, Doamne, slavă Ție.

Slavă... Și acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu:

Toiag de putere dobândind crucea Fiului tău, Născătoare de Dumnezeu, cu dânsa surpăm întărâtările vrăjmașilor, ceice cu dragoste neîncetat te slăvim.

La Cântarea 7, Martirica:

Pomenirea Mucenicilor Tăi, Doamne, foarte o ai luminat ca un prea puternic; că i-ai întărit să urmeze patimilor Tale și ei au biruit vitejește puterea lui veliar. Pentru aceasta au și luat daruri de tămăduiri; cu ale cărora rugăciuni, Iubitorule de oameni, dăruește pace sufletelor noastre.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânda Apostolilor, glasul al 3-lea:

Dumnezeești predicatori ai adevărului și învățători ai biseri-

cii v'aţi arătat, voi Apostoli ceice aţi fost văzători Cuvântului; că aţi călcat rătăcirea idolească şi aţi vestit de faţă Treimea. Pre aceasta rugaţi-o, fericiţilor, să dăruească nouă mare milă.

Stih:

In tot pământul a ieşit vestirea lor şi la marginile lumii graiurile lor.

Veniţi toţi să lăudăm pre Apostoli ca pre nişte îndreptători; că gonind rătăcirea idolească, la Dumnezeeasca lumină pre oameni i-au adus şi a slăvi Treimea i-au învăţat. Pentru aceasta toţi săvârşind cinstită pomenirea lor cu credinţă, slăvim pre Mântuitorul.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca o viţă nelucrată, Fecioară, ai odrăslit strugurele cel prea frumos, celce izvorăşte nouă vinul cel de mântuire, carele veseleşte sufletele şi trupurile tuturor. Pentru aceasta pre tine, ca pre o pricină a bunătăţilor fericindu-te, pururea împreună cu îngerul strigăm către tine: Bucură-te, ceeace eşti plină de dar.

La Cântarea 7, Martirica:

Intr'armându-vă întru toată arma lui Hristos şi îmbrăcându-vă în platoşa credinţei, taberele vrăjmaşului vitejeşte le-aţi surpat; că pentru nădejdea vieţii aţi răbdat cu dragoste toate îngrozirile şi bătăile de la tirani. Drept aceasta aţi luat şi cununi, Mucenici a lui Hristos, cei cu suflet viteaz.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda Crucii glasul al 3-lea:

Cruce şi moarte voind a pătimi, în mijlocul făpturii aceasta o ai înfipt, când ai bine voit, Mântuitorule, să se pironească trupul Tău. Atuncea şi soarele razele şi-a ascuns şi tâlharul văzând acestea, Te-a mărturisit pre Tine Dumnezeu, strigând: Pomeneşte-mă, Doamne! Şi crezând a luat raiul.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Pre Chiparis, pre Pevc şi pre Cedru Te-ai înălţat, Mielule a lui Dumnezeu, ca să mântueşti pre ceice se închină cu credinţă răstignirii Tale cei de bună voie, Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Moarte de ocară ai răbdat prin răstignire de bună voie, Indurate, pre Carele văzându-Te ceeace Te-a născut, Hristoase, cu rane se pătrundea. Cu ale căreia rugăciuni şi pentru îndurările milei Tale, unule prea bunule şi iubitorule de oameni, Doamne, îndură-Te şi mântueşte lumea, Celace ai ridicat păcatul ei.

La Cântarea 7, Martirica:

Străluciţi prin credinţă luminători prea luminaţi, Sfinţilor, ceice sunteţi doctori ai bunei credinţe, purtătorilor de chinuri

prea lăudaţi; că de bătăile tiranilor netemându-vă, hulirile idoleşti le-aţi răsturnat; având biruinţă neînvinsă: Crucea adevărului.

Vineri seara.

La Doamne, strigat-am..., punem Stihirile pre 10, Idiomela zilei, de două ori. Apoi aceste Martirice de aicea, glasul al 3-lea.

Mare este puterea Mucenicilor Tăi, Hristoase, că în mormânturi zac şi duhurile gonesc; şi a încetat puterea vrăjmaşului cu credinţă Treimii, nevoindu-se pentru buna credinţă.

Profeţii, Apostolii lui Hristos şi Mucenicii, au învăţat să se laude Treimea cea de o fiinţă şi au luminat neamurile cele rătăcite şi părtaşi îngerilor au făcut pre fiii omeneşti.

Mucenicii Tăi, Doamne, cu credinţa întărindu-se, cu nădejdea puternici făcându-se şi cu dragostea crucii Tale sufleteşte unindu-se, au stricat tirănia vrăjmaşului şi dobândind cununile, se roagă cu cei fără de trupuri pentru sufletele noastre.

Mare este puterea Crucii Tale, Doamne, că s'a înfipt în loc şi lucrează în lume şi a făcut din pescari Apostoli şi din păgâni Mucenici, ca să se roage pentru sufletele noastre.

De la Mineiu patru. Slavă... a morţilor.

Toate sunt deşertăciuni cele omeneşti, câte nu rămân după moarte! Nu rămâne bogăţia, nici călătoreşte împreună slava, că viind moartea toate acestea pier. Pentru aceasta lui Hristos, Celui fără de moarte să-I strigăm: Pre aceştia ce s'au mutat de la noi odihneşte-i, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru Tine.

Şi acum... Dogmatica glasului.

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta cea Dumnezeească bărbătească, cu totul cinstită? Că ispită de bărbat neluând, ceeace eşti cu totul fără prihană, ai născut fără Tată pre Fiul cu trup, pre Cel născut din Tatăl mai înainte de veci fără mumă; Carele nici cum n'a răbdat schimbare, sau amestecare, sau despărţire; ci a păzit întreagă osebire amândorora firilor. Pentru aceasta, Maică Fecioară, Stăpână, pre Acesta roagă-L să mântuească sufletele celorce cu dreaptă credinţă, de Dumnezeu Născătoare, te mărturisesc pre tine.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia, Stihologie, Şezânde Martirice, glasul al 3-lea.

Câţi sunteţi iubitori de Mucenici, veseliţi-vă, cântând şi acum cu un glas cântare lui Hristos; că ne-au răsărit nouă în lume ca pre nişte luminători pomenirea cea de preste an a Mu-

cenicilor Lui; care ne trimite darul minunilor şi luminează gândul şi sufletele noastre.

Stih:

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi...

Vitejia răbdării voastre a biruit meşteşugirele vrăjmaşului începătorului răutăţii, Mucenici prea lăudaţi; pentru aceasta v'aţi învrednicit fericirii cei veşnice. Ci vă rugaţi Domnului să mântuească turma poporului celui iubitor de Hristos, ceice sunteţi mărturisitori ai adevărului.

Stih:

Sfinţilor celorce sunt pre pământul Lui...

Străluciţi prin credinţă luminători prea luminaţi, Sfinţilor, ceice sunteţi doctori ai bunei credinţe, purtătorilor de chinuri prea lăudaţi; că de bătăile tiranilor netemându-vă, hulirile idoleşti le-aţi surpat, având biruinţă neînvinsă: Crucea adevărului.

Slavă... a Morţilor.

Când vom sta înaintea judecăţii Tale cei nemitarnice, Doamne, prin cuvântul Tău să nu ne osândeşti pre noi, ceice am crezut întru Tine, Mântuitorul nostru; că toţi am greşit, dară de la Tine nu ne-am depărtat. Pentru aceasta ne rugăm Ţie, să aşezi în locaşurile drepţilor Tăi, Hristoase, pre ceice i-ai luat, ca un singur mult milostiv.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Pre tine, ceeace ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că cu trupul cel luat din tine, Fiul Tău şi Dumnezeul nostru, prin cruce luând patimă, ne-a mântuit pre noi din stricăciune, ca un iubitor de oameni.

LA LĂUDĂRI

Punem Stihirile pre patru. Stihiri Martirice, glasul al 3-lea.

Veniţi, popoare, să cinstim toţi pomenirea Sfinţilor Mucenici, că priveală făcându-se îngerilor şi oamenilor, au luat cununile biruinţei dela Hristos; şi se roagă pentru sufletele noastre.

Frica împăraţilor şi a tiranilor nu o au băgat în seamă ostaşii lui Hristos şi cu bună îndrăzneală şi bărbăteşte L-au mărturisit pre El, Domn al tuturor, Dumnezeu şi Împărat al nostru; şi se roagă pentru sufletele noastre.

Puterile sfinţilor îngeri s'au mirat de chinurile mucenicilor, că fiind îmbrăcaţi cu trup muritor, n'au băgat seamă de munci, făcându-se următori patimii Mântuitorului Hristos şi se roagă pentru sufletele noastre.

Ca a nişte luminători în lume străluciţi şi după moarte Sfinţilor Mucenici, luptă bună luptându-vă. Pentru aceasta, ca ceice aveţi îndrăzneală, rugaţi pre Hristos Dumnezeu, să miluească sufletele noastre.

Slavă... a Morţilor.

O amenilor, pentru ce ne turburăm în zadar? Calea pre care

alergăm este scurtă, fum este vieaţa, abur, ţărână şi cenuşă şi curând ne facem netrebnici. Pentru aceasta să strigăm lui Hristos celui nemuritor: Odihneşte pre ceice s'au mutat de la noi, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru Tine.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Născătoare de Dumnezeu, sprijinitoarea tuturor celorce se roagă, întru tine îndrăznim, cu tine ne lăudăm, întru tine este toată nădejdea noastră. Roagă-te Celuice S'a născut din tine, pentru netrebnicii robii tăi.

LA STIHOVNĂ

Stihirile morţilor, compunerea lui Teofan; glasul al 3-lea.

Prosomia: Chipul Crucii Tale...

Slăvesc cinstită crucea Ta, prin carea s'a dăruit vieaţa şi îndulcirea desfătării, celorce Te laudă cu credinţă şi cu dragoste, unule mult Milostive. Pentru aceasta strigăm Ţie, Hristoase Dumnezeule: Odihneşte pre ceice s'au mutat dela noi, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru Tine.

Stih: Fericiţi sunt pre cari 'i-ai ales şi 'i-ai primit, Doamne...

Unule Milostive şi îndurate, Celace ai noian de bunătate neajuns cu mintea, Carele cunoşti firea oamenilor pre carea o ai făcut, pre Tine Te rugăm, Hristoase Dumnezeule: Odihneşte pre ceice s'au mutat dela noi, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru Tine.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Adormind în mormânt ca un om, ai înviat pre ceice dormiau în mormânturi ca un Dumnezeu, cu puterea Ta cea nebiruită; cari aduc Ţie cântare fără tăcere. Pentru aceasta strigăm Ţie, Hristoase Dumnezeule: Odihneşte pre ceice s'au mutat de la noi, unde este sălaşul tuturor celorce se veselesc întru Tine.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Făclie înţelegătoare te ştim toţi pre tine, Născătoare de Dumnezeu, că ai purtat lumina Dumnezeirii, carea s'a unit cu grosimea firii omeneşti. Pentru aceasta roagă pre Fiul tău şi Dumnezeu, să odihnească pre ceice s'au mutat de la noi, unde este locaşul tuturor celorce se veselesc întru tine.

Duminecă Seara.

La Doamne strigat-am.., punem stihirile pre 10. Şi cântăm patru Stihiri de umilinţă ale Octoihului, trei ale Triodului şi trei de la Mineiu.

Stihiri glasul al 4-lea, însăşi prosomia:

Aş vrea să şterg, Doamne, zapisul păcatelor mele cu lacrimile şi să-Ţi plac în cealaltă vreme a vieţii mele prin pocăinţă; dar vrăjmaşul mă amăgeşte şi se luptă cu sufletul meu. Doamne, mai înainte până ce nu pier desăvârşit, mântuieşte-mă.

Cine înviforându-se şi alergând la limanul acesta, nu se va mântui? Sau cine bolnăvindu-se şi năzuind la această doctorie nu se va vindeca? Ziditorule al tuturor şi Tămăduitorule al bolnavilor, Doamne, mai înainte până ce nu pier desăvârşit, mântueşte-mă.

Spală-mă cu lacrimile mele, Mântuitorule, că m'am spurcat cu multe păcate. Pentru aceasta şi cad înaintea Ta; greşit-am, Dumnezeule, milueşte-mă.

Oaie sunt a turmei Tale cei cuvântătoare şi alerg la Tine, Păstorul cel bun; caută-mă pre mine cel rătăcit, Dumnezeule, şi mă milueşte.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde de umilinţă, glasul al 4-lea.

Smeritul meu suflet, celce şi-a cheltuit toată vieaţa în păcate, cercetează-l, Doamne, şi ca pre păcătoasa mă primeşte şi pre mine şi mă mântueşte.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

Innotând prin luciul acestei vieţi, îmi aduc aminte de adâncul răutăţilor mele celor multe; şi neavând ocârmuitor cugetul, glasul lui Petru, strig Ţie: Mântueşte-mă, Hristoase Dumnezeule, mântueşte-mă, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Ceeace s'a hrănit în biserică în sfânta sfintelor, celeice este îmbrăcată cu credinţa, cu înţelepciunea şi cu nemăsurata feciorie, mai marele Arhanghel Gavriil i-a adus din cer închinăciune şi acel: Bucură-te! Bucură-te, ceeace eşti binecuvântată! Bucură-te, preaslăvită! Domnul este cu tine.

La Cântarea 7, Martirica:

Astăzi au venit oştile îngereşti întru pomenirea mucenicilor, ca să lumineze gândurile credincioşilor şi să veselească lumea cu darul. Pentru dânşii, Dumnezeule, milostivindu-Te, dăreşte-ne mare milă.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde de umilinţă glasul al 4-lea.

Prosomia: De grab ne întâmpină...

Degrab să intrăm împreună în cămara lui Hristos, ca să auzim toţi fericitul glas al singur Dumnezeului nostru: Veniţi ceice iubiţi cereasca slavă, asemănându-ne fecioarelor celor înţelepte, să ne luminăm candelile prin credinţă.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

Gândeşte, suflete, cum vom să stăm înaintea judecătorului, în ceasul cel înfricoşat, când se vor

pune scaune groaznice şi faptele fiecăruia se vor vădi! Atuncea Judecătorul va fi neîmblânzit; acolo focul s'a gătit ţie, ca o mare sălbăticită cumplit învăluindu-se, vrând să te acopere. Toate acestea socoteşte-le, suflete al meu, şi-ţi îndreptează faptele tale.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceeace eşti dupre dreptate şi dupre adevăr Născătoare de Dumnezeu, rugându-te ca o maică cu îndrăzneală Fiului tău şi Dumnezeului nostru, păzeşte mai ales turma ca1e aleargă sub acoperământul tău şi care scapă la tine, limanul şi zidul şi singură folositoarea neamului omenesc.

La cântarea 7, Martirica:

Cu sângiurile Mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca cu o porfiră şi visson, biserica Ta împodobită fiind, printr'înşii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule: Poporului Tău trimite îndurările Tale, dărueşte pace moştenirii Tale şi sufletelor noastre mare milă.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda Crucii, glasul al 4-lea.

Răscumpăratu-ne-ai pre noi, din blestemul legii, cu scump sângele Tău, pre cruce pironindu-Te şi cu sulița împungându-Te, nemurire ai izvorît oamenilor, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Însăşi Prosomia:

Degrab ne întimpină pre noi mai 'nainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pre Tine şi ne îngrozesc pre noi, Hristoase Dumnezeul nostru; pierde cu crucea Ta pre ceice se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa drept-credincioşilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Fecioară cu totul fără prihană, Maica lui Hristos Dumnezeu, armă a străbătut prea sfânt sufletul Tău, când ai văzut răstignit de voie pre Fiul şi Dumnezeul tău. Pre Carele nu înceta, Binecuvântată, rugându-L să ne dăruească nouă iertare de greşeli.

La Cântarea 7, Martirica:

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele sale, cununile nestricăciunii au luat de la Tine, Dumnezeul nostru; că având tăria Ta pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezândele Apostolilor, glasul al 4-lea.

Luminători ai arătat în mar-

ginile lumii pre Ucenicii Tăi, Hristoase, cari strălucesc luminând sufletele noastre cu bunăvestirea Ta şi ai întunecat printr'înşii rătăcirea idolească, luminând lumea cu învăţăturile dreptei credinţe. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor...

Precum a povăţuit Moisi pre Israil din robie prin Marea Roşie, cu dreapta Ta, Stăpâne, cufundând pre Faraon, aşa şi înţelepţii Tăi Ucenici, cu minunile au despărţit marea nedumnezeirii cea amară şi au povăţuit lumea spre Tine, Cuvinte Cel fără de început, unule Iubitorule de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

P re cuvântul Tatălui, Hristos, Dumnezeul nostru, din tine întrupat L-am cunoscut, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceeace eşti una Curată, una Binecuvântată. Pentru aceasta neîncetat lăudându-te, te slăvim.

La Cântarea 7, Martirica:

Cu crucea într'armându-se Ucenicii Tăi, au biruit amăgirile vrăjmaşului începătorul de rele, Hristoase, Dumnezeul nostru. Strălucit-au ca nişte luminători, povăţuind pre oameni şi dăruesc tămăduiri celorce se roagă cu credinţă. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezândele Crucii glasul al 4-lea.

Degrab ne întâmpină...

Pre cruce Te-au pironit jidovii pre Tine, Mântuitorule, prin care ne-ai chemat pre noi din păgâni, Iubitorule de oameni, Doamne. Tinsu-Ţi-ai pre ea palmele de bună voia Ta, cu sulița ai primit a Ţi se împunge coasta Ta. Slavă mulţimii îndurărilor Tale, îndelung răbdătorule.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi aşternutului picioarelor Lui, că sfânt este.

Văzând acum, Hristoase, lumina sufletelor noastre, crucea Ta cea preacurată şi închinându-ne ei, strigăm cu veselie: Slavă Ţie, Celuice ai voit a Te înălţa pre dânsa; Slavă Ţie, Celuice ai luminat printr'însa toată făptura. Pentru care cu cântări pre Tine neîncetat Te slăvim

Slavă... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu.

Dacă Te-a văzut pre cruce înălţat Preacurata Maica Ta pre Tine, Cuvântul lui Dumnezeu, ca o Maică plângând a zis: Ce minune nouă şi streină este aceasta, Fiul meu? Cum Te dai morţii, Celace eşti vieaţa tuturor? Vrând să înviezi pre cei morţi ca un milostiv.

La Cântarea 7, Martirica:

Cinstită serbarea Mucenicilor Tăi, Biserica cer o a făcut şi îngerii împreună cu oamenii dănţuesc. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, mântueşte sufletele noastre.

Vineri Seara.

La Doamne strigat-am, punem Stihirile pre 10 şi cântăm Idiomela zilei, de două ori. Apoi patru Martirice şi de la Mineiu patru Stihiri Martirice, glasul al 4-lea.

Celace Te preaslăveşti întru pomenirile Sfinţilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, de dânşii fiind rugat, trimite nouă mare milă.

Celace ai primit răbdarea Sfinţilor Mucenici, primeşte şi de la noi laudă, Iubitorule de oameni, dăruindu-ne nouă, cu rugăciunile lor, mare milă.

Având, Sfinţilor, îndrăzneală către Mântuitorul, rugaţi-vă neîncetat pentru noi, păcătoşii, cerând iertare de greşeli şi sufletelor noastre mare milă.

Jertfe însufleţite, arderi întregi cuvântătoare, Mucenici ai Domnului; junghieri desăvârşit ale lui Dumnezeu; oile celece cunoaşteţi pre Dumnezeu şi sunteţi cunoscute de Dumnezeu, al cărora staulul este necălcat de lupi; rugaţi-vă să ne paştem şi noi împreună cu voi la apa odihnei.

Slavă... a Morţilor; a lui Ioan Damaschin.

Unde este desmierdarea cea lumească? Unde este nălucirea celor trecătoare? Unde este aurul şi argintul? Unde este mulţimea slugilor şi strigarea? Toate sunt ţărână, toate cenuşe, toate umbră. Ci veniţi să strigăm împăratului celui fără de moarte: Doamne, veşnicilor Tale bunătăţi învredniceşte pre ceice s'au mutat de la noi, şi-i odihneşte întru fericirea cea neîmbătrânită.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Profetul David, carele pentru tine este al lui Dumnezeu părinte, cu cântare pentru tine mai înainte a glăsuit, către Celce a făcut ţie slăviri: Stătut-a împărăteasa aproape deadreapta Ta. Că pre tine Maică pricinuitoare a vieţii te-a arătat Dumnezeu, Celce fără de tată din tine a se face om bine a voit; ca iarăş să zidească chipul său cel stricat de patimi şi oaia cea rătăcită pierdută prin munţi aflând-o, pre umerii ridicându-o la Tatăl să o aducă şi dupre voia Sa cu puterile cereşti să o întrunească; şi să mântuească, Născătoare de Dumnezeu, lumea Hristos, Celce are mare şi bogată milă.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde Martirice, glasul al 4-lea.

Mucenicii Tăi, Doamne, întru nevoinţele sale, cununile nestri-

căciunii au luat de la Tine, Dumnezul nostru; că având tăria Ta, pre muncitori au surpat, zdrobit-au şi ale dracilor neputincioasele îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi...

Cu sângiurile mucenicilor Tăi celor din toată lumea, ca cu o porfiră şi cu visson, Biserica Ta împodobită fiind, printr'înşii strigă către Tine, Hristoase Dumnezeule, poporului Tău trimite-i îndurările Tale; pace moştenirii Tale dărueşte şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Sfinţilor celorce sunt pre pământul Lui, minunate a făcut...

Cu Crucea într'armându-se Mucenicii Tăi au biruit amăgirile vrăjmaşului începătorului de rele, Hristoase Dumnezeul nostru. Strălucit-au ca nişte luminători, povăţuind pre oameni şi dăruesc tămăduiri celorce se roagă cu credinţă. Pentru rugăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Slavă... a Morţilor:

Sufletele care le-ai mutat din aceste trecătoare la Tine, odihneşte-le, Doamne, ca un Atotputernic şi însuş nemuritor, Hristoase Dumnezeul nostru. Iartă-le, lasă-le, Îndurate, cele lucrate de dânşii, miluieşte, Milostive, lucrul mâinilor Tale! Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pre pământ s'a arătat: Dumnezeu întru unire neamestecată întrupându-se şi crucea de voie pentru noi primind; prin carea înviind pre cel întâiu zidit, a mântuit de moarte sufletele noastre.

LA LĂUDĂRI.

Punem Stihirile pre patru, Stihirile Martirice, glasul al 4-lea.

Cine nu se va minuna, Sfinţilor Mucenici, văzând nevoinţa cea bună, cu care v'aţi nevoit? Cum fiind cu trup aţi biruit pre vrăjmaşul cel fără de trup, mărturisind pre Hristos şi cu crucea într'armându-vă? Pentru aceasta dupre vrednicie v'aţi arătat dracilor izgonitori şi barbarilor împotrivitori; rugaţi-vă neîncetat să se mântuească sufletele noastre.

Ai îngerilor părtaşi v'aţi făcut, Sfinţilor Mucenici, în privelişte pre Hristos bărbăteşte binevestindu-L; că toate cele veselitoare lumeşti, ca cum n'ar fi fost le-aţi lăsat; iară credinţa aţi ţinut ca pre o ancoră tare. Pentru aceasta gonind înşelăciunea, izvorîţi credincioşilor darurile tămăduirilor şi vă rugaţi neîncetat pentru sufletele noastre.

Cum nu ne vom minuna de nevoinţile voastre, Sfinţilor Mucenici, că în trup muritor fiind îm-

brăcaţi, aţi biruit pre vrăjmaşii cei fără de trupuri. Pre voi nici îngrozirile tiranilor nu v'au înfricoşat, nici năpădirile muncilor nu v'au spăimântat; cu adevărat dupre vrednicie v'aţi slăvit de la Hristos; Căruia rugaţi-vă, să dea sufletelor noastre mare milă.

Cinstită este moartea sfinţilor Tăi, Doamne, că de sabii şi de foc şi de frig fiind sfărâmaţi şi-au vărsat sângele lor, având nădejdea spre Tine; şi ca să-şi ia plata ostenelilor, au răbdat şi au luat de la Tine, Mântuitorule, mare milă.

Slavă... a Morţilor:

Intru odihna Ta, Doamne, unde toţi sfinţii Tăi se odihnesc, odihneşte şi sufletele robilor Tăi, că Insuţi eşti Iubitorule de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Având-te, Născătoare de Dumnezeu, nădăjde şi folositoare, nu ne temem de bântuelile vrăjmaşilor, că mântueşti sufletele noastre.

LA STIHOVNĂ.

Stihirile morţilor, compuse de Teofan, glasul al 4-lea.

Prosomia: Dat-ai semn celorce se tem...

Cu adevărat înfricoşată este taina morţii, cum sufletul de trup cu durere se desparte, din încheieturi şi din împreună fiinţa, legătura cea prea firească cu voinţa lui Dumnezeu se taie. Pentru aceasta ne rugăm Ţie: Pre ceice s'au mutat, odihneşte-i în corturile drepţilor Tăi, Dătătorule de vieaţă, Iubitorule de oameni.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

Somn se arată moartea, celorce cred Ţie după ce Te-ai pus în mormânt, Carele toate le stăpâneşti şi ai stricat biruinţa morţii şi ai surpat puterea ei cea de mulţi ani. Pentru aceasta ne rugăm Ţie, Făcătorule de bine, Mântuitorul nostru: Pre ceice s'au mutat, odihneşte-i întru bucurie şi întru luminare.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Tu Te-ai făcut nouă dreptate şi sfinţire şi mântuire sufletelor, că ne-ai adus Tatălui îndreptaţi şi mântuiţi, primind asupră-Ţi datoria cu carea eram datori. Şi acum Te rugăm: Pre ceice i-ai mutat, odihneşte-i întru lumină şi întru strălucirea drepţilor.

Slavă...

Neamul omenesc s'a chemat din stricăciune la nestricăciunea cea neperitoare, spălându-se cu sângele cel vărsat din coasta Ta, Mântuitorule, cu carele ne-ai spălat de neascultarea strămoşului. Pentru aceasta Ţie ne rugăm: Odihneşte pre ceice s'au mutat în corturile cele veşnice, în cetele Mucenicilor Tăi.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Urmând graiurilor profeţilor, grăitori de Dumnezeu, cea cu totul fără prihană, Născătoare de

Dumnezeu te credem; că ai născut pre Dumnezeu întrupat, mai-presus de pricepere, Carele ne-a mântuit pre noi cei robiți de păcate. Și acum roagă-L, Preacurată, să lumineze cu strălucirile Sale pre robii Tăi, ceice s'au mutat.

Duminecă seara.

La Doamne, strigat-am..., punem Stihirile pre 10 și cântăm patru Stihiri de umilință ale Octoihului, trei ale Triodului și trei de la Mineiu.

Stihiri de umilință, glasul al 5-lea.

Doamne, păcătuind nu încetez, învrednicindu-mă iubirii Tale de oameni, nu cunosc; ci birueşte întunecarea mea, Celace eşti unul Bun şi mă milueşte.

Doamne, şi de frica Ta mă tem şi a face rău nu încetez. Cine nu se teme la judecată de judecătorul? Sau cine, voind să se vindece, mânie pre doctorul, precum eu? Indelung răbdătorule Doamne, milostiveşte-Te spre neputința mea şi mă milueşte.

Vai mie! cum m'am asemănat eu smochinului celui neroditor şi mă înfricoşez de blestemul cel cu tăiere! Dar Tu, Lucrătorule ceresc, Hristoase Dumnezeule, arată sufletul meu cel înţelenit, roditor; primeşte-mă ca pre fiul cel desfrânat şi mă milueşte.

Mulțimile greşelilor mele trece-le, Doamne, Celce Te-ai născut din Fecioară şi şterge toate fărădelegile mele, dându-mi gând de întoarcere, ca un Iubitor de oameni, rogu-mă, şi mă milueşte.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde de umilință, glasul al 5-lea.

Judecătorul şezând şi îngerii stând înainte, trâmbița răsunând şi văpaia arzând, ce vei face suflete al meu, ducându-te la judecată? Că atuncea răutățile tale vor sta de față, greşelile tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceasta mai înainte de sfârşit strigă către Hristos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi, greşit-am, milueşte-mă.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

Acestea de aicea sunt trecătoare, suflete, iară cele de acolo, sunt veşnice; văd judeţul şi pre Judecătorul pre scaun şi mă cutremur de răspuns. Intoarce-te dar, suflete, că judecata este fără iertare.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Cu îngerii cele cereşti, cu oamenii cele pământeşti, strigăm ție, Născătoare de Dumnezeu, cu glas de bucurie: Bucură-te, uşă mai desfătată de cât cerurile! Bucură-te, ceeace singură eşti mântuirea pământenilor! Bucură-te, cinstită! Bucură-te, cea

plină de dar, care ai născut pre Dumnezeu întrupat.

La Cântarea 7, Martirica:

Doamne, de paharul patimii Tale dorind Mucenicii Tăi, au lăsat frumusețea lumească și îngerilor părtași s'au făcut. Pentru rugăciunile lor, dă sufletelor noastre curățire și mare milă.

Marți la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânde de umilință, glasul al 5-lea.

Pre patul păcatelor celor multe zăcând, prădat sunt de nădejdea mântuirii mele; că somnul trândăviei pricinuește muncă sufletului meu. Milostivește-Te însă spre mine, Hristoase Dumnezeule, ca un Iubitor de oameni.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri...

Toți să priveghem, ca să întâmpinăm pre Hristos cu mulțime de untdelemn și cu candele luminoase; ca să ne învrednicim a fi înlăuntrul cămării; că celace va rămânea afară de uși, în zadar va striga către Dumnezeu: Miluește-mă!

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Taina Fecioarei cea minunată, lumii s'a arătat de mântuire, că dintr'însa fără sămânță s'a născut și s'a arătat cu trup fără stricăciune bucuria tuturor, Doamne, slavă Ție.

La Cântarea 7, Martirica:

Minunile Sfinților Tăi Mucenici, zid nebiruit ne-ai dăruit nouă, Hristoase Dumnezeule. Pentru rugăciunile lor risipește sfaturile păgânilor și sceptrurile împărăției le întărește, ca un Bun și de oameni Iubitor.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezândele Crucii, glasul al 5-lea.

Prosomia: Pre cuvântul cel împreună...

Pre Mântuitorul și Răscumpărătorul nostru, Celce S'a răstignit de bună voie, precum știe și precum bine a voit, să-L lăudăm credincioșii și să-L slăvim; că El a pironit pre cruce păcatele oamenilor, scoțând din rătăcire neamul omenesc și împărăției ne-a învrednicit.

Stih: Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru..

Celace ai răbdat răstignire de voia Ta și ai scăpat pre oameni din stricăciune, Mântuitorule, pre Tine Te lăudăm credincioșii și ne închinăm Ție; că ne-ai luminat cu puterea crucii și toți Te slăvim pre Tine, Iubitorule de oameni, Îndurate, ca pre dătătorul de viață și Domnul.

Slavă... Și acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu:

Stând lângă crucea Domnului Născătoarea de Dumnezeu, tân-

guindu-se, a strigat: Vai mie, Fiul meu! Vai mie, lumina ochilor mei! Cum Te-ai întins pre cruce? Celace ai întins dumnezeeşte cerul ca o piele şi scoţi din mare izvoare de apă cu porunca Ta.

La Cântarea 7, Martirica:

Pre Mucenicii Tăi, Doamne, i-ai arătat sprijinitori mari lumii, Mântuitorule, prin cari se gonesc patimile. Pentru răgăciunile lor, mântueşte sufletele noastre.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezândele Apostolilor, glasul al 5-lea.

Prosomia: Pre cuvântul cel împreună...

Pre înţelepţii Apostoli, ca pre nişte singuri văzători ai Cuvântului şi slugi ale lui Hristos, să-i slăvim toţi pământenii cu cântări duhovniceşti şi cu laude. Că aceştia cu deadinsul se roagă lui Hristos pentru noi, ceice lăudăm sfântă pomenirea lor şi ne închinăm moaştelor lor.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor...

Pre Apostolii Domnului cu un glas să-i lăudăm, ca pre ceeice s'au arătat luminători credincioşi lumii; că pre păgâni i-au vânat la buna credinţă şi luminându-ne au rânduit arătat să cinstim pre Sfânta Treime, cea unită în fiinţă şi despărţită în feţe.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Mireasă, care nu ştii de nuntă şi pururea fecioară, împreună cu îngerii te lăudăm neîncetat, că prin tine ne-a făcut lucruri mari Fiul tău şi Dumnezeu; Carele fiind mai înainte de veci din Tatăl, bine a voit a încăpea în pântecele tău, ca să scape din înşelăciune neamul nostru.

La Cântarea 7, Martirica:

Puterile cereşti s'au minunat de isprăvile sfinţilor Mucenici, că fiind în trup muritor, au biruit nevăzut pre vrăjmaşul cel fărădetrup cu puterea crucii, luptându-se vitejeşte şi se roagă Domnului, să miluească sufletele noastre.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda Crucii, glasul al 5-lea:

Locul căpăţânii, raiu s'a făcut; că numai cât s'a înfipt lemnul crucii, îndată a odrăslit strugurul vieţii, pre Tine, Mântuitorule, spre a noastră veselie, slavă Ţie.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Lemnul crucii Tale, Mântuitorul nostru, lumii s'a arătat mântuire; că pre dânsul de bună voie pironindu-Te, din blestem ai scăpat pre pământeni; Celace eşti bucuria tuturor, Doamne, slavă Ţie.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu.

Văzându-Te, Hristoase, Maica Ta spânzurat pre cruce de bună voie, în mijlocul tâlharilor, sfărâmându-se cu jale la cele din lăuntru ca o Maică, a zis: Fiule, Celace ești fără de păcat, cum Te-ai pironit fără de dreptate pre cruce ca un făcător de rele? vrând să înviezi neamul omenesc ca un prea bun.

La Cântarea 7, Martirica:

Strălucește astăzi pomenirea Mucenicilor, că are și din cer lumină; ceata îngerilor se veselește și neamul omenesc împreună prăznuește. Pentru aceasta se roagă Domnului, să se miluească sufletele noastre.

Vineri seara.

La Doamne, strigat-am... punem Stihirile pre 10 și cântăm Idiomela zilei de două ori, apoi aceste martirice ale glasului și dela Mineiu patru, Stihiri martirice, glasul al 5-lea.

Toate cele pământești defăimându-le și spre munci bărbătește îndrăznind, nu v'ați lipsit de fericitele nădejdi; ci moșteni împărăției cerurilor v'ați făcut, prea lăudaților Mucenici. Având dar îndrăzneală către Iubitorul de oameni Dumnezeu, cereți pace lumii și sufletelor noastre mare milă.

Rugați-vă pentru noi, Sfinților Mucenici, ca să ne mântuim de fărădelegile noastre; că vouă s'a dat dar, să vă rugați pentru noi.

Din dragostea cea fără de sațiu a sufletului nelepădându-vă de Hristos, Sfinților Mucenici, cari multe feluri de chinuri și de patimi răbdând, ați surpat semețiile tiranilor și credința neclătită și nevătămată păzind, la ceruri v'ați mutat. Pentru aceasta și îndrăzneală către dânsul câștigând, cereți să ne dea nouă mare milă.

Slavă... a morților, a lui Ioan Damaschin:

Adusu-mi-am aminte de profetul ce strigă: Eu sunt pământ și cenușă; și iarăș m'am uitat în mormânturi și am văzut oase goale și am zis: Oare cine este împăratul, sau ostașul, bogatul sau săracul, dreptul sau păcătosul? Ci odihnește, Doamne, cu drepții pre robii Tăi.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

În Marea Roșie chipul miresei cei neispitită de nuntă s'a scris oarecând; acolo Moisi despărțitor al apei, iar aicea Gavriil slujitor al minunii. Atuncea adâncul l-a trecut pedestru neudat Israil, iară acum pre Hristos L'a născut fără sămânță Fecioara. Marea, după trecerea lui Israil a rămas neumblată, iar cea fără prihană, după nașterea lui Emmanuil a rămas nestricată. Celace ești și mai înainte ai fost și Te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânde mărtirice, glasul al 5-lea:

Doamne, de paharul patimii Tale Mucenicii Tăi dorind, au lăsat frumusețea lumească și îngerilor părtași s'au făcut. Pentru rugăciunile lor, dăruește pace sufletelor noastre.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi...

Minunile sfinților Tăi Mucenici, zid nebiruit ne-ai dat nouă, Hristoase Dumnezeule. Pentru rugăciunile lor, risipește staturile păgânilor și sceptrurile împărăției le întărește, ca un bun și de oameni iubitor.

Stih: Sfinților celorce sunt pre pământul Lui...

De goane și de primejdii nebăgând seamă și netemându-se de semețiile tiranilor, cu îndrăzneală au binevestit pre Hristos; și chinurile muncilor răbdându-le tare, au surpat rătăcirea idolească, puterea diavolească biruind Mucenicii, cu adevărat.

Slavă... a morților:

Odihnește, Mântuitorul nostru, cu drepții pre robii Tăi, și-i sălășluește pre dânșii în curțile Tale precum este scris; trecând ca un bun greșelile lor cele de voie și cele fără de voie și toate cele întru neștiință și întru știință, Iubitorule de oameni.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Celace ai răsărit din Fecioară lumii, Hristoase Dumnezeule, și fii luminii printr'însa ne-ai arătat, miluește-ne pre noi.

LA LĂUDĂRI.

Patru stihiri mărtirice, glasul al 5-lea:

Binecuvântată este oastea împăratului ceresc, că de au și fost pământeni Mucenicii, dar s'au silit să ajungă la vrednicia îngerească; de trupuri negrijindu-se, prin patimi s'au învrednicit cinstei celor fără de trupuri. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântuește sufletele noastre.

Mucenicii Tăi, Doamne, cetelor îngerești urmând, ca cum ar fi fost fără de trupuri au răbdat muncile, având în minte numai singură nădejdea la desfătarea bunătăților celor făgăduite. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeul nostru, dăruește lumii Tale pace și sufletelor noastre mare milă.

Sfinții Mucenici pre pământ s'au nevoit, gerul au răbdat, focului s'au dat, apa i-a luat; al lor este cuvântul: Trecut-am prin foc și prin apă și ne-ai scos pre noi la repaus. Pentru rugăciunile lor, Dumnezeule, milueștene pre noi.

Fiind în munci Sfinții se veseliau strigând: Schimbări sunt nouă acestea către Stăpânul; în locul ranelor ce se fac nouă pre trupuri, îmbrăcăminte luminată

vom căpăta la înviere; în loc de ocară, cununi; în loc de temniţă raiul; în locul osândirii cu făcătorii de rele, petrecerea cu îngerii. Pentru rugăciunile lor, Doamne, mântueşte sufletele noastre.

Slavă... a Morţilor:

Tu, Doamne, Celace m'ai zidit şi ai pus preste mine mâna Ta, mi-ai poruncit şi ai zis: Iarăş vei merge în pământ. Povăţueşte-mă la calea Ta cea dreaptă, iartă-mi greşelile şi mă mântueşte, rogumă, Iubitorule de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre tine te fericim, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că din tine a răsărit soarele dreptăţii, Hristos, Celce are mare milă.

LA STIHOVNĂ.

Stihirile morţilor, compuse de Teofan, glasul al 5-lea:

Prosomia: Bucură-te, cămara...

Cu raza feţii Tale, Hristoase, luminează ca un îndurat pre ceice s'au mutat, sălăşluindu-i în loc cu verdeaţă, la apele odihnei Tale cei curate şi dumnezeeşti; întru doritele sânuri ale strămoşului Avraam, unde se vede curată lumina Ta şi se varsă izvoarele bunătăţii, unde săltează arătat veselindu-se cetele dreptilor, pentru bunătatea Ta; cu cari împreună aşează pre robii Tăi şi le dărueşte mare milă.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

A'Ţi cânta cu glas bine întocmit lăudând a Ta putere, binevoeşte, Indurate, ceice s'au mutat dintru aceste trecătoare la Tine, Stăpânul tuturor şi iubitorul de oameni; dându-le să se lumineze cu frumuseţea Ta şi să se îndulcească de unirea cu Tine cea dulce şi veselă şi să se desfăteze luminat, unde îngerii dănţuesc împrejurul scaunului Tău şi unde cetele sfinţilor cu bucurie stau înainte. Cu cari împreună dă robilor Tăi odihnă şi mare milă.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Unde este adunarea profeţilor şi cetele Apostolilor şi ale Mucenicilor şi toţi cari din veac s'au îndreptat cu mântuitoarea Ta patimă şi cu sângele cu carele ai răscumpărat pre omul cel robit; acolo odihneşte pre ceice au adormit întru credinţă, ca un iubitor de oameni, iertându-le greşelile; că Tu însuţi fără de păcat ai vieţuit pre pământ, Însuţi sfânt şi Însuţi liber între cei morţi. Pentru aceasta dă robilor Tăi odihnă şi mare milă.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre noi cei robiţi de legea păcatului, ne-ai slobozit, Stăpână, zămislind în pântece pre dătătorul de lege şi împăratul Hristos, ceeace eşti una maică Fecioară; prin carele ne îndreptăm în dar şi prin har. Pre Carele acum roagă-L, să scrie în cartea vieţii sufletele celorce te laudă pre tine,

Maica lui Dumnezeu. Ca prin mijlocirea ta mântuindu-ne, ceeace eşti cu totul fără prihană, să dobândim partea cea dorită a Fiului tău, închinându-ne Lui, Celuice dă lumii mare milă.

Duminecă Seara

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm patru Stihiri de umilinţă ale Octoihului, trei ale Triodului şi trei de la Mineiu.

Stihiri de umilinţă, glasul al 6-lea.

N'am agonisit pocăinţă, nici lacrimi; pentru aceasta mă rog Ţie, Mântuitorule, să mă întorci mai înainte de sfârşit şi să-mi dai umilinţă, ca să scap de munca veşnică.

La înfricoşată venirea Ta, Hristoase, să nu auzim: Nu vă ştiu pre voi! Că întru Tine ne-am pus nădejdea, Mântuitorule, măcar deşi nu păzim poruncile Tale, pentru lenea noastră; dar milostiveşte-Te spre sufletele noastre, rugămu-ne.

Vindecă, Mântuitorule, ranele inimii mele, celece s'au făcut din multe păcate, Celace eşti doctorul sufletelor şi al trupurilor şi dai celorce se roagă Ţie pururea iertare de greşeli. Dăruieştemi, Doamne, lacrimi de pocăinţă, deslegare datoriilor şi mă mileuşte.

Aflându-mă vrăjmaşul gol de bunătăţi, m'a rănit cu săgeata păcatului; ci Tu ca un doctor al sufletelor şi al trupurilor, vindecă ranele sufletului meu, Dumnezeule, şi mă mileuşte.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde de umilinţă, glasul al 6-lea.

Gândesc la ziua cea înfricoşată şi plâng faptele mele cele viclene; cum voiu răspunde Impăratului celui nemuritor? Sau cu ce îndrăzneală voiu privi spre Judecătorul, eu păcătosul? Indurate, Părinte, Fiule unule născut, Duhule Sfinte, mileuşte-mă.

Stih: Dcamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

In valea plângerii, în locul care ai rânduit, când vei şedea, Milostive, să faci judecată dreaptă, să nu vădeşti cele ascunse ale mele, nici să mă osândeşti înaintea îngerilor; ci Te milostiveşte spre mine, Dumnezeule, şi mă mileuşte.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre preaslăvita Maica lui Dumnezeu şi mai sfântă de cât sfinţii îngeri, fără tăcere să o lăudăm cu inima şi cu gura, Născătoare de Dumnezeu, mărturisind-o; ca pre ceeace cu adevărat a născut pre Dumnezeu întrupat şi se roagă neîncetat pentru sufletele noastre.

La Cântarea 7, Martirica:

Lumină dreptilor este deapururea, că Sfinţii întru Tine luminându-se, strălucesc pururea ca nişte luminători, stingând sfeşnicul necredincioşilor; cu ale cărora rugăciuni, Mântuitorule, luminează făclia mea, Doamne, şi mă mântueşte.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde de umilinţă, glasul al 6-lea.

Privegherea fecioarelor celor înţelepte dărueşte-mi, Doamne şi luminează candela sufletului meu, cu untuldelemn al îndurărilor Tale; ca să-Ţi cânt Ţie cântare îngerească: Aliluia.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine, nici cu iuţimea Ta să mă certi.

Miluieşte-ne pre noi, Doamne, miluieşte-ne; că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie ca unui Stăpân noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim ceice nădăjduim întru tine; ci să ne mântuim prin tine din nevoi; că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

La Cântarea 7, Martirica:

Luptă mucenicească răbdând Sfinţii şi de la Tine daruri de biruinţă luând, au ruşinat meşteşugirile celor fărădelege şi au luat cununile nestricăciunii. Pentru dânşii, Dumnezeule, dărueşte-ne nouă mare milă.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezândele Crucii, glasul al 6-lea:

Astăzi s'a plinit cuvântul profetic, că iată, ne închinăm la locul unde au stătut picioarele Tale, Doamne, şi din pomul mântuirii gustând, deslegare din patimile păcatului am dobândit, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, unule Iubitorule de oameni.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru...

Crucea Ta, Doamne, s'a sfinţit, că întru dânsa se fac tămăduiri celor bolnavi de păcate; prin ea cădem înaintea Ta, miluieşte-ne pre noi.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceeace Te-a născut pre Tine, Hristoase, Curata pururea Fecioara, văzându-Te pre cruce înălţat pentru noi, şi-a rănit sufletul cu sabia întristării şi a plâns tânguindu-se ca o Maică. Pentru rugăciunile ei, miluieşte-ne pre noi, Doamne al milei.

La Cântarea 7, Martirica:

Asupra luptei erau împotriviri vitejești, munci tirănești asupra Mucenicilor și stau cetele celor fără de trupuri țiind daruri pentru biruință. Spăimântat-au înțelepții pre tirani și pre împărați, surpat-au pre veliar cu mărturisirea lui Hristos. Celace i-ai întărit prè ei, Doamne, slavă Ție.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezândele Apostolilor, glasul al 6-lea:

Precum ai venit în mijlocul Ucenicilor Tăi, Mântuitorule, dându-le pace, vino și la noi și ne mântuește pre noi.

Stih: În tot pământul a ieșit vestirea lor...

Ucenicii Tăi, Iisuse, trimițându-se la marginile pământului și vânând pre păgâni la buna credință ca pre niște pești, i-au adus la bunătatea Ta, Doamne; și printr'înșii strigăm către Tine, Iubitorule de oameni, dărueste poporului Tău mare milă.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Prea Sfântă Stăpână Maica lui Hristos, Dumnezeul nostru, ca ceeace ai născut negrăit pre făcătorul tuturor, roagă-te totdeauna cu Sfinții Apostoli bunătății Lui, să ne scape pre noi din patimi și să ne dea iertare de păcate.

La Cântarea 7, Martirica:

Pomenirea Mucenicilor Tăi, Domne, s'a arătat ca raiul din Edem; că întru dânsa se bucură toată făptura. Dă-ne nouă, Hristoase, pentru rugăciunile lor, pace și mare milă.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezândele Crucii, glasul al 6-lea:

Numai cât s'a înfipt lemnul crucii Tale, Hristoase, temeliile morții s'au clătit, Doamne; că pre Carele cu poftă L-a înghițit iadul, L'a slobozit cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, Sfinte, pentru care Te slăvim, Fiule al lui Dumnezeu, miluește-ne pre noi.

Stih: Înălțați pre Dommul Dumnezeul nostru și vă închinați la așternutul picioarelor Lui..

Doamne, spre moarte Te-au osândit jidovii pre Tine, viața tuturor; ceice au trecut pedestri Marea Roșie prin toiag, pre cruce Te-au răstignit; și ceice au supt miere din piatră, fiere Ți-au adus. Ci ai răbdat de bună voie, ca să ne slobozești pre noi din robia vrăjmașului, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă... Și acum... a Crucii Născătoarei de Dumnezeu:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă-te Fiului tău Celui ce S'a pironit pre cruce de

bună voie și a înviat din morți, lui Hristos, Dumnezeul nostru, să mântuească sufletele noastre.

La Cântarea 7, Martirica:

Pre ceice au mărturisit în privelişte pre Hristos şi nu s'au temut de îngrozirile celor fărădelege, minunaţi 'i-a făcut Domnul; că au surpat cu răbdare vitejească sălbăticiile celor fărădelege şi au luat de la Hristos dar de tămăduiri dupre vrednicie, rugându-se neîncetat să mântuească, sufletele noastre.

Vineri Seara.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10. şi cântăm Idiomela zilei, de două ori Apoi patru martirice şi patru de la Mineiu, Stihiri martirice, glasul al 6-lea:

Mucenicii Tăi, Doamne, nu s'au lepădat de Tine, nici s'au depărtat de la poruncile Tale; pentru rugăciunile lor, miluește-ne pre noi.

Ceice au mărturisit pentru Tine, Hristoase, multe munci au răbdat; pentru rugăciunile şi solirile lor, Doamne, păzeşte-ne pre noi pre toți.

Mucenicii răbdători de chinuri şi cetățenii cei cereşti, chinuindu-se pe pământ, multe munci au răbdat şi în cer cunună desăvârşită au luat, ca să se roage pentru sufletele noastre.

Crucea Ta, Doamne, Mucenicilor s'a făcut armă nebiruită; că vedeau moartea înaintea lor şi cunoscând mai înainte vieața ce va să fie, se întăriau cu nădejdea cea către Tine. Cu rugăciunile lor, miluește-ne pre noi.

Slavă... a Morților:

Începătură şi stat mi-a fost mie porunca Ta cea ziditoare; că voind, din cea nevăzută şi din cea văzută, să-mi alcătueşti fire vie; din pământ trupul mi-ai zidit şi mi-ai dat suflet cu suflarea Ta cea Dumnezeească şi făcătoare de vieață. Pentru aceasta, Hristoase, pre robii Tăi, în laturea celor vii şi în corturile drepților, odihneşte-i.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda, Preacurată, naşterea ta? Că, Celce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul unul născut, acelaş din tine cea Curată a ieşit negrăit întrupându-se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-Se pentru noi. Nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pre Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se miluească sufletele noastre.

Sâmbătă la Utrenie

După întâia Stihologie, Şezândele martirice, glasul al 6-lea:

Luptă mucenicească răbdând Sfinții şi daruri pentru biruință

de la Tine luând, au ruşinat născocirile cele fărădelege şi au luat cununile nestricăciunii. Pentru dânşii, Dumnezeule, dărueşte-ne nouă mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi...

Asupra luptei erau împotriviri vitejeşti, munci tirăneşti asupra Mucenicilor şi stau cetele celor fără de trupuri ţiind daruri pentru biruinţă. Spăimântat-au înţelepţii pre tirani şi pre împăraţi surpat-au pre Veliar cu mărturisirea lui Hristos. Celace 'i-ai întărit pre ei, Doamne, slavă Ţie.

Stih: Sfinţilor celorce sunt pre pământul Lui...

Pomenirea Mucenicilor Tăi, Doamne, s'a arătat astăzi ca raiul din Edem, că întru dânsa se bucură toată făptura. Dă-ne nouă, Hristoase, pentru rugăciunile lor, pace şi mare milă.

Slavă... a Morţilor:

Cu adevărat toate sunt deşărtăciune şi vieaţa aceasta este umbră şi vis, că în deşert se turbură tot pământeanul precum zice Scriptura. Când dobândim lumea atuncea în groapă ne sălăşluim, unde împreună sunt împăraţii şi săracii. Pentru aceasta, Hristoase Dumnezeule, pre robii Tăi cari s'au mutat de la noi, odihneşte-i, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Nădejdea lumii cea bună, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, cerem singură folosinţa ta cea minunată, milostiveşte-te spre poporul tău celce lesne se primejdueşte; roagă pre milostivul Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre de toată groaza, ceeace eşti binecuvântată.

LA LĂUDĂRI.

Patru Stihiri martirice glasul al 6-lea:

Doamne, întru pomenirea sfinţilor Tăi, toată făptura prăznueşte; cerurile se bucură cu îngerii şi pământul se veseleşte cu oamenii. Pentru rugăciunile lor miluieşte-ne pre noi.

Doamne, de n'am avea pre sfinţii Tăi rugători şi bunătatea Ta milostivindu-se spre noi, cum am îndrăzni, Mântuitorule, a Te lăuda pre Tine, pre Carele Te binecuvintează neîncetat îngerii? Ştiutorul inimilor, iartă sufletele noastre.

Pomenirea Mucenicilor este bucurie celorce se tem de Domnul; că pătimind pentru Hristos, cununi dela Dânsul au luat şi acum se roagă cu îndrăzneală pentru sufletele noastre.

Pre cei aleşi şi pre cei sfinţi, minunaţi i-a făcut Dumnezeul nostru: Bucuraţi-vă şi vă veseliţi toate slugile Lui, că v'a gătit vouă cununi şi împărăţia Sa. Rugămu-vă pre voi să nu ne uitaţi pre noi.

Slavă... a Morţilor:

Durere s'a făcut lui Adam gustarea din pom în Edem de demult, când şi-a vărsat şarpele

veninul; că printr'însul a intrat moartea, carea mănâncă pre tot neamul omenesc. Ci venind Stăpânul, a surpat pre balaurul şi ne-a dăruit nouă învierea. Deci, către Dânsul să strigăm: Fie-Ţi milă, Mântuitorule, şi pre ceice i-ai luat odihneşte-i, ca un Iubitor de oameni.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pentru rugăciunile celeice Te-a născut pre Tine, Hristoase şi ale Mucenicilor Tăi, ale Apostolilor şi ale Profeţilor, ale Ierarhilor, ale Cuvioşilor şi Drepţilor şi ale tuturor Sfinţilor, pre adormiţii robii Tăi odihneşte-i.

LA STIHOVNĂ.

Stihirile morţilor, compuse de S. Teofan, glasul al 6-lea.

Prosomia: Toată nădejdea puindu-şi...

Celace ai nemăsurată milostivire spre noi, mult Milostive, izvor nedeşertat al dumnezeeştii bunătăţi, sălăşlueşte pre ceice s'au mutat la Tine, Stăpâne, în pământul celor vii, în corturile cele iubite şi dorite, dăruindu-le moştenirea cea pururea stătătoare; că Tu Ţi-ai vărsat sângele Tău, Hristoase, pentru toţi şi cu preţ de vieaţă făcător, lumea ai răscumpărat.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

Moarte făcătoare de vieaţă ai răbdat de bună voie, vieaţă ai izvorît şi credincioşilor desfătare veşnică le-ai dăruit; în carea rânduieşte pre ceice au adormit întru nădejdea învierii, iertând cu bunătatea Ta toate greşelile lor; ca Celace singur eşti fără de păcat Însuţi Bun şi de oameni Iubitor. Ca de toţi să se laude numele Tău, Hristoase şi mântuiţi fiind, să slăvim iubirea Ta de oameni.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Ştiindu-Te, Hristoase, că domneşti preste cei vii şi preste cei morţi, cu putere dumnezeeşte stăpânitoare, Te rugăm: Insuţi pre credincioşii robii Tăi cari au venit la Tine, unul făcătorul de bine, odihneşte-i cu aleşii Tăi, Iubitorule de oameni, în locuri de odihnă, întru strălucirile Sfinţilor. Că voitorul milei eşti şi mântuieşti ca un Dumnezeu pre ceice i-ai zidit dupre chipul Tău, unule mult milostive.

Slavă... Şi acum... glasul al 6-lea compusă de Sf. Ioan Damaschin.

Sălăşluire cuvioasă lui Dumnezeu te-ai arătat, Preasfântă, că ai încăput pre Dumnezeu şi pre Hristos L-ai născut, ceeace nu ştii de nuntă, în două firi, în două fiinţe şi într'un ipostas. Pre Acesta roagă-L ca pre Celace este unul născut şi întâiu născut, Carele te-a păzit Fecioară curată şi după naştere, să odihnească sufletele celorce au adormit cu credinţă întru lumina, strălucirea şi fericirea cea nestricăcioasă.

Duminecă seară.

La Doamne strigat-am...punem Stihirile pre 10 şi cântăm patru Stihiri de umilinţă ale Octoihului, trei ale Triodului şi de la Mineiu trei.

Stihiri de umilinţă, glasul al 7-lea:

Ca fiul cel pierdut am venit şi eu, Indurate, primeşte-mă pre mine celce cad înaintea Ta şi ca pre unul din argaţii Tăi, Dumnezeule, mă miluieşte.

Ca celace a căzut în tâlhari şi s'a rănit, aşa am căzut şi eu prin păcatele mele, rănindu-mi sufletul. Către cine voiu scăpa eu, vinovatul? Fără numai către Tine, Milostivul, doctorul sufletelor; toarnă preste mine, Dumnezeule, mare milă.

Să nu mă tai pre mine, păcătosul, Mântuitorule, ca pre smochinul cel neroditor; ci-mi dărueşte iertare întru mulţi ani, adăpând sufletul meu cu lacrimile pocăinţei, ca să aduc Ţie rodul milosteniei.

Ca Celace eşti soarele dreptăţii, luminează inimile celorce Te laudă pre Tine, Doamne, slavă Ţie.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde de umilinţă, glasul al 7-lea:

Având, suflete al meu, doctorie: Pocăinţa, apropie-te lăcrămând şi cu suspinuri strigă către doctorul sufletelor şi al trupurilor: Desleagă-mă, Iubitorule de oameni, din greşelile mele, numără-mă împreună cu păcătoasa, cu tâlharul şi cu vameşul; dărueşte-mi, Dumnezeule, iertare fărădelegilor mele şi mă mântueşte.

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

Pocăinţei vameşului n'am râvnit, lacrimile păcătoasei nu mi-am agonisit; că nu mă pot pricepe pentru împietrirea mea de o îndreptare ca aceasta. Ci cu milostivirea Ta, Hristoase Dumneţeule, mântueşte-mă ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Mai cinstită de cât slăviţii Heruvimi eşti, prea Sfântă Fecioară; că aceia neputând răbda dumnezeeasca strălucire, slujesc acoperindu-şi feţele cu aripile; iară tu ai purtat pre Cuvântul întrupat, văzându-L cu ochii tăi. Pre Acesta roagă-L neîncetat pentru sufletele noastre.

La Cântarea 7, Martirica:

Sfinţii Tăi, Doamne, nevoindu-se pre pământ, pre vrăjmaşul au călcat şi rătăcirea idolească au desrădăcinat. Pentru aceasta şi cununi au luat dela Tine, Stăpânul cel Iubitor de oameni şi milostivul Dumnezeu, Celace ne dai nouă mare milă.

Marți la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânde de umilință, glasul al 7-lea.

Celace ai primit lacrimile destrânatei și ale lui Petru și ai îndreptat pre vameșul, carele a suspinat dintru adânc, milostivește-Te și spre mine cel desnădăjduit pentru faptele mele, Mântuitorule și mă mântuește.

Stih:

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

Celace ai curățit cu lacrimile lepădarea lui Petru și ai iertat greșelile vameșului pentru suspinarea lui, Iubitorule de oameni, Doamne, slavă Ție.

Slavă... Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu întreci puterile cerești, că te-ai arătat locaș dumnezeesc, binecuvîntată Născătoare de Dumnezeu; ca ceeace ai născut pre Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre.

La Cântarea 7, Martirica:

Bucurați-vă, Drepților! Să se veselească cetele cerești, că Mucenicii nevoindu-se pre pământ, au surpat înșelăciunea; să sălteze biserica prăznuind cele de bucurie ale biruinței, înaintea Dătătorului de vitejie, a unuia Făcătorului de biruință, Hristos Dumnezeu, Celce dă lumii mare milă.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânda Crucii, glasul al 7-lea:

Biserica strigă Ție, Hristoase Dumnezeule, închinându-se Ție în Cedru, în Pevc și în Chiparis, dăruind credincioșilor împărați biruință. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluește-ne pre noi.

Stih: Înălțați pre Domnul Dumnezeul nostru...

Celace pentru mine ai răbdat pironire pre cruce, primește cântarea mea cea cu priveghere, Hristoase Dumnezeule, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Și acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu:

Pre Hristos Dumnezeul nostru, Celce S'a răstignit pentru noi și a stricat puterea morții, roagă-L neîncetat, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

La Cântarea 7, Martirica:

Nedumnezeirea tiranilor defăimând și nebăgând seamă de durerea muncilor, nu v'ați lepădat de credința cea întru Hristos, Sfinților. Pentru aceasta rugați pre Iubitorul de oameni, Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezândele Apostolilor, glasul al 7-lea:

Lucrători țarinei Tale ai ară-

tat pre Apostolii Tăi, Cuvinte, cari au sdrumicat idolii; şi vestindu-Te pre Tine, Stăpâne, între păgâni, cu bună credinţă Te-au slăvit.

Stih: In tot pământul a ieşit vestirea lor...

Făcând pomenirea Apostolilor celor prea lăudaţi, noi fiii Bisericii, să slăvim cu laude de cântări pre Hristos; că ei cu propoveduirea pocăinţei au mântuit pre cei vinovaţi păcatului; ei gonitorii înşelăciunii, luminătorii lumii şi rugători pentru toate popoarele.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, că din tine trup S'a făcut Cuvîntul fără schimbare şi S'a sălăşluit întru noi; bucură-te, Cinstită, bucuria Apostolilor şi a Mucenicilor; bucură-te mântuirea credincioşilor, Maica lui Hristos Dumnezeu.

La Cântarea 7, Martirica:

Sfinţilor, rugaţi-vă să ni se dea nouă iertare de greşelile noastre şi să scăpăm de răutăţile celece vor să fie şi de moartea cea amară, rugămu-ne.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda Crucii, glasul al 7-lea.

Mai luminat de cât focul şi mai lucrător de cât văpaia, ai arătat lemnul crucii Tale, arzând păcatele bolnavilor şi luminând inimile celorce laudă răstignirea Ta cea de bună voie, Hristoase Dumnezeule, Slavă Ţie.

Stih: Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi...

Celace stăpâneşti puterile cele fără de trupuri şi cunoşti lenevirea sufletului meu, mântueştemă cu crucea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un Iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Crucii Născătoarei de Dumnezeu:

Lui Hristos Dumnezeu, Celui ce S'a răstignit pentru noi şi a pierdut stăpânia morţii, roagăte neîncetat, Născătoare de Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

La Cântarea 7, Martirica:

Mucenicii Tăi, Doamne, au biruit pre vrăjmaşul şi au ruşinat rătăcirea idolească, întrarmându-se cu puterea crucii. Pentru aceasta şi împreună cu îngerii lăudându-Te, strigă cântare de biruinţă, slăvindu-Te pre Tine, Hristoase. Pentru rugăciunile lor mântueşte-ne pre noi.

Vineri Seara.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm Idiomela zilei de două ori, patru Martirice şi patru de la Mineiu.

Stihiri Martirice, glasul al 7-lea:

Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule, lauda Apostolilor şi bucuria Mucenicilor, a cărora propoveduire este Treimea cea de o fiinţă.

Sfinţilor Mucenici, cari bine v'aţi nevoit şi v'aţi încununat, rugaţi-vă Domnului, să miluească sufletele noastre.

Defăimând toate cele de pre pământ, Sfinţilor Mucenici şi în priveliştе predicând pre Hristos, bărbăteşte aţi luat de la El răsplătirile pentru munci. Ci ca cei ce aveţi îndrăzneală, rugaţi-L ca pre Dumnezeul cel Atotputernic, să mântuească sufletele noastre, ale celorce alergăm către voi, rugămu-vă.

Prea lăudaţilor Mucenici, turmă duhovnicească, arderi întregi cuvântătoare, jertfă bine primită, bine plăcută lui Hristos; pre voi nici pământul nu v'a ascuns, ci cerul v'a primit; părtaşi îngerilor v'aţi făcut. Cu cari împreună rugaţi-vă Mântuitorului şi Dumnezeului nostru, să împace lumea şi să mântuească sufletele noastre.

Slavă... a Morţilor, a lui Ioan Damaschin.

Odihneşte, Mântuitorul nostru, Dătătorule de vieaţă, pre fraţii noştri, pre care i-ai mutat din ceste trecătoare, cari strigă: Slavă Ţie.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Maică te-ai cunoscut mai pre sus de fire, Născătoare de Dumnezeu şi ai rămas Fecioară mai pre sus de cuvânt şi de cuget; şi minunea naşterii tale a o spune limba nu poate; că preaslăvită fiindu-ţi zămislirea, Curată, necuprins este chipul naşterii; că unde voeşte Dumnezeu, se birueşte rânduiala firii. Pentru aceasta pre tine toţi Maică a lui Dumnezeu ştiindu-te, ne rugăm ţie cu deadinsul: Roagă-te, să se mântuească sufletele noastre.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde Martirice, glasul al 7-lea.

Bucuraţi-vă, Dreptilor, să se veselească cele cereşti; că Mucenicii, nevoindu-se pre pământ, au surpat înşelăciunea; să sălteze biserica prăznuind bucuriile cele de biruinţă, înaintea Dătătorului de vitejie a unuia Făcătorului de biruinţă, Hristos Dumnezeu, Celce dă lumii mare milă.

Stih: Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi...

Nedumnezeirea tiranilor defăimând şi nebăgând seamă de durerea muncilor, nu v'aţi lepădat de credinţa cea întru Hristos, Sfinţilor. Pentru aceasta rugaţi pre Iubitorul de oameni Dumnezeu, să mântuească sufletele noastre.

Stih: Sfinţilor celorce sunt pre pământul Lui..

Sfinţilor, rugaţi-vă să ni se dea nouă iertare de greşelile noastre şi să scăpăm de răutăţile ce vor să fie şi de moartea cea amară, rugămu-vă.

Slavă... a Morţilor:

In laturea celor vii, Doamne,

și în locașurile drepților Tăi, odihnește pre robii Tăi a cărora pomenire săvârșim, Iubitorule de oameni; și orice au greșit fiind în viață, iartă-le, ca un Dumnezeu milostiv și lesne iertător, Celace dai lumii mare milă.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca ceeace ești vistieria învierii noastre, scoate din groapa și din adâncul greșelilor pre ceice nădăjduesc spre tine, Prealăudată; că tu ai mântuit pre cei vinovați păcatului, născând mântuirea noastră; ceeace mai înainte de naștere ai fost Fecioară, în naștere Fecioară și după naștere iarăș ai rămas Fecioară.

LA LĂUDĂRI.

Patru Stihiri Mărtirice, glasul al 7-lea:

Serbând pomenirea Sfinților Tăi Mucenici, pre Tine, Hristoase, Te lăudăm strigând: Doamne, slavă Ție.

In mijlocul priveliștii celor fărădelege bucurându-se Mucenicii, au strigat către Hristos: Doamne, slavă Ție.

Luminători s'au arătat lumii prea lăudații Mucenici, strigând către Hristos: Doamne, slavă Ție.

Una gândind și spre un lucru uitându-se Mucenicii răbdători de chinuri, o cale a vieții au aflat: Moartea cea pentru Hristos, râvnind unul altuia sfârșitul. O minune! Intrecându-se a răpi chinurile ca niște avuții, unul către altul grăia: De nu vom muri acum, tot avem să murim; avem să dăm firii ceeace suntem datori. Să socotim dar întâmplarea cea rea ca o mare cinste și lucrul cel de obște să-l avem ca și cum ar fi al fiecăruia în parte. Să cumpărăm viață cu moartea. Pentru rugăciunile lor, Dumnezeule, miluește-ne pre noi.

Slavă... a Morților:

Sufletele care le-ai luat, Mântuitorule al lumii, odihnește-le în corturile drepților și ale aleșilor Tăi, Doamne.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, strigăm ție împreună cu îngerul, a lui Dumnezeu mireasă, numindu-te cămară și ușă, scaun de foc, munte netăiat și rug nears!

LA STIHOVNĂ

Stihirile morților, compuse de Sf. Teofan, glasul al 7-lea:

O morît Te-ai văzut pre cruce, Celce însuți ești nemuritor și Te-ai pus în mormânt ca un mort, scăpând pre oameni din pierzare, din stricăciune și de moarte. Ci ca Celace ești noianul milostivirii cel nedeșertat și izvorul bunătății, sufletele robilor Tăi, celorce s'au mutat de la noi, odihnește-le.

Stih:

Fericiți sunt pre cari 'i-ai ales și 'i-ai primit, Doamne...

Cu podoaba Ta cea nestricăcioasă, cu dulceața frumuseții Tale și cu razele luminii Tale cei dumnezeești, învrednicește

să se lumineze, Bunule, ceice s'au mutat la Tine, în locaşul luminii cei nemateriale, a luminatei arătării Tale; ca să dănţuiască împreună cu îngerii împrejurul Tău, Stăpâne, Împărate al slavei şi Doamne.

Stih:

Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Ca celace ai cuvioase mari daruri necheltuite şi eşti ca o visterie neîmputinată a bogatei bunătăţi, sălăşlueşte ca un Dumnezeu pre ceice s'au mutat la Tine, în partea aleşilor Tăi, în locul odihnii, în casa slavei Tale, în desfătarea raiului, în cămara fecioarelor, ca un Milostiv.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Tu ai născut plinirea legii, pre Mântuitorul Carele S'a făcut trup; că nu S'a făcut îndreptare prin lege celor mai dinainte; iară răstignindu-Se Hristos pentru noi, 'i-a îndreptat. Deci, ceeace ai îndrăzneală ca o Maică, roagă pre Fiul tău cel milostiv, să odihnească sufletele celorce s'au mutat cu bună credinţă de la noi, ceeace eşti întru tot lăudată.

Duminecă seara.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm patru Stihiri de umilinţă ale Octoihului, trei ale Triodului şi trei de la Mineiu.

Stihiri de umilinţă glasul al 8-lea:

Pre Tine, Impăratul şi stăpânul, îngerii Te laudă neîncetat; iar eu cad înaintea Ta, strigând ca vameşul: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă mântueşte.

Nemuritor fiind, suflete al meu, nu te acoperi cu valurile lumeşti; trezveşte-te strigând către Făcătorul tău de bine: Dumnezeule, milostiveşte-Te spre mine şi mă mântueşte.

Dă-mi lacrimi, Dumnezeule, ca oarecând păcătoasei şi mă învredniceşte a uda picioarele Tale, care m'au întors din calea rătăcirii; ca să-Ţi aduc Ţie mir cu bună mireasmă, vieaţă curată câştigată prin pocăinţă; ca să aud şi eu doritul Tău glas: Credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace!

Când îmi aduc aminte de mulţimea răutăţilor ce am făcut şi cuget la întrebarea cea înfricoşată, cuprinzându-mă de cutremur, alerg la Tine, Iubitorul de oameni Dumnezeu. Pentru aceasta mă rog Ţie, nu mă trece cu vederea, Celace însuţi eşti fără de păcat; ci dăruieşte-mi umilinţă smeritului meu suflet, mai înainte de sfârşit şi mă mântueşte.

Luni la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde de umilinţă, glasul al 8-lea.

Cu ochiu milostiv, Doamne,

vezi smerenia mea, că încetul cu încetul vieaţa mea se cheltueşte şi din fapte nu este mântuire; pentru aceasta, mă rog: Vezi smerenia mea, Doamne, şi mă mântueşte!

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

Ca cum ar fi judecătorul de faţă, grijeşte-te, suflete, şi gândeşte la ceasul zilei cei înfricoşate; că judecata este fără milă celorce n'au făcut milă. Pentru aceasta milostiveşte-Te spre mine, Mântuitorule, că Tu însuţi eşti Iubitor de oameni.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ceeace eşti uşă înţelegătoare a vieţii noastre, Preacurată Născătoare de Dumnezeu, scoate din primejdii pre ceice aleargă la tine cu credinţă; ca să lăudăm prea sfântă naşterea ta, spre mântuirea sufletelor noastre.

La Cântarea 7, Martirica:

Luminători înţelegători v'aţi arătat, Sfinţilor Mucenici, că aţi împrăştiat negura înşelăciunii prin credinţă. Candelile voastre cele sufleteşti le-aţi luminat şi cu slavă aţi intrat în cămara de nuntă cea cerească împreună cu Mirele. Şi acum rugaţi-vă să mântuească sufletele noastre, rugămu-vă.

Marţi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânde de umilinţă, glasul al 8-lea:

Ca păcătoasa cad înaintea Ta, că să iau iertare şi în loc de mir, lacrimi din inimă aduc Ţie, Hristoase Dumnezeule. Milostiveşte-Te spre mine ca şi spre aceea, Mântuitorule şi dă-mi iertare păcatelor, că strig Ţie ca şi aceea: Scoate-mă din noroiul faptelor mele!

Stih: Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pre mine...

La ziua cea înfricoşată gândind, suflete al meu, priveghiază aprinzându-ţi candela ta, cu untdelemn luminându-o; că nu ştii când va veni la tine glasul ce va să zică: Iată Mirele! Vezi dar, suflete al meu, să nu dormitezi şi vei rămânea afară bătând ca cele cinci fete; ci cu priveghere aşteaptă, ca să întimpini pre Hristos cu untdelemn de ungere şi-ţi va da ţie cămara cea Dumnezeească a slavei Sale.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Întărirea cea neclătită a credinţii şi darul cel scump al sufletelor noastre, pre Născătoarea de Dumnezeu, cu cântări să o slăvim credincioşii, zicând: Bucură-te ceeace ai încăput în pântecele tău piatra vieţii! Bucură-te nădejdea marginilor lumii şi celor necăjiţi sprijineală! Bucură-te mireasă care nu ştii de mire!

La Cântarea 7, Martirica:

Cu lumină cerească se străluceşte astăzi cortul acesta, că într'însul se bucură oştile înge-

reşti, cu cari împreună se veselesc şi cetele dreptilor, întru pomenirea Mucenicilor. Pentru rugăciunile lor trimite, Hristoase, lumii Tale pace şi mare milă.

Miercuri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda Crucii, glasul al 8-lea:

Văzând tâlharul pre Începătorul vieţii pre cruce spânzurând, a zis: De n'ar fi fost Dumnezeu întrupat Carele împreună cu noi S'a răstignit, nu şi-ar fi ascuns soarele razele sale, nici s'ar fi clătit pământul cutremurându-se; ci, Celace toate le rabzi, pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Stih:

Înălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi la aşternutul...

In mijlocul a doi tâlhari, cumpănă dreptăţii s'a arătat crucea Ta; unul adecă pogorîndu-se în iad pentru îngreuerea hulei, iar altul uşurându-se de greşeli spre cunoştinta grăirii de Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, slavă Ţie.

Slavă... Şi acum... a Crucii-Născătoarei de Dumnezeu:

Pre mieluşelul şi păstorul şi Mântuitorul lumii, pre cruce văzându-L ceeace L-a născut, a zis lăcrămând: Lumea se bucură luând mântuire, iară pântecele meu arde văzând răstignirea Ta, care pentru toţi o rabzi, Fiule şi Dumnezeul meu.

La Cântarea 7, Martirica:

In calea cea strâmtă şi cu necazuri, călători neabătuţi v'aţi făcut, Sfinţilor Mucenici, că aţi răbdat valul cel mare al ispitelor şi petrecerea slujitorilor celor fărădetrupuri aţi luat; piatră răbdării şi temelii, bunei credinţe v'aţi arătat; rugaţi-vă lui Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Joi la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezânda Apostolilor, glasul al 8-lea:

Bine eşti cuvântat, Hristoase Dumnezeul nostru, Celace prea înţelepţi pre pescari ai arătat, trimiţându-le lor Duhul Sfânt şi printr'înşii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ţie.

Stih:

In tot pământul a ieşit vestirea lor...

Prosomia: Pre Înţelepciunea şi Cuvântul...

Pre luminătorii şi povăţuitorii lumii, pre ceice au fost începătură mântuirii noastre, pre Dumnezeeştii Ucenici ai Domnului să-i lăudăm, că ne-au strălucit lumină, nouă celorce eram întru întunerec şi tuturor au arătat pre soarele slavei; pentru aceasta şi rătăcirea idolească au pierdut, predicând Treimea într'o Dumnezeire. Deci, să ne rugăm către dânşii: Apostoli ai lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli cereţi celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, ceeace prin înger ai primit bucuria lumii! Bucură-te, ceeace ai născut pre Făcătorul tău şi Domnul! Bucură-te, ceeace te-ai învrednicit a fi Maică lui Hristos Dumnezeu!

La Cântarea 7, Martirica:

Vitejeşte săvârşind călătoria, Mucenicilor, împotriva muncitorilor aţi stătut; că omorîndu-vă trupurile pre pământ, aţi luat vieaţă cerească, Sfinţilor.

Vineri la Utrenie.

După întâia Stihologie, Şezândele Crucii, glasul al 8-lea:

In mijlocul Edemului lemnul a înflorit moarte, iar în mijlocul pământului a odrăslit vieaţă; că mâncând din cel dintâiu, ne-am făcut din nestricăcioşi, stricăcioşi; iară dobândind cel de al doilea, am luat nestricăciune. Că prin cruce ai mântuit ca un Dumnezeu neamul omenesc.

Stih: Inălţaţi pre Domnul Dumnezeul nostru şi vă închinaţi...

In raiu prin pom m'a golit dintâiu vrăjmaşul, pentru mâncarea aducându-mi moarte; iară lemnul crucii s'a înfipt în pământ, aducând îmbrăcăminte de vieaţă oamenilor şi toată lumea s'a umplut de bucurie. Pre aceasta văzându-o înălţată, să strigăm lui Dumnezeu prin credinţă cu un glas, popoare: Plină este de slavă casa Ta!

Slavă... Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre Celce S'a întrupat din curat sângele Tău şi s'a născut din tine, Curată, văzându-L spânzurând pre lemn în mijlocul făcătorilor de rele, te-a durut la inimă şi ca o Maică plângând ai strigat: Vai mie, Fiul meu, ce este această dumnezeească şi nespusă rânduială a Ta, prin carea a înviat făptura Ta? Laud milostivirea Ta!

La Cântarea 7, Martirica:

Omorînd prin înfrânare chipurile şi mişcările patimilor cele ca focul arzătoare, Mucenicii lui Hristos au luat dar a goni boalele celor bolnavi şi a face minuni, vieţuind şi după sfârşit. Cu adevărat minune preaslăvită, că oase goale izvorăsc tămăduiri! Slavă unuia Dumnezeu şi Făcătorului.

Vineri Seara.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm Idiomela zilei, de două ori. Apoi aceste Martirice ale glasului şi de la Mineiu patru. Stihiri Martirice, glasul al 8-lea:

Mucenici ai Domnului, tot locul sfinţiţi şi toată boala tămăduiţi; ci şi acum rugaţi-vă să se mântuească din cursele vrăjmaşului sufletele noastre, rugămu-vă.

Mucenicii Domnului, rugați pre Dumnezeul nostru și cereți sufletelor noastre mulțime de îndurări și curățire de multe greșeli, rugămu-vă.

Mucenicii Tăi, Doamne, uitând cele din viață și nebăgând seamă de munci pentru viața ce va să fie, aceleea moștenitori s'au arătat; pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură. Pentru rugăciunile lor, dărueşte poporului Tău mare milă.

De este vreo cuviință, de este vreo laudă, se cuvine Sfinților; că sabiilor și-au plecat grumazii pentru Tine, Celce ai plecat cerurile și Te-ai pogorît. Vărsatu-și-au sângele pentru Tine, Celce Te-ai micșorat pre Tine însuți și chipul robului ai luat; smeritu-s'au până la moarte, urmând sărăciei Tale. Cu ale cărora rugăciuni, dupre mulțimea îndurărilor Tale, Dumnezeule, milueşte-ne pre noi.

Slavă... a Morților, glasul al 8-lea:

Plâng și mă tânguesc când gândesc de moarte și văd în mormînturi zăcând frumusețea noastră cea zidită dupre chipul lui Dumnezeu, grozavă, înjosită, neavând chip; o minune! Ce taină este aceasta, carea s'a făcut pentru noi? Cum ne-am dat stricăciunii? Cum ne-am înjugat cu moartea? Cu adevărat dupre porunca lui Dumnezeu, precum este scris, a Celuice dă adormiților odihnă.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Impăratul cerurilor, pentru iubirea de oamnei, pre pământ S'a arătat și cu oamenii a petrecut. Că din Fecioară curată trup luând și dintr'însa ieșind cu luarea, un Fiu este îndoit în fire, dar nu în fețe. Pentru aceasta, pre Acesta desăvârșit Dumnezeu și om desăvârșit cu adevărat predicându-L, mărturisim pre Hristos, Dumnezeul nostru. Pre Carele roagă-L, Maică nenuntită, să se miluească sufletele noastre.

Sâmbătă la Utrenie.

După întâia Stihologie, Șezânde Martirice, glasul al 8-lea:

Prosomia: Porunca cea cu tainâ...

Luminători înțelegători v'ați arătat, Sfinților Mucenici, că negura înșelăciunii o ați împrăștiat prin credință și făcliile voastre cele sufletești le-ați aprins și cu mirele întru slavă ați intrat în cămara cerească; și acum rugați-vă să se mântuească sufletele noastre. Stih:

Minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi...

Prosomia: Pre înțelepciunea și Cuvântul...

Luminători pururea luminoși, prin credință v'ați arătat lumii, ca niște Mucenici, puindu-vă toată nădejdea spre Domnul și cu untuldelemn cel înțelegător al Duhului, v'ați luminat Sfinților, candelele voastre cele sufletești. Pentru aceasta v'ați a-

rătat ca pahare duhovnicești, vărsând ca niște ape oamenilor vindecări, prea lăudaților Mucenici. Rugați-vă lui Hristos Dumnezeu, să dăruească iertare de greșeli, celorce prăznuesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Stih:

Sfinților celorce sunt pre pământul Lui...

Omorând prin înfrânare chipurile și mișcările patimilor cele ca focul arzătoare, Mucenicii lui Hristos, au luat dar a goni boalele celor bolnavi și a face minuni, vieţuind și după sfârșit. Cu adevărat minune preaslăvită! că oase goale izvorăsc tămăduiri! Slavă unuia Dumnezeului nostru.

Slavă... a Morților:

Celace prin adâncul înțelepciuni cu iubirea de oameni toate le chivernisești și ceeace este de folos tuturor le dăruești, unule Făcătorule, odihnește Doamne și sufletele adormiților robilor Tăi; că spre Tine nădejdea și-au pus, spre Făcătorul și Ziditorul și Dumnezeul nostru.

Și acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Pre tine zid și liman te avem și rugătoare bine primită către Dumnezeu; pre Carele ai născut, de Dumnezeu Născătoare, ceeace nu știi de mire, a credincioșilor mântuire.

LA HVALITE.

Punem stihirile pre patru. Stihirile martirice glasul al 8-lea. Insăș prosomia:

Ce vă vom numi pre voi Sfinților? Heruvimi? Că pre voi s'a odihnit Hristos; Serafimi? Că neîncetat L-ați slăvit pre El; sau Ingeri? Că de trup v'ați lepădat; au Puteri? Că cu minuni lucrați. Multe sunt numirile voastre și încă mai mari darurile. Rugați-vă, să se mântuească sufletele noastre.

Mult v'ați nevoit, Sfinților, luând bărbățește munci de la cei fărădelege? pre Hristos mărturisind înaintea împăraților și iarăș mutându-vă din vieață, puteri lucrați în lume, tămăduind pre cei bolnavi de patimile lor; rugați-vă, Sfinților, să se mântuească sufletele noastre.

Mucenicii lui Hristos cei nebiruiți, biruind înșelăciunea cu puterea crucii, vă desfătați cu darul vieții veșnice. De îngrozirea tiranilor nu v'ați temut, cu muncile fiind răniți v'ați veselit; și acum sângiurile voastre s'au făcut vindecări sufletelor noastre. Rugați-vă, să se mântuească sufletele noastre.

In zeaua credinții îmbrăcându-vă, bine și cu chipul crucii întrarmându-vă, ostași prea puternici v'ați arătat; tiranilor bărbățește împotrivă ați stat, înșelăciunea diavolului ați surpat; și făcându-vă biruitori, cununilor v'ați învrednicit. Rugați-vă pentru noi, ca să ne mântuim.

Slavă... a Morților:

Moartea Ta, Doamne, s'a făcut pricină nemuririi, că de nu

Te-ai fi pus în mormânt, raiul nu s'ar fi deschis. Pentru aceasta, odihneşte pre ceice s'au mutat, ca un Milostiv.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Acoperământul tău, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, este doctorie duhovnicească, că la dânsul alergând ne mântuim de boalele cele sufleteşti.

LA STIHOVNĂ.

Stihirile morţilor, compuse de Sf. Teofan, glasul al 8-lea:

Prosomia: O preaslăvită minune...

Ca un Impărat mi-ai scris slobozire, sângerându-Ţi cu văpsele roşii, degetele Tale, Stăpâne, şi roşindu-le cu sângele Tău. Pentru aceasta cu credinţă Te rugăm; numără pre ceice s'au mutat la Tine cu cei întâiu născuţi ai Tăi şi bucuriei dreptilor îi învredniceşte.

Stih: Fericiţi sunt pre cari i-ai ales şi i-ai primit, Doamne...

Sfinţitor ai fost ca un om, junghiat ai fost ca un miel, jertfă Te-ai adus Tatălui, scoţând pre om din stricăciune. Deci, ca un Iubitor de oameni, rânduieşte pre ceice s'au mutat în laturea celor vii, unde se varsă râurile desfătării, unde curg izvoarele petrecerii cei deapururea.

Stih: Sufletele lor întru bunătăţi se vor sălăşlui...

Cu adâncul înţelepciunii Tale cei negrăite, hotar pui vieţii; mai înainte vezi celece vor să fie şi la altă vieaţă muţi pre robii Tăi. Deci, pre cari 'i-ai luat, rânduieşte-i la apele odihnii, întru lumina Sfinţilor Tăi, Doamne, unde este glasul bucuriei şi al laudei.

Slavă... a Morţilor

Cuvinte, nevăzut fiind, de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, de pre un scaun, Te-ai arătat cu trup pentru mine omul. Deci, ca un Milostiv şi Iubitor de oameni, luminează cu frumuseţile cuviinţei şi podoabei Tale, pre ceice s'au mutat din vieaţă, Celace eşti începător al vieţii.

Şi acum... a Născătoarei de Dumnezeu:

Ca ceace ai zămislit pre cuvântul cel fără început a lui Dumnezeu Tatăl, cu îndrăzneala ta cea de Maică cu deadinsul roagă-L, să rânduească pre robii tăi unde este dănţuirea neîncetată a celorce se veselesc şi te laudă pre tine, unde sunt strălucirile cele veşnice şi dulcele glas al celorce prăznuesc, de Dumnezeu Născătoare.

SFÂRŞITUL ŞEZÂNDELOR OCTOIHULUI DUPRE CELE OPT GLASURI.

JOI LA CANONUL CEL MARE

Vieața prea cuvioasei Maicii noastre Maria Egipteanca scrisă de Sfântul Sofronie Patriarhul Ierusalimului.

Taina împărătească a o păzi bine este, iară lucrurile lui Dumnezeu a le descoperi și ale vesti, o datorie sfântă este. Drept aceea și eu (zice Sfântul Sofronie) temându-mă să ascund în tăcere cele dumnezeești, aducându-mi aminte de soarta cea îngrozitoare a slugii cei leneșe, carele luând de la Domnul talantul l'a îngropat în pământ și pre cel dat pentru lucrare l-a ascuns nelucrându-l; nu voiu tăcea povestirea aceasta sfântă care a ajuns până la mine; nimeni însă să nu fie necredincios la celece voiu scrie, pre care eu singur le-am auzit, nici să socotească cineva că îndrăznesc a scrie lucruri neadevărate, îndoindu-se de asemenea lucru mare. Să nu-mi fie mie a minți celor sfinte. Iară de vor fi oarecari din ceice vor ceti scrierea mea și de lucrul acesta minunându-se nu vor voi cu lesnire să creadă, milostiv să le fie Domnul și acelora. De vreme ce ei neputința firii omenești cugetând-o socotesc că sunt cu neputință celece pentru oameni preaslăvite se grăesc. Să începem dar povestirea de lucrul acesta prea minunat, care s'a făcut în neamul nostru.

Intr'una din Monastirile Palestinei, a fost un bătrân Ieromonah cu numele Zosimă carele atât era de îmbunătățit și atât de vestit întru fapta bună, cât mulți din monahii cei din Monastirile cele din prinprejur, de multe ori alergau la dânsul ca să audă cuvânt din gura lui. Acesta a petrecut în Monastirea unde trăia, cincizeci și trei de ani și toate nevoințele pusniceștei vieți le-a trecut și toată pravila cea dată de la cei desăvârșit monahi o a păzit și toate aceste făcându-le, nici odinioară n'a fost nebăgător de seamă de învățăturile Dumnezeeștilor cuvinte, ci și culcându-se și sculându-se și în mâini având lucrul și hrană gustând, un lucru avea netăcut și necontenit: de a cânta lui Dumnezeu totdeauna și de a face învățături din Dumnezeeștile cuvinte.

Iară după aceasta turburându-se de oare

care gânduri, socotindu-se întru toate a fi fost desăvârșit și de la alții nici de cum trebuindu-i povățuire, grăia cu gândul întru sineș: Oare este pre pământ vreun monah carele să mă poată folosi pre mine și să-mi arate mie chip de pustnicie, pre care eu nu l-aș fi făcut? Oare afla-se-va în pustie vreun om ca să mă întreacă în fapte bune? Așa gândind Starețul, i s'a arătat îngerul și 'i-a zis: O Zosimà! precum era cu putință unui om te-ai nevoit și bine pustnicească alergare o ai trecut; însă nimenea nu este între oameni, carele s'ar fi arătat pre sineș desăvârșit. Mai multă 'ți este nevoința care 'ți zace înainte pre care tu nu o știi, de cât ceeace ai trecut. Ca să cunoști dară câte căi sunt și altele spre mântuire, ieși din pământul tău, precum Avraam acel vestit între Patriarhi și mergi întru'una din Monastirile ce sunt pre lângă râul Iordanului. Deci, îndată Starețul urmând celuia ce-i grăia, a ieșit din Monastirea întru carea din pruncie se făcuse monah și ajungând la Iordan, a fost povățuit de celace l-a chemat în Monastirea întru care Dumnezeu 'i-a poruncit lui să fie; și bătând cu mâna în poarta Monastirii, a aflat pre monahul carele păzea poarta și aceluia mai întâiu i-a spus pentru sine, iar acela a vestit egumenului, carele primindu-l și văzându-l în chipul monahicesc, a făcut obișnuita închinăciune și rugăciunea cea monahicească și apoi la întrebat: De unde ești frate și pentru ce ai venit la noi, bătrânii și săracii? Iară Zosimà a răspuns: De unde am venit, nu este de nevoie a spune, ci pentru folos, o părinte, am venit! Pentru că am auzit de lucrurile cele mari și vrednice de laudă ale voastre, care pot să împrietenească pre suflet cu Dumnezeu. Iar egumenul i-a zis lui: Singur Dumnezeu, frate, Celce vindecă neputințele sufletului, Acela să ne învețe voile Sale cele Dumnezeești și să ne povățuiască pre toți a face cele folositoare; pentrucă omul pre om nu poate să folosească, dacă nu fiecare va lua aminte de sine totdeauna și trezvindu-se cu Duhul, va lucra cele folositoare, având pre Dumnezeu ajutor. Ci de vreme ce dragostea lui Hristos te-a pornit ca să ne vezi pre noi, săracii bătrâni, petreci cu noi, dacă pentru aceasta ai venit; și pre noi toți ne va hrăni cu darul Sfântului Duh, Păstorul cel bun, carele și-a dat sufletul Său pentru noi.

Acestea zicând egumenul către Zosimà, s'a închinat acela și cerându-și rugăciune și binecuvântare și zicând Amin, a petrecut în Monastirea aceea. Și a văzut acolo pre bătrâni strălucind, cu lucrurile cele bune și cu gândirea de Dumnezeu, cu duhul arzând, Domnului slujind; pentrucă cântarea lor era neîncetată, starea de toată noaptea, având pururea în mâini lucrul și Psalmi în gurile lor; iară cuvinte deșarte nu erau întru dânșii. Grija de câștiguri vremelnice și gâlcevi lumești, nici cu numirea între dânșii nu se cunoștea. Numai una era sârguința și cea întâiu și care a se urma cu sporire de la toți, ca să se aibă pre sineș morți cu trupul. Hrană aveau neîmputinată, pre cuvântul lui Dumnezeu; iară trupul îl hrăneau cu pâine și cu apă, precum fiecăruia îi era înfocarea cea spre dragostea lui Dumnezeu. Pre acestea văzându-le Zosima, se folosia foarte și se întindea spre nevoința ce-i zăcea înainte. Și multe zile trecând, s'a apropiat vremea sfântului marelui post iară porțile Monastirii erau închuiate totdeauna și nici odată nu se deschideau, fără numai când cineva dintre dânșii ar fi ieșit, trimis fiind pentru vre o nevoie de obște; pentru că pustiu era locul acela și nu numai neintrat de alții, ci și neștiut era de mireni.

Și era în Monastirea aceea astfel de rânduială, pentru care Dumnezeu și pre Zosimà l'a adus acolo: în întâia Duminecă a postului, făcea preotul sfânta liturghie și toți se împărtășeau cu prea curatul Trup și Sânge al lui Hristos, Dumnezeul nostru și puțin din bucatele cele pusnicești gustau. După aceea se adunau în biserică și făcând rugăciunea cea cu deadinsul și destule plecări de genuchi, se sărutau unul pre altul bătrânii și fiecarele pre egumenul cu închinăciune, rugându-l pentru binecuvântare și rugăciune, care să le ajute și împreună să călătorească spre nevoința ce le zăcea înainte. Și după ce le făcea acestea, deschideau porțile Monastirii și cântau cu tocmit glas: *Domnul este luminarea mea și Mântuitorul meu de cine mă voiu teme? Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voiu înfricoșa?* Și cealaltă parte a psalmului aceluia sfârșind-o, ieșiau toți în pustie, lăsând numai pre unul sau pre doi frați păzitori Monastirii. Nu ca să păzească averile celece ar fi fost înlăuntru, pentrucă nu era într'însa ceva de a fura tâlharii, ci să nu rămână biserica fără de Dumnezeeasca slujire. Și treceau râul Iordanului. Și

fiecarele își ducea luiș hrană, pre cât putea și voia dupre trebuința cea măsurată a trupului. Unul puțină pâine, altul smochine, altul finice, iar altul linte muiată în apă; iar altul nimica, fără numai trupul său și rasele cu care era îmbrăcăt și se hrăneau, când firea trupului îi silea, cu verdețurile ce creșteau în pustie.

Așa trecând Iordanul, se despărțiau departe de la ei-și și nu vedea unul pre altul cum se postește, sau cum se nevoește. Iară dacă se întâmpla să vadă altul pre prietenul său venind către dânsul, îndată se abătea spre altă parte și singur petrecea cântând lui Dumnezeu totdeauna și foarte puțină hrană gustând în vremea cea rânduită. Deci, așa tot postul săvârșindu-l, se întorceau în Monastire, în Duminecа ceeace este mai înainte de Invierea lui Hristos, întru care a luat biserica a face prăznuire stâlpărilor. Și se întorcea fiecarele avându-și mărturie a ostenelelor sale conștiința sa, care îi mărturisea ce a lucrat. Și nimenea nici de cum nu întreba pre altul, cum și în ce chip și-au săvârșit nevoința ostenelii; pentru că așa era rânduеala Monastirii aceleea.

Deci, atuncea și Zosimà dupre obiceiul Monastirii a trecut Iordanul, puțină oare-ce din hrană ducându-și pentru trebuința trupească și haina cu care era îmbrăcat; iară rândueala sa cea de rugăciune o săvârșia umblând prin pustie și vremea cea de hrană dupre nevoia cea firească cu deadinsul o păzea și puțin dormea, zăcând pre pământ și șezând puțin se odihnea ori unde îl apuca vremea de noapte; și toarte de dimineață iarăș sculându-se, își făcea alergarea sa. Și doria ca să intre în pustia cea mai din lăuntru, nădăjduind că va afla pre cineva din părinți acolo nevoindu-se, de la carele ar fi putut ca să se folosească; și i se adăogea lui dorire spre dorire. Și mergând douăsprezece zile, a stătut puțin în laturi din cale și întorcându se spre răsărit, cânta ceasul al șaselea, făcându-și obișnuitele rugăciuni, pentrucă înceta puțin din călătorie în vremea pravilei sale, în fiecare ceas cântând și închinându-se. Iară când sta cântând, a văzut de partea dreaptă o umbră ca de trup omenesc. Mai întâiu s'a spăimântat, părându-i-se că vede o nălucire drăcească și tremurând s'a însemnat cu semnul crucii, apoi lepădând frica, când își sfârșia rugăciunea s'a întors cu ochii spre amiazăzi și a văzut pre oarecine mergând gol cu trupul și negru de arșița soarelui, perii avându-și pre cap albi ca lâna și scurți cât numai până la grumazi ajungeau. Aceasta văzând Zosimà, a început a alerga spre partea aceea, bucurându-se cu bucurie mare; pentrucă nu văzuse în acele zile vedere omenească, nici altă oare-care vietate. Iar acea vedenie după ce a văzut pre Zosimá de departe, a început a fugi în pustia cea mai adâncă; iară Zosimà ca cum și-ar fi uitat bătrânețile sale și osteneala cea de cale, repede alerga, vrând să ajungă pre ceeace fugea; deci el gonia, iar aceea fugea. Insă a fost alergarea lui Zosimà mai grabnică de cât a aceleea ce fugea.

Iară după ce s'a apropiat cât să se poată auzi glasul, a început a striga Zosimà cu lacrimi, zicând: Pentru ce fugi de mine, bătrânul păcătos, robule al adevăratului Dumnezeu, pentru carele în pustia aceasta petreci? Așteaptă-mă pre mine nevrednicul și neputinciosul! Așteaptă-mă pentru nădejdea răsplătirii ostenelelor tale; stăi și dă mie bătrânului rugăciunea și binecuvântarea ta. Te rog, pentru Dumnezeu, Carele nu s'a îngrețoșat de nimenea. Acestea Zosimá cu lacrimi grăindu-le, s'a mai apropiat de ceeace fugea, alergând spre un loc, unde era un semn de părău uscat. Iară după ce a ajuns la acel loc, ceeace fugea a trecut de ceea parte; iară Zosimá ostenindu se și ne mai putând să alerge, a stătut de ceastă parte de părău și a adaus lacrimi către lacrimi și strigare către strigare. Atuncea trupul acelce fugia, un glas ca acesta a slobozit: Avva Zosimá, iartă-mă pre mine pentru Domnul, că nu pot întorcându-mă să mă arăt ție; că sunt femeie goală, precum mă vezi și având neacoperită rușinea trupească. Ci dacă voești să-mi dai mie femeiei cei păcătoase rugăciunea ta și binecuvîntarea, aruncă ceva din hainele tale ca să-mi acoper goliciunea și întorcându-mă voiu primi rugăciune de la tine.

Atuncea cutremur și frică mare și spaima minții a cuprins pre Zosimá, căci a auzit numindu-l pre nume, aceea care nici odată nu-l văzuse și de carele nici odinioară nu auzise și a zis întru sine: De n'ar fi fost aceasta înainte văzătoare, nu m'ar fi numit pre nume și a făcut degrab ceeace i se zisese lui, desbrăcând de pre sine o haină veche și ruptă pre care o purta, o a aruncat la dânsa întorcându-se cu fața despre dânsa.

Iar aceea luându-o, și-a acoperit partea trupului care se cădea să o acopere mai mult de cât pre celelalte părți, pre cât era cu putință încingându-se și întorcându-se spre Zosimá, a zis către dînsul: Pentru ce ai voit tu Avva Zosimá, să vezi o femeie păcătoasă? Ce-ți trebuia să auzi de la mine sau ce să te înveți, că nu te-ai lenevit a suferi atâta osteneală? Iar el aruncându-se la pământ, cerea ca să ia binecuvântare de la dânsa. Asemenea și aceea s'a aruncat pre sineși și zăceau amândoi pre pământ, cerând unul dela altul binecuvîntare și nimic nu se putea auzi de la amândoi grăindu-se, fără numai, binecuvintează! Iară după multă vreme a zis femeia către Zosimá: Avva Zosimá: Ție nu se cade să mă binecuvintezi și rugăciuni să faci, pentru că tu ești cinstit cu vrednicia preoției și de mulți ani stând înaintea Sfântului Altar, aduci Domnului darurile dumnezeeștilor Taine. Aceste cuvinte spre mai mare frică au pornit pre Zosimá și tremurând bătrânul, se uda cu lacrimi și suspina. Apoi a grăit către dânsa cu prea ostenită și obosită răsuflare: O, Maică duhovnicească! Tu de Dumnezeu te-ai apropiat și cu mai multă parte te-ai omorît lumii; apoi, văd în tine o dăruire care este dată ție mai mult de cât altora, că m'ai numit pe nume și preot m'ai numit pre mine, pre carele nici odată nu m'ai văzut. Deci tu, mai ales binecuvintează-mă pentru Domnul, și'mi dă rugăciunea, mie celui ce-mi trebuește a ta desăvârșire. Primind în fine aceea stăruința bătrânului, a zis: Bine este cuvântat Dumnezeu, Celce voește mântuirea sufletelor omenești. Iară Zosimá, zicând: Amin, s'au sculat amândoi de la pământ. Apoi aceea a zis către bătrânul: Pentru ce ai venit o, omule al lui Dumnezeu la mine păcătoasa? Pentru ce ai voit ca să vezi o femeie goală, care n'are nici o faptă bună? Poate că darul Sfântului Duh te-a îndemnat să vii să săvârșești oarecare slujbă trupului meu la vreme de trebuință.

Deci, spune-mi, părinte, cum viețuesc acum creștinii? Cum stau Sfintele Biserici? Iar Zosimá a răspuns: Cu rugăciunile voastre cele Sfinte, pace a dăruit Dumnezeu. Primește însă rugămintea nevrednicului bătrân și te roagă Domnului și acum pentru toată lumea și pentru mine păcătosul, ca să nu-mi fie fără de roadă umblarea prin pustia aceasta. Iar aceea a răspuns către dânsul: Ție mai ales se cade Avva Zosimá să te rogi pentru mine și pentru toți; că spre aceasta și rânduit ești. Insă de vreme ce datori suntem a face ascultare, deci ceeace mi se poruncește voiu face. Aceasta zicând, s'a întors spre răsărit și ridicându-și ochii în sus și mâinile înălțându-și, a început a se ruga încet și nu se auziau cuvintele ei; cel puțin Zosimá n'a înțeles nimic, ci sta tremurând, căutând în jos și nimic grăind; însă se jura, pre Dumnezeu puind martor: *Că în vremea când zăbovia aceea la rugăciune, ridicându-mi puțin ochii de la pământ, o am văzut înălțată ca de un cot de la pământ, și în aer stând și rugându-se.* Și aceasta dacă o a văzut Zosimá, s'a cuprins de frică, s'a aruncat la pământ și cu lacrimile udându-se, nimica nu zicea, fără numai: Doamne milueste! crezând că acea arătare nu este în trup, ci o nălucă. Și întorcându-se aceea, a ridicat pre bătrânul și 'i-a zis: Pentru ce Avva Zosimá te turbură gândurile, zicându-ți: Că duh sunt și rugăciunea o prefac. Rogu-te, părinte fericite, să fii încredințat, că sunt o femeie păcătoasă, îngrădită cu sfântul botez și nu sunt duh, ci pământ, praf și cenușă și cu totul trup, nimic duhovnicesc cândva gândind. Și acestea zicând și-a însemnat cu semnul crucii fruntea, ochii, gura și pieptul, zicând așa: Dumnezeu să ne ferească de cel viclean și de cursele lui, că multe sunt războaele lui asupra noastră.

Acestea auzindu le și văzându-le bătrânul, a căzut la picioarele ei, zicând cu lacrimi: Juru-te pre tine cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, adevăratului Dumnezeu, Celce S'a născut din Fecioară, pentru Carele porți goliciunea aceasta și pentru Carele atâta ți-ai omorît trupul, să nu ascunzi de mine viața ta, ci toate să-mi spui mie, ca slăvirile lui Dumnezeu arătate să le faci. Spune-mi mie toate pentru Dumnezeu, că nu pentru laudă mi le vei spune, ci ca să-mi arăți cele pentru tine mie păcătosului și nevrednicului. Pentrucă cred Dumnezeului meu, Căruia viețuești, că pentru aceasta sunt trimis în pustia aceasta, ca pre toate ale tale arătate să le facă Dumnezeu. Că nu poate puterea noastră să se împotrivească judecăților lui Dumnezeu. Că de n'ar fi fost cu plăcere lui Hristos Dumnezeului nostru, ca să fii știută tu și nevoințele tale, nu te-ar fi arătat mie și pre mine nu m'ar fi întărit pre atâta cale, carele nici odinioară nu voiam, nici puteam să ies din chilia mea. Acestea și mai multe

zicându-le Zosimá, aceea l-a ridicat, zicând către dânsul: Mă rușinez părinte, iartă-mă! o groază este a-ți spune lucrurile mele; ci de oarece trupul meu gol l-ai văzut, îți voiu goli și lucrurile mele, ca să cunoști de câtă rușine și înfruntare este plin sufletul meu. Nu pentru vreo laudă precum singur ai zis, îți voiu spune ție istoria mea; că pentru ce mă voiu lăuda fiind vas ales al diavolului? Mă mai gândesc că de voiu începe povestirea cea pentru mine, vei fugi de la mine, precum fuge cineva de un șarpe, nesuferind să auzi cu urechile lucrurile cele necuvioase ale mele, pre care eu nevrednica le-am făcut. Insă îți voiu spune, neascunzând nimic, ci rogu-te pre tine mai întâiu, să nu încetezi a te ruga pentru mine, că să aflu milă în ziua judecății. Iară bătrânul dorind să știe viața ei și ne oprit lăcrămând, a început aceea a povesti așa cele pentru dânsa:

Eu, părinte, sunt născută în Egipt și când eram de doisprezece ani și încă trăind părinții mei, m'am lepădat de dragostea lor, m'am dus în Alexandria și după ce mai întâiu mi-am stricat fecioria, am început a face păcatul, neoprită și nesățioasă. Mă rușinez și a gândi, nu numai a le spune cu deamăruntul; dară voiu spune mai degrab ceeace este mai de nevoie, ca să-mi știi neoprirea trupului meu: Șaptesprezece ani și mai mult am făcut curvie întru popor, nu pentru daruri sau pentru oarecare plăți, că n'am voit să iau nimic de la cei ce-mi da; iar aceasta o făceam ca mai mulți să alerge la mine în dar și să-mi împlinească pofta trupească. Și să nu socotești că eram bogată și de aceea nu luam, că întru sărăcie vieţuiam și de multe ori flămânzind, cu furca torceam, iar aprindere de poftă aveam fără saţiu, ca totdeauna să mă tăvălesc în noroiul păcatului. Pentru că aceea mi se părea că este și viața, ca totdeauna să întinez firea mea cea slabă.

Deci, așa vieţuind, am văzut odată pre vremea secerișului popor mult de bărbați, Liviani și Egipteni mergând spre Mare și am întrebat pre oarecine ce s'a întâmplat lângă mine: Unde se duc bărbații aceștia așa cu grabă? Iar acela mi-a zis: La Ierusalim, pentru înalțarea cinstitei și de viață făcătoarei cruci, care în curând se va prăznui. Și am zis către dânsul: Dar oare mă vor lua și pre mine, dacă m'ași duce cu dânșii? Iar acela mi-a răspuns: Dacă ai chirie și hrană, nimenea nu te poate opri. Și am zis către dânsul: Cu adevărat frate, n'am nici chirie nici hrană, ci voiu merge și voiu intra într'o corabie cu dânșii și mă vor hrăni ei: Pentru că 'mi voiu da trupul meu în loc de chirie, că pentru aceasta voiesc să merg cu dânșii. Ți-am spus părinte Zosimà nu mă sili să-mi mai spun rușinea mea, că mă spăimântez, știe Domnul, că spurc și însuș aerul cu cuvintele mele! Iară Zosimà cu lacrimi udând pământul, a răspuns către dânsa: Spune pentru Domnul, o Maica mea spune și nu înceta de povestirea aceasta care-mi este de folos. Iar ea către cele de mai sus a ados: Deci, acel tânăr auzind nerușinarea spurcatelor mele cuvinte, cuprinzându-se de râs s'a dus. Iar eu lepădându-mi furca, am alergat spre Mare, unde am văzut pre ceice alergau; acolo am observat vreo zece bărbați care stau lângă Mare, tineri cu trupurile cari mi s'au părut a'mi fi de ajuns spre pofta mea; las că mai intrase și alții mai înainte în corabie. Eu dupre obiceiul meu cu nerușinare sărind între dânșii: Luați-mă le-am zis și pre mine, ori unde veți merge! Pentrucă nu mă voiu afla vouă neplăcută! Încă și alte spurcate cuvinte zicând, 'i-am pornit pre toți spre râs. Iar aceia văzându-mi nerușinarea, luându-mă m'au dus în corabia lor și îndată am început a înota. Iară celece de aicea am făcut, cum le voiu spune ție, o omule al lui Dumnezeu? Ce fel de limbă le va grăi, sau ce auz le va primi, acele lucruri rele ale mele care le-am făcut pre cale și în corabie? Cum și pre ceice nu voiau, eu ticăloasa 'i-am silit la păcat! Să mă crezi părinte, că mă spăimântez, cum a suferit Marea desfrânarea mea! Și cum nu și-a căscat pământul gura sa și în iad nu m'a cufundat de vie, pre mine ceeace am vânat atâtea suflete cu latul morții! Ci socotesc că Dumnezeu căuta pocăința mea, El, Celce nu voește moartea păcătosului, ci așteaptă cu îndelungă răbdare întoarcerea lui.

Așa și cu acest fel de sârguință m'am suit în Ierusalim și câte zile mai înainte de serbare am petrecut acolo, tot cele de asemenea cu cele de dintâiu am făcut, ba încă și mai rele. Pentrucă nu eram îndestulată cu tinerii ce au fost cu mine în corabie și pe cale, ci și pre alții mulți și cetățeni și străini, spre acea spurcăciune îi adunam. Iară după ce a sosit serbarea sfintei înălțări a cinstitei Cruci, eu ca și mai înainte umblam înprejur vânând sufletele

tinerilor. Văzând foarte de dimineață pre toți cu un gând alergând la biserică, m'am dus și eu și am alergat la ceice alergau și am intrat cu dânșii în pridvorul Bisericii. Și dacă a sosit ceasul Sfintei înălțări a cinstitei Cruci a Domnului și eu silindumă să intru în Biserică cu poporul, mă îndesam, dar înapoi silită și împinsă eram; și înghiesuindu-mă cu multă osteneală și silă, m'am apropiat de ușa Bisericii și eu ticăloasa. Iară după ce am păsit pre pragul ușii, alții, toți fără de oprire intrau, iară pre mine oarecarea putere dumneezească mă opria, ne lăsându-mă să intru; și iarăș m'am încercat, dàr înapoi m'am împins și numai eu singură stam în pridvor lepădată; și părându-mi-se că din slăbiciunea femeiască mi se întâmplă aceasta, iarăș când intrau alții, mă amestecam și mă sileam să intru; ci m'am ostenit în zadar. Pentrucă iarăș când pciorul meu cel păcătos s'a atins de prag, Biserica pre toți îi primea neoprind pre nimenea, numai pre mine, ticăloasa, nu mă primia; ci ca o mulțime de oaste spre aceasta rânduită ca să-mi oprească intrarea, așa oarecarea năpraznică putere mă opria și iarăș m'am aflat în pridvor. Astfel de trei și de patru ori pătimind, ostenindu-mă și nimic sporind, am slăbit și mai mult n'am putut să mă mai amestec cu ceice intrau și întru rușine și desnădăjduire fiind, m'am depărtat și stam într'un unghiu al pridvorului Bisericii. Aici abia mi-am venit în simțire, ca să înțeleg care era pricina care mă opria a vedea lemnul cel de viață făcător al Crucii Domnului; pentrucă se atinsese de ochii inimii mele lumina înțelegerii cei mântuitoare, porunca Domnului cea strălucită, care luminează ochii cei sufletești, arătându-mi că tina lucrurilor mele îmi oprește intrarea în Biserică. Deci, am început a plânge și a mă tângui, în piept a mă bate și a scoate suspinuri dintru adâncul inimii. Așa plângând la locul la care stam, am văzut sus icoana prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu stând la perete și am zis căutând la dânsa, cu ochii și cu mintea fără de abatere: O Fecioară, Stăpână, ceeace ai născut cu trup pre Dumnezeu Cuvântul! Știu cu adevărat, că nu este cu cuviință nici cu plăcere ție, ca să privesc eu, păcătoasa, cea atât de necurată și spurcată, spre cinstită icoana ta, ceeace ai trupul și sufletul curat și nevinovat. Și cu dreptate este ca eu urâtă și lepădată să fiu despre tecioreasca ta curăție; dar auzind că pentru aceasta Dumnezeu s'a făcut om, pre Carele L-ai născut, ca să cheme pre cei păcătoși la pocăință, ajută-mi mie ceeace numai eu n'am de la nimenea ajutor; poruncește să-mi fie și mie neoprită intrarea în Biserică și nu mă lipsi de a vedea cinstitul lemn, pre carele cu trupul S'a pironit Dumnezeu cel născut din tine, Carele și-a dat sângele Său pentru a mea mântuire. Poruncește, o Stăpână, ca și mie nevrednicei să mi se deschidă ușa spre închinarea dumnezeeștii cruci; și să-mi fii mie Tu chezășuitoare prea vrednică de credință către Celce S'a născut din tine, că de acum nu-mi voiu mai spurca trupul nici cu un fel de păcat; ci, după ce voiu vedea lemnul cel Sfânt al Crucii, Fiului Tău, mă voiu lepăda cu totul de lume și cele din lume și mă voiu duce ori unde mă vei povățui tu, ca o chezășuitoare a mântuirii mele. Acestea zicându-le și luând o adeverire oarecare cu credința aprinzându-mă și cu nădejdea cea spre milostivirea Născătoarei de Dumnezeu întărindu-mă, m'am pornit din locul acela și ducându-mă iarăș la ceice intrau în Biserică, m'am amestecat printr'înșii și acum nimenea nu era să mă împingă în laturi și nimica nu mă opria să mă apropiu de ușile prin cari se intra în Biserică. Atunci m'a cuprins frică și spaimă și cu totul tremuram și mă sbuciumam. Apoi ajungând la ușile acelea care mi se închiseseră, fără de osteneală am intrat înlăuntru în Biserică și cinstitul și de viață făcătorul lemnul Crucii m'am învrednicit a-l vedea; am cunoscut și tainele lui Dumnezeu, cum că gata este să primească pre ceice se pocăesc; și căzând la pământ, m'am închinat cinstitului lemnului Crucii, l-am sărutat cu frică și am ieșit grăbindu-mă spre chezășuitoarea mea.

Și ajungând unde era sfânta icoană a chezășuitoarei mele scrisă cu mâna și plecând genuchile, m'am închinat Pururea Fecioarei și aceste cuvinte am zis: O! pururea fericită Fecioară Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, de vreme ce atâta iubire de oameni ai arătat spre mine și nu te-ai îngrețoșat de nevrednicele mele rugăciuni, acum vremea este, Stăpână, să împlinesc aceeace prin chezășuirea ta m'am făgăduit; acum ori unde voești povățuește-mă pre mine și să-mi fi mie de aicea înainte învățătoare spre mântuire, povățuindu-mă la

calea pocăinții. Acestea grăindu-le am auzit un glas de departe strigând: De vei trece Iordanul, bună odihnă vei afla!

Auzind aceasta și crezând că pentru mine a fost glasul, cu lacrimi am strigat către icoana Născătoarei de Dumnezeu: Stăpână, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, nu mă lăsa pre mine! Și așa am ieșit din pridvorul Bisericii și am plecat cu grabnică alergare. Și mergând eu, m'a văzut oarecine și mi-a dat trei bani, zicându-mi: Primește acestea o Maică; iar eu primindu-i, am cumpărat cu dânșii trei pâini. Și am întrebat pre vânzătorul de pâine: Care este calea spre Iordan? Și înștiințându-mă de poarta cetății carea este spre aceea parte, am ieșit și am sfârșit ziua aceea în călătorie. Al treilea ceas din zi era, când m'am învrednicit a vedea Cinstita și Sfânta Cruce a lui Hristos și soarele acum spre apus plecându-se, am ajuns la Biserica Sfântului Ioan Botezătorul, carea era aproape de Iordan, întru care închinându-mă, îndată m'am pogorît în Iordan și spălându-mi din Sfintele acelea ape mâinele și fața am mers iarăș în Biserică, m'am împărtășit cu prea cinstitele și de viață făcătoarele Taine ale lui Hristos și după aceasta am mâncat jumătate dintr'o pâine și am băut din apele Iordanului și pre pământ m'am odihnit în noaptea aceea. Și a doua zi dimineața aflând acolo o luntre mică, am trecut de ceastă parte de Iordan și iarăș m'am rugat povățuitoarei mele Născătoarei de Dumnezeu, să mă conducă unde îi este cu bună plăcere. Deci, am venit în pustiul acesta și de atuncea și până astăzi m'am depărtat fugind și aicea m'am sălășluit, așteptând pre Dumnezeu, Celce mă mântuește de neputința sufletului și de vifor, pre mine ceea ce mă întorc către Dânsul. Iară Zosimă a zis către dânsa: Câți ani sunt, o doamna mea, de când locuești în pustia aceasta? Iar ea a răspuns: Socot că sunt patruzeci și șapte de ani de când am ieșit din sfânta cetate. Iară Zosimă 'i-a zis: Și ce afli spre hrană, doamna mea? Iar ea a zis: Acele două pâini și jumătate le-am adus trecând Iordanul, cari pre încet uscându-se s'au împietrit, din cari câte puțin în câțiva ani gustând, le-am sfârșit. Și 'i-a zis Zosimă: Dar cum fără primejdie ai suferit atâta vreme, nici o schimbare protivnică turburându-te pre tine? Răspuns-a aceea: M'ai întrebat acum Avva Zosimă ceva, de care mă spăimântez să-ți spun; pentrucă de-mi voiu aduce aminte de atâtea supărări și nevoi, pre care le-am suferit și de gândurile cele cumplite, care m'au turburat, mă tem nu cumva iarăș de dânsele să mă cuprind. Iarăș a zis către dânsa Zosimă: Să nu lași nimic, o Stăpâna mea, care să nu-mi spui mie, pentrucă odată de aceasta te-am întrebat pre tine, că adecă toate cu deamăruntul să mi le arăți.

Iar ea a zis către dânsul: Crede-mă Avva Zosimă, că șaptesprezece ani am petrecut în pustia aceasta, luptându-mă ca cu niște fiare cumplite, cu ale mele nebunești pofte. Căci când începeam să gust hrană, îmi venia dor de carne și de pește, de care aveam eu în Egipt. Incă doriam și de băutura vinului, pentrucă mult vin beam în lume fiind, iar aicea și apă nici de cum având, cumplit mă ardeam de sete și cu nevoie răbdam. Mi se făcea încă dor de cântece lumești, care foarte mă turburau și cu care mă deprinsesem. Atunci îndată lăcrămând și în piept bătându-mă, îmi aduceam aminte de tăgăduințele, care le-am făcut, când am ieșt la pustia aceasta și mă făceam cu gândul înaintea icoanei Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu, chezășuitoarei mele și înaintea ei plângeam, rugând-o ca să gonească de la mine acele gânduri, ce așa îmi turburau ticălosul meu suflet. Iară după ce deajuns plângeam și în piept cu osârdie mă băteam, atuncea vedeam o lumină care de pretutindenea mă strălucia și simțeam o alinare, care mă scotea din întreite valuri. Iară gândurile care iarăș mă împingeau spre păcat, cum ți le voiu spune părinte? Iartă-mă! Pentrucă foc se aprindea înlăuntru inimii mele cei pătimașe și de pretutindenea mă ardea și spre pofta amestecării mă silea. Iară când îmi venea un gând ca acesta mă aruncam la pământ și cu lacrămi mă udam, socotind că stau înaintea chezășuitoarei mele, care 'mi judeca călcarea mea de așezământ; și nu mă sculam de la pământ ziua și noaptea, până ce lumina acea dulce îmi strălucea mie și gonia gândurile celece mă turburau pre mine. Așa am săvârșit șaptesprezece ani, pătimind nenumărate nevoi. Iară de atuncea până astăzi ajutătoarea mea întru toate, Născătoarea de Dumnezeu, la toate ca de mână mă povățuește.

Și a zis Zosimă către dânsa: Dar n'ai mai avut trebuință după aceea de hrană

sau de îmbrăcăminte? Iar ea a răspuns: Pâinile acelea sfârșindu-le în șeaptesprezece ani, după aceea mă hrăniam cu verdețurile ce se află în pustia aceasta; iar îmbrăcămintea, pre care o am avut, trecând Iordanul, învechindu-se s'a stricat și multă nevoie de ger și de arșiță am răbdat, cu arșița arzându-mă și cu gerul înghețându-mă și tremurând, în cât de multe ori căzând la pământ, zăceam cu totul nemișcată, cu multe și de multe feluri de nevoi și cu ispite fără de număr luptându-mă. Iară de atuncea și până astăzi puterea lui Dumnezeu cea în multe chipuri, a păzit păcătosul meu suflet și pre smeritul trup. Pentru că gândind numai, din ce feluri de răutăți m'a scăpat Domnul, hrană neîmputinată îmi câștigam prin nădejdea mântuirii mele; că mă hrănesc și mă acoper cu cuvântul lui Dumnezeu, care cuprinde toate; că nu numai cu pâinea va trăi omul. Și câți nu aveau acoperământ, în piatră sau îmbrăcat, pre cât timp s'au desbrăcat de îmbrăcămintea păcatului. Auzind Zosimă că și de cuvinte din Scriptură pomenește, de la Moisi și de la Profeți și din cartea Psalmilor, a zis către dânsa: Dar Psalmi și alte Scripturi învățat-ai, o Stăpână? Iar ea auzind aceasta, a zâmbit și a zis către dânsul: Crede-mă, omule, că n'am văzut alt om, de când am trecut Iordanul, fără numa fața ta astăzi și nici fiară, nici altă jivină n'am văzut; iară carte nici odată nu m'am învățat, nici pre altul cetind s'au cântând n'am auzit. Ci cuvântul lui Dumnezeu cel viu și lucrător învață pre om cunoștința. Până aicea este sfârșitul povestirii cei pentru mine.

Deci, acum juru-te pre tine cu întrupa-rea Cuvântului lui Dumnezeu, să te rogi pentru mine păcătoasa. Aceasta zicându-le aceea și cuvântul sfârșindu-l, s'a pornit bătrânul să i se închine și cu lacrimi a strigat: Binecuvântat este Dumnezeu, Celce face lucruri mari și înfricoșate, slăvite și minunate și negrăite, cărora nu este număr! Binecuvântat este Dumnezeu, Celce mi-a arătat mie, câte dărueste celorce se tem de El! Cu adevărat nu părăsești pre cei ce Te caută pre Tine, Doamne! Iar ea apucând pre bătrânul, nu l'a lăsat să se închine ei și a zis către dânsul: Acestea toate, pre care le-ai auzit, Părinte, juru-te pre tine cu Iisus Hristos, Dumnezeu Mântuitorul nostru, ca nimănui, să nu le spui, până ce Dumnezeu mă va lua de pre pământ. Iar acum dute cu pace și în anul viitor iar mă vei vedea, păzindu-ne Dumnezeescul dar. Insă să faci pentru Domnul aceasta care acum îți voiu spune ție, rugându-mă: In postul anului viitor să nu treci Iordanul, precum v'ați obișnuit a face în Monastire. Iară Zosimă se minună auzind, că și rânduiala Monastirii 'i-a spus și nimic alt nu grăia, fără numai: Slavă lui Dumnezeu, Celuice a dat atâtea de mari daruri celorce-L iubesc pre El! Iar aceea i-a zis lui: Să rămâi dar, precum îți grăesc ție Avva, în Monastire; că de ai și vrea să ieși nu-ți va fi cu putință. Iar în sfânta și marea Joi în seara Cinii cei de taină a lui Hristos, să iai din făcătorul de viață Trup și Sânge al lui Hristos, Dumnezeului nostru, într'un vas sfânt vrednic de o Taină ca aceasta și să-mi aduci și să mă aștepți pre mine de ceea parte de Iordan, care este aproape de locuința lumească, ca venind să mă împărtășesc cu darurile cele de viață făcătoare; pentrucă de când m'am împărtășit cu dânsele în biserica Mergătorului-înainte, mai înainte de a trece Iordanul, până acum sfințenia aceea nu o am câștigat. Iară acum cu osârdie o doresc și mă rog ție, ca să nu treci cu vederea rugăciunea mea, ci cu adevărat să-mi aduci mie acele făcătoare de viață Dumnezeești Taine, în ceasul întru care Domnul a făcut părtași Cinei cei Dumnezeești pre Ucenicii Săi. Iară lui Ioan, egumenul Monastirii în care locuești să-i spui, să-și ia aminte de sineș și de turma sa; pentrucă oarecare lucruri se fac acolo, cărora le trebuie îndreptare. Insă voesc nu acum să-i spui lui aceea, ci când Domnul îți va porunci ție. Acestea zicându-le și rugăciune pentru sineș de la Starețul cerând, s'a depărtat întru cea mai din lăuntru pustie. Iară Zosimă s'a închinat până la pământ și a sărutat locul unde au stătut urmele picioarelor ei, dând laudă lui Dumnezeu și s'a întors lăudând și binecuvântând pre Hristos, Dumnezeul nostru. Și trecând pustia aceea, a mers în Monastire, în ziua întru carea se obișnuise a se întoarce frații ceice petreceau într'însa și întru acel an le-a tăcut pre toate, neîndrăznind să spue nimănui celece văzuse. Iar întru sineș se ruga lui Dumnezeu, ca să-i arate lui iarăș fața cea dorită; și se mâhnia și se întrista, gândind la lungimea anului, căci ar fi voit să fie numai o zi anul acela de ar fi fost cu putință.

Iară când s'a apropiat întâia Duminecă a sfântului marelui post, îndată dupre obiceiul și rândueala Monastirii, făcând rugăciune ceilalți toți frații, cântând au ieșit în pustie, iară Zosimă bolnav fiind, nevoie a fost ca oprindu-se să rămână în Monastire. Și și-a adus aminte acela de cuvioasa ce 'i-a zis, că și vrând tu să ieși din Monastire, nu-ți va fi cu putință. Dar nu după multe zile sculându-se din boală, petrecea în Monastire. Iară după ce s'a întors frații și s'a apropiat seara Cinei cei de Taină a lui Hristos, a făcut Zosimà ceeace i se poruncise. A pus într'un pahar mic din preacuratul Trup și Sânge al lui Hristos, Dumnezeului nostru, a pus într'o coșniță și puține smochine uscate, finice și puțină linte muiată în apă și s'a dus într'o seară foarte târziu și a șezut pre malul Iordanului așteptând pre Cuvioasa. Și zăbovindu-se Sfânta, Zosimà n'a dormitat, ci cu neabatere privia spre pustie, așteptând ca să vadă pre cea cu osârdie dorită. Și grăia întru sineș Starețul: Au doară nu cumva nevrednicia mea o a oprit să vină? Sau venind și neaflându-mă pre mine s'a întors? Și așa cugetând, a suspinat și a lăcrămat și ochii la Cer ridicându-și, se ruga lui Dumnezeu, grăind: Nu mă lipsi pre mine, Stăpâne, ca să văd iarăș fața aceea, pre carea a o vedea m'ai învrednicit; că să nu mă duc deșert, purtându-mi păcatele mele spre mustrarea mea. Așa cu lacrimi rugându-se, a trecut la altă gândire, zicând întru sineș: Dară ce va fi, de va și veni, că luntre nu este și cum va trece Iordanul și la mine nevrednicul cum va veni? Vai de nevrednicia mea! Vai mie, cine m'a făcut să mă lipsesc de un bine ca acesta! Așa gândind bătrânul, iată cuvioasa a venit și a stătut de ceea parte de râu de unde venea. Iară Zosimà s'a sculat, bucurându-se și veselindu-se și slăvind pre Dumnezeu. Ci încă cu gândul se lupta, cum că nu va putea aceea să treacă Iordanul. Și o a văzut pre ea însemnând Iordanul cu semnul Crucii și odată cu acea însemnare s'a suit sfânta pre apă și umblând pre deasupra apei, venea la dânsul. Iar acela a vrut să se închine ei, ci aceea l-a oprit când călătoria încă pre apă, zicându-i: Ce faci Avva, Preot fiind și purtând dumnezeeștile Taine? Iar el a ascultat-o și ea pogorându-se de pre apă, a zis către bătrânul: Binecuvintează părinte, binecuvintează! Iar el răspunzând cu cutremur, a zis: Cu adevărat Dumnezeu nemincinos este, Celce a făgăduit ca să asemeneze lui pre aceia, cari se curățesc pre sineș dupre putere. Slavă Ție, Hristoase Dumnezeul nostru, Celce mi-ai arătat prin roaba Ta aceasta, cât sunt de departe de la măsura desăvârșirii!

Aceasta zicând, l-a rugat aceea ca să-i cetească Simbolul sfintei credințe: *Cred întru unul Dumnezeu;* și rugăciunea Domnului: *Tatăl nostru carele ești în Ceruri.* Și sfârșindu-se rugăciunea, s'a împărtășit Sfânta cu preacuratele și de viață făcătoarele lui Hristos Taine și dupre obiceiu a sărutat pre bătrânul. După aceea, ridicându-și mâinile la cer, a suspinat, a lăcrămat și a strigat: Acum slobozește pre roaba Ta Stăpâne, dupre cuvîntul Tău în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta. Și a zis către bătrânul: Iartă-mă Avva Zosimà, încă și altă dorire a mea să o împlinești: Mergi acum la Monastirea ta, cu pacea lui Dumnezeu fiind păzit; iar în anul viitor, să vii iarăș la acelaș pârău, unde întâiu cu tine am vorbit; să vii dar, să vii pentru Domnul și iarăș mă vei vedea pre mine, precum va voi Domnul. Iar el a zis către dânsa: Aș fi voit, de ar fi fost cu putință, în urma ta să umblu și să văd cinstită fața ta; ci mă rog să faci ceeace voiu cere de la tine eu bătrânul: Gustă puțin din hrana pre carea o am adus aicea. Și aceasta zicând, 'i-a arătat ei cele ce adusese în coșniță. Iar ea cu vârfurile degetelor atingându-se de linte și ca trei grăunțe luând, la gura sa le-a adus și a zis: Destul este aceasta darului celui duhovnicesc, care păzește firea sufletului nespurcată. Și iarăș a zis către bătrânul: Roagă-te Domnului pentru mine, părinte al meu, roagă-te, aducându-ți aminte totdeauna de a mea ticăloșie. Iar el s'a închinat înaintea picioarelor ei și o poftia să se roage lui Dumnezeu pentru Biserici și pentru împărați și pentru dânsul. Și aceasta cerându-o cu lacrimi, o a lăsat să se ducă, singur suspinând și tânguindu-se; pentrucă nu îndrăznia să o oprească pre ea mai mult, că de ar fi și voit, ne oprită era. Iar aceea iarăș însemnând Iordanul, a trecut pre deasupra apei, ca și mai înainte; iară bătrânul s'a întors, cuprins de bucurie și de frică și se defăima pre sine și-i era jale, că nu știa numele cuvioasei; nădăjduia însă să o câștige aceasta în anul viitor.

Trecând anul, a mers Zosimà iarăș în

pustie, toate împlinindu-le dupre obiceiu și alerga spre acea prea luminată vedenie. Și trecând lungimea pustiei și ajungând la oarecare semne, care îi arătau locul cel căutat, privia în dreapta și în stânga și în toate părțile căuta cu ochii, ca un vânător prea iscusit, unde și-ar fi putut câștiga vânatul cel plăcut. Iară după ce de nicăiri n'a văzut așa ceva mișcându-se, a început a se uda pre sineș cu lacrimile și ridicându-și la Cer ochii, se ruga lui Dumnezeu, zicând: Arată-mi, Doamne, comoara Ta cea nefurată, pre carea în pustia aceasta o ai ascuns! Arată-mi rogu-mă pre îngerul cel în trup, căreea a se asemăna nu este vrednică toată lumea. Așa rugându-se, a ajuns la locul pre care pârâul acela îl însemna și stând pre marginea aceluia, a văzut spre partea ce era spre răsărit pre cuvioasa moartă zăcând, cu mâinile strânse precum se cădea și cu fața întoarsă spre răsărit. Spre carea alergând, picioarele fericitei cu lacrimile sale le-a spălat, pentrucă n'a îndrăznit a se atinge de vreo altă parte a trupului. Și plângând mult și Psalmii cei cuviincioși la trebuința vremii aceleia cetindu-i, a făcut rugăciunea cea de îngropare și zicea întru sineș: Oare îngropa-voiu trupul cuvioasei, sau doară nu-i va fi plăcut fericitei un lucru ca acesta? Și acestea în gândul său socotindu-le, a văzut lângă capul ei pre pământ închipuită scrisoarea aceasta: *Ingroapă Avva Zosimă la acest loc trupul smeritei Mariei. Dă țărâna țărânei și te roagă Domnului pentru mine, ceeace am răposat în luna lui Farmutie egipteneșle, iară greceșle Aprilie întâiu, în chiar noaptea mântuitoarelor Patimi ale lui Hristos, după împărtășirea Dumnezeeștii Cinei cei de Taină.*

Această scrisoare cetindu-o bătrânul, mai întâiu gândia, cine este celce a scris? Pentrucă ea, pre cum zicea, nu știa carte. Insă s'a bucurat foarte, că s'a înștiințat de numele cuvioasei. Și a cunoscut, că cuvioasa când s'a împărtășit lângă Iordan cu Dumnezeeștile Taine, îndată la locul acela s'a luat, unde s'a și pristăvit; și unde el a călătorit calea cea de douăsprezece zile ostenindu-se, acolo Maria într'un ceas a trecut și îndată către Dumnezeu s'a dus. Atunci bătrânul lăudând pre Dumnezeu și cu lacrimile udând pământul și trupul cuvioasei, a zis întru sineș: Vremea este, o bătrânule Zosimă, ca cea poruncită ție să o săvârșești; ci cum vei săpa, ticălosule, neavând nimic în mâini? Și aceasta zicând, a văzut nu departe un lemnișor mic aruncat în pustie, pre care luându-l, a început a săpa cu dânsul. Insă uscat fiind pământul nici de cum nu asculta pre bătrânul celce se ostenia, carele săpa, udându-se cu sudorile și nimic nu putea să sporească. Și suspinând foarte dintru adâncul sufletului, a văzut un leu mare stând lângă trupul Cuvioasei Mariei și lingându-i picioarele. De odată s'a cutremurat, temându-se de acea fiară, iară mai apoi aducându-și aminte de ceeace zisese fericita, că adecă nici odată fiară n'a văzut și însemnându-se cu semnul crucii, a crezut că nevătămat se va păzi cu puterea celeeace zăcea. Leul a început a se apropia cu liniște de bătrânul, cucerindu-se prin semnele lui, ca cum i s'ar închina. Iară Zosimă a zis către leu: De vreme ce, o fiară, această mare cuvioasă mi-a poruncit să-i îngrop trupul și eu sunt bătrân și nu pot să-i sap groapă, neavând nici unealtă spre trebuința săpatului și fiind întru atâta depărtare de la Monastire, nu pot degrab să mă întorc și să o aduc pre ea; deci, sapă tu cu unghiile tale, ca să dăm pământului trupul Cuvioasei. Și îndată auzind leul cuvântul acesta, a săpat groapă cu picioarele cele dinainte, pre cât destul era ca să acopere pre ceeace se îngropa. Deci, iarăș bătrânul spălând cu lacrimi picioarele Cuvioasei și mult rugându-se ei ca pentru toți să se roage, a acoperit trupul ei cu pământ.

După aceea s'au dus amândoi, leul adecă în pustia cea mai din lăuntru, ca o oaie cu liniște s'a despărțit, iară Zosimă întru ale sale s'a întors, bine-cuvântând și lăudând pre Hristos, Dumnezeul nostru. Și mergând în Monastirea aceea, a spus tuturor monahilor pentru Cuvioasa aceasta Maria, ne ascunzând nimic din celece a văzut și din celece a auzit de la dânsa; în cât toți ceice au auzit slăvirile lui Dumnezeu, s'au minunat și cu frică și cu credință și cu dragoste au început a'i face pomenire și a cinsti ziua mutării Cuvioasei Mariei. Iar Ioan, egumenul, a aflat oarecare lucruri în Monastire cărora le trebuia îndreptare, dupre cuvântul Cuvioasei și pre acestea cu ajutorul lui Dumnezeu le-a îndreptat. Iară Zosimă petrecând cu Dumnezeeasca plăcere, când era aproape de o sută de ani și-a sfârșit întru acea Monastire viața cea vremelnică și s'a dus spre cea veșnică către Domnul. Și a rămas mo-

nahilor Monastirii aceleea nescris acolo cuvântul acesta pentru Cuvioasa aceasta Maria, care după auzire, unii de la alții îl grăiau și spre folosul de obște puneau înainte povestirea aceasta la ceice ascultau, iar în scris nu se afla. Eu însă, zice Sfântul Sofronie, pre acea nescrisă primindu-o, o dau în scris. Dacă însă alții vor fi scris vieața Cuvioasei acesteea, mai bine știindu-o, aceasta n'a venit încă la a mea știință. Insă și eu pre cât am putut, dupre puterea mea am scris, nimic mai mult prețuind de cât adevărata povestire. Iară Dumnezeu, Celce face prea minunate minuni și răsplătește cu mari dăruiri celorce cu credință scapă la Dânsul; Acela să dea plată celorce vor câștiga folos din cetirea și ascultarea acestei povestiri; asemenea și celuice s'a silit să dea povestirea aceasta în scris; și să-i învrednicească pre toți, părții cei bune a fericitei Mariei, împreună cu toți ceice prin gândire de Dumnezeu și prin ostenele bine 'i-au plăcut lui din veac. Să dăm și noi slavă lui Dumnezeu și să ne rugăm împăratului celui veșnic, ca și pre noi să ne învrednicească să aflăm milă în ziua judecății, întru Hristos Iisus, Domnul nostru; căruia se cuvine toată slava, cinstea, puterea și închinăciunea, împreună și Tatălui și prea Sfântului și de viață făcătorului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

ISTORIE DE FOLOS

Din Scripturi vechi aşezată.

Care arată aducerea aminte de Minunea cea mare, ce s'a făcut, când Perşii şi Barbarii au încunjurat cu oaste Ţarigradul, cari au pierit dupre judecata lui Dumnezeu şi cetatea o au lăsat nestricată, prin rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi de atuncea se cântă această cântare de mulţumită, carea ACATIST se numeşte.

Re vremea lui Iraclie împăratul grecesc, Hosroe, carele avea atunci stăpânia Perşilor, a trimis pre Sarvar voevodul său cu mulţime de oşti în toată laturea răsăritului, care era sub stăpânia grecească, ca să străbată printr'însa ca un fulger oarecarele cu foc arzând, topind şi pierzând. Deci, acesta cu multă îndrăzneală fără temere a umblat prin părţile răsăritului, stricând şi pierzând pre grecii cari se aflau într'însele, nefiind nimenea ca să-l oprească sau să stea împotriva puterii lui cei multe; şi încă fiind atuncea puterea grecească foarte slabă, pentru cruzimea cea grea şi în chip de fiară a lui Foca (zic) tiranului, carele tirăneşte, iară nu ca un împărat ţinuse de curând stăpânia grecească. Insă ajungând Sarvar şi până la Halchidon, a pus oaste împrejurul lui şi tot ce trebuia spre stricarea acelei cetăţi mari împărăteşti a gătit; că aceea gândia şi de aceea se sfătuia şi pentru aceea în tot chipul se nevoia. Nişte lucruri ca acelea văzând împăratul Iraclie, carele după tiranul Foca de curând stătuse împărat şi fiind în mare durere şi scârbă, lăsându-şi împărăţia, a mers pre Pontul Euxinului (Marea-Neagră). Şi încă mai strângând oaste, fără de veste, când nimenea nu ştia, a mers în ţinuturile Perşilor. De a căruia mergere împărătească auzind Hagan al Schiţilor, îndată̧ş a sărit la războiu şi a umplut Marea de corăbii şi pământul l-a umplut de oameni călări şi pedestri. Iară pre acei oameni, cari rămăseseră în Ţarigrad, Serghie, carele a fost Patriarh atuncea, i-a mângâiat şi i-a învăţat zicând: Indrăzniţi fiilor şi să punem nădejdea mântuirii noastre întru Dumnezeu şi la Dânsul să ridicăm mâinile şi ochii noştri din tot sufletul şi ne va izbăvi pre noi de relele ce ne-au încunjurat şi toate sfaturile barbarilor, care sunt asupra noastră, le va risipi. Cu nişte cuvinte ca acestea întărind Patriarhul pre oamenii ceice s'au aflat în cetate, au răbdat fiind întăriţi cu credinţa întru Preacurata Născătoare de Dumnezeu şi întru Hristos, Dumnezeul nostru, Carele, pentru milostivire, a voit de a luat trup dintr'însa şi aşteptând ca să dobândească spre sine mila lui, au răbdat nădăjduindu-se, căruia s'au şi învrednicit preste puţin şi nu i-au amăgit nădejdea lor. Pentrucă un boier de sfat anume Vonos, carele era pus de împăratul spre paza ce-

tăţii, cât era cu putinţă a se pricepe împotriva ostaşilor acelora, nu s'a lenevit, toate lucrându-le şi făcându-le. Că a zis că voeşte Dumnezeu ca să nu şedem noi îndeşărţi şi fără de lucru, ci să şi lucrăm câte ceva şi să gândim şi noi şi să avem toată nădejdea izbăvirii noastre întru acela, că aşa şi Isus, feciorul lui Navi a poruncit de a făcut înşelăciuni şi meşteşuguri asupra Gheanilor. Şi Ghedeon asupra Madiamitenilor a întrarmat ostaşii săi cu apă şi cu lumânări. Aşa şi Vonos, boierul cel mare a întărit zidurile cetăţii şi a gătit toate cele ce trebuia la războiu. Iară Serghie, Patriarhul luând sfintele Icoane ale Maicii lui Dumnezeu şi mai vârtos acelea întru care era Mântuitorul prunc mic zugrăvit ţiindu-se pre mâinile Maică-sa, a înconjurat predeasupra zidurile cetăţii, acelora adică întărire dându-le, iară barbarilor celor protivnici groază, fugă şi pieire; pre cari neprietenii ce năvăliseră asupra cetăţenilor, mai pre urmă i-au dat pierderii. Iară de vreme ce Perşii cari tăbărâse asupra Halchidonului începuse a arde oraşele cele de pre lângă Halchidon şi altele toate a face, ori câte obişnuesc prădătorii a face şi oraşele a strica, asemenea şi Schiţii şi barbarii ca şi Perşii făcând; pentru aceea Patriarhul iarăş luând Icoana cea nefăcută de mână a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi Dumnezeescul veşmânt al Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu, încă şi lemnele cele de vieaţă făcătoare şi umblând împrejur pre zidurile cetăţii şi cu lacrămi rugându-se zicea: Scoală-Te Doamne, ajută nouă şi să se risipească vrăjmaşii Tăi şi să se stingă ca fumul şi să se topească ca ceara de faţa focului. Şi încă nu trecuse trei zile după arderea aceea ce făcuse ei şi iată, s'au apropiat de cetate toată oastea voievodului Schiţilor. Şi atâta era de mare tabăra protivnicilor şi rânduită spre mulţime multă şi întărită cu arme şi cu paveze, cât cu adevărat zicând, putea să stea zece Schiţi împotriva unui Grec. Insă Doamna, Stăpâna cea Preacurată, carea se osteşte pentru creştini, Ajutătoarea cea grabnică a celorce o chiamă pre dânsa, cu ostaşii ce se întâmplaseră atuncea în Dumnezeeasca ei Biserică, carea se chiamă Pighi, pre mulţi din Schiţii ce se oşteau asupră-le, au ucis. Acest ajutor ce a făcut creştinilor Stăpâna cea Atotputernică, Maica lui Dumnezeu, nu numai cădere acelor ostaşi prin greci a adus, ci şi întărâtarea voevodului Schiţilor întru nepricepere o a mutat cu a sa voevozie şi încă şi-au cunoscut şi pierderea sa cea de istov ce era să li se întâmple lor preste puţin mai pre urmă. Şi dacă au văzut acei ostaşi acea căderea a lor atât de mare dinaintea orăşenilor ce se făcuse atuncea, au cunoscut că este semnul începăturei pierderii lor. Deci, dintru aceasta socotind grecii şi umplându-se de mare îndrăzneală, au început a face gătire de războiu asupra lor în toate zilele, având pre Maica lui Dumnezeu, carea le ajută lor şi-i face pre dânşii mai tari de cât aceia, carea meşteşugirile şi puterea Schiţilor turbura şi ştiinţa lor de oaste. După acestea cu voiea de obşte a Patriarhului şi a mai marelui cetăţii şi a tuturor orăşenilor s'au trimis oarecari din cetate cu daruri ca să grăească Schiţilor şi să-i îndemne pre ei spre pace. Iară Hagan acela având năravd e fiară iară nu de om şi mai vârtos fiind cu năravd iubitor de argint, darurile a luat şi negrijindu-se de acea cerere de pace, a trimis solii înapoi cu nici o ispravă, numai aceasta zicându-le lor: Nu vă amăgiţi întru Dumnezeul Carele credeţi, că cu adevărat mâine voiu să iau cetatea voastră cu mâna mea ca pre o pasere şi voiu să o pustiesc; şi pentru mila mea voiu slobozi pre voi pe toţi câte cu o dulamă şi vă veţi duce din cetate unde veţi vrea; iară altă milă afară de aceasta spre voi nu voiu arăta; şi a grăit încă şi mai înainte acest ticălos şi alte cuvinte multe de hulă asupra lui Hristos, Dumnezeul nostru şi asupra celeeace L-a născut pre Dânsul. Deci, nişte cuvinte ca acestea auzind de la cei trimişi, locuitorii cei din cetate, toţi preoţii, clericii, călugării şi tot poporul suspinând dinlăuntru inimii şi alergând la sfiintele lui Dumnezeu Biserici şi ridicându-şi mâinile la cer şi cu multe lacrimi rugându-se, au zis: Apărătorul nostru, Doamne, Doamne, caută din sfânt locaşul Tău şi vezi pre acest spurcat barbar şi pre ceice sunt cu dânsul cum îndrăznesc a huli numele Tău cel mare şi sfânt; surpă-l pre dânsul, Păzitorul nostru, Doamne ca să nu zică: Unde este Dumnezeul lor? Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Carele celor mândri le stai înpotrivă şi cauţi spre cei smeriţi, că puterea Ta este neasemănată şi stăpânia Ta nebiruită. Auzi cuvintele barbarului acestuia carele a trimis hulindu-Te pre Tine, Celace stăpâneşti toate, izbăveşte

cetatea moștenirii Tale și poporul cel numit cu numele Tău. Și așa rugându-se și plângând poporul, iară Dumnezeu a oprit venirea Perșilor la Hagan, carea orânduise să fie, ucigând nu puțin dintru aceia, pre cari trimitea unul la altul și câte două și câte trei zile pre margine a se bate și prin cetate a umbla și a da războiu n'au încetat, iară cele de treaba oști precum se sfătuise, era gata despre amândoi și pre uscat meșteșugirile cele de stricarea zidului le apropia, tunurile și altele spre stărâmarea cetății; iară pre Mare rânduia mulțime multă de corăbii persești, așa cât de odată și într'un ceas a lovit cu războiu asupra cetății și pre uscat și pre mare; iară când se făcea războiul acesta, atuncea Hagan luând pre câți avea călărași mai aleși, a venit spre părțile gurii mării cei mari și s'a arătat oștilor persești; asemenea și voevodul Perșilor s'a arătat lui, acela adecă despre Asia, iară celalt despre Europa ca niște fiare sălbăticite au răcnit asupra cetății, socotind gata a o avea spre vânat loruș. Dar cine va spune minunile lui Dumnezeu, care s'a făcut atuncea? Sau milostivirea spre noi a Preacuratei Fecioare cine va putea să o povestească? Pentrucă Hagan umplând de corăbii sânul mării ce se chiamă Cheratos și cu ostașii ce erau într'însele, încă și cu ceice se băteau pre uscat, se sileau să răstoarne zidurile cetății și ceice băteau pre mare despre sânul Cheratului socoteau că curând vor lua cetatea. Iară Domnul și Dumnezul nostru cel hulit de dânșii, Carele pretutindenea este ca un Dumnezeu, pentru rugăciunile Fecioarei de Dumnezeu Născătoarei, care L'a născut pre Dânsul, nădejdile lor netrebnice și deșarte le-a arătat; pentrucă atâta mulțime de cei protivnici sub fiecare lature de zid ostașii grecilor au ucis, cât n'au putut cei vii să arză pre cei morți și aceasta s'a făcut celorce se băteau pre uscat și se sileau pre pământ să răstoarne zidurile, iară corăbiile împreună și cu ostașii ce erau într'însele le-a înecat fără de veste Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea, în preajma Dumnezeeștii Biserici din Vlaherne, ridicând asupra lor înfricoșat și silnic vifor; pentrucă fiind aproape de Dumnezeeasca Biserica ei, foarte întârâtându-se marea și înălțându-se dupre voia lui Dumnezeu, pre toți de grab i-a cufundat și i-a înecat împreună cu corăbiile. Și putea să se vază acolo minune mare și nespusă; că Marea și-a înălțat valurile întocmai cu munții și în chipul unei fiare sălbatice s'a sălbăticit și turburându-se asupra vrăjmașilor Maicii lui Dumnezeu, cumplit săria asupra lor și fără de milă i-a sorbit, așa precum oarecând a făcut Egiptenilor, cari goniau pe Israilul cel de demult, carele a trecut pedestru printr'însa cu minunată vedere. Așa dând războiu înainte pentru a sa cetate, Născătoarea de Dumnezeu și Apărătoarea, a făcut biruință fără de sânge cu această vitejie, degrab înecând pre aceia, cari adusese acel războiu asupra moștenirii ei și ridicase armă asupra lor; și dând acele arme de războiu pre repejunile mării; iară pre aceia cari își puseseră nădejdea mântuirii spre dânsa, păzindu-i ca pre o moștenire a sa fără de nici o primejdie de asuprelele ce le venise asupră. Că atuncea și însuș mai marele lor Hagan văzând cu ochii pieirea ostașilor săi acolo oare unde într'un loc înalt stând cu călărașii săi cei aleși, s'au bătut cu mâinile preste obraz și preste piept. Iară ceice erau în cetate și da războiu împotriva neprietenilor, dacă au văzut pierderea vrăjmașilor ce se făcuse în mare, îndată întărindu-se cu puterea lui Dumnezeu și întrarmându-se cu tăria Fecioarei de Dumnezeu Născătoarei, au deschis porțile cetății și strigând și chiuind au alergat asupra vrăjmașilor. Deci, câtă bucurie și tărie au avut ostașii cetății, atâta frică de mare au avut și barbarii. Și putea să vadă atuncea cineva preaslăvita vitejie a Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei, că și pruncii cei mici și femeiile s'au pornit asupra barbarilor și au intrat în mijlocul oștilor vrăjmașilor săi și atâta ucidere au făcut barbarilor, cât nu este cu putință nici cu cuvântul a socoti. Acolo cu adevărat s'a plinit ceeace s'a zis: Unul gonia o mie, iară doi zece mii. O putere și tărie ca aceasta a dăruit, Preacurata Fecioară și Stăpâna de Dumnezeu Născătoarea celor neputincioși și slabi. Iară dacă a apus soarele și a venit noaptea, atuncea uneltele cele de războiu, care le aduseseră barbarii pre roate pentru luarea cetății, toate le-au băgat în foc, poruncind țăranilor să ardă acele măestrii și meșteșugiri ale lor, de vreme ce făcuse cu dânșii milă Născătoarea de Dumnezeu. Iară Patriarhul și toți cetățenii, ridicând mâinile la cer, cu lacrimi mulțumite au făcut și au zis: Dreapta Ta, Doamne, s'a

preaslăvit întru tărie, mâna Ta cea dreaptă, Doamne, a zdrobit pre vrăjmaşi şi întru mulţimea slavei Tale ai sfărâmat pre cei protivnici. Şi aşa nebunul Hagan, carele venise cu mulţime multă de ostaşi, s'a întors înapoi cu ruşine. Asemenea şi Voevodul, carele adusese acele oşti persesti puinându-şi mâna la gură şi acoperindu-şi faţa, căci dintru atâtea mii cu puţin număr rămăsese şi el cu ruşine s'a întors la ţara sa. Aşa slujitoarea Dumnezeeştei rânduieli şi a bunătăţii lui Dumnezeu, Preacurata şi cea cu totul fără prihană, Născătoarea de Dumnezeu, ajutătoarea cea tare a creştinilor, şi-a arătat puterea sa pentru apărarea noastră; şi atâta de mare şi slăvită izbăvire ne-a dăruit nouă Căreia, spre aducere aminte de acea facere de bine atât de mare, îi facem această adunare de acum de rugăciune cu tot poporul şi praznic cu priveghere, aducându-i cântări cu bună mulţumită, ca praznic *Acatist* l-a numit Biserica a toată lumea şi l-a aşezat să-l prăznuim Maicii lui Dumnezeu pre vremea aceasta, când şi biruinţa s'a făcut prin Maica lui Dumnezeu. Şi Acatist l-a numit, adică neşedere; pentrucă aşa au făcut atuncea clericii Bisericii şi tot poporul cetăţii.

MINUNEA A DOUA

ASUPRA SARACINILOR

După ce au trecut treizeci şi şase de ani de la bătaia cea dintâiu, ce s'a făcut asupra lui Hagan şi a Schiţilor şi a Perşilor, pre vremea împărăţiei lui Constantin Bărbosul, iarăş a venit Roistolom cel mare al Saracinilor cu mulţime de corăbii asupra aceleeaş cetăţi împărăteşti şi îndată a stătut lângă ţărmuri despre Evdom de la cari în toate zilele se făcea războiu pre mare asupra cetăţii de primăvara până toamna şi se ducea de ierna la Chizic; şi iarăş venea primăvara la Ţarigrad şi iarăş făcea războiu pre mare şi şapte ani tare s'a bătut şi multe corăbii de ale sale a pierdut şi mulţi ostaşi întrarmaţi şi toată gătirea cea de oaste, care adusese cu sine. Şi s'a întors înapoi la ţara sa şi aicea cu mare lipsă şi fiind ei în părţile Salei şi bătând vânt iute şi mare înpotriva lor, după dreapta mânia lui Dumnezeu au pierit şi cu ajutorul Maicii lui Dumnezeu toţi s'au înecat în mare. Asemenea şi în alte vremi de multe ori pornindu-se acei ticăloşi asupra acei cetăţi de Dumnezeu păzite, plinindu-şi pornirile sale cele nebuneşti, deşerţi şi plini de ruşine s'au întors.

MINUNEA A TREIA

ASUPRA AGARENILOR

Însă pentrucă iarăş puterea lor pretutindenea se înălţase întru mărime de la răsărit şi de la apus crescând şi întru mulţime ieşind, întâiu a venit asupra împărăţiei Perşilor şi de acolo în Egipt şi în Livia, făgăduindu-se creştinilor, că nu-i vor sili pre dânşii să se lepede de credinţa cea drept-credincioasă şi fără prihană, carea este în Hristos Dumnezeul nostru; care făgăduinţă nu o au păzit, ci încă pre mulţi i-au făcut mucenici, pentru căci nu vrea să calce cinstita cruce, că silia pre creştini să facă aceasta. Şi iarăş zic, că au cuprins tot pământul prădându-l şi înconjurând India, Etiopia, Ispania, poporul Mamvrusilor şi Livia, mai pre urmă de toate au tâlhărit şi asupra acelei cetăţi împărăteşti, vrând să o ia. Când împăratul Leon Isaurul luase de curând împărăţia, carele se făgăduise că le va da lor dajdie. Iar ei îi sileau pre dânşii ca să pue şi străjile sale la cetate că se nădăjduia spre mulţimea oştilor şi a acelora câţi erau de ai lor şi câţi îi adusese cu plată, de făcuse mulţime multă de oşti şi a celor din corăbii; că a fost numărul corăbiilor o mie şi opt sute precum scriu istoricii cei mai nevoitori. Şi şi-au pus oştile sale înaintea cetăţii, acei rătăciţi luptători împotriva lui Dumnezeu. Dar încă nici o apropiere de zidurile cetăţii n'au făcut; că se zăboveau cu facerea de case, socotind că vor locui într'însele ca acasă, aşa puseseră ei în mintea şi în gândul lor; dar Domnul a făcut deşarte sfaturile lor, că iubitorul de Hristos popor, carele era în cetate făcea slujbe neîncetat, precum aveau ei obiceiu a face pentru pacea şi bun aşezământul creştinilor. Şi atuncea luând ei prea cinstit lemnul crucii Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos şi sfintele Icoane ale Preacuratei Maicii lui Dumnezeu, au umblat împrejur pre zidurile cetăţii; şi ridicându-şi mâinile la Dumnezeu, au zis: Scoală-Te, Doamne, ajută nouă şi nu lepăda pre poporul Tău, până în sfârşit, că iată, vrăjmaşii Tăi s'au întărîtat şi ceice Te urăsc

pre Tine au ridicat capul; nu da moştenirea Ta spre ocară, ca să stăpânească păgânii preste noi, ca să nu zică cândva: Unde este Dumnezeul lor? Ci ca să cunoască că numele Îţi este Domnul Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Iar un călăraş oarecarele Saracin din cei protivnici, cuvinte de hulă zicând asupra cetăţii, chemând-o cetatea lui Constantin şi Biserica cu nume prost numind-o, Sofie, căzând de pre cal jos într'o groapă, a murit. Incă şi un Hoge de ai lor suindu-se într'un copac înalt, ca să vestească rugăciunea lor cea spurcată, asemenea şi acela căzând jos cu ticăloşie şi-a lepădat din sine sufletul său cel fără de Dumnezeu. După aceea s'au sfătuit să ridice războiu şi asupra Bulgarilor, că doi Voievozi erau şi unul a rămas să strice împărătească cetate, iar altul s'a dus asupra Bulgarilor să se bată cu dânşii, cu cari lovindu-se, a rămas biruit de dânşii şi a căzut din oastea lui mai mult de cât douăzeci de mii; iară cei ce au rămas s'au întors cu ruşine la ai săi. Insă după întoarcerea de la Bulgari se silea să treacă cu corăbiile ce le adusese spre partea despre Valherne; dar s'au oprit de un lanţ de fier ce era întins de la Ţarigrad până la Galata, neputând să facă ceea ce se sfătuise. Şi aşa au mers cu corăbiile la locul ce se cheamă Sosten şi la alte limanuri mai mici şi acolo foarte mulţi dintr'înşii au crăpat de iuţimea frigului şi multe corăbii de vânturi groaznice s'au sfărâmat şi altă mulţime de corăbii mari, grecii le-au ars. Iar oraşul a fost într'o mare strâmtoare pentru lipsa de cele de treaba oamenilor. Şi protivnicii toate celece li se întâmplase lor fără nici o fereală mâncau şi întru amară nevoie au căzut de foame cât şi trupuri omeneşti şi de dobitoace moarte au mâncat şi pentru o nevoie mare ca aceea, mulţi din cei vestiţi dintr'înşii şi viteji fugind în cetate, s'au închinat. Şi în ce chip pre Egiptenii cari goniau pre Israil de demult i-a cufundat întru adânc ca o piatră şi a adus preste dânşii apa mării, aşa şi asupra Saracinilor a adus Domnul, fugind ei de la Ţarigrad. Că întărâtându-se marea cu vânt întunecat şi valuri groaznice şi arzătoare, a pierdut acele mii de corăbii. Pentrucă pre marea Egee mergând corăbii multe, a căzut fără de veste piatră din cer; că precum fierul se apropie de foc i se încălzeşte răceala, aşa şi piatra aceea căzând în apa mării o a făcut de s'a înfierbântat şi pentru fierberea aceea s'a topit smoala corăbiilor celor protivnici şi toţi s'au cufundat întru adânc, numai trei corăbii rămânând pentru înştiinţare. Şi putea să vadă cineva grămezile morţilor cari zăceau lepădaţi afară pre la toate ostroavele ţărmurile, limanurile şi sânurile mării. Deci, nişte isprăvi ca acestea să se spuie şi altor popoare, precum zice Psalmistul şi toată gura creştinească să cânte cuvânt sfinţit: Tu, Doamne, ai sfărâmat capetele balaurilor în apă şi spre aceasta să se adaoge cu mare glas şi cântarea Israilitenilor cea de la ieşire: Să cântăm Domnului, că cu slavă S'a preaslăvit. Până la acest cuvânt viind şi privind la înălţimea minunilor celor prea slăvite ale lui Dumnezeu şi Stăpânului şi ale singurei Preacuratei, de Dumnezeu Născătoarei, rămân fără glas de spaimă şi nu pot a afla cuvinte asemenea lucrurilor ce s'au făcut. Că ce limbă împodobită vorbitoare va putea lăuda dupre vrednicie pre Fecioara de Dumnezeu Născătoare? Sau în ce chip va slăvi cum se cuvine prea slăvit darul ei, sau va putea preaslăvi izvorul milostivirii ei, sau va aduce ei mulţumită? Că se cade nouă cu faptele să aducem mulţumită Maicii lui Dumnezeu; că de acestea se veseleşte şi ea singură şi Fiul ei, mai mult de cât de fluiere şi de organe şi de cântările cele muzicesti, care sunt precum zicem, dragostea cea nefăţarnică, carea este capul legii şi al proferilor, iubirea de fraţi cea neschimbată, milostenia cea fără de întoarcere, fecioria cea Dumnezeească, căsătoria cea dupre lege, curăţia cea fără de prihană, dreptatea cea stătătoare, vitejia cea dupre lege asupra poftelor, gândul cel tocmit dupre voia lui Dumnezeu, milostivirea cea fără strâmbătate, înfrânarea fără trufie, smerenia cea cu bună umilinţă, încă şi viaţa cea fără prihană, năravul cel drept, obiceiul cel smerit, mintea cea cu bună pricepere, gura ceeace grăeşte cele bune, limba care laudă pre Dumnezeu, ochiul celce nu se uită la curvie, mâinele cele nejefuitoare, picioarele cele negrabnice spre rău, mânia nu cea dobitocească şi carea trage gândurile prin repejunile nebuniei şi altele, cu care omul cel făcut dupre chipul lui Dumnezeu şi este împreunat cu Dumnezeu, se împodobeşte ca şi cu o podoabă de mult preţ şi frumoasă. Cu de acest fel de fapte bune se cade nouă să

mulțumim Născătoarei de Dumnezeu, pentru că așa au zis cei înțelepți, că mulțumita din fapte, iară nu din cuvinte se face. Insă de vreme ce neputința firii noastre și zăticnirea gândului, ne face pre noi leneși spre osteneala faptelor bune și încet ne atingem de dânsa, cum am zice cu vârful degetului, pentru aceasta spre dare de mulțumita cea datornică lipsă avem. Deci, măcar și cuvinte de cântări să aducem și înălțând glasurile noastre și mintea ridicându-ne, așa să zicem cu strigare: Tu dară, o Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ca ceeace ai din fire iubire de oameni, n'ai părăsit apărând, neamul nostru cel creștinesc, ca o Maică iubitoare de fii împreună și milostivă și încă pururea ne dărueşti nouă facerile de bine, mântuindu ne, acoperindu-ne, păzindu-ne, din nevoi slobozindu-ne și din primejdii izbăvindu-ne. Deci, noi pentru aceasta mulțumim ție și mărturisim darul, nu tăinuim facerile de bine, lăudăm cu mare glas minunile tale, ajutorul tău preaslăvim, purtarea de grijă pentru noi o slăvim, folosința ta o slăvim, pre tine, Ajutătoare de bine, făcătoare te avem, milostivirea ta o vestim și pomenind darurile tale cele mari, ce ai făcut nouă până acum și din câte primejdii ne-am izbăvit prin tine, aceste cântări de mulțumită ca o datorie aducem ție, nu doară că suntem vrednici facerii tale de bine. Insă iubește-le și le primește ca de la niște prunci ce nu pot grăi. Că pentru aceste necazuri de acum, care ne scârbesc pre noi, cerem ajutorul tău cel grabnic și ne trebuește folosința ta; strică smintelele cele ce sunt între noi; risipește norul și întunerecul, care ne înconjoară pre noi, cu care ca într'un războiu de noapte suntem răniți și mai ales zicând: Ca și cum am fi fără de minte, ne mâncăm trupurile noastre, necunoscând rudeniile, nici gândind de cei de un neam cu noi. Și unele ca acestea îndrăznim a face, noi care ne-am învrednicit a avea un Duh, pre Hristos unul, o credință, un botez, o biserică și aceleaș taine. Ci ca să nu tindem cuvântul mult, pentru aceasta ne rugăm milostivirii Tale, Preasfântă stăpână, ca să luăm poporul tău și moștenirea ta îndurările tale. Și fii rugătoare către Dumnezeul nostru, Celce S'a născut din tine, ca să ne ajute nouă să nu pierim de tot și să ne scoată pre noi din ispitele celece nu se pot vindeca. Vezi, Stăpână, cu câte lacrimi ne udăm; deci, te milostivește și nu ne lepăda pre noi până în sfârșit. Pentru ce, Împărătească, întorci fața ta de la noi și uiți neputința noastră și întristarea? Risipește frica și spaima care vine asupra noastră; alinează mânia lui Dumnezeu care s'a pornit asupra noastră și pierderea noastră o potolește și împerecherile care sunt între noi și zărvile le împacă și dă liniște și pace robilor tăi. Că spre multe facerile tale de bine și acestea adăogând, vestim totdeauna minunile tale. Și până aicea înotând, slobozind vetrele cuvântului, să stăm în limanul cel tare al tăcerii. Și când ne adunăm, iarăș să facem pomenire de acestea, ca să nu ne arătăm necunoscători de facerea de bine a Stăpânei; nici să facem bunătăți prin fapte numai și leneși fiind prin cuvinte să aducem mulțumită, că dobânda iarăș la noi se va întoarce. Că de vom fi mulțămitori pentru celece a făcut spre noi, mare nădejde vom găti nouă spre celece vor să fie și vom dobândi bunătățile celece nu se pot spune, prin darul și prin iubirea de oameni a Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia se cuvine slava și puterea, cinstea și închinăciunea, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

TIPIC DIN CAPETELE LUI MARCO

Cum se cântă în Sf. și marele post împreună cu Triodul slujba sfinților, înainte Serbarea, Serbarea și după Serbarea Întâmpinării Domnului și Bunele vestiri ale Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, când și în care zi se vor întâmpla

Cade-se a ști:

De se vor întâmpla sfinții Trei Ierarhi, în Dumineca vameșului, sau a fiului celui pierdut, sau a lăsatului de carne.

Cântăm toată slujba lor întru tot asemenea cu a aflării capului Sfântului Ioan înainte Mergătorului, precum vom arăta înainte.

De se vor întâmpla Sfinții trei Ierarhi în Sâmbăta lăsatului de carne:

Cântăm slujba lor Vineri mai înainte toată, neschimbată.

De se vor întâmpla trei Ierarhi, Luni sau Marți, sau Joi, în Sâmbăta brânzei:

Cântăm ca și aflarea cinstitului cap al Mergătorului înainte, întru toate asemenea.

De se vor întâmpla Sfinții Trei Ierarhi, Miercuri, sau Vineri, în săptămâna brânzei:

Cântăm slujba lor Marți, sau Joi într'aceiaș săptămână a brânzei

A. Cade-se a ști:

De se va întâmpla Înainte serbarea Întâmpinării Domnului, în Dumineca vameșului și a fariseului, sau a fiului celui pierdut, sau a lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză:

Sâmbătă la Vesperina mică, Stihirile dupre obiceiu.

La Vesperina mare, Stihirile Invierii 4, ale Triodului 3 și ale înainte-serbării 3. Slavă... a Triodului, și acum... a Născătoarei glasului.

La Litie: Stihirile Înainte-serbării, Stihovna Vesperinei, Slavă... a Triodului, Și acum... a Înainte-serbării

LA STIHOVNĂ: Stihirile Invierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Înainte-serbării.

La bine-cuvântarea pâinilor: Troparul: Născătoare de Dumnezeu... De trei ori. Fie numele Domnului... de trei ori și cetire. Iar unde nu se face priveghere Dumineca, după: Acum slobozește... Troparul Invierii, Slavă... Și acum... Troparul înainte-serbării.

La După cinare: După Tatăl nostru... zicem Condacul, Înainte-serbării, Slavă... Și acum... al Triodului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori, Slavă... Și acum... al Înainte-serbării și celelalte până la Canon. Canonul Invierii cu Irmosul pre 4, al Născătoarei de Dumnezeu pre două, al Înainte-serbării pre 4 și al Triodului pre 4. Catavasia Praznicului.

Iară de este în Dumineca lăsatului de carne: Canonul Invierii pre 4, al Înainte-serbării pre 4, ale Triodului pre 6. Catavasia Trio-

dului. După 3 Cântare, Condacul Înainte-serbării, Icosul și Șezânda Triodului de două ori. Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Triodului. La Cântarea 9, cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda Învierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Înainte-serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii 5 și trei din Triod cu pripelele lor.

Iară de este în Dumineca lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză:

Cântăm Stihirile învierii 4, ale Triodului 4, cu pripelele lui, Slavă... a Triodului, Și acum... Prea bine cuvântată ești... Doxologia mare. Troparul Învierii, Ectenia și Apolisul. Apoi Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei. Ceas întâiu în pridvor. La ceasuri Troparul învierii, Slavă... a înainte-serbării, Și acum... a Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Înainte-serbării și al Triodului, le schimbăm.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4; din Triod, Cântarea 3, pre 4 și ale Înainte serbării, Cântarea 6, pre 4. După Ieșire, Troparul Învierii și al înainte serbării, Slavă... Condacul Triodului, Și acum... al Înainte-Prăznuirii.

B. De se va întâmpla Înainte-serbarea Întâmpinării Domnului, în Sâmbăta lăsatului de carne:

Cântăm slujba Înainte-serbării mai înainte Vineri într'aceeaș săptămână, împreună cu Sfinții Kir și Ioan și a S-lui Trifon.

De se va întâmpla Înainte-serbarea Întâmpinării Domnului Luni, sau Marți, sau Joi, în săptămânabrânzei:

Stihirile Înainte-serbării 3, ale Sfântului 3, Slavă... a Sfântului, Și acum... a Înainte-serbării. Stihovna Triodului, Idiomela de două ori și Martirica. Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Sfântului, Slavă... Și acum... a înainte-serbării.

La După cinare: După Cade-se cu adevărat... Condacul Înainte-serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Înainte-serbării de două ori. Slavă... a Sfântului, Și acum... a Înainte-serbării. După întâia Catismă, Ectenia și Șezânda Înainte-serbării. După a doua Catismă, Șezânda Triodului. Canonul Înainte-serbării cu Irmosul pre 8 și al Sfântului pre 4. Iar unde vine Tricântarea, cetim Canonul Înainte-serbării cu Irmosul pre 4 și ale Sfântului 3 Stihuri pre două și din Triod 8. Catavasia Triodului. După Cântarea 3, Condacul, Icosul și Șezânda Sfântului. Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Înainte-serbării. După 9 Cântare, Luminânda Sfântului, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului, de două ori și Martirica, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După: Bine este a ne mărturisi... și după Sfinte Dumnezeule... Troparul Mucenicului, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării.

La ceasuri: Troparul Înainte-serbării, Slavă... al Mucenicului, Și acum... a Născătoarei ceasului. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Înainte-serbării.

LA LITURGHIE: Fericirile din Canonul Înainte-serbării. Cântarea 3 și a Mucenicului Cântarea 6. După Ieșire, Troparul Înainte-serbării și a hramului Sfântului și al Mucenicului. Apoi Condacul hramului Sfântului, Slavă... al Mucenicului, Și acum... al înainte-serbării.

C. De se va întâmpla Înainte-serbarea Întâmpinării Domnului Miercuri, sau Vineri în Săptămâna brânzei:

Marți seara: Stihirile Înainte-serbării 3 și ale Sfântului 3, Slavă... a Sfântului, Și acum... a Înainte-serbării.

LA STIHOVNĂ: Stihira Triodului de două ori și Martirica, cu pripelile cele obișnuite. Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Sfântului, Slavă... Și acum... a Înainte-serbării. Ectenia, 3 metanii mari și Apolisul.

După cinare cetim cea mare, de la Psalmul 4:

Când am strigat eu...

La carea cântăm Tri-cântarea Triodului, de la Utrenie, una glasul al 2-lea, Irmos:

Pre piatra credinţii...

După Sfinte Dumnezeule... Condacul Inainte-serbării şi trei metanii mari şi rugăciunea şi obişnuitul Apolis.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Inainte-serbării de două ori, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Inainte-serbării. După întâia Catismă, Şezânda Inainte-serbării. După a doua Catismă, Şezânda Triodului de două ori, Slavă... Şi acum... a Crucii-Născătoarei. Canonul Inainte-serbării cu Irmosul pre 6, din Mineiu pre 4 şi al Triodului pre 4. Iară când vine Tricântarea, Cântăm Canonul Inainte-serbării cu Irmosul pre 4, din Mineiu 3, pre 2 şi în Triod 8, După 3 Cântare. Condacul Sfântului şi Şezânda lui, Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Inainte-serbării: După 9 Cântare, Luminânda Sfântului, Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării.

LA STIHOVNĂ: Stihira Triodului de două ori şi Martirica; Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării; Ectenia, trei metanii mari. Şi ceas întâiu La ceasuri: Troparul Inainte-serbării, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Inainte-serbării. După: Ceeace eşti mai cinstită... trei metanii mari şi Apolisul, apoi Litia în Pridvor.

Asemenea şi la celelalte ceasuri, Troparul Inainte serbării şi al Sfântului. La ceasul 6, obişnuitul Tropar şi Paremia. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Inainte-serbării şi la fiecare ceas câte trei metanii mari. Iară Vesperina Praznicului se face la vremea ei.

G. De se va întâmpla Inainte-serbarea Întâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de brânză

Seara, Catisma rândului. La Doamne strigat-am... punem stihirile pre 6, a Inainte-serbării 3 şi ale Părinţilor în Triod 3. Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Născătoarei glasului de rând. Ieşire, Paremia Triodului şi Prochimenul: Să nădăjduească Israil spre Domnul...

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Martirica, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Inainte serbării. După acum slobozeşte... Troparul Părinţilor, Slavă... Şi acum... al înainte-serbării.

La Dupăcinare: După Cade-se să te fericim... şi După Sfinte Dumnezeule... Condacul Părinţilor, Slavă... Şi acum... al Inainte-serbării.

LA UTRENIE: Troparul Inainte-serbării, de două ori, Slavă... al Părinţilor, Şi acum... al Inainte-serbării. După Catisme, amândouă Şezândele Părinţilor, Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării. Canonul Inainte-serbării cu Irmosul pre 6 şi al Părinţilor pre 8. Catavasie: Irmosul Triodului.

Iară Cântarea 2, Irmosul Triodului îl cântăm odată şi pre urmă iar acoperim cu acel Irmos. După 3 Cântare, Condacul şi Icosul Inainte-serbării şi Şezânda Părinţilor. Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Părinţilor. Luminânda Părinţilor, Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Părinţilor pre 4. Slavă... a Părinţilor Şi acum... a Inainte-serbării. Doxologia mare şi celelalte ale Utreniei. La ceasuri, Troparele Inainte-serbării, Slavă... a Părinţilor Şi acum... a Născătoarei ceasurilor, Condacul înainte-serbării şi al Părinţilor, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Inainte-serbării, Cântarea 3 pre 4 şi a Părinţilor Cântarea 6 pre 4. După Ieşire, Troparul Inainte-serbării şi al Părinţilor, Slavă... Condacul Părinţilor Şi acum... al Inainte-serbării. Slujbă toată a zilei şi a Părinţilor precum s'a arătat.

Iară slujba Sfântului Trifon, se pune la Dupăcinare.

D. De se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului în Dumineca Vameşului şi a Fariseului, sau a Fiului celui pierdut, sau a lăsatului de carne sau a lăsatului de brânză:

Sâmbătă la Vesperina cea mică, Stihirile Invierii ale glasului, 4. Slavă... Şi acum... a Praznicului. La Stihovnă, o Stihiră a Invierii şi trei ale Praznicului, ale Stihovnei Vesperinii cei mari, cu pripelile lor, Slavă... Şi acum... a Praznicului; Troparul Invierii, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

La Vesperina mare: La Doamne strigat-am... Stihirile Invierii ale glasului 3, din Triod 3 și ale Praznicului 4.

Iară de este în Dumineca lăsatului de carne:

Stihirile Invierii 3 din Triod 4 și ale Praznicului 3. Slavă... a Triodului Și acum .. a Praznicului. Ieșire și Paremiile Praznicului, trei.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Invierii. Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului. la binecuvântarea pâinilor, Troparul Praznicului de trei ori. Și cetire din trimiterile Apostolilor.

Iar unde nu se face Priveghere după: Acum slobozește... Troparul Invierii, Slavă... Și acum... a praznicului.

La Dupăcinare: După Sfinte Dumnezeule... Condacul Triodului, Slavă... Și acum... al Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori, Slavă... Și acum... al Praznicului. După Catisme, Șezândele Invierii cu ale Născătoarei lor și cetire din tâlcul Evangheliei Duminecei Vameșului și a Fariseului. Polieleul Praznicului și Troparele: *Soborul îngeresc.*

De este Dumineca Fiului celui pierdut, sau a lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză:

Cântăm și al treilea Psalm:
La râurile Vavilonului...

Apoi Pripelile Praznicului, Șezândele Praznicului, câte odată și cetirea Praznicului. Antifoanele glasului, Prochimenul Praznicului, toată suflarea... Evanghelia Praznicului. Invierea lui Hristos .. Psalm 50 și Stihira Praznicului.

Canonul Invierii cu Irmosul pre 4, al Triodului pre 4 și al Praznicului pre 6. Catavasia Praznicului, într'amândouă corurile împreună. Iară de este în Dumineca lăsatului de carne, Canonul Invierii cu Irmosul pre 4, al Triodului pre 6 și al Praznicului pre 4. După trei Cântare, Condacul, Icosul și Șezânda Triodului; Slavă... Și acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Praznicului și cetim Sinaxarul. La Cântarea 9, cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda Invierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Invierii 4 și ale Praznicului 4, cu Pripelile Praznicului; Slavă... a Praznicului Și acum... Prea binecuvântată ești...

De este în Dumineca lăsatului de carne:

La Lăudări, Stihirile Invierii 4 și ale Praznicului 4, cu Pripelele Praznicului. După sfârșitul Stihirilor Praznicului, zicem Stih: Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu... și cântăm Idiomela Triodului, glas 8: *Daniil Profetul...* Slavă... glasul 1: Mai înainte să ne curățim fraților... Și acum... Prea binecuvântată ești...

De este în Dumineca lăsatului de brânză:

La Lăudări cântăm ca și în Dumineca lăsatului de carne, zicând Stihul: Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu... și Idiomela Triodului glasul 6: *Adam din raiu s'a izgonit...* Slavă... glas acelaș: *Sosit-a vremea...* Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare, Troparul Invierii și obișnuitul Apolis. La Litie în pridvor, Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și ceas 1. La ceasuri, Troparul Învierii, Slava... a Praznicului Și acum... a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... zicem Condacul Praznicului și al Triodului, schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, din Triod Cântarea 3, pre 4 și a Praznicului. Cântarea 6, pre 4. La Ieșire, stihul Praznicului. După aceasta Troparul Invierii și al Praznicului, Slavă... Condacul Triodului, Și acum... al Praznicului. Apostolul și Evanghelia mai întâiu a zilei și apoi a Praznicului.

D. De se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de carne:

Slujba morților se cântă seara și dimineața în Sâmbăta ce a trecut, sau în Joia lăsatului de carne; iară Sâmbătă se cântă numai slujba Praznicului toată neschimbată.

E. De se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului, Luni sau Marți, sau Joi în săptămâna brânzei:

Seara la Vesperina mică, La Doamne strigat-am... Stihirile Praznicului pre 4. Slavă... Și acum... a Praznicului.

La Stihovnă: Idiomela Triodului de două

ori şi Martirica, Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul Praznicului, Ectenia şi Apolisul.

La Vesperina mare şi la Utrenie. Se pune toată slujba Praznicului neschimbată, precum mai înainte s'a arătat la rând pentrucă Triodul cu Praznicul nu se cântă ori în ce zi s'ar întâmpla în Săptămâna brânzei, afară de Sâmbătă şi Duminecă; numai Stihira zilei, ce se cântă la Vesperina mică precum am arătat; iară Canonul şi Tricântarea le cântăm mai înainte.

Iar unde nu se face Priveghere, nici Vesperina mică:

Cântăm la Vesperina mare, toate ale Praznicului, iară la Stihovnă, Slavă... Idiomela Triodului, Şi acum... a Praznicului. La Lăudări, după Stihirile Praznicului, Slavă.... a Triodului, Idiomela zilei Şi acum... a Praznicului.

La ceasuri şi la Liturghie: Slujba toată a praznicului; iar apostolul zilei şi Evanghelia le cetim mai înainte.

H. De se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului Miercuri sau Vineri în săptămâna brânzei:

La Vesperina mică, la cea mare şi la Utrenie, se pune toată slujba Praznicului precum am arătat în Lunea brânzei neschimbat; şi se fac la sfârşitul Utreniei, Vesperinei şi la toate Ceasurile, câte trei metanii mari. La ceasuri zicem Troparul şi Condacul Praznicului, la ceas 6, se zice Troparul Paremiei şi se ceteşte Paremia. Iară Liturghia se face a lui Gurădeaur la vremea ei. Vesperina o cântăm ca şi în toate zilele, după obişnuitul Psalm, Catisma rândului. Iar unde se va fi făcut priveghere, Catismă nu cetim; ci după obişnuitul Psalm, cântăm: Doamne strigat-am. Apoi Stihirile Praznicului 3 şi ale Sfântului Simeon 3; Slavă... a Sfântului Şi acum... a Praznicului, Prochimenul zilei şi Paremia. Apoi Prochimenul:

Să nădăjduească Israil spre Domnul...

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Martirica. Slavă... Şi acum... a Praznicului, Troparul Praznicului şi Apolisul,

De se va întâmpla Întâmpinarea Domnului în Lunea brânzei:

Tricântarea Utreniei o cântăm Duminecă la Dupăcinare. Iar Idiomela Triodului a zilei, cea de dimineaţă, o cântăm în Praznic la Slavă.. a Lăudărilor.

De este întâmpinarea Domnului, în Marţia brânzei:

Tricântarea cea de Marţi a Utreniei o cântăm Miercuri la Dupăcinare, iar Idiomela Triodului, a Utreniei o cântăm în Praznic la Slavă... la Lăudări.

De este Întâmpinarea Domnului în Miercurea brânzei:

Canonul şi Tricântarea Miercurei le cântăm în Joia brânzei la Dupăcinare, iar Idiomela zilei de la Utrenie, o cântăm în Praznic, Slavă... la Lăudări.

De este Întâmpinarea Domnului în Joia brânzei:

Tricântarea de Joi o cântăm în Marţia brânzei la Dupăcinare.

De este Întâmpinarea Domnului în Vinerea brânzei:

Canonul şi Tricântarea Vineri le cântăm în Miercurea brânzei la Dupăcinare.

L. Iară de se va întâmpla Sărbătoarea Întâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de brânză:

Vineri seara la Vesperina mică, Stihirile Praznicului pre 4, Slavă... Şi acum... a Praznicului, Prochimenul şi Paremia zilei şi după Paremie, Prochimen: *Să nădăjduească Israil spre Domnul...*

LA STIHOVNĂ: Idiomela zilei de două ori şi Martirica. Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul Praznicului şi Apolisul.

La Vesperina mare: Cântăm Fericit bărbatul... Antifonul întâiu. La Doamne stigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm Stihirile Praznicului 6 şi ale Părinţilor 4, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului Ieşire, Prochimenul zilei şi Paremiile Praznicului. La Litie Stihirile Praznicului, Slavă... Şi acum a Praznicului.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Praznicului, Slavă... a Părinților și acum... a praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Praznicului de două ori și al Părinților odată și cetire a Praznicului.

Iară de nu se face Priveghere: Cântăm la Vesperina mare toate dupre cum s'au scris mai sus. Prochimenul și Paremia zilei și iarăș Prochimenul: *Să năădăjdească Israil spre Domnul...* Apoi Paremiile Praznicului. Stihovna Praznicului, apoi Pripeala Părinților: *Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui* și cântăm Idiomela lor: *Mulțimea călugărilor...* Slavă... Idiomela Triodului, Și acum... a Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului, de două ori, Slavă... a Părinților, Și acum... a Praznicului. După Catisme, Șezândele Praznicului și cetire a Praznicului. După Polieleu, Șezânda Praznicului, Antifonul 1 al glasului 4, Prochimen. Toată suflarea să laude pre Domnul... Evanghelia Praznicului, Psalm 50, Stihira Praznicului.

Canonul Praznicului cu Irmosul pre 8 și al Părinților pre 6; Catavasia Praznicului.

După 3 Cântare Condacul, Icosul și Șezânda Părinților de două ori, Slavă... Și acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul Praznicului și Icosul și cetim Prologul. La Cântarea a noua cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda Praznicului, Slavă... a Părinților Și acum... a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Praznicului 3 și ale Părinților 3, Slavă... a Părinților, Și acum... a Praznicului. Doxologia mare. Troparul Părinților, Slavă... Și acum... a Praznicului. Ectenia, Apolisul, obisnuita Litie în Pridvor și ceas 1. La ceasuri, Troparul Praznicului. Slavă... a Părinților, Și acum... a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului.

LA LITURGHIE: Fericirile Praznicului Cântarea 3 pre 4, Și a Părinților Cântarea 6 pre 4. La Ieșire Stihul Praznicului; Troparul Praznicului și al Părinților, Slavă... Condacul Părinților, Și acum... Condacul Praznicului. Prochimen, Apostolul, Evanghelia și Chinonicul întâiu ale Praznicului și apoi ale Părinților.

L. De se va întâmpla sărbătoarea Întâmpinării Domnului Luni întâia săptămână a postului:

Slujba toată a Praznicului se cântă în Dumineca lăsatului de brânză, dupre cum am arătat.

Cade-se a ști:

De se va întâmpla sfârșitul sărbătoarei Întâmpinării Domnului în Dumineca Fariseului, sau a Fiului pierdut, sau a lăsatului de carne:

La Vesperina mică: La Doamne strigatam... și la Stihovnă, Stihirile Octoihului dupre obiceiu.

La Vesperina mare: La Doamne strigatam... Stihirile Invierii 4, din Triod 3 și ale Praznicului 3.

Iară de este în Dumineca lăsatului de carne:

Stihirile Invierii 3, din Triod 4 și ale Praznicului 3. Slava... a Triodului Și acum... a Născătoarei glasului. La Litie: Stihirile Praznicului, ale Stihovnei ce sunt de rând întru acea zi și din Triod Stihirile de la Lăudări. Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului. Stihovna Invierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului.

La binecuvântarea pâinilor: Troparul *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori și al Praznicului odată și cetire.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori. Slavă... Și acum... al Praznicului. După Catisme, Șezândele Invierii cu ale Născătoarei lor și cetire din tâlcuirea Evangheliei. Apoi Polieleul.

Antifoanele, Prochimenul glasului, Evanghelia Invierii, Invierea lui Hristos... și celelalte. Canonul Invierii, cu Irmosul pre 4, al Născătoarei de Dumnezeu pre 2, de la Triod pre 4 și al Praznicului pre 4. Catavasia Praznicului.

Iară de este în Dumineca lăsatului de carne:

Canonul Invierii pre 4, de la Triod pre 6 și al Praznicului pre 4. Catavasia Triodului. După 3 Cântare, Condac și Icosul Prazni-

culuĭ, Şezânda Triodului, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Triodului. La 9 Cântare, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită... Apoi Luminânda Invierii, Slavă... a Triodului, Şi acum... a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Invierii 4 şi ale Praznicului 4 Idiomele cu Pripelele lor.

Iară de este în Dumineca lăsatului de carne, zicem şi Stihul:

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu... Şi cântăm Idiomela Triodului, Slavă... altă Stihiră tot a Triodului, Şi acum... Prea binecuvântată eşti...

Iară de este în Dumineca Fariseului, sau a Fiului pierdut, nu zicem Stihul Triodului. Ci după Stihirile Praznicului zicem: Slavă... a Triodului, Şi acum... Prea binecuvântată eşti. Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... numai Troparul Invierii. Ecteniile, Apolisul şi obişnuita Litie în Pridvor, Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei şi ceas 1. La ceasuri: Troparul Invierii, Slavă... a Praznicului Şi acum... a Născătoarei ceasurilor, După Tatăl nostru... zicem Condacul Triodului şi al Praznicului, schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, din Triod Cântarea 6 pre 4 şi a Praznicului Cântarea rândului pre 4. După Ieşire, Troparul Invierii şi al Praznicului, Slavă... Condacul Triodului Şi acum... Condacul Praznicului; Prochimen, Apostolul şi Evanghelia zilei.

De va fi sfârşitul sărbătoarei Intâmpinării în Sâmbăta lăsatului de carne:

Slujba După-serbării se lasă şi cântăm slujba Sâmbetei, a morţilor.

F. De se va întâmpla sfârşitul sărbătoarei Intâmpinării Domnului, Luni sau Marţi, sau Joi, în săptămâna brânzei:

La Doamne strigat-am... Stihirile Praznicului 3 şi ale Sfântului 3. Slavă... a Sfântului, de are, Şi acum... a Praznicului; iară de nu are, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

LA STIHOVNĂ: Idiomela zilei de două ori. Şi Martirica, Slavă... a Sfântului, de este, Şi acum... a Praznicului; iară de nu este, Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul sfântului, de este, Slavă... Şi acum... a Praznicului. Ectenia şi Apolisul.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori, Slavă.. a Sfântului, de are, Şi acum... a Praznicului. După Catisme, Şezândele Praznicului.

Canonul Praznicului cu Irmosul pre 8, al sfântului din Mineiu pre 4 iar unde este Tricântarea, cântăm Canonul Praznicului cu Irmosul pre 4, din Mineiu trei Stihuri pentru 2 şi din Triod pre 8. De are sfântul Condac şi Icos, le zicem după 3 Cântare şi Şezânda Triodului, carea este scrisă după a doua Catismă. Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului. După 9 Cântare, Luminânda Praznicului, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Praznicului; iară de nu are, Slavă... Şi acum.. a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Praznicului pre 4, Stihovna a aceleeaş zile; Slavă... Şi acum... a Praznicului. La Stihovnă Idiomela zilei de două ori şi Martirica. Slavă... a Sfântului, de are, Şi acum... a Praznicului; iară de nu este, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După Tatăl nostru... Troparul Sfântului, de are, Slavă... Şi acum... a Praznicului, iară de nu este, numai al Praznicului. După Ectenie, ceas 1.

La ceasuri: Troparul Praznicului, Slavă... a Sfântului, Şi acum... a Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... zicem numai Condacul Praznicului.

I. De se va întâmpla sfârşitul sărbătoarei Intâmpinării Domnului, Miercuri, sau Vineri, în săptămâna brânzei.

Metanii nu facem, numai la sfârşitul fiecărei Cântări, câte trei metanii mari. Seara: La Doamne Strigat-am... Stihirile Praznicului 3 şi din Mineiu ale Sfântului 3, Slavă... a Sfântului, de este, Şi acum... a Praznicului; iară de nu este, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

LA STIHOVNĂ: Idiomela zilei de două ori şi Martirica, Slavă... a Sfântului, Şi

acum... a Praznicului; sau de nu are, Slavă... Și acum... a Praznicului. Troparul Sfântului, Slavă... a Sfântului, Și acum... a Praznicului. Iară de nu are Sfântul, numai al Praznicului, Ectenia, trei metanii mari și Apolisul.

La Dupăcinarea mare, Cântăm de la Psalmul al 4: Când am strigat eu... la care cântăm Tricântarea Utreniei din Triod, cea dintâiu glas 2, Irmos: *Pre piatra credinței...* După Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului; după: Ceeace ești mai cinstită... trei metanii mari și la Apolis trei metanii mari. Așijderea și la Mezunoptică, după: Ceeace ești mai cinstită... trei metanii mari.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori. Slavă... a Sfântului, Și acum... a Praznicului; iară de nu este, Slavă... Și acum... a Praznicului. După Catisme, Șezândele Praznicului. Canonul Praznicului cu Irmosul pre 6, din Mineiu al Sfântului pre 4 și la Triod pre 4. Iar unde vine Tricântarea, cântăm Canonul Praznicului cu Irmosul pre 4 din Mineiu pre 2, două Stihuri pentru unul și din Triod pre 8. După 3 Cântare, Condacul Sfântului, apoi Șezânda Triodului, Slavă... a Sfântului, Și acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Praznicului și Prologul. După 9 Cântare, Luminânda Sfântului, de este; Slavă... Și acum... a Praznicului; iară de nu are Sf. zicem a Praznicului de două ori.

LA LĂUDĂRI: Stihirile prosomice ale Praznicului pre 4, Stihovna a aceleeaș zile; Slavă... Și acum... a Praznicului. La Stihovnă, Idiomela zilei de două ori și Martirica, Slavă... a Sfântului, de are, Și acum... a Praznicului; iară de nu are, Slavă... Și acum... a Praznicului, După Sfinte Dumnezeule... Troparul sfântului, de are, Slavă... Și acum... a Praznicului; iară de nu, numai a Praznicului. Ectenia și trei metanii mari. La ceas 1, Troparul Praznicului, Slavă... al Sfântului, Și acum... al Născătoarei ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului. La Ceeace ești mai cinstită... trei metanii mari și rugăciunea și cel desăvârșit Apolis. Așijderea și la celelalte ceasuri, Troparul Praznicului și după Sfinte Dumnezeule... Condacul Praznicului. După Ceeace ești mai cinstită... trei metanii mari. La ceas 6, Troparul Paremiei și Paremia, apoi Prochimen. După ceasul al nouălea, cetim fericirile de grab fără cântare și celelalte. Miercuri seara, Stihirile Praznicului trei și din Mineiu ale Sfântului trei, Slavă... Și acum... a Praznicului; apoi Prochimen și Paremia zilei. Stihovna Triodului, Idiomela zilei de două ori și Martirica, Slavă... Și acum. . a Praznicului. După acestea Ectenia, Miluește-ne pre noi Dumnezeule... și trei metanii mari și rugăciunea: Preasfântă Treime... și fie numele Domnului... de trei ori, Psalmul 33, Apolisul și trei metanii mari.

K. De se va întâmpla sfârșitul sărbătoarei Întâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de brânză:

Vineri seara, după Apolisul ceasurilor începem Vesperina și după obișnuita Catismă, Stihirile Praznicului 3 și ale Părinților trei, Slavă... a Părinților, Și acum... a Praznicului. Prochimenul și Paremia zilei, apoi: Invrednicește-ne Doamne în seara aceasta...

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului, Slavă. a Părinților, Și acum... a Praznicului. Troparul părinților, Slavă... Și acum... a Praznicului. Ectenia și Apolisul. La Dupăcinare, Condacul Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori, Slavă... a Părinților, Și acum... a Praznicului. După Catisme, Șezândele Părinților de câte două ori. Slavă... Și acum... a Praznicului și cetirea Praznicului sau a Părinților. Canonul Praznicului cu Irmosul pre 6 și al Părinților pre 8. Catavasia Praznicului. După 3 Cântare, Condacul și Icosul Praznicului și Șezânda Părinților de două ori, Slavă... Și acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Părinților. Luminânda Părinților, Slavă... Și acum... a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Praznicului 3, Stihovna acelei zile și ale Părinților 3. Slavă... a Părinților, Și acum... a Praznicului. Doxologia mare, Troparul Părinților, Slavă... Și acum... a Praznicului. Ectenia, Apolisul, obișnuita Litie în Pridvor și ceas 1. La ceasuri: Troparul Praznicului, Slavă... a Părinților, Și acum... a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului și al Părinților, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Praznicului Cântarea rândului, pre 4, și a Părinților Cântarea 6, pre 4. După Ieșire, Troparul Praznicului, al Părinților și al hramului Sfântului, apoi condacul hramului Sfântului. Slavă... Condacul Părinților, Și acum... al Praznicului. Apostolul și Evanghelia, a zilei și a Părinților.

INVĂȚĂTURĂ

Pentru Sărbătoarea Intâmpinării Domnului, când în ce zi va fi Întâmpinarea și în ce zi va fi după Serbarea, sau sfârșitul ei.

De se va întâmpla Întâmpinarea Domnului în Dumineca Fiului celui pierdut, sau Luni, sau Marți în săptămâna lăsatului de carne:

Se sfârșește Vineri în acea săptămână.

Iară de se va întâmpla Miercuri, sau Joi, sau Vineri, sau în Sâmbăta lăsatului de carne:

Se sfârșește în Marțea brânzei.

De este în Dumineca lăsatului de carne, sau în Lunea brânzei:

Se sfârșește Joi în acea săptămână a brânzei.

Iară de se va întâmpla în Marția, sau Miercurea brânzei:

Se sfârșește în Sâmbăta brânzei.

Iară de va fi Joi sau Vineri, sau Sâmbătă în săptămâna brânzei:

Se sfârșește în Dumineca brânzei.

De se va întâmpla însă Intâmpinarea Domnului în Dumineca lăsatului de brânză:

Atuncea După-serbare nu este.

K. De se va întâmpla sfârșitul Serbătoarei Intâmpinării Domnului în Dumineca Fariseului sau a Fiului pierdut, sau a lăsatului de carne:

Sâmbătă seara la Vesperina mică, Stihirile Invierii dupre obiceiu. La Stihovnă, Stihira Invierii și ale Praznicului, Stihovna Vesperinei cei mari.

La Vesperina mare: La Doamne strigat-am... Stihirile Invierii 3, ale Triodului 3 și ale Praznicului cu cea de Slavă .. 4. Slavă... a Triodului, Și acum... a Născătoarei glasului. Iară de este hramul Intâmpinării, Și acum... a Praznicului. La Litie, Stihirile Praznicului și ale Triodului cele de la laudări, afară de Slavă. Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Invierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu...* de două ori și al Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori, Slavă... Și acum... al Praznicului. După Catisme, Șezândele Invierii cu a Născătoarei lor și cetire. Apoi cântăm Polieleul.

Iară de este în Dumineca Fiului pierdut, sau a lăsatului de brânză, la Polieleu:

Cântăm și al treilea Psalm: *La râurile Vavilonului...*

De este în Dumineca Fariseului:

Cântăm fericiți cei fără prihană, Troparele Invierii și celelalte ale Invierii până la Canon.

Canonul Invierii pre 4, al Triodului pre 4 și al Praznicului pre 6. Catavasia Praznicului. După 3 Cântare, Condacul și Icosul și Șezânda Triodului, Slavă... Și acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Praznicului. Luminânda Invierii, Slavă... a Triodului, Și acum... a Praznicului.

LA LAUDĂRI: Stihirile Invierii 4 și ale Praznicului cu cea de Slavă 4. Slavă... a Triodului Și acum... Prea binecuvântată ești.

Iară de este în Dumineca lăsatului de brânză:

După Stihirile Praznicului, zicem Stih: Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu... și cântăm Stihira zilei Idiomela Triodului. Slavă... altă Stihiră, Și acum... Prea binecuvântată ești... Și după Apolis, Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și ceas 1. La ceasuri, Troparul Invierii, Slavă... a Praznicului. Și acum... a Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Praznicului și al Triodului schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, din Triod, Cântarea 3 pre 4 și a Praznicu-

lui Cântarea 9, pre 4. După Ieşire, Troparul Invierii şi al Praznicului, Slavă... Condacul Triodului, Şi acum... al Praznicului.

In Sâmbăta lăsatului de carne, nici Duminecă, nu se face sfârşitul serbării Intâmpinării.

K. De se va întâmpla sfârşitul serbării Intâmpinării Domnului Marţi, sau Joi, în săptămâna brânzei:

Seara la Doamne strigat-am... Stihirile Praznicului pre 6. Slavă... Şi acum... a Praznicului. La Stihovnă, Idiomela Triodului de două ori şi Martirica, cu Stihurile cele obişnuite; Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul Praznicului. Ectenia şi Apolisul; iară rândueala Sfântului, o cântăm la După-cinare, sau când va voi cel mare.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de 3 ori. După Catisme, Şezândele Praznicului. Canonul Praznicului, cu Irmosul pre 14. Iar unde vine Tricântarea, cântăm al Praznicului cu Irmosul pre 6 şi din Triod pre 8. După Tricântare, Şezânda Triodului cea după a doua Catismă, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului. La Cântarea 9, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită... Luminânda Praznicului de două ori.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Praznicului pre 4. Slavă... Şi acum... a Praznicului. La Stihovnă: Idiomela zilei de două ori şi Martirica; Slavă... Şi acum... a Praznicului. Troparul Praznicului, Ectenia şi Apolisul.

LA LITURGHIE: Fericirile Praznicului, Cântarea 9 pre 8. După Ieşire, Troparul Praznicului, Slavă... Şi acum... Condacul Praznicului, Apostolul şi Evanghelia a zilei. Iară Miercuri şi Vineri în săptămâna brânzei, sfârşitul serbării Intâmpinării nu se face.

K. De se va întâmpla sfârşitul serbării Intâmpinării Domnului în Sâmbăta lăsatului de brânză:

In Vinerea brânzei, seara la Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 6, ale Praznicului 3, ale Părinţilor din Triod 3, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. Prochimenul şi Paremia zilei şi după aceasta Prochimen: Să nădăjduească Israil spre Domnul...

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Martirica. Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. După acum slobozeşte... şi după Sfinte Dumnezeule... Troparul Părinţilor, Slavă... Şi acum... a Praznicului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de două ori. Slavă... al Părinţilor, Şi acum... al Praznicului. După Catisme, amândouă Şezândele Praznicului. Canonul Praznicului cu Irmosul pre 8 şi al Părinţilor pre 6. Catavasia Praznicului. După 3 Cântare, Condacul şi Icosul Părinţilor şi Şezânda lor de două ori, Slavă... Şi acum... a Praznicului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Praznicului. La Cântarea 9, cântăm: Ceeace eşti mai Cinstită... Luminânda Praznicului, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Praznicului 3 şi ale Părinţilor 3, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Praznicului. Doxologia mare... Troparul Părinţilor. Slavă... Şi acum... a Praznicului, obişnuita Litie în Pridvor şi ceas 1.

LA LITURGHIE: Fericirile Praznicului Cântarea 9 pre 4 şi a Părinţilor Cântarea 6 pre 4. Apostolul şi Evanghelia zilei şi a Părinţilor.

Cade-se a şti:

J. De se va întâmpla Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan Inainte-mergătorul în Duminecа lăsatului de carne, sau a lăsatului de brânză:

Această sărbătoare se începe din săptămâna lăsatului de carne şi se sue până Marţi a patra săptămână din postul mare.

Sâmbătă seara la Vesperina mică: Stihirile Invierii ale glasului, 4 şi a Născătoarei Glasului. La Stihovnă, o Stihiră a Invierii şi Stihovna Inainte-mergătorului.

La Vesperina mare: La Doamne strigat-am... Stihirile Invierii ale glasului 3, de la Triod 4 şi ale Inainte-mergătorului 3. Iară de va fi în Dumineca brânzei, cântăm

Stihirile Învierii 3, a lui Anatolie 1, de la Triod 3 și ale Sfântului 3. Slavă... a Triodului, Și acum... a Născătoarei glasului. La Litie: Stihira hramului și din Triod, Stihirile Lăudărilor, Glasul al 6-lea: Cugetând de ziua aceea... A doua Stihiră: O ce ceas va fi atuncea...

Iară de este în Dumineca lăsatului de brânză:

Din Triod întâia Stihiră glas 5: *Vai mie, Adam a strigat cu jale...* a doua Stihiră: *Sosit-a vremea bunătăților...* Slavă... a lui Ioan Înainte-mergătorul, Și acum... a Triodului, Slava de la Litie.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Învierii, Slavă... a Înainte-mergătorului glas 2: *Prea cinstitul vas...* Și acum... a Triodului.

La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de trei ori. Și cetire din Trimiterile Apostolilor.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei Învierii într'acelaș glas. După Catisme, Șezândele Învierii cu a Născătoarei lor și cetire din tâlcuirea Evangheliei. Apoi Polieleul: *Lăudați numele Domnului*, la care cântăm și al treilea Psalm: *La râurile Vavilonului...* După aceea cântăm Psalmii aleși ai Înainte-mergătorului; Apoi *Soborul îngeresc*. Șezândele toate câte odată; Slavă... Șezânda cea după Polieleu, Și acum... a Născătoarei și cetirea Înainte-mergătorului. Antifoanele și Prochimenul glasului, Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos și celelalte. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, de la Triod pre 6 și al Înainte-mergătorului pre 4. Catavasia Triodului.

Iară de este în Dumineca lăsatului de brânză:

Canonul Învierii, cu Irmosul pre 4, al Născătoarei de Dumnezeu pre 2, de la Triod pre 4 și al Mergătorului-înainte pre 4. Catavasia Triodului. După 3 Cântare, Condacul și Icosul Înainte-mergătorului și Șezânda lui de două ori, Slavă... Și acum... a Triodului, și cetirea Mergătorului-înainte. După 6 Cântare Condacul și Icosul Triodului și Prologul. La 9 Cântare, cântăm: *Ceeace ești mai cinstită...* Apoi luminânda Învierii, Slavă... a Înainte-Mergătorului, Și acum... a Triodului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii 4 și ale Sfântului cu cea de Slavă 4 cu Stihurile lui; și după Stihirile Sfântului, zicem Stih: Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu... Și cântăm Stihira idiomelă a Triodului, glas 8. *Daniil profetul.* Slavă... glas 1: *Să ne curățim fraților...* Și acum .. Prea binecuvântată ești...

Iară de este în Dumineca lăsatului de brânză, zicem, Stih:

Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu... și cântăm Stihira idiomelă a Triodului, glas 6: *Adam din raiu...* Slavă... glas acelaș: *Sosit-a vremea bunătăților...* Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierii, Ecteniile, Apolisul și obișnuita Litie în Pridvor; Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și ceas 1. La Ceasuri: Troparul Învierii, Slavă... al Înainte-mergătorului, Și acum... al Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Triodului și al Înainte-mergătorului, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, din Triod Cântarea 3 pre 4, și a Înainte-mergătorului, Cântarea 6 pre 4. După Ieșire, Troparul Învierii și al Înaintea-mergătorului, Slavă... Condacul lui, Și acum... Condacul Triodului. Apostolul și Evanghelia, întâiu a zilei; apoi ale Mergătorului-Înainte.

De se va întâmpla Aflarea Cinstitului Cap al S-lui Ioan Înainte-mergătorului în Sâmbăta lăsatului de carne:

Se cântă toată slujba praznicului S-lui Ioan Înainte-mergătorul în Vinerea lăsatului de carne, neschimbat.

I. De se va întâmpla Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorului Luni, sau Marți în Săptămâna brânzei, Duminecă seara cetim:

Fericit bărbatul... Antifon întâiu; Iar în celelalte zile ale săptămânii brânzei, se cetește Catisma rândului. La Doamne strigat-am... Stihirile Mergătorului-înainte pre 6, Slavă... tot a lui, Și acum... a Născătoarei, acelaș glas. Prochimenul zilei și Paremiile Înainte-mergătorului.

LA STIHOVNĂ: Idiomela zilei de două ori și Martirica. Slavă... a Înainte-mergă-

torului, glas 2, Şi acum... a Născătoarei. Troparul Înainte-mergătorului, S'avă... Şi acum... al Născătoarei Invierii.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Înainte-mergătorului de două ori, Slavă... Şi acum... a Născătoarei. După întâia Catismă, Şezândele Triodului şi cetirea zilei. După a doua Catismă, Şezândele Mergătorului-înainte amândouă şi cetirea lui. Polieleul şi Şezânda lui de două ori, Slavă... Şi acum... a Născătoarei. Antifonul I al glasului 4. Prochimenul şi Evanghelia Înainte-mergătorului. Apoi Pslam 50, Stihira Înainte-mergătorului. Canonul Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pre 6 şi al Înainte-mergătorului pre 8. Catavasia: *Deschide-voiu gura mea...* Iar unde vine Tricântarea, cântăm Canonul Înainte-mergătorului cu Irmosul pre 6 şi din Triod, pre 8.. După 3 Cântare, Şezânda Înainte-mergătorului de două ori. Slavă... Şi acum... a Născătoarei şi cetirea Mergătorului-înainte. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Înainte-mergătorului şi Prologul. La 9 Cântare, cântăm: *Ceeace eşti mai cinstită...* Luminânda Înainte-mergătorului de două ori, Slavă... Şi acum... a Născătoarei.

LA LĂUDĂRI: Stihiri Prosomice ale Înainte-mergătorului pre 4, Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei Lui.

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Martirica, Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei şi celelalte dupre obiceiu, Apolisul şi Ceas 1. La Ceasuri, Troparul Înainte-mergătorului şi după Sfinte Dumnezeule... Condacul Înainte-mergătorului.

LA LITURGHIE: Fericirile Înainte-mergătorului Cântarea 3 şi 6. Apostolul, Evanghelia şi Chinonicul zilei şi a Înainte-mergătorului.

J. Iară de se va întâmpla Aflarea cinstitului cap al Sf. Ioan Înainte-mergătorul Miercuri în Săptămâna brânzei:

Se cântă toată slujba Mergătorului-înainte cea de seara şi de dimineaţa în Marţia săptămânii brânzei. Iară de este Vineri. Slujba lui o cântăm Joi.

Iară de se va întâmpla Aflarea cinstitului cap în Joia brânzei:

Miercuri după: *Slăbeşte, lasă...* şi după metanii, îndată începem: Veniţi să ne închinăm... de trei ori, Psalmul cel obişnuit şi Ectenia şi Stihirile după cum s'au scris mai înainte. După Ieşire, Prochimenul, Paremiile zilei şi după acestea alt Prochimen: *Să nădăjduească Israil spre Domnul...* apoi Paremiile Sfântului; după aceasta: *Invredniceşte-ne Doamne...*

LA STIHOVNĂ: Idomela zilei de două ori şi Martirica. S'avă... a Înainte-mergătorului, Şi acum... a Născătoarei; după acum slobozeşte... şi după Tatăl nostru... Troparul Înainte-mergătorului, Slavă... Şi acum... a Născătoarei; Ectenia, trei metanii mari şi rugăciunea: *Preasfântă Treime...* Fie numele Domnului... de trei ori, Psalm 33 şi trei metanii. Apoi, Cade-se să te fericim... şi Apolisul.

M. Iară de se va întâmpla Aflarea cinstitului cap al Sf. Ioan Înainte-mergătorului în Sâmbăta lăsatului de brânză:

Vineri seara, cetim întâiul Antifon al Catismei întâia: *Fericit bărbatul...* La Doamne strigat-am... Stihirile Înainte-mergătorului trei prosomice şi trei ale Părinţilor. Slavă... a Înainte-mergătorului, Şi acum a Născătoarei glasului. Ieşire, Prochimenul şi Paremia zilei, apoi Prochimen, glas 6: *Să nădăjduească Israil spre Domnul...* După aceea, Paremiile Mergătorului-înainte; apoi, Invredniceşte-ne Doamne... şi Ecteniile: Să plinim rugăciunile noastre cele de seară...

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Martirica; apoi Stih: *Veseli-se-va dreptul întru Domnul...* şi Stihira Înainte-mergătorului Idiomela glas 6; Ceeace era mai înainte în vas... Slavă... a Părinţilor, glas 8: *Mulţimile călugărilor...* Şi acum... a Născătoarei acelaş glas. Troparul Mergătorului-înainte, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Născătoarei Învierii. Ectenia: Miluieşte-ne pre noi... trei metanii mari. Prea Sfântă Treime... fie numele Domnului... şi Psalmul 33. La Dupăcinare, cântăm Canonul morţilor din Octoih al glasului, sau al Născătoarei de Dumnezeu. După Sfinte

Dumnezeule... Condacul Inainte-Mergătorului, Slavă... Şi acum... al Părinţilor.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Mergătorului-înainte, de două ori, Slavă... al Părinţilor, Şi acum... a Născătoarei. După Catisme, Şezândele Părinţilor şi a Născătoarei lor şi cetirea Părinţilor. Polieleu şi Şezândele Sfântului câte o dată. Slavă... Şezânda cea după Polieleu, Şi acum... a Născătoarei ei şi cetirea lui. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen, Evanghelia Inainte-mergătorului. Psalm 50, Stihira Inainte-mergătorului.

Canonul Inainte-mergătorului cu Irmosul pre 6 şi al Părinţilor pre 8. Catavasia, Irmosul Triodului. Şi cântăm şi a doua cântare din Triod, iară cea din Psaltire nu o zicem. După 3 Cântare,, Condacul, Icosul şi Şezânda Inainte-mergătorului, Slavă... a Părinţilor, Şi acum a Născătoarei şi cetirea Inainte-mergătorului. După 6 Cântare, Condacul şi Icosul Părinţilor şi Prologul. După 9 Cântare, Luminânda Inainte-mergătorului. Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Născătoarei.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Inainte-mergătorului, 3, Slavă... a Părinţilor, Şi acum a Născătoarei. Doxologia mare. Troparul Inainte-mergătorului, Slavă... a Părinţilor, Şi acum... a Născătoarei Invierii; obişnuita Litie în Pridvor şi Ceas 1. La Ceasuri. Troparul Inainte-mergătorului. Slavă... al Părinţilor, Şi acum... al Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Inainte-mergătorului şi al Părinţilor le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Inainte-mergătorului Cântarea 3, pre 4 şi a Părinţilor Cântarea 6, pe 4. După Ieşire: Troparul hramului, al Inainte-mergătorului şi al Părinţilor, apoi Condacul hramului şi al Inainte-mergătorului, Slavă... Condacul Părinţilor, Şi acum... al hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau Ceeace eşti folositoare creştinilor... Apostol, Evanghelia şi Chinonicul întâiu ale Inainte-mergătorului, apoi ale Părinţilor.

De se va întâmpla Aflarea cinstitului cap, Luni în întâia Săptămână a postului:

Toată slujba Mergătorului-înainte se cântă în Dumineca lăsatului brânzei.

De se va întâmpla Aflarea cinstitului cap ori în ce zi a săptămânii d'întâiu a postului:

Se cântă slujba lui sau în Dumineca lăsatului de brânză, s'au în Sâmbăta cea d'întâiu a postului.

N. Iară de se va întâmpla Aflarea Cinstitului cap al Sfântului Ioan în Sâmbăta cea d'întâiu a postului:

Vineri seara, Catisma rândului. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10, şi cântăm Idiomela zilei de două ori, Şi Martirica, apoi ale Inainte-mergătorului trei prosomice şi ale Sfântului Teodor 4. Slavă... a S-lui Teodor, Şi acum.. a Născătoarei glasului ce a trecut. Ieşire, Prochimenul şi Paremia zilei şi trei ale Inainte-mergătorului. După: Să se îndrepteze rugăciunea mea... trei metanii mari. Şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite. După rugăciunea Amvonului cântăm Canonul Sfântului Teodor precum s'a arătat la rând şi Apolisul.

Iară de nu este Liturghie: Seara, La Doamne strigat-am... Stihirile Inainte-mergătorului trei şi ale lui Teodor trei; Slavă... a Mucenicului, Şi acum... a Născătoarei glasului ce a trecut, fără de Ieşire. Prochimen, Paremia zilei şi ale Inainte-mergătorului.

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Martirica; apoi Stih: *Veseli-se-va dreptul...* Şi cântăm Stihira Martirică, glas 2: *Al Dumnezeeştilor daruri...* Slavă... a Inainte-mergătorului glas 6: Comoara dumnezeeştilor... Şi acum... a Născătoarei. După Acum slobozeşte... şi după Sfinte Dumnezeule... Troparul Inainte-mergătorului, Slavă... al Mucenicului, Şi acum... *Toate tainele tale...* Ectenia şi 3 metanii mari şi cântăm Canonul Sfântului Teodor la Colivă şi Apolisul dupre obiceiu. După-cinare, cetim cea mare. La ea cântăm Canonul morţilor şi rândueala Mineiului; iară Tropare la cel d'întâiu Sfinte Dumnezeule şi al doilea, le zicem ale amândorora Sfinţilor şi la cel de pre urmă Sfinte Dumnezeule, zicem Condacul Inainte-mergătorului.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Inainte-mergătorului de două ori; Slavă... a S-lui Teodor, Şi acum... Toate Tainele tale... După întâia Catismă, amândouă Şezândele Inainte mergătorului, Slavă... Şi acum... a Născătoarei. După a doua Ca-

tismă, Șezânda S-lui Teodor, Slavă... Și acum... a Născătoarei și cetirea Inainte-mergătorului, sau a S-lui Teodor. Polieleu și Șezânda Mergătorului-înainte de două ori Slavă... Și acum... a Născătoarei. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen și Evanghelia Inainte-mergătorului. Psalm 50, Stihira Inainte-mergătorului. Canonul Inainte-mergătorului cu Irmosul pre 6 și ale S-lui Teodor amândouă pre 8. Catavasie: *Deschide-voiu gura mea...* După 3 Cântare, Condacul și Icosul și Șezânda Inainte-mergătorului, Slavă... a S-lui Teodor, Și acum... a Născătoarei și cetire pentru Sfântul Teodor. După 6 Cântare, Condacul și Icosul S-lui Teodor și cetim Prologul. La Cântare 9, cântăm Ceeace ești mai cinstită. Apoi luminânda Mergătorului-înainte, Slavă... a S-lui Teodor, Și acum... a Născătoarei.

LA LĂUDĂRI: Stihirile prosomice ale Inainte-mergătorului trei și ale lui Teodor trei. Apoi Stih: *Veseli-se-va dreptul întru Domnul...* Și cântăm Stihira Mergătorului-înainte glas 6: Intru tot cinstitul cap... Slavă... al Sf. Teodor, Și acum... Născătoare de Dumnezeu tu ești vița... Doxologia mare, Troparul Mergătorului-înainte, Slavă... al Sf. Teodor, Și acum... al Născătoarei. Ectenia, Apolisul, obișnuita Litie în Pridvor și Ceas 1. La Ceasuri: Troparul Mergătorului-înainte, Slavă... al Sf. Teodor, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. Iară Condacele le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Mergătorului-înainte Cântarea 3 pre 4 și a Sf. Teodor Cântarea 6 pre 4. După Ieșire, Troparul Inainte-mergătorului și al Sf. Teodor și Condacul lui, Slavă... al Mergătorului-înainte, Și acum... al hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau Ceeace ești folositoare creștinilor... Prochimen, Apostolul și Evanghelia, mai înainte ale Sâmbetei, ale lui Teodor sub zaceală, apoi ale Inainte-mergătorului.

O. De se va întâmpla Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan Inainte-mergătorului în Dumineca d'întâiu a Sfântului post:

Se cântă slujba lui, precum este învățătura în Dumineca a treia din post, afară de închinarea Crucii; numai la Litie, Slavă... a Inainte-mergătorului de la Doamne strigat-am... Și acum... din Triod, la Stihovnă. La Dumnezeu este Domnul... Troparul învierii de două ori, Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... Prea curatului Tău chip... Catavasia Triodului.

I.. De se va întâmla Aflarea cinstitului Cap in Lunia a 2, sau a 3, sau a 4 săptămână a Sfântului Post:

Duminecă seara, cetim Catisma: Fericit bărbatul... Antifonul 1. La Doamne strigat-am... Stihirile pre 10, în Triod ale zilei pre 4, repetind cea dintâiu și ale Inainte-mergătorului pre 6. Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei Invierii. Ieșire, Prochimenul cel mare al Triodului și trei Paremii ale Inainte-mergătorului. Apoi Invrednicește-ne Doamne... și Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de seara... La Stihovnă: Idiomela Triodului de două ori și Martirica. Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei dupre glasul Invierii. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Inainte-mergătorului, Slavă... Și acum... al Născătoarei Invierii. Ectenia, trei metanii mari și Apolisul.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Inainte-mergătorului de două ori, Slavă... Și acum... al Născătoarei. După întâia Catismă și după a doua, Șezândele Triodului; iar Ectenie nu zicem și cetire în Efrem. După a 3 Catismă, zice preotul Ectenia cea mică, apoi Șezândele Inainte-mergătorului amândouă și a Născătoarei, cetirea Inainte-mergătorului, Polieleul și Șezândele Inainte-mergătorului de două ori, Slavă... Și acum... a Născătoarei. Antifonul întâiu al glasului 4. Prochimen și Evanghelia Inainte-mergătorului. Psalm 50 și Stihira Inainte-mergătorului.

Canonul Inainte-mergătorului, cu Irmosul pre 8, Catavasia: *Deschide-voiu gura mea...*

Iară când vine Tricântarea, cântăm Canonul Inainte-mergătorului cu Irmosul pre 6 și din Triod 8. Catavasia Triodului. După 3 Cântare, Șezânda Inainte-mergătorului de două ori, Slavă... Și acum... a Născătoarei și cetirea Inainte-mergătorului. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Inainte-mergătorului și Prologul. După 9 Cântare, Luminânda

Inainte-mergătorului de două ori, Slavă... Și acum... a Născătoarei.

LA HVALITE: Stihirile Inainte-mergătorului pre 4, Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei. Doxologia și Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre cele de dimineață... Apoi Stihovna, Idiomela zilei de două ori și Martirica, Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei. După Tatăl nostru... Troparul Inainte-mergătorului Slavă... Și acum... a Născătoarei-Invierii. Ectenia: Milueşte ne pre noi, Dumnezeule... trei metanii mari și Ceasul 1. La Ceasuri: Troparul Inainte-mergătorului. După, Sfinte Dumnezeule. ., Condacul Inainte-mergătorului. Și la sfârșit trei metanii mari și după metanii nu zicem Sfinte Dumnezeule, ci zicem rugăciunea: Hristoase, lumina cea adevărată... și Apolisul. Iară Ceasurile al 3, 6 și 9, le cetim cu Catisme la vremea lor și cu metanii. La al 6-lea Ceas, se cetește Paremia zilei dupre rânduială. După Ceasul al nouălea zicem Fericirile degrab fără cântare. După rugăciunea: Slăbește, lasă... Condacul hramului, Slavă... al Inainte-mergătorului, Și acum... al hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau: Ceeace ești folositoare creștinilor... Apoi Doamne miluește de 40 ori, Slavă... Și acum... Ceeace ești mai cinstită... și rugăcinnea: Prea sfântă Treime... Și începem Vesperina dupre obiceiu și o cântăm cu metanii dupre rânduеala postului; Catisma dupre obiceiu. La Doamne strigat-am.. Stihirile pre 10, în Triod Idiomela zilei de două ori și Martirica, apoi trei prosomice ale Triodului și ale Inainte-mergătorului 4. Slavă... a Inainte-mergătorului. Și acum... a Născătoarei glasului. Iară de este spre Miercuri sau Vineri, zicem a Crucii-Născătoarei, dupre glasul Slavei. Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimen și Paremia zilei. Să se îndrepteze rugăciunea mea... și trei metanii mari. Prochimen, Apostol și Evanghelia Inainte-mergătorului. Liturghia cea mai înainte sfințită dupre obiceiu; la Apolis: Preotul pomenește mai întâiu pre Sfântul ce se prăznuește, apoi pre celce a sosit; iară canonul Sfântului ce se va întâmpla la rând îl cântăm la Utrenia dupre rânduеală; iară stihirile lui de la Doamne strigat-am, le cântăm dimineața la Laudări.

Ceasurile le cântăm precum mai sus s'a arătat. După Ceasul al nouălea și după rugăciunea: Stăpâne, Doamne, Iisuse Hristoase... zicem și Psalmul: Binecuvintează suflete al meu pre Domnul și toate cele dinlăuntrul meu... Slavă... Laudă suflete al meu pre Domnul... Și acum... Unule născut Fiule... și: Intru împărăția Ta... de grab fără cântare. Fericirile din Canonul Inainte-mergătorului Cântarea 3 și a 6, apoi Apostolul și Evanghelia Inainte-mergătorului. După acestea: Pomenește-ne pre noi, Doamne... după Slăbește, lasă... și după Tatăl nostru... Condacul hramului, Slavă... Condacul Inainte-mergătorului, Și acum... Condacul hramului Născătoarei de Dumnezeu, sau: Ceeace ești folositoare creștinilor... Apoi: Doamne miluește de 40 ori și 3 metanii mari...

In acest timp toacă Paraclisiarhul și trage clopotele.

Și după cele trei metanii mari, zicem: Veniți să ne închinăm... de trei ori și cântăm Vesperina cu metanii și cu Catismă, dupre obiceiu. La Doamne strigat-am... Stihirile Triodului trei și ale Sfântului Tarasie trei, Slavă... Și acum... a Născătoarei. Iară de este spre Miercuri, sau Vineri, a Crucii-Născătoarei. Apoi: Lumină lină... Prochimenul zilei și Paremia Triodului. Stihovna Triodului. După Acum slobozește... și după Tatăl nostru... Troparele: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* și celelalte după rânduеala postului. După *Ceeace ești mai cinstită...* și după metanii zicem Sfinte Dumnezeule... Doamne miluește de 12 ori, Prea sfântă Treime Stăpânie... fie numele Domnului... de trei ori, trei închinăciuni și Psalmul 33: *Bine-voiu cuvânta pre Domnul...* Cade-se cu adevărat a te ferici... și Apolisul, la care Preotul pomenește pre Sfântul ce a sosit.

M. De se va întâmpla Aflarea Cinstitului Cap al Sfântului Ioan Inainte-mergătorului în una din zilele postului:

Cântăm slujba lui întru acest chip: La Ceasuri, după: Slăbește, lasă... și după Tatăl nostru... Condacul Sfântului de la rând, apoi Doamne miluește de 40 ori, Slavă... Și acum... Ceeace ești mai cinstită... și după metanii, zicem: Sfinte Dumnezeule... Doamne miluește de 12 ori și Preasfântă Treime... și îndată începem Vesperina și obișnuita Catismă. Se zic și Ecteniile mici după fiecare Antifon.

La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10: Idiomela zilei de două ori, Martirica, trei prosomice ale Triodului și patru ale Inainte-mergătorului. Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei: Cine nu te va ferici... Ieșire, Prochimenul și Paremia zilei și ale Inainte-mergătorului. Apoi cântăm: Să se îndrepteze rugăciunea mea... trei metanii și pre rând Dumnezeeasca Liturghie cea mai înainte sfințită.

Iară de nu este Liturghie După: Slăbește lasă... și după metaniile cele mari, zice cetețul: Veniți să ne închinăm... de trei ori, trei metanii și Psalmul: Binecuvintează, suflete al meu, pre Domnul... și cântăm Vesperina fără metanii. După Catisma cea obișnuită, Stihirile pre 6, trei prosomice ale Triodului și trei ale Inainte-mergătorului, Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... Cine nu te va ferici... Ieșire, Lumină lină... Prochimenul și Paremia zilei și ale Inainte-mergătorului. Invrednicește-ne, Doamne... și Ectenia: Să plinim rugăciunile noastre... Stihovna Triodului, Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei glasului. Acum slobozește... Sfinte Dumnezeule... și după Tatăl nostru... Troparul Inainte-mergătorului, Slavă... Și acum... a Născătoarei Invierii: Taina cea din veac... Ectenia: Miluește-ne pre noi, Dumnezeule... După aceasta trei metanii mari, rugăciunea: Preasfântă Treime... și Bine-voiu cuvânta pre Domnul... Cade-se cu adevărat... Apolisul.

Dupăcinarea, cetim pre cea mare fără metanii. După Sfinte Dumnezeule... cel dintâiu, Troparul Inainte-mergătorului, Slavă... Și acum... a Născătoarei Invierii dupre glas; după al doilea Sfinte Dumnezeule, obișnuitele Tropare: Miluește-ne pre noi, Doamne, miluește-ne pre noi... după: Cade-se să te fericim și după Sfinte Dumnezeule, Condacul Inainte-mergătorului; Doamne al puterilor fii cu noi... nu-l cântăm. După: Ceeace ești mai cinstită... trei metanii mari, iară Sfinte Dumnezeule... nu-l zicem, ci Apolisul cel mic. Mezonoptica o cetim dupre obiceiu cu Catisma, precum s'a scris în Lunia a doua săptămână din post. De asemenea și Utrenia și toată slujba Inainte-mergătorului.

I. De se va întâmpla Aflarea Cinstitului Cap al Sfântului Ioan Inainte-mergătorului, în Sâmbăta a 2, sau a 3, din post:

Vineri seara Catisma rândului. La Doamne strigat-am... punem Stihiri 10 și cântăm din Triod Idiomela zilei de două ori și din Octoih patru Martirice și ale Inainte-mergătorului 4, Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei glasului ce a trecut. Ieșire, Prochimen și Paremia zilei și ale Inainte-mergătorului. Să se îndrepteze rugăciunea mea... și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. Iară de nu este Liturghie, Vineri seara la Doamne strigat-am... Stihirile Inainte-mergătorului pre 6, Slavă... a lui, Și acum... a Născătoarei glasului. Ieșire, Prochimen, Paremia zilei și ale Sfântului trei, apoi Invrednicește-ne Doamne... La Stihovnă: Idiomela Triodului de două ori și Martirica Octoihului dupre glas, Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei. După: Acum slobozește... și după Tatăl nostru... Troparul Inainte-mergătorului, Slavă.. Și acum... a Născătoarei—Invierii glasului de rând; Ectenia, trei metanii mari și rugăciunea: Prea Sfântă Treime... Fie numele Domnului... și Psalm 33: Bine voiu cuvânta pre Domnul... Apoi Cade-se cu adevărat... și Apolisul. La Dupăcinarea mare, cântăm Patrucântarea Sâmbetei. La Utrenie și la Ceasuri, cântăm numai ale Mergătorului-înainte, precum mai sus am arătat. La Liturghie slujba zilei și a Inainte-mergătorului.

O. De se va întâmpla Aflarea cinstitului Cap al Sfântului Ioan, în Dumineca a 2 din post:

Sâmbătă seara la Vesperina mică, Stihirile Invierii și ale Născătoarei de Dumnezeu, dupre obiceiu.

La Vesperina mare: La Doamne strigat-am... trei Stihiri, ale Invierii, una a lui Anatolie și 6 ale Inainte-mergătorului, Slavă... a Inainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei glasului. Ieșire, Prochimenul zilei și Paremiile Inainte-mergătorului. La Litie: Stihira hramului și Stihirile Inainte-mergătorului cele de la Stihovnă.

LA STIHOVNA: Stihirile Învierii dupre Alfa Vita. Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei. La binecuvântarea pâinilor: Troparul *Născătoare de Dumnezeu Fecioară*... de trei ori și cetire din tâlcuirilor Trimiterilor Apostolești.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei Învierii acelaș glas. După Catisme, Șezândele Învierii cu ale Născătoarei lor și cetire la tâlcuirea Evangheliei. Apoi Polieleu și Șezândele Înainte-mergătorului toate câte odată. Slavă... Șezânda cea după Polieleu, Și acum... a Născătoarei și cetirea a Înainte-mergătorului, Antifoanele, Prochimenul glasului, Toată suflarea... Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos.... și Psalm 50, Slavă... glas 8: Ușile pocăinței... și celelalte. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, în Triod pre 4 și al Înainte-mergătorului pre 6. Catavasia: Deschide-voiu gura mea... După 3 Cântare, Condacul și Icosul Înainte-mergătorului și Șezânda lui de două ori; Slavă... Și acum... a Născătoarei și cetirea Mergătorului-înainte. După 6 Cântare, Condacul și Icosul Învierii și Prologul. La 9 Cântare, cântăm, Ceeace ești mai cinstită... Apoi Luminânda Învierii, Slavă a Înainte-mergătorului Și acum... a Născătoarei Învierii.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii 4 și ale Sfântului cu cea de Slavă 4, cu Stihirile lui și după aceste Stihiri zicem Stih: *Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu...* Și cântăm Stihira Idiomelă a Triodului, Slavă... tot aceasta, Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Învierii, Apolisul și obișnuita Litie în Pridvor, Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei. La ceasuri: Troparul Învierii, Slavă... al Înainte-mergătorului, Și acum... a Născătoarei ceasului. După Tatăl nostru... pre rând Condacul Învierii și al Sfântului și cel desăvârșit apolis.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 6 și din Canonul Înainte-mergătorului, Cântarea 3, pre 4 și cealaltă slujbă a zilei și a Înainte-mergătorului. Iară slujba Sfântului Grigorie o cântăm când va voi cel mai mare, sau în Duminecile ce vin, a 4-a sau a 5-a, sau sluja a Înainte-mergătorului o cântăm în Sâmbăta a doua.

P. De se va întâmpla Aflarea cinstitului cap al Sfântului Ioan Înainte-mergătorul, în Duminica a 3-a din Post, la Închinarea Cinstitei Cruci:

Sâmbătă seara la Vesperina mică și la Stihovnă, Stihirile toate din Triod dupre obiceiu. La Vesperina mare, la Doamne strigat-am... Stihirile Învierii 3, ale Crucii 4 și ale Înainte-mergătorului 3, Slavă... a Crucii, Și acum... a Născătoarei cea întâia a glasului. Prochimenul zilei și Paremiile Înainte-mergătorului. La Litie: Stihira hramului și trei ale Înainte-mergătorului de la Stihovnă și Lăudări. Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Crucii.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Învierii, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Crucii. La binecuvântarea Pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu fecioară*... de două ori, și al Crucii odată, *Mântuește Doamne poporul Tău...*

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... al Înainte-mergătorului, Și acum... al Crucii. După Catisme, Șezândele Învierii cu ale Născătoarei lor și cetire din tâlcuirea Evangheliei. Polieleul Înainte-mergătorului și Șezândele lui toate, Slava cea după Polieleu, Și acum... a Născătoarei și cetirea Înainte-mergătorului. Antifoanele glasului, Prochimen și Evanghelia Învierii. Învierea lui Hristos... Psalm 50, Slavă... *Ușile pocăinții...*

Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, al Înainte-mergătorului pre 4 și al Crucii pre 6. Catavasia Crucii: *Mai înainte a închipuit Dumnezeescul Moisi...*

După Cântarea 3, Condacul și Icosul Înainte-mergătorului și Șezânda lui de două ori, Slavă... Și acum... a Crucii și cetirea Înainte-mergătorului. După 6 Cântare, Condacul și Icosul crucii. La Cântarea 9, ceeace ești mai Cinstită... Luminânda Învierii, Slavă... a Înainte-mergătorului, Și acum... a Crucii.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Învierii 4 și trei prosomice ale Crucii, cea dintâia de două ori, cu Stihurile lor. Apoi Stihul Învierii: *Scoală-Te Doamne, Dumnezeul meu...* și cântăm Idiomela zile din Triod, Slavă... aceeaș,

Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare și Sfinte Dumnezeule... cu Cântare mare. In acest timp se scoate Crucea și cântăm Troparul: Mântuește Doamne poporul Tău .. de trei ori și se face închinăciune Cinstitei Cruci, dupre obiceiu, precum arată în Triod. Apoi Ecteniile, Apolisul și Litie. Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și învățătura lui Studit și Ceas 1, în Pridvor. La Ceasuri: Troparul Invierii, Slavă... al Crucii, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Inainte-mergătorului. La 3 Ceas, Troparul Invierii. Slavă... al Inainte-mergătoruiui, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor, După Tatăl nostru... Condacele le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, ale Crucii Cântarea 3, pre 4 și ale Inainte-mergătorului, Cântarea 6 pre 4. După Ieșire, Troparul Invierii, al Crucii și al Inainte-mergătorului, Condacul Invierii, Slavă... Condacal Inainte-mergătorului. Și acum... al Crucii, Prochimen, Apostolul și Evanghelia, mai înainte ale Crucii, apoi ale Mergătorului-înainte.

Cade-se a ști:

P. De se va întâmpla sfinții 40 Mucenici în Sâmbăta cea d'intâia a postului, sau a doua, sau a treia, sau a patra:

Se cântă slujba lor neschimbată, precum mai înainte s'a arătat la Atlarea cinstitului cap al Sfântului Ioan Inainte-mergătorul la litera I.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici, în Dumineca întâia a postului, sau a doua, sau a treia, sau a patra, sau a cincea:

Cântăm slujba lor neschimbată ca și a Inainte-mergătorului.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici, Luni a doua, sau a treia,sau a patra, sau a cincea, sau a șasea:

Cântăm slujba lor precum și slujba Înainte-mergătorului.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici în Miercurea a patra din post:

Cântăm slujba lor mai înainte în Marția aceleiaș săptămâni. Numai Marți seara la Doamne stigat-am... Stihiri: Idiomela zilei din Triod de două ori, ale Crucii 4 și ale Mucenicilor 4, Slavă... a Mucenicilor, Și acum... a Crucii; iar alte Stihiri ale Crucii, le cântăm Miercuri la Lăudări. Ieșire, Prochimen, Paremia zilei și: *Să se îndrepteze rugăciunea mea...* Iar unde nu va fi Liturghia cea mai înainte sfințită:

Marți seara la Doamne strigat-am... Stihirile Crucii pre 6, iar al Sfinților Mucenici se sfârșește Praznicul la Ceasuri, precum s'a arătat la Inainte-mergătorul, în Lunea a doua săptămână din post, la litera L.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici în Joia Canonului celui mare:

Se cântă slujba lor toată în Marția aceleiaș săptămâni, mai înainte.

Iară de se vor întâmpla 40 Mucenici în Sâmbăta Acatistului;

Slujba lor o cântăm în Dumineca a cincia din post.

Cade-se a ști:

R. De se va întâmpla Inainte-serbarea Bunei-vestiri, în ori în ce zi, afară de Sâmbătă și de Duminecă:

La Doamne strigat-am... Idiomela zilei de două ori, Martirica, trei prosomice ale Triodului și trei ale Inainte-Serbării pre 4, Slavă... Și acum... glas 2: *Bine vestește Gavriil...* Ieșire, Prochimenul și Paremia zilei și cealaltă slujbă a Liturghiei cei mai înainte sfințită.

Iară de nu este Liturghie: Cântăm trei prosomice ale Triodului și trei ale Inainte-serbării. Slavă... Și acum... *Binevestește Gavriil...* La Stihovnă: Idiomela Triodului de două ori și Martirica Slavă... Și acum... a Inainte-serbării.

LA UTRENIE: Aliluia și Treimicile glasului; apoi Obișnuitele Catisme și celelalte dupre obiceiu. Canonul Inainte-serbării cu Irmosul pre 6 Și ale Triodului dupre rânduеala lor. După 3 Cântare, Șezânda Inainte-serbării. Astăzi toată făptura se bucură... Slavă... Și acum... tot aceasta. După 6 Cân-

tare, Condac: *Cu venirea Sfântului Duh...* După a 9 Cântare, Luminânda glasului.

La Stihovnă, din Triod, Idiomela zilei de două ori și Martirica, Slavă... Și acum... a Inainte-serbării: Limba care nu o știa... Și Ceasul 1, cu Catismă și cu metanii dupre obiceiu.

S. De se va întâmpla Inainte serbarea Bunei-Vestiri, în Sâmbăta a 3, sau a 4, din post:

Vineri seara, la Doamne strigat-am... Idiomela zilei de două ori, patru Martirice ale glasului și ale Inainte-serbării, trei pre 4. Slavă... a Inainte-serbării, Și acum... a Născătoarei glasului ce a trecut. Ieșire, Lumină lină, Prochimen și Paremia zilei, Să se îndrepteze rugăciunea mea... și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite.

Iară de nu este Liturghie: La Doamne strigat-am... Stihirile Inainte-serbării, pre 6, Slavă... a Inainte-serbării, Și acum... a Născătoarei glasului ce a trecut. Lumină lină... fără Ieșire, Prochimen și Paremia zilei; apoi Invrednicește-ne Doamne... Ectenia: Să plinim rugăciunile... La Stihovnă, Idiomela Triodului de două ori (este scrisă la Doamne strigat-am) și Martirica Octoihului, dupre glas cu Stihurile cele obișnuite. Slavă... Și acum... a Inainte-serbării. Acum slobozește... și după Tatăl nostru... Troparul Inainte-serbării. Apoi Ectenia: Miluește-ne pre noi, Dumnezeule... și trei metanii mari. Apoi rugăciunea: *Prea Sfântă Treime.* Fie numele Domnului, de trei ori și Psalmul 33. Cade-se să te fericim... și Apolisul. După-cinare, cântăm pre cea mare, fără metanii. La întâiul Sfinte Dumnezeule în locul lui: *Luminează ochii mei...* zicem Troparul Inainte-serbării, Astăzi începăturile bucuriei a toată lumea... După al doilea Sfinte Dumnezeule Troparele cele obișnuite, *Miluște-ne pre noi, Doamne...* Canonul morților cel din Octoih. După Cade-se cu adevărat... Condacul Inainte-serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Inainte-serbării de două ori și obișnuitele Catisme, Șezândele Octoihului. Fericiți cei fără prihană, pentru morți, nu cântăm. Canonul Inainte-serbării cu Irmosul pre 6. După a 3 Cântare, Șezânda Inainte-serbării. Slavă... Și acum... tot aceea. Iară când vine patrucântarea, cântăm Canonul Inainte-serbării dupre obiceiu și de la Triod pre 8. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Inainte-serbării. După a 9 Cântare Luminânda Inainte-serbării. Stihovna Octoihului, Martiricile glasului de la Lăudări; iară Stihuri zicem cele obișnuite: *Umplutu-ne-am dimineața...* Slavă... Și acum... a Inainte-serbării glasul al 4-lea: *Auzit-a Născătoarea de Dumnezeu limba care nu o știa...* La Ceasuri, Troparul și Condacul Inainte-serbării.

LA LITURGHIE: Fericirile Inainte serbării, Cântările 3 și 6. După Ieșire, Troparul hramului lui Hristos, de este hramul lui acela, apoi Troparul Inainte-serbării, Slavă... Condacul hramului Sfântului, Și acum... al Inainte-serbării.

R. De se va întâmpla Inainte-serbarea Bunei-vestiri, în Dumineca închinării Crucii:

Sâmbătă seara, la Vesperina mare, la Doamne strigat-am... Stihirile Învierii 3, ale Crucii 4 și ale Inainte serbării 3, Slavă... a Crucii, Și acum... a Născătoarei, cea întâiu a glasului. La Litie: Stihira hramului, Slavă... a Crucii de la Doamne strigat-am Și acum... a Inainte-serbării.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Învierii dupre Alfa Vita. Slavă... a Crucii, Și acum... a Inainte-serbării de la Stihovna Utreniei. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară...* de două ori și al Crucii odată. Fie numele Domnului... de trei ori, Slavă... Și acum... Psalmul 33 și cetire.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Învierii de două ori, Slavă... al Crucii, Și acum... al Inainte-Serbării și celelalte dupre obiceiu.

Canonul Învierii cu Irmosul pre 4, al Crucii pre 6 și al Inainte-serbării pre 4. Catavasie: Mai înainte a închipuit dumnezeescul Moisi... După a 3 Cântare, Condacul și Icosul Inainte-serbării și Șezânda Crucii de două ori, Slavă... Și acum... a Inainte-serbării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Crucii. După a Cântarea 9, Luminânda Învierii, Slavă... a Crucii, Și acum... a Inainte-serbării. Iară celelalte toate la Lăudări și la

Liturghie, prcum s'a arătat şi s'a scris mai înainte în Dumineca a 3 din post; numai la Ceasuri, Troparul Învierii, Slavă... al Crucii şi al Inainte-serbării, schimbându-le. După Tatăl nostru... Condacul Crucii şi al Inainte-serbării, le zicem schimbându-le.

S. De se va întâmpla Inainte-serbarea Bunei vestiri, Miercuri a 4 săptămână, carea este Inchinarea Crucii:

Seara şi dimineaţa toată slujba o cântăm cu metanii. Marţi seara Catisma rândului. La Doamne strigat-am... Stihirile din Triod ale zilei 3 şi ale Inainte-serbării 3. Slavă... a Crucii, Şi acum... a Inainte-serbării. La Stihovnă: Idiomela din Triod şi Martirica Slavă... a Crucii Şi acum... a Inainte-serbării. *La Utrenie:* Miercuri Canonul Triodului cu Irmosul pre 6 şi al Inainte-serbării pre 4. Iar unde vine Tricântarea, cântam canonul crucii cu irmosul pre 4, şi al Inainte-serbării pre 2, şi tricântarea pre 8. La urmă Irmosul Tricântării. După a 3 Cântare, Condacul Inainte-serbării, Şezânda zilei, Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării. După a 6 Cântare, Condacul şi Icosul Crucii. După a 9 Cântare, Luminânda, Treimica glasului. *La Lăudări*: Stihirile Crucii, cari au rămas la Doamne strigat-am. La Stihovnă, a Triodului, Slavă .. a Crucii, Şi acum a Inainte-serbării. La Ceasul 1 se face închinarea Crucii dupre obiceiu. In acest chip se cântă slujba Inainte-serbării cu a Crucii şi Vineri de se va întâmpla tot într'această săptămână.

S. De se va întâmpla Inainte-serbarea Bunei Vestiri Joi a 4 săptămână din post:

Miercuri seara la Doamne strigat-am... Stihirile Triodului pre 6 şi ale Inainte-serbării pre 4, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Inainte-serbării, apoi leşire şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite. La Utrenie, cântăm toate precum s'a arătat la rând la litera R, afară de Sâmbătă şi de Duminecă.

Iară de se va întâmpla Inainte-serbarea Bunei-Vestiri a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în Dumineca a 4, sau a 5 din post:

La Vesperina mare: Stihirile Invierii 3, ale lui Anatolie 3 şi ale Inainte-serbării 4. Slavă... a Inainte-serbării, Şi acum... a Născătoarei glasului şi celelalte dupre obiceiu. Numai la Utrenie, după Evanghelie. *Uşile pocăinţei deschide-mi...* Canonul Invierii cu Irmosul pre 4, al Născătoarei de Dumnezeu pre 2, din Triod pre 4 şi al Inainte-serbării pre 4. Catavasia: *Deschide voiu gura mea...* După a 3 Cântare, Condacul Inainte-serbării şi Şezânda Triodului, Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării. După a 6 Cântare, Condacul şi Icosul Invierii, După a 9 Cântare, Luminânda Învierii. Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării. *La Lăudări:* Stihirile Invierii dupre obiceiu; după acestea zicem Stih: *Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu...* şi cântăm Stihira Idiomelă a Triodului, Slavă... tot aceasta, Şi acum... *Prea binecuvântată eşti...* Doxologia mare şi celelalte dupre obiceiu. La Ceasul 1, Troparul Invierii, Slavă... al Inainte-serbării, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. Iară slujba Sfântului Ioan Scărarul şi a Sfintei Maria Egipteanca, se cântă când va socoti cel mai mare.

X. De se va întâmpla Inainte-serbarea Bunei-Vestiri, în Sâmbăta a 5 a Acatistului:

Vineri seara Catisma rândului. La Doamne strigat-am... punem stihiri 10 şi cântăm din Triod Idiomela zilei de două ori şi Martirica, ale Acatistului 4 şi ale Inainte serbării trei. Slavă... a Inainte-serbării, Şi acum... a Acatistului. Leşire, Prochimenul zilei şi Paremia; Să se îndrepteze rugăciunea mea... şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite; iară Patrucântarea Triodului, se cântă la Dupăcinare.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Acatististului de două ori, Slavă... Şi acum... al Inainte-serbării şi obişnuitele Catisme; apoi Condacele şi Icoasele Acatistului dupre rândueala lor.

Canonul Inainte-serbării cu Irmosul pre 6 şi al Acatistului pre 8. Catavasie: *Deschide voiu gura mea...* După a 3 şi după a 6 Cântare, Condace şi Icoase dupre obiceiu. După a 9 Cântare, Luminânda Acatistului de două ori, Slavă... Şi acum... a Inainte-serbării.

La LĂUDĂRI: Stihirile Acatistului pre 4, Slavă... Şi acum... *Auzit-a Născătoarea de Dumnezeu...* Doxologia mare şi Apolisul.

De se va întâmpla Inainte serbarea Bunei-Vestiri, în Sâmbăta lui Lazăr:

Se cântă slujba Inaintei-serbării mai înainte Joi tot în aceeaş săptămână, precum am arătat la litera R, afară de Sâmbătă şi de Duminecă.

T. Invăţătură pentru Sărbătoarea Bunei-Vestiri a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei. Se începe de Joi a treia săptămână din post şi se suie până în Miercurea săptămânii Luminate:

De este post începem Vecernia fără de Catismă şi fără de metanii. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm din Triod Idiomela zilei de două ori, trei prosomice şi ale Sărbătoarei trei, repetind două, Slavă... Şi acum... *Trimis a fost din cer...* Ieşire, Lumină lină... Prochimenul şi Paremia zilei şi ale Praznicului trei, cea întâia, de la Facere: Ieşit-a Iacov de la puţul jurământului.... a doua din Proleţia lui Iezechiil; Fi-va din ziua a opta..., a treia de la Pilde: Înţelepciunea şi-a zidit ei-şi casă... Apoi: Să se îndrepteze rugăciunea mea... şi trei metanii mari şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite.

Iară de nu va fi Liturghia cea mai înainte sfinţită:

Seara, la Doamne strigat-am..., trei Stihiri prosomice ale Triodului, cinci ale Praznicului. Slavă... Şi acum .. Trimis a fost... Ieşire, Prochimen şi Paremia zilei şi ale serbării trei; apoi: Invredniceşte-ne Doamne...

LA STIHOVNĂ: Idiomela Triodului de două ori şi Martirica, Slavă... Şi acum... a serbării: *Astăzi este bucuria Bunei-Vestiri...* După acum slobozeşte... şi după Sfinte Dumnezeule... Troparul serbării, Ectenia, trei metanii mari şi Apolisul. La masă deslegăm la untdelemn şi vin, ori în ce zi s'ar întâmpla, întru cinstea Preasfintei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei.

La ceasul cel d'întâiu al nopţii, toacă Paraclisiarhul în toaca cea mare şi trage toate clopotele şi adunându-ne în biserică şi cădind Preotul, Cântăm Dupăcinarea mare, şi: *Cu noi este Dumnezeu...* După întâiul Sfinte Dumnezeule..., Troparul serbării: *Astăzi este începerea mântuirii noastre...*; după al doilea Sfinte Dumnezeule... Condacul serbării: *Apărătoarei Doamnei...* şi după: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., facem ieşire în Pridvor, unde se face Litia dupre obiceiu şi cântăm Stihirile serbării trei, Slavă şi acum Bine veşteşte Gavriil... Apoi zice Preotul rugăciunile privegherii cele obişnuite şi intrând în biserică, cântăm Stihirile Stihovnei ale serbării; Slavă... Şi acum... *Astăzi este bucuria Bunei-Vestiri...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Astăzi este începătura mântuirii noastre...* de trei ori. Fie numele Domnului binecuvântat... de trei ori şi Psalm 33. *Bine-voiu cuvânta pre Domnul...* până la: *Nu se vor lipsi de tot binele...* Şi împarte fraţilor pâinile cele binecuvântate, dupre obiceiu şi cetirea serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul..., Troparul serbării de trei ori şi cetim trei Catisme. După întâia Catismă, amândouă Şezândele Triodului fără Ectenie şi cetirea zilei. După a doua Catismă, Ectenia şi Şezânda serbării: *Mai marele voevod...* Slavă şi acum... tot aceasta şi cetirea serbării. După a 3-a Catismă, Şezânda serbării: *Astăzi toată făptura se bucură...* Slavă... Şi acum tot aceasta. După cetire se dau făcliile fraţilor; după Polieleu, Şezânda: *Gavriil din cer...* Slavă... Şi acum... *Trimis a fost Gavriil la Fecioara...* şi cetirea serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen glas 4: Binevestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru. Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă. Şi Evanghelia de la Luca: In zilele acelea sculându-se Maria... După Psalm 50, Stihira serbării: *Bine veşteşte Gavriil...* Canonul serbării, Irmosul de două ori, Troparele pre 12. Catavasia serbării. Iar unde vine Tricântarea, cântăm Canonul serbării cu Irmosul pre 6 şi Tricântarea pre 8, Catavasie: Irmosul Triodului într'amândouă stranele împreună. După 3 Cântare, Şezânda serbării, glas 8: *Cuvântul lui Dumnezeu...* Slavă... Şi acum... tot aceasta. După 6 Cântare, Condac: *Apărătoarei Doamnei...* şi Icosul şi cetim Prologul. La 9 Cântare, iar aprind fraţii făcliile. Ceeace eşti mai cinstită... nu cântăm, ci Pripelele serbării: *Bine veşteşte pământule bucurie mare, lăudaţi ce-*

ruri slava lui Dumnezeu. Și Irmosul: *Ca de un sicriu însufleţit...* Asemenea și cealaltă strană, Pripeala și Irmosul și celelalte Tropare ale serbării, zicând tot acea Pripeală. Iară la Troparele Tricântării, zicem Pripeala: *Slavă Ţie Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.* Pre urmă Irmosul Triodului și al serbării cu Pripeala. Luminânda serbării de două ori: *Al puterilor celor cereşti Voevod...* Slavă... Și acum... *Taina cea din veci se cunoaşte astăzi.*

LA LĂUDARI: Cântăm patru Stihri ale serbării, Slavă... Și acum... glas 2: *Taina cea din veci...* De este Sâmbătă sau Duminecă, cântăm Doxologia mare, Ectenia și Apolisul. Iară de este în zi de post, cântăm Stihovna Triodului, Idiomela zilei de două ori și Martirica; Slavă... Și acum... a serbării: *Să se veselească cerurile...* Apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului..., odată. După Tatăl nostru... Troparul serbării, Ecteniile și la sfârșit trei metanii mari, fără Apolisul Utreniei și Ceas 1, cu Catismă: Troparul Și Condacul Praznicului și la sfârșit trei metanii mari și rugăciunea: Hristoase, lumina cea adevărată... Și se miruesc fraţii cu sfântul untdelemn. Și se cântă și Stihira Idiomelă a serbării și Apolisul. La al treilea ceas din zi, ieșim cu Litie afară din Monastire, cu crucile și întorcându-ne intrăm în biserică și cetim Ceas 3 și 6 cu Catisme, fără metanii, Troparul și Condacul serbării, la Ceasuri, în toacă nu lovim. La Ceasul 6 cântăm Troparul și Paremia Triodului și celelalte dupre rândueala lor; și cetim cuvântul al căruia este începutul: *Iarăș este bucurie a Bunelor—Vestiri...* Adăugăm apoi și Ceas al nouălea cu Catismă; Fericirile degrab fără de cântare și fără de metanii. Pomenește-ne pre noi Doamne... și Ceata Cerească... Slăbește lasă... după Tatăl nostru... Condacul serbării, Doamne miluește de 40 ori, Slavă... Și acum... Ceeace ești mai cinstită... trei metanii mari și rugăciunea. *Preasfântă Treime...* Și îndată începem Vesperina si o cântăm fără Catismă și fără metanii.

La Doamne strigat-am... Idiomela zilei de două ori, fără Martirică, trei prosomice ale Triodului și trei Idiomele ale serbării, glas 4, de la Stihovnă și trei ale Arhanghelului. La Stihira a 11-a Stih: *Celace faci îngerii Tăi Duhuri...* Slavă... Și acum... a serbării: *Trimis a fost...* Iară preotul face Proscomidia la Stihiri. Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimen și Paremia zilei și două ale serbării cea d'intâiu de la Ieșire: *Văzut-a Moisi...* cea de a doua de la Pilde: *Domnul m'a zidit...* Apoi Ectenia mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostolul către Evrei: *Fraţilor, celce sfinţeşte și ceice se sfinţesc...* Evanghelia de la Luca și celelalte ale Liturghiei lui Gură de Aur. În loc de Axion, cântăm Irmosul: *Ca de un Sicriu...*

In ziua de 26 Martie cântăm la Utrenie:

Aliluia și Treimicile glasului, iară de este Sâmbătă, sau Duminecă, cântăm la Dumnezeu este Domnul... Troparul Arhanghelului: *Celce eşti mai mare Voevod...* După întâia Catismă, Șezânda Octoihului, după a doua și a treia, Șezândele Triodului.

Canonul serbării al Născătoarei de Dumnezeu cu Irmosul pre 6 și al Arhanghelului pre 6. Iară când vine Tricântarea, cântăm Canonul serbării al Născătoarei de Dumnezeu și al Arhanghelului cu Irmosul pre 6. Și Tricântarea pre 8. Catavasie, Irmosul Triodului. După a 3 Cântare, Șezânda glas 4, Slavă... Și acum... tot aceasta și cetire. După a 6 Cântare, Condacul Arhanghelului glas 8: *Al prea luminatei și întru tot lucrătoarei Treimi...* După a 9 Cântare, Luminânda, Treimica glasului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Arhanghelului pre 4, Slavă... Și acum... a serbării: *Bineveşte Gavriil...* La Stihovnă, a Triodului, Idiomela zilei de două ori și Martirica; Slavă... Și acum... a Născătoarei și celelalte toate le cântăm cu metanii.

T. De se va întâmpla Buna-Vestire, în Sâmbăta a 3, sau a 4 a Postului:

Vineri seara Catismă nu cetim. La Doamne strigat-am... Stihirile pre 10; Idiomela zilei de două ori și ale serbării 8, Slavă... Și acum... a serbării. Paremia zilei și cinci ale serbării. Să se îndrepteze rugăciunea mea... Și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite. Iară la ceasul întâiu al nopţii, cântăm Dupăcinarea mare, dupre obiceiu. După întâiul Sfinte Dumnezeule... Troparul serbării. După al doilea, Condacul serbării. După: Slavă întru cei de sus... Litie pre-

cum s'a arătat mai înainte în ziua cea de post.

LA UTRENIE: Se face slujba toată a serbării. Nici Patrucântarea, nici altceva de ale Sâmbetei nu se cântă, ci toate numai ale serbării. Cântăm și Doxologia mare. Iară Patrucântarea se cântă mai înainte Joi la Dupăcinare. Asemenea și la Liturghie toate ale Serbării.

S. Cade-se a ști: De se va întâmpla Buna-Vestire, în Dumineca a 3 din Post:

Sâmbătă la Vesperina mică, La Doamne strigat-am... Stihirile Crucii pre 4, Slavă... Și acum... a serbării. La Stihovnă, cântăm o Stihiră a Invierii și ale serbării. Idiomelele de la Stihovna Vesperinei mari, cu pripelele lor. Slavă... Și acum... a serbării. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierii, Slavă... Și acum... al Serbării. Ectenia și Apolisul. La Vesperina mare, cântăm: Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne strigat-am... Stihirile Invierii 3, ale Crucii trei prosomice și ale serbării patru prosomice, Slavă,.. a Crucii, *Hristoase, Dumnezeul nostru...* Și acum... *Trimis a fost din cer...* Apoi leșire și cinci Paremii ale serbării. La Litie, Stihirile serbării trei Idiomele și trei ale Crucii de la Lăudări; Slavă... a serbării, Și acum... a Crucii.

LA STIHOVNA: Stihirile Invierii dupre Alfa Vita. Slavă... a Crucii, Și acum... a serbării. La binecuvântarea pâinilor: Troparul serbării de două ori și o dată: *Mântuește Doamne poporul Tău...* și cetire din trimiterile Apostolilor, sau a serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori; Slavă... al Crucii, Și acum... al Serbării. După Catisme, Șezândele Invierii cu ale Născătoarei lor și cetire la tâlcuirea Evangheliei. Polieleul și Șezândele serbării, toate câte odată. Slavă... Și acum... a Serbării și cetirea Serbării. Antifoanele glasului, Prochimen și Evanghelia Serbării. Invierea lui Hristos. Psalmul 50, Stihira Serbării. Canonul Învierii cu Irmosul pre 4 și al Serbării pre 6. Catavasie: *Deschide voiu gura mea...* După Cântarea 3, Codacul și Icosul Crucii și Șezândele Crucii, Slavă... Și acum... a Serbării și cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Serbării și Prologul. La a 9 Cântare, cântăm: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda Invierii, Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI Stihirile Invierii 4 și ale Serbării 3 și Idiomela: *Taina cea din veac...* cu Stihurile lor: apoi Stih: *Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu...* și cântăm Idiomela zilei din Triod; Slavă aceeaș... Și acum. *Prea binecuvântată ești.* Doxologia mare, la care se face închinarea cinstitei Cruci dupre obiceiu, precum se arată în Triod; și după Ectenii și Apolis, Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei și Ceasul 1, în Pridvor. La Ceasuri: Troparul Invierii, Slavă... al Crucii, Și acum... al Născătoarei Ceasurilor. După: Tatăl nostru, Condacul Crucii și celelalte și cel desăvârșit Apolis.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, ale Serbării Cântarea 3 pre 4 și ale Crucii, Cântarea 6, pre 4. După leșire, Troparul Invierii, al Crucii și al Serbării; în loc de Sfinte Dumnezeule, cântăm: *Crucii Tale ne închinăm, Stăpâne.* Prochimen, Apostolul și Evanghelia mai înainte zicem ale Serbării, apoi ale Crucii. In loc de Axion, cântăm Irmosul: *Ca de un sicriu însuflețit.*

Liturghia se face a Marelui Vasilie; precum și în toate Duminecele sfântului și marelui post, când se va întâmpla această Serbare, se face Dumnezeeasca Liturghie a lui Vasilie cel mare.

T. Iară de se va întâmpla Serbarea Bunei-Vestiri, Luni a 4, sau a 5, sau a 6, a Sfântului post:

Duminecă seara, la Vesperina mică, Stihirile Serbării 4, Slavă... Și acum... a Serbării. La Stihovnă: Idiomela Triodului de două ori și Martirica; Slavă... Și acum... a Serbării. Troparul Serbării, Ectenia mică și Apolisul.

La Vesperina mare: După obișnuitul Psalm, cântăm Fericit bărbatul. Antifonul întâiu. La Doamne strigat-am.... Stihirile pre 10, ale Triodului 3 prosomice și ale Serbării 7, Slavă... Și acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer.* leșire, Prochimenul zilei și Paremiile Serbării 3, la Litie Stihirile Serbării, Slavă... Și acum... a Serbării.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Serbării cu Pripelele Serbării; Slavă... Și acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori și cetirea Serbării.

LA UTRENIE: Cântăm toată slujba Serbării, precum s'a scris mai înainte în zi de post la rând, la litera T.

T. De se va întâmpla Buna-Vestire în Miercurea Închinării cinstitei Cruci:

Se lasă Stihirile, Slăvirile și Canonul Crucii și se cântă Luni, sau Vineri în acea săptămână. Iar aicea cântăm toată slujba sărbătoarei Bunelor Vestiri, cu Tricântarea Miercuri, precum am arătat în ziua d'intâiu la rând. Iară la Utrenie, la Ceasul 1, se face închinăciune Crucii dupre obiceiu.

U. De se va întâmpla Buna-Vestire în Duminecа a 4, sau a 5, a postului:

Sâmbătă seara, la Vesperina mică, Stihirile Serbării pre 4. Slavă... Și acum... a Serbării. La Stihovnă, o Stihiră a Invierii și a Serbării ale Stihovnei cei mari, cu pripelele lor; Slavă... Și acum... a Serbării, Troparul Serbării, Ectenia mică și Apolisul.

La Vesperina mare: Fericit bărbatul. Catisma toată. La Doamne strigat-am.... Stihirile Invierii 3, una a lui Anatolie și șase ale Serbării. Slavă... Și acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer.* Ieșire, Prochimenul zilei și cinci Paremii ale Serbării. La Litie: Stihirile Serbării, Slavă... glasul al 8-lea, Și acum... glasul al 2-lea.

La STIHOVNĂ: Stihirile Invierii, Slavă... Și acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori și cetire din trimiterile Apostolilor sau a Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori, Slavă... Și acum... a Serbării. După Catisme, Șezândele Invierii cu ale Născătoarei lor și cetire din tâlcuirea Evangeliei. Polieleul, Șezândele Serbării toate câte odată și cetirea Serbării. Antifoanele glasului, Prochimenul și Evanghelia Serbării. Invierea lui Hristos... și Psalmul 50, Stihira Serbării.

Canonul Invierii, cu Irmosul pre 4, din Triod pre 4 și al Serbării pre 6. Catavasia, Irmosul Serbării. După a 3 Cântare, Șezânda Serbării, Slavă... Și acum... aceeaș, Cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Serbării și cetim Prologul. La Cântarea a 9, cântăm: Ceeace ești mai cinstită, Luminânda Invierii și a Serbării.

LA LAUDĂRI: Stihirile Invierii 4 și ale Serbării 4, cu Pripelele lor; după aceasta Stih: *Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu...* Și cântăm Idiomela zilei, Slavă... tot aceasta, Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Invierii, Ecteniile și Apolisul; apoi Slavă... Și acum... Stihira Evangheliei.

Liturghia cântăm a Marelui Vasilie. Fericirile glasului pre 6 și ale Serbării, Cântarea 3 pre 4. Apoi Stihul Ieșirii, Troparul Invierii și al Serbării, Slavă... Și acum... Condacul Serbării. Prochimen, Apostolul și Evanghelia mai întâiu ale Dumineсii, apoi ale Serbării.

U. De se va întâmpla Buna Vestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în Miercurea a 5-a săptămână a Sfântului post:

Cântăm slujba Inainte-serbării Luni la rând, Stihirile și Canonul. Iar al Sfântului de la Mineiu, îl cântăm la Dupăcinare; pentrucă se mută Canonul cel mare, de Joi în Marțea aceleeaș săptămâni și cântăm Canonul cel mare cu Tricântarea de Marți pentru Serbarea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu; pentrucă Miercuri în însuș Serbarea seara la Vesperină Catismă nu se cetește și metanii nu se fac; și cântăm sfârșitul Serbării Joi. Pentru aceea Miercuri seara Stihirile cu metanii și Canonul cel mare Joi nu-l cântăm, că s'a cântat mai înainte Marți.

Iar în Miercurea 5-a din post: Cântăm toată slujba Serbării seara și dimineața cu Triodul dupre rânduеală, precum am arătat mai înainte în zi de post. Iară sfârșitul serbării Bunei-Vestiri îl cântăm Joi la Utrenie cu Tricântarea Apostolilor, precum am arătat Luni a 4 și a 5 Sfântului post, la Ieșirea serbării Bunei-Vestiri.

V. De se va întâmpla Buna Vestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei Joi a 5 săptămână din post, când se cântă Canonul cel mare:

Se mută pentru Serbare, Canonul cel mare al Sfântului Andrei şi-l cântăm într'aceeaş săptămână Marţi, cu Tricântarea de Marţi. Iară Tricântarea Apostolilor, o cântăm cu a Serbării Bunei-Vestiri şi la urmă Catavasia Triodului.

Iară de se va întâmpla Buna-Vestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei Vineri în aceeaş săptămână:

Cântăm înainte-serbarea Bunei-Vestiri Stihirile şi Canonul mai înainte la rând Miercuri, pentru Canonul cel mare, iară a Sfântului slujba din Mineiu o cântăm la Dupăcinare.

X. Iară de se va întâmpla Buna Vestire, a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei în Sâmbăta Acatistului:

Vineri seara, la Doamne strigat-am... Stihirile pre 10. Idiomela zilei de două ori, ale Serbării pre 8. Slavă... Şi acum... *Trimis a fost din cer.* Paremia zilei şi ale Serbării 5. După: Să se îndrepteze rugăciunea mea... facem trei metanii şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite. La fie numele Domnului binecuvântat... trei metanii şi la Apolis iarăş trei metanii.

Iară la Ceasul întâiu al nopţii, toacă şi trag toate clopotele şi adunându-ne noi în biserică, binecuvintează preotul şi cetim Dupăcinarea mare; şi după Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Ieşim în Pridvor şi facem obişnuita Litie, la care cântăm trei Stihiri ale Serbării, Slavă... Şi acum... *Binevesteşte astăzi...* Sfârşind Litia iarăş intrăm în biserică şi cântăm Stihovna, Stihiri Idiomele ale Serbării cu pripelele lor; Slavă... Şi acum... *Astăzi este bucuria...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori şi cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de trei ori. După întâia Catismă, Condacul: *Apărătoarei Doamnei...* şi alte trei Condace şi trei Icoase; după a doua Catismă, iarăş trei Condace şi Icoase trei. Apoi Polieleul şi Şezândele toate ale Serbării şi cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimenul şi Evanghelia Serbării, Psalm 50 şi Stihira Serbării.

Canonul Serbării cu Irmosul pre 8 şi al Acatistului pre 6. Catavasia Serbării amândouă corurile împreună; iară Patrucântarea nu cântăm acum ci mai înainte Joi la Dupăcinare. După a treia Cântare, trei Condace şi trei Icoase. Apoi Şezânda Serbării şi cetirea. După 6 Cântare trei Condace şi trei Icoase. Apoi Condacul: *O maică Prea lăudată...* de trei ori şi Icosul cel d'întâiu şi iarăş Condacul: Apărătoarei Doamnei... şi cetim Prologul şi Sinaxarul. La a noua Cântare, nu cântăm Ceeace eşti mai cinstită... ci pripelele Serbării precum mai înainte s'a scris la însuş Serbarea. La Canonul Acatistului, la Tropare zicem Pripeala: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântueşte-ne pre noi.* Şi la urmă cântăm Pripeala şi Irmosul: *Ca de un sicriu însufleţit...* şi o închinăciune. Luminânda Serbării.

LA LAUDARI: Stihirile Serbării pre 4. Slavă... Şi acum... *Să se veselească cerurile...* Doxologia mare, Troparul Serbării, Ectenii şi Apolis. Apoi învăţătura lui Studit şi Ceas 1 în Pridvor. La întâiul Ceas, Troparul şi Condacul Serbării şi celelalte.

La LITURGHIE: Fericirile Serbării, Cântarea 3 şi 6, pre 8. Prochimen, Apostol şi Evanghelia, ale Serbării.

A. bis. De se va întâmpla Serbarea Bunei Vestiri în Sâmbăta lui Lazăr:

Vineri seara, Catismă nu cetim. La Doamne strigat-am... Stihirile pre 10; Idiomela zilei de două ori: *Săvârşind patruzeci de zile cele de suflet folositoare...* apoi trei ale Serbării, *Sfatul cel mai înainte de veci...* Şi cinci ale Sfântului Lazăr, Slavă... *Săvârşind patruzeci de zile cele de suflet folositoare...* Şi acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer...* Ieşire, Paremia zilei şi cinci ale Serbării; şi celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfinţite. Iară la masă se face deslegare la vin şi la untdelemn.

La Ceasul întâiu al nopții, toacă paracliserul în toaca cea mare și trage toate clopotele și adunându-ne în biserică, binecuvintează preotul și cetim Dupăcinarea mare, iară preotul cădește, precum este obiceiul și după întâiul Sfinte Dumnezeule, Troparul serbării. După al doilea, Condacul Serbării. După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... ieșim în Pridvor și facem obișnuita Litie, la care cântăm trei Idiomele ale Serbării și ale Triodului trei, cele de la Lăudări; Slavă... a Serbării: *Să se veselească cerurile...* Și acum... *Bine vestește astăzi...*

LA STIHOVNĂ: Stihiri Idiomele ale Serbării cu Pripelele lor; Slavă... *Stătut-ai înaintea gropii...* Și acum... *Astăzi este bucuria Bunelor-vestiri...* După: Tatăl nostru... Troparul Serbării de trei ori, binecuvântarea pâinilor... și cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de două ori, Slavă... *Invierea cea de obște...* Și acum... a Serbării. După întâia Catismă, Șezânda Triodului: *Milostivindu-Te spre lacrămile Mariei...* de două ori; Slavă... Și acum... a Serbării și cetire pentru dreptul Lazăr. După a doua Catismă, Șezânda Triodului: *Izvorul înțelepciunii...* de două ori; Slavă... Și acum... a Serbării și cetire pentru dreptul Lazăr, sau a Serbării. Apoi Polieleul și toate Șezândele Serbării și cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimenul și Evanghelia Serbării. Invierea lui Hristos... Psalmul 50 și Stihira Serbării. Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și al Sfântului Lazăr amândouă Canoanele pre 8. Catavasia, Irmosul Canonului al doilea al lui Lazăr. Cântăm tot aicea și Patrucântarea. După 3 Cântare, Condacul și Icosul și Șezândele Sfântului Lazăr; Slavă... Și acum... a Serbării și cetirea Serbării. După 6 Cântare. Condacul și Icosul și cetirea Serbării. La 9 Cântare, Ceeace ești mai cinstită, nu cântăm; ci Pripelele Serbării, precum mai înainte s'a arătat la însuș Serbarea. Iară la Canonul Triodului ca pripeală zicem: *Slavă Ție Dumnezeul nostru, Slavă Ție*, Catavasie, Irmosul: *Cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.* După aceasta, Pripeala Serbării și Irmosul: *Ca de un sicriu însuflețit...* Apoi, Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru pre glas 1, Luminânda Serbării de două ori; Slavă... Și acum... a lui Lazăr.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Serbării trei și ale Sfântului Lazăr trei; Apoi Pripelele: *Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu* și *Mărturisi-mă-voiu Ție Doamne cu toată inima mea...* Slavă... a Sfântului Lazăr. *Mare și preaslăvită...* Și acum... a Serbării: *Taina cea din veac...* Doxologia mare, Troparul Serbării, Slavă... Și acum... *Invierea cea de obște...* Ectenia, Apolis, învățătură pentru credință și ceas 1 în Pridvor.

LA LITURGHIE: Fericirile Serbării, Cântarea 3, pre 4 și ale lui Lazăr, Cântarea 6, pre 4. După Ieșire, Troparul Serbării și al lui Lazăr, Slavă... Condacul lui Lazăr, Și acum... al Serbării. In locul lui Sfinte Dumnezeule cântăm: *Câți în Hristos v'ați botezat...* Prochimen, Apostol și Evanghelie mai întâiu a Serbării, apoi a lui Lazăr. In loc de Axion, cântăm Irmosul Serbării.

B. bis. Iară de se va întâmpla Buna-Vestire a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu în Dumineca Stâlpărilor:

Sâmbătă la Vesperina mică, Stihirile Stâlpărilor pre 4, Slavă... Și acum... a Serbării: *In Luna a șasea.* . La Stihovnă Idiomelele Serbării cu Pripelele lor, de la Vesperina mare, Slavă... Și acum.. a Stâlpărilor: *Laud a Ta înfricoșată Taină...* Troparul Serbării, Slavă... Și acum... *Invierea cea de obște...* Ectenia mică și Apolisul

La Vesperina mare: Fericit bărbatul... Catisma toată. La Doamne strigat-am... Stihirile Serbării 3, repetându-se și ale Stâlpărilor 4. Slavă... a Stâlpărilor, Și acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer...* Apoi Ieșire, 5 Paremii ale Serbării și trei ale Stâlpărilor. La Litie, Stihirile Serbării 3 și 3 ale Stâlpărilor, Slavă... a Stâlpărilor: *Mai înainte cu șase zile de Paști...* Și acum... a Serbării: *Bine vestește Gavriil...*

LA STIHOVNA: Stihirile Idiomele ale Stâlpărilor, cu Pripelele lor. Slavă... a Stâlpărilor: *Astăzi darul Sfântului Duh...* Și acum... a Serbării: *Taina cea din veac...* La Binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de două ori, al Stâlpărilor odată și cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Dom-

nul... Troparul Serbării de două ori, Slavă... Și acum... *Învierea cea de obște*... După întâia Catismă, Șezânda Stâlpărilor, Slavă... Și acum... a Serbării și cetirea Serbării. După a doua Catismă, Șezânda Stâlpărilor, Slavă... Și acum... a Serbării și cetire. Apoi Polieleul, Șezândele Serbării și cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimenul și Evanghelia Stâlpărilor, Psalmul 50; Învierea lui Hristos nu o cetim și când sărută frații Sfânta Evanghelie, împarte egumenul Stâlpării cu făclii fraților dupre obiceiu. Și în loc de: *Pentru rugăciunile Apostolilor*, Cântăm, *Slavă... Astăzi Hristos a intrat*... Și acum... tot aceasta; apoi Stih: *Miluește-mă, Dumnezeule, dupre mare mila Ta*... și Stihira, glasul al 6-lea: *Astăzi darul Sfântului Duh*... Canonul Serbării cu Irmosul pre 8 și al Stâlpărilor cu Irmosul pre 8. Catavasia, Irmoasele amândoror Canoanelor, în fiecare cor Irmosul său. După Cântarea a 3, Condacul și Icosul Stâlpărilor și Șezânda, Slavă... Și acum... a Serbării și cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul Serbării și Prolog. La Cântarea a 9, Ceeace ești mai cinstită, nu cântăm, ci Pripelele Serbării, precum mai înainte am arătat; iar a Stâlpărilor, cântăm dupre obiceiu Pripeala: *Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție*; iară la urmă cântăm întâiu Pripeala Serbării și Irmosul: *Ca de un sicriu însuflețit*... apoi al Stâlpărilor. Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... pre glasul 1. Luminânda Serbării de două ori.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Serbării trei și ale Stâlpărilor trei, Slavă... a Serbării: *Să se veselească cerurile*... Și acum... a Stâlpărilor: *Mai înainte cu șase zile*... Doxologia mare și Troparul: *Învierea cea de obște*... Slavă... Și acum... a Serbării; Ectenia, Apolisul, învățătura lui Studit și Ceasul 1 în Pridvor; apoi cel desăvârșit Apolis. Iar în Ceasul al doilea din zi, ieșim afară din Monastire cu Litie, precum mai înainte am arătat și întorcându-ne cetim Ceasurile, la care cântăm Troparul Serbării, Slavă... *Învierea cea de obște*... Și acum... a Născătoarei Ceasurilor. După: Tatăl nostru... zicem Condacele, schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile Serbării, Cântarea 3 pre 4 și ale Stâlpărilor, Cântare a 6, pre 4. După Ieșire, cântăm Stih: *Bineveștiți din zi în zi*... Troparul Serbării și al Stâlpărilor; Slavă... Condacul Stâlpărilor, Și acum... al Serbării: *Apărătoarei Doamnei*... Apoi Prochimenul, Apostolul și Evanghelia, a Serbării și a Stâlpărilor, Chinonicul Serbării și a Stâlpărilor. La Liturghie în loc de Axion, cântăm Irmosul Stâlpărilor: *Dumnezeu este Domnul și S'a arătat nouă*... Iară de este hramul Bunei-Vestiri, se cântă în loc de Axion, Irmosul: *Ca de un sicriu însuflețit*...

Ș. Iară de se va întâmpla Buna-Vestire a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, în Lunea cea mare:

In Dumineca Stâlpărilor seara, la Vesperina mică, la Doamne strigat-am... Stihirile Serbării pre 4, Slavă... Și acum... a Serbării. La Stihovnă: Stihirile Serbării cele de la Stihovna Vesperinei mari, Slavă... Și acum... a Serbării.

La Vesperina mare: Cântăm fericit bărbatul... Antifonul întâiu. La Doamne strigat-am... Stihirile Serbării pre 6 și ale Stâlpărilor pre 4, Slavă... a Stâlpărilor Și acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer*... Ieșire, Prochimenul zilei, Paremiile Serbării trei. La Litie Stihirile Serbării, Slavă... Și acum... a Serbării: *Bine vestește Gavriil*...

LA STIHOVNĂ: Stihirile zilei cu Pripelele lor, Slavă... a Stâlpărilor: *Din ramuri și Stâlpări*... Și acum... a Serbării: *Taina cea din veac*... La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori, cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de trei ori. După Catisma dintâiu și după a doua, Șezândele zilei și cetirea; după a treia Catismă, Ectenia mică și Șezândele serbării amândouă, cetirea a Serbării, Polieleul, Șezânda Serbării și cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen: *Bine vestiți din zi în zi*... Evanghelia Serbării, Psalmul 50, Stihira Serbării. Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și al Tricântărei pre 8. Catavasia Triodului, Irmosul într'amândouă corurile împreună; iar unde nu este Tricântare, cântăm Canonul Serbării cu Irmosul pre 4. Catavasia Serbării. După a 3 Cântare, Condacul zilei, Șezânda Serbării și cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul și Icosul

Serbării, Prologul și Sinaxarul. La 6 a Cântare: Ceeace ești mai cinstită nu cântăm, ci Pripeala Serbării: *Bine vestește pământule bucurie mare...* Apoi Irmosul Serbării: *Ca de un sicriu însuflețit...* Iară la Troparele Tricântării, zicem Pripeala: *Slavă Ție, Dumnezeul nostru, Slavă Ție.* Catavasie cântăm Irmosul Triodului. Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării.

LA LĂUDARI: Stihirile Serbării pre 4, Slavă... a Serbării Și acum..., a zilei: *De uscăciunea Smochinului* .. Doxologia și Ectenia.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Idiomele ale zilei: *Mergând Domnul spre patima cea de bună voie... Ajungând noi credincioșii...* și celelalte Stihiri din Triod; Slavă... *A doua Evă...* Și acum... a Serbării: *Să se veselească cerurile...* Apoi: Bine este a ne mărturisi Domnului... odată; după: Tatăl nostru... Troparul Serbării, Ectenie, trei metanii mari, Apolisul și Ceasul 1. La trei ceasuri din zi, ieșim cu Litie afară din Monastire și întorcându-ne cetim celelalte Ceasuri, cu Catisme și Paremia, cetim și Stâlpul Evangheliei. La Ceasuri, Troparul Serbării, iară Condacul zilei și al serbării le zicem schimbându-le; și la sfârșitul fiecăruia Ceas câte trei metanii, cetim și Ceasul al 9-lea și Fericirile degrab, fără de cântare; apoi: Pomenește-ne pre noi, Doamne... și celelalte. După Tatăl nostru... Condacul zilei, Slavă... Și acum... al Serbării, Doamne miluește de 40 ori, Slavă... Și acum... Ceeace ești mai cinstită.., trei metanii mari și îndată începem Vesperina, fără metanii și fără Catismă. La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării; Slavă... a zilei: *De Smochinul cel uscat...* Și acum... a Serbării: *Trimis a fost din cer...* Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimen, Paremiile zilei și ale Serbării două. Apoi Ectenia mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostolul și Evanghelia Serbării și a zilei și celelalte ale Liturghiei lui Gură de Aur.

Iară de nu va fi Liturghie, pentru vreo neputință oarecare: La Doamne strigat-am, punem Stihiri 10 și cântăm trei ale zilei, repetind pre cele două dintâiu și ale Serbării 5; Slavă... a zilei: *A doua Evă aflând...* Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimenul zilei și Paremiile și ale Serbării două. Apoi Prochimenul, Apostolul și Evanghelia Serbării și a zilei. *Învrednicește-ne, Doamne...* Ectenia, Stihovna zilei, cu pripelele zilei. Slavă... *Doamne viind la patimă...* Și acum... a Serbării. Acum slobozește... Troparul Serbării, Ectenia și Apolisul. Așa facem și în celelalte zile ale săptămânei mari. La masă deslegare numai la untdelemn și la vin. La Dupăcinare metanii nu sunt, numai după Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, trei închinăciuni, la sfârșit trei metanii mari și 12 mici. La cel de pre urmă Sfinte Dumnezeule, trei închinăciuni și cântăm Tricântarea lui Andreiu Criteanul.

Ș. Tot pentru această Serbare, de se va întâmpla în Marțea cea mare:

Luni seara, Catismă nu cetim. La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale serbării; Slavă... a zilei: *A doua Evă...* Și acum... a Serbării: *Trimis a fost...* Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimen și cetirile zilei și trei ale Serbării. Să se îndrepteze rugăciunea mea... și trei metanii. Evanghelia zilei și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. La întâiul Ceas al nopții toacă și trag toate clopotele cele mari dupre obiceiu și adunându-ne în biserică, cetim Dupăcinarea mare și: *Cu noi este Dumnezeu...* După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, Litie în Pridvor, la care cântăm Stihiri Idiomele ale Serbării, Slavă... Și acum... a Serbării *Bine vestește Gavriil* ..

LA STIHOVNA: Trei Stihiri Idiomele ale Serbării cu Pripelele lor, Slavă... Și acum... *Astăzi este bucuria...* La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori și cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării, de trei ori. După amândouă Catismele, Șezândele Triodului și cetirea zilei. După întâia Catismă, Ectetenia mică, Șezânda serbării și cetirea Serbării. Polieleul și Șezânda Serbării. Antifonul întâi al glasului 4. Prochimen, Evanghelia Serbării. Psalmul 50, Stihira Serbării, Canonul Serbării cu Irmosul pre 14. Catavasia Serbării, Irmosul în amândouă coru-

rile împreună, iar unde sunt două cântări ale Triodului, cântăm Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și cele două cântări pre 8 și la urmă Irmosul Triodului. După 3 Cântare, Condacul zilei și Icosul. Șezânda Serbării, cetirea Serbării. După 6 Cântare, Condacul Serbării, Icosul și Prologul; cetim și Sinaxarul zilei. La 9 Cântare, nu cântăm: Ceeace ești mai cinstită... ci Pripelele Serbării și Irmos, precum am arătat în Lunea cea mare. Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Prosomicele Serbării pre 4, Slavă... a zilei: *Cu lenea sufletească* .. Și acum... a Serbării: *Taina cea din veac...* Idiomelele zilei cu Pripelele lor, precum s'a scris mai înainte Luni. Slavă... a Serbării: *Să se veselească cerurile...* Și acum... a zilei: *Când vei veni întru Slavă...* Troparul Serbării, Ectenia, trei metanii mari și Apolisul. Ceas 1, trei metanii mari.

Iară la Ceasul al 3 din zi, ieșim cu Litie afară din Monastire precum am arătat mai înainte și întorcându-ne cetim Ceasurile cu Catisme și Stâlpul Evangheliei. La Ceasuri, zicem Troparul Serbării și al Născătoarei. Condacele, zicem al Serbării și al zilei, schimbându-le și la sfârșitul fiecăruia Ceas, câte 3 metanii mari; Ceas 9 fără Catismă. Fericirile degrab fără de cântare și Pomenește-ne pre noi Doamne... și celelalte precum mai înainte s'a scris. După Tatăl nostru... Condacul zilei, Slavă... Și acum... al Serbării, Doamne miluește de 40 ori, Slavă... Și acum... Ceeace ești mai cinstită... și trei metanii mari și îndată Vesperina fără Catismă și fără metanii.

La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinici ale Serbării; Slavă.., a zilei, Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Prochimen, cetirile zilei și două ale Serbării. Ectenia mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostol și Evanghelia Serbării și a zilei și pre rând Dumnezeeasca Liturghie a S-lui Ioan Gură de Aur. La masă deslegăm numai la untdelemn și la vin. Iară Dupăcinare, cetim pre cea mică și cântăm la ea și Tricântarea lui Andreiu Criteanul.

Ș. Tot pentru această Sărbătoare de se va întâmpla în Miercuria cea mare:

Marți seara, cântăm Vesperina fără Catismă și fără metanii. La Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10: Idiomelele zilei 5 și ale Serbării 5; Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării Ieșire cu Evanghelia, Prochimen și Paremiile zilei și trei ale Serbării. Să se îndrepteze rugăciunea mea... și trei metanii. Evanghelia zilei și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. La masă, fiertură fără untdelemn, iară vin bem. La un ceas din noapte toacă și adunându-ne în biserică, cetim Dupăcinarea mare. După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... Ieșim în Pridvor și cântăm la Litie Stihirile Serbării. Slavă... Și acum... a Serbării.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Serbării la binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori și cetire a Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Praznicului de trei ori. După amândouă Catismele, Șezândele Triodului și cetirea zilei. După 3 Catismă, Ectenia și Șezândele Serbării amândouă și cetirea Serbării. Polieleul și Șezândele Serbării. Antifonul întâiu al glasului 4, Prochimen, Evanghelia Serbării, Psalmul 50, Stihira Serbării. Canonul Serbării cu Irmosul pre 14. Catavasia Serbării, Irmosul într'amândouă corurile împreună. Iar unde este Tricântarea cântăm Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și Tricântarea pre 8, Catavasie: Irmosul Triodului. După 3 Cântare, Condacul zilei și Icosul, Șezânda Serbării și cetirea Serbării. După 6 Cântare, Condacul Serbării și Icosul. La a noua Cântare nu cântăm: Ceeace ești mai cinstită, ci pripelele Serbării precum mai înainte s'a arătat. Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Serbării pre 4, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării. La Stihovnă a zilei, cu Pripelele lor precum mai înainte s'a scris în Lunea cea mare; Slavă... a Serbării, Și acum... a zilei și celelalte precum s'a scris mai înainte. Iară la trei ceasuri din zi, ieșim cu Litie afară din Monastire și întorcându-ne cetim ceasurile cu Catisme și se cetește și stâlpul Evangheliei și celelalte ceasuri și Liturghia precum mai înainte s'a scris în Lunea și în Marția a acestei săptămâni; la sfârșitul ceasurilor, se face în Monastiri iertăciune dupre obiceiu; iară Dupăcinarea, o cetim dupre cum am scris mai înainte și Tricântarea lui Andreiu Criteanul.

D. De se va întâmpla Buna-Vestire a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu în Joia cea mare:

In Miercurea cea mare seara, cântăm Vesperina fără de Catismă. La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Prochimen, cetirile zilei și trei ale Serbării: Să se îndrepteze rugăciunea mea... și trei metanii, Evanghelia zilei și celelalte ale Liturghiei cei mai înainte sfințite. La un ceas din noapte tocăm și adunându-ne în biserică, cântăm Dupăcinarea mare. După Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu... cântăm la Litie Stihiri Idiomele ale Serbării, Slavă... Și acum... a Serbării. La Stihovnă: Stihiri ale Serbării, Slavă... Și acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de trei ori și cetirea Serbării.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de două ori, Slavă... Și acum... *Când slăviții ucenici...* Apoi Polielul și Șezândele Serbării toate și cetirea Serbării. Antifonul întâiu al glasului al 4-lea. Prochimen, Evanghelia Serbării, Psalmul 50, Stihira Serbării, Canonul Serbării cu Irmosul pre 8 și al zilei cu Irmosul pre 8. Catavasie, Irmosul zilei într'amândouă corurile împreună. După a 3-ia Cântare, Condacul și Irmosul zilei și Șezânda, Slavă... Și acum... a Serbării și cetirea Serbării. După a 6-a Cântare, Condacul Serbării, Icosul și Sinaxarul zilei. La a noua Cântare: Ceeace ești mai cinstită nu cântăm, ci Pripelele Serbării precum mai înainte am arătat; la urmă Irmosul: *Din ospățul Stăpânului...* apoi Pripeala Serbării și Irmosul, Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Serbării pre 4, Slavă... a Serbării, Și acum... a zilei, Doxologia și Ectenia. La Stihovnă, Stihirile zilei cu Pripelele lor, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării, Troparul zilei, Slavă, Și acum... al Serbării, Ectenia și Apolisul, la Ceasul 1 Troparul și Paremia zilei și învățătura lui Studit pentru Sărbătoare.

La al cincelea ceas din zi, se face Litie afară din Monastire și întorcându-ne cetim celelalte Ceasuri în Pridvor, la care zicem Troparul Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... al Născătoarei ceasurilor. După Tatăl nostru..., Condacul zilei și al Serbării, schimbându-le.

La ceasul al 8-lea din zi, adunându-ne, cântăm Vesperina. La Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării, Slavă... a zilei Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... cetirile zilei și două ale Serbării. Ectenia cea mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimenul, Apostolul zilei și al Serbării și celelalte ale Liturghiei marelui Vasilie. În loc de Axion cântăm Irmosul Joei cei mari. Iar în hramurile Bunei-Vestiri ale Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei, Irmosul Serbării, iar în locul Heruvicului cântăm Troparul Cinei Tale... de trei ori; tot aceasta cântăm în loc de Chinonic odată, iar când se împărtășesc frații, cântăm tot aceasta de multe ori, până când se împărtășesc frații toți. Și în loc de: *Să se umple gurile noastre...* iar aceasta odată, cu Aliluia. La masă pește nu deslegăm, ci numai untdelemn și vin.

C. De se va întâmpla Buna-Vestire în Vinerea cea mare:

Joi seara, la Doamne strigat-am... cinci Stihiri Idiomele ale zilei și cinci ale Serbării, Slavă... a zilei: *Fiul Viperilor...* Și acum... a Serbării: *Trimis a fost...* Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... Prochimen și cetirile zilei și trei ale Serbării. Ectenia mică, Ecfonisul și Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostolul și Evanghelia zilei și a Serbării și celelalte ale dumnezeeștei Liturghii a marelui Vasilie precum mai înainte s'a arătat. Dupăcinare cetim pre cea mică, după Sfinte Dumnezeule... Condacul zilei și al Serbării.

Iară la întâiul ceas al nopții, toacă și trag toate clopotele dupre obiceiu și adunându-ne în biserică, începem Utrenia. La Dumnezeu este Domnul Troparul Serbării de două ori. Slavă..- Și acum al zilei; *Când slăviții ucenici...* după aceasta Ectenia cea mică și îndată Diaconul sau Preotul: *Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie...* și cel mai mare cetește Evanghelia întâia apoi Antifoanele și Evangheliile sfintelor Patimi dupre rânduеala lor.

După a 7 Evanghelie, cetirea zilei, după aceasta Antifonul cel întâiu al glasului al 4-lea, Prochimen și Evanghelia Serbării și îndată Evanghelia a 8 a sfintelor Patimi, Psalmul 50, Stihira Serbării. Rugăciunea: *Mântuește Dumnezeule poporul Tău...* Canonul Serbării cu Irmosul pre 14, Catavasia Serbării, Irmosul într'amândouă corurile împreună. Iar unde vine Tricântarea, cântăm Canonul Serbării, cu Irmosul pre 6 și Tricântarea pre 8. Catavasie: Irmosul Triodului. După a 3 Cântare, Condacul zilei și Icosul. Șezândele Serbării și cetirea Serbării. După a 6 Cântare, Condacul Serbării și Icosul. La a 9 Cântare nu cântăm: Ceeace ești mai cinstită, ci cântăm Pripelele serbării precum mai înainte s'a arătat. Luminânda Serbării, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării. Apoi Evanghelia a 9.

LA LĂUDĂRI: Stihirile zilei. Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării: *Să se veselească ceruriile...* După aceasta Evanghelia a zecea. Și îndată: *Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu...* Ectenia: *Să plinim rugăciunile noastre...* apoi Evanghelia a 11. La Stihovnă: Stihirile Serbării. Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării, apoi Evanghelia a 12, *Bine este a ne mărturisi...* Și după Tatăl nostru... Troparul, glasul al 4-lea: *Rescumpăratu-ne-ai pre noi...* Slavă... Și acum... al Serbării, Ectenia: *Miluește-ne pre noi, Dumnezeule...* Apolisul și Ceasul întâiu îl cântăm precum s'au așezat în Vinerea cea mare și zicem la dânsul Troparul Serbării și al zilei și Condacul Serbării. Iară la al cincelea ceas din zi se face Litie afară din Monastire; și întorcându-ne, cetim Ceasurile al 3, al 6 și al 9, cu Tropare, Paremii, Apostole și cu Evanghelii și cu cealaltă slujbă a lor și se zic la dânsele Troparele Ceasurilor Vinerii cei mari și ale Serbării; Condacul zilei și al Serbării: iară la ceasul al 8 din zi, toacă și trag toate clopotele și adunându-ne cântăm Vesperina și face Preotul Proscomidia. La Doamne strigat-am... cântăm șase Stihiri Idiomele ale zilei și ale Serbării 4, Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Lumină lină... și cetirile zilei și două ale Serbării. Ectenia mică, Sfinte Dumnezeule... Prochimen, Apostolul, Evanghelia, mai înainte ale Serbării și apoi ale zilei și se săvârșește dumnezeeasca Liturghie a lui Gură de aur. In loc de Axion cântăm Irmosul Serbării. La masă mâncare uscată și bem vin.

TIPIC

Pentru scoaterea Aerului în Vinerea cea mare când se va întâmla a fi Buna-Vestire și se face Liturghia Sfântului Ioan Gură de aur.

Indată după rugăciunea Amvonului și binecuvântarea Colivei, luminile și policandrul fiind aprinse și Masa Aerului gătită în mijlocul bisericii și Aerul pus pre sfânta masă, se începe a se cânta Slavă... Și acum... glasul al 5-lea: Pre Tine Celace Te îmbraci cu lumina... Și preotul cel întâiu după cădire, luând Aerul cu toți preoții cu cari au slujit, îi face scoaterea precum arătă tipicul în Vinerea cea mare și punându-l pe masă în mijocul bisericii, îl cădește dupre obiceiu. Și isprăvindu-se Cântarea, începe Preotul Troparul: *Iosif cel cu bun chip...* Slavă... Și acum... *Mironosițele femei...* După aceea în coruri se cântă: Fie numele Domnului... și se cetesc Psalmii; iară poporul sărutând pre sfântul Aer, ia anaforă de la preot. După aceea se face Apolisul patimilor al Vinerii cei mari.

Iară întâmplându-se a nu fi undeva Liturghie, sfântul Aer se scoate la Stihovnă și se urmează toată rândueala ce s'a însemnat mai sus.

Dupăcinarea, se face la vremea sa, cântând Canonul cel de plângere al Triodului.

C. bis. Tot pentru această Sărbătoare de se va întâmpla în Sâmbăta cea mare:

Vineri seara, la 10 ceasuri din zi, adunându-ne în biserică, cântăm Vesperina. La Doamne strigat-am... punem Idiomele ale zilei 6 și ale Sărbătorii 4. Slavă... a zilei, Și acum... a Serbării. Ieșire cu Evanghelia, Prochimen și cetirele zilei și cinci ale Serbării, apoi Prochimen, Apostolul și Evanghelia zilei. După aceasta Ectenia: Să zicem toți din tot sufletul... învrednicește-ne Doamne în seara aceasta... și: *Să plinim rugăciunile noastre...*

LA STIHOVNĂ: Stihirile zilei cu Pripelele ei, Slavă... a Serbării, Și acum... a zilei. Și se face scoaterea Aerului în mij-

locul bisericii dupre obiceiu. Apoi: Acum slobozește... După Sfinte Dumnezeule... Troparul Serbării, Slavă... Și acum... *Iosif cel cu bun chip...* Preotul: *Înțelepciune!* și Apolis. Dupăcinarea o cetim în chilii; Troparul zilei, Slavă... Și acum... al Serbării, Condac și celelalte. Iară la un Ceas din noapte toacă și trag toate clopotele și cântăm Utrenia. La Dumnezeu este Domnul... Troparul zilei: *Iosif cel cu bun chip...* odată; *Când Te-ai pogorît la moarte...* odată, Slavă... *Mironosițelor femei...* Și acum... a Serbării: *Astăzi este începătura mântuirii noastre...* Apoi cântăm: Fericiți cei fără prihană... și Prohodul Domnului și cădește Preotul la toate trelele stări precum este obiceiul. După sfârșitul acestora, cântăm Troparele Învierii, apoi Ectenia mică, Șezânda zilei, apoi Polieleul și Șezândele Serbării și cetirea Serbării. Antifonul întâiual glasului al 4-lea. Prochimen și Evanghelia Serbării. Psalmul 50, Stihira Serbării. Canonul Serbării cu Irmosul pre 8. Catavasie: Irmosul zilei într'amândouă corurile împreună. După a 3-ia Cântare, Condacul zilei, Icosul și Șezânda zilei, Slavă... Și acum... a Serbării și Cetirea Serbării. După a 6-a Cântare, Condacul Serbării și Icosul, Prologul și Sinaxarul. La a 9-a Cântare: Ceeace ești mai cinstită nu cântăm, ci cântăm Pripelele Serbării și pre urmă Irmosul zilei: *Nu te tângui pentru mine maică...* și iarăș Pripeala Serbării și Irmosul. Apoi: Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru... pre glasul al 2-lea; Luminânda Serbării de două ori.

LA LĂUDĂRI: Stihiri Idiomele ale zilei trei și ale Serbării trei; apoi a Serbării: *Să se veselească cerurile...* cu Pripeala ei: *Binevestiți din zi în zi...* Slavă... a zilei. Și acum... Prea binecuvântată ești... Doxologia mare și se face Ieșire, precum scrie în Triod; după aceasta Prochimen, Paremia zilei, Apostolul și Evanghelia zilei, Ecteniile, Apolisul și Ceasul 1. Iară celelalte Ceasuri le cetim la vremea lor. La Ceasuri, Troparul Serbării și al zilei, Condacele schimbându-le, Fericirile degrab fără de cântare, *Pomenește-ne pre noi, Doamne...* și celelalte. După: Tatăl nostru... Condacul zilei, Slavă... Și acum... Condacul Serbării. Doamne miluește de 40 ori, rugăciunea: *Prea Sfântă Treime...* Și Apolisul.

In sfânta și marea Sâmbătă seara la 10 ceasuri din zi toacă și trag toate clopotele și adunându-ne în biserică cântăm Vesperina dupre obiceiu fără Catismă. La Doamne strigat-am... cântăm trei Stihiri ale Învierii: *Rugăciunile noastre cele de seara...* trei ale Sâmbetei cei mari și patru ale Serbării, Slavă.. a zilei glasul al 6-lea: *Ziua de astăzi mai înainte...* Și acum... a Serbării: *Trimis a fost...* Ieșire cu Evanghelia. Lumină lină... Prochimen nu cântăm, ci îndată Preotul zice: Înțelepciune! și Paremiile zilei dupre rândueala lor; și după sfârșitul Paremiilor, Ectenia mică și Ecfonisul. In loc de Sfinte Dumnezeule, cântăm: *Câți în Hristos v'ați botezat...* Aliluia, Prochimenul zilei și al Serbării. Apostolul zilei și al Serbării; iar în loc de cântarea Heruvicului, se cântă: *Să tacă tot trupul...* și pre rând Dumnezeeasca Liturghie a marelui Vasilie. In loc de Axion cântăm Irmosul: *Nu te tângui pentru mine maică...* iar în hramurile Bunei-Vestiri a Născătoarei: *Ca de un sicriu însuflețit al lui Dumnezeu...* Chinonicul zilei și al Serbării.

IN ȘTIINȚĂ SĂ FIE:

Că ori în ce zi a acestei săptămâni mari de se va întâmpla Buna-Vestire, facem Priveghere cu Dupăcinarea cea mare și mâncăm fierturi cu untdelemn și bem vin afară de Vinerea cea mare; că întru aceasta numai la vin deslegăm, pentru lauda și folosința Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Invățătura pentru sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri a Preasfintei de Dumnezeu Născătoarei.

E. bis. De se va întâmpla sfârșitul serbării Bunei-Vestiri, Vineri a 3, sau a 4 săptămână a postului:

Cântăm toată slujba Serbării cu a Triodului dupre rândueală, precum mai înainte am arătat la rând. La Utrenie în Sâmbăta a 3, cântăm, La Dumnezeu este Domnul... Troparul Serbării de două ori, Slavă... al Arhanghelului, Și acum... al Serbării. După Catisme, Șezândele și cetirea Serbării. Canonul serbării cu Irmosul pre 8 și al Arhanghelului, pre 6. Catavasia Serbării. Patrucântarea aicea nu o cântăm, ci o cântăm mai înainte la Dupăcinare. După a 3-ia Cântare, Condacul și Icosul și Șezândele

Arhanghelului de două ori, Slavă... Şi acum... a Serbării. După a 6 Cântare, Condacul şi Icosul Serbării. La Cântarea a 9, nu cântăm Ceeace eşti mai cinstită, ci Pripelele Serbării. Apoi Irmosul şi la fiecare Tropar al Serbării cântăm aceeaş pripeală, iară la urmă Irmosul. Luminânda Serbării, Slavă... a Arhanghelului, Şi acum... a Serbării.

LA LAUDARI: Punem Stihirile pre 6, trei ale Serbării şi trei ale Arhanghelului; Slavă... Şi acum... a Serbării. Doxlogia mare. După Sfinte Dumnezeule... Troparul Arhanghelului, Slavă... Şi acum... a Serbării. Ectenia, Apolisul şi Ceasul 1, la care zicem Troparul Serbării şi al Arhanghelului şi Condacul Serbării şi celelalte.

LA LITURGHIE: Fericirile Serbării Cântarea 3-ia şi a 6-a. După Ieşire, Troparul Serbării şi al Arhanghelului. Slavă... Condacul Arhanghelului Şi acum... al Serbării. Prochimenul Serbării, Apostolul şi Evanghelia zilei şi a Serbării; în loc de Axion, cântăm Irmosul Serbării. Asemenea Chinonicul Serbării.

Z. De se va întâmpla sfârşitul Sărbătoarei Bunei-Vestiri, în Dumineca a treia din post:

Sâmbătă la Vesperina mică, Cele obişnuite ale Triodului. La Vesperina mare, la Doamne strigat-am... punem Stihirile pre 10 şi cântăm trei Stihiri ale Invierii, patru ale Crucii şi trei ale Serbării; Slavă... a Crucii, Şi acum... a Serbării. Ieşire, Prochimenul zilei şi Ectenia. La Litie, Stihirile Serbării, Slavă... a Crucii Şi acum... a Serbării.

LA STIHOVNĂ: Stihirile Invierii, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de două ori, al Crucii odată şi cetire.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori, Slavă... al Crucii Şi acum... al Serbării. După Catisme, Şezândele Invierii şi cetirea din tâlcurile Evangheliei. După Fericiţi cei fără prihană, Troparele Invierii, Ipacoi, Antifoanele glasului, Prochimenul, Evanghelia Invierii, Invierea lui Hristos... Psalmul 50, Slavă... glasul al 8-lea: *Uşile pocăinţei...* şi celelalte. Canonul Invierii cu Irmosul pre 4, al Serbătoarei pre 4 şi al Crucii pre 6; Catavasia Crucii. După a 3 Cântare, Condacul şi Icosul Crucii şi Sinaxar. La a 9 Cântare, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită... Luminânda Invierii, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Serbării.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Invierii trei, ale Crucii două şi ale Serbării trei cu Pripelele lor şi după acestea Stih: Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu... şi cântăm Idiomela Triodului, Slavă... aceiaş, Şi acum... Prea binecuvântată eşti... Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule, Ieşire cu Crucea şi cântăm *Mântueşte Doamne poporul Tău...* de trei ori; se face închinarea Crucii dupre obiceiu. Apoi Ectenia, Apolisul, Învăţătura lui Studit şi Litia, la carea cântăm Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei şi Ceasul 1 în Pridvor, La Ceasuri, Troparul Invierii, Slavă... al Crucii, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Crucii, la al 3 ceas Troparul Invierii, Slavă... al Serbării, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacele: al Praznicului şi al Crucii, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, ale Crucii Cântarea a 3 pre 4 şi ale Serbării Cântarea a 9 pre 4. După Ieşire, Troparul Invierii, al Crucii şi al Serbării. Slavă... Condacul Crucii, Şi acum... al Serbării. Prochimen, Apostolul, Evanghelia şi Chinonicul, întâiu ale Crucii, apoi ale Serbării. În loc de Axion, cântăm: *De tine se bucură, ceeace eşti plină de dar...* Iară slujba Arhanghelului Gavriil, o cântăm Luni.

Z. bis. De se va întâmpla Ieşirea Serbării Bunei-Vestiri şi Soborul Arhanghelului Gavriil, în Dumineca 3 din post şi de este hramul lui:

La Vesperina mare, Fericit bărbatul... Catisma toată; la Doamne strigat-am... trei Stihiri ale Invierii, trei ale Crucii, prosomice, două ale Serbării şi două ale Arhanghelului, amândouă pre 4. Slavă... a Crucii, Şi acum... a Serbării, sau a Născătoarei glasului. Ieşire, Prochimenul zilei. La Litie: Stihirile Serbării, Slavă... a Serbării, Şi acum... a Crucii. La Stihovnă: Stihirile In-

vierii, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul Serbării de două ori şi al Crucii odată şi cetire din trimiterea Apostolilor.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii odată şi al Crucii odată, Slavă... al Arhanghelului, Şi acum... al Serbării. După Catisme, Şezândele Invierii şi cetire din tâlcuirea Evangheliei. După Fericiţi cei fără prihană, Troparele Invierii: *Soborul îngeresc*... Ipacoi al glasului şi cetire. Apoi Antifoanele glasului, Prochimen, Evanghelia Invierii. Invierea lui Hristos... Psalmul 50. Slavă.. glasul al 8-lea: *Uşile pocăinţii*... şi celelalte dupre rânduеala Duminecii. Canonul Invierii cu Irmosul pre 4, al Serbării pre trei, al Arhanghelului pre trei şi al Crucii pre 4. Catavasia Crucii. După 3 Cântare, Condacul Serbării şi al Arhanghelului şi Şezândele Arhanghelului. Slavă... a Crucii, Şi acum... al Serbării. După a 6 Cântare, Condacul Crucii şi Icosul. La a 9 Cântare, cântăm: Ceeace eşti mai cinstită... Luminânda Invierii, Slavă... a Crucii, Şi acum... a Serbării...

LA LĂUDĂRI: Stihirile Invierii trei, ale Crucii două şi ale Arhanghelului 3, cu Pripelele lui. Apoi Stih: *Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu*... şi cântăm Stihira Triodului, Slavă... aceeaş, Şi acum... *Preabinecuvântată eşti*... şi Doxologia mare. După Sfinte Dumnezeule... Inchinarea Crucii dupre obiceiu; Ectenia şi Apolisul; Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei, învăţătura lui Studit şi Ceasul 1, în Pridvor. La Ceasul 1, Troparul Invierii, Slavă... al Crucii, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Sfinte Dumnezeule, Condacul Crucii. La Ceasul al 3, Troparul Invierii, Slavă... al Serbării, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Serbării, al Crucii şi al Arhanghelului, le zicem schimbându-le.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 4, ale Crucii, Cântarea a 3, pre 4 şi ale Arhanghelului, Cântarea a 6, pre 4. După Ieşire, Troparul Invierii, al Crucii, al serbării şi al Arhanghelului. Condacul Crucii. Slavă... al Arhanghelului, Şi acum... al Serbării. Prochimenul Crucii şi al Arhanghelului, Apostolul şi Evanghelia, mai înainte ale Crucii, apoi ale Arhanghelului. In loc de Axion, cântăm: *De tine se bucură ceeace eşti plină de dar*... Chinonicul Crucii şi al Arhanghelului.

F. bis. De se va întâmpla sfârşitul Serbării Bunei-Vestiri în Dumineca a 4, sau a 5 a postului:

Sâmbătă la Vesperina mică, Stihirile dupre obiceiu, la Vesperina mare, la Doamne strigat-am... Stihirile Invierii trei, a lui Anatolie una, ale Serbării trei şi trei ale Arhanghelului; Slavă... a Serbării, Şi acum... a Născătoarei glasului. Ieşire, Prochimenul zilei. La Litie: Stihirile Serbării, trei Idiomele ale Stihovnei Vesperinei mari. Slavă... Şi acum... a Serbării.

LA STIHOVNA: Stihirile Invierii dupre Alfa Vita, Slavă... Şi acum... a Serbării. La binecuvântarea pâinilor, Troparul: *Născătoare de Dumnezeu Fecioară*... de trei ori şi cetirea.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Invierii de două ori, Slavă... al Arhanghelului, Şi acum... al Serbării. După Catisme, Şezândele Invierii, cetirea din tâlcuirea Evangheliei şi celelalte ale Invierii. Canonul Invierii cu Irmosul pre 4, în Triod pre 4 şi al Serbării cu al Arhanghelului pre 6. Catavasia Serbării. După a 3 Cântare, Condacul Arhanghelului, Icos şi Şezânda, Slavă... Şi acum... a Serbării. După a 6 Cântare, Condacul Serbării şi Icosul. La a 9 cântare, cântăm: *Ceeace eşti mai cinstită*... Luminânda Invierii, Slavă... a Arhanghelului, Şi acum... a Serbării. La Lăudări, Stihirile Invierii 4, ale Serbării trei şi Idiomela Serbării cu Pripelele ei; apoi Stih: *Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu*... şi Idiomela Triodului. Slavă... tot aceasta, Şi acum... Prea binecuvântată eşti... Doxologia mare, Troparul Invierii, Ectеniile şi Apolisul şi Învăţătura lui Studit; apoi obişnuita Litie, Slavă... Şi acum... Stihira Evangheliei şi Ceasul 1 în Pridvor. La Ceasuri, Troparul Invierii, Slavă... al Serbării, Şi acum... al Născătoarei Ceasurilor. După Tatăl nostru... Condacul Serbării.

LA LITURGHIE: Fericirile glasului pre 6 şi ale Serbării, Cântarea a 9 pre 4. După Ieşire, Troparul Invierii, al Serbării şi al Arhanghelului, Condacul Invierii. Slavă... al Arhanghelului, Şi acum... al Serbării, Prochimen, Apostolul şi Evanghelia, ale zilei şi ale Serbării. In loc de Axion, cântăm: *De tine se bucură*...

G. bis. De se va întâmpla sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri, Luni a 4, sau a 5, sau a 6 săptămână a postului:

Duminecă seara la Doamne strigat-am... trei Stihiri ale Triodului, patru ale Serbării și trei ale Arhanghelului. Slavă... Și acum... a Serbării, Ieșire, Prochimenul cel mare. La Stihovnă, Stihirile Triodului, Idiomela zilei de două ori și Martirica. Slavă... Și acum... a Serbării. Troparele postului dupre rânduiala lor și trei metanii. Dupăcinarea mică, fără metanii; numai la Slavă întru cei de sus, trei metanii. Aici cântăm Canonul rândului din Mineiu. Luni la Utrenie cântăm toată slujba precum s'a arătat mai în urmă.

De va fi sfârșitul Bunei-Vestiri, Miercuri a 4 săptămâna din post, care este închinarea Crucii, Marți seara la Doamne strigat-am... Stihiri pre 10, Idiomela zilei de două ori și Martirica; apoi trei prosomice ale Crucii și ale Serbării 4, Slavă... a Crucii, Și acum... a Serbării. Ieșire, Prochimen, Cetirile zilei și ale Serbării și pre rând Dumnezeeasca Liturghie a lui Gură de Aur. Iar a Arhanghelului slujbă o cântăm într'altă zi sau la Dupăcinare. Dupăcinarea și Utrenia, le cântăm precum mai înainte am arătat.

LA UTRENIE: Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și al Crucii pre 4. Iar unde este Tricântarea, cântăm Canonul Serbării cu Irmosul pre 4, al Crucii două, iară Tricântarea pre 8, la urmă Irmosul Triodului. După a 3 Cântare, Condacul și Icosul Serbării; după a 6 cântare, Condacul și Icosul ale Crucii. La a 9 cântare: Ceeace ești mai cinstită... Luminânda Treimica glasului.

LA LĂUDĂRI: Stihirile Crucii pre 4, scrise Marți seara la Doamne strigat-am; Slavă... Și acum... a Serbării; Stihovna Triodului, Slavă... Idiomela Triodului, Și acum... tot aceasta. La Ceasul 1, se face închinarea Crucii; Ceasurile cu metanii dupre rânduiala postului.

T. De se va întâmpla sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri, Joi a 5 săptămână a postului:

Miercuri seara și Joi la Utrenie cântăm toată slujba Serbării împreună cu Triodul, precum am arătat în zi de post. Iară sfârșitul Bunei-Vestiri, îl punem Joi la Utrenie cu Tricântarea apostolilor; că s'a mutat Canonul și s'a cântat mai înainte Marți într'această săptămână.

De se va întâmpla sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri, în Sâmbăta Acatistului:

Vineri seara, cântăm Stihirile pre 10; în Triod Idiomela zilei de două ori și ale Serbării Născătoarei de Dumnezeu pre 8. Slavă... a Triodului: *Taina cea din veac...* Și acum... a Serbării: *Trimis a fost...* Ieșire și Paremiile zilei și două ale Serbării. Ectenia mică și Ecfonisul: *Că sfânt ești Dumnezeul nostru...* Apoi: Sfinte Dumnezeule... Prochimen și Apostol, Evanghelia și Chinonicul, ale Serbării și celelalte ale Liturghiei lui Gură de Aur.

LA UTRENIE: La Dumnezeu este Domnul... Troparul Acatistului de trei ori. După întâia Catismă, trei Condace și trei Icoase și iarăș Condacul cel d'intâiu și cetirea Acatistului. După a doua Catismă, trei Condace și trei Icoase și iară Condacul cel d'intâiu și cetirea; Psalmul 50. Canonul Serbării cu Irmosul pre 6 și al Acatistului pre 8. Catavasie: *Deschide-voiu gura mea...* Patrucântarea aicea nu cântăm, ci o cântăm mai înainte la Dupăcinare. După a 3 Cântare, Condace trei și trei Icoase și iar Condacul cel d'intâiu. Și după aceasta Șezânda Serbării și cetirea Serbării. După a 6 Cântare, trei Condace și trei Icoase. Apoi Condacul al 13: *O Maică prea lăudată...* de trei ori. Și iarăș Icosul și Condacul cel d'intâiu și cetire. La a noua Cântare, nu cântăm: *Ceeace ești mai cinstită*, ci cântăm Pripelele serbării. Apoi Irmosul: *Ca de un sicriu însuflețit...* Luminânda Serbării de două ori. La Lăudări: Stihirile din Triod 4. Slavă... Și acum... a Serbării, Doxologia mare. Troparul Serbării, Ectenia și Apolisul.

LA LITURGHIE: Fericirile Acatistului, Cântarea a 3-ia și a 6-ia. Prochimen: *Slăvește sufletul meu pre Domnul...* Apostolul zilei, apoi al Născătoarei de Dumnezeu; Evanghelia zilei și a Născătoarei de Dumnezeu. Pentru Axion, Irmosul: *Ca de un sicriu...* Chinonicul: *Paharul mântuirii...*

H. bis. Cade-se a ști:

De se va întâmpla sfârșitul Serbării Bunei-Vestiri a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, în Sâmbăta lui Lazăr, sau în Dumineca Stâlpărilor, sau în vreuna din zilele săptămânei Patimilor, sau în ale celei luminate, atuncea sfârșit de serbare a Bunei-Vestiri nu este. Ci se cântă Stihirile și Canonul cel după Serbare și ale Arhanghelului, la Dupăcinare în zilele cele trecute ale săptămânei a șasea.

SFÂRȘITUL TRIODULUI ȘI LUI DUMNEZEU SLAVA.

Comisiunea sinodală însărcinată cu revizuirea textului Triodului, tipărit acum în a III-a ediție:

I. P. S. Mitropolit Primat Dr. MIRON CRISTEA,

I. P. S. Mitropolit al Ardealului Dr. NICOLAE BĂLAN,

P. S. Episcop al Hușilor NICODEM,

P. S. Episcop al Râmnicului Noului-Severin VARTOLOMEIU,

P. S. Arhiereu EVGHENIE PITEȘTEANUL.

Director al Tipografiei Cărților Bisericești:

Dr. TEODOR P. PĂCESCU.

ERATA

La pagina 75, coloana I, ul al 8-lea, s'a cules *vedeți*, în loc de *vezi*.
La pagina 81, coloana II, ul al 42-lea, s'a cules *au zidit*, în loc de *auziți*.
La pagina 101, coloana II, ul al 6-lea, s'a cules *înviindu-mă*, în loc de *învidiindu-mă*.
La pagina 108, coloana II, ul al 17-lea, s'a cules *ce-am umplut*, în loc de *ne-am umplut*.
La pagina 153, coloana II, ul al 7-lea, s'a cules *dupre el*, în loc de *dupre fel*.
La pagina 189, coloana II, ul al 11-lea, s'a cules *psalmul 40*, în loc de *psalmul 50*.

25 D.
opt 7.